Tämä asiakirja on ainoastaan dokumentoinnin apuväline eikä sillä ole oikeudellista vaikutusta. Unionin toimielimet eivät vastaa sen sisällöstä. Säädösten todistusvoimaiset versiot on johdanto-osineen julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä ja ne ovat saatavana EUR-Lexissä. Näihin virallisiin teksteihin pääsee suoraan tästä asiakirjasta siihen upotettujen linkkien kautta.

►B ►M9 EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) N:o 575/2013,

annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013,

luottolaitosten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta ◄

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(EUVL L 176, 27.6.2013, s. 1)

sellaisena kuin se on muutettuna seuraavilla:

		virallinen lehti		
		N:o	sivu	päivämäärä
►M1	Komission delegoitu asetus (EU) 2015/62, annettu 10 päivänä lokakuuta 2014	L 11	37	17.1.2015
►M2	Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2016/1014, annettu 8 päivänä kesäkuuta 2016	L 171	153	29.6.2016
►M3	Komission delegoitu asetus (EU) 2017/2188, annettu 11 päivänä elokuuta 2017	L 310	1	25.11.2017
►M4	Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2017/2395, annettu 12 päivänä joulukuuta 2017	L 345	27	27.12.2017
►M5	Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2017/2401, annettu 12 päivänä joulukuuta 2017	L 347	1	28.12.2017
►M6	Komission delegoitu asetus (EU) 2018/405, annettu 21 päivänä marraskuuta 2017	L 74	3	16.3.2018
►M7	Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2019/630, annettu 17 päivänä huhtikuuta 2019	L 111	4	25.4.2019
►M8	Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2019/876, annettu 20 päivänä toukokuuta 2019	L 150	1	7.6.2019
►M9	Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2019/2033, annettu 27 päivänä marraskuuta 2019	L 314	1	5.12.2019
►M10	Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2019/2160, annettu 27 päivänä marraskuuta 2019	L 328	1	18.12.2019
►M11	Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2020/873, annettu 24 päivänä kesäkuuta 2020	L 204	4	26.6.2020
►M12	Komission delegoitu asetus (EU) 2021/424, annettu 17 päivänä joulukuuta 2019	L 84	1	11.3.2021
►M13	Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2021/558, annettu 31 päivänä maaliskuuta 2021	L 116	25	6.4.2021

►**M14**	Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2021/1043, annettu 24 päivänä kesäkuuta 2021	L 225	52	25.6.2021
►**M15**	Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2022/2036, annettu 19 päivänä lokakuuta 2022	L 275	1	25.10.2022
►**M16**	Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2023/2869, annettu 13 päivänä joulukuuta 2023	L 2869	1	20.12.2023
►**M17**	Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2024/1623, annettu 31 päivänä toukokuuta 2024	L 1623	1	19.6.2024
►**M18**	Komission delegoitu asetus (EU) 2024/2795, annettu 24 päivänä heinäkuuta 2024	L 2795	1	31.10.2024
►**M19**	Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2024/2987, annettu 27 päivänä marraskuuta 2024	L 2987	1	4.12.2024
►**M20**	Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2025/1215, annettu 17 päivänä kesäkuuta 2025	L 1215	1	25.6.2025
►**M21**	Komission delegoitu asetus (EU) 2025/1496, annettu 12 päivänä kesäkuuta 2025	L 1496	1	19.9.2025

Oikaistu:

►**C1** Oikaisu, EUVL L 208, 2.8.2013, s. 68 (575/2013)
►**C2** Oikaisu, EUVL L 321, 30.11.2013, s. 6 (575/2013)
►**C3** Oikaisu, EUVL L 20, 25.1.2017, s. 3 (575/2013)
►**C4** Oikaisu, EUVL L 335, 13.10.2020, s. 20 (2019/630)
►**C5** Oikaisu, EUVL L 405, 2.12.2020, s. 79 (2019/2033)
►**C6** Oikaisu, EUVL L 65, 25.2.2021, s. 62 (2019/876)
►**C7** Oikaisu, EUVL L 398, 11.11.2021, s. 30 (2019/876)
►**C8** Oikaisu, EUVL L 92, 30.3.2023, s. 29 (575/2013)
►**C9** Oikaisu, EUVL L 105, 20.4.2023, s. 69 (2019/876)
►**C10** Oikaisu, EUVL L 90328, 16.4.2025, s. 1 (2024/1623)

▼B

▼M9

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) N:o 575/2013,

annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013,

luottolaitosten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta

▼B

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

ENSIMMÄINEN OSA

YLEISET SÄÄNNÖKSET

I OSASTO

KOHDE, SOVELTAMISALA JA MÄÄRITELMÄT

▼M8

1 artikla

Soveltamisala

Tässä asetuksessa vahvistetaan yhdenmukaiset säännöt yleisistä vakavaraisuusvaatimuksista, jotka direktiivin 2013/36/EU nojalla valvottavien laitosten, rahoitusalan holdingyhtiöiden ja rahoitusalan sekaholdingyhtiöiden on täytettävä seuraavien seikkojen osalta:

a) omien varojen vaatimukset, jotka liittyvät luottoriskin, markkinariskin, operatiivisen riskin, selvitysriskin ja velkaantuneisuuden täysin kvantifioitaviin, yhdenmukaisiin ja standardoituihin osatekijöihin;

b) vaatimukset, joilla rajoitetaan suuria asiakasriskejä;

c) maksuvalmiusvaatimukset, jotka liittyvät likviditeettiriskin täysin kvantifioitaviin, yhdenmukaisiin ja standardoituihin osatekijöihin;

d) a, b ja c alakohtaan liittyvät raportointivaatimukset;

e) julkistamisvaatimukset.

Tässä asetuksessa vahvistetaan yhdenmukaiset säännöt, jotka koskevat omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevia vaatimuksia, joita kriisinratkaisun kohteena olevien yhteisöjen, jotka ovat maailmanlaajuisia järjestelmän kannalta merkittäviä laitoksia (G-SII-laitokset) tai osa G-SII-laitoksia ja EU:n ulkopuolisten G-SII-laitosten olennaisia tytäryrityksiä, on noudatettava.

Tällä asetuksella ei säännellä julkistamisvaatimuksia, joita toimivaltaiset viranomaiset soveltavat laitosten vakavaraisuuden sääntelyn ja valvonnan alalla direktiivin 2013/36/EU mukaisesti.

2 artikla

Valvontavaltuudet

1. Tämän asetuksen noudattamisen varmistamiseksi toimivaltaisilla viranomaisilla on oltava direktiivissä 2013/36/EU ja tässä asetuksessa säädetyt valtuudet ja niiden on noudatettava näissä säädöksissä säädettyjä menettelyjä.

▼M8

2. Tämän asetuksen noudattamisen varmistamiseksi kriisinratkaisuviranomaisilla on oltava Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2014/59/EU ([1]) ja tässä asetuksessa säädetyt valtuudet ja niiden on noudatettava näissä säädöksissä säädettyjä menettelyjä.

3. Toimivaltaisten viranomaisten ja kriisinratkaisuviranomaisten on tehtävä yhteistyötä omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevien vaatimusten noudattamisen varmistamiseksi.

4. Varmistaakseen säännösten noudattamisen toimivaltansa puitteissa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 806/2014 ([2]) 42 artiklassa säädetyn kriisinratkaisuneuvoston ja Euroopan keskuspankin sille neuvoston asetuksella (EU) N:o 1024/2013 ([3]) annettuihin tehtäviin liittyvissä asioissa on varmistettava olennaisten tietojen säännöllinen ja luotettava vaihtaminen.

▼M9

5. Soveltaessaan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2019/2033 ([4]) 1 artiklan 2 ja 5 kohdassa vahvistettuja säännöksiä kyseisissä kohdissa tarkoitettujen sijoituspalveluyritysten osalta toimivaltaisten viranomaisten, sellaisena kuin ne on määritelty Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2019/2034 ([5]) 3 artiklan 1 kohdan 5 alakohdassa, on kohdeltava kyseisiä sijoituspalveluyrityksiä tämän asetuksen mukaisina laitoksina.

▼B

3 artikla

Laitosten soveltamat tiukemmat vaatimukset

Tämä asetus ei estä laitoksia pitämästä hallussaan omia varoja ja niiden komponentteja enemmän kuin tässä asetuksessa edellytetään tai soveltamasta tiukempia toimenpiteitä kuin tässä asetuksessa edellytetään.

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/59/EU, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten elvytys- ja kriisinratkaisukehyksestä sekä neuvoston direktiivin 82/891/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2001/24/EY, 2002/47/EY, 2004/25/EY, 2005/56/EY, 2007/36/EY, 2011/35/EU, 2012/30/EU ja 2013/36/EU ja asetusten (EU) N:o 1093/2010 ja (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 190).

([2]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 806/2014, annettu 15 päivänä heinäkuuta 2014, yhdenmukaisten sääntöjen ja yhdenmukaisen menettelyn vahvistamisesta luottolaitosten ja tiettyjen sijoituspalveluyritysten kriisinratkaisua varten yhteisen kriisinratkaisumekanismin ja yhteisen kriisinratkaisurahaston puitteissa sekä asetuksen (EU) N:o 1093/2010 muuttamisesta (EUVL L 225, 30.7.2014, s. 1).

([3]) Neuvoston asetus (EU) N:o 1024/2013, annettu 15 päivänä lokakuuta 2013, luottolaitosten vakavaraisuusvalvontaan liittyvää politiikkaa koskevien erityistehtävien antamisesta Euroopan keskuspankille (EUVL L 287, 29.10.2013, s. 63).

([4]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2019/2033, annettu 27 päivänä marraskuuta 2019, sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista sekä asetusten (EU) N:o 1093/2010, (EU) N:o 575/2013, (EU) N:o 600/2014 ja (EU) N:o 806/2014 muuttamisesta (EUVL L 314, 5.12.2019, s. 1).

([5]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2019/2034, annettu 27 päivänä marraskuuta 2019, sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta ja direktiivien 2002/87/EY, 2009/65/EY, 2011/61/EU, 2013/36/EU ja 2014/65/EU muuttamisesta (EUVL L 314, 5.12.2019, s. 64).

▼B

4 artikla

Määritelmät

1. Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

▼M9

1) 'luottolaitoksella' yritystä, joka liiketoimintanaan

a) vastaanottaa yleisöltä talletuksia tai muita takaisinmaksettavia varoja ja myöntää luottoja omaan lukuunsa;

▼M17

b) harjoittaa jotakin Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/65/EU ([1]) liitteessä I olevan A osan 3 ja 6 kohdassa tarkoitettua toimintaa, jos jokin seuraavista edellytyksistä täyttyy, mutta yritys ei ole hyödykemarkkinoilla eikä päästöoikeusmarkkinoilla toimiva välittäjä, yhteistä sijoitustoimintaa harjoittava yritys, vakuutusyritys tai sijoituspalveluyritys, jolle on myönnetty vapautus luottolaitoksen toimiluvasta direktiivin 2013/36/EU 8 a artiklan mukaisesti:

i) unioniin sijoittautuneen yrityksen, mukaan lukien sen kolmanteen maahan sijoittautuneet sivuliikkeet ja tytäryritykset, konsolidoitujen varojen kokonaisarvo on 30 miljardia euroa tai enemmän;

ii) unioniin sijoittautuneen yrityksen, mukaan lukien sen kolmanteen maahan sijoittautuneet sivuliikkeet ja tytäryritykset, varojen kokonaisarvo on alle 30 miljardia euroa ja yritys kuuluu ryhmään, jonka kaikkien sellaisten unioniin sijoittautuneiden yritysten, mukaan lukien niiden kolmanteen maahan sijoittautuneet sivuliikkeet ja tytäryritykset, joiden varojen kokonaisarvo on yksittäisen yrityksen tasolla alle 30 miljardia ja jotka harjoittavat jotakin direktiivin 2014/65/EU liitteessä I olevan A osan 3 ja 6 kohdassa tarkoitettua toimintaa, konsolidoitujen varojen kokonaisarvo on 30 miljardia euroa tai enemmän;

iii) unioniin sijoittautuneen yrityksen, mukaan lukien sen kolmanteen maahan sijoittautuneet sivuliikkeet ja tytäryritykset, varojen kokonaisarvo on alle 30 miljardia euroa, ja yritys kuuluu ryhmään, jonka kaikkien sellaisten yritysten, jotka harjoittavat jotakin direktiivin 2014/65/EU liitteessä I olevan A osan 3 ja 6 kohdassa tarkoitettua toimintaa, konsolidoitujen varojen kokonaisarvo on 30 miljardia euroa tai enemmän, kun konsolidointiryhmän valvoja valvontakollegiota kuultuaan tekee vastaavan päätöksen puuttuakseen mahdollisiin kiertämisriskeihin ja unionin rahoitusvakauteen mahdollisesti kohdistuviin riskeihin;

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/65/EU, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, rahoitusvälineiden markkinoista sekä direktiivin 2002/92/EY ja direktiivin 2011/61/EU muuttamisesta (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 349).

▼M9

sovellettaessa b alakohdan ii ja iii alakohtaa yritykseen, joka kuuluu kolmannen maan ryhmään, kolmannen maan ryhmään kuuluvan kunkin sellaisen sivuliikkeen kokonaisvarat, jolle on myönnetty toimilupa unionissa, on sisällytettävä kaikkien ryhmään kuuluvien yritysten varojen yhteenlaskettuun kokonaisarvoon;

2) 'sijoituspalveluyrityksellä' direktiivin 2014/65/EU 4 artiklan 1 kohdan 1 alakohdassa määriteltyä sijoituspalveluyritystä, jolle myönnetään toimilupa mainitun direktiivin nojalla, lukuun ottamatta kuitenkaan luottolaitoksia;

3) 'laitoksella' direktiivin 2013/36/EU 8 artiklan nojalla toimiluvan saanutta luottolaitosta tai kyseisen direktiivin 8 a artiklan 3 kohdassa tarkoitettua yritystä;

———————

▼B

5) 'vakuutusyrityksellä' vakuutus- ja jälleenvakuutustoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta 25 päivänä marraskuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/138/EY (Solvenssi II) ([1]) 13 artiklan 1 alakohdassa määriteltyä vakuutusyritystä;

6) 'jälleenvakuutusyrityksellä' direktiivin 2009/138/EY 13 artiklan 4 alakohdassa määriteltyä jälleenvakuutusyritystä;

▼M8

7) 'yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavalla yrityksellä' (collective investment undertaking, CIU) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/65/EY ([2]) 1 artiklan 2 kohdassa määriteltyä siirtokelpoisiin arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavaa yritystä (yhteissijoitusyritys) tai Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2011/61/EU ([3]) 4 artiklan 1 kohdan a alakohdassa määriteltyä vaihtoehtoista sijoitusrahastoa;

▼B

8) 'julkisyhteisöllä ja julkisoikeudellisella laitoksella' yleishyödyllistä hallintoelintä, joka vastaa toiminnastaan keskushallinnolle, aluehallinnolle tai paikallisviranomaisille, tai viranomaisille, jotka hoitavat samoja tehtäviä kuin aluehallinto ja paikallisviranomaiset, tai keskushallinnon, aluehallinnon tai paikallisviranomaisten omistamaa tai perustamaa ja järjestämää yleishyödyllistä yritystä, jolla on erilliset takuujärjestelyt, ja niihin voivat kuulua myös julkisesti valvotut lainmukaiset itsehallintoelimet;

9) 'ylimmällä hallintoelimellä' direktiivin 2013/36/EU 3 artiklan 1 kohdan 7 alakohdassa määriteltyä ylintä hallintoelintä;

10) 'toimivalla johdolla' direktiivin 2013/36/EU 3 artiklan 1 kohdan 9 alakohdassa määriteltyä toimivaa johtoa;

([1]) EUVL L 335, 17.12.2009, s. 1.

([2]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/65/EY, annettu 13 päivänä heinäkuuta 2009, siirtokelpoisiin arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavia yrityksiä (yhteissijoitusyritykset) koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta (EUVL L 302, 17.11.2009, s. 32).

([3]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2011/61/EU, annettu 8 päivänä kesäkuuta 2011, vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajista ja direktiivin 2003/41/EY ja 2009/65/EY sekä asetuksen (EY) N:o 1060/2009 ja (EU) N:o 1095/2010 muuttamisesta (EUVL L 174, 1.7.2011, s. 1).

▼B

11) 'järjestelmäriskillä' direktiivin 2013/36/EU 3 artiklan 1 kohdan 10 alakohdassa määriteltyä järjestelmäriskiä;

▼M17

_____

▼M5

13) 'alullepanijalla' asetuksen (EU) 2017/2402 ([1]) 2 artiklan 3 alakohdassa määriteltyä alullepanijaa;

14) 'järjestäjällä' asetuksen (EU) 2017/2402 2 artiklan 5 alakohdassa määriteltyä järjestäjää;

14 a) 'alkuperäisellä luotonantajalla' asetuksen (EU) 2017/2402 2 artiklan 20 alakohdassa määriteltyä alkuperäistä luotonantajaa;

▼M17

15) ”emoyrityksellä” yritystä, jolla on 37 alakohdassa tarkoitettu määräysvalta yhdessä tai useammassa yrityksessä;

16) ”tytäryrityksellä” yritystä, joka on 37 alakohdassa tarkoitetulla tavalla toisen yrityksen määräysvallassa; tytäryritysten tytäryritysten katsotaan myös olevan sen yrityksen tytäryrityksiä, joka on niiden alkuperäinen emoyritys;

▼B

17) 'sivuliikkeellä' liiketoimipaikkaa, joka on laitoksesta oikeudellisesti riippuvainen osa ja jossa harjoitetaan suoraan kaikkia tai joitain laitosten liiketoimintaan olennaisesti kuuluvia toimia;

▼M17

18) ”oheispalveluyrityksellä” yritystä, jonka pääasiallinen toiminta koostuu jostakin seuraavista riippumatta siitä, suoritetaanko toimintaa ryhmään kuuluville yrityksille vai ryhmän ulkopuolisille asiakkaille:

a) pankkitoiminnan suora jatke;

b) operatiiviset vuokrasopimukset, kiinteistöjen hallinta tai hoito, tietojenkäsittelypalvelujen tarjoaminen tai muu toiminta siltä osin kuin kyseiset toiminnat ovat pankkitoiminnan oheistoimintaa;

c) muu toiminta, jonka EPV katsoo vastaavan a ja b alakohdassa tarkoitettuja toimintoja;

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2017/2402, annettu 12 päivänä joulukuuta 2017, yleisestä arvopaperistamista koskevasta kehyksestä ja erityisestä kehyksestä yksinkertaiselle, läpinäkyvälle ja standardoidulle arvopaperistamiselle sekä direktiivien 2009/65/EY, 2009/138/EY ja 2011/61/EU ja asetusten (EY) N:o 1060/2009 ja (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 347, 28.12.2017, s. 35).

▼B

►C2 19) omaisuudenhoitoyhtiöllä direktiivin 2002/87/EY 2 artiklan 5 kohdassa määriteltyä omaisuudenhoitoyhtiötä tai direktiivin 2011/61/EU 4 artiklan 1 kohdan b alakohdassa määriteltyä vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajaa, ◄ mukaan lukien ellei toisin säädetä kolmansien maiden yhteisöt, jotka harjoittavat samankaltaista toimintaa ja jotka ovat sellaisen kolmannen maan lakien alaisia, jonka soveltamat valvonta- ja sääntelyvaatimukset vastaavat vähintään unionin soveltamia vaatimuksia;

▼M17

20) ”rahoitusalan holdingyhtiöllä” yritystä, joka täyttää kaikki seuraavat edellytykset:

a) se on rahoituslaitos;

b) se ei ole rahoitusalan sekaholdingyhtiö;

c) sillä on vähintään yksi tytäryritys, mikä on laitos;

d) yli 50 prosenttia seuraavista indikaattoreista liittyy jatkuvasti tytäryrityksiin, jotka ovat laitoksia tai rahoituslaitoksia, sekä yrityksen itsensä harjoittamiin toimintoihin, jotka eivät liity omistusosuuksien hankintaan tai omistamiseen tytäryrityksissä, kun nämä toiminnat ovat luonteeltaan samanlaisia kuin laitosten tai rahoituslaitosten harjoittamat toiminnat:

i) yrityksen oma pääoma sen konsolidoidun aseman perusteella;

ii) yrityksen varat sen konsolidoidun aseman perusteella;

iii) yrityksen tulot sen konsolidoidun aseman perusteella;

iv) yrityksen henkilöstö sen konsolidoidun aseman perusteella;

v) muut indikaattorit, joita toimivaltainen viranomainen pitää merkityksellisinä.

Toimivaltainen viranomainen voi päättää, että yhteisöä ei katsota rahoitusalan holdingyhtiöksi, vaikka jokin ensimmäisen kohdan i–iv alakohdassa tarkoitetuista indikaattoreista täyttyy, jos toimivaltainen viranomainen katsoo, että asiaankuuluva indikaattori ei anna oikeaa ja riittävää kuvaa ryhmän tärkeimmistä toiminnoista ja riskeistä. Ennen tällaisen päätöksen tekemistä toimivaltaisen viranomaisen on kuultava EPV:tä ja esitettävä näyttöön perustuvat ja yksityiskohtaiset laadulliset ja määrälliset perustelut. Toimivaltaisen viranomaisen on otettava EPV:n lausunto asianmukaisesti huomioon ja, mikäli se päättää poiketa siitä, ilmoitettava EPV:lle kolmen kuukauden kuluessa asiaankuuluvan EPV:n lausunnon vastaanottamisesta kirjallisesti perustelut siitä poikkeamiselle;

▼M17

20 a) ”sijoitusalan holdingyhtiöllä” asetuksen (EU) 2019/2033 4 artiklan 1 kohdan 23 alakohdassa määriteltyä sijoitusalan holdingyhtiötä;

▼B

21) 'rahoitusalan sekaholdingyhtiöllä' direktiivin 2002/87/EY 2 artiklan 15 kohdassa määriteltyä rahoitusalan sekaholdingyhtiötä;

22) 'monialan holdingyhtiöllä' emoyritystä, joka on muu kuin rahoitusalan holdingyhtiö, laitos tai rahoitusalan sekaholdingyhtiö ja jonka tytäryrityksistä vähintään yksi on laitos;

23) 'kolmannen maan vakuutusyrityksellä' direktiivin 2009/138/EY 13 artiklan 3 alakohdassa määriteltyä kolmannen maan vakuutusyritystä;

24) 'kolmannen maan jälleenvakuutusyrityksellä' direktiivin 2009/138/EY 13 artiklan 6 alakohdassa määriteltyä kolmannen maan jälleenvakuutusyritystä;

25) 'kolmannen maan tunnustetulla sijoituspalveluyrityksellä' yritystä, joka täyttää kaikki seuraavat edellytykset:

a) se kuuluisi sijoituspalveluyrityksen määritelmän piiriin, jos se olisi sijoittautunut unioniin;

b) sillä on toimilupa kolmannessa maassa;

c) siihen sovelletaan ja se noudattaa vakavaraisuussääntöjä, joita toimivaltaiset viranomaiset pitävät vähintään yhtä ankarina kuin tässä asetuksessa tai direktiivissä 2013/36/EU vahvistettuja sääntöjä;

▼M17

26) ”rahoituslaitoksella” yritystä, joka täyttää molemmat seuraavista edellytyksistä:

a) se ei ole laitos, pelkkä teollinen holdingyhtiö, arvopaperistamista varten perustettu erillisyhtiö, direktiivin 2009/138/EY 212 artiklan 1 kohdan f alakohdassa määritelty vakuutushallintayhtiö eikä kyseisen direktiivin 212 artiklan 1 kohdan g alakohdassa määritelty sekavakuutushallintayhtiö, paitsi jos sekavakuutushallintayhtiöllä on tytäryrityksenä toimiva laitos;

b) se täyttää yhden tai useamman seuraavista edellytyksistä:

i) yrityksen pääasiallisena toimintana on hankkia tai omistaa omistusosuuksia tai harjoittaa yhtä tai useampaa direktiivin 2013/36/EU liitteessä I olevissa 2–12 kohdassa ja 15, 16 ja 17 kohdassa lueteltua toimintaa tai harjoittaa yhtä tai useampaa direktiivin 2014/65/EU liitteessä I olevassa A tai B osassa lueteltua palvelua tai toimintaa, joka liittyy direktiivin 2014/65/EU liitteessä I olevassa C osassa lueteltuihin rahoitusvälineisiin;

▼M17

ii) yritys on sijoituspalveluyritys, rahoitusalan sekaholdingyhtiö, sijoitusalan holdingyhtiö, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2015/2366 ([1]) 1 artiklan 1 kohdan a–d alakohdan nojalla luokiteltu maksupalveluntarjoaja, omaisuudenhoitoyhtiö tai oheispalveluyritys;

26 a) ”pelkällä teollisella holdingyhtiöllä” yritystä, joka täyttää kaikki seuraavat edellytykset:

a) sen pääasiallisena toimintana on hankkia tai omistaa omistusosuuksia;

b) se ei ole tämän kohdan 27 alakohdan a tai d–l alakohdassa tarkoitettu yritys eikä sijoituspalveluyritys, omaisuudenhoitoyhtiö tai direktiivin (EU) 2015/2366 1 artiklan 1 kohdan a–d alakohdan nojalla luokiteltu maksupalveluntarjoaja;

c) sillä ei ole omistusyhteyksiä finanssialan yhteisöön;

▼B

27) 'finanssialan yhteisöllä' mitä tahansa seuraavista:

a) laitosta;

b) rahoituslaitosta;

▼M17

_____

▼B

d) vakuutusyritystä;

e) kolmannen maan vakuutusyritystä;

f) jälleenvakuutusyritystä;

g) kolmannen maan jälleenvakuutusyritystä;

▼C2

h) vakuutusholdingyhtiötä, jolla tarkoitetaan samaa kuin direktiivin 2009/138/EY 212 artiklan 1 kohdan f alakohdassa määritellyllä vakuutushallintayhtiöllä;

_____

▼B

k) yritystä, joka jätetään direktiivin 2009/138/EY soveltamisalan ulkopuolelle mainitun direktiivin 4 artiklan mukaisesti;

l) kolmannen maan yritystä, jonka päätoimiala on verrattavissa a–k alakohdassa tarkoitettujen yhteisöjen toimialaan;

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2015/2366, annettu 25 päivänä marraskuuta 2015, maksupalveluista sisämarkkinoilla, direktiivien 2002/65/EY, 2009/110/EY ja 2013/36/EU ja asetuksen (EU) N:o 1093/2010 muuttamisesta sekä direktiivin 2007/64/EY kumoamisesta (EUVL L 337, 23.12.2015, s. 35).

▼M17

28) ”jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimivalla laitoksella” jäsenvaltiossa toimivaa laitosta, jolla on tytäryrityksenä laitos tai rahoituslaitos tai jolla on omistusyhteys laitokseen tai rahoituslaitokseen ja joka ei ole itse toisen samassa jäsenvaltiossa toimiluvan saaneen laitoksen tytäryritys tai samassa jäsenvaltiossa perustetun rahoitusalan holdingyhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön tytäryritys;

▼B

29) 'EU:ssa emoyrityksenä toimivalla laitoksella' jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimivaa laitosta, joka ei ole minkään toisen jossakin jäsenvaltiossa toimiluvan saaneen laitoksen tytäryritys eikä minkään jossakin jäsenvaltiossa perustetun rahoitusalan holdingyhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön tytäryritys;

▼M9

29 a) 'jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimivalla sijoituspalveluyrityksellä' jäsenvaltiossa toimivaa emoyritystä, joka on sijoituspalveluyritys;

29 b) 'EU:ssa emoyrityksenä toimivalla sijoituspalveluyrityksellä' EU:ssa toimivaa emoyritystä, joka on sijoituspalveluyritys;

▼M8

29 c) 'jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimivalla luottolaitoksella' jäsenvaltiossa toimivaa emoyritystä, joka on luottolaitos;

29 d) 'EU:ssa emoyrityksenä toimivalla luottolaitoksella' EU:ssa toimivaa emoyritystä, joka on luottolaitos;

▼B

30) 'jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimivalla rahoitusalan holdingyhtiöllä' rahoitusalan holdingyhtiötä, joka ei ole itse minkään samassa jäsenvaltiossa toimiluvan saaneen laitoksen tytäryritys tai samassa jäsenvaltiossa perustetun rahoitusalan holdingyhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön tytäryritys;

31) 'EU:ssa emoyrityksenä toimivalla rahoitusalan holdingyhtiöllä' jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimivaa rahoitusalan holdingyhtiötä, joka ei ole minkään jossakin jäsenvaltiossa toimiluvan saaneen laitoksen tytäryritys eikä minkään jossakin jäsenvaltiossa perustetun rahoitusalan holdingyhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön tytäryritys;

32) 'jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimivalla rahoitusalan sekaholdingyhtiöllä' rahoitusalan sekaholdingyhtiötä, joka ei ole itse minkään samassa jäsenvaltiossa toimiluvan saaneen laitoksen tytäryritys tai samassa jäsenvaltiossa perustetun rahoitusalan holdingyhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön tytäryritys;

33) 'EU:ssa emoyrityksenä toimivalla rahoitusalan sekaholdingyhtiöllä' jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimivaa rahoitusalan sekaholdingyhtiötä, joka ei ole minkään jossakin jäsenvaltiossa toimiluvan saaneen laitoksen tytäryritys tai minkään jossakin jäsenvaltiossa perustetun rahoitusalan holdingyhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön tytäryritys;

▼B

34) 'keskusvastapuolella' asetuksen (EU) N:o 648/2012 2 artiklan 1 alakohdassa määriteltyä keskusvastapuolta;

▼M17

35) ”omistusyhteydellä” Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/34/EU ([1]) 2 artiklan 2 alakohdassa tarkoitettua omistusyhteyttä tai suoraa tai välillistä vähintään 20 prosentin omistusosuutta yrityksen äänioikeuksista tai pääomasta;

▼B

36) 'huomattavalla omistusosuudella' suoraa tai välillistä omistusosuutta yrityksessä, kun tämä osuus on vähintään 10 prosenttia pääomasta tai äänioikeuksista tai kun sen nojalla on mahdollista vaikuttaa huomattavasti kyseisen yrityksen johtamiseen;

▼M17

37) ”määräysvallalla” emoyrityksen ja tytäryrityksen välistä sidosta, siten kuin se on kuvattu direktiivin 2013/34/EU 22 artiklassa tai tilinpäätösstandardeissa, joita laitokseen sovelletaan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1606/2002 ([2]) nojalla, taikka samankaltaista luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön ja yrityksen välistä sidosta;

▼B

38) 'läheisellä sidonnaisuudella' tilannetta, jossa kahden tai useamman luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön välillä on jokin seuraavista sidossuhteista:

a) omistusyhteys, kun hallussa pidetään suoraan tai välillisesti määräysvallan kautta vähintään 20 prosenttia yrityksen äänioikeuksista tai pääomasta;

b) määräysvalta;

c) molemmat tai kaikki ovat määräysvallan kautta pysyvästi sidoksissa samaan kolmanteen henkilöön;

39) 'asiakaskokonaisuudella' seuraavia:

a) kahta tai useampaa luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, jotka, jollei toisin osoiteta, muodostavat yhden riskikokonaisuuden, koska yhdellä niistä on suoraan tai välillisesti määräysvalta toiseen tai toisiin nähden;

b) kahta tai useampaa luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joilla ei ole toisiinsa nähden mitään määräysvaltaa a alakohdan mukaisesti, mutta joita on pidettävä riskin kannalta kokonaisuutena sen vuoksi, että niiden välillä on sellainen sidossuhde, että on todennäköistä, että jos yhdellä niistä on taloudellisia ongelmia, erityisesti rahoitus- tai maksuvaikeuksia, niin toisella tai kaikilla muilla on todennäköisesti myös rahoitus- tai maksuvaikeuksia.

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/34/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, tietyntyyppisten yritysten vuositilinpäätöksistä, konsernitilinpäätöksistä ja niihin liittyvistä kertomuksista, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/43/EY muuttamisesta ja neuvoston direktiivien 78/660/ETY ja 83/349/ETY kumoamisesta (EUVL L 182, 29.6.2013, s. 19).

([2]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1606/2002, annettu 19 päivänä heinäkuuta 2002, kansainvälisten tilinpäätösstandardien soveltamisesta (EYVL L 243, 11.9.2002, s. 1).

▼B

Sen estämättä mitä a ja b alakohdassa säädetään, jos keskushallinnolla on suora määräysvalta tai suora keskinäinen sidossuhde yhteen tai useampaan luonnolliseen henkilöön tai oikeushenkilöön, kokonaisuuden, joka muodostuu keskushallinnosta ja kaikista niistä luonnollisista henkilöistä ja oikeushenkilöistä, joihin keskushallinnolla on suora tai välillinen määräysvalta a alakohdan mukaisesti tai joihin sillä on keskinäinen sidossuhde b alakohdan mukaisesti, voidaan katsoa olevan muu kuin asiakaskokonaisuus. Sen sijaan keskushallinnosta ja muista luonnollista henkilöistä tai oikeushenkilöistä muodostuvan asiakaskokonaisuuden olemassaoloa voidaan arvioida erikseen kunkin sellaisen henkilön osalta, johon keskushallinnolla on suora määräysvalta a alakohdan mukaisesti tai jolla on sen kanssa suora keskinäinen sidossuhde b alakohdan mukaisesti, ja kaikkien sellaisten luonnollisten henkilöiden ja oikeushenkilöiden osalta, joihin kyseisellä henkilöllä on määräysvalta a alakohdan mukaisesti tai jotka ovat sidossuhteessa kyseiseen henkilöön b alakohdan mukaisesti, keskushallinto mukaan lukien. Sama pätee aluehallintoihin tai paikallisviranomaisiin, joihin sovelletaan 115 artiklan 2 kohtaa.

▼M8

Kahden tai useamman luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön, jotka täyttävät a ja b alakohdassa säädetyt edellytykset, koska niillä on samaan keskusvastapuoleen kohdistuva välitön vastuu määritystoimia varten, ei katsota olevan asiakaskokonaisuus;

▼B

40) 'toimivaltaisella viranomaisella' viranomaista tai elintä, joka virallisesti tunnustetaan kansallisessa lainsäädännössä ja jolle annetaan kansallisessa lainsäädännössä toimivalta valvoa laitoksia kyseisessä jäsenvaltiossa toimivan valvontajärjestelmän osana;

▼M8

41) 'konsolidointiryhmän valvojalla' toimivaltaista viranomaista, joka vastaa konsolidoidusta valvonnasta direktiivin 2013/36/EU 111 artiklan mukaisesti;

▼B

42) 'toimiluvalla' viranomaisten missä tahansa muodossa antamaa asiakirjaa, jolla annetaan lupa liiketoiminnan harjoittamiseen;

43) 'kotijäsenvaltiolla' jäsenvaltiota, jossa laitokselle on myönnetty toimilupa;

44) 'vastaanottavalla jäsenvaltiolla' jäsenvaltiota, jossa laitoksella on sivuliike tai jossa se tarjoaa palveluja;

45) 'EKPJ:n keskuspankeilla' Euroopan keskuspankkijärjestelmän (EKPJ) jäseninä olevia kansallisia keskuspankkeja ja Euroopan keskuspankkia (EKP);

46) 'keskuspankeilla' EKPJ:n keskuspankkeja ja kolmansien maiden keskuspankkeja;

▼B

47) 'konsolidoidulla asemalla' asemaa, joka syntyy soveltamalla tämän asetuksen vaatimuksia ensimmäisen osan II osaston 2 luvun mukaisesti yhteen laitokseen siten kuin kyseinen laitos muodostaisi yhdessä yhden tai useamman yhteisön kanssa yhden ainoan laitoksen;

48) ilmauksella 'konsolidoinnin perusteella' ilmausta konsolidoidun aseman perusteella;

49) ilmauksella 'alakonsolidointiryhmän tasolla' ilmausta emoyrityksenä toimivan laitoksen, rahoitusalan holdingyhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön konsolidoidun aseman perusteella, lukuun ottamatta yhteisöjen alaryhmää, tai sellaisen emoyrityksenä toimivan laitoksen, rahoitusalan holdingyhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön konsolidoidun aseman perusteella, joka ei ole perimmäinen emoyrityksenä toimiva laitos, rahoitusalan holdingyhtiö tai rahoitusalan sekaholdingyhtiö;

50) 'rahoitusvälineellä'

a) sopimusta, joka synnyttää yhdelle osapuolelle rahoitusvaroihin kuuluvan erän ja samalla toiselle osapuolelle rahoitusvelan tai oman pääoman ehtoisen rahoitusvälineen;

b) direktiivin 2004/39/EY liitteessä I olevassa C osassa mainittua rahoitusvälinettä;

c) johdannaissopimusta;

d) primaaria rahoitusvälinettä;

e) käteisinstrumenttia.

Edellä a, b ja c alakohdassa tarkoitetut välineet ovat rahoitusvälineitä vain, jos niiden arvo johdetaan niiden kohde-etuutena olevan rahoitusvälineen tai muun kohde-etuutena olevan erän hinnasta tai kohde-etuutena olevasta korosta tai indeksistä;

▼M9

51) 'perustamispääomalla' direktiivin 2013/36/EU 12 artiklassa määritettyjä omien varojen määriä ja tyyppejä;

▼M17

52) ”operatiivisella riskillä” riittämättömistä tai epäonnistuneista sisäisistä prosesseista, henkilöstöstä ja järjestelmistä tai ulkoisista tapahtumista aiheutuvan tappion riskiä, mukaan lukien muun muassa oikeudellinen riski, malliriski tai tieto- ja viestintätekniikkaan (TVT) liittyvä riski mutta pois lukien strateginen riski ja maineriski;

52 a) ”oikeudellisella riskillä” tappion riskiä, mukaan lukien kulut, sakot, seuraamukset tai rankaisevat vahingonkorvaukset, joita laitokselle saattaisi aiheutua oikeudenkäynteihin johtavista tapahtumista, mukaan lukien seuraavat:

a) valvontatoimet ja yksityisoikeudelliset sovinnot;

▼M17

b) toimimatta jättäminen, kun oikeudellisen velvoitteen noudattaminen edellyttää toimimista;

c) toimiminen, jolla pyritään välttämään oikeudellisen velvoitteen noudattaminen;

d) väärinkäytöstapahtumat, jotka ovat tahallisesta tai tuottamuksellisesta väärinkäytöksestä johtuvia tapahtumia, mukaan lukien rahoituspalvelujen epäasianmukainen suorittaminen tai riittämättömien tai harhaanjohtavien tietojen antaminen laitoksen myymien tuotteiden taloudellisesta riskistä;

e) kansallisesta tai kansainvälisestä lainsäädännöstä johtuvien vaatimusten noudattamatta jättäminen;

f) sopimusjärjestelyistä johtuvien vaatimusten tai kansallisten tai kansainvälisten sääntöjen ja käytäntöjen mukaisesti vahvistettujen sisäisten sääntöjen ja käytännesääntöjen noudattamatta jättäminen;

g) eettisten sääntöjen noudattamatta jättäminen;

52 b) ”malliriskillä” sellaisen tappion riskiä, joka aiheutuu sellaisten päätösten seurauksena, jotka periaatteessa perustuvat sisäisillä malleilla tuotettuihin tuloksiin, ja jonka syynä ovat tällaisten mallien suunnittelun, kehittämisen, parametriestimaattien, täytäntöönpanon, käytön tai valvonnan virheet, mukaan lukien seuraavat:

a) valitun sisäisen mallin ja sen ominaisuuksien epäasianmukainen suunnittelu;

b) sen seikan puutteellinen tarkistaminen, onko valittu sisäinen malli arvioitavan rahoitusvälineen, hinnoiteltavan tuotteen tai sovellettavien markkinaedellytysten kannalta sopiva;

c) virheet valitun sisäisen mallin soveltamisessa;

d) virheelliset markkina-arvoon arvostamiset ja riskin mittaus, jotka johtuvat virheestä kaupan kaupankäyntijärjestelmään kirjaamisen yhteydessä;

e) valitun sisäisen mallin tai sen tulosten käyttö tarkoitukseen, johon mallia ei ole tarkoitettu tai suunniteltu, mukaan lukien mallintamisparametrien manipulointi;

f) väärin ajoitettu tai tehoton mallin suorituskyvyn tai ennustuskyvyn valvonta tai validointi pyrittäessä arvioimaan, onko valittu malli edelleen tarkoituksenmukainen;

52 c) ”tieto- ja viestintätekniikkariskillä” eli ”TVT-riskillä” sellaisen tappion riskiä, joka liittyy mihin tahansa kohtuudella tunnistettavissa olevaan verkko- ja tietojärjestelmien käyttöön liittyvään olosuhteeseen, ja joka toteutuessaan voisi vaarantaa verkko- ja tietojärjestelmien, minkä tahansa teknologiasta riippuvaisen välineen tai prosessin, toimintojen ja prosessien tai palvelujen tarjoamisen turvallisuuden aiheuttamalla kielteisiä vaikutuksia digitaalisessa tai fyysisessä ympäristössä;

▼M17

52 d) ”ympäristö-, yhteiskunta- ja hallintotapariskillä” eli ”ESG-riskillä” laitokseen kohdistuvien kielteisten taloudellisten vaikutusten riskiä, joka johtuu ympäristöön, yhteiskuntaan tai hallintotapaan liittyvien tekijöiden (ESG-tekijöiden) nykyisistä tai tulevista vaikutuksista kyseisen laitoksen vastapuoliin tai sijoitettuihin varoihin; ESG-riskit toteutuvat perinteisten rahoitusriskiluokkien kautta;

52 e) ”ympäristöriskillä” sellaisten laitokseen kohdistuvien kielteisten taloudellisten vaikutusten riskiä, jotka johtuvat ympäristötekijöiden nykyisistä tai tulevista vaikutuksista kyseisen laitoksen vastapuoliin tai sijoitettuihin varoihin, mukaan lukien tekijät, jotka liittyvät siirtymiseen kohti Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2020/852 ([1]) 9 artiklassa vahvistettuja tavoitteita; ympäristöriski sisältää sekä fyysisen riskin että siirtymäriskin;

52 f) ”fyysisellä riskillä” osana ympäristöriskiä sellaisten laitokseen kohdistuvien kielteisten taloudellisten vaikutusten riskiä, jotka johtuvat ympäristötekijöiden fyysisten seurausten nykyisistä tai tulevista vaikutuksista kyseisen laitoksen vastapuoliin tai sijoitettuihin varoihin;

52 g) ”siirtymäriskillä” osana ympäristöriskiä sellaisten laitokseen kohdistuvien kielteisten taloudellisten vaikutusten riskiä, jotka johtuvat ympäristön kannalta kestävään talouteen siirtymisen nykyisistä tai tulevista vaikutuksista kyseisen laitoksen vastapuoliin tai sijoitettuihin varoihin;

52 h) ”yhteiskuntariskillä” sellaisten laitokseen kohdistuvien kielteisten taloudellisten vaikutusten riskiä, jotka johtuvat yhteiskuntaan liittyvien tekijöiden nykyisistä tai tulevista vaikutuksista kyseisen laitoksen vastapuoliin tai sijoitettuihin varoihin;

52 i) ”hallintotapariskillä” sellaisten laitokseen kohdistuvien kielteisten taloudellisten vaikutusten riskiä, jotka johtuvat hallintotapaan liittyvien tekijöiden nykyisistä tai tulevista vaikutuksista kyseisen laitoksen vastapuoliin tai sijoitettuihin varoihin;

▼B

53) 'laimentumisriskillä' sitä riskiä, että saamisen määrä supistuu velalliselle myönnettävien käteisluottojen tai muiden kuin käteisluottojen kautta;

▼M17

54) ”maksukyvyttömyyden todennäköisyydellä (probability of default, PD)” velallisen tai tapauksen mukaan luottojärjestelyn maksukyvyttömyyden todennäköisyyttä yhden vuoden jakson aikana sekä laimentumisriskin yhteydessä laimentumisen todennäköisyyttä yhden vuoden jakson aikana;

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2020/852, annettu 18 päivänä kesäkuuta 2020, kestävää sijoittamista helpottavasta kehyksestä ja asetuksen (EU) 2019/2088 muuttamisesta (EUVL L 198, 22.6.2020, s. 13).

▼M17

55) ”tappio-osuudella (loss given default, LGD)” velallisen maksukyvyttömyydestä tai tapauksen mukaan maksukyvyttömyystilassa olevasta luottojärjestelystä johtuvan, yksittäiseen luottojärjestelyyn liittyvästä vastuusta aiheutuvan tappion suhdetta maksukyvyttömyystilanteessa tai tiettynä viitepäivänä maksukyvyttömyyspäivän jälkeen jäljellä olevaan määrään sekä laimentumisriskin yhteydessä laimentumistappio-osuutta, jolla tarkoitetaan laimentumisesta johtuvan, ostettuun saamiseen liittyvästä vastuusta aiheutuvan tappion odotettua suhdetta ostetun saamisen jäljellä olevaan määrään;

56) ”luottovasta-arvokertoimella (conversion factor tai credit conversion factor, CCF)” sitoumukseen kuuluvan, yksittäisestä luottojärjestelystä nostamattoman ja siitä tiettynä ajankohtana ennen maksukyvyttömyyttä nostettavissa olevan ja sen vuoksi maksukyvyttömyystilanteessa jäljelle jäävän määrän suhdetta sitoumukseen kuuluvaan, kyseisestä järjestelystä nostamattomaan määrään, jolloin sovittu limiitti määrää sitoumuksen suuruuden, paitsi jos ei-sovittu limiitti on suurempi;

▼B

57) 'luottoriskin vähentämisellä' tekniikkaa, jota laitos soveltaa vastuiden tai vastuista sille aiheutuvan luottoriskin vähentämiseksi;

▼M17

58) ”vastikkeellisella luottosuojalla (funded credit protection, FCP)” luottoriskin vähentämistekniikkaa, jossa vastuusta laitokselle aiheutuvan luottoriskin vähentäminen perustuu laitoksen oikeuteen – velallisen maksukyvyttömyyden tai maksukyvyttömyystilassa olevan luottojärjestelyn tai muiden velalliseen liittyvien erityisten luottotapahtumien vuoksi – realisoida, saada luovutuksena tai siirtona tai pitää hallussaan tiettyjä omaisuuseriä tai määriä tai vähentää vastuuta määrään tai korvata se määrällä, joka saadaan vastuun määrän ja laitosta koskevan vaateen määrän välisestä erotuksesta;

59) ”takauksen luonteisella luottosuojalla (unfunded credit protection, UFCP)” luottoriskin vähentämistekniikkaa, jossa vastuusta laitokselle aiheutuvan luottoriskin vähentäminen perustuu kolmannen osapuolen velvoitteeseen maksaa määrä velallisen maksukyvyttömyyden tai maksukyvyttömyystilassa olevan luottojärjestelyn tapauksessa tai muissa erityisissä luottotapahtumissa;

60) ”käteiseen verrattavalla välineellä” talletustodistusta, joukkovelkakirjaa, mukaan lukien katetut joukkolainat, tai muuta luottoa myöntävän laitoksen liikkeeseen laskemaa etuoikeudeltaan parempaa välinettä, josta kyseinen laitos on jo saanut täyden maksun ja joka laitoksen on maksettava ehdoitta takaisin kyseisen välineen nimellisarvon mukaisesti;

60 a) ”sijoituskullalla” likvideillä kultamarkkinoilla yleisesti hyväksyttyä hyödykkeen muodossa olevaa kultaa, mukaan lukien kultalevyt, -harkot ja -kolikot, jonka arvo määräytyy kultapitoisuuden perusteella, joka määritetään puhtauden ja massan avulla, eikä numismaatikkojen kiinnostuksen perusteella;

▼M5

61) 'arvopaperistamisella' asetuksen (EU) 2017/2402 2 artiklan 1 alakohdassa määriteltyä arvopaperistamista;

62) 'arvopaperistamispositiolla' asetuksen (EU) 2017/2402 2 artiklan 19 alakohdassa määriteltyä arvopaperistamispositiota;

63) 'uudelleenarvopaperistamisella' asetuksen (EU) 2017/2402 2 artiklan 4 alakohdassa määriteltyä uudelleenarvopaperistamista;

▼B

64) 'uudelleenarvopaperistamispositiolla' uudelleenarvopaperistamisesta johtuvaa vastuuta;

65) 'erillisellä takauksella' sopimusjärjestelyä, jolla parannetaan arvopaperistettavan position luottoluokitusta verrattuna tilanteeseen ilman erillistä takausta, mukaan luettuina takaukset, joissa heikompia etuoikeusluokkia käytetään suojaamaan korkeamman luottoriskiluokituksen arvopapereita, sekä muut luottosuojan muodot;

▼M5

66) 'arvopaperistamista varten perustetulla erillisyhtiöllä' (securitisation special purpose entity, SSPE) tai 'erillisyhtiöllä' asetuksen (EU) 2017/2402 2 artiklan 2 alakohdassa määriteltyä arvopaperistamista varten perustettua erillisyhtiötä;

67) 'etuoikeusluokalla' asetuksen (EU) 2017/2402 2 artiklan 6 alakohdassa määriteltyä etuoikeusluokkaa;

▼B

68) 'arvostamisella markkinahintaan' positioiden arvostamista saatavilla oleviin, riippumattomista lähteistä peräisin oleviin päätöshintoihin, mukaan lukien pörssihintoihin, näytöllä julkistettaviin hintoihin tai useiden riippumattomien tunnettujen arvopaperinvälittäjien antamiin hintatarjouksiin;

69) 'malliin perustuvalla arvostamisella' arvostamista, joka edellyttää vertailuanalyysia, ekstrapolointia tai muuta yhteen tai useampaan markkinatietoon perustuvaa laskentaa;

70) 'riippumattomalla hintojen varmentamisella' menettelyä, jolla todennetaan säännöllisesti markkinahintojen tai malliin perustuvan arvostamisen syöttötietojen paikkansapitävyys ja riippumattomuus;

▼C2

71) 'hyväksyttävällä pääomalla':

a) sovellettaessa toisen osan III osastoa seuraavien varojen summaa:

i) 25 artiklassa tarkoitettu ensisijainen pääoma (T1), soveltamatta 36 artiklan 1 kohdan k alakohdan i alakohdan mukaista vähennystä;

▼C2

ii) 71 artiklassa tarkoitettu toissijainen pääoma (T2), jonka määrä on enintään yksi kolmasosa ensisijaisesta pääomasta (T1), laskettuna tämän alakohdan i alakohdan mukaan;

▼M8

b) sovellettaessa 97 artiklaa seuraavien varojen summaa:

▼C2

i) 25 artiklassa tarkoitettu ensisijainen pääoma (T1);

ii) 71 artiklassa tarkoitettu toissijainen pääoma (T2), jonka määrä on enintään yksi kolmasosa ensisijaisesta pääomasta (T1);

▼B

72) 'virallisesti hyväksytyllä pörssillä' pörssiä, joka täyttää kaikki seuraavat edellytykset:

▼M9

a) se on säännelty markkina tai kolmannen maan markkina, jonka katsotaan vastaavan säänneltyä markkinaa direktiivin 2014/65/EU 25 artiklan 4 kohdan a alakohdassa säädetyn menettelyn mukaisesti;

▼B

b) sillä on selvitysjärjestelmä, jonka nojalla liitteessä II luetelluilla sopimuksilla on sellainen päivittäinen vakuusvaatimus, jonka toimivaltaiset viranomaiset katsovat antavan riittävän suojan;

73) 'lisäeläke-etuuksilla' ylimääräisiä eläke-etuuksia, jotka laitos myöntää harkinnanvaraisesti työntekijälle osana kyseisen työntekijän muuttuvaa palkitsemista ja joihin eivät sisälly kertyneet etuudet, jotka työntekijä saa yrityksen yleisen eläkejärjestelmän ehtojen mukaan;

74) 'kiinnitysluottoarvolla' sitä kiinteän omaisuuden arvoa, joka on määritetty arvioimalla huolellisesti kyseisen omaisuuden tulevaa myytävyyttä ottaen huomioon omaisuuden pitkän aikavälin kestävät ominaisuudet, normaalit paikalliset markkinaolosuhteet, omaisuuden senhetkinen käyttö ja asianmukaiset vaihtoehtoiset käyttötavat;

▼M17

74 a) ”kiinteistön arvolla” 229 artiklan 1 kohdan mukaisesti määritettyä asuin- tai liikekiinteistön arvoa;

75) ”asuinkiinteistöllä” mitä tahansa seuraavista:

a) asunnon luonteinen kiinteä omaisuus, joka täyttää kaikki sovellettavien lakien ja asetusten mukaiset edellytykset sen käyttämiseksi asuintarkoituksiin;

▼M17

b) rakenteilla oleva asunnon luonteinen kiinteä omaisuus edellyttäen, että sen odotetaan täyttävän kaikki sovellettavien lakien ja määräysten mukaiset edellytykset sen käyttämiseksi asuintarkoituksiin;

c) oikeus asua Ruotsissa sijaitsevien asunto-osuuskuntien asunnossa;

d) edellä a, b tai c alakohdassa tarkoitettuun kiinteistöön kuuluva maa-alue;

75 a) ”liikekiinteistöllä” kiinteää omaisuutta, joka ei ole asuinkiinteistö;

75 b) ”tuloa tuottavalla kiinteistöllä suojatulla vastuulla tai IPRE-vastuulla (income producing real estate exposure)” vastuuta, jonka vakuutena on yksi tai useampi asuin- tai liikekiinteistö, kun vastuuseen liittyvien luottovelvoitteiden täyttäminen riippuu olennaisesti vastuun vakuutena olevien kiinteistöjen synnyttämistä rahavirroista eikä velallisen kyvystä täyttää luottovelvoitteet muista lähteistä; tällaisten rahavirtojen pääasiallisena lähteenä ovat vuokratulot taikka asuin- tai liikekiinteistön myynnistä saadut tulot;

75 c) ”tuloa tuottamattomalla kiinteistöllä suojatulla vastuulla tai ei-IPRE-vastuulla (non-income producing real estate exposure)” vastuuta, jonka vakuutena on yksi tai useampi asuin- tai liikekiinteistö ja joka ei ole IPRE-vastuu;

75 d) ”asuinkiinteistöllä suojatulla vastuulla” tai ”asuinkiinteistön kiinnityksellä suojatulla vastuulla” vastuuta, joka on suojattu asuinkiinteistöllä tai sellaisena 108 artiklan 4 kohdan mukaisesti pidettävää vastuuta;

75 e) ”liikekiinteistöllä suojatulla vastuulla” tai ”liikekiinteistön kiinnityksellä suojatulla vastuulla” vastuuta, joka on suojattu liikekiinteistöllä;

75 f) ”kiinteällä omaisuudella suojatulla vastuulla” tai ”kiinteän omaisuuden kiinnityksellä suojatulla vastuulla” tai ”kiinteän omaisuuden vakuudella suojatulla vastuulla” vastuuta, joka on suojattu asuin- tai liikekiinteistöllä tai sellaisena 108 artiklan 4 kohdan mukaisesti pidettävää vastuuta;

▼C8

76) 'markkina-arvolla' rahamäärää, jolla kiinteä omaisuus arviointipäivänä vaihtaisi omistajaa liiketoimeen halukkaiden myyjän ja ostajan välillä markkinaehtoisesti asianmukaisen markkinoinnin jälkeen osapuolten toimittua asiantuntevasti, huolellisesti ja omasta tahdostaan;

▼B

77) 'sovellettavalla tilinpäätössäännöstöllä' tilinpäätösstandardeja, joita sovelletaan laitokseen asetuksen (EY) N:o 1606/2002 tai direktiivin 86/635/ETY mukaisesti;

▼M17

78) ”yhden vuoden maksukyvyttömyysasteella” sellaisten velallisten tai, kun maksukyvyttömyyden määritelmää sovelletaan 178 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan mukaisesti luottojärjestelyn tasolla, sellaisten luottojärjestelyjen määrän, joiden osalta katsotaan olevan kyse yksi vuosi ennen tarkastelupäivää T alkaneen ajanjakson aikana toteutuneesta maksukyvyttömyydestä, ja maksukyvyttömyysluokkaan tai -ryhmään yksi vuosi ennen tarkastelupäivää T luokiteltujen velallisten määrän tai, kun maksukyvyttömyyden määritelmää sovelletaan 178 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan mukaisesti luottojärjestelyn tasolla, luottojärjestelyjen määrän välistä suhdetta;

78 a) ”maa-alueiden hankintaan, kehittämiseen ja rakentamiseen liittyvillä vastuilla” tai ”ADC-vastuilla” (land acquisition, development and construction exposures) sellaisiin yrityksiin tai erillisyhtiöihin liittyviä vastuita, jotka rahoittavat maa-alueiden hankintaa kehittämis- ja rakentamistarkoituksiin tai asuin- tai liikekiinteistöjen kehittämistä ja rakentamista;

78 b) ”ei-ADC-vastuulla” vastuuta, jonka vakuutena on yksi tai useampi asuin- tai liikekiinteistö ja joka ei ole ADC-vastuu;

_____

▼B

80) 'ulkomaankaupan rahoituksella' rahoitusta, takaukset mukaan lukien, joka liittyy tavaroiden ja palvelujen vaihtoon lyhyen maturiteetin (yleensä alle vuoden pituisten) kiinteiden rahoitustuotteiden avulla ilman automaattista rollover-riskiä;

81) 'julkisesti tuetuilla vientiluotoilla' lainoja tai luottoja, joilla rahoitetaan tavaroiden ja palvelujen vienti ja joille virallinen vientiluottolaitos tarjoaa takauksia, vakuutuksia tai suoraa rahoitusta;

▼C2

82) 'takaisinostosopimuksella' ja 'takaisinmyyntisopimuksella' sopimusta, jolla laitos tai sen vastapuoli luovuttaa arvopapereita tai hyödykkeitä tai taattuja oikeuksia, jotka liittyvät arvopapereiden tai hyödykkeiden omistusoikeuteen ja jotka arvopapereihin tai hyödykkeisiin liittyvien oikeuksien haltijana oleva viranomaisesti hyväksytty pörssi on taannut, edellyttäen, että laitoksella ei sopimuksen mukaan ole oikeutta luovuttaa tai pantata tiettyä arvopaperia tai hyödykettä samanaikaisesti useammalle kuin yhdelle vastapuolelle ja että laitos tai sen vastapuoli sitoutuu ostamaan arvopaperit tai hyödykkeet takaisin, tai jotka liittyvät sopimuksessa yksilöityjä arvopapereita tai hyödykkeitä vastaaviin arvopapereihin, jotka laitos tai sen vastapuoli sitoutuu ostamaan takaisin sovittuun hintaan ajankohtana, jonka myyjä on määrännyt tai määrää myöhemmin; tällainen sopimus on takaisinostosopimus, jos laitos on sopimuksessa arvopapereiden tai hyödykkeiden myyjänä, ja takaisinmyyntisopimus, jos laitos on sopimuksessa ostajana;

▼B

83) 'takaisinostotransaktiolla' kaikkia liiketoimia, jotka kuuluvat 'takaisinostosopimuksen' tai 'takaisinmyyntisopimuksen' soveltamisalaan;

84) 'yksinkertaisella takaisinostosopimuksella' yksittäisten tai vastaavien yhdestä osasta muodostuvien varojen takaisinostoa vastakohtana varoista koostuvalle korille;

85) 'kaupankäyntitarkoituksessa otetuilla positioilla' seuraavia positioita:

a) omaan lukuun tapahtuvaa kaupankäyntiä, asiakkaan lukuun tapahtuvaa kaupankäyntiä ja markkinatakausta varten otetut positiot;

b) lyhytaikaista kauppaa varten otetut positiot;

c) positiot, joilla pyritään hyötymään tosiasiallisista tai odotetuista osto- ja myyntihinnan välisistä erotuksista lyhyellä aikavälillä tai muista hinnan tai koron vaihteluista;

▼M8

86) 'kaupankäyntivarastolla' kaikkia positioita, jotka laitos on ottanut rahoitusvälineissä ja hyödykkeissä käydäkseen kauppaa tai suojatakseen positioita, jotka on otettu kaupankäyntitarkoituksessa 104 artiklan mukaisesti;

▼B

87) 'monenkeskisellä kaupankäyntijärjestelmällä' direktiivin 2004/39/EY 4 artiklan 1 kohdan 15 alakohdassa määriteltyä monenkeskistä kaupankäyntijärjestelmää;

88) 'ehdot täyttävällä keskusvastapuolella' keskusvastapuolta, jolle on joko myönnetty toimilupa asetuksen (EU) N:o 648/2012 14 artiklan mukaisesti tai joka on tunnustettu mainitun asetuksen 25 artiklan mukaisesti;

89) 'maksukyvyttömyysrahastolla' keskusvastapuolen asetuksen (EU) N:o 648/2012 42 artiklan mukaisesti perustamaa ja mainitun asetuksen 45 artiklan mukaisesti käytettyä rahastoa;

90) 'ennakkoon rahastoidulla osuudella keskusvastapuolen maksukyvyttömyysrahastoon' osuutta, jonka laitos maksaa keskusvastapuolen maksukyvyttömyysrahastoon;

▼M8

91) 'kaupankäyntivastuulla' keskusvastapuoleen liittyvää määritysosapuolen tai asiakkaan nykyhetken vastuuta, mukaan luettuna määritysosapuolelle kuuluva vakuusmarginaali, jota ei ole vielä saatu, tai keskusvastapuoleen liittyvää määritysosapuolen tai asiakkaan mahdollista tulevaa vastuuta, joka johtuu 301 artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohdassa luetelluista sopimuksista ja liiketoimista, sekä alkumarginaalia;

▼B

92) 'säännellyllä markkinalla' direktiivin 2004/39/EY 47 artiklassa määriteltyä säänneltyä markkinaa;

▼B

93) 'velkaantuneisuudella' laitoksen varojen, taseen ulkopuolisten velvoitteiden ja sellaisten ehdollisten velvoitteiden suhteellista suuruutta laitoksen omiin varoihin verrattuna, jotka velvoittavat maksamaan tai luovuttamaan tai asettamaan vakuuksia, mukaan luettuina saadusta rahoituksesta, tehdyistä sitoumuksista, johdannaisista tai takaisinostosopimuksista johtuvat velvoitteet, mutta lukuun ottamatta velvoitteita, jotka voidaan panna täytäntöön ainoastaan laitoksen likvidaation aikana;

94) 'ylivelkaantumisriskillä' riskiä, joka aiheutuu velkaantuneisuusasteen tai ehdollisen velkaantuneisuusasteen aiheuttamasta laitoksen haavoittuvuudesta ja joka voi edellyttää ennakoimattomien oikaisutoimenpiteiden sisällyttämistä laitoksen liiketoimintasuunnitelmaan, mukaan luettuina omaisuuden kiireellinen myynti, joka voi johtaa tappioihin tai laitoksen jäljellä olevien omaisuuserien arvonoikaisuihin;

95) 'luottoriskioikaisulla' yleisiä tai erityisiä lainatappioita koskevien varausten määrää niiden luottoriskien osalta, jotka on tunnustettu laitoksen tilinpäätösasiakirjoissa sovellettavan tilinpäätössäännöstön mukaisesti;

▼M8

96) 'sisäisellä suojauksella' positiota, jolla kaupankäyntivaraston positioon ja yhteen tai useampaan kaupankäyntivaraston ulkopuoliseen positioon liittyvät tai kahteen kaupankäyntiyksikköön liittyvät riskitekijät katetaan suurelta osin;

▼B

97) 'referenssiomaisuudella' luottojohdannaisen käteismaksun arvoa määritettäessä käytettävää omaisuutta;

98) 'ulkoisella luottoluokituslaitoksella' luottoluokituslaitosta, joka on rekisteröity tai sertifioitu luottoluokituslaitoksista 16 päivänä syyskuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1060/2009 ([1]) mukaisesti, tai luottoluokituksia antavaa keskuspankkia, joka on vapautettu asetuksen (EY) N:o 1060/2009 soveltamisesta.

99) 'valitulla ulkoisella luottoluokituslaitoksella' tarkoitetaan laitoksen valitsemaa luottoluokituslaitosta;

100) 'kertyneillä muun laajan tuloksen erillä' tarkoitetaan samaa kuin kansainvälisessä tilinpäätösstandardissa (IAS) 1, sellaisena kuin sitä sovelletaan asetuksen (EY) No 1606/2002 nojalla;

101) 'omilla perusvaroilla' direktiivin 2009/138/EY 88 artiklassa tarkoitettua omaa perusvarallisuutta;

102) 'luokkaan 1 sijoitettavilla vakuutussektorin omilla varoilla' direktiivin 2009/138/EY vaatimusten soveltamisalaan kuuluvien yritysten omia perusvaroja, kun kyseiset erät sijoitetaan direktiivissä 2009/138/EY tarkoitettuun luokkaan 1 mainitun direktiivin 94 artiklan 1 kohdan mukaisesti;

([1]) EUVL L 302, 17.11.2009, s. 1.

▼B

103) 'luokkaan 1 sijoitettavilla vakuutussektorin täydentävillä omilla varoilla' direktiivin 2009/138/EY vaatimusten soveltamisalaan kuuluvien yritysten omia perusvaroja, kun kyseiset erät sijoitetaan direktiivissä 2009/138/EY tarkoitettuun luokkaan 1 mainitun direktiivin 94 artiklan 1 kohdan mukaisesti ja kyseisten erien sisällyttämistä rajoitetaan mainitun direktiivin 99 artiklan mukaisesti annettavilla delegoiduilla säädöksillä;

104) 'luokkaan 2 sijoitettavilla vakuutussektorin omilla varoilla' direktiivin 2009/138/EY vaatimusten soveltamisalaan kuuluvien yritysten omia perusvaroja, kun kyseiset erät sijoitetaan direktiivissä 2009/138/EY tarkoitettuun luokkaan 2 mainitun direktiivin 94 artiklan 2 kohdan mukaisesti;

105) 'luokkaan 3 sijoitettavilla vakuutussektorin omilla varoilla' direktiivin 2009/138/EY vaatimusten soveltamisalaan kuuluvien yritysten omia perusvaroja, kun kyseiset erät sijoitetaan direktiivissä 2009/138/EY tarkoitettuun luokkaan 3 mainitun direktiivin 94 artiklan 3 kohdan mukaisesti;

106) 'laskennallisilla verosaamisilla' sovellettavassa tilinpäätössäännöstössä tarkoitettuja laskennallisia verosaamisia;

107) 'tulevista veronalaisista voitoista riippuvilla laskennallisilla verosaamisilla' laskennallisia verosaamisia, joiden tuleva arvo voidaan realisoida vain, jos laitos tuottaa verotettavaa tuloa tulevaisuudessa;

108) 'laskennallisilla veroveloilla' sovellettavassa tilinpäätössäännöstössä tarkoitettuja laskennallisia verovelkoja;

109) 'etuuspohjaisen eläkerahaston varoilla' tapauksen mukaan etuuspohjaisen eläkerahaston tai -järjestelyn varoja, jotka lasketaan sen jälkeen, kun niistä on vähennetty samaan rahastoon tai järjestelyyn liittyvät velvoitteet;

110) 'voitonjaolla' osinkojen tai korkojen maksamista missä tahansa muodossa;

111) 'rahoitusalan yrityksellä' direktiivin 2009/138/EY 13 artiklan 25 alakohdan b ja d alakohdassa tarkoitettua yritystä;

112) 'yleisten pankkiriskien rahastoilla' direktiivin 86/635/ETY 38 artiklassa tarkoitettuja rahastoja;

113) 'liikearvolla' samaa kuin sovellettavassa tilinpäätössäännöstössä;

▼M17

114) ”välillisellä omistusosuudella” vastuita välittäjäyhteisölle, jolla on finanssialan yhteisön liikkeeseen laskemiin pääomainstrumentteihin tai laitoksen liikkeeseen laskemiin velkoihin liittyvä vastuu, jolloin siinä tapauksessa, että finanssialan yhteisön liikkeeseen laskemat pääomainstrumentit tai laitoksen liikkeeseen laskemat velat lopullisesti kirjataan kuluiksi, laitokselle tästä aiheutuva arvonmenetys ei olisi olennaisesti erilainen kuin menetys, joka aiheutuisi laitokselle kyseisten finanssialan yhteisön liikkeeseen laskemiin pääomainstrumentteihin tai laitoksen liikkeeseen laskemiin velkoihin olevasta suorasta omistusosuudesta;

▼B

115) 'aineettomilla hyödykkeillä' samaa kuin sovellettavassa tilinpäätössäännöstössä; tähän sisältyy liikearvo;

116) 'muilla pääomainstrumenteilla' finanssialan yhteisöjen liikkeeseenlaskemia muita pääomainstrumentteja, joita ei katsota ydinpääoman (CET1), ensisijaisen lisäpääoman (AT1) tai toissijaisen pääoman (T2) instrumenteiksi tai luokkaan 1 sijoitettaviksi vakuutussektorin omiksi varoiksi, luokkaan 1 sijoitettaviksi vakuutussektorin täydentäviksi omiksi varoiksi, luokkaan 2 sijoitettaviksi vakuutussektorin omiksi varoiksi tai luokkaan 3 sijoitettaviksi vakuutussektorin omiksi varoiksi;

117) 'muilla rahastoilla' sovellettavassa tilinpäätössäännöstössä tarkoitettuja rahastoja, jotka on esitettävä sovellettavan tilinpäätösstandardin mukaisesti, lukuun ottamatta kuitenkaan eriä, jotka on jo sisällytetty kertyneisiin muun laajan tuloksen eriin tai kertyneisiin voittovaroihin;

118) 'omilla varoilla' ensisijaisen pääoman (T1) ja toissijaisen pääoman (T2) summaa;

119) 'omien varojen instrumenteilla' laitoksen liikkeeseenlaskemia pääomainstrumentteja, jotka katsotaan ydinpääoman (CET1), ensisijaisen lisäpääoman (AT1) tai toissijaisen pääoman (T2) instrumenteiksi;

120) 'vähemmistöosuuksilla' laitoksen tytäryrityksen ydinpääoman (CET1) määrää, joka liittyy muihin luonnollisiin tai oikeushenkilöihin kuin niihin, jotka kuuluvat laitoksen vakavaraisuuteen kohdistuvan konsolidoinnin piiriin.

121) 'voitolla' sovellettavassa tilinpäätössäännöstössä tarkoitettua voittoa;

122) 'keskinäisellä ristiinomistuksella' laitoksen omistusosuutta finanssialan yhteisöjen liikkeeseenlaskemista omien varojen instrumenteista tai muista pääomainstrumenteista, kun kyseisillä yhteisöillä on myös kyseisen laitoksen liikkeeseenlaskemia omien varojen instrumentteja;

123) 'kertyneillä voittovaroilla' edellisten tilikausien lopullisen tuloksen käsittelyn yhteydessä syntyneitä voittoja ja tappioita sovellettavan tilinpäätössäännöstön mukaisesti;

▼B

124) 'ylikurssirahastolla' samaa kuin sovellettavassa tilinpäätössäännöstössä;

125) 'väliaikaisilla eroilla' samaa kuin sovellettavassa tilinpäätössäännöstössä;

▼M17

126) ”synteettisellä omistusosuudella” laitoksen sijoitusta rahoitusvälineeseen, jonka arvo on suoraan yhteydessä finanssialan yhteisön liikkeeseen laskemien pääomainstrumenttien tai laitoksen liikkeeseen laskemien velkojen arvoon;

▼B

127) 'vastatakausjärjestelmällä' järjestelmää, joka täyttää kaikki seuraavat edellytykset:

▼M8

a) laitokset kuuluvat samaan 113 artiklan 7 kohdassa tarkoitettuun laitosten suojajärjestelmään tai ovat pysyvästi verkostona keskuslaitokseen liittyneitä;

▼M17

b) laitokset ovat direktiivin 2013/34/EU 22 artiklan mukaisesti täysin konsolidoituja, ja ne on sisällytetty sen laitoksen konsolidoituun valvontaan, joka on tämän asetuksen ensimmäisen osan II osaston 2 luvun mukaisesti jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimiva laitos ja johon sovelletaan omien varojen vaatimusta;

▼B

c) jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimiva laitos ja tytäryritykset ovat sijoittautuneet samaan jäsenvaltioon, saaneet toimiluvan samalta toimivaltaiselta viranomaiselta ja ovat saman toimivaltaisen viranomaisen valvomia;

d) jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimiva laitos ja tytäryritykset ovat liittyneet sellaiseen sopimus- tai säädösperusteiseen suojajärjestelmään, joka suojelee laitoksia ja tarvittaessa varmistaa ennen kaikkea niiden likviditeetin ja vakavaraisuuden konkurssin välttämiseksi;

e) on otettu käyttöön järjestelyt, joilla varmistetaan taloudellisten resurssien pikainen toimittaminen pääomana ja maksuvalmiutena, jos sitä edellytetään d alakohdassa tarkoitetun sopimus- tai säädösperusteisen suojajärjestelmän mukaisesti;

f) toimivaltainen viranomainen valvoo d ja e alakohdassa tarkoitettujen järjestelmien riittävyyttä säännöllisesti;

▼B

g) tytäryrityksen vapaaehtoiseen eroamiseen suojajärjestelmästä liittyvä irtisanomisaika on vähintään 10 vuotta;

h) toimivaltaisella viranomaisella on valtuudet kieltää tytäryrityksen vapaaehtoinen eroaminen suojajärjestelmästä;

▼M8

128) 'jakokelpoisilla erillä' viimeksi päättyneen tilikauden voittoa lisättynä siirtyvillä voitoilla ja varoilla rahastoista, jotka saadaan käyttää tähän tarkoitukseen ennen voitonjakoa omien varojen instrumenttien haltijoille ja vähennettynä siirtyvillä tappioilla, voitoilla, joita ei voida jakaa unionin tai kansallisen lainsäädännön tai laitoksen sääntöjen mukaisesti sekä varoilla, jotka on siirretty rahastoon, jota ei saa jakaa kansallisen lainsäädännön tai laitoksen yhtiöjärjestyksen mukaisesti, ottaen kussakin tapauksessa huomioon omien varojen instrumenttien erityisen luokan, jota unionin tai kansallinen lainsäädäntö, laitosten säännöt tai yhtiöjärjestys koskevat; kyseiset voitot, tappiot ja rahastot määritetään laitoksen yksittäisten tilien eikä konsolidoidun tilinpäätöksen perusteella;

▼M5

129) 'hallinnoijalla' asetuksen (EU) 2017/2402 2 artiklan 13 alakohdassa määriteltyä hallinnoijaa;

▼M8

130) 'kriisinratkaisuviranomaisella' direktiivin 2014/59/EU 2 artiklan 1 kohdan 18 alakohdassa määriteltyä kriisinratkaisuviranomaista;

▼M15

130 a) 'asiaankuuluvalla kolmannen maan viranomaisella' direktiivin 2014/59/EU 2 artiklan 1 kohdan 90 alakohdassa määriteltyä kolmannen maan viranomaista;

▼M8

131) 'kriisinratkaisun kohteena olevalla yhteisöllä' direktiivin 2014/59/EU 2 artiklan 1 kohdan 83 a alakohdassa määriteltyä kriisinratkaisun kohteena olevaa yhteisöä;

132) 'kriisinratkaisun kohteena olevalla ryhmällä' direktiivin 2014/59/EU 2 artiklan 1 kohdan 83 b alakohdassa määriteltyä kriisinratkaisun kohteena olevaa konsernia;

133) 'maailmanlaajuisella järjestelmän kannalta merkittävällä laitoksella' tai 'G-SII-laitoksella' direktiivin 2013/36/EU 131 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti yksilöityä G-SII-laitosta;

134) 'EU:n ulkopuolisella maailmanlaajuisella järjestelmän kannalta merkittävällä laitoksella' tai 'EU:n ulkopuolisella G-SII-laitoksella' maailmanlaajuista järjestelmän kannalta merkittävää pankkiryhmää tai pankkia (G-SIB-pankki), joka ei ole G-SII-laitos ja joka sisältyy finanssimarkkinoiden vakauden valvontaryhmän G-SIB-pankeista julkaisemaan luetteloon, jota päivitetään säännöllisesti;

135) 'olennaisella tytäryrityksellä' tytäryritystä, joka yksittäisenä yrityksenä tai konsolidoinnin perusteella täyttää jonkin seuraavista edellytyksistä:

▼**M8**

a) tytäryrityksellä on hallussaan yli 5 prosenttia alkuperäisen emoyrityksensä konsolidoiduista riskipainotetuista omaisuuseristä;

b) tytäryritys tuottaa yli 5 prosenttia alkuperäisen emoyrityksensä liiketoiminnan yhteenlasketuista tuotoista;

c) tämän asetuksen 429 artiklan 4 kohdassa tarkoitettu tytäryrityksen vastuiden kokonaismäärä on yli 5 prosenttia tytäryrityksen alkuperäisen emoyrityksen konsolidoidusta vastuiden kokonaismäärästä;

määritettäessä olennaista tytäryritystä ja kun sovelletaan direktiivin 2013/36/EU 21 b artiklan 2 alakohtaa, kaksi EU:ssa väliyhtiönä toimivaa emoyritystä lasketaan yhdeksi tytäryritykseksi konsolidoidun asemansa perusteella;

136) 'G-SII-yhteisöllä' yhteisöä, joka on oikeushenkilö ja G-SII-laitos tai osa G-SII-laitosta tai EU:n ulkopuolista G-SII-laitosta;

137) 'velan arvon alentamisella' direktiivin 2014/59/EU 2 artiklan 1 kohdan 57 alakohdassa määriteltyä velan arvon alentamista;

138) 'ryhmällä' yritysryhmää, johon kuuluu ainakin yksi laitos ja joka koostuu emoyrityksestä ja sen tytäryrityksistä taikka yrityksistä, jotka ovat sidoksissa toisiinsa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/34/EU ([1]) 22 artiklassa tarkoitetulla tavalla;

139) 'arvopapereilla toteutettavalla rahoitustoimella' takaisinostotransaktiota, arvopapereiden tai hyödykkeiden lainaksiantamiseen tai -ottamiseen liittyvää liiketoimea tai vakuudellista limiittiluotonantoa;

140) 'alkumarginaalilla' vakuutta, joka ei ole vakuusmarginaali ja joka on kerätty yhteisöltä tai asetettu yhteisölle kattamaan liiketoimeen tai liiketoimien muodostamaan salkkuun liittyvää nykyistä ja mahdollista riskiä ajanjaksolla, joka tarvitaan kyseisten liiketoimien realisoimiseksi, tai suojaamaan uudelleen niiden markkinariskiltä liiketoimen tai liiketoimien muodostaman salkun vastapuolen maksukyvyttömyyden jälkeen;

141) 'markkinariskillä' markkinahintojen, mukaan lukien valuuttakurssien tai hyödykehintojen, muutoksista johtuvien tappioiden riskiä;

142) 'valuuttakurssiriskillä' valuuttakurssien muutoksista johtuvien tappioiden riskiä;

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/34/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, tietyntyyppisten yritysten vuositilinpäätöksistä, konsernitilinpäätöksistä ja niihin liittyvistä kertomuksista, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/43/EY muuttamisesta ja neuvoston direktiivien 78/660/ETY ja 83/349/ETY kumoamisesta (EUVL L 182, 29.6.2013, s. 19).

▼M8

143) 'hyödykeriskillä' hyödykehintojen muutoksista johtuvien tappioiden riskiä;

▼M17

144) ”kaupankäyntiyksiköllä” tarkasti määriteltyä välittäjien ryhmää, jonka laitos on 104 b artiklan 1 kohdan mukaisesti perustanut hoitamaan yhdessä kaupankäyntivaraston positioiden tai mainitun artiklan 5 ja 6 kohdassa tarkoitettujen kaupankäyntivaraston ulkopuolisten positioiden muodostamaa salkkua tarkoin määritellyn ja johdonmukaisen liiketoimintastrategian mukaisesti ja joka toimii samassa riskienhallintarakenteessa;

▼M8

145) 'pienellä tai rakenteeltaan yksinkertaisella laitoksella' laitosta, joka täyttää kaikki seuraavat ehdot:

a) se ei ole suuri laitos:

b) sen varojen kokonaisarvo on yksittäisenä laitoksena tai tilanteen mukaan tämän asetuksen ja direktiivin 2013/36/EU mukaisesti konsolidoinnin perusteella keskimäärin enintään 5 miljardia euroa kuluvaa vuotuista raportointikautta edeltävällä neljän vuoden jaksolla. Jäsenvaltiot voivat alentaa tätä kynnysarvoa;

c) siihen ei sovelleta velvoitteita tai siihen sovelletaan elvytyksen ja kriisinratkaisun suunnittelua koskevia yksinkertaistettuja velvoitteita direktiivin 2014/59/EU 4 artiklan mukaisesti;

d) sen kaupankäyntivarastoon liittyvä liiketoiminta luokitellaan 94 artiklan 1 kohdan mukaisesti pieneksi;

e) sen kaupankäyntitarkoituksessa pidettyjen johdannaispositioiden kokonaisarvo on enintään 2 prosenttia kaikista taseeseen sisältyvistä ja taseen ulkopuolista omaisuuseristä sekä kaikkien johdannaispositioiden kokonaisarvo on enintään 5 prosenttia, kun molemmat lasketaan 273 a artiklan 3 kohdan mukaisesti;

▼M17

f) Euroopan talousalueella sijaitsevien vastapuolten kanssa toteutettaviin toimiin liittyvät laitoksen konsolidoidut varat tai velat, lukuun ottamatta ryhmänsisäisiä vastuita Euroopan talousalueella, ovat yli 75 prosenttia sekä laitoksen konsolidoiduista kokonaisvaroista että -veloista, lukuun ottamatta kummassakin tapauksessa ryhmänsisäisiä vastuita;

▼M8

g) se ei käytä sisäisiä malleja tämän asetuksen mukaisten vakavaraisuusvaatimusten täyttämiseksi, lukuun ottamatta tytäryrityksiä, jotka käyttävät ryhmätasolla kehitettyjä sisäisiä malleja edellyttäen, että ryhmä kuuluu 433 a tai 433 c artiklassa säädettyjen julkistamisvaatimusten piiriin konsolidoinnin perusteella;

▼M8

h) se ei ole ilmoittanut toimivaltaiselle viranomaiselle vastustavansa luokittelua pieneksi ja rakenteeltaan yksinkertaiseksi laitokseksi;

i) toimivaltainen viranomainen ei ole päättänyt, että laitosta ei pidä sen kokoa, sidoksia, monitahoisuutta tai riskiprofiilia koskevan analyysin perusteella arvioida pieneksi ja rakenteeltaan yksinkertaiseksi laitokseksi;

146) 'suurella laitoksella' laitosta, joka täyttää jonkin seuraavista edellytyksistä:

a) se on G-SII-laitos;

b) se on määritetty muuksi järjestelmän kannalta merkittäväksi laitokseksi (O-SII-laitokset) direktiivin 2013/36/EU 131 artiklan 1 ja 3 kohdan mukaisesti;

c) se on sijoittautumisjäsenvaltiossaan yksi kolmesta suurimmasta laitoksesta varojen kokonaisarvolla mitattuna;

d) sen varojen kokonaisarvo on yksittäisenä laitoksena tai tilanteen mukaan tämän asetuksen ja direktiivin 2013/36/EU mukaisesti konsolidoidun asemansa perusteella vähintään 30 miljardia euroa;

147) 'suurella tytäryrityksellä' tytäryritystä, joka voidaan katsoa suureksi laitokseksi;

148) 'listaamattomalla laitoksella' laitosta, joka ei ole laskenut liikkeeseen arvopapereita, jotka otetaan kaupankäynnin kohteeksi jonkin jäsenvaltion säännellyillä markkinoilla, kuten direktiivin 2014/65/EU 4 artiklan 1 kohdan 21 alakohdassa määritellään;

149) 'tilinpäätösraportoinnilla' kahdeksatta osaa sovellettaessa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/109/EY ([1]) 4 ja 5 artiklassa tarkoitettua tilinpäätösraportointia;

▼M9

150) 'hyödykemarkkinoilla ja päästöoikeusmarkkinoilla toimivalla välittäjällä' yritystä, jonka päätoimiala koostuu ainoastaan sijoituspalvelujen tarjoamisesta tai toiminnasta, joka liittyy direktiivin 2014/65/EU liitteessä I olevan C osan 5, 6, 7, 9 ja 10 kohdassa tarkoitettuihin hyödykejohdannaisiin tai hyödykejohdannaissopimuksiin, 4 kohdassa tarkoitettuihin päästöoikeusjohdannaisiin tai 11 kohdassa tarkoitettuihin päästöoikeuksiin;

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/109/EY, annettu 15 päivänä joulukuuta 2004, säännellyillä markkinoilla kaupankäynnin kohteeksi otettavien arvopaperien liikkeeseenlaskijoita koskeviin tietoihin liittyvien avoimuusvaatimusten yhdenmukaistamisesta ja direktiivin 2001/34/EY muuttamisesta (EUVL L 390, 31.12.2004, s. 38).

▼M17

151) ”uudistettavalla vastuulla” vastuuta, jonka osalta lainansaajan jäljellä oleva saldo saa sovittuun rajaan saakka vaihdella lainansaajan nosto- ja takaisinmaksupäätösten perusteella;

152) ”maksutileihin liittyvällä vastuulla (transactor exposure)” uudistettavaa vastuuta, jonka takaisinmaksuhistoria on vähintään 12 kuukautta ja joka on jompikumpi seuraavista:

a) vastuu, jonka osalta määrä, joka on säännöllisesti maksettava takaisin vähintään 12 kuukauden välein seuraavana sopimuksen mukaisena takaisinmaksupäivänä, on ennalta määritettynä viitepäivänä nostettuna oleva määrä, joka on sopimuksen mukaan maksettava takaisin viimeistään 12 kuukauden kuluttua, edellyttäen, että maksettavaksi erääntynyt määrä on maksettu kokonaan takaisin jokaisena sopimuksen mukaisena takaisinmaksupäivänä edellisten 12 kuukauden osalta;

b) jatkuva luotto, jos edellisten 12 kuukauden aikana ei ole tehty luotonnostoja;

153) ”fossiilisten polttoaineiden alan yhteisöllä” yhtiötä tai yritystä, jonka tilastollisesti luokiteltuna pääasiallisena toimialana on komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2021/637 ([1]) liitteessä XXXIX olevassa lomakkeessa 3 vahvistettu hiili-, öljy- tai kaasualan toiminta, joka yksilöidään viittaamalla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1893/2006 ([2]) liitteessä I olevissa jaksoissa B, C, D ja G lueteltuihin tilastollisen toimialaluokituksen (NACE Rev. 2) koodeihin; jos yhtiön tai yrityksen pääasiallista toimialaa ei ole luokiteltu käyttämällä asetuksessa (EY) N:o 1893/2006 vahvistettuja NACE Rev. 2:n koodeja tai siitä johdettua kansallista luokittelua, laitosten on konservatiivisesti määritettävä, onko kyseisen yhteisön tai yrityksen pääasiallinen toimiala jollakin kyseisistä aloista;

154) ”ympäristöllisten tai yhteiskunnallisten tekijöiden vaikutuksille alttiilla vastuilla” vastuita, jotka estävät unionia saavuttamasta ESG- tekijöihin liittyviä sääntelytavoitteitaan siten, että tällä voi olla kielteinen taloudellinen vaikutus unionin laitoksiin;

155) ”varjopankkiyhteisöllä” yhteisöä, joka harjoittaa pankkitoimintaa sääntelykehyksen ulkopuolella.

([1]) Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2021/637, annettu 15 päivänä maaliskuuta 2021, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 kahdeksannen osan II ja III osastossa tarkoitettujen tietojen julkistamista laitosten toimesta koskevista teknisistä täytäntöönpanostandardeista sekä komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 1423/2013, komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/1555, komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2016/200 ja komission delegoidun asetuksen (EU) 2017/2295 kumoamisesta (EUVL L 136, 21.4.2021, s. 1).

([2]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1893/2006, annettu 20 päivänä joulukuuta 2006, tilastollisen toimialaluokituksen NACE Rev. 2 vahvistamisesta sekä neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3037/90 ja tiettyjen eri tilastoaloja koskevien yhteisön asetusten muuttamisesta (EUVL L 393, 30.12.2006, s. 1).

▼M17

Sovellettaessa ensimmäisen alakohdan 1 alakohdan b alakohdan ii ja iii alakohtaa yritykseen, joka kuuluu kolmannen maan ryhmään, kunkin sellaisen kolmannen maan ryhmään kuuluvan sivuliikkeen kokonaisvarat, jolle on myönnetty toimilupa unionissa, on sisällytettävä kaikkien ryhmään kuuluvien yritysten varojen yhteenlaskettuun kokonaisarvoon.

Sovellettaessa ensimmäisen alakohdan 1 alakohdan b alakohdan iii alakohtaa konsolidointiryhmän valvoja voi pyytää yritykseltä kaikki asiaankuuluvat tiedot, jotta se voi tehdä päätöksensä.

Sovellettaessa ensimmäisen alakohdan 52 a alakohtaa oikeudellinen riski ei sisällä palautuksia kolmansille osapuolille tai työntekijöille eikä liiketoimintamahdollisuuksista johtuvia liikearvomaksuja, joiden yhteydessä sääntöjä tai eettisen toimintatavan periaatteita ei ole rikottu ja laitos on täyttänyt velvollisuutensa oikea-aikaisesti. Oikeudellinen riski ei myöskään sisällä ulkoisia juridisia kuluja, jos tapahtuma, joka aiheuttaa kyseiset ulkoiset kustannukset, ei ole operatiivisen riskin aiheuttava tapahtuma.

Sovellettaessa ensimmäisen alakohdan 145 alakohdan e alakohtaa laitos voi jättää pois johdannaispositiot, jotka se on ottanut finanssialan ulkopuolisten asiakkaidensa kanssa, sekä johdannaispositiot, joita se käyttää kyseisten positioiden suojaamiseen, edellyttäen, että 273 a artiklan 3 kohdan mukaisesti laskettu pois jätettyjen positioiden yhteenlaskettu arvo on enintään 10 prosenttia kaikista laitoksen taseeseen sisältyvistä ja taseen ulkopuolisista omaisuuseristä.

▼C2

2. Kun tässä asetuksessa viitataan kiinteään omaisuuteen tai asuin- tai liikekiinteistöön taikka tällaista omaisuutta koskevaan kiinnitysluottoon, viittaus kattaa sellaisen suomalaisen asunto-osakeyhtiön osakkeet, joka toimii Suomen vuoden 1991 asunto-osakeyhtiölain tai vastaavan myöhemmän lainsäädännön mukaisesti. Jäsenvaltiot tai niiden toimivaltaiset viranomaiset voivat sallia vastaavan välillisen omistusosuuden kiinteään omaisuuteen muodostavien osakkeiden käsittelyn suorina omistusosuuksina edellyttäen, että tällaisesta välillisestä omistusosuudesta on nimenomaisesti säädetty kyseisen jäsenvaltion kansallisessa lainsäädännössä ja että vakuudeksi pantattuna se antaa vastaavan suojan velkojalle.

▼B

3. Tämän artiklan 1 kohdan 80 alakohdassa tarkoitettu ulkomaankaupan rahoitus on yleensä sitomatonta ja edellyttää kunkin nostopyynnön suhteen tyydyttävää liiketoimintaa tukevaa dokumentointia, joka mahdollistaa rahoituksesta kieltäytymisen luottokelpoisuutta tai liiketoimintaa tukevaa dokumentointia koskevien epäilyjen herätessä. Ulkomaankaupan rahoitusvastuiden takaisinmaksu on yleensä lainanottajasta riippumatonta, varat tulevat sen sijaan viejiltä saaduista käteisvaroista tai vastaavien tavaroiden myyntituotoista.

▼M8

4. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään, missä tilanteissa 1 kohdan 39 alakohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 28 päivänä kesäkuuta 2020.

▼M8

Siirretään komissiolle valta täydentää tätä asetusta hyväksymällä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

▼M17

5. EPV antaa viimeistään 10 päivänä tammikuuta 2026 asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan mukaisesti ohjeet, joissa täsmennetään kriteerit tämän artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan 18 alakohdassa tarkoitettujen toimintojen yksilöimiseksi.

▼B

5 artikla

Erityisesti luottoriskiin liittyviä pääomavaatimuksia koskevat määritelmät

Kolmannen osan II osastoa sovellettaessa tarkoitetaan

1) 'vastuulla' (tai 'saamisella') taseen omaisuuserää tai taseen ulkopuolista erää;

2) 'tappiolla' taloudellista tappiota, mukaan luettuina olennaiset diskonttausvaikutukset, sekä olennaisia suoria ja välillisiä menoja, jotka liittyvät maksun perintään;

▼M17

3) ”odotetulla tappiolla (expected loss, EL)” yksittäiseen luottojärjestelyyn liittyvää suhdetta, joka voi olla jompikumpi seuraavista:

   a) sen määrän suhde, joka odotetaan menetettäväksi vastuusta velallisen mahdollisen maksukyvyttömyyden johdosta yhden vuoden aikana, maksukyvyttömyystilanteessa jäljellä olevaan määrään;

   b) sen määrän suhde, joka odotetaan menetettäväksi vastuusta mahdollisen laimentumistapahtuman johdosta yhden vuoden aikana, laimentumistapahtuman toteutumispäivänä jäljellä olevaan määrään;

4) ”luottovelvoitteella” luottosopimuksesta johtuvaa velvoitetta, mukaan lukien pääoma, kertyneet korot ja maksut, jonka velallinen on velkaa;

5) ”luottoriskillä” tase-erää tai taseen ulkopuolista erää, joka johtaa tai voi johtaa luottovelvoitteeseen;

6) ”luottojärjestelyllä” velallisen ja laitoksen välisestä sopimuksesta tai sopimusjoukosta aiheutuvaa luottoriskiä;

7) ”varovaisuusmarginaalilla” riskiparametrien estimaatteihin sisällytettyä korotusta, jotta voidaan ottaa huomioon erityyppiset odotetut estimointivirheet, jotka johtuvat tiedoissa, menetelmissä ja malleissa havaituista puutteista, luotonantostandardien, riskinottohalukkuuden ja perintä- ja palautumispolitiikan muutoksista sekä muista epävarmuutta lisäävistä lähteistä ja yleisestä estimointivirheestä;

▼**M17**

8) ”asianmukaisilla mukautuksilla” riskiparametrien estimoinnissa sovelletuista menetelmistä aiheutuneita vaikutuksia riskiparametrien estimaatteihin tiedoissa ja estimointimenetelmissä havaittujen puutteiden korjaamiseksi ja mahdollisuuksien mukaan luotonantostandardien, riskinottohalukkuuden ja perintä- ja palautumispolitiikan muutosten sekä muiden epävarmuutta lisäävien lähteiden huomioon ottamiseksi, jotta voitaisiin välttää vinoutumat riskiparametrien estimaateissa;

9) ”pienellä ja keskisuurella yrityksellä” tai ”pk-yrityksellä” yhtiötä tai yritystä, jonka vuosiliikevaihto on viimeisimmän konsolidoidun tilinpäätöksen mukaan enintään 50 000 000 euroa;

10) ”sitoumuksella” sopimusjärjestelyä, jota laitos tarjoaa asiakkaalle ja jonka asiakas hyväksyy lisäluoton antamiseksi, omaisuuserien ostamiseksi tai luoton korvaavien hyödykkeiden liikkeeseenlaskemiseksi; sitoumuksia ovat myös sellaiset järjestelyt, jotka laitos voi peruuttaa ehdoitta milloin tahansa ilmoittamatta siitä etukäteen velalliselle, tai järjestelyt, jotka laitos voi peruuttaa, kun velallinen ei täytä luottojärjestelyä koskevissa asiakirjoissa asetettuja edellytyksiä, mukaan lukien edellytykset, jotka velallisen on täytettävä ennen järjestelyn mukaista ensimmäistä tai myöhempää nostoa, paitsi jos sopimusjärjestelyt täyttävät kaikki seuraavat edellytykset:

   a) sopimusjärjestelyt, joissa laitos ei saa maksuja tai palkkioita kyseisten sopimusjärjestelyjen luomisesta tai ylläpitämisestä;

   b) sopimusjärjestelyt, jotka edellyttävät, että asiakas pyytää laitokselta ensimmäisen noston ja kunkin myöhemmän noston toteuttamista;

   c) sopimusjärjestelyt, joissa laitoksella on täydet valtuudet päättää kunkin noston toteuttamisesta riippumatta siitä, täyttääkö asiakas sopimusjärjestelyä koskevissa asiakirjoissa asetetut edellytykset;

   d) sopimusjärjestelyt sallivat laitoksen arvioida asiakkaan luottokelpoisuuden juuri ennen kunkin noston toteuttamista koskevan päätöksen tekoa, ja laitos on ottanut käyttöön ja soveltaa sisäisiä menettelyjä, joilla varmistetaan, että tällainen arviointi tehdään ennen kunkin noston toteuttamista;

   e) sopimusjärjestelyt, joita tarjotaan yritykselle, myös pk-yritykselle, jota valvotaan tiiviisti ja jatkuvasti;

11) ”ehdoitta peruutettavissa olevalla sitoumuksella” sitoumusta, jonka ehdoissa laitokselle annetaan tarvittaessa mahdollisuus peruuttaa kyseinen sitoumus koko siinä laajuudessa, joka kuluttajansuojalainsäädännössä ja siihen liittyvässä lainsäädännössä sallitaan, milloin tahansa ilmoittamatta siitä etukäteen velalliselle tai joka peruuntuu automaattisesti lainansaajan luottokelpoisuuden heikkenemisen vuoksi.

▼M17

5 a artikla

Kryptovaroja koskevat määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

1) ”kryptovaralla” Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2023/1114 ([1]) 3 artiklan 1 kohdan 5 alakohdassa määriteltyä kryptovaraa, joka ei ole digitaalista keskuspankkirahaa;

2) ”sähköisen rahan tokenilla” tai ”sähkörahatokenilla” asetuksen (EU) 2023/1114 3 artiklan 1 kohdan 7 alakohdassa määriteltyä sähköisen rahan tokenia tai sähkörahatokenia;

3) ”kryptovaroihin liittyvällä vastuulla” kryptovaraan liittyvää omaisuuserää tai taseen ulkopuolista erää, joka aiheuttaa luottoriskin, vastapuoliriskin, markkinariskin, operatiivisen riskin tai likviditeettiriskin;

4) ”perinteisillä omaisuuserillä” mitä tahansa muuta omaisuuserää kuin kryptovaraa, mukaan lukien

   a) tämän asetuksen 4 artiklan 1 kohdan 50 alakohdassa määritellyt rahoitusvälineet;

   b) direktiivin (EU) 2015/2366 4 artiklan 25 alakohdassa määritellyt varat;

   c) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/49/EU ([2]) 2 artiklan 1 kohdan 3 alakohdassa määritellyt talletukset, mukaan lukien strukturoidut talletukset;

   d) arvopaperistamispositiot asetuksen (EU) 2017/2402 2 artiklan 1 alakohdassa määritellyn arvopaperistamisen yhteydessä;

   e) direktiivin 2009/138/EY liitteissä I ja II lueteltuihin vakuutusluokkiin kuuluvat vahinko- tai henkivakuutustuotteet tai mainitussa direktiivissä tarkoitetut jälleen- ja edelleenvakuutussopimukset;

   f) eläketuotteet, joiden pääasialliseksi tarkoitukseksi katsotaan kansallisen lainsäädännön nojalla tulojen tarjoaminen sijoittajalle eläkkeelläoloaikana ja jotka antavat sijoittajalle oikeuden tiettyihin etuuksiin;

   g) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2016/2341 ([3]) tai direktiivin 2009/138/EY soveltamisalaan kuuluvat virallisesti tunnustetut ammatilliset lisäeläkejärjestelmät;

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2023/1114, annettu 31 päivänä toukokuuta 2023, kryptovarojen markkinoista sekä asetusten (EU) N:o 1093/2010 ja (EU) N:o 1095/2010 ja direktiivien 2013/36/EU ja (EU) 2019/1937 muuttamisesta (EUVL L 150, 9.6.2023, s. 40).

([2]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/49/EU, annettu 16 päivänä huhtikuuta 2014, talletusten vakuusjärjestelmistä (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 149).

([3]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2016/2341, annettu 14 päivänä joulukuuta 2016, ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavien laitosten toiminnasta ja valvonnasta (EUVL L 354, 23.12.2016, s. 37).

▼M17

h) yksilölliset eläketuotteet, joiden osalta kansallisessa lainsäädännössä vaaditaan työnantajan rahoitusosuutta ja joissa työnantaja tai työntekijä ei voi valita eläketuotetta tai eläketuotteen tarjoajaa;

i) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2019/1238 ([1]) 2 artiklan 2 alakohdassa määritelty yleiseurooppalainen yksilöllinen eläketuote;

j) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EY) N:o 883/2004 ([2]) ja (EY) N:o 987/2009 ([3]) soveltamisalaan kuuluvat sosiaaliturvajärjestelmät;

5) ”tokenisoidulla perinteisellä omaisuuserällä” kryptovaratyyppiä, joka edustaa perinteistä omaisuuserää, mukaan lukien sähkörahatoken;

6) ”omaisuusreferenssitokenilla” asetuksen (EU) 2023/1114 3 artiklan 1 kohdan 6 alakohdassa määriteltyä omaisuusreferenssitokenia;

7) ”kryptovarapalvelulla” asetuksen (EU) 2023/1114 3 artiklan 1 kohdan 16 alakohdassa määriteltyä kryptovarapalvelua.

▼B

II OSASTO

VAATIMUSTEN SOVELTAMISALA

1 LUKU

Vaatimusten soveltaminen yksittäiseen laitokseen

6 artikla

Yleiset periaatteet

▼M8

1. Laitosten on täytettävä yksittäisinä laitoksina tämän asetuksen toisessa, kolmannessa, neljännessä, seitsemännessä, seitsemännessä A ja kahdeksannessa osassa sekä asetuksen (EU) 2017/2402 2 luvussa säädetyt velvoitteet, lukuun ottamatta tämän asetuksen 430 artiklan 1 kohdan d alakohtaa.

▼C7

1 a. Poiketen siitä, mitä tämän artiklan 1 kohdassa säädetään, ainoastaan niiden laitosten, jotka on määritetty kriisinratkaisun kohteena oleviksi yhteisöiksi ja jotka ovat myös G-SII-laitoksia ja joilla ei ole tytäryrityksiä, on täytettävä 92 a artiklan vaatimukset yksittäisinä laitoksina.

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2019/1238, annettu 20 päivänä kesäkuuta 2019, yleiseurooppalaisesta yksilöllisestä eläketuotteesta (PEPP) (EUVL L 198, 25.7.2019, s. 1).

([2]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 883/2004, annettu 29 päivänä huhtikuuta 2004, sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamisesta (EUVL L 166, 30.4.2004, s. 1).

([3]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 987/2009, annettu 16 päivänä syyskuuta 2009, sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamisesta annetun asetuksen (EY) N:o 883/2004 täytäntöönpanomenettelystä (EUVL L 284, 30.10.2009, s. 1).

▼M8

EU:n ulkopuolisten G-SII-laitosten olennaisten tytäryritysten on noudatettava 92 b artiklaa yksittäisinä yrityksinä, jos ne täyttävät kaikki seuraavat edellytykset:

a) ne eivät ole kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä;

b) niillä ei ole tytäryrityksiä;

c) ne eivät ole EU:ssa emoyrityksenä toimivan laitoksen tytäryrityksiä.

▼C2

2. Minkään laitoksen, joka on joko tytäryritys siinä jäsenvaltiossa, jossa se on saanut toimiluvan ja jossa sen toimintaa valvotaan, tai emoyritys, ei tarvitse yksittäisenä yrityksenä täyttää 89, 90 ja 91 artiklassa säädettyjä velvoitteita; ei myöskään minkään laitoksen, joka on sisällytetty 18 artiklan mukaiseen konsolidointiin.

▼M8

3. Minkään laitoksen, joka on joko emoyritys tai tytäryritys tai joka on sisällytetty 18 artiklan mukaiseen konsolidointiin, ei tarvitse yksittäisenä yrityksenä täyttää kahdeksannessa osassa säädettyjä velvoitteita.

Poiketen siitä, mitä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetään, tämän artiklan 1 a kohdassa tarkoitettujen laitosten on noudatettava 437 a artiklaa ja 447 artiklan h alakohtaa yksittäisinä laitoksina.

▼M9

4. Laitosten on täytettävä tämän asetuksen kuudennessa osassa ja 430 artiklan 1 kohdan d alakohdassa säädetyt velvoitteet yksittäisinä yrityksinä.

Seuraavien laitosten ei tarvitse noudattaa tämän asetuksen 413 artiklan 1 kohtaa eikä siihen liittyviä tämän asetuksen seitsemännessä A osassa säädettyjä maksuvalmiudesta raportoimista koskevia vaatimuksia:

a) laitokset, joille on lisäksi myönnetty toimilupa asetuksen (EU) N:o 648/2012 14 artiklan mukaisesti;

b) laitokset, joille on lisäksi myönnetty toimilupa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 909/2014 ([1]) 16 artiklan ja 54 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti sillä edellytyksellä, että ne eivät harjoita merkittäviä maturiteettitransformaatioita; ja

c) laitokset, jotka on nimetty asetuksen (EU) N:o 909/2014 54 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisesti, edellyttäen että

   i) niiden toiminta rajoittuu sellaisten pankkipalvelujen tyyppisten palvelujen tarjoamiseen, joita tarkoitetaan kyseisen asetuksen liitteessä olevassa C jaksossa, arvopaperikeskuksille, joille on myönnetty toimilupa kyseisen asetuksen 16 artiklan mukaisesti; ja

   ii) ne eivät harjoita merkittävää maturiteettitransformaatiota.

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 909/2014, annettu 23 päivänä heinäkuuta 2014, arvopaperitoimituksen parantamisesta Euroopan unionissa sekä arvopaperikeskuksista ja direktiivien 98/26/EY ja 2014/65/EU sekä asetuksen (EU) N:o 236/2012 muuttamisesta (EUVL L 257, 28.8.2014, s. 1).

▼M9

5. Laitosten, joihin toimivaltaiset viranomaiset ovat soveltaneet tämän asetuksen 7 artiklan 1 tai 3 kohdassa säädettyä poikkeusta, ja laitosten, joille on lisäksi myönnetty toimilupa asetuksen (EU) N:o 648/2012 14 artiklan mukaisesti, ei tarvitse noudattaa yksittäisinä yrityksinä seitsemännessä osassa säädettyjä velvoitteita eikä niihin liittyviä tämän asetuksen seitsemännessä A osassa säädettyjä maksuvalmiudesta raportoimista koskevia vaatimuksia.

▼B

7 artikla

Poikkeus vakavaraisuusvaatimusten soveltamisesta yksittäiseen laitokseen

►C3 1. Toimivaltaiset viranomaiset voivat, pyrkiessään varmistumaan siitä, että omat varat jakaantuvat asianmukaisesti emoyrityksen ja tytäryrityksen välillä, olla soveltamatta 6 artiklan 1 kohtaa laitoksen tytäryritykseen, kun ◄ sekä tytäryritys että laitos ovat saaneet toimiluvan ja niiden toimintaa valvotaan kyseisessä jäsenvaltiossa ja tytäryritys on sisällytetty emoyrityksenä toimivan luottolaitoksen konsolidoituun valvontaan ja kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) emoyrityksen nopealle omien varojen siirrolle tai velkojen takaisinmaksulle ei ole sillä hetkellä tai ennakoitavissa olennaisia käytännön tai oikeudellisia esteitä;

b) joko emoyritys pystyy osoittamaan toimivaltaisten viranomaisten hyväksymällä tavalla, että tytäryrityksiä johdetaan vakaasti, ja on toimivaltaisen viranomaisen suostumuksella esittänyt ilmoituksen, että se takaa tytäryrityksensä sitoumukset, tai että tytäryritykseen liittyvät riskit ovat merkitykseltään vähäisiä;

c) tytäryritys kuuluu emoyrityksen riskien arviointi-, mittaamis- ja valvontamenettelyjen piiriin;

d) emoyrityksellä on yli 50 prosenttia tytäryrityksen osuuksiin tai osakkeisiin kuuluvista äänioikeuksista tai oikeus nimittää tai erottaa enemmistö tytäryrityksen ylimmän hallintoelimen jäsenistä.

2. Toimivaltaiset viranomaiset voivat soveltaa 1 kohdan mukaista vaihtoehtoa, kun emoyritys on laitoksen kanssa samassa jäsenvaltiossa perustettu rahoitusalan holdingyhtiö tai rahoitusalan sekaholdingyhtiö, edellyttäen, että emoyritykseen sovelletaan samanlaista valvontaa kuin laitoksiin ja varsinkin 11 artiklan 1 kohdassa vahvistettuja vaatimuksia.

3. Toimivaltaiset viranomaiset voivat, pyrkiessään varmistumaan siitä, että omat varat jakaantuvat asianmukaisesti emoyrityksen ja tytäryritysten välillä, olla soveltamatta 6 artiklan 1 kohtaa jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimivaan laitokseen siinä jäsenvaltiossa, jossa laitos on saanut toimiluvan, jossa sen toimintaa valvotaan ja jossa se on sisällytetty konsolidoituun valvontaan, edellyttäen, että kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) nopealle omien varojen siirrolle tai velkojen takaisinmaksulle jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimivalle laitokselle ei ole sillä hetkellä tai ennakoitavissa olevia olennaisia käytännön esteitä tai oikeudellisia esteitä;

▼B

b) emoyritys kuuluu jäsenvaltiossa sellaisten konsolidoidun valvonnan kannalta relevanttien menettelyjen piiriin, joilla arvioidaan, mitataan ja valvotaan riskejä.

Toimivaltaisen viranomaisen, joka soveltaa tämän kohdan säännöksiä, on ilmoitettava siitä kaikkien muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille.

8 artikla

Poikkeus maksuvalmiusvaatimusten soveltamisesta yksittäiseen laitokseen

1. Toimivaltaiset viranomaiset voivat kokonaan tai osittain vapauttaa laitoksen ja kaikki tai jotkin sen tytäryrityksistä unionissa kuudennen osan soveltamisesta ja valvoa niitä yhtenä maksuvalmiusalaryhmänä, jos ne täyttävät kaikki seuraavat edellytykset:

a) emoyrityksenä toimiva laitos konsolidoinnin perusteella tai tytäryrityksenä toimiva laitos alakonsolidointiryhmän tasolla täyttää kuudennessa osassa säädetyt velvoitteet;

▼M8

b) emoyrityksenä toimiva laitos konsolidoinnin perusteella tai tytäryrityksenä toimiva laitos alakonsolidointiryhmän tasolla seuraa ja valvoo jatkuvasti ryhmän tai alaryhmän kaikkien tämän vapautuksen kohteina olevien laitosten likviditeettiasemaa, valvoo jatkuvasti ryhmän tai alaryhmän kaikkien laitosten rahoitusasemaa, jos kuudennen osan IV osastossa säädetystä NSFR-vaatimuksen soveltamisesta on myönnetty vapautus, sekä varmistaa riittävän maksuvalmiustason ja pysyvän rahoituksen tason, jos kuudennen osan IV osastossa säädetystä NSFR-vaatimuksen soveltamisesta on myönnetty vapautus, kaikkien näiden laitosten osalta;

▼B

c) laitokset ovat tehneet toimivaltaisten viranomaisten hyväksymät sopimukset, jotka mahdollistavat varojen vapaan liikkuvuuden niiden välillä, jotta kyseiset laitokset voivat täyttää laitoskohtaiset ja yhteiset velvoitteensa niiden erääntyessä;

d) c alakohdassa tarkoitettujen sopimusten täyttämiselle ei ole sillä hetkellä tai ennakoitavissa olevia olennaisia käytännön esteitä tai oikeudellisia esteitä.

Komissio laatii 1 päivään tammikuuta 2014 mennessä Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen kaikista oikeudellisista esteistä, jotka voivat tehdä ensimmäisen alakohdan c alakohdan soveltamisen mahdottomaksi, ja esittää tarvittaessa 31 päivään joulukuuta 2015 mennessä asianmukaisia lainsäädäntöehdotuksia näiden esteiden poistamiseksi.

2. Toimivaltaiset viranomaiset voivat kokonaan tai osittain vapauttaa laitoksen ja kaikki tai jotkin sen tytäryrityksistä kuudennen osan soveltamisesta, jos kaikille erityiseen maksuvalmiusalaryhmään kuuluville laitoksille on myönnetty toimiluvat samassa jäsenvaltiossa ja jos ne täyttävät 1 kohdassa säädetyt edellytykset.

►C2 3. Jos yhteen maksuvalmiusalaryhmään kuuluville laitoksille on myönnetty toimiluvat useissa jäsenvaltioissa, 1 kohtaa saa soveltaa vasta 21 artiklassa säädetyn menettelyn jälkeen ◄ ja vain niihin laitoksiin, joiden toimivaltaiset viranomaiset sopivat seuraavista seikoista:

▼B

a) niiden arvio siitä, miten likviditeettiriskin hallinta ja järjestäminen täyttävät direktiivin 2013/36/EU 86 artiklassa säädetyt vaatimukset yhdessä maksuvalmiusalaryhmässä;

▼M8

b) yhden maksuvalmiusalaryhmän hallinnassa oleviksi vaadittujen likvidien varojen määrien jakautuminen ja näiden varojen sijainti ja omistus, jos 460 artiklan 1 kohdassa tarkoitetussa delegoidussa säädöksessä vahvistetun maksuvalmiusvaatimuksen soveltamisesta on myönnetty vapautus, ja yhden maksuvalmiusalaryhmän käytettävissä olevan pysyvän rahoituksen määrien jakautuminen ja sijainti, jos kuudennen osan IV osastossa säädetyn NSFR-vaatimuksen soveltamisesta on myönnetty vapautus;

c) niiden likvidien varojen vähimmäismäärien määrittäminen, joita 460 artiklan 1 kohdassa tarkoitetussa delegoidussa säädöksessä vahvistetun maksuvalmiusvaatimuksen soveltamisesta vapautettujen laitosten on pidettävä hallinnassaan, ja niiden käytettävissä olevan pysyvän rahoituksen vähimmäismäärien määrittäminen, joita kuudennen osan IV osastossa säädetyn NSFR-vaatimuksen soveltamisesta vapautettujen laitosten on pidettävä hallinnassaan;

▼B

d) tarve käyttää tiukempia parametreja kuin kuudennen osassa säädetään;

e) kaikkien tietojen rajoittamaton vaihtaminen toimivaltaisten viranomaisten välillä;

f) tällaisen poikkeuksen vaikutusten ymmärtäminen kokonaisuudessaan.

►C2 4. Toimivaltaiset viranomaiset voivat soveltaa 1, 2 ja 3 kohtaa myös sellaisiin laitoksiin, jotka ovat saman 113 artiklan 7 kohdassa tarkoitetun laitosten suojajärjestelmän jäseniä, jos laitokset täyttävät kaikki 113 artiklan 7 kohdassa säädetyt edellytykset, ja muihin laitoksiin, ◄ joita sitoo toisiinsa 113 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu suhde, jos ne täyttävät kaikki kyseisessä kohdassa säädetyt edellytykset. Siinä tapauksessa toimivaltaisten viranomaisten on nimettävä yksi laitos vapautetuksi kuudennen osan soveltamisesta kaikkien yhteen maksuvalmiusalaryhmään kuuluvien laitosten konsolidoidun aseman perusteella.

5. Jos vapautus on myönnetty 1 tai 2 kohdan nojalla, toimivaltaiset viranomaiset voivat myös soveltaa direktiivin 2013/36/EU 86 artiklaa tai sen osia erityisen maksuvalmiusalaryhmän tasolla ja olla soveltamatta direktiivin 2013/36/EU 86 artiklaa tai sen osia yksittäiseen laitokseen.

▼M8

6. Jos toimivaltainen viranomainen vapauttaa laitoksen tämän artiklan mukaisesti kuudennen osan soveltamisesta, se voi myös vapauttaa kyseisen laitoksen siihen liittyvien 430 artiklan 1 kohdan d alakohdan mukaisten maksuvalmiudesta raportoimista koskevien vaatimusten soveltamisesta.

▼B

9 artikla

Yksilöllinen konsolidointimenetelmä

1. Jollei tämän artiklan 2 ja 3 kohdasta ja direktiivin 2013/36/EU 144 artiklan 3 kohdasta muuta johdu, toimivaltaiset viranomaiset voivat tapauskohtaisesti sallia, että emoyrityksenä toimiva laitos sisällyttää 6 artiklan 1 kohdan mukaisen vaatimuksensa laskemiseen tytäryrityksensä,

▼B

jotka täyttävät 7 artiklan 1 kohdan c ja d alakohdassa säädetyt edellytykset ja joiden olennaiset vastuut tai olennaiset velat ovat kyseiselle emoyrityksenä toimivalle laitokselle.

2. Edellä 1 kohdassa säädetty käsittely voidaan sallia vain sellaisissa tapauksissa, joissa emoyrityksenä toimiva laitos osoittaa toimivaltaisille viranomaisille aukottomasti olosuhteet ja järjestelyt, myös oikeudelliset järjestelyt, joiden perusteella ei ole olemassa olennaisia käytännön esteitä tai oikeudellisia esteitä sille, että tytäryritys siirtää nopeasti omia varoja tai maksaa eräpäivänä velkoja takaisin emoyritykselle, eikä tällaisia esteitä ole myöskään ennakoitavissa.

3. Jos toimivaltainen viranomainen käyttää 1 kohdassa säädettyä harkintavaltaa, sen on säännöllisesti ja vähintään kerran vuodessa ilmoitettava kaikkien muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille 1 kohdan soveltamisesta sekä 2 kohdassa tarkoitetuista olosuhteista ja järjestelyistä. Jos tytäryritys sijaitsee kolmannessa maassa, toimivaltaisten viranomaisten on annettava nämä tiedot myös kyseisen kolmannen maan toimivaltaisille viranomaisille.

10 artikla

Pysyvästi keskuslaitokseen liittyneitä luottolaitoksia koskeva vapautus

▼M8

1. Toimivaltaiset viranomaiset voivat kansallisen lainsäädännön mukaisesti vapauttaa kokonaan tai osittain tämän asetuksen toisessa–kahdeksannessa osassa ja asetuksen (EU) 2017/2402 2 luvussa säädettyjen vaatimusten soveltamisesta yhden tai useamman rahoituslaitoksen, joka on sijoittautunut samaan jäsenvaltioon ja jotka ovat pysyvästi liittyneet keskuslaitokseen, joka valvoo niitä ja joka on sijoittautunut samaan jäsenvaltioon, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

▼B

a) keskuslaitoksen ja siihen liittyneiden laitosten sitoumukset ovat yhteisvastuullisia tai keskuslaitos takaa siihen liittyneiden laitosten sitoumukset kokonaan;

b) keskuslaitoksen ja kaikkien siihen liittyneiden laitosten vakavaraisuutta ja maksuvalmiutta valvotaan kokonaisuutena näiden laitosten konsolidoitujen tilinpäätösten perusteella;

c) keskuslaitoksen johdolla on valtuudet antaa ohjeistusta siihen liittyneiden laitosten johdolle.

▼C2

Jäsenvaltiot voivat pitää voimassa ja käyttää ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun poikkeuksen soveltamista koskevaa olemassa olevaa kansallista lainsäädäntöä, kunhan se ei ole ristiriidassa tämän asetuksen tai direktiivin 2013/36/EU kanssa.

▼B

2. Jos toimivaltaiset viranomaiset katsovat, että 1 kohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät ja jos liittyneet laitokset takaavat kokonaisuudessaan keskuslaitoksen sitoumukset, ne voivat vapauttaa keskuslaitoksen yksilöllisesti toisen, kolmannen, neljännen, viidennen, kuudennen, seitsemännen ja kahdeksannen osan soveltamisesta.

▼B

2 LUKU

Varovaisuusperiaatteen mukainen konsolidointi

1 Jakso

Vaatimusten soveltaminen konsolidoinnin perusteella

▼M17

10 a artikla

Vakavaraisuusvaatimusten soveltaminen konsolidoinnin perusteella, kun sijoituspalveluyritykset ovat emoyrityksiä

Tätä lukua sovellettaessa sijoituspalveluyrityksiä ja sijoitusalan holdingyhtiöitä pidetään jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimivina rahoitusalan holdingyhtiöinä tai EU:ssa emoyrityksenä toimivina rahoitusalan holdingyhtiöinä, kun tällaiset sijoituspalveluyritykset tai sijoitusalan holdingyhtiöt ovat asetuksen (EU) 2019/2033 1 artiklan 2 tai 5 kohdassa tarkoitetun ja tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvan laitoksen tai sijoituspalveluyrityksen emoyrityksiä.

▼B

11 artikla

Yleinen kohtelu

▼M8

1. Jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimivien laitosten on täytettävä konsolidoidun asemansa perusteella toisessa, kolmannessa, neljännessä, seitsemännessä ja seitsemännessä A osassa säädetyt velvoitteet 18 artiklassa tarkoitetussa laajuudessa ja siinä tarkoitetulla tavalla, lukuun ottamatta 430 artiklan 1 kohdan d alakohtaa. Tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvien emoyritysten ja niiden tytäryritysten on perustettava asianmukainen organisaatiorakenne ja asiaankuuluvat sisäiset valvontajärjestelyt sen varmistamiseksi, että konsolidointia varten vaaditut tiedot käsitellään ja toimitetaan eteenpäin asianmukaisesti. Niiden on erityisesti varmistettava, että tytäryrityksillä, joihin tätä asetusta ei sovelleta, on käytössään järjestelmät, menettelyt ja mekanismit, joilla varmistetaan asianmukainen konsolidointi.

2. Sen varmistamiseksi, että tämän asetuksen vaatimuksia sovelletaan konsolidoinnin perusteella, ilmaisuilla ”laitos”, ”jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimiva laitos”, ”EU:ssa emoyrityksenä toimiva laitos” ja ”emoyritys” tarkoitetaan tapauksen mukaan myös

a) rahoitusalan holdingyhtiötä tai rahoitusalan sekaholdingyhtiötä, joka on hyväksytty direktiivin 2013/36/EU 21 a artiklan mukaisesti;

b) emoyrityksenä toimivan rahoitusalan holdingyhtiön tai emoyrityksenä toimivan rahoitusalan sekaholdingyhtiön määräysvallassa olevaa nimettyä laitosta, jos kyseinen emoyritys ei edellytä hyväksyntää direktiivin 2013/36/EU 21 a artiklan 4 kohdan mukaisesti;

c) direktiivin 2013/36/EU 21 a artiklan 6 kohdan d alakohdan mukaisesti nimettyä rahoitusalan holdingyhtiötä, rahoitusalan sekaholdingyhtiötä tai laitosta.

▼M8

Tämän kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitetuksi yrityksen konsolidoiduksi asemaksi on katsottava sen emoyrityksenä toimivan rahoitusalan holdingyhtiön tai emoyrityksenä toimivan rahoitusalan sekaholdingyhtiön konsolidoitu asema, joka ei edellytä hyväksyntää direktiivin 2013/36/EU 21 a artiklan 4 kohdan mukaisesti. Tämän kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohdassa tarkoitetuksi yrityksen konsolidoiduksi asemaksi on katsottava sen emoyrityksenä toimivan rahoitusalan holdingyhtiön tai emoyrityksenä toimivan rahoitusalan sekaholdingyhtiön konsolidoitu asema.

_____

▼C7

3 a. Poiketen siitä, mitä tämän artiklan 1 kohdassa säädetään, ainoastaan sellaisten emoyrityksenä toimivien laitosten, jotka on määritetty kriisinratkaisun kohteena oleviksi yhteisöiksi ja jotka ovat G-SII-laitoksia, on noudatettava tämän asetuksen 92 a artiklaa konsolidoinnin perusteella tämän asetuksen 18 artiklassa tarkoitetussa laajuudessa ja siinä tarkoitetulla tavalla.

▼M8

Ainoastaan EU:ssa emoyrityksenä toimivien yritysten, jotka ovat EU:n ulkopuolisten G-SII-laitosten olennaisia tytäryrityksiä ja jotka eivät ole kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä, on noudatettava tämän asetuksen 92 b artiklaa konsolidoinnin perusteella tämän asetuksen 18 artiklassa tarkoitetussa laajuudessa ja siinä tarkoitetulla tavalla. Sovellettaessa direktiivin 2013/36/EU 21 b artiklan 2 kohtaa kahden EU:ssa väliyhtiönä toimivan emoyrityksen, jotka on yhdessä määritetty olennaiseksi tytäryritykseksi, on kummankin noudatettava tämän asetuksen 92 b artiklaa konsolidoidun asemansa perusteella.

▼M9

4. EU:ssa emoyrityksenä toimivien laitosten on noudatettava tämän asetuksen kuudetta osaa ja 430 artiklan 1 kohdan d alakohtaa konsolidoidun asemansa perusteella, jos ryhmään kuuluu yksi tai useampia luottolaitos tai sijoituspalveluyritys, jolla on toimilupa direktiivin 2014/65/EU liitteessä I olevan A osan 3 ja 6 kohdassa lueteltujen sijoituspalvelujen tarjoamiseen ja sijoitustoiminnan harjoittamiseen.

Jos vapautus on myönnetty 8 artiklan 1–5 kohdan nojalla, laitosten ja tapauksen mukaan rahoitusalan holdingyhtiöiden tai rahoitusalan sekaholdingyhtiöiden, jotka kuuluvat maksuvalmiusalaryhmään, on noudatettava tämän asetuksen kuudetta osaa ja 430 artiklan 1 kohdan d alakohtaa maksuvalmiusalaryhmän konsolidoinnin perusteella tai alakonsolidointiryhmän tasolla.

▼M8

5. Sovellettaessa tämän asetuksen 10 artiklaa siinä tarkoitetun keskuslaitoksen on täytettävä tämän asetuksen toisen–kahdeksannen osan ja asetuksen (EU) No 2017/2402 2 luvun vaatimukset keskuslaitoksen ja siihen liittyneiden laitosten muodostaman kokonaisuuden konsolidoidun aseman perusteella.

▼M8

6. Tämän artiklan 1–5 kohdan vaatimusten lisäksi ja tämän asetuksen muita säännöksiä ja direktiivin 2013/36/EU säännöksiä rajoittamatta toimivaltaiset viranomaiset voivat edellyttää, silloin kun se on perusteltua riskin erityisominaisuuksista tai laitoksen pääomarakenteesta johtuvia valvontatarkoituksia varten tai jos jäsenvaltio säätää kansallisia lakeja, jotka edellyttävät toiminnan rakenteellista erottamista pankkiryhmän sisällä, että rakenteellisesti erotetut laitokset noudattavat tämän asetuksen toisessa–kahdeksannessa osassa sekä direktiivin 2013/36/EU VII osastossa säädettyjä velvoitteita alakonsolidointiryhmän tasolla.

Ensimmäisessä alakohdassa säädetyn lähestymistavan soveltaminen ei saa rajoittaa tehokasta konsolidoitua valvontaa eikä aiheuttaa suhteettomia kielteisiä vaikutuksia muiden jäsenvaltioiden tai koko unionin rahoitusjärjestelmään kokonaisuudessaan tai osittain, muodostaen tai luoden täten esteen sisämarkkinoiden toiminnalle.

———————

▼M15

12 a artikla

Konsolidoitu laskenta sellaisten G-SII-laitosten osalta, joihin kuuluu useita kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä

Jos ainakin kaksi G-SII-yhteisöä, jotka ovat osa samaa G-SII-laitosta, on kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä tai kolmansien maiden yhteisöjä, jotka olisivat kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä, jos ne olisivat sijoittautuneet unioniin, kyseisen G-SII-laitoksen EU:ssa emoyrityksenä toimivan laitoksen on laskettava 92 a artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettu omien varojen ja hyväksyttävien velkojen määrä

a) kullekin kriisinratkaisun kohteena olevalle yhteisölle tai kolmannen maan yhteisölle, joka olisi kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö, jos se olisi sijoittautunut unioniin;

b) EU:ssa emoyrityksenä toimivalle laitokselle ikään kuin se olisi kyseisen G-SII-laitoksen ainoa kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö.

Ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitetun laskelman on perustuttava EU:ssa emoyrityksenä toimivan laitoksen konsolidoituun asemaan.

Kriisinratkaisuviranomaisten on toimittava direktiivin 2014/59/EU 45 d artiklan 4 kohdan ja 45 h artiklan 2 kohdan mukaisesti.

▼M8

13 artikla

Julkistamisvaatimusten soveltaminen konsolidoinnin perusteella

1. EU:ssa emoyrityksenä toimivien laitosten on noudatettava kahdeksatta osaa konsolidoidun asemansa perusteella.

▼M17

EU:ssa emoyrityksenä toimivien laitosten suurten tytäryritysten on julkistettava 437, 438, 440, 442, 449 a, 449 b, 450, 451, 451a ja 453 artiklassa täsmennetyt tiedot yksittäisinä yrityksinä tai tarvittaessa tämän asetuksen ja direktiivin 2013/36/EU mukaisesti alakonsolidointiryhmän tasolla.

▼M8

▼C7

2. Kriisinratkaisun kohteena oleviksi yhteisöiksi määritettyjen laitosten, jotka ovat G-SII-laitoksia, on noudatettava 437 a artiklaa ja 447 artiklan h alakohtaa niiden kriisinratkaisuryhmän konsolidoidun aseman perusteella.

▼M8

3. Edellä olevan 1 kohdan ensimmäistä alakohtaa ei sovelleta EU:ssa emoyrityksenä toimiviin laitoksiin, EU:ssa emoyrityksenä toimiviin rahoitusalan holdingyhtiöihin, EU:ssa emoyrityksenä toimiviin rahoitusalan sekaholdingyhtiöihin eikä kriisinratkaisun kohteena oleviin yhteisöihin, jos niitä koskevat tiedot sisältyvät kolmanteen maahan sijoittautuneen emoyrityksen konsolidoinnin perusteella julkistamiin vastaaviin tietoihin.

Edellä olevan 1 kohdan toista alakohtaa sovelletaan kolmanteen maahan sijoittautuneiden emoyritysten tytäryrityksiin, jos kyseiset tytäryritykset katsotaan suuriksi tytäryrityksiksi.

4. Sovellettaessa 10 artiklaa siinä tarkoitetun keskuslaitoksen on noudatettava kahdeksatta osaa konsolidoidun asemansa perusteella. Keskuslaitokseen sovelletaan 18 artiklan 1 kohtaa, ja siihen liittyneet laitokset katsotaan sen tytäryrityksiksi.

14 artikla

Asetuksen (EU) 2017/2402 5 artiklan vaatimusten soveltaminen konsolidoinnin perusteella

1. Tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvien emoyritysten ja niiden tytäryritysten on täytettävä asetuksen (EU) 2017/2402 5 artiklassa säädetyt velvoitteet konsolidoinnin perusteella tai alakonsolidointiryhmän tasolla sen varmistamiseksi, että niiden järjestelyt, menettelyt ja mekanismit, jotka näissä säännöksissä vaaditaan, ovat johdonmukaisia ja yhteensovitettuja ja että kaikki valvonnan kannalta relevantit aineistot voidaan tuottaa. Niiden on erityisesti varmistettava, että tytäryrityksillä, joihin tätä asetusta ei sovelleta, on käytössään järjestelyt, menettelyt ja mekanismit, joilla varmistetaan säännösten noudattaminen.

2. Soveltaessaan tämän asetuksen 92 artiklaa konsolidoinnin perusteella tai alakonsolidointiryhmän tasolla laitosten on sovellettava tämän asetuksen 270 a artiklan mukaista ylimääräistä riskipainoa, jos asetuksen (EU) 2017/2402 5 artiklassa säädettyjä vaatimuksia rikotaan kolmanteen maahan sijoittautuneen yhteisön tasolla, yhteisö on sisällytetty tämän asetuksen 18 artiklan mukaiseen konsolidointiin ja rikkominen on olennaista suhteessa ryhmän kokonaisriskiprofiiliin.

▼M9

———————

▼B

2 Jakso

Varovaisuusperiaatteen mukaisen konsolidoinnin menetelmät

18 artikla

Varovaisuusperiaatteen mukaisen konsolidoinnin menetelmät

▼M8

1. Laitosten, rahoitusalan holdingyhtiöiden ja rahoitusalan sekaholdingyhtiöiden, joiden on noudatettava tämän luvun 1 jaksossa tarkoitettuja vaatimuksia konsolidoidun asemansa perusteella, on konsolidoitava kokonaan kaikki laitokset ja rahoituslaitokset, jotka ovat niiden tytäryrityksiä. Tämän artiklan 3–6 kohtaa ja 9 kohtaa ei sovelleta silloin, kun kuudetta osaa ja 430 artiklan 1 kohdan d alakohtaa sovelletaan laitoksen, rahoitusalan holdingyhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön konsolidoidun aseman perusteella tai maksuvalmiusalaryhmän alakonsolidointiryhmän tasolla 8 ja 10 artiklan mukaisesti.

Sovellettaessa 11 artiklan 3 a kohtaa laitosten, joiden on noudatettava 92 a tai 92 b artiklassa tarkoitettuja vaatimuksia konsolidoinnin perusteella, on konsolidoitava kokonaan kaikki laitokset ja rahoituslaitokset, jotka ovat niiden tytäryrityksiä asianomaisissa kriisinratkaisun kohteena olevissa ryhmissä.

▼M17

_____

▼M8

3. Jos yritykset ovat sidoksissa toisiinsa direktiivin 2013/34/EU 22 artiklan 7 kohdassa tarkoitetun mukaisesti, toimivaltaisten viranomaisten on päätettävä, miten konsolidointi on suoritettava.

▼M17

4. Omistusyhteydet laitoksiin ja rahoituslaitoksiin, joiden johdossa on konsolidointiin sisältyvä yritys yhdessä yhden tai useamman konsolidoinnin ulkopuolella olevan yrityksen kanssa, konsolidoidaan suhteessa hallussa olevaan pääomaosuuteen, jos kyseisten yritysten vastuu rajoittuu niiden hallussa olevaan pääomaosuuteen.

▼M8

5. Kun on kyse muista kuin 1 ja 4 kohdassa tarkoitetuista omistusyhteyksistä tai pääomayhteyksistä, toimivaltaisten viranomaisten on päätettävä, onko konsolidointi suoritettava ja millä tavoin se on suoritettava. Ne voivat erityisesti sallia pääomaosuusmenetelmän käytön tai edellyttää sitä. Tämä menetelmä ei kuitenkaan tarkoita kyseisten yritysten sisällyttämistä konsolidoituun valvontaan.

6. Toimivaltaisten viranomaisten on seuraavissa tapauksissa päätettävä, onko konsolidointi suoritettava ja millä tavoin se on suoritettava:

a) kun laitoksella on toimivaltaisten viranomaisten mielestä huomattava vaikutusvalta yhdessä tai useammassa laitoksessa tai rahoituslaitoksessa, mutta sillä ei ole omistus- tai muita pääomayhteyksiä näissä laitoksissa; ja

▼M8

b) kun kaksi tai useampia laitoksia tai rahoituslaitoksia on yhteisen johdon alaisia siten, ettei tämä perustu sopimukseen tai niiden perustamiskirjan tai yhtiöjärjestyksen määräyksiin.

▼M17

Toimivaltaiset viranomaiset voivat erityisesti sallia direktiivin 2013/34/EU 22 artiklan 7, 8 ja 9 kohdassa säädetyn menetelmän käytön tai edellyttää sen käyttöä.

▼M8

7. ►M17 Jos laitoksella on tytäryritys, joka on muu yritys kuin laitos tai rahoituslaitos, tai jos sillä on omistusyhteys tällaisessa yrityksessä, sen on sovellettava kyseiseen tytäryritykseen tai omistusyhteyteen pääomaosuusmenetelmää. Kyseinen menetelmä ei kuitenkaan tarkoita asianomaisten yritysten sisällyttämistä konsolidoituun valvontaan. ◄

Poiketen siitä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, toimivaltaiset viranomaiset voivat antaa laitoksille luvan soveltaa tai vaatia niitä soveltamaan eri menetelmää tällaisiin tytäryrityksiin tai omistusyhteyksiin, mukaan lukien sovellettavassa tilinpäätössäännöstössä vaadittu menetelmä, edellyttäen että:

a) laitos ei jo sovella pääomaosuusmenetelmää 28 päivänä joulukuuta 2020;

b) pääomaosuusmenetelmän soveltaminen olisi kohtuuttoman raskasta tai pääomaosuusmenetelmä ei ota riittävällä tavalla huomioon ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetusta yrityksestä laitokselle aiheutuvia riskejä; ja

c) sovellettu menetelmä ei johda kyseisen yrityksen täydelliseen tai suhteelliseen konsolidointiin.

8. ►M17 Toimivaltaiset viranomaiset voivat vaatia sellaisen tytäryrityksen tai yrityksen täydellistä tai suhteellista konsolidointia, jossa laitoksella on omistusyhteys, jos kyseinen tytäryritys tai yritys ei ole laitos tai rahoituslaitos ja jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät: ◄

a) yritys ei ole vakuutusyritys, kolmannen maan vakuutusyritys, jälleenvakuutusyritys, kolmannen maan jälleenvakuutusyritys, vakuutusholdingyhtiö eikä yritys, joka jätetään direktiivin 2009/138/EY soveltamisalan ulkopuolelle mainitun direktiivin 4 artiklan mukaisesti;

b) on olemassa huomattava vaara siitä, että laitos päättää antaa rahoitustukea kyseiselle yritykselle stressitilanteessa, jos tällaisen tuen antamiselle ei ole sopimusvelvoitteita tai jos ylitetään tuen antamista koskevat sopimusvelvoitteet.

9. EPV:n on laadittava teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään, millä edellytyksillä konsolidointi on suoritettava 3–6 ja 8 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa.

▼M8

EPV:n on toimitettava teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2020.

Siirretään komissiolle valta täydentää tätä asetusta hyväksymällä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

▼M17

10. EPV antaa komissiolle viimeistään 10 päivänä heinäkuuta 2025 kertomuksen niiden tämän asetuksen määritelmien ja säännösten täydellisyydestä ja asianmukaisuudesta, jotka koskevat konsolidoidulla tasolla laitoksiin kohdistuvien kaikentyyppisten riskien valvontaa. EPV arvioi erityisesti kyseisiin määritelmiin ja säännöksiin mahdollisesti jääneitä epäjohdonmukaisuuksia ja niiden vuorovaikutusta sovellettavan tilinpäätössäännöstön kanssa sekä kaikkia muita näkökohtia, jotka saattavat aiheuttaa tahattomia rajoitteita konsolidoidulle valvonnalle, joka on kattava ja jota voidaan mukauttaa uusiin riskien lähteisiin tai riskityyppeihin tai rakenteisiin, jotka saattavat johtaa sääntelyarbitraasiin. EPV saattaa kertomuksensa ajan tasalle vähintään kahden vuoden välein.

EPV:n havaintojen perusteella komissio toimittaa tarvittaessa Euroopan parlamentille ja neuvostolle lainsäädäntöehdotuksen asiaankuuluvien määritelmien tai varovaisuusperiaatteen mukaisen konsolidoinnin soveltamisalan mukauttamiseksi.

▼B

3 Jakso

Varovaisuusperiaatteen mukaisen konsolidoinnin soveltamisala

19 artikla

Yhteisöt, jotka jätetään varovaisuusperiaatteen mukaisen konsolidoinnin soveltamisalan ulkopuolelle

1. ►M17 Laitosta tai rahoituslaitosta, joka on tytäryritys tai yritys, jossa on omistusyhteys, ei tarvitse sisällyttää konsolidointiin, jos asianomaisen yrityksen varojen ja taseen ulkopuolisten erien kokonaismäärä on vähemmän kuin pienempi kahdesta seuraavasta määrästä: ◄

a) 10 miljoonaa euroa;

b) 1 prosentti emoyrityksen tai sen yrityksen varojen ja taseen ulkopuolisten erien kokonaismäärästä, jolla on omistusyhteys.

2. ►M17 Toimivaltaiset viranomaiset, jotka vastaavat direktiivin 2013/36/EU 111 artiklan mukaisesta konsolidoidusta valvonnasta, voivat seuraavissa tapauksissa päättää olla sisällyttämättä konsolidointiin sellaista laitosta tai rahoituslaitosta, joka on tytäryritys tai jossa on omistusyhteys: ◄

a) kun yritys sijaitsee kolmannessa maassa, jossa on oikeudellisia esteitä tarvittavien tietojen siirtämiselle;

▼C2

b) kun yrityksellä on ainoastaan vähäinen merkitys laitosten valvonnan tavoitteiden kannalta;

▼C3

c) kun yrityksen taloudellisen aseman konsolidointi olisi konsolidoidusta valvonnasta vastaavien toimivaltaisten viranomaisten mielestä laitosten valvonnan tavoitteiden kannalta epäasianmukainen tai harhaanjohtava.

3. Jos 1 kohdassa ja 2 kohdan b alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa useampi yritys täyttää mainituissa säännöksissä asetetut vaatimukset, ne on kuitenkin sisällytettävä konsolidointiin, jos niiden yhteinen merkitys ei ole mainittujen tavoitteiden kannalta vähäinen.

20 artikla

Vakavaraisuusvaatimuksia koskevat yhteiset päätökset

1. Toimivaltaisten viranomaisten on toisiaan kuullen tehtävä yhteistyötä

▼M17

a) päättääkseen, voidaanko haettu lupa myöntää, sekä määrittääkseen mahdolliset lupaehdot, kun EU:ssa emoyrityksenä toimiva laitos ja sen tytäryritykset esittävät tai EU:ssa emoyrityksenä toimivan rahoitusalan holdingyhtiön tai EU:ssa emoyrityksenä toimivan rahoitusalan sekaholdingyhtiön tytäryritykset yhdessä esittävät 143 artiklan 1 kohdassa, 151 artiklan 9 kohdassa, 283 artiklassa ja 325 az artiklassa tarkoitettua lupaa koskevan hakemuksen;

▼B

b) määrittääkseen, täyttyvätkö 422 artiklan 9 kohdassa ja 425 artiklan 5 kohdassa tarkoitetut erityistä ryhmänsisäistä kohtelua koskevat kriteerit täydennettyinä 422 artiklan 10 kohdassa ja 425 artiklan 6 kohdassa tarkoitetuilla EPV:n teknisillä sääntelystandardeilla.

Hakemukset on toimitettava ainoastaan konsolidointiryhmän valvojalle.

▼M17

_____

▼B

2. Toimivaltaisten viranomaisten on tehtävä kaikkensa saadakseen aikaan yhteisen päätöksen kuuden kuukauden kuluessa

a) 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetusta hakemuksesta;

b) edellä 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetusta kriteereiden arvioinnista ja erityiskohtelun määrittelystä.

Yhteinen päätös on ilmoitettava asiakirjassa, joka sisältää kaikilta osin perustellun päätöksen, ja 1 kohdassa tarkoitetun toimivaltaisen viranomaisen on toimitettava päätös hakijalle.

3. Edellä 2 kohdassa tarkoitettu ajanjakso alkaa

a) päivänä, jona konsolidointiryhmän valvoja vastaanottaa 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetun täydellisen hakemuksen. Konsolidointiryhmän valvojan on viipymättä toimitettava täydellinen hakemus muille toimivaltaisille viranomaisille;

▼B

b) päivänä, jona toimivaltaiset viranomaiset vastaanottavat konsolidointiryhmän valvojan laatiman raportin, jossa analysoidaan kyseisen ryhmän sisäisiä sitoumuksia.

4. Jos toimivaltaisten viranomaisten yhteistä päätöstä ei ole tehty kuuden kuukauden kuluessa, konsolidointiryhmän valvojan on tehtävä oma 1 kohdan a alakohtaa koskeva päätöksensä. Konsolidointiryhmän valvojan päätös ei saa rajoittaa direktiivin 2013/36/EU 105 artiklan mukaista toimivaltaisten viranomaisten toimivaltaa.

Päätös on ilmoitettava asiakirjassa, joka sisältää kaikilta osin perustellun päätöksen, ja siinä on otettava huomioon muiden toimivaltaisten viranomaisten kuuden kuukauden määräajan kuluessa ilmaisemat näkemykset ja varaumat.

Konsolidointiryhmän valvojan on toimitettava päätös EU:ssa emoyrityksenä toimivalle laitokselle, EU:ssa emoyrityksenä toimivalle rahoitusalan holdingyhtiölle tai EU:ssa emoyrityksenä toimivalle rahoitusalan sekaholdingyhtiölle sekä muille toimivaltaisille viranomaisille.

Jos jokin asianomaisista toimivaltaisista viranomaisista on kuuden kuukauden määräajan kuluessa saattanut asian EPV:n käsiteltäväksi asetuksen (EU) N:o 1093/2010 19 artiklan mukaisesti, konsolidointiryhmän valvojan on lykättävä tämän artiklan 1 kohdan a alakohtaa koskevaa omaa päätöstään ja odotettava päätöstä, jonka EPV voi tehdä mainitun asetuksen 19 artiklan 3 kohdan mukaisesti, ja tehtävä oma päätöksensä EPV:n tekemän päätöksen mukaisesti. Kuuden kuukauden määräaikaa pidetään mainitussa asetuksessa tarkoitettuna sovitteluaikana. EPV:n on tehtävä päätöksensä yhden kuukauden kuluessa. Asiaa ei saa saattaa EPV:n käsiteltäväksi sen jälkeen, kun kuuden kuukauden määräaika on päättynyt tai on tehty yhteinen päätös.

5. Jos toimivaltaisten viranomaisten yhteistä päätöstä ei ole tehty kuuden kuukauden kuluessa, tytäryrityksen yksilöllisestä valvonnasta vastaavan toimivaltaisen viranomaisen on tehtävä oma 1 kohdan b alakohtaa koskeva päätöksensä.

Päätös on ilmoitettava asiakirjassa, joka sisältää kaikilta osin perustellun päätöksen, ja siinä on otettava huomioon muiden toimivaltaisten viranomaisten kuuden kuukauden määräajan kuluessa ilmaisemat näkemykset ja varaumat.

Päätös on toimitettava konsolidointiryhmän valvojalle, joka ilmoittaa siitä EU:ssa emoyrityksenä toimivalle laitokselle, EU:ssa emoyrityksenä toimivalle rahoitusalan holdingyhtiölle tai EU:ssa emoyrityksenä toimivalle rahoitusalan sekaholdingyhtiölle.

Jos konsolidointiryhmän valvoja on kuuden kuukauden määräajan kuluessa saattanut asian EPV:n käsiteltäväksi asetuksen (EU) N:o 1093/2010 19 artiklan mukaisesti, tytäryrityksen yksilöllisestä valvonnasta vastaavan toimivaltaisen viranomaisen on lykättävä tämän artiklan 1 kohdan b alakohtaa koskevaa päätöstään ja odotettava päätöstä, jonka EPV voi tehdä mainitun asetuksen 19 artiklan 3 kohdan mukaisesti, ja tehtävä oma päätöksensä EPV:n tekemän päätöksen mukaisesti. Kuuden kuukauden määräaikaa pidetään mainitussa asetuksessa tarkoitettuna sovitteluaikana. EPV:n on tehtävä päätöksensä yhden kuukauden kuluessa. Asiaa ei saa saattaa EPV:n käsiteltäväksi sen jälkeen, kun kuuden kuukauden määräaika on päättynyt tai on tehty yhteinen päätös.

▼M17

6. Kun EU:ssa emoyrityksenä toimiva laitos ja sen tytäryritykset, EU:ssa emoyrityksenä toimivan rahoitusalan holdingyhtiön tai EU:ssa emoyrityksenä toimivan rahoitusalan sekaholdingyhtiön tytäryritykset käyttävät 143 artiklassa tarkoitettua IRB-menetelmää yhtenäisellä tavalla, toimivaltaisten viranomaisten on sallittava, että emoyritys ja tytäryritykset yhdessä tarkasteltuina täyttävät kolmannen osan II osaston 3 luvun 6 jaksossa asetetut ehdot tavalla, joka on yhdenmukainen ryhmän rakenteen ja sen riskienhallintajärjestelmien, -prosessien ja -menetelmien kanssa.

▼B

7. Edellä 2, 4 ja 5 kohdassa tarkoitettuja päätöksiä on pidettävä lopullisina, ja toimivaltaisten viranomaisten on sovellettava niitä asianomaisissa jäsenvaltioissa.

▼M17

8. EPV laatii teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset, joissa määritetään tämän artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettu yhteistä päätöstä koskeva menettely 143 artiklan 1 kohdassa, 151 artiklan 9 kohdassa ja 283 ja 325 a z artiklassa tarkoitettuja lupia koskevien hakemusten osalta, jotta voidaan helpottaa yhteisten päätösten tekoa.

EPV toimittaa nämä teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään 10 päivänä heinäkuuta 2025.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 15 artiklan mukaisesti.

▼B

21 artikla

Maksuvalmiusvaatimusten soveltamistasoa koskevat yhteiset päätökset

1. Konsolidointiryhmän valvojan ja toimivaltaisten viranomaisten, jotka vastaavat EU:ssa emoyrityksenä toimivan laitoksen, EU:ssa emoyrityksenä toimivan rahoitusalan holdingyhtiön tai EU:ssa emoyrityksenä toimivan rahoitusalan sekaholdingyhtiön tytäryritysten valvonnasta jäsenvaltiossa, on EU:ssa emoyrityksenä toimivan laitoksen, EU:ssa emoyrityksenä toimivan rahoitusalan holdingyhtiön, EU:ssa emoyrityksenä toimivan rahoitusalan sekaholdingyhtiön tai EU:ssa emoyrityksenä toimivan laitoksen, EU:ssa emoyrityksenä toimivan rahoitusalan holdingyhtiön tai EU:ssa emoyrityksenä toimivan rahoitusalan sekaholdingyhtiön alakonsolidoidun tytäryrityksen tehtyä sitä koskevan hakemuksen, tehtävä kaikkensa saadakseen aikaan yhteisen päätöksen siitä, täyttyvätkö 8 artiklan 1 kohdan a–d alakohdan edellytykset ja erityisen maksuvalmiusalaryhmän määrittämiseksi 8 artiklan soveltamista varten.

Yhteinen päätös on tehtävä kuuden kuukauden kuluessa siitä, kun konsolidointiryhmän valvoja on toimittanut kertomuksen, jossa erityiset maksuvalmiusalaryhmät määritetään 8 artiklassa säädettyjen perusteiden pohjalta. Jos asiasta ei päästä kuuden kuukauden kuluessa yhteisymmärrykseen, konsolidointiryhmän valvojan on minkä tahansa toisen asianomaisen toimivaltaisen viranomaisen pyynnöstä kuultava EPV:tä. Konsolidointiryhmän valvoja voi kuulla EPV:tä myös omasta aloitteestaan.

Yhteisessä päätöksessä voidaan myös asettaa rajoituksia likvidien varojen sijainnille ja omistukselle sekä edellyttää, että kuudennen osan soveltamisesta vapautettujen laitosten on säilytettävä vähimmäismäärät likvidejä varoja.

▼B

Tämä yhteinen päätös ilmoitetaan asiakirjassa, joka sisältää kaikilta osin perustellun päätöksen, jonka konsolidointiryhmän valvojan on toimitettava maksuvalmiusalaryhmän emoyrityksenä toimivalle laitokselle.

2. Jos yhteistä päätöstä ei ole tehty kuuden kuukauden määräajan kuluessa, kunkin yksilöllisestä valvonnasta vastaavan toimivaltaisen viranomaisen on tehtävä oma päätöksensä.

Mikä tahansa toimivaltainen viranomainen voi kuitenkin kuuden kuukauden määräajan kuluessa kuulla EPV:tä siitä, täyttyvätkö 8 artiklan 1 kohdan a–d alakohdan edellytykset. Tällöin EPV voi toimia neuvoa-antavana sovittelijana asetuksen (EU) N:o 1093/2010 31 artiklan c alakohdan mukaisesti ja kaikkien asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten on lykättävä omia päätöksiään ja odotettava neuvoa-antavan sovittelun tulosta. Jos toimivaltaiset viranomaiset eivät ole sovittelun aikana päässeet sopimukseen kolmen kuukauden kuluessa, kunkin yksilöllisestä valvonnasta vastaavan toimivaltaisen viranomaisen on tehtävä oma päätöksensä ottaen huomioon suhteelliset edut ja riskit emoyrityksenä toimivan laitoksen jäsenvaltion tasolla ja suhteelliset edut ja riskit tytäryrityksen jäsenvaltion tasolla. Asiaa ei saa saattaa EPV:n käsiteltäväksi sen jälkeen, kun kuuden kuukauden määräaika on päättynyt tai on tehty yhteinen päätös.

Edellä 1 kohdassa tarkoitettu yhteinen päätös ja tämän kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetut päätökset ovat sitovia.

3. Asianomainen toimivaltainen viranomainen voi myös kuuden kuukauden määräajan kuluessa kuulla EPV:tä, jos 8 artiklan 3 kohdan a–d alakohdan edellytyksistä on erimielisyyttä. Tällöin EPV voi toimia neuvoa-antavana sovittelijana asetuksen (EU) N:o 1093/2010 31 artiklan c alakohdan mukaisesti ja kaikkien asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten on lykättävä omia päätöksiään ja odotettava neuvoa-antavan sovittelun tulosta. Jos toimivaltaiset viranomaiset eivät ole sovittelun aikana päässeet sopimukseen kolmen kuukauden kuluessa, kunkin yksilöllisestä valvonnasta vastaavan toimivaltaisen viranomaisen on tehtävä oma päätöksensä.

▼M17

22 artikla

Kolmansissa maissa toimivia yhteisöjä koskeva alakonsolidointi

1. Tytäryrityksinä toimivien laitosten tai tytäryrityksinä rahoitusalan holdingyhtiöiden väliyhtiöinä toimivien yritysten taikka tytäryrityksinä rahoitusalan sekaholdingyhtiöiden väliyhtiöinä toimivien yritysten on sovellettava 89, 90 ja 91 artiklassa sekä kolmannessa, neljännessä ja seitsemännessä osassa tarkoitettuja vaatimuksia sekä niihin liittyviä seitsemännessä A osassa tarkoitettuja raportointivaatimuksia alakonsolidointiryhmän tasolla, jos niillä on laitos tai rahoituslaitos tytäryhtiönä kolmannessa maassa tai niillä on omistusyhteys tällaisessa yrityksessä.

2. Poiketen siitä, mitä tämän artiklan 1 kohdassa säädetään, tytäryrityksinä toimivat laitokset tai tytäryrityksinä rahoitusalan holdingyhtiöiden väliyhtiöinä toimivat yritykset taikka tytäryrityksinä rahoitusalan sekaholdingyhtiöiden väliyhtiöinä toimivat yritykset voivat päättää olla soveltamatta 89, 90 ja 91 artiklassa ja kolmannessa, neljännessä ja seitsemännessä osassa tarkoitettuja vaatimuksia sekä niihin liittyviä seitsemännessä A osassa säädettyjä raportointivaatimuksia alakonsolidointiryhmän tasolla, jos tytäryritysten kokonaisvarat ja taseen ulkopuoliset erät sekä omistusyhteydet kolmannessa maassa ovat alle 10 prosenttia tytäryrityksenä toimivan laitoksen tai tytäryrityksenä rahoitusalan holdingyhtiöiden väliyhtiönä toimivan yrityksen taikka tytäryrityksenä rahoitusalan sekaholdingyhtiöiden väliyhtiönä toimivan yrityksen varojen ja taseen ulkopuolisten erien kokonaismäärästä.

▼B

23 artikla

Kolmansiin maihin sijoittautuneet yritykset

Sovellettaessa konsolidoitua valvontaa tämän luvun mukaisesti ilmaisuilla 'sijoituspalveluyritys', 'luottolaitos', 'rahoituslaitos' ja 'laitos' tarkoitetaan myös sellaisia kolmansiin maihin sijoittautuneita yrityksiä, jotka olisivat 4 artiklan määritelmien mukaisia, jos ne olisivat sijoittautuneet unioniin. Ilmaisulla 'laitos' tarkoitetaan myös sellaisia kolmansiin maihin sijoittautuneita yrityksiä, jotka olisivat määritelmien 'luottolaitos' tai 'sijoituspalveluyritys' mukaisia, jos ne olisivat sijoittautuneet unioniin.

24 artikla

Omaisuuserät ja taseen ulkopuoliset erät

1. Omaisuuserät ja taseen ulkopuoliset erät on arvostettava sovellettavan tilinpitojärjestelmän mukaisesti.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, toimivaltaiset viranomaiset voivat vaatia, että laitokset arvostavat omaisuuserät ja taseen ulkopuoliset erät sekä määrittävät omat varat kansainvälisten tilinpäätösstandardien mukaisesti, sellaisina kuin niitä sovelletaan asetuksen (EY) N:o 1606/2002 nojalla.

TOINEN OSA

▼M8

OMAT VARAT JA HYVÄKSYTTÄVÄT VELAT

▼B

I OSASTO

OMIEN VAROJEN OSATEKIJÄT

1 LUKU

Ensisijainen pääoma (T1)

25 artikla

Ensisijainen pääoma (T1)

Laitoksen ensisijainen pääoma (T1) koostuu laitoksen ydinpääoman (CET1) ja ensisijaisen lisäpääoman (AT1) summasta.

2 LUKU

Ydinpääoma (CET1)

1 Jakso

Ydinpääoman erät ja instrumentit

26 artikla

Ydinpääomaerät

1. Laitosten ydinpääomaerät koostuvat seuraavista:

▼B

a) pääomainstrumentit, jos 28 artiklassa tai tarvittaessa 29 artiklassa säädetyt edellytykset täyttyvät;

b) a alakohdassa tarkoitettuihin instrumentteihin liittyvät ylikurssirahastot;

c) kertyneet voittovarat;

d) kertyneet muun laajan tuloksen erät;

e) muut rahastot

f) yleisten pankkiriskien rahastot.

Edellä c–f kohdassa tarkoitetut erät katsotaan ydinpääomaksi (CET1) vain silloin, kun ne ovat laitoksen käytettävissä välittömästi ja rajoittamattomasti riskien tai tappioiden kattamiseksi heti niiden synnyttyä.

2. Sovellettaessa 1 kohdan c alakohtaa laitos voi ainoastaan toimivaltaisen viranomaisen etukäteisellä luvalla sisällyttää kesken tilikauden ja tilikauden päätteeksi kertyneet voitot ydinpääomaan ennen kuin kyseinen laitos on muodollisella päätöksellä vahvistanut tilikauden lopullisen voiton tai tappion. Toimivaltainen viranomainen saa myöntää luvan vain, jos seuraavat ehdot täyttyvät:

a) laitoksesta riippumattomat henkilöt, jotka vastaavat sen tilintarkastuksesta, ovat todentaneet voitot;

b) laitos on osoittanut toimivaltaisen viranomaisen hyväksymällä tavalla, että voitoista on vähennetty kaikki ennakoitavissa olevat kulut tai osingot.

Laitoksen kesken tilikauden tai tilikauden päätteeksi kertyneiden voittojen tarkastamisen on annettava riittävä varmuus siitä, että voitot on arvioitu sovellettavassa tilinpäätössäännöstössä vahvistettujen periaatteiden mukaisesti.

▼M8

3. Toimivaltaisten viranomaisten on arvioitava, täyttävätkö pääomainstrumenttien liikkeeseenlaskut 28 artiklassa tai tarvittaessa 29 artiklassa säädetyt edellytykset. Laitokset saavat luokitella pääomainstrumenttien liikkeeseenlaskut ydinpääoman (CET1) instrumenteiksi vasta saatuaan siihen luvan toimivaltaisilta viranomaisilta.

Poiketen siitä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, laitos voi luokitella ydinpääoman (CET1) instrumenteiksi sellaisen ydinpääoman (CET1) instrumenttien lajin myöhemmät liikkeeseenlaskut, joille laitos on jo saanut kyseisen luvan, sillä edellytyksellä, että molemmat seuraavista edellytyksistä täyttyvät:

a) kyseisiin myöhempiin liikkeeseenlaskuihin sovellettavat säännökset ovat sisällöltään vastaavia kuin liikkeeseenlaskut, joille laitos on jo saanut luvan,

b) laitos on ilmoittanut nämä myöhemmät liikkeeseenlaskut toimivaltaisille viranomaisille riittävän ajoissa ennen niiden luokittelua ydinpääoman (CET1) instrumenteiksi.

▼M8

Toimivaltaisten viranomaisten on kuultava EPV:tä ennen luvan myöntämistä sellaisille pääomainstrumenttien uusille lajeille, jotka on tarkoitus luokitella ydinpääoman (CET1) instrumenteiksi. Toimivaltaisten viranomaisten on otettava EPV:n lausunto asianmukaisesti huomioon ja, mikäli ne päättävät poiketa siitä, ilmoitettava EPV:lle kolmen kuukauden kuluessa EPV:n lausunnon vastaanottamisesta kirjallisesti perustelut siitä poikkeamiselle. Tämä alakohta ei koske 31 artiklassa tarkoitettuja pääomainstrumentteja.

EPV laatii ja julkaisee toimivaltaisilta viranomaisilta kerättyjen tietojen perusteella luettelon kaikenlajisista pääomainstrumenteista, jotka kussakin jäsenvaltiossa katsotaan ydinpääoman (CET1) instrumenteiksi, sekä pitää luetteloa yllä. EPV voi asetuksen (EU) N:o 1093/2010 35 artiklan mukaisesti kerätä sellaisia ydinpääoman (CET1) instrumentteihin liittyviä tietoja, joiden se katsoo olevan tarpeen, jotta voidaan todeta tämän asetuksen 28 artiklassa tai soveltuvin osin 29 artiklassa säädettyjen edellytysten täyttyminen sekä pitää yllä ja päivittää tässä alakohdassa tarkoitettua luetteloa.

Jäljempänä 80 artiklassa säädetyn valvontamenettelyn jälkeen ja jos on riittävää näyttöä siitä, että asianomaiset pääomainstrumentit eivät täytä tai eivät enää täytä 28 artiklassa tai soveltuvin osin 29 artiklassa säädettyjä edellytyksiä, EPV voi tilanteen mukaan päättää olla lisäämättä kyseisiä instrumentteja neljännessä alakohdassa tarkoitettuun luetteloon tai poistaa ne kyseisestä luettelosta. EPV antaa sitä varten ilmoituksen, jossa on myös viitattava asiaankuuluvan toimivaltaisen viranomaisen näkemykseen asiasta. Tämä alakohta ei koske 31 artiklassa tarkoitettuja pääomainstrumentteja.

▼B

4. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään, mitä ilmaisulla 'ennakoitavissa oleva' tarkoitetaan määritettäessä sitä, ovatko kaikki ennakoitavissa olevat kulut tai osingot vähennetty.

▼C1

EPV toimittaa teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 28 päivänä heinäkuuta 2013.

▼B

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

27 artikla

Ydinpääomaeriin (CET1) sisältyvät keskinäisten yhtiöiden, osuuskuntien, säästöpankkien tai vastaavien laitosten pääomainstrumentit

1. Ydinpääomaeriin (CET1) sisältyvät kaikki laitoksen säädösperusteisten ehtojensa mukaisesti liikkeeseenlaskemat pääomainstrumentit, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) laitos on määritelty sovellettavassa kansallisessa lainsäädännössä, ja toimivaltaiset viranomaiset pitävät sitä jonakin seuraavista:

i) keskinäinen yhtiö;

ii) osuuskunta;

▼B

iii) säästöpankki;

iv) vastaava laitos;

▼M17

_____

▼B

b) 28 artiklassa säädetyt edellytykset ja 29 artiklassa säädetyt edellytykset täyttyvät;

Keskinäiset yhtiöt, osuuskunnat tai säästöpankit, jotka on sovellettavan kansallisen lainsäädännön mukaisesti tunnustettu ennen 31 päivää joulukuuta 2012, luokitellaan sellaisiksi edelleen tätä osaa sovellettaessa edellyttäen, että ne täyttävät edelleen tunnustamisen perusteena olevat edellytykset.

2. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnoksen, jossa määritetään edellytykset, joiden mukaisesti toimivaltaiset viranomaiset voivat tätä osaa sovellettaessa hyväksyä kansallisessa lainsäädännössä tunnustetun yritystyypin keskinäiseksi yhtiöksi, osuuskunnaksi, säästöpankiksi tai vastaavaksi laitokseksi.

▼C1

EPV toimittaa teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 28 päivänä heinäkuuta 2013.

▼B

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

28 artikla

Ydinpääomainstrumentit (CET1)

1. Pääomainstrumentit katsotaan ydinpääomainstrumenteiksi (CET1) vain, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) laitos laskee instrumentit suoraan liikkeeseen laitoksen omistajien etukäteisellä luvalla tai, jos se on sovellettavan kansallisen lainsäädännön mukaan sallittua, laitoksen ylimmän hallintoelimen etukäteisellä luvalla;

▼M8

b) instrumentit ovat kokonaan maksettuja, eikä laitos ole rahoittanut suoraan tai välillisesti kyseisten instrumenttien omistusoikeuden hankintaa;

▼B

c) instrumentit täyttävät luokitukseltaan kaikki seuraavat edellytykset:

▼B

i) ne katsotaan direktiivin 86/635/ETY 22 artiklassa tarkoitetuksi pääomaksi;

ii) ne luokitellaan sovellettavassa tilinpäätössäännöstössä tarkoitetuksi omaksi pääomaksi;

iii) ne luokitellaan omaksi pääomaksi taseen mukaisen maksukyvyttömyyden määrittämiseksi kansallisen maksukyvyttömyyslainsäädännön niin vaatiessa;

d) instrumentit esitetään selkeästi ja erikseen laitoksen tilinpäätöksen taseessa;

e) instrumentit ovat eräpäivättömiä;

f) instrumenttien pääoman määrää ei voida vähentää tai maksaa takaisin, jollei ole kyseessä joko

i) laitoksen selvitystila- ja konkurssimenettely; tai

ii) instrumenttien harkinnanvaraiset takaisinostot tai muut harkinnanvaraiset pääoman vähentämiskeinot, jolloin laitoksen on täytynyt saada toimivaltaiselta viranomaiselta etukäteinen lupa 77 artiklan mukaisesti;

g) instrumentteja koskevissa säännöksissä ei ilmaista nimenomaisesti tai epäsuorasti, että instrumenttien pääomamäärää mahdollisesti tai tosiasiallisesti vähennetään tai että se mahdollisesti tai tosiasiallisesti maksetaan takaisin muussa tapauksessa kuin laitoksen selvitystila- ja konkurssimenettelyssä, eikä laitos esitä tällaista mainintaa muulla tavoin ennen instrumenttien liikkeeseenlaskua tai sen yhteydessä, lukuun ottamatta kuitenkaan 27 artiklassa tarkoitettuja instrumentteja, kun laitos sovellettavan kansallisen lainsäädännön mukaan ei saa kieltäytyä lunastamasta niitä takaisin;

h) instrumentit täyttävät voitonjaon osalta kaikki seuraavat edellytykset:

i) voitonjaon maksamisjärjestykseen liittyvää etuoikeutettua voitonjakoa ei suoriteta, mikä koskee myös muita ydinpääomainstrumentteja (CET1), ja instrumentteja koskevissa ehdoissa ei määrätä etuoikeuksista voitonjakoon;

ii) instrumenttien haltijoille suoritettava voitonjako voidaan maksaa ainoastaan jakokelpoisista eristä;

iii) instrumentteja koskevissa ehdoissa ei aseteta ylärajaa tai muita rajoituksia voitonjaon enimmäismäärälle, lukuun ottamatta kuitenkaan 27 artiklassa tarkoitettuja instrumentteja;

iv) voitonjaon määrä ei millään tavoin perustu hintaan, jolla instrumentit on ostettu liikkeeseenlaskun yhteydessä, lukuun ottamatta kuitenkaan 27 artiklassa tarkoitettuja instrumentteja;

▼B

v) instrumentteja koskevissa ehdoissa laitosta ei velvoiteta jakamaan voittoa instrumenttien haltijoille eikä laitos ole siihen muutenkaan velvoitettu;

vi) voitonjaon maksamatta jättäminen ei aiheuta laitoksen maksukyvyttömyystapahtumaa;

vii) laitokselle ei aseteta rajoituksia voitonjaon peruuttamisen vuoksi;

i) instrumenteilla katetaan ensimmäinen ja suhteellisesti suurin osa tappioista niiden syntyessä, kun otetaan huomioon kaikki laitoksen liikkeeseenlaskemat pääomainstrumentit, ja kullakin instrumentilla katetaan tappioita samassa määrin kuin kaikilla muilla ydinpääomainstrumenteilla;

j) instrumentit sijoittuvat laitoksen maksukyvyttömyyden tai selvitystila- ja konkurssimenettelyn yhteydessä kaikkien muiden vaateiden jälkeen;

k) instrumenttien omistajilla on laitoksen jäännösvaroihin kohdistuva oikeus, joka suhteutetaan selvitystila- ja konkurssimenettelyn yhteydessä kaikkien etuoikeudeltaan parempien vaateiden maksamisen jälkeen tällaisten liikkeeseenlaskettujen instrumenttien määrään ja joka ei ole kiinteämääräinen tai jolle ei ole asetettu ylärajaa, lukuun ottamatta kuitenkaan 27 artiklassa tarkoitettuja instrumentteja;

l) instrumenteille ei ole mikään seuraavista tahoista antanut sellaista vakuutta tai takausta, joka parantaa vaateen etuoikeusasemaa:

i) laitos tai sen tytäryritykset;

ii) laitoksen emoyritys tai sen tytäryritykset;

iii) emoyrityksenä toimiva rahoitusalan holdingyhtiö tai sen tytäryritykset;

iv) monialan holdingyhtiö tai sen tytäryritykset;

v) rahoitusalan sekaholdingyhtiö ja sen tytäryritykset;

vi) yritys, jolla on läheiset sidokset i–v alakohdassa tarkoitettuihin yhteisöihin;

m) instrumentteihin ei kohdistu sopimus- tai muita järjestelyjä, jotka parantaisivat kyseisiin instrumentteihin perustuvien vaateiden etuoikeusasemaa maksukyvyttömyyden tai selvitystila- ja konkurssimenettelyn yhteydessä.

Ensimmäisen alakohdan j alakohdassa säädetyn edellytyksen katsotaan täyttyvän huolimatta siitä, että instrumentit sisältyvät 484 artiklan 3 kohdan nojalla ensisijaiseen lisäpääomaan (AT1) tai toissijaiseen pääomaan (T2) edellyttäen, että niiden etuoikeusasema on sama.

▼M8

Sovellettaessa ensimmäisen alakohdan b alakohtaa ydinpääomainstrumentiksi katsotaan ainoastaan pääomainstrumentin kokonaan maksettu osa.

▼B

2. Edellä 1 kohdan i alakohdassa säädettyjen edellytysten on katsottava täyttyvän myös siinä tapauksessa, että ensisijaisen lisäpääoman (AT1) tai toissijaisen pääoman (T2) instrumenttien pääoman määrän arvoa alennetaan pysyvästi.

Edellä 1 kohdan f alakohdassa säädetyn edellytyksen katsotaan täyttyvän riippumatta pääomainstrumentin pääomamäärän arvon alentamisesta kriisinratkaisumenettelyssä tai laitoksesta vastaavan kriisinratkaisuviranomaisen vaatiman pääomainstrumenttien alaskirjauksen seurauksena.

Edellä 1 kohdan g alakohdassa säädetyn edellytyksen katsotaan täyttyvän riippumatta pääomainstrumenttia koskevista säännöksistä, joissa ilmaistaan nimenomaisesti tai epäsuorasti, että pääomainstrumentin pääomamäärän arvoa alennetaan tai voidaan alentaa kriisinratkaisumenettelyssä tai laitoksesta vastaavan kriisinratkaisuviranomaisen vaatiman pääomainstrumenttien alaskirjauksen seurauksena.

3. Edellä 1 kohdan h alakohdan iii alakohdassa säädetyn edellytyksen katsotaan täyttyvän riippumatta instrumentille maksettavasta osingon kerrannaisesta edellyttäen, että tällainen osingon kerrannainen ei johda omiin varoihin kohdistuvaan suhteettoman suureen vaikutukseen.

▼M8

Edellä 1 kohdan ensimmäisen alakohdan h alakohdan v alakohdassa vahvistettu edellytys on katsottava täytetyksi sen estämättä, että tytäryritystä koskee sen emoyrityksen kanssa tehty voittojen ja tappioiden siirtoa koskeva sopimus, jonka mukaisesti tytäryritys on velvollinen siirtämään vuositilinpäätöksensä laadinnan jälkeen vuotuisen tuloksensa emoyritykselle, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) emoyrityksen hallussa on vähintään 90 prosenttia tytäryrityksen äänioikeuksista tai pääomasta;

b) emoyritys ja tytäryritys sijaitsevat samassa jäsenvaltiossa;

c) sopimus on tehty laillisissa verotarkoituksissa;

d) vuositilinpäätöstä laatiessaan tytäryritys voi harkintansa mukaan vähentää jaettavien voittojen määrää kohdentamalla osan tai kaikki voitoistaan omiin varoihinsa tai yleisten pankkiriskien rahastoihin, ennen kuin se suorittaa maksuja emoyritykselleen;

e) emoyritys on sopimuksen mukaan velvollinen korvaamaan tytäryritykselle kaikki tämän tappiot;

f) sopimusta koskee irtisanomisaika, jonka perusteella sopimus voidaan irtisanoa vain tilikauden loppuun mennessä ja irtisanominen tulee

▼M8

voimaan aikaisintaan seuraavan tilikauden alussa, jolloin emoyrityksen velvollisuus korvata kaikki kuluvan tilikauden aikana tytäryritykselle aiheutuneet tappiot ei muutu.

Jos laitos on tehnyt voittojen ja tappioiden siirtoa koskevan sopimuksen, sen on viipymättä ilmoitettava tästä toimivaltaiselle viranomaiselle ja toimitettava tälle jäljennös sopimuksesta. Laitoksen on viipymättä ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle myös kaikista voittojen ja tappioiden siirtoa koskevan sopimuksen muutoksista ja sen irtisanomisesta. Laitos ei saa tehdä useita voittojen ja tappioiden siirtoa koskevia sopimuksia.

▼B

4. Edellä 1 kohdan h alakohdan i alakohtaa sovellettaessa eriytetyssä voitonjaossa on otettava huomioon ainoastaan eriytetyt äänioikeudet. Tässä suhteessa voittoa jaetaan enemmän ainoastaan ydinpääomainstrumenteille, joilla on vähemmän äänioikeuksia tai joilla ei ole niitä ollenkaan.

5. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa määritetään seuraavat:

a) oman pääoman instrumenttien epäsuoran rahoituksen luonne ja siinä sovellettavat rahoitusmuodot;

b) se, aiheuttavatko useat voitonjaot omiin varoihin kohdistuvan liian suuren vaikutuksen ja milloin näin tapahtuu;

c) etuoikeutetun voitonjaon merkitys;

▼C1

EPV toimittaa teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 28 päivänä heinäkuuta 2013.

▼B

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

29 artikla

Keskinäisten yhtiöiden, osuuskuntien, säästöpankkien ja vastaavien laitosten liikkeeseenlaskemat pääomainstrumentit

1. Keskinäisten yhtiöiden, osuuskuntien, säästöpankkien ja vastaavien laitosten liikkeeseenlaskemat pääomainstrumentit katsotaan ydinpääomainstrumenteiksi (CET1) vain, jos 28 artiklassa, sellaisena kuin se on tämän artiklan soveltamisesta johtuvin muutoksin, säädetyt edellytykset täyttyvät.

2. Pääomainstrumenttien lunastamisen osalta on täytettävä seuraavat edellytykset:

a) laitoksen on voitava kieltäytyä instrumenttien lunastamisesta, paitsi jos kieltäytyminen ei ole mahdollista sovellettavan kansallisen lainsäädännön mukaan;

b) jos laitos sovellettavan kansallisen lainsäädännön mukaan ei saa kieltäytyä lunastamasta instrumentteja, instrumentteja koskevissa säännöksissä on annettava laitokselle mahdollisuus rajoittaa niiden lunastamista;

▼B

c) kieltäytymistä instrumenttien lunastamisesta tai tapauksen mukaan niiden lunastamisen rajoittamista ei saa pitää laitoksen maksukyvyttömyytenä.

3. Pääomainstrumentteihin liittyvän voitonjaon enimmäismäärälle saa asettaa ylärajan tai rajoituksen vain, jos se asetetaan sovellettavan kansallisen lainsäädännön tai laitoksen yhtiöjärjestyksen tai sääntöjen mukaisesti.

4. Jos pääomainstrumentit antavat omistajalleen maksukyvyttömyyden tai selvitystila- ja konkurssimenettelyn yhteydessä instrumenttien nimellisarvoon rajoittuvat oikeudet laitoksen rahastoihin, rajoitus koskee samassa laajuudessa kaikkien muiden laitoksen liikkeeseenlaskemien ydinpääomainstrumenttien haltijoita.

Ensimmäisessä alakohdassa säädetty edellytys ei rajoita keskinäisen yhtiön, osuuskunnan, säästöpankin tai vastaavan laitoksen mahdollisuutta hyväksyä ydinpääomainstrumentteja (CET1), jotka eivät anna haltijalle äänioikeuksia ja jotka täyttävät kaikki seuraavista edellytyksistä:

a) äänioikeudettomien instrumenttien haltijoiden vaade laitoksen maksukyvyttömyyden tai selvitystila- ja konkurssimenettelyn yhteydessä on oikeassa suhteessa kaikkien niiden ydinpääomainstrumenttien (CET1) osuuteen, joita kyseiset äänioikeudettomat instrumentit edustavat;

b) instrumentit katsotaan muuten ydinpääomainstrumenteiksi (CET1).

5. Jos pääomainstrumentit antavat omistajalleen maksukyvyttömyyden tai selvitystila- ja konkurssimenettelyn yhteydessä laitoksen varoihin kohdistuvan oikeuden, joka on kiinteämääräinen tai jolle on asetettu yläraja, rajoitus koskee samassa laajuudessa kaikkien muiden laitoksen liikkeeseenlaskemien ydinpääomainstrumenttien haltijoita.

6. EPV laatii tekniset sääntelystandardien luonnokset, joissa määritetään sellaisten lunastamista koskevien rajoitusten luonne, joita tarvitaan, kun laitos sovellettavan kansallisen lainsäädännön mukaan ei saa kieltäytyä lunastamasta omien varojen instrumentteja.

▼C1

EPV toimittaa teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 28 päivänä heinäkuuta 2013.

▼B

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

30 artikla

Sen seuraukset, että ydinpääomainstrumentteja (CET1) koskevat edellytykset eivät enää täyty

Jos 28 artiklassa ja soveltuvin osin 29 artiklassa säädetyt edellytykset eivät enää täyty ydinpääomainstrumentin (CET1) osalta, sovelletaan seuraavia säännöksiä:

▼B

a) instrumentti lakkaa välittömästi olemasta ydinpääomainstrumentti (CET1);

b) instrumenttiin liittyvät ylikurssirahastot lakkaavat välittömästi olemasta ydinpääomaeriä (CET1).

31 artikla

Viranomaisten kriisitilanteissa merkitsemät pääomainstrumentit

1. Toimivaltaiset viranomaiset voivat kriisitilanteissa antaa laitoksille luvan sisällyttää ydinpääomaan (CET1) pääomainstrumentteja, jotka täyttävät vähintään 28 artiklan 1 kohdan b–e alakohdassa säädetyt edellytykset, jos kaikki seuraavista edellytyksistä täyttyvät:

a) pääomainstrumentit on laskettu liikkeeseen 1 päivään tammikuuta 2014 jälkeen;

b) komissio pitää pääomainstrumentteja valtiontukena;

c) pääomainstrumentit on laskettu liikkeeseen pääomapohjan vahvistamistoimenpiteen yhteydessä tuolloin voimassa olleiden valtiontukisääntöjen nojalla;

d) valtio tai asiaankuuluva viranomainen tai julkisyhteisö ovat merkinneet kokonaisuudessaan pääomainstrumentit ja pitävät niitä hallussa;

e) pääomainstrumentit kykenevät kattamaan tappioita;

f) lukuun ottamatta 27 artiklassa tarkoitettuja pääomainstrumentteja, pääomainstrumenttien omistajilla on selvitystila- ja konkurssimenettelyn yhteydessä laitoksen jäännösvaroihin kohdistuva oikeus kaikkien etuoikeudeltaan parempien vaateiden maksamisen jälkeen;

g) valtion tai tarvittaessa asiaankuuluvan viranomaisen tai julkisyhteisön käytettävissä on asianmukaisia irtautumismekanismeja;

h) toimivaltainen viranomainen on antanut etukäteisen luvan ja julkaissut päätöksensä perusteluineen.

2. EPV katsoo asianomaisen toimivaltaisen viranomaisen perustellusta pyynnöstä ja yhteistyössä tämän kanssa, että 1 kohdassa tarkoitetut pääomainstrumentit vastaavat tässä asetuksessa tarkoitettuja ydinpääomainstrumentteja (CET1).

2 Jakso

Omiin varoihin sovellettavat suodattimet

32 artikla

Arvopaperistetut omaisuuserät

1. Laitoksen on jätettävä pois kaikista omien varojen osatekijöistä kaikki sovellettavan tilinpäätössäännöstön mukaiset laitoksen oman pääoman lisäykset, jotka johtuvat arvopaperistetuista omaisuuseristä, mukaan luettuina seuraavat:

a) sellaiseen tulevaan marginaalituloon liittyvä lisäys, joka tuottaa laitokselle myyntivoittoa;

▼B

b) jos laitos on ollut arvopaperistamisen alullepanijana, arvopaperistettujen omaisuuserien ennakoitujen tulojen aktivoinnista saadut nettovoitot, jotka tarjoavat erillisen turvan arvopaperistetuille omaisuuserille.

2. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa määritellään tarkemmin 1 kohdan a alakohdassa mainittu myyntivoiton käsite.

▼C1

EPV toimittaa teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 28 päivänä heinäkuuta 2013.

▼B

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

33 artikla

Rahavirtojen suojaukset ja omien velkojen arvonmuutokset

1. Laitokset eivät saa sisällyttää omien varojen osatekijöihin seuraavia eriä:

a) käyvän arvon rahastoon sisältyvät erät, jotka liittyvät sellaisten rahoitusvälineiden rahavirtojen suojauksista saatuihin voittoihin tai tappioihin, joita ei ole arvostettu käypään arvoon, ennakoidut rahavirrat mukaan lukien;

b) käypään arvoon arvostettuihin laitoksen velkoihin liittyvät voitot tai tappiot, jotka aiheutuvat laitoksen oman luottokelpoisuuden muutoksesta;

▼M8

c) laitoksen käypään arvoon arvostetut johdannaisvelkojen voitot ja tappiot, jotka aiheutuvat laitoksen oman luottoriskin muutoksesta.

▼B

2. Edellä olevan 1 kohdan c alakohtaa sovellettaessa laitokset eivät saa kuitata käypään arvoon arvostettuja voittoja ja tappioita, jotka johtuvat laitoksen omasta luottoriskistä, sen vastapuoliriskistä johtuvalla luottoriskillä.

3. Rajoittamatta 1 kohdan b alakohdassa säädettyä, laitokset voivat sisällyttää velkoihinsa liittyvien voittojen ja tappioiden määrän omiin varoihinsa, jos kaikki seuraavista edellytyksistä täyttyvät:

a) velat ovat direktiivin 2009/65/EY 52 artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen joukkolainojen muodossa;

b) laitoksen varojen ja velkojen arvon muutokset johtuvat laitoksen oman luottoluokituksen vastaavista muutoksista;

c) edellä a alakohdassa tarkoitettujen joukkolainojen arvo ja laitoksen varojen arvo vastaavat suurelta osin toisiaan;

d) kiinnitysluotot on mahdollista lunastaa ostamalla takaisin niiden rahoitukseen käytetyt joukkolainat markkina- tai nimellisarvoon.

▼B

4. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset sen määrittämiseksi, mitä tarkoitetaan 3 kohdan c alakohdassa tarkoitetulla joukkolainojen arvon ja varojen arvon suurella vastaavuudella.

EPV toimittaa teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 30 päivänä syyskuuta 2013.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

▼M17

34 artikla

Muut arvonoikaisut

1. Laitosten on sovellettava 105 artiklan vaatimuksia kaikkiin käypään arvoon arvostettuihin omaisuuseriinsä laskiessaan omien varojensa määrää ja vähennettävä ydinpääomasta (CET1) mahdollisten muiden tarvittavien arvonoikaisujen määrä.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, laitokset voivat poikkeuksellisissa olosuhteissa, joiden olemassaolo määritetään EPV:n 3 kohdan mukaisesti antamassa lausunnossa, vähentää muiden arvonoikaisujen kokonaismäärää, kun ne laskevat ydinpääomasta (CET1) vähennettävää kokonaismäärää.

3. Edellä 2 kohdassa tarkoitetun lausunnon antamiseksi EPV seuraa markkinaolosuhteita arvioidakseen, onko esiintynyt poikkeuksellisia olosuhteita, ja jos on, ilmoittaa niistä välittömästi komissiolle.

4. EPV laatii EAMV:tä kuultuaan teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään indikaattorit ja edellytykset, joita se käyttää määrittääkseen 2 kohdassa tarkoitetut poikkeukselliset olosuhteet, sekä määritetään mainitussa kohdassa tarkoitettujen yhteenlaskettujen muiden arvonoikaisujen kokonaismäärän vähentäminen.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 10 päivänä heinäkuuta 2026.

Siirretään komissiolle valta täydentää tätä asetusta hyväksymällä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

▼B

35 artikla

Käypään arvoon arvostetut realisoitumattomat voitot ja tappiot

Laitokset eivät saa tehdä oikaisuja poistaakseen omista varoistaan realisoitumattomia voittoja tai tappioita, jotka liittyvät niiden käypään arvoon arvostettaviin varoihin ja velkoihin, jollei ole kyse 33 artiklassa tarkoitetuista eristä.

▼B

3 Jakso

Vähennykset ydinpääoman (CET1) eristä sekä poikkeukset ja vaihtoehdot

1 Alajakso

Vähennykset ydinpääoman (CET1) eristä

36 artikla

Vähennykset ydinpääoman (CET1) eristä

1. Laitosten on vähennettävä ydinpääoman (CET1) eristä

a) kuluvan tilikauden tappiot;

▼M8

b) aineettomat hyödykkeet, lukuun ottamatta varovaisesti arvostettuja ohjelmistohyödykkeitä, joiden arvoon laitosta koskeva kriisinratkaisu, laitoksen maksukyvyttömyys tai selvitystila- ja konkurssimenettely ei vaikuta kielteisesti;

▼B

c) tulevista veronalaisista voitoista riippuvat laskennalliset verosaamiset;

▼M17

d) niiden laitosten osalta, jotka laskevat riskipainotetut vastuuerät käyttämällä sisäisten luottoluokitusten menetelmää (IRB-menetelmä), tapauksen mukaan IRB-alijäämä 159 artiklan mukaisesti laskettuna;

▼B

e) laitoksen taseeseen merkityt etuuspohjaisen eläkerahaston varat;

f) laitoksen suorat, välilliset ja synteettiset omistusosuudet omista ydinpääoman (CET1) instrumenteista, mukaan luettuina sellaiset omat ydinpääoman instrumentit, jotka laitos on tosiasiallisesti tai ehdollisesti velvollinen ostamaan olemassa olevan sopimusvelvoitteen mukaisesti;

g) suorat, välilliset ja synteettiset omistusosuudet finanssialan yhteisöjen ydinpääoman (CET1) instrumenteista, kun näillä yhteisöillä on laitoksen kanssa keskinäinen ristiinomistus, jolla toimivaltaisen viranomaisen mielestä pyritään lisäämään keinotekoisesti laitoksen omia varoja;

h) niiden suorien, välillisten ja synteettisten omistusosuuksien sovellettava määrä, jotka laitoksella on finanssialan yhteisöjen ydinpääoman (CET1) instrumenteista, kun laitoksella ei ole merkittävää sijoitusta näissä yhteisöissä;

i) niiden suorien, välillisten ja synteettisten omistusosuuksien sovellettava määrä, jotka laitoksella on finanssialan yhteisöjen ydinpääoman (CET1) instrumenteista, kun laitoksella on merkittävä sijoitus näissä yhteisöissä;

▼C3

j) niiden erien, jotka on 56 artiklan mukaan vähennettävä ensisijaisen lisäpääoman (AT1) eristä, määrä, joka ylittää laitoksen ensisijaisen lisäpääoman (AT1) erät;

▼B

k) vastuiden määrä, joka liittyy seuraaviin eriin, joihin voidaan soveltaa 1 250 prosentin riskipainoa, jos laitos 1 250 prosentin riskipainon soveltamisen sijasta vähentää kyseisen vastuuerän ydinpääoman (CET1) erien määrästä:

i) finanssialan ulkopuoliset huomattavat omistusosuudet;

▼M5

ii) arvopaperistamispositiot 244 artiklan 1 kohdan b alakohdan, 245 artiklan 1 kohdan b alakohdan ja 253 artiklan mukaisesti;

▼B

iii) luottokauppa 379 artiklan 3 kohdan mukaisesti;

iv) positiot korissa, jolle laitos ei voi määrittää riskipainoa IRB-menetelmää käyttäen 153 artiklan 8 kohdan mukaisesti;

▼M17

———————

vi) CIU:ssa olevien osuuksien tai osakkeiden muodossa olevat vastuut, joihin sovelletaan 1 250 prosentin riskipainoa 132 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan mukaisesti.

▼B

l) laskentahetkellä odotettavissa olevat ydinpääoman (CET1) eriin liittyvät verot paitsi silloin, kun laitos asianmukaisesti mukauttaa ydinpääoman (CET1) erien määrää siinä määrin, kuin verot pienentävät riskien tai tappioiden kattamiseen käytettävissä olevaa määrää;

▼M7

m) järjestämättömien vastuiden kattamisvaatimuksesta puuttuva määrä;

▼M8

n) jäljempänä 132 c artiklan 2 kohdassa tarkoitetun vähimmäisarvoa koskevan sitoumuksen osalta mikä tahansa määrä, jolla yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavassa yrityksessä olevien osuuksien tai osakkeiden arvo alittaa vähimmäisarvoa koskevan sitoumuksen nykyisen arvon ja jonka osalta laitos ei ole vielä ottanut huomioon ydinpääoman (CET1) erien vähennystä.

▼B

2. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa määritetään tämän artiklan 1 kohdan a, c, e, f, h, i ja l alakohdassa tarkoitettujen vähennysten sekä 56 artiklan a, c, d ja f alakohdassa samoin kuin 66 artiklan a, c ja d alakohdassa tarkoitettujen, niihin liittyvien vähennysten tarkemmat soveltamissäännöt:

▼C1

EPV toimittaa teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 28 päivänä heinäkuuta 2013.

▼B

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

3. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset määrittääkseen kolmansien maiden rahoituslaitosten ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1094/2010 24 päivänä marraskuuta 2010 ([1]) perustettua Euroopan valvontaviranomaista (Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen), jäljempänä 'EVLEV', kuultuaan vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten sekä direktiivin 2009/138/EY soveltamisalan ulkopuolelle mainitun direktiivin 4 artiklan mukaisesti jäävien yritysten pääomainstrumenttityypit, jotka on vähennettävä seuraavista omien varojen osatekijöistä:

a) ydinpääoman (CET1) erät;

b) ensisijaisen lisäpääoman (AT1) erät;

c) toissijaisen pääoman (T2) erät.

▼C1

EPV toimittaa teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 28 päivänä heinäkuuta 2013.

▼B

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

▼M8

4. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen vähennysten tarkemmat soveltamissäännöt, myös sellaisten arvoon kohdistuvien kielteisten vaikutusten osalta, jotka eivät aiheuta vakavaraisuuteen liittyviä ongelmia.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 28 päivänä kesäkuuta 2020.

Siirretään komissiolle valta täydentää tätä asetusta hyväksymällä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

▼M17

5. Kun tarkoituksena on ainoastaan laskea järjestämättömien vastuiden kattamisvaatimuksesta puuttuva määrä tämän artiklan 1 kohdan m alakohdan mukaisesti, 47 c artiklasta poiketen ja sen jälkeen, kun toimivaltaiselle viranomaiselle on ilmoitettu, velkojen uudelleenjärjestelystä vastaavan erikoistuneen toimijan ostamien järjestämättömien vastuiden kattamisvaatimuksesta puuttuva määrä on nolla. Tässä alakohdassa säädettyä poikkeusta sovelletaan yksittäiseen laitokseen ja konsolidoinnin perusteella ryhmiin, joissa kaikkien laitosten katsotaan olevan velkojen uudelleenjärjestelystä vastaavia erikoistuneita toimijoita.

Tässä kohdassa ”velkojen uudelleenjärjestelystä vastaavalla erikoistuneella toimijalla” tarkoitetaan laitosta, joka edellisen tilikauden aikana täytti kaikki seuraavat edellytykset sekä yksittäisenä yrityksenä että konsolidoinnin perusteella:

([1]) EUVL L 331, 15.12.2010, s. 48.

▼M17

a) laitoksen pääasiallisena toimintana on järjestämättömien vastuiden osto, hallinta ja uudelleenjärjestely laitoksen ylimmän hallintoelimen toteuttaman selkeän ja tehokkaan sisäisen päätöksentekomenettelyn mukaisesti;

b) laitoksen itsensä alulle panemien lainojen kirjanpitoarvo, joka on laskettu ottamatta huomioon luottoriskioikaisuja, on enintään 15 prosenttia sen kokonaisvaroista;

c) vähintään 5 prosenttia laitoksen itse alullepanemien lainojen kirjanpitoarvosta, joka on laskettu ottamatta huomioon luottoriskioikaisuja, liittyy sellaiseen ostettujen järjestämättömien vastuiden jälleenrahoitukseen joko kokonaisuudessaan tai osittain tai niitä koskevien ehtojen mukauttamiseen, jota voidaan pitää 47 b artiklan mukaisena joustotoimenpiteenä;

d) laitoksen varojen kokonaisarvo on enintään 20 miljardia euroa;

e) laitos pitää jatkuvasti yllä vähintään 130 prosentin pysyvän varainhankinnan vaatimusta;

f) laitoksen avistatalletukset ovat enintään 5 prosenttia laitoksen velkojen kokonaismäärästä.

Velkojen uudelleenjärjestelystä vastaavan erikoistuneen toimijan on ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle viipymättä, jos yksi tai useampi toisessa alakohdassa säädetyistä edellytyksistä ei enää täyty. Toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava EPV:lle vähintään kerran vuodessa siitä, miten niiden valvonnassa olevat laitokset soveltavat tätä kohtaa.

EPV laatii ja julkaisee velkojen uudelleenjärjestelystä vastaavien erikoistuneiden toimijoiden luettelon ja pitää sitä yllä sekä seuraa velkojen uudelleenjärjestelystä vastaavien erikoistuneiden toimijoiden toimintaa ja raportoi komissiolle tällaisen seurannan tuloksista viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2028 ja antaa tarvittaessa komissiolle neuvoja siitä, ovatko edellytykset, joiden mukaisesti toimijat katsotaan velkojen uudelleenjärjestelystä vastaaviksi erikoistuneiksi toimijoiksi, riittävän riskiperusteisia ja asianmukaisia järjestämättömien lainojen jälkimarkkinoiden edistämiseksi, sekä arvioi, tarvitaanko lisäedellytyksiä.

▼B

37 artikla

Aineettomien hyödykkeiden vähentäminen

Laitosten on määritettävä vähennettävien aineettomien hyödykkeiden määrä seuraavasti:

a) vähennettävää määrää on pienennettävä sellaisten aineettomiin hyödykkeisiin liittyvien laskennallisten verovelkojen määrällä, jotka mitätöityisivät, jos aineettomien hyödykkeiden arvo alenisi tai nämä hyödykkeet kirjattaisiin pois taseesta sovellettavan tilinpäätössäännöstön mukaisesti;

▼C2

b) vähennettävään määrään on sisällyttävä liikearvo, joka sisältyy laitoksen merkittävien sijoitusten arvostukseen;

▼M8

c) vähennettävää määrää on pienennettävä tytäryritysten sellaisten aineettomien hyödykkeiden kirjanpidollisen uudelleenarvostuksen määrällä, jotka johdetaan tytäryritysten konsolidoinnista ja jotka liittyvät muihin henkilöihin kuin ensimmäisen osan II osaston 2 luvun nojalla konsolidoinnin piiriin kuuluviin yrityksiin.

▼B

38 artikla

Tulevista veronalaisista voitoista riippuvien laskennallisten verosaamisten vähentäminen

1. Laitosten on määritettävä tulevista veronalaisista voitoista riippuvien laskennallisten verosaamisten määrä, joka vähennetään tämän artiklan mukaisesti.

2. Tulevista veronalaisista voitoista riippuvien laskennallisten verosaamisten määrä on laskettava vähentämättä siitä näihin saamisiin liittyvien laitoksen laskennallisten verovelkojen määrää, paitsi jos 3 kohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät.

3. Tulevista veronalaisista voitoista riippuvien laskennallisten verosaamisten määrästä voidaan vähentää näihin saamisiin liittyvien laitoksen laskennallisten verovelkojen määrä, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) yhteisöllä on kansallisen lainsäädännön nojalla laillisesti toimeenpantavissa oleva oikeus kuitata kyseiset kauden verotettavaan tuloon perustuvat verosaamiset ja -velat keskenään;

b) kyseiset laskennalliset verosaamiset ja -velat liittyvät saman veroviranomaisen samalta verovelvolliselta yhteisöltä perimiin veroihin.

4. Edellä olevaa 3 kohtaa sovellettaessa käytettävät laskennallisiin verosaamisiin liittyvät laitoksen laskennalliset verovelat eivät saa sisältää laskennallisia verovelkoja, jotka pienentävät vähennettävää aineettomien hyödykkeiden tai etuuspohjaisen eläkerahaston varojen määrää.

5. Edellä 4 kohdassa tarkoitetut laskennallisiin verosaamisiin liittyvät laskennalliset verovelat on jaettava seuraavien kesken:

a) tulevista veronalaisista voitoista riippuvat ja väliaikaisten erojen seurauksena syntyvät laskennalliset verosaamiset, joita ei vähennetä 48 artiklan 1 kohdan mukaisesti;

b) kaikki muut tulevista veronalaisista voitoista riippuvat laskennalliset verosaamiset.

Laitosten on jaettava laskennallisiin verosaamisiin liittyvät laskennalliset verovelat niiden tulevista veronalaisista voitoista riippuvien laskennallisten verosaamisten osuuksien mukaisesti, joita a ja b alakohdassa tarkoitetut erät edustavat.

39 artikla

Tulevista veronalaisista voitoista riippumattomat liikaa maksetut verot, verotuksellisten tappioiden hyvitykset ja laskennalliset verosaamiset

1. Seuraavia eriä ei saa vähentää omista varoista, ja niihin on tarvittaessa sovellettava kolmannen osan II osaston 2 tai 3 luvun mukaisia riskipainoja:

▼B

a) laitoksen kuluvalta kaudelta liikaa maksamat verot;

b) laitoksen kuluvan kauden verotukselliset tappiot, jotka hyvitetään aiempien vuosien perusteella ja joiden seurauksena syntyy keskushallintoon, aluehallintoon tai paikalliseen veroviranomaiseen kohdistuva vaade tai joltakin näistä oleva saaminen.

2. ►M8 Tulevista veronalaisista voitoista riippumattomiin laskennallisiin verosaamisiin kuuluvat vain väliaikaisten erojen seurauksena ennen 23 päivää marraskuuta 2016 syntyneet laskennalliset verosaamiset, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät: ◄

a) ne korvataan viipymättä automaattisesti ja pakollisesti veronhyvityksellä silloin, kun laitoksen tappio ilmoitetaan sen vuotuisen tilinpäätöksen vahvistamisen yhteydessä, tai laitoksen selvitystilan taikka maksukyvyttömyyden yhteydessä;

b) laitos voi sovellettavan kansallisen verolainsäädännön nojalla vähentää a alakohdassa tarkoitetun veronhyvityksen kaikista veroveloista, joita laitoksella tai mainitun lainsäädännön nojalla verotuksellisesti samaan konsolidointiin sisältyvällä muulla yrityksellä tai ensimmäisen osan II osaston 2 luvun mukaisesti konsolidoidun valvonnan kohteena olevalla muulla yrityksellä on;

c) jos b alakohdassa tarkoitettujen veronhyvitysten määrä ylittää mainitussa kohdassa tarkoitettujen verovelkojen määrän, ylijäämämäärästä tulee välittömästi laitoksen sijoittautumisjäsenvaltion keskushallintoon kohdistuva vaade.

Laitosten on sovellettava 100 prosentin riskipainoa laskennallisiin verosaamisiin, jos a, b ja c alakohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät.

40 artikla

Odotettujen tappioiden yhteismäärän laskennasta saatavien negatiivisten määrien vähentäminen

Edellä olevan 36 artiklan 1 kohdan d alakohdan mukaisesti vähennettävää määrää ei saa pienentää tulevista veronalaisista voitoista riippuvien laskennallisten verosaamisten määrän lisäyksellä tai muiden ylimääräisten verovaikutusten perusteella, joita voi esiintyä, ►C2 jos varaukset nousevat samalle tasolle kuin kolmannen osan II osaston 3 luvun 3 jaksossa tarkoitetut odotetut tappiot. ◄

41 artikla

Etuuspohjaisen eläkerahaston varojen vähentäminen

▼C2

1. Sovellettaessa 36 artiklan 1 kohdan e alakohtaa on etuuspohjaisen eläkerahaston varojen määrää, joka on vähennettävä, pienennettävä seuraavilla määrillä:

a) kaikkien sellaisten varoihin liittyvien laskennallisten verovelkojen määrä, jotka voivat mitätöityä, jos varojen arvo alenee tai varat kirjataan pois taseesta sovellettavan tilinpäätössäännöstön mukaisesti;

▼C2

b) niiden etuuspohjaisessa eläkerahastossa olevien varojen määrä, joita laitos voi käyttää rajoituksettomasti, jos laitos on saanut toimivaltaiselta viranomaiselta etukäteisen luvan.

Varoille, joilla vähennettävää määrää pienennetään, on tarvittaessa annettava riskipaino kolmannen osan II osaston 2 tai 3 luvun mukaisesti.

▼B

2. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset niiden perusteiden määrittämiseksi, joilla toimivaltainen viranomainen antaa laitoksen pienentää etuuspohjaisen eläkerahaston varojen määrää 1 kohdan b alakohdan mukaisesti.

▼C1

EPV toimittaa teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 28 päivänä heinäkuuta 2013.

▼B

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

42 artikla

Omista ydinpääoman (CET1) instrumenteista olevien omistusosuuksien vähentäminen

Sovellettaessa 36 artiklan 1 kohdan f alakohtaa laitosten on laskettava omistusosuudet omista ydinpääoman (CET1) instrumenteista pitkien bruttopositioiden perusteella seuraavin poikkeuksin:

a) laitokset voivat laskea omista ydinpääoman (CET1) instrumenteista olevien omistusosuuksien määrän pitkän nettoposition perusteella, jos molemmat seuraavista edellytyksistä täyttyvät:

   i) lyhyet ja pitkät positiot ovat samassa kohteena olevassa vastuussa eikä lyhyisiin positioihin liity vastapuoliriskiä;

   ii) sekä lyhyet että pitkät positiot ovat molemmat kaupankäyntivarastossa tai molemmat sen ulkopuolella;

b) laitosten on määritettävä indeksiarvopapereista olevien suorien, välillisten ja synteettisten omistusosuuksien osalta vähennettävä määrä laskemalla kohteena oleva vastuu, joka liittyy kyseisiin indekseihin sisältyviin ydinpääoman (CET1) instrumentteihin;

c) laitokset voivat nettouttaa pitkät bruttopositiot, jotka ovat omissa ydinpääoma (CET1) instrumenteissa ja jotka on saatu indeksiarvopapereista olevista omistusosuuksista, niiden lyhyiden positioiden kanssa, jotka ovat omissa ydinpääoman (CET1) instrumenteissa ja jotka on saatu kohde-etuutena olevissa indekseissä olevista lyhyistä positioista, myös silloin, kun lyhyisiin positioihin liittyy vastapuoliriski, jos molemmat seuraavista edellytyksistä täyttyvät:

   i) lyhyet ja pitkät positiot ovat samoissa kohde-etuutena olevissa indekseissä;

   ii) sekä lyhyet että pitkät positiot ovat joko kaupankäyntivarastossa tai sen ulkopuolella.

▼B

43 artikla

Merkittävä sijoitus finanssialan yhteisössä

Laitoksella on vähentämisen kannalta 36 artiklan mukaisesti merkittävä sijoitus finanssialan yhteisössä, kun jokin seuraavista edellytyksistä täyttyy:

a) laitos omistaa yli 10 prosenttia finanssialan yhteisön liikkeeseenlaskemista ydinpääoman (CET1) instrumenteista;

b) laitoksella on läheinen sidonnaisuus finanssialan yhteisöön, ja se omistaa kyseisen yhteisön liikkeeseenlaskemia ydinpääoman (CET1) instrumentteja;

c) laitos omistaa finanssialan yhteisön liikkeeseenlaskemia ydinpääoman (CET1) instrumentteja, eikä finanssialan yhteisö sisälly konsolidointiin ensimmäisen osan II osaston 2 luvun nojalla, mutta se sisältyy samaan tilinpäätösten konsolidointiin kuin kyseinen laitos sovellettavan tilinpäätössäännöstön mukaisen taloudellisen raportoinnin yhteydessä.

44 artikla

Finanssialan yhteisöjen ydinpääoman (CET1) instrumenteista olevien omistusosuuksien vähentäminen, kun laitoksella on keskinäinen ristiinomistus, jonka tavoitteena on omien varojen keinotekoinen lisääminen

Laitosten on tehtävä 36 artiklan 1 kohdan g, h ja i alakohdassa tarkoitetut vähennykset seuraavasti:

a) omistusosuudet finanssialan yhteisöjen ydinpääoman (CET1) instrumenteista ja muista pääomainstrumenteista on laskettava pitkien bruttopositioiden perusteella;

b) luokkaan 1 sijoitettavia vakuutussektorin omia varoja on vähentämisen yhteydessä käsiteltävä omistusosuuksina ydinpääoman (CET1) instrumenteista.

45 artikla

Finanssialan yhteisöjen ydinpääoman (CET1) instrumenteista olevien omistusosuuksien vähentäminen

Laitosten on tehtävä 36 artiklan 1 kohdan h ja i alakohdassa edellytetyt vähennykset seuraavasti:

a) ne voivat laskea finanssialan yhteisöjen ydinpääoman (CET1) instrumenteista olevat suorat, välilliset ja synteettiset omistusosuudet samassa kohteena olevassa vastuussa olevan pitkän nettoposition perusteella, jos molemmat seuraavista edellytyksistä täyttyvät:

▼M8

i) lyhyen position erääntymispäivä on joko sama tai myöhempi kuin pitkän position erääntymispäivä tai lyhyen position jäljellä oleva maturiteetti on vähintään yksi vuosi;

▼B

ii) sekä pitkä positio että lyhyt positio ovat molemmat kaupankäyntivarastossa tai molemmat sen ulkopuolella;

▼B

b) niiden on määritettävä indeksiarvopapereista olevien suorien, välillisten ja synteettisten omistusosuuksien osalta vähennettävä määrä laskemalla kohteena oleva vastuu, joka liittyy finanssialan yhteisöjen pääomainstrumentteihin kyseisissä indekseissä.

46 artikla

Ydinpääomainstrumenttien omistusosuuksien vähentäminen, kun laitoksella ei ole merkittävää sijoitusta finanssialan yhteisössä

1. Sovellettaessa 36 artiklan 1 kohdan h alakohtaa laitosten on laskettava sovellettava määrä, joka on vähennettävä, kertomalla tämän kohdan a alakohdassa tarkoitettu määrä tämän kohdan b alakohdassa tarkoitetusta laskutoimituksesta saatavalla kertoimella:

a) kokonaismäärä, jolla laitoksen suorat, välilliset ja synteettiset omistusosuudet finanssialan yhteisöjen, joissa laitoksella ei ole merkittävää sijoitusta, ydinpääoman (CET1), ensisijaisen lisäpääoman (AT1) ja toissijaisen pääoman (T2) instrumenteista ylittävät 10 prosenttia laitoksen ydinpääoman (CET1) erien kokonaismäärästä laskettuna sen jälkeen, kun viimeksi mainittuihin on sovellettu seuraavia säännöksiä:

i) 32–35 artikla;

▼M17

ii) 36 artiklan 1 kohdan a–g alakohdassa, k alakohdan ii–vi alakohdassa ja l, m ja n alakohdassa tarkoitetut vähennykset, lukuun ottamatta määrää, joka on vähennettävä tulevista veronalaisista voitoista riippuvien ja väliaikaisten erojen seurauksena syntyvien laskennallisten verosaamisten osalta;

▼B

iii) 44 ja 45 artikla;

b) laitoksen suorien, välillisten ja synteettisten omistusosuuksien määrä niiden finanssialan yhteisöjen, joissa laitoksella ei ole merkittävää sijoitusta, ydinpääoman (CET1) instrumenteista jaettuna kaikkien niiden suorien, ►C2 välillisten ja synteettisten omistusosuuksien kokonaismäärällä, jotka laitoksella on kyseisten finanssialan yhteisöjen ydinpääoman (CET1), ensisijaisen lisäpääoman (AT1) ja toissijaisen pääoman (T2) instrumenteista. ◄

2. Laitosten on jätettävä pois 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetusta määrästä ja 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetun kertoimen laskennasta merkintäsitoumuksia koskevat positiot, joita pidetään enintään viisi työpäivää.

▼C2

3. Edellä 1 kohdan mukaisesti vähennettävä määrä on kohdistettava kaikkiin hallussa oleviin ydinpääoman (CET1) instrumentteihin. Laitosten on määritettävä kustakin ydinpääoman (CET1) instrumentista se määrä, joka on vähennettävä 1 kohdan mukaisesti, kertomalla tämän kohdan a alakohdassa tarkoitettu määrä tämän kohdan b alakohdassa tarkoitetulla osuudella:

▼B

a) 1 kohdan mukaisesti vähennettävien omistusosuuksien määrä;

▼B

b) kunkin hallussa olevan ydinpääoman (CET1) instrumentin osuus niiden suorien, välillisten ja synteettisten omistusosuuksien kokonaismäärästä, jotka laitoksella on niiden finanssialan yhteisöjen ydinpääoman (CET1) instrumenteista, joissa sillä ei ole merkittävää sijoitusta.

4. Edellä 36 artiklan 1 kohdan h alakohdassa tarkoitettujen omistusosuuksien määrää, joka on enintään 10 prosenttia laitoksen ydinpääoman (CET1) eristä 1 kohdan a alakohdan i–iii alakohdan säännösten soveltamisen jälkeen, ei saa vähentää, ja siihen on tarvittaessa sovellettava kolmannen osan II osaston 2 tai 3 luvun mukaisia riskipainoja ja kolmannen osan IV osaston vaatimuksia.

▼C2

5. Laitosten on määritettävä kustakin ydinpääoman (CET1) instrumentista 4 kohdan mukaan riskipainotettava määrä kertomalla tämän kohdan a alakohdassa tarkoitettu määrä tämän kohdan b alakohdassa tarkoitetulla määrällä:

a) 4 kohdan mukaisesti riskipainotettavien omistusosuuksien määrä;

b) 3 kohdan b alakohdan mukaisesta laskelmasta johtuva osuus.

47 artikla

Ydinpääoman (CET1) instrumenteista olevien omistusosuuksien vähentäminen, kun laitoksella on merkittävä sijoitus finanssialan yhteisössä

Sovellettaessa 36 artiklan 1 kohdan i alakohtaa sovellettavasta määrästä, joka on vähennettävä ydinpääoman (CET1) eristä, on jätettävä pois merkintäsitoumuksia koskevat positiot, joita pidetään enintään viisi työpäivää, ja kyseinen määrä on määritettävä 44 ja 45 artiklan ja 2 alajakson mukaisesti.

▼M7

47 a artikla

Järjestämättömät vastuut

1. Sovellettaessa 36 artiklan 1 kohdan m alakohtaa ”vastuisiin” kuuluvat kaikki seuraavat erät edellyttäen, että ne eivät sisälly laitoksen kaupankäyntivarastoon:

a) velkainstrumentit, mukaan lukien vieraan pääoman ehtoiset arvopaperit, lainat, ennakkomaksut ja vaadittaessa maksettavat talletukset;

b) annetut luottositoumukset, annetut rahoitusvakuudet tai mitkä tahansa muut annetut sitoumukset riippumatta siitä, ovatko ne peruutettavissa tai peruuttamattomia, lukuun ottamatta käyttämättömiä luottojärjestelyjä, jotka voidaan peruuttaa milloin tahansa ehdoitta ja ilman irtisanomisaikaa tai jotka peruuntuvat automaattisesti lainaajan luottokelpoisuuden heikkenemisen vuoksi.

▼M7

2. Sovellettaessa 36 artiklan 1 kohdan m alakohtaa velkainstrumentin vastuuarvo on sen kirjanpitoarvo, joka on laskettu ottamatta huomioon erityisiä luottoriskioikaisuja, 34 ja 105 artiklan mukaisia muita arvonoikaisuja, 36 artiklan 1 kohdan m alakohdan mukaisesti vähennettyjä määriä, muita vastuuseen liittyviä omista varoista tehtyjä vähennyksiä tai osittaisia poistoja, jotka laitos on tehnyt sen jälkeen kun vastuu on edellisen kerran luokiteltu järjestämättömäksi.

Sovellettaessa 36 artiklan 1 kohdan m alakohtaa sellaisen velkainstrumentin vastuuarvon, joka on ostettu velallisen velan määrää alemmalla hinnalla, olisi sisällettävä ostohinnan ja velallisen velan määrän välinen erotus.

Sovellettaessa 36 artiklan 1 kohdan m alakohtaa annetun luottositoumuksen, annetun rahoitusvakuuden tai minkä tahansa muun tämän artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetun sitoumuksen vastuuarvo on sen nimellisarvo, joka vastaa laitokseen kohdistuvan luottoriskin enimmäismäärää ottamatta huomioon vastikkeellista tai takauksen luonteista luottosuojaa. Annetun luottositoumusten nimellisarvo on nostamatta oleva osuus, jonka laitos on sitoutunut lainaamaan ja annetun rahoitusvakuuden nimellisarvo on enimmäismäärä, jonka yhteisö voisi joutua maksamaan, jos takauksen perusteella vaaditaan maksua.

Tämän kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitettua nimellisarvoa laskettaessa ei oteta huomioon erityisiä luottoriskioikaisuja, 34 ja 105 artiklan mukaisia muita arvonoikaisuja, 36 artiklan 1 kohdan m alakohdan mukaisesti vähennettyjä määriä eikä muita vastuuseen liittyviä omista varoista tehtyjä vähennyksiä.

3. Sovellettaessa 36 artiklan 1 kohdan m alakohtaa seuraavat vastuut luokitellaan järjestämättömiksi:

a) vastuu, jossa katsotaan olevan kyse 178 artiklan mukaisesta maksukyvyttömyydestä;

b) vastuu, jonka arvon katsotaan alentuneen sovellettavan tilinpäätössäännöstön mukaisesti;

c) vastuu, joka on koeajalla 7 kohdan mukaisesti, kun sille on myönnetty täydentäviä joustotoimenpiteitä tai kun vastuu on ollut erääntyneenä yli 30 päivää;

d) sellaisen sitoumuksen muodossa oleva vastuu, jonka nostamisen tai muulla tavalla käyttämisen yhteydessä saamisia ei todennäköisesti makseta kokonaisuudessaan takaisin ilman vakuuksien realisointia;

e) rahoitusvakuuden muodossa oleva vastuu, jossa vakuuden saanut osapuoli todennäköisesti vaatii sen perusteella maksuja, mukaan lukien tapaukset, joissa vakuudella katettu vastuu täyttää kriteerit, joiden perusteella se katsotaan järjestämättömäksi.

▼M7

Jos a alakohtaa sovellettaessa laitoksella on velalliselta olevia taseeseen kirjattuja vastuita, jotka ovat olleet erääntyneinä yli 90 päivää ja jotka muodostavat yli 20 prosenttia kaikista kyseiseltä velalliselta olevista taseeseen kirjatuista vastuista, kaikki kyseiseltä velalliselta olevat taseeseen kirjatut ja taseen ulkopuoliset vastuut katsotaan järjestämättömiksi.

4. Vastuita, joihin ei ole sovellettu joustotoimenpidettä, ei enää saa luokitella järjestämättömiksi 36 artiklan 1 kohdan m alakohtaa sovellettaessa, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) vastuu täyttää kriteerit, joiden nojalla laitos lopettaa vastuun luokittelun arvoltaan alentuneeksi sovellettavan tilinpäätössäännöstön mukaisesti ja vastuun luokittelun maksukyvyttömyystilassa olevaksi 178 artiklan mukaisesti;

b) velallisen tilanne on parantunut siinä määrin, että laitos pitää todennäköisenä, että takaisinmaksu tapahtuu kokonaisuudessaan ja ajallaan;

c) velallisella ei ole maksuja, jotka olisivat olleet erääntyneinä yli 90 päivää.

5. Järjestämättömän vastuun luokittelu myytävänä olevaksi pitkäaikaiseksi omaisuuseräksi sovellettavan tilinpäätössäännöstön mukaisesti ei lopeta sen luokittelua järjestämättömäksi vastuuksi 36 artiklan 1 kohdan m alakohtaa sovellettaessa.

6. Järjestämättömiä vastuita, joihin sovelletaan joustotoimenpiteitä, ei enää saa luokitella järjestämättömiksi 36 artiklan 1 kohdan m alakohtaa sovellettaessa, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) vastuut eivät enää ole tilanteessa, joka johtaisi niiden luokitteluun järjestämättömiksi 3 kohdan mukaisesti;

b) vähintään yksi vuosi on kulunut joustotoimenpiteiden myöntämisajankohdasta tai ajankohdasta, jona vastuut luokiteltiin järjestämättömiksi, sen mukaan, kumpi näistä on myöhempi;

c) joustotoimenpiteiden toteuttamisen jälkeen ei ole erääntyneitä määriä, ja laitos katsoo velallisen taloudellisesta tilanteesta tehdyn analyysin perusteella, että takaisinmaksu todennäköisesti tapahtuu kokonaisuudessaan ja ajallaan.

▼C4

Kokonaisuudessaan ja ajallaan tapahtuvaa takaisinmaksua saa pitää todennäköisenä, jos velallinen on suorittanut säännöllisesti ja oikea-aikaisesti maksuja, joiden määrä on yhtä suuri kuin jompikumpi seuraavista:

▼M7

a) määrä, joka oli erääntynyt ennen kuin joustotoimenpide myönnettiin, jos määriä oli erääntyneinä;

b) määrä, joka on kirjattu pois taseesta myönnettyjen joustotoimenpiteiden yhteydessä, jos määriä ei ollut erääntyneinä.

▼M7

7. Kun järjestämätöntä vastuuta ei enää luokitella järjestämättömäksi 6 kohdan mukaisesti, se on koeajalla, kunnes kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) vähintään kaksi vuotta on kulunut päivästä, jona vastuu, johon sovellettiin joustotoimenpiteitä, luokiteltiin uudelleen järjestetyksi;

b) säännöllisiä ja oikea-aikaisia maksuja on suoritettu ajanjaksolla, joka kattaa vähintään puolet siitä ajasta, joka on määritetty vastuun koeajaksi, ja tämän myötä on maksettu huomattava kokonaismäärä pääomasta tai korosta;

c) yksikään velallisesta laitokselle aiheutuva vastuu ei ole ollut erääntyneenä yli 30:tä päivää.

47 b artikla

Joustotoimenpiteet

1. ’Joustotoimenpiteellä’ tarkoitetaan laitoksen velalliselle myöntämää helpotusta, kun tällä on tai todennäköisesti on vaikeuksia suoriutua taloudellisista sitoumuksistaan. Helpotus voi aiheuttaa luotonantajalle tappion, ja se tarkoittaa jompaakumpaa seuraavista toimista:

a) velkasitoumuksen ehtojen muuttaminen, kun tällaista muutosta ei olisi myönnetty, jos velallisella ei olisi ollut vaikeuksia suoriutua taloudellisista sitoumuksistaan;

b) koko velkasitoumuksen tai sen osan jälleenrahoitus, kun tällaista jälleenrahoitusta ei olisi myönnetty, jos velallisella ei olisi ollut vaikeuksia suoriutua taloudellisista sitoumuksistaan.

2. Ainakin seuraavia tilanteita pidetään joustotoimenpiteinä:

a) uudet sopimusehdot ovat velalliselle edullisempia kuin edellisen sopimuksen ehdot, jos velallisella on tai todennäköisesti on vaikeuksia täyttää taloudellisia sitoumuksiaan;

b) uudet sopimusehdot ovat velalliselle edullisempia kuin sopimusehdot, jotka sama laitos tarjoaa velallisille, joilla on kyseisenä ajankohtana vastaava riskiprofiili, jos velallisella on tai todennäköisesti on vaikeuksia suoriutua taloudellisista sitoumuksistaan;

c) vastuu, johon sovellettiin alkuperäisiä sopimusehtoja, oli luokiteltu järjestämättömäksi ennen sopimusehtojen muuttamista, tai se olisi luokiteltu järjestämättömäksi, jos sopimusehtoja ei olisi muutettu;

d) toimenpide johtaa velkasitoumuksen peruuttamiseen kokonaan tai osittain;

▼M7

e) laitos hyväksyy sellaisten lausekkeiden käytön, joilla velallinen voi muuttaa sopimusehtoja, ja vastuu oli luokiteltu järjestämättömäksi ennen kyseisten lausekkeiden käyttöä, tai se olisi luokiteltu järjestämättömäksi, jos kyseisiä lausekkeita ei olisi käytetty;

f) velallinen on samaan tai lähes samaan aikaan kun laina myönnettiin suorittanut pääoma- tai korkomaksuja, jotka liittyvät saman laitoksen kanssa tehtyyn toiseen velkasitoumukseen, joka oli luokiteltu järjestämättömäksi vastuuksi tai joka olisi luokiteltu järjestämättömäksi vastuuksi, jos kyseisiä maksuja ei olisi suoritettu;

g) sopimusehtojen muutokseen liittyy takaisinmaksuja, jotka toteutetaan ottamalla vakuus haltuun, jos muutoksessa on kyse helpotuksesta.

3. Seuraavat seikat osoittavat, että joustotoimenpiteitä on saatettu hyväksyä:

a) alkuperäinen sopimus on ollut erääntyneenä yli 30 päivää vähintään kerran sen muuttamista edeltäneiden kolmen kuukauden aikana, tai se olisi ollut erääntyneenä yli 30 päivää, jos sitä ei olisi muutettu;

b) velallinen on samaan tai lähes samaan aikaan kun luottosopimus tehtiin suorittanut pääoma- tai korkomaksuja, jotka liittyvät saman laitoksen kanssa tehtyyn toiseen velkasitoumukseen, joka oli ollut erääntyneenä 30 päivää vähintään kerran uuden lainan myöntämistä edeltäneiden kolmen kuukauden aikana;

c) laitos hyväksyy sellaisten lausekkeiden käytön, joilla velallinen voi muuttaa sopimusehtoja, ja vastuu on ollut erääntyneenä 30 päivää, tai se olisi ollut erääntyneenä 30 päivää, jos kyseisiä lausekkeita ei olisi käytetty.

4. Tätä artiklaa sovellettaessa velallisen vaikeuksia suoriutua taloudellisista sitoumuksistaan on arvioitava velallisen tasolla siten, että huomioon otetaan kaikki velallisen ryhmään kuuluvat oikeushenkilöt ryhmän tilinpäätössäännöstön mukaisen konsolidoinnin laajuudessa sekä luonnolliset henkilöt, joiden määräysvallassa kyseinen ryhmä on.

47 c artikla

Järjestämättömien vastuiden kattamiseksi tehtävät vähennykset

1. Sovellettaessa 36 artiklan 1 kohdan m alakohtaa laitosten on määritettävä erikseen kunkin järjestämättömän vastuun kattamisvaatimuksesta puuttuva määrä, joka vähennetään ydinpääoman (CET1) eristä vähentämällä tämän kohdan b alakohdassa vahvistettu määrä tämän kohdan a alakohdassa vahvistetusta määrästä, kun a alakohdassa tarkoitettu määrä on suurempi kuin b alakohdassa tarkoitettu määrä:

a) seuraavien summa:

i) kunkin järjestämättömän vastuun mahdollinen vakuudeton osa kerrottuna 2 kohdassa tarkoitetulla sovellettavalla kertoimella;

▼M7

ii) kunkin järjestämättömän vastuun mahdollinen vakuudellinen osa kerrottuna 3 kohdassa tarkoitetulla sovellettavalla kertoimella;

b) seuraavien erien summa, jos ne liittyvät samaan järjestämättömään vastuuseen:

i) erityiset luottoriskioikaisut;

ii) 34 ja 105 artiklan mukaiset muut arvonoikaisut;

iii) muut omista varoista tehdyt vähennykset;

iv) niiden laitosten osalta, jotka laskevat riskipainotetut vastuuerät käyttämällä sisäisten luottoluokitusten menetelmää (IRB-menetelmä), järjestämättömiin vastuisiin liittyvien 36 artiklan 1 kohdan d alakohdan mukaisesti vähennettyjen määrien absoluuttinen arvo, kun kullekin järjestämättömälle vastuulle määritetään absoluuttinen arvo kertomalla 36 artiklan 1 kohdan d alakohdan mukaisesti vähennetyt määrät kyseisen vastuun odotetun tappion osuudella tapauksen mukaan maksukykyisten tai maksukyvyttömyystilassa olevien vastuiden odotettujen tappioiden kokonaismäärästä.

v) jos järjestämätön vastuu ostetaan hinnalla, joka on alempi kuin velallisen velan määrä, ostohinnan ja velallisen velan määrän välinen ero;

vi) poistot, jotka laitos on suorittanut sen jälkeen kun vastuu oli luokiteltu järjestämättömäksi.

Järjestämättömän vastuun vakuudellinen osa on se osa vastuusta, jonka katsotaan kolmannen osan II osaston mukaisten omia varoja koskevien vaatimusten laskentaa varten olevan katettu vastikkeellisella luottosuojalla tai takauksen luonteisella luottosuojalla taikka täysin ja kaikilta osin kiinnitysluotolla.

Järjestämättömän vastuun vakuudeton osa on vastuun 47 a artiklan 1 kohdassa tarkoitetun arvon ja vastuun vakuudellisen osan arvon mahdollinen erotus.

2. Sovellettaessa 1 kohdan a alakohdan i alakohtaa käytetään seuraavia kertoimia:

a) järjestämättömän vastuun vakuudettomaan osaan sovelletaan kerrointa 0,35 kolmantena vuonna vastuun luokittelusta järjestämättömäksi, kyseisen vuoden ensimmäisestä päivästä viimeiseen päivään;

b) järjestämättömän vastuun vakuudettomaan osaan sovelletaan kerrointa 1 ensimmäisestä päivästä sen jälkeen, kun vastuun luokittelusta järjestämättömäksi on kulunut neljä vuotta.

3. Sovellettaessa 1 kohdan a alakohdan ii alakohtaa käytetään seuraavia kertoimia:

a) järjestämättömän vastuun vakuudelliseen osaan sovelletaan kerrointa 0,25 neljäntenä vuonna vastuun luokittelusta järjestämättömäksi, kyseisen vuoden ensimmäisestä päivästä viimeiseen päivään;

▼M7

b) järjestämättömän vastuun vakuudelliseen osaan sovelletaan kerrointa 0,35 viidentenä vuonna vastuun luokittelusta järjestämättömäksi, kyseisen vuoden ensimmäisestä päivästä viimeiseen päivään;

c) järjestämättömän vastuun vakuudelliseen osaan sovelletaan kerrointa 0,55 kuudentena vuonna vastuun luokittelusta järjestämättömäksi, kyseisen vuoden ensimmäisestä päivästä viimeiseen päivään;

d) järjestämättömän vastuun osaan, jonka vakuutena on kolmannen osan II osaston mukaisesti kiinteistö tai joka on asuntolaina, jonka takaajana on 201 artiklassa tarkoitettu hyväksyttävä luottosuojan tarjoaja, sovelletaan kerrointa 0,70 seitsemäntenä vuonna vastuun luokittelusta järjestämättömäksi, kyseisen vuoden ensimmäisestä päivästä viimeiseen päivään;

e) järjestämättömän vastuun osaan, jonka vakuutena on kolmannen osan II osaston mukaisesti vastikkeellinen tai takauksen luonteinen luottosuoja, sovelletaan kerrointa 0,80 seitsemäntenä vuonna vastuun luokittelusta järjestämättömäksi, kyseisen vuoden ensimmäisestä päivästä viimeiseen päivään;

f) järjestämättömän vastuun osaan, jonka vakuutena on kolmannen osan II osaston mukaisesti kiinteistö tai joka on asuntolaina, jonka takaajana on 201 artiklassa tarkoitettu hyväksyttävä luottosuojan tarjoaja, sovelletaan kerrointa 0,80 kahdeksantena vuonna vastuun luokittelusta järjestämättömäksi, kyseisen vuoden ensimmäisestä päivästä viimeiseen päivään;

g) järjestämättömän vastuun osaan, jonka vakuutena on kolmannen osan II osaston mukaisesti vastikkeellinen tai takauksen luonteinen luottosuoja, sovelletaan kerrointa 1 ensimmäisestä päivästä sen jälkeen, kun vastuun luokittelusta järjestämättömäksi on kulunut kahdeksan vuotta;

h) järjestämättömän vastuun osaan, jonka vakuutena on kolmannen osan II osaston mukaisesti kiinteistö tai joka on asuntolaina, jonka takaajana on 201 artiklassa tarkoitettu hyväksyttävä luottosuojan tarjoaja, sovelletaan kerrointa 0,85 yhdeksäntenä vuonna vastuun luokittelusta järjestämättömäksi, kyseisen vuoden ensimmäisestä päivästä viimeiseen päivään;

i) järjestämättömän vastuun osaan, jonka vakuutena on kolmannen osan II osaston mukaisesti kiinteistö tai joka on asuntolaina, jonka takaajana on 201 artiklassa tarkoitettu hyväksyttävä luottosuojan tarjoaja, sovelletaan kerrointa 1 ensimmäisestä päivästä sen jälkeen, kun vastuun luokittelusta järjestämättömäksi on kulunut kymmenen vuotta.

▼M11

4. ►M17 Poiketen siitä, mitä tämän artiklan 3 kohdassa säädetään, seuraavia kertoimia sovelletaan siihen osaan järjestämättömiä vastuita, joilla on 201 artiklan 1 kohdan a–e alakohdassa tarkoitettu hyväksyttävä luottosuojan tarjoajan takaus tai vastatakaus, jonka vakuudettomalle vastuulle sovellettaisiin 0 prosentin riskipainoa kolmannen osan II osaston 2 luvun mukaisesti: ◄

▼M7

a) järjestämättömän vastuun vakuudelliseen osaan sovelletaan kerrointa 0, kun vastuun luokittelusta järjestämättömäksi on kulunut vähintään yksi vuosi ja enintään seitsemän vuotta; ja

▼M17

b) järjestämättömän vastuun vakuudelliseen osaan sovelletaan kerrointa 1 ensimmäisestä päivästä sen jälkeen, kun vastuun järjestämättömäksi luokittelusta on kulunut kahdeksan vuotta, paitsi jos hyväksyttävä luottosuojan tarjoaja on suostunut täyttämään kaikki velallisen maksuvelvoitteet laitosta kohtaan täysimääräisesti ja sopimukseen perustuvan alkuperäisen maksuaikataulun mukaisesti, jolloin järjestämättömien vastuiden vakuudelliseen osaan sovelletaan kerrointa 0.

4 a. Poiketen siitä, mitä 3 kohdassa säädetään, siihen järjestämättömän vastuun osaan, jonka takaajana tai vakuuttajana on virallinen vientitakuulaitos, ei sovelleta tässä artiklassa säädettyjä vaatimuksia.

▼M7

5. EPV arvioi käytänteet, joita sovelletaan vakuudellisten järjestämättömien vastuiden arvostuksessa, ja se voi laatia ohjeita, joissa vahvistetaan yhteiset menettelyt, mukaan lukien mahdolliset vähimmäisvaatimukset, joita sovelletaan uudelleenarvostuksen ajoitukseen ja tapauskohtaisiin menetelmiin sekä vastikkeellisen ja takauksen luonteisen luottosuojan hyväksyttävien muotojen varovaiseen arvostamiseen, erityisesti siltä osin kuin on kyse niiden takaisinperittävyyteen ja täytäntöönpanokelpoisuuteen liittyvistä oletuksista. Nämä ohjeet voivat sisältää myös yhteiset menettelyt 1 kohdassa tarkoitetun järjestämättömän vastuun vakuudellisen osan määrittämiseksi.

Kyseiset ohjeet on annettava asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan mukaisesti.

6. Poiketen siitä, mitä 2 kohdassa säädetään, jos vastuulle on myönnetty joustotoimenpide kun vastuun luokittelusta järjestämättömäksi on kulunut vähintään yksi vuosi ja enintään kaksi vuotta, joustotoimenpiteen myöntämishetkellä 2 kohdan mukaisesti sovellettavaa kerrointa sovelletaan yhden lisävuoden ajan.

Poiketen siitä, mitä 3 kohdassa säädetään, jos vastuulle on myönnetty joustotoimenpide kun vastuun luokittelusta järjestämättömäksi on kulunut vähintään kaksi vuotta ja enintään kuusi vuotta, joustotoimenpiteen myöntämishetkellä 3 kohdan mukaisesti sovellettavaa kerrointa sovelletaan yhden lisävuoden ajan.

Tätä kohtaa sovelletaan ainoastaan ensimmäiseen joustotoimenpiteeseen, joka on myönnetty sen jälkeen, kun vastuu on luokiteltu järjestämättömäksi.

▼B

2 Alajakso

Ydinpääoman (CET1) eristä tehtäviä vähennyksiä koskevat poikkeukset ja vaihtoehdot

48 artikla

Kynnysarvoihin perustuvat poikkeukset ydinpääoman (CET1) eristä tehtävistä vähennyksistä

1. Tehdessään 36 artiklan 1 kohdan c ja i alakohdassa edellytettyjä vähennyksiä laitoksia ei vaadita vähentämään tämän kohdan a ja b alakohdassa lueteltujen erien määriä, jotka ovat yhteensä enintään 2 kohdassa tarkoitettu enimmäismäärä:

▼B

a) tulevista veronalaisista voitoista riippuvat ja väliaikaisten erojen seurauksena syntyvät laskennalliset verosaamiset, jotka ovat yhteensä enintään 10 prosenttia laitoksen ydinpääoman (CET1) eristä laskettuna sen jälkeen, kun viimeksi mainittuihin on sovellettu seuraavia säännöksiä:

i) 32–35 artikla;

▼M17

ii) 36 artiklan 1 kohdan a–h alakohta, k alakohdan ii– vi alakohta ja l, m ja n alakohta, lukuun ottamatta tulevista veronalaisista voitoista riippuvia ja väliaikaisten erojen seurauksena syntyviä laskennallisia verosaamisia;

▼B

►C2 b) kun laitoksella on merkittävä sijoitus finanssialan yhteisössä, suorat, välilliset ja synteettiset omistusosuudet, jotka ◄ laitoksella on finanssialan yhteisön ydinpääoma (CET1) instrumenteista ja jotka ovat yhteensä enintään 10 prosenttia laitoksen ydinpääoman (CET1) eristä laskettuna sen jälkeen, kun viimeksi mainittuihin on sovellettu seuraavia säännöksiä:

i) 32–35 artikla;

▼M17

ii) 36 artiklan 1 kohdan a–h alakohta, k alakohdan ii–vi alakohta ja l, m ja n alakohta, lukuun ottamatta tulevista veronalaisista voitoista riippuvia ja väliaikaisten erojen seurauksena syntyviä laskennallisia verosaamisia.

▼B

2. Edellä olevaa 1 kohtaa sovellettaessa enimmäismäärä on yhtä suuri kuin tämän kohdan a alakohdassa tarkoitettu määrä kerrottuna tämän kohdan b alakohdassa olevalla prosentilla:

a) ydinpääoman (CET1) erien jäljelle jäävä määrä kaikkien 32–36 artiklassa tarkoitettujen oikaisujen ja vähennysten soveltamisen jälkeen ja soveltamatta tässä artiklassa määritettyjä kynnysarvoja koskevia poikkeuksia;

b) 17,65 prosenttia.

3. Edellä olevan 1 kohdan soveltamiseksi laitoksen on määritettävä se laskennallisten verosaamisten osuus ydinpääoman (CET1) erien kokonaismäärästä, jota ei edellytetä vähennettävän, jakamalla tämän kohdan a alakohdassa tarkoitettu määrä tämän kohdan b alakohdassa tarkoitetulla määrällä:

a) niiden tulevista veronalaisista voitoista riippuvien ja väliaikaisten erojen seurauksena syntyvien laskennallisten verosaamisten määrä, jotka ovat yhteensä enintään 10 prosenttia laitoksen ydinpääoman (CET1) eristä;

b) seuraavien summa:

i) a alakohdassa tarkoitettu määrä;

ii) niiden suorien, välillisten ja synteettisten omistusosuuksien määrä, jotka laitoksella on niiden finanssialan yhteisöjen ydinpääoman (CET1) instrumenteista, joissa laitoksella on merkittävä sijoitus ja jotka ovat yhteensä enintään 10 prosenttia laitoksen ydinpääoman (CET1) eristä.

Se merkittävien sijoitusten osuus erien kokonaismäärästä, jota ei edellytetä vähennettävän, on 1 miinus ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu osuus.

▼B

4. Niiden erien määriin, joita ei vähennetä 1 kohdan mukaisesti, on sovellettava 250 prosentin riskipainoa.

49 artikla

Vähennyksiä koskevat vaatimukset konsolidointia, lisävalvontaa tai laitosten suojajärjestelmää sovellettaessa

1. Laskettaessa omia varoja yksittäisen laitoksen tasolla, alakonsolidointiryhmän tasolla tai konsolidoidulla tasolla, jos toimivaltaiset viranomaiset vaativat laitoksia soveltamaan tai antavat luvan soveltaa direktiivin 2002/87/EY liitteeseen I sisältyviä menetelmiä 1, 2 tai 32, toimivaltaiset viranomaiset voivat antaa laitoksille luvan olla vähentämättä omistusosuuksia sellaisen finanssialan yhteisön omien varojen instrumenteista, jossa emoyrityksenä toimivalla laitoksella, ►C2 emoyrityksenä toimivalla rahoitusalan holdingyhtiöllä tai emoyrityksenä toimivalla rahoitusalan sekaholdingyhtiöllä tai laitoksella on merkittävä sijoitus, edellyttäen että tämän kohdan a–e alakohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät: ◄

a) finanssialan yhteisö on vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys tai vakuutusholdingyhtiö;

b) vakuutusyritys, jälleenvakuutusyritys tai vakuutusholdingyhtiö kuuluu direktiivin 2002/87/EY mukaisen saman lisävalvonnan alaisuuteen kuin emoyritys, emoyrityksenä toimiva rahoitusalan holdingyhtiö tai emoyrityksenä toimiva rahoitusalan sekaholdingyhtiö;

c) laitos on saanut toimivaltaisilta viranomaisilta etukäteisen luvan;

d) toimivaltaiset viranomaiset ovat ennen c alakohdassa tarkoitetun luvan myöntämistä ja sen jälkeen jatkuvasti vakuuttuneet menetelmän 1, 2 tai 3 mukaisesti konsolidoitavien yhteisöjen yhtenäisen johtamisen, riskinhallinnan ja sisäisen valvonnan riittävästä tasosta;

e) omistusosuudet yhteisössä kuuluvat yhdelle seuraavista:

   i) emoyrityksenä toimiva luottolaitos;

   ii) emoyrityksenä toimiva rahoitusalan holdingyhtiö;

   iii) emoyrityksenä toimiva rahoitusalan sekaholdingyhtiö;

   iv) laitos;

   v) jonkin i–iv alakohdassa mainitun yhteisön tytäryritys, joka sisältyy konsolidoinnin soveltamisalaan ensimmäisen osan II osaston 2 luvun nojalla.

Valittua menetelmää sovelletaan eri aikoina johdonmukaisella tavalla.

▼B

2. Laskettaessa omia varoja yksittäisen laitoksen tasolla ja alakonsolidointiryhmän tasolla laitokset, jotka ovat konsolidoidun valvonnan kohteina ensimmäisen osan II osaston 2 luvun mukaisesti, eivät saa vähentää omistusosuuksia, jotka niillä on konsolidoidun valvonnan piiriin kuuluvien finanssialan yhteisöjen liikkeeseen laskemissa omien varojen instrumenteissa, elleivät toimivaltaiset viranomaiset katso, että nämä vähennykset ovat tarpeen erityisiä tarkoituksia varten, erityisesti pankkitoiminnan rakenteellista erottamista ja kriisinratkaisun suunnittelua varten.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun menetelmän soveltaminen ei saa aiheuttaa suhteettomia kielteisiä vaikutuksia muiden jäsenvaltioiden tai koko unionin rahoitusjärjestelmään kokonaisuudessaan tai osaan siitä muodostamalla tai luomalla esteen sisämarkkinoiden toiminnalle.

▼M8

Tätä kohtaa ei sovelleta laskettaessa 92 a ja 92 b artiklassa vahvistettuja omien varojen vaatimuksia, jotka lasketaan 72 e artiklan 4 kohdassa säädetyn vähennyskehyksen mukaisesti.

▼M15

Tätä kohtaa ei sovelleta 72 e artiklan 5 kohdassa säädettyihin vähennyksiin.

▼B

3. Laskettaessa omia varoja yksittäisen laitoksen tasolla ja alakonsolidointiryhmän tasolla toimivaltaiset viranomaiset voivat antaa laitoksille luvan olla vähentämättä omistusosuuksia omien varojen instrumenteista seuraavissa tapauksissa:

a) laitoksella on omistusosuus toisessa laitoksessa ja i–v alakohdassa tarkoitetut edellytykset täyttyvät;

i) laitokset kuuluvat samaan 113 artiklan 7 kohdassa tarkoitettuun laitosten suojajärjestelmään;

ii) toimivaltaiset viranomaiset ovat myöntäneet 113 artiklan 7 kohdassa tarkoitetun luvan;

iii) 113 artiklan 7 kohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät;

iv) laitosten suojajärjestelmä laatii 113 artiklan 7 kohdan e alakohdassa tarkoitetun konsolidoidun taseen tai, jos sen ei tarvitse laatia konsolidoitua tilinpäätöstä, laajennetun yhteenlasketun laskelman, jonka toimivaltaiset viranomaiset hyväksyvät ja joka vastaa direktiiviä 86/635/ETY, joka sisältää tiettyjä mukautuksia direktiiviin 83/349/ETY tai asetukseen (EY) N:o 1606/2002, jolla säännellään luottolaitosryhmien konsolidoituja tilinpäätöksiä. Ulkopuolisen tilintarkastajan on tarkastettava tämän laajennetun yhteenlasketun laskelman vastaavuus ja erityisesti se, että omien varojen laskentaan soveltuvien osuuksien moninkertainen käyttö ja omien varojen epäasianmukainen hankinta laitosten suojajärjestelmän jäsenten välillä on estetty laskelmassa. ►M8 Konsolidoitu tase tai laajennettu yhteenlaskettu laskelma on ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille 430 artiklan 7 kohdassa tarkoitetussa teknisessä täytäntöönpanosäädöksessä vahvistetuin määräajoin; ◄

▼B

►M8 v) laitosten suojajärjestelmien piiriin kuuluvat laitokset täyttävät yhdessä konsolidoidulla tasolla tai laajennetulla yhteenlasketulla tasolla 92 artiklan mukaiset vaatimukset, ja ilmoittavat vaatimusten täyttämisestä 430 artiklan mukaisesti. ◄ Laitosten suojajärjestelmässä ei vaadita sellaisille osuuskunnan jäsenille tai oikeushenkilöille kuuluvan osuuden vähentämistä, jotka eivät ole laitosten suojajärjestelmän jäseniä, edellyttäen, että omien varojen laskentaan soveltuvien osuuksien moninkertainen käyttö ja omien varojen epäasianmukainen hankinta laitosten suojajärjestelmän jäsenten ja vähemmistöosakkaan, jos se on laitos, välillä on estetty.

b) alueellisella luottolaitoksella on omistusosuus keskusluottolaitoksessaan tai muussa alueellisessa luottolaitoksessa, ja a alakohdan i–v alakohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät.

▼M17

4. Omistusosuudet, joiden osalta ei tehdä 1 kohdan mukaista vähennystä, katsotaan vastuiksi, ja ne riskipainotetaan kolmannen osan II osaston 2 luvun mukaisesti.

Omistusosuudet, joiden osalta ei tehdä 2 tai 3 kohdan mukaista vähennystä, katsotaan vastuiksi, ja niihin sovelletaan 100 prosentin riskipainoa.

►C2 5. Jos laitos soveltaa direktiivin 2002/87/EY liitteessä I olevia menetelmiä 1, 2 tai 3, sen on julkistettava ◄ finanssiryhmittymän täydentävien omien varojen vaatimus ja mainitun direktiivin 6 artiklan ja liitteen I mukaisesti laskettu vakavaraisuussuhde.

6. EPV, EVLEV ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1095/2010 24 päivänä marraskuuta 2010 ([1]) perustettu Euroopan valvontaviranomainen (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen), jäljempänä 'EAMV', laativat sekakomitean välityksellä teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa määritetään tämän artiklan soveltamiseksi direktiivin 2002/87/EY liitteessä I olevassa II osassa ja 228 artiklan 1 kohdassa lueteltujen laskentamenetelmien soveltamisedellytykset 1 kohdassa ja 3 kohdan a alakohdassa tarkoitettuja vähentämistä koskevia vaihtoehtoja varten.

▼C1

EPV, EVLEV ja EAMV toimittavat teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 28 päivänä heinäkuuta 2013.

▼B

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010, asetuksen (EU) N:o 1094/2010 ja asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

([1]) EUVL L 331, 15.12.2010, s. 84.

▼B

4 Jakso

Ydinpääoma (CET1)

50 artikla

Ydinpääoma (CET1)

Laitoksen ydinpääoma (CET1) koostuu ydinpääoman (CET1) eristä sen jälkeen, kun on sovellettu 32–35 artiklassa edellytettyjä oikaisuja, 36 artiklan mukaisia vähennyksiä sekä 48, 49 ja 79 artiklassa säädettyjä poikkeuksia ja vaihtoehtoja.

3 LUKU

Ensisijainen lisäpääoma (AT1)

1 Jakso

Ensisijaisen lisäpääoman (AT1) erät ja instrumentit

51 artikla

Ensisijaisen lisäpääoman (AT1) erät

Ensisijaisen lisäpääoman (AT1) erät koostuvat seuraavista:

a) pääomainstrumentit, jos 52 artiklan 1 kohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät;

b) edellä a alakohdassa tarkoitettuihin instrumentteihin liittyvät ylikurssirahastot.

Edellä olevaan a alakohtaan sisältyviä instrumentteja ei katsota ydinpääoman (CET1) tai toissijaisen pääoman (T2) eriksi.

52 artikla

Ensisijaisen lisäpääoman (AT1) instrumentit

1. Pääomainstrumentit katsotaan ensisijaisen lisäpääoman (AT1) instrumenteiksi vain, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

▼M8

a) instrumentit ovat laitoksen suoraan liikkeeseen laskemia, ja ne on maksettu kokonaan;

b) mikään seuraavista ei omista instrumentteja:

▼B

i) laitos tai sen tytäryritykset;

ii) yritys, johon laitoksella on omistusyhteys, kun laitos pitää hallussaan suoraan tai välillisesti määräysvallan kautta vähintään 20:tä prosenttia yrityksen äänioikeuksista tai pääomasta;

▼M8

c) laitos ei ole rahoittanut suoraan tai välillisesti instrumenttien omistusoikeuden hankintaa;

▼B

d) instrumentit sijoittuvat laitoksen maksukyvyttömyyden yhteydessä toissijaisen pääoman (T2) instrumenttien jälkeen;

e) mikään seuraavista tahoista ei ole antanut instrumenteille vakuutta tai takausta, joka parantaa vaateiden etuoikeusasemaa:

i) laitos tai sen tytäryritykset;

ii) laitoksen emoyritys tai sen tytäryritykset;

iii) emoyrityksenä toimiva rahoitusalan holdingyhtiö tai sen tytäryritykset;

iv) monialan holdingyhtiö tai sen tytäryritykset;

v) rahoitusalan sekaholdingyhtiö tai sen tytäryritykset;

vi) yritys, jolla on läheinen sidonnaisuus i–v alakohdassa tarkoitettuihin yhteisöihin;

f) instrumentteihin ei kohdistu sopimus- tai muita järjestelyjä, jotka parantaisivat kyseisiin instrumentteihin perustuvien vaateiden etuoikeusasemaa maksukyvyttömyyden tai selvitystila- ja konkurssimenettelyn yhteydessä.

g) instrumentit ovat eräpäivättömiä, eikä niitä koskevissa säännöksissä ole kannustimia siihen, että laitos lunastaisi ne takaisin;

▼M8

h) jos instrumentteihin sisältyy tapauksen mukaan yksi tai useampi etuaikaisen lunastuksen optio, mukaan lukien osto-optiot, optioiden käyttö on yksinomaan liikkeeseenlaskijan harkintavallassa;

▼B

i) instrumenttien osto-optio voidaan toteuttaa tai instrumentit voidaan lunastaa tai ostaa takaisin vain, jos 77 artiklassa säädetyt edellytykset täyttyvät, ja aikaisintaan viiden vuoden kuluttua liikkeeseenlaskupäivästä muulloin kuin 78 artiklan 4 kohdassa säädettyjen edellytysten täyttyessä;

▼M8

j) instrumentteja koskevissa säännöksissä ei ilmaista nimenomaisesti tai epäsuorasti, että laitos tapauksen mukaan toteuttaisi instrumenttien osto-option, lunastuksen tai takaisinoston muuten kuin laitoksen maksukyvyttömyyden tai selvitystila- ja konkurssimenettelyn yhteydessä, eikä laitos ilmaise tätä muulla tavoin;

▼B

k) laitos ei ilmaise nimenomaisesti tai epäsuorasti, että toimivaltainen viranomainen suostuisi instrumenttien osto-option toteuttamista tai instrumenttien lunastusta tai takaisinostoa koskevaan pyyntöön;

l) instrumentteihin liittyvä voitonjako täyttää seuraavat edellytykset:

▼B

i) se maksetaan jakokelpoisista eristä;

ii) instrumentteihin liittyvän voitonjaon määrää ei muuteta laitoksen tai sen emoyrityksenä toimivan yrityksen luottoluokituksen perusteella;

iii) instrumentteja koskevissa säännöksissä annetaan laitokselle täysi harkintavalta peruuttaa instrumentteihin liittyvä voitonjako milloin tahansa rajoittamattomaksi ajaksi kumuloitumattomalta perustalta, ja laitos saa käyttää näitä peruutettuja maksuja rajoituksetta velvoitteidensa täyttämiseen niiden erääntyessä;

iv) voitonjaon peruuttamista ei pidetä laitoksen maksukyvyttömyytenä;

v) laitokselle ei aseteta rajoituksia voitonjaon peruuttamisen vuoksi;

m) instrumentit eivät vaikuta sen määrittämiseen, että laitoksen velat ovat suurempia kuin sen varat, kun tällaisella määrityksellä testataan sovellettavan kansallisen lainsäädännön mukaisesti maksukyvyttömyyttä;

n) instrumentteja koskevissa säännöksissä edellytetään, että laukaisevan tapahtuman toteutuessa instrumenttien pääoman määrän kirjanpitoarvoa alennetaan pysyvästi tai väliaikaisesti tai instrumentit muunnetaan ydinpääoman (CET1) instrumenteiksi;

o) instrumentteja koskevissa säännöksissä ei ole sellaisia ominaisuuksia, jotka voisivat estää laitoksen pääomapohjan vahvistamisen;

▼M8

p) jos liikkeeseenlaskija on sijoittautunut kolmanteen maahan ja se on nimetty direktiivin 2014/59/EU 12 artiklan mukaisesti osaksi kriisinratkaisun kohteena olevaa ryhmää, jonka kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö on sijoittautunut unioniin, tai jos liikkeeseenlaskija on sijoittautunut jäsenvaltioon, instrumentteja koskevassa laissa tai sopimusmääräyksissä edellytetään, että kriisinratkaisuviranomaisen päättäessä käyttää kyseisen direktiivin 59 artiklassa tarkoitettuja alaskirjaus- ja muuntamisvaltuuksia instrumenttien pääoman määrän kirjanpitoarvoa alennetaan pysyvästi tai instrumentit muunnetaan ydinpääoman (CET1) instrumenteiksi;

jos liikkeeseenlaskija on sijoittautunut kolmanteen maahan ja sitä ei ole nimetty direktiivin 2014/59/EU 12 artiklan mukaisesti osaksi kriisinratkaisun kohteena olevaa ryhmää, jonka kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö on sijoittautunut unioniin, instrumentteja koskevassa laissa tai sopimusmääräyksissä edellytetään, että asianomaisen kolmannen maan viranomaisen päätöksestä instrumenttien pääoman määrän kirjanpitoarvoa alennetaan pysyvästi tai instrumentit muunnetaan ydinpääoman (CET1) instrumenteiksi;

▼M8

q) jos liikkeeseenlaskija on sijoittautunut kolmanteen maahan ja se on nimetty direktiivin 2014/59/EU 12 artiklan mukaisesti osaksi kriisinratkaisun kohteena olevaa ryhmää, jonka kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö on sijoittautunut unioniin, tai kun liikkeeseenlaskija on sijoittautunut jäsenvaltioon, instrumentit voidaan laskea liikkeeseen kolmannen maan lainsäädännön nojalla tai ne voivat olla muuten kolmannen maan lainsäädännön alaisia vain, jos kyseisen direktiivin 59 artiklassa tarkoitettujen alaskirjaus- ja muuntamisvaltuuksien käyttö on kyseisen lainsäädännön nojalla pätevää ja täytäntöönpanokelpoista sellaisten oikeussäännösten tai oikeudellisesti täytäntöönpanokelpoisten sopimusmääräysten perusteella, joissa tunnustetaan kriisinratkaisutoimet tai muut alaskirjaus- tai muuntamistoimet;

r) instrumentit eivät ole sellaisten kuittaus- tai nettoutusjärjestelyjen alaisia, jotka heikentäisivät niiden tappionkattamiskykyä.

▼B

Ensimmäisen alakohdan d alakohdassa säädetyn edellytyksen katsotaan täyttyvän huolimatta siitä, että instrumentit sisältyvät 484 artiklan 3 kohdan nojalla ensisijaiseen lisäpääomaan (AT1) tai toissijaiseen pääomaan (T2) edellyttäen, että niiden etuoikeusasema on sama.

▼M8

Sovellettaessa ensimmäisen alakohdan a alakohtaa ensisijaisen lisäpääoman (AT1) instrumentiksi katsotaan ainoastaan pääomainstrumentin kokonaan maksettu osa.

▼B

2. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa määritetään seuraavat seikat:

a) lunastusta koskevien kannustimien muoto ja luonne;

b) ensisijaisen lisäpääoman (AT1) instrumentin pääoman määrän kirjanpitoarvon korotuksen luonne pääoman määrän kirjanpitoarvon väliaikaisen alentamisen johdosta;

c) menettelyt ja ajoitus, joita noudatetaan, kun

i) vahvistetaan, että laukaiseva tapahtuma on toteutunut;

ii) ensisijaisen lisäpääoman (AT1) instrumentin pääoman määrän kirjanpitoarvoa korotetaan pääoman määrän kirjanpitoarvon väliaikaisen alentamisen johdosta;

d) instrumenttien ominaisuudet, jotka voivat estää laitoksen pääomapohjan vahvistamisen;

e) erillisyhtiöiden käyttö omien varojen instrumenttien välilliseen liikkeeseenlaskuun.

▼C1

EPV toimittaa teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 28 päivänä heinäkuuta 2013.

▼B

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

53 artikla

Ensisijaisen lisäpääoman (AT1) instrumentteihin liittyvän voitonjaon peruuttamista koskevat rajoitukset sekä ominaisuudet, jotka voivat estää laitoksen pääomapohjan vahvistamisen

Sovellettaessa 52 artiklan 1 kohdan l alakohdan v alakohtaa ja o alakohtaa ensisijaisen lisäpääoman (AT1) instrumentteja koskeviin säännöksiin ei saa sisällyttää

a) vaatimusta, jonka mukaan instrumentteihin liittyvä voitonjako on suoritettava, jos voitonjako suoritetaan laitoksen liikkeeseen laskemasta instrumentista, jonka etuoikeusasema on sama tai huonompi kuin ensisijaisen lisäpääoman (AT1) instrumentti, mukaan luettuna ydinpääoman (CET1) instrumentti;

b) vaatimusta, jonka mukaan ydinpääoman (CET1), ensisijaisen lisäpääoman (AT1) tai toissijaisen pääoman (T2) instrumentteihin liittyvän voitonjaon maksaminen on peruttava, jos kyseisiin ensisijaisen lisäpääoman (AT1) instrumentteihin liittyvää voitonjakoa ei suoriteta;

c) velvollisuutta korvata koron- tai osingonmaksu muussa muodossa olevalla maksulla. Laitokselle ei saa asettaa tällaista velvollisuutta muullakaan tavoin.

54 artikla

Ensisijaisen lisäpääoman (AT1) instrumenttien kirjanpitoarvon alentaminen tai niiden muuntaminen

1. Sovellettaessa 52 artiklan 1 kohdan n alakohtaa ensisijaisen lisäpääoman (AT1) instrumentteihin sovelletaan seuraavia säännöksiä:

a) laukaiseva tapahtuma toteutuu, kun 92 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettu laitoksen ydinpääoman (CET1) osuus on pienempi kuin jompikumpi seuraavista:

   i) 5,125 prosenttia;

   ii) 5,125:tä prosenttia suurempi prosenttimäärä, jonka laitos on vahvistanut ja täsmentänyt instrumenttia koskevissa säännöksissä;

b) laitokset voivat a alakohdassa tarkoitetun lisäksi määrittää instrumenttia koskevissa säännöksissä yhden tai useamman laukaisevan tapahtuman;

c) kun instrumentteja koskevissa säännöksissä edellytetään, että instrumentit muunnetaan ydinpääoman (CET1) instrumenteiksi laukaisevan tapahtuman toteutuessa, kyseissä säännöksissä on määritettävä jompikumpi seuraavista:

   i) muuntokerroin ja sallitun muunnettavan määrän yläraja;

▼B

ii) ylä- ja alaraja instrumenttien muuntamiselle ydinpääoman (CET1) instrumenteiksi;

d) kun instrumentteja koskevissa säännöksissä edellytetään, että pääoman määrän kirjanpitoarvoa alennetaan laukaisevan tapahtuman toteutuessa, arvon alentamisessa on pienennettävä kaikkia seuraavia:

i) instrumentin haltijan vaadetta laitoksen maksukyvyttömyyden tai selvitystila- ja konkurssimenettelyn yhteydessä;

ii) määrää, joka on maksettava, jos instrumentin osto-optio toteutetaan tai instrumentti lunastetaan;

iii) instrumenttiin liittyvää voitonjakoa;

▼M8

e) jos kolmanteen maahan sijoittautunut tytäryritys on laskenut liikkeeseen ensisijaisen lisäpääoman (AT1) instrumentteja, a alakohdassa tarkoitettu 5,125 prosentin tai sitä suurempi laukaiseva tapahtuma lasketaan instrumentteja koskevien kyseisen kolmannen maan kansallisten lakien tai sopimusmääräysten mukaisesti edellyttäen, että toimivaltainen viranomainen on EPV:tä kuultuaan todennut, että kyseiset määräykset vastaavat vähintään tässä artiklassa säädettyjä vaatimuksia.

▼B

2. Ensisijaisen lisäpääoman (AT1) instrumentin kirjanpitoarvon alentaminen tai kyseisen instrumentin muuntaminen synnyttää sovellettavan tilinpäätössäännöstön mukaisesti eriä, jotka katsotaan ydinpääomaeriksi (CET1).

3. Ensisijaisen lisäpääoman (AT1) eriksi hyväksyttyjen ensisijaisen lisäpääoman (AT1) instrumenttien määrä rajoittuu niiden ydinpääoman (CET1) erien vähimmäismäärään, jotka syntyisivät, jos ensisijaisen lisäpääoman (AT1) instrumenttien pääoman määrän kirjanpitoarvo alennettaisiin täysimääräisesti tai jos kyseiset instrumentit muunnettaisiin ydinpääomainstrumenteiksi.

4. Niiden ensisijaisen lisäpääoman (AT1) instrumenttien kokonaismäärä, joiden kirjanpitoarvoa on alennettava tai jotka on muunnettava laukaisevan tapahtuman toteutuessa, ei saa olla alempi kuin alin seuraavista:

a) määrä, joka vaaditaan laitoksen ydinpääoman (CET1) osuuden palauttamiseksi kokonaisuudessaan 5,125 prosenttiin;

b) instrumentin koko pääoman määrä.

5. Laukaisevan tapahtuman toteutuessa laitosten on:

a) ilmoitettava asiasta välittömästi toimivaltaisille viranomaisille;

b) ilmoitettava asiasta ensisijaisen lisäpääoman (AT1) instrumenttien haltijoille;

c) alennettava viipymättä ja viimeistään kuukauden kuluessa instrumenttien pääoman määrän kirjanpitoarvoa tai muunnettava instrumentit ydinpääoman (CET1) instrumenteiksi tässä artiklassa säädetyn vaatimuksen mukaisesti.

▼B

6. Laitoksen, joka laskee liikkeeseen ensisijaisen lisäpääoman (AT1) instrumentteja, jotka laukaisevan tapahtuman toteutuessa muuntuvat ydinpääomaksi (CET1), on varmistettava, että sen sallittu osakepääoma on aina riittävä kaikkien muunnettavien ensisijaisen lisäpääoman (AT1) instrumenttien muuntamiseksi osakkeiksi, jos laukaiseva tapahtuma toteutuu. Kaikki tarvittavat luvat on oltava hankittuina muunnettavien ensisijaisen lisäpääoman (AT1) instrumenttien liikkeeseenlaskupäivänä. Laitoksella on aina oltava tarvittava etukäteinen lupa laskea liikkeeseen ydinpääoman (CET1) instrumentteja, joiksi ensisijaisen lisäpääoman (AT1) instrumentit muunnettaisiin laukaisevan tapahtuman toteutuessa.

7. Laitoksen, joka laskee liikkeeseen ensisijaisen lisäpääoman (AT1) instrumentteja, jotka laukaisevan tapahtuman toteutuessa muuntuvat ydinpääomaksi (CET1), on varmistettava, ettei muuntamiselle ole menettelyllisiä esteitä perustamisasiakirjan tai yhtiöjärjestyksen tai sopimusluonteisten järjestelyjen nojalla.

55 artikla

Sen seuraukset, että ensisijaisen lisäpääoman (AT1) instrumentteja koskevat edellytykset eivät enää täyty

Jos 52 artiklan 1 kohdassa säädetyt edellytykset eivät enää täyty ensisijaisen lisäpääoman (AT1) instrumentin osalta, sovelletaan seuraavia säännöksiä:

a) instrumentti lakkaa välittömästi olemasta ensisijaisen lisäpääoman (AT1) instrumentti;

b) instrumenttiin liittyvä ylikurssirahastojen osa lakkaa välittömästi olemasta ensisijaisen lisäpääoman (AT1) erä.

2 Jakso

Ensisijaisen lisäpääoman (AT1) eristä tehtävät vähennykset

56 artikla

Ensisijaisen lisäpääoman (AT1) eristä tehtävät vähennykset

Laitosten on vähennettävä ensisijaisen lisäpääoman (AT1) eristä

a) laitoksen suorat, välilliset ja synteettiset omistusosuudet omista ensisijaisen lisäpääoman (AT1) instrumenteista, mukaan luettuina omat ensisijaisen lisäpääoman (AT1) instrumentit, jotka laitos voi joutua ostamaan voimassa olevien sopimusvelvoitteiden vuoksi;

b) suorat, välilliset ja synteettiset omistusosuudet finanssialan yhteisöjen ensisijaisen lisäpääoman (AT1) instrumenteista, kun laitoksella on näiden yhteisöjen kanssa keskinäiset ristiinomistukset, joilla toimivaltaisen viranomaisen mielestä pyritään keinotekoisesti lisäämään laitoksen omia varoja;

▼B

c) 60 artiklan mukaisesti määritetty sovellettava määrä suoria, välillisiä ja synteettisiä omistusosuuksia finanssialan yhteisöjen ensisijaisen lisäpääoman (AT1) instrumenteista, ►C2 kun laitoksella ei ole merkittävää sijoitusta näissä yhteisöissä; ◄

►C2 d) laitoksen suorat, välilliset ja synteettiset omistusosuudet finanssialan yhteisöjen ensisijaisen lisäpääoman (AT1) instrumenteista, kun laitoksella on merkittävä sijoitus näissä yhteisöissä, ◄ lukuun ottamatta kuitenkaan merkintäsitoumuksia koskevia positioita, joita pidetään enintään viisi työpäivää;

▼C3

e) niiden erien, jotka on 66 artiklan mukaan vähennettävä toissijaisen pääoman (T2) eristä, määrä, joka ylittää laitoksen toissijaisen pääoman (T2) erät;

▼B

f) laskentahetkellä odotettavissa olevat ensisijaisen lisäpääoman (AT1) eriin liittyvät verot paitsi silloin, kun laitos asianmukaisesti mukauttaa ensisijaisen lisäpääoman (AT1) erien määrää siinä määrin kuin verot pienentävät riskien tai tappioiden kattamiseen käytettävissä olevaa määrää.

57 artikla

Omista ensisijaisen lisäpääoman (AT1) instrumenteista olevien omistusosuuksien vähentäminen

Sovellettaessa 56 artiklan a alakohtaa laitosten on laskettava omistusosuudet omista ensisijaisen lisäpääoman (AT1) instrumenteista pitkien bruttopositioiden perusteella seuraavin poikkeuksin:

a) laitokset voivat laskea omista ensisijaisen lisäpääoman (AT1) instrumenteistaan olevien omistusosuuksien määrän pitkän nettoposition perusteella, jos kumpikin seuraavista edellytyksistä täyttyy:

i) lyhyet ja pitkät positiot ovat samassa kohteena olevassa vastuussa eikä lyhyisiin positioihin liity vastapuoliriskiä;

ii) sekä lyhyet että pitkät positiot ovat molemmat kaupankäyntivarastossa tai molemmat sen ulkopuolella;

b) laitosten on määritettävä indeksiarvopapereista olevien suorien, välillisten ja synteettisten omistusosuuksien osalta vähennettävä määrä laskemalla kohteena oleva vastuu, joka liittyy kyseisiin indekseihin sisältyviin, ensisijaisen lisäpääoman (AT1) instrumentteihin;

c) laitokset voivat nettouttaa pitkät bruttopositiot, jotka ovat ensisijaisen lisäpääoman (AT1) instrumenteissa ja jotka on saatu indeksiarvopapereista olevista omistusosuuksista, niiden lyhyiden positioiden kanssa, jotka ovat ensisijaisen lisäpääoman (AT1) instrumenteissa ja jotka on saatu kohde-etuutena olevissa indekseissä olevista lyhyistä positioista, myös silloin, kun lyhyisiin positioihin liittyy vastapuoliriski, jos kumpikin seuraavista edellytyksistä täyttyy:

i) lyhyet ja pitkät positiot ovat samoissa kohde-etuutena olevissa indekseissä;

ii) sekä lyhyet että pitkät positiot ovat joko kaupankäyntivarastossa tai sen ulkopuolella.

▼B

58 artikla

Finanssialan yhteisöjen ensisijaisen lisäpääoman (AT1) instrumenteista olevien omistusosuuksien vähentäminen, kun laitoksella on keskinäinen ristiinomistus, jonka tavoitteena on omien varojen keinotekoinen lisääminen

Laitosten on tehtävä 56 artiklan b, c ja d alakohdassa edellytetyt vähennykset seuraavasti:

a) omistusosuudet ensisijaisen lisäpääoman (AT1) instrumenteista on laskettava pitkien bruttopositioiden perusteella;

b) luokkaan 1 sijoitettavia omia lisävaroja on vähentämisen yhteydessä käsiteltävä omistusosuuksina ensisijaisen lisäpääoman (AT1) instrumenteista.

59 artikla

Finanssialan yhteisöjen ensisijaisen lisäpääoman (AT1) instrumenteista olevien omistusosuuksien vähentäminen

Laitosten on tehtävä 56 artiklan c ja d alakohdassa edellytetyt vähennykset seuraavasti:

a) ne voivat laskea finanssialan yhteisöjen ensisijaisen lisäpääoman (AT1) instrumenteista olevat suorat, välilliset ja synteettiset omistusosuudet samassa kohteena olevassa vastuussa olevan pitkän nettoposition perusteella, jos kumpikin seuraavista edellytyksistä täyttyy:

▼M8

i) lyhyen position erääntymispäivä on joko sama tai myöhempi kuin pitkän position erääntymispäivä tai lyhyen position jäljellä oleva maturiteetti on vähintään yksi vuosi;

▼B

ii) sekä lyhyt positio että pitkä positio ovat molemmat kaupankäyntivarastossa tai molemmat sen ulkopuolella;

b) niiden on määritettävä indeksiarvopapereista olevien suorien, välillisten ja synteettisten omistusosuuksien osalta vähennettävä määrä laskemalla kohteena oleva vastuu, joka liittyy finanssialan yhteisöjen pääomainstrumentteihin kyseisissä indekseissä.

60 artikla

▼C2

Ensisijaisen lisäpääoman (AT1) instrumenteista olevien omistusosuuksien vähentäminen, kun laitoksella ei ole merkittävää sijoitusta finanssialan yhteisössä

▼B

1. Sovellettaessa 56 artiklan c alakohtaa laitosten on laskettava sovellettava määrä, joka on vähennettävä, kertomalla tämän kohdan a alakohdassa tarkoitettu määrä tämän kohdan b alakohdassa tarkoitetusta laskutoimituksesta saatavalla kertoimella:

▼C2

a) kokonaismäärä, jolla laitoksen suorat, välilliset ja synteettiset omistusosuudet niiden finanssialan yhteisöjen, joissa laitoksella ei ole merkittävää sijoitusta, ydinpääoman (CET1), ensisijaisen lisäpääoman (AT1) ja toissijaisen pääoman (T2) instrumenteista ylittävät 10 prosenttia laitoksen ydinpääoman (CET1) eristä ja joka on laskettu seuraavien säännösten soveltamisen jälkeen:

▼B

i) 32–35 artikla;

▼M17

ii) 36 artiklan 1 kohdan a–g alakohta, k alakohdan ii–vi alakohta ja l, m ja n alakohta, lukuun ottamatta tulevista veronalaisista voitoista riippuvia ja väliaikaisten erojen seurauksena syntyviä laskennallisia verosaamisia;

▼B

iii) 44 ja 45 artikla;

b) laitoksen suorien, välillisten ja synteettisten omistusosuuksien määrä niiden finanssialan yhteisöjen, joissa laitoksella ei ole merkittävää sijoitusta, ensisijaisen lisäpääoman (AT1) instrumenteista jaettuna kaikkien niiden suorien, välillisten ja synteettisten omistusosuuksien kokonaismäärällä, jotka laitoksella on kyseisten finanssialan yhteisöjen ydinpääoman (CET1), ensisijaisen lisäpääoman (AT1) ja toissijaisen pääoman (T2) instrumenteista.

2. Laitosten on jätettävä pois 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetusta määrästä ja 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetun kertoimen laskennasta merkintäsitoumuksia koskevat positiot, joita pidetään enintään viisi työpäivää.

▼C2

3. Edellä 1 kohdan mukaisesti vähennettävä määrä on jaettava kaikkiin hallussa oleviin ensisijaisen lisäpääoman (AT1) instrumentteihin. Laitosten on määritettävä kustakin ensisijaisen lisäpääoman (AT1) instrumentista se määrä, joka on vähennettävä 1 kohdan mukaisesti, kertomalla tämän kohdan a alakohdassa tarkoitettu määrä tämän kohdan b alakohdassa tarkoitetulla osuudella:

a) 1 kohdan mukaisesti vähennettävien omistusosuuksien määrä;

b) kunkin hallussa olevan ensisijaisen lisäpääoman (AT1) instrumentin osuus niiden suorien, välillisten ja synteettisten omistusosuuksien kokonaismäärästä, jotka laitoksella on niiden finanssialan yhteisöjen ensisijaisen lisäpääoman (AT1) instrumenteista, joissa sillä ei ole merkittävää sijoitusta.

▼B

4. Edellä 56 artiklan c alakohdassa tarkoitettujen omistusosuuksien määrää, joka on enintään 10 prosenttia laitoksen ydinpääoman (CET1) eristä 1 kohdan a alakohdan i, ii ja iii alakohdan säännösten soveltamisen jälkeen, ei saa vähentää, ja siihen on tarvittaessa sovellettava kolmannen osan II osaston 2 tai 3 luvun mukaisia riskipainoja ja kolmannen osan IV osaston vaatimuksia.

▼C2

5. Laitosten on määritettävä kustakin ensisijaisen lisäpääoman (AT1) instrumentista 4 kohdan mukaan riskipainotettava määrä kertomalla tämän kohdan a alakohdassa tarkoitettu määrä tämän kohdan b alakohdassa tarkoitetulla määrällä:

a) 4 kohdan mukaisesti riskipainotettavien omistusosuuksien määrä;

b) 3 kohdan b alakohdan mukaisesta laskutoimituksesta saatava osuus.

▼B

3 Jakso

Ensisijainen lisäpääoma (AT1)

61 artikla

Ensisijainen lisäpääoma (AT1)

Laitoksen ensisijainen lisäpääoma (AT1) koostuu ensisijaisen lisäpääoman (AT1) eristä 56 artiklassa tarkoitettujen erien vähentämisen ja 79 artiklan soveltamisen jälkeen.

4 LUKU

Toissijainen pääoma (T2)

1 Jakso

Toissijaisen pääoman (T2) erät ja instrumentit

62 artikla

Toissijaisen pääoman (T2) erät

Toissijaisen pääoman (T2) erät koostuvat seuraavista:

▼M8

a) pääomainstrumentit, jos 63 artiklassa säädetyt edellytykset täyttyvät, 64 artiklassa määritetyssä laajuudessa;

▼B

b) a alakohdassa tarkoitettuihin instrumentteihin liittyvät ylikurssirahastot;

c) niiden laitosten osalta, jotka laskevat riskipainotetut vastuuerät kolmannen osan II osaston 2 luvun mukaisesti, yleiset luottoriskioikaisut, joissa ei ole otettu huomioon verovaikutuksia ja jotka ovat enintään 1,25 prosenttia kolmannen osan II osaston 2 luvun mukaisesti lasketuista riskipainotetuista vastuueristä;

▼M17

d) niiden laitosten osalta, jotka laskevat riskipainotetut vastuuerät kolmannen osan II osaston 3 luvun mukaisesti, tapauksen mukaan IRB-ylijäämä, jossa ei ole otettu huomioon verovaikutuksia ja joka on laskettu 159 artiklan mukaisesti ja on enintään 0,6 prosenttia kolmannen osan II osaston 3 luvun mukaisesti lasketuista riskipainotetuista vastuueristä.

▼B

Edellä a alakohtaan sisältyviä eriä ei hyväksytä ydinpääoman (CET1) eikä ensisijaisen lisäpääoman (AT1) eriksi.

63 artikla

Toissijaisen pääoman (T2) instrumentit

▼M8

Pääomainstrumentit katsotaan toissijaisen pääoman (T2) instrumenteiksi, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

▼M8

a) instrumentit ovat laitoksen suoraan liikkeeseen laskemia, ja ne on maksettu kokonaan;

b) mikään seuraavista ei omista instrumentteja:

▼B

i) laitos tai sen tytäryritykset;

ii) yritys, johon laitoksella on omistusyhteys, kun laitos pitää hallussaan suoraan tai välillisesti määräysvallan kautta vähintään 20:tä prosenttia yrityksen äänioikeuksista tai pääomasta;

▼M8

c) laitos ei ole rahoittanut suoraan tai välillisesti instrumenttien omistusoikeuden hankintaa;

d) tapauksen mukaan instrumenttien pääomamäärää koskeva vaade on instrumentteja koskevien säännösten mukaan kaikkia hyväksyttävien velkojen instrumenteista johtuvia vaateita huonommassa asemassa;

e) mikään seuraavista ei ole antanut instrumenteille sellaista vakuutta tai takausta, joka parantaisi vaateen etuoikeusasemaa:

▼B

i) laitos tai sen tytäryritykset;

ii) laitoksen tai sen tytäryritysten emoyrityksenä toimiva yritys;

iii) emoyrityksenä toimiva rahoitusalan holdingyhtiö tai sen tytäryritykset;

iv) monialan holdingyhtiö tai sen tytäryritykset;

v) rahoitusalan sekaholdingyhtiö ja sen tytäryritykset;

vi) yritys, jolla on läheinen sidonnaisuus i–v alakohdassa tarkoitettuihin yhteisöihin;

▼M8

f) instrumentteihin ei kohdistu järjestelyjä, jotka parantaisivat instrumentteihin perustuvan vaateen etuoikeusasemaa;

g) instrumenttien alkuperäinen maturiteetti on vähintään viisi vuotta;

h) instrumentteja koskevissa säännöksissä ei ole kannustimia siihen, että laitos tapauksen mukaan lunastaisi tai maksaisi takaisin niiden pääomamäärän ennen niiden erääntymistä;

i) jos instrumentteihin sisältyy yksi tai useampi ennenaikaisen takaisinmaksun optio, mukaan lukien osto-optiot, optioiden käyttö on yksinomaan liikkeeseenlaskijan harkintavallassa;

j) instrumenttien osto-optio, lunastus, takaisinmaksu tai varhainen takaisinosto voidaan toteuttaa vain, jos 77 artiklassa säädetyt edellytykset täyttyvät, ja aikaisintaan viiden vuoden kuluttua liikkeeseenlaskupäivästä muulloin kuin 78 artiklan 4 kohdassa säädettyjen edellytysten täyttyessä;

▼M8

k) instrumentteja koskevissa säännöksissä ei ilmaista nimenomaisesti tai epäsuorasti, että laitos tapauksen mukaan toteuttaisi instrumenttien osto-option, lunastuksen, takaisinmaksun tai varhaisen takaisinoston muuten kuin laitoksen maksukyvyttömyyden tai selvitystila- ja konkurssimenettelyn yhteydessä, eikä laitos ilmaise tätä muulla tavoin;

l) instrumentteja koskevissa säännöksissä ei anneta haltijalle oikeutta nopeuttaa tulevaa suunniteltua koron tai pääoman maksua muuten kuin laitoksen maksukyvyttömyyden tai selvitystila- ja konkurssimenettelyn yhteydessä;

m) instrumentteihin liittyvien koron- tai osingonmaksujen määrää ei muuteta laitoksen tai sen emoyrityksen luottoluokituksen perusteella;

n) kun liikkeeseenlaskija on sijoittautunut kolmanteen maahan ja se on nimetty direktiivin 2014/59/EU 12 artiklan mukaisesti osaksi kriisinratkaisun kohteena olevaa ryhmää, jonka kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö on sijoittautunut unioniin, tai kun liikkeeseenlaskija on sijoittautunut jäsenvaltioon, instrumentteja koskevassa laissa tai sopimusmääräyksissä edellytetään, että kriisinratkaisuviranomaisen päättäessä käyttää kyseisen direktiivin 59 artiklassa tarkoitettuja alaskirjaus- ja muuntamisvaltuuksia instrumenttien pääoman määrän kirjanpitoarvoa alennetaan pysyvästi tai instrumentit muunnetaan ydinpääoman (CET1) instrumenteiksi;

kun liikkeeseenlaskija on sijoittautunut kolmanteen maahan ja sitä ei ole nimetty direktiivin 2014/59/EU 12 artiklan mukaisesti osaksi kriisinratkaisun kohteena olevaa ryhmää, jonka kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö on sijoittautunut unioniin, instrumentteja koskevassa laissa tai sopimusmääräyksissä edellytetään, että asianomaisen kolmannen maan viranomaisen päätöksestä instrumenttien pääoman määrän kirjanpitoarvoa alennetaan pysyvästi tai instrumentit muunnetaan ydinpääoman (CET1) instrumenteiksi;

o) kun liikkeeseenlaskija on sijoittautunut kolmanteen maahan ja se on nimetty direktiivin 2014/59/EU 12 artiklan mukaisesti osaksi kriisinratkaisun kohteena olevaa ryhmää, jonka kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö on sijoittautunut unioniin, tai kun liikkeeseenlaskija on sijoittautunut jäsenvaltioon, instrumentit voidaan laskea liikkeeseen kolmannen maan lainsäädännön nojalla tai ne voivat olla muuten kolmannen maan lainsäädännön alaisia vain, jos kyseisen direktiivin 59 artiklassa tarkoitettujen alaskirjaus- ja muuntamisvaltuuksien käyttö on kyseisen lainsäädännön nojalla pätevää ja täytäntöönpanokelpoista sellaisten oikeussäännösten tai oikeudellisesti täytäntöönpanokelpoisten sopimusmääräysten perusteella, joissa tunnustetaan kriisinratkaisutoimet tai muut alaskirjaus- tai muuntamistoimet;

p) instrumentit eivät ole sellaisten kuittaus- tai nettoutusjärjestelyjen alaisia, jotka heikentäisivät niiden tappionkattamiskykyä.

Sovellettaessa ensimmäisen kohdan a alakohtaa toissijaisen pääoman (T2) instrumentiksi katsotaan ainoastaan ydinpääomainstrumentin kokonaan maksettu osa.

▼M8

64 artikla

Toissijaisen pääoman (T2) instrumenttien lyhennys

1. Toissijaisen pääoman (T2) instrumentit, joiden jäljellä oleva maturiteetti on yli viisi vuotta, katsotaan koko määrältään toissijaisen pääoman (T2) instrumenteiksi.

2. Se, missä määrin toissijaisen pääoman (T2) instrumentit katsotaan toissijaisen pääoman (T2) eriksi instrumenttien maturiteetin viimeisten viiden vuoden aikana, lasketaan kertomalla a alakohdan laskutoimituksesta saatu tulos b alakohdassa tarkoitetulla määrällä seuraavasti:

a) instrumenttien kirjanpitoarvo niiden sopimuksenmukaisen maturiteetin viimeisen viisivuotiskauden ensimmäisenä päivänä jaettuna kyseisen kauden päivien lukumäärällä;

b) instrumenttien sopimuksenmukaisesta maturiteetista jäljellä olevien päivien lukumäärä.

▼B

65 artikla

Sen seuraukset, että toissijaisen pääoman (T2) instrumentteja koskevat edellytykset eivät enää täyty

Jos 63 artiklassa säädetyt edellytykset eivät enää täyty toissijaisen pääoman (T2) instrumentin osalta, sovelletaan seuraavia säännöksiä:

a) instrumentti lakkaa välittömästi olemasta toissijaisen pääoman (T2) instrumentti;

b) instrumenttiin liittyvä ylikurssirahastojen osa lakkaa välittömästi olemasta toissijaisen pääoman (T2) erä.

2 Jakso

Toissijaisen pääoman (T2) eristä tehtävät vähennykset

66 artikla

Toissijaisen pääoman (T2) eristä tehtävät vähennykset

Toissijaisen pääoman (T2) eristä on vähennettävä seuraavat:

a) laitoksen suorat, välilliset ja synteettiset omistusosuudet omista toissijaisen pääoman (T2) instrumenteista, mukaan luettuina omat toissijaisen pääoman (T2) instrumentit, jotka laitos voi joutua ostamaan voimassa olevien sopimusvelvoitteiden vuoksi;

b) suorat, välilliset ja synteettiset omistusosuudet finanssialan yhteisöjen toissijaisen pääoman (T2) instrumenteista, kun laitoksella on näiden yhteisöjen kanssa keskinäiset ristiinomistukset, joilla toimivaltaisen viranomaisen mielestä pyritään lisäämään keinotekoisesti laitoksen omia varoja;

c) 70 artiklan mukaisesti määritetty sovellettava määrä suoria, välillisiä ja synteettisiä omistusosuuksia finanssialan yhteisöjen toissijaisen pääoman (T2) instrumenteista, kun laitoksella ei ole merkittävää sijoitusta näissä yhteisöissä;

▼B

d) laitoksen suorat, välilliset ja synteettiset omistusosuudet finanssialan yhteisöjen toissijaisen pääoman (T2) instrumenteista, kun laitoksella on merkittävä sijoitus näissä yhteisöissä, lukuun ottamatta kuitenkaan merkintäsitoumuksia koskevia positioita, joita pidetään enintään viisi työpäivää;

▼M8

e) niiden erien, jotka on 72 e artiklan mukaan vähennettävä hyväksyttävien velkojen eristä, määrä, joka ylittää laitoksen hyväksyttävät velkojen erät.

▼B

67 artikla

Omista toissijaisen pääoman (T2) instrumenteista olevien omistusosuuksien vähentäminen

Sovellettaessa 66 artiklan a alakohtaa laitosten on laskettava omistusosuudet pitkien bruttopositioiden perusteella seuraavin poikkeuksin:

a) laitokset voivat laskea omistusosuuksien määrän pitkän nettoposition perusteella, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

   i) lyhyet ja pitkät positiot ovat samassa kohteena olevassa vastuussa eikä lyhyisiin positioihin liity vastapuoliriskiä;

   ii) sekä lyhyet että pitkät positiot ovat molemmat kaupankäyntivarastossa tai molemmat sen ulkopuolella;

b) laitosten on määritettävä indeksiarvopapereista olevien suorien, välillisten ja synteettisten omistusosuuksien osalta vähennettävä määrä laskemalla kohteena oleva vastuu, joka liittyy kyseisiin indekseihin sisältyviin, toissijaisen pääoman (T2) instrumentteihin;

c) laitokset voivat nettouttaa pitkät bruttopositiot, jotka ovat omissa toissijaisen pääoman (T2) instrumenteissa ja jotka on saatu indeksiarvopapereista olevista omistusosuuksista, niiden lyhyiden positioiden kanssa, jotka ovat omissa toissijaisen pääoman instrumenteissa ja jotka on saatu kohde-etuutena olevissa indekseissä olevista lyhyistä positioista, myös silloin, kun kyseisiin lyhyisiin positioihin liittyy vastapuoliriski, jos kumpikin seuraavista edellytyksistä täyttyy:

   i) lyhyet ja pitkät positiot ovat samoissa kohde-etuutena olevissa indekseissä;

   ii) sekä lyhyet että pitkät positiot ovat molemmat kaupankäyntivarastossa tai molemmat sen ulkopuolella.

68 artikla

Finanssialan yhteisöjen toissijaisen pääoman (T2) instrumenteista olevien omistusosuuksien vähentäminen, kun laitoksella on keskinäinen ristiinomistus, jonka tavoitteena on omien varojen keinotekoinen lisääminen

Laitosten on tehtävä 66 artiklan b, c ja d alakohdassa edellytetyt vähennykset seuraavien säännösten mukaisesti:

a) omistusosuudet toissijaisen pääoman (T2) instrumenteista on laskettava pitkien bruttopositioiden perusteella;

▼B

b) omistusosuuksia luokkaan 2 sijoitettavista omista varoista ja luokkaan 3 sijoitettavista omista varoista on vähentämisen yhteydessä käsiteltävä omistusosuuksina toissijaisen pääoman (T2) instrumenteissa.

69 artikla

Finanssialan yhteisöjen toissijaisen pääoman (T2) instrumenteista olevien omistusosuuksien vähentäminen

Laitosten on tehtävä 66 artiklan c ja d alakohdassa edellytetyt vähennykset seuraavasti:

a) ne voivat laskea finanssialan yhteisöjen toissijaisen pääoman (T2) instrumenteista olevat suorat, välilliset ja synteettiset omistusosuudet samassa kohteena olevassa vastuussa olevan pitkän nettoposition perusteella, jos kumpikin seuraavista edellytyksistä täyttyy:

▼M8

i) lyhyen position erääntymispäivä on joko sama tai myöhempi kuin pitkän position erääntymispäivä tai lyhyen position jäljellä oleva maturiteetti on vähintään yksi vuosi;

▼B

ii) sekä pitkä positio että lyhyt positio ovat molemmat kaupankäyntivarastossa tai molemmat sen ulkopuolella;

b) niiden on määritettävä indeksiarvopapereista olevien suorien, välillisten ja synteettisten omistusosuuksien osalta vähennettävä katsomalla läpi allaolevaan vastuuseen, joka liittyy finanssialan yhteisöjen pääomainstrumentteihin kyseisissä indekseissä.

70 artikla

Toissijaisen pääoman (T2) instrumenttien vähentäminen, kun laitoksella ei ole merkittävää sijoitusta asianomaisessa yhteisössä

1. Sovellettaessa 66 artiklan c alakohtaa laitosten on laskettava sovellettava määrä, joka on vähennettävä, kertomalla tämän kohdan a alakohdassa tarkoitettu määrä tämän kohdan b alakohdassa tarkoitetusta laskutoimituksesta saatavalla kertoimella:

▼C2

a) kokonaismäärä, jolla laitoksen suorat, välilliset ja synteettiset omistusosuudet niiden finanssialan yhteisöjen, joissa laitoksella ei ole merkittävää sijoitusta, ydinpääoman (CET1), ensisijaisen lisäpääoman (AT1) ja toissijaisen pääoman (T2) instrumenteista ylittävät 10 prosenttia laitoksen ydinpääoman (CET1) eristä ja joka on laskettu seuraavien säännösten soveltamisen jälkeen:

▼B

i) 32–35 artikla;

▼M17

ii) 36 artiklan 1 kohdan a–g alakohta, k alakohdan ii–vi alakohta ja l, m ja n alakohta, lukuun ottamatta määrää, joka on vähennettävä tulevista veronalaisista voitoista riippuvien ja väliaikaisten erojen seurauksena syntyvien laskennallisten verosaamisten osalta;

▼B

iii) 44 ja 45 artikla;

▼C2

b) niiden finanssialan yhteisöjen, joissa laitoksella ei ole merkittävää sijoitusta, toissijaisen pääoman (T2) instrumenteista olevien laitoksen suorien, välillisten ja synteettisten omistusosuuksien määrä jaettuna kaikkien niiden suorien, välillisten ja synteettisten omistusosuuksien kokonaismäärällä, jotka laitoksella on kyseisten finanssialan yhteisöjen ensisijaisen oman ydinpääoman (CET1), ensisijaisen lisäpääoman (AT1) ja toissijaisen pääoman (T2) instrumenteista.

▼B

2. Laitosten on jätettävä pois 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetusta määrästä ja 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetun kertoimen laskennasta merkintäsitoumuksia koskevat positiot, joita pidetään enintään viisi työpäivää.

▼C2

3. Edellä 1 kohdan mukaisesti vähennettävä määrä on kohdistettava kuhunkin toissijaisen pääoman (T2) instrumenttiin. Laitosten on määritettävä kustakin toissijaisen pääoman (T2) instrumentista se määrä, joka on vähennettävä 1 kohdan mukaisesti, kertomalla tämän kohdan a alakohdassa tarkoitettu määrä tämän kohdan b alakohdassa tarkoitetulla osuudella:

a) 1 kohdan mukaisesti vähennettävien omistusosuuksien kokonaismäärä;

b) kunkin hallussa olevan toissijaisen pääoman (T2) instrumentin osuus niiden suorien, välillisten ja synteettisten omistusosuuksien kokonaismäärästä, jotka laitoksella on niiden finanssialan yhteisöjen toissijaisen pääoman (T2) instrumenteista, joissa sillä ei ole merkittävää sijoitusta.

▼B

4. Edellä 66 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen omistusosuuksien määrää, joka on enintään 10 prosenttia laitoksen ydinpääoman (CET1) eristä 1 kohdan a alakohdan i–iii alakohdan säännösten soveltamisen jälkeen, ei saa vähentää, ja siihen on tarvittaessa sovellettava kolmannen osan II osaston 2 tai 3 luvun mukaisia riskipainoja ja kolmannen osan IV osaston vaatimuksia.

▼C2

5. Laitosten on määritettävä kustakin toissijaisen pääoman (T2) instrumentista 4 kohdan mukaan riskipainotettava määrä kertomalla tämän kohdan a alakohdassa tarkoitettu määrä tämän kohdan b alakohdassa tarkoitetulla määrällä:

a) 4 kohdan mukaisesti riskipainotettavien omistusosuuksien määrä;

b) 3 kohdan b alakohdan mukaisesta laskutoimituksesta saatava osuus.

▼B

3 Jakso

Toissijainen pääoma (T2)

71 artikla

Toissijainen pääoma (T2)

Laitoksen toissijainen pääoma (T2) koostuu toissijaisen pääoman (T2) eristä 66 artiklassa tarkoitettujen vähennysten ja 79 artiklan soveltamisen jälkeen.

▼B

5 LUKU

Omat varat

72 artikla

Omat varat

Laitoksen omat varat koostuvat sen ensisijaisen pääoman (T1) ja toissijaisen pääoman (T2) summasta.

▼M8

5 a LUKU

Hyväksyttävät velat

1 jakso

Hyväksyttävien velkojen erät ja instrumentit

72 a artikla

Hyväksyttävien velkojen erät

1. Hyväksyttävien velkojen erät koostuvat seuraavista, jolleivat ne kuulu johonkin tämän artiklan 2 kohdassa säädettyyn poissuljettujen velkojen luokkaan, ja 72 c artiklassa täsmennetyssä laajuudessa:

a) hyväksyttävien velkojen instrumentit, jos 72 b artiklassa säädetyt edellytykset täyttyvät eikä kyseisiä instrumentteja katsota ydinpääoman (CET1), ensisijaisen lisäpääoman (AT1) eikä toissijaisen pääoman (T2) eriksi;

b) toissijaisen pääoman (T2) instrumentit, joiden jäljellä oleva maturiteetti on vähintään yksi vuosi, eikä niitä katsota 64 artiklan mukaisesti toissijaisen pääoman (T2) eriksi.

2. Seuraavia velkoja ei sisällytetä hyväksyttävien velkojen eriin:

a) suojatut talletukset;

b) avistatalletukset ja lyhytaikaiset talletukset, joiden alkuperäinen maturiteetti on alle yhden vuoden;

c) se luonnollisten henkilöiden ja mikroyritysten sekä pienten ja keskisuurten yritysten suojakelpoisten talletusten osa, joka ylittää Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/49/EU ([1]) 6 artiklassa tarkoitetun suojatason;

d) talletukset, jotka olisivat luonnollisten henkilöiden ja mikroyritysten sekä pienten ja keskisuurten yritysten suojakelpoisia talletuksia, jollei niitä olisi tehty unioniin sijoittautuneiden laitosten unionin ulkopuolella sijaitsevien sivuliikkeiden kautta;

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/49/EU, annettu 16 päivänä huhtikuuta 2014, talletusten vakuusjärjestelmistä (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 149).

▼M8

e) vakuudelliset velat, mukaan luettuina katetut joukkolainat ja suojaustarkoituksiin käytettyjen rahoitusvälineiden muodossa olevat velat, jotka muodostavat olennaisen osan katepoolia ja joille on kansallisen lainsäädännön mukaisesti asetettu vakuudet samalla tavoin kuin katetuille joukkolainoille, edellyttäen, että kaikki tiettyyn katettujen joukkolainojen vakuuspooliin liittyvät vakuudelliset varat säilyvät koskemattomina ja pidetään erillään ja riittävästi rahoitettuina, ja sulkien pois vakuudellisen velan tai velan, jonka vakuudeksi on annettu pantti tai kiinnitys, sen osan, jota vakuutena käytettyjen varojen, pantin tai kiinnityksen taikka muun vakuuden arvo ei riitä kattamaan;

f) velat, jotka aiheutuvat asiakkaan varojen tai asiakkaan rahojen hallussapidosta, mukaan luettuina asiakkaan varat tai asiakkaan rahat, joita pidetään hallussa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavien yritysten puolesta, edellyttäen, että asiakas on suojattu sovellettavan maksukyvyttömyyslainsäädännön nojalla;

g) velat, jotka aiheutuvat varainhoitosuhteesta kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön tai jonkin sen tytäryrityksen (varainhoitaja) ja toisen henkilön (edunsaaja) välillä, edellyttäen, että edunsaaja on suojattu sovellettavan maksukyvyttömyys- tai siviililainsäädännön nojalla;

h) velat, joiden alkuperäinen maturiteetti on alle seitsemän päivää ja joiden edunsaajana on laitos, joka ei ole samaan ryhmään kuuluva yhteisö;

i) velat, joiden jäljellä oleva maturiteetti on alle seitsemän päivää ja joiden edunsaajina ovat

   i) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/26/EY ([1]) mukaisesti nimetyt järjestelmät tai järjestelmien ylläpitäjät;

   ii) direktiivin 98/26/EY mukaisesti nimetyn järjestelmän osallistujat, ja jotka aiheutuvat tällaiseen järjestelmään osallistumisesta; tai

   iii) asetuksen (EU) N:o 648/2012 25 artiklan mukaisesti tunnustetut kolmansien maiden keskusvastapuolet;

j) velka, jonka edunsaajana on jokin seuraavista:

   i) työntekijä kertyneen palkan, eläke-etuuden tai muun kiinteän palkkion osalta, lukuun ottamatta palkkion muuttuvaa osaa, jota ei säännellä työehtosopimuksella, ja lukuun ottamatta direktiivin 2013/36/EU 92 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen olennaista riskinottoa edellyttävissä tehtävissä toimivien henkilöiden palkkion muuttuvaa osaa;

   ii) kaupallinen velkoja, kun velka aiheutuu sellaisten tavaroiden tai palvelujen tarjoamisesta laitokselle tai emoyritykselle, jotka ovat sen jokapäiväisen toiminnan kannalta kriittisiä tavaroita ja palveluja, mukaan luettuina tietotekniset palvelut, yleishyödylliset palvelut sekä tilojen vuokraus, huolto ja ylläpito;

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 98/26/EY, annettu 19 päivänä toukokuuta 1998, selvityksen lopullisuudesta maksujärjestelmissä ja arvopaperien selvitysjärjestelmissä (EYVL L 166, 11.6.1998, s. 45).

▼M8

iii) vero- ja sosiaaliturvaviranomaiset, edellyttäen, että kyseiset velat ovat etuoikeutettuja sovellettavan lainsäädännön nojalla;

iv) talletussuojajärjestelmät, kun velka aiheutuu direktiivin 2014/49/EU mukaisesti maksettavista rahoitusosuuksista;

k) johdannaisista aiheutuvat velat;

l) velat, jotka aiheutuvat kytkettyjä johdannaisia sisältävistä velkojen instrumenteista.

Ensimmäisen alakohdan l alakohtaa sovellettaessa velkojen instrumenttien, joihin sisältyy ennenaikaisen takaisinmaksun optioita, joiden käyttö on liikkeeseenlaskijan tai haltijan harkintavallassa, ja vaihtuvakorkoisten velkojen instrumenttien, joiden korko perustuu yleisesti käytettyyn viitekorkoon, kuten euriboriin tai liboriin, ei saa katsoa olevan kytkettyjä johdannaisia sisältäviä velkojen instrumentteja vain kyseisten ominaisuuksien perusteella.

72 b artikla

Hyväksyttävien velkojen instrumentit

1. Velat katsotaan hyväksyttävien velkojen instrumenteiksi, jos ne täyttävät tässä artiklassa säädetyt edellytykset, ja ainoastaan tässä artiklassa täsmennetyssä laajuudessa.

2. Velat katsotaan hyväksyttävien velkojen instrumenteiksi, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) velat ovat tapauksen mukaan laitoksen suoraan liikkeeseen laskemia tai nostamia, ja ne on maksettu kokonaan;

b) mikään seuraavista ei omista velkoja:

i) laitos tai yhteisö, joka kuuluu samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan ryhmään;

ii) yritys, johon laitoksella on suora tai välillinen omistusyhteys siten, että laitos pitää hallussaan suoraan tai välillisesti määräysvallan kautta vähintään 20:tä prosenttia yrityksen äänioikeuksista tai pääomasta;

c) kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö ei ole rahoittanut suoraan tai välillisesti velkojen omistusoikeuden hankintaa;

d) velkojen pääomamäärää koskeva vaade on instrumentteja koskevien säännösten mukaan kokonaan 72 a artiklan 2 kohdassa tarkoitettuihin poissuljettuihin velkoihin perustuvia vaateita huonommassa asemassa. Tämän ensisijaisuusjärjestystä koskevan vaatimuksen katsotaan täyttyvän kaikissa seuraavissa tilanteissa:

i) velkoja koskevissa sopimusmääräyksissä täsmennetään, että direktiivin 2014/59/EU 2 artiklan 1 kohdan 47 alakohdassa määritellyssä tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä instrumenttien pääomamäärää koskeva vaade on tämän asetuksen 72 a artiklan 2 kohdassa tarkoitettuihin poissuljettuihin velkoihin perustuvia vaateita huonommassa asemassa;

▼M8

ii) sovellettavassa lainsäädännössä täsmennetään, että direktiivin 2014/59/EU 2 artiklan 1 kohdan 47 alakohdassa määritellyssä tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä instrumenttien pääomamäärää koskeva vaade on tämän asetuksen 72 a artiklan 2 kohdassa tarkoitettuihin poissuljettuihin velkoihin perustuvia vaateita huonommassa asemassa;

iii) instrumentit laskee liikkeeseen kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö, jolla ei ole taseessaan sellaisia poissuljettuja tämän asetuksen 72 a artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja velkoja, joilla on sama tai huonompi etuoikeusasema kuin hyväksyttävien velkojen instrumenteilla;

e) mikään seuraavista ei ole antanut veloille sellaista vakuutta tai takausta tai tehnyt muuta sellaista järjestelyä, joka parantaisi vaateen etuoikeusasemaa:

i) laitos tai sen tytäryritykset;

ii) laitoksen tai sen tytäryritysten emoyrityksenä toimiva yritys;

iii) yritys, jolla on läheinen sidonnaisuus i ja ii alakohdassa tarkoitettuihin yhteisöihin;

f) instrumentit eivät ole sellaisten kuittaus- tai nettoutusjärjestelyjen alaisia, jotka heikentäisivät niiden tappionkattamiskykyä;

g) velkoja koskevissa säännöksissä ei ole kannustimia siihen, että laitos tapauksen mukaan toteuttaisi niiden pääomamäärän osto-option, lunastuksen tai takaisinoston ennen niiden erääntymistä tai maksaisi ne varhain takaisin 72 c artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja tilanteita lukuun ottamatta;

h) instrumenttien haltijat eivät voi lunastaa velkoja ennen niiden erääntymistä 72 c artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja tilanteita lukuun ottamatta;

i) jollei 72 c artiklan 3 ja 4 kohdasta muuta johdu, jos velkoihin sisältyy yksi tai useampi ennenaikaisen takaisinmaksun optio, mukaan lukien osto-optiot, optioiden käyttö on yksinomaan liikkeeseenlaskijan harkintavallassa 72 c artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja tilanteita lukuun ottamatta;

j) velkojen osto-optio, lunastus, takaisinmaksu tai varhainen takaisinosto voidaan toteuttaa vain, jos 77 ja 78 a artiklassa säädetyt edellytykset täyttyvät;

k) velkoja koskevissa säännöksissä ei ilmaista nimenomaisesti tai epäsuorasti, että kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö tapauksen mukaan toteuttaisi velkojen osto-option, lunastuksen, takaisinmaksun tai varhaisen takaisinoston muuten kuin laitoksen maksukyvyttömyyden tai selvitystila- ja konkurssimenettelyn yhteydessä, eikä laitos ilmaise tätä muulla tavoin;

l) velkoja koskevissa säännöksissä ei anneta haltijalle oikeutta nopeuttaa tulevaa suunniteltua koron tai pääoman maksua muuten kuin kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön maksukyvyttömyyden tai selvitystila- ja konkurssimenettelyn yhteydessä;

▼M8

m) velkoihin liittyvien koron- tai osingonmaksujen määrää ei muuteta kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön tai sen emoyrityksen luottoluokituksen perusteella;

n) 28 päivän kesäkuuta 2021 jälkeen liikkeeseen laskettujen instrumenttien osalta asiaankuuluvissa sopimusasiakirjoissa ja tarvittaessa liikkeeseenlaskua koskevassa esitteessä nimenomaisesti viitataan alaskirjaus- ja muuntamisvaltuuksien mahdolliseen käyttöön direktiivin 2014/59/EU 48 artiklan mukaisesti.

Sovellettaessa ensimmäisen alakohdan a alakohtaa hyväksyttävien velkojen instrumenteiksi katsotaan ainoastaan velan kokonaan maksettu osa.

Kun jotkin 72 a artiklan 2 kohdassa tarkoitetut poissuljetut velat ovat kansallisen maksukyvyttömyyslainsäädännön nojalla etuoikeudeltaan huonompia kuin tavalliset vakuudettomat saatavat muun muassa siksi, että ne ovat sellaisen luotonantajan hallussa, jolla on läheinen sidonnaisuus velalliseen, koska hän on tai on ollut osakkeenomistaja, määräysvalta- tai muussa suhteessa ryhmään, ylimmän hallintoelimen jäsen tai sukua jollekin edellä mainituista henkilöistä, tämän artiklan ensimmäisen alakohdan d alakohtaa sovellettaessa etuoikeuden arvioimiseen ei käytetä tällaisiin poissuljettuihin velkoihin perustuvia vaateita.

▼M15

Sovellettaessa 92 b artiklaa tämän kohdan ensimmäisen alakohdan c, k, l ja m alakohdassa olevia viittauksia kriisinratkaisun kohteena olevaan yhteisöön on pidettävä viittauksina myös laitokseen, joka on EU:n ulkopuolisen G-SII-laitoksen olennainen tytäryritys.

▼M8

3. ►M17 Kriisinratkaisuviranomainen voi sallia, että hyväksyttävien velkojen instrumenteiksi katsotaan tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen velkojen lisäksi velat, joiden yhteenlaskettu määrä on enintään 3,5 prosenttia 92 artiklan 3 kohdan mukaisesti lasketusta vastuisiin sisältyvän kokonaisriskin määrästä, edellyttäen, että ◄

a) kaikki 2 kohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät 2 kohdan ensimmäisen alakohdan d alakohdassa säädettyä edellytystä lukuun ottamatta;

b) veloilla on sama etuoikeusasema kuin niillä 72 a artiklan 2 kohdassa tarkoitetuilla poissuljetuilla veloilla, jotka ovat ensisijaisuusjärjestyksessä viimeisinä lukuun ottamatta tämän artiklan 2 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitettuja poissuljettuja velkoja, jotka ovat kansallisen maksukyvyttömyyslainsäädännön mukaan tavanomaisia vakuudettomia vaateita huonommassa etuoikeusasemassa; ja

c) kyseisten velkojen sisällyttäminen hyväksyttävien velkojen eriin ei aiheuttaisi olennaista riskiä menestyksekkäisiin oikeustoimiin ryhtymisestä tai pätevien korvausvaatimusten esittämisestä, minkä kriisinratkaisuviranomainen arvioi direktiivin 2014/59/EU 34 artiklan 1 kohdan g alakohdassa ja 75 artiklassa tarkoitetut periaatteet huomioon ottaen.

4. Kriisinratkaisuviranomainen voi laitoksen pyynnöstä katsoa velat hyväksyttävien velkojen instrumenteiksi 2 kohdassa tarkoitettujen velkojen ohella, jos

▼M8

a) laitoksella ei ole lupaa sisällyttää 3 kohdassa tarkoitettuja velkoja hyväksyttävien velkojen eriin;

b) kaikki 2 kohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät 2 kohdan ensimmäisen alakohdan d alakohdassa säädettyä edellytystä lukuun ottamatta;

c) veloilla on sama tai parempi etuoikeusasema kuin niillä 72 a artiklan 2 kohdassa tarkoitetuilla poissuljetuilla veloilla, jotka ovat ensisijaisuusjärjestyksessä viimeisinä lukuun ottamatta tämän artiklan 2 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitettuja poissuljettuja velkoja, jotka ovat kansallisen maksukyvyttömyyslainsäädännön mukaan tavanomaisia vakuudettomia vaateita huonommassa etuoikeusasemassa;

d) sellaisten 72 a artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen poissuljettujen velkojen määrä, joilla on sama tai huonompi etuoikeusasema kuin kyseisillä veloilla maksukyvyttömyyden yhteydessä, on laitoksen taseessa enintään 5 prosenttia laitoksen omien varojen ja hyväksyttävien velkojen määrästä;

e) kyseisten velkojen sisällyttäminen hyväksyttävien velkojen eriin ei aiheuttaisi olennaista riskiä menestyksekkäisiin oikeustoimiin ryhtymisestä tai pätevien korvausvaatimusten esittämisestä, minkä kriisinratkaisuviranomainen arvioi direktiivin 2014/59/EU 34 artiklan 1 kohdan g alakohdassa ja 75 artiklassa tarkoitetut periaatteet huomioon ottaen.

5. Kriisinratkaisuviranomainen voi antaa laitoksen sisällyttää vain joko 3 tai 4 kohdassa olevat velat hyväksyttävien velkojen instrumentteina.

6. Kriisinratkaisuviranomainen kuulee toimivaltaista viranomaista tarkastellessaan, täyttyvätkö tämän artiklan edellytykset.

7. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään

a) hyväksyttävien velkojen instrumenttien epäsuoran rahoituksen luonne ja siinä sovellettavat rahoitusmuodot;

b) lunastusta koskevien kannustimien muoto ja luonne sovellettaessa tämän artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan g alakohdan edellytystä ja 72 c artiklan 3 kohtaa.

Näiden teknisten sääntelystandardien luonnosten on oltava täysin yhdenmukaisia 28 artiklan 5 kohdan a alakohdan ja 52 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitetun delegoidun säädöksen kanssa.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 28 päivänä joulukuuta 2019.

Siirretään komissiolle valta täydentää tätä asetusta hyväksymällä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

72 c artikla

Hyväksyttävien velkojen instrumenttien lyhennys

1. Hyväksyttävien velkojen instrumentit, joiden jäljellä oleva maturiteetti on vähintään yksi vuosi, kelpuutetaan kokonaan hyväksyttävien velkojen eriin.

▼M8

Hyväksyttävien velkojen instrumentteja, joiden jäljellä oleva maturiteetti on alle yhden vuoden, ei kelpuuteta hyväksyttävien velkojen eriin.

2. Jos hyväksyttävien velkojen instrumentti sisältää haltijalle kuuluvan lunastusoption, joka voidaan käyttää ennen kuin instrumentin alkuperäinen ilmoitettu maturiteetti päättyy, instrumentin maturiteetti määritellään 1 kohtaa sovellettaessa ensimmäiseksi mahdolliseksi ajankohdaksi, jona haltija voi käyttää lunastusoptiota ja pyytää instrumentin lunastusta tai takaisinmaksua.

3. Jos hyväksyttävien velkojen instrumentti sisältää kannustimen siihen, että liikkeeseenlaskija toteuttaa osto-option, lunastuksen, takaisinmaksun tai takaisinoston ennen kuin instrumentin alkuperäinen ilmoitettu maturiteetti päättyy, instrumentin maturiteetti määritellään 1 kohtaa sovellettaessa ensimmäiseksi mahdolliseksi ajankohdaksi, jona liikkeeseenlaskija voi käyttää kyseistä optiota ja pyytää instrumentin lunastusta tai takaisinmaksua.

4. Jos hyväksyttävien velkojen instrumenttiin sisältyy etuaikaisen lunastuksen optioita, joiden käyttö on yksinomaan liikkeeseenlaskijan harkintavallassa ennen kuin instrumentin alkuperäinen ilmoitettu maturiteetti päättyy, mutta jos instrumenttia koskeviin säännöksiin ei sisälly kannustinta osto-option, lunastuksen, takaisinmaksun tai takaisinoston toteuttamiseen ennen kuin instrumentin alkuperäinen ilmoitettu maturiteetti päättyy eikä sisälly lunastusta tai takaisinmaksua koskevaa optiota, jonka käyttö on haltijan harkintavallassa, instrumentin maturiteetti määritellään 1 kohtaa sovellettaessa alkuperäiseksi ilmoitetuksi maturiteetiksi.

72 d artikla

Sen seuraukset, että hyväksyttävyysedellytykset eivät enää täyty

Jos 72 b artiklassa säädetyt sovellettavat edellytykset eivät enää täyty hyväksyttävien velkojen instrumentin tapauksessa, velat lakkaavat välittömästi olemasta hyväksyttävien velkojen instrumentteja.

Edellä 72 b artiklan 2 kohdassa tarkoitetut velat voidaan edelleen lukea hyväksyttävien velkojen instrumentteihin, jos ne katsotaan hyväksyttävien velkojen instrumenteiksi 72 b artiklan 3 tai 4 kohdan nojalla.

2 jakso

Hyväksyttävien velkojen eristä tehtävät vähennykset

72 e artikla

Hyväksyttävien velkojen eristä tehtävät vähennykset

1. Laitosten, jotka kuuluvat 92 a artiklan soveltamisalaan, on vähennettävä hyväksyttävien velkojen eristä seuraavat:

a) laitoksen suorat, välilliset ja synteettiset omistusosuudet omista hyväksyttävien velkojen instrumenteista, mukaan luettuina omat velat, jotka laitos voi joutua ostamaan voimassa olevien sopimusvelvoitteiden vuoksi;

▼M8

b) laitoksen suorat, välilliset ja synteettiset omistusosuudet G-SII-yhteisöjen hyväksyttävien velkojen instrumenteista, kun laitoksella on näiden yhteisöjen kanssa keskinäiset ristiinomistukset, joilla toimivaltaisen viranomaisen mielestä pyritään keinotekoisesti lisäämään kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön kykyä kattaa tappioita ja vahvistaa pääomapohjaa;

c) 72 i artiklan mukaisesti määritetty sovellettava määrä suoria, välillisiä ja synteettisiä omistusosuuksia G-SII-yhteisöjen hyväksyttävien velkojen instrumenteista, kun laitoksella ei ole merkittävää sijoitusta näissä yhteisöissä;

d) laitoksen suorat, välilliset ja synteettiset omistusosuudet G-SII-yhteisöjen hyväksyttävien velkojen instrumenteista, kun laitoksella on merkittävä sijoitus näissä yhteisöissä, lukuun ottamatta kuitenkaan merkintäsitoumuksia koskevia positioita, joita pidetään enintään viisi työpäivää.

2. Tätä jaksoa sovellettaessa kaikkia instrumentteja, joilla on sama etuoikeusasema kuin hyväksyttävien velkojen instrumenteilla, on käsiteltävä hyväksyttävien velkojen instrumentteina, lukuun ottamatta kuitenkaan sellaisia instrumentteja, joilla on sama etuoikeusasema kuin instrumenteilla, jotka katsotaan hyväksyttäviksi veloiksi 72 b artiklan 3 ja 4 kohdan nojalla.

3. Tätä jaksoa sovellettaessa laitokset voivat laskea 72 b artiklan 3 kohdassa tarkoitetuista hyväksyttävien velkojen instrumenteista olevien omistusosuuksien määrän seuraavasti:

$$h = \sum_i \left(H_i \cdot \frac{l_i}{L_i} \right)$$

jossa:

h = 72 b artiklan 3 kohdassa tarkoitetuista hyväksyttävien velkojen instrumenteista olevien omistusosuuksien määrä;

i = liikkeeseen laskevaa laitosta merkitsevä indeksi;

H_i = 72 b artiklan 3 kohdassa tarkoitetuista hyväksyttävien velkojen instrumenteista olevien liikkeeseen laskevan laitoksen i omistusosuuksien kokonaismäärä;

l_i = niiden velkojen määrä, jotka liikkeeseen laskeva laitos i sisällyttää hyväksyttävien velkojen eriin 72 b artiklan 3 kohdassa määritetyissä rajoissa tuoreimpien julkistamiensa tietojen mukaan; ja

L_i = 72 b artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen liikkeeseen laskevan laitoksen i liikkeeseen laskemien velkojen kokonaismäärä tuoreimpien liikkeeseenlaskijan julkistamien tietojen mukaan.

▼M15

4. Jos EU:ssa emoyrityksenä toimivalla laitoksella tai jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimivalla laitoksella, johon sovelletaan 92 a artiklaa, on suoria, välillisiä tai synteettisiä omistusosuuksia sellaisen yhden tai useamman tytäryrityksen omien varojen instrumenteista tai hyväksyttävien velkojen instrumenteista, joka ei kuulu samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan ryhmään kuin kyseinen emoyritys, kyseisen emoyrityksen kriisinratkaisuviranomainen voi, otettuaan asianmukaisesti huomioon mahdollisten asianomaisten tytäryritysten kriisinratkaisuviranomaisten tai asiaankuuluvien kolmansien maiden viranomaisten näkemyksen, sallia, että emoyritys vähentää tällaiset omistusosuudet vähentämällä pienemmän määrän, jonka määrittää kyseisen emoyrityksenä toimivan laitoksen kriisinratkaisuviranomainen. Kyseisen mukautetun määrän on oltava vähintään yhtä suuri kuin määrä (m), joka lasketaan seuraavasti:

▼**M15**

$$m_i = \max\{0;\ OP_i + LP_i - \max\{0;\ \beta \cdot [O_i + L_i - \max\{r_i \cdot aRWA_i;\ w_i \cdot aLRE_i\}]\}\}$$

jossa:

i = tytäryritystä merkitsevä indeksi;

OP_i = tytäryrityksen i liikkeeseen laskemien ja emoyrityksenä toimivan laitoksen hallussa olevien omien varojen instrumenttien määrä;

LP_i = tytäryrityksen i liikkeeseen laskemien ja emoyrityksenä toimivan laitoksen hallussa olevien hyväksyttävien velkojen määrä;

β = tytäryrityksen i liikkeeseen laskemien ja emoyrityksenä toimivan yrityksen hallussa olevien omien varojen instrumenttien ja hyväksyttävien velkojen instrumenttien prosentuaalinen osuus, joka lasketaan seuraavasti:

$$\beta = \frac{OP_i + LP_i}{\text{kaikkien tytäryrityksen i liikkeeseen laskemien omien varojen instrumenttien jahyväksyttävien velkojen instrumenttien määrä}}.$$

O_i = tytäryrityksen i omien varojen määrä, jossa ei oteta huomioon tämän kohdan mukaisesti laskettua vähennystä;

L_i = tytäryrityksen i hyväksyttävien velkojen määrä, jossa ei oteta huomioon tämän kohdan mukaisesti laskettua vähennystä;

r_i = suhdeluku, jota sovelletaan tytäryritykseen i sen kriisinratkaisun kohteena olevan ryhmän tasolla tämän asetuksen 92 a artiklan 1 kohdan a alakohdan ja direktiivin 2014/59/EU 45 c artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan mukaisesti, tai kolmansien maiden tytäryritysten osalta vastaava kriisinratkaisuvaatimus, jota sovelletaan tytäryritykseen i siinä kolmannessa maassa, jossa sen pääkonttori sijaitsee, jos kyseinen vaatimus täytetään instrumenteilla, jotka katsottaisiin tämän asetuksen mukaisiksi omiksi varoiksi tai hyväksyttäviksi veloiksi;

$aRWA_i$ = 92 artiklan 3 kohdan mukaisesti laskettu G-SII-yhteisön i vastuisiin sisältyvän kokonaisriskin määrä, jossa otetaan huomioon 12 a artiklan mukautukset, tai kolmansien maiden tytäryritysten osalta sovellettavien paikallisten säännösten mukaisesti laskettu G-SII-yhteisön i vastuisiin sisältyvän kokonaisriskin määrä;

w_i = suhdeluku, jota sovelletaan tytäryritykseen i sen kriisinratkaisun kohteena olevan ryhmän tasolla tämän asetuksen 92 a artiklan 1 kohdan b alakohdan ja direktiivin 2014/59/EU 45 c artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdan mukaisesti, tai kolmansien maiden tytäryritysten osalta vastaava kriisinratkaisuvaatimus, jota sovelletaan tytäryritykseen i siinä kolmannessa maassa, jossa sen pääkonttori sijaitsee, jos kyseinen vaatimus täytetään instrumenteilla, jotka katsottaisiin tämän asetuksen mukaisiksi omiksi varoiksi tai hyväksyttäviksi veloiksi;

$aLRE_i$ = 429 artiklan 4 kohdan mukaisesti laskettu G-SII-yhteisön i vastuiden kokonaismäärä tai kolmansien maiden tytäryritysten osalta sovellettavien paikallisten säännösten mukaisesti laskettu G-SII-yhteisön i vastuiden kokonaismäärä.

▼M15

Jos emoyrityksenä toimiva laitos saa ensimmäisen alakohdan mukaisesti vähentää mukautetun määrän, tytäryritys vähentää ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen omien varojen instrumenteista ja hyväksyttävien velkojen instrumenteista olevien omistusosuuksien määrän ja tämän mukautetun määrän välisen erotuksen.

5. Direktiivin 2014/59/EU 1 artiklan 1 kohdan b, c ja d alakohdassa tarkoitettujen laitosten ja yhteisöjen on vähennettävä hyväksyttävien velkojen eristä omistusosuutensa, joita niillä on omien varojen instrumenteista ja hyväksyttävien velkojen instrumenteista, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) omien varojen instrumentit ja hyväksyttävien velkojen instrumentit ovat sellaisen laitoksen tai yhteisön hallussa, joka ei ole itse kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö, mutta joka on kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön tytäryritys tai sellaisen kolmannen maan yhteisön tytäryritys, joka olisi kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö, jos se olisi sijoittautunut unioniin;

b) a alakohdassa tarkoitetun laitoksen tai yhteisön on noudatettava tämän asetuksen 92 b artiklassa tai direktiivin 2014/59/EU 45 f artiklassa säädettyjä vaatimuksia;

c) a alakohdassa tarkoitetun laitoksen tai yhteisön hallussa olevat omien varojen instrumentit ja hyväksyttävien velkojen instrumentit laski liikkeeseen tämän asetuksen 92 b artiklan 1 kohdassa tai direktiivin 2014/59/EU 45 f artiklan 1 kohdassa tarkoitettu laitos tai yhteisö, joka ei ole itse kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö ja joka kuuluu samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan ryhmään kuin a alakohdassa tarkoitettu laitos tai yhteisö.

Poiketen siitä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, omien varojen instrumenttien ja hyväksyttävien velkojen instrumenttien omistusosuuksia ei vähennetä, jos ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitetun laitoksen tai yhteisön edellytetään noudattavan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettua vaatimusta konsolidoinnin perusteella ja ensimmäisen alakohdan c alakohdassa tarkoitettu laitos tai yhteisö kuuluu ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitetun laitoksen tai yhteisön konsolidoinnin piiriin ensimmäisen osan II osaston 2 luvun mukaisesti.

Tätä kohtaa sovellettaessa viittausta hyväksyttävien velkojen eriin on pidettävä viittauksena johonkin seuraavista:

a) hyväksyttävien velkojen erät, jotka otetaan huomioon 92 b artiklassa säädetyn vaatimuksen täyttämiseksi;

b) velat, jotka täyttävät direktiivin 2014/59/EU 45 f artiklan 2 kohdan a alakohdassa säädetyt edellytykset.

Tätä kohtaa sovellettaessa viittausta omien varojen instrumentteihin ja hyväksyttävien velkojen instrumentteihin on pidettävä viittauksena johonkin seuraavista:

a) omien varojen instrumentit ja hyväksyttävien velkojen instrumentit, jotka täyttävät 92 b artiklan 2 ja 3 kohdassa säädetyt edellytykset;

b) omat varat ja velat, jotka täyttävät direktiivin 2014/59/EU 45 f artiklan 2 kohdassa säädetyt edellytykset.

▼M8

72 f artikla

Omista hyväksyttävien velkojen instrumenteista olevien omistusosuuksien vähentäminen

Sovellettaessa 72 e artiklan 1 kohdan a alakohtaa laitosten on laskettava omistusosuudet pitkien bruttopositioiden perusteella seuraavin poikkeuksin:

a) laitokset voivat laskea omistusosuuksien määrän pitkän nettoposition perusteella, jos kumpikin seuraavista edellytyksistä täyttyy:

   i) lyhyet ja pitkät positiot ovat samassa kohde-etuuteen liittyvässä vastuussa eikä lyhyisiin positioihin liity vastapuoliriskiä;

   ii) sekä lyhyet että pitkät positiot ovat molemmat kaupankäyntivarastossa tai molemmat sen ulkopuolella;

b) laitosten on määritettävä indeksiarvopapereista olevien suorien, välillisten ja synteettisten omistusosuuksien osalta vähennettävä määrä laskemalla kohteena oleva vastuu, joka liittyy kyseisiin indekseihin sisältyviin, omiin hyväksyttävien velkojen instrumentteihin;

c) laitokset voivat nettouttaa pitkät bruttopositiot, jotka ovat omissa hyväksyttävien velkojen instrumenteissa ja jotka on saatu indeksiarvopapereista olevista omistusosuuksista, niiden lyhyiden positioiden kanssa, jotka ovat omissa hyväksyttävien velkojen instrumenteissa ja jotka on saatu kohde-etuutena olevissa indekseissä olevista lyhyistä positioista, myös silloin, kun kyseisiin lyhyisiin positioihin liittyy vastapuoliriski, jos kumpikin seuraavista edellytyksistä täyttyy:

   i) lyhyet ja pitkät positiot ovat samoissa kohde-etuutena olevissa indekseissä;

   ii) sekä lyhyet että pitkät positiot ovat molemmat kaupankäyntivarastossa tai molemmat sen ulkopuolella.

72 g artikla

Hyväksyttävien velkojen erien vähennyspohja

Sovellettaessa 72 e artiklan 1 kohdan b, c ja d alakohtaa laitosten on vähennettävä pitkät bruttopositiot, jollei 72 h ja 72 i artiklassa säädetyistä poikkeuksista muuta johdu.

72 h artikla

Muiden G-SII-yhteisöjen hyväksyttävistä veloista olevien omistusosuuksien vähentäminen

Laitosten, jotka eivät hyödynnä 72 j artiklassa säädettyä poikkeusta, on tehtävä 72 e artiklan 1 kohdan c ja d alakohdassa tarkoitetut vähennykset seuraavasti:

a) ne voivat laskea hyväksyttävien velkojen instrumenteista olevat suorat, välilliset ja synteettiset omistusosuudet samassa kohde-etuuteen liittyvässä vastuussa olevan pitkän nettoposition perusteella, jos kumpikin seuraavista edellytyksistä täyttyy:

▼M8

i) lyhyen position erääntymispäivä on joko sama tai myöhempi kuin pitkän position erääntymispäivä tai lyhyen position jäljellä oleva maturiteetti on vähintään yksi vuosi;

ii) sekä pitkä positio että lyhyt positio ovat molemmat kaupankäyntivarastossa tai molemmat sen ulkopuolella;

b) niiden on määritettävä indeksiarvopapereista olevien suorien, välillisten ja synteettisten omistusosuuksien osalta vähennettävä määrä laskemalla jaottelumenetelmää käyttäen kohteena oleva vastuu, joka liittyy kyseisiin indekseihin sisältyviin omiin hyväksyttävien velkojen instrumentteihin.

72 i artikla

Hyväksyttävien velkojen vähentäminen, kun laitoksella ei ole merkittävää sijoitusta G-SII-yhteisöissä

1. Sovellettaessa 72 e artiklan 1 alakohdan c alakohtaa laitosten on laskettava sovellettava vähennettävä määrä kertomalla tämän kohdan a alakohdassa tarkoitettu määrä tämän kohdan b alakohdassa tarkoitetusta laskutoimituksesta saatavalla kertoimella:

a) kokonaismäärä, jolla laitoksen suorat, välilliset ja synteettiset omistusosuudet niiden finanssialan yhteisöjen ydinpääoman (CET1), ensisijaisen lisäpääoman (AT1) ja toissijaisen pääoman (T2) instrumenteista ja niiden G-SII-yhteisöjen hyväksyttävien velkojen instrumenteista, joissa laitoksella ei ole merkittävää sijoitusta, ylittävät 10 prosenttia laitoksen ydinpääoman (CET1) eristä ja joka on laskettu seuraavien säännösten soveltamisen jälkeen:

i) 32–35 artikla;

▼M17

ii) 36 artiklan 1 kohdan a–g alakohta, k alakohdan ii–vi alakohta ja l, m ja n alakohta, lukuun ottamatta määrää, joka on vähennettävä tulevista veronalaisista voitoista riippuvien ja väliaikaisten erojen seurauksena syntyvien laskennallisten verosaamisten osalta;

▼M8

iii) 44 ja 45 artikla;

b) niiden G-SII-yhteisöjen, joissa laitoksella ei ole merkittävää sijoitusta, hyväksyttävien velkojen instrumenteista olevien laitoksen suorien, välillisten ja synteettisten omistusosuuksien määrä jaettuna kaikkien niiden suorien, välillisten ja synteettisten omistusosuuksien kokonaismäärällä, jotka laitoksella on niiden finanssialan yhteisöjen ensisijaisen oman ydinpääoman (CET1), ensisijaisen lisäpääoman (AT1) ja toissijaisen pääoman (T2) instrumenteista ja niiden G-SII-yhteisöjen hyväksyttävien velkojen instrumenteista, joissa kriisinratkaisun kohteena olevalla yhteisöllä ei ole merkittävää sijoitusta.

2. Laitosten on jätettävä pois 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetuista määristä ja 1 kohdan b alakohdan mukaisen kertoimen laskennasta merkintäsitoumuksia koskevat positiot, joita pidetään enintään viisi työpäivää.

▼M8

3. Edellä 1 kohdan mukaisesti vähennettävä määrä on kohdistettava kuhunkin laitoksen hallussa olevaan G-SII-yhteisön hyväksyttävien velkojen instrumenttiin. Laitosten on määritettävä kustakin hyväksyttävien velkojen instrumentista se määrä, joka on vähennettävä 1 kohdan mukaisesti, kertomalla tämän kohdan a alakohdassa tarkoitettu määrä tämän kohdan b alakohdassa tarkoitetulla osuudella:

a) 1 kohdan mukaisesti vähennettävien omistusosuuksien määrä;

b) laitoksen hallussa olevan kunkin hyväksyttävien velkojen instrumentin osuus niiden suorien, välillisten ja synteettisten omistusosuuksien kokonaismäärästä, jotka laitoksella on niiden G-SII-yhteisöjen hyväksyttävien velkojen instrumenteista, joissa sillä ei ole merkittävää sijoitusta.

4. Edellä 72 e artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen omistusosuuksien määrää, joka on enintään 10 prosenttia laitoksen ydinpääoman (CET1) eristä tämän artiklan 1 kohdan a alakohdan i, ii ja iii alakohdan säännösten soveltamisen jälkeen, ei saa vähentää, ja siihen on tarvittaessa sovellettava kolmannen osan II osaston 2 tai 3 luvun mukaisia riskipainoja ja kolmannen osan IV osaston vaatimuksia.

5. Laitosten on määritettävä kustakin hyväksyttävien velkojen instrumentista 4 kohdan mukaan riskipainotettava määrä kertomalla 4 kohdan mukaan riskipainotettavien omistusosuuksien määrä 3 kohdan b alakohdassa tarkoitetusta laskennasta saatavalla määrällä.

72 j artikla

Kaupankäyntivarastoa koskeva poikkeus hyväksyttävien velkojen eristä tehtävistä vähennyksistä

1. Laitokset voivat päättää olla vähentämättä määrättyä osaa hyväksyttävien velkojen instrumenteista olevista suorista, välillisistä ja synteettisistä omistusosuuksistaan, jotka ovat yhteenlaskettuina ja pitkien bruttopositioiden perusteella arvostettuina enintään 5 prosenttia laitoksen ydinpääoman (CET1) eristä 32–36 artiklan soveltamisen jälkeen, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) omistusosuudet ovat kaupankäyntivarastossa;

b) hyväksyttävien velkojen instrumentteja pidetään hallussa enintään 30 pankkipäivää.

2. Niiden erien määriin, joita ei vähennetä 1 kohdan mukaisesti, on sovellettava kaupankäyntivarastoon kuuluvia eriä koskevia omien varojen vaatimuksia.

3. Jos 1 kohdassa säädetyt edellytykset eivät enää täyty kyseisen kohdan mukaisesti vähentämättä jätettävien omistusosuuksien osalta, kyseiset omistusosuudet on vähennettävä 72 g artiklan mukaisesti soveltamatta 72 h ja 72 i artiklassa säädettyjä poikkeuksia.

▼M8

3 jakso

Omat varat ja hyväksyttävät velat

72 k artikla

Hyväksyttävät velat

Laitoksen hyväksyttävät velat koostuvat laitoksen hyväksyttävien velkojen eristä 72 e artiklassa tarkoitettujen vähennysten jälkeen.

72 l artikla

Omat varat ja hyväksyttävät velat

Laitoksen omat varat ja hyväksyttävät velat koostuvat laitoksen omien varojen ja hyväksyttävien velkojen summasta.

▼B

6 LUKU

▼M8

Omia Varoja Ja Hyväksyttäviä Velkoja Koskevat Yleiset Vaatimukset

▼B

73 artikla

▼M8

Instrumentteihin liittyvä voitonjako

1. Pääomainstrumentteja ja velkoja, joiden osalta laitoksella on yksinomainen harkintavalta päättää voitonjaon maksamisesta muussa muodossa kuin käteisenä tai omien varojen instrumentteina, ei katsota ydinpääoman (CET1), ensisijaisen lisäpääoman (AT1), toissijaisen pääoman (T2) tai hyväksyttävien velkojen instrumenteiksi, paitsi jos laitos on saanut etukäteisen luvan toimivaltaiselta viranomaiselta.

2. Toimivaltaisten viranomaisten on myönnettävä 1 kohdassa tarkoitettu etukäteinen lupa vain, jos ne katsovat, että kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) edellä 1 kohdassa tarkoitettu harkintavalta tai voitonjaon mahdollinen muoto ei vaikuttaisi haitallisesti laitoksen kykyyn peruuttaa instrumenttiin liittyviä maksuja;

b) edellä 1 kohdassa tarkoitettu harkintavalta tai voitonjaon mahdollinen muoto ei vaikuttaisi haitallisesti pääomainstrumentin tai velan kykyyn kattaa tappioita;

c) edellä 1 kohdassa tarkoitettu harkintavalta tai voitonjaon mahdollinen muoto ei muutoin alentaisi pääomainstrumentin tai velan laatua.

Ennen 1 kohdassa tarkoitetun etukäteisen luvan myöntämistä toimivaltaisen viranomaisen on kuultava kriisinratkaisuviranomaista siitä, täyttääkö laitos kyseiset edellytykset.

▼M8

3. Pääomainstrumentteja ja velkoja, joiden osalta muulla oikeushenkilöllä kuin ne liikkeeseen laskeneella laitoksella on harkintavalta päättää tai vaatia, että instrumentteihin tai velkoihin liittyvä voitonjako suoritetaan muussa muodossa kuin käteisenä tai omien varojen instrumentteina, ei katsota ydinpääoman (CET1), ensisijaisen lisäpääoman (AT1), toissijaisen pääoman (T2) tai hyväksyttävien velkojen instrumenteiksi.

4. Laitokset voivat käyttää yleistä markkinaindeksiä yhtenä perustana määritettäessä ensisijaisen lisäpääoman (AT1), toissijaisen pääoman (T2) ja hyväksyttävien velkojen instrumentteihin liittyvän voitonjaon tasoa.

▼B

5. Edellä 4 kohtaa ei sovelleta, jos laitos on kyseisen yleisen markkinaindeksin referenssiomaisuuserä, paitsi jos molemmat seuraavista edellytyksistä täyttyvät:

a) laitos katsoo, että kyseisen yleisen markkinaindeksin muutokset eivät merkittävästi korreloi laitoksen, sen emoyrityksenä toimivan laitoksen, emoyrityksenä toimivan rahoitusalan holdingyhtiön, emoyrityksenä toimivan rahoitusalan sekaholdingyhtiön taikka emoyrityksenä toimivan monialan holdingyhtiön luottokelpoisuuteen;

b) toimivaltainen viranomainen ei ole päätynyt a alakohdassa tarkoitetusta eriävään määritykseen.

▼M8

6. Laitosten on ilmoitettava ja julkistettava yleiset markkinaindeksit, joista niiden pääomainstrumentit ja hyväksyttävien velkojen instrumentit ovat riippuvaisia.

▼B

7. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset niiden edellytysten määrittelemiseksi, joiden täyttyessä markkinaindeksit katsotaan yleisindekseiksi 4 kohtaa sovellettaessa.

▼C1

EPV toimittaa teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 28 päivänä heinäkuuta 2013.

▼B

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

▼M17

74 artikla

Omistusosuus säänneltyjen finanssialan yhteisöjen liikkeeseenlaskemista pääomainstrumenteista, joita ei katsota lakisääteiseksi pääomaksi

Laitokset eivät saa vähentää mistään omien varojen osatekijöistä säännellyn finanssialan yhteisön liikkeeseenlaskemien pääomainstrumenttien suoria, välillisiä tai synteettisiä omistusosuuksia, joita ei katsota kyseisen yhteisön lakisääteiseksi pääomaksi. Laitosten on tarvittaessa sovellettava tällaisiin omistusosuuksiin riskipainoja kolmannen osan II osaston 2 luvun mukaisesti.

▼B

75 artikla

Lyhyiden positioiden vähentämistä ja maturiteettia koskevat vaatimukset

▼M8

Edellä 45 artiklan a alakohdassa, 59 artiklan a alakohdassa, 69 artiklan a alakohdassa ja 72 h artiklan a alakohdassa tarkoitettujen lyhyiden positioiden maturiteettia koskevien vaatimusten katsotaan täyttyvän hallussa olevien positioiden osalta, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

▼B

a) laitoksella on sopimukseen perustuva oikeus myydä sovittuna tulevana ajankohtana vastapuolelle, joka tarjoaa suojan suojattavalle pitkälle positiolle;

b) laitokselle suojan tarjoavalla vastapuolella on sopimukseen perustuva velvoite ostaa laitokselta kyseisenä sovittuna tulevana ajankohtana a alakohdassa tarkoitettu pitkä positio.

▼M8
▼C7

76 artikla

Pääomainstrumenteista ja veloista olevat indeksiomistusosuudet

1. Laitokset voivat 42 artiklan a alakohtaa, 45 artiklan a alakohtaa, 57 artiklan a alakohtaa, 59 artiklan a alakohtaa, 67 artiklan a alakohtaa, 69 artiklan a alakohtaa, 72 f artiklan a alakohtaa ja 72 h artiklan a alakohtaa sovellettaessa vähentää pääomainstrumentissa tai velassa olevan pitkän position määrää sen indeksin osuudella, joka on muodostettu samasta kohde- etuutena olevasta vastuusta, jota suojataan, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) suojattava pitkä positio ja sen suojauksessa käytettävässä indeksissä oleva lyhyt positio ovat molemmat kaupankäyntivarastossa tai molemmat sen ulkopuolella;

b) edellä a alakohdassa tarkoitetut positiot arvostetaan käypään arvoon laitoksen taseessa;

c) edellä a alakohdassa tarkoitettu lyhyt positio katsotaan laitoksen sisäisten valvontamenettelyjen mukaiseksi todelliseksi suojaksi;

d) toimivaltaiset viranomaiset arvioivat c alakohdassa tarkoitettujen valvontamenettelyjen riittävyyttä vähintään vuosittain ja ovat vakuuttuneita niiden jatkuvasta asianmukaisuudesta.

2. Vaihtoehtona sille, että laitos laskee vastuunsa, joka liittyy eriin, jotka mainitaan yhdessä tai useammassa seuraavista alakohdista, laitos voi käyttää toimivaltaisen viranomaisen etukäteisellä luvalla varovaista arviota kohde- etuutena olevasta vastuustaan, joka liittyy indekseihin sisältyviin pääomainstrumentteihin ja velkoihin:

▼C7

a) indekseihin sisältyvät ydinpääoman (CET1), ensisijaisen lisäpääoman (AT1), toissijaisen pääoman (T2) ja hyväksyttävien velkojen instrumentit;

b) indekseihin sisältyvät finanssialan yhteisöjen ydinpääoman (CET1), ensisijaisen lisäpääoman (AT1) ja toissijaisen pääoman (T2) instrumentit;

c) indekseihin sisältyvät laitosten hyväksyttävien velkojen instrumentit.

▼M8

3. Toimivaltaiset viranomaiset saavat myöntää 2 kohdassa tarkoitetun etukäteisen luvan vain, jos laitos on osoittanut niiden hyväksymällä tavalla, että laitoksen olisi toiminnallisesti raskasta valvoa kohde-etuutena olevaa vastuutaan, joka liittyy tapauksen mukaan yhdessä tai useammassa 2 kohdan alakohdassa mainittuihin eriin.

▼B

4. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa määritetään

a) milloin 2 kohdassa tarkoitetussa arviossa, jota käytetään vaihtoehtona suojattavan vastuun laskemiselle, on noudatettu riittävää varovaisuutta;

b) mitä ilmaisulla "toiminnallisesti raskasta" tarkoitetaan 3 kohtaa sovellettaessa.

▼C1

EPV toimittaa teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 28 päivänä heinäkuuta 2013.

▼B

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

▼M8

77 artikla

Omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vähentämisen edellytykset

1. Laitoksen on saatava toimivaltaiselta viranomaiselta etukäteinen lupa mihin tahansa seuraavista toimista:

a) laitoksen liikkeeseen laskemien ydinpääoman (CET1) instrumenttien vähentäminen, lunastaminen tai takaisinosto sovellettavassa kansallisessa lainsäädännössä sallitulla tavalla;

b) omien varojen instrumentteihin liittyvien ylikurssirahastojen vähentäminen, voitonjako tai uudelleenluokittelu omien varojen eräksi;

c) ensisijaisen lisäpääoman (AT1) tai toissijaisen pääoman (T2) instrumenttien osto-option, lunastuksen, takaisinmaksun tai takaisinoston toteuttaminen ennen sopimuksenmukaista maturiteettia.

2. Laitoksen on saatava kriisinratkaisuviranomaiselta etukäteinen lupa toteuttaa 1 kohtaan sisältymättömien tapauksen mukaan hyväksyttävien velkojen instrumenttien osto-optio, lunastus, takaisinmaksu tai takaisinosto ennen sopimuksenmukaista maturiteettia.

▼M8

78 artikla

Valvontaviranomaisen lupa omien varojen vähentämiseen

1. Toimivaltaisen viranomaisen on myönnettävä laitokselle lupa toteuttaa ydinpääoman (CET1), ensisijaisen lisäpääoman (AT1) tai toissijaisen pääoman (T2) instrumenttien vähentämisiä, takaisinostoja, osto-optioita tai lunastuksia tai niihin liittyvien ylikurssirahastojen vähentämisiä, voitonjakoja tai uudelleenluokitteluja, kun jompikumpi seuraavista edellytyksistä täyttyy:

a) laitos korvaa ennen 77 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua toimea tai samanaikaisesti sen kanssa 77 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut instrumentit tai niihin liittyvät ylikurssirahastot vähintään yhtä laadukkailla tai laadukkaammilla omien varojen instrumenteilla laitoksen tuloksen tuottamiskyvyn kannalta kestävillä ehdoilla;

b) laitos on osoittanut toimivaltaisen viranomaisen hyväksymällä tavalla, että laitoksen omat varat ja hyväksyttävät velat ylittäisivät tämän asetuksen 77 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun toimen jälkeen tässä asetuksessa, direktiivissä 2013/36/EU ja direktiivissä 2014/59/EU säädetyt vaatimukset marginaalilla, jota toimivaltainen viranomainen pitää tarpeellisena.

Jos laitos antaa riittävät takeet siitä, että se kykenee harjoittamaan toimintaansa omilla varoilla, jotka ylittävät tässä asetuksessa ja direktiivissä 2013/36/EU säädetyt vaatimukset, toimivaltainen viranomainen voi myöntää kyseiselle laitokselle yleisen etukäteisen luvan toteuttaa mitä tahansa tämän asetuksen 77 artiklan 1 kohdassa säädettyjä toimia, jos täytetään perusteet, joilla varmistetaan, että tällaiset tulevat toimet ovat tämän kohdan a ja b alakohdassa säädettyjen edellytysten mukaiset. Tämän yleisen etukäteisen luvan saa myöntää ainoastaan tietyksi, enintään yhden vuoden pituiseksi ajanjaksoksi, jonka jälkeen se voidaan uusia. Yleisen etukäteisen luvan saa myöntää ainoastaan tiettyä toimivaltaisen viranomaisen ennalta vahvistamaa määrää varten. ►C7 Ydinpääoman (CET1) instrumenttien tapauksessa ennalta vahvistettu määrä saa olla enintään 3 prosenttia kyseisestä liikkeeseenlaskusta ja enintään 10 prosenttia määrästä, jolla ydinpääoma (CET1) ylittää tässä asetuksessa, direktiivissä 2013/36/EU ja direktiivissä 2014/59/EU säädettyjen ydinpääomaa (CET1) koskevien vaatimusten summan ja marginaalin, jota toimivaltainen viranomainen pitää tarpeellisena. ◄ Ensisijaisen lisäpääoman (AT1) tai toissijaisen pääoman (T2) instrumenttien tapauksessa ennalta vahvistettu määrä saa olla enintään 10 prosenttia kyseisestä liikkeeseenlaskusta ja enintään 3 prosenttia liikkeeseen laskettujen ensisijaisen lisäpääoman (AT1) tai toissijaisen pääoman (T2) instrumenttien kokonaismäärästä tapauksen mukaan.

Toimivaltaisten viranomaisten on peruutettava yleinen etukäteinen lupa, jos laitos rikkoo jotakin kyseistä lupaa varten vahvistettua perustetta.

2. Arvioidessaan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen korvaavien instrumenttien kestävyyttä laitoksen tuloksen tuottamiskyvyn kannalta toimivaltaisten viranomaisten on tarkasteltava, missä määrin kyseiset korvaavat pääomainstrumentit olisivat laitoksen kannalta kalliimpia kuin ne pääomainstrumentit tai ylikurssirahastot, jotka niiden on määrä korvata.

▼M8

3. Kun laitos toteuttaa 77 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetun toimen ja 27 artiklassa tarkoitettujen ydinpääoman (CET1) instrumenttien lunastamisesta ei saa sovellettavan kansallisen lainsäädännön mukaan kieltäytyä, toimivaltainen viranomainen voi poiketa tämän artiklan 1 kohdassa säädetyistä edellytyksistä sillä ehdolla, että se vaatii laitosta rajoittamaan tällaisten instrumenttien lunastamista asianmukaisin perustein.

4. Toimivaltaiset viranomaiset voivat antaa laitoksille luvan toteuttaa ensisijaisen lisäpääoman (AT1) tai toissijaisen pääoman (T2) instrumenttien tai niihin liittyvien ylikurssirahastojen osto-optioita, lunastuksia, takaisinmaksuja tai takaisinostoja viiden vuoden kuluessa niiden liikkeeseenlaskupäivästä, jos 1 kohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät ja jokin seuraavista edellytyksistä täyttyy:

a) kyseisten instrumenttien luokitusta koskevissa säännöksissä on tapahtunut muutos, jonka johdosta instrumentit todennäköisesti suljettaisiin omien varojen ulkopuolelle tai luokiteltaisiin uudelleen laadultaan alempiarvoisiksi omiksi varoiksi, ja kumpikin seuraavista edellytyksistä täyttyy:

   i) toimivaltainen viranomainen katsoo kyseisen muutoksen olevan riittävän varma;

   ii) laitos osoittaa toimivaltaisen viranomaisen hyväksymällä tavalla, että kyseisten instrumenttien sääntelyn mukaista uudelleenluokitusta ei voitu kohtuudella ennakoida ajankohtana, jona ne laskettiin liikkeeseen;

b) kyseisiin instrumentteihin sovellettavassa verotuskohtelussa on tapahtunut muutos, jonka laitos osoittaa toimivaltaisen viranomaisen hyväksymällä tavalla olevan olennainen ja jota ei voitu kohtuudella ennakoida ajankohtana, jona instrumentit laskettiin liikkeeseen;

c) instrumentit ja niihin liittyvät ylikurssirahastot vapautetaan uusista säännöksistä määräajaksi vakavaraisuusasetuksen 494 b artiklan nojalla;

d) laitos korvaa ennen 77 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua toimea tai samanaikaisesti sen kanssa 77 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut instrumentit tai niihin liittyvät ylikurssirahastot vähintään yhtä laadukkailla tai laadukkaammilla omien varojen instrumenteilla laitoksen tuloksen tuottamiskyvyn kannalta kestävillä ehdoilla, ja toimivaltainen viranomainen on sallinut kyseisen toimen todettuaan, että se olisi vakavaraisuuden kannalta hyödyllinen ja perusteltavissa poikkeuksellisilla olosuhteilla;

e) ensisijaisen lisäpääoman (AT1) tai toissijaisen pääoman (T2) instrumentit ostetaan takaisin markkinatakausta varten.

5. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään

a) ilmaisun ”laitoksen tuloksen tuottamiskyvyn kannalta kestävä” merkitys;

b) 3 kohdassa tarkoitetut asianmukaiset perusteet rajoittaa lunastamista;

▼M8

c) menettelyvaatimukset, mukaan luettuina rajoitukset ja menettelyt, joita on noudatettava toimivaltaisten viranomaisten myöntäessä etukäteisen luvan 77 artiklan 1 kohdassa mainittuun toimeen, ja tietovaatimukset, jotka laitoksen on täytettävä hakiessaan toimivaltaiselta viranomaiselta lupaa toteuttaa kyseisessä kohdassa mainittu toimi, mukaan luettuina menettely, jota sovelletaan lunastettaessa osuuskuntien jäsenille liikkeeseen laskettuja osakkeita, ja hakemuksen käsittelyn määräaika;

EPV toimittaa teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 28 päivänä heinäkuuta 2013.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

78 a artikla

Lupa vähentää hyväksyttävien velkojen instrumentteja

1. Kriisinratkaisuviranomaisen on myönnettävä laitokselle lupa toteuttaa hyväksyttävien velkojen instrumenttien osto-optioita, lunastuksia, takaisinmaksuja tai takaisinostoja, kun jokin seuraavista edellytyksistä täyttyy:

a) laitos korvaa ennen 77 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua toimea tai samanaikaisesti sen kanssa hyväksyttävien velkojen instrumentit vähintään yhtä laadukkailla tai laadukkaammilla omien varojen tai hyväksyttävien velkojen instrumenteilla laitoksen tuloksen tuottamiskyvyn kannalta kestävillä ehdoilla;

b) laitos on osoittanut kriisinratkaisuviranomaisen hyväksymällä tavalla, että laitoksen omat varat ja hyväksyttävät velat ylittäisivät tämän asetuksen 77 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun toimen jälkeen tässä asetuksessa, direktiiveissä 2013/36/EU ja 2014/59/EU säädetyt omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevat vaatimukset marginaalilla, jota kriisinratkaisuviranomainen pitää yhteisymmärryksessä toimivaltaisen viranomaisen kanssa tarpeellisena;

c) laitos on osoittanut kriisinratkaisuviranomaisen hyväksymällä tavalla, että hyväksyttävien velkojen korvaaminen osittain tai kokonaan omien varojen instrumenteilla on tarpeen, jotta voidaan täyttää toimiluvan jatkamiselle tässä asetuksessa ja direktiivissä 2013/36/EU säädetyt omia varoja koskevat vaatimukset.

Jos laitos antaa riittävät takeet siitä, että se kykenee harjoittamaan toimintaansa omilla varoilla ja hyväksyttävillä veloilla, jotka ylittävät tässä asetuksessa, direktiiveissä 2013/36/EU ja 2014/59/EU säädetyt vaatimukset, kriisinratkaisuviranomainen voi toimivaltaista viranomaista kuultuaan myöntää kyseiselle laitokselle yleisen etukäteisen luvan toteuttaa hyväksyttävien velkojen instrumenttien osto-optioita, lunastuksia, takaisinmaksuja tai takaisinostoja, jos täytetään perusteet, joilla varmistetaan, että tällaiset tulevat toimet ovat tämän kohdan a ja b alakohdassa säädettyjen edellytysten mukaiset. Tämän yleisen etukäteisen luvan saa myöntää ainoastaan tietyksi, enintään yhden vuoden pituiseksi ajanjaksoksi, jonka jälkeen se voidaan uusia. Yleisen etukäteisen luvan saa myöntää tiettyä kriisinratkaisuviranomaisen ennalta vahvistamaa määrää varten. Kriisinratkaisuviranomaisten on ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille kaikista myönnetyistä yleisistä etukäteisistä luvista.

▼M8

Kriisinratkaisuviranomaisen on peruutettava yleinen etukäteinen lupa, jos laitos rikkoo jotakin kyseistä lupaa varten vahvistettua perustetta.

2. Arvioidessaan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen korvaavien instrumenttien kestävyyttä laitoksen tuloksen tuottamiskyvyn kannalta toimivaltaisten viranomaisten on tarkasteltava, missä määrin kyseiset korvaavat pääomainstrumentit olisivat laitoksen kannalta kalliimpia kuin ne pääomainstrumentit tai ylikurssirahastot, jotka niiden on määrä korvata.

3. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään

a) toimivaltaisen viranomaisen ja kriisinratkaisuviranomaisen välinen yhteistyömenettely;

b) 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun luvan myöntämistä koskeva menettely, mukaan lukien määräajat ja tietovaatimukset;

c) 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetun yleisen etukäteisen luvan myöntämistä koskeva menettely, mukaan lukien määräajat ja tietovaatimukset;

d) ilmaisun ”laitoksen tuloksen tuottamiskyvyn kannalta kestävä” merkitys.

Tämän kohdan ensimmäisen alakohdan d alakohtaa sovellettaessa teknisten sääntelystandardien luonnosten on oltava täysin yhdenmukaiset 78 artiklassa tarkoitetun delegoidun säädöksen kanssa.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 28 päivänä joulukuuta 2019.

Siirretään komissiolle valta täydentää tätä asetusta hyväksymällä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

▼B

79 artikla

▼M8

Väliaikainen poikkeus omista varoista ja hyväksyttävistä veloista tehtävistä vähennyksistä

1. Kun laitos pitää hallussaan pääomainstrumentteja tai velkoja, jotka katsotaan omien varojen instrumenteiksi finanssialan yhteisössä tai hyväksyttävien velkojen instrumenteiksi laitoksessa, ja kun toimivaltainen viranomainen katsoo, että kyseisiä omistusosuuksia pidetään hallussa rahoitustuen antamiseksi, minkä tavoitteena on kyseisen yhteisön tai laitoksen uudelleenorganisointi tai elinkelpoisuuden palauttaminen, toimivaltainen viranomainen voi väliaikaisesti olla soveltamatta vähentämissäännöksiä, joita sovellettaisiin muutoin näihin instrumentteihin.

▼B

2. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään väliaikaisuuden käsitettä 1 kohdan soveltamiseksi ja määritetään edellytykset, joilla toimivaltainen viranomainen voi katsoa, että kyseisiä osakkeita pidetään väliaikaisesti hallussa rahoitustuen antamiseksi, minkä tavoitteena on asianomaisen yhteisön uudelleenorganisointi tai pelastaminen.

▼C1

EPV toimittaa teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 28 päivänä heinäkuuta 2013.

▼B

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

▼M8

79 a artikla

Omien varojen ja hyväksyttävien velkojen instrumentteja koskevien edellytysten noudattamisen arviointi

Laitosten on otettava huomioon instrumenttien oikeudellisen muodon lisäksi niiden merkitykselliset ominaisuudet arvioidessaan toisessa osassa säädettyjen vaatimusten noudattamista. Instrumentin merkityksellisten ominaisuuksien arvioinnissa on otettava huomioon kaikki instrumentteihin liittyvät järjestelyt, myös ne, joita ei erikseen mainita instrumentteja koskevissa ehdoissa ja edellytyksissä, jotta voidaan todeta, että tällaisten järjestelyjen taloudelliset yhteisvaikutukset ovat asiaa koskevien säännösten tavoitteen mukaisia.

▼B

80 artikla

▼M8

Omien varojen ja hyväksyttävien velkojen instrumenttien laadun jatkuva valvonta

1. EPV valvoo laitosten unionissa liikkeeseen laskemien omien varojen ja hyväksyttävien velkojen instrumenttien laatua ja, jos on huomattavaa näyttöä siitä, etteivät kyseiset instrumentit täytä tässä asetuksessa säädettyjä hyväksyttävyyskriteerejä, ilmoittaa siitä välittömästi komissiolle.

Toimivaltaisten viranomaisten on EPV:n pyynnöstä toimitettava EPV:lle viipymättä kaikki sen merkityksellisiksi katsomat tiedot uusista pääomainstrumenteista tai uudentyyppisistä veloista, jotka on laskettu liikkeeseen, jotta EPV voi valvoa laitosten unionissa liikkeeseen laskemien omien varojen ja hyväksyttävien velkojen instrumenttien laatua.

▼B

2. Ilmoitukseen on sisällyttävä:

a) yksityiskohtainen selvitys havaittujen puutteiden luonteesta ja laajuudesta;

b) EPV:n tarpeellisina pitämiä komission toimia koskeva tekninen neuvonta;

▼B

c) niiden EPV:n menetelmien merkittävät muutokset, joita käytetään laitosten vakavaraisuuden stressitestauksessa.

▼M8

3. EPV antaa komissiolle teknistä neuvontaa mahdollisista merkittävistä muutoksista, joita se katsoo tarvittavan omien varojen ja hyväksyttävien velkojen määritelmään seuraavien seikkojen vuoksi:

▼B

a) markkinastandardien ja -käytäntöjen asiaankuuluvat muutokset;

b) asiaankuuluvien oikeudellisten normien ja tilinpäätösstandardien muutokset;

c) niiden EPV:n menetelmien merkittävät muutokset, joita käytetään laitosten vakavaraisuuden stressitestauksessa.

4. EPV antaa komissiolle viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2014 teknistä neuvontaa siitä, miten käypään arvoon arvostettuja realisoitumattomia voittoja voidaan käsitellä muulla tavoin kuin sisällyttämällä ne ydinpääomaan (CET1) ilman oikaisua. Tällaisissa suosituksissa on otettava huomioon kansainvälisten tilinpäätösstandardien ja pankkeihin sovellettavia vakavaraisuusstandardeja koskevien kansainvälisten sopimusten asiaa koskevat muutokset.

II OSASTO

VÄHEMMISTÖOSUUDET JA TYTÄRYRITYSTEN LIIKKEESEENLASKEMAT ENSISIJAISEN LISÄPÄÄOMAN (AT1) JA TOISSIJAISEN PÄÄOMAN (T2) INSTRUMENTIT

81 artikla

Vähemmistöosuudet, jotka voidaan sisällyttää konsolidoituun ydinpääomaan (CET1)

▼M8

1. Vähemmistöosuuksiin kuuluvat yhteenlasketut tytäryrityksen ydinpääoman (CET1) erät, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

▼M9

a) tytäryritys on jokin seuraavista:

i) laitos;

ii) yritys, johon sovelletaan tämän asetuksen ja direktiivin 2013/36/EU vaatimuksia sovellettavan kansallisen lainsäädännön nojalla;

iii) väliyhtiönä toimiva rahoitusalan holdingyhtiö tai väliyhtiönä toimiva rahoitusalan sekaholdingyhtiö, johon sovelletaan tämän asetuksen vaatimuksia alakonsolidoinnin perusteella tai välihenkilönä toimiva sijoitusalan holdingyhtiö, johon sovelletaan asetuksen (EU) 2019/2033vaatimuksia konsolidoinnin perusteella;

iv) sijoituspalveluyritys;

▼M9

v) kolmannessa maassa sijaitseva väliyhtiönä toimiva rahoitusalan holdingyhtiö edellyttäen, että siihen sovelletaan yhtä tiukkoja vakavaraisuusvaatimuksia kuin kyseisen kolmannen maan luottolaitoksiin, jos komissio on hyväksynyt 107 artiklan 4 kohdan mukaisen päätöksen siitä, että kyseiset vakavaraisuusvaatimukset vastaavat vähintään tämän asetuksen vaatimuksia;

▼M8

b) tytäryritys kuuluu ensimmäisen osan II osaston 2 luvun nojalla kokonaan konsolidoinnin piiriin;

c) muut henkilöt kuin ensimmäisen osan II osaston 2 luvun nojalla konsolidoinnin piiriin kuuluvat yritykset omistavat tämän kohdan johdantokappaleessa tarkoitetut ydinpääoman (CET1) erät.

▼B

2. Vähemmistöosuuksia, jotka laitoksen emoyrityksenä toimiva yritys tai sen tytäryritykset rahoittavat suoraan tai välillisesti erillisyhtiön kautta tai muulla tavoin, ei katsota konsolidoiduksi ydinpääomaksi (CET1).

▼M8
▼C7

82 artikla

Ehdot täyttävät ensisijainen lisäpääoma (AT1), ensisijainen pääoma (T1) ja toissijainen pääoma (T2) ja ehdot täyttävät omat varat

Ehdot täyttäviin ensisijaiseen lisäpääomaan (AT1), ensisijaiseen pääomaan (T1) ja toissijaiseen pääomaan (T2) ja ehdot täyttäviin omiin varoihin kuuluvat tapauksen mukaan tytäryrityksen vähemmistöosuuksien, ensisijaisen lisäpääoman (AT1) tai toissijaisen pääoman (T2) instrumentit sekä ylikurssirahastot, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

▼M9

a) tytäryritys on jokin seuraavista:

i) laitos;

ii) yritys, johon sovelletaan tämän asetuksen ja direktiivin 2013/36/EU vaatimuksia sovellettavan kansallisen lainsäädännön nojalla;

iii) väliyhtiönä toimiva rahoitusalan holdingyhtiö tai väliyhtiönä toimiva rahoitusalan sekaholdingyhtiö, johon sovelletaan tämän asetuksen vaatimuksia alakonsolidoinnin perusteella tai välihenkilönä toimiva sijoitusalan holdingyhtiö, johon sovelletaan asetuksen (EU) 2019/2033vaatimuksia konsolidoinnin perusteella;

iv) sijoituspalveluyritys;

v) kolmannessa maassa sijaitseva väliyhtiönä toimiva rahoitusalan holdingyhtiö edellyttäen, että siihen sovelletaan yhtä tiukkoja vakavaraisuusvaatimuksia kuin kyseisen kolmannen maan luottolaitoksiin, jos komissio on hyväksynyt 107 artiklan 4 kohdan mukaisen päätöksen siitä, että kyseiset vakavaraisuusvaatimukset vastaavat vähintään tämän asetuksen vaatimuksia;

▼C7

b) tytäryritys kuuluu ensimmäisen osan II osaston 2 luvun nojalla kokonaan konsolidoinnin piiriin;

c) muut henkilöt kuin ensimmäisen osan II osaston 2 luvun nojalla konsolidoinnin piiriin kuuluvat yritykset omistavat tämän kohdan johdanto-osassa tarkoitetun ydinpääoman (CET1), ensisijaisen pääoman (T1) ja toissijaisen pääoman (T2).

▼B

83 artikla

Ehdot täyttävät erillisyhtiön liikkeeseenlaskema ensisijainen lisäpääoma (AT1) ja toissijainen pääoma (T2)

▼M8

1. Erillisyhtiön liikkeeseen laskemat ensisijaisen lisäpääoman (AT1) ja toissijaisen pääoman (T2) instrumentit sekä niihin liittyvät ylikurssirahastot sisällytetään 31 päivään joulukuuta 2021 saakka, tapauksen mukaan, ehdot täyttäviin ensisijaiseen lisäpääomaan (AT1), ensisijaiseen pääomaan (T1) tai toissijaiseen pääomaan (T2) tai ehdot täyttäviin omiin varoihin vain, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

▼B

a) erillisyhtiö, joka laskee instrumentit liikkeeseen, kuuluu ensimmäisen osan II osaston 2 luvun nojalla kokonaan konsolidoinnin piiriin;

b) instrumentit sekä niihin liittyvät ylikurssirahastot sisällytetään ehdot täyttävään ensisijaiseen lisäpääomaan (AT1) vain, jos 52 artiklan 1 kohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät;

c) instrumentit sekä niihin liittyvät ylikurssirahastot sisällytetään ehdot täyttävään toissijaiseen pääomaan (T2) vain, jos 63 artiklassa säädetyt edellytykset täyttyvät;

d) erillisyhtiön ainoa omaisuuserä on emoyrityksen tai sen tytäryrityksen omissa varoissa oleva sijoitus, joka kuuluu ensimmäisen osan II osaston 2 luvun nojalla kokonaan konsolidoinnin piiriin ja joka muodoltaan täyttää tapauksen mukaan 52 artiklan 1 kohdassa tai 63 artiklassa säädetyt tätä koskevat edellytykset.

Jos toimivaltainen viranomainen katsoo, että erillisyhtiön muut varat kuin emoyrityksen tai sen tytäryrityksen, joka kuuluu ensimmäisen osan 2 osaston 2 luvun nojalla konsolidoinnin piiriin, omissa varoissa oleva sijoitus, ovat tällaisen yhtiön varoiksi minimaaliset ja merkityksettömät, se voi tehdä poikkeuksen ensimmäisen kohdan d alakohdassa säädetystä edellytyksestä.

2. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään erillisyhtiöiden toimintaan mahdollisesti liittyvien varojen lajit sekä 1 kohdan toisessa alakohdassa mainittuja käsitteitä "minimaalinen" ja "merkityksetön".

▼C1

EPV toimittaa teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 28 päivänä heinäkuuta 2013.

▼B

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

84 artikla

Vähemmistöosuudet, jotka sisällytetään konsolidoituun ydinpääomaan (CET1)

▼M9

1. Laitosten on määritettävä tytäryrityksen sellaisten vähemmistöosuuksien määrä, jotka sisältyvät konsolidoituun ydinpääomaan (CET1), vähentämällä kyseisen yrityksen vähemmistöosuuksista tulos, joka saadaan kertomalla a alakohdassa tarkoitettu määrä b alakohdassa tarkoitetulla prosenttiosuudella seuraavasti:

▼M17

a) tytäryrityksen ydinpääoma (CET1), josta vähennetään pienempi seuraavista määristä:

i) tytäryrityksen ydinpääoman (CET1) määrä, jonka on vastattava seuraavia:

1) jos tytäryritys on jokin tämän asetuksen 81 artiklan 1 kohdan a alakohdassa luetelluista yrityksistä mutta ei sijoituspalveluyritys tai väliyhtiönä toimiva sijoitusalan holdingyhtiö, tämän asetuksen 92 artiklan 1 kohdan a alakohdassa säädetyn vaatimuksen, tämän asetuksen 458 ja 459 artiklassa tarkoitettujen vaatimusten, direktiivin 2013/36/EU 104 artiklassa tarkoitettujen erityisten omien varojen vaatimusten ja kyseisen direktiivin 128 artiklan 6 alakohdassa määritellyn yhteenlasketun puskurivaatimuksen tai kolmansien maiden kaikkien paikallisten valvontasäännösten edellyttämää summaa siltä osin kuin kyseiset vaatimukset on katettava ydinpääomalla (CET1);

2) jos tytäryritys on sijoituspalveluyritys tai väliyhtiönä toimiva sijoitusalan holdingyhtiö, asetuksen (EU) 2019/2033 11 artiklassa säädetyn vaatimuksen, direktiivin (EU) 2019/2034 39 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen erityisten omien varojen vaatimusten tai kolmansien maiden kaikkien paikallisten valvontasäännösten edellyttämää summaa siltä osin kuin nämä vaatimukset on katettava ydinpääomalla (CET1);

ii) kyseiseen tytäryritykseen liittyvä konsolidoidun ydinpääoman (CET1) määrä, jonka on konsolidoinnin perusteella vastattava tämän asetuksen 92 artiklan 1 kohdan a alakohdassa säädetyn vaatimuksen, tämän asetuksen 458 ja 459 artiklassa tarkoitettujen vaatimusten, direktiivin 2013/36/EU 104 artiklassa tarkoitettujen erityisten omien varojen vaatimusten ja kyseisen direktiivin 128 artiklan 6 alakohdassa määritellyn yhteenlasketun puskurivaatimuksen tai kolmansien maiden kaikkien paikallisten valvontasäännösten edellyttämää summaa siltä osin kuin kyseiset vaatimukset on katettava ydinpääomalla (CET1).

▼M9

▼C5

b) tytäryrityksen vähemmistöosuudet, jotka ilmaistaan prosenttiosuutena kaikista kyseisen yrityksen ydinpääoman (CET1) instrumenteista.

▼M17

Poiketen siitä, mitä ensimmäisen alakohdan a alakohdassa säädetään, toimivaltainen viranomainen voi sallia laitoksen vähentävän jommankumman a alakohdan i tai ii alakohdassa tarkoitetuista määristä, kun kyseinen laitos on osoittanut toimivaltaista viranomaista tyydyttävällä tavalla, että vähemmistöosuuden lisämäärä on käytettävissä tappioiden kattamiseen konsolidoidulla tasolla.

▼B

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu määrä on laskettava alakonsolidointiryhmän tasolla kunkin 81 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun tytäryrityksen osalta.

Laitos voi halutessaan olla toteuttamatta laskentaa 81 artiklan 1 kohdassa tarkoitetulle tytäryritykselle. Jos laitos tekee tällaisen päätöksen, kyseisen tytäryrityksen vähemmistöosuutta ei saa sisällyttää konsolidoituun ydinpääomaan (CET1).

▼M9

3. Jos toimivaltainen viranomainen poikkeaa vakavaraisuusvaatimusten soveltamisesta yksittäiseen laitokseen tämän asetuksen 7 artiklassa tai tarvittaessa asetuksen (EU) 2019/2033 6 artiklassa säädetyn mukaisesti, niiden tytäryritysten vähemmistöjen osuutta, joihin sovelletaan poikkeusta, ei sisällytetä omiin varoihin alakonsolidointiryhmän tasolla tai tapauksen mukaan konsolidoidusti.

▼B

4. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa määritetään, miten tämän artiklan 2 kohdan, 85 artiklan ja 87 artiklan mukainen määrä lasketaan alakonsolidointiryhmän tasolla.

▼C1

EPV toimittaa teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 28 päivänä heinäkuuta 2013.

▼B

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

5. Toimivaltaiset viranomaiset voivat myöntää vapautuksen tämän artiklan soveltamisesta emoyrityksenä toimivalle rahoitusalan holdingyhtiölle, joka täyttää kaikki seuraavat edellytykset:

a) sen pääasiallisena toimintana on hankkia omistusosuuksia;

b) siihen sovelletaan vakavaraisuusvalvontaa konsolidoidusti;

▼M17

c) se konsolidoi tytäryrityksenä toimivan laitoksen, jossa sillä on ainoastaan vähemmistöomistus 4 artiklan 1 kohdan 37 alakohdassa tarkoitetun määräysvaltaan perustuvan sidoksen nojalla;

▼B

d) vähintään 90 prosenttia konsolidoidusta vaaditusta ydinpääomasta (CET1) on peräisin c alakohdassa mainitusta tytäryrityksenä toimivasta laitoksesta alakonsolidointiryhmän tasolla laskettuna.

▼B

Jos ensimmäisessä alakohdassa säädetyt edellytykset täyttävästä emoyrityksenä toimivasta ►C1 rahoitusalan holdingyhtiöstä tulee 28 päivän kesäkuuta 2013 jälkeen emoyrityksenä toimiva ◄ rahoitusalan sekaholdingyhtiö, toimivaltaiset viranomaiset voivat myöntää tälle emoyrityksenä toimivalle rahoitusalan sekaholdingyhtiölle ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun vapautuksen edellyttäen, että se täyttää kyseisessä alakohdassa säädetyt edellytykset.

6. Jos luottolaitokset, jotka ovat pysyvästi verkostona liittyneet keskuslaitokseen, ja 113 artiklan 7 kohdassa säädettyjen edellytysten alaisen suojajärjestelmän puitteissa perustetut laitokset ovat perustaneet vastatakausjärjestelmän, jonka ansiosta sääntelyvaatimukset ylittävän omien varojen määrän siirrolle vastapuolelta luottolaitokselle ei ole sillä hetkellä tai ennakoitavissa olennaisia käytännöllisiä tai oikeudellisia esteitä, nämä laitokset vapautetaan tämän artiklan säännösten mukaisten vähennysten soveltamisesta ja ne voivat ottaa huomioon kaikki vastatakausjärjestelmään liittyvät vähemmistöosuudet täysimääräisinä.

85 artikla

Ehdot täyttävän ensisijaisen pääoman (T1) instrumentit, jotka sisältyvät konsolidoituun ensisijaiseen pääomaan (T1)

▼M9

1. Laitosten on määritettävä se tytäryrityksen ehdot täyttävän ensisijaisen pääoman (T1) määrä, joka sisältyy konsolidoituihin omiin varoihin, vähentämällä tytäryrityksen ehdot täyttävästä ensisijaisesta pääomasta (T1) tulos, joka saadaan kertomalla a alakohdassa tarkoitettu määrä b alakohdassa tarkoitetulla prosenttiosuudella seuraavasti:

▼M17

a) tytäryrityksen ensisijainen pääoma (T1) josta vähennetään pienempi seuraavista määristä:

i) tytäryrityksen ensisijaisen pääoman (T1) määrä, jonka on vastattava seuraavia:

1) jos tytäryritys on jokin tämän asetuksen 81 artiklan 1 kohdan a alakohdassa luetelluista yrityksistä mutta ei sijoituspalveluyritys tai väliyhtiönä toimiva sijoitusalan holdingyhtiö, tämän asetuksen 92 artiklan 1 kohdan b alakohdassa säädetyn vaatimuksen, tämän asetuksen 458 ja 459 artiklassa tarkoitettujen vaatimusten, direktiivin 2013/36/EU 104 artiklassa tarkoitettujen erityisten omien varojen vaatimusten ja kyseisen direktiivin 128 artiklan 6 alakohdassa määritellyn yhteenlasketun puskurivaatimuksen tai kolmansien maiden kaikkien paikallisten valvontasäännösten edellyttämää summaa siltä osin kuin kyseiset vaatimukset on katettava ensisijaisella pääomalla (T1);

2) jos tytäryritys on sijoituspalveluyritys tai väliyhtiönä toimiva sijoitusalan holdingyhtiö, asetuksen (EU) 2019/2033 11 artiklassa säädetyn vaatimuksen, direktiivin (EU) 2019/2034 39 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen erityisten omien varojen vaatimusten tai kolmansien maiden kaikkien paikallisten valvontasäännösten edellyttämää summaa siltä osin kuin kyseiset vaatimukset on katettava ensisijaisella pääomalla (T1);

▼M17

ii) kyseiseen tytäryritykseen liittyvä konsolidoidun ensisijaisen pääoman (T1) määrä, jonka on konsolidoinnin perusteella vastattava tämän asetuksen 92 artiklan 1 kohdan b alakohdassa säädetyn vaatimuksen, tämän asetuksen 458 ja 459 artiklassa tarkoitettujen vaatimusten, direktiivin 2013/36/EU 104 artiklassa tarkoitettujen erityisten omien varojen vaatimusten ja kyseisen direktiivin 128 artiklan 6 alakohdassa määritellyn yhteenlasketun puskurivaatimuksen tai kolmansien maiden kaikkien paikallisten valvontasäännösten edellyttämää summaa siltä osin kuin kyseiset vaatimukset on katettava ensisijaisella pääomalla (T1).

▼M9

▼C5

b) tytäryrityksen ehdot täyttävä ensisijainen pääoma (T1) ilmaistuna prosenttiosuutena kaikista kyseisen yrityksen ensisijaisen pääoman (T1) eristä.

▼M17

Poiketen siitä, mitä ensimmäisen alakohdan a alakohdassa säädetään, toimivaltainen viranomainen voi sallia laitoksen vähentävän jommankumman a alakohdan i tai ii alakohdassa tarkoitetuista määristä, kun kyseinen laitos on osoittanut toimivaltaista viranomaista tyydyttävällä tavalla, että ensisijaisen pääoman (T1) lisämäärä on käytettävissä tappioiden kattamiseen konsolidoidulla tasolla.

▼B

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu määrä on laskettava alakonsolidointiryhmän tasolla kunkin 81 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun tytäryrityksen osalta.

Laitos voi halutessaan olla toteuttamatta laskentaa 81 artiklan 1 kohdassa tarkoitetulle tytäryritykselle. Jos laitos tekee tällaisen päätöksen, kyseisen tytäryrityksen ehdot täyttävää ensisijaista pääomaa (T1) ei saa sisällyttää konsolidoituun ensisijaiseen pääomaan.

▼M9

3. Jos toimivaltainen viranomainen poikkeaa vakavaraisuusvaatimusten soveltamisesta yksittäiseen laitokseen tämän asetuksen 7 artiklassa tai tapauksen mukaan asetuksen (EU) 2019/2033 6 artiklassa säädetyn mukaisesti, niiden tytäryritysten ensisijaisen pääoman (T1) instrumentteja, joihin sovelletaan poikkeusta, ei sisällytetä omiin varoihin alakonsolidointiryhmän tasolla tai tapauksen mukaan konsolidoidusti.

▼B

86 artikla

Ehdot täyttävä ensisijainen pääoma (T1), joka sisältyy konsolidoituun ensisijaiseen lisäpääomaan (AT1)

Laitosten on määritettävä sellaisen tytäryrityksen ehdot täyttävän ensisijaisen pääoman (T1) määrä, joka sisältyy konsolidoituun ensisijaiseen lisäpääomaan (AT1), vähentämällä tytäryrityksen ehdot täyttävästä ensisijaisesta pääomasta (T1), joka sisältyy konsolidoituun ensisijaiseen pääomaan (T1), kyseisen yrityksen vähemmistöosuudet, jotka sisältyvät konsolidoituun ydinpääomaan (CET1), sanotun kuitenkaan rajoittamatta 84 artiklan 5 ja 6 kohdan soveltamista.

▼B

87 artikla

Ehdot täyttävät omat varat, jotka sisältyvät konsolidoituihin omiin varoihin

▼M9

1. Laitosten on määritettävä sellaisten ehdot täyttävien tytäryrityksen omien varojen määrä, joka sisältyy konsolidoituihin omiin varoihin, vähentämällä ehdot täyttävistä tytäryrityksen omista varoista tulos, joka saadaan kertomalla a alakohdassa tarkoitettu määrä b alakohdassa tarkoitetulla prosenttiosuudella seuraavasti:

▼M17

a) tytäryrityksen omat varat, joista vähennetään pienempi seuraavista:

i) tytäryrityksen omien varojen määrä, jonka on vastattava seuraavia:

1) jos tytäryritys on jokin tämän asetuksen 81 artiklan 1 kohdan a alakohdassa luetelluista yrityksistä mutta ei sijoituspalveluyritys tai väliyhtiönä toimiva sijoitusalan holdingyhtiö, tämän asetuksen 92 artiklan 1 kohdan c alakohdassa säädetyn vaatimuksen, tämän asetuksen 458 ja 459 artiklassa tarkoitettujen vaatimusten, direktiivin 2013/36/EU 104 artiklassa tarkoitettujen erityisten omien varojen vaatimusten ja kyseisen direktiivin 128 artiklan 6 alakohdassa määritellyn yhteenlasketun puskurivaatimuksen tai kolmansien maiden kaikkien paikallisten valvontasäännösten edellyttämää summaa siltä osin kuin kyseiset vaatimukset on katettava omilla varoilla;

2) jos tytäryritys on sijoituspalveluyritys tai väliyhtiönä toimiva sijoitusalan holdingyhtiö, asetuksen (EU) 2019/2033 11 artiklassa säädetyn vaatimuksen, direktiivin (EU) 2019/2034 39 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen erityisten omien varojen vaatimusten tai kolmansien maiden kaikkien paikallisten valvontasäännösten edellyttämää summaa siltä osin kuin kyseiset vaatimukset on katettava omilla varoilla;

ii) kyseiseen tytäryritykseen liittyvä omien varojen määrä, jonka on konsolidoinnin perusteella vastattava tämän asetuksen 92 artiklan 1 kohdan c alakohdassa säädetyn vaatimuksen, tämän asetuksen 458 ja 459 artiklassa tarkoitettujen vaatimusten, direktiivin 2013/36/EU 104 artiklassa tarkoitettujen erityisten omien varojen vaatimusten ja kyseisen direktiivin 128 artiklan 6 alakohdassa määritellyn yhteenlasketun puskurivaatimuksen tai kolmansien maiden kaikkien paikallisten valvontasäännösten edellyttämää summaa siltä osin kuin kyseiset vaatimukset on katettava omilla varoilla;

▼M9

▼C5

b) ehdot täyttävät yrityksen omat varat, jotka ilmaistaan prosenttiosuutena kaikista kyseisen yrityksen ydinpääoman (CET1), ensisijaisen lisäpääoman (AT1) ja toissijaisen pääoman (T2) eristä lukuun ottamatta 62 artiklan c ja d alakohdassa tarkoitettuja määriä.

▼M17

Poiketen siitä, mitä ensimmäisen alakohdan a alakohdassa säädetään, toimivaltainen viranomainen voi sallia laitoksen vähentävän jommankumman a alakohdan i tai ii alakohdassa tarkoitetuista määristä, kun kyseinen laitos on osoittanut toimivaltaista viranomaista tyydyttävällä tavalla, että omien varojen lisämäärä on käytettävissä tappioiden kattamiseen konsolidoidulla tasolla.

▼B

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu määrä on laskettava alakonsolidointiryhmän tasolla kunkin 81 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun tytäryrityksen osalta.

Laitos voi halutessaan olla toteuttamatta laskentaa 81 artiklan 1 kohdassa tarkoitetulle tytäryritykselle. Jos laitos tekee tällaisen päätöksen, kyseisen tytäryrityksen ehdot täyttäviä omia varoja ei saa sisällyttää konsolidoituihin omiin varoihin.

▼M9

3. Jos toimivaltainen viranomainen poikkeaa vakavaraisuusvaatimusten soveltamisesta yksittäiseen laitokseen tämän asetuksen 7 artiklassa tai tarvittaessa asetuksen (EU) 2019/2033 6 artiklassa säädetyn mukaisesti, niiden tytäryritysten omien varojen välineitä, joihin sovelletaan poikkeusta, ei sisällytetä omiin varoihin alakonsolidointiryhmän tasolla tai tapauksen mukaan konsolidoidusti.

▼B

88 artikla

Ehdot täyttävät omien varojen instrumentit, jotka sisältyvät konsolidoituun toissijaiseen pääomaan (T2)

Uusien laitosten on määritettävä sellaisten ehdot täyttävien tytäryrityksen omien varojen määrä, joka sisältyy konsolidoituun toissijaiseen pääomaan (T2), vähentämällä ehdot täyttävistä tytäryrityksen omista varoista, jotka sisältyvät konsolidoituihin omiin varoihin, ehdot täyttävä kyseisen yrityksen ensisijainen pääoma (T1), joka sisältyy konsolidoituun ensisijaiseen pääomaan (T1), sanotun kuitenkaan rajoittamatta 84 artiklan 5 ja 6 kohdan soveltamista.

▼M8

88 a artikla

Ehdot täyttävien hyväksyttävien velkojen instrumentit

Velat, jotka on laskenut liikkeeseen unioniin sijoittautunut tytäryritys, joka kuuluu samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan ryhmään kuin kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö, voidaan sisällyttää 92 a artiklan soveltamisalaan kuuluvan laitoksen konsolidoituihin hyväksyttäviin velkojen instrumentteihin edellyttäen, että kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) ne on laskettu liikkeeseen direktiivin 2014/59/EU 45 f artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti;

b) ne on ostanut nykyinen osakkeenomistaja, joka ei kuulu samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan ryhmään, kunhan direktiivin 2014/59/EU 59–62 artiklan mukainen alaskirjaus- ja muuntamisvaltuuksien käyttö ei vaikuta kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön määräysvaltaan tytäryrityksessä;

▼M8

c) niiden määrä ei ylitä määrää, joka on laskettu vähentämällä i alakohdassa tarkoitettu määrä ii alakohdassa tarkoitetusta määrästä:

i) summa, joka on saatu laskemalla yhteen kriisinratkaisun kohteena olevalle yhteisölle liikkeeseen lasketut ja sen joko suoraan tai välillisesti muiden samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan ryhmään kuuluvien yhteisöjen välityksellä ostamat velat sekä direktiivin 2014/59/EU 45 f artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisesti liikkeeseen laskettujen omien varojen instrumenttien määrä;

ii) direktiivin 2014/59/EU 45 f artiklan 1 kohdan mukaisesti vaadittu määrä.

▼M17

88 b artikla

Kolmansiin maihin sijoittautuneet yritykset

Tässä osastossa ilmauksilla ”sijoituspalveluyritys” ja ”laitos” tarkoitetaan kolmansiin maihin sijoittautuneita yrityksiä, jotka kuuluisivat kyseisistä ilmauksista tässä asetuksessa esitettyjen määritelmien piiriin, jos kyseiset yritykset olisivat sijoittautuneet unioniin.

▼B

III OSASTO

RAHOITUSALAN ULKOPUOLISET HUOMATTAVAT OMISTUSOSUUDET

89 artikla

Rahoitusalan ulkopuolisten huomattavien omistusosuuksien riskipainottaminen ja kieltäminen

▼M17

1. Jäljempänä olevan 3 kohdan säännöksiä sovelletaan huomattavaan omistusosuuteen, jonka määrä on yli 15 prosenttia laitoksen hyväksyttävästä pääomasta ja joka on yrityksessä, joka ei ole finanssialan yhteisö.

2. Niiden huomattavien omistusosuuksien kokonaismäärään, jotka laitoksella on muissa kuin 1 kohdassa tarkoitetuissa yrityksissä ja jotka ovat yli 60 prosenttia sen hyväksyttävästä pääomasta, sovelletaan 3 kohtaa.

▼C2

3. Toimivaltaisten viranomaisten on sovellettava a tai b alakohdan vaatimuksia 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuihin laitosten huomattaviin omistusosuuksiin:

▼B

a) laskettaessa pääomavaatimusta kolmannen osan mukaisesti laitosten on sovellettava 1 250 prosentin riskipainoa suurempaan seuraavista:

i) sellaisten 1 kohdassa tarkoitettujen huomattavien omistusosuuksien määrään, joka on yli 15 prosenttia hyväksyttävästä pääomasta;

ii) sellaisten 2 kohdassa tarkoitettujen huomattavien omistusosuuksien kokonaismäärään, joka on yli 60 prosenttia laitoksen hyväksyttävästä pääomasta;

b) toimivaltaisten viranomaisten on kiellettävä laitoksia pitämästä 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuja huomattavia omistusosuuksia, joiden määrä ylittää mainituissa kohdissa säädetyt prosenttiosuudet hyväksyttävästä pääomasta.

▼B

Toimivaltaisten viranomaisten on julkistettava a tai b alakohdan mukainen valintansa.

▼M17

_____

▼B

90 artikla

Vaihtoehto 1 250 prosentin soveltamiselle

Laitokset voivat sen sijaan, että ne soveltavat 89 artiklan 1 ja 2 kohdassa määritetyt raja-arvot ylittäviin määriin 1 250 prosentin riskipainoa, vähentää kyseiset määrät ydinpääoman (CET1) eristä 36 artiklan 1 kohdan k alakohdan mukaisesti.

91 artikla

Poikkeukset

1. Muita kuin 89 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettuja yritysten osakkeita ei saa ottaa huomioon laskettaessa mainitussa artiklassa määritettyjä hyväksyttävän pääoman rajoja, jos jokin seuraavista edellytyksistä täyttyy:

a) osakkeet ovat 79 artiklassa tarkoitetussa väliaikaisessa omistuksessa taloudellisen avustusoperaation aikana;

b) kyseisten osakkeiden hallussapito on merkintäsitoumuksia koskeva positio, jota pidetään enintään viisi työpäivää;

c) osakkeet ovat laitoksen omissa nimissä toisten lukuun.

2. Osakkeita ja osuuksia, jotka eivät ole direktiivin 86/635/ETY 35 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua arvonsa säilyttävää käyttöomaisuutta, ei saa sisällyttää 89 artiklassa määritettyyn laskelmaan.

KOLMAS OSA

PÄÄOMAVAATIMUKSET

I OSASTO

YLEISET VAATIMUKSET, ARVOSTAMINEN JA ILMOITTAMINEN

1 LUKU

Vaadittu omien varojen määrä

1 Jakso

Laitoksia koskevat omien varojen vaatimukset

92 artikla

Omien varojen vaatimukset

1. Jollei 93 ja 94 artiklasta muuta johdu, laitosten on aina täytettävä seuraavat omien varojen vaatimukset:

▼B

a) ydinpääoman (CET1) osuus 4,5 prosenttia;

b) ensisijaisen pääoman (T1) osuus 6 prosenttia;

c) kokonaispääomaosuus 8 prosenttia;

▼M8

d) vähimmäisomavaraisuusaste 3 prosenttia.

1 a. Tämän artiklan 1 kohdan d alakohdassa säädetyn vaatimuksen lisäksi G-SII-laitoksen on täytettävä vähimmäisomavaraisuusastepuskurin ylläpitämistä koskeva vaatimus, joka vastaa tämän asetuksen 429 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua G-SII-laitoksen vastuiden kokonaismäärää kerrottuna 50 prosentilla G-SII-laitokseen direktiivin 2013/36/EU 131 artiklan mukaisesti sovellettavasta G-SII-puskurikannasta.

G-SII-laitoksen on täytettävä vähimmäisomavaraisuusastepuskuria koskeva vaatimus pelkästään ensisijaisella pääomalla (T1). Vähimmäisomavaraisuusastepuskuria koskevan vaatimuksen täyttämiseen käytettyä ensisijaista pääomaa (T1) ei saa käyttää tässä asetuksessa ja direktiivissä 2013/36/EU säädettyjen muiden vähimmäisomavaraisuuteen perustuvien vaatimusten täyttämiseen, ellei mainituissa säädöksissä nimenomaisesti toisin säädetä.

Jos G-SII-laitos ei täytä vähimmäisomavaraisuusastepuskuria koskevaa vaatimusta, siihen sovelletaan pääoman ylläpitämisvaatimusta direktiivin 2013/36/EU 141 b artiklan mukaisesti.

Jos G-SII-laitos ei täytä samaan aikaan vähimmäisomavaraisuusastepuskuria koskevaa vaatimusta eikä direktiivin 2013/36/EU 128 artiklan 6 kohdassa määriteltyä yhdistettyä puskurivaatimusta, siihen sovelletaan pääoman ylläpitämisvaatimuksista korkeampaa kyseisen direktiivin 141 ja 141 b artiklan mukaisesti.

▼B

2. Laitosten on laskettava vakavaraisuussuhteensa seuraavasti:

a) ydinpääoman (CET1) osuudeksi lasketaan laitoksen ydinpääoma (CET1) ilmaistuna prosenttiosuutena kokonaisriskin määrästä;

b) ensisijaisen pääoman (T1) osuudeksi lasketaan laitoksen ensisijainen pääoma (T1) ilmaistuna prosenttiosuutena kokonaisriskin määrästä;

c) kokonaispääoman osuudeksi lasketaan laitoksen omat varat ilmaistuna prosenttiosuutena kokonaisriskin määrästä.

▼M17

3. Laitosten on laskettava kokonaisriskin määrä seuraavasti:

$$TREA = max \{U\text{-}TREA;\ x \cdot S\text{-}TREA\}$$

jossa

TREA = yhteisön kokonaisriskin määrä;

U-TREA = 4 kohdan mukaisesti laskettu yhteisön lattiaton kokonaisriskin määrä;

▼M17

S-TREA = 5 kohdan mukaisesti laskettu yhteisön standardoitu kokonaisriskin määrä;

x = 72,5 %.

Poiketen siitä, mitä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetään, jäsenvaltio voi päättää, että 4 kohdan mukaisesti laskettu kokonaisriskin määrä on lattiaton kokonaisriskin määrä niiden laitosten osalta, jotka ovat osa ryhmää, jolla on emoyrityksenä toimiva laitos samassa jäsenvaltiossa, edellyttäen, että kyseinen emoyrityksenä toimiva laitos tai keskuslaitoksesta ja siihen pysyvästi liittyneistä laitoksista muodostuvien ryhmittymien tapauksessa keskuslaitoksesta ja siihen liittyneistä laitoksista muodostuva kokonaisuus laskee kokonaisriskinsä määrän tämän kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti konsolidoinnin perusteella.

4. Lattiaton kokonaisriskin määrä on laskettava tämän kohdan a–g alakohdan yhteismääränä sen jälkeen, kun tämän artiklan 6 kohta on otettu huomioon:

a) tämän osan II osaston ja 379 artiklan mukaisesti lasketut riskipainotetut vastuuerät luottoriskille, mukaan lukien vastapuoliriski, ja laimentumisriskille laitoksen koko liiketoiminnan osalta, pois lukien riskipainotetut vastuuerät laitoksen kaupankäyntivarastoon liittyvästä liiketoiminnasta;

b) laitoksen kaupankäyntivarastoon liittyvää liiketoimintaa koskevat omien varojen vaatimukset seuraavien osalta:

   i) tämän osan IV osaston mukaisesti laskettu markkinariski;

   ii) neljännen osan mukaisesti määritetyt suuret asiakasriskit, jotka ylittävät 395–401 artiklassa määritetyt raja-arvot, siltä osin kuin laitoksella on lupa ylittää kyseiset raja-arvot;

c) tämän osan IV osaston mukaisesti lasketut markkinariskiä koskevat omien varojen vaatimukset kaiken kaupankäyntivaraston ulkopuolisen liiketoiminnan osalta, johon kohdistuu valuuttakurssiriski tai hyödykeriski;

d) 378 ja 380 artiklan mukaisesti lasketut toimitusriskiä koskevat omien varojen vaatimukset;

e) tämän osan VI osaston mukaisesti lasketut vastuun arvonoikaisuriskiä koskevat omien varojen vaatimukset;

f) tämän osan III osaston mukaisesti lasketut operatiivista riskiä koskevat omien varojen vaatimukset;

g) tämän osan II osaston mukaisesti lasketut riskipainotetut vastuuerät laitoksen kaupankäyntivarastoon liittyvästä liiketoiminnasta aiheutuvalle vastapuoliriskille seuraavien liiketoimi- ja sopimustyyppien osalta:

   i) liitteessä II luetellut sopimukset sekä luottojohdannaiset;

▼M17

ii) takaisinostotransaktiot, arvopapereiden tai hyödykkeiden lainaksiantamiseen tai -ottamiseen liittyvät transaktiot, jotka perustuvat arvopapereihin tai hyödykkeisiin;

iii) arvopapereihin ja hyödykkeisiin perustuvat vakuudelliset limiittiluotonantoliiketoimet (margin lending transactions);

iv) pitkän selvitysajan liiketoimet.

5. Standardoitu kokonaisriskin määrä on laskettava 4 kohdan a–g alakohdan yhteismääränä sen jälkeen, kun 6 kohta ja seuraavat vaatimukset on otettu huomioon:

a) 4 kohdan a alakohdassa tarkoitetut riskipainotetut vastuuerät luottoriskille, mukaan lukien vastapuoliriski, ja laimentumisriskille sekä kyseisen kohdan g alakohdassa tarkoitetut riskipainotetut vastuuerät laitoksen kaupankäyntivarastoon liittyvästä liiketoiminnasta aiheutuvalle vastapuoliriskille on laskettava käyttämättä mitään seuraavista menetelmistä:

i) 221 artiklassa säädetty sisäisten mallien menetelmä päänettoutussopimuksissa;

ii) II osaston 3 luvussa säädetty sisäisten luottoluokitusten menetelmä;

iii) 258, 259 ja 260 artiklassa säädetty arvopaperistamista koskeva sisäisten luottoluokitusten menetelmä ja 265 artiklassa säädetty sisäinen arviointimenetelmä;

iv) II osaston 6 luvun 6 jaksossa säädetty sisäisen mallin menetelmä;

b) markkinariskiä koskevat omien varojen vaatimukset 4 kohdan b alakohdan i alakohdassa tarkoitetun kaupankäyntivarastoon liittyvän liiketoiminnan osalta on laskettava käyttämättä

i) IV osaston 1 B luvussa säädettyä vaihtoehtoisten sisäisten mallien menetelmää; tai

ii) tapauksen mukaan mikä tahansa tämän kohdan a alakohdassa lueteltua menetelmää;

c) omien varojen vaatimukset laitoksen koko kaupankäyntivaraston ulkopuoliselle liiketoiminnalle, johon kohdistuu tämän artiklan 4 kohdan c alakohdassa tarkoitettu valuuttakurssiriski tai hyödykeriski, on laskettava käyttämättä IV osaston 1 B luvussa säädettyä vaihtoehtoisten sisäisten mallien menetelmää.

6. Seuraavia säännöksiä sovelletaan 4 kohdassa tarkoitetun lattiattoman kokonaisriskin määrän ja 5 kohdassa tarkoitetun standardoidun kokonaisriskin määrän laskentaan:

a) 4 kohdan d, e ja f alakohdassa tarkoitettuihin omien varojen vaatimuksiin on sisällytettävä laitoksen koko liiketoiminnasta johtuvat vaatimukset;

▼M17

b) laitosten on kerrottava 4 kohdan b–f alakohdassa säädetyt omien varojen vaatimukset kertoimella 12,5.

▼M8

92 a artikla

G-SII-laitosten omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vaatimukset

▼C7

1. Jollei 93 ja 94 artiklasta ja tämän artiklan 2 kohdassa säädetyistä poikkeuksista muuta johdu, laitosten, jotka on määritetty kriisinratkaisun kohteena oleviksi yhteisöiksi ja jotka ovat G-SII-laitoksia, on aina täytettävä seuraavat omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vaatimukset:

▼M17

a) 18 prosentin riskiperusteinen suhdeluku, joka edustaa laitoksen omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja ilmaistuna prosenttiosuutena 92 artiklan 3 kohdan mukaisesti lasketusta kokonaisriskin määrästä;

▼M8

b) 6,75 prosentin ei-riskiperusteinen suhdeluku, joka edustaa laitoksen omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja ilmaistuna prosenttiosuutena 429 artiklan 4 kohdan mukaisesti lasketusta vastuiden kokonaismäärästä.

2. Edellä 1 kohdassa säädettyä vaatimusta ei sovelleta seuraavissa tapauksissa:

a) kolmen vuoden aikana päivästä, jona laitos tai ryhmä, johon laitos kuuluu, on määritetty G-SII-laitokseksi;

b) kahden vuoden aikana päivästä, jona kriisinratkaisuviranomainen on soveltanut velan arvon alentamista direktiivin 2014/59/EU mukaisesti;

c) kahden vuoden aikana päivästä, jona kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö on ottanut käyttöön direktiivin 2014/59/EU 32 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetun vaihtoehtoisen yksityisen sektorin toimenpiteen, jolla pääomainstrumentit ja muut velat on alaskirjattu tai muunnettu ydinpääomaksi (CET1), millä on pyritty vahvistamaan kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön pääomapohjaa kriisinratkaisuvälineitä käyttämättä.

▼M15

_____

▼M8

92 b artikla

G-SII-laitosten omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vaatimus

1. Laitosten, jotka ovat EU:n ulkopuolisten G-SII-laitosten olennaisia tytäryrityksiä eivätkä ole kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä, on täytettävä aina omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vaatimus, joka on 90 prosenttia 92 a artiklassa säädetyistä omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vaatimuksista.

▼M8

2. Edellä olevan 1 kohdan noudattamiseksi ensisijaisen lisäpääoman (AT1), toissijaisen pääoman (T2) ja hyväksyttävien velkojen instrumentit otetaan huomioon vain, jos ne ovat EU:n ulkopuolisten G-SII-laitoksen perimmäisen emoyrityksen omistuksessa ja saman ryhmän muut yhteisöt ovat laskeneet ne liikkeeseen suoraan tai välillisesti edellyttäen, että kaikki tällaiset yhteisöt ovat sijoittautuneet samaan kolmanteen maahan kuin perimmäinen emoyritys tai jäsenvaltioon.

3. Hyväksyttävien velkojen instrumentti otetaan huomioon 1 kohdan noudattamiseksi vain, jos se täyttää kaikki seuraavat lisäedellytykset:

a) direktiivin 2014/59/EU 2 artiklan 1 kohdan 47 alakohdassa määritellyssä tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä velkaan perustuva vaade on huonommassa asemassa kuin sellaisiin velkoihin perustuvat vaateet, jotka eivät täytä tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja edellytyksiä ja joita ei voida pitää omina varoina;

b) siihen sovelletaan direktiivin 2014/59/EU 59–62 artiklassa tarkoitettuja alaskirjaus- tai muuntamisvaltuuksia.

▼B

93 artikla

Perustamispääoman vaatimus toiminnan jatkuvuutta koskevissa tilanteissa

1. Laitoksen omien varojen määrä ei saa supistua pienemmäksi kuin sen toimiluvan myöntämisen aikaan vaaditun perustamispääoman määrä.

2. Luottolaitokset, jotka olivat olemassa jo 1 päivänä tammikuuta 1993 ja joiden omien varojen määrä ei täytä perustamispääoman vaatimusta, voivat jatkaa toimintaansa. Siinä tapauksessa kyseisten laitosten omien varojen määrä ei saa supistua pienemmäksi kuin suurin määrä, jonka ne ovat saavuttaneet 22 päivän joulukuuta 1989 jälkeen.

▼M9

_____

4. Jos määräysvalta 2 kohdassa tarkoitettuun ryhmään kuuluvaan laitokseen siirtyy muulle luonnolliselle henkilölle tai oikeushenkilölle kuin sille, jolla se oli aikaisemmin, kyseisen laitoksen omien varojen määrän on vähintään vastattava vaaditun perustamispääoman määrää.

5. Jos kaksi tai useampia 2 kohdassa tarkoitettuun ryhmään kuuluvaa laitosta sulautuu, sulautumisen tuloksena syntyvän laitoksen omien varojen määrä ei saa supistua pienemmäksi kuin sulautuneiden laitosten omien varojen kokonaismäärä sulautumisen aikaan jaksolla, jolla perustamispääoman vaatimusta ei ole täytetty.

6. Jos toimivaltaiset viranomaiset katsovat tarpeelliseksi varmistaa laitoksen vakavaraisuuden huolehtimalla siitä, että 1 kohdassa säädetty vaatimus täyttyy, 2, 4 ja 5 kohdan säännöksiä ei sovelleta.

▼M8

94 artikla

Pientä kaupankäyntivarastoon liittyvää liiketoimintaa koskeva poikkeus

1. ►M17 Poiketen siitä, mitä 92 artiklan 4 kohdan b alakohdassa ja 5 kohdan b alakohdassa säädetään, laitokset voivat laskea kaupankäyntivarastoon liittyvää liiketoimintaansa koskevan omien varojen vaatimuksen tämän artiklan 2 kohdan mukaisesti edellyttäen, että laitosten tase-eriin ja taseen ulkopuolisiin eriin sisältyvän kaupankäyntivarastoon liittyvän liiketoiminnan koko on kuukausittain kuukauden viimeisen päivän tietoja käyttäen tehtävän arvioinnin perusteella enintään yhtä suuri kuin molemmat seuraavista kynnysarvoista: ◄

a) 5 prosenttia laitoksen kokonaisvaroista;

b) 50 miljoonaa euroa.

2. Jos molemmat 1 kohdan a ja b alakohdassa asetetut edellytykset täyttyvät, laitokset voivat laskea kaupankäyntivarastoon liittyvää liiketoimintaansa koskevan omien varojen vaatimuksen seuraavasti:

▼M17

a) liitteessä II olevassa 1 kohdassa lueteltujen sopimusten, kyseisessä liitteessä olevassa 3 kohdassa tarkoitettujen osakkeisiin liittyvien sopimusten sekä luottojohdannaisten osalta laitokset voivat olla soveltamatta 92 artiklan 4 kohdan b alakohdassa ja 5 kohdan b alakohdassa tarkoitettua omien varojen vaatimusta kyseisiin positioihin;

b) muiden kuin tämän kohdan a alakohdassa tarkoitettujen kaupankäyntivarastoon kuuluvien positioiden osalta laitokset voivat korvata 92 artiklan 4 kohdan b alakohdassa ja 5 kohdan b alakohdassa tarkoitetun omien varojen vaatimuksen 92 artiklan 4 kohdan a alakohdan ja 5 kohdan a alakohdan mukaisesti lasketulla vaatimuksella.

▼M8

3. Laitosten on 1 kohtaa sovellettaessa laskettava tase-eriin ja taseen ulkopuolisiin eriin sisältyvän kaupankäyntivarastoon liittyvän liiketoimintansa koko kunkin kuukauden viimeisen päivän tietojen perusteella seuraavien vaatimusten mukaisesti:

a) kaikki 104 artiklan mukaisesti kaupankäyntivarastoon luokitellut positiot on sisällytettävä laskentaan, seuraavia lukuun ottamatta:

   i) valuuttaa ja hyödykkeitä koskevat positiot;

   ii) positiot luottojohdannaisissa, jotka hyväksytään sisäisiksi suojauksiksi kaupankäyntivaraston ulkopuolista luottoriskiä tai vastapuoliriskiä vastaan ja luottojohdannaistransaktiot, jotka kuittaavat täydellisesti kyseisten sisäisten suojausten aiheuttaman markkinariskin 106 artiklan 3 kohdan mukaisesti;

b) kaikkien laskentaan a alakohdan mukaisesti sisällytettyjen positioiden arvo on määritettävä niiden kyseisen päivän markkina-arvon mukaan; jos position markkina-arvoa ei ole saatavilla tietylle päivälle, laitosten on käytettävä position käypää arvoa kyseisenä päivänä; jos position markkina-arvoa tai käypää arvoa ei ole saatavilla tietylle päivälle, laitosten on käytettävä kyseisen position tuoreinta markkina-arvoa tai käypää arvoa;

▼M17

c) pitkän kokonaisposition absoluuttinen arvo lasketaan yhteen lyhyen kokonaisposition absoluuttisen arvon kanssa.

Ensimmäistä alakohtaa sovellettaessa pitkä positio on positio, jonka markkina-arvo kasvaa, kun sen pääasiallisen riskitekijän arvo kasvaa, ja lyhyt positio on positio, jonka markkina-arvo laskee, kun sen pääasiallisen riskitekijän arvo kasvaa.

Ensimmäistä alakohtaa sovellettaessa pitkän (lyhyen) kokonaisposition arvo on yhtä suuri kuin a alakohdan mukaiseen laskelmaan sisältyvien yksittäisten pitkien (lyhyiden) positioiden arvojen summa.

▼M8

4. Jos molemmat tämän artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät, tämän asetuksen 102 artiklan 3 ja 4 kohtaa, 103 artiklaa ja 104 b artiklaa ei sovelleta direktiivin 2013/36/EU 74 ja 83 artiklan velvoitteista huolimatta.

5. Laitosten on ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille, kun ne suorittavat kaupankäyntivarastoon liittyvää liiketoimintaansa koskevien omien varojen vaatimusten laskennan 2 kohdan mukaisesti, tai kun ne lopettavat sen.

6. Jos laitos ei enää täytä yhtä tai useampaa 1 kohdassa säädettyä edellytystä, sen on ilmoitettava siitä välittömästi toimivaltaiselle viranomaiselle.

7. Laitoksen on lopetettava 2 kohdan mukainen kaupankäyntivarastoon liittyvää liiketoimintaansa koskevien omien varojen vaatimusten laskemista kolmen kuukauden kuluessa jossakin seuraavista tapauksista:

a) laitos ei täytä 1 kohdan a tai b alakohdassa säädettyjä edellytyksiä kolmen peräkkäisen kuukauden ajan;

b) laitos ei täytä 1 kohdan a tai b alakohdassa säädettyjä edellytyksiä yli kuuden kuukauden aikana viimeksi kuluneen 12 kuukauden ajanjaksolla.

8. Kun laitos on lakannut laskemasta kaupankäyntivarastoon liittyvää liiketoimintaansa koskevia omien varojen vaatimuksia tämän artiklan säännösten mukaisesti, se saa laskea kaupankäyntivarastoon liittyvää liiketoimintaansa koskevat omien varojen vaatimukset tämän artiklan säännösten mukaisesti vain, jos se osoittaa toimivaltaiselle viranomaiselle, että kaikki 1 kohdassa säädetyt edellytykset on täytetty keskeytyksettä kokonaisen vuoden ajan.

9. Laitokset eivät saa ottaa, ostaa tai myydä kaupankäyntivaraston positioita ainoastaan noudattaakseen jotain 1 kohdassa asetetuista edellytyksistä kuukausittaisen arvioinnin aikana.

▼M17

10. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään menetelmä position pääasiallisen riskitekijän tunnistamiseksi ja sen määrittämiseksi, edustaako liiketoimi tämän artiklan 3 kohdassa ja 273 a artiklan 3 kohdassa sekä 325 a artiklan 2 kohdassa tarkoitettua pitkää vai lyhyttä positiota.

▼M17

EPV ottaa näitä teknisten sääntelystandardien luonnoksia laatiessaan 279 a artiklan 3 kohdan b alakohdan mukaisesti huomioon menetelmän, joka on kehitetty toimeksi annettuja teknisiä sääntelystandardeja varten.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 10 päivänä heinäkuuta 2025.

Siirretään komissiolle valta täydentää tätä asetusta hyväksymällä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

▼B

2 Jakso

Niihin sijoituspalveluyrityksiin sovellettavat omien varojen vaatimukset, joilla on rajoitettu toimilupa sijoituspalveluiden tarjoamiseen

▼M9

_____

▼M8

_____

▼B

3 LUKU

Kaupankäyntivarasto

102 artikla

Kaupankäyntivarastoa koskevat vaatimukset

1. Kaupankäyntivaraston positioihin ei joko saa liittyä niiden jälkimarkkinakelpoisuutta koskevia rajoituksia tai niiden on oltava suojattavissa.

▼M8

2. Kaupankäyntitarkoitus on voitava osoittaa sellaisten strategioiden, toimintatapojen ja menettelyiden perusteella, jotka laitos on luonut hoitaakseen positiota tai sijoitussalkkua 103, 104 ja 104 a artiklan mukaisesti.

3. Laitosten on luotava ja pidettävä yllä kaupankäyntivarastonsa hallinta- ja valvontajärjestelmiä 103 artiklan mukaisesti.

▼M17

4. Laskettaessa markkinariskiä koskevia omien varojen vaatimuksia 325 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetun menetelmän mukaisesti kaupankäyntivaraston positiot on osoitettava kaupankäyntiyksiköille.

▼M8

5. Kaupankäyntivaraston positioihin on sovellettava 105 artiklassa määritettyjä varovaista arvostamista koskevia vaatimuksia.

▼M8

6. Laitosten on käsiteltävä sisäisiä suojauksia 106 artiklan mukaisesti.

103 artikla

Kaupankäyntivaraston hoito

1. Laitoksilla on oltava selkeästi määritellyt toiminta- ja menettelytavat kaupankäyntivaraston hoitoa varten. Toiminta- ja menettelytavoissa on otettava huomioon ainakin seuraavat seikat:

a) mitkä toiminnat laitos katsoo kaupankäyntitoiminnaksi sekä kaupankäyntivaraston osaksi sovellettaessa omien varojen vaatimuksia;

b) missä määrin positioiden arvo voidaan määrittää päivittäin suhteessa aktiivisiin likvideihin kahdensuuntaisiin markkinoihin;

c) mallin avulla arvostettujen positioiden osalta, missä määrin laitos voi

i) tunnistaa position kaikki olennaiset riskit;

ii) suojata position kaikki olennaiset riskit välineillä, joille on olemassa aktiiviset likvidit kahdensuuntaiset markkinat;

iii) tehdä luotettavia arvioita tärkeimmistä olettamista ja mallissa käytetyistä parametreista;

d) missä määrin laitos voi tehdä ja on velvollinen tekemään positioista arvostuksia, jotka voidaan validoida ulkoisesti johdonmukaisella tavalla;

e) missä määrin oikeudelliset rajoitukset tai muut toiminnalliset vaatimukset estävät laitosta realisoimasta tai suojaamasta positiota lyhyellä aikavälillä;

f) missä määrin laitos voi harjoittaa ja on velvollinen harjoittamaan positioiden aktiivista riskienhallintaa kaupankäyntitoimissaan;

g) missä määrin laitos voi luokitella uudelleen riskejä tai positioita kirjaamalla ne joko kaupankäyntivarastoon tai sen ulkopuolelle sekä tällaisten 104 a artiklassa tarkoitettujen uudelleenluokittelujen ehdot.

▼**M8**

2. Hoitaessaan kaupankäyntivaraston positioitaan tai positiosalkkujaan laitoksen on noudatettava kaikkia seuraavia vaatimuksia:

a) laitoksella on oltava kaupankäyntivaraston positiota tai salkkuja varten toimivan johdon hyväksymä selkeästi dokumentoitu kaupankäyntistrategia, johon sisältyy myös odotettu hallussapitoaika;

b) laitoksella on oltava kaupankäyntivaraston positioiden tai salkkujen aktiivista hoitoa varten selkeästi määritellyt toiminta- ja menettelytavat; toiminta- ja menettelytavoissa on määritettävä seuraavat:

i) mitä positioita tai positiosalkkuja kaupankäyntiyksiköt tai, tapauksen mukaan, nimetyt välittäjät, voivat ottaa;

ii) positiolimiittien määrittely ja niiden asianmukaisuuden seuranta;

iii) sen varmistaminen, että välittäjät voivat itsenäisesti ottaa ja hoitaa positioita hyväksyttyjä limiittejä ja strategioita noudattaen;

iv) sen varmistaminen, että positioista annetaan ilmoitukset toimivalle johdolle kiinteänä osana laitoksen riskienhallintaprosessia;

v) sen varmistaminen, että positioita seurataan markkinatietolähteiden perusteella aktiivisesti ja position tai sen sisältämien riskilajien jälkimarkkinakelpoisuus ja suojattavuus arvioidaan, mukaan lukien arvostuksessa käytettävien markkinatietojen laadun ja saatavuuden, markkinoiden kokonaisvaihdon ja markkinoilla kaupankäynnin kohteena olevien positioiden koon arviointi;

vi) aktiiviset petostentorjuntamenettelyt ja valvontatoimet;

c) laitoksella on oltava selkeästi määritellyt toiminta- ja menettelytavat, joilla voidaan seurata positioita suhteessa laitoksen kaupankäyntistrategiaan, mukaan lukien liikevaihdon ja sellaisten positioiden seuranta, joiden alun perin suunniteltu hallussapitoaika on ylittynyt.

▼**M17**

104 artikla

Sisällyttäminen kaupankäyntivarastoon

1. Laitoksella on 102 artiklan ja tämän artiklan mukaisesti oltava selkeästi määritellyt toimintaperiaatteet ja menettelyt sen määrittämiseksi, mitkä positiot sisällytetään kaupankäyntivarastoon laitoksen omien varojen vaatimusten laskemiseksi, ottaen huomioon laitoksen riskinhallintakyky ja -käytännöt. Laitoksen on pidettävä kirjaa kyseisten toimintaperiaatteiden ja menettelyjen noudattamisesta, niille on tehtävä sisäinen tarkastus vähintään kerran vuodessa, ja kyseisen tarkastuksen tulokset on annettava toimivaltaisten viranomaisten saataville.

Laitoksella on oltava riippumaton riskienvalvontatoiminto, joka arvioi jatkuvasti, luokitellaanko laitoksen instrumentit asianmukaisesti kaupankäyntivarastoon vai sen ulkopuolisiin eriin.

2. Laitosten on luokiteltava seuraavissa instrumenteissa olevat positiot kaupankäyntivarastoon:

a) instrumentit, jotka täyttävät 325 artiklan 6, 7 ja 8 kohdassa säädetyt vaihtoehtoiseen korrelaatiokaupankäyntisalkkuun (ACTP) sisällyttämisen kriteerit;

b) instrumentit, jotka aiheuttaisivat nettomääräisen lyhyen luottoposition tai nettomääräisen lyhyen osakeposition kaupankäyntivaraston ulkopuolella, lukuun ottamatta laitoksen omia velkoja, paitsi jos tällaiset positiot täyttävät e alakohdassa tarkoitetut kriteerit;

c) instrumentit, jotka ovat seurausta arvopapereiden merkintäsitoumuksista, kun kyseiset merkintäsitoumukset koskevat ainoastaan sellaisia arvopapereita, jotka laitoksen odotetaan ostavan toimituspäivänä;

d) instrumentit, jotka luokitellaan yksiselitteisesti kaupankäyntitarkoituksessa pidettäviksi laitokseen sovellettavan tilinpäätössäännöstön nojalla;

e) instrumentit, jotka ovat seurausta markkinatakaustoiminnasta;

f) kaupankäyntitarkoituksessa pidettävät positiot yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavissa yrityksissä (CIU:t) edellyttäen, että kyseiset yritykset täyttävät ainakin yhden 8 kohdassa säädetyistä edellytyksistä;

g) julkisesti noteeratut osakkeet;

h) kaupankäyntiin liittyvät arvopapereilla toteutettavat rahoitustoimet;

i) optiot tai muut johdannaiset, jotka on kytketty laitoksen omiin kaupankäyntivaraston ulkopuolisiin velkoihin, jotka liittyvät luotto- tai osakeriskiin.

▼**M17**

Sovellettaessa ensimmäisen alakohdan b alakohtaa laitoksella katsotaan olevan nettomääräinen lyhyt osakepositio, jos osakkeen hinnan lasku tuottaa voittoa laitokselle. Laitoksella katsotaan olevan nettomääräinen lyhyt luottopositio, jos luottoriskimarginaalin kasvaminen taikka liikkeeseenlaskijan tai liikkeeseenlaskijaryhmän luottokelpoisuuden heikentyminen tuottaa voittoa laitokselle. Laitosten on seurattava jatkuvasti, johtavatko instrumentit kaupankäyntivaraston ulkopuoliseen nettomääräiseen lyhyeen luottopositioon tai nettomääräiseen lyhyeen osakepositioon.

Sovellettaessa ensimmäisen alakohdan i alakohtaa laitoksen on erotettava kytketty optio tai muu johdannainen laitoksen omasta kaupankäyntivaraston ulkopuolisesta velasta, joka liittyy luotto- tai osakeriskiin. Sen on luokiteltava kytketty optio tai muu johdannainen kaupankäyntivarastoon ja jätettävä oma velka kaupankäyntivaraston ulkopuolisiin eriin. Jos instrumenttia ei sen luonteen vuoksi voida erottaa, laitoksen on luokiteltava koko instrumentti kaupankäyntivarastoon. Tällöin sen on asianmukaisesti dokumentoitava syyt kyseisen kohtelun soveltamiselle.

3. Laitokset eivät saa luokitella seuraavissa instrumenteissa olevia positioita kaupankäyntivarastoon:

a) arvopaperistamisvarastoon luokitellut instrumentit;

b) kiinteistöomistuksiin liittyvät instrumentit;

c) julkisesti noteeraamattomat osakkeet;

d) vähittäisluottoihin ja pk-yritysten luottoihin liittyvät instrumentit;

e) positiot muissa kuin 2 kohdan f alakohdassa tarkoitetuissa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavissa yrityksissä;

f) johdannaissopimukset ja yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavat yritykset, joissa tai joilla on yksi tai useampi tämän kohdan a–d alakohdassa tarkoitetuista kohde-etuutena toimivista instrumenteista;

g) instrumentit, joita pidetään tämän kohdan a–f sekä h ja i alakohdassa tarkoitetussa instrumentissa olevaan yhteen tai useampaan positioon liittyvältä tietyltä riskiltä suojautumiseksi;

h) laitoksen omat velat, paitsi jos tällaiset instrumentit täyttävät 2 kohdan e alakohdassa tarkoitetut kriteerit tai 2 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitetut kriteerit;

i) instrumentit riskirahastoissa.

4. Poiketen siitä, mitä 2 kohdassa säädetään, laitos voi toimivaltaisen viranomaisensa suostumuksella luokitella kyseisen kohdan d–i alakohdassa tarkoitetussa instrumentissa olevan position kaupankäyntivaraston ulkopuolisiin eriin. Toimivaltaisen viranomaisen on annettava suostumuksensa, jos laitos on osoittanut sen toimivaltaista viranomaista tyydyttävällä tavalla, että positiota ei pidetä kaupankäyntitarkoituksessa tai sillä ei suojata kaupankäyntitarkoituksessa pidettäviä positioita.

▼M17

5. Poiketen siitä, mitä 3 kohdassa säädetään, laitos voi toimivaltaisen viranomaisensa suostumuksella luokitella kyseisen kohdan i alakohdassa tarkoitetussa instrumentissa olevan position kaupankäyntivarastoon. Toimivaltaisen viranomaisen on annettava suostumuksensa, jos laitos on osoittanut sen toimivaltaista viranomaista tyydyttävällä tavalla, että positio pidetään kaupankäyntitarkoituksessa tai että sillä suojataan kaupankäyntitarkoituksessa pidettäviä positioita ja että laitos täyttää kyseisen position osalta vähintään yhden 8 kohdassa säädetyistä edellytyksistä.

6. Jos laitos on luokitellut muussa instrumentissa kuin 2 kohdan a, b tai c alakohdassa tarkoitetuissa instrumenteissa olevan position kaupankäyntivarastoon, laitoksen toimivaltainen viranomainen voi pyytää laitosta perustelemaan sen luokittelun todisteiden avulla. Jos laitos ei toimita asianmukaisia todisteita, laitoksen toimivaltainen viranomainen voi vaatia sitä siirtämään kyseisen position kaupankäyntivaraston ulkopuolisiin eriin.

7. Jos laitos on luokitellut muussa instrumentissa kuin 3 kohdassa tarkoitetuissa instrumenteissa olevan position kaupankäyntivaraston ulkopuolisiin eriin, laitoksen toimivaltainen viranomainen voi pyytää laitosta perustelemaan tällaisen luokittelun todisteiden avulla. Jos laitos ei toimita asianmukaisia todisteita, laitoksen toimivaltainen viranomainen voi vaatia sitä siirtämään kyseisen position kaupankäyntivarastoon.

8. Laitoksen on luokiteltava kaupankäyntivarastoon yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavassa yrityksessä oleva muu kuin 3 kohdan f alakohdassa tarkoitettu positio, jota pidetään kaupankäyntitarkoituksessa, kun laitos täyttää jonkin seuraavista edellytyksistä:

a) laitos pystyy hankkimaan riittävät tiedot yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavan yrityksen yksittäisistä kohde-etuuteen liittyvistä vastuista;

b) laitos ei pysty hankkimaan riittäviä tietoja yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavan yrityksen yksittäisistä kohde-etuuteen liittyvistä vastuista, mutta laitoksella on tietoa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavan yrityksen toimeksiannon sisällöstä, ja se pystyy saamaan päivittäisiä hintanoteerauksia kyseisestä yrityksestä.

9. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään tarkemmin menettely, jota laitosten on käytettävä 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen kaupankäyntivaraston ulkopuolisten nettomääräisten lyhyiden luotto- tai osakepositioiden laskemiseksi ja seuraamiseksi.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 10 päivänä heinäkuuta 2027.

Siirretään komissiolle valta täydentää tätä asetusta hyväksymällä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

▼M8

104 a artikla

Position uudelleenluokittelu

1. Laitoksilla on oltava selkeästi määritellyt toimintatavat sen määrittämiseksi, mitkä poikkeukselliset olosuhteet oikeuttavat uudelleenluokittelemaan kaupankäyntivarastoon kuuluvan position kaupankäyntivaraston ulkopuoliseksi positioksi tai päinvastoin kaupankäyntivaraston ulkopuolisen position kaupankäyntivarastoon kuuluvaksi positioksi, jotta ne voivat määrittää omien varojen vaatimuksensa toimivaltaisten viranomaisten hyväksymällä tavalla. Laitosten on tarkasteltava näitä toimintatapoja vähintään kerran vuodessa.

▼M17

EPV seuraa erilaisia valvontakäytäntöjä ja antaa viimeistään 10 päivänä heinäkuuta 2027 asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan mukaisesti ohjeet siitä, mitä tarkoitetaan poikkeuksellisilla olosuhteilla tämän kohdan ensimmäistä alakohtaa ja tämän artiklan 5 kohtaa sovellettaessa. Siihen asti, kunnes EPV on laatinut kyseiset ohjeet, toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava EPV:lle päätöksistään myöntää laitokselle lupa tai olla myöntämättä laitokselle lupaa luokitella jokin positio uudelleen tämän artiklan 2 kohdan mukaisesti sekä perusteltava päätöksensä.

▼M8

2. Toimivaltaiset viranomaiset voivat myöntää luvan, joka koskee kaupankäyntivarastoon kuuluvan position uudelleenluokittelua kaupankäyntivaraston ulkopuoliseksi positioksi tai päinvastoin kaupankäyntivaraston ulkopuolisen position uudelleenluokittelua kaupankäyntivarastoon kuuluvaksi positioksi, jotta laitokset voivat määrittää omien varojen vaatimuksensa, vain silloin kun laitos on toimittanut toimivaltaisille viranomaisille kirjallisia todisteita siitä, että sen päätös position uudelleenluokittelemisesta on seurausta poikkeuksellisesta olosuhteesta, joka on yhdenmukainen laitoksen tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti vahvistamien toimintatapojen kanssa. Tätä tarkoitusta varten laitoksen on toimitettava riittävästi todisteita siitä, että positio ei enää täytä niitä ehtoja, joiden mukaan se on luokiteltava kaupankäyntivarastoon kuuluvaksi tai kaupankäyntivaraston ulkopuoliseksi positioksi 104 artiklan mukaisesti.

Ylimmän hallintoelimen on hyväksyttävä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu päätös.

3. Jos toimivaltainen viranomainen on myöntänyt luvan position uudelleenluokittelemiseksi 2 kohdan mukaisesti, luvan saaneen laitoksen on

a) julkistettava viipymättä

   i) tieto siitä, että sen positio on luokiteltu uudelleen, ja

   ii) jos uudelleenluokittelu johtaa laitoksen omien varojen vaatimusten vähenemiseen, vähenemisen suuruus; ja

b) jos uudelleenluokittelu johtaa laitoksen omien varojen vaatimusten vähenemiseen, oltava ottamatta huomioon tuota vaikutusta ennen position erääntymistä, jollei laitoksen toimivaltainen viranomainen anna laitokselle lupaa ottaa tuota vaikutusta huomioon aikaisemmin.

▼M8

4. Laitoksen on laskettava position uudelleenluokittelusta johtuva laitoksen omien varojen vaatimusten nettomuutos vähentämällä omien varojen vaatimuksista välittömästi uudelleenluokituksen jälkeen omien varojen vaatimukset välittömästi ennen uudelleenluokitusta ja siten, että kumpikin näistä lasketaan 92 artiklan mukaisesti. Laskennassa ei oteta huomioon minkään muiden tekijöiden kuin uudelleenluokituksen vaikutuksia.

▼M17

5. Tämän artiklan mukainen position uudelleenluokittelu on peruuttamaton, paitsi 1 kohdassa tarkoitetuissa poikkeuksellisissa olosuhteissa.

6. Poiketen siitä, mitä tämän artiklan 1 kohdassa säädetään, laitos voi luokitella kaupankäyntivaraston ulkopuolisen position uudelleen 104 artiklan 2 kohdan d alakohdan nojalla kaupankäyntivarastoon kuuluvaksi positioksi pyytämättä lupaa toimivaltaiselta viranomaiseltaan. Siinä tapauksessa laitokseen sovelletaan edelleen tämän artiklan 3 ja 4 kohdassa säädettyjä vaatimuksia. Jos tällainen uudelleenluokittelu on tapahtunut, laitoksen on välittömästi ilmoitettava asiasta toimivaltaiselle viranomaiselleen.

▼M8

104 b artikla

Kaupankäyntiyksikköä koskevat vaatimukset

▼M17

1. Markkinariskiä koskevien omien varojen vaatimusten laskemiseksi 325 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetun menetelmän mukaisesti laitosten on perustettava kaupankäyntiyksiköitä ja osoitettava jollekin niistä kukin tämän artiklan 5 ja 6 kohdassa tarkoitetuista kaupankäyntivarastoonsa kuuluvista positioista ja kaupankäyntivarastonsa ulkopuolisista positiosta. Kaupankäyntivarastoon kuuluvat positiot voidaan osoittaa samalle kaupankäyntiyksikölle vain, jos ne ovat kyseisen kaupankäyntiyksikön hyväksytyn liiketoimintastrategian mukaisia ja jos niitä hoidetaan ja seurataan johdonmukaisesti tämän artiklan 2 kohdan mukaisesti.

▼M8

2. Laitosten kaupankäyntiyksiköiden on aina täytettävä kaikki seuraavat vaatimukset:

a) jokaisella kaupankäyntiyksiköllä on oltava selkeä ja erottuva liiketoimintastrategia ja riskienhallintarakenne, joka on riittävä sen liiketoimintastrategiaa varten;

b) jokaisella kaupankäyntiyksiköllä on oltava selkeä organisaatiorakenne; laitoksessa toimivien nimettyjen välittäjien on hoidettava kaupankäyntiyksikön positioita; jokaisella välittäjällä on oltava nimetyt tehtävät kaupankäyntiyksikössä; kukin välittäjä voidaan nimetä vain yhtä kaupankäyntiyksikköä varten;

c) jokaisen kaupankäyntiyksikön on asetettava kyseisen kaupankäyntiyksikön liiketoimintastrategian mukaiset positiolimiitit;

d) vähintään viikoittain on laadittava kaupankäyntiyksikön tasolla toimintoja, kannattavuutta, riskienhallintaa ja sääntelyvaatimuksia koskevat raportit, jotka on toimitettava säännöllisesti ylimmälle hallintoelimelle;

▼M8

e) jokaisella kaupankäyntiyksiköllä on oltava selkeä vuotuinen liiketoimintasuunnitelma, joka sisältää hyvin määritellyn palkitsemisjärjestelmän, joka perustuu luotettaviin suoritusten arvioinnissa käytettyihin perusteisiin;

f) jokaisen kaupankäyntiyksikön osalta on laadittava kuukausittain raportit erääntyvistä positioista, päivänsisäisistä ja päiväkohtaisista kaupankäyntilimiitin ylityksistä ja toimista, joita laitos on toteuttanut ylityksiin puuttumiseksi, sekä arviot markkinalikviditeetistä, ja ne on annettava toimivaltaisten viranomaisten käyttöön.

3. Poiketen siitä, mitä 2 kohdan b alakohdassa säädetään, laitos voi nimetä välittäjän useampaan kuin yhteen kaupankäyntiyksikköön, edellyttäen, että kyseinen laitos osoittaa toimivaltaisen viranomaisensa hyväksymällä tavalla, että nimeäminen on tehty liiketoiminta- tai resurssinäkökohtien vuoksi ja että siinä säilytetään muut tässä artiklassa säädetyt välittäjiin ja kaupankäyntiyksiköihin sovellettavat laatuvaatimukset.

4. Laitosten on ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille, miten ne noudattavat 2 kohdan vaatimuksia. Toimivaltaiset viranomaiset voivat vaatia, että laitos muuttaa kaupankäyntiyksiköidensä rakennetta tai organisaatiota tämän artiklan noudattamiseksi.

▼M17

5. Markkinariskiä koskevien omien varojen vaatimustensa laskemiseksi laitosten on osoitettava kaikki kaupankäyntivaraston ulkopuoliset positionsa, joihin kohdistuu valuuttakurssiriski tai hyödykeriski, 1 kohdan mukaisesti perustetuille kaupankäyntiyksiköille, jotka hallitsevat kyseisten positioiden riskien kaltaisia riskejä.

6. Poiketen siitä, mitä 5 kohdassa säädetään, laitokset voivat markkinariskiä koskevia omien varojen vaatimuksia laskiessaan perustaa yhden tai useamman kaupankäyntiyksikön, jolle ne osoittavat yksinomaan kaupankäyntivaraston ulkopuolisia positioita, joihin kohdistuu valuuttakurssiriski tai hyödykeriski. Kyseisiin kaupankäyntiyksiköihin ei sovelleta 1, 2 ja 3 kohdassa säädettyjä vaatimuksia.

104 c artikla

Pääomaosuuksien valuuttakurssiriskisuojausten käsittely

1. Laitos, joka on tarkoituksellisesti ottanut riskiposition suojatakseen ainakin osittain jonkin 92 artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitetuista pääomaosuuksistaan epäsuotuisilta valuuttakurssimuutoksilta, voi toimivaltaisen viranomaisensa luvalla jättää kyseisen riskiposition pois 325 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista valuuttakurssiriskiä koskevista omien varojen vaatimuksista edellyttäen, että kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) riskipositio, joka jätetään markkinariskiä koskevien omien varojen vaatimusten ulkopuolelle, on määrältään enintään niin suuri, että se riittää neutraloimaan jonkin pääomaosuuden herkkyyden epäsuotuisille valuuttakurssimuutoksille;

b) riskipositio jätetään markkinariskiä koskevien omien varojen vaatimusten ulkopuolelle vähintään kuudeksi kuukaudeksi;

▼M17

c) laitos on ottanut käyttöön asianmukaisen riskienhallintakehyksen, mukaan lukien selkeä suojausstrategia ja hallintarakenne, suojatakseen jonkin pääomaosuuksistaan epäsuotuisilta valuuttakurssimuutoksilta;

d) laitos on toimittanut toimivaltaiselle viranomaiselle perustelut riskiposition jättämiselle markkinariskiä koskevien omien varojen vaatimusten ulkopuolelle sekä yksityiskohtaiset tiedot kyseisestä riskipositiosta ja ilmoittanut määrän, joka jätetään ulkopuolelle.

2. Edellä olevan 1 kohdan mukaista riskipositioiden jättämistä markkinariskiä koskevien omien varojen vaatimusten ulkopuolelle on sovellettava johdonmukaisesti.

3. Toimivaltaisen viranomaisen on hyväksyttävä laitoksen 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettuun riskienhallintakehykseen ja 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettuihin riskipositioita koskeviin yksityiskohtaisiin tietoihin tekemät muutokset.

4. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään

a) riskipositiot, jotka laitos voi tarkoituksellisesti ottaa suojatakseen ainakin osittain jonkin 1 kohdassa tarkoitetuista pääomaosuuksistaan epäsuotuisilta valuuttakurssimuutoksilta;

b) se, miten määritetään tämän artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettu enimmäismäärä ja tapa, jolla laitos jättää kyseisen määrän kummankin 325 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun menetelmän soveltamisalan ulkopuolelle;

c) kriteerit, jotka laitoksen 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetun riskienhallintakehyksen on täytettävä, jotta sitä voidaan pitää asianmukaisena tätä artiklaa sovellettaessa.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 10 päivänä heinäkuuta 2026.

Siirretään komissiolle valta täydentää tätä asetusta hyväksymällä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

▼B

105 artikla

Varovaista arvostamista koskevat vaatimukset

▼M8

1. Kaikkiin käypään arvoon arvostettaviin kaupankäyntivaraston positioihin ja kaupankäyntivaraston ulkopuolisiin positioihin on sovellettava tässä artiklassa määritettyjä varovaista arvostamista koskevia vaatimuksia. Laitosten on erityisesti varmistettava, että niiden kaupankäyntivaraston positioiden varovaisen arvostamisen varmuusaste on asianmukainen, kun otetaan huomioon käypään arvoon arvostettavien kaupankäyntivaraston positioiden ja kaupankäyntivaraston ulkopuolisten positioiden dynaaminen luonne, erityiseen varovaisuuteen liittyvät vaatimukset sekä käypään arvoon arvostettavia kaupankäyntivaraston positioita ja kaupankäyntivaraston ulkopuolisia positioita koskevien omien varojen vaatimusten soveltamistapa ja tarkoitus.

▼B

2. Laitosten on luotava ja ylläpidettävä järjestelmiä ja valvontatoimia, jotka ovat riittävät varovaisten ja luotettavien arvostusarvioiden tuottamiseksi. Kyseisten järjestelmien ja valvontatoimien on sisällettävä vähintään seuraavat osatekijät:

a) dokumentoidut toiminta- ja menettelytavat arvostusmenettelyä varten, mukaan lukien arvostuksen eri osa-alueisiin liittyvien vastuiden selkeä määrittely, markkinatietojen lähteet ja niiden asianmukaisuuden arviointi, ohjeet sellaisten piilevien tietojen käytöstä, jotka vastaavat laitoksen oletuksia siitä, mitä tietoja markkinatoimijat käyttäisivät positiota hinnoitellessaan, riippumattoman arvostuksen toteutusvälit, päätöshintojen määräytymisajankohta, arvonoikaisumenettelyt, kuukauden lopussa ja satunnaisesti käytettävät todentamismenettelyt;

▼C2

b) ilmoituskanavat arvostusmenettelystä vastuussa olevaa osastoa varten ovat selkeät ja front office -toiminnoista riippumattomat; ilmoituskanavan päätepisteenä on oltava ylin hallintoelin.

▼M8

3. Laitosten on arvostettava kaupankäyntivaraston positiot käypään arvoon uudelleen vähintään päivittäin. Kyseisten positioiden arvonmuutokset on ilmoitettava laitoksen tuloslaskelmassa.

4. Laitosten on mahdollisuuksien mukaan aina arvostettava markkinahintaan kaupankäyntivaraston positionsa ja käypään arvoon arvostettavat kaupankäyntivaraston ulkopuoliset positionsa, myös silloin, kun ne soveltavat kyseisiin positioihin asianomaista pääomakohtelua.

▼B

5. Arvostaessaan markkinahintaan laitoksen on käytettävä osto- ja myyntitarjouksesta varovaisemmin arvostettua tarjousta, ellei laitos voi sulkea positiota osto- ja myyntitarjouksen keskihintaan. Jos laitokset hyödyntävät tätä poikkeusta, niiden on kuuden kuukauden välein ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisilleen kyseisistä positioista ja toimitettava todisteet siitä, että ne voivat sulkea keskihintaan.

▼M8

6. Kun arvostusta markkinahintaan ei voida suorittaa, laitosten on varovaisesti arvostettava positionsa ja salkkunsa mallin avulla, myös laskiessaan kaupankäyntivaraston positioiden ja käypään arvoon arvostettujen kaupankäyntivaraston ulkopuolisten positioiden omien varojen vaatimuksia.

▼B

7. Laitosten on noudatettava seuraavia vaatimuksia arvostaessaan mallin avulla:

a) toimivalla johdolla on oltava tieto siitä, mitkä kaupankäyntivaraston eristä tai muista käypään arvoon arvostetuista positioista arvostetaan mallin avulla, ja sen on ymmärrettävä, kuinka olennaisesti tästä aiheutuva epävarmuus vaikuttaa liiketoiminnan riski- ja tulosraportointiin;

b) laitosten on hankittava mallissa syöttötietoina käytettävät markkinatiedot mahdollisuuksien mukaan samoista lähteistä kuin markkinahinnat ja arvioitava säännöllisesti kunkin position arvostuksessa syöttötietoina käytettävien markkinatietojen ja mallin parametrien asianmukaisuutta;

▼B

c) laitosten on käytettävä markkinoilla yleisesti tiettyjen rahoitusvälineiden tai hyödykkeiden arvostamiseksi hyväksyttyjä menetelmiä, kun niitä on saatavilla;

d) mallien, jotka laitos on itse kehittänyt, on perustuttava asianmukaisiin oletuksiin, jotka soveltuvan pätevyyden omaavat kehitysprosessista riippumattomat tahot ovat arvioineet kriittisesti;

e) laitoksilla on oltava virallinen menettely malliin tehtävien muutosten valvontaa varten ja mallista on säilytettävä suojattu kopio, jota käytetään säännöllisesti arvostustulosten tarkistamiseen;

f) riskienhallinnassa on tunnettava käytettävien mallien heikkoudet sekä tiedettävä, miten ne voidaan parhaiten ottaa huomioon arvostustuloksissa; sekä

g) laitosten mallit on tarkastettava säännöllisesti sen määrittämiseksi, miten tarkkoja niiden tuottamat tulokset ovat, ja myös sen arvioimiseksi, ovatko oletukset edelleen asianmukaisia, tuloslaskelman analysoimiseksi suhteessa riskitekijöihin ja todellisten päätöshintojen ja mallilla tuotettujen tulosten vertailemiseksi.

▼M8

Sovellettaessa ensimmäisen alakohdan d alakohtaa kaupankäyntiyksiköt eivät saa osallistua mallin kehittämiseen tai hyväksymiseen, ja malli on testattava riippumattomasti, mukaan lukien mallin matemaattisen perustan, käytettyjen oletusten ja ohjelmistototeutuksen validointi.

▼B

8. Laitosten on suoritettava päivittäisen markkinahintaan arvostamisen tai mallin avulla arvostamisen lisäksi riippumaton hintojen varmentaminen. Markkinahintojen ja mallin syöttötietojen varmentajana on oltava kaupankäyntivarastosta hyötyvistä henkilöistä tai yksiköistä riippumaton henkilö tai yksikkö, joka suorittaa varmennuksen vähintään kuukausittain tai useammin, jos markkina- tai kaupankäyntitoiminnan luonne sitä edellyttää. Jos riippumattomia hintatietolähteitä ei ole käytettävissä tai jos hintatietolähteet ovat subjektiivisia, voidaan tarvita varovaisuustoimenpiteitä kuten arvonoikaisuja.

9. Laitosten on luotava ja ylläpidettävä menettelyjä arvonoikaisujen tekemiseksi.

10. Laitosten on otettava virallisesti huomioon seuraavat arvonoikaisut: tulevaisuuden luottoriskimarginaali, positioiden sulkemiskustannukset, operatiiviset riskit, markkinahintojen epävarmuus, sopimusten ennenaikainen päättäminen, sijoitus- ja rahoituskustannukset, tulevat hallintokustannukset ja tarvittaessa malliriski.

11. Laitosten on luotava ja ylläpidettävä menettelyjä, joilla lasketaan oikaisuja vähemmän likvidien positioiden arvoon; vähemmän likvidejä positioita voi syntyä erityisesti markkinoihin tai laitokseen liittyvien tilanteiden seurauksena, kuten keskittyneiden positioiden ja/tai sellaisten positioiden seurauksena, joiden alun perin suunniteltu sijoitusjakso on ylitetty. Laitosten on tarvittaessa tehtävä kyseisenkaltaisia oikaisuja muiden tilinpäätösraportoinnin position arvoon mahdollisesti edellyttämien muutosten lisäksi ja suunniteltava oikaisut siten, että niissä otetaan huomioon position epälikvidiys. Kyseisten menettelyjen mukaisesti laitosten on tarkasteltava useita tekijöitä päättäessään, onko vähemmän likvidien positioiden arvoa oikaistava. Näitä tekijöitä ovat seuraavat:

▼M8

a) ylimääräinen aika, joka tarvittaisiin position suojaamiseksi tai siihen sisältyviltä riskeiltä suojautumiseksi niiden likviditeettihorisonttien jälkeen, jotka on osoitettu position riskitekijöille 325 bd artiklan mukaisesti;

▼B

b) osto- ja myyntitarjousten erojen volatiliteetti ja keskiarvo;

c) hintatarjousten saatavuus markkinoilla (markkinatakaajat ja niiden lukumäärä) sekä kaupankäyntivolyymien volatiliteetti ja keskiarvo mukaan lukien kaupankäyntivolyymi markkinoiden stressikausien aikana;

d) markkinakeskittymät;

e) positioiden vanhentuminen;

f) se, missä määrin arvostaminen perustuu arvostamiseen mallin avulla;

g) muiden malliriskien vaikutukset.

12. Laitosten on kolmansien suorittamaa tai mallin avulla suoritettavaa arvostamista käyttäessään harkittava arvonoikaisujen tekemistä. Laitosten on lisäksi harkittava, onko likviditeetiltään heikompien positioiden arvon oikaiseminen tarpeen, ja jatkuvasti arvioitava kyseisten oikaisujen asianmukaisuutta. Laitosten on myös nimenomaisesti arvioitava arvonoikaisujen tarvetta ottaen huomioon malleissa käytettyjen parametrien syöttötietojen epävarmuus.

13. Monimutkaisten tuotteiden osalta, mukaan lukien arvopaperistamisvastuut ja n:nnen tappion luottojohdannaiset, laitosten on nimenomaisesti arvioitava arvonoikaisujen tarvetta ottaakseen huomioon malliriskin, joka liittyy mahdollisesti epäasianmukaisen arvostusmenetelmän käyttöön, ja malliriskin, joka liittyy piilevien (ja mahdollisesti epäasianmukaisten) luokittelumuuttujien käyttöön arvostusmallissa.

14. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset niiden edellytysten määrittelemiseksi, joiden täyttyessä on sovellettava 105 artiklan vaatimuksia tämän artiklan 1 kohtaa sovellettaessa.

▼C1

EPV toimittaa teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 28 päivänä heinäkuuta 2013.

▼B

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

106 artikla

Sisäiset suojaukset

1. Sisäisen suojauksen on täytettävä erityisesti seuraavat vaatimukset:

a) sen ensisijaisena tarkoituksena ei saa olla omien varojen vaatimusten välttäminen tai alentaminen;

b) se on dokumentoitava asianmukaisesti, ja siihen on sovellettava erityisiä sisäisiä hyväksymis- ja tarkastusmenettelyjä;

▼B

c) siihen on sovellettava markkinaehtoja;

d) sisäisen suojauksen aiheuttamaa markkinariskiä on hallinnoitava dynaamisesti kaupankäyntivarastossa sallittujen limiittien puitteissa;

▼C2

e) sitä on seurattava tarkkaan riittävin menettelyin.

▼M8

2. Edellä olevan 1 kohdan vaatimuksia on sovellettava rajoittamatta kaupankäyntivaraston ulkopuoliseen tai siihen kuuluvaan suojattuun positioon tapauksen mukaan sovellettavia vaatimuksia.

▼M17

3. Jos laitos suojaa kaupankäyntivaraston ulkopuoliseen luottoriskiin tai vastapuoliriskiin liittyvän vastuun käyttämällä kaupankäyntivarastoonsa kirjattua luottojohdannaista, kyseinen luottojohdannaispositio on hyväksyttävä kaupankäyntivaraston ulkopuoliseen luottoriskiin tai vastapuoliriskiin liittyvän vastuun sisäiseksi suojaukseksi 92 artiklan 4 kohdan a alakohdassa tarkoitettua riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärää laskettaessa, kun laitos tekee hyväksytyn kolmannen osapuolen luottosuojan tarjoajan kanssa toisen luottojohdannaistransaktion, joka täyttää kaupankäyntivarastoon kuulumattoman takauksen luonteista luottosuojaa koskevat vaatimukset ja kuittaa täydellisesti sisäisen suojauksen aiheuttaman markkinariskin.

Ensimmäisen alakohdan mukaisesti hyväksytty sisäinen suojaus ja hyväksytyn kolmannen osapuolen luottosuojan tarjoajan kanssa tehty luottojohdannaista koskeva sopimus on sisällytettävä kaupankäyntivarastoon markkinariskiä koskevien omien varojen vaatimusten laskemiseksi. Markkinariskiä koskevien omien varojen vaatimusten laskemiseksi 325 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetulla menetelmällä molemmat positiot on osoitettava samalle kaupankäyntiyksikölle, joka hallitsee samankaltaisia riskejä.

4. Jos laitos suojaa kaupankäyntivaraston ulkopuoliseen osakeriskiin liittyvän vastuun käyttämällä kaupankäyntivarastoonsa kirjattua osakejohdannaista, kyseinen osakejohdannaispositio on hyväksyttävä kaupankäyntivaraston ulkopuoliseen osakeriskiin liittyvän vastuun sisäiseksi suojaukseksi 92 artiklan 4 kohdan a alakohdassa tarkoitettua riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärää laskettaessa, kun laitos tekee hyväksytyn kolmannen osapuolen luottosuojan tarjoajan kanssa toisen osakejohdannaistransaktion, joka täyttää kaupankäyntivarastoon kuulumattoman takauksen luonteista luottosuojaa koskevat vaatimukset ja kuittaa täydellisesti sisäisen suojauksen aiheuttaman markkinariskin.

Tämän kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti hyväksytty sisäinen suojaus ja hyväksytyn kolmannen osapuolen luottosuojan tarjoajan kanssa tehty osakejohdannaista koskeva sopimus on sisällytettävä kaupankäyntivarastoon markkinariskiä koskevien omien varojen vaatimusten laskemiseksi. Markkinariskiä koskevien omien varojen vaatimusten laskemiseksi 325 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetulla menetelmällä molemmat positiot on osoitettava samalle kaupankäyntiyksikölle, joka hallitsee samankaltaisia riskejä.

4 a. Sovellettaessa 3 ja 4 kohtaa laitoksen toteuttama luotto- tai osakejohdannaistransaktio voi koostua useista liiketoimista useiden hyväksyttyjen kolmansien osapuolten luottosuojan tarjoajien kanssa edellyttäen, että tuloksena oleva yhteenlaskettu liiketoimi täyttää kyseisissä kohdissa säädetyt edellytykset.

▼M17

5. Kun laitos suojaa kaupankäyntivaraston ulkopuolisia korkoriskeihin liittyviä vastuita käyttämällä kaupankäyntivarastoonsa kirjattua korkoriskipositiota, kyseistä korkoriskipositiota on pidettävä sisäisenä suojauksena arvioitaessa kaupankäyntivaraston ulkopuolisista positioista aiheutuvaa korkoriskiä direktiivin 2013/36/EU 84 ja 98 artiklan mukaisesti, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) markkinariskiä koskevien omien varojen vaatimusten laskemiseksi 325 artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitetuilla menetelmillä positio on osoitettu muista kaupankäyntivarastoon kuuluvista positioista erilliseen salkkuun, jonka liiketoimintastrategia keskittyy yksinomaan korkoriskiin liittyvien vastuiden sisäisten suojausten markkinariskin hallintaan ja vähentämiseen;

b) markkinariskiä koskevien omien varojen vaatimusten laskemiseksi 325 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetulla menetelmällä positio on osoitettu kaupankäyntiyksikölle, jonka liiketoimintastrategia keskittyy yksinomaan korkoriskiin liittyvien vastuiden sisäisten suojausten markkinariskin hallintaan ja vähentämiseen;

c) laitos on dokumentoinut kattavasti sen, miten positio vähentää kaupankäyntivaraston ulkopuolisista positioista aiheutuvaa korkoriskiä sovellettaessa direktiivin 2013/36/EU 84 ja 98 artiklan vaatimuksia.

5 a. Sovellettaessa 5 kohdan a alakohtaa laitos voi osoittaa kyseiseen salkkuun muita kolmansien osapuolten tai oman kaupankäyntivarastonsa kanssa otettuja korkoriskipositioita edellyttäen, että laitos kuittaa täydellisesti kyseisten muiden oman kaupankäyntivarastonsa kanssa otettujen korkoriskipositioiden markkinariskin ottamalla vastakkaismerkkisiä korkoriskipositioita kolmansien osapuolten kanssa.

5 b. Tämän artiklan 5 kohdan b alakohdassa tarkoitettuun kaupankäyntiyksikköön sovelletaan seuraavia vaatimuksia:

a) kaupankäyntiyksikkö voi ottaa muita korkoriskipositioita kolmansien osapuolten tai laitoksen muiden kaupankäyntiyksiköiden kanssa, kunhan kyseiset positiot täyttävät 104 artiklassa tarkoitetut kaupankäyntivarastoon sisällyttämistä koskevat vaatimukset ja kyseiset muut kaupankäyntiyksiköt kuittaavat täysin kyseisten muiden korkoriskipositioiden markkinariskin ottamalla vastakkaismerkkisiä korkoriskipositioita kolmansien osapuolten kanssa;

b) kyseiselle kaupankäyntiyksikölle ei osoiteta muita kaupankäyntivarastoon kuuluvia positioita kuin tämän kohdan a alakohdassa tarkoitettuja positioita;

c) poiketen siitä, mitä 104 b artiklassa säädetään, kyseiseen kaupankäyntiyksikköön ei sovelleta kyseisen artiklan 1, 2 ja 3 kohdassa säädettyjä vaatimuksia.

6. Kaikkien 5 kohdan a alakohdassa tarkoitettuun erilliseen salkkuun tai kyseisen kohdan b alakohdassa tarkoitetulle kaupankäyntiyksikölle osoitettujen positioiden markkinariskiä koskevien omien varojen vaatimukset on laskettava itsenäisesti, ja ne täydentävät muita kaupankäyntivarastoon kuuluvia positioita koskevia omien varojen vaatimuksia.

▼M17

7. Kun laitos suojautuu vastuun arvonoikaisuriskiltä käyttämällä kaupankäyntivarastonsa kanssa tehtyä johdannaissopimusta, kyseisessä johdannaissopimuksessa otettu positio on hyväksyttävä sisäiseksi suojaukseksi vastuun arvonoikaisuriskiltä 383 tai 384 artiklassa säädettyjen menetelmien mukaisessa vastuun arvonoikaisuriskiä koskevien omien varojen vaatimusten laskennassa, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) johdannaispositio katsotaan hyväksyttäväksi suojaukseksi 386 artiklan mukaisesti;

b) jos johdannaispositioon sovelletaan jotakin 325 c artiklan 2 kohdan b tai c alakohdassa tai 325 e artiklan 1 kohdan c alakohdassa säädetyistä vaatimuksista, laitos kuittaa täydellisesti kyseisen johdannaisposition markkinariskin ottamalla vastakkaismerkkisiä positioita kolmansien osapuolten kanssa.

Ensimmäisen alakohdan mukaisesti sisäiseksi suojaukseksi hyväksytty kaupankäyntivarastoon kuuluva vastakkaismerkkinen positio on sisällytettävä laitoksen kaupankäyntivarastoon markkinariskiä koskevien omien varojen vaatimusten laskemiseksi.

▼B

II OSASTO

LUOTTORISKIÄ KOSKEVAT PÄÄOMAVAATIMUKSET

1 LUKU

Yleiset periaatteet

107 artikla

Luottoriskiin sovellettavat menetelmät

▼M17

1. Laitosten on sovellettava riskipainotettujen vastuuerien laskemiseen 92 artiklan 4 kohdan a ja g alakohtaa sovellettaessa joko 2 luvussa säädettyä standardimenetelmää tai, jos toimivaltaiset viranomaiset sen 143 artiklan mukaisesti sallivat, 3 luvussa säädettyä sisäisten luottoluokitusten menetelmää.

2. Laitosten on sovellettava keskusvastapuoleen liittyviin kaupankäyntivastuisiin ja keskusvastapuolen maksukyvyttömyysrahastoon maksettaviin osuuksiin 6 luvun 9 jaksossa säädettyä käsittelyä riskipainotettujen vastuueriensä laskemiseksi 92 artiklan 4 kohdan a ja g alakohtaa sovellettaessa. Laitosten on käsiteltävä kaiken muun tyyppisiä keskusvastapuoleen liittyviä vastuita seuraavasti:

a) muun tyyppisiä ehdot täyttävään keskusvastapuoleen liittyviä vastuita laitokseen liittyvinä vastuina;

b) muun tyyppisiä muuhun kuin ehdot täyttävään keskusvastapuoleen liittyviä vastuita yritykseen liittyvinä vastuina.

▼M17

3. Tätä asetusta sovellettaessa kolmansien maiden sijoituspalveluyrityksiin liittyviä vastuita, kolmansien maiden luottolaitoksiin liittyviä vastuita, kolmansien maiden pörsseihin liittyviä vastuita sekä sellaisiin kolmansien maiden rahoituslaitoksiin liittyviä vastuita, jotka ovat saaneet kolmansien maiden viranomaisilta toimiluvan ja ovat niiden valvomia ja joihin sovelletaan vakavaraisuusvaatimuksia, jotka vastaavat tiukkuudeltaan laitoksiin sovellettavia vakavaraisuusvaatimuksia, käsitellään laitokseen liittyvinä vastuina vain, jos kolmas maa soveltaa kyseiseen yhteisöön vakavaraisuus- ja valvontavaatimuksia, jotka vastaavat vähintään unionissa sovellettavia vaatimuksia.

▼B

4. Sovellettaessa 3 kohtaa komissio voi antaa täytäntöönpanosäädöksinä ja 464 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun tarkastelumenettelyn mukaisesti päätöksen siitä, soveltaako kolmas maa vakavaraisuuden valvonta- ja sääntelyjärjestelyjä, jotka vähintään vastaavat unionissa sovellettavia järjestelyjä. Jos tällaista päätöstä ei ole annettu, laitokset voivat jatkaa 1 päivään tammikuuta 2015 saakka 3 kohdassa tarkoitettuihin tahoihin liittyvien vastuiden kohtelemista samoin kuin saamisia laitoksilta edellyttäen, että asianomaiset toimivaltaiset viranomaiset olivat ennen 1 päivää tammikuuta 2014 hyväksyneet tällaisen kohtelun soveltamisen kyseisen kolmannen maan osalta.

▼M17

108 artikla

Standardimenetelmän ja IRB-menetelmän mukainen luottoriskin ja laimentumisriskin vähentämismenetelmien käyttö

1. Sellaisen vastuun osalta, johon laitos soveltaa 2 luvun mukaista standardimenetelmää tai 3 luvun mukaista IRB-menetelmää käyttämättä 143 artiklan mukaisesti omia tappio-osuusestimaattejaan (loss given defaults estimates), jäljempänä ”LGD-estimaatit”, laitos voi 4 luvun mukaisesti ottaa huomioon vastikkeellisen luottosuojan (FCP) vaikutuksen riskipainotettujen vastuuerien laskennassa 92 artiklan 4 kohdan a ja g alakohtaa sovellettaessa ja, tapauksen mukaan, odotetun tappion määrien 36 artiklan 1 kohdan d alakohdassa ja 62 artiklan d alakohdassa tarkoitetussa laskennassa.

2. Sellaisen vastuun osalta, johon laitos soveltaa IRB-menetelmää käyttämällä 143 artiklan mukaisesti omia LGD-estimaattejaan, laitos voi 3 luvun mukaisesti ottaa huomioon vastikkeellisen luottosuojan vaikutuksen riskipainotettujen vastuuerien laskennassa 92 artiklan 4 kohdan a ja g alakohtaa sovellettaessa tai, tapauksen mukaan, odotetun tappion määrien 36 artiklan 1 kohdan d alakohdassa ja 62 artiklan d alakohdassa tarkoitetussa laskennassa.

3. Jos laitos soveltaa IRB-menetelmää käyttämällä 143 artiklan mukaisesti omia LGD-estimaattejaan sekä alkuperäisen vastuun että luottosuojan tarjoajaan liittyvien vertailukelpoisten välittömien vastuiden osalta, laitos voi 3 luvun mukaisesti ottaa huomioon takauksen luonteisen luottosuojan vaikutuksen riskipainotettujen vastuuerien laskennassa 92 artiklan 4 kohdan a ja g alakohtaa sovellettaessa ja tarvittaessa odotetun tappion määrät 36 artiklan 1 kohdan d alakohdassa ja 62 artiklan d kohdassa tarkoitettua laskentaa varten. Kaikissa muissa tapauksissa laitos voi kyseisiä tarkoituksia varten ottaa huomioon takauksen luonteisen luottosuojan vaikutuksen riskipainotettujen vastuuerien ja odotetun tappion määrien laskennassa 4 luvun mukaisesti.

▼**M17**

4. Jollei 5 kohdassa säädetyistä edellytyksistä muuta johdu, laitokset voivat tapauksen mukaan II osaston 2, 3 ja 4 lukua sovellettaessa pitää luonnollisille henkilöille myönnettyjä lainoja asuinkiinteistön kiinnityksellä suojattuina vastuina sen sijaan, että niitä käsiteltäisiin taattuina vastuina, jos seuraavat kyseisiä lainoja koskevat edellytykset täyttyvät jäsenvaltiossa:

a) valtaosa lainoista, jotka myönnetään luonnollisille henkilöille asuinkiinteistöjen ostamiseen kyseisessä jäsenvaltiossa, ei ole oikeudelliselta muodoltaan kiinnitysluottoja;

b) valtaosa lainoista, jotka myönnetään luonnollisille henkilöille asuinkiinteistöjen ostamiseen kyseisessä jäsenvaltiossa, on sellaisen luottosuojan tarjoajan takaamia, jolla on valitun ulkoisen luottoluokituslaitoksen antama, luottoluokkaa 1 tai 2 vastaava luottoluokitus ja jonka on maksettava laina kokonaan takaisin laitokselle, jos alkuperäinen lainansaaja laiminlyö velvoitteensa;

c) laitoksella on laillinen oikeus ottaa kiinnitys asuinkiinteistöön, jos b alakohdassa tarkoitettu luottosuojan tarjoaja ei täytä tai ei kykene täyttämään annetun takauksen mukaisia velvoitteitaan.

Toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava EPV:lle, täyttyvätkö tämän kohdan ensimmäisen alakohdan a, b ja c alakohdassa säädetyt edellytykset niiden lainkäyttöalueisiin kuuluvilla kansallisilla alueilla, ja ilmoitettava sellaisten luottosuojan tarjoajien nimet, joihin kyseistä kohtelua voidaan soveltaa ja jotka täyttävät tämän kohdan ja 5 kohdan edellytykset.

EPV julkaisee verkkosivustollaan luettelon kaikista tällaisista hyväksyttävistä luottosuojan tarjoajista ja päivittää kyseisen luettelon vuosittain.

5. Sovellettaessa 4 kohtaa kyseisessä kohdassa tarkoitettuja lainoja voidaan käsitellä asuinkiinteistön kiinnityksellä suojattuina vastuina eikä taattuina vastuina, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) vastuu, jota käsitellään standardimenetelmän mukaisesti, täyttää kaikki vaatimukset tullakseen luokitelluksi 124 ja 125 artiklan nojalla standardimenetelmän vastuuryhmään ”kiinteän omaisuuden kiinnityksillä suojatut vastuut” lukuun ottamatta sitä, että lainan myöntävällä laitoksella ei ole kiinnitystä asuinkiinteistöön;

b) vastuu, jota käsitellään IRB-menetelmän mukaisesti, täyttää kaikki vaatimukset tullakseen luokitelluksi 147 artiklan 2 kohdan d alakohdan ii alakohdassa tarkoitettuun IRB-menetelmän mukaiseen vastuuryhmään ”asuinkiinteistövakuudelliset vähittäisvastuut” lukuun ottamatta sitä, että lainan myöntävällä laitoksella ei ole kiinnitystä asuinkiinteistöön;

c) asuinkiinteistöön ei ole kiinnitysoikeutta, kun laina myönnetään, ja 1 päivän tammikuuta 2014 jälkeen myönnettyjen lainojen osalta lainansaaja on sitoutunut sopimusperusteisesti olemaan myöntämättä kiinnitysoikeutta ilman lainan alun perin myöntäneen laitoksen suostumusta;

▼M17

d) luottosuojan tarjoaja on 201 artiklassa tarkoitettu hyväksyttävä luottosuojan tarjoaja, ja sillä on valitun ulkoisen luottoluokituslaitoksen antama luottoluokitus, joka vastaa luottoluokkaa 1 tai 2;

e) luottosuojan tarjoaja on laitos tai finanssialan yhteisö, johon sovellettavat omien varojen vaatimukset ovat vertailukelpoisia laitoksiin tai vakuutusyrityksiin sovellettavien omien varojen vaatimusten kanssa;

f) luottosuojan tarjoaja on perustanut keskinäisen vakuusrahaston, joka kykenee kattamaan riskit kokonaan, tai vastaavan suojan vakuutusyrityksille luottoriskitappioiden kattamiseksi, ja sen toimivaltainen viranomainen tarkistaa kyseisen suojan kalibroinnin määräajoin ja sille tehdään säännöllisesti stressitestit vähintään joka toinen vuosi;

g) laitoksella on sopimusperusteiset ja lailliset valtuudet ottaa asuinkiinteistöön kiinnitys, jos luottosuojan tarjoaja ei täytä tai ei kykene täyttämään annetun takauksen mukaisia velvoitteitaan.

6. Laitosten, jotka käyttävät 4 kohdassa säädettyä mahdollisuutta tiettyyn hyväksyttävään luottosuojan tarjoajaan kyseisessä kohdassa tarkoitetun mekanismin mukaisesti, on tehtävä niin kaikkien luonnollisia henkilöitä koskevien vastuidensa osalta, jotka ovat kyseisen luottosuojan tarjoajan kyseisen mekanismin mukaisesti takaamia.

▼M5

109 artikla

Arvopaperistamispositioiden käsittely

Laitosten on laskettava arvopaperistamispositionsa riskipainotettu vastuuerä 5 luvun mukaisesti.

▼B

110 artikla

Luottoriskioikaisun käsittely

1. Standardimenetelmää soveltavien laitosten on käsiteltävä yleisiä luottoriskioikaisuja 62 artiklan c alakohdan mukaisesti.

2. IRB-menetelmää soveltavien laitosten on käsiteltävä yleisiä luottoriskioikaisuja 159 artiklan, 62 artiklan d alakohdan ja 36 artiklan 1 kohdan d alakohdan mukaisesti.

Sovellettaessa tätä artiklaa sekä 2 ja 3 lukua yleisten pankkiriskien rahastot on jätettävä yleisten ja erityisten luottoriskioikaisujen ulkopuolelle.

3. IRB-menetelmää käyttävien laitosten, jotka soveltavat standardimenetelmää osaan vastuistaan konsolidoidusti tai yksittäisen laitoksen tasolla, on määritettävä 148 ja 150 artiklan mukaisesti se osa yleisestä luottoriskioikaisusta, joka on luokiteltava standardimenetelmän mukaisen yleisen luottoriskioikaisun mukaan, ja se osa, joka on luokiteltava IRB-menetelmän mukaisen yleisen luottoriskioikaisun mukaan, seuraavasti:

▼B

a) kun konsolidointiryhmään kuuluva laitos soveltaa yksinomaan IRB-menetelmää, sen yleiset luottoriskioikaisut on tarvittaessa luokiteltava 2 kohdassa säädetyn käsittelyn mukaan;

b) kun konsolidointiryhmään kuuluva laitos soveltaa yksinomaan standardimenetelmää, sen yleiset luottoriskioikaisut on tarvittaessa luokiteltava 1 kohdassa säädetyn käsittelyn mukaan;

c) luottoriskioikaisun loppuosa on luokiteltava riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän määräsuhteen perusteella standardimenetelmän ja IRB-menetelmän mukaisesti.

4. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään erityisten luottoriskioikaisujen ja yleisten luottoriskioikaisujen laskenta sovellettavan tilinpäätössäännöstön nojalla seuraavien seikkojen osalta:

a) 111 artiklassa tarkoitettu standardimenetelmän mukainen vastuuarvo;

b) 166–168 artiklassa tarkoitettu IRB-menetelmän mukainen vastuuarvo;

c) 159 artiklassa tarkoitettujen odotettujen tappioiden yhteismäärien käsittely;

d) riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän laskennassa käytettävä vastuuarvo 246 ja 266 artiklassa tarkoitetun arvopaperistamisposition osalta;

e) maksukyvyttömyyden määritys 178 artiklan nojalla;

▼C1

EPV toimittaa teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 28 päivänä heinäkuuta 2013.

▼B

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

▼M17

110 a artikla

Sellaisten sopimusjärjestelyjen valvonta, jotka eivät ole sitoumuksia

Laitosten on valvottava sopimusjärjestelyjä, jotka täyttävät kaikki 5 artiklan 10 alakohdan a–e alakohdassa säädetyt edellytykset, ja dokumentoitava toimivaltaisia viranomaisiaan tyydyttävällä tavalla, että ne täyttävät kaikki kyseiset edellytykset.

▼B

2 LUKU

Standardimenetelmä

1 Jakso

Yleiset periaatteet

▼M17

111 artikla

Vastuuarvo

1. Omaisuuserän vastuuarvo on sen kirjanpitoarvo, joka jää jäljelle omaisuuserään liittyvien 110 artiklan mukaisten erityisten luottoriskioikaisujen, 34 artiklan mukaisten muuta kuin kaupankäyntivarastoa koskevaan liiketoimintaan liittyvien muiden arvonoikaisujen, 36 artiklan 1 kohdan m alakohdan mukaisten vähennysten ja muiden kyseiseen omaisuuserään liittyvien omien varojen vähennysten soveltamisen jälkeen.

2. Liitteessä I luetellun taseen ulkopuolisen erän vastuuarvo on seuraava prosenttiosuus erän nimellisarvosta, kun 110 artiklan mukaiset erityiset luottoriskioikaisut ja 36 artiklan 1 kohdan m alakohdan mukaiset määrät on vähennetty:

a) 100 prosenttia, kun on kyse alaluokan 1 eristä;

b) 50 prosenttia, kun on kyse alaluokan 2 eristä;

c) 40 prosenttia, kun on kyse alaluokan 3 eristä;

d) 20 prosenttia, kun on kyse alaluokan 4 eristä;

e) 10 prosenttia, kun on kyse alaluokan 5 eristä.

3. Tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitetun taseen ulkopuolisen erän vastuuarvo on pienempi seuraavista sitoumuksen nimellisarvosta lasketuista prosenttiosuuksista, kun erityiset luottoriskioikaisut ja 36 artiklan 1 kohdan m alakohdan mukaiset määrät on vähennetty:

a) tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettu prosenttiosuus, jota sovelletaan siihen erään, jonka osalta sitoumus tehdään;

b) tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettu prosenttiosuus, jota sovelletaan kyseiseen sitoumustyyppiin.

4. Laitoksen tarjoamia sopimusjärjestelyjä, joita asiakas ei ole vielä hyväksynyt ja joista tulee sitoumuksia, jos asiakas ne hyväksyy, käsitellään sitoumuksina ja niihin sovelletaan 2 kohdan mukaista prosenttiosuutta.

Sopimusjärjestelyihin, jotka täyttävät 5 artiklan 10 alakohdan a–e alakohdassa säädetyt edellytykset, sovelletaan prosenttiosuutta 0.

▼M17

5. Kun laitos soveltaa 223 artiklassa tarkoitettua rahoitusvakuuksia koskevaa kattavaa menetelmää, arvopapereilla toteutettavan rahoitustoimen perusteella myytyjen, asetettujen tai lainattujen arvopapereiden tai hyödykkeiden vastuuarvoa on korotettava tällaisiin arvopapereihin tai hyödykkeisiin sovellettavalla volatiliteettikorjauksella 223 ja 224 artiklan mukaisesti.

6. Liitteessä II luetellun johdannaissopimuksen vastuuarvo määritetään 6 luvun mukaisesti ottaen huomioon uudistamissopimusten ja muiden nettoutusjärjestelyjen vaikutukset kyseisen luvun mukaisesti. Arvopapereilla toteutettavien rahoitustoimien ja pitkän selvitysajan liiketoimien vastuuarvo voidaan määrittää 4 tai 6 luvun mukaisesti.

7. Kun vastuun katteena on vastikkeellinen luottosuoja, vastuuarvoa voidaan muuttaa 4 luvun mukaisesti.

8. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään

a) kriteerit, joiden mukaisesti laitosten on luokiteltava taseen ulkopuoliset erät, lukuun ottamatta liitteeseen I jo sisältyviä eriä, liitteessä I tarkoitettuihin alaluokkiin 1–5;

b) tekijät, jotka saattavat rajoittaa laitosten mahdollisuutta peruuttaa liitteessä I tarkoitetut ehdoitta peruutettavissa olevat sitoumukset;

c) menettely, jolla EPV:lle ilmoitetaan laitosten tavasta luokitella muita taseen ulkopuolisia eriä, joihin liittyy liitteessä I tarkoitettujen riskien kaltaisia riskejä.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 10 päivänä heinäkuuta 2025.

Siirretään komissiolle valta täydentää tätä asetusta hyväksymällä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

▼B

112 artikla

Vastuuryhmät

Jokainen vastuu on luokiteltava johonkin seuraavista vastuuryhmistä:

a) saamiset valtioilta ja keskuspankeilta

b) saamiset aluehallinnoilta tai paikallisviranomaisilta

c) saamiset julkisyhteisöiltä ja julkisoikeudellisilta laitoksilta

d) saamiset kansainvälisiltä kehityspankeilta

e) saamiset kansainvälisiltä organisaatioilta

f) saamiset laitoksilta

g) saamiset yrityksiltä

h) vähittäissaamiset

▼M17

i) kiinteän omaisuuden kiinnityksillä suojatut vastuut ja ADC-vastuut

▼B

j) maksukyvyttömyystilassa olevat vastuut

▼M17

k) vastuut, jotka ovat etuoikeudeltaan huonompia velkainstrumentteja

▼B

l) vastuut katettujen joukkolainojen muodossa

m) arvopaperistamispositiot

n) saamiset laitoksilta ja yrityksiltä, joista on käytettävissä lyhyen aikavälin luottoluokitus

o) yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavissa yrityksissä (CIU) oleviin osuuksiin tai osakkeisiin liittyvät saamiset

p) oman pääoman ehtoiset vastuut

q) muut erät.

113 artikla

Riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän laskeminen

▼M17

1. Riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän laskemiseksi kaikkiin vastuisiin on sovellettava riskipainoja tämän asetuksen 2 jakson säännösten mukaisesti, jollei kyseisiä vastuita vähennetä omista varoista tai jollei niitä käsitellä 72 e artiklan 5 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti. Sovellettavan riskipainon on perustuttava vastuuryhmään, johon vastuu on luokiteltu, ja vastuun luottoluokitukseen 2 jaksossa täsmennetyssä laajuudessa. Luottokelpoisuus voidaan määritellä viittaamalla ulkoisten luottoluokituslaitosten antamaan luottoluokitukseen tai vientitakuulaitosten luottoluokitukseen 3 jakson mukaisesti. Lukuun ottamatta vastuita, jotka luokitellaan tämän asetuksen 112 artiklan a, b, c ja e alakohdassa säädettyihin vastuuryhmiin, kun direktiivin 2013/36/EU 79 artiklan b alakohdan mukainen arviointi tuo esiin suurempia riskiominaisuuksia kuin luottoluokitus, joka vastuulle annettaisiin valitun ulkoisen luottoluokituslaitoksen tai vientitakuulaitoksen soveltuvan arvion perusteella, laitoksen on sovellettava riskipainoa, joka on vähintään yhden luottoluokan verran suurempi kuin valitun ulkoisen luottoluokituslaitoksen tai vientitakuulaitoksen antaman luottoluokituksen mukainen riskipaino.

▼B

2. Sovellettaessa 1 kohdassa tarkoitettua riskipainoa vastuuarvo on kerrottava 2 jakson mukaisesti täsmennetyllä tai määritetyllä riskipainolla.

▼M17

3. Kun vastuuseen liittyy luottosuoja, vastuuarvoa tai vastuuseen sovellettavaa riskipainoa voidaan tarvittaessa muuttaa tämän luvun ja 4 luvun mukaisesti.

▼B

4. Riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä on laskettava arvopaperistettujen vastuiden osalta 5 luvun mukaisesti.

▼M17

5. Sellaisten erien vastuuarvoon, joiden riskipainoa ei säädetä tässä luvussa, on sovellettava 100 prosentin riskipainoa.

▼B

6. ►M17 Lukuun ottamatta eriä, jotka luetaan ydinpääoman (CET1), ensisijaisen lisäpääoman (AT1) tai toissijaisen pääoman (T2) eriin, laitos voi päättää toimivaltaisten viranomaisten etukäteisellä luvalla olla soveltamatta tämän artiklan 1 kohdan vaatimuksia kyseisen laitoksen vastuisiin, kun vastapuolena on sen emoyritys, tytäryritys tai emoyrityksen tytäryritys taikka yritys, jolla on laitokseen direktiivin 2013/34/EU 22 artiklan 7 kohdassa tarkoitettu suhde. Toimivaltaiset viranomaiset voivat myöntää luvan edellyttäen, että seuraavat ehdot täyttyvät: ◄

▼M17

a) vastapuoli on laitos tai rahoituslaitos, johon sovelletaan asianmukaisia vakavaraisuusvaatimuksia;

▼B

b) vastapuoli kuuluu kokonaisuudessaan samaan konsolidointiryhmään kuin laitos;

c) vastapuoleen sovelletaan samoja riskien arviointi-, mittaamis- ja valvontamenettelyjä kuin laitokseen;

d) vastapuoli on sijoittautunut samaan jäsenvaltioon kuin laitos;

e) vastapuolen nopealle omien varojen siirrolle tai velkojen takaisinmaksulle laitokselle ei ole senhetkisiä tai ennakoitavissa olevia olennaisia, käytännöllisiä tai oikeudellisia esteitä.

Kun laitos saa luvan tämän kohdan mukaisesti olla soveltamatta 1 kohdan vaatimuksia, siihen voidaan soveltaa 0 prosentin riskipainoa.

7. Lukuun ottamatta eriä, jotka luetaan ydinpääoman (CET1), ensisijaisen lisäpääoman (AT1) ja toissijaisen pääoman (T2) eriin, laitokset voivat päättää toimivaltaisten viranomaisten etukäteen antamalla luvalla olla soveltamatta tämän artiklan 1 kohdan vaatimuksia kyseisen laitoksen vastuisiin, kun laitos ja vastapuoli kuuluvat sellaiseen sopimusperusteiseen tai lakisääteiseen suojajärjestelmään, joka suojelee laitoksia ja tarvittaessa varmistaa ennen kaikkea niiden likviditeetin ja vakavaraisuuden konkurssin välttämiseksi. Toimivaltaisilla viranomaisilla on valtuudet myöntää lupa, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) edellä 6 kohdan a, d ja e alakohdassa asetetut vaatimukset täyttyvät;

b) järjestelyt takaavat, että laitosten suojajärjestelmä voi myöntää tarvittaessa tukea sen saatavilla olevista sitoumuksista;

▼B

c) laitosten suojajärjestelmään kuuluu yhdenmukaisesti määriteltyjä ja siihen soveltuvia järjestelmiä riskien valvomiseksi ja luokittelemiseksi (antaen täydellisen kuvan järjestelmän kaikkien yksittäisten osapuolten riskitilanteesta ja laitosten suojajärjestelmästä kokonaisuudessaan) sekä vastaavat vaikutusmahdollisuudet; kyseisillä järjestelmillä valvotaan maksukyvyttömiä vastuita 178 artiklan 1 kohdan mukaisesti;

d) laitosten suojajärjestelmä suorittaa omaa riskiarviointia ja välittää sen tulokset järjestelmän yksittäisille osapuolille;

e) laitosten suojajärjestelmä laatii ja julkaisee vähintään kerran vuodessa konsolidointitason raportin, joka sisältää aseen, tuloslaskelman, tilannekatsauksen ja riskiraportin laitosten suojajärjestelmästä kokonaisuudessaan, tai raportin, joka kattaa kokonaistaseen, kokonaistuloslaskelman, tilannekatsauksen ja riskiraportin, joka kattaa laitosten suojajärjestelmän kokonaisuudessaan;

f) laitosten suojajärjestelmän osapuolten on ilmoitettava vähintään 24 kuukautta aikaisemmin, jos ne haluavat lakkauttaa laitosten suojajärjestelmän;

g) omien varojen laskentaan soveltuvien osuuksien moninkertainen käyttö, jäljempänä 'pääoman moninkertainen hyväksikäyttö', sekä omien varojen epäasianmukainen hankinta laitosten suojajärjestelmän jäsenten välillä on estettävä;

h) laitosten suojajärjestelmän on perustuttava liiketoimintaprofiililtaan suurelta osin samankaltaisten luottolaitosten laajaan jäsenyyteen;

i) asianomaiset toimivaltaiset viranomaiset hyväksyvät c ja d alakohdassa tarkoitetun järjestelmän ja valvovat sitä säännöllisesti.

Kun laitos päättää tämän kohdan mukaisesti olla soveltamatta 1 kohdan vaatimuksia, siihen voidaan soveltaa 0 prosentin riskipainoa.

2 Jakso

Riskipainot

114 artikla

Saamiset valtioilta ja keskuspankeilta

1. Saamisiin valtioilta ja keskuspankeilta on sovellettava 100 prosentin riskipainoa, jollei 2–7 kohdassa määritettyjä käsittelytapoja voida soveltaa.

2. Valtioilta ja keskuspankeilta oleviin saamisiin, joista on käytettävissä valitun ulkoisen luottoluokituslaitoksen antama luottoluokitus, on sovellettava taulukon 1 mukaista riskipainoa, joka vastaa ulkoisen luottoluokituslaitoksen 136 artiklan mukaisesti antamaa luottoluokitusta.

▼B

Taulukko 1

Luottoluokka	1	2	3	4	5	6
Riskipaino	0 %	20 %	50 %	100 %	100 %	150 %

3. Saamisiin EKP:ltä on sovellettava 0 prosentin riskipainoa.

4. Jäsenvaltioilta ja keskuspankeilta oleviin saamisiin, jotka ovat kyseisen valtion ja keskuspankin kotimaan valuutan määräisiä ja kotimaan valuutassa rahoitettuja, on sovellettava nollariskipainoa.

▼C2

_____

▼M11

_____

▼B

7. Kun kolmannen maan toimivaltaiset viranomaiset, joiden soveltamat valvonta- ja sääntelyjärjestelyt vastaavat vähintään unionissa sovellettavia järjestelyjä, antavat omalta valtioltaan ja keskuspankiltaan oleville saamisille, jotka ovat kotimaan valuutan määräisiä ja rahoitettu kotimaan valuutassa, riskipainon joka on 1 ja 2 kohdan mukaista riskipainoa alhaisempi, laitokset voivat riskipainottaa kyseiset vastuut samalla tavalla.

Sovellettaessa tätä kohtaa komissio voi tehdä täytäntöönpanosäädöksinä ja 464 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun tarkastelumenettelyn mukaisesti päätöksen siitä, soveltaako kolmas maa valvonta- ja sääntelyjärjestelyjä, jotka vähintään vastaavat unionissa sovellettavia järjestelyjä. Jos tällaista päätöstä ei ole tehty 1 päivään tammikuuta 2015 mennessä, laitokset voivat jatkaa tässä kohdassa säädetyn kohtelun soveltamista kolmannelta maalta tai kolmannen maan keskuspankilta oleviin saamisiin, jos asianomaiset toimivaltaiset viranomaiset olivat ennen 1 päivää tammikuuta 2014 hyväksyneet tällaisen kohtelun soveltamisen kyseisen kolmannen maan osalta.

115 artikla

Saamiset aluehallinnoilta tai paikallisviranomaisilta

▼M17

–1. Saamisiin aluehallinnoilta tai paikallisviranomaisilta, joista on käytettävissä valitun ulkoisen luottoluokituslaitoksen antama luottoluokitus, on sovellettava taulukon 1 mukaista riskipainoa, joka vastaa ulkoisen luottoluokituslaitoksen antamaa luottoluokitusta 136 artiklan mukaisesti.

Taulukko 1

Luottoluokka	1	2	3	4	5	6
Riskipaino	20 %	50 %	50 %	100 %	100 %	150 %

1. Saamisiin aluehallinnoilta tai paikallisviranomaisilta, joista ei ole käytettävissä valitun ulkoisen luottoluokituslaitoksen antamaa luottoluokitusta, on sovellettava sen luottoluokan mukaista riskipainoa, jota sovelletaan saamisiin valtiolta, jonka lainkäyttöalueelle kyseiset aluehallinnot tai paikallisviranomaiset ovat sijoittautuneet, taulukon 2 mukaisesti.

▼M17

Taulukko 2

Luottoluokka	1	2	3	4	5	6
Riskipaino	20 %	50 %	100 %	100 %	100 %	150 %

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuihin saamisiin on sovellettava 100 prosentin riskipainoa, jos sen lainkäyttöalueen keskushallinto, johon aluehallinnot tai paikallisviranomaiset kuuluvat, on luokittelematon.

▼B

2. ►M17 Poiketen siitä, mitä –1 ja 1 kohdassa säädetään, saamisia aluehallinnoilta tai paikallisviranomaisilta on käsiteltävä kuten saamisia sen valtion keskushallinnolta, jonka lainkäyttöalueelle ne ovat sijoittautuneet, mikäli tällaiset saamiset eivät eroa niihin liittyvän riskin osalta toisistaan viranomaisen veronkanto-oikeuden ja erityisten institutionaalisten järjestelyjen vuoksi, jotka vähentävät maksukyvyttömyysriskiä. ◄

EPV ylläpitää julkisesti saatavilla olevaa tietokantaa kaikista unionin alue- ja paikallishallinnon viranomaisista, joiden saamisia toimivaltaiset viranomaiset käsittelevät kuten saamisia valtioilta.

▼M17

3. Saamisia seurakunnilta tai oikeushenkilön muodossa perustetuilta julkisoikeuden alaisilta uskonnollisilta yhteisöiltä on käsiteltävä kuten saamisia aluehallinnoilta ja paikallisviranomaisilta, jos kyseisillä seurakunnilla ja uskonnollisilla yhteisöillä on säädöksiin perustuva oikeus veronkantoon. Tällöin 2 kohtaa ei sovelleta.

▼B

4. ►M17 Poiketen siitä, mitä –1 ja 1 kohdassa säädetään, jos sellaisen kolmannen maan toimivaltaiset viranomaiset, joka soveltaa valvonta- ja sääntelyjärjestelyjä, jotka vähintään vastaavat unionin alueella sovellettavia järjestelyjä, käsittelevät saamisia aluehallinnoilta tai paikallisviranomaisilta kuten saamisia omalta valtioltaan eivätkä tällaiset saamiset eroa niihin liittyvän riskin osalta toisistaan aluehallintojen tai paikallisviranomaisen veronkanto-oikeuden ja erityisten institutionaalisten järjestelyjen vuoksi, jotka vähentävät maksukyvyttömyysriskiä, laitokset voivat määrittää vastaavalla tavalla riskipainon saamisille kyseisiltä aluehallinnoilta ja paikallisviranomaisilta. ◄

Sovellettaessa tätä kohtaa komissio voi tehdä täytäntöönpanosäädöksinä ja 464 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun tarkastelumenettelyn mukaisesti päätöksen siitä, soveltaako kolmas maa valvonta- ja sääntelyjärjestelyjä, jotka vähintään vastaavat unionissa sovellettavia järjestelyjä. Jos tällaista päätöstä ei ole tehty 1 päivään tammikuuta 2015 mennessä, laitokset voivat jatkaa tässä kohdassa säädetyn kohtelun soveltamista kolmanteen maahan, jos asianomaiset toimivaltaiset viranomaiset olivat ennen 1 päivää tammikuuta 2014 hyväksyneet tällaisen kohtelun soveltamisen kyseisen kolmannen maan osalta.

▼M17

5. Poiketen siitä, mitä –1 ja 1 kohdassa säädetään, sellaisiin muihin kuin 2, 3 ja 4 kohdassa tarkoitettuihin saamisiin jäsenvaltioiden aluehallinnoilta tai paikallisviranomaisilta, jotka ovat kyseisen aluehallinnon tai paikallisviranomaisen kotivaltion valuutan määräisiä ja jotka on rahoitettu kyseisessä valuutassa, on sovellettava 20 prosentin riskipainoa.

▼B

116 artikla

Saamiset julkisyhteisöiltä ja julkisoikeudellisilta laitoksilta

1. Saamisiin julkisyhteisöiltä ja julkisoikeudellisilta laitoksilta, joista ei ole käytettävissä valitun ulkoisen luottoluokituslaitoksen antamaa luottoluokitusta, on sovellettava sen luottoluokan mukaista riskipainoa, jota sovelletaan saamisiin valtiolta, jonka lainkäyttöalueelle kyseinen julkisyhteisö tai julkisoikeudellinen laitos on sijoittautunut, seuraavan taulukon 2 mukaisesti:

Taulukko 2

Luottoluokka, johon valtio on sijoitettu	1	2	3	4	5	6
Riskipaino	20 %	50 %	100 %	100 %	100 %	150 %

Saamisiin sellaisilta julkisyhteisöiltä ja julkisoikeudellisilta laitoksilta, jotka ovat sijoittautuneet valtioihin, joita ei ole luokiteltu, on sovellettava 100 prosentin riskipainoa.

▼M17

2. Saamisia julkisyhteisöiltä ja julkisoikeudellisilta laitoksilta, joista on käytettävissä valitun ulkoisen luottoluokituslaitoksen antama luottoluokitus, on käsiteltävä 115 artiklan –1 kohdan mukaisesti.

▼B

3. Alkuperäiseltä maturiteetiltaan enintään kolmen kuukauden saamisiin julkisyhteisöiltä ja julkisoikeudellisilta laitoksilta on sovellettava 20 prosentin riskipainoa.

4. Saamisia julkisyhteisöiltä ja julkisoikeudellisilta laitoksilta voidaan poikkeustapauksissa käsitellä kuten saamisia siltä valtiolta tai niiltä aluehallinnoilta ja paikallisviranomaisilta, joiden lainkäyttöalueella ne toimivat, mikäli kyseisen lainkäyttöalueen toimivaltaisten viranomaisten näkemyksen mukaan saamiset eivät eroa toisistaan riskin osalta valtion tai aluehallinnon ja paikallisviranomaisten antaman asianmukaisen takauksen vuoksi.

▼M17

EPV ylläpitää julkisesti saatavilla olevaa tietokantaa kaikista ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuista julkisyhteisöistä ja julkisoikeudellisista laitoksista unionissa.

▼B

5. Kun toimivaltaiset viranomaiset soveltavat kolmannen maan alueella valvonta- ja sääntelyjärjestelyjä, jotka vähintään vastaavat unionin alueella sovellettavia järjestelyjä, ja käsittelevät saamisia julkisyhteisöiltä ja julkisoikeudellisilta laitoksilta 1 tai 2 kohdan mukaisesti, laitokset voivat määrittää vastaavalla tavalla riskipainon saamisille kyseisiltä julkisyhteisöiltä ja julkisoikeudellisilta laitoksilta. Muussa tapauksessa laitosten on sovellettava 100 prosentin riskipainoa.

Sovellettaessa tätä kohtaa komissio voi tehdä täytäntöönpanosäädöksinä ja 464 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun tarkastelumenettelyn mukaisesti päätöksen siitä, soveltaako kolmas maa valvonta- ja sääntelyjärjestelyjä, jotka vähintään vastaavat unionissa sovellettavia järjestelyjä. Jos tällaista päätöstä ei ole tehty 1 päivään tammikuuta 2015 mennessä, laitokset voivat jatkaa tässä kohdassa säädetyn kohtelun soveltamista kolmanteen maahan, jos asianomaiset toimivaltaiset viranomaiset olivat ennen 1 päivää tammikuuta 2014 hyväksyneet tällaisen kohtelun soveltamisen kyseisen kolmannen maan osalta.

▼B

117 artikla

Saamiset kansainvälisiltä kehityspankeilta

▼M17

1. Kansainvälisiltä kehityspankeilta oleviin saamisiin, joita ei mainita 2 kohdassa ja joista on käytettävissä valitun ulkoisen luottoluokituslaitoksen antama luottoluokitus, on sovellettava taulukon 1 mukaista riskipainoa. Kansainvälisiltä kehityspankeilta oleviin saamisiin, joita ei mainita 2 kohdassa ja joista ei ole käytettävissä valitun ulkoisen luottoluokituslaitoksen antamaa luottoluokitusta, on sovellettava 50 prosentin riskipainoa.

Taulukko 1

Luottoluokka	1	2	3	4	5	6
Riskipaino	20 %	30 %	50 %	100 %	100 %	150 %

▼B

Latinalaisen Amerikan sijoitusyhtiö, Mustanmeren kauppa- ja kehityspankki, Keski-Amerikan alueellinen kehityspankki ja Latinalaisen Amerikan kehityspankki CAF katsotaan kansainvälisiksi kehityspankeiksi.

2. Saamisiin seuraavilta kansainvälisiltä kehityspankeilta on sovellettava 0 prosentin riskipainoa:

a) Kansainvälinen jälleenrakennus- ja kehityspankki

b) Kansainvälinen rahoitusyhtiö

c) Latinalaisen Amerikan kehityspankki

d) Aasian kehityspankki

e) Afrikan kehityspankki

f) Euroopan neuvoston kehityspankki

g) Pohjoismaiden investointipankki

h) Karibian alueen kehityspankki

i) Euroopan jälleenrakennus- ja kehityspankki

j) Euroopan investointipankki

k) Euroopan investointirahasto

l) Monenkeskinen investointitakuulaitos

m) Rokotusohjelmien rahoittamiseksi perustettu kansainvälinen rahoitusväline

n) Islamilainen kehityspankki;

▼M8

o) Kansainvälinen kehitysjärjestö;

p) Aasian infrastruktuuri-investointipankki.

▼M8

Siirretään komissiolle valta muuttaa tätä asetusta antamalla delegoituja säädöksiä 462 artiklan mukaisesti, jotta ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja kansainvälisiä kehityspankkeja koskevaa luetteloa voidaan muuttaa kansainvälisten standardien mukaisesti.

▼B

3. Euroopan investointirahaston pääoman merkittyyn mutta maksamattomaan osaan on sovellettava 20 prosentin riskipainoa.

118 artikla

Saamiset kansainvälisiltä organisaatioilta

Saamisiin seuraavilta kansainvälisiltä organisaatioilta on sovellettava 0 prosentin riskipainoa:

▼M8

a) Euroopan unioni ja Euroopan atomienergiayhteisö

▼B

b) Kansainvälinen valuuttarahasto

c) Kansainvälinen järjestelypankki

d) Euroopan rahoitusvakausväline

e) Euroopan vakautusmekanismi

f) kahden tai useamman jäsenvaltion perustama kansainvälinen rahoituslaitos, jonka tarkoituksena on hankkia rahoitusta ja antaa rahoitustukea niille jäsenilleen, joilla on tai joille uhkaa tulla vakavia rahoitusongelmia.

119 artikla

Saamiset laitoksilta

1. Saamisia laitoksilta, joista on käytettävissä valitun luottoluokituslaitoksen antama luottoluokitus, on riskipainotettava 120 artiklan mukaisesti. Saamisia laitoksilta, joista ei ole käytettävissä valitun ulkoisen luottoluokituslaitoksen antamaa luottoluokitusta, on riskipainotettava 121 artiklan mukaisesti.

▼M17

_____

▼B

4. EKP:n tai jäsenvaltion keskuspankin laitokselta edellyttämien vähimmäisvarantojen muodossa olevaan saamiseen voidaan soveltaa samaa riskipainoa kuin saamisiin kyseisen jäsenvaltion keskuspankilta edellyttäen, että

a) varannot pidetään sen mukaisesti, mitä säädetään vähimmäisvarantojen soveltamisesta 12 päivänä syyskuuta 2003 annetussa Euroopan keskuspankin asetuksessa (EY) N:o 1745/2003 ([1]), tai kyseistä asetusta kaikin olennaisin tavoin vastaavien kansallisten vaatimusten mukaisesti,

([1]) EUVL L 250, 2.10.2003, s. 10.

▼B

b) laitoksen, jossa varantoja pidetään, joutuessa konkurssiin tai maksukyvyttömäksi varannot maksetaan kokonaisuudessaan takaisin laitokselle hyvissä ajoin eivätkä ne ole käytettävissä laitoksen muiden vastuiden kattamiseen.

▼M9

5. Saamisia toimivaltaisilta viranomaisilta toimiluvan saaneilta ja niiden valvomilta rahoituslaitoksilta, joihin sovelletaan vakavaraisuusvaatimuksia, jotka vastaavat perusteellisuutensa puolesta laitoksiin sovellettavia vakavaraisuusvaatimuksia, on käsiteltävä kuten saamisia laitoksilta.

Tämän kohdan soveltamiseksi asetuksessa (EU) 2019/2033 vahvistettujen vakavaraisuusvaatimusten katsotaan vastaavan perusteellisuutensa puolesta laitoksiin sovellettavia vakavaraisuusvaatimuksia.

▼B

120 artikla

Saamiset luokitelluilta laitoksilta

▼M17

1. Saamisiin laitoksilta, joista on käytettävissä valitun ulkoisen luottoluokituslaitoksen antama luottoluokitus, on sovellettava taulukon 1 mukaista riskipainoa, joka vastaa ulkoisen luottoluokituslaitoksen antamaa luottoluokitusta 136 artiklan mukaisesti.

Taulukko 1

Luottoluokka	1	2	3	4	5	6
Riskipaino	20 %	30 %	50 %	100 %	100 %	150 %

2. Sellaisiin saamisiin laitoksilta, joiden alkuperäinen maturiteetti on enintään kolme kuukautta ja joista on käytettävissä valitun ulkoisen luottoluokituslaitoksen antama luottoluokitus, ja sellaisiin saamisiin laitoksilta, jotka johtuvat tavaroiden liikkeistä kansallisten rajojen yli ja joiden alkuperäinen maturiteetti on enintään kuusi kuukautta ja joita koskevista laitoksista on käytettävissä valitun ulkoisen luottoluokituslaitoksen antama luottoluokitus, on sovellettava taulukon 2 mukaista riskipainoa, joka vastaa ulkoisen luottoluokituslaitoksen antamaa luottoluokitusta 136 artiklan mukaisesti.

Taulukko 2

Luottoluokka	1	2	3	4	5	6
Riskipaino	20 %	20 %	20 %	50 %	50 %	150 %

▼B

3. Vuorovaikutus 131 artiklan nojalla laadittavan lyhyen aikavälin luottoluokituksen ja 2 kohdassa säädetyn lyhytaikaisten saamisten yleisen etuuskohtelun välillä tapahtuu seuraavasti:

a) Jos lyhytaikaista luottoluokitusta ei ole, kaikkiin jäljellä olevalta maturiteetiltaan enintään kolmen kuukauden saamisiin laitoksilta sovelletaan 2 kohdassa määritettyä lyhytaikaisten saamisten yleistä etuuskohtelua.

▼B

b) Jos lyhytaikainen luottoluokitus on käytettävissä ja kyseisen luokituksen mukaan on sovellettava riskipainoa, joka on vastaava tai edullisempi kuin 2 kohdassa määritetty lyhytaikaisten saamisten yleinen etuuskohtelu, lyhytaikaista luottoluokitusta sovelletaan ainoastaan kyseiseen saamiseen. Muihin lyhytaikaisiin saamisiin on sovellettava 2 kohdassa määritettyä lyhytaikaisten saamisten yleistä etuuskohtelua.

c) Jos lyhytaikainen luottoluokitus on käytettävissä ja kyseisen luokituksen mukaan on sovellettava riskipainoa, joka on epäedullisempi kuin 2 kohdassa määritetty lyhytaikaisten saamisten yleinen etuuskohtelu, lyhytaikaisten saamisten yleistä etuuskohtelua ei sovelleta, vaan kaikille lyhytaikaisille saamisille, joita ei ole luokiteltu, on annettava sama riskipaino, jota käytetään kyseisessä lyhytaikaisessa luottoluokituksessa.

▼M17

121 artikla

Saamiset luokittelemattomilta laitoksilta

1. Saamiset laitoksilta, joista ei ole käytettävissä valitun ulkoisen luottoluokituslaitoksen antamaa luottoluokitusta, on luokiteltava yhteen seuraavista luokista:

a) jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät, saamiset laitoksilta luokitellaan luokkaan A:

i) laitoksella on riittävät valmiudet täyttää taloudelliset sitoumuksensa, mukaan lukien pääoman takaisinmaksut ja koronmaksut, oikea-aikaisesti varojen tai vastuiden ennakoidun voimassaoloajan suhdannekierroista ja liiketoimintaolosuhteista riippumatta;

ii) laitos täyttää tai ylittää tämän asetuksen 92 artiklan 1 kohdassa säädetyn vaatimuksen, ottaen tarvittaessa huomioon tämän asetuksen 458 artiklan 2 kohdan d alakohdan i ja vi alakohdan ja 459 artiklan a alakohdan, direktiivin 2013/36/EU 104 artiklassa tarkoitetut erityiset omien varojen vaatimukset, direktiivin 2013/36/EU 128 artiklan 6 alakohdassa määritellyn yhteenlasketun puskurivaatimuksen tai kaikki vastaavat ja täydentävät paikalliset valvonta- tai sääntelyvaatimukset kolmansissa maissa sikäli kuin kyseiset vaatimukset on julkaistu ja ne on katettava tapauksen mukaan ydinpääomalla (CET1), ensisijaisella pääomalla (T1) tai omilla varoilla;

iii) tiedot siitä, täyttääkö tai ylittääkö laitos tämän alakohdan ii alakohdassa tarkoitetut vaatimukset, julkistetaan tai annetaan muulla tavoin luottoa myöntävän laitoksen saataville;

iv) luottoa myöntävän laitoksen direktiivin 2013/36/EU 79 artiklan mukaisesti suorittamassa arvioinnissa ei ole ilmennyt, ettei laitos täytä tämän alakohdan i ja ii alakohdassa säädettyjä edellytyksiä;

▼**M17**

b) jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät ja vähintään yksi tämän kohdan a alakohdan edellytyksistä ei täyty, saamiset laitoksilta luokitellaan luokkaan B:

i) laitokseen kohdistuu huomattava luottoriski, mukaan lukien takaisinmaksuvalmiudet, jotka ovat riippuvaisia vakaista tai suotuisista taloudellisista tai liiketoimintaolosuhteista;

ii) laitos täyttää tai ylittää tämän asetuksen 92 artiklan 1 kohdassa säädetyn vaatimuksen, ottaen tarvittaessa huomioon tämän asetuksen 458 artiklan 2 kohdan d alakohdan i alakohdan ja 459 artiklan a alakohdan, direktiivin 2013/36/EU 104 artiklassa tarkoitetut erityiset omien varojen vaatimukset tai kaikki vastaavat ja täydentävät paikalliset valvonta- tai sääntelyvaatimukset kolmansissa maissa sikäli kuin kyseiset vaatimukset on julkaistu ja ne on katettava tapauksen mukaan ydinpääomalla (CET1), ensisijaisella pääomalla (T1) tai omilla varoilla;

iii) tiedot siitä, täyttääkö tai ylittääkö laitos tämän alakohdan ii alakohdassa tarkoitetut vaatimukset, julkistetaan tai annetaan muulla tavoin luottoa myöntävän laitoksen saataville;

iv) luottoa myöntävän laitoksen direktiivin 2013/36/EU 79 artiklan mukaisesti suorittamassa arvioinnissa ei ole ilmennyt, ettei laitos täytä tämän alakohdan i ja ii alakohdassa säädettyjä edellytyksiä;

c) jos saamisia laitoksilta ei ole luokiteltu luokkaan A tai luokkaan B tai jos jokin seuraavista edellytyksistä täyttyy, saamiset laitoksilta luokitellaan luokkaan C:

i) laitoksen maksukyvyttömyysriskit ovat olennaisia ja turvamarginaalit rajallisia;

ii) epäsuotuisat liiketoiminta-, rahoitus- tai taloudelliset olosuhteet hyvin todennäköisesti johtavat tai ovat johtaneet siihen, ettei laitos kykene täyttämään taloudellisia sitoumuksiaan;

iii) jos lainsäädännössä edellytetään laitokselta tarkastettua tilinpäätöstä, ulkopuolinen tilintarkastaja on antanut kielteisen tarkastuslausunnon tai ilmaissut vahvan epäilynsä laitoksen kyvystä jatkaa toimintaansa tarkastettua tilinpäätöstä tai tilintarkastusta koskevissa kertomuksissaan edellisten 12 kuukauden aikana.

Sovellettaessa tämän kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdan ii alakohtaa vastaavat ja täydentävät paikalliset valvonta- tai sääntelyvaatimukset eivät saa sisältää pääomapuskureita, jotka vastaavat direktiivin 2013/36/EU 128 artiklassa määriteltyjä pääomapuskureita.

2. Kun on kyse rahoituslaitoksilta olevista saamisista, joita kohdellaan saamisina laitoksilta 119 artiklan 5 kohdan mukaisesti, laitosten on arvioitava, täyttävätkö tai ylittävätkö kyseiset rahoituslaitokset vastaavat vakavaraisuusvaatimukset, jotta voidaan arvioida täyttävätkö kyseiset rahoituslaitokset tämän artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdassa ja b alakohdan ii alakohdassa säädetyt edellytykset.

▼M17

3. Edellä olevan 1 kohdan mukaisesti luokkaan A, B tai C luokiteltuihin saamisiin on sovellettava riskipainoa seuraavasti:

a) luokkaan A, B tai C luokiteltuihin saamisiin, jotka täyttävät jonkin seuraavista edellytyksistä, on sovellettava lyhytaikaisiin saamisiin sovellettavaa riskipainoa taulukon 1 mukaisesti:

i) saamisen alkuperäinen maturiteetti on enintään kolme kuukautta;

ii) saamisen alkuperäinen maturiteetti on enintään kuusi kuukautta, ja se johtuu tavaroiden liikkeistä kansallisten rajojen yli;

b) luokkaan A luokiteltuihin saamisiin, jotka eivät ole lyhytaikaisia, on sovellettava 30 prosentin riskipainoa, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

i) saaminen ei täytä mitään a alakohdassa säädetyistä edellytyksistä;

ii) laitoksen ydinpääoman (CET1) osuus on vähintään 14 prosenttia;

iii) laitoksen vähimmäisomavaraisuusaste on vähintään 5 prosenttia;

c) luokkaan A, B tai C luokiteltuihin saamisiin, jotka eivät täytä a tai b alakohdassa säädettyjä edellytyksiä, on sovellettava riskipainoa taulukon 1 mukaisesti.

Jos laitokselta oleva saaminen ei ole sen lainkäyttöalueen kansallisen valuutan määräinen, joka on kyseisen laitoksen perustamispaikka, tai jos laitos on kirjannut luottovelvoitteen eri lainkäyttöalueella sijaitsevassa sivuliikkeessä eikä saaminen ole sen lainkäyttöalueen kansallisen valuutan määräinen, jolla sivuliike toimii, riskipaino, jota sovelletaan a, b tai c alakohdan mukaisesti muihin kuin sellaisiin saamisiin, joiden maturiteetti on enintään yksi vuosi ja jotka johtuvat itsestään kuittaantuvista kauppaan liittyvistä ehdollisista eristä, jotka syntyvät tavaroiden liikkeistä kansallisten rajojen yli, ei saa olla pienempi kuin riskipaino, jota sovelletaan sen maan keskushallinnolta olevaan saamiseen, johon laitos on sijoittautunut.

Taulukko 1

Luottoriskin arviointi	Luokka A	Luokka B	Luokka C
Lyhytaikaisten saamisten riskipaino	20 %	50 %	150 %
Riskipaino	40 %	75 %	150 %

▼B

122 artikla

Saamiset yrityksiltä

1. Saamisiin, joista on käytettävissä nimetyn ulkoisen luottoluokituslaitoksen antama luottoluokitus, on sovellettava taulukon 6 mukaista riskipainoa, joka vastaa ulkoisen luottoluokituslaitoksen 136 artiklan mukaisesti antamaa luottoluokitusta.

▼**M17**

Taulukko 1

Luottoluokka	1	2	3	4	5	6
Riskipaino	20 %	50 %	75 %	100 %	150 %	150 %

2. Saamisiin, joille ei ole saatavissa tällaista luottoluokitusta, on sovellettava 100 prosentin riskipainoa.

122 a artikla

Erityiskohteiden rahoitukseen liittyvät vastuut

1. Edellä 112 artiklan g alakohdassa tarkoitetussa yritysvastuiden ryhmässä luottolaitosten on erikseen yksilöitävä kaikki seuraavat ominaisuudet omaavat vastuut erityiskohteiden rahoitukseen liittyviksi vastuiksi:

a) vastuu liittyy yhteisöön, joka on perustettu erityisesti aineellisen omaisuuden rahoitusta tai hallinnointia varten, tai on taloudellisesti verrattavissa tällaiseen vastuuseen;

b) vastuu ei liity asuin- tai liikekiinteistön rahoittamiseen ja vastaa 3 kohdassa säädettyä kohderahoitusta, hankerahoitusta tai hyödykerahoitusta koskevan vastuun määritelmää;

c) vastuuseen liittyvää velvoitetta koskevat sopimusjärjestelyt antavat laitokselle merkittävän vaikutusvallan omaisuuseriin ja niiden tuottamaan tuloon;

d) vastuuseen liittyvän velvoitteen takaisinmaksu perustuu pääasiassa rahoitettavien omaisuuserien tuottamaan tuloon eikä niinkään yrityksen laajemman liiketoiminnan tuottamaan tuloon.

2. Erityiskohteiden rahoitukseen liittyviin vastuisiin, joista on saatavilla valitun ulkoisen luottoluokituslaitoksen antama suoraan sovellettava luottoluokitus, on sovellettava riskipainoa taulukon 1 mukaisesti.

Taulukko 1

Luottoluokka	1	2	3	4	5	6
Riskipaino	20 %	50 %	75 %	100 %	150 %	150 %

3. Erityiskohteiden rahoitukseen liittyviin vastuisiin, joista ei ole saatavilla suoraan sovellettavaa valitun ulkoisen luottoluokituslaitoksen antamaa luottoluokitusta, sovelletaan seuraavia riskipainoja:

a) jos erityiskohteen rahoitukseen liittyvällä vastuulla on tarkoitus rahoittaa aineellisten omaisuuserien hankintaa, mukaan lukien laivojen, ilma-alusten, satelliittien, rautatievaunujen ja ajoneuvokantojen hankinta, ja kyseiset aineelliset omaisuuserät tuottavat tuloa rahavirtoina, joita synnyttävät luotonantajalle rahoitetut, pantatut tai luovutetut tietyt aineelliset omaisuuserät, jäljempänä ”kohteiden rahoitukseen liittyvät vastuut”, laitosten on sovellettava 100 prosentin riskipainoa;

▼**M17**

b) jos erityiskohteen rahoitukseen liittyvällä vastuulla on tarkoitus antaa lyhytaikaista rahoitusta varantoihin, vaihto-omaisuuteen tai saamisiin pörssilistattuja hyödykkeitä varten, mukaan lukien raakaöljy, metallit tai viljelykasvit, ja kyseisten varantojen, vaihto-omaisuuden tai saamisten tuottama tulo on hyödykkeiden myynnistä saatua tuloa, jäljempänä ”hyödykkeiden rahoitukseen liittyvät vastuut”, laitosten on sovellettava 100 prosentin riskipainoa;

c) jos erityiskohteen rahoitukseen liittyvällä vastuulla on tarkoitus rahoittaa yksittäistä hanketta, joko rakentamalla uusi merkittävä laitos tai jälleenrahoittamalla olemassa olevaa laitosta, joko parannuksin tai ilman, ja jossa kehitetään tai hankitaan suuria, monimutkaisia ja kalliita laitoksia, mukaan lukien voimalaitokset, kemianteollisuuden laitokset, kaivokset sekä liikenne-, ympäristö- ja televiestintäinfrastruktuuri, ja luottoa myöntävän laitoksen huomio kohdistuu ensisijaisesti rahoitetun hankkeen tuottamiin tuloihin sekä takaisinmaksun lähteenä että lainan vakuutena, jäljempänä ”hankkeiden rahoitukseen liittyvät vastuut”, laitosten on sovellettava seuraavia riskipainoja:

i) 130 prosenttia, jos hanke, johon vastuu liittyy, on toimintaa edeltävässä vaiheessa;

ii) edellyttäen, ettei 501 a artiklassa tarkoitettua, luottoriskiä koskevien omien varojen vaatimusten oikaisua sovelleta, 80 prosenttia, jos hanke, johon vastuu liittyy, on toimintavaiheessa ja vastuu täyttää kaikki seuraavat kriteerit:

1) velallisen mahdollisuudelle harjoittaa luotonantajia mahdollisesti haittaavaa toimintaa on asetettu sopimusperusteisia rajoituksia, mukaan lukien rajoitus, jonka mukaan uutta velkaa ei voida laskea liikkeeseen ilman nykyisten luotonantajien suostumusta;

2) velallisella on riittävän suuret vararahastot kokonaan käteisvaroina tai muita rahoitusjärjestelyjä yhteisön kanssa kattamaan vararahoitusta ja käyttöpääomaa koskevat tarpeet rahoitettavan hankkeen koko elinkaaren ajan edellyttäen, että virallisesti hyväksytty ulkoinen luottoluokituslaitos on antanut yhteisölle luottoluokituksen, joka on vähintään 3, tai jos kyseessä on laitos, joka laskee riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän ja odotettujen tappioiden yhteismäärän 3 luvun mukaisesti, ja yhteisöllä ei ole virallisesti hyväksytyn ulkoisen luottoluokituslaitoksen antamaa luottoluokitusta, laitos antaa kyseiselle yhteisölle sisäisen luottoluokituksen, joka vastaa vähintään luottoluokkaa 3, edellyttäen, että laitos on sisäisesti luokitellut kyseisen yhteisön 3 luvun 6 jakson säännösten mukaisesti;

3) hanke, johon vastuu liittyy, tuottaa rahavirtoja, jotka ovat ennustettavissa ja kattavat kaikki lainan tulevat takaisinmaksut;

4) jos velallinen ei saa tulojaan useiden käyttäjien maksamista maksuista, velvoitteen takaisinmaksun lähde riippuu yhdestä pääasiallisesta vastapuolesta, joka on jokin seuraavista:

▼M17

— keskuspankki, keskushallinto, aluehallinto tai paikallisviranomainen edellyttäen, että niille on annettu 0 prosentin riskipaino 114 ja 115 artiklan mukaisesti tai että virallisesti hyväksytty ulkoinen luottoluokituslaitos on antanut niille luottoluokituksen, joka on vähintään 3; tai jos kyseessä on laitos, joka laskee riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän ja odotettujen tappioiden yhteismäärän 3 luvun mukaisesti, ja keskuspankilla, keskushallinnolla, aluehallinnolla tai paikallisviranomaisella ei ole virallisesti hyväksytyn ulkoisen luottoluokituslaitoksen antamaa luottoluokitusta, laitos antaa niille sisäisen luottoluokituksen, joka vastaa vähintään luottoluokkaa 3, edellyttäen, että laitos on antanut niille sisäisen luokituksen 3 luvun 6 jakson säännösten mukaisesti;

— julkisyhteisö tai julkisoikeudellinen laitos edellyttäen, että kyseiseen yhteisöön tai laitokseen sovelletaan enintään 20 prosentin riskipainoa 116 artiklan mukaisesti tai että virallisesti hyväksytty ulkoinen luottoluokituslaitos on antanut sille luottoluokituksen, joka on vähintään 3, tai jos kyseessä on laitos, joka laskee riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän ja odotettujen tappioiden yhteismäärän 3 luvun mukaisesti, ja julkisyhteisöllä tai julkisoikeudellisella laitoksella ei ole virallisesti hyväksytyn ulkoisen luottoluokituslaitoksen antamaa luottoluokitusta, laitos antaa kyseiselle julkisyhteisölle tai julkisoikeudelliselle laitokselle sisäisen luottoluokituksen, joka vastaa vähintään luottoluokkaa 3, edellyttäen, että laitos on sisäisesti luokitellut kyseisen julkisyhteisön tai julkisoikeudellisen laitoksen 3 luvun 6 jakson mukaisesti;

— yritys, jolle virallisesti hyväksytty ulkoinen luottoluokituslaitos on antanut luottoluokituksen, joka on vähintään 3, tai jos kyseessä on laitos, joka laskee riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän ja odotettujen tappioiden yhteismäärän 3 luvun mukaisesti, ja yrityksellä ei ole virallisesti hyväksytyn ulkoisen luottoluokituslaitoksen antamaa luottoluokitusta, laitos antaa kyseiselle yritykselle sisäisen luottoluokituksen, joka vastaa vähintään luottoluokkaa 3, edellyttäen, että laitos on sisäisesti luokitellut kyseisen yrityksen 3 luvun 6 jakson säännösten mukaisesti;

5) velalliseen liittyvää vastuuta koskevissa sopimusmääräyksissä annetaan luottoa myöntävälle laitokselle kattava suoja velallisen maksukyvyttömyyden varalta;

6) pääasiallinen vastapuoli tai muut vastapuolet, jotka täyttävät vastaavasti pääasiallista vastapuolta koskevat hyväksyttävyyskriteerit, suojaavat luottoa myöntävää laitosta tehokkaasti hankkeen päättämisestä aiheutuvilta tappioilta;

7) kaikki hankkeen toteuttamiseen tarvittavat omaisuuserät ja sopimukset on pantattu luottoa myöntävälle laitokselle sovellettavan lainsäädännön sallimissa rajoissa;

8) luottoa myöntävä laitos voi saada velallisessa määräysvallan maksukyvyttömyystilanteessa;

▼M17

iii) 100 prosenttia, jos hanke, johon vastuu liittyy, on toimintavaiheessa eikä vastuu täytä ii alakohdassa säädettyjä edellytyksiä;

d) sovellettaessa c alakohdan ii alakohdan 3 alakohtaa tuotettuja rahavirtoja ei pidetä ennakoitavissa olevina, jollei olennainen osa tuloista täytä vähintään yhtä seuraavista edellytyksistä:

i) tulot ovat ”saatavuusperusteisia”, mikä tarkoittaa, että kun rakennustyö on saatu päätökseen, velallisella on, niin kauan kuin sopimusehdot täyttyvät, oikeus saada sopimusvastapuoliltaan maksuja, joilla katetaan toiminta- ja ylläpitokustannuksia, velanhoitokustannuksia ja oman pääoman ehtoisten vastuiden tuottoja velallisen toteuttaessa hanketta, ja kysynnän vaihtelut, kuten liikennemäärät, eivät vaikuta kyseisiin maksuihin ja niitä mukautetaan tyypillisesti vain sen vuoksi, että suoritus on puutteellinen tai omaisuuserä ei ole yleisön saatavilla;

ii) tuloihin sovelletaan tuottoprosentin sääntelyä;

iii) tuloihin sovelletaan ota tai maksa -sopimusta;

e) sovellettaessa c alakohtaa toimintavaiheella tarkoitetaan vaihetta, jossa yhteisö, joka on perustettu erityisesti hankkeen rahoittamista varten tai on taloudellisesti verrattava sellaiseen, täyttää molemmat seuraavista edellytyksistä:

i) yhteisöllä on positiivinen nettorahavirta, joka riittää kattamaan jäljellä olevat sopimusvelvoitteet;

ii) yhteisön pitkäaikainen velka pienenee.

4. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään tarkemmin edellytykset, joilla 3 kohdan c alakohdan ii alakohdassa säädetyt kriteerit täyttyvät.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 10 päivänä heinäkuuta 2026.

Siirretään komissiolle valta täydentää tätä asetusta hyväksymällä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

123 artikla

Vähittäisvastuut

1. Vastuut, jotka täyttävät kaikki seuraavat kriteerit, katsotaan vähittäisvastuiksi:

a) vastuu koskee yhtä tai useampaa luonnollista henkilöä tai pk-yritystä;

b) kokonaismäärä, jonka velallinen tai asiakaskokonaisuus on velkaa laitokselle, sen emoyritykselle ja tytäryrityksille, mukaan lukien maksukyvyttömyystilassa olevat vastuut mutta lukuun ottamatta vastuita, jotka on suojattu asuinkiinteistöllä kiinteistön arvoon saakka, saa laitoksen tietojen mukaan olla enintään 1 miljoona euroa, ja laitoksen on toteutettava kohtuulliset toimenpiteet tilanteen tarkistamiseksi;

▼M17

c) vastuu on ominaispiirteiltään yksi merkittävästä määrästä samankaltaisia vastuita, ja näin ollen tällaiseen vastuuseen liittyvät riskit vähenevät olennaisesti;

d) asianomainen laitos käsittelee vastuuta riskienhallintakehyksessään ja hallinnoi vastuuta sisäisesti vähittäisvastuuna johdonmukaisesti pitkällä aikavälillä ja samalla tavoin kuin se käsittelee muita vähittäisvastuita.

Vähittäisleasingin vähimmäismaksujen nykyarvo voidaan luokitella vähittäisvastuiden ryhmään.

▼B

Vastuita, jotka eivät ole ensimmäisen alakohdan a–c alakohdassa tarkoitettujen kriteereiden mukaisia, ei saa luokitella vähittäisvastuiden ryhmään.

▼M17

EPV antaa viimeistään 10 päivänä heinäkuuta 2025 asetuksen (EU) N: o 1093/2010 16 artiklan mukaisesti ohjeet, joissa täsmennetään oikeasuhteiset hajautusmenetelmät, joiden perusteella katsotaan tämän kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohdan mukaisesti, että vastuu on yksi merkittävästä määrästä samankaltaisia vastuita.

2. Seuraavia vastuita ei katsota vähittäisvastuiksi:

a) vastuut, jotka eivät ole velkainstrumentteja ja jotka antavat huonomman oikeuden liikkeeseenlaskijan jäännösvaroihin tai -tuottoihin;

b) velkainstrumentit sekä muut arvopaperit, yhtiökumppanuudet, johdannaiset tai muut välineet, jotka vastaavat taloudelliselta sisällöltään a alakohdassa täsmennettyjä vastuita;

c) kaikki muut arvopapereiden muodossa olevat vastuut.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuihin vähittäisvastuisiin on sovellettava 75 prosentin riskipainoa lukuun ottamatta maksutileihin liittyviä vastuita, joihin on sovellettava 45 prosentin riskipainoa.

4. Jos mikään 1 kohdassa tarkoitetuista kriteereistä ei täyty yhteen tai useampaan luonnolliseen henkilöön liittyvän vastuun osalta, vastuu on katsottava vähittäisvastuuksi ja siihen on sovellettava 100 prosentin riskipainoa.

5. Poiketen siitä, mitä 3 kohdassa säädetään, sellaisista lainoista johtuville vastuille, joita laitos myöntää eläkeläisille tai vakituisessa työsuhteessa oleville työntekijöille lainansaajan eläkkeen tai palkan osan kyseiselle laitokselle ehdoitta tapahtuvaa siirtoa vastaan, on sovellettava 35 prosentin riskipainoa, edellyttäen, että kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) lainan takaisinmaksua varten lainansaaja valtuuttaa ehdoitta eläkerahaston tai työnantajan suorittamaan laitokselle suoria maksuja vähentämällä kuukausittaiset lainanmaksut lainansaajan kuukausieläkkeestä tai -palkasta;

▼M17

b) lainansaajan kuolemasta, työkyvyttömyydestä, työttömyydestä tai nettokuukausieläkkeen tai -palkan pienenemisestä aiheutuvat riskit katetaan asianmukaisesti vakuutuksella laitoksen hyväksi;

c) lainansaajan kuukausittaiset maksut kaikista lainoista, jotka täyttävät a ja b alakohdassa säädetyt edellytykset, ovat yhteenlaskettuina enintään 20 prosenttia lainansaajan nettokuukausieläkkeestä tai -palkasta;

d) lainan alkuperäinen enimmäismaturiteetti on enintään 10 vuotta.

123 a artikla

Vastuut, joihin liittyy valuuttaero

1. Riskipaino, jota sovelletaan tämän luvun mukaisesti luonnollisiin henkilöihin liittyviin vastuisiin, jotka luokitellaan kuuluvaksi 112 artiklan h alakohdassa tarkoitettuun vastuuryhmään, tai luonnollisiin henkilöihin liittyviin vastuisiin, jotka on suojattu asuinkiinteistön kiinnityksillä ja jotka luokitellaan kuuluvaksi 112 artiklan i alakohdassa tarkoitettuun vastuuryhmään, on kerrottava kertoimella 1,5 ja tulokseksi saatu riskipaino saa olla enintään 150 prosenttia, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) vastuu on eri valuutan määräinen kuin velallisen tulolähteen valuutta;

b) velallisella ei ole valuuttaerosta johtuvan maksuriskin varalta vastuun valuuttaa vastaavan rahoitusvälineen tai valuuttatulon antamaa suojausta tai tällaisten lainansaajan käytettävissä olevien suojausten kokonaismäärä kattaa alle 90 prosenttia kustakin tämän vastuun vuoksi suoritettavasta maksuerästä.

Jos laitos ei pysty erottamaan vastuiden joukosta niitä, joihin liittyy valuuttaero, riskipainokerrointa 1,5 sovelletaan kaikkiin suojaamattomiin vastuisiin, joiden valuutta on eri kuin velallisen asuinmaan kansallinen valuutta.

2. Tässä artiklassa tulolähteellä tarkoitetaan mitä tahansa lähdettä, joka tuottaa velalliselle rahavirtoja, mukaan lukien rahalähetykset, vuokratulot tai palkat mutta lukuun ottamatta tuloja, jotka laitos saa suorittamastaan omaisuuserien myynnistä tai vastaavista takautumistoimista.

3. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, jos 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettu valuuttapari koostuu eurosta ja talous- ja rahaliiton toiseen vaiheeseen (ERM II) osallistuvan jäsenvaltion valuutasta, riskipainokerrointa 1,5 ei sovelleta.

124 artikla

Kiinteän omaisuuden kiinnityksillä suojatut vastuut

1. Ei-ADC-vastuuta, joka ei täytä kaikkia 3 kohdassa säädettyjä edellytyksiä, tai mitä tahansa ei-ADC-vastuun osaa, joka ylittää kiinteään omaisuuteen kohdistuvan panttioikeuden nimellisarvon, on käsiteltävä seuraavasti:

▼M17

a) ei-IPRE-vastuu on riskipainotettava vastapuolen vastuuna, jota ei ole suojattu asianomaisella kiinteällä omaisuudella;

b) IPRE-vastuuseen on sovellettava 150 prosentin riskipainoa.

2. Ei-ADC-vastuuta on käsiteltävä kiinteistöön kohdistuvan panttioikeuden nimellisarvoon asti, jos kaikki tämän artiklan 3 kohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät, seuraavasti:

a) kun vastuu on suojattu asuinkiinteistöllä,

i) ei-IPRE-vastuuta on käsiteltävä 125 artiklan 1 kohdan mukaisesti:

ii) IPRE-vastuuta on käsiteltävä 125 artiklan 1 kohdan mukaisesti, jos se täyttää jonkin seuraavista edellytyksistä:

1) kiinteä omaisuus, jolla vastuu on suojattu, on velallisen ensisijainen asunto joko siten, että koko kiinteä omaisuus muodostaa yhden asunnon tai siten, että kiinteä omaisuus, jolla vastuu on suojattu, on asunto, joka on kiinteään omaisuuteen kuuluva erillinen osa;

2) vastuu liittyy luonnolliseen henkilöön ja on suojattu tuloa tuottavalla asunnolla joko siten, että koko kiinteä omaisuus muodostaa yhden asunnon tai siten, että asunto on kiinteään omaisuuteen kuuluva erillinen osa, ja kyseiseen luonnolliseen henkilöön liittyvien laitoksen vastuiden kokonaismäärä on suojattu enintään neljällä kiinteistöllä, mukaan lukien kiinteistöt, jotka eivät ole asuinkiinteistöjä tai jotka eivät täytä mitään tässä alakohdassa säädetyistä kriteereistä, tai se on suojattu kiinteistöihin kuuluvilla erillisillä asunnoilla;

3) vastuu liittyy luonnollisten henkilöiden muodostamiin kansallisella lailla säänneltyihin yhdistyksiin tai osuuskuntiin, joiden ainoana tarkoituksena on antaa jäsentensä käyttää ensisijaisena asuntona siihen kiinteistöön kuuluvaa asuntoa, jolla laina on suojattu;

4) vastuu liittyy lailla säänneltyihin julkisiin asuntoyhtiöihin tai voittoa tavoittelemattomiin yhdistyksiin, jotka ovat olemassa sosiaalisia tarkoituksia varten sekä tarjotakseen pitkäaikaista vuokra-asumista;

iii) IPRE-vastuuta, joka ei täytä mitään tämän alakohdan ii alakohdassa säädetyistä edellytyksistä, on käsiteltävä 125 artiklan 2 kohdan mukaisesti;

b) jos vastuu on suojattu liikekiinteistöllä, sitä on käsiteltävä seuraavasti:

i) ei-IPRE-vastuuta on käsiteltävä 126 artiklan 1 kohdan mukaisesti;

ii) IPRE-vastuuta on käsiteltävä 126 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

▼**M17**

3. Jotta kiinteällä omaisuudella suojattua vastuuta voitaisiin käsitellä 2 kohdan mukaisesti, sen on täytettävä kaikki seuraavat edellytykset:

a) kiinteä omaisuus, jolla vastuuta suojataan, täyttää jonkin seuraavista edellytyksistä:

i) kiinteä omaisuus on valmistunut kokonaan;

ii) kiinteä omaisuus on metsä- tai maatalousmaata;

iii) laina on myönnetty luonnolliselle henkilölle ja kiinteä omaisuus on joko rakenteilla oleva asuinkiinteistö tai maa-alue, jolle asunto on tarkoitus rakentaa, ja kaikki asiaankuuluvat viranomaiset ovat tarvittaessa laillisesti hyväksyneet kyseisen suunnitelman ja jokin seuraavista edellytyksistä täyttyy:

1) kiinteistöön kuuluu enintään neljä asuntoa, ja siitä tulee velallisen ensisijainen asunto, eikä luonnolliselle henkilölle myönnetyllä lainalla rahoiteta välillisesti ADC-vastuita;

2) asianomaisena on keskushallinto, aluehallinto, paikallisviranomainen, julkisyhteisö tai julkisoikeudellinen laitos, johon liittyviä vastuita käsitellään 115 artiklan 2 kohdan tai 116 artiklan 4 kohdan mukaisesti, ja jolla on oikeudelliset valtuudet ja kyky varmistaa, että rakenteilla oleva kiinteistö saadaan kohtuullisessa ajassa valmiiksi, ja se on velvollinen tai oikeudellisesti sitoutunut varmistamaan valmistumisen, jos rakentamista ei muuten saataisi tällaisessa kohtuullisessa ajassa päätökseen; vaihtoehtona on vastaava oikeudellinen mekanismi, jolla varmistetaan, että rakenteilla oleva kiinteistö saadaan valmiiksi kohtuullisessa ajassa;

b) vastuu on suojattu laitoksella olevalla kiinteään omaisuuteen kohdistuvalla ensisijaisella panttioikeudella tai laitoksella on ensisijainen panttioikeus ja järjestyksessä asemaltaan huonompia panttioikeuksia kyseiseen omaisuuteen;

c) kiinteistön arvo ei riipu olennaisesti velallisen luottokelpoisuudesta;

d) kaikki tiedot, jotka vaaditaan vastuun alullepanon yhteydessä ja valvontatarkoituksiin, dokumentoidaan asianmukaisesti, mukaan lukien tiedot velallisen takaisinmaksukyvystä ja kiinteän omaisuuden arvostamisesta;

e) 208 artiklassa säädetyt vaatimukset täyttyvät ja 229 artiklan 1 kohdassa säädettyjä arvostussääntöjä noudatetaan.

Sovellettaessa ensimmäisen alakohdan c alakohtaa laitokset voivat jättää soveltamisalan ulkopuolelle tilanteet, joissa puhtaasti makrotaloudelliset tekijät vaikuttavat sekä kiinteistön arvoon että velallisen kykyyn selvitä velvoitteistaan.

▼M17

Sovellettaessa ensimmäisen alakohdan d alakohtaa laitosten on otettava käyttöön kiinteällä omaisuudella suojattujen vastuiden alullepanoa koskevat luotonantoperiaatteet, joihin sisältyy arvio luotonottajan takaisinmaksukyvystä. Luotonantoperiaatteisiin on sisällyttävä tämän arvioinnin kannalta merkitykselliset mittarit ja niiden enimmäismäärät.

4. Poiketen siitä, mitä 3 kohdan b alakohdassa säädetään, lainkäyttöalueilla, joilla asemaltaan huonommat panttioikeudet antavat haltijalle vakuuteen kohdistuvan oikeudellisesti täytäntöönpanokelpoisen vaateen, joka on tehokas luottoriskiä vähentävä tekijä, asemaltaan huonommat panttioikeudet, jotka ovat muun kuin sen laitoksen hallussa, jolla on asemaltaan paras panttioikeus, voidaan hyväksyä myös sellaisissa tapauksissa, joissa laitoksella ei ole asemaltaan parasta tai sellaista panttioikeutta, joka sijoittuu laitoksen hallussa olevan asemaltaan paremman ja asemaltaan huonomman panttioikeuden väliin.

Ensimmäistä alakohtaa sovellettaessa panttioikeutta koskevilla säännöillä on varmistettava kaikki seuraavat seikat:

a) jokainen laitos, jolla on panttioikeus kiinteään omaisuuteen, voi käynnistää omaisuuden myynnin riippumatta muista yhteisöistä, joilla on siihen panttioikeus;

b) jos kiinteää omaisuutta ei myydä julkisella huutokaupalla, yhteisöt, joilla on hallussaan asemaltaan paras panttioikeus, toteuttavat kohtuulliset toimenpiteet saadakseen käyvän markkina-arvon tai parhaan hinnan, joka kyseisissä olosuhteissa on mahdollista saada, kun ne käyttävät myyntioikeuttaan itse.

5. Käyttämättömien luottojärjestelyjen riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän laskemiseksi panttioikeudet, jotka täyttävät kaikki 3 kohdassa ja tapauksen mukaan 4 kohdassa säädetyt hyväksyttävyysvaatimukset, voidaan hyväksyä, jos luottojärjestelyn käytön ehtona on, että panttioikeus talletetaan etukäteen tai samanaikaisesti laitoksen panttioikeuden määrän osalta sen jälkeen, kun luottojärjestelyä on käytetty, jolloin laitoksella ei ole mitään osuutta panttioikeudesta siltä osin kuin kyseistä luottojärjestelyä ei käytetä.

6. Sovellettaessa 125 artiklan 2 kohtaa ja 126 artiklan 2 kohtaa vastuu-arvosuhde (exposure-to-value, ETV) on laskettava jakamalla bruttovastuumäärä kiinteistön arvolla seuraavin edellytyksin:

a) bruttovastuumäärä saadaan laskemalla kiinteällä omaisuudella suojattuun vakuuteen liittyvän omaisuuserän kirjanpitoarvo, ja sitoumukseen kuuluvat mutta nostamattomat määrät, jotka nostettuina lisäisivät kiinteällä omaisuudella suojatun vastuun vastuuarvoa; kyseinen bruttovastuumäärä on laskettava ottamatta huomioon

   i) 110 artiklan mukaisia erityisiä luottoriskioikaisuja;

   ii) 34 artiklan mukaisia muita arvonoikaisuja, jotka liittyvät laitoksen kaupankäyntivaraston ulkopuoliseen liiketoimintaan;

   iii) 36 artiklan 1 kohdan m alakohdan mukaisesti vähennettyjä määriä; ja

   iv) muita omaisuuserään liittyviä omien varojen vähennyksiä;

▼M17

b) bruttovastuumäärä on laskettava ottamatta huomioon minkään tyyppistä vastikkeellista tai takauksen luonteista luottosuojaa, lukuun ottamatta luottoa myöntävässä laitoksessa olevia pantattuja talletustilejä, jotka täyttävät kaikki tase-erien nettoutusta koskevat vaatimukset joko 196 ja 206 artiklan mukaisten päänettoutussopimusten perusteella tai 195 ja 205 artiklan mukaisten muiden tase-erien nettoutussopimusten perusteella ja jotka on ehdoitta ja peruuttamattomasti pantattu ainoastaan sen luottovelvoitteen täyttämiseksi, joka liittyy kiinteällä omaisuudella suojattuun vastuuseen;

c) sellaisten vastuiden osalta, joita on käsiteltävä 125 artiklan 2 kohdan tai 126 artiklan 2 kohdan mukaisesti, kun muulla osapuolella kuin laitoksella on asemaltaan paras panttioikeus ja laitoksen hallussa oleva asemaltaan huonompi panttioikeus hyväksytään tämän artiklan 4 kohdan mukaisesti, bruttovastuumäärä saadaan laskemalla yhteen laitoksen hallussa olevan panttioikeuden alainen bruttovastuumäärä ja kaikkien muiden sellaisten panttioikeuksien alaiset bruttovastuumäärät, joilla on sama tai parempi asema kuin laitoksen hallussa olevalla panttioikeudella.

Jos laitoksella on ensimmäisen alakohdan a alakohtaa sovellettaessa useampi kuin yksi vastuu, jotka on suojattu samalla kiinteällä omaisuudella, ja kyseiset vastuut on suojattu kyseiseen kiinteään omaisuuteen olevilla panttioikeuksilla, jotka ovat asemiltaan peräkkäisessä järjestyksessä siten, ettei niiden välissä ole kolmannen osapuolen hallussa olevaa panttioikeutta, vastuita on käsiteltävä yhtenä yhteenlaskettuna vastuuna ja yksittäiset bruttovastuumäärät on laskettava yhteen, jotta voidaan laskea yhden yhteenlasketun vastuun bruttovastuumäärä.

Jos ensimmäisen alakohdan c alakohtaa sovellettaessa saatavissa ei ole riittävästi tietoa muiden panttioikeuksien aseman varmistamiseksi, laitoksen on katsottava, että kyseisillä panttioikeuksilla on sama asema kuin laitoksen hallussa olevalla asemaltaan huonommalla panttioikeudella. Laitoksen on ensin määritettävä riskipaino, jäljempänä ”perusriskipaino”, tapauksen mukaan joko 125 artiklan 2 kohtaa tai 126 artiklan 2 kohtaa noudattaen. Sen jälkeen sen on mukautettava tätä riskipainoa kertoimella 1,25, jotta voidaan laskea asemaltaan huonompien panttioikeuksien riskipainotetut määrät. Kerrointa ei käytetä, jos perusriskipaino vastaa alhaisinta vastuu-arvosuhteen alaluokkaa. Riskipaino, joka saadaan kertomalla perusriskipaino kertoimella 1,25, on rajattava riskipainoon, jota sovellettaisiin vastuuseen, jos 3 kohdan vaatimukset eivät täyty.

7. Saamiset vuokralle ottajalta kiinteistöleasingtoimessa, jossa laitos on vuokralle antaja ja vuokralle ottajalla on osto-oikeus, katsotaan kiinteällä omaisuudella suojatuiksi vastuiksi, ja niihin on sovellettava 125 tai 126 artiklassa säädettyä käsittelyä, jos tässä artiklassa säädetyt sovellettavat edellytykset täyttyvät, edellyttäen, että laitoksen vastuulla on vakuutena kiinteistön omistusoikeus.

8. Jäsenvaltioiden on nimettävä 9 kohdan soveltamisesta vastaava viranomainen. Kyseisen viranomaisen on oltava toimivaltainen viranomainen tai nimetty viranomainen.

▼M17

Jos jäsenvaltio on nimennyt tämän artiklan soveltamisesta vastaavaksi viranomaiseksi toimivaltaisen viranomaisen, kyseisen viranomaisen on varmistettava, että asiaankuuluville kansallisille elimille ja viranomaisille, joilla on makrovakausvalvontaan liittyviä tehtäviä, tiedotetaan asianmukaisesti toimivaltaisen viranomaisen aikomuksesta käyttää tätä artiklaa, ja että ne otetaan asianmukaisesti mukaan en jäsenvaltion rahoitusvakauteen liittyvien ongelmien arvioimiseen 9 kohdan mukaisesti.

Jos jäsenvaltio on nimennyt tämän artiklan soveltamisesta vastaavaksi viranomaiseksi jonkin muun kuin toimivaltaisen viranomaisen, jäsenvaltioiden on annettava tarvittavat säännökset, joilla varmistetaan toimivaltaisen viranomaisen ja nimetyn viranomaisen asianmukainen koordinointi ja tietojenvaihto tämän artiklan asianmukaista soveltamista varten. Viranomaisten on erityisesti tehtävä tiivistä yhteistyötä ja vaihdettava kaikki mahdollisesti tarvittavat tiedot, jotta nimetty viranomainen voi hoitaa asianmukaisesti sille tämän artiklan mukaisesti määrätyt tehtävät. Tällä yhteistyöllä pyritään välttämään toimivaltaisen viranomaisen ja nimetyn viranomaisen toimien päällekkäisyys tai epäjohdonmukaisuus sekä varmistamaan, että vuorovaikutus muiden toimenpiteiden kanssa, erityisesti tämän asetuksen 458 artiklan ja direktiivin 2013/36/EU 133 artiklan nojalla toteutettujen kanssa, otetaan asianmukaisesti huomioon.

9. Tämän artiklan 8 kohdan mukaisesti nimetyn viranomaisen on niiden tietojen, jotka on kerätty 430 a artiklan nojalla, ja muiden asiaankuuluvien indikaattoreiden perusteella määräajoin ja vähintään kerran vuodessa arvioitava, perustuvatko mainitun viranomaisen jäsenvaltion alueella sijaitseville kiinteällä omaisuudella suojatuille vastuille 125 ja 126 artiklassa säädetyt riskipainot asianmukaisesti seuraaviin seikkoihin:

a) kiinteällä omaisuudella suojattuihin vastuisiin liittyvistä tappioista saatu kokemus;

b) kiinteän omaisuuden markkinoiden tulevat kehitysnäkymät.

Jos tämän artiklan 8 kohdan mukaisesti nimetty viranomainen ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun arvioinnin perusteella toteaa, että 125 tai 126 artiklassa säädetyt riskipainot eivät riittävästi vastaa tällaisten vastuiden, jotka on suojattu kyseisen viranomaisen jäsenvaltion alueen yhdessä tai useammassa osassa sijaitsevien asuinkiinteistöjen tai liikekiinteistöjen kiinnityksillä, yhteen tai useampaan kiinteistösegmenttiin liittyviä todellisia riskejä, ja jos kyseinen viranomainen katsoo, että riskipainojen riittämättömyys voisi vaikuttaa haitallisesti sen jäsenvaltion nykyiseen tai tulevaan rahoitusvakauteen, se voi korottaa kyseisiin vastuisiin sovellettavia riskipainoja tämän kohdan neljännessä alakohdassa määritettyjen vaihteluvälien mukaisesti tai määrätä tiukempia kriteerejä kuin tämän artiklan 3 kohdassa säädetään.

Tämän artiklan 8 kohdan mukaisesti nimetyn viranomaisen on ilmoitettava EPV:lle ja EJRK:lle tämän kohdan mukaisesti toteutetuista sovellettavien riskipainojen ja kriteerien mukautuksista. EPV:n ja EJRK:n on yhden kuukauden kuluessa kyseisen ilmoituksen vastaanottamisesta annettava lausuntonsa asianomaiselle jäsenvaltiolle, ja ne voivat tarvittaessa ilmoittaa kyseisessä lausunnossa, katsovatko ne, että riskipainojen ja kriteerien mukautuksia suositellaan myös muille jäsenvaltioille. EPV ja EJRK julkaisevat 125 ja 126 artiklassa sekä 199 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetuille vastuille riskipainot ja kriteerit sellaisina kuin asiaankuuluva viranomainen panee ne täytäntöön.

▼M17

Sovellettaessa tämän kohdan toista alakohtaa tämän artiklan 8 kohdan mukaisesti nimetty viranomainen voi korottaa 125 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa, 125 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa, 126 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tai 126 artiklan 3 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädettyjä riskipainoja tai määrätä tämän artiklan 3 kohdassa säädettyä tiukempia kriteerejä sellaisten yhteen tai useampaan kiinteistösegmenttiin kohdistuvien kiinteää omaisuutta koskevien vakuudellisten vastuiden osalta, jotka sijaitsevat kyseisen viranomaisen jäsenvaltion alueen yhdessä tai useammassa osassa. Kyseinen viranomainen saa korottaa kyseisiä riskipainoja enintään 150 prosenttiin.

Sovellettaessa tämän kohdan toista alakohtaa tämän artiklan 8 kohdan mukaisesti nimetty viranomainen voi myös alentaa 125 artiklan 1 kohdassa tai 126 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja prosenttiosuuksia kiinteistön arvosta tai vastuu-arvosuhteen prosenttiosuuksia, joilla määritellään 125 artiklan 2 kohdassa olevassa taulukossa 1 tai 126 artiklan 2 kohdassa olevassa taulukossa 1 vahvistettu vastuu-arvosuhteen riskipainoalaluokka. Asiaankuuluvan viranomaisen on varmistettava kaikkien vastuu-arvosuhteen riskipainoalaluokkien yhdenmukaisuus siten, että alemman vastuu-arvosuhteen riskipainoalaluokan riskipaino on aina alempi tai yhtä suuri kuin ylemmän vastuu-arvosuhteen riskipainoalaluokan riskipaino.

10. Jos 8 kohdan mukaisesti nimetty viranomainen vahvistaa 9 kohdan nojalla korkeammat riskipainot tai tiukemmat kriteerit, laitoksilla on oltava kuuden kuukauden siirtymäkausi niiden soveltamiseksi.

11. EPV laatii tiiviissä yhteistyössä EJRK:n kanssa luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa täsmennetään 9 kohdassa tarkoitetussa riskipainojen asianmukaisuuden arvioinnissa huomioon otettavat tekijät.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 10 päivänä tammikuuta 2026.

Siirretään komissiolle valta täydentää tätä asetusta hyväksymällä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

12. EJRK voi asetuksen (EU) N:o 1092/2010 16 artiklan mukaisten suositusten avulla ja tiiviissä yhteistyössä EPV:n kanssa antaa ohjeita tämän artiklan 8 kohdan mukaisesti nimetyille viranomaisille kummastakin seuraavasta seikasta:

a) mitkä tekijät voisivat 9 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetun mukaisesti vaikuttaa haitallisesti nykyiseen tai tulevaan rahoitusvakauteen; ja

b) ohjeelliset viitearvot, jotka 8 kohdan mukaisesti nimetyn viranomaisen on otettava huomioon päättäessään suuremmista riskipainoista.

▼M17

13. Jäsenvaltioon sijoittautuneiden laitosten on sovellettava toisen jäsenvaltion viranomaisten 9 kohdan mukaisesti määrittämiä riskipainoja ja kriteerejä vastaaviin vastuisiinsa, jotka on suojattu kyseisen toisen jäsenvaltion alueen yhdessä tai useammassa osassa sijaitsevien asuinkiinteistöjen tai liikekiinteistöjen kiinnityksillä.

14. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään, mitä tarkoitetaan 3 kohdan a alakohdan iii alakohdan 2 alakohdan ilmaisulla vastaava oikeudellinen mekanismi, jolla varmistetaan, että rakenteilla oleva kiinteistö saadaan valmiiksi kohtuullisessa ajassa

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 10 päivänä heinäkuuta 2025.

Siirretään komissiolle valta täydentää tätä asetusta hyväksymällä tämän kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

125 artikla

Asuinkiinteistön kiinnityksillä suojatut vastuut

1. Kun on kyse 124 artiklan 2 kohdan a alakohdan i tai ii alakohdassa tarkoitetusta asuinkiinteistöllä suojatusta vastuusta, siihen vastuun osaan, joka on enintään 55 prosenttia kiinteistön arvosta, on sovellettava 20 prosentin riskipainoa.

Jos laitoksella on asemaltaan huonompi panttioikeus eikä sillä ole hallussa asemaltaan parhaita panttioikeuksia, sen vastuun osan määrittämiseksi, johon voidaan soveltaa 20 prosentin riskipainoa, kiinteistön arvon 55 prosentin osuudesta vähennetään niiden asemaltaan parhaiden panttioikeuksien määrä, jotka eivät ole laitoksen hallussa.

Jos panttioikeuksilla, jotka eivät ole laitoksen hallussa, on sama asema kuin laitoksen hallussa olevalla panttioikeudella, sen vastuun osan määrittämiseksi, johon voidaan soveltaa 20 prosentin riskipainoa, kiinteistön arvon 55 prosentin osuudesta vähennetään niiden mahdollisesti olemassa olevien asemaltaan parhaiden panttioikeuksien määrä, jotka eivät ole laitoksen hallussa, seuraavasti:

a) 55 prosenttia kiinteistön arvosta, josta on vähennetty asemaltaan parhaiden panttioikeuksien määrä, jos sellaisia on laitoksen tai muiden laitosten hallussa; ja

b) niiden panttioikeuksien määrä, jotka eivät ole laitoksen hallussa ja joilla on sama asema kuin laitoksen hallussa olevalla panttioikeudella, jaettuna kaikkien samassa asemassa olevien panttioikeuksien yhteenlasketulla määrällä.

Jos joko toimivaltainen viranomainen tai nimetty viranomainen on vahvistanut tässä alakohdassa tarkoitettuja suuremman riskipainon tai pienemmän prosenttiosuuden kiinteistön arvosta 124 artiklan 9 kohdan mukaisesti, laitosten on käytettävä 124 artiklan 9 kohdan mukaisesti vahvistettua riskipainoa tai prosenttiosuutta.

▼M17

Mahdollista jäljelle jäävää osaa ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetusta vastuusta on riskipainotettava vastapuoliriskinä, jota ei ole suojattu asuinkiinteistöllä.

2. Edellä 124 artiklan 2 kohdan a alakohdan iii alakohdassa tarkoitettuun vastuuseen on sovellettava taulukon 1 asianomaisen vastuu-arvosuhteen riskipainoalaluokan mukaisesti vahvistettua riskipainoa.

Jos joko toimivaltainen viranomainen tai nimetty viranomainen on tätä kohtaa sovellettaessa vahvistanut tässä kohdassa tarkoitettuja suuremman riskipainon tai pienemmän vastuu-arvosuhteen prosenttiosuuden 124 artiklan 9 kohdan mukaisesti, laitosten on käytettävä 124 artiklan 9 kohdan mukaisesti vahvistettua riskipainoa tai prosenttiosuutta.

Taulukko 1

ETV	ETV ≤ 50 %	50 % < ETV ≤ 60 %	60 % < ETV ≤ 80 %	80 % < ETV ≤ 90 %	90 % < ETV ≤100 %	ETV > 100 %
Riskipaino	30 %	35 %	45 %	60 %	75 %	105 %

Poiketen siitä, mitä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetään, laitokset voivat soveltaa tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettua käsittelyä vastuisiin, jotka on suojattu jäsenvaltion alueella sijaitsevalla asuinkiinteistöllä, jos kyseisen jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen on julkaissut 430 a artiklan 3 kohdan mukaisesti tällaisten vastuiden tappioasteet, jotka eivät kyseisen jäsenvaltion laitosten kyseisestä kansallisesta kiinteistömarkkinasta ilmoittamien koostettujen tietojen perusteella ylitä kumpaakaan seuraavista rajoista, jotka asetetaan tällaisten edellisenä vuonna olemassa olleiden vastuiden yhteenlasketuille tappioille:

a) laitosten 430 a artiklan 1 kohdan a alakohdan nojalla ilmoittama yhteenlaskettu määrä jaettuna laitosten 430 a artiklan 1 kohdan c alakohdan nojalla ilmoittamalla yhteenlasketulla määrällä on enintään 0,3 prosenttia;

b) laitosten 430 a artiklan 1 kohdan b alakohdan nojalla ilmoittama yhteenlaskettu määrä jaettuna laitosten 430 a artiklan 1 kohdan c alakohdan nojalla ilmoittamalla yhteenlasketulla määrällä on enintään 0,5 prosenttia.

3. Laitokset voivat soveltaa tämän artiklan 2 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitettua poikkeusta myös tapauksissa, joissa kolmannen maan toimivaltainen viranomainen, joka soveltaa vähintään 107 artiklan 4 kohdan mukaisesti annetussa komission päätöksessä vahvistettuja unionissa sovellettavia valvonta- ja sääntelyjärjestelyjä vastaavia valvonta- ja sääntelyjärjestelyjä, julkaisee vastaavat tappioasteet vastuille, jotka on suojattu kyseisen kolmannen maan alueella sijaitsevalla asuinkiinteistöllä.

Jos kolmannen maan toimivaltainen viranomainen ei julkaise vastaavia tappioasteita vastuille, jotka on suojattu kyseisen kolmannen maan alueella sijaitsevalla asuinkiinteistöllä, EPV voi julkaista tällaiset tiedot kyseisestä kolmannesta maasta edellyttäen, että saatavilla on päteviä tilastotietoja, jotka ovat tilastollisesti edustavia vastaavien asuinkiinteistömarkkinoiden osalta.

▼M17

126 artikla

Liikekiinteistöjen kiinnityksillä suojatut vastuut

1. Kun on kyse vastuusta, jonka vakuutena on 124 artiklan 2 kohdan b alakohdan i alakohdassa tarkoitettu liikekiinteistö, siihen vastuun osaan, joka on enintään 55 prosenttia kiinteistön arvosta, on sovellettava 60 prosentin riskipainoa.

Jos laitoksella on asemaltaan huonompi panttioikeus eikä sillä ole hallussa asemaltaan parhaita panttioikeuksia, sen vastuun osan määrittämiseksi, johon voidaan soveltaa 60 prosentin riskipainoa, kiinteistön arvon 55 prosentin osuudesta vähennetään niiden asemaltaan parhaiden panttioikeuksien määrä, jotka eivät ole laitoksen hallussa.

Jos panttioikeuksilla, jotka eivät ole laitoksen hallussa, on sama asema kuin laitoksen hallussa olevalla panttioikeudella, sen vastuun osan määrittämiseksi, johon voidaan soveltaa 60 prosentin riskipainoa, kiinteistön arvon 55 prosentin osuudesta vähennetään niiden mahdollisesti olemassa olevien asemaltaan parhaiden panttioikeuksien määrä, jotka eivät ole laitoksen hallussa, seuraavasti:

a) 55 prosenttia kiinteistön arvosta, josta on vähennetty asemaltaan parhaiden panttioikeuksien määrä, jos sellaisia on laitoksen tai muiden laitosten hallussa; ja

b) niiden panttioikeuksien määrä, jotka eivät ole laitoksen hallussa ja joilla on sama asema kuin laitoksen hallussa olevalla panttioikeudella, jaettuna kaikkien samassa asemassa olevien panttioikeuksien yhteenlasketulla määrällä.

Jos joko toimivaltainen viranomainen tai nimetty viranomainen on vahvistanut tässä alakohdassa tarkoitettua suuremman riskipainon tai pienemmän prosenttiosuuden kiinteistön arvosta 124 artiklan 9 kohdan mukaisesti, laitosten on käytettävä 124 artiklan 9 kohdan mukaisesti vahvistettua riskipainoa tai prosenttiosuutta.

Mahdollista jäljelle jäävää osaa ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetusta vastuusta on riskipainotettava vastapuoliriskinä, jota ei ole suojattu liikekiinteistöllä.

2. Edellä 124 artiklan 2 kohdan b alakohdan ii alakohdassa tarkoitettuun vastuuseen on sovellettava taulukon 1 asianomaisen vastuu-arvosuhteen riskipainoalaluokan mukaisesti vahvistettua riskipainoa.

Jos joko toimivaltainen viranomainen tai nimetty viranomainen on tätä kohtaa sovellettaessa vahvistanut tässä kohdassa tarkoitettuja suuremman riskipainon tai pienemmän vastuu-arvosuhteen prosenttiosuuden 124 artiklan 9 kohdan mukaisesti, laitosten on käytettävä 124 artiklan 9 kohdan mukaisesti vahvistettua riskipainoa tai prosenttiosuutta.

Taulukko 1

	ETV ≤ 60 %	60 % < ETV ≤ 80 %	ETV > 80 %
Riskipaino	70 %	90 %	110 %

▼M17

Poiketen siitä, mitä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetään, laitokset voivat soveltaa tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettua käsittelyä vastuisiin, jotka on suojattu jäsenvaltion alueella sijaitsevalla liikekiinteistöllä, jos kyseisen jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen on julkaissut 430 a artiklan 3 kohdan mukaisesti tällaisten vastuiden tappioasteet, jotka eivät kyseisen jäsenvaltion laitosten kyseisestä kansallisesta kiinteistömarkkinasta ilmoittamien koostettujen tietojen perusteella ylitä kumpaakaan seuraavista rajoista, jotka asetetaan tällaisten edellisenä vuonna olemassa olleiden vastuiden yhteenlasketuille tappioille:

a) laitosten 430 a artiklan 1 kohdan d alakohdan nojalla ilmoittama yhteenlaskettu määrä jaettuna laitosten 430 a artiklan 1 kohdan f alakohdan nojalla ilmoittamalla yhteenlasketulla määrällä on enintään 0,3 prosenttia;

b) laitosten 430 a artiklan 1 kohdan e alakohdan nojalla ilmoittama yhteenlaskettu määrä jaettuna laitosten 430 a artiklan 1 kohdan f alakohdan nojalla ilmoittamalla yhteenlasketulla määrällä on enintään 0,5 prosenttia.

3. Laitokset voivat soveltaa tämän artiklan 2 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitettua poikkeusta myös tapauksissa, joissa kolmannen maan toimivaltainen viranomainen, joka soveltaa vähintään 107 artiklan 4 kohdan mukaisesti annetussa komission päätöksessä vahvistettuja unionissa sovellettavia valvonta- ja sääntelyjärjestelyjä vastaavia valvonta- ja sääntelyjärjestelyjä, julkaisevat vastaavat tappioasteet vastuille, jotka on suojattu kyseisen kolmannen maan alueella sijaitsevalla liikekiinteistöllä.

Jos kolmannen maan toimivaltainen viranomainen ei julkaise vastaavia tappioasteita vastuille, jotka on suojattu kyseisen kolmannen maan alueella sijaitsevalla liikekiinteistöllä, EPV voi julkaista tällaiset tiedot kolmannesta maasta edellyttäen, että saatavilla on päteviä tilastotietoja, jotka ovat tilastollisesti edustavia vastaavien liikekiinteistömarkkinoiden osalta.

4. EPV arvioi, onko asianmukaista mukauttaa liikekiinteistöllä suojattujen vastuiden, myös IPRE- ja ei-IPRE-vastuiden, kohtelua ottaen huomioon riskipainojen asianmukaisuus ja asuinkiinteistöllä suojattujen vastuiden suhteelliset erot, 125 artiklan 2 kohdassa olevassa taulukossa 1 tarkoitettujen asuinkiinteistöllä suojattujen IPRE-vastuiden ja tämän artiklan taulukossa 1 tarkoitettujen liikekiinteistöllä suojattujen IPRE-vastuiden riskiherkkyyden erot sekä EJRK:n suositukset, jotka koskevat liikekiinteistösektorin haavoittuvuuksia unionissa. EPV toimittaa kertomuksen havainnoistaan komissiolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2027.

Edellä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun raportin perusteella ja ottaen asianmukaisesti huomioon Baselin pankkivalvontakomitean laatimat asiaan liittyvät kansainvälisellä tasolla sovitut standardit komissio toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle tarvittaessa lainsäädäntöehdotuksen viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2028.

▼M17

126 a artikla

Maa-alueiden hankintaan, kehittämiseen ja rakentamiseen liittyvät vastuut (ADC-vastuut)

1. ADC-vastuuseen on sovellettava 150 prosentin riskipainoa.

2. Asuinkiinteistöihin liittyviin ADC-vastuisiin voidaan soveltaa 100 prosentin riskipainoa edellyttäen, että laitos soveltaa asianmukaisia alullepano- ja valvontastandardeja, jotka täyttävät direktiivin 2013/36/EU 74 ja 79 artiklassa säädetyt vaatimukset, ja ainakin toinen seuraavista edellytyksistä täyttyy:

a) oikeudellisesti sitovat ennen myyntiä tai ennen vuokrausta tehdyt sopimukset, joiden osalta ostaja tai vuokralleottaja on tehnyt olennaisen käteistalletuksen, joka menetetään, jos sopimus irtisanotaan tai jos rahoitus on varmistettu vastaavalla tavalla, tai oikeudellisesti sitovat myynti- tai vuokrasopimukset, myös silloin, kun maksu suoritetaan erissä rakennustöiden edetessä, muodostavat merkittävän osan kaikista sopimuksista;

b) velallisella on olennainen riskinalaisen oman pääoman osuus, mikä tarkoittaa sitä, että asuinkiinteistön arvoon sisältyy valmistumisen jälkeen asianmukainen määrä velallisen omaa pääomaa.

3. EPV antaa viimeistään 10 päivänä heinäkuuta 2025 asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan mukaisesti ohjeita, joissa täsmennetään ilmaukset olennaiset käteistalletukset, ”rahoitus on varmistettu vastaavalla tavalla”, ”merkittävä osa kaikista sopimuksista” ja ”asianmukainen määrä velallisen omaa pääomaa” ottaen huomioon laitosten kaikkialla unionissa sellaisille julkisille asuntoyhtiöille tai voittoa tavoittelemattomille yhteisöille myöntämien lainojen erityispiirteet, joita säännellään lailla ja jotka ovat olemassa sosiaalisia tarkoituksia varten sekä tarjotakseen pitkäaikaista vuokra-asumista.

▼B

127 artikla

Maksukyvyttömyystilassa olevat vastuut

▼M7

1. Sellaisen erän vakuudettomaan osaan, jonka osalta velallinen on joutunut 178 artiklan mukaisesti maksukyvyttömyyteen, tai vähittäisvastuiden tapauksessa sellaisen luottojärjestelyn vakuudettomaan osaan, jonka osalta on tapahtunut 178 artiklan mukaisesti maksukyvyttömyys, on sovellettava seuraavia riskipainoja:

a) 150 prosenttia, jos erityisten luottoriskioikaisujen ja 36 artiklan 1 kohdan m alakohdan mukaisesti vähennettyjen määrien yhteenlaskettu osuus vastuuarvon vakuudettomasta osasta on vähemmän kuin 20 prosenttia, jos kyseisiä erityisiä luottoriskioikaisuja ja vähennyksiä ei tehtäisi;

b) 100 prosenttia, jos erityisten luottoriskioikaisujen ja 36 artiklan 1 kohdan m alakohdan mukaisesti vähennettyjen määrien yhteenlaskettu osuus vastuuarvon vakuudettomasta osasta on vähintään 20 prosenttia, jos kyseisiä erityisiä luottoriskioikaisuja ja vähennyksiä ei tehtäisi.

▼M17

Laskettaessa ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja erityisiä luottoriskioikaisuja sellaisen vastuun osalta, joka on jo ostettaessa ollut maksukyvyttömyystilassa, laitosten on sisällytettävä laskelmaan mahdollinen positiivinen erotus, joka saadaan vähentämällä siitä kyseisen vastuun määrästä, jonka velallinen on velkaa, omien varojen lisävähennys, jos kyseinen vastuu on poistettu kokonaan, ja kyseiseen vastuuseen jo liittyvien omien varojen vähennysten summa.

2. Määritettäessä maksukyvyttömyystilassa olevan vastuun vakuudellista osaa vakuuksia ja takauksia voidaan käyttää luottoriskin vähentämiseen 4 luvun mukaisesti.

3. Vastuuarvoon, joka jää jäljelle sen jälkeen, kun kiinteällä asunto-omaisuudella tai liikekiinteistöllä suojattuihin ei-IPRE-vastuisiin on sovellettu erityisiä luottoriskioikaisuja 125 ja 126 artiklan mukaisesti, on sovellettava 100 prosentin riskipainoa, jos on tapahtunut 178 artiklan mukainen maksukyvyttömyys.

_____

128 artikla

Vastuut, jotka ovat etuoikeudeltaan huonompia velkainstrumentteja

1. Seuraavia vastuita on käsiteltävä vastuina, jotka ovat etuoikeudeltaan huonompia velkainstrumentteja:

a) vastuut, jotka ovat etuoikeudeltaan huonompia velkainstrumentteja kuin tavallisten vakuudettomien velkojien vaateet;

b) omien varojen instrumentit siltä osin kuin kyseisiä instrumentteja ei katsota oman pääoman ehtoisiksi vastuiksi 133 artiklan 1 kohdan mukaisesti; ja

c) vastuut, jotka aiheutuvat siitä, että laitoksella on hallussaan hyväksyttävien velkojen instrumentteja, jotka täyttävät 72 b artiklassa säädetyt edellytykset.

2. Vastuisiin, jotka ovat etuoikeudeltaan huonompia velkainstrumentteja, on sovellettava 150 prosentin riskipainoa, jollei kyseisiä etuoikeudeltaan huonompia velkavastuita vähennetä omista varoista tai niihin sovelleta 72 e artiklan 5 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädettyä käsittelyä.

▼B

129 artikla

Katetut joukkolainat

1. ►M10 Jotta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2019/2162 [1] 3 artiklan 1 alakohdassa tarkoitettuihin katettuihin joukkolainoihin voidaan soveltaa tämän artiklan 4 ja 5 kohdan mukaista etuuskohtelua, niiden on täytettävä tämän artiklan 3, 3 a ja 3 b kohdassa säädetyt vaatimukset ja niiden vakuutena on oltava jokin seuraavista hyväksyttävistä omaisuuseristä: ◄

[1] Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2019/2162, annettu 27 päivänä marraskuuta 2019, katettujen joukkolainojen liikkeeseenlaskusta ja katettujen joukkolainojen julkisesta valvonnasta sekä direktiivien 2009/65/EY ja 2014/59/EU muuttamisesta (EUVL L 328, 18.12.2019, s. 29).

▼B

a) saamiset unionin valtioilta, EKPJ:n keskuspankeilta, julkisyhteisöiltä ja julkisoikeudellisilta laitoksilta, aluehallinnolta tai paikallisviranomaisilta tai edellä mainittujen takaamat saamiset;

b) saamiset kolmansilta mailta, kolmansien maiden keskuspankeilta, kansainvälisiltä kehityspankeilta ja kansainvälisiltä organisaatioilta tai edellä mainittujen takaamat saamiset, jotka täyttävät luottoluokka 1:lle tässä luvussa asetetut vaatimukset, sekä saamiset kolmansien maiden julkisyhteisöiltä ja julkisoikeudellisilta laitoksilta sekä kolmansien maiden aluehallinnolta tai paikallisviranomaisilta tai edellä mainittujen takaamat saamiset, jotka on riskipainotettu saamisiksi laitoksilta tai valtioilta ja keskuspankeilta 115 artiklan 1 tai 2 kohdan taikka 116 artiklan 1, 2 tai 4 kohdan mukaisesti ja jotka täyttävät luottoluokka 1:lle tässä luvussa asetetut vaatimukset, ja tämän alakohdan mukaiset saamiset, jotka täyttävät luottoluokka 2:lle tässä luvussa asetetut vaatimukset, edellyttäen, että tällaiset saamiset ovat enintään 20 prosenttia liikkeeseen laskevien luottolaitosten liikkeessä olevien katettujen joukkolainojen nimellismäärästä;

▼M10

c) saamiset luottolaitoksilta, jotka sijoittuvat luottoluokkaan 1 tai luottoluokkaan 2, tai saamiset luottolaitoksilta, jotka sijoittuvat luottoluokkaan 3, kun kyseiset saamiset ovat muodoltaan

i) lyhytaikaisia talletuksia, joiden maturiteetti on enintään 100 päivää, kun näitä talletuksia käytetään direktiivin (EU) 2019/2162 16 artiklan mukaisen katepoolin maksuvalmiuspuskuria koskevan vaatimuksen täyttämiseen, tai

ii) johdannaissopimuksia, jotka täyttävät mainitun direktiivin 11 artiklan 1 kohdan mukaiset vaatimukset, kun toimivaltaiset viranomaiset tämän sallivat;

d) luotot, joiden vakuutena on asuinkiinteistö enintään pienimpään pääoman määrään saakka sellaisten kiinteistöön kohdistuvien kiinnitysten tapauksessa, joiden määrä yhdessä paremmassa etuoikeusasemassa olevien kiinnitysten kanssa on korkeintaan 80 prosenttia kiinnitetyn omaisuuden arvosta;

▼B

e) asuntolainat, jotka ovat 201 artiklassa tarkoitetun, tässä luvussa määritellyn vähintään luottoluokkaan 2 kuuluvan luottosuojan tarjoajan täysin takaamia, jos kunkin sellaisen lainan osuus, jolla täytetään tämän kohdan mukainen vaatimus vakuuden antamisesta katetulle joukkolainalle, ei ole yli 80 prosenttia Ranskassa sijaitsevan vastaavan asuinkiinteistön arvosta ja jos lainojen ja tulojen välinen suhde on enintään 33 prosenttia lainaa myönnettäessä. Asuinkiinteistöön ei saa kohdistua kiinnityspanttia, kun laina myönnetään, ja 1 päivän tammikuuta 2014 jälkeen myönnettyjen lainojen osalta velallinen sitoutuu sopimuksella olemaan myöntämättä tällaisia kiinnityksiä ilman lainan myöntäneen luottolaitoksen suostumusta. Lainojen ja tulojen suhde edustaa sellaista osuutta velallisen bruttotuloista, että se kattaa lainan takaisinmaksun korkoineen. Luottosuojan tarjoajan on oltava joko toimivaltaisilta viranomaisilta toimiluvan saanut ja niiden valvoma rahoituslaitos, joihin sovelletaan vakavaraisuusvaatimuksia, jotka tiukkuudeltaan vastaavat laitoksiin sovellettavia vakavaraisuusvaatimuksia, tai laitos taikka vakuutusyhtiö. Sen on perustettava

▼B

keskinäinen vakuusrahasto tai vastaava suoja vakuutusyhtiöille luottoriskitappioiden kattamiseksi. Toimivaltaiset viranomaiset tarkastelevat sen kalibrointia säännöllisesti. Sekä luottolaitos että luottosuojan tarjoaja arvioivat velallisen luottokelpoisuuden;

▼M10

f) luotot, joiden vakuutena on liikekiinteistö enintään pienimpään pääoman määrään saakka sellaisten kiinteistöön kohdistuvien kiinnitysten tapauksessa, joiden määrä yhdessä paremmassa etuoikeusasemassa olevien kiinnitysten kanssa on korkeintaan 60 prosenttia kiinnitetyn omaisuuden arvosta. Liikekiinteistövakuudelliset luotot voidaan hyväksyä, kun luototusaste on yli 60 prosenttia mutta enintään 70 prosenttia, jos katettujen joukkolainojen vakuudeksi pantattujen omaisuuserien kokonaisarvo on vähintään 10 prosenttia suurempi kuin katetun joukkolainan jäljellä oleva nimellismäärä, ja joukkovelkakirjanhaltijoiden vaateet täyttävät 4 luvussa asetetut oikeusvarmuuden vaatimukset. Joukkovelkakirjanhaltijoiden vaateilla on oltava ylempi etuoikeussija kuin muilla vakuuteen kohdistuvilla vaateilla;

▼B

g) luotot, joiden vakuutena on alus (meripanttioikeus) edellyttäen, että luoton määrä on korkeintaan 60 prosenttia kiinnitetyn aluksen arvosta ja siitä on vähennetty mahdolliset aiemmat meripanttioikeudet.

▼M10

Sovellettaessa 1 a kohtaa saamisia, jotka aiheutuvat lainojen, joiden vakuutena ovat kiinteistövakuudelliset velkainstrumentit, velallisten maksujen siirrosta ja hallinnasta taikka tällaisiin lainoihin liittyvien realisointitulojen siirrosta ja hallinnasta, ei oteta huomioon mainitussa kohdassa tarkoitettuja raja-arvoja laskettaessa.

_____

▼M17

Rajoittamatta tämän kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohdan soveltamista välillisiä saamisia luottolaitoksilta, joilla ei ole ulkoista luottoluokitusta ja jotka takaavat kiinnelainat niiden rekisteröintiin asti, käsitellään kyseisen alakohdan soveltamiseksi 1 päivään heinäkuuta 2027 saakka saamisina luottolaitoksilta, jotka sijoittuvat luottoluokkaan 1, edellyttäen, että ne ovat lyhytaikaisia vastuita, jotka luokitellaan 121 artiklan mukaisesti luokkaan A ja että taattuihin kiinnelainoihin voidaan soveltaa tämän kohdan ensimmäisen alakohdan d, e ja f alakohdan mukaista etuuskohtelua, kun ne on rekisteröity.

▼M10

1a. Sovellettaessa 1 kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohtaa sovelletaan seuraavia:

a) kun kyseessä ovat saamiset luottolaitoksilta, jotka sijoittuvat luottoluokkaan 1, saaminen saa olla enintään 15 prosenttia liikkeeseen laskevan luottolaitoksen liikkeessä olevien katettujen joukkolainojen nimellismäärästä;

b) kun kyseessä ovat saamiset luottolaitoksilta, jotka sijoittuvat luottoluokkaan 2, saaminen saa olla enintään 10 prosenttia liikkeeseen laskevan luottolaitoksen liikkeessä olevien katettujen joukkolainojen nimellismäärästä;

▼M10

c) kun kyseessä ovat saamiset luottolaitoksilta, jotka sijoittuvat luottoluokkaan 3 ja jotka ovat muodoltaan tämän artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohdan i alakohdassa tarkoitettuja lyhytaikaisia talletuksia tai jotka ovat muodoltaan tämän artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohdan ii alakohdassa tarkoitettuja johdannaissopimuksia, kokonaissaaminen saa olla enintään 8 prosenttia liikkeeseen laskevan luottolaitoksen liikkeessä olevien katettujen joukkolainojen nimellisarvosta; direktiivin (EU) 2019/2162 18 artiklan 2 kohdan nojalla nimetyt toimivaltaiset viranomaiset voivat EPV:tä kuultuaan sallia saamiset luottolaitoksilta, jotka sijoittuvat luottoluokkaan 3 ja jotka ovat muodoltaan johdannaissopimuksia, jos kyseisissä jäsenvaltioissa voidaan todeta merkittäviä potentiaalisia keskittymäongelmia, jotka johtuvat tässä kohdassa tarkoitettujen luottoluokkaa 1 ja luottoluokkaa 2 koskevien vaatimusten soveltamisesta;

d) kokonaissaaminen luottolaitoksilta, jotka sijoittuvat luottoluokkaan 1, 2 tai 3, saa olla enintään 15 prosenttia liikkeeseen laskevan luottolaitoksen liikkeessä olevien katettujen joukkolainojen yhteenlasketusta nimellisarvosta ja kokonaissaaminen luottolaitoksilta, jotka sijoittuvat luottoluokkaan 2 tai 3, saa olla enintään 10 prosenttia liikkeeseen laskevan luottolaitoksen liikkeessä olevien katettujen joukkolainojen nimellisarvosta.

1b. Tämän artiklan 1 a kohtaa ei sovelleta tapauksiin, joissa katettuja joukkolainoja käytetään direktiivin (EU) 2019/2162 artiklan nojalla hyväksyttynä vakuutena.

1c. Sovellettaessa 1 kohdan ensimmäisen alakohdan d alakohtaa 80 prosentin rajaa sovelletaan lainakohtaisesti, ja se määrittää lainan osuuden, joka otetaan huomioon katettuun joukkolainaan liittyvien velkojen kattavuudessa, ja sitä sovelletaan luoton koko maturiteetin ajan.

1d. Sovellettaessa 1 kohdan ensimmäisen alakohdan f ja g alakohtaa 60 prosentin tai 70 prosentin rajaa sovelletaan lainakohtaisesti, ja se määrittää luoton osuuden, joka otetaan huomioon katettuun joukkolainaan liittyvien velkojen kattavuudessa, ja sitä sovelletaan luoton koko maturiteetin ajan.

▼B

2. Edellä 1 kohdan a–f alakohdassa tarkoitetut tilanteet kattavat myös vakuudet, jotka on lain nojalla käytettävä yksinomaan velkakirjanhaltijoiden suojaamiseen tappioilta.

▼M10

3. Tämän asetuksen mukaisten katettujen joukkolainojen vakuutena olevan kiinteän omaisuuden ja alusten osalta on täytettävä 208 artiklassa säädetyt vaatimukset. Jäljempänä olevan 208 artiklan 3 kohdan a alakohdan mukainen kiinteistön arvon seuranta on toteutettava säännöllisesti ja vähintään kerran vuodessa kaiken kiinteän omaisuuden ja alusten osalta.

▼M17

Direktiivin (EU) 2019/2162 18 artiklan 2 kohdan nojalla nimetyt toimivaltaiset viranomaiset voivat kiinteän omaisuuden arvostamiseksi sallia, että kyseinen omaisuus arvostetaan markkina-arvoon tai sitä alhaisempaan arvoon, tai niissä jäsenvaltioissa, jotka ovat säädösperusteisesti säätäneet tiukoista kiinnitysluottoarvon arviointiperusteista, kyseisen omaisuuden kiinnitysluottoarvoon, soveltamatta tämän asetuksen 229 artiklan 1 kohdan e alakohdassa säädettyjä rajoja.

▼M10

3a. Sen lisäksi, että katettujen joukkolainojen vakuutena on oltava tämän artiklan 1 kohdassa lueteltuja hyväksyttäviä omaisuuseriä, niihin on sovellettava 5 prosentin suuruista direktiivin (EU) 2019/2162 3 artiklan 14 alakohdassa määritellyn ylivakuuden vähimmäistasoa.

Tämän kohdan ensimmäistä alakohtaa sovellettaessa kyseisen direktiivin 3 artiklan 4 alakohdassa määriteltyjen katevarojen yhteenlasketun nimellismäärän arvon on oltava vähintään sama kuin liikkeessä olevien katettujen joukkolainojen yhteenlaskettu nimellismäärä (”nimellisperiaate”) ja koostuttava tämän artiklan 1 kohdassa säädetyistä hyväksyttävistä omaisuuseristä.

Jäsenvaltiot voivat asettaa katettuja joukkolainoja varten alhaisemman ylivakuuden vähimmäistason, tai ne voivat sallia, että niiden toimivaltaiset viranomaiset asettavat tällaisen tason, edellyttäen että:

a) ylivakuuden laskenta perustuu joko muodolliseen menettelyyn, jossa otetaan huomioon omaisuuseriin liittyvä riski tai omaisuuserien arvostamiseen sovelletaan kiinnitysluottoarvoa; ja

b) ylivakuuden vähimmäistaso on vähintään 2 prosenttia direktiivin (EU) 2019/2162 15 artiklan 6 ja 7 kohdassa tarkoitetun nimellisperiaatteen mukaan laskettuna.

Ylivakuuden vähimmäistasossa huomioon otettaviin omaisuuseriin ei sovelleta 1 a kohdassa säädettyjä saamisten koon raja-arvoja eikä niitä oteta huomioon kyseisten raja-arvojen laskennassa.

3b. Tämän artiklan 1 kohdassa lueteltuja hyväksyttäviä omaisuuseriä voidaan sisällyttää katepooliin direktiivin (EU) 2019/2162 3 artiklan 13 alakohdassa määriteltyinä täytevakuuksina, jollei tämän artiklan 1 ja 1 a kohdassa säädetyistä luottoluokkaa ja saamisten kokoa koskevista rajoituksista muuta johdu.

▼M17

4. Katettuihin joukkolainoihin, joista on käytettävissä valitun ulkoisen luottoluokituslaitoksen antama luottoluokitus, on sovellettava taulukon 1 mukaista riskipainoa, joka vastaa ulkoisen luottoluokituslaitoksen 136 artiklan mukaisesti antamaa luottoluokitusta.

Taulukko 1

Luottoluokka	1	2	3	4	5	6
Riskipaino	10 %	20 %	20 %	50 %	50 %	100 %

5. Katettuihin joukkolainoihin, joista ei ole käytettävissä valitun ulkoisen luottoluokituslaitoksen antamaa suoraan sovellettavaa luottoluokitusta, on sovellettava riskipainoa, joka määräytyy liikkeeseen laskevan laitoksen etuoikeusasemaltaan parhaimpiin vakuudettomiin vastuisiin sovellettavan riskipainon mukaan. Riskipainojen suhde on seuraava:

a) jos saamisiin laitokselta sovelletaan 20 prosentin riskipainoa, katettuun joukkolainaan on sovellettava 10 prosentin riskipainoa;

a a) jos saamisiin laitokselta sovelletaan 30 prosentin riskipainoa, katettuun joukkolainaan on sovellettava 15 prosentin riskipainoa;

▼M17

a b) jos saamisiin laitokselta sovelletaan 40 prosentin riskipainoa, katettuun joukkolainaan on sovellettava 20 prosentin riskipainoa;

b) jos saamisiin laitokselta sovelletaan 50 prosentin riskipainoa, katettuun joukkolainaan on sovellettava 25 prosentin riskipainoa;

b a) jos saamisiin laitokselta sovelletaan 75 prosentin riskipainoa, katettuun joukkolainaan on sovellettava 35 prosentin riskipainoa;

c) jos saamisiin laitokselta sovelletaan 100 prosentin riskipainoa, katettuun joukkolainaan on sovellettava 50 prosentin riskipainoa;

d) jos saamisiin laitokselta sovelletaan 150 prosentin riskipainoa, katettuun joukkolainaan on sovellettava 100 prosentin riskipainoa.

▼M10

6. Ennen 31 päivää joulukuuta 2007 liikkeeseen laskettuihin katettuihin joukkolainoihin ei sovelleta 1, 1 a, 3, 3 a ja 3 b kohdassa säädettyjä vaatimuksia. Niihin voidaan soveltaa etuuskohtelua 4 ja 5 kohdan nojalla niiden erääntymiseen saakka.

7. Ennen 8 päivää heinäkuuta 2022 liikkeeseen laskettuihin katettuihin joukkolainoihin, jotka täyttävät tässä asetuksessa säädetyt vaatimukset sellaisena kuin niitä sovelletaan asianomaisena liikkeeseenlaskupäivänä, ei sovelleta 3 a ja 3 b kohdan vaatimuksia. Niihin voidaan soveltaa etuuskohtelua 4 ja 5 kohdan nojalla niiden erääntymiseen saakka.

▼B

130 artikla

Arvopaperistamispositiot

Arvopaperistamispositioihin liittyvien riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä on määritettävä 5 luvun mukaisesti.

131 artikla

Saamiset laitoksilta ja yrityksiltä, joista on käytettävissä lyhyen aikavälin luottoluokitus

Saamisiin laitoksilta ja yrityksiltä, joista on käytettävissä valitun ulkoisen luottoluokituslaitoksen antama lyhyen aikavälin luottoluokitus, on sovellettava taulukon 7 mukaista riskipainoa, joka vastaa ulkoisen luottoluokituslaitoksen 136 artiklan mukaisesti antamaa luottoluokitusta.

Taulukko 7

Luottoluokka	1	2	3	4	5	6
Riskipaino	20 %	50 %	100 %	150 %	150 %	150 %

▼M8

132 artikla

CIU:issa olevia osuuksien tai osakkeiden muodossa olevia vastuita koskevat omien varojen vaatimukset

1. Laitosten on laskettava riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä CIU:ssa olevien osuuksien tai osakkeiden muodossa oleville vastuilleen kertomalla CIU:n riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä, joka lasketaan 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuilla menetelmillä, kyseisten laitosten hallussa olevien osuuksien tai osakkeiden prosenttiosuudella.

▼M8

2. Jos tämän artiklan 3 kohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät, laitokset voivat soveltaa 132 a artiklan 1 kohdan mukaista läpikatsomisperiaatetta tai 132 a artiklan 2 kohdan mukaista sijoitusvaltuutukseen perustuvaa menetelmää.

Jollei 132 b artiklan 2 kohdasta muuta johdu, laitosten, jotka eivät sovella läpikatsomisperiaatetta tai sijoitusvaltuutukseen perustuvaa menetelmää, on sovellettava 1 250 prosentin riskipainoa, ”vaihtoehtoinen menetelmä (fall-back approach)”, CIU:ssa olevien osuuksien tai osakkeiden muodossa oleville vastuilleen.

Laitokset voivat laskea riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän CIU:ssa olevien osuuksien tai osakkeiden muodossa oleville vastuilleen käyttämällä tässä kohdassa tarkoitettujen menetelmien yhdistelmää sillä edellytyksellä, että edellytykset kyseisten menetelmien käyttämiselle täyttyvät.

3. Laitokset voivat määrittää CIU:n vastuiden riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän 132 a artiklassa säädettyjen menetelmien avulla, kun kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) CIU on jokin seuraavista:

   i) siirtokelpoisiin arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittava yritys (yhteissijoitusyritys), josta säädetään direktiivissä 2009/65/EY;

   ii) vaihtoehtoinen sijoitusrahasto, jota hoitaa unioniin sijoittautunut vaihtoehtoisen sijoitusrahaston hoitaja, joka on rekisteröitynyt direktiivin 2011/61/EU 3 artiklan 3 kohdassa tarkoitetulla tavalla;

   iii) vaihtoehtoinen sijoitusrahasto, jota hoitaa unioniin sijoittautunut vaihtoehtoisen sijoitusrahaston hoitaja, joka on saanut toimiluvan direktiivin 2011/61/EU 6 artiklassa tarkoitetulla tavalla;

   iv) vaihtoehtoinen sijoitusrahasto, jota hoitaa unionin ulkopuolelle sijoittautunut vaihtoehtoisen sijoitusrahaston hoitaja, joka on saanut toimiluvan direktiivin 2011/61/EU 37 artiklassa tarkoitetulla tavalla;

   v) unionin ulkopuolelle sijoittautunut vaihtoehtoinen sijoitusrahasto, jota hoitaa unionin ulkopuolelle sijoittautunut vaihtoehtoisen sijoitusrahaston hoitaja ja jota markkinoidaan direktiivin 2011/61/EU 42 artiklan mukaisesti;

   vi) unionin ulkopuolelle sijoittautunut vaihtoehtoinen sijoitusrahasto, jota ei markkinoida unionissa ja jota hoitaa unionin ulkopuolelle sijoittautunut vaihtoehtoisen sijoitusrahaston hoitaja kolmannessa maassa ja johon sovelletaan direktiivin 2011/61/EU 67 artiklan 6 kohdan nojalla hyväksyttyä komission delegoitua säädöstä;

b) CIU:n esite tai vastaava asiakirja sisältää seuraavat tiedot:

   i) omaisuuslajit, joihin CIU:lla on valtuudet sijoittaa;

   ii) jos sovelletaan sijoitusrajoja, suhteelliset rajat ja niiden laskentamenetelmät;

c) CIU:n tai CIU:n rahastoyhtiön raportointi laitokselle täyttää seuraavat vaatimukset:

   i) CIU:n vastuista raportoidaan vähintään yhtä usein kuin laitoksen vastuista;

▼M8

ii) rahoitustiedot ovat riittävän tarkkoja, jotta laitos voi laskea CIU:n riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän laitoksen valitsemaa menetelmää käyttäen;

iii) jos laitos soveltaa läpikatsomisperiaatetta, riippumaton kolmas osapuoli todentaa kohde-etuuteen liittyvien vastuiden tiedot.

Poiketen siitä, mitä tämän kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdassa säädetään, monenkeskiset ja kahdenväliset kehityspankit ja muut laitokset, jotka sijoittavat CIU:hun yhdessä monenkeskisten ja kahdenvälisten kehityspankkien kanssa, voivat määrittää CIU:n vastuiden riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän 132 a artiklassa säädettyjen menetelmien mukaisesti, edellyttäen, että tämän kohdan ensimmäisen alakohdan b ja c alakohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät ja että CIU:n sijoitusvaltuutuksessa rajataan ne varojen tyypit, joihin CIU voi sijoittaa, varoihin, joilla edistetään kehitysmaiden kestävää kehitystä.

Laitosten on ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselleen ne CIU:t, joihin ne aikovat soveltaa toisessa alakohdassa tarkoitettua kohtelua.

Poiketen siitä, mitä ensimmäisen alakohdan c alakohdan i alakohdassa säädetään, jos laitos määrittää CIU:n vastuiden riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän sijoitusvaltuutukseen perustuvan menetelmän mukaisesti, CIU:n tai CIU:n rahastoyhtiön raportointi laitokselle voidaan rajata koskemaan CIU:n sijoitusvaltuutusta ja siihen tehtäviä muutoksia, ja se voidaan tehdä vasta kun laitokselle syntyy ensimmäisen kerran vastuu suhteessa CIU:hun ja kun CIU:n sijoitusvaltuutuksessa tapahtuu muutos.

4. Laitokset, joilla ei ole riittäviä tietoja, joiden avulla ne voisivat laskea CIU:n vastuiden riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän 132 a artiklassa säädettyjen menetelmien mukaisesti, voivat käyttää kolmannen osapuolen laskelmia sillä edellytyksellä, että kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) kolmas osapuoli on jokin seuraavista:

i) CIU:n säilytysyhteisönä toimiva laitos tai säilytysyhteisönä toimiva rahoituslaitos edellyttäen, että CIU sijoittaa yksinomaan arvopapereihin ja säilyttää kaikkia arvopapereita kyseisessä säilytysyhteisönä toimivassa laitoksessa tai säilytysyhteisönä toimivassa rahoituslaitoksessa;

ii) tämän alakohdan i alakohdan soveltamisalan ulkopuolelle jäävien CIU:iden osalta CIU:n rahastoyhtiö edellyttäen, että kyseinen yhtiö täyttää 3 kohdan a alakohdassa säädetyn edellytyksen;

b) kolmas osapuoli suorittaa laskennan 132 a artiklan 1, 2 tai 3 kohdassa säädetyn menetelmän mukaisesti, tapauksen mukaan;

c) ulkopuolinen tilintarkastaja on vahvistanut kolmannen osapuolen laskelmien paikkansapitävyyden.

▼M8

Laitokset, jotka käyttävät kolmannen osapuolen laskelmia, käyttävät kyseisistä laskelmista saatavaan CIU:n vastuiden riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärään kerrointa, joka on 1,2.

Poiketen siitä, mitä toisessa alakohdassa säädetään, jos laitoksella on rajoittamaton pääsy kolmannen osapuolen tekemiin yksityiskohtaisiin laskelmiin, kerrointa 1,2 ei sovelleta. Laitoksen on annettava kyseiset laskelmat pyynnöstä toimivaltaiselle viranomaiselleen.

5. Jos laitos soveltaa 132 a artiklassa tarkoitettuja menetelmiä laskeakseen CIU:n vastuiden riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän (”tason 1 CIU”) ja jos mikä tahansa tason 1 CIU:n kohde-etuuteen liittyvä vastuu on toisessa CIU:ssa olevien osuuksien tai osakkeiden muodossa oleva vastuu (”tason 2 CIU”), tason 2 CIU:n vastuiden riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä voidaan laskea käyttäen mitä tahansa kolmesta tämän artiklan 2 kohdassa kuvatusta menetelmästä. Laitos voi käyttää läpikatsomisperiaatetta laskeakseen CIU:iden vastuiden riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärät tasolla 3 ja sitä seuraavilla tasoilla vain, jos se on käyttänyt samaa menetelmää laskennassa edellisellä tasolla. Muussa tapauksessa sen on käytettävä vaihtoehtoista menetelmää (fall-back approach).

6. CIU:n vastuiden riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä, joka lasketaan 132 a artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetyn läpikatsomisperiaatteen ja sijoitusvaltuutukseen perustuvan menetelmän mukaisesti, rajataan kyseisen CIU:n vastuiden riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärään, joka lasketaan vaihtoehtoisen menetelmän (fall-back approach) mukaisesti.

7. Poiketen siitä, mitä tämän artiklan 1 kohdassa säädetään, laitokset, jotka soveltavat 132 a artiklan 1 kohdan mukaisesti läpikatsomisperiaatetta, voivat laskea riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän CIU:ssa olevien osuuksien tai osakkeiden muodossa oleville vastuilleen kertomalla kyseisten vastuuerien vastuuarvot, jotka on laskettu 111 artiklan mukaisesti, 132 c artiklassa säädetyn laskukaavan mukaisesti lasketulla riskipainolla (RW_i^*) edellyttäen, että seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) laitokset arvostavat CIU:ssa olevia osuuksia tai osakkeita koskevat omistusosuutensa hankintamenoon, mutta CIU:n kohde-etuutena olevat omaisuuserät ne arvostaisivat käypään arvoon, jos ne soveltaisivat läpikatsomisperiaatetta;

b) laitosten hankintamenoon arvostamien osuuksien tai osakkeiden markkina-arvon muutos ei muuta kyseisten laitosten omien varojen määrää eikä kyseisiin omistusosuuksiin liittyvää vastuuarvoa.

132 a artikla

Menetelmät CIU:iden riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän laskemiseksi

1. Jos 132 artiklan 3 kohdan edellytykset täyttyvät, niiden laitosten, joilla on riittävästi tietoa CIU:n kohde-etuuteen liittyvistä yksittäisistä vastuista, on otettava kyseiset vastuut huomioon laskeakseen CIU:n riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän painottamalla kaikkia CIU:n kohde-etuuteen liittyviä vastuita ikään kuin ne kohdistuisivat välittömästi kyseisiin laitoksiin.

▼M8

2. Jos 132 artiklan 3 kohdan edellytykset täyttyvät, ne laitokset, joilla ei ole riittävästi tietoa CIU:n kohde-etuuteen liittyvistä yksittäisistä vastuista voidakseen käyttää läpikatsomisperiaatetta, voivat laskea kyseisten vastuiden riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän CIU:n sijoitusvaltuutuksessa ja asianomaisessa lainsäädännössä asetettujen rajojen mukaisesti.

Laitosten on tehtävä tässä alakohdassa tarkoitetut laskelmat olettaen, että CIU:n vastuut syntyvät ensiksi sellaisista sen sijoitusvaltuutuksen tai asianomaisen lainsäädännön mukaisen enimmäismäärän puitteissa sallituista vastuista, joilla omien varojen vaatimus on suurin, minkä jälkeen vastuut kertyvät laskevassa järjestyksessä, kunnes vastuiden yhteenlaskettu enimmäismäärä saavutetaan, ja että CIU käyttää vivutusta sijoitusvaltuutuksensa tai asianomaisen lainsäädännön mukaisen enimmäismäärän puitteissa.

Laitosten on suoritettava ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu laskenta tämän osaston tässä luvussa, tämän osaston 5 luvussa ja tämän osaston 6 luvun 3, 4 ja 5 jaksossa säädettyjen menetelmien mukaisesti.

3. ►M17 Poiketen siitä, mitä 92 artiklan 4 kohdan e alakohdassa säädetään, laitokset, jotka laskevat CIU:n vastuiden riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän tämän artiklan 1 tai 2 kohdan mukaisesti, voivat laskea kyseisen CIU:n johdannaisvastuiden arvonoikaisuriskiä koskevan omien varojen vaatimuksen määränä, joka on 50 prosenttia kyseisten johdannaisvastuiden omien varojen vaatimuksesta laskettuna tapauksen mukaan tämän osaston 6 luvun 3, 4 tai 5 jakson mukaisesti. ◄

Poiketen siitä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, laitos voi jättää johdannaisvastuiden arvonoikaisuriskin omien varojen vaatimuksen laskennan ulkopuolelle ne vastuut, joita kyseinen vaatimus ei koskisi, jos ne kohdistuisivat välittömästi laitokseen.

4. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa määritetään, miten laitosten on laskettava 2 kohdassa tarkoitetut riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärät silloin, kun saatavilla ei ole yhtä tai useampaa laskentaan tarvittavaa lähtötietoa.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 28 päivänä maaliskuuta 2020.

Siirretään komissiolle valta täydentää tätä asetusta hyväksymällä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

132 b artikla

CIU:iden riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärien laskentamenetelmiä koskevat poikkeukset

1. Laitokset voivat jättää 132 artiklassa tarkoitettujen laskelmien ulkopuolelle CIU:n hallussa olevat ydinpääoman (CET1), ensisijaisen lisäpääoman (AT1), toissijaisen pääoman (T2) ja hyväksyttävien velkojen instrumentit, jotka laitosten on vähennettävä kutakin niistä koskevien 36 artiklan 1 kohdan, 56, 66 ja 72 e artiklan mukaisesti.

▼M17

2. Laitokset voivat jättää 132 artiklassa tarkoitettujen laskelmien ulkopuolelle oman pääoman ehtoiset kohde-etuuteen liittyvät CIU:issa olevien osuuksien tai osakkeiden muodossa olevat vastuut sellaisille yhteisöille, joiden luottovelvoitteisiin sovelletaan 0 prosentin riskipainoa tämän kappaleen nojalla, mukaan lukien julkisrahoitteiset yhteisöt, joihin voidaan soveltaa 0 prosentin riskipainoa, ja 133 artiklan 5 kohdassa tarkoitetut oman pääoman ehtoiset vastuut ja sen sijaan soveltaa niihin 133 artiklassa säädettyä kohtelua.

▼M8

132 c artikla

CIU:ihin liittyvien taseen ulkopuolisten vastuiden kohtelu

1. Laitosten on laskettava sellaisten taseen ulkopuolisten vastuueriensä riskipainotettu yhteismäärä, jotka saattavat muuttua CIU:ssa olevien osuuksien tai osakkeiden muodossa oleviksi vastuiksi, kertomalla kyseisten vastuiden 111 artiklan mukaisesti lasketut vastuuarvot seuraavalla riskipainolla:

a) kaikkien niiden vastuiden osalta, joihin laitokset käyttävät jotakin 132 a artiklassa säädettyä menetelmää:

$$RW_i^* = \frac{RWAE_i}{E_i^*} \cdot \frac{A_i}{EQ_i}$$

jossa:

RW_i^* = riskipaino;

i = CIU:ta merkitsevä indeksi;

$RWAE_i$ = CIU_i:lle 132 a artiklan mukaisesti laskettu määrä;

E_i^* = CIU_i:n vastuiden vastuuarvo;

A_i = CIU_i:n varojen kirjanpitoarvo; ja

EQ_i = CIU_i:n oman pääoman kirjanpitoarvo.

b) $RW_i^* = 1\,250\%$ kaikille muille vastuille.

2. ►M17 Laitosten on laskettava sellaisen vähimmäisarvoa koskevan sitoumuksen vastuuarvo, joka täyttää tämän artiklan 3 kohdassa säädetyt edellytykset, taatun määrän diskontattuna nykyarvona käyttäen diskonttaustekijää, joka on johdettu riskittömästä korosta tapauksen mukaan 325 l artiklan 2 tai 3 kohdan mukaisesti. Laitokset voivat vähentää vähimmäisarvoa koskevan sitoumuksen vastuuarvosta vähimmäisarvoa koskevaan sitoumukseen nähden kirjatut tappiot sovellettavien tilinpäätösstandardien mukaisesti. ◄

Laitosten on laskettava niiden vähimmäisarvoa koskevasta sitoumuksesta aiheutuvien taseen ulkopuolisten vastuiden riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä, jotka täyttävät kaikki tämän artiklan 3 kohdassa säädetyt edellytykset, kertomalla kyseisten vastuiden arvo 20 prosentin luottovasta-arvokertoimella ja 132 tai 152 artiklan mukaisesti johdetulla riskipainolla.

▼M8

3. Laitosten on määritettävä sellaisten taseen ulkopuolisten vastuuerien riskipainotettu yhteismäärä, jotka aiheutuvat vähimmäisarvoa koskevista sitoumuksista 2 kohdan mukaisesti, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) laitoksen taseen ulkopuolinen vastuuerä on vähimmäisarvoa koskeva sitoumus, jossa on kyse sijoittamisesta yhden tai useamman CIU:n osuuksiin tai osakkeisiin ja jonka mukaan laitos velvoitetaan suorittamaan maksu vähimmäisarvoa koskevan sitoumuksen mukaisesti vain, jos CIU:n tai CIU:iden kohde-etuuteen liittyvien vastuiden markkina-arvo jää ennalta määritetyn kynnysarvon alapuolelle yhtenä tai useampana sopimuksessa määrättynä ajankohtana;

b) CIU on jokin seuraavista:

   i) direktiivissä 2009/65/EY määritelty siirtokelpoisiin arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittava yritys (yhteissijoitusyritys); tai

   ii) direktiivin 2011/61/EU 4 artiklan 1 kohdan a alakohdassa määritelty vaihtoehtoinen sijoitusrahasto, joka sijoittaa yksinomaan siirtokelpoisiin arvopapereihin tai direktiivin 2009/65/EY 50 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin muihin likvideihin varoihin, jos kyseisen rahaston valtuutus ei mahdollista direktiivin 2009/65/EY 51 artiklan 3 kohdassa säädettyä suurempaa velkaantumista;

c) CIU:n vähimmäisarvoa koskevasta sitoumuksesta aiheutuvien, kohde-etuuksiin liittyvien vastuiden nykyhetken markkina-arvo ottamatta huomioon taseen ulkopuolisten vähimmäisarvoa koskevien sitoumusten vaikutusta kattaa tai ylittää vähimmäisarvoa koskevassa sitoumuksessa määritellyn kynnysarvon nykyarvon;

d) jos CIU:n tai CIU:iden kohde-etuuteen liittyvien vastuiden markkina-arvon ylittävä osuus vähimmäisarvoa koskevan sitoumuksen nykyiseen arvoon nähden supistuu, laitos tai muu yritys, sikäli kuin se sisällytetään konsolidoituun valvontaan, jonka kohteena itse laitos on tämän asetuksen ja direktiivin 2013/36/EU tai direktiivin 2002/87/EY mukaisesti, voi vaikuttaa CIU:n tai CIU:iden kohde-etuuteen liittyvien vastuiden koostumukseen tai rajoittaa mahdollisuutta pienentää ylittävää osuutta edelleen muilla tavoin;

e) vähimmäisarvoa koskeva sitoumus hyödyttää viime kädessä suoraan tai välillisesti tyypillisesti yksityisasiakkaita direktiivin 2014/65/EU 4 artiklan 1 kohdan 11 alakohdan mukaisesti.

▼M17

133 artikla

Oman pääoman ehtoiset vastuut

1. Kaikki seuraavat on luokiteltava oman pääoman ehtoisiksi vastuiksi:

a) vastuut, jotka täyttävät kaikki seuraavat edellytykset:

   i) vastuu on siinä mielessä lunastuskelvoton, että sijoitettujen varojen tuotto voidaan saada ainoastaan sijoituksen tai sijoitukseen liittyvien oikeuksien myynnillä tai liikkeeseenlaskijan likvidaatiolla;

   ii) vastuu ei sisällä liikkeeseenlaskijaa koskevaa velvoitetta;

   iii) vastuu antaa oikeuden liikkeeseenlaskijan jäännösvaroihin tai -tuottoihin;

b) instrumentit, jotka katsottaisiin ensisijaisen pääoman (T1) eriksi, jos laitos laskisi ne liikkeeseen;

▼M17

c) instrumentit, jotka sisältävät liikkeeseenlaskijaa koskevan velvoitteen ja täyttävät jonkin seuraavista edellytyksistä:

i) liikkeeseenlaskija voi lykätä velvoitteen toteuttamista määräämättömäksi ajaksi;

ii) velvoite edellyttää tai sallii liikkeeseenlaskijan harkinnan mukaan, että se toteutetaan laskemalla liikkeeseen kiinteä määrä liikkeeseenlaskijan kantaosakkeita;

iii) velvoite edellyttää tai sallii liikkeeseenlaskijan harkinnan mukaan, että se toteutetaan laskemalla liikkeeseen vaihteleva määrä liikkeeseenlaskijan kantaosakkeita, ja muutoin samanlaisten edellytysten vallitessa kaikki velvoitteen arvon muutokset johtuvat liikkeeseenlaskijan kiinteän kantaosakemäärän arvon muutoksesta ja ovat verrattavissa kyseiseen muutokseen ja samansuuntaisia sen kanssa;

iv) instrumentin haltijalla on oikeus vaatia, että velvoite toteutetaan kantaosakkeilla, paitsi jos jompikumpi seuraavista edellytyksistä täyttyy:

1) kun on kyse kaupankäynnin kohteena olevasta instrumentista, laitos on osoittanut toimivaltaista viranomaista tyydyttävällä tavalla, että instrumentti on markkinoilla kaupan käynnin kohteena pikemminkin liikkeeseenlaskijan velkana kuin sen omana pääomana;

2) kun on kyse muista kuin kaupankäynnin kohteina olevista instrumenteista, laitos on osoittanut toimivaltaista viranomaista tyydyttävällä tavalla, että instrumenttia on käsiteltävä velkapositiona;

d) velkasitoumukset sekä muut arvopaperit, yhtiökumppanuudet, johdannaiset tai muut välineet, jotka on strukturoitu siten, että ne vastaavat taloudelliselta sisällöltään a, b ja c alakohdassa tarkoitettuja vastuita, mukaan lukien velat, joiden tuotto on sidoksissa osakkeiden tuottoon;

e) oman pääoman ehtoiset vastuut, jotka kirjataan lainana mutta jotka johtuvat swap-sopimuksesta, jolla velka muunnetaan osakkeiksi osana velan hallittua realisointia tai uudelleenjärjestelyä.

Sovellettaessa ensimmäisen alakohdan c alakohdan iii alakohtaa velvoitteisiin kuuluvat ne velvoitteet, jotka edellyttävät tai sallivat, että ne toteutetaan laskemalla liikkeeseen vaihteleva määrä liikkeeseenlaskijan kantaosakkeita, joiden osalta velvoitteen rahallisen arvon muutos on yhtä suuri kuin kiinteän kantaosakemäärän käyvän arvon muutos kerrottuna tietyllä kertoimella, jolloin sekä kerroin että osakkeiden viitemäärä ovat kiinteät.

Sovellettaessa ensimmäisen alakohdan c alakohdan iv alakohtaa laitos voi, jos jompikumpi kyseisessä alakohdassa säädetyistä edellytyksistä täyttyy, eriyttää riskit sääntelytarkoituksia varten toimivaltaisen viranomaisen etukäteisellä luvalla.

2. Pääomasijoituksia ei saa käsitellä oman pääoman ehtoisina vastuina seuraavissa tapauksissa:

a) pääomasijoitukset on strukturoitu siten, että niiden taloudellinen sisältö vastaa sellaisten velkainstrumenttien taloudellista sisältöä, jotka eivät täytä 1 kohdassa säädettyjä kriteerejä;

b) pääomasijoitukset ovat arvopaperistettuja vastuita.

▼M17

3. Muihin kuin 4–7 kohdassa tarkoitettuihin oman pääoman ehtoisiin vastuisiin on sovellettava 250 prosentin riskipainoa, paitsi jos kyseiset vastuut on vähennettävä tai riskipainotettava toisen osan mukaisesti.

4. Seuraaviin listaamattomiin yrityksiin liittyviin oman pääoman ehtoisiin vastuisiin on sovellettava 400 prosentin riskipainoa, paitsi jos kyseiset vastuut on vähennettävä tai riskipainotettava toisen osan mukaisesti:

a) sijoitukset, jotka on tarkoitus jälleenmyydä lyhyellä aikavälillä;

b) sijoitukset pääomasijoitusyrityksiin tai vastaavat sijoitukset, jotka hankitaan merkittäviä lyhyen aikavälin luovutusvoittoja ennakoiden.

Poiketen siitä, mitä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetään, pitkäaikaisiin pääomasijoituksiin, mukaan lukien sijoitukset sellaisten yritysasiakkaiden osakkeisiin, joiden kanssa laitos on luonut tai aikoo luoda pitkäaikaisen liikesuhteen, sekä sijoitukset swap-sopimuksiin, joilla velka muunnetaan osakkeiksi yritysten uudelleenjärjestelyjä varten, on sovellettava tapauksen mukaan joko 3 tai 5 kohdan mukaista riskipainoa. Sovellettaessa tätä artiklaa pitkäaikaisella pääomasijoituksella tarkoitetaan pääomasijoitusta, jota pidetään vähintään kolme vuotta tai joka on tehty siinä tarkoituksessa, että sitä pidetään vähintään kolme vuotta, laitoksen toimivan johdon antaman hyväksynnän mukaisesti.

5. Laitokset, jotka ovat saaneet toimivaltaisilta viranomaisilta etukäteisen luvan, voivat soveltaa 100 prosentin riskipainoa oman pääoman ehtoisiin vastuisiin, jotka on tehty tiettyjen talouden alojen edistämistä koskevien lainsäädäntöohjelmien mukaisesti enintään siihen osaan tällaisista pääoman ehtoisista vastuista, joka on yhteensä enintään 10 prosenttia laitoksen omista varoista, ja jotka täyttävät kaikki seuraavat edellytykset:

a) lainsäädäntöohjelmissa annetaan merkittäviä tukia tai takauksia laitoksen sijoituksiin muun muassa kansainvälisten kehityspankkien, 429 a artiklan 2 kohdassa määriteltyjen julkisten kehitysluottolaitosten tai kansainvälisten järjestöjen kautta;

b) lainsäädäntöohjelmiin liittyy jossakin muodossa valtion valvontaa;

c) lainsäädäntöohjelmat sisältävät oman pääoman ehtoiseen sijoitukseen liittyviä rajoituksia, jotka koskevat esimerkiksi niiden yritysten kokoa ja tyyppejä, joihin laitos sijoittaa, omistusosuuksien sallittuja määriä, maantieteellistä sijaintia ja muita merkityksellisiä tekijöitä, jotka rajoittavat sijoituksesta sijoituksen tekevälle laitokselle mahdollisesti aiheutuvaa riskiä.

6. Keskuspankkeihin liittyviin oman pääoman ehtoisiin vastuisiin on sovellettava 0 prosentin riskipainoa.

7. Omistusosuuteen, joka kirjataan lainana mutta joka johtuu swap-sopimuksesta, jolla velka muunnetaan osakkeiksi osana velan hallittua realisointia tai uudelleenjärjestelyä, ei saa soveltaa pienempää riskipainoa kuin se, jota sovellettaisiin, jos omistusosuutta käsiteltäisiin velkana.

▼B

134 artikla

Muut erät

▼C2

1. Direktiivin 86/635/ETY 4 artiklan "Vastaavaa" -otsikon alla olevassa 10 kohdassa tarkoitettuihin aineellisiin hyödykkeisiin on sovellettava 100 prosentin riskipainoa.

▼B

2. Ennakkomaksuihin ja siirtosaamisiin, joiden osalta laitos ei pysty määrittelemään vastapuolta direktiivin 86/635/ETY mukaisesti, on sovellettava 100 prosentin riskipainoa.

▼M17

3. Saamisiin maksujen välityksestä on sovellettava 20 prosentin riskipainoa. Laitoksen omistamiin ja hallussa pitämiin tai siirrettävänä oleviin käteisvaroihin on sovellettava 0 prosentin riskipainoa.

▼B

4. Kultasaamisten takaamiin omissa holveissa säilytettyihin tai allokoituihin kultaharkkoihin on sovellettava 0 prosentin riskipainoa.

5. Erien myynti- ja takaisinostosopimukset ja termiiniostosopimukset on riskipainotettava liiketoimien vastapuolten sijaan kyseisten erien mukaan.

▼M5

6. Jos laitos tarjoaa luottoriskin suojausta useille vastuille sillä edellytyksellä, että n:s vastuisiin liittyvä maksukyvyttömyys laukaisee maksuvelvollisuuden ja kyseinen maksuvelvollisuuden laukaiseva tapahtuma johtaa sopimuksen purkamiseen, riskipainotetun vastuuerän määrittämiseksi koriin kuuluvien vastuiden riskipainot lasketaan yhteen (pois lukien n-1-vastuut) siten, että niiden yhteissumma on enintään 1 250 prosenttia, joka kerrotaan luottojohdannaisen tarjoaman suojan nimellisarvolla. Yhteenlasketuista vastuista vähennettävät n-1-vastuut määritetään siten, että niihin sisältyvät ne vastuut, jotka tuottavat alemman riskipainotetun vastuuerän kuin mikään yhteenlaskettuihin vastuisiin kuuluva riskipainotettu vastuuerä.

▼B

7. Leasing-sopimusten vastuuarvo muodostuu diskontatuista leasing-maksujen vähimmäismääristä. Leasing-maksujen vähimmäismäärillä tarkoitetaan leasing-kaudella maksettuja maksuja, jotka vuokraajaa vaaditaan tai voidaan vaatia maksamaan mukaan lukien mahdollinen edullinen osto-optio, jonka käyttäminen on kohtuullisen varmaa. Muuta osapuolta kuin vuokraajaa voidaan vaatia suorittamaan leasing-omaisuuden jäännösarvoa vastaava maksu, ja kyseinen maksuvelvoite täyttää 201 artiklan mukaiset edellytykset, jotka koskevat luottosuojan tarjoajien hyväksyttävyyttä, sekä 213–215 artiklassa säädetyt muiden vakuustyyppien tunnistamisen vähimmäisvaatimukset, jolloin kyseinen maksuvelvoite voidaan ottaa 4 luvun nojalla huomioon takauksen luonteisena luottosuojana. Nämä vastuut luokitellaan asiankuuluvaan vastuuryhmään 112 artiklan mukaisesti. Kun vastuu on leasing-omaisuuserien jäännösarvo, riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä on laskettava seuraavasti: 1/t * 100 % * jäännösarvo, missä t on suurempi kuin 1 ja jäljellä olevan leasing-sopimuksen kauden kokonaisten vuosien määrää kuvaava lähin luku.

▼B

3 Jakso

Luottoriskiluokituksen hyväksyminen ja kuvaus (mapping)

1 Alajakso

Ulkoisten luottoluokituslaitosten hyväksyminen

135 artikla

Ulkoisten luottoluokituslaitosten antamien luottoluokitusten käyttö

1. Ulkoista luottoluokitusta voidaan käyttää vastuun riskipainon määrittämiseen tämän luvun mukaisesti vain silloin, kun ulkoinen luottoluokituslaitos on antanut tai vahvistanut sen asetuksen (EY) N:o 1060/2009 mukaisesti.

2. EPV julkaisee verkkosivustollaan ulkoisten luottoluokituslaitosten luettelon asetuksen (EY) N:o 1060/2009 2 artiklan 4 kohdan ja 18 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

▼M17

3. EAMV laatii viimeistään 10 päivänä heinäkuuta 2025 kertomuksen siitä, otetaanko ESG-riskit asianmukaisesti huomioon ulkoisen luottoluokituslaitoksen luottoriskiluokitusmenetelmissä, ja toimittaa kyseisen kertomuksen komissiolle.

Kyseisen kertomuksen perusteella komissio toimittaa tarvittaessa asiaa koskevan lainsäädäntöehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle viimeistään 10 päivänä tammikuuta 2026.

▼B

2 Alajakso

Ulkoisen luottoluokituslaitoksen luottoluokitusten kuvaus (mapping)

136 artikla

Ulkoisen luottoluokituslaitoksen luottoluokitusten kuvaus (mapping)

1. EPV, EVLEV ja EAMV laativat yhteiskomitean välityksellä teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset määrittääkseen kaikkien ulkoisten luottoluokituslaitosten osalta, mitä 2 jaksossa säädettyä luottoluokkaa ulkoisen luottoluokituslaitoksen luottoluokitukset vastaavat (kuvaus eli "mapping"). Määritykset on tehtävä objektiivisesti ja johdonmukaisesti.

EPV, EVLEV ja EAMV toimittavat nämä teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle 1 päivään heinäkuuta 2014 mennessä ja toimittavat tarvittaessa tarkistetut teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010, asetuksen (EU) N:o 1094/2010 ja asetuksen (EU) N:o 1095/2010 15 artiklan mukaisesti.

▼B

2. Määrittäessään luottoluokitusten kuvausta EPV, EVLEV ja EAMV noudattavat seuraavia vaatimuksia:

a) jotta kuhunkin luottoluokitukseen sisältyviä suhteellisia riskejä voidaan jaotella, EPV, EVLEV ja EAMV ottavat huomioon kvantitatiiviset tekijät kuten tietyn luottoluokituksen saaneiden erien pitkän aikavälin maksukyvyttömyysasteen. EPV, EVLEV ja EAMV kysyvät hiljattain perustetuilta ja lyhyen aikaa maksukyvyttömyystietoja keränneiltä ulkoisilta luottoluokituslaitoksilta, kuinka suureksi ne arvioivat tietyn luottoluokituksen saaneisiin eriin liittyvän pitkän aikavälin maksukyvyttömyysasteen;

b) jotta kuhunkin luottoluokitukseen sisältyviä suhteellisia riskejä voidaan jaotella, EPV, EVLEV ja EAMV ottavat huomioon kvalitatiiviset tekijät, kuten ulkoisen luottoluokituslaitoksen luokitusten piiriin kuuluvan liikkeeseenlaskijoiden ryhmän, ulkoisen luottoluokituslaitoksen antamien luokitusten kattavuuden, kunkin luottoluokituksen tarkoituksen ja ulkoisen luottoluokituslaitoksen määritelmän maksukyvyttömyydestä;

c) EPV, EVLEV ja EAMV vertaavat yksittäisen ulkoisen luottoluokituslaitoksen kuhunkin luokitukseen liittyvää maksukyvyttömyysastetta vertailuarvoon, joka perustuu muiden ulkoisten luottoluokituslaitosten toteamaan maksukyvyttömyysasteeseen, joka on laskettu liikkeeseenlaskijoiden otannasta, jonka katsotaan sisältävän vastaavan suuruisen luottoriskin;

d) jos yksittäisen ulkoisen luottoluokituslaitoksen antamassa luokituksessa todettu maksukyvyttömyysaste on olennaisesti ja järjestelmällisesti viitearvoa korkeampi, EPV, EVLEV ja EAMV antavat kyseisen ulkoisen luottoluokituslaitoksen luokitukselle korkeamman luottoluokan luoton laadun arviointiasteikolla;

e) jos EPV, EVLEV ja EAMV ovat korottaneet ulkoisen luottoluokituslaitoksen tiettyä luokitusta koskevaa riskipainoa ja kyseisen ulkoisen luottoluokituslaitoksen luokitukseen liittyvä maksukyvyttömyysaste ei ole enää olennaisesti ja järjestelmällisesti vertailuarvoa suurempi, EPV, EVLEV ja EAMV voivat palauttaa ulkoisen luottoluokituslaitoksen luokituksen alkuperäisen luottoluokan luoton laadun arviointiasteikolla.

3. EPV, EVLEV ja EAMV laativat teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset määrittääkseen 2 kohdan a alakohdassa tarkoitetut määrälliset tekijät, b alakohdassa tarkoitetut kvalitatiiviset tekijät ja c alakohdassa tarkoitetun viitearvon.

EPV, EVLEV ja EAMV toimittavat nämä teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään 1 päivänä heinäkuuta 2014.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010, asetuksen (EU) N:o 1094/2010 ja asetuksen (EU) N:o 1095/2010 15 artiklan mukaisesti.

▼B

3 Alajakso

Vientitakuulaitosten antamien luottoluokitusten käyttö

137 artikla

Vientitakuulaitosten antamien luottoluokitusten käyttö

1. Sovellettaessa 114 artiklaa laitokset voivat käyttää laitoksen nimeämän vientitakuulaitoksen antamia luottoluokituksia, jos jompikumpi seuraavista edellytyksistä täyttyy:

a) luokitus on OECD-konsensussopimukseen (Arrangement on Guidelines for Officially Supported Export Credits) sitoutuneiden vientitakuulaitosten antama yksimielinen luokitus;

b) vientitakuulaitos julkistaa luottoluokituksensa, soveltaa OECD:ssä sovittua menettelyä ja luottoluokitus on yhteydessä yhteen kahdeksasta minimitakuumaksutasosta, jotka on vahvistettu OECD:ssä sovitussa menettelyssä. Laitos voi peruuttaa vientitakuulaitokselle antamansa toimeksiannon. Laitoksen on perusteltava peruutus, jos on konkreettisia merkkejä siitä, että peruutuksen tarkoituksena on vähentää vakavaraisuusvaatimuksia.

2. Vastuisiin, joilla on vientitakuulaitoksen antama luokitus, jota voidaan käyttää riskipainon määrittämiseen, on sovellettava taulukon 9 mukaista riskipainoa.

Taulukko 9

Minimitakuumaksutaso	0	1	2	3	4	5	6	7
Riskipaino	0 %	0 %	20 %	50 %	100 %	100 %	100 %	150 %

4 Jakso

Ulkoisten luottoluokituslaitosten antamien luokitusten käyttö riskipainojen määrityksessä

138 artikla

Yleiset vaatimukset

Laitos voi nimetä yhden tai useamman ulkoisen luottoluokituslaitoksen, jota käytetään määritettäessä omaisuuseriin ja taseen ulkopuolisiin eriin sovellettavia riskipainoja. Laitos voi peruuttaa ulkoiselle luottoluokituslaitokselle antamansa toimeksiannon. Laitoksen on perusteltava peruutus, jos on konkreettisia merkkejä siitä, että peruutuksen tarkoituksena on vähentää vakavaraisuusvaatimuksia. Luottoluokituksia ei saa käyttää valikoivasti. Luottolaitosten on käytettävä pyynnöstä annettuja luottoluokituksia. Ne voivat kuitenkin käyttää ilman toimeksiantoa annettuja

▼B

luottoluokituksia, jos EPV on vahvistanut, että ulkoisen luottoluokituslaitoksen ilman toimeksiantoa antamat luottoluokitukset eivät laadullisesti poikkea saman ulkoisen luottoluokituslaitoksen pyynnöstä antamista luottoluokituksista. EPV:n on kieltäydyttävä antamasta vahvistusta tai peruutettava se erityisesti, jos ulkoinen luottoluokituslaitos on käyttänyt ilman toimeksiantoa antamaansa luottoluokitusta painostaakseen luottoluokiteltua yhteisöä tilaamaan luottoluokituksen tai muita palveluja. Käyttäessään luottoluokitusta laitosten on noudatettava seuraavia vaatimuksia:

a) laitoksen, joka päättää käyttää ulkoisen luottoluokituslaitoksen antamia luottoluokituksia tietyn erien ryhmän osalta, on sovellettava kyseisiä luottoluokituksia johdonmukaisesti kaikkiin kyseiseen ryhmään kuuluviin vastuisiin;

b) laitoksen, joka päättää käyttää ulkoisen luottoluokituslaitoksen antamia luottoluokituksia, on sovellettava niitä jatkuvasti ja johdonmukaisesti;

c) laitos saa käyttää ainoastaan sellaisia ulkoisten luottoluokituslaitosten luottoluokituksia, joissa otetaan huomioon laitoksen kaikki saamiset sekä pääoman että korkojen muodossa;

d) jos luokitetulle erälle on käytettävissä ainoastaan yksi valitun ulkoisen luottoluokituslaitoksen antama luottoluokitus, kyseistä luottoluokitusta on käytettävä määritettäessä kyseisen erän riskipainoa;

e) jos käytettävissä on kaksi valittujen ulkoisten luottoluokituslaitosten antamaa luottoluokitusta ja kyseiset luottoluokitukset antavat luokitetulle erälle eri riskipainon, on käytettävä suurempaa riskipainoa;

f) jos käytettävissä on enemmän kuin kaksi valittujen ulkoisten luottoluokituslaitosten antamaa luottoluokitusta, luokitettuun erään on sovellettava kahta pienimmän riskipainon antavaa luokitusta. Jos kyseiset kaksi pienintä riskipainoa poikkeavat toisistaan, sovelletaan niistä suurempaa. Jos kaksi pienintä riskipainoa ovat samat, on sovellettava kyseistä riskipainoa;

▼M17

g) laitoksiin liittyvien vastuiden osalta laitos ei saa käyttää ulkoisen luottoluokituslaitoksen luottoluokitusta, johon sisältyy implisiittistä julkista tukea koskevia oletuksia, paitsi jos sen antama luottoluokitus koskee keskushallintojen, aluehallintojen tai paikallisviranomaisten omistamaa tai perustamaa ja järjestämää laitosta.

Sovellettaessa ensimmäisen kohdan g alakohtaa laitoksiin, jotka eivät ole keskushallintojen, aluehallintojen tai paikallisviranomaisten omistamia tai perustamia ja järjestämiä laitoksia ja joista on olemassa ainoastaan ulkoisen luottoluokituslaitoksen antamia luottoluokituksia, joihin sisältyy implisiittistä julkista tukea koskevia oletuksia, tällaisiin laitoksiin liittyviä vastuita on käsiteltävä luokittelemattomiin laitoksiin liittyvinä vastuina 121 artiklan mukaisesti.

”Implisiittinen julkinen tuki” tarkoittaa, että keskushallinto, aluehallinto tai paikallisviranomainen toimisi sen estämiseksi, että laitoksen velkojat kärsivät tappioita laitoksen ollessa maksukyvytön tai vaikeuksissa.

▼B

139 artikla

Liikkeeseenlaskija ja liikkeeseenlaskusta annettu luottoluokitus

1. Jos erityisestä liikkeeseenlaskuohjelmasta tai -järjestelystä, johon vastuun muodostava erä kuuluu, on käytettävissä luottoluokitus, kyseistä luottoluokitusta on käytettävä määritettäessä erään sovellettavaa riskipainoa.

2. Jos tiettyyn erään suoraan sovellettavaa luottoluokitusta ei ole käytettävissä, mutta käytettävissä on luokitus erityisestä liikkeeseenlaskuohjelmasta tai -järjestelystä, johon vastuun muodostava erä ei kuulu, tai jos liikkeeseenlaskijasta on käytettävissä yleinen luottoluokitus, on käytettävä kyseistä luokitusta jommassakummassa seuraavista tapauksista:

▼M17

a) luottoluokitus tuottaa suuremman riskipainon kuin jos vastuuta käsiteltäisiin luokittelemattomana, ja kyseinen vastuu

   i) ei ole erityiskohteiden rahoitukseen liittyvä vastuu;

   ii) on etuoikeudeltaan sama tai huonompi kaikilta osin suhteessa kyseiseen liikkeeseenlaskuohjelmaan tai -järjestelyyn taikka kyseisen liikkeeseenlaskijan etuoikeudeltaan parhaimpiin vakuudettomiin vastuisiin;

b) luottoluokitus tuottaa pienemmän riskipainon kuin jos vastuuta käsiteltäisiin luokittelemattomana, ja kyseinen vastuu

   i) ei ole erityiskohteiden rahoitukseen liittyvä vastuu;

   ii) on etuoikeudeltaan sama tai parempi kaikilta osin suhteessa kyseiseen liikkeeseenlaskuohjelmaan tai -järjestelyyn taikka kyseisen liikkeeseenlaskijan etuoikeudeltaan parhaimpiin vakuudettomiin vastuisiin.

▼B

Vastuuta on käsiteltävä kaikissa muissa tapauksissa luokittelemattomana.

3. Edellä olevat 1 ja 2 kohta eivät estä 129 artiklan soveltamista.

4. Yritysryhmään kuuluvista liikkeeseenlaskijoista annettuja luottoluokituksia ei saa soveltaa toiseen samaan yritysryhmään kuuluvaan liikkeeseenlaskijaan.

140 artikla

Lyhyen ja pitkän aikavälin luottoluokitukset

1. Lyhyen aikavälin luottoluokituksia saa soveltaa ainoastaan lyhytaikaisiin omaisuuseriin ja taseen ulkopuolisiin eriin, jotka ovat saamisia laitoksilta ja yrityksiltä.

2. Lyhyen aikavälin luottoluokitusta on sovellettava ainoastaan siihen erään, jota lyhyen aikavälin luottoluokitus koskee, eikä sitä saa käyttää muiden erien riskipainojen määrittämiseen, lukuun ottamatta seuraavia tapauksia:

a) jos lyhytaikaiseen luokiteltuun sopimukseen sovelletaan 150 prosentin riskipainoa, kaikkiin kyseiseltä vastapuolelta oleviin lyhytaikaisiin ja pitkäaikaisiin luokittamattomiin vakuudettomiin vastuisiin on myös sovellettava 150 prosentin riskipainoa;

▼B

b) jos luokiteltuun lyhytaikaiseen sopimukseen sovelletaan 50 prosentin riskipainoa, kaikkiin luokittamattomiin lyhytaikaisiin vastuisiin on sovellettava vähintään 100 prosentin riskipainoa.

▼M17

141 artikla

Kotimaiset ja ulkomaiset valuuttaerät

1. Luottoluokitusta, joka koskee vastapuolen kotimaan valuutan määräistä erää, ei saa käyttää määritettäessä riskipainoa samaan vastapuoleen liittyvälle ulkomaan valuutan määräiselle vastuulle.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, tapauksessa, jossa vastuu syntyy laitoksen osallistumisesta sellaisen 117 artiklan 2 kohdassa luetellun kansainvälisen kehityspankin myöntämään tai vaihdettavuus- ja siirtoriskin varalta takaamaan lainaan, jonka etuoikeusasema velkojana tunnustetaan markkinoilla, vastapuolen kotimaan valuutan määräistä erää koskevaa luottoluokitusta voidaan käyttää määritettäessä riskipainoa samaan vastapuoleen liittyvälle ulkomaan valuutan määräiselle vastuulle.

Sovellettaessa ensimmäistä alakohtaa tapauksessa, jossa ulkomaan valuutan määräisellä vastuulla on takaus vaihdettavuus- ja siirtoriskin varalta, vastapuolen kotimaan valuutan määräistä erää koskevaa luottoluokitusta voidaan käyttää ainoastaan vastuun takauksella suojatun osan riskipainotukseen. Vastuun osa, jota ei ole suojattu takauksella, on riskipainotettava vastapuolen kyseisen ulkomaan valuutan määräistä erää koskevan luottoluokituksen perusteella.

▼B

3 LUKU

Sisäisten luottoluokitusten menetelmä (IRB-menetelmä)

1 Jakso

Toimivaltaisilta viranomaisilta saatu lupa käyttää IRB-menetelmää

142 artikla

Määritelmät

1. Tässä luvussa tarkoitetaan

1) 'luottoluokittelulla' menetelmiä, prosesseja, valvontaa, tietojen keruuta ja tietotekniikkajärjestelmiä, joilla tuetaan luottoriskin arviointia, vastuiden luokittamista luokkiin tai ryhmiin sekä tietyntyyppiselle vastuulle kehitettyjen maksukyvyttömyys- ja tappioestimaattien määrittelyä;

▼M17

1 a) ”vastuuryhmällä” jotakin 147 artiklan 2 kohdan a alakohdassa, a a alakohdan i ja ii alakohdassa, b alakohdassa, c alakohdan i, ii ja iii alakohdassa, d alakohdan i, ii, iii ja iv alakohdassa sekä e, e a, f ja g alakohdassa tarkoitetuista vastuuryhmistä;

1 b) ”yritysvastuulla” vastuuta, joka luokitellaan johonkin 147 artiklan 2 kohdan c alakohdan i, ii ja iii alakohdassa tarkoitetuista vastuuryhmistä;

1 c) ”vähittäisvastuulla” vastuuta, joka luokitellaan johonkin 147 artiklan 2 kohdan d alakohdan i, ii, iii ja iv tarkoitetuista vastuuryhmistä;

1 d) ”saamisilla aluehallinnoilta, paikallisviranomaisilta ja julkisyhteisöiltä ja julkisoikeudellisilta laitoksilta” vastuuta, joka luokitellaan johonkin 147 artiklan 2 kohdan aa alakohdan i ja ii alakohdassa tarkoitettuun vastuuryhmään;

2) ”vastuutyypillä” yhdenmukaisesti hallinnoitujen vastuiden ryhmää, joka voi rajoittua yhteen yhteisöön tai yhteen yhteisöjen alaryhmään ryhmän sisällä edellyttäen, että samantyyppisiä vastuita hallinnoidaan eri tavalla ryhmän muissa yhteisöissä;

▼B

3) 'liiketoimintayksiköllä' mitä tahansa erillisiä organisaatioita tai oikeushenkilöitä, liiketoiminta-alueita, maantieteellisiä sijaintipaikkoja;

▼M17

4) ”suurella säännellyllä finanssialan yhteisöllä” finanssialan yhteisöä, joka täyttää kaikki seuraavat edellytykset:

a) yhteisön kokonaisvarat tai sen emoyrityksen kokonaisvarat, jos yhteisöllä on emoyritys, ovat yksilöllisesti tai konsolidoinnin perusteella laskettuina vähintään 70 miljardia euroa, kun varojen suuruus määritetään käyttämällä viimeisintä tarkastettua tilinpäätöstä tai konsolidoitua tilinpäätöstä;

b) yhteisöön sovelletaan vakavaraisuusvaatimuksia suoraan yksilöllisesti tai konsolidoinnin perusteella taikka välillisesti yhteisön emoyrityksen varovaisuusperiaatteen mukaisen konsolidoinnin perusteella tämän asetuksen, asetuksen (EU) 2019/2033, direktiivin 2009/138/EY tai sellaisten kolmannen maan lakisääteisten vakavaraisuusvaatimusten mukaisesti, jotka vastaavat vähintään kyseisiä unionin säädöksiä;

5) ”sääntelemättömällä finanssialan yhteisöllä” finanssialan yhteisöä, joka ei täytä 4 kohdan b alakohdassa säädettyä edellytystä;

5 a) ”suuryrityksellä” yritystä, jonka konsolidoitu vuosiliikevaihto on yli 500 miljoonaa euroa tai joka kuuluu ryhmään, jonka vuotuinen kokonaisliikevaihto on yli 500 miljoonaa euroa;

▼B

6) 'vastapuoliluokalla' velallisten luokitusasteikkoon kuuluvaa riskiluokkaa, johon velalliset luokitellaan käyttäen täsmällisiä ja selkeitä luokituskriteereitä, joista saadaan maksukyvyttömyyden todennäköisyyttä koskevat estimaatit (PD-estimaatit);

▼B

7) 'sopimustyypin riskiluokalla' sopimustyyppien luokitusasteikkoon kuuluvaa riskiluokkaa johon vastuut luokitellaan käyttäen täsmällisiä ja selkeitä luokituskriteereitä, joista saadaan omat LGD-estimaatit;

▼M5

_____

▼M17

8 a) ”PD/LGD-mukautuksen mallintamismenetelmällä” kohde-etuuteen liittyvän vastuun LGD-luvun mukauttamista tai sekä PD- että LGD-lukuun tehtävää mukautuksen mallintamista;

9) ”luottosuojan tarjoajaan liittyvällä riskipainolattialla” riskipainoa, jota sovelletaan luottosuojan tarjoajaan liittyvään vertailukelpoiseen välittömään vastuuseen;

10) sellaisen vastuun osalta, johon laitos soveltaa IRB-menetelmää käyttämällä 143 artiklan mukaisia omia LGD-estimaattejaan, ”huomioon otettavalla” takauksen luonteisella luottosuojalla takauksen luonteista luottosuojaa, jonka vaikutus kohde-etuuteen liittyvien riskipainotettujen vastuuerien tai odotetun tappion määrien laskentaan otetaan 108 artiklan 3 kohdan mukaisesti huomioon jollakin seuraavista menetelmistä:

a) PD/LGD-mukautuksen mallintamismenetelmä;

b) 192 artiklan 5 alakohdassa määritellyn A-IRB-menetelmän mukainen riskiparametrien korvaamismenetelmä;

11) ”SA-CCF-kertoimella” 111 artiklan 2 kohdan mukaisesti 2 luvun nojalla sovellettavaa prosenttiosuutta;

12) ”IRB-CCF-estimaateilla” omia luottovasta-arvokertoimen estimaatteja.

Sovellettaessa ensimmäisen alakohdan 5 a alakohtaa myynnin kynnysarvoa arvioitaessa määrät on raportoitava sellaisina kuin ne ovat yritysten tarkastetuissa tilinpäätöksissä tai, jos yritykset kuuluvat konsolidoituihin ryhmiin, sellaisina kuin ne ovat konsolidoidun ryhmän ylimpään emoyhtiöön sovellettavien tilinpäätösstandardien mukaisissa, kyseisten konsolidoitujen ryhmien tarkastetuissa tilinpäätöksissä. Lukujen on perustuttava kolmelta edeltävältä vuodelta laskettujen määrien keskiarvoihin tai laitoksen joka kolmas vuosi päivittämiin viimeisimpiin määriin.

▼B

2. Sovellettaessa tämän artiklan 1 kohdan 4 alakohdan b alakohtaa komissio voi antaa täytäntöönpanosäädöksinä ja 464 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun tarkastelumenettelyn mukaisesti päätöksen siitä, soveltaako kolmas maa valvonta- ja sääntelyjärjestelyjä, jotka vähintään vastaavat unionissa sovellettavia järjestelyjä. Jos tällaista päätöstä ei ole tehty, laitokset voivat jatkaa 1 päivään tammikuuta 2015 saakka tässä kohdassa säädetyn kohtelun soveltamista kolmanteen maahan, jos asianomaiset toimivaltaiset viranomaiset olivat ennen 1 päivää tammikuuta 2014 hyväksyneet tällaisen kohtelun soveltamisen kyseisen kolmannen maan osalta.

▼B

143 artikla

Lupa IRB-menetelmän käyttöön

1. Jos tässä luvussa säädetyt edellytykset täyttyvät, toimivaltaisen viranomaisen on annettava laitoksille lupa laskea riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä käyttämällä sisäisten luottoluokitusten menetelmää (Internal Ratings Based Approach), jäljempänä 'IRB-menetelmä'.

▼M17

2. IRB-menetelmän käyttöön, mukaan lukien omien LGD- ja IRB-CCF-estimaattien käyttö, on vaadittava etukäteinen lupa kutakin vastuuryhmää ja luokitusjärjestelmää ja kutakin käytettyjen LGD- ja CCF-estimaattien määritysmenetelmää varten, joita käytetään.

▼B

3. Laitosten on hankittava toimivaltaisilta viranomaisilta etukäteinen lupa seuraaviin:

▼M17

a) olennaiset muutokset sellaisen luokitusjärjestelmän soveltamisalaan, jota laitos on saanut luvan käyttää;

b) olennaiset muutokset luokitusjärjestelmään, jota laitos on saanut luvan käyttää.

▼B

Kaikkien sitä vastuutyyppiä edustavien vastuiden, jota varten luokitusjärjestelmä kehitettiin, on kuuluttava luokitusjärjestelmän soveltamisalaan.

▼M17

4. Laitosten on ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille kaikista luokitusjärjestelmien muutoksista.

5. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään edellytykset, joiden mukaisesti arvioidaan, onko olennaista soveltaa olemassa olevaa luokitusjärjestelmää muihin lisävastuisiin, jotka eivät jo kuulu sen soveltamisalaan, ja tehdä muutoksia IRB-menetelmän mukaisiin luokitusjärjestelmiin.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 10 päivänä tammikuuta 2026.

Siirretään komissiolle valta täydentää tätä asetusta hyväksymällä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

▼B

144 artikla

Toimivaltaisten viranomaisten arviointi IRB-menetelmän käyttöä koskevasta hakemuksesta

1. Toimivaltaisen viranomaisen on myönnettävä 143 artiklan nojalla laitokselle lupa käyttää IRB-menetelmää, mukaan lukien omat LGD- ja CF-estimaatit, vain siinä tapauksessa, että kyseinen toimivaltainen viranomainen toteaa, että tässä luvussa, erityisesti 6 jaksossa, säädetyt vaatimukset täyttyvät, että järjestelmät, joita laitos käyttää luottoriskien valvontaan ja luokitteluun, ovat vakaat ja niitä noudatetaan johdonmukaisesti ja erityisesti, että laitos on osoittanut toimivaltaisen viranomaisen hyväksymällä tavalla, että seuraavat vaatimukset täyttyvät:

a) laitoksen luokitusjärjestelmät mahdollistavat tarkoituksenmukaisen arvioinnin laatimisen vastapuolten ja liiketoimien ominaispiirteistä, asianmukaisen riskien erottelun sekä täsmälliset ja johdonmukaiset määrälliset riskiestimaatit;

b) omien varojen vaatimusten laskemiseen käytettävillä sisäisillä luokituksilla ja maksukyvyttömyys- ja tappioestimaateilla sekä tähän liittyvillä järjestelmillä ja prosesseilla on keskeinen merkitys laitoksen riskienvalvonta- ja päätöksentekoprosessin, luottojen hyväksymisen, sisäisen pääoman kohdentamisen sekä hallinto- ja ohjausjärjestelmän (corporate governance) kannalta;

c) laitoksella on luottoriskin valvontayksikkö, joka vastaa sen luokitusjärjestelmistä ja joka on riittävän itsenäinen ja muiden vaikutusvallasta riippumaton;

d) laitos kerää ja säilyttää kaikki asianmukaiset tiedot, joilla voidaan tukea tehokkaasti luottoriskien mittaamis- ja valvontamenettelyjä;

e) laitos dokumentoi luokitusjärjestelmänsä ja niiden toimintaperiaatteet sekä validoi luokitusjärjestelmänsä;

▼M17

f) laitos on asianmukaisen ajanjakson aikana validoinut kunkin luokitusjärjestelmän ennen kyseisen luokitusjärjestelmän käyttöä koskevaa lupaa ja arvioinut saman ajanjakson aikana, sopiiko kukin luokitusjärjestelmä kyseisen luokitusjärjestelmän soveltamisalaan, sekä tehnyt arviointinsa perusteella tarvittavat muutokset kuhunkin luokitusjärjestelmään;

▼M8

g) laitos on laskenut IRB-menetelmän mukaisesti riskiparametrien estimaatteihin perustuvat omien varojen vaatimukset ja pystyy antamaan 430 artiklan vaatimusten mukaiset ilmoitukset;

▼M17

h) laitos on luokitellut ja luokittelee edelleen kunkin vastuun, joka kuuluu luokitusjärjestelmän soveltamisalaan, kyseisen luokitusjärjestelmän luokkaan tai ryhmään.

▼B

IRB-menetelmän, mukaan lukien omat LGD- ja CF-estimaatit, käyttöä koskevia vaatimuksia sovelletaan myös silloin, kun laitos on ottanut käyttöön kolmannelta ostetun luokitusjärjestelmän tai luokitusjärjestelmässä käytetyn mallin.

▼M17

2. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään arviointimenetelmä, jota toimivaltaisten viranomaisten on noudatettava arvioidessaan, noudattaako laitos IRB-menetelmän käyttöä koskevia vaatimuksia.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 10 päivänä heinäkuuta 2026.

Siirretään komissiolle valta täydentää tätä asetusta hyväksymällä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

▼B

145 artikla

Aiemmat kokemukset IRB-menetelmien käytöstä

1. Laitoksen, joka hakee lupaa käyttää IRB-menetelmää, on täytynyt käyttää kyseisten IRB-menetelmän vastuuryhmien osalta luokitusjärjestelmiä, jotka olivat pääosin 6 jaksossa säädettyjen sisäistä riskienmittausta ja riskienvalvontaa koskevien vaatimusten mukaiset, vähintään kolmen vuoden ajan ennen IRB-menetelmän käyttöä koskevan luvan saamista.

2. Hakiessaan lupaa käyttää omia LGD- ja CF-estimaattejaan laitoksen on osoitettava toimivaltaisten viranomaisten hyväksymällä tavalla, että se on laatinut omat LGD- ja CF-estimaattinsa ja käyttänyt niitä tavalla, joka noudatti pääosin 6 jaksossa säädettyjä vaatimuksia, jotka on asetettu omien estimaattien käytölle näistä parametreista, vähintään kolmen vuoden ajan ennen omien LGD- ja CF-estimaattien käyttöä koskevan luvan saamista.

3. Kun laitos laajentaa IRB-menetelmän käyttöä alkuperäisen luvan saamisen jälkeen, sillä on oltava riittävästi kokemusta, jotta se voi täyttää 1 ja 2 kohdassa säädetyt lisävastuiden kattamista koskevat vaatimukset. Jos luokitusjärjestelmien käyttö laajennetaan vastuisiin, jotka poikkeavat merkittävästi järjestelmän nykyisestä soveltamisalasta, mikä aiheuttaa sen, että nykyisen kokemuksen ei voida kohtuudella katsoa riittävän kyseisten vaatimusten täyttämiseen lisävastuiden osalta, 1 ja 2 kohdan vaatimuksia on sovellettava erikseen lisävastuisiin.

▼B

146 artikla

Toimenpiteet, jotka on toteutettava, jos tämän luvun mukaiset vaatimukset eivät enää täyty

Jos laitos ei enää täytä tässä luvussa säädettyjä vaatimuksia, sen on ilmoitettava siitä toimivaltaiselle viranomaiselle ja tehtävä jompikumpi seuraavista:

a) esitettävä toimivaltaiselle viranomaiselle sen hyväksymä suunnitelma siitä, miten se aikoo täyttää vaatimukset pian uudelleen ja toteuttaa suunnitelman toimivaltaisen viranomaisen kanssa sovittuna ajanjaksona;

b) osoitettava toimivaltaisten viranomaisten hyväksymällä tavalla, että vaatimusten täyttämättä jättämisen vaikutus on vähäinen.

147 artikla

Menetelmät, joita käytetään vastuiden jakamisessa vastuuryhmiin

1. Laitoksen on käytettävä vastuiden jakamisessa eri vastuuryhmiin asianmukaisia ja pitkällä aikavälillä johdonmukaisia menetelmiä.

▼M17

2. Jokainen vastuu on luokiteltava johonkin seuraavista vastuuryhmistä:

a) saamiset valtioilta ja keskuspankeilta;

a a) saamiset aluehallinnoilta ja paikallisviranomaisilta sekä julkisyhteisöiltä ja julkisoikeudellisilta laitoksilta eli RGLA-PSE-vastuut, jotka jaetaan seuraaviin vastuuryhmiin:

i) saamiset aluehallinnoilta ja paikallisviranomaisilta;

ii) saamiset julkisyhteisöiltä ja julkisoikeudellisilta laitoksilta;

b) saamiset laitoksilta;

c) yritysvastuut, jotka luokitellaan seuraaviin vastuuryhmiin:

i) yleiset yritysvastuut;

ii) erityiskohteiden rahoitukseen liittyvät vastuut;

iii) ostetut yrityssaamiset;

d) vähittäisvastuut, jotka jaetaan seuraaviin vastuuryhmiin:

i) ehdot täyttävät uudistettavat vähittäisvastuut (qualifying revolving retail exposures), jäljempänä ”QRRE-vastuut”;

ii) asuinkiinteistövakuudelliset vähittäisvastuut;

iii) ostetut vähittäissaamiset;

iv) muut vähittäisvastuut;

▼M17

e) oman pääoman ehtoiset vastuut;

e a) CIU:ssa olevien osuuksien tai osakkeiden muodossa olevat vastuut;

f) arvopaperistamispositioita edustavat erät;

g) muut luottovelvoitteisiin kuulumattomat omaisuuserät.

▼B

3. Seuraavat vastuut on luokiteltava 2 kohdan a alakohdassa säädettyyn ryhmään:

▼M17

_____

▼B

b) saamiset 117 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuilta kansainvälisiltä kehityspankeilta;

c) saamiset kansainvälisiltä organisaatioilta, joihin sovelletaan 0 prosentin riskipainoa 118 artiklan nojalla.

▼M17

3 a. Poiketen siitä, mitä tämän artiklan 2 kohdassa säädetään, saamiset aluehallinnoilta, paikallisviranomaisilta sekä julkisyhteisöiltä ja julkisoikeudellisilta laitoksilta on luokiteltava tämän artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettuun vastuuryhmään, jos kyseisiä vastuita käsitellään kuten saamisia keskushallinnoilta 115 tai 116 artiklan mukaisesti.

▼B

4. Seuraavat vastuut on luokiteltava 2 kohdan b alakohdassa säädettyyn ryhmään:

▼M17

_____

▼B

c) sellaiset saamiset kansainvälisiltä kehityspankeilta, joihin ei sovelleta 0 prosentin riskipainoa 117 artiklan nojalla; sekä

d) sellaiset saamiset rahoituslaitoksilta, joita kohdellaan saamisina laitoksilta 119 artiklan 5 kohdan mukaisesti.

5. Jotta vastuut voidaan luokitella 2 kohdan d alakohdassa säädettyihin vähittäissaamisiin, niiden on täytettävä seuraavat kriteerit:

a) saamisten on oltava yhdeltä seuraavista:

i) saamiset yhdeltä tai useammalta luonnolliselta henkilöltä;

▼M17

ii) saamiset pk-yritykseltä edellyttäen, että kokonaismäärä, jonka velallinen asiakas tai asiakaskokonaisuus on velkaa laitokselle, emoyritykselle ja sen tytäryrityksille, mukaan lukien maksukyvyttömyystilassa olevat vastuut mutta lukuun ottamatta vastuita, jotka on suojattu asuinkiinteistöllä kiinteistön arvoon saakka, saa laitoksen tietojen mukaan olla enintään 1 miljoona euroa, ja laitoksen on toteutettava kohtuulliset toimenpiteet kyseisen vastuun määrän tarkistamiseksi;

▼M17

iii) vastuut, jotka on suojattu asuinkiinteistöllä, mukaan lukien ensisijainen panttioikeus ja sitä seuraavat panttioikeudet, määräaikaiset lainat, uudistettavat asuntovakuusluottolimiitit ja 108 artiklan 4 ja 5 kohdassa tarkoitetut vastuut, vastuun suuruudesta riippumatta edellyttäen, että vastuu on jompikumpi seuraavista:

1) luonnolliseen henkilöön liittyvä vastuu;

2) vastuu, joka liittyy luonnollisten henkilöiden muodostamiin lailla säänneltyihin yhdistyksiin tai osuuskuntiin, joiden ainoana tarkoituksena on antaa jäsentensä käyttää ensisijaisena asuntona siihen kiinteistöön kuuluvaa asuntoa, jolla laina on suojattu;

▼B

b) laitos käsittelee riskienvalvonnassaan kyseisiä vastuita samalla tavoin pitkällä aikavälillä;

▼M17

c) niitä ei hallinnoida yhtä yksilöllisesti kuin vastuita 2 kohdan c alakohdan i, ii tai iii alakohdassa tarkoitetuissa vastuuryhmissä;

▼B

d) kunkin vastuun kanssa samalla tavoin hallinnoituja vastuita on suuri määrä.

Ensimmäisessä alakohdassa lueteltujen vastuiden lisäksi vähittäisleasingin vähimmäismaksujen nykyarvo on luokiteltava kuuluvaksi vähittäissaamisten ryhmään.

▼M17

Vastuut, jotka täyttävät kaikki tämän kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan iii alakohdassa sekä b, c ja d alakohdassa säädetyt edellytykset, on luokiteltava 2 kohdan d alakohdan ii alakohdassa tarkoitettuun vastuuryhmään.

Poiketen siitä, mitä tämän kohdan kolmannessa alakohdassa säädetään, toimivaltaiset viranomaiset voivat jättää 2 kohdan d alakohdan ii alakohdassa tarkoitetun vastuuryhmän ulkopuolelle lainat luonnollisille henkilöille, jotka ovat kiinnittäneet enemmän kuin neljä kiinteistöä tai asuntoa, mukaan lukien 108 artiklan 4 kohdassa tarkoitetut lainat luonnollisille henkilöille, ja luokitella kyseiset lainat yhteen 2 kohdan c alakohdan i, ii tai iii alakohdassa tarkoitetuista vastuuryhmistä.

5 a. Sellaiseen vastuutyyppiin kuuluvat vähittäisvastuut, joka täyttää kaikki seuraavat edellytykset, luokitellaan 2 kohdan d alakohdan i alakohdassa tarkoitettuun vastuuryhmään:

a) kyseistä vastuutyyppiä olevat vastuut liittyvät yhteen tai useampaan luonnolliseen henkilöön;

b) kyseistä vastuutyyppiä olevat vastuut ovat uudistettavia, vakuudettomia ja, siinä määrin kuin niitä ei nosteta välittömästi ja ehdoitta, laitoksen peruutettavissa;

c) kyseistä vastuutyyppiä oleva yksittäiseen luonnolliseen henkilöön liittyvä vastuu on enintään 100 000 euroa;

▼M17

d) kyseisessä vastuutyypissä tappioasteiden volatiliteetti on osoittautunut alhaiseksi keskimääräisiin tappioasteisiin verrattuna erityisesti alhaisilla PD-luokan arvoilla;

e) kyseistä vastuutyyppiä olevien ehdot täyttävien uudistettavien vähittäisvastuiden käsittely vastaa kyseisen vastuutyypin taustalla olevia riskiominaisuuksia.

Poiketen siitä, mitä ensimmäisen kohdan b alakohdassa säädetään, vakuudettomuutta koskevaa vaatimusta ei sovelleta palkkatiliin liittyvien vakuudellisten luottojärjestelyjen suhteen. Tässä tapauksessa vakuudesta takaisin saatuja määriä ei oteta huomioon LGD-estimaateissa.

Laitosten on yksilöitävä 2 kohdan d alakohdan i alakohdassa tarkoitettuun vastuuryhmään kuuluvat maksutileihin liittyvät vastuut, jäljempänä ”maksutileihin liittyvät QRRE-vastuut”, sekä vastuut, jotka eivät ole maksutileihin liittyviä vastuita, jäljempänä ”luottolimiitteihin liittyvät QRRE-vastuut”. QRRE-vastuut, joiden takaisinmaksuhistoria on alle 12 kuukautta, on yksilöitävä luottolimiitteihin liittyviksi QRRE-vastuiksi.

6. Jollei 133 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja vastuita luokitella tämän artiklan 2 kohdan e a alakohdassa tarkoitettuun vastuuryhmään, ne on luokiteltava tämän artiklan 2 kohdan e alakohdassa säädettyyn vastuuryhmään.

7. Kaikki luottovelvoitteet, joita ei luokitella 2 kohdan a alakohdassa, aa alakohdan i tai ii alakohdassa, b alakohdassa, d alakohdan i, ii, iii tai iv alakohdassa, e alakohdassa, e a alakohdassa tai f alakohdassa tarkoitettuihin vastuuryhmiin, on luokiteltava johonkin kyseisen kohdan c alakohdan i, ii tai iii alakohdassa tarkoitetuista vastuuryhmistä.

▼B

8. Edellä 2 kohdan c alakohdassa säädetyssä yritysvastuiden ryhmässä luottolaitosten on erikseen yksilöitävä seuraavanlaiset vastuut erityiskohteiden rahoitukseen liittyviksi vastuiksi:

a) vastapuoli on perustettu erityisesti aineellisten omaisuuserien rahoitusta tai hallinnointia varten tai on taloudellisesti sitä vastaava;

b) lainan antajalla on sopimusjärjestelyistä johtuva merkittävä vaikutusvalta omaisuuseriin ja niiden tuottamaan tuloon;

c) velan takaisinmaksu perustuu pääasiassa rahoitettavien omaisuuserien tuottamaan tuloon eikä niinkään yrityksen laajemman liiketoiminnan tuottamaan tuloon.

▼M17

Kyseiset vastuut on luokiteltava 2 kohdan c alakohdan ii alakohdassa tarkoitettuun vastuuryhmään ja ryhmiteltävä seuraavasti: ”hankerahoitus” (project finance, PF), ”kohderahoitus” (object finance, OF), ”hyödykerahoitus” (commodity finance, CF) ja ”tuloa tuottava kiinteistö” (income producing real estate, IPRE).

▼B

9. Leasing-omaisuuden jäännösarvo on sisällytettävä 2 kohdan g alakohdassa tarkoitettuun vastuuryhmään, paitsi jos se sisältyy jo 166 artiklan 4 kohdassa säädettyyn leasing-vastuuseen.

▼B

10. Korimuotoisen n:nnen tappion luottojohdannaisen tarjoamasta suojasta johtuvat vastuut luokitellaan samaan 2 kohdassa säädettyyn luokkaan, johon korissa olevat vastuut luokiteltaisiin, paitsi jos korissa olevat yksittäiset vastuut luokiteltaisiin eri vastuuryhmiin, jolloin vastuut luokiteltaisiin 2 kohdan c alakohdassa tarkoitettuun yritysvastuiden ryhmään.

▼M17

11. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa määritetään

a) luokittelu PF-, OF- ja CF-alaryhmään yhdenmukaisesti 2 luvun määritelmien kanssa;

b) IPRE-luokan määrittäminen ja erityisesti sen määrittäminen, mitkä ADC-vastuut ja kiinteistöllä suojatut vastuut voidaan luokitella tai luokitellaan IPRE-alaryhmään.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 10 päivänä heinäkuuta 2026.

Siirretään komissiolle valta täydentää tätä asetusta hyväksymällä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

12. EPV laatii luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa täsmennetään edellytykset ja kriteerit vastuiden luokittelemiseksi 2 kohdassa tarkoitettuihin luokkiin ja tarvittaessa täsmennetään kyseiset vastuuryhmät.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 10 päivänä heinäkuuta 2027.

Siirretään komissiolle valta täydentää tätä asetusta hyväksymällä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

▼B

148 artikla

Edellytykset IRB-menetelmän soveltamiselle eri vastuuryhmiin ja liiketoimintayksiköihin

▼M17

1. Laitoksen, jolla on 107 artiklan 1 kohdan mukaisesti lupa soveltaa IRB-menetelmää, on yhdessä mahdollisen emoyrityksen ja sen tytäryritysten kanssa sovellettava IRB-menetelmää vähintään yhteen 147 artiklan 2 kohdan a alakohdassa, aa alakohdan i tai ii alakohdassa, b alakohdassa, c alakohdan i, ii tai iii alakohdassa, d alakohdan i, ii, iii tai iv alakohdassa tai g alakohdassa tarkoitetuista vastuuryhmistä. Kun laitos on soveltanut IRB-menetelmää vastuuryhmään kuuluvaan tietyn tyyppiseen vastuuseen, sen on sovellettava sitä kaikkiin kyseisen vastuuryhmän vastuisiin, paitsi jos se on saanut toimivaltaiselta viranomaiselta luvan standardimenetelmän pysyvään käyttöön 150 artiklan mukaisesti.

▼M17

Toimivaltaisten viranomaisten etukäteisellä luvalla IBR-menetelmä voidaan ottaa käyttöön vaiheittain tietyn vastuuryhmän eri vastuutyyppien osalta ja saman liiketoimintayksikön sisällä, eri liiketoimintayksiköissä saman ryhmän sisällä tai omien LGD-estimaattien käyttämiseksi tai IRB-CCF-estimaattien käyttämiseksi.

2. Toimivaltaisen viranomaisen on määritettävä ajanjakso, jonka aikana laitos ja mahdollinen emoyritys ja sen tytäryritykset ovat velvollisia soveltamaan IRB-menetelmää tietyn vastuuryhmän kaikkiin vastuisiin eri vastuutyyppien osalta saman liiketoimintayksikön sisällä, eri liiketoimintayksiköissä saman ryhmän sisällä taikka omien LGD-estimaattien käyttämiseksi tai IRB-CCF-estimaattien käyttämiseksi. Kyseisen ajanjakson on oltava sellainen, jonka toimivaltaiset viranomaiset katsovat asianmukaiseksi asianomaisen laitoksen tai mahdollisen emoyrityksen ja sen tytäryritysten toiminnan luonteen ja laajuuden sekä käyttöön otettavien luokitusjärjestelmien lukumäärän ja luonteen perusteella.

3. Laitosten on otettava IRB-menetelmä käyttöön toimivaltaisten viranomaisten määrittämien edellytysten mukaisesti. Toimivaltaisen viranomaisen on suunniteltava kyseiset edellytykset siten, että niillä varmistetaan, että 1 kohdassa tarkoitettua joustomahdollisuutta ei käytetä valikoivasti alhaisempien omien varojen vaatimusten soveltamiseksi sellaisiin vastuutyyppeihin tai liiketoimintayksikköihin, joihin ei sovelleta vielä IRB-menetelmää, tai käytettäessä omia LGD-estimaatteja tai käytettäessä IRB-CCF-estimaatteja.

———————

▼B

149 artikla

Edellytykset siirtymiselle vähemmän kehittyneiden menetelmien käyttöön

1. Laitos, joka käyttää IRB-menetelmää tiettyyn vastuuryhmään tai -tyyppiin, ei saa lopettaa sen käyttöä ja käyttää sen sijaan standardimenetelmää riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän laskennassa, elleivät seuraavat edellytykset täyty:

▼M17

a) laitos on osoittanut toimivaltaisen viranomaisen hyväksymällä tavalla, että standardimenetelmän käytön tarkoituksena ei ole hyödyntää sääntelyarbitraasia muun muassa vähentämällä aiheettomasti laitoksen omien varojen vaatimuksia, että sen käyttö on tarpeen laitoksella olevien tämäntyyppisten vastuiden kokonaismäärään luonteen ja monimuotoisuuden perusteella eikä sillä olisi olennaista haitallista vaikutusta laitoksen vakavaraisuuteen tai sen kykyyn hallita riskejä tehokkaasti;

▼B

b) laitos on saanut toimivaltaiselta viranomaiselta etukäteisen luvan.

2. Laitokset, jotka ovat saaneet 151 artiklan 9 kohdan nojalla luvan käyttää omia LGD- ja CF-estimaattejaan, eivät saa siirtyä käyttämään 151 artiklan 8 kohdassa tarkoitettuja LGD-arvoja ja luottovasta-arvokertoimia, elleivät seuraavat edellytykset täyty:

▼B

a) laitos on osoittanut toimivaltaisen viranomaisen hyväksymällä tavalla, että 151 artiklan 8 kohdassa säädettyjen LGD-arvojen ja luottovasta-arvokertoimien käyttöä tiettyyn vastuuryhmään tai -tyyppiin ei ehdoteta laitoksen omien varojen vaatimuksen lieventämiseksi, että sen käyttö on tarpeen laitoksen kaikkien tämäntyyppisten vastuiden luonteen ja monimuotoisuuden perusteella eikä sillä olisi olennaista haitallista vaikutusta laitoksen vakavaraisuuteen tai sen kykyyn hallita riskejä tehokkaasti.

b) laitos on saanut toimivaltaiselta viranomaiselta etukäteisen luvan.

3. Edellä olevien 1 ja 2 kohdan soveltaminen edellyttää toimivaltaisten viranomaisten 148 artiklan mukaisesti määrittämien IRB-menetelmän soveltamista koskevien edellytysten täyttämistä ja 150 artiklassa tarkoitettua lupaa pysyvään osittaiseen käyttöön.

150 artikla

Edellytykset pysyvälle osittaiselle käytölle

▼M17

1. Laitosten on sovellettava standardimenetelmää kaikkiin seuraaviin vastuisiin:

a) vastuut, jotka kuuluvat 147 artiklan 2 kohdan e alakohdassa tarkoitettuun vastuuryhmään;

b) vastuut, jotka kuuluvat sellaisiin vastuuryhmiin tai sellaisen vastuuryhmän vastuutyyppeihin, joiden osalta laitokset eivät ole saaneet toimivaltaisilta viranomaisilta etukäteistä lupaa käyttää IRB-menetelmää riskipainotettujen vastuuerien ja odotetun tappion määrien laskennassa.

Laitos, jolla on lupa käyttää IRB-menetelmää riskipainotettujen vastuuerien ja odotetun tappion määrien laskennassa tietyn vastuuryhmän osalta, voi toimivaltaisen viranomaisen etukäteisellä luvalla soveltaa standardimenetelmää joihinkin kyseisen vastuuryhmän vastuutyyppeihin, mukaan lukien ulkomaisten sivuliikkeiden ja eri tuoteryhmien vastuut, jos kyseiset vastuutyypit ovat kooltaan ja riskiprofiililtaan epäolennaisia.

1 a. Edellä 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettujen vastuiden lisäksi laitos voi toimivaltaiselta viranomaiselta etukäteisen luvan saatuaan soveltaa standardimenetelmää seuraaviin vastuisiin, kun IRB-menetelmää sovelletaan muihin saman vastuuryhmän vastuutyyppeihin:

a) saamiset jäsenvaltioiden keskushallinnolta ja keskuspankeilta, aluehallinnoilta ja paikallisviranomaisilta sekä julkisyhteisöiltä ja julkisoikeudellisilta laitoksilta edellyttäen, että

i) riski, joka liittyy saamisiin kyseiseltä keskushallinnolta ja keskuspankilta ja kyseisiin muihin vastuisiin, on yhtä suuri erityisten hallintojärjestelyjen vuoksi, ja

ii) saamisiin keskushallinnoilta ja keskuspankeilta sovelletaan 0 prosentin riskipainoa 114 artiklan 2 tai 4 kohdan nojalla;

▼M17

b) laitoksen vastuut vastapuolelle, joka on sen emoyritys, tytäryritys tai sen emoyrityksen tytäryritys edellyttäen, että vastapuoli on laitos, rahoitusalan holdingyhtiö, rahoitusalan sekaholdingyhtiö, rahoituslaitos, omaisuudenhoitoyhtiö tai oheispalveluyritys, johon sovelletaan asianmukaisia vakavaraisuusvaatimuksia, taikka yritys, jolla on luottolaitokseen direktiivin 2013/34/EU 22 artiklan 7 kohdassa tarkoitettu suhde;

c) vastuut 113 artiklan 7 kohdassa säädetyt vaatimukset täyttävien laitosten välillä.

Laitoksen, jonka sallitaan käyttää IRB-menetelmää riskipainotettujen vastuuerien laskennassa vain joidenkin vastuuryhmän vastuutyyppien osalta, on sovellettava standardimenetelmää kyseisen vastuuryhmän jäljellä oleviin vastuutyyppeihin.

Tämän artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa ja tässä kohdassa tarkoitettujen vastuiden lisäksi laitos voi soveltaa standardimenetelmää saamisiin seurakunnilta ja uskonnollisilta yhteisöiltä, jotka täyttävät 115 artiklan 3 kohdassa säädetyt vaatimukset.

_____

2 a. EPV antaa viimeistään 10 päivänä heinäkuuta 2028 asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan mukaisesti ohjeet siitä, mitä tarkoitetaan kooltaan ja riskiprofiililtaan epäolennaisilla vastuutyypeillä.

_____

▼B

2 Jakso

Riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän laskeminen

1 Alajakso

Käsittely vastuuryhmittäin

151 artikla

Käsittely vastuuryhmittäin

▼M17

1. Riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä sellaisiin vastuisiin liittyvän luottoriskin osalta, jotka kuuluvat johonkin 147 artiklan 2 kohdan a alakohdassa, aa alakohdan i tai ii alakohdassa, b alakohdassa, c alakohdan i, ii tai ii alakohdassa, d alakohdan i, ii, iii tai iv alakohdassa tai g alakohdassa tarkoitetuista vastuuryhmistä, on laskettava alajakson 2 mukaisesti, paitsi jos kyseiset vastuut vähennetään omista varoista tai niihin sovelletaan 72 e artiklan 5 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädettyä käsittelyä.

▼B

2. Riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä ostettuihin saamisiin liittyvälle laimentumisriskille on laskettava 157 artiklan mukaisesti. Jos laitoksella on täysimääräinen takautumisoikeus ostettujen saamisten maksukyvyttömyysriskin ja laimentumisriskin osalta myyjän suhteen, tämän artiklan, 152 artiklan ja 158 artiklan 1–4 kohdan säännöksiä ostetuista saamisista ei sovelleta ja vastuuta käsitellään vakuudellisena vastuuna.

3. Riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä luottoriskille ja laimentumisriskille on laskettava kyseiseen vastuuseen liittyvien asianmukaisten parametrien perusteella. Kyseisiä parametreja ovat PD, LGD, maturiteetti, jäljempänä 'M', ja vastuuarvo. PD:tä ja LGD:tä voidaan tarkastella erikseen tai 4 jakson mukaisesti.

▼M17

_____

▼B

5. Riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä erityisrahoitusvastuiden luottoriskille voidaan laskea liitteessä 153 artiklan 5 kohdan mukaisesti.

6. Luottolaitosten on muodostettava 147 artiklan 2 kohdan a–d alakohdassa tarkoitettuihin vastuuryhmiin kuuluvien vastuiden osalta omat PD-estimaattinsa 143 artiklan ja 6 jakson mukaisesti.

▼M17

7. Laitosten on muodostettava vähittäisvastuiden osalta omat LGD-estimaattinsa ja tarvittaessa 166 artiklan 8 ja 8 b kohdan nojalla omat IRB-CCF-estimaattinsa 143 artiklan ja 6 jakson mukaisesti. Laitosten on käytettävä SA-CCF-kertoimia, jos 166 artiklan 8 ja 8 b kohdassa ei sallita IRB-CCF-estimaattien käyttöä.

8. Laitosten on sovellettava seuraaviin vastuisiin 161 artiklan 1 kohdassa säädettyjä LGD-arvoja ja SA-CCF-kertoimia 166 artiklan 8, 8 a ja 8 b kohdan mukaisesti:

a) vastuut, jotka kuuluvat 147 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettuun vastuuryhmään;

b) saamiset muilta kuin tämän alakohdan a alakohdassa tarkoitetuilta finanssialan yhteisöiltä;

c) sellaiset saamiset suuryrityksiltä, jotka eivät kuulu 147 artiklan 2 kohdan c alakohdan ii alakohdassa tarkoitettuun vastuuryhmään.

Laitosten on sovellettava 147 artiklan 2 kohdan a alakohdassa, aa alakohdan i tai ii alakohdassa tai c alakohdan i, ii tai iii alakohdassa tarkoitettuihin vastuuryhmiin kuuluviin vastuisiin, tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja vastuita lukuun ottamatta, 161 artiklan 1 kohdassa säädettyjä LGD-arvoja ja SA-CCF-kertoimia 166 artiklan 8, 8 a ja 8 b kohdan mukaisesti, paitsi jos ne ovat saaneet luvan käyttää omia LGD- ja IRB-CCF-estimaattejaan kyseisten vastuiden osalta tämän artiklan 9 kohdan mukaisesti.

▼M17

9. Toimivaltaisen viranomaisen on tämän artiklan 8 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettujen vastuiden osalta annettava laitoksille lupa käyttää omia LGD-estimaattejaan ja tarvittaessa 166 artiklan 8 ja 8 b kohdan nojalla omia IRB-CCF-estimaattejaan 143 artiklan ja 6 jakson mukaisesti.

▼B

10. Riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä arvopaperistetuille vastuille ja 147 artiklan 2 kohdan f alakohdassa tarkoitettuun vastuuryhmään kuuluville vastuille on laskettava 5 luvun mukaisesti.

▼M17

11. Laitosten on sovellettava 152 artiklassa säädettyä käsittelyä CIU:ssa olevien osakkeiden tai osuuksien muodossa oleviin vastuisiin, jotka kuuluvat 147 artiklan 2 kohdan e a alakohdassa tarkoitettuun vastuuryhmään, paitsi jos kyseiset vastuut vähennetään omista varoista tai niihin sovelletaan 72 e artiklan 5 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädettyä käsittelyä.

▼M8

152 artikla

Yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavissa yrityksissä (CIU) olevien osuuksien tai osakkeiden muodossa olevien saamisten käsittely

1. Laitosten on laskettava riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärät CIU:ssa olevien osuuksien tai osakkeiden muodossa oleville vastuilleen kertomalla CIU:n riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä, joka lasketaan 2 ja 5 kohdassa tarkoitetuilla menetelmillä, kyseisten laitosten hallussa olevien osuuksien tai osakkeiden prosenttiosuudella.

2. Jos 132 artiklan 3 kohdan edellytykset täyttyvät, niiden laitosten, joilla on riittävästi tietoa CIU:n kohde-etuuteen liittyvistä yksittäisistä vastuista, on otettava huomioon kyseiset kohde-etuuteen liittyvät vastuut laskeakseen CIU:n riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän painottamalla kaikkia CIU:n kohde-etuuteen liittyviä vastuita ikään kuin ne kohdistuisivat välittömästi kyseisiin laitoksiin.

3. ►M17 Poiketen siitä, mitä 92 artiklan 4 kohdan e alakohdassa säädetään, laitokset, jotka laskevat CIU:n riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän tämän artiklan 1 tai 2 kohdan mukaisesti, voivat laskea kyseisen CIU:n johdannaisvastuiden arvonoikaisuriskiä koskevan omien varojen vaatimuksen määränä, joka on 50 prosenttia kyseisten johdannaisvastuiden omien varojen vaatimuksesta laskettuna tapauksen mukaan tämän osaston 6 luvun 3, 4 tai 5 jakson mukaisesti. ◄

Poiketen siitä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, laitos voi jättää johdannaisvastuiden arvonoikaisuriskin omien varojen vaatimuksen laskennan ulkopuolelle ne vastuut, joita kyseinen vaatimus ei koskisi, jos ne kohdistuisivat välittömästi laitokseen.

▼M17

4. Laitosten, jotka soveltavat läpikatsomisperiaatetta tämän artiklan 2 ja 3 kohdan mukaisesti ja jotka eivät käytä tapauksen mukaan joko tässä luvussa tai 5 luvussa säädettyjä menetelmiä kaikkien CIU:n kohde-etuuteen liittyvien vastuiden tai niiden osien osalta, on laskettava riskipainotettujen vastuuerien ja odotetun tappion yhteismäärät kaikkien kohde-etuuteen liittyvien vastuiden tai niiden kyseisten osien osalta seuraavien periaatteiden mukaisesti:

▼M17

a) laitosten on sovellettava 2 luvussa säädettyä standardimenetelmää kohde-etuuteen liittyviin vastuisiin, jotka luokiteltaisiin 147 artiklan 2 kohdan e alakohdassa tarkoitettuun vastuuryhmään;

b) laitosten on sovellettava vastuisiin, jotka kuuluvat 147 artiklan 2 kohdan f alakohdassa tarkoitettuihin arvopaperistamispositioita edustaviin eriin, 254 artiklassa säädettyä käsittelyä ikään kuin kyseiset vastuut olisivat suoraan kyseisten laitosten hallussa;

c) laitosten on sovellettava kaikkiin muihin kohde-etuuteen liittyviin vastuisiin 2 luvussa säädettyä standardimenetelmää.

▼M8

5. Jos 132 artiklan 3 kohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät, ne laitokset, joilla ei ole riittävästi tietoa CIU:n kohde-etuuteen liittyvistä yksittäisistä vastuista, voivat laskea kyseisten riskien riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän 132 a artiklan 2 kohdassa säädetyn sijoitusvaltuutukseen perustuvan menetelmän mukaisesti. Laitosten on kuitenkin sovellettava tämän artiklan 4 kohdan a, b ja c alakohdassa lueteltuihin vastuisiin kyseisissä alakohdissa säädettyjä menetelmiä.

6. Jollei 132 b artiklan 2 kohdasta muuta johdu, laitosten, jotka eivät sovella tämän artiklan 2 ja 3 kohdan mukaista läpikatsomisperiaatetta tai tämän artiklan 5 kohdan mukaista sijoitusvaltuutukseen perustuvaa menetelmää, on sovellettava 132 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua vaihtoehtoista menetelmää (fall-back approach).

7. Laitokset voivat laskea riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän CIU:ssa olevien osuuksien tai osakkeiden muodossa oleville vastuilleen käyttämällä tässä artiklassa olevien menetelmien yhdistelmää sillä edellytyksellä, että edellytykset kyseisten menetelmien käyttämiselle täyttyvät.

8. Laitokset, joilla ei ole riittäviä tietoja, joiden avulla ne voisivat laskea CIU:n riskipainotetun määrän 2, 3, 4 ja 5 kohdassa säädettyjen menetelmien mukaisesti, voivat käyttää kolmannen osapuolen laskelmia sillä edellytyksellä, että kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) kolmas osapuoli on jokin seuraavista:

   i) CIU:n säilytysyhteisönä toimiva laitos tai säilytysyhteisönä toimiva rahoituslaitos edellyttäen, että CIU sijoittaa yksinomaan arvopapereihin ja säilyttää kaikkia arvopapereita kyseisessä säilytysyhteisönä toimivassa laitoksessa tai säilytysyhteisönä toimivassa rahoituslaitoksessa;

   ii) tämän alakohdan i alakohdan soveltamisalan ulkopuolelle jäävien CIU:iden osalta CIU:n rahastoyhtiö edellyttäen, että kyseinen CIU:n rahastoyhtiö täyttää 132 artiklan 3 kohdan a alakohdassa säädetyt kriteerit;

b) muiden kuin tämän artiklan 4 kohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitettujen vastuiden osalta kolmas osapuoli suorittaa laskennan 132 a artiklan 1 kohdassa säädetyn läpikatsomisperiaatteen mukaisesti;

c) edellä 4 kohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitettujen vastuiden osalta kolmas osapuoli suorittaa laskennan kyseisissä kohdissa säädettyjä menetelmiä käyttäen;

▼M8

d) ulkopuolinen tilintarkastaja on vahvistanut kolmannen osapuolen laskelmien paikkansapitävyyden.

Laitokset, jotka käyttävät kolmannen osapuolen laskelmia, käyttävät kyseisistä laskelmista saataviin CIU:n vastuiden riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärään kerrointa, joka on 1,2.

Poiketen siitä, mitä toisessa alakohdassa säädetään, jos laitoksella on rajoittamaton pääsy kolmannen osapuolen tekemiin yksityiskohtaisiin laskelmiin, kerrointa 1,2 ei sovelleta. Laitoksen on annettava kyseiset laskelmat pyynnöstä toimivaltaiselle viranomaiselleen.

9. Tätä artiklaa sovellettaessa sovelletaan 132 artiklan 5 ja 6 kohtaa sekä 132 b artiklaa. Tätä artiklaa sovellettaessa sovelletaan 132 c artiklaa ja käytetään tämän osaston 3 luvun mukaisesti laskettuja riskipainoja.

▼B

2 Alajakso

Riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän laskeminen luottoriskille

153 artikla

▼M17

Riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärät valtio- ja keskuspankkivastuille, saamisille aluehallinnoilta ja paikallisviranomaisilta sekä julkisyhteisöiltä ja julkisoikeudellisilta laitoksilta eli RGLA-PSE-vastuille sekä laitos- ja yritysvastuille

▼B

1. ►M17 Rajoittamatta 2 ja 4 kohdassa säädettyjen erityiskäsittelytapojen soveltamista, riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä, joka koskee valtio- ja keskuspankkivastuita, saamisia aluehallinnoilta ja paikallisviranomaisilta sekä julkisyhteisöiltä ja julkisoikeudellisilta laitoksilta eli RGLA-PSE-vastuita sekä laitos- ja yritysvastuita, lasketaan seuraavien kaavojen mukaisesti: ◄

$$Riskipainotettujen\ vastuiden\ yhteismäärä = RW \cdot vastuuarvo$$

jossa riskipaino (RW) määritellään seuraavasti:

i) jos PD = 0, RW:n on oltava 0;

ii) jos PD = 1, ts. maksukyvyttömien vastuiden osalta

— jos laitokset soveltavat 161 artiklan 1 kohdassa säädettyjä LGD-arvoja, RW:n on oltava 0;

▼C2

— jos laitokset käyttävät omia LGD-estimaatteja, RW:n on oltava $RW = (\max\{0; 12{,}5 \cdot (LGD - EL_{BE})\})$;

▼B

jossa parhaan kyvyn mukaan tehty arvio (Expected Loss Best Estimate), jäljempänä 'EL_{BE}', on laitoksen 181 artiklan 1 kohdan h alakohdan mukaisesti parhaan kykynsä mukaan tekemä arvio maksukyvyttömän vastuun aiheuttamasta odotetusta tappiosta;

▼M17

iii) jos 0 < PD < 1, niin

$$\mathrm{RW} = \left(\mathrm{LGD} \cdot N\left(\frac{1}{\sqrt{1-R}} \cdot G(\mathrm{PD}) + \sqrt{\frac{R}{1-R}} \cdot G(0{,}999) \right) - \mathrm{LGD} \cdot \mathrm{PD} \right) \cdot \frac{1 + (\mathrm{M} - 2{,}5) \cdot b}{1 - 1{,}5 \cdot b} \cdot 12{,}5$$

jossa

N = standardoitua normaalijakaumaa noudattavan satunnaismuuttujan kumulatiivinen kertymäfunktio, eli N(x) on se todennäköisyys, että normaalijakaumaa noudattava satunnaismuuttuja, jonka keskiarvo on 0 ja varianssi 1, on yhtä suuri tai pienempi kuin x;

G = standardoitua normaalijakaumaa noudattavan satunnaismuuttujan käänteinen kumulatiivinen kertymäfunktio, eli jos x = G(z), x on arvo, jolla N(x) = z;

R = korrelaatiokerroin, joka määritellään seuraavasti:

$$R = 0{,}12 \cdot \frac{1 - e^{-50 \cdot \mathrm{PD}}}{1 - e^{-50}} + 0{,}24 \cdot \left(1 - \frac{1 - e^{-50 \cdot \mathrm{PD}}}{1 - e^{-50}} \right)$$

b = maturiteettioikaisukerroin, joka määritellään seuraavasti:

$$b = 0{,}11852 - 0{,}05478 \bullet lnPD^2;$$

M = vuosina ilmaistu maturiteetti, joka määritetään 162 artiklan mukaisesti.

2. Kun on kyse suuriin säänneltyihin finanssialan yhteisöihin ja säätelemättömiin rahoitusalan yhteisöihin liittyvistä vastuista, tapauksen mukaan joko 1 kohdan iii alakohdassa tai 4 kohdassa tarkoitettu korrelaatiokerroin R on kerrottava kertoimella 1,25 laskettaessa kyseisten vastuiden riskipainoja.

———————

▼B

4. Laitokset voivat soveltaa 1 kohdan iii alakohdan mukaista korrelaatiokaavaa laskiessaan yritysvastuiden riskipainoja niiltä yrityksiltä oleviin vastuisiin, jotka kuuluvat ryhmään, jonka vuotuinen kokonaisliikevaihto on alle 50 miljoonaa euroa. Tässä kaavassa S on vuotuinen kokonaisliikevaihto miljoonina euroina, kun 5 miljoonaa euroa ≤ S ≤ 50 miljoonaa euroa. Alle 5 miljoonan euron liikevaihto merkitään kaavaan 5 miljoonan euron liikevaihdoksi. Ostettujen saamisten osalta vuotuinen kokonaisliikevaihto on ryhmän sisältämillä yksittäisillä vastuilla painotettu keskiarvo.

$$R = 0.12 \cdot \frac{1 - e^{-50 \cdot PD}}{1 - e^{-50}} + 0.24 \cdot \left(1 - \frac{1 - e^{-50 \cdot PD}}{1 - e^{-50}} \right) - 0.04 \cdot \left(1 - \frac{\min\{\max\{5, \mathrm{S}\}, 50\} - 5}{45} \right)$$

▼B

Laitosten on käytettävä konsolidoidun yritysryhmän vuotuisen kokonaisliikevaihdon sijaan taseen loppusummaa, jos vuotuinen kokonaisliikevaihto ei anna riittävää kuvaa yrityksen koosta ja taseen loppusumma on tarkoituksenmukaisempi indikaattori.

5. Erityiskohteiden rahoitukseen liittyville vastuille, joiden osalta laitos ei pysty osoittamaan, että 6 osassa esitetyt maksukyvyttömyyden todennäköisyyttä koskevat vähimmäisvaatimukset täyttyvät, laitoksen on sovellettava riskipainoja taulukon 1 mukaisesti seuraavasti:

Taulukko 1

Jäljellä oleva maturiteetti	Alaryhmä 1	Alaryhmä 2	Alaryhmä 3	Alaryhmä 4	Alaryhmä 5
Alle 2,5 vuotta	50 %	70 %	115 %	250 %	0 %
Vähintään 2,5 vuotta	70 %	90 %	115 %	250 %	0 %

Määrittäessään riskipainoja erityiskohteiden rahoitukseen liittyville vastuille laitosten on otettava huomioon seuraavat tekijät: taloudellinen asema, poliittinen ja oikeudellinen ympäristö, liiketoimen ja/tai omaisuuserän ominaispiirteet sekä järjestäjän ja kehittäjän asema mukaan lukien julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksien synnyttämät tulovirrat ja turvallisuuspaketti.

6. Ostettujen yrityssaamistensa osalta laitosten on noudatettava 184 artiklassa säädettyjä vaatimuksia. Sellaisten ostettujen yrityssaamisten osalta, jotka täyttävät lisäksi 154 artiklan 5 kohdassa säädetyt edellytykset, ja jos laitoksen olisi käytännössä liian hankala soveltaa 6 jaksossa kyseisenkaltaisille saamisille säädettyjä yrityssaamisten riskinmääritysstandardeja, voidaan käyttää 6 jaksossa säädettyjä vähittäisvastuiden riskinmääritysstandardeja.

▼M5

7. Saatavien ostaja tai vakuuden tai osittaisen takauksen edunsaaja voi käsitellä ostettuja yrityssaamisia, hyvitettäviä ostohinnan alennuksia, vakuuksia tai osittaisia takauksia, jotka tarjoavat suojaa maksukyvyttömyydestä aiheutuvien tappioiden, laimentumisesta aiheutuvien tappioiden tai molempien suuririskisimmälle osalle 5 luvun 3 jakson 2 ja 3 alajakson mukaisesti riskien suojauksena suuririskisimmän osan osalta. Hyvitettävän ostohinnan alennuksen tarjoavan myyjän ja vakuuden tai osittaisen takauksen tarjoajan on käsiteltävä niitä suuririskisimpään positioon liittyvänä vastuuna 5 luvun 3 jakson 2 ja 3 alajakson mukaisesti.

8. Jos laitos tarjoaa luottoriskin suojausta useille vastuille sillä edellytyksellä, että n:s vastuisiin liittyvä maksukyvyttömyys laukaisee maksuvelvollisuuden ja kyseinen maksuvelvollisuuden laukaiseva tapahtuma johtaa sopimuksen purkamiseen, riskipainotetun vastuuerän määrittämiseksi koriin kuuluvien vastuiden riskipainot lasketaan yhteen (pois lukien n-1-vastuut), jos 12,5:llä kerrottu odotettavissa olevien tappioiden yhteismäärä ja riskipainotettu vastuuerä ei ylitä 12,5:llä kerrottua luottojohdannaisen tarjoaman suojan nimellismäärää. Yhteenlasketuista vastuista vähennettävät n-1-vastuut määritetään siten, että niihin sisältyvät ne vastuut, jotka tuottavat alemman riskipainotetun vastuuerän kuin mikään yhteenlaskettuihin vastuisiin kuuluva riskipainotettu vastuuerä. Positioihin korissa, joille laitos ei voi määrittää riskipainoa IRB-menetelmällä, sovelletaan 1 250 prosentin riskipainoa.

▼M17

9. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään, miten laitosten on otettava huomioon 5 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetut tekijät soveltaessaan riskipainoja erityiskohteiden rahoitukseen liittyviin vastuisiin.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 10 päivänä heinäkuuta 2026.

Siirretään komissiolle valta täydentää tätä asetusta hyväksymällä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

▼B

154 artikla

Riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä vähittäisvastuille

1. Riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä vähittäisvastuille lasketaan seuraavien kaavojen mukaisesti:

$$\textit{Riskipainotettujen vastuiden yhteismäärä} = RW \cdot \textit{vastuuarvo}$$

jossa riskipaino RW määritellään seuraavasti:

i) jos PD = 1, ts. maksukyvyttömien vastuiden osalta RW:n on oltava

$$RW = \max\{0{,}12.5 \cdot (LGD - EL_{BE})\};$$

jolloin EL_{BE} on laitoksen 181 artiklan 1 kohdan h alakohdan mukaisesti parhaan kykynsä mukaan tekemä arvio maksukyvyttömän vastuun aiheuttamasta odotetusta tappiosta;

▼M17

ii) jos PD < 1, niin

$$\mathrm{RW} = \left(\mathrm{LGD} \cdot N\left(\frac{1}{\sqrt{1-R}} \cdot G(\mathrm{PD}) + \sqrt{\frac{R}{1-R}} \cdot G(0{,}999)\right) - \mathrm{LGD} \cdot \mathrm{PD}\right) \cdot 12{,}5$$

jossa

N = standardoitua normaalijakaumaa noudattavan satunnaismuuttujan kumulatiivinen kertymäfunktio, eli N(x) on se todennäköisyys, että normaalijakaumaa noudattava satunnaismuuttuja, jonka keskiarvo on 0 ja varianssi 1, on yhtä suuri tai pienempi kuin x;

G = standardoitua normaalijakaumaa noudattavan satunnaismuuttujan käänteinen kumulatiivinen kertymäfunktio, eli jos x = G(z), x on arvo, jolla N(x) = z;

R = korrelaatiokerroin, joka määritellään seuraavasti:

$$R = 0{,}03 \cdot \frac{1 - e^{-35 \cdot \mathrm{PD}}}{1 - e^{-35}} + 0{,}16 \cdot \left(1 - \frac{1 - e^{-35 \cdot \mathrm{PD}}}{1 - e^{-35}}\right)$$

▼M17

_____

3. Kun on kyse vähittäisvastuista, jotka eivät ole maksukyvyttömyystilassa ja jotka on suojattu kokonaan tai osittain asuinkiinteistöllä, 1 kohdan mukaisen korrelaatiokaavan tuottama luku korvataan korrelaatiokertoimella (R) 0,15.

Riskipainoa, joka on laskettu osittain asuinkiinteistöllä suojatulle vastuulle 1 kohdan ii alakohdan nojalla ottaen huomioon tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetty korrelaatiokerroin (R), sovelletaan sekä kyseisen vastuun suojattuun että sen suojaamattomaan osaan.

4. Kun on kyse QRRE-vastuista, jotka eivät ole maksukyvyttömyystilassa, 1 kohdan mukaisen korrelaatiokaavan tuottama luku korvataan korrelaatiokertoimella (R) 0,04.

Toimivaltaisten viranomaisten on tarkasteltava tappioasteiden suhteellista volatiliteettia samaan vastuutyyppiin kuuluvissa QRRE-vastuissa ja koko QRRE-vastuuryhmässä ja jaettava tietoja ehdot täyttävien uudistettavien vähittäisvastuiden ominaispiirteistä eri jäsenvaltioiden ja EPV:n kanssa.

▼B

5. Jotta ostettuja saamisia voidaan pitää vähittäisvastuina, niiden on täytettävä 184 artiklassa säädetyt vaatimukset ja seuraavat edellytykset:

a) laitos on ostanut saamiset ulkopuoliselta kolmannelta eikä sen vastuisiin kyseiseltä velalliselta sisälly vastuita, joiden alullepanija laitos itse on suoraan tai välillisesti;

b) myyjän ja velallisen on määritettävä ostettavat saamiset markkinaperusteisesti. Sallittuja eivät ole yritysten väliset myyntisaamiset eivätkä keskenään kauppaa käyvien yritysten väliset saamiset, jotka liittyvät vastatileihin;

c) ostajana toimivalla laitoksella on oikeus saada kaikki ostettujen saamisten tuotot tai suhteellinen osuus tuotoista; ja

d) ostettujen saamisten muodostaman salkun on oltava riittävän hajautettu.

▼M5

6. Saatavien ostaja tai vakuuden tai osittaisen takauksen edunsaaja voi käsitellä ostettuja vähittäissaamisia, hyvitettäviä ostohinnan alennuksia, vakuuksia tai osittaisia takauksia, jotka tarjoavat suojaa maksukyvyttömyydestä aiheutuvien tappioiden, laimentumisesta aiheutuvien tappioiden tai molempien suuririskisimmälle osalle 5 luvun 3 jakson 2 ja 3 alajakson mukaisesti riskien suojauksena suuririskisimmän osan osalta. Hyvitettävän ostohinnan alennuksen tarjoavan myyjän ja vakuuden tai osittaisen takauksen tarjoajan on käsiteltävä niitä suuririskisimpään positioon liittyvänä vastuuna 5 luvun 3 jakson 2 ja 3 alajakson mukaisesti.

▼B

7. Ostettujen vähittäissaamisten sammioihin, joiden osalta ostajana toimivat luottolaitokset eivät pysty erottamaan kiinteistövakuudellisia vastuita ja ehdot täyttäviä uudistettavia vähittäisvastuita muista vähittäisvastuista, on sovellettava riskipainofunktiota, joka tuottaa kyseisille vastuille korkeimmat omien varojen vaatimukset.

▼M17

_____

▼B

156 artikla

Riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä muille luottovelvoitteisiin kuulumattomille omaisuuserille

Riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä muille luottovelvoitteisiin kuulumattomille omaisuuserille on laskettava seuraavan kaavan mukaisesti:

Riskipainotettujen vastuiden yhteismäärä = 100 prosenttia vastuuarvosta,

lukuun ottamatta seuraavia:

a) käteinen raha ja vastaavat erät sekä kultasaamisten takaamat omissa holveissa säilytetyt tai allokoidut kultaharkot, jolloin on sovellettava 0 prosentin riskipainoa;

b) kun saaminen on leasing-omaisuuserien jäännösarvo, jolloin se lasketaan seuraavasti:

$$\frac{1}{t} \cdot 100\ \% \cdot \textit{exposure value}$$

jossa t on suurempi kuin 1 ja jäljellä olevan leasing-sopimuksen kauden kokonaisten vuosien määrää kuvaava lähin luku.

3 Alajakso

Riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän laskeminen ostettujen saamisten laimentumisriskille

157 artikla

Riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä ostettujen saamisten laimentumisriskille

1. Laitosten on laskettava ostettujen yritys- ja vähittäissaamisten laimentumisriskin riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä 153 artiklan 1 kohdassa säädetyn kaavan mukaisesti.

2. Laitosten on määritettävä riskiparametrit PD ja LGD 4 jakson mukaisesti.

3. Laitosten on määritettävä vastuuarvo 5 jakson mukaisesti.

4. Sovellettaessa tätä artiklaa maturiteetin (M) arvo on yksi vuosi.

▼B

5. Toimivaltaisten viranomaisten on vapautettava laitos ostettujen yritys- tai vähittäissaamisten laimentumisriskin riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärien laskemisesta ja tunnustamisesta, jos laitos on osoittanut toimivaltaisten viranomaisten hyväksymällä tavalla, että kyseiseen laitokseen liittyvä laimentumisriski on vähäinen tämäntyyppisten vastuiden osalta.

▼M17

6. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään

a) menetelmä, jolla lasketaan riskipainotetut vastuuerät ostettujen saamisten laimentumisriskille, mukaan lukien 160 artiklan 4 kohdan mukainen luottoriskin vähentämisen hyväksyminen, sekä edellytykset vaihtoehtoisen menetelmän (fall-back approach) mukaiselle omien estimaattien ja parametrien käytölle;

b) 5 kohdassa tarkoitettua vastuutyyppiä koskevan epäolennaisuuskriteerin arvioiminen.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 10 päivänä heinäkuuta 2027.

Siirretään komissiolle valta täydentää tätä asetusta hyväksymällä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

▼B

3 Jakso

Odotetut tappiot

158 artikla

Kohtelu vastuutyypeittäin

1. Laskettaessa odotettujen tappioiden yhteismäärää kuhunkin vastuuseen on käytettävä samaa PD-, LGD- ja vastuuarvoa kuin laskettaessa riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärää 151 artiklan mukaisesti.

2. Odotettujen tappioiden yhteismäärä on laskettava arvopaperistetuista vastuista 5 luvun mukaisesti

3. Odotettujen tappioiden yhteismäärän on oltava nolla 147 artiklan 2 kohdan g alakohdassa tarkoitettuun vastuuryhmään "muut luottovelvoitteisiin kuulumattomat erät" kuuluvista vastuista.

4. Kun kyse on 152 artiklassa tarkoitetun yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavan yrityksen (CIU) osuuksien tai osakkeiden muodossa olevista vastuista, odotettujen tappioiden yhteismäärä on laskettava tässä artiklassa säädettyjen menetelmien mukaisesti.

▼M17

5. Kun kyse on yritys-, laitos-, valtio- ja keskuspankkivastuista sekä saamisista aluehallinnoilta, paikallisviranomaisilta ja julkisyhteisöiltä ja julkisoikeudellisilta laitoksilta sekä vähittäisvastuista, odotettu tappio (EL) ja odotettujen tappioiden yhteismäärä on laskettava seuraavien kaavojen mukaisesti:

*Odotettu tappio (EL) = PD * LGD*

Odotettujen tappioiden yhteismäärä = EL [kerrottuna] vastuuarvolla.

Jos laitokset käyttävät omia LGD-estimaattejaan, maksukyvyttömien vastuiden (PD = 100 %) EL-arvon on oltava EL_{BE}, eli laitoksen paras estimaatti maksukyvyttömän vastuun odotetulle tappiolle 181 artiklan 1 kohdan h alakohdan mukaisesti.

▼B

6. EL-arvot sellaisille erityisrahoitusvastuille, joiden riskipainoja laskettaessa laitokset soveltavat 153 artiklan 5 kohdan mukaisia menetelmiä, on määritettävä taulukon 2 mukaisesti.

Taulukko 2

Jäljellä oleva maturiteetti	Ryhmä 1	Ryhmä 2	Ryhmä 3	Ryhmä 4	Ryhmä 5
Alle 2,5 vuotta	0 %	0,4 %	2,8 %	8 %	50 %
Vähintään 2,5 vuotta	0,4 %	0,8 %	2,8 %	8 %	50 %

▼M17

_____

▼M8

9 a. Odotettujen tappioiden yhteismäärä, joka aiheutuu sellaisesta vähimmäisarvoa koskevasta sitoumuksesta, joka täyttää kaikki 132 c artiklan 3 kohdassa säädetyt vaatimukset, on nolla.

▼B

10. Odotettujen tappioiden yhteismäärä on laskettava ostettujen saamisten laimentumisriskille seuraavien kaavojen mukaisesti:

$$Odotettu\ tappio\ (EL) = PD \cdot LGD$$

$$Odotettujen\ tappioiden\ yhteismäärä = EL \cdot vastuuarvo.$$

▼M17

159 artikla

Odotetun tappion määrien, IRB-alijäämän ja IRB-ylijäämän käsittely

1. Laitosten on vähennettävä 158 artiklan 5, 6 ja 10 kohdassa tarkoitettuihin vastuisiin liittyvät odotetun tappion määrät kaikkien seuraavien summasta:

▼M17

a) kyseisiin vastuisiin liittyvät yleiset ja erityiset luottoriskioikaisut, jotka lasketaan 110 artiklan mukaisesti;

b) vastapuolen maksukyvyttömyydestä johtuvat 34 artiklan mukaisesti määritettävät muut arvonoikaisut, jotka liittyvät vastuisiin, joiden osalta odotetun tappion määrät lasketaan 158 artiklan 5, 6 ja 10 kohdan mukaisesti;

c) muut kyseisiin vastuisiin liittyvät omien varojen vähennykset kuin 36 artiklan 1 kohdan m alakohdan mukaisesti tehdyt vähennykset.

Jos ensimmäisen alakohdan mukaisesti suoritetun laskelman tuloksena saadaan positiivinen määrä, saatua määrää kutsutaan ”IRB-ylijäämäksi”. Jos ensimmäisen alakohdan mukaisesti suoritetun laskelman tuloksena saadaan negatiivinen määrä, saatua määrää kutsutaan ”IRB-alijäämäksi”.

2. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetussa laskennassa laitosten on käsiteltävä 166 artiklan 1 kohdan mukaisesti määritettyjä, maksukyvyttömyystilassa ostettuihin, taseeseen sisältyviin vastuisiin liittyviä alennuksia samalla tavalla kuin erityisiä luottoriskioikaisuja. Sellaisiin taseeseen sisältyviin vastuisiin, jotka eivät ostettaessa olleet maksukyvyttömyystilassa, liittyviä alennuksia ei saa sisällyttää IRB-alijäämän tai IRB-ylijäämän laskentaan. Maksukyvyttömyystilassa oleviin vastuisiin liittyviä erityisiä luottoriskioikaisuja ei saa käyttää kattamaan muihin vastuisiin liittyviä odotetun tappion määriä. IRB-alijäämän tai IRB-ylijäämän laskentaan ei saa sisällyttää arvopaperistettuihin vastuisiin liittyviä odotetun tappion määriä eikä niihin liittyviä yleisiä tai erityisiä luottoriskioikaisuja.

▼B

4 Jakso

PD, LGD ja maturiteetti

▼M17

–1 alajakso

Jäsenvaltioiden keskushallintojen ja keskuspankkien tai EKP:n antamilla takauksilla katetut vastuut

159 a artikla

PD-, LGD- ja CCF-riskiparametrilattioiden soveltamatta jättäminen

Jos vastuu on 3 lukua ja erityisesti 160 artiklan 1 kohtaa, 161 artiklan 4 kohtaa, 164 artiklan 4 kohtaa ja 166 artiklan 8 c kohtaa sovellettaessa katettu keskushallinnon tai keskuspankin taikka EKP:n antamalla hyväksyttävällä takauksella, PD-, LGD- ja CCF-riskiparametrilattioita ei sovelleta kyseisen takauksen kattamaan vastuun osaan. Vastuun siihen osaan, jota takaus ei kata, on kuitenkin sovellettava asiaankuuluvia PD-, LGD- ja CCF-riskiparametrilattioita.

▼B

1 Alajakso

▼M17

Yritys-, laitos-, valtio- ja keskuspankkivastuut sekä saamiset aluehallinnoilta, paikallisviranomaisilta ja julkisyhteisöiltä ja julkisoikeudellisilta laitoksilta

▼B

160 artikla

Maksukyvyttömyyden todennäköisyys (PD)

▼M17

1. Kun on kyse vastuista, jotka kuuluvat 147 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tai c alakohdan i, ii tai iii alakohdassa tarkoitettuihin vastuuryhmiin, ja tarkoituksena on ainoastaan laskea riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärät ja odotetun tappion määrät kyseisille vastuille erityisesti 153 ja 157 artiklan ja 158 artiklan 1, 5 ja 10 kohdan soveltamiseksi, PD-arvo, jota käytetään kunkin vastuun syöttötietona riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärien ja odotettujen tappioiden laskentakaavoissa, ei saa olla pienempi kuin seuraava PD-riskiparametrilattian arvo: 0,05 %.

1 a. Kun on kyse vastuista, jotka kuuluvat 147 artiklan 2 kohdan aa alakohdan i tai ii alakohdassa tarkoitettuihin vastuuryhmiin, ja tarkoituksena on ainoastaan laskea riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärät ja odotetun tappion määrät kyseisille vastuille, PD-arvo, jota käytetään kunkin vastuun syöttötietona riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärien ja odotettujen tappioiden laskentakaavoissa, ei saa olla pienempi kuin seuraava PD-riskiparametrilattian arvo: 0,03 %.

▼B

2. Sellaisten ostettujen yrityssaamisten, joiden osalta laitos ei pysty arvioimaan PD-lukuja tai sen PD-estimaatit eivät täytä 6 jaksossa asetettuja vaatimuksia, vastuita koskevat PD-luvut on määritettävä seuraavien menetelmien mukaisesti:

a) ostettuja yrityssaamisia koskevien etuoikeudeltaan parempien vaateiden PD-luku on laitoksen EL-estimaatti jaettuna kyseisten saamisten LGD-luvulla;

b) ostettuja yrityssaamisia koskevien etuoikeudeltaan huonompien vaateiden PD-luku on laitoksen EL-estimaatti;

c) laitos, joka on saanut toimivaltaiselta viranomaiselta luvan käyttää omia LGD-estimaattejaan yritysvastuisiin 143 artiklan nojalla ja joka pystyy jakamaan ostettujen yrityssaamisten EL-estimaattinsa PD- ja LGD-estimaateiksi toimivaltaisen viranomaisen luotettavana pitämällä tavalla, voi käyttää tämän jakamisen tuloksena saatavaa PD-estimaattia.

3. Maksukyvyttömien vastapuolten PD-luku on 100 prosenttia.

▼M17

4. Kun on kyse takauksen luonteisen luottosuojan kattamasta vastuusta, laitos, joka käyttää omia LGD-estimaatteja 143 artiklan mukaisesti sekä takauksen luonteisella luottosuojalla katetun vastuun että luottosuojan tarjoajaan liittyvien vertailukelpoisten välittömien vastuiden osalta, voi ottaa takauksen luonteisen luottosuojan huomioon PD-luvussa 183 artiklan mukaisesti.

———————

▼M17

6. Kun on kyse ostettuihin yrityssaamisiin kohdistuvasta laimentumisriskistä, PD-luvun on oltava yhtä suuri kuin laitoksen EL-estimaatit laimentumisriskille. Laitos, joka on saanut toimivaltaiselta viranomaiselta luvan käyttää omia LGD-estimaatteja yritysvastuiden osalta 143 artiklan nojalla ja joka pystyy jakamaan ostettujen yrityssaamisten laimentumisriskiä koskevan EL-estimaattinsa PD- ja LGD-luvuiksi toimivaltaisen viranomaisen luotettavana pitämällä tavalla, voi käyttää kyseisen jakamisen tuloksena saatavia PD-estimaatteja. Laitokset voivat ottaa takauksen luonteisen luottosuojan huomioon PD-luvussa 4 luvun mukaisesti.

7. Laitos, joka on saanut toimivaltaiselta viranomaiselta luvan käyttää omia LGD-estimaatteja ostettujen yrityssaamisten laimentumisriskin osalta 143 artiklan mukaisesti, voi ottaa takauksen luonteisen luottosuojan huomioon mukauttamalla PD-lukuja 161 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

▼B

161 artikla

Tappio-osuus (LGD)

1. Laitosten on käytettävä seuraavia LGD-arvoja:

▼M17

a) keskushallintoihin ja keskuspankkeihin, finanssialan yhteisöihin ja aluehallintoihin, paikallisviranomaisiin sekä julkisyhteisöihin ja julkisoikeudellisiin laitoksiin liittyvät ylimmän etuoikeusluokan vastuut, joilla ei ole hyväksyttyä vastikkeellista luottosuojaa: 45 %;

aa) muihin yrityksiin kuin finanssialan yhteisöihin liittyvät ylimmän etuoikeusluokan vastuut, joilla ei ole hyväksyttyä vastikkeellista luottosuojaa: 40 %;

▼B

b) etuoikeudeltaan huonommat vastuut, joilla ei ole hyväksyttävää vakuutta: 75 %;

▼M17

_____

▼B

d) katettuihin joukkovelkakirjalainoihin, joita voidaan kohdella 129 artiklan 4 tai 5 kohdan mukaisesti, voidaan soveltaa LGD-arvoa, joka on 11,25 prosenttia;

▼M17

e) ostettuihin yrityssaamisiin liittyvät ylimmän etuoikeusluokan vastuut, kun laitos ei kykene estimoimaan PD-lukuja tai sen PD-estimaatit eivät täytä 6 jaksossa säädettyjä vaatimuksia: 40 %;

▼B

f) ostetut etuoikeudeltaan huonommat yrityssaamiset, joiden osalta laitos ei kykene määrittämään PD-lukuja tai sen PD-estimaatit eivät täytä 6 jaksossa asetettuja vaatimuksia: 100 %;

▼M17

g) ostettujen yrityssaamisten laimentumisriski: 100 %.

▼B

2. Jos laitos on saanut toimivaltaiselta viranomaiselta luvan käyttää omia LGD-estimaattejaan yritysvastuisiin 143 artiklan nojalla ja se pystyy jakamaan ostettujen yrityssaamisten EL-estimaattinsa PD- ja LGD-luvuiksi toimivaltaisen viranomaisen luotettavana pitämällä tavalla, se voi käyttää laimentumis- ja maksukyvyttömyysriskin osalta tämän jakamisen tuloksena saatavaa LGD-estimaattia ostettuihin yrityssaamisiin.

▼M17

3. Kun on kyse takauksen luonteisen luottosuojan kattamasta vastuusta, laitos, joka käyttää omia LGD-estimaatteja 143 artiklan nojalla sekä takauksen luonteisella luottosuojalla katetun vastuun että luottosuojan tarjoajaan liittyvien vertailukelpoisten välittömien vastuiden osalta, voi ottaa takauksen luonteisen luottosuojan huomioon LGD-luvussa 183 artiklan mukaisesti.

4. Kun on kyse vastuista, jotka kuuluvat 147 artiklan 2 kohdan c alakohdan i, ii tai iii alakohdassa tarkoitettuihin vastuuryhmiin, ja tarkoituksena on ainoastaan laskea riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärät ja odotetun tappion määrät kyseisille vastuille erityisesti 153 artiklan 1 kohdan iii alakohdan, 157 artiklan ja 158 artiklan 1, 5 ja 10 kohdan soveltamiseksi ja käytetään omia LGD-estimaatteja, LGD-arvot, joita käytetään kunkin vastuun syöttötietoina riskipainotettujen vastuuerien määrien ja odotettujen tappioiden laskentakaavoissa, eivät saa olla pienempiä kuin seuraavat LGD-riskiparametrilattioiden arvot, ja ne on laskettava tämän artiklan 6 kohdan mukaisesti.

Taulukko 1

LGD-riskiparametrilattiat ($_{\text{LGD-floor}}$) vastuille, jotka kuuluvat 147 artiklan 2 kohdan c alakohdan i, ii tai iii alakohdassa tarkoitettuihin vastuuryhmiin

Vastuu ilman hyväksyttyä vastikkeellista luottosuojaa ($LGD_{U\text{-}floor}$)	Vastuu, joka on täysin suojattu hyväksytyllä vastikkeellisella luottosuojalla ($LGD_{S\text{-}floor}$)	
25 %	rahoitusvakuus	0 %
	saamiset	10 %
	asuin- tai liikekiinteistö	10 %
	muu reaalivakuus	15 %

5. Kun on kyse vastuista, jotka kuuluvat 147 artiklan 2 kohdan aa alakohdan i tai ii alakohdassa tarkoitettuihin vastuuryhmiin, ja tarkoituksena on ainoastaan laskea riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärät ja odotetun tappion määrät kyseisille vastuille ja erityisesti 153 artiklan 1 kohdan iii alakohdan, 157 artiklan ja 158 artiklan 1, 5 ja 10 kohdan soveltamiseksi, ja käytetään omia LGD-estimaatteja, LGD-arvo, jota käytetään syöttötietona riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärien ja odotettujen tappioiden laskentakaavoissa vastuille, joilla ei ole hyväksyttyä vastikkeellista luottosuojaa, ei saa olla pienempi kuin seuraava LGD-riskiparametrilattian arvo: 5 %.

6. Sovellettaessa tämän artiklan 4 kohtaa on sovellettava LGD-riskiparametrilattioita, jotka esitetään hyväksytyllä vastikkeellisella luottosuojalla täysin suojatuille vastuille kyseisen kohdan taulukossa 1, edellyttäen, että vastikkeellisen luottosuojan arvo sen jälkeen, kun on sovellettu asianmukaisia volatiliteettikorjauksia H_c ja H_{fx} 230 artiklan mukaisesti, on vähintään yhtä suuri kuin kohde-etuuteen liittyvän vastuun arvo.

Tämän artiklan 4 kohdan ja siihen liittyvien asiaankuuluvien korjausten H_c ja H_{fx} soveltamiseksi 230 artiklan mukaisesti vastikkeellinen luottosuoja on otettava tämän luvun mukaisesti huomioon. Tällöin 230 artiklassa olevan 1 taulukon ”muun reaalivakuuden” tyyppisellä vastikkeellisella luottosuojalla tarkoitetaan ”muuta reaalivakuutta tai muuta hyväksyttävää vakuutta”.

LGD-riskiparametrilattia (LGD_{floor}), jota on sovellettava vastikkeellisella luottosuojalla osittain suojattuun vastuuseen, saadaan laskemalla painotettu keskiarvo $LGD_{U\text{-}floor}$-riskiparametrilattialle, joka koskee vastuun sitä osaa, jota ei ole suojattu vastikkeellisella luottosuojalla, ja $LGD_{S\text{-}floor}$-riskiparametrilattialle, joka koskee vastuun täysin suojattua osaa, seuraavasti:

▼M17

$$LGD_{floor} = LGD_{U\text{-}floor} \cdot \frac{E_U}{E \cdot (1 + H_E)} + LGD_{S\text{-}floor} \cdot \frac{E_S}{E \cdot (1 + H_E)}$$

jossa

$LGD_{U\text{-}floor}$ ja $LGD_{S\text{-}floor}$ ovat asianmukaiset taulukossa 1 esitetyt lattioiden arvot;

E, E_S, E_U ja H_E määritetään 230 artiklan $_{\text{mukaisesti}}$.

7. Jos laitos, joka käyttää omia LGD-estimaatteja tietyntyyppisten vakuudettomien yritysvastuiden ja vakuudettomien saamisten aluehallinnoilta, paikallisviranomaisilta ja julkisyhteisöiltä ja julkisoikeudellisilta laitoksilta osalta, ei kykene ottamaan omassa LGD-estimaatissa huomioon sellaisen vastikkeellisen luottosuojan vaikutusta, jolla suojataan jotakin kyseiseen vastuutyyppiin kuuluvista vastuista, sen vuoksi, että tietoja kyseisestä vastikkeellisesta luottosuojasta aiheutuvista palautuksista ei ole, laitos saa soveltaa 230 artiklassa säädettyä kaavaa mutta siten, että kyseisessä kaavassa olevan LGD_U-muuttujan on oltava laitoksen oma vakuudettomien vastuiden LGD-estimaatti. Siinä tapauksessa vastikkeellinen luottosuoja voidaan ottaa huomioon 4 luvun mukaisesti, ja laitoksen oma LGD-estimaatti, jota käytetään LGD_U-muuttujana, on laskettava taustalla olevia tappioita koskevien tietojen perusteella ilman kyseisestä vastikkeellisesta luottosuojasta aiheutuvia palautuksia.

▼B

162 artikla

Maturiteetti

▼M17

1. Sellaisten vastuiden maturiteettiarvoa, jäljempänä ”M” tai ”M-arvo”, joiden osalta laitos ei ole saanut toimivaltaiselta viranomaiselta lupaa käyttää omia LGD-estimaatteja, on sovellettava johdonmukaisesti, ja se on joko 2,5 vuotta, lukuun ottamatta arvopapereilla toteutettavista rahoitustoimista aiheutuvia vastuita, joiden M-arvo on 0,5 vuotta, tai vaihtoehtoisesti se on laskettava 2 kohdan mukaisesti.

▼B

2. ►M17 Niiden vastuiden osalta, joihin laitos soveltaa omia LGD-estimaatteja, maturiteettiarvo (M) on laskettava käyttämällä vuosina ilmaistuja ajanjaksoja tämän kohdan mukaisesti ja jollei tämän artiklan 3, 4 ja 5 kohdasta muuta johdu. Lukuun ottamatta 384 artiklan 2 kohdan tapauksia, joissa on käytettävä kyseisessä kohdassa erikseen määriteltyä M-arvoa, M-arvo voi olla enintään viisi vuotta. M on laskettava seuraavasti kaikissa seuraavissa tapauksissa: ◄

a) M-arvo lasketaan seuraavan kaavan mukaisesti rahoitusvälineelle, jonka kassavirta on ennalta tiedossa:

$$M = \max\left\{1, \min\left\{\frac{\sum_t t \cdot CF_t}{\sum_t CF_t}, 5\right\}\right\}$$

jossa CF_t kuvaa rahavirtoja (pääoma, korot ja palkkiot), jotka vastapuolen on sopimusperusteisesti maksettava hetkellä t;

▼B

b) päänettoutussopimuksen soveltamisalaan kuuluvien johdannaisten M on vastuun jäljellä olevan maturiteetin painotettu keskiarvo siten, että M-arvo on vähintään yksi vuosi, ja maturiteettia painotettaessa on käytettävä kunkin vastuun nimellisarvoa;

c) liitteessä II luetelluista kokonaan tai lähes kokonaan vakuudellisista johdannaissopimuksista ja kokonaan tai lähes kokonaan vakuudelliseen limiittiluotonantoon (margin lending) liittyvistä liiketoimista, jotka kuuluvat päänettoutussopimuksen soveltamisalaan, aiheutuviin vastuisiin sovellettava M-arvo on sellaisten liiketoimien jäljellä olevien maturiteettien painotettu keskiarvo, joissa M-arvo on vähintään 10 päivää;

d) päänettoutussopimuksen soveltamisalaan kuuluvien takaisinostotransaktioiden taikka arvopaperien tai hyödykkeiden lainaksiantamisen tai -ottamisen M-arvo on sellaisten liiketoimien jäljellä olevien maturiteettien painotettu keskiarvo, joissa M-arvo on vähintään 5 päivää. Maturiteettia painotettaessa on käytettävä kunkin liiketoimen nimellisarvoa;

▼M17

da) päänettoutussopimuksen soveltamisalaan kuuluvan vakuudellisen luotonannon M-arvo on sellaisten liiketoimien jäljellä olevien maturiteettien painotettu keskiarvo, joissa M-arvo on vähintään 20 päivää; maturiteettia painotettaessa on käytettävä kunkin liiketoimen nimellisarvoa;

db) sellaisen päänettoutussopimuksen, johon sisältyy useampi kuin yksi tämän kohdan c, d tai da alakohtaa vastaavista liiketoimityypeistä, M-arvo on sellaisten liiketoimien jäljellä olevien maturiteettien painotettu keskiarvo, joissa M-arvo on vähintään kyseisten liiketoimien pisin sovellettavissa oleva vuosina ilmaistu pitoaika, jota sovelletaan 224 artiklan 2 kohdan mukaisesti tällaisiin liiketoimiin, tapauksen mukaan joko 10 päivää tai 20 päivää; maturiteettia painotettaessa on käytettävä kunkin liiketoimen nimellisarvoa;

▼B

e) kun kyse on laitoksesta, joka on saanut toimivaltaiselta viranomaiselta 143 artiklan nojalla luvan soveltaa omia PD-estimaattejaan ostettuihin yrityssaamisiin, nostettujen määrien M-arvo on ostettuihin saamisiin liittyvien vastuiden maturiteettien painotettu keskiarvo, siten että M-arvo on vähintään 90 päivää. Tätä samaa M-arvoa on sovellettava myös sitoviin saamisten ostosopimuksiin (committed purchase facility) kuuluviin nostamattomiin määriin, edellyttäen että järjestely sisältää tehokkaat kovenantit, ennenaikaisen kuoletuksen laukaisijat tai muut ominaisuudet, jotka suojaavat ostavaa laitosta sellaisten tulevien saamisten laadun merkittävältä heikkenemiseltä, jotka sen on ostettava järjestelyn voimassaoloaikana. Mikäli tällaista tehokasta suojaa ei ole, nostamattomien määrien M-arvo lasketaan seuraavien tekijöiden summana: pisin ostosopimuksen piiriin kuuluvien potentiaalisten saamisten maturiteeteista ja ostosopimuksen jäljellä oleva maturiteetti, siten että M-arvo on vähintään 90 päivää;

▼M17

f) muille kuin tässä kohdassa mainituille rahoitusvälineille tai, kun laitos ei pysty laskemaan M-arvoa a alakohdassa säädetyllä tavalla, M-arvo on jäljellä oleva enimmäisaika vuosina, jonka velallinen voi käyttää sopimusvelvoitteidensa, mukaan lukien pääoma, korot ja maksut, täysimääräiseen täyttämiseen, siten että M on vähintään yksi vuosi;

▼B

g) Kun kyse on laitoksista, jotka laskevat vastuuarvot käyttämällä 6 luvun 6 jaksossa esitettyä sisäisen mallin menetelmää, M-arvo on laskettava käyttämällä seuraavassa esitettyä kaavaa, kun kyse on vastuista, joihin ne soveltavat kyseistä menetelmää ja joilla nettoutusryhmän pisimmälle päivätyn sopimuksen maturiteetti on pidempi kuin yksi vuosi:

$$M = \min\left\{\frac{\sum_k EffectiveEE_{t_k} \cdot \Delta t_k \cdot df_{t_k} \cdot s_{t_k} + \sum_k \mathrm{EE}_{t_k} \cdot \Delta \mathrm{t_k} \cdot \mathrm{df}_{t_k} \cdot (1 - \mathrm{s}_{t_k})}{\sum_k EffectiveEE_{t_k} \cdot \Delta t_k \cdot df_{t_k} \cdot s_{t_k}}, 5\right\}$$

jossa

S_{t_k} = indikaattorimuuttuja (dummy), jonka arvo tulevana ajanjaksona t_k on 0, jos $t_k > 1$ vuosi, ja 1, jos $t_k \leq 1$;

EE_{t_k} = odotettu vastuu tulevaisuuden ajanjaksona t_k;

$EffectiveEE_{t_k}$ = efektiivinen odotettu vastuu tulevaisuuden ajanjaksona t_k;

df_{t_k} = riskitön diskonttaustekijä tulevaisuuden ajanjaksolle t_k;

Δt_k = $t_k - t_{k-1}$;

h) laitos, joka laskee vastuun yksipuolisen arvonoikaisun (credit valuation adjustment, CVA) käyttämällä sisäistä mallia, voi toimivaltaisten viranomaisten luvalla käyttää sisäisellä mallilla estimoitua luoton efektiivistä duraatiota M-arvona.

Nettoutusryhmiin, joissa kaikkien sopimusten alkuperäinen maturiteetti on alle vuoden, sovelletaan a alakohdassa olevaa kaavaa, jollei 2 kohdasta muuta johdu;

▼M17

i) kun kyse on laitoksista, jotka laskevat vastuun arvonoikaisuriskin omien varojen vaatimukset tietyn vastapuolen kanssa toteutettujen liiketoimien osalta käyttämällä 382 a artiklan 1 kohdan a tai b alakohdassa tarkoitettuja menetelmiä, M saa olla 153 artiklan 1 kohdan iii alakohdassa säädetyssä kaavassa enintään 1 laskettaessa riskipainotettuja vastuueriä samojen liiketoimien vastapuoliriskin osalta tapauksen mukaan 92 artiklan 4 kohdan a tai g alakohdan mukaisesti;

j) uudistettavien vastuiden M-arvo on määritettävä käyttämällä luottojärjestelyn viimeistä mahdollista sopimuksenmukaista päättymispäivää; laitokset eivät saa käyttää nykyisten nostojen takaisinmaksupäivää, jos kyseinen päivä ei ole luottojärjestelyn viimeinen mahdollinen sopimuksenmukainen päättymispäivä.

▼B

3. ►M17 Jos dokumentointi edellyttää päivittäistä nettoarvon tilitystä ja uudelleenarvostamista ja sisältää säännöksiä, joiden nojalla vakuus voidaan realisoida tai nettouttaa nopeasti maksukyvyttömyystilanteessa tai silloin, kun nettoarvoa ei pystytä tilittämään, M-arvo on liiketoimien jäljellä olevien maturiteettien painotettu keskiarvo ja vähintään yksi päivä seuraaville: ◄

▼B

a) liitteessä II luetellut kokonaan tai lähes kokonaan vakuudelliset johdannaissopimukset;

b) kokonaan tai lähes kokonaan vakuudellinen limiittiluotonanto (margin lending);

c) takaisinostotransaktioihin tai arvopaperien tai hyödykkeiden lainaksiantamiseen tai -ottamiseen liittyvät liiketoimet.

Lisäksi sellaisten hyväksyttävien lyhytaikaisten vastuiden M-arvo, jotka eivät ole osa laitoksen vastapuolelle myöntämää jatkuvaa rahoitusta, on vähintään yksi päivä. Hyväksyttäviin lyhytaikaisiin vastuisiin sisältyvät

▼M9

a) sellaiset laitoksiin tai sijoituspalveluyrityksiin liittyvät vastuut, jotka johtuvat valuutanvaihtoon liittyvien velvoitteiden selvityksestä;

▼M17

b) itsestään kuittaantuvat (self-liquidating) lyhytaikaiset ulkomaankaupan rahoitukseen liittyvät liiketoimet ja ostetut yrityssaamiset edellyttäen, että asianomaisten vastuiden jäljellä oleva maturiteetti on enintään yksi vuosi;

▼B

c) sellaisista arvopaperien ostojen ja myyntien selvityksistä aiheutuvat vastuut, joissa tavanomainen toimitusaika on kaksi pankkipäivää;

d) vastuut, jotka aiheutuvat sähköisesti siirrettävistä käteissuorituksista ja sähköisten maksutapahtumien selvityksestä sekä etukäteen maksetuista kustannuksista, mukaan luettuina sellaisista epäonnistuneista liiketoimista aiheutuvat tilinylitykset, jotka eivät ylitä sovittua vähäistä kiinteää pankkipäivien määrää;

▼M17

e) avatut ja vahvistetut rembursit, jotka ovat lyhytaikaisia, eli niiden maturiteetti on alle yksi vuosi ja ne ovat itsestään kuittaantuvia.

4. Laitokset voivat päättää määrittää 1 kohdan mukaisen M-arvon kaikille sellaisiin unioniin sijoittautuneisiin yrityksiin liittyville vastuille, jotka eivät ole suuryrityksiä, sen sijaan, että ne soveltaisivat 2 kohtaa.

▼B

5. Maturiteettieroja on käsiteltävä 4 luvussa säädetyllä tavalla.

▼M17

6. Jotta 2 kohdan c–d b alakohdassa ja 3 kohdassa tarkoitetut päivien vähimmäismäärät voitaisiin ilmaista vuosina, ne on jaettava luvulla 365,25.

▼B

2 Alajakso

Vähittäisvastuut

163 artikla

Maksukyvyttömyyden todennäköisyys (PD)

▼M17

1. Kun tarkoituksena on ainoastaan laskea riskipainotettujen vastuuerien määrät ja odotetun tappion määrät kyseisille vastuille erityisesti 154 ja 157 artiklan ja 158 artiklan 1, 5 ja 10 kohdan soveltamiseksi, kunkin vastuun PD-arvon, jota käytetään syöttötietona riskipainotettujen vastuuerien määrien ja odotettujen tappioiden laskentakaavoissa, on oltava suurempi kuin sisäiseen lainansaajaluokkaan tai -ryhmään, johon vähittäisvastuu kuuluu, liittyvä yhden vuoden PD-arvo ja seuraavat PD-riskiparametrilattian arvot:

▼M17

a) 0,1 prosenttia, kun on kyse luottolimiitteihin liittyvistä QRRE-vastuista;

b) 0,05 prosenttia, kun on kyse vähittäisvastuista, jotka eivät ole luottolimiitteihin liittyviä QRRE-vastuita.

▼B

2. Vastapuolten, tai mikäli luokitellaan vastuita, niin maksukyvyttömien vastuiden PD-luvun on oltava 100 prosenttia.

3. Ostettujen saamisten laimentumisriskin PD:n on oltava yhtä suuri kuin laimentumisriskin EL-estimaatit. Jos laitos pystyy jakamaan ostettujen saamisten laimentumisriskin EL-estimaattinsa PD- ja LGD-luvuiksi toimivaltaisten viranomaisten luotettavana pitämällä tavalla, se voi käyttää PD-estimaattia.

▼M17

4. Kun on kyse takauksen luonteisen luottosuojan kattamasta vastuusta, laitos, joka käyttää omia LGD-estimaatteja 143 artiklan mukaisesti luottosuojan tarjoajaan liittyvien vertailukelpoisten välittömien vastuiden osalta, voi ottaa takauksen luonteisen luottosuojan huomioon PD-luvussa 183 artiklan mukaisesti.

▼M8

164 artikla

Tappio-osuus (LGD)

▼M17

1. Laitosten on tuotettava omat LGD-estimaatit, jotka täyttävät tämän luvun 6 jaksossa asetetut vaatimukset ja jotka edellyttävät toimivaltaisten viranomaisten 143 artiklan mukaisesti myöntämää lupaa. Ostettujen saamisten laimentumisriskin osalta on käytettävä 100 prosentin suuruista LGD-arvoa. Jos laitos pystyy jakamaan ostettujen saamisten laimentumisriskiä koskevat odotetun tappion estimaattinsa PD- ja LGD-luvuiksi luotettavalla tavalla, se voi käyttää omia LGD-estimaattejaan.

2. Laitokset, jotka käyttävät omia LGD-estimaatteja 143 artiklan nojalla luottosuojan tarjoajaan liittyvien vertailukelpoisten välittömien vastuiden osalta, voivat ottaa takauksen luonteisen luottosuojan huomioon LGD-luvussa 183 artiklan mukaisesti.

———————

4. Kun tarkoituksena on ainoastaan laskea riskipainotettujen vastuuerien määrät ja odotetun tappion määrät vähittäisvastuille erityisesti 154 artiklan 1 kohdan ii alakohdan, 157 artiklan ja 158 artiklan 1, 5 ja 10 kohdan nojalla, kunkin vastuun LGD-arvo, jota käytetään syöttötietona riskipainotettujen vastuuerien määrien ja odotetun tappion laskentakaavoissa, ei saa olla pienempi kuin LGD-riskiparametrilattioiden arvot, jotka vahvistetaan taulukossa 1 ja lasketaan tämän artiklan 4 a kohdan mukaisesti:

Taulukko 1

LGD-riskiparametrilattiat (LGD_{floor}) vähittäisvastuille			
Vastuu ilman vastikkeellista luottosuojaa ($LGD_{U\text{-}floor}$)		Vastuu, joka on suojattu vastikkeellisella luottosuojalla ($LGD_{S\text{-}floor}$)	
Asuinkiinteistövakuudelliset vähittäisvastuut	Ei sovelleta	Asuinkiinteistövakuudelliset vähittäisvastuut	5 %

▼M17

LGD-riskiparametrilattiat (LGD_{floor}) vähittäisvastuille			
Vastuu ilman vastikkeellista luottosuojaa ($LGD_{U\text{-}floor}$)		Vastuu, joka on suojattu vastikkeellisella luottosuojalla ($LGD_{S\text{-}floor}$)	
QRRE-vastuu	50 %	QRRE-vastuu	Ei sovelleta
Muu vähittäisvastuu	30 %	Muu rahoitusvakuudellinen vähittäisvastuu	0 %
		Muu saamisilla suojattu vähittäisvastuu	10 %
		Muu asuin- tai liikekiinteistöllä suojattu vähittäisvastuu	10 %
		Muu vähittäisvastuu, joka on suojattu muulla reaalivakuudella	15 %

4 a. Sovellettaessa 4 kohtaa sovelletaan seuraavia säännöksiä:

a) LGD-riskiparametrilattioita, jotka esitetään 4 kohdassa olevassa taulukossa 1, on sovellettava sellaisella vastikkeellisella luottosuojalla suojattuihin vastuisiin, joka voidaan ottaa tämän luvun mukaisesti huomioon;

b) lukuun ottamatta tapauksia, joissa on kyse asuinkiinteistövakuudellisista vähittäisvastuista, tämän artiklan 4 kohdassa olevassa taulukossa 1 esitettyjä LGD-riskiparametrilattioita on sovellettava vastikkeellisella luottosuojalla täysin suojattuihin vastuisiin, kun vastikkeellisen luottosuojan arvo sen jälkeen, kun on sovellettu asiaankuuluvia volatiliteettikorjauksia 230 artiklan mukaisesti, on vähintään yhtä suuri kuin kohde-etuuteen liittyvän vastuun vastuuarvo; tähän liittyvien asiaankuuluvien korjausten H_c ja H_{fx} soveltamiseksi 230 artiklan mukaisesti vastikkeellinen luottosuoja on otettava tämän luvun mukaisesti huomioon;

c) lukuun ottamatta tapauksia, joissa on kyse asuinkiinteistövakuudellisista vähittäisvastuista, LGD-riskiparametrilattia, jota sovelletaan vastikkeellisella luottosuojalla osittain suojattuihin vastuisiin, lasketaan 161 artiklan 6 kohdassa säädetyn kaavan mukaisesti;

d) LGD-riskiparametrilattia, jota sovelletaan asuinkiinteistövakuudellisiin vähittäisvastuisiin, on vahvistettava 5 prosentiksi riippumatta siitä, minkä tasoinen vakuus asuinkiinteistö on.

▼M8

5. Jäsenvaltioiden on nimettävä 6 kohdan soveltamisesta vastaava viranomainen. Tämä viranomainen on joko toimivaltainen viranomainen tai nimetty viranomainen.

Jos jäsenvaltio on nimennyt tämän artiklan soveltamisesta vastaavaksi viranomaiseksi toimivaltaisen viranomaisen, kyseisen viranomaisen on varmistettava, että kansallisille elimille ja viranomaisille, joilla on makrovakausvalvontaan liittyviä tehtäviä, tiedotetaan asianmukaisesti toimivaltaisen viranomaisen aikomuksesta käyttää tätä artiklaa, ja että ne otetaan mukaan 6 kohdassa tarkoitettujen, kyseisen jäsenvaltion rahoitusvakauteen liittyvien ongelmien arviointiin.

▼M8

Jos jäsenvaltio on nimennyt tämän artiklan soveltamisesta vastaavaksi viranomaiseksi jonkin muun kuin toimivaltaisen viranomaisen, jäsenvaltioiden on annettava tarvittavat säännökset, joilla varmistetaan toimivaltaisen viranomaisen ja nimetyn viranomaisen asianmukainen koordinointi ja tietojenvaihto tämän artiklan asianmukaista soveltamista varten. Viranomaisten on erityisesti tehtävä tiivistä yhteistyötä ja vaihdettava kaikki mahdollisesti tarvittavat tiedot, jotta nimetty viranomainen voi hoitaa asianmukaisesti sille tämän artiklan mukaisesti määrätyt tehtävät. Tällä yhteistyöllä pyritään välttämään toimivaltaisten viranomaisten ja nimettyjen viranomaisten toimien päällekkäisyys tai epäjohdonmukaisuus sekä varmistamaan, että vuorovaikutus erityisesti tämän asetuksen 458 artiklan ja direktiivin 2013/36/EU 133 artiklan mukaisesti toteutettujen muiden toimenpiteiden kanssa otetaan asianmukaisesti huomioon.

▼M17

6. Tämän artiklan 5 kohdan mukaisesti nimetyn viranomaisen on 430 a artiklan nojalla koottujen tietojen ja muiden asiaankuuluvien indikaattoreiden perusteella ja ottaen huomioon kiinteistömarkkinoiden tulevat kehitysnäkymät arvioitava määräajoin ja vähintään kerran vuodessa, ovatko tämän artiklan 4 kohdassa esitetyt LGD-riskiparametrilattioiden arvot asianmukaisia asuinkiinteistövakuudellisiin vähittäisvastuisiin nähden tai kyseisen viranomaisen jäsenvaltion alueen yhdessä tai useammassa osassa sijaitsevilla asuinkiinteistöillä tai liikekiinteistöillä suojattuihin muihin vähittäisvastuisiin nähden.

Jos 5 kohdan mukaisesti nimetty viranomainen tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun arvioinnin perusteella toteaa, että 4 kohdassa tarkoitetut LGD-riskiparametrilattioiden arvot eivät ole riittävät, ja jos se katsoo, että LGD-riskiparametrilattioiden arvojen riittämättömyys voisi vaikuttaa haitallisesti sen jäsenvaltion nykyiseen tai tulevaan rahoitusvakauteen, se voi korottaa kyseisille, kyseisen viranomaisen jäsenvaltion alueen yhdessä tai useammassa osassa sijaitseville vastuille vahvistettuja LGD-riskiparametrilattioiden arvoja. Kyseisiä korkeampia LGD-riskiparametrilattioiden arvoja voidaan soveltaa myös tällaisten vastuiden yhteen tai useampaan kiinteistösegmenttiin.

Edellä 5 kohdan mukaisesti nimetyn viranomaisen on ilmoitettava asiasta EPV:lle ja EJRK:lle ennen tämän kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetun päätöksen tekemistä. EPV ja EJRK antavat lausuntonsa asianomaiselle jäsenvaltiolle yhden kuukauden kuluessa kyseisen ilmoituksen vastaanottamisesta. EPV ja EJRK julkaisevat tämän kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetut korkeammat LGD-riskiparametrilattioiden arvot.

7. Jos 5 kohdan mukaisesti nimetty viranomainen vahvistaa 6 kohdan nojalla korkeammat LGD-riskiparametrilattioiden arvot, laitoksilla on oltava kuuden kuukauden siirtymäkausi niiden soveltamiseksi.

▼M8

8. EPV laatii tiiviissä yhteistyössä EJRK:n kanssa teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään edellytykset, jotka 5 kohdan mukaisesti nimetyn viranomaisen on otettava huomioon arvioidessaan LGD-lukujen asianmukaisuutta osana 6 kohdassa tarkoitettua arviointia.

▼M8

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2019.

Siirretään komissiolle valta täydentää tätä asetusta hyväksymällä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

9. EJRK voi asetuksen (EU) N:o 1092/2010 16 artiklan mukaisten suositusten avulla ja tiiviissä yhteistyössä EPV:n kanssa antaa ohjeita tämän artiklan 5 kohdan mukaisesti nimetyille viranomaisille seuraavista:

a) mitkä tekijät voisivat 6 kohdassa tarkoitetun mukaisesti vaikuttaa haitallisesti nykyiseen tai tulevaan rahoitusvakauteen; ja

b) ohjeelliset viitearvot, jotka 5 kohdan mukaisesti nimetyn viranomaisen on otettava huomioon määritettäessä korkeampia LGD-vähimmäislukuja.

10. Jäsenvaltion laitosten on sovellettava toisen jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten 6 kohdan mukaisesti määrittämiä korkeampia LGD-vähimmäislukuja kaikkiin vastaaviin vastuisiinsa, joiden vakuutena on kyseisen toisen jäsenvaltion alueen yhdessä tai useammassa osassa sijaitsevia asuin- tai liikekiinteistöjä.

▼M17

———————

▼B

5 Jakso

Vastuuarvo

166 artikla

▼M17

Yritys-, laitos-, valtio-, keskuspankki- ja vähittäisvastuut ja saamiset aluehallinnoilta, paikallisviranomaisilta ja julkisyhteisöiltä ja julkisoikeudellisilta laitoksilta

▼B

1. Jollei muuta säädetä, taseeseen sisältyvien vastuiden vastuuarvon on oltava kirjanpitoarvo, joka on laskettu ottamatta huomioon mahdollisia tehtyjä luottoriskioikaisuja.

Tätä sääntöä on sovellettava myös omaisuuseriin, joiden ostohinta poikkeaa velkamäärästä.

Kun kyse on ostetuista omaisuuseristä, velkamäärän ja omaisuuserää ostettaessa laitoksen taseeseen kirjatun kirjanpitoarvon, joka on jäljellä erityisten luottoriskioikaisujen soveltamisen jälkeen, erotus on merkittävä alennukseksi, jos velkamäärä on suurempi, ja preemioksi jos velkamäärä on pienempi kuin taseeseen kirjattu määrä.

▼B

2. Kun laitokset käyttävät takaisinostotransaktioissa tai arvopaperien tai hyödykkeiden lainaksiantoon tai -ottoon liittyvissä liiketoimissa päänettoutussopimuksia, vastuuarvo on laskettava 4 tai 6 luvun säännösten mukaisesti.

3. Laitosten on laskiessaan vastuuarvoa lainojen ja talletusten tase-erien nettouttamiselle sovellettava 4 luvussa säädettyjen menetelmiä.

4. Leasing-sopimusten vastuuarvo muodostuu diskontatuista leasing-maksujen vähimmäismääristä. Leasing-maksujen vähimmäismääriin sisältyvät leasing-kauden maksut, jotka vuokraajaa vaaditaan tai voidaan vaatia maksamaan, mukaan luettuna mahdollinen edullinen osto-optio (eli optio, jonka käyttäminen on kohtuullisen varmaa). Jos muuta sopimuspuolta kuin vuokraajaa voidaan vaatia suorittamaan leasing-vuokratun omaisuuserän jäännösarvoon liittyvä maksu ja tämä maksuvelvoite täyttää 201 artiklan ehdot, jotka koskevat luottosuojan tarjoajien hyväksyttävyyttä, sekä 213 artiklan mukaiset muiden takaustyyppien tunnistamisen vaatimukset, maksuvelvoite voidaan ottaa huomioon takauksen luonteisena luottosuojana 4 luvun mukaisesti.

5. Liitteessä II luetelluille sopimuksille vastuuarvo on määritettävä soveltaen 6 luvussa esitettyjä menetelmiä, ja mahdollisesti tehtyjä luottoriskioikaisuja ei saa ottaa huomioon.

6. Ostettujen saamisten riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärää laskettaessa vastuuarvo on 1 kohdan mukaisesti määritetty arvo, josta on vähennetty laimentumisriskiä koskevat omien varojen vaatimukset ennen luottoriskin vähentämismenetelmien soveltamista.

7. Kun vastuu muodostuu takaisinostotransaktioiden tai arvopaperien tai hyödykkeiden lainaksiantamisen ja -ottamisen, pitkän selvitysajan liiketoimien ja vakuudellisen limiittiluotonannon yhteydessä myydyistä, vakuudeksi asetetuista tai lainatuista arvopapereista tai hyödykkeistä, vastuuarvo on 24 artiklan mukaisesti määritetty arvopaperien tai hyödykkeiden arvo. Kun sovelletaan 223 artiklassa esitettyä rahoitusvakuuksien kattavaa menetelmää, vastuuarvoa on korotettava kyseisiin arvopapereihin tai hyödykkeisiin edellä mainitun artiklan mukaisesti soveltuvalla volatiliteettikorjauksella. Takaisinostotransaktioiden, arvopaperien tai hyödykkeiden lainaksiantamisen tai -ottamisen, pitkän selvitysajan liiketoimien ja vakuudellisen limiittiluotonannon vastuuarvo voidaan määrittää joko 6 luvun tai 220 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

▼M17

8. Sellaisten taseen ulkopuolisten erien vastuuarvo, jotka eivät ole liitteessä II lueteltuja sopimuksia, on laskettava käyttämällä IRB-CCF-estimaatteja tai SA-CCF-kertoimia tämän artiklan 8 a ja 8 b kohdan ja 151 artiklan 8 kohdan mukaisesti.

Jos ainoastaan uudistettavista luottojärjestelyistä nostetut määrät on arvopaperistettu, laitosten on varmistettava, että niillä on edelleen riittävä määrä omia varoja arvopaperistamiseen liittyviä nostamattomia määriä varten.

▼M17

Laitoksen, joka ei ole saanut lupaa käyttää IRB-CCF-estimaatteja, on laskettava vastuuarvo kertomalla sitoumukseen kuuluva nostamaton määrä asianomaisella SA-CCF-kertoimella.

Laitoksen, joka käyttää IRB-CCF-estimaatteja, on laskettava sitoumukseen kuuluvien nostamattomien määrien vastuuarvo kertomalla nostamaton määrä IRB-CCF-estimaatilla.

8 a. Kun on kyse vastuusta, jonka osalta laitos ei ole saanut lupaa käyttää IRB-CCF-estimaatteja, sovellettava luottovasta-arvokerroin on SA-CCF-kerroin, kuten 2 luvussa säädetään samantyyppisten erien osalta kuin 111 artiklassa vahvistetut. Määrän, johon SA-CCF-kerrointa sovelletaan, on oltava pienempi kahdesta arvosta, jotka ovat sitoumukseen kuuluvan nostamattoman määrän arvo ja arvo, joka kuvastaa luottojärjestelyn käytön mahdollista rajoittamista, mukaan lukien mahdolliselle luottomäärälle asetettu yläraja, joka liittyy velallisen ilmoitettuun rahavirtaan. Jos luottojärjestelyä rajoitetaan tällä tavoin, laitoksella on oltava asianmukaiset limiitin valvonta- ja hallintamenettelyt kyseisen rajoittamisen tueksi.

8 b. Laitosten, jotka täyttävät 6 jaksossa IRB-CCF-estimaattien käytölle asetetut vaatimukset, on toimivaltaisten viranomaisten luvalla sovellettava IRB-CCF-estimaatteja vastuisiin, jotka aiheutuvat IRB-menetelmän mukaisesti käsiteltävistä käyttämättömistä uudistettavista sitoumuksista, edellyttäen, että kyseisiin vastuisiin ei sovelleta standardimenetelmän mukaista 100 prosentin SA-CCF-kerrointa. SA-CCF-kertoimia on käytettävä seuraavien osalta:

a) kaikki muut taseen ulkopuoliset erät, erityisesti käyttämättömät ei-uudistettavat sitoumukset;

b) vastuut, joiden osalta laitos ei täytä 6 jaksossa IRB-CCF-estimaattien laskennalle asetettuja vähimmäisvaatimuksia tai joiden osalta toimivaltainen viranomainen ei ole antanut lupaa käyttää IRB-CCF-estimaatteja.

Sovellettaessa tätä artiklaa sitoumus katsotaan ”uudistettavaksi”, jos se tarjoaa velalliselle lainan, joka antaa sille mahdollisuuden päättää joustavasti, kuinka usein ja millaisin väliajoin se hyödyntää lainaa, jolloin velallinen voi nostaa sille lainattuja varoja, maksaa niitä takaisin ja nostaa niitä uudelleen. Sopimusjärjestelyt, joissa sallitaan ennakkomaksut ja niiden myöhemmät uudelleennostot, katsotaan uudistettaviksi.

8 c. Kun käytetään IRB-CCF-estimaatteja ja tarkoituksena on ainoastaan laskea riskipainotettujen vastuuerien määrät ja odotetun tappion määrät uudistettavista sitoumuksista aiheutuville muille vastuille kuin 147 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaiseen vastuuryhmään kuuluville vastuille, erityisesti 153 artiklan 1 kohdan, 157 artiklan ja 158 artiklan 1, 5 ja 10 kohdan nojalla, kunkin vastuun vastuuarvo, jota käytetään syöttötietona riskipainotetun vastuuerän määrän ja odotetun tappion laskentakaavoissa, ei saa olla pienempi kuin seuraavien summa:

a) uudistettavasta sitoumuksesta nostettu määrä;

▼M17

b) 50 prosenttia taseen ulkopuolisesta vastuumäärästä, joka muodostuu uudistettavan sitoumuksen jäljellä olevasta nostamattomasta osasta ja joka lasketaan 111 artiklassa säädetyn sovellettavan SA-CCF-kertoimen avulla.

Edellä olevien a ja b alakohdan summaa kutsutaan ”CCF-riskiparametrilattiaksi”.

▼B

9. Kun sitoumus liittyy toisen sitoumuksen antamiseen, on käytettävä pienempää kahdesta yksittäiseen sitoumukseen liittyvästä luottovasta-arvokertoimesta.

▼M17

_____

_____

▼B

168 artikla

Muut luottovelvoitteisiin kuulumattomat omaisuuserät

Muiden luottovelvoitteisiin kuulumattomien erien vastuuarvo on vastuun kirjanpitoarvo, joka jää jäljelle erityisten luottoriskioikaisujen soveltamisen jälkeen.

6 Jakso

IRB-menetelmää koskevat vaatimukset

1 Alajakso

Luottoluokitus

169 artikla

Yleiset periaatteet

1. Kun laitos soveltaa useita luottoluokitusmenetelmiä, vastapuolen tai liiketoimen luottoluokitusmenetelmän valinta on dokumentoitava ja valinta on tehtävä asianmukaisesti ja riskiä vastaavasti.

2. Luokituskriteerejä ja -prosesseja on tarkasteltava säännöllisesti, jotta voidaan varmistaa niiden asianmukaisuus suhteessa nykyiseen salkkuun ja ulkoisiin olosuhteisiin.

3. Jos laitos käyttää riskiparametrien suoria estimaatteja yksittäisiin vastapuoliin tai vastuisiin, niitä voidaan pitää jatkuvaan luokitusasteikkoon sisältyvinä estimaatteina.

▼M17

EPV antaa asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan mukaisesti ohjeita siitä, miten vaatimuksia, jotka koskevat mallin suunnittelua, riskin kvantifiointia ja riskiparametrien validointia ja soveltamista, joissa käytetään jatkuvia tai hyvin yksityiskohtaisia luokitusasteikkoja kunkin riskiparametrin osalta, sovelletaan käytännössä.

▼B

170 artikla

Luottoluokituksen rakenne

1. ►M17 Yritys-, laitos-, valtio- ja keskuspankkivastuita ja saamisia aluehallinnoilta, paikallisviranomaisilta ja julkisyhteisöiltä ja julkisoikeudellisilta laitoksilta koskevan luottoluokituksen rakenteen on oltava seuraavien vaatimusten mukainen: ◄

a) luokitusjärjestelmässä on otettava huomioon vastapuoleen liittyvän ja transaktion riskin ominaispiirteet;

b) luottoluokitukseen on sisällyttävä vastapuolten luokitusasteikko, jonka perusteella määritetään yksinomaan vastapuolen maksukyvyttömyyden riskiä. Vastapuolten luokitusasteikossa on oltava vähintään seitsemän luokkaa velvoitteensa hoitaville vastapuolille ja yksi luokka maksukyvyttömille vastapuolille;

c) laitoksen on dokumentoitava vastapuoliluokkien väliset suhteet kunkin luokan maksukyvyttömyyden riskin tason mukaisesti ja kriteerit, joita on käytetty eroteltaessa maksukyvyttömyyden riskitasoja eri luokkien välillä;

d) laitoksilla, joiden salkut ovat keskittyneet tietylle markkinasegmentille ja maksukyvyttömyysriskin alueelle, on oltava riittävästi vastapuoliluokkia mainitulla alueella, jotta vältetään vastapuolten liian suuri keskittyminen tiettyyn luokkaan. Merkittävä keskittyminen yhteen luokkaan on perusteltava vankalla empiirisellä todistusaineistolla, joka osoittaa, että vastapuoliluokka kattaa vain kapean PD-alueen ja että kaikkien kyseiseen luokkaan kuuluvien vastapuolten maksukyvyttömyysriski mahtuu kyseiselle alueelle;

e) jotta toimivaltainen viranomainen sallii omien LGD-estimaattien käytön omien varojen vaatimusten laskennassa, luottoluokitukseen on sisällyttävä erillinen sopimustyyppien luokitusasteikko, joka yksinomaan ilmaisee liiketoimen LGD:n ominaispiirteet. Sopimustyypin riskiluokan määritelmään on sisällyttävä sekä kuvaus siitä, kuinka vastuut on luokiteltu, että kuvaus kriteereistä, joilla eri luokkien sisältämät riskitasot on määritelty;

f) merkittävä keskittyminen yhteen sopimustyypin riskiluokkaan on perusteltava vankalla empiirisellä todistusaineistolla, joka osoittaa, että sopimustyypin luokitteluasteikko kattaa vain kapean LGD-alueen ja että kaikkien kyseiseen luokkaan kuuluvien vastuiden riski sijoittuu kyseiselle alueelle.

▼B

2. Laitosten, jotka käyttävät 153 artiklan 5 kohdan mukaisia menetelmiä määrittäessään erityisrahoitukseen liittyvien vastuiden riskipainoja, ei tarvitse laatia vastapuolten luokitusasteikkoa, jonka perusteella määritellään yksinomaan vastapuolten maksukyvyttömyysriski kyseisten vastuiden osalta. Kyseisillä laitoksilla on oltava näitä vastuita varten vähintään neljä luokkaa velvoitteensa hoitaville vastapuolille ja yksi luokka maksukyvyttömille vastapuolille.

3. Vähittäisvastuiden luottoluokituksen rakenteen on oltava seuraavien vaatimusten mukainen:

a) luottoluokituksesta on käytävä ilmi sekä vastapuoleen että liiketoimeen sisältyvä riski ja kaikki vastapuolen ja liiketoimen asian kannalta merkitykselliset ominaispiirteet;

b) riskin eri tasot on luokiteltava siten, että tietyssä luokassa tai ryhmässä on lukumääräisesti riittävästi vastuita sen varmistamiseksi, että tappioiden ominaispiirteet voidaan kvantifioida ja validoida tarkoituksenmukaisesti luokan tai ryhmän tasolla. Vastuut ja vastapuolet on jaettava luokkiin tai ryhmiin siten, että vältetään liiallista keskittymistä;

c) prosessilla, jolla vastuut luokitellaan luokkiin ja ryhmiin, on voitava erotella riskit tarkoituksenmukaisella tavalla ryhmittelemällä vastuut riittävän homogeenisiin ryhmiin, jotta tappioiden ominaispiirteiden tarkka ja johdonmukainen estimointi on mahdollista luokka- ja ryhmäkohtaisesti. Ostettujen saamisten luokituksen on vastattava myyjän luotonmyöntökäytänteitä ja sen asiakkaiden heterogeenisuutta.

4. Laitosten on otettava huomioon seuraavat riskitekijät jakaessaan vastuita luokkiin tai ryhmiin:

a) vastapuolen riskiominaisuudet;

▼M17

b) transaktioiden riskiominaisuudet, mukaan lukien tuotteen ja vastikkeellisen luottosuojan tyypit, huomioon otettava takauksen luonteinen luottosuoja, luototusasteiden mittaaminen, ajallinen riippuvuus ja etuoikeusasema; laitosten on erityisesti käsiteltävä tapaukset, joissa sama vastikkeellinen tai takauksen luonteinen luottosuoja liittyy useaan vastuuseen;

▼B

c) erääntyneisyys, paitsi jos laitos osoittaa toimivaltaista viranomaista tyydyttävällä tavalla, että erääntyneisyys ei ole kyseisen vastuun osalta olennainen riskitekijä.

171 artikla

Luokittelu luokkiin tai ryhmiin

1. Laitoksella on oltava täsmälliset määritelmät, prosessit ja kriteerit, joilla vastuut jaetaan luokkiin tai ryhmiin luottoluokitusmenetelmässä ja jotka täyttävät seuraavat vaatimukset:

▼B

a) luokkien ja ryhmien määritelmien ja kriteerien on oltava riittävän yksityiskohtaisia, jotta ne, joiden vastuulla luokitus on, pystyvät johdonmukaisesti sijoittamaan samanlaisen riskiprofiilin omaavat vastapuolet ja sopimukset samaan luokkaan tai ryhmään. Luokituksen on tapahduttava johdonmukaisesti eri toimialoilla, yksiköissä ja maantieteellisen sijainnin mukaan;

b) luokitusprosessia koskevan dokumentaation on oltava sellainen, että kolmannet osapuolet ymmärtävät, kuinka vastuiden luokittelu luokkiin ja ryhmiin on tehty, voivat itse luokitella vastuita luokkiin ja ryhmiin sekä pystyvät arvioimaan luokituksen asianmukaisuutta;

c) kriteerien on myös oltava johdonmukaisia laitoksen sisäisten luotonantoohjeistuksen ja ongelmallisten vastapuolten ja sopimusten käsittelyssä sovellettavien menettelyjen kanssa.

2. Laitoksen on otettava huomioon kaikki asian kannalta merkitykselliset tiedot, kun vastapuolia ja sopimuksia jaetaan luokkiin tai ryhmiin. Tietojen on oltava ajantasaisia, ja laitoksen on pystyttävä niiden avulla ennustamaan vastuun tulevaa kehitystä. Mitä vähemmän tietoja laitoksella on, sitä varovaisempi sen on oltava jakaessaan vastuita vastapuolten tai sopimustyyppien riskiluokkiin tai ryhmiin. Jos laitos käyttää ulkopuolisen tekemää luottoluokitusta ensisijaisena perusteena sisäisessä luottoluokituksessa, sen on otettava huomioon myös muut asian kannalta merkitykselliset tiedot.

▼M17

3. Laitosten on käytettävä luokitusten määrittämisessä yhtä vuotta pidempää aikajännettä. Velallisen luokituksen on kuvastettava laitoksen arviota velallisen kyvystä ja halukkuudesta suoriutua sopimusvelvoitteista epäsuotuisista taloudellisista tilanteista tai odottamattomista tapahtumista huolimatta. Luokitusjärjestelmät on suunniteltava siten, että epäsystemaattiset muutokset ja, jos ne ovat vastuutyypin osalta olennaisia riskitekijöitä, toimialakohtaiset muutokset ovat luokasta tai ryhmästä toiseen tapahtuvia siirtoja edistäviä tekijöitä. Suhdannevaikutukset ovat siirtoja edistävä tekijä.

▼B

172 artikla

Vastuiden luokitus

1. ►M17 Valtio- ja keskuspankkivastuut, saamiset aluehallinnolta, paikallisviranomaisilta ja julkisyhteisöiltä ja julkisoikeudellisilta laitoksilta eli RGLA-PSE-vastuut sekä laitos- ja yritysvastuut on luokiteltava seuraavien kriteerien mukaisesti: ◄

a) luoton myöntämisprosessissa jokainen vastapuoli on sijoitettava johonkin vastapuoliluokkaan;

b) niiden vastuiden osalta, joiden kohdalla laitos on saanut toimivaltaiselta viranomaiselta luvan käyttää omia LGD- ja luottovasta-arvokerroin (CF) -estimaattejaan 143 artiklan nojalla, on osana luoton myöntämisprosessia sijoitettava jokainen vastuu myös johonkin sopimustyypin riskiluokkaan;

▼B

c) laitosten, jotka käyttävät 153 artiklan 5 kohdan mukaisia menetelmiä määrittäessään erityisrahoitusvastuiden riskipainoja, on sijoitettava kaikki kyseiset vastuut johonkin luokkaan 170 artiklan 2 kohdan mukaisesti;

▼M17

d) jokainen erillinen oikeushenkilö, jolta laitoksella on saamisia, on luokiteltava erikseen;

▼B

e) samaan vastapuoleen kohdistuvat erilliset vastuut on sijoitettava samaan vastapuoliluokkaan riippumatta yksittäisten liiketoimien luonteessa esiintyvistä eroista. Kuitenkin kun saman vastapuolen vastuut voidaan poikkeuksellisesti sijoittaa useisiin eri luokkiin, on sovellettava seuraavaa:

i) maariski, joka riippuu siitä, ovatko vastuut kotimaan- vai ulkomaanvaluutan määräisiä;

ii) vastuuseen liittyvien takausten käsittely voi johtaa vastapuoliluokittelun mukauttamiseen;

iii) kuluttajansuojaa tai pankkisalaisuutta koskevassa lainsäädännössä tai jossain muussa lainsäädännössä kielletään asiakastietojen vaihto.

▼M17

Sovellettaessa ensimmäisen alakohdan d alakohtaa laitoksella on oltava asianmukaiset toimintatavat yksittäisten velallisten asiakkaiden ja asiakaskokonaisuuksien käsittelemiseksi. Kyseisiin toimintatapoihin on kuuluttava menettely, jolla tunnistetaan kuhunkin oikeushenkilöön liittyvä wrong-way-erityisriski, jolle laitos altistuu.

Sovellettaessa 6 lukua liiketoimia sellaisten vastapuolten kanssa, joihin on todettu liittyvän wrong-way-riski, on käsiteltävä eri tavalla niiden vastuuarvoa laskettaessa.

▼B

2. Kun kyse on vähittäisvastuista, jokainen vastuu on sijoitettava johonkin luokkaan tai ryhmään osana luoton myöntämisprosessia.

3. Laitosten on luokkiin tai ryhmiin jakamisen yhteydessä dokumentoitava tilanteet, joissa asiantuntija-arviot saattavat korvata luokitusprosessissa käytettäviä syötetietoja tai prosessin mukaisia luokituksia, ja ilmoitettava henkilöt, jotka ovat vastuussa kyseisten poikkeusten hyväksymisestä. Laitosten on dokumentoitava nämä poikkeustapaukset ja merkittävä muistiin vastuulliset henkilöt. Laitosten on analysoitava niiden vastuiden luokittelun onnistumista, joiden luokitus on perustunut luokitusprosessin sijaan asiantuntija-arvioon. Laitoksen on analysoitava asiantuntija-arvioin luokiteltuja vastuita myös erikseen jokaisen asiasta vastanneen henkilön osalta.

173 artikla

Luokitusprosessin asianmukaisuus

1. ►M17 Valtio- ja keskuspankkivastuiden, saamisten aluehallinnolta, paikallisviranomaisilta ja julkisyhteisöiltä ja julkisoikeudellisilta laitoksilta eli RGLA-vastuiden sekä laitos- ja yritysvastuiden osalta vastuiden luokitteluprosessin on täytettävä seuraavat vaatimukset: ◄

▼B

a) sellaisen riippumattoman osapuolen, joka ei suoraan hyödy luotto-päätöksistä, on tehtävä tai hyväksyttävä luokitukset ja säännölliset luokitusten arvioinnit;

b) Laitosten on arvioitava luokitukset vähintään kerran vuodessa ja korjattava luokitusta silloin, kun arvioinnin tulokset eivät oikeuta jatkamaan nykyistä luokitusta. Korkean riskin vastapuolia ja ongelmallisia vastuita on tarkasteltava useammin. Laitosten on luokiteltava vastapuoli tai vastuu uudelleen, jos ne saavat käyttöönsä uutta olennaista tietoa;

c) Laitoksella on oltava toimiva prosessi, jolla hankitaan ja päivitetään merkityksellisiä tietoja, jotka koskevat vastapuolen ominaispiirteitä, jotka vaikuttavat PD-lukuihin, sekä tietoja, jotka koskevat liiketoimen ominaispiirteitä ja vaikuttavat LGD-lukuihin tai luottovasta-arvokertoimiin.

2. Kun kyse on vähittäisvastuista, laitoksen on tarpeen mukaan arvioitava vähintään kerran vuodessa vastapuolten ja sopimustyyppien riskiluokkia ja korjattava luokitusta silloin, kun arvioinnin tulokset eivät oikeuta jatkamaan nykyistä luokitusta, tai tarkasteltava kunkin nimetyn riskiryhmän tappioiden ominaispiirteitä ja erääntyneisyyttä. Laitoksen on myös selvitettävä vähintään kerran vuodessa kuhunkin ryhmään kuuluvien yksittäisten vastuiden tila tarkastelemalla riittävän edustavaa otosta, millä varmistetaan, että vastuut on jatkuvasti luokiteltu oikeaan ryhmään, ja korjattava luokitusta silloin, kun arvioinnin tulokset eivät oikeuta jatkamaan nykyistä luokitusta.

▼M17

3. EPV laatii niitä menetelmiä koskevat teknisten sääntelystandardien luonnokset, joiden avulla toimivaltaiset viranomaiset arvioivat luokitusprosessin asianmukaisuutta ja riskien säännöllistä ja riippumatonta arviointia.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 10 päivänä heinäkuuta 2026.

Siirretään komissiolle valta täydentää tätä asetusta hyväksymällä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

▼B

174 artikla

Mallien käyttö

▼M17

Laitosten on käytettävä tilastollisia tai muita matemaattisia menetelmiä, jäljempänä ”mallit”, luokitellessaan vastapuoleen tai sopimustyyppiin liittyviä vastuita luokkiin tai ryhmiin. Seuraavien vaatimusten on täytyttävä:

a) mallilla on oltava hyvä ennustekyky, eivätkä omien varojen vaatimukset saa vääristyä mallin käytön vuoksi;

▼B

b) laitoksella on oltava prosessi, jolla voidaan tarkastaa malliin syötettävät tiedot ja muun muassa arvioida tietojen täsmällisyyttä, kattavuutta ja asianmukaisuutta;

▼B

c) mallin laadinnassa käytettävien tietojen on oltava edustava otos laitoksen todellisista vastapuolista tai vastuista;

d) laitoksen on validoitava malli säännöllisesti ja samalla seurattava mallin toimivuutta ja vakautta, tarkasteltava mallin määrittelyä ja testattava mallin tuottamia tuotoksia todellisiin toteutumiin;

e) laitoksen on täydennettävä tilastollista mallia asiantuntija-arvioilla ja -valvonnalla, arvioitava malliin perustuvia luottoluokituksia sekä varmistettava mallien asianmukainen käyttö. Arviointimenettelyillä on pyrittävä löytämään mallin heikkouksien aiheuttamia virheitä ja lieventämään niiden vaikutuksia. Asiantuntija-arvioissa on otettava huomioon kaikki asian kannalta merkitykselliset tiedot, joita malli ei ota huomioon. Laitoksen on dokumentoitava, kuinka asiantuntija-arviot ja mallin tuottamat tulokset yhdistetään.

▼M17

Sovellettaessa ensimmäisen kohdan a alakohtaa mallin syötemuuttujien on muodostettava asianmukainen ja tehokas perusta tuloksena syntyville ennusteille. Mallissa ei saa olla olennaista harhaa. Mallin syöttötietojen ja tulosten välillä on oltava toiminnallinen yhteys, joka voidaan tarvittaessa määrittää asiantuntija-arvioin.

▼B

175 artikla

Luottoluokitusmenetelmien dokumentointi

1. Laitoksen on dokumentoitava luottoluokitusmenetelmiensä rakenne ja toiminnalliset yksityiskohdat. Dokumentaatiosta on käytävä ilmi tässä jaksossa säädettyjen vaatimusten täyttäminen, ja siinä on käsiteltävä muun muassa salkun hajauttamista, luokituskriteereitä, vastapuolia ja vastuita luokittelevien tahojen vastuualueita, luokitusperusteiden arvioinnin toistuvuutta sekä johdon suorittamaa luottoluokitusprosessin valvontaa.

2. Laitoksen on dokumentoitava luokituskriteerien valinnassa käytetyt perusteet ja valintaa tukenut analyysi. Laitoksen on dokumentoitava kaikki riskiluokitusprosessissa tapahtuneet merkittävät muutokset; dokumentaatiosta on käytävä ilmi muutokset, jotka on tehty riskiluokitusprosessiin toimivaltaisten viranomaisten toteuttaman viimeisimmän arvioinnin jälkeen. Dokumentaatio on laadittava myös luottoluokitusmenetelmän organisoinnista, mukaan luettuina luokitusprosessin kulku ja sisäinen valvontarakenne.

3. Laitoksen on dokumentoitava myös sisäisesti käytettävät maksukyvyttömyyden ja tappion määritelmät ja varmistettava, että ne vastaavat tässä asetuksessa käytettäviä määritelmiä.

4. Jos laitos käyttää luokitusprosessissa tilastollisia malleja, sen on dokumentoitava mallien sisältämät menetelmät. Tässä dokumentaatiossa on

a) annettava yksityiskohtaiset tiedot sovelletusta teoriasta, oletuksista ja matemaattisesta ja empiirisestä perustasta, joiden perusteella asetetaan estimaatit luokille, yksittäisille vastapuolille, vastuille tai ryhmille, sekä mallin estimoinnissa käytetyistä tietolähteistä;

▼B

b) esitettävä mallin validoinnissa sovellettava perusteellinen tilastollinen prosessi (mukaan luettuna mallin testaaminen havainnointijakson ulkopuolisella (out-of-time) ja havainnointiaineiston ulkopuolisella (out-of-sample) aineistolla);

c) annettava tiedot olosuhteista, joiden vallitessa malli ei tuota asianmukaisia tuloksia.

5. Laitoksen on osoitettava toimivaltaista viranomaista tyydyttävällä tavalla, että tämän artiklan vaatimukset täyttyvät silloin, kun laitos on ostanut luottoluokituksen tai luottoluokituksessa käytettävän mallin kolmannelta osapuolelta, joka liikesalaisuuteen vedoten kieltää laitokselta pääsyn tai asettaa rajoituksia laitoksen pääsylle kyseisessä luottoluokituksessa tai mallissa käytettäviin menetelmiin liittyviin tietoihin tai tällaisen järjestelmän tai mallin kehittämisessä käytettyihin aineistoihin.

176 artikla

Tietojen kerääminen ja säilyttäminen

1. Laitosten on kerättävä ja säilytettävä sisäisiä luokituksiaan koskevat tiedot kahdeksannen osan vaatimusten mukaisesti.

2. ►**M17** Valtio- ja keskuspankkivastuiden, saamisten aluehallinnoilta, paikallisviranomaisilta ja julkisyhteisöiltä ja julkisoikeudellisilta laitoksilta sekä laitos- ja yritysvastuiden osalta laitosten on kerättävä ja säilytettävä ◄

a) vastapuolten ja hyväksyttyjen takaajien täydelliset luokitushistoriat;

b) ajankohdat, joina luokitukset tehtiin;

c) keskeiset tiedot ja menetelmät, joiden perusteella luokitus tehtiin;

d) luokituksesta vastanneen henkilön nimi;

e) tunnistetiedot maksukyvyttömistä vastapuolista ja vastuista;

f) kyseisten maksukyvyttömyyksien ajankohdat ja olosuhteet;

g) tiedot luokkakohtaisista PD-estimaateista ja toteutuneista maksukyvyttömyysasteista sekä luokitusten siirtymistä (siirtymämatriisit).

▼M17

3. Kun on kyse vastuista, joiden osalta tässä luvussa sallitaan omien LGD-estimaattien käyttö tai IRB-CCF-estimaattien käyttö mutta joiden osalta laitokset eivät käytä omia LGD-estimaatteja tai IRB-CCF-estimaatteja, laitosten on kerättävä ja säilytettävä tiedot, jotka koskevat toteutuneiden LGD-arvojen ja 161 artiklan 1 kohdan mukaisten arvojen välisiä vertailuja sekä toteutuneiden CCF-kertoimien ja 166 artiklan 8 a kohdan mukaisten SA-CCF-kertoimien välisiä vertailuja.

▼B

4. Laitosten, jotka soveltavat omia LGD- ja CF-estimaattejaan, on kerättävä ja säilytettävä seuraavat tiedot:

a) täydelliset historiatiedot sopimustyyppien luokituksista sekä kuhunkin luokkaan liittyvistä LGD- ja CF-estimaateista;

▼B

b) ajankohdat, jona luokitukset tehtiin ja estimaatit laskettiin;

c) sopimustyyppien luokituksessa sekä LGD- ja CF-estimaattien laskennassa käytetyt keskeiset aineistot ja menetelmät;

d) sen henkilön nimi, joka suoritti sopimustyypin luokituksen, ja sen henkilön nimi, joka laati LGD- ja CF-estimaatit;

e) kuhunkin maksukyvyttömään vastuuseen liittyvä aineisto estimoiduista ja toteutuneista LGD-luvuista ja luottovasta-arvokertoimista;

f) tiedot vastuun LGD-luvusta ennen ja jälkeen takauksen tai luottojohdannaisen vaikutuksen arviointia niiden laitosten osalta, jotka ottavat huomioon takausten tai luottojohdannaisten luottoriskiä lieventäviä vaikutuksia LGD:ssa;

g) tiedot kunkin maksukyvyttömän vastuun aiheuttaman tappion osatekijöistä.

5. Kun kyse on vähittäisvastuista, laitosten on kerättävä ja säilytettävä seuraavat tiedot:

a) tiedot, joita käytetään sijoitettaessa vastuita luokkiin tai ryhmiin;

b) tiedot vastuiden ryhmä- tai luokkakohtaisista PD-, LGD- ja CF-estimaateista;

c) tunnistetiedot maksukyvyttömistä vastapuolista ja vastuista;

d) kun kyse on laiminlyödyistä vastuista, tiedot luokista tai ryhmistä, joihin vastuu oli sijoitettu maksukyvyttömyyttä edeltäneen vuoden aikana, sekä toteutuneet LGD-luvut ja luottovasta-arvokertoimet;

e) tiedot uudistettavien vähittäisvastuiden tappio-osuuksista.

177 artikla

Vakavaraisuuden arvioinnissa käytettävät stressitestit

1. Laitoksella on oltava asianmukaiset prosessit stressitestien hyödyntämiseksi vakavaraisuuden arviointia varten. Stressitesteillä on havaittava sellaiset mahdolliset tapahtumat tai tulevat muutokset taloudellisessa toimintaympäristössä, jotka voivat vaikuttaa epäsuotuisasti laitoksen luottoriskeihin, sekä arvioitava laitoksen kykyä selviytyä näistä muutoksista.

2. Laitoksen on tehtävä säännöllisesti luottoriskin stressitesti, jolla arvioidaan tiettyjen erityisolosuhteiden vaikutusta luottoriskin pääoman kokonaismäärää koskeviin vaatimuksiin. Laitoksen on valittava käytettävä testi, jota viranomaisten tulee valvoa. Testin on oltava tarkoituksenmukainen, ja siinä on tarkasteltava vakavia mutta mahdollisia taloudellisen taantuman skenaarioiden vaikutuksia. Laitoksen on arvioitava luottoluokkien siirtymiä stressitestin skenaarioissa. Valtaosan laitoksen kokonaisvastuista on sisällyttävä stressitestien kohteena oleviin salkkuihin.

▼M17

2 a. Edellä 2 kohdan nojalla käytetyissä skenaarioissa on otettava huomioon myös ESG-riskitekijät, erityisesti ilmastonmuutoksesta johtuvat fyysistä riskiä ja siirtymäriskiä koskevat tekijät.

EPV antaa asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan mukaisesti ohjeet 2 ja 2 a kohdan soveltamisesta.

_____

▼B

2 Alajakso

Riskien kvantifiointi

178 artikla

▼M17

Vastapuolen maksukyvyttömyys tai luottojärjestelyn maksukyvyttömyystila

▼B

1. Vastapuoli on katsottava maksukyvyttömäksi jommassakummassa tai molemmissa jäljempänä esitetyissä tilanteissa:

a) laitoksen arvion mukaan on todennäköistä, ettei vastapuoli maksa luottovelvoitteitaan täysimääräisesti laitokselle, emoyritykselle tai sen tytäryrityksille ilman, että laitos turvautuu toimiin, kuten vakuuden realisointiin;

▼M17

b) vastapuolen olennaisen luottovelvoitteen hoitoon liittyvä maksusuoritus laitokselle, emoyritykselle tai jollekin sen tytäryrityksistä on ollut yli 90 päivää erääntyneenä.

▼B

Kun kyse on vähittäisvastuista, laitokset voivat soveltaa ensimmäisen alakohdan a ja b alakohdassa esitettyä maksukyvyttömyyden määritelmää pikemminkin yksittäisen luottojärjestelyn tasolla kuin velallisen kokonaisvelvoitteisiin liittyen.

2. Edellä olevaa 1 kohdan b alakohtaa sovellettaessa on sovellettava seuraavia menettelyjä:

a) kun kyse on tilinylityksistä erääntyneiden päivien laskenta aloitetaan heti, kun vastapuoli on ylittänyt sovitun limiitin, sovittu limiitti on alennettu nostettua määrää alhaisemmaksi tai vastapuoli on nostanut varoja ilman lupaa, ja nostettu määrä on huomattava;

b) edellä olevaa a alakohtaa sovellettaessa sovitulla limiitillä tarkoitetaan mitä tahansa laitoksen määrittämää limiittiä, josta se on ilmoittanut vastapuolelle;

c) kun kyse on luottokorteista, erääntyneiden päivien laskenta aloitetaan päivänä, jona vähimmäissumma on maksettava;

d) erääntyneen luottovelvoitteen merkittävyyttä arvioidaan suhteessa toimivaltaisen viranomaisen määrittelemään kynnysarvoon. Tämän kynnysarvon on ilmaistava toimivaltaisen viranomaisen kohtuullisena pitämää riskin tasoa;

▼B

e) laitoksilla on oltava dokumentoidut toimintatavat erääntyneiden päivien laskemiseksi, erityisesti kun kyse on järjestelyjen uudelleenerääntymisestä ja pidennysten myöntämisestä, muutoksista ja lykkäyksistä, uusimisista ja olemassa olevien tilien nettouttamisesta. Näitä toimintatapoja on sovellettava koko ajan johdonmukaisesti, ja niiden on oltava laitoksen sisäisten riskienvalvontaprosessien ja päätöksentekoprosessien mukaiset.

3. Sovellettaessa 1 kohdan a alakohtaa osoituksena epävarmasta takaisinmaksusta on pidettävä muun muassa seuraavia seikkoja:

a) laitos lakkaa kerryttämästä luottovastuulle korkoa;

b) laitos tekee merkittävän luottoriskioikaisun vastuun syntymisen jälkeen havaitun merkittävän luoton laadun heikkenemisen jälkeen;

c) laitos myy luottovelvoitteen olennaisella luotosta johtuvalla taloudellisella tappiolla;

▼M17

d) laitos suostuu luottovelvoitteen osalta 47 b artiklassa tarkoitettuun joustotoimenpiteeseen, joka todennäköisesti alentaa vastuun arvoa pääoman, korkojen tai mahdollisten maksujen olennaisen anteeksiannon tai lykkäyksen vuoksi;

▼B

e) laitos on hakenut vastapuolen konkurssiin tai vastaavaan menettelyyn joko laitokselle itselleen, sen emoyritykselle tai emoyrityksen tytäryritykselle olevasta vastapuolen luottovelvoitteesta;

f) vastapuoli on hakeutunut tai asetettu konkurssiin tai vastaavaan menettelyyn, joka johtaa siihen, että luottovastuun takaisinmaksu laitokselle, sen emoyritykselle tai emoyrityksen tytäryritykselle viivästyy tai peruuntuu.

4. Laitosten, jotka käyttävät ulkopuolisia aineistoja, jotka eivät ole yhdenmukaisia 1 kohdassa tarkoitetun maksukyvyttömyyden määritelmän kanssa, on tehtävä asianmukaiset mukautukset, jotta aineisto saadaan yleisesti ottaen vastaamaan maksukyvyttömyyden määritelmää.

5. Jos laitos katsoo, että aiemmin maksukyvytön vastuu ei enää täytä maksukyvyttömyyden määritelmää, laitoksen on luokiteltava kyseinen vastapuoli tai sopimustyyppi johonkin maksukykyisten vastuiden luokkaan. Jos määritelmän mukainen maksukyvyttömyys ilmenee myöhemmin, sitä pidettäisiin uutena maksukyvyttömyytenä.

6. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa määritellään kriteerit, joiden mukaisesti toimivaltaisen viranomaisen on asetettava 2 kohdan d alakohdassa tarkoitettu kynnysarvo.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2014.

▼B

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

7. EPV antaa ohjeita tämän artiklan soveltamisesta. Ohjeet on annettava asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan mukaisesti.

▼M17

EPV antaa viimeistään 10 päivänä heinäkuuta 2025 asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan mukaisesti ohjeet, joissa päivitetään tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja ohjeita. Kyseisessä päivityksessä on erityisesti otettava asianmukaisesti huomioon tarve kannustaa laitoksia ennakoivaan, ennaltaehkäisevään ja merkitykselliseen velkojen uudelleenjärjestelyyn velallisten tukemiseksi.

Kyseisiä ohjeita laadittaessa EPV:n on otettava asianmukaisesti huomioon se, että laitoksille on taattava riittävästi joustovaraa erityisesti täsmennettäessä, mitä tarkoitetaan vastuun arvon alenemisella 3 kohdan d alakohtaa sovellettaessa.

▼B

179 artikla

Estimaatteja koskevat yleiset vaatimukset

1. Laitosten on sovellettava seuraavia vaatimuksia kvantifioidessaan riskiparametreja, jotka liittyvät vastuiden luokitukseen luokkiin ja ryhmiin:

a) laitoksen omia riskiparametrien (PD, LGD, CF ja EL) estimaatteja määritettäessä on käytettävä kaikkia merkityksellisiä aineistoja, tietoja ja menetelmiä. Estimaatit eivät saa perustua pelkkiin asiantuntija-arvioihin, vaan ne on johdettava käyttäen sekä aiempia ajanjaksoja koskevia kokemuksia että empiiristä aineistoa. Estimaattien on oltava uskottavia ja perustuttava asiantuntevaan näkemykseen sekä kunkin riskiparametrien olennaisiin tekijöihin. Mitä vähemmän tietoja laitoksella on käytettävissään, sitä varovaisempi estimaatin on oltava;

b) laitoksen on pystyttävä selvittämään, missä määrin kukin riskiparametriestimaatteihin vaikuttava tekijä selittää toteutuneita maksukyvyttömyystapausten määriä, tappio-osuuksia ja luottovasta-arvokertoimia tai tappioita käytettäessä EL-estimaatteja. Laitoksen estimaattien on edustettava pitkän aikavälin kokemusta;

c) on otettava huomioon kaikki muutokset luotonantokäytänteissä tai saatavien perinnässä sovellettavissa prosesseissa tarkasteluajanjaksoina, joita tarkoitetaan 180 artiklan 1 kohdan h alakohdassa ja 2 kohdan e alakohdassa, 181 artiklan 1 kohdan j alakohdassa ja 2 kohdassa ja 182 artiklan 2 ja 3 kohdassa. Laitoksen estimaateissa on otettava huomioon teknisen kehityksen vaikutukset sekä uusi aineisto ja muu informaatio sitä mukaa kuin ne ovat saatavilla. Laitosten on tarkasteltava estimaattejaan, kun uusia tietoja on saatavilla, kuitenkin vähintään kerran vuodessa;

▼B

d) estimoinnissa käytetyn aineiston on oltava edustava otos vastuista, aineistoa koottaessa voimassa olleiden luottopolitiikan ohjeistuksen sekä muiden oleellisten ominaisuuksien on vastattava laitoksen vastuita ja ohjeistuksia. Tietojen taustalla olevien taloudellisten olosuhteiden tai markkinaolosuhteiden on vastattava nykyistä ja lähitulevaisuuden toimintaympäristöä. Otokseen kuuluvien vastuiden lukumäärän ja määrällisessä arvioinnissa käytetyn ajanjakson on oltava riittävän kattava, jotta laitos voi luottaa estimaattiensa tarkkuuteen ja vankkuuteen;

e) kun kyse on ostetuista saamisista, estimaatteihin on sisällyttävä kaikki merkitykselliset tiedot, jotka ostavalla laitoksella on käytettävissään saamisten laadusta, mukaan luettuina myyjän, ostavan laitoksen tai ulkoisten tahojen tarjoama aineisto muista samankaltaisista saamisten ryhmistä. Ostavan laitoksen on arvioitava kaikki myyjän toimittamat tiedot, joita käytetään;

▼M17

f) harhan välttämiseksi laitoksen on mahdollisuuksien mukaan sisällytettävä estimaatteihinsa asianmukaiset mukautukset; sisällytettyään estimaatteihinsa asianmukaiset mukautukset sen on lisättävä estimaatteihinsa riittävä varovaisuusmarginaali, jonka suuruus riippuu estimointivirheiden odotetusta vaihteluvälistä; silloin kun menetelmiä ja aineistoa ei pidetä riittävinä, odotettavissa oleva virhemarginaali on suurempi ja varovaisuusmarginaalin on oltava suurempi.

▼B

Jos laitokset käyttävät erilaisia estimaatteja riskipainojen laskentaan ja sisäisiin tarkoituksiin, tämä on dokumentoitava ja tämän on oltava perusteltua. Jos laitokset pystyvät osoittamaan toimivaltaisille viranomaisilleen, että ennen 1 päivää tammikuuta 2007 kerättyihin tietoihin on tehty asianmukaiset mukautukset, joilla ne saadaan yleisesti ottaen vastaamaan maksukyvyttömyyden määritelmää, josta säädetään 178 artiklassa, tai tappion määritelmää, toimivaltaiset viranomaiset voivat antaa laitoksille mahdollisuuden joustaa jossain määrin tietoja koskevien vaatimusten soveltamisessa.

2. Kun laitos käyttää tietoja, jotka on kerätty yhdessä useiden laitosten kanssa, sen on täytettävä seuraavat vaatimukset:

a) muiden ryhmään kuuluvien laitosten luottoluokitusmenetelmien ja luottoluokituskriteerien on vastattava sen omia menetelmiä ja kriteerejä;

b) ryhmän koostumuksen on vastattava riittävän hyvin salkkua, johon ryhmästä kerättyä aineistoa sovelletaan;

c) laitoksen on käytettävä ryhmistä kerättyä aineistoa johdonmukaisesti koko ajan estimaateissaan;

d) laitoksella säilyy vastuu luottoluokitusmenetelmiensä asianmukaisuudesta;

e) laitoksen henkilöstön on ymmärrettävä riittävän hyvin luottoluokitusmenetelmiensä toiminta, ja sillä on oltava kyky tehokkaasti valvoa ja tarkastaa luokitusprosessia.

▼B

180 artikla

Maksukyvyttömyyden todennäköisyyden (PD) estimaatteja koskevat vaatimukset

1. ►M17 Kvantifioidessaan vastuiden luokkiin tai ryhmiin luokituksessa sovellettavia riskiparametreja laitosten on sovellettava seuraavia vaatimuksia, jotka koskevat erityisesti PD-estimaatin määrittelyä, kun on kyse valtio- ja keskuspankkivastuista, saamisista aluehallinnoilta, paikallisviranomaisilta ja julkisyhteisöiltä ja julkisoikeudellisilta laitoksilta eli RGLA-PSE-vastuista sekä laitos- ja yritysvastuista: ◄

a) laitosten on määritettävä vastapuoliluokkien PD-estimaatit käyttäen vuosittaisen maksukyvyttömyysasteen pitkän aikavälin keskiarvoja. PD-estimaateissa, jotka koskevat korkean velkaantumisasteen vastapuolia tai vastapuolia, joiden omaisuuseristä suurin osa on kaupankäynnin kohteena, on otettava huomioon omaisuuserien käyttäytyminen ajanjaksoina, jolloin näiden volatiliteetteihin kohdistuu erityinen paine (stressed volatilities);

b) kun kyse on ostetuista yrityssaamisista, laitokset voivat estimoida EL:n vastapuoliluokille käyttäen vuosittaisen toteutuneen maksukyvyttömyysasteen pitkän aikavälin keskiarvoja;

c) jos laitos määrittää ostettujen yrityssaamisten pitkän aikavälin keskimääräiset PD- ja LGD-estimaatit EL-estimaatin sekä asianmukaisen PD- tai LGD-estimaatin avulla, kokonaistappioiden estimointiprosessin on täytettävä tässä osassa asetetut PD- ja LGD-estimaatin määrittämistä koskevat yleiset vaatimukset, ja lopputuloksen on oltava yhdenmukainen 181 artiklan 1 kohdan a alakohdassa määritellyn LGD:n käsitteen kanssa;

d) laitosten on käytettävä PD-estimaattien määrittämisessä ainoastaan sellaisia menetelmiä, joiden käyttö perustuu asianmukaiseen analyysiin. Laitosten on otettava huomioon asiantuntija-arvioiden merkitys, kun yhdistetään eri menetelmillä saatuja tuloksia ja tehdään eri menetelmien ja tietojen puutteiden edellyttämiä mukautuksia;

▼M17

e) jos laitos käyttää PD-estimaattien määrittelyssä tietoja sisäisistä maksukyvyttömyyshavainnoistaan, estimaateissa on huomioitava nykyiset luotonantostandardit sekä tiedot tuottaneen luottoluokitusmenetelmän ja nykyisen luottoluokitusmenetelmän väliset erot; jos luotonantostandardit tai luottoluokitusmenetelmät ovat muuttuneet, laitoksen on asianmukaisen mukautuksen sisällyttämisen jälkeen lisättävä PD-estimaattiinsa suurempi varovaisuusmarginaali, jonka suuruus riippuu estimointivirheiden odotetusta vaihteluvälistä ja jota asianmukainen mukautus ei vielä kata;

▼B

f) jos laitos kuvaa sisäiset luokkansa ulkoisen luottoluokituslaitoksen (ECAI) tai vastaavan organisaation käyttämälle asteikolle ja yhdistää ulkopuolisen organisaation luokille havaitun maksukyvyttömyysasteen omiin luokkiinsa, laitoksen on verrattava sisäisiä luokituskriteereitään ulkopuolisen organisaation käyttämiin luokituskriteereihin sekä verrattava yhteisten vastapuolten sisäisiä ja ulkoisia luokituksia. On vältettävä kuvaukseen (mapping) ja aineistoon liittyvää harhaa ja epäjohdonmukaisuuksia. Ulkoisen organisaation estimointiin käyttämän aineiston kriteerien on kohdistuttava ainoastaan maksukyvyttömyyden riskiin eikä liiketoimen ominaispiirteisiin. Laitoksen analyysiin on sisällyttävä käytettyjen maksukyvyttömyyden määritelmien vertailu ottaen huomioon 178 artiklan vaatimukset. Laitoksen on dokumentoitava kuvauksen perusteet;

▼B

g) jos laitos käyttää tilastollisia maksukyvyttömyyden ennustusmalleja, se voi määrittää luokkakohtaiset PD-estimaatit luokassa olevien yksittäisten vastapuolten maksukyvyttömyyden todennäköisyyden estimaattien keskiarvona. Laitoksen on noudatettava 174 artiklassa määritettyjä standardeja, jos se käyttää maksukyvyttömyyden ennustemalleja;

▼M17

h) riippumatta siitä, käyttääkö laitos PD-estimaatin määrittämisessä ulkoisia, sisäisiä tai yhdistettyjä tietolähteitä taikka kaikkien kolmen yhdistelmää, perustana olevan havainnointijakson pituuden on oltava ainakin yhden tietolähteen osalta vähintään viisi vuotta;

i) riippumatta PD-estimaatin määrittämisessä käytettävästä menetelmästä laitosten on määritettävä PD-estimaatti kullekin luokalle yhden vuoden maksukyvyttömyysasteen havaitun historiallisen keskiarvon perusteella, joka on aritmeettinen keskiarvo, joka perustuu vastapuolten lukumäärään (painotettu lukumäärä); muita menetelmiä, mukaan lukien vastuilla painotetut keskiarvot, ei sallita.

Jos käytettävissä oleva havainnointijakso on ensimmäisen alakohdan h alakohtaa sovellettaessa jonkin tietolähteen osalta mainittua pidempi ja kyseinen aineisto on asian kannalta oleellista, on käytettävä kyseistä, pidempää ajanjaksoa. Tietoihin on sisällyttävä edustava yhdistelmä suhdannekierron hyviä ja huonoja vuosia, jotka ovat vastuutyypin osalta merkityksellisiä. Laitosten, jotka eivät ole saaneet toimivaltaiselta viranomaiselta 143 artiklan nojalla lupaa käyttää omia LGD-estimaattejaan tai käyttää IRB-CCF-estimaatteja, voivat IRB-menetelmään siirtyessään käyttää toimivaltaisten viranomaisten luvalla oleellista aineistoa kahden vuoden ajalta. Ajanjaksoa pidennetään vuosittain yhdellä vuodella, kunnes oleellista aineistoa on käytettävissä vähintään viiden vuoden ajalta.

▼B

2. Vähittäisvastuisiin on sovellettava seuraavia vaatimuksia:

▼M17

a) laitosten on määritettävä PD-estimaatit vastapuolen tai sopimustyypin luokille tai ryhmille yhden vuoden maksukyvyttömyysasteiden pitkän aikavälin keskiarvoista, ja maksukyvyttömyysasteet on laskettava luottojärjestelyn tasolla vain, jos maksukyvyttömyyden määritelmää sovelletaan yksittäisen luottojärjestelyn tasolla 178 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan nojalla;

▼B

b) PD-estimaatit voidaan määrittää myös kokonaistappioiden estimaatin ja asianmukaisten LGD-estimaattien perusteella;

c) laitosten on pidettävä sisäistä aineistoa ensisijaisena jakaessaan vastuita luokkiin ja ryhmiin, joista estimoidaan tappion ominaispiirteet. Laitokset voivat käyttää määrittämisessä ulkoisia tietoja (mukaan luettuina yhdistetyt tiedot) tai tilastollisia malleja, edellyttäen että molempien seuraavien kohtien välillä on kiinteä yhteys:

i) prosessi, jota laitos soveltaa jakaessaan vastuita luokkiin tai ryhmiin, ja ulkoisen tietolähteen soveltama prosessi; ja

ii) laitoksen sisäinen riskiprofiili ja ulkoisten tietojen koostumus;

▼B

d) jos laitos määrittää vähittäisvastuiden pitkän aikavälin keskimääräiset PD- ja LGD-estimaatit kokonaistappioiden estimaatin sekä asianmukaisen PD- tai LGD-estimaatin avulla, kokonaistappioiden estimointiprosessin on täytettävä tässä osassa asetetut PD- ja LGD-estimaatin määrittämistä koskevat yleiset vaatimukset, ja lopputuloksen on oltava yhdenmukainen 181 artiklan 1 kohdan a alakohdassa määritetyn LGD:n käsitteen kanssa;

▼M17

e) riippumatta siitä, käyttääkö laitos PD-estimaatin määrittämisessä ulkoisia, sisäisiä tai yhdistettyjä tietolähteitä taikka kaikkien kolmen yhdistelmää, perustana olevan havainnointijakson pituuden on oltava ainakin yhden tietolähteen osalta vähintään viisi vuotta;

▼B

f) laitosten on tunnistettava riskiparametrien odotetut muutokset luottovastuiden voimassaolon aikana (ajallinen riippuvuus) ja analysoitava niitä.

Ostettuihin vähittäissaamisiin laitokset voivat soveltaa ulkoisia ja sisäisiä aineistoja. Laitosten on käytettävä vertailukohteina kaikkia merkityksellisiä tietolähteitä.

▼M17

Sovellettaessa ensimmäisen alakohdan a alakohtaa PD-estimaatin on perustuttava yhden vuoden maksukyvyttömyysasteen havaittuun historialliseen keskiarvoon.

Jos käytettävissä oleva havainnointijakso on ensimmäisen alakohdan e alakohtaa sovellettaessa jonkin tietolähteen osalta mainittua pidempi ja kyseinen aineisto on asian kannalta oleellista, on käytettävä kyseistä, pidempää ajanjaksoa. Tietoihin on sisällyttävä edustava yhdistelmä suhdannekierron hyviä ja huonoja vuosia, jotka ovat vastuutyypin osalta merkityksellisiä. Laitokset voivat IRB-menetelmään siirtyessään käyttää toimivaltaisten viranomaisten luvalla oleellista aineistoa kahden vuoden ajalta. Ajanjaksoa pidennetään vuosittain yhdellä vuodella, kunnes merkityksellistä aineistoa on käytettävissä vähintään viiden vuoden ajalta.

3. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään menetelmät, joiden mukaisesti toimivaltaisten viranomaisten on arvioitava laitoksen käyttämä PD-estimaattien määritysmenetelmä 143 artiklan mukaisesti.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 10 päivänä heinäkuuta 2026.

Siirretään komissiolle valta täydentää tätä asetusta hyväksymällä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

▼B

181 artikla

Laitoksen omia LGD-estimaatteja koskevat vaatimukset

1. Laitosten on sovellettava seuraavia laitoksen omia LGD-estimaatteja koskevia vaatimuksia kvantifioidessaan riskiparametreja vastuiden luokkiin tai ryhmiin luokitusta varten:

▼B

a) laitosten on estimoitava sopimustyyppien riskiluokka- tai -ryhmäkohtaiset LGD-parametrit keskimääräisten riskiluokittain tai ryhmittäin toteutuneiden LGD-parametrien perusteella käyttäen kaikkia tietolähteissä havaittuja maksukyvyttömyystapauksia (maksukyvyttömyydellä painotettu keskiarvo);

b) laitosten on käytettävä LGD-estimaatteja, jotka ovat asianmukaisia talouden laskusuhdanteessa, jos ne tuottavat varovaisemman lopputuloksen kuin pitkän aikavälin keskiarvo. Jos luottoluokitusmenetelmän odotetaan tuottavan pitkällä aikavälillä samalla tasolla pysyviä, toteutuneita LGD-lukuja luokittain tai ryhmittäin, laitosten on mukautettava riskiparametrien estimaattejaan ryhmittäin tai luokittain rajoittaakseen talouden laskusuhdanteen pääomavaikutusta;

▼M17

c) laitoksen on otettava huomioon, missä määrin vastapuoleen liittyvän riskin ja muuhun vastikkeelliseen luottosuojaan kuin päänettoutussopimuksiin ja lainojen ja talletusten tase-erien nettoutukseen liittyvän riskin tai kyseisen luottosuojan tarjoajaan liittyvän riskin välillä on riippuvuussuhde;

d) perustana olevan velvoitteen ja muun vastikkeellisen luottosuojan kuin päänettoutussopimusten ja lainojen ja talletusten tase-erien nettoutuksen välisiä valuuttaeroja on käsiteltävä konservatiivisesti laitoksen LGD:stä tekemässä arvioinnissa;

e) siltä osin kuin LGD-estimaateissa otetaan huomioon muun vastikkeellisen luottosuojan kuin päänettoutussopimusten ja lainojen ja talletusten tase-erien nettoutuksen olemassaolo, kyseiset estimaatit eivät saa perustua yksinomaan vastikkeellisen luottosuojan arvioituun markkina-arvoon;

f) siltä osin kuin LGD-estimaateissa otetaan huomioon muun vastikkeellisen luottosuojan kuin päänettoutussopimusten ja lainojen ja talletusten tase-erien nettoutuksen olemassaolo, laitosten on vahvistettava kyseisen vastikkeellisen luottosuojan hallintaa, oikeusvarmuutta ja riskienhallintaa koskevat sisäiset vaatimukset, ja kyseisten vaatimusten on yleisesti vastattava 4 luvun 3 jakson 1 alajaksossa vahvistettuja vaatimuksia;

g) siltä osin kuin laitos ottaa huomioon muun vastikkeellisen luottosuojan kuin päänettoutussopimukset ja lainojen ja talletusten tase-erien nettoutuksen määrittäessään vastapuoliriskin vastuuarvoa 6 luvun 5 tai 6 jakson mukaisesti, LGD-estimaateissa ei saa ottaa huomioon määriä, jotka odotetaan saatavan takaisin kyseisestä vastikkeellisesta luottosuojasta;

▼B

h) kun kyse on vastapuolten vastuista, jotka ovat jo maksukyvyttömiä, laitosten on parhaan kykynsä mukaan arvioitava kunkin vastuun tuottama odotettu tappio (paras estimaatti tappiolle) ja näiden yhteismäärä ottaen huomioon vallitsevat taloudelliset olosuhteet, vastuun tilan ja estimaattinsa tappioasteen kasvusta, joka johtuu mahdollisista uusista odottamattomista tappioista perintäkaudella, eli kaudella, joka syntyy maksukyvyttömyyden toteamisen ja vastuun lopullisen realisoinnin välisestä ajanjaksosta;

▼M17

i) siltä osin kuin maksuviivästyksistä suoritettavia maksuja, jotka on määrätty vastapuolelle ennen maksukyvyttömyyden alkamista, on aktivoitu laitoksen tuloslaskelmaan, ne on lisättävä laitoksen vastuun ja tappion arvioihin;

▼M17

j) kun kyse on yritys-, laitos-, valtio- ja keskuspankkivastuista ja saamisista aluehallinnoilta, paikallisviranomaisilta ja julkisyhteisöiltä ja julkisoikeudellisilta laitoksilta, LGD-estimaattien on perustuttava vähintään yhden tietolähteen osalta vähintään viiden vuoden ajalta kerättyihin aineistoihin, ja kyseistä havainnointijaksoa on pidennettävä vuosittain yhdellä vuodella käyttöönotosta lähtien, kunnes se on vähintään seitsemän vuotta; jos käytettävissä oleva havainnointijakso on jonkin tietolähteen osalta tätä pidempi ja kyseiset aineistot ovat asian kannalta merkityksellisiä, on käytettävä kyseistä pidempää ajanjaksoa.

Sovellettaessa tämän kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohtaa laitosten on otettava riittävästi huomioon palautukset, jotka ovat toteutuneet asiaankuuluvien palautumisprosessien aikana kaikista vastikkeellisen luottosuojan eri tyypeistä sekä takauksen luonteisesta luottosuojasta, joka ei kuulu 142 artiklan 1 kohdan 10 alakohdassa säädetyn määritelmän piiriin.

Sovellettaessa ensimmäisen alakohdan c alakohtaa on käsiteltävä varovaisuudella tapauksia, joissa riippuvuussuhde on merkittävä.

LGD-estimaateissa on ensimmäisen alakohdan e alakohtaa sovellettaessa otettava huomioon sen mahdollisuuden vaikutus, että laitokset eivät kykene saamaan vakuutta nopeasti hallintaansa ja realisoimaan sitä.

▼B

2. Kun kyse on vähittäisvastuista, laitokset voivat

a) määrittää LGD-estimaatit toteutuneiden tappioiden ja asianmukaisten PD-estimaattien perusteella;

▼M17

b) ottaa tulevat nostot huomioon joko luottovasta-arvokertoimissaan tai LGD-estimaateissaan;

▼B

c) soveltaa ostettuihin vähittäissaamisiin ulkoisia ja sisäisiä aineistoja LGD-estimaattien määrittämiseksi.

▼M17

Jos laitokset sisällyttävät ensimmäisen alakohdan b alakohtaa sovellettaessa tulevia lisänostoja luottovasta-arvokertoimiinsa, ne olisi otettava huomioon LGD-luvussa sekä osoittajassa että nimittäjässä. Jos laitokset eivät sisällytä tulevia lisänostoja luottovasta-arvokertoimiinsa, ne olisi otettava huomioon LGD:ssä ainoastaan osoittajassa.

▼M17

Vähittäisvastuiden osalta LGD-estimaattien on perustuttava vähintään viiden vuoden ajalta kerättyihin aineistoihin. Laitokset voivat IRB-menetelmään siirtyessään käyttää toimivaltaisten viranomaisten luvalla oleellista aineistoa kahden vuoden ajalta. Ajanjaksoa pidennetään vuosittain yhdellä vuodella, kunnes merkityksellistä aineistoa on käytettävissä vähintään viiden vuoden ajalta.

▼B

3. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa määritetään

a) 1 kohdassa tarkoitetun talouden laskusuhdanteen luonne, vakavuus ja kesto;

▼C2

b) perusteet, joiden mukaisesti toimivaltainen viranomainen voi sallia laitoksen 2 kohdan nojalla käyttää IRB-menetelmään siirtyessään merkityksellisiä aineistoja kahden vuoden ajalta.

▼B

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2014.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

▼M17

4. EPV antaa asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan mukaisesti ohjeita, joissa selvennetään vastikkeellisen luottosuojan ja takauksen luonteisen luottosuojan eri tyyppien käsittelyä tämän artiklan 1 kohdan a alakohdan ja LGD-parametrien soveltamiseksi.

5. Tappion laskemiseksi EPV antaa 31 päivään joulukuuta 2025 mennessä asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan mukaisesti päivitettyjä ohjeita seuraavista:

a) kun on kyse tapauksista, joissa palataan maksukykyiseen tilaan, sen täsmentäminen, miten keinotekoista kassavirtaa on käsiteltävä ja onko tarkoituksenmukaisempaa, että laitokset diskonttaavat keinotekoisen kassavirran tosiasiallisena maksukyvyttömyysaikana;

b) sen arvioiminen, riittääkö diskonttokoron kalibrointi ja soveltaminen taloudellisten tappioiden laskemiseen kaikkien vastuiden osalta.

▼B

182 artikla

Laitoksen omia CF-estimaatteja koskevat vaatimukset

1. Laitosten on sovellettava seuraavia laitoksen omia CF-estimaatteja koskevia erityisvaatimuksia kvantifioidessaan riskiparametreja vastuiden luokkiin tai ryhmiin luokitusta varten:

a) laitosten on estimoitava luottovasta-arvokertoimet sopimustyyppien riskiluokittain tai -ryhmittäin maksukyvyttömyydellä painotettuna keskiarvona luokittain tai ryhmittäin toteutuneiden luottovasta-arvokerrointen perusteella käyttäen kaikkia havaittuja maksukyvyttömyystapauksia eri tietolähteistä;

▼B

b) laitosten on käytettävä CF-estimaatteja, jotka ovat asianmukaisia talouden laskusuhdanteessa, jos ne tuottavat varovaisemman lopputuloksen kuin pitkän aikavälin keskiarvo. Jos luottoluokitusmenetelmän odotetaan tuottavan pitkällä aikavälillä samalla tasolla pysyviä, toteutuneita CF-lukuja luokittain tai ryhmittäin, laitosten on mukautettava riskiparametrien estimaattejaan ryhmittäin tai luokittain rajoittaakseen talouden laskusuhdanteen pääomavaikutusta;

▼M17

c) laitosten IRB-CCF-estimaateissa on otettava huomioon vastapuolen mahdolliset lisänostot maksukyvyttömyyden ilmenemiseen saakka ja sen jälkeen;

▼B

d) laitosten on CF-estimaatteja määrittäessään otettava huomioon tilien valvontaan ja maksujen käsittelyyn liittyvät erityiset menettelynsä ja strategiansa. Laitosten on myös harkittava, kuinka kykeneviä ja halukkaita ne ovat estämään lisänostot, kun tapahtuu kovenanttien rikkoutumista tai ilmenee muita teknisiä maksukyvyttömyystapahtumia, mikä ei vielä merkitse maksukyvyttömyyttä;

e) laitoksilla on oltava asianmukaiset järjestelmät ja menettelyt, joilla seurataan sopimuksiin liittyviä määriä, nostettuja määriäsi suhteessa limiitteihin sekä nostettujen määrien muutoksia vastapuolittain ja luokittain. Laitoksen on pystyttävä seuraamaan nostettuja määriä päivittäin;

f) jos laitokset käyttävät erilaisia CF-estimaatteja riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän laskentaan ja sisäisiin tarkoituksiin, tämä on dokumentoitava ja tämän on oltava perusteltua;

▼M17

g) laitosten IRB-CCF-estimaatit on laadittava käyttämällä 12 kuukauden pituiseen kiinteään ajanjaksoon perustuvaa menetelmää;

h) laitosten IRB-CCF-estimaattien on perustuttava viitetietoihin, jotka kuvastavat vastapuolten, luottojärjestelyjen ja pankinhallintokäytäntöjen ominaispiirteitä niiden vastuiden osalta, joihin estimaatteja sovelletaan.

Jos laitokset toteavat maksukyvyttömyyshavainnoissaan ensimmäisen alakohdan a alakohtaa sovellettaessa negatiivisen toteutuneen luottovasta-arvokertoimen, toteutuneen luottovasta-arvokertoimen on oltava kyseisten havaintojen osalta nolla laitosten IRB-CCF-estimaattien kvantifioimiseksi. Laitokset voivat käyttää mallien kehittämisessä negatiivista toteutunutta luottovasta-arvokerrointa koskevia tietoja riskien eriyttämiseksi.

Sovellettaessa ensimmäisen alakohdan c alakohtaa IRB-CCF-estimaatteihin on sisällyttävä suurempi varovaisuusmarginaali, jos maksukyvyttömyystiheyden ja luottovasta-arvokertoimen suuruuden välillä voidaan kohtuudella olettaa olevan vahva positiivinen korrelaatio.

Sovellettaessa ensimmäisen alakohdan g alakohtaa kukin maksukyvyttömyystapaus on liitettävä vastapuolen ja luottojärjestelyn asiaankuuluviin ominaispiirteisiin kiinteänä viitepäivänä, joka on 12 kuukautta ennen maksukyvyttömyyden ilmenemispäivää.

▼**M17**

1 a. Sovellettaessa 1 kohdan h alakohtaa IRB-CCF-estimaatit, joita sovelletaan tiettyihin vastuisiin, eivät saa perustua tietoihin, joissa sekoittuvat erilaisten ominaispiirteiden vaikutukset tai riskiominaisuuksiltaan olennaisesti erilaisia vastuita koskevat tiedot. IRB-CCF-estimaattien on perustuttava riittävän homogeenisiin segmentteihin. Sen vuoksi seuraavat käytännöt on sallittava ainoastaan laitoksen suorittaman yksityiskohtaisen tarkastelun ja perustelun pohjalta:

a) pk-yritysten / keskisuurten yritysten taustatietoja sovelletaan vastapuoliin, jotka ovat suuria yrityksiä;

b) tietoja, jotka on saatu sitoumuksista, joissa limiitin saatavilla oleva käyttämätön määrä on pieni, sovelletaan luottojärjestelyihin, joissa limiitin saatavilla oleva käyttämätön määrä on suuri;

c) tietoja, jotka on saatu vastapuolilta, joilla on viitepäivänä maksulaiminlyöntejä tai joita estetään viitepäivänä suorittamasta lisänostoja, sovelletaan vastapuoliin, joihin ei tiedetä liittyvän maksulaiminlyöntejä tai tällaisia rajoituksia;

d) käytetään tietoja, joihin ovat vaikuttaneet vastapuolten lainanottotuotteiden ja muiden luottoihin liittyvien tuotteiden valikoimassa havainnointijakson aikana tapahtuneet muutokset, paitsi jos kyseisiä tietoja on tosiasiallisesti mukautettu poistamalla näiden tuotevalikoiman muutosten vaikutukset.

1 b. Sovellettaessa 1 a kohdan d alakohtaa laitosten on osoitettava toimivaltaisille viranomaisille, että niillä on tarkka käsitys asiakkaiden tuotevalikoiman muutosten vaikutuksesta vastuita koskeviin viitetietoihin ja niihin liittyviin IRB-CCF-estimaatteihin ja että vaikutus on epäolennainen tai sitä on lievennetty tehokkaasti niiden estimointiprosessissa. Tässä yhteydessä seuraavia toimia ei pidetä asianmukaisina:

a) alarajojen tai ylärajojen asettaminen CCF-estimaateille tai vastuuarvoja koskeville havainnoille, lukuun ottamatta tapauksia, joissa toteutunut luottovasta-arvokerroin on nolla, 1 kohdan toisen alakohdan mukaisesti;

b) sellaisten vastapuolitason estimaattien käyttö, jotka eivät täysin kata asiaankuuluvia tuotteiden muuntamisvaihtoehtoja tai joissa yhdistetään epäasianmukaisesti tuotteita, joilla on hyvin erilaiset ominaisuudet;

c) ainoastaan sellaisten olennaisten havaintojen mukauttaminen, joihin tuotteiden muuntaminen vaikuttaa;

d) sellaisten havaintojen poisjättäminen, joihin tuoteprofiilien muuntaminen vaikuttaa.

1 c. Laitosten on varmistettava, että niiden IRB-CCF-estimaatit ovat tehokkaasti suojassa siitä aiheutuvan epävakauden mahdollisilta vaikutuksilta, että luottojärjestely on lähes kokonaan käytetty viitepäivänä.

1 d. Viitetietoja ei saa rajata luottojärjestelyn jäljellä olevaan pääoman määrään tai käytettävissä olevaan luottojärjestelyn limiittiin. Viitetietoihin on sisällytettävä kertyneet korot, muut erääntyneet maksut ja luottojärjestelyn limiitin ylittävät nostot.

▼M17

2. Kun kyse on yritys-, laitos-, valtio- ja keskuspankkivastuista ja saamisista aluehallinnoilta, paikallisviranomaisilta ja julkisyhteisöiltä ja julkisoikeudellisilta laitoksilta, CF-estimaattien on perustuttava ainakin yhden tietolähteen osalta vähintään viiden vuoden ajalta kerättyihin aineistoihin, ja kyseistä aikarajaa on pidennettävä vuosittain yhdellä vuodella estimaatin käyttöönotosta lähtien, kunnes se on vähintään seitsemän vuotta. Jos käytettävissä oleva havainnointijakso on jonkin tietolähteen osalta tätä pidempi ja kyseiset aineistot ovat asian kannalta merkityksellisiä, on käytettävä kyseistä pidempää ajanjaksoa.

▼B

3. Kun kyse on vähittäisvastuista, laitokset voivat ottaa tulevat nostot huomioon joko luottovasta-arvokertoimissaan tai LGD-estimaateissaan.

▼M17

Kun kyse on vähittäisvastuista, CF-estimaattien on perustuttava vähintään viiden vuoden ajalta kerättyihin aineistoihin. Laitokset voivat IRB-menetelmään siirtyessään käyttää toimivaltaisten viranomaisten luvalla merkityksellisiä tietoja kahden vuoden ajalta. Ajanjaksoa pidennetään vuosittain yhdellä vuodella, kunnes merkityksellistä aineistoa on käytettävissä vähintään viideltä vuodelta.

▼B

4. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa määritetään

a) 1 kohdassa tarkoitetun talouden laskusuhdanteen luonne, vakavuus ja kesto;

b) perusteet, joiden mukaisesti toimivaltainen viranomainen voi sallia laitoksen käyttää IRB-menetelmää ensimmäistä kertaa soveltaessaan merkityksellisiä tietoja kahden vuoden ajalta.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2014.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

▼M17

5. EPV antaa 31 päivään joulukuuta 2026 mennessä asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan mukaisesti ohjeita, joissa täsmennetään menetelmät, joita laitosten on sovellettava IRB-CCF-estimaattien määrittämiseen.

▼B

183 artikla

▼M17

Takauksen luonteisen luottosuojan vaikutuksia koskevat arviointivaatimukset, kun suojataan valtio- ja keskuspankkivastuita, saamisia aluehallinnolta, paikallisviranomaisilta ja julkisyhteisöiltä ja julkisoikeudellisilta laitoksilta ja yritysvastuita ja käytetään omia LGD-estimaatteja ja kun suojataan vähittäisvastuita

▼B

1. Hyväksyttäviin takaajiin ja takauksiin on sovellettava seuraavia vaatimuksia:

▼B

a) laitoksilla on oltava selvästi määritellyt kriteerit sille, minkä tyyppisiä takaajia ne hyväksyvät laskettaessa riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärää;

b) hyväksyttyihin takaajiin on sovellettava vastapuolten tapaan 171, 172 ja 173 artiklan mukaisia sääntöjä;

▼M17

c) takauksesta on laadittava asiakirja, takaaja ei saa kyetä mitätöimään eikä muuttamaan takausta, takauksen on oltava voimassa, kunnes velvoite on täytetty kokonaan, takauksen määrän ja keston rajoissa, ja takauksen on oltava takaajan osalta oikeudellisesti täytäntöönpanokelpoinen sillä lainkäyttöalueella, jolla takaajalla on ulosmittauskelpoista varallisuutta ja jolla tuomio voidaan panna täytäntöön;

d) takauksen on oltava ehdoton.

Sovellettaessa ensimmäisen alakohdan d alakohtaa ”ehdottomalla takauksella” tarkoitetaan takausta, jossa luottosuojasopimukseen ei sisälly ehtoja, joiden täyttämiseen luottoa myöntävä laitos ei voi suoraan vaikuttaa ja jotka voisivat vapauttaa takaajan velvollisuudesta suorittaa maksut kohtuullisessa ajassa vastapuolen maksukyvyttömyyden vuoksi tai alkuperäisen vastapuolen laiminlyödessä maksunsa. Luottosuojasopimuksen lauseke, jonka mukaan luottoa myöntävän laitoksen puutteellinen huolellisuusmenettely tai petos kumoaa takaajan tarjoaman takauksen tai pienentää sen laajuutta, ei estä pitämästä takausta ehdottomana.

Takaukset, joissa takaajan maksuvelvollisuuden edellytyksenä on, että luottoa myöntävä laitos perii ensin maksua vastapuolelta, ja jotka kattavat ainoastaan sellaiset tappiot, jotka ovat jäljellä laitoksen saatua lainajärjestelyprosessin päätökseen, katsotaan ehdottomiksi.

1 a. Laitokset voivat hyväksyä takauksen luonteisen luottosuojan käyttämällä joko PD/LGD-mukautuksen mallintamismenetelmää tämän artiklan mukaisesti ja noudattamalla tämän artiklan 4 kohdassa säädettyä vaatimusta tai käyttämällä 236 a artiklan mukaisesti A-IRB-menetelmän mukaista riskiparametrien korvaamismenetelmää ja noudattamalla 4 luvun hyväksyttävyysvaatimuksia. Laitoksilla on oltava selkeät toimintaperiaatteet, joiden mukaisesti arvioidaan takauksen luonteisen luottosuojan vaikutuksia riskiparametreihin. Laitosten toimintaperiaatteiden on oltava yhdenmukaiset laitosten sisäisten riskienhallintakäytäntöjen kanssa ja vastattava tämän artiklan vaatimuksia. Kyseisissä toimintaperiaatteissa on täsmennettävä selkeästi, mitä tässä kohdassa kuvatuista erityismenetelmistä sovelletaan kuhunkin luokitusjärjestelmään, ja laitosten on sovellettava kyseisiä toimintaperiaatteita johdonmukaisesti pitkällä aikavälillä.

▼B

2. Laitoksella on oltava selvästi määritellyt kriteerit, joilla mukautetaan luokkia, ryhmiä tai LGD-estimaatteja sekä vähittäissaamisten ja hyväksyttävien ostettujen saamisten osalta vastuiden luokitusta riskiluokkiin tai -ryhmiin, jotta takausten vaikutus riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän laskentaan voidaan ottaa huomioon. Näiden kriteerien on oltava 171, 172 ja 173 artiklassa asetettujen vaatimusten mukaisia.

▼B

Kriteerien on oltava uskottavia ja perustuttava asiantuntevaan näkemykseen. Niillä on pystyttävä arvioimaan takaajan kykyä ja halukkuutta täyttää takaukseen liittyvät velvoitteet, takaajan suorittamien maksujen todennäköistä ajankohtaa, takaajan velvoitteidentäyttökyvyn yhteyttä vastapuolen takaisinmaksukykyyn sekä sitä, missä määrin vastapuoleen kohdistuu jäännösriskiä.

3. Takauksille tässä artiklassa asetettuja vaatimuksia on sovellettava myös yhteen riskikohteeseen perustuviin luottojohdannaisin (single name -luottojohdannaisiin). Mikäli suojattava omaisuus ja luottojohdannaisen referenssiomaisuus tai omaisuuserä, jota käytetään määritettäessä, onko maksuvelvollisuuden laukaiseva tapahtuma sattunut, poikkeavat toisistaan, on sovellettava 216 artiklan 2 kohdan mukaisia vaatimuksia. Kun kyse on vähittäisvastuista ja hyväksyttävistä ostetuista saamisista, tämän kohdan säännöksiä on sovellettava luokiteltaessa vastuita riskiluokkiin tai -ryhmiin.

Kriteereissä on käsiteltävä luottojohdannaisen maksujärjestelyä ja arvioitava varovasti vaikutusta, joka sillä on palautusten määrän ja ajankohtaan. Laitoksen on arvioitava, missä määrin muuntyyppisiä jäännösriskejä esiintyy.

▼M17

Ensimmäisen tappion luottojohdannaiset voidaan hyväksyä takauksen luonteiseksi luottosuojaksi. Toisen tappion luottojohdannaisia ja kaikkia muita n:nnen tappion luottojohdannaisia ei kuitenkaan ole katsottava hyväksyttäväksi takauksen luonteiseksi luottosuojaksi.

4. Jos laitokset hyväksyvät takauksen luonteisen luottosuojan PD/LGD-mukautuksen mallintamismenetelmällä, kohde-etuuteen liittyvän vastuun suojattuun osaan ei saa soveltaa riskipainoa, joka on pienempi kuin luottosuojan tarjoajaan liittyvä riskipainolattia. Luottosuojan tarjoajaan liittyvä riskipainolattia on tätä varten laskettava käyttämällä samaa PD-arvoa, LGD-arvoa ja riskipainofunktiota, joita sovelletaan 236 a artiklassa tarkoitettuun, luottosuojan tarjoajaan liittyvään vertailukelpoiseen välittömään vastuuseen.

▼B

5. Kun kyse on vähittäisvastuiden takauksista, 1, 2 ja 3 kohdassa asetettuja vaatimuksia on sovellettava myös sijoitettaessa vastuita luokkiin tai ryhmiin sekä määritettäessä PD-estimaattia.

▼M17

_____

▼B

184 artikla

Ostettuja saamisia koskevat vaatimukset

1. Laitosten on kvantifioidessaan luokka- ja ryhmäkohtaisia riskiparametreja, joita sovelletaan ostettuihin saamisiin, varmistettava 2–6 kohdassa asetettujen vaatimusten täyttyminen.

▼B

2. Sopimuksen rakenteella on varmistettava, että laitoksella on kaikissa ennakoitavissa olosuhteissa todellinen omistusoikeus ja määräysvalta kaikkiin saamisista saataviin rahasuorituksiin. Kun vastapuoli suorittaa maksuja suoraan myyjälle tai hallinnoijalle, laitoksen on säännöllisesti todennettava, että maksut vältetään täysimääräisinä ja sopimuksen ehtojen mukaisesti. Laitoksella on oltava menettelyt, joilla varmistetaan, että saamisten ja käteissuoritusten omistusoikeus on suojattu konkurssimenettelyjen aiheuttamilta lykkäyksiltä tai asioiden riitauttamiselta, jotka saattaisivat olennaisesti lykätä lainanantajan mahdollisuuksia muuttaa saamisia rahaksi, ulosmitata niitä tai saada käteisvaroja haltuunsa.

3. Laitoksen on valvottava sekä ostettujen saamisten laatua että myyjän ja hallinnoijan taloudellista asemaa. Sovelletaan seuraavaa:

a) laitoksen on arvioitava ostettujen saamisten laadun ja myyjän sekä hallinnoijan taloudellisen aseman välistä korrelaatiota; sillä on oltava sisäiset käytänteet ja menettelyt, jotka tarjoavat asianmukaisen suojan näiden epävarmuustekijöiden varalta, mukaan luettuna sisäisen riskiluokituksen laatiminen kullekin myyjälle ja hallinnoijalle;

b) laitoksella on oltava selkeät ja tehokkaat käytänteet ja menettelyt, joilla määritetään myyjän ja hallinnoijan hyväksyttävyys. Laitoksen tai sen asiamiehen on säännöllisesti tarkasteltava myyjien ja hallinnoijien toimintaa todentaakseen niiden tuottamien raporttien täsmällisyyden, havaitakseen petokset tai operatiiviset heikkoudet sekä todentaakseen myyjän luottokäytänteiden sekä hallinnoijan perintäkäytänteiden ja -menettelyjen laadun. Tarkastelun aikana tehdyt havainnot on dokumentoitava;

c) laitoksen on arvioitava ostettujen saamisten ryhmien ominaispiirteitä (mukaan lukien over-advances -erät), myyjän aiempia maksurästejä, luottotappioita ja luottotappiovarauksia, maksuehtoja ja mahdollisia vastatilejä;

d) laitoksella on oltava tehokkaat käytänteet ja menettelyt, joilla seurataan kokonaisuutena yhden vasta-puolen aiheuttamia keskittymiä ostettujen saamisten ryhmien sisällä ja niiden välillä;

e) laitoksen on varmistettava, että se saa hallinnoijalta oikea-aikaisesti riittävän yksityiskohtaiset raportit saamisten vanhentumisesta ja laimentumisesta, jotta varmistetaan, että pystytään täyttämään laitoksen soveltamia ostettuja saamisia koskevat hyväksymiskriteerit (ml. "advancing policies") ja valvomaan tehokkaasti laimentumista ja myyjän myyntiehtoja ja vahvistamaan ne.

4. Laitoksella on oltava järjestelmät ja menettelyt, joiden avulla havaitaan varhaisessa vaiheessa myyjän taloudellisen aseman ja ostettujen saamisten laadun heikentyminen, ja paneudutaan ongelmiin ennakoivasti. Laitoksella on erityisesti oltava selkeät ja tehokkaat käytänteet, menettelyt ja tietojärjestelmät, joilla seurataan kovenanttien rikkoutumista sekä selkeät ja tehokkaat käytänteet ja menettelyt, joita sovelletaan oikeusprosessien käynnistämisessä ja ongelmallisten ostettujen saamisten käsittelyssä.

▼B

5. Laitoksella on oltava selkeät ja tehokkaat käytänteet ja menettelyt, joilla hallitaan ostettuja saamisia, luottoja ja käteisvaroja. Sisäisillä asiakirjoihin perustuvilla käytänteillä on määriteltävä ostettujen saamisten ohjelman kaikki olennaiset osat, mukaan lukien "advancing rates"), hyväksyttävät vakuudet, tarvittavat asiakirjat, keskittymärajat ja käteissuoritusten käsittelyssä sovellettavat menetelmät. Näissä käytänteissä on otettava asianmukaisesti huomioon kaikki olennaiset tekijät, mukaan luettuina myyjän ja hallinnoijan taloudellinen asema, riskikeskittymät sekä ostettujen saamisten laadussa ja myyjän asiakaskunnassa ajan mittaan tapahtuvat muutokset; sisäisillä järjestelmillä on varmistettava, että varat maksetaan ainoastaan yksilöityjä vakuuksia ja asiakirjoja vastaan.

6. Laitoksella on oltava tehokkaat sisäiset prosessit, joilla arvioidaan kaikkien sisäisten käytänteiden ja menettelyjen noudattamista. Prosessiin on sisällyttävä laitoksen saamisten osto-ohjelman kaikkien kriittisten vaiheiden säännölliset tarkastukset; seuraavien tehtävien eriyttämisen todentaminen: 1) myyjän ja hallinnoijan sekä vastapuolen arviointi ja 2) myyjän ja hallinnoijan arviointi sekä myyjän ja hallinnoijan paikan päällä tapahtuva tarkastus; back-office-toimintojen arviointi keskittyen erityisesti ammattitaitoon, kokemukseen, henkilökunnan määrään ja toimintaa tukeviin automatisoituihin järjestelmiin.

3 Alajakso

Sisäisten estimaattien validointi

185 artikla

Sisäisten estimaattien validointi

Laitosten on validoitava sisäiset estimaattinsa seuraavien vaatimusten mukaisesti:

a) laitoksilla on oltava luotettavat järjestelmät, joilla validoidaan luottoluokitusmenetelmien, prosessien sekä kaikkien merkityksellisten riskiparametrien estimoinnin tarkkuus ja johdonmukaisuus. Laitosten on pystyttävä sisäisen validointiprosessin avulla arvioimaan luokituksessa ja riskin estimoinnissa sovellettavien sisäisten järjestelmien suorituskykyä johdonmukaisesti ja tarkoituksenmukaisesti;

b) laitosten on verrattava säännöllisesti kunkin luokan PD-estimaattia toteutuneisiin maksukyvyttömyystapausten osuuksiin; jos toteutuneiden maksukyvyttömyystapausten määrä on luokan mukaisen odotetun vaihteluvälin ulkopuolella, laitosten on selvitettävä yksityiskohtaisesti poikkeaman syyt. Omia LGD- ja CF-estimaatteja käyttävien laitosten on toteutettava vastaava analyysi myös näiden estimaattien osalta. Vertailussa on käytettävä ajallisesti mahdollisimman kattavaa tietoaineistoa. Laitosten on dokumentoitava menetelmät ja tietoaineisto, jota vertailussa on käytetty. Analyysi on toteutettava ja dokumentaatio päivitettävä vähintään vuosittain;

c) laitosten on sovellettava myös muita kvantitatiivisia validointimenetelmiä ja vertailuja asianmukaisiin ulkoisiin tietolähteisiin. Näiden analyysien on perustuttava säännöllisesti päivitettävään salkkua vastaavaan tietoaineistoon, joka kattaa riittävän pitkän tarkasteluajanjakson. Laitosten luottoluokitusmenetelmien suorituskyvyn sisäisen arvioinnin on perustuttava mahdollisimman pitkältä ajanjaksolta kerättyyn aineistoon;

▼B

d) kvantitatiivisessa validoinnissa käytettävien menetelmien ja tietoaineiston on oltava ajallisesti johdonmukaisia. Estimointi- ja validointimenetelmiä ja aineistoa (sekä tietolähteitä että ajanjaksoja) koskevat muutokset on dokumentoitava;

e) laitoksilla on oltava kattava sisäinen ohjeistus niitä tilanteita varten, joissa toteutuneet PD- ja LGD-arvot, luottovasta-arvokertoimet ja EL-lukua käytettäessä kokonaistappiot poikkeavat odotuksista niin paljon, että on syytä epäillä estimaattien paikkansapitävyyttä. Ohjeistuksessa on otettava huomioon suhdannevaihtelut ja muu vastaava järjestelmällinen vaihtelu maksukyvyttömyyden tasossa. Jos toteutuneet arvot ovat jatkuvasti ennustettuja arvoja suuremmat, laitosten on tarkistettava estimaatteja ylöspäin, jotta ne vastaavat paremmin laitosten maksukyvyttömyys- ja luottotappiohavaintoja.

▼M17

———————

▼B

5 Alajakso

Sisäinen hallinnointi ja valvonta

189 artikla

Hallinnointi- ja ohjausjärjestelmä

1. Laitoksen johdon tai sen alaisen valiokunnan sekä toimivan johdon on hyväksyttävä luottoluokitus- ja estimointiprosessin kaikki olennaiset osat. Edellä mainittujen osapuolten on ymmärrettävä yleisellä tasolla laitoksen luottoluokitusmenetelmä sekä syvällisesti niihin liittyvä johdon raportointi.

2. Toimivan johdon on täytettävä seuraavat vaatimukset:

a) sen on ilmoitettava ylimmälle johdolle tai sen alaiselle valiokunnalle vakiintuneisiin käytänteisiin tehtävistä olennaisista muutoksista tai niistä poikkeamisesta, jos tällä on olennainen vaikutus laitoksen luottoluokitusmenetelmien toimintaan;

b) sen on oltava ymmärrettävä hyvin luottoluokitusmenetelmien rakenne ja toiminta;

c) sen on jatkuvasti varmistettava, että luottoluokitusmenetelmät toimivat asianmukaisesti.

Toimivan johdon on saatava luottoriskin valvontayksiköiltä jatkuvasti tietoja luokitusprosessin toiminnasta, eri osa-alueiden parannustarpeista sekä edistymisestä aiemmin havaittujen puutteiden korjaamisessa.

3. Sisäiseen luottoluokitukseen perustuva analyysi laitoksen luottoriskiprofiilista muodostaa keskeisen osan johdon raportoinnista näille tahoille. Raporteista on käytävä ilmi ainakin luottoluokkien riskiprofiilit, siirtymät luokkien välillä, luottoluokkien keskeisten riskiparametrien estimaatit sekä toteutuneiden maksukyvyttömyysasteiden ja, siltä osin kuin käytetään omia estimaatteja, toteutuneiden LGD-lukujen ja luottovasta-arvokertoimien vertailu odotusarvoihin ja stressitestien tuloksiin. Raportoinnin tiheys riippuu siitä, minkä tyyppisiä ja kuinka merkittäviä tiedot ovat, ja millainen tietojen vastaanottajien asiantuntemuksen taso on.

▼B

190 artikla

Luottoriskin valvonta

1. Luottoriskin valvontayksikön on oltava riippumaton niistä henkilöistä ja liikkeenjohdon elimistä, jotka ovat vastuussa vastuiden alullepanosta tai uusimisesta; yksikön on raportoitava suoraan toimivalle johdolle. Yksikkö on vastuussa luottoluokitusmenetelmien suunnittelusta tai valinnasta, täytäntöönpanosta, valvonnasta ja suorituskyvystä. Sen on säännöllisesti tuotettava ja analysoitava raportteja luottoluokitusmenetelmien tuottamista tuloksista.

2. Luottoriskin valvontayksikön tai -yksiköiden vastuualueisiin kuuluvat seuraavat tehtävät:

a) riskiluokkien ja -ryhmien testaus ja seuranta;

▼C2

b) laitoksen luottoluokitusmenetelmien tiivistelmäraporttien tuottaminen ja analysointi;

▼B

c) niiden menettelyjen täytäntöönpano, joilla todennetaan, että riskiluokan ja -ryhmän määritelmiä sovelletaan johdonmukaisesti eri yksiköissä ja maantieteellisillä alueilla;

d) luokitusprosessia koskevien muutosten tarkastelu ja dokumentointi, mukaan luettuina muutosten syyt;

e) luokituskriteerien tarkastelu sen selvittämiseksi, ennustavatko ne edelleen riskiä asianmukaisesti. Luokitusprosessiin, kriteereihin tai yksittäisiin luokitusparametreihin tehtävät muutokset on dokumentoitava ja dokumentaatio on säilytettävä;

f) aktiivinen osallistuminen luokitusprosessissa käytettävien mallien suunnitteluun, valintaan, täytäntöönpanoon ja validointiin;

g) luokitusprosessissa käytettävien mallien valvonta ja tarkkailu;

h) luokitusprosessissa käytettävien mallien jatkuva arviointi ja niihin tehtävät muutokset.

3. Laitokset, jotka käyttävät 179 artiklan 2 kohdan mukaisesti yhdistettyjä tietoja, voivat ulkoistaa seuraavat tehtävät:

a) riskiluokkien ja -ryhmien testauksessa ja seurannassa tarvittavien tietojen tuottaminen;

▼C2

b) laitoksen luottoluokitusmenetelmien tiivistelmäraporttien tuottaminen;

▼B

c) niiden tietojen tuottaminen, joita tarvitaan luokituskriteerien tarkastelussa sen selvittämiseksi, ennustavatko ne edelleen riskiä asianmukaisesti;

d) asiakirjojen laatiminen luokitusprosessiin, kriteereihin tai yksittäisiin luokitusparametreihin tehtävistä muutoksista;

e) niiden tietojen tuottaminen, jotka ovat merkityksellisiä luokitusprosessissa käytettävien mallien jatkuvassa arvioinnissa ja niihin tehtävissä muutoksissa.

▼B

4. Laitosten, jotka soveltavat 3 kohtaa, on varmistettava, että toimivaltaisella viranomaisella on pääsy kolmannen osapuolen kaikkeen oleelliseen tietoon, joka on tarpeen arvioitaessa vaatimusten täyttämistä; toimivaltaisille viranomaisille on annettava myös mahdollisuus tehdä paikalla tapahtuvia tarkastuksia samassa laajuudessa kuin laitoksen osalta.

191 artikla

Sisäinen tarkastus

Sisäisestä tarkastuksesta vastaavien tai muun vastaavan riippumattoman tarkastusyksikön on tarkasteltava vähintään kerran vuodessa laitoksen luottoluokitusmenetelmät ja niiden toiminnot, mukaan lukien luotto-organisaation toiminnot sekä PD-, LGD- ja EL-lukujen ja luottovasta-arvokertoimien estimointi. Tarkastelussa on arvioitava myös kaikkien sovellettavien vaatimusten täyttämistä.

4 LUKU

Luottoriskien vähentäminen

1 Jakso

Määritelmät ja yleiset vaatimukset

192 artikla

Määritelmät

Tässä luvussa tarkoitetaan

1) 'luottoa myöntävällä laitoksella' laitosta, jolla on kyseinen vastuu;

2) 'vakuudellisella luotonannolla' liiketoimea, joka aiheuttaa vastuun, joka on suojattu vakuudella, jonka ehdoissa laitokselle ei anneta oikeutta vähittäin päivittäin saatavaan tuottoon;

3) 'pääomamarkkinalähtöisellä liiketoimella' liiketoimea, joka aiheuttaa vastuun, joka on suojattu vakuudella, jonka ehdoissa laitokselle annetaan oikeus vähittäin päivittäin saatavaan tuottoon;

4) 'kohde-etuutena olevalla CIU:lla' CIU:ta, jonka osuuksiin tai osakkeisiin toinen CIU on sijoittanut;

▼M17

5) ”A-IRB-menetelmän mukaisella riskiparametrien korvaamismenetelmällä” 236 a artiklan mukaista kohde-etuuteen liittyvän vastuun PD- ja LGD-riskiparametrien korvaamista vastaavilla PD- ja LGD-parametreilla, joita sovellettaisiin IRB-menetelmän mukaisesti käyttämällä omia LGD-estimaatteja luottosuojan tarjoajaan liittyvän vertailukelpoisen välittömän vastuun osalta.

▼B

193 artikla

Riskienvähentämismenetelmien vaikutuksen hyväksymistä koskevat periaatteet

1. Mikään vastuu, johon laitos soveltaa riskien vähentämistekniikkaa, ei saa johtaa korkeampaan riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärään tai odotettujen tappioiden yhteismäärään kuin muuten samanlainen vastuu, johon laitos ei sovelleta riskien vähentämistekniikkaa.

2. Jos riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärään on jo sisällytetty luottosuoja tapauksen mukaan 2 tai 3 luvun mukaisesti, laitokset eivät saa sisällyttää tätä luottosuojaa tämän luvun mukaisiin laskelmiin.

3. Kun 2 ja 3 jakson säännösten edellytykset täyttyvät, laitokset voivat muuttaa riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän standardimenetelmän mukaista laskutapaa ja riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän ja odotettujen tappioiden yhteismäärän IRB-menetelmän mukaista laskutapaa 4, 5 ja 6 jakson säännösten mukaisesti.

4. Laitosten on käsiteltävä arvopaperien takaisinostotransaktioiden tai lainaksiantamisen ja -ottamisen yhteydessä ostetut, lainatut tai vastaanotetut käteinen raha, arvopaperit tai hyödykkeet vakuuksina.

5. Kun laitos, joka laskee riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän standardimenetelmän mukaisesti, soveltaa yksittäiseen vastuuseen useampaa kuin yhtä luottoriskin vähentämismenetelmää, sen on toteutettava molemmat seuraavista toimista:

a) jaettava vastuu osiin sen perusteella, mitä yksittäistä luottoriskin vähentämismenetelmää on sovellettu;

b) laskettava riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä erikseen kullekin a alakohdan mukaisesti saadulle osalle 2 luvun ja tämän luvun säännösten mukaisesti.

6. Kun laitos, joka laskee riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän standardimenetelmän mukaisesti, soveltaa yksittäiseen vastuuseen yksittäisen suojan tarjoajan tarjoamaa luottosuojakokonaisuutta, jolla on eri maturiteetteja, sen on toteutettava molemmat seuraavista toimista:

a) jaettava vastuu osiin sen perusteella, mitä yksittäistä luottoriskin vähentämismenetelmää on sovellettu;

b) laskettava riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä erikseen kullekin a alakohdan mukaisesti saadulle osalle 2 luvun ja tämän luvun säännösten mukaisesti.

▼M17

7. Vakuudet, jotka täyttävät kaikki tässä luvussa säädetyt hyväksyttävyysvaatimukset, voidaan hyväksyä myös, kun on kyse käyttämättömiin luottojärjestelyihin liittyvistä vastuista, jos luottojärjestelyn käytön ehtona on, että vakuus ostetaan tai vastaanotetaan etukäteen tai samanaikaisesti ja laitoksella on oikeus vakuuteen vasta kun luottojärjestelyä aletaan käyttää, jolloin laitoksella ei ole oikeutta vakuuteen siinä vaiheessa, kun luottojärjestelyä ei ole alettu käyttää.

▼B

194 artikla

Riskienvähentämismenetelmien hyväksyttävyyttä koskevat periaatteet

1. Luottosuojaa tarjoavan tekniikan on yhdessä luottoa myöntävän laitoksen toteuttamien toimenpiteiden, menettelyjen ja toimintalinjojen kanssa johdettava oikeudellisesti päteviin ja kaikilla merkityksellisillä lainkäyttöalueilla täytäntöönpanokelpoisiin luottosuojajärjestelyihin.

Luottoa myöntävän laitoksen on toimivaltaisen viranomaisen pyynnöstä toimitettava ajantasainen puolueeton, kirjallinen ja perusteltu oikeudellinen lausunto tai oikeudelliset lausunnot, jota tai joita käyttäen se on määritellyt, täyttääkö sen luottosuojajärjestely tai täyttävätkö sen luottosuojajärjestelyt ensimmäisessä alakohdassa säädetyn edellytyksen.

2. Luottoa myöntävän laitoksen on toteutettava asianmukaiset toimenpiteet varmistaakseen luottosuojajärjestelyn tehokkuuden ja hallitakseen siihen liittyvät riskit.

3. Laitokset voivat hyväksyä vastikkeellisen luottosuojan luottoriskin vähentämisen vaikutusten laskennassa ainoastaan silloin, jos luottosuojana käytetyt omaisuuserät täyttävät molemmat seuraavista vaatimuksista:

a) omaisuuserien on sisällyttävä tapauksen mukaan 197–200 artiklassa lueteltuihin hyväksyttäviin omaisuuseriin;

b) omaisuuserien on oltava riittävän likvidejä, ja niiden arvon on oltava pitkällä aikavälillä riittävän vakaa, jotta ne tarjoavat asianmukaisen varmuuden luottosuojasta, kun otetaan huomioon riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän laskemiseen käytettävä menetelmä ja vähentämistekniikoiden sallittu hyväksymisaste.

4. Laitokset voivat hyväksyä vastikkeellisen luottosuojan luottoriskin vähentämisen vaikutusten laskennassa, jos luottoa myöntävällä laitoksella on oikeus realisoida tai ottaa haltuunsa kohtuullisessa ajassa luottosuojan tarjoavat omaisuuserät vastapuolen tai vakuuden haltijana toimivan säilytysyhteisön maksulaiminlyönti-, maksukyvyttömyys- tai konkurssitilanteessa – tai muussa liiketoimidokumentaatiossa mainitussa maksuvelvollisuuden aiheuttavassa tilanteessa. Luottosuojana käytettävien omaisuuserien arvo ei saa olla liikaa riippuvainen vastapuolen luottokelpoisuudesta.

5. Takauksen luonteisen luottosuojan tapauksessa luottosuojan tarjoajaa pidetään hyväksyttävänä luottosuojan tarjoajana vain, jos luottosuojan tarjoaja on sisällytetty tapauksen mukaan 201 tai 202 artiklassa lueteltuihin hyväksyttäviin luottosuojan tarjoajiin.

6. Takauksen luonteisen luottosuojan tapauksessa luottosuojasopimusta pidetään hyväksyttävänä luottosuojasopimuksena vain, jos molemmat seuraavista vaatimuksista täyttyvät:

a) luottosuojasopimuksen on sisällyttävä 203 artiklassa ja 204 artiklan 1 kohdassa lueteltuihin hyväksyttäviin luottosuojasopimuksiin;

▼B

b) luottosuojasopimuksen on oltava asian kannalta merkityksellisillä lainkäyttöalueilla oikeudellisesti pätevä ja täytäntöönpanokelpoinen, jotta se tarjoaa asianmukaisen varmuuden luottosuojasta, kun otetaan huomioon riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän laskemiseen käytettävä menetelmä ja vähentämistekniikoiden sallittu hyväksymisaste;

c) luottosuojan tarjoaja täyttää 5 kohdassa esitetyt vaatimukset.

7. Luottosuojan on täytettävä 3 jaksossa asetetut vaatimukset soveltuvin osin.

8. Laitoksen on pystyttävä osoittamaan toimivaltaisille viranomaisille, että sillä on asianmukaiset riskienvalvontaprosessit, joilla valvotaan riskejä, joille laitos saattaa altistua luottoriskin vähentämismenetelmien soveltamisen vuoksi.

9. Sen lisäksi, että luottoriskin vähentäminen on otettu huomioon riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärää ja tarvittaessa odotettujen tappioiden yhteismäärää laskettaessa, laitosten on jatkettava täysipainoisesti suojattavan vastuuseen liittyvien riskien arviointia ja pystyttävä osoittamaan toimivaltaisille viranomaisille, että tämä vaatimus on täytetty. Takaisinostotransaktioiden ja arvopaperien tai hyödykkeiden lainaksiantamisen tai -ottamisen tapauksessa suojattavan vastuun on katsottava – ainoastaan tätä kohtaa sovellettaessa – muodostuvan vastuun nettomäärästä.

▼M17 _____

▼B

2 Jakso

Hyväksyttävät luottoriskin vähentämisen muodot

1 Alajakso

Vastikkeellinen luottosuoja

195 artikla

Tase-erien nettoutus

Laitos voi soveltaa hyväksyttävänä luottoriskin vähentämisen muotona tase-erien nettoutusta laitoksen itsensä ja sen vastapuolen välisiin keskinäisiin saamisiin.

Hyväksyttäviä ovat ainoastaan laitoksen ja sen vastapuolen väliset vastavuoroiset käteissaldot, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 196 artiklan soveltamista. Laitokset voivat muuttaa riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärää ja tapauksen mukaan odotettujen tappioiden yhteismäärää ainoastaan, kun kyse on sellaisista luotoista ja talletuksista, jotka ne ovat itse saaneet ja joihin sovelletaan tase-erien nettoutusta koskevaa sopimusta.

▼B

196 artikla

Päänettoutussopimukset, joilla suojataan takaisinostotransaktioita tai arvopaperien tai hyödykkeiden lainaksiantamiseen tai -ottamiseen liittyviä liiketoimia tai muita pääomamarkkinalähtöisiä liiketoimia

Rahoitusvakuuksien kattavaa menetelmää 223 artiklan mukaisesti soveltavat laitokset voivat ottaa huomioon vastapuolen kanssa tehtäviä takaisinostotransaktioita, arvopaperien tai hyödykkeiden lainaksiantamiseen tai -ottamiseen liittyviä liiketoimia tai muita pääomamarkkinalähtöisiä liiketoimia suojaavien kahdenvälisten nettoutussopimusten vaikutukset. Kyseisten sopimusten tai liiketoimien nojalla asetettujen vakuuksien ja lainattujen arvopaperien tai hyödykkeiden on oltava vakuuksien hyväksyttävyyttä koskevien 197 ja 198 artiklassa asetettujen vaatimusten mukaisia, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 299 artiklan säännösten soveltamista.

197 artikla

Kaikkien lähestymistapojen ja menetelmien mukaisesti hyväksyttävä vakuus

1. Laitokset voivat käyttää seuraavia omaisuuseriä kaikkien lähestymistapojen ja menetelmien mukaisesti hyväksyttävinä vakuuksina:

a) luottoa myöntävään laitokseen tehdyt käteistalletukset tai sen hallussa olevat käteiseen verrattavat instrumentit;

▼M17

b) valtioiden tai keskuspankkien liikkeeseen laskemat vieraan pääoman ehtoiset arvopaperit, joista ulkoinen luottoluokituslaitos tai vientitakuulaitos on antanut luottoluokituksen, ja

   i) ulkoinen luottoluokituslaitos tai vientitakuulaitos on laitoksen valitsema 2 lukua sovellettaessa; ja

   ii) EPV on 2 luvun nojalla valtio- ja keskuspankkivastuiden riskipainotuksesta annettujen sääntöjen mukaisesti katsonut luottoluokituksen vastaavan luottoluokkaa 1, 2, 3 tai 4;

c) laitosten liikkeeseen laskemat vieraan pääoman ehtoiset arvopaperit, joista ulkoinen luottoluokituslaitos on antanut luottoluokituksen, ja

   i) ulkoinen luottoluokituslaitos on laitoksen valitsema 2 lukua sovellettaessa; ja

   ii) EPV on 2 luvun nojalla laitoksiin liittyvien vastuiden riskipainotuksesta annettujen sääntöjen mukaisesti katsonut luottoluokituksen vastaavan luottoluokkaa 1, 2 tai 3;

d) muiden yhteisöjen liikkeeseen laskemat vieraan pääoman ehtoiset arvopaperit, joista ulkoinen luottoluokituslaitos on antanut luottoluokituksen, ja

   i) ulkoinen luottoluokituslaitos on laitoksen valitsema 2 lukua sovellettaessa; ja

   ii) EPV on 2 luvun nojalla yritysvastuiden riskipainotuksesta annettujen sääntöjen mukaisesti katsonut luottoluokituksen vastaavan luottoluokkaa 1, 2 tai 3;

▼M17

e) vieraan pääoman ehtoiset arvopaperit, joista ulkoinen luottoluokituslaitos on antanut lyhytaikaisen luottoluokituksen, ja

i) ulkoinen luottoluokituslaiton on laitoksen nimeämä 2 lukua sovellettaessa; ja

ii) EPV on 2 luvun nojalla lyhytaikaisten vastuiden riskipainotuksesta annettujen sääntöjen mukaisesti katsonut luottoluokituksen vastaavan luottoluokkaa 1, 2 tai 3;

▼B

f) pääindeksiin sisältyvät osakkeet tai vaihtovelkakirjalainat;

▼M17

g) sijoituskulta;

▼M5

h) arvopaperistamispositiot, jotka eivät ole uudelleenarvopaperistamispositioita ja joihin sovelletaan enintään 100 prosentin riskipainoa 261–264 artiklan mukaisesti.

▼B

2. Sovellettaessa 1 kohdan b alakohtaa "valtioiden tai keskuspankkien liikkeeseen laskemiin vieraan pääoman ehtoisiin arvopapereihin" kuuluvat

a) aluehallinnon tai paikallisviranomaisten liikkeeseen laskemat vieraan pääoman ehtoiset arvopaperit, joihin liittyviä vastuita kohdellaan 115 artiklan 2 kohdan mukaisesti saamisina siltä valtiolta, jonka lainkäyttöalueella aluehallinto tai paikallisviranomaiset toimivat;

b) julkisyhteisöjen ja julkisoikeudellisten laitosten liikkeelle laskemat vieraan pääoman ehtoiset arvopaperit, joita käsitellään saamisina valtioilta 116 artiklan 4 kohdan mukaisesti;

c) kansainvälisten kehityspankkien liikkeeseen laskemat vieraan pääoman ehtoiset arvopaperit, joihin sovelletaan 117 artiklan 2 kohdan mukaisesti 0 prosentin riskipainoa;

d) kansainvälisten organisaatioiden liikkeeseen laskemat vieraan pääoman ehtoiset arvopaperit, joihin sovelletaan 118 artiklan mukaisesti 0 prosentin riskipainoa.

3. Sovellettaessa 1 kohdan c alakohtaa "laitosten liikkeeseen laskemiin vieraan pääoman ehtoisiin arvopapereihin" kuuluvat

a) aluehallinnon tai ja paikallisviranomaisten liikkeeseen laskemat vieraan pääoman ehtoiset arvopaperit, jotka ovat muita kuin 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettuja vieraan pääoman ehtoisia arvopapereita;

b) julkisyhteisöjen ja julkisoikeudellisten laitosten liikkeelle laskemat vieraan pääoman ehtoiset arvopaperit, joita käsitellään 116 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti;

c) kansainvälisten kehityspankkien liikkeeseen laskemat vieraan pääoman ehtoiset arvopaperit, joihin sovelletaan 117 artiklan 2 kohdan mukaisesti 0 prosentin riskipainoa.

▼M9

4. Laitos voi käyttää hyväksyttävänä vakuutena sellaisia muiden laitosten tai sijoituspalveluyritysten liikkeeseen laskemia vieraan pääoman ehtoisia arvopapereita, joille ulkoinen luottoluokituslaitos ei ole antanut luottoluokitusta, jos kyseiset arvopaperit täyttävät seuraavat vaatimukset:

▼B

a) ne ovat kaupankäynnin kohteena virallisesti hyväksytyssä pörssissä;

b) ne katsotaan etuoikeusasemaltaan parhaimmassa asemassa oleviksi veloiksi;

c) kaikilla muilla liikkeeseenlaskijalaitoksen samaan etuoikeusasemaan kuuluvilla liikkeeseenlaskuilla on ulkoisen luottoluokituslaitoksen antama luottoluokitus, jonka EPV katsoo vastaavan vähintään luottoluokkaa 3 laitos- tai lyhytaikaisten vastuiden riskipainotuksesta annettujen 2 lukuun sisältyvien sääntöjen mukaisesti;

d) luottoa myöntävällä laitoksella ei ole tietoja, joiden perusteella liikkeeseenlaskulle tulisi antaa c alakohdan mukaista alempi luottoluokitus;

e) rahoitusvälineellä on tähän tarkoitukseen riittävä markkinalikviditeetti.

5. Laitokset voivat käyttää yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavien yritysten (CIU) osuuksia tai osakkeita hyväksyttävänä vakuutena, kun kaikki seuraavat vaatimukset täyttyvät:

a) osuuksien tai osakkeiden hinta noteerataan julkisesti päivittäin;

▼C2

b) CIU:t sijoittavat ainoastaan rahoitusvälineisiin, jotka ovat 1 ja 4 kohdan mukaan hyväksyttäviä;

▼B

c) CIU:t täyttävät 132 artiklan 3 kohdassa asetetut vaatimukset.

Kun CIU sijoittaa toisen CIU:n osuuksiin tai osakkeisiin, ensimmäisen alakohdan a–c alakohdassa asetettuja vaatimuksia on sovellettava myös tällaiseen kohde-etuutena olevaan CIU:hun.

Jos CIU käyttää johdannaissopimuksia sallittujen sijoitusten suojaamiseen, tämä ei vaikuta kyseisen yrityksen osuuksien tai osakkeiden hyväksyttävyyteen vakuudeksi.

▼M17

6. Jos CIU:n, jäljempänä ”alkuperäinen CIU”, tai jonkin sen kohde-etuutena olevan CIU:n sijoitustoimintaa ei ole rajattu yksinomaan rahoitusvälineisiin, joita pidetään hyväksyttävinä tämän artiklan 1 ja 4 kohdan mukaisesti, sovellettaessa tämän artiklan 5 kohtaa sovelletaan seuraavaa:

a) silloin kun laitokset soveltavat CIU:hun liittyviin välittömiin vastuisiin 132 a artiklan 1 kohdassa tai 152 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua läpikatsomisperiaatetta, ne voivat käyttää kyseisen CIU:n osuuksia tai osakkeita vakuutena kyseisen CIU:n hallussa olevien tämän artiklan 1 ja 4 kohdan mukaisesti hyväksyttävinä pidettävien rahoitusvälineiden arvon enimmäismäärään saakka;

▼M17

b) silloin kun laitokset soveltavat CIU:hun liittyviin välittömiin vastuisiin 132 a artiklan 2 kohdassa tai 152 artiklan 5 kohdassa tarkoitettua sijoitusvaltuutukseen perustuvaa menetelmää, ne voivat käyttää kyseisen CIU:n osuuksia tai osakkeita vakuutena kyseisen CIU:n hallussa olevien tämän artiklan 1 ja 4 kohdan mukaisesti hyväksyttävinä pidettävien rahoitusvälineiden arvon enimmäismäärään saakka sillä oletuksella, että kyseinen CIU tai jokin sen kohde-etuutena olevista CIU:ista on sijoittanut valtuuksiensa mukaisen enimmäismäärän hyväksymättömiin rahoitusvälineisiin.

▼B

Kun jollakin kohde-etuutena olevalla CIU:lla on omia kohde-etuutena olevia CIU:ita, laitokset voivat käyttää alkuperäisen CIU:n osuuksia tai osakkeita hyväksyttävänä vakuutena edellyttäen, että ne soveltavat ensimmäisessä alakohdassa esitettyjä menetelmiä.

Jos hyväksymättömien omaisuuserien arvo voi olla negatiivinen omistuksesta johtuvien velkojen tai ehdollisten velkojen vuoksi, laitosten on toteutettava molemmat seuraavista toimista:

a) laitosten on laskettava hyväksymättömien omaisuuserien kokonaisarvo;

b) jos a alakohdan mukaisesti saatu määrä on negatiivinen, laitosten on vähennettävä kyseisen määrän absoluuttinen arvo hyväksyttävien omaisuuserien kokonaisarvosta.

7. Jos 1 kohdan b–e alakohdassa tarkoitetuista arvopapereista on annettu kaksi ulkoisen luottoluokituslaitoksen luokitusta, laitosten on käytettävä niistä alhaisempaa. Jos arvopaperista on annettu enemmän kuin kaksi ulkoisen luottoluokituslaitoksen luokitusta, laitosten on käytettävä niistä kahta korkeinta. Jos kaksi korkeinta luottoluokitusta poikkeavat toisistaan, laitosten on käytettävä niistä alhaisempaa.

8. EAMV laatii teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset, joissa määritetään

a) tämän artiklan 1 kohdan f alakohdassa, 198 artiklan 1 kohdan a alakohdassa, 224 artiklan 1 ja 4 kohdassa sekä 299 artiklan 2 kohdan e alakohdassa tarkoitetut pääindeksit;

b) edellä tämän artiklan 4 kohdan a alakohdassa, 198 artiklan 1 kohdassa, 224 artiklan 1 ja 4 kohdassa, 299 artiklan 2 kohdan e alakohdassa, 400 artiklan 2 kohdan k alakohdassa, 416 artiklan 3 kohdan e alakohdassa, 428 artiklan 1 kohdan c alakohdassa sekä liitteessä III olevassa 12 kohdassa tarkoitetut virallisesti hyväksytyt pörssit 4 artiklan 1 kohdan 72 alakohdassa säädettyjen edellytysten mukaisesti.

EAMV toimittaa nämä teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2014.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 15 artiklan mukaisesti.

▼B

198 artikla

Muut hyväksyttävät vakuudet rahoitusvakuuksia koskevaa kattavaa menetelmää sovellettaessa

1. Kun laitos soveltaa 223 artiklassa säädettyä rahoitusvakuuksien kattavaa menetelmää, laitos voi käyttää 197 artiklassa lueteltujen vakuuksien lisäksi hyväksyttävinä vakuuksina seuraavia omaisuuseriä:

a) osakkeet tai vaihtovelkakirjalainat, jotka eivät sisälly pääindeksiin, mutta joilla käydään kauppaa virallisesti hyväksytyssä pörssissä;

b) CIU:n osuudet tai osakkeet, jos molemmat seuraavista edellytyksistä täyttyvät:

i) osuuksien tai osakkeiden hinta noteerataan julkisesti päivittäin;

ii) CIU sijoittaa ainoastaan rahoitusvälineisiin, jotka voidaan hyväksyä 197 artiklan 1 ja 4 kohdan mukaisesti, ja tämän alakohdan a alakohdassa mainittuihin omaisuuseriin.

Jos CIU sijoittaa toisen CIU:n osuuksiin tai osakkeisiin, tämän kohdan a ja b alakohdan säännökset koskevat myös tällaista kohde-etuutena olevaa CIU:ta.

Jos CIU käyttää johdannaissopimuksia sallittujen sijoitusten suojaamiseen, tämä ei vaikuta kyseisen yrityksen osuuksien tai osakkeiden hyväksyttävyyteen vakuudeksi.

▼M17

2. Jos CIU:n tai jonkin sen kohde-etuutena olevan CIU:n sijoitustoimintaa ei ole rajattu yksinomaan rahoitusvälineisiin, joita pidetään hyväksyttävinä 197 artiklan 1 ja 4 kohdan mukaisesti, ja tämän artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettuihin omaisuuseriin, sovelletaan seuraavaa:

a) silloin kun laitokset soveltavat CIU:hun liittyviin välittömiin vastuisiin 132 a artiklan 1 kohdassa tai 152 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua läpikatsomisperiaatetta, ne voivat käyttää kyseisen CIU:n osuuksia tai osakkeita vakuutena kyseisen CIU:n hallussa olevien 197 artiklan 1 ja 4 kohdan mukaisesti hyväksyttävinä pidettävien rahoitusvälineiden ja tämän artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen omaisuuserien arvon enimmäismäärään saakka;

b) silloin kun laitokset soveltavat CIU:hun liittyviin välittömiin vastuisiin 132 a artiklan 2 kohdassa tai 152 artiklan 5 kohdassa tarkoitettua sijoitusvaltuutukseen perustuvaa menetelmää, ne voivat käyttää kyseisen CIU:n osuuksia tai osakkeita vakuutena kyseisen CIU:n hallussa olevien 197 artiklan 1 ja 4 kohdan mukaisesti hyväksyttävinä pidettävien rahoitusvälineiden ja tämän artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen omaisuuserien arvon enimmäismäärään saakka sillä oletuksella, että kyseinen CIU tai jokin sen kohde-etuutena olevista CIU:ista on sijoittanut valtuuksiensa mukaisen enimmäismäärän hyväksymättömiin rahoitusvälineisiin.

Jos hyväksymättömien rahoitusvälineiden arvo voi olla negatiivinen omistuksesta johtuvien velkojen tai ehdollisten velkojen vuoksi, laitosten on toteutettava molemmat seuraavista toimista:

▼M17

a) laitosten on laskettava hyväksymättömien rahoitusvälineiden kokonaisarvo;

b) jos a alakohdan mukaisesti saatu määrä on negatiivinen, laitosten on vähennettävä kyseisen määrän absoluuttinen arvo hyväksyttävien rahoitusvälineiden kokonaisarvosta.

▼B

199 artikla

Muut hyväksyttävät vakuudet IRB-menetelmää sovellettaessa

1. Laitokset, jotka laskevat riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän ja odotettujen tappioiden yhteismäärän IRB-menetelmän mukaisesti, voivat käyttää 197 ja 198 artiklassa tarkoitettujen vakuuksien lisäksi myös seuraavia vakuusmuotoja:

a) kiinteistövakuus 2, 3 ja 4 kohdan mukaisesti;

b) saatavat 75kohdan mukaisesti;

c) muut reaalivakuudet 6 ja 8 kohdan mukaisesti;

d) leasing-toiminta 7 kohdan mukaisesti.

▼M17

2. Jollei 124 artiklan 9 kohdasta muuta johdu, laitokset voivat käyttää hyväksyttävänä vakuutena asuinkiinteistöä, joka on tai tulee olemaan kiinteistön omistajan tai henkilökohtaisten sijoitusyhtiöiden tapauksessa edunsaajaomistajan käytössä tai vuokralle antama, ja liikekiinteistöä, mukaan lukien toimisto- ja muut liiketilat, jos molemmat seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) kiinteistön arvo ei riipu olennaisesti velallisen luottokelpoisuudesta;

b) lainansaajan riski ei riipu olennaisesti vakuutena olevan kiinteistön tai hankkeen arvon kehityksestä vaan lainansaajan kyvystä maksaa velka muista lähteistä saaduilla tuloilla, ja näin ollen luoton takaisinmaksu ei riipu olennaisesti vakuutena olevan kiinteistön tuottamasta rahavirrasta.

Sovellettaessa ensimmäisen alakohdan a alakohtaa laitokset voivat jättää soveltamisalan ulkopuolelle tilanteet, joissa puhtaasti makrotaloudelliset tekijät vaikuttavat sekä kiinteistön arvoon että lainansaajan kykyyn selvitä velvoitteistaan.

▼B

3. Laitokset voivat poiketa 2 kohdan b alakohdan säännöksistä, kun kyse on vastuista, joiden vakuutena on sellaisen jäsenvaltion alueella sijaitseva asuinkiinteistö, jonka toimivaltainen viranomainen on julkaissut todisteen siitä, että kyseisellä alueella toimii hyvin kehittyneet ja vakiintuneet asuntomarkkinat, joilla tappioiden määrät eivät ylitä seuraavia raja-arvoja:

▼M17

a) laitosten 430 a artiklan 1 kohdan a alakohdan nojalla ilmoittama yhteenlaskettu määrä jaettuna laitosten 430 a artiklan 1 kohdan c alakohdan nojalla ilmoittamalla yhteenlasketulla määrällä ei ylitä 0,3:a prosenttia;

▼M17

b) laitosten 430 a artiklan 1 kohdan b alakohdan nojalla ilmoittama yhteenlaskettu määrä jaettuna laitosten 430 a artiklan 1 kohdan c alakohdan nojalla ilmoittamalla yhteenlasketulla määrällä ei ylitä 0,5:tä prosenttia.

▼B

Jos jompikumpi ensimmäisen alakohdan a ja b alakohdan vaatimuksista ei täyty tiettynä vuonna, laitokset eivät saa käyttää kyseisessä alakohdassa säädettyä käsittelyä ennen kuin molemmat vaatimukset täyttyvät jonkin tulevan vuoden aikana.

4. Laitokset voivat poiketa 2 kohdan b alakohdan säännöksistä, kun kyse on sellaisen jäsenvaltion alueella sijaitsevasta liikekiinteistöstä, jonka toimivaltainen viranomainen on julkaissut todisteen siitä, että kyseisellä alueella toimii hyvin kehittyneet ja vakiintuneet liikekiinteistömarkkinat, joilla tappioiden määrät eivät ylitä mitään seuraavista raja-arvoista:

▼M17

a) laitosten 430 a artiklan 1 kohdan d alakohdan nojalla ilmoittama yhteenlaskettu määrä jaettuna laitosten 430 a artiklan 1 kohdan f alakohdan nojalla ilmoittamalla yhteenlasketulla määrällä ei ylitä 0,3:a prosenttia.

b) laitosten 430 a artiklan 1 kohdan e alakohdan nojalla ilmoittama yhteenlaskettu määrä jaettuna laitosten 430 a artiklan 1 kohdan f alakohdan nojalla ilmoittamalla yhteenlasketulla määrällä ei ylitä 0,5:tä prosenttia.

▼B

Jos jompikumpi ensimmäisen alakohdan a ja b alakohdan vaatimuksista ei täyty tiettynä vuonna, laitokset eivät saa käyttää kyseisessä alakohdassa säädettyä käsittelyä ennen, kuin molemmat vaatimukset täyttyvät jonkin tulevan vuoden aikana.

▼M17

4 a. Laitokset voivat myös soveltaa tämän artiklan 3 ja 4 kohdassa tarkoitettuja poikkeuksia tapauksissa, joissa kolmannen maan toimivaltainen viranomainen, joka soveltaa vähintään 107 artiklan 4 kohdan mukaisesti annetussa komission päätöksessä vahvistettuja unionissa sovellettavia valvonta- ja sääntelyjärjestelyjä vastaavia valvonta- ja sääntelyjärjestelyjä, julkaisee vastaavat tappiot vastuille, jotka on suojattu kyseisen kolmannen maan alueella sijaitsevalla asuinkiinteistöllä tai liikekiinteistöllä.

▼B

5. Laitokset voivat käyttää hyväksyttävä vakuutena saamista, joka liittyy liiketoimeen tai -toimiin, joiden alkuperäinen maturiteetti on enintään yksi vuosi. Hyväksyttäviin saamisiin eivät kuulu saamiset, jotka liittyvät arvopaperistamiseen, sub-participation-eriin, luottojohdannaisiin tai saamisiin sidosyhteisöiltä.

▼M17

Jos tämän asetuksen 429 a artiklan 2 kohdassa määritelty julkinen kehitysluottolaitos myöntää tämän asetuksen 429 a artiklan 3 kohdassa määritellyn edistämislainan toiselle laitokselle taikka rahoituslaitokselle, jolla on lupa harjoittaa direktiivin 2013/36/EU liitteessä I olevissa 2 tai 3 kohdassa tarkoitettuja toimia ja joka täyttää tämän asetuksen 119 artiklan 5 kohdassa asetetut edellytykset, ja jos kyseinen toinen laitos tai rahoituslaitos välittää kyseisen edistämislainan suoraan tai välillisesti lopulliselle velalliselle ja luovuttaa edistämislainasta saadun määrän vakuutena julkiselle kehitysluottolaitokselle, julkinen kehitysluottolaitos voi käyttää luovutettua saamista hyväksyttynä vakuutena luovutetun saamisen alkuperäisestä maturiteetista riippumatta.

▼B

6. Toimivaltaisten viranomaisten on annettava laitokselle mahdollisuus käyttää hyväksyttävänä vakuutena muuntyyppisiä reaalivakuuksia kuin 2, 3 ja 4 kohdassa tarkoitettuja, jos kaikki seuraavat vaatimukset täyttyvät:

a) kyseisillä vakuutena olevilla omaisuuserillä on oltava likvidit markkinat, joilla todistetusti käydään säännöllistä kauppaa omaisuuserän tyyppi huomioon ottaen ja joilla omaisuuserä voidaan myydä nopeasti ja taloudellisesti tehokkaalla tavalla. Laitosten on arvioitava tämän vaatimuksen täyttymistä säännöllisesti ja aina, kun tietojen perusteella markkinoilla on tapahtunut olennaisia muutoksia;

b) vakuutena olevalle omaisuuserälle on oltava julkisesti saatavilla olevat realistiset markkinahinnat. Laitokset voivat pitää markkinahintoja realistisina, jos ne ovat peräisin luotettavista tietolähteistä kuten julkisista indekseistä ja ne ilmaisevat normaaleissa olosuhteissa käytävän kaupan hintatason. Laitokset voivat pitää markkinahintoja julkisesti saatavina, jos tällaiset hinnat ovat julkaistuja ja saatavilla helposti ja säännöllisesti ilman kohtuutonta hallinnollista tai taloudellista rasitusta;

c) laitoksen on analysoitava markkinahinnat sekä arvioitava vakuuden realisointiin tarvittava aika ja siitä aiheutuvat kustannukset sekä vakuuden realisoinnista saatava tuotto;

▼M17

d) laitoksen on osoitettava, että vähintään 90 prosentissa kyseisentyyppisen vakuuden realisointitapauksista vakuuden realisoinnista saatava tuotto ei ole alle 70:tä prosenttia vakuuden arvosta; jos markkinahintoihin liittyy olennainen volatiliteetti, laitoksen on osoitettava toimivaltaista viranomaista tyydyttävällä tavalla, että se on noudattanut riittävää varovaisuutta määrittäessään vakuuden arvon.

▼B

Laitosten on dokumentoitava ensimmäisen alakohdan a–d alakohdassa ja 210 artiklassa säädettyjen vaatimusten täyttyminen.

7. Jollei 230artiklan 2 kohdan säännöksistä muuta johdu ja kun 211 artiklassa asetetut vaatimukset täyttyvät, vastuita, jotka liittyvät sopimuksiin, joiden nojalla laitos vuokraa omaisuutta kolmannelle, voidaan käsitellään samalla tavalla kuin luottoja, joiden vakuutena on samantyyppistä omaisuutta kuin kyseinen vuokrattava omaisuus.

8. EPV:n on julkaistava luettelo reaalivakuuksien tyypeistä, joita osalta toimivaltaiset viranomaiset voivat olettaa, että 6 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitetut edellytykset täyttyvät.

▼B

200 artikla

Muu vastikkeellinen luottosuoja

Laitokset voivat käyttää hyväksyttävänä vakuutena seuraavia muun vastikkeellisen luottosuojan tyyppejä:

a) kolmanteen laitokseen tehdyt käteistalletukset tai sen hallussa olevat käteiseen verrattavat instrumentit, jotka on pantattu luottoa myöntävälle laitokselle;

b) luottoa myöntävälle laitokselle pantatut henkivakuutukset;

▼M9

c) kolmannen osapuolen laitosten tai sijoituspalveluyritysten liikkeeseen laskemat rahoitusvälineet, jotka kyseinen laitos tai kyseinen sijoituspalveluyritys ostaa takaisin pyynnöstä.

▼B

2 Alajakso

Takauksen luonteinen luottosuoja

201 artikla

Hyväksyttävät luottosuojan tarjoajat mitä tahansa menetelmää sovellettaessa

1. Laitokset voivat käyttää hyväksyttävinä takauksen luonteisen luottosuojan tarjoajina seuraavia:

a) valtiot ja keskuspankit;

b) aluehallintoa tai paikallisviranomaisia;

c) kansainvälisiä kehityspankkeja;

▼M17

d) kansainvälisiä organisaatioita, joihin sovelletaan 118 artiklan mukaisesti 0 prosentin riskipainoa;

▼B

e) julkisyhteisöjä tai julkisoikeudellisia laitoksia, joilta olevia saamisia käsitellään 116 artiklan mukaisesti;

f) laitoksia, ja rahoituslaitoksia, joiden saamisia rahoituslaitokselta kohdellaan 119 artiklan 5 kohdan mukaisesti saamisina laitoksilta;

▼M17

f a) säänneltyjä finanssialan yhteisöjä;

g) jos luottosuojaa ei anneta arvopaperistetulle vastuulle, muita yrityksiä, joilla on valitun ulkoisen luottoluokituslaitoksen antama luottoluokitus, mukaan lukien velallisen emoyritykset, tytäryritykset tai sidoksissa olevat yhteisöt, kun kyseisiin emoyrityksiin, tytäryrityksiin tai sidoksissa oleviin yhteisöihin liittyvällä välittömällä vastuulla on pienempi riskipaino kuin velalliseen liittyvällä vastuulla;

▼M8

h) ehdot täyttävät keskusvastapuolet.

▼M17

Sovellettaessa tämän artiklan ensimmäisen alakohdan f a alakohtaa ”säännellyllä finanssialan yhteisöllä” tarkoitetaan finanssialan yhteisöä, joka täyttää 142 artiklan 1 kohdan 4 alakohdan b alakohdassa säädetyn edellytyksen.

2. Edellä 1 kohdassa lueteltujen luottosuojan tarjoajien lisäksi yritykset, joille laitos on antanut sisäisen luottoluokituksen 3 luvun 6 jakson mukaisesti, ovat hyväksyttäviä takauksen luonteisen luottosuojan tarjoajia, jos laitos käyttää IRB-menetelmää kyseisiin yrityksiin liittyviin vastuisiin.

———————

▼B

203 artikla

Takausten hyväksyttävyys takauksen luonteisena luottosuojana

Laitokset voivat käyttää takauksia hyväksyttävänä takauksen luonteisena luottosuojana.

3 Alajakso

Johdannaisten tyypit

204 artikla

Luottojohdannaisten hyväksyttävät tyypit

1. Laitokset voivat käyttää hyväksyttävänä luottosuojana seuraavan tyyppisiä luottojohdannaisia ja rahoitusvälineitä, jotka voivat koostua kyseisistä luottojohdannaisista tai jotka ovat taloudellisessa mielessä käytännössä vastaavia:

a) luottoriskinvaihtosopimukset;

b) tuottojenvaihtosopimukset;

c) luottoriskin vaihtolainat niiden käteisrahoituksen osalta.

Kun laitos ostaa luottosuojaa tuottojenvaihtosopimuksen avulla ja kirjaa vaihtosopimuksen perusteella saadut maksut nettotuloiksi, mutta ei kirjaa vastaavaa suojattavan omaisuuserän arvon alentumista joko käyvän arvon alennuksena tai varausten lisäyksenä, luottosuojaa ei pidetä hyväksyttävänä.

2. Kun laitos toteuttaa sisäisen suojauksen luottojohdannaista käyttäen, kaupankäyntivarastoon siirretty luottoriski on siirrettävä kolmannelle tai kolmansille, jotta luottosuojaa voidaan pitää hyväksyttävänä tätä lukua sovellettaessa.

▼B

Kun laitos on toteuttanut sisäisen suojauksen ensimmäisen alakohdan mukaisesti, ja tässä luvussa asetetut vaatimukset täyttyvät, laitoksen on takauksen luonteista luottosuojaa hankkiessaan sovellettava 4–6 jaksossa esitettyjä sääntöjä riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän ja odotettujen tappioiden yhteismäärän laskennasta.

▼M17

3. Ensimmäisen tappion luottojohdannaiset ja kaikki muut n:nnen tappion luottojohdannaiset eivät ole tämän luvun mukaisia hyväksyttäviä takauksen luonteisen luottosuojan tyyppejä.

▼M8

204 a artikla

Osakejohdannaisten hyväksyttävät tyypit

1. Laitokset voivat käyttää osakejohdannaisia, jotka ovat tuottojenvaihtosopimuksia tai taloudellisessa mielessä käytännössä vastaavia, hyväksyttävänä luottosuojana vain sisäisten suojausten toteuttamiseksi.

Kun laitos ostaa luottosuojaa tuottojenvaihtosopimuksen avulla ja kirjaa vaihtosopimuksen perusteella saadut nettomaksut nettotuloiksi, mutta ei kirjaa vastaavaa suojattavan omaisuuserän arvon alentumista joko käyvän arvon alennuksena tai varausten lisäyksenä, luottosuojaa ei saa pitää hyväksyttävänä.

2. Kun laitos toteuttaa sisäisen suojauksen osakejohdannaista käyttäen, kaupankäyntivarastoon siirretty luottoriski on siirrettävä kolmannelle tai kolmansille, jotta sisäistä suojausta voidaan pitää hyväksyttävänä luottosuojana tätä lukua sovellettaessa.

Kun laitos on toteuttanut sisäisen suojauksen ensimmäisen alakohdan mukaisesti, ja tässä luvussa asetetut vaatimukset täyttyvät, laitoksen on takauksen luonteista luottosuojaa hankkiessaan sovellettava tämän luvun 4–6 jaksossa esitettyjä sääntöjä riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän ja odotettujen tappioiden yhteismäärän laskennasta.

▼B

3 Jakso

Vaatimukset

1 Alajakso

Vastikkeellinen luottosuoja

205 artikla

Muita tase-erien nettoutussopimuksia kuin 206 artiklassa tarkoitettuja päänettoutussopimuksia koskevat vaatimukset

Muita tase-erien nettoutussopimuksia kuin 206 artiklassa tarkoitettuja päänettoutussopimuksia voidaan pitää hyväksyttävänä luottoriskin vähentämistapana, kun seuraavat vaatimukset täyttyvät:

a) kyseisten sopimusten on oltava oikeudellisesti päteviä ja kaikilla asian kannalta merkityksellisillä lainkäyttöalueilla täytäntöönpanokelpoisia myös, jos vastapuoli todetaan maksukyvyttömäksi tai asetetaan konkurssiin;

b) laitosten on pystyttävä milloin tahansa määrittämään, mitkä varat ja velat ovat kyseisten sopimusten kohteena;

▼B

c) laitosten on seurattava ja valvottava jatkuvasti luottosuojan lopettamiseen liittyviä riskejä;

d) laitosten on seurattava ja valvottava kyseisiä vastuita nettoperusteisesti ja jatkuvasti.

206 artikla

Päänettoutussopimusten alaisia takaisinostotransaktioita tai arvopaperien tai hyödykkeiden lainaksiantamiseen tai -ottamiseen liittyviä liiketoimia tai muita pääomamarkkinalähtöisiä liiketoimia koskevat vaatimukset

Päänettoutussopimusten alaisia takaisinostotransaktioita tai arvopaperien tai hyödykkeiden lainaksiantamiseen tai -ottamiseen liittyviä liiketoimia tai muita pääomamarkkinalähtöisiä liiketoimia voidaan pitää hyväksyttävänä luottoriskin vähentämistapana, kun kyseisten sopimusten nojalla annettu vakuus täyttää kaikki 207 artiklan 2–4 kohdassa asetetut vaatimukset ja kun kaikki seuraavat vaatimukset täyttyvät:

a) niiden on oltava oikeudellisesti päteviä ja kaikilla asian kannalta merkityksellisillä lainkäyttöalueilla täytäntöönpanokelpoisia myös, jos vastapuoli todetaan maksukyvyttömäksi tai asetetaan konkurssiin;

b) niiden on annettava saajaosapuolelle oikeus päättää oikea-aikaisesti kaikki sopimuksenmukaiset liiketoimet, jos vastapuoli laiminlyö maksunsa, on maksukyvytön tai asetetaan konkurssiin;

c) niiden on annettava mahdollisuus nettouttaa sopimuksen mukaisesti keskeytetyistä liiketoimista aiheutuneet voitot ja tappiot siten, että osapuoli on toiselle osapuolelle velkaa yhden nettosumman.

207 artikla

Rahoitusvakuuksia koskevat vaatimukset

1. Sovellettaessa mitä tahansa menetelmää rahoitusvakuuksia ja kultaa voidaan pitää hyväksyttävänä vakuutena, kun kaikki 2–4 kohdassa asetetut vaatimukset täyttyvät.

2. Vastapuolen luottokelpoisuudella ja vakuuden arvolla ei saa olla olennaista positiivista korrelaatiota. Mikäli vakuuden arvo merkittävästi vähenee, yksinomaan tämä ei saa merkitä vastapuolen luoton laadun merkittävää heikentymistä. Mikäli vastapuolen luoton laatu muuttuu kriittiseksi, yksinomaan tämä ei saa merkitä vakuuden arvon merkittävää vähenemistä.

Vastapuolen tai siihen yhteydessä olevan konserniyhteisön liikkeeseen laskemia arvopapereita ei saa pitää hyväksyttävänä vakuutena. Tästä huolimatta 129 artiklan säännösten mukaisia vastapuolen itse liikkeeseen laskemia katettuja joukkolainoja voidaan pitää hyväksyttävänä vakuutena, kun ne on asetettu takaisinostotransaktion vakuudeksi, edellyttäen että ne täyttävät ensimmäisessä alakohdassa asetetun vaatimuksen.

▼B

3. Laitosten on täytettävä kaikki sopimuksiin ja lainsäädäntöön sisältyvät velvoitteet ja toteutettava kaikki tarpeelliset toimet, joilla varmistetaan vakuussopimusten täytäntöönpanokelpoisuus sen lainsäädännön mukaisesti, jota sovelletaan laitosten vakuutta koskevaan osuuteen.

Laitosten on toteuttava riittävä oikeudellinen tarkastelu, jolla varmistetaan vakuusjärjestelyjen täytäntöönpanokelpoisuus kaikilla asian kannalta merkityksellisillä lainkäyttöalueilla. Laitosten on toteutettava edellä mainittu tarkastelu uudestaan, jos se on tarpeen täytäntöönpanokelpoisuuden varmistamiseksi.

4. Laitosten on täytettävä seuraavat operatiiviset vaatimukset:

a) niiden on dokumentoitava vakuusjärjestelyt asianmukaisesti, ja niillä on oltava selkeät ja tehokkaat menettelyt, joita sovelletaan vakuuden oikea-aikaiseen rahaksi muuttamiseen;

b) niiden on sovellettava tehokkaita menettelyjä ja prosesseja, joilla hallitaan vakuuden käytöstä syntyviä riskejä, mukaan luettuina epäonnistuneen tai heikentyneen luottosuojan aiheuttamat riskit, arvostusriskit, luottosuojan päättämisestä aiheutuvat riskit sekä vakuuden käytöstä aiheutuva keskittymäriski ja vaikutukset laitoksen yleiseen riskiprofiiliin;

c) niillä on oltava hyväksyttyjen vakuuksien tyyppejä ja määriä koskevat dokumentoidut käytänteet ja menettelyt;

▼M17

d) niiden on laskettava vakuuden markkina-arvo ja tehtävä tarvittaessa uudelleenarvostus vähintään kuuden kuukauden välein tai aina, kun niillä on syytä epäillä, että vakuuden markkina-arvo on vähentynyt merkittävästi; ympäristöön, yhteiskuntaan ja hallintotapaan liittyvien näkökohtien perusteella on arvioitava, onko vakuuden markkina-arvo vähentynyt merkittävästi;

▼B

e) jos vakuus on kolmannen hallussa, niiden on varmistettava asianmukaisesti, että kyseinen kolmas taho pitää vakuuden erillään omista omaisuuseristään;

f) niiden on varmistettava, että ne suuntaavat riittävät resurssit huolehtimaan OTC-johdannaisiin ja arvopapereilla toteutettavien rahoitustoimien vastapuoliin liittyvien vakuusvajesopimusten asianmukaisesta toiminnasta, jota mitataan laitosten ulkopuolisille tahoille osoittamien vakuuksien muutospyyntöjen oikea-aikaisuudella ja tarkkuudella ja saapuneiden vakuuksien muutospyyntöjen vastausajalla;

g) niillä on oltava vakuudenhallintakäytänteet, joilla huolehditaan seuraavien seikkojen valvonnasta, seurannasta ja raportoinnista:

i) vakuusvajesopimuksista laitoksille aiheutuvat riskit;

▼B

ii) tietyntyyppisistä vakuutena käytetyistä omaisuuseristä johtuva keskittymäriski;

iii) vakuuksien uudelleenkäyttö, mukaan luettuina vastapuolilta saatujen vakuuksien uudelleenkäytöstä mahdollisesti aiheutuvat likviditeettivaikeudet;

iv) vastapuolille asetettuihin vakuuksiin liittyvistä oikeuksista luopuminen.

5. Edellä 2–4 kohdassa asetettujen kaikkien vaatimusten täyttämisen lisäksi luottosuojan jäljellä olevan maturiteetin on oltava vähintään yhtä pitkä kuin vastuun jäljellä oleva maturiteetti, jotta rahoitusvakuutta voidaan pitää hyväksyttävänä vakuutena rahoitusvakuuksia koskevaa yksinkertaista menetelmää sovellettaessa.

208 artikla

Kiinteistövakuuksia koskevat vaatimukset

1. Kiinteistöä voidaan pitää hyväksyttävänä vakuutena vain, jos kaikki 2–5 kohdassa asetetut vaatimukset täyttyvät.

2. Seuraavien oikeusvarmuutta koskevien vaatimusten on täytyttävä:

a) kiinnityksen on oltava täytäntöönpanokelpoinen luottosopimuksen tekohetkellä asian kannalta merkityksellisillä lainkäyttöalueilla, ja se on rekisteröitävä asianmukaisesti aikarajoja noudattaen;

b) kaikkien pantiksi antamista koskevien oikeudellisten vaatimusten on täytyttävä;

c) luottosuojasta tehdyn sopimuksen ja sen perustana olevan oikeusprosessin on annettava laitokselle mahdollisuus realisoida suojan arvo kohtuullisessa ajassa.

3. Seuraavien kiinteistön arvon seurantaa ja arvioimista koskevien vaatimusten on täytyttävä:

a) laitosten on seurattava kiinteistön arvon kehitystä säännöllisesti ja vähintään kerran vuodessa liikekiinteistöjen osalta ja kerran kolmessa vuodessa asuinkiinteistöjen osalta. Laitosten on harjoitettava seurantaa useammin, jos markkinaolosuhteet muuttuvat merkittävästi;

▼M17

b) kiinteistön arvo on arvioitava uudelleen, jos laitosten käytettävissä olevista tiedoista ilmenee, että kiinteistön arvo on saattanut alentua olennaisesti suhteessa yleisiin markkinahintoihin; kyseisen uudelleenarvioinnin on tapahduttava sellaisen arvioijan toimesta, jolla on arvon arvioimisen edellyttämä ammattitaito ja kokemus ja joka on riippumaton suhteessa luottopäätösprosessiin; ympäristöön, yhteiskuntaan ja hallintotapaan liittyviä näkökohtia, mukaan lukien niitä, jotka koskevat rajoituksia, joita asiaankuuluvat unionin ja jäsenvaltioiden sääntelytavoitteet ja säädökset asettavat sekä joita tapauksen mukaan kansainvälisesti toimivien laitosten osalta kolmansien maiden oikeudelliset ja sääntelytavoitteet asettavat, pidetään osoituksena siitä, että kiinteistön arvo on saattanut laskea olennaisesti suhteessa yleisiin markkinahintoihin; niiden lainojen tapauksessa, jotka ylittävät 3 miljoonaa euroa tai 5 prosenttia laitoksen omista varoista, arvioijan on arvioitava uudelleen kiinteistön arvo vähintään joka kolmas vuosi.

▼M17

_____

3 a. Laitokset voivat seurata kiinteän omaisuuden arvoa ja yksilöidä uudelleenarvostuksen tarpeessa olevan kiinteän omaisuuden 3 kohdan mukaisesti kehittyneillä tilastollisilla tai muilla matemaattisilla menetelmillä, jäljempänä ”mallit”, edellyttäen, että kyseiset menetelmät kehitetään luottopäätösprosessista riippumatta ja kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) laitokset vahvistavat toimintaperiaatteissaan ja menettelyissään kriteerit, joiden mukaisesti malleja käytetään vakuuksien arvojen seurantaan ja uudelleenarvostamisen tarpeessa olevien kiinteistöjen määrittämiseen; kyseisissä toimintaperiaatteissa ja menettelyissä on otettava huomioon tällaisilla malleilla todistetusti saadut tulokset, huomioon otettavat kiinteistökohtaiset muuttujat, saatavilla olevien vähimmäistietojen ja tarkkojen tietojen käyttö sekä malleihin liittyvä epävarmuus;

b) laitokset varmistavat, että käytettävät mallit

   i) ovat kiinteistö- ja sijaintikohtaisia riittävällä tarkkuustasolla;

   ii) ovat valideja ja tarkkoja, ja niiden ennustekykyä testataan yksityiskohtaisesti ja säännöllisesti toteutuneiden transaktiohintojen suhteen;

   iii) perustuvat riittävän suureen ja edustavaan otokseen, joka pohjautuu havaittuihin transaktiohintoihin;

   iv) perustuvat ajantasaisiin ja laadukkaisiin tietoihin;

c) laitokset ovat viime kädessä vastuussa mallien asianmukaisuudesta ja suorituskyvystä;

d) laitokset varmistavat, että mallien dokumentointi on ajan tasalla;

e) laitoksilla on käytössään asianmukaiset tietotekniset prosessit, järjestelmät ja valmiudet sekä riittävästi tarkkaa dataa malleihin perustuvaa kiinteistövakuuksien arvon seurantaa ja uudelleenarvostamisen tarpeessa olevan omaisuuden yksilöimistä varten;

f) mallien estimaatit validoidaan riippumattomasti ja validointiprosessi on yleisesti ottaen 185 artiklassa säädettyjen periaatteiden mukainen, soveltuvin osin.

▼B

4. Laitosten on dokumentoitava selkeästi hyväksymiensä asuin- ja liikekiinteistöjen tyypit ja luotonmyöntämiskäytänteensä.

▼M17

5. Luottosuojaksi valitun kiinteän omaisuuden on oltava asianmukaisesti vakuutettu vahinkojen varalta, ja laitoksilla on oltava menettelyt vakuutuksen asianmukaisuuden valvomiseksi.

▼M17

Poiketen siitä, mitä 92 artiklan 5 kohdan a alakohdan ii alakohdassa säädetään, ja rajoittamatta 92 artiklan 3 kohdan toisessa alakohdassa säädetyn poikkeuksen soveltamista laitosten, jotka soveltavat tämän osaston 3 luvussa tarkoitettua IRB-menetelmää omia LGD-estimaattejaan käyttämällä, ei tarvitse soveltaa tämän kohdan ensimmäisen alakohdan säännöksiä niiden kiinteistövakuudellisten vastuiden osalta, jotka on myönnetty ennen 1 päivää tammikuuta 2025.

▼B

209 artikla

Saamisia koskevat vaatimukset

1. Saamisia voidaan pitää hyväksyttävänä vakuutena, jos kaikki 2 ja 3 kohdassa asetetut vaatimukset täyttyvät.

2. Seuraavien oikeusvarmuutta koskevien vaatimusten on täytyttävä:

a) oikeudellisten järjestelyjen, joilla vakuus asetetaan luottoa myöntävälle laitokselle, on oltava vankkoja ja tehokkaita ja niillä on varmistettava, että kyseisellä laitoksella on selvät oikeudet vakuuteen, mukaan lukien oikeus vakuutta koskeviin myyntituloihin;

b) laitosten on toteutettava kaikki tarvittavat toimet sen varmistamiseksi, että kaikki vakuuksien täytäntöönpanokelpoisuutta koskevat paikalliset vaatimukset täyttyvät. Luottoa myöntävillä laitoksilla on oltava etuoikeus vakuuteen, vaikkakin lakisääteisten etuoikeutettujen velkojien vaateet saattavat mennä etuoikeutettujen saamisten edelle;

c) laitosten on toteutettava riittävä oikeudellinen tarkastelu, jolla varmistetaan vakuusjärjestelyjen täytäntöönpanokelpoisuus kaikilla asian kannalta merkityksellisillä lainkäyttöalueilla;

d) laitosten on dokumentoitava asianmukaisesti vakuusjärjestelynsä ja niillä on oltava selkeät ja tehokkaat menettelyt, joita sovelletaan vakuuden oikea-aikaiseen perintään;

e) laitoksilla on oltava menettelyt, joilla varmistetaan, että lainsäädännössä asetettuja velallisen maksukyvyttömyyden toteamista ja vakuuden oikea-aikaista perintää koskevia ehtoja noudatetaan;

f) jos velallinen joutuu taloudellisiin vaikeuksiin tai maksukyvyttömäksi, laitoksilla on oltava lainmukainen oikeus myydä tai siirtää saamiset muille tahoille ilman niiden vastapuolten hyväksyntää, joilta saaminen on.

3. Seuraavien riskienvalvontaa koskevien vaatimusten on täytyttävä:

a) laitoksella on oltava asianmukainen prosessi, jolla määritetään saamisiin liittyvä luottoriski. Tällaiseen prosessiin on sisällyttävä analyysit velallisen liiketoiminnasta ja toimialasta sekä asiakkaista, joiden kanssa velallinen harjoittaa liiketoimintaa. Jos laitos tukeutuu velalliselta saatuihin tietoihin määrittääkseen tämän asiakkaisiin liittyvän luottoriskin, laitoksen on tarkasteltava velallisen luottokäytänteitä uudelleen todetakseen, että ne ovat asianmukaisia ja luotettavia;

▼B

b) vastuun määrän ja saamisten arvon erotus on määritettävä ottaen huomioon kaikki asian kannalta merkitykselliset tekijät, mukaan luettuina perintäkulut, yksittäisen velallisen pantiksi antamiin saamisryhmiin sisältyvät keskittymät sekä laitoksella olevien vastuiden kokonaismäärään sisältyvä potentiaalinen keskittymäriski, joka ylittää laitoksen yleisillä menetelmillä hallitun kokonaisriskin. Laitoksen on jatkuvasti sovellettava saamisten luonteen edellyttämää seurantaprosessia. Laitoksen on myös säännöllisesti tarkasteltava lainakovenanttien, ympäristön tilaan liittyvien rajoitusten ja muiden lainsäädännöllisten vaatimusten täyttämistä;

c) velallisen panttaamien saamisten on oltava hajautettuja, eikä niiden ja velallisen välillä saa olla tarpeettoman suurta riippuvuussuhdetta. Olennaisen positiivisen korrelaation toteutuessa laitoksen on otettava huomioon asiaan liittyvät riskit määrittäessään marginaaleja koko vakuusryhmälle;

d) laitos ei saa käyttää hyväksyttävänä luottosuojana saamisia velalliseen sidoksissa olevilta tahoilta, tytäryritykset ja työntekijät mukaan luettuina;

e) laitoksella on oltava dokumentoitu prosessi, jolla saamisten perintä varmistetaan vaikeissa olosuhteissa. Laitoksilla on oltava vaadittavat perintäjärjestelyt, vaikka se yleensä jättäisi perinnän velallisen tehtäväksi.

210 artikla

Muita reaalivakuuksia koskevat vaatimukset

Muuta reaalivakuutta kuin kiinteistöä voidaan pitää hyväksyttävänä vakuutena IRB-menetelmää sovellettaessa, jos seuraavat vaatimukset täyttyvät:

a) vakuussopimuksen, jolla reaalivakuus annetaan laitokselle, on oltava kaikilla asian kannalta merkityksellisillä lainkäyttöalueilla oikeudellisesti pätevä ja täytäntöönpanokelpoinen, ja sen on annettava laitokselle mahdollisuus realisoida vakuuden arvo kohtuullisessa ajassa;

b) 209 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettuja etuoikeutettuja vaateita yksinomaisesti lukuun ottamatta vain vakuuteen liittyviä ensisijaisia pantteja tai kiinnityksiä voidaan pitää hyväksyttävänä vakuutena, ja laitoksella on oltava etuoikeus vakuuden realisoinnista saatavaan tuottoon suhteessa kaikkiin muihin luotonantajiin;

c) laitosten on seurattava vakuuden arvon kehitystä säännöllisesti ja vähintään kerran vuodessa. Laitosten on harjoitettava seurantaa useammin, jos markkinaolosuhteet muuttuvat merkittävästi;

d) luottosopimukseen on sisällyttävä yksityiskohtainen kuvaus vakuudesta sekä yksityiskohtainen erittely vakuuden arvon uudelleenarvostuksen toteutustavasta ja tiheydestä;

e) laitosten on osana sisäisiä luottokäytänteitään ja -menettelyjään selkeästi dokumentoitava hyväksymiensä reaalivakuuksien tyypit sekä käytänteet ja menettelyt, joita ne soveltavat, jotta kunkin vakuustyypin määrä on asianmukainen suhteessa vastuumäärään;

▼B

f) liiketoimirakenteeseen liittyvistä laitoksen luottokäytänteistä on käytävä ilmi seuraavat:

i) asianmukaiset vakuusvaatimukset suhteessa vastuumäärään,

ii) kyky muuttaa vakuus nopeasti rahaksi,

iii) kyky määrittää objektiivinen hinta tai markkina-arvo,

iv) tieto siitä, kuinka usein arvotiedot ovat käytettävissä (mukaan luettuna asiantuntijan arvio),

v) vakuuden arvon volatiliteetti tai arvio volatiliteetista;

▼M17

g) laitosten on vakuuden arvon arvioimisessa ja uudelleenarvostuksessa otettava täysimääräisesti huomioon vakuuden arvon heikentyminen tai vakuuden vanhentuminen ja kiinnitettävä erityistä huomiota ajan kulumisen vaikutuksiin niiden vakuuksien osalta, joiden arvo on selvästi aikasidonnainen; reaalivakuuden osalta vakuuden vanhentumiseen on sisällyttävä myös ympäristöön, yhteiskuntaan ja hallintotapaan liittyviä arvostusnäkökohtia, jotka koskevat kieltoja tai rajoituksia, joita asiaankuuluvat unionin ja jäsenvaltioiden sääntelytavoitteet ja säädökset asettavat sekä joita tapauksen mukaan kansainvälisesti toimivien laitosten osalta kolmansien maiden oikeudelliset ja sääntelytavoitteet asettavat;

▼B

h) laitoksilla on oltava oikeus tarkastaa vakuus paikan päällä. Niillä on myös oltava käytänteet ja menettelyt, joita sovelletaan niiden oikeuteen tarkastaa vakuus paikan päällä;

i) luottosuojaksi valitun vakuuden on oltava asianmukaisesti vakuutettu, ja laitoksilla on oltava menettelyt tämä seuraamiseksi.

▼M17

Jos yleiset vakuussopimukset tai muut vaihtelevamääräisen lisävakuuden muodot antavat luottoa myöntävälle laitokselle rekisteröidyn vaateen yrityksen varoihin ja jos kyseinen vaade koskee sekä sellaisia omaisuuseriä, joita ei voida hyväksyä IRB-menetelmän mukaisesti vakuuksiksi, että sellaisia omaisuuseriä, jotka voidaan hyväksyä IRB-menetelmän mukaisesti vakuuksiksi, laitos voi hyväksyä jälkimmäiset omaisuuserät hyväksyttäväksi vastikkeelliseksi luottosuojaksi. Siinä tapauksessa hyväksymisen ehtona on, että kyseiset omaisuuserät täyttävät tässä luvussa vahvistetut IRB-menetelmän mukaiset vakuuksien hyväksyttävyysvaatimukset.

▼B

211 artikla

Vakuudellisiksi katsottavia leasing-vastuita koskevat vaatimukset

Laitokset voivat käsitellä leasing-liiketoimista johtuvia vastuita vakuudellisina vuokratun omaisuustyypin mukaisesti, jos seuraavat vaatimukset täyttyvät:

▼B

a) tapauksen mukaan 208 tai 210 artiklassa asetettujen vaatimusten on täytyttävä, jotta leasing-sopimuksen kohteena olevaa omaisuustyyppiä voidaan pitää hyväksyttävänä vakuutena;

b) vuokralleantajalla on oltava tehokkaat riskienvalvontamenettelyt, jotka koskevat vuokratun omaisuuden käyttötarkoitusta, ikää sekä suunniteltua käyttöaikaa, mukaan luettuna vakuuksien arvon asianmukainen seuranta;

c) vuokralleantajalla on oltava laillinen omistusoikeus ja mahdollisuus käyttää oikea-aikaisesti omistajalle kuuluvia oikeuksiaan;

d) hyvittämättömän määrän arvon ja vakuuksien markkina-arvon välinen ero ei ole niin suuri, että vuokratun omaisuuden luottoriskiä vähentävä vaikutus tulee liioitellun suureksi, jos eroa ei ole jo todennettu LGD-tason laskennassa.

212 artikla

Muuta vastikkeellista luottosuojaa koskevat vaatimukset

1. Kolmanteen laitokseen tehtyihin käteistalletuksiin tai sen hallussa oleviin käteiseen verrattaviin instrumentteihin on sovellettava 232 artiklan 1 kohdan mukaista käsittelyä, kun kaikki seuraavat vaatimukset täyttyvät:

a) luotonottajan vaateen kolmatta laitosta kohtaan on oltava virallisesti pantattu tai luovutettu luottoa myöntävälle laitokselle, ja tällaisen pantin tai luovutuksen on oltava oikeudellisesti pätevä ja kaikilla asian kannalta merkityksellisillä lainkäyttöalueilla täytäntöönpanokelpoinen sekä varaukseton ja peruuttamaton;

b) kyseiselle kolmannelle laitokselle on oltava ilmoitettu panttauksesta tai luovutuksesta;

c) kolmas laitos voi ilmoituksen perusteella suorittaa maksuja ainoastaan luottoa myöntävälle laitokselle tai sen antamalla etukäteisellä suostumuksella muille tahoille.

2. Luottoa myöntävälle laitokselle pantattuja henkivakuutuksia voidaan pitää hyväksyttävänä vakuutena, jos kaikki seuraavat vaatimukset täyttyvät:

a) henkivakuutuksen on oltava virallisesti pantattu tai siirretty luottoa myöntävälle laitokselle;

b) henkivakuutuksen myöntäneelle yhtiölle on ilmoitettu panttauksesta tai siirrosta, eikä se ilmoituksen perusteella voi suorittaa sopimuksen mukaisia maksuja ilman luottoa myöntävän laitoksen suostumusta;

c) luottoa myöntävällä laitoksella on oltava oikeus irtisanoa vakuutus ja saada itselleen takaisinostoarvo velallisen maksukyvyttömyyden tapauksessa;

d) luottoa myöntävälle laitokselle on ilmoitettava, jos vakuutuksenottaja laiminlyö vakuutusmaksunsa;

▼B

e) luottosuojan on katettava luoton koko maturiteetti. Jos tämä ei ole mahdollista, koska vakuutussuhde päättyy jo ennen luottosuhteen loppumista, laitoksen on varmistettava, että vakuutussopimuksesta peräisin oleva rahamäärä toimii vakuutena laitokselle luottosopimuksen päättymiseen asti;

f) pantin tai luovutuksen on oltava oikeudellisesti pätevä ja täytäntöönpanokelpoinen kaikilla luottosopimuksen tekohetkellä asian kannalta merkityksellisillä lainkäyttöalueilla;

g) henkivakuutuksen myöntäneen yhtiön on ilmoitettava takaisinostoarvo, jota ei voida vähentää;

h) henkivakuutuksen myöntäneen yhtiön on maksettava takaisinostoarvo kohtuullisessa ajassa pyydettäessä.

i) takaisinostoarvon maksamista ei voida pyytää ilman laitoksen etukäteistä suostumusta;

j) henkivakuutuksen myöntäneeseen yhtiöön on sovellettava direktiiviä 2009/138/EY tai sitä valvoo sellaisen kolmannen maan toimivaltainen viranomainen, joka soveltaa valvonta- ja sääntelyjärjestelyjä, jotka vähintään vastaavat unionissa sovellettavia järjestelyjä.

2 Alajakso

Takauksen luonteinen luottosuoja ja luottoriskin vaihtolainat

213 artikla

Takauksia ja luottojohdannaisia koskevat yhteiset vaatimukset

▼M17

1. Jollei 214 artiklan 1 kohdan säännöksistä muuta johdu, takauksen tai luottojohdannaisen muodossa hankittua luottosuojaa voidaan pitää hyväksyttävänä takauksen luonteisena luottosuojana, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) luottosuoja on välitön;

b) luottosuojan laajuus on selvästi määritelty ja kiistaton;

c) luottosuojasopimus ei sisällä ehtoja, joiden täyttämiseen luottoa myöntävä laitos ei voi suoraan vaikuttaa ja jotka

i) antaisivat luottosuojan tarjoajalle yksipuolisen oikeuden luottosuojan peruuttamiseen tai muuttamiseen;

ii) nostaisivat luottosuojan todellisia kustannuksia, jos suojattavan vastuun luottoluokka heikkenee;

iii) voisivat vapauttaa luottosuojan tarjoajan velvollisuudesta suorittaa maksut kohtuullisessa ajassa alkuperäisen vastapuolen laiminlyödessä erääntyneitä maksuja tai leasing-sopimuksen voimassaolon päätyttyä vakuudellisen jäännösarvon hyväksymiseksi 134 artiklan 7 kohdan ja 166 artiklan 4 kohdan mukaisesti;

▼M17

iv) voisivat antaa luottosuojan tarjoajalle oikeuden lyhentää luottosuojan maturiteettia;

d) luottosuojasopimus on oikeudellisesti pätevä ja täytäntöönpanokelpoinen kaikilla luottosopimuksen tekohetkellä asian kannalta merkityksellisillä lainkäyttöalueilla.

Sovellettaessa ensimmäisen alakohdan c alakohtaa luottosuojasopimuksen lauseke, jonka mukaan luottoa myöntävän laitoksen puutteellinen huolellisuusmenettely tai petos kumoaa takaajan tarjoaman luottosuojan tai pienentää sen laajuutta, ei estä pitämästä luottosuojaa hyväksyttävänä.

Sovellettaessa ensimmäisen alakohdan c alakohtaa luottosuojan tarjoaja voi maksaa kaikki vaateesta johtuvat maksut yhtenä kertasuorituksena tai ottaa vastuulleen luottosuojasopimuksen kattamat vastapuolen tulevat maksuvelvoitteet.

▼B

2. Laitoksen on osoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle, että sillä on järjestelmät, joilla hallitaan potentiaalisia riskikeskittymiä, jotka johtuvat laitoksen käyttämistä takauksista ja luottojohdannaisista. Laitoksen on pystyttävä osoittamaan toimivaltaisia viranomaisia tyydyttävällä tavalla, millainen vuorovaikutus sen luottojohdannaisten ja takausten käyttöä koskevalla strategialla on laitoksen yleisen riskiprofiilin hallinnan kanssa.

3. Laitoksen on täytettävä kaikki sopimuksiin ja lainsäädäntöön sisältyvät velvoitteet ja toteutettava toimet, joilla varmistetaan takauksen luonteisen luottosuojan täytäntöönpanokelpoisuus sen lainsäädännön mukaisesti, jota sovelletaan laitoksen luottosuojaa koskevaan osuuteen.

Laitoksen on toteutettava riittävä oikeudellinen tarkastelu, jolla varmistetaan takauksen luonteisen luottosuojan täytäntöönpanokelpoisuus kaikilla asian kannalta merkityksellisillä lainkäyttöalueilla. Laitoksen on toistettava tällainen tarkastelu, jos se on tarpeen täytäntöönpanokelpoisuuden varmistamiseksi.

214 artikla

Valtioiden ja muun julkisen sektorin vastatakaukset

1. Laitokset voivat käsitellä 2 kohdassa tarkoitettua vastuuta kyseisessä kohdassa lueteltujen yhteisöjen myöntämällä takauksella suojattuna vastuuna, jos kaikki seuraavat vaatimukset täyttyvät:

a) vastatakauksen on katettava kaikki saamiseen sisältyvät luottoriskin osatekijät;

b) sekä alkuperäisen takauksen että vastatakauksen on täytettävä takauksille 213 artiklassa ja 215 artiklan 1 kohdassa asetetut vaatimukset, paitsi että vastatakauksen ei tarvitse olla suora;

c) suojan on oltava kattava, eivätkä aiempia ajanjaksoja koskevat tiedot saa viitata siihen, että vastatakauksen tarjoama suoja ei kattavuudeltaan vastaisi kyseisen yhteisön myöntämää suoraa takausta.

2. Edellä 1 kohdassa säädettyä käsittelyä on sovellettava sellaisella takauksella suojattuihin vastuisiin, jolle on otettu vastatakaus joltakin seuraavista yhteisöistä:

▼B

a) keskushallinto tai keskuspankki;

b) aluehallinto tai paikallisviranomaiset;

c) julkisyhteisö tai julkisoikeudellinen laitos, jolta olevia saamisia käsitellään 116 artiklan 4 kohdan mukaisesti kuten saamisia valtiolta;

d) kansainvälinen kehityspankki tai kansainvälinen järjestö, johon sovelletaan 117 artiklan 2 kohdan ja 118 artiklan mukaisesti tai niiden nojalla 0 prosentin riskipainoa;

e) julkisyhteisö tai julkisoikeudellinen laitos, jolta olevia saatavia käsitellään 116 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti.

3. Laitosten on sovellettava 1 kohdassa vahvistettua käsittelyä myös vastuisiin, joille 2 kohdassa luetellut yhteisöt eivät ole antaneet vastatakausta, jos vastuun vastatakauksella on puolestaan yhden 1 kohdassa luetellun yhteisön suora takaus ja kyseisessä kohdassa asetetut vaatimukset täyttyvät.

215 artikla

Takauksia koskevat lisävaatimukset

1. Takauksia pidetään hyväksyttävänä takauksen luonteisena luottosuojana, jos kaikki 213 artiklassa asetetut vaatimukset ja kaikki seuraavat vaatimukset täyttyvät:

▼M17

a) vastapuolen maksukyvyttömyys- tai maksulaiminlyöntitilanteessa luoton myöntäneellä laitoksella on oltava oikeus vaatia takaajaa suorittamaan kohtuullisessa ajassa kaikki saamiseen liittyvät erääntyneet maksut, jotka kuuluvat suojan piiriin;

▼B

b) takauksen on oltava selvästi dokumentoitu velvoite, jonka takaaja on ottanut vastuulleen;

c) toisen seuraavista vaatimuksista on täytyttävä:

i) takauksen on katettava kaikki maksut, jotka vastapuolen odotetaan suorittavan saamisen osalta;

ii) jos tietyntyyppiset maksut on rajattu takauksen ulkopuolelle, luottoa myöntävän laitoksen on mukautettava takauksen arvoa vastaamaan rajoitettua takausta.

▼M17

Takaajan maksuvelvollisuuden edellytyksenä ei saa olla se, että luoton myöntäneen laitoksen pitää periä maksua ensin vastapuolelta.

Kun kyseessä on asuntoluottoihin liittyvä takauksen luonteinen luottosuoja, 213 artiklan 1 kohdan c alakohdan iii alakohdan ja tämän kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan vaatimusten osalta voidaan vaatia ainoastaan, että ne täytetään 24 kuukauden kuluessa.

▼M17

2. Kun kyse on osana keskinäisiä takausjärjestelmiä myönnetyistä takauksista tai takauksista, jotka 214 artiklan 2 kohdassa luetellut yhteisöt ovat antaneet tai joille ne ovat antaneet vastatakauksen, tämän artiklan 1 kohdan a alakohdan ja 213 artiklan 1 kohdan c alakohdan iii alakohdan mukaisten vaatimusten on katsottava täyttyneen, jos toinen seuraavista edellytyksistä täyttyy:

a) alkuperäisen vastapuolen maksukyvyttömyyden vuoksi tai tilanteessa, jossa tämä laiminlyö maksunsa, luottoa myöntävällä laitoksella on oikeus saada takaajalta kohtuullisessa ajassa alustava maksu, joka täyttää molemmat seuraavista edellytyksistä:

   i) alustavan maksun on perustuttava realistiseen arvioon luottoa myöntävälle laitokselle todennäköisesti aiheutuvan tappion määrästä, mukaan lukien tappiot, jotka johtuvat korkojen ja muiden velallisen velvoitteisiin kuuluvien maksujen laiminlyönnistä;

   ii) alustavan maksun on oltava suhteessa takauksen kattavuuteen;

b) luottoa myöntävä laitos voi osoittaa toimivaltaista viranomaista tyydyttävällä tavalla, että takaus tarjoaa riittävän hyvän suojan tappioiden varalta, mukaan luettuina tappiot, jotka johtuvat korkojen ja muiden velallisen velvoitteisiin kuuluvien maksujen laiminlyönnistä, mikä oikeuttaa tällaisen kohtelun; kyseinen oikeutus on dokumentoitava asianmukaisesti, ja siihen on sovellettava erityisiä sisäisiä hyväksyntä- ja tarkastusmenettelyjä.

▼B

216 artikla

Luottojohdannaisia koskevat lisävaatimukset

1. Luottojohdannaista pidetään hyväksyttävänä takauksen luonteisena luottosuojana, jos kaikki 213 artiklassa asetetut vaatimukset ja kaikki seuraavat vaatimukset täyttyvät:

a) luottojohdannaisen ehdoissa maksuvelvollisuuden laukaiseviin tapahtumiin on kuuluttava

   i) suojattavaan omaisuuteen liittyvien ehtojen, jotka ovat voimassa maksun laiminlyönnin tapahtuessa, mukaisten maksujen laiminlyöminen, mukaan luettuna maksuajan pidennys, joka vastaa suojattavalle omaisuudelle myönnettyä maksuajan pidennystä tai on sitä lyhyempi;

   ii) vastapuolen konkurssi, selvitystila tai kyvyttömyys maksaa velkansa tai vastapuolen maksusuorituksen laiminlyönti tai kirjallinen ilmoitus sen yleisestä kyvyttömyydestä maksaa velkansa eräpäivinä, ja vastaavat tapahtumat;

   iii) suojattavan omaisuuden uudelleenjärjestely, johon sisältyy pääoman, korkojen tai palkkioiden maksusta vapauttaminen tai sen lykkäys, joka johtaa luottotappioon;

b) jos luottojohdannaisen ehdoissa sallitaan käteismaksu

   i) laitoksilla on oltava tehokas arviointiprosessi, jolla tappion määrä voidaan arvioida luotettavasti;

▼B

ii) ehdoissa on määritettävä selvästi ajanjakso, jonka aikana suojattavan omaisuuden arvo voidaan määrittää maksuvelvoitteen laukaisevan tapahtuman jälkeen;

c) jos käteismaksun edellytyksenä on, että luottosuojan ostajalla on oikeus ja mahdollisuus siirtää suojattava omaisuus luottosuojan tarjoajalle, alkuperäisen velvoitteen ehdoissa on määrättävä, että kyseistä siirtoa ei saa kieltää kohtuuttomin perustein;

d) ne tahot, jotka ovat vastuussa maksuvelvollisuuden laukaisevan tapahtuman toteamisesta, on nimettävä selvästi;

e) maksuvelvollisuuden laukaisevan tapahtuman toteaminen ei saa olla ainoastaan luottosuojan tarjoajan vastuulla;

f) luottosuojan ostajalla on oltava oikeus ja mahdollisuus ilmoittaa luottosuojan tarjoajalle maksuvelvollisuuden laukaisevan tapahtuman toteutumisesta.

Jos maksuvelvollisuuden laukaiseviin tapahtumiin ei sisälly a alakohdan iii alakohdassa tarkoitettua suojattavan omaisuuden uudelleenjärjestelyä, se voi tästä huolimatta olla hyväksyttävä luottosuoja, jos suojan arvoa alennetaan 233 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

2. Luottojohdannaisen ehtojen mukainen suojattava omaisuus ja referenssiomaisuus tai suojattava omaisuus ja maksuvelvollisuuden laukaisevan tapahtuman toteutumisen määrityksessä käytettävä omaisuus voivat erota toisistaan ainoastaan, jos molemmat seuraavista edellytyksistä täyttyvät:

a) referenssiomaisuus tai maksuvelvollisuuden laukaisevan tapahtuman toteutumisen määrityksessä käytettävä omaisuus on etuoikeusasemaltaan sama tai huonompi kuin suojattava omaisuus;

b) suojattavalla omaisuudella ja referenssiomaisuudella tai maksuvelvollisuuden laukaisevan tapahtuman toteutumisen määrityksessä käytettävällä omaisuudella on oltava sama vastapuoli, ja on sovellettava oikeudellisesti täytäntöönpanokelpoisia ristikkäisiä maksukyvyttömyysperusteita tai ristikkäisiä erääntymisperusteita.

▼M17

3. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, luottojohdannaisen kattaman yritysvastuun osalta kyseisen kohdan a alakohdan iii alakohdassa tarkoitetun luottotapahtuman täsmentämistä johdannaissopimuksessa ei vaadita, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) 100 prosentin ääniosuus on tarpeen kohde-etuutena olevan yritysvastuun maturiteetin, pääoman, kuponkikoron, valuutan tai etuoikeusaseman muuttamiseksi;

b) laillisella kotipaikalla, jossa yritysvastuuta säännellään, on vakiintunut konkurssilaki, joka mahdollistaa yrityksen toimintojen uudelleenjärjestelyn ja rakenneuudistuksen sekä velkojien saatavien asianmukaisen maksamisen.

Jos tämän kohdan a ja b alakohdassa säädetyt edellytykset eivät täyty, luottosuoja voidaan kuitenkin hyväksyä edellyttäen, että arvoa alennetaan 233 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

▼B

4 Jakso

Luottoriskin vähentämisen vaikutusten laskeminen

1 Alajakso

Vastikkeellinen luottosuoja

218 artikla

Luottoriskin vaihtolainat

Sijoituksia luottoa myöntävän laitoksen liikkeeseenlaskemiin luottoriskin vaihtolainoihin voidaan käsitellä kuten käteisvakuuksia, kun vastikkeellisen luottosuojan vaikutuksia lasketaan tämän alajakson mukaisesti, edellyttäen että luottoriskin vaihtolainaan sisältyvää luottoriskinvaihtosopimusta voidaan pitää hyväksyttävänä takauksen luonteisena luottosuojana. Määriteltäessä, voidaanko luottoriskin vaihtolainaan sisältyvää luottoriskinvaihtosopimusta pitää hyväksyttävänä takauksen luonteisena luottosuojana, laitos voi edellyttää, että 194 artiklan 6 kohdan c alakohdassa esitetyn vaatimuksen on täytyttävä.

▼M17

219 artikla

Tase-erien nettoutus

Luottoa myöntävään laitokseen tehtyjä talletuksia ja sille myönnettyjä lainoja, joihin sovelletaan tase-erien nettoutusta, on kyseisen laitoksen toimesta käsiteltävä käteisvakuuksina laskettaessa kyseisten luottoa myöntävän laitoksen talletusten ja lainojen vastikkeellisen luottosuojan vaikutuksia.

▼B

220 artikla

▼M17

Valvojan määrittämän vakioarvon leikkauksen soveltaminen päänettoutussopimuksiin

1. Kun laitokset laskevat ”täysin mukautettua vastuuarvoa” (E*) vastuille, joihin sovelletaan hyväksyttävien päänettoutussopimusten alaisia arvopapereilla toteutettavia rahoitustoimia tai muita pääomamarkkinalähtöisiä liiketoimia, laitosten on laskettava tehtävät volatiliteettikorjaukset soveltamalla valvojan määrittämää vakioarvon leikkausta, kuten rahoitusvakuuksia koskevan kattavan menetelmän tapauksessa 223–227 artiklassa säädetään.

▼B

2. E*-arvoa laskettaessa laitosten on

a) laskettava kunkin arvopaperiryhmän tai hyödyketyypin nettopositio vähentämällä ii alakohdan mukainen määrä i alakohdan mukaisesta määrästä:

i) päänettoutussopimuksen mukaisesti lainaksiannettujen, myytyjen tai luovutettujen arvopaperien ryhmän tai samantyyppisten hyödykkeiden kokonaisarvo;

▼B

ii) päänettoutussopimuksen mukaisesti lainaksiotettujen, ostettujen tai vastaanotettujen arvopaperien ryhmän tai samantyyppisten hyödykkeiden kokonaisarvo;

b) laskettava nettopositio kunkin valuutan (päänettoutussopimuksen selvitysvaluuttaa lukuun ottamatta) mukaisesti vähentämällä ii alakohdan mukainen määrä i alakohdan mukaisesta määrästä:

i) päänettoutussopimuksen mukaisesti lainaksiannettujen, myytyjen tai luovutettujen tietyn valuutan määräisten arvopaperien kokonaisarvo, johon on lisätty kyseisen sopimuksen mukaisesti lainaksiannetun tai siirretyn kyseisen valuutan määrä;

ii) päänettoutussopimuksen mukaisesti lainaksiotettujen, ostettujen tai vastaanotettujen tietyn valuutan määräisten arvopaperien kokonaisarvo, johon on lisätty kyseisen sopimuksen mukaisesti lainaksiotetun tai vastaanotetun kyseisen valuutan määrä;

▼M17

c) sovellettava volatiliteettikorjauksen arvoa tai tapauksen mukaan tiettyyn arvopaperiryhmään tai tietyntyyppisiin hyödykkeisiin soveltuvaa volatiliteettikorjauksen absoluuttista arvoa kyseisen arvopaperiryhmän arvopapereiden positiivisen tai negatiivisen nettoposition absoluuttiseen arvoon tai kyseisen hyödyketyypin hyödykkeisiin;

▼B

d) sovellettava valuuttariskin (fx) volatiliteettikorjausta kunkin valuutan (lukuun ottamatta päänettoutussopimuksen selvitysvaluuttaa) positiiviseen tai negatiiviseen nettopositioon.

▼M17

3. Laitosten on laskettava E * seuraavan kaavan mukaisesti:

$$E^* = \max\left(0; \sum_i E_i - \sum_j C_j + 0{,}4 \cdot E_{\text{net}} + 0{,}6 \cdot \frac{E_{\text{gross}}}{\sqrt{N}} + \sum_k \left|E_k^{\text{fx}}\right| \cdot H_k^{\text{fx}}\right)$$

jossa

i = indeksi, joka kuvaa kaikkia sopimuksen mukaisia erillisiä arvopapereita, hyödykkeitä tai käteispositioita, jotka joko annetaan lainaksi tai myydään samalla kun sovitaan takaisinostosta tai jotka laitos asettaa vakuudeksi vastapuolelle;

j = indeksi, joka kuvaa kaikkia sopimuksen mukaisia erillisiä arvopapereita, hyödykkeitä tai käteispositioita, jotka joko otetaan lainaksi, ostetaan samalla kun sovitaan takaisinmyynnistä tai jotka ovat laitoksen hallussa;

k = indeksi, joka kuvaa kaikkia erillisiä valuuttoja, joiden määräisinä sopimuksen mukaiset arvopaperit, hyödykkeet tai käteispositiot ovat;

▼**M17**

E_i = tietyn sellaisen arvopaperihyödykkeen tai käteisposition i vastuuarvo, joka joko annetaan lainaksi, myydään samalla kun sovitaan takaisinostosta tai asetetaan vastapuolelle vakuudeksi sellaisen sopimuksen nojalla, jota sovellettaisiin luottosuojan puuttuessa, kun laitokset laskevat riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän tapauksen mukaan 2 tai 3 luvun mukaisesti;

C_j = tietyn sellaisen arvopaperin, hyödykkeen tai käteisposition j arvo, joka joko otetaan lainaksi, ostetaan samalla kun sovitaan takaisinmyynnistä tai joka on laitoksen hallussa sopimuksen mukaisesti;

E_k^{fx} = tietyn valuutan k (lukuun ottamatta sopimuksen selvitysvaluuttaa) 2 kohdan b alakohdan mukaisesti laskettu (positiivinen tai negatiivinen) nettopositio;

H_k^{fx} = valuutan k volatiliteettikorjaus;

E_{net} = sopimuksen nettoriski, joka lasketaan seuraavasti:

$$E_{\mathrm{net}} = \left| \sum_{l=1}^{N} |E_l^{\mathrm{sec}}| \cdot H_l^{\mathrm{sec}} \right|$$

jossa

l = indeksi, joka kuvaa sopimuksen mukaisten samojen arvopaperien kaikkia erillisiä ryhmiä ja kaikkia samojen hyödykkeiden eri tyyppejä;

E_l^{sec} = sopimuksen mukainen tietyn arvopaperiryhmän l tai tietyn hyödyketyypin l nettopositio (positiivinen tai negatiivinen) 2 kohdan a alakohdan mukaisesti laskettuna;

H_l^{sec} = tietylle arvopaperiryhmälle l tai tietylle hyödyketyypille l soveltuva volatiliteettikorjaus 2 kohdan c alakohdan mukaisesti laskettuna; muuttujan H_l^{sec} etumerkki määritetään seuraavasti:

a) etumerkki on positiivinen, jos arvopaperiryhmä l annetaan lainaksi, myydään samalla kun sovitaan takaisinostosta tai toteutetaan samankaltaisella liiketoimella kuin arvopaperien lainaksi antaminen tai takaisinostosopimus;

b) etumerkki on negatiivinen, jos arvopaperiryhmä l otetaan lainaksi, ostetaan samalla kun sovitaan takaisinmyynnistä tai toteutetaan samankaltaisella liiketoimella kuin arvopaperien lainaksi ottaminen tai takaisinmyyntisopimus;

N = sopimuksen mukaisten samojen arvopaperien erillisten ryhmien ja samojen hyödykkeiden eri tyyppien kokonaismäärä; tässä laskelmassa ei oteta huomioon niitä ryhmiä ja tyyppejä E_l^{sec}, joiden osalta $|E_l^{\mathrm{sec}}|$ on vähemmän kuin $\frac{1}{10} \max_l(|E_l^{\mathrm{sec}}|)$;

E_{gross} = sopimuksen bruttovastuumäärä, joka lasketaan seuraavasti:

▼M17

$$E_{\text{gross}} = \sum_{l=1}^{N} |E_l^{\text{sec}}| \cdot |H_l^{\text{sec}}| \,.$$

▼B

4. Laitosten on päänettoutussopimusten kattamien takaisinostotransaktioiden tai arvopaperien tai hyödykkeiden lainaksiantamiseen tai -ottamiseen liittyvien liiketoimien tai muiden pääomamarkkinapohjaisten liiketoimien riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän ja odotettujen tappioiden yhteismäärän laskemiseksi käytettävä 113 artiklan mukaisessa standardimenetelmän mukaisessa laskennassa ja 3 luvun mukaisesti IRB-menetelmän mukaisessa laskennassa 3 kohdan mukaisesti laskettua E*-arvoa vastuuarvona sellaiselle vastapuolelta olevalle vastuulle, joka liittyy päänettoutussopimuksen alaisiin liiketoimiin.

5. Sovellettaessa 2 ja 3 kohtaa 'arvopaperien ryhmällä' tarkoitetaan saman yhteisön liikkeeseen laskemia arvopapereita, joilla on sama liikkeeseenlaskuajankohta, sama maturiteetti ja joihin sovelletaan samoja ehtoja ja realisointiaikoja kuin 224 ja 225 artiklassa.

221 artikla

Sisäisten mallien menetelmän käyttö päänettoutussopimuksissa

▼M17

1. Laskiessaan riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärää ja odotettujen tappioiden yhteismäärää arvopapereilla toteutettavissa rahoitustoimissa tai muissa pääomamarkkinalähtöisissä liiketoimissa kuin johdannaistransaktioissa, jotka kuuluvat 6 luvun 7 jaksossa vahvistetut vaatimukset täyttävän hyväksytyn päänettoutussopimuksen soveltamisalaan, laitos voi laskea sopimuksen täysin mukautetun vastuuarvon (E*) käyttämällä sisäisten mallien menetelmää edellyttäen, että laitos täyttää 2 kohdassa säädetyt edellytykset.

2. Laitos voi käyttää sisäisten mallien menetelmää, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) laitos käyttää tätä menetelmää ainoastaan vastuisiin, joiden riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä lasketaan 3 luvussa säädetyn IRB-menetelmän mukaisesti;

b) laitoksen toimivaltainen viranomainen myöntää laitokselle luvan käyttää kyseistä menetelmää.

3. Laitoksen, joka soveltaa sisäisten mallien menetelmää, on sovellettava sitä kaikkiin vastapuoliin ja arvopapereihin, lukuun ottamatta merkitykseltään vähäisiä salkkuja, joihin se voi soveltaa 220 artiklassa säädettyä valvojan määrittämää vakioarvon leikkausta.

▼B

4. Toimivaltaiset viranomaiset voivat antaa laitokselle luvan soveltaa sisäisten mallien menetelmää ainoastaan, jos ne katsovat, että laitoksen riskienhallintajärjestelmä, jota sovelletaan päänettoutussopimuksen alaisiin liiketoimiin sisältyviin riskeihin, on rakenteeltaan asianmukainen ja sitä sovelletaan kattavasti ja siinä on seuraavat laadulliset ominaisuudet:

a) liiketoimien potentiaalisen hintavolatiliteetin laskennassa käytetty sisäinen riskienmittausmalli on kiinteästi liitetty laitoksen päivittäiseen riskienhallintaprosessiin, ja sen perusteella vastuisiin sisältyvistä riskeistä ilmoitetaan laitoksen toimivalle johdolle;

▼B

b) laitoksella on riskienvalvontayksikkö, joka täyttää kaikki seuraavat vaatimukset:

i) sen on oltava riippumaton kaupankäyntiyksiköistä ja raportoitava suoraan toimivalle johdolle

ii) sen on vastattava laitoksen riskienhallintajärjestelmän suunnittelusta ja toteutuksesta;

iii) sen on laadittava ja analysoitava päivittäin raportteja, jotka koskevat riskienmittausmallin tuloksia ja positioiden limiitteihin liittyviä asianmukaisia toimenpiteitä;

c) johto käsittelee riskienvalvontayksikön tuottamat päivittäiset raportit tasolla, jolla on riittävästi toimivaltaa vähentää sekä otettuja positioita että kokonaisriskiä;

d) laitoksella on riittävästi ammattitaitoista henkilöstöä, joka pystyy käyttämään kehittyneitä malleja riskienvalvontayksikössä;

e) laitos on ottanut käyttöön menettelyt sen seuraamiseksi ja varmistamiseksi, että riskienmittausjärjestelmän yleistä toimintaa koskevia, dokumentoituja sisäisiä toiminta- ja valvontaperiaatteita noudatetaan;

f) voidaan osoittaa, että laitoksen malleilla on hyväksyttävällä tarkkuudella pystytty mittaamaan riskit tekemällä vähintään yhden vuoden ajalta toteumatestejä mallin tuotoksilla;

g) laitos toteuttaa tihein välein systemaattisen stressitestiohjelman, ja toimiva johto tarkastelee siitä saatuja tuloksia ja ottaa ne huomioon päättäessään toimintatavoista ja limiiteistä;

h) laitos tekee osana tavanomaista sisäistä tarkastustaan riippumattoman riskienmittausjärjestelmän tarkastelu. Tarkastelussa on käsiteltävä sekä kaupankäyntiyksiköiden että riippumattoman riskienvalvontayksikön toimintaa;

i) laitos tarkastaa riskienvalvontajärjestelmänsä vähintään kerran vuodessa;

j) sisäinen malli täyttää 292 artiklan 8 ja 9 kohdassa ja 294 artiklassa asetetut vaatimukset

5. Laitoksen sisäiseen riskienarviointimalliin on sisällyttävä riittävästi riskitekijöitä, jotta kaikki olennaiset hintariskit voidaan ottaa huomioon.

Laitos voi käyttää empiirisiä korrelaatioita riskiluokkien sisällä ja riskiluokkien välillä, jos sen käyttämä korrelaatioiden mittausmenetelmä on asianmukainen ja sitä sovelletaan kattavasti.

▼B

6. Sisäisten mallien menetelmää käyttävien laitosten on laskettava E* seuraavan kaavan mukaisesti:

$$E^* = \max\left\{0, \left(\sum_i E_i - \sum_i C_i\right) + \textit{potentiaalinen arvonmuutos}\right\}$$

jossa

E_i = kunkin sopimukseen kuuluvan yksittäisen vastuun i vastuuarvo, jota sovellettaisiin luottosuojan puuttuessa, kun laitokset laskevat riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän standardimenetelmän mukaisesti tai kun ne laskevat riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän ja odotettujen tappioiden yhteismäärän IRB-menetelmän mukaisesti;

C_i = kuhunkin vastuuseen i sisältyvä lainaksiotettujen, ostettujen tai vastaanotettujen arvopaperien tai lainaksiotetun tai vastaanotetun käteisen rahan arvo.

Kun laitokset laskevat riskipainotettujen vastuuerien yhteismääriä sisäisten mallien avulla, niiden on käytettävä mallin tuotosta edelliseltä pankkipäivältä.

7. Edellä 6 kohdassa tarkoitettua potentiaalista arvonmuutosta koskevassa laskelmassa on täytettävä kaikki seuraavat vaatimukset:

a) se on tehtävä vähintään kerran päivässä;

b) sen on perustuttava 99 prosentin yksisuuntaiseen luottamustasoon;

c) sen on perustuttava viiden päivän realisointiaikaan lukuun ottamatta muita kuin arvopaperien takaisinostotransaktioita tai arvopaperien lainaksiantamista tai -ottamista koskevia liiketoimia, jolloin on sovellettava 10 päivän realisointiaikaa;

d) sen on perustuttava vähintään yhden vuoden pituiseen toteutuneeseen havaintojaksoon lukuun ottamatta tapauksia, joissa lyhyempi havaintojakso on aiheellinen hintavolatiliteetin merkittävän lisääntymisen vuoksi;

e) laskennassa käytettävät tiedot on päivitettävä kolmen kuukauden välein.

Kun laitoksella on takaisinostotransaktio, arvopaperien tai hyödykkeiden lainaksiantamiseen tai -ottamiseen liittyvä liiketoimi tai limiittiluotonantoon liittyvä tai samankaltainen liiketoimi tai nettoutusryhmä, joka täyttää 285 artiklan 2, 3 ja 4 kohdassa vahvistetut kriteerit, vähimmäispitoaika on yhdenmukaistettava sellaisen riskivakuusjakson kanssa, jota sovellettaisiin kyseisten kohtien mukaisesti yhdessä 285 artiklan 5 kohdan kanssa.

▼M17

_____

▼B

9. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa määritetään seuraavat:

a) mitä pidetään merkitykseltään vähäisenä salkkuna 3 kohtaa sovellettaessa;

▼B

b) kriteerit sen määrittämiseksi, onko sisäinen malli luotettava ja sovelletaanko sitä kattavasti 4 ja 5 kohdan ja päänettoutussopimusten mukaisesti.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2015.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

222 artikla

Rahoitusvakuuksia koskeva yksinkertainen menetelmä

1. Laitokset voivat soveltaa rahoitusvakuuksia koskevaa yksinkertaista menetelmää ainoastaan silloin, kun ne laskevat riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän standardimenetelmän mukaisesti. Laitos ei saa soveltaa sekä rahoitusvakuuksia koskevaa yksinkertaista menetelmää että rahoitusvakuuksien kattavaa menetelmää, paitsi 148 artiklan 1 kohtaa ja 150 artiklan 1 kohtaa sovellettaessa. Laitokset eivät saa soveltaa tätä poikkeusta valikoivasti alhaisempien omien varojen vaatimusten aikaansaamiseksi eikä käyttääkseen hyväksi sääntelyn katvealueita.

2. Soveltaessaan rahoitusvakuuksia koskevaa yksinkertaista menetelmää laitosten on annettava hyväksyttävän rahoitusvakuuden arvoksi sen markkina-arvo, joka on määritetty 202 artiklan 4 kohdan d alakohdan mukaisesti.

▼M17

3. Laitosten on annettava vastuuarvojen niille osille, joilla on hyväksytty markkina-arvoon arvostettu vakuus, riskipaino, jota ne soveltaisivat 2 luvun mukaisesti, jos luottoa myöntävällä laitoksella olisi vakuusinstrumenttiin kohdistuva välitön vastuu. Tässä tarkoituksessa liitteessä I luetellun taseen ulkopuolisen erän vastuuarvon on oltava 100 prosenttia erän arvosta 111 artiklan 2 kohdassa mainitun vastuuarvon sijasta.

▼B

4. Laitosten on annettava 227 artiklan kriteerit täyttävistä takaisinostotransaktioista tai arvopaperien lainaksiantamiseen tai -ottamiseen liittyvistä liiketoimista johtuvan vastuun vakuudelliselle osuudelle riskipainoksi 0 prosenttia. Jos liiketoimen vastapuoli ei ole keskeinen markkinatoimija, laitosten on sovellettava 10 prosentin riskipainoa.

5. Kun kyse on liitteessä II lueteltujen johdannaissopimusten 6 luvun mukaisesti määritettävistä vastuuarvoista, laitosten on sovellettava 0 prosentin riskipainoa vastuiden vakuudelliseen osaan, edellyttäen että johdannaisvälineet arvostetaan päivittäin markkinahintaan ja vakuutena on käteistä rahaa tai muita käteiseen verrattavia instrumentteja eivätkä vastuu ja vakuus ole eri valuutan määräisiä.

Laitosten on annettava 10 prosentin riskipaino sellaisiin kyseisiin liiketoimiin liittyvien vastuuarvojen vakuudelliselle osalle, joiden vakuutena on valtioiden tai keskuspankkien liikkeeseen laskemia vieraan pääoman ehtoisia arvopapereita, joille annetaan 2 luvun mukaisesti 0 prosentin riskipaino.

▼B

6. Kun kyse on muista kuin 4 ja 5 kohdassa tarkoitetuista liiketoimista, laitokset voivat antaa 0 prosentin riskipainon, kun vastuu ja vakuus ovat saman valuutan määräisiä ja toinen seuraavista vaatimuksista täyttyy:

a) vakuutena on käteistalletus tai muu käteiseen verrattava väline;

b) vakuutena on valtioiden tai keskuspankkien liikkeeseen laskemia vieraan pääoman ehtoisia arvopapereita, joille voidaan 114 artiklan mukaisesti antaa 0 prosentin riskipaino, ja vakuuden markkina-arvoa on alennettu 20 prosenttia.

7. Sovellettaessa 5 ja 6 kohtaa valtioiden tai keskuspankkien liikkeeseen laskemiin vieraan pääoman ehtoisiin arvopapereihin katsotaan kuuluvan

a) alue- ja paikallisviranomaisten liikkeeseen laskemat vieraan pääoman ehtoiset arvopaperit, joihin liittyviä vastuita pidetään 115 artiklan mukaisesti saamisina siltä valtiolta, jonka lainkäyttöalueella alue- tai paikallisviranomaiset toimivat;

b) kansainvälisten kehityspankkien liikkeeseen laskemat vieraan pääoman ehtoiset arvopaperit, joihin sovelletaan 117 artiklan 2 kohdan mukaisesti tai sen nojalla 0 prosentin riskipainoa;

c) kansainvälisten organisaatioiden liikkeeseen laskemat vieraan pääoman ehtoiset arvopaperit, joihin sovelletaan 118 artiklan mukaisesti 0 prosentin riskipainoa.

d) julkisyhteisöjen ja julkisoikeudellisten laitosten liikkeelle laskemat vieraan pääoman ehtoiset arvopaperit, joita käsitellään valtiovastuina 116 artiklan 4 kohdan mukaisesti.

223 artikla

Rahoitusvakuuksien kattava menetelmä

1. Kun laitokset arvostavat rahoitusvakuuksia rahoitusvakuuksien kattavan menetelmän mukaisesti, niiden on tehtävä vakuuden markkina-arvoon volatiliteettikorjauksia jäljempänä olevien 224–227 artiklan mukaisesti, jotta hintavolatiliteetin vaikutukset voidaan ottaa huomioon.

Kun vakuus on eri valuutan määräinen kuin suojattava omaisuus, laitosten on lisättävä vakuuden arvoon 224–227 artiklan mukaisesti tehtävään volatiliteettikorjaukseen valuutan volatiliteetin edellyttämä mukautus.

Kun kyseessä ovat OTC-johdannaissopimukset, jotka kuuluvat 6 luvun mukaisesti toimivaltaisten viranomaisten hyväksymien nettoutussopimusten piiriin, laitosten on tehtävä valuutan volatiliteetin edellyttämä volatiliteettikorjaus, kun vakuuden valuutta ja selvitysvaluutta poikkeavat toisistaan. Myös silloin, kun nettoutussopimuksen piiriin kuuluvissa liiketoimissa käytetään useita valuuttoja, laitosten on tehtävä ainoastaan yksi volatiliteettikorjaus.

▼B

2. Laitosten on laskettava vakuuden volatiliteettikorjattu arvo (C_{VA}) seuraavasti:

$$C_{VA} = C \cdot \left(1 - H_C - H_{fx}\right)$$

jossa

C = vastuun arvo;

H_C = vakuuteen tehtävä volatiliteettikorjaus, joka lasketaan 224 ja 227 artiklan mukaisesti.

H_{fx} = valuuttaeron vuoksi tehtävä volatiliteettikorjaus, joka lasketaan 224 ja 227 artiklan mukaisesti.

Laitosten on käytettävä tässä kohdan laskukaavaa laskiessaan vakuuden volatiliteettikorjattua arvoa kaikille liiketoimille lukuun ottamatta hyväksytyn päänettoutussopimuksen alaisia liiketoimia, jolloin sovelletaan 220 ja 221 artiklan mukaisia säännöksiä.

3. Laitosten on laskettava vakuuden volatiliteettikorjattu arvo (E_{VA}) seuraavasti:

$$E_{VA} = E \cdot \left(1 + H_E\right)$$

jossa

E = tapauksen mukaan 2 tai 3 luvun mukaisesti määritetty vastuuarvo tilanteessa, jossa vastuu olisi vakuudeton;

H_E = vastuuseen tehtävä volatiliteettikorjaus, joka lasketaan 224 ja 227 artiklan mukaisesti.

▼M8

Kun kyseessä ovat OTC-johdannaissopimukset, 6 luvun 6 jaksossa säädettyä menetelmää käyttävien laitosten on laskettava E_{VA} seuraavasti:

$$E_{VA} = E.$$

▼M17

4. Edellä 3 kohdassa tarkoitetun E:n laskemiseksi on sovellettava seuraavaa:

a) kun laitokset laskevat riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän standardimenetelmän mukaisesti, liitteessä I luetellun taseen ulkopuolisen erän vastuuarvon on oltava 100 prosenttia erän arvosta 111 artiklan 2 kohdassa mainitun vastuuarvon sijasta;

b) laitosten on laskettava muiden taseen ulkopuolisten erien kuin IRB-menetelmän mukaisesti käsiteltävien johdannaisten vastuuarvot käyttäen 100 prosentin luottovasta-arvokerrointa 166 artiklan 8, 8 a ja 8 b kohdassa säädetyn SA-CCF-kertoimen tai IRB-CCF-estimaatin sijasta.

▼B

5. Laitosten on laskettava täysin mukautettu vastuuarvo (E*), jossa otetaan huomioon sekä vakuuden volatiliteetti että vakuuden riskiä vähentävät vaikutukset, seuraavasti:

▼B

$$E^{*} = \max\{0,\ E_{VA} - C_{VAM}\}$$

jossa

E_{VA} = 3 kohdan mukaisesti laskettu vakuuden volatiliteettikorjattu vastuuarvo;

C_{VAM} = C_{VA}, johon on tehty maturiteettien mahdollisten erojen edellyttämä korjaus 5 jakson säännösten mukaisesti;

▼M8

Kun kyseessä ovat OTC-johdannaissopimukset, 6 luvun 3, 4 ja 5 jaksossa säädettyjä menetelmiä käyttävien laitosten on tapauksen mukaan otettava huomioon 6 luvun 3, 4 ja 5 jaksossa säädetyt vakuuden riskiä vähentävät vaikutukset.

▼M17

6. Laitosten on laskettava volatiliteettikorjaukset soveltamalla 224–227 artiklassa tarkoitettua valvojan määrittämää vakioarvon leikkausta.

▼B

7. Kun vakuus koostuu useista hyväksyttävistä omaisuuseristä, laitosten on laskettava volatiliteettikorjaus (H) seuraavasti:

$$H = \sum_{i} a_i H_i$$

jossa

a_i = hyväksyttävän omaisuuserän i osuus vastuun kokonaisarvosta;

H_i = volatiliteettikorjaus, jota sovelletaan hyväksyttävään omaisuuserään i.

224 artikla

Valvojan määrittämä vakioarvon leikkaus rahoitusvakuuksien kattavaa menetelmää sovellettaessa

1. Volatiliteettikorjaukset, joita laitosten on sovellettava, kun ne soveltavat valvojan määrittämää vakioarvon leikkausta, (oletuksena päivittäinen arvonmääritys) esitetään tämän kohdan taulukoissa 1–4.

VOLATILITEETTIKORJAUKSET

▼M17

Taulukko 1

Luottoluokka, johon vieraan pääoman ehtoisen arvopaperin luottoluokitus kuuluu	Jäljellä oleva maturiteetti (m), ilmaistuna vuosina	197 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen yhteisöjen liikkeeseen laskemiin vieraan pääoman ehtoisiin arvopapereihin tehtävät volatiliteettikorjaukset			197 artiklan 1 kohdan c ja d alakohdassa tarkoitettujen yhteisöjen liikkeeseen laskemiin vieraan pääoman ehtoisiin arvopapereihin tehtävät volatiliteettikorjaukset			Arvopaperistamispositioihin tehtävät volatiliteettikorjaukset, jotka täyttävät 197 artiklan 1 kohdan h alakohdassa säädetyt vaatimukset		
		20 päivän realisointiaika (%)	10 päivän realisointiaika (%)	5 päivän realisointiaika (%)	20 päivän realisointiaika (%)	10 päivän realisointiaika (%)	5 päivän realisointiaika (%)	20 päivän realisointiaika (%)	10 päivän realisointiaika (%)	5 päivän realisointiaika (%)
1	m ≤ 1	0,707	0,5	0,354	1,414	1	0,707	2,828	2	1,414

▼**M17**

Luottoluokka, johon vieraan pääoman ehtoisen arvopaperin luottoluokitus kuuluu	Jäljellä oleva maturiteetti (m), ilmaistuna vuosina	197 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen yhteisöjen liikkeeseen laskemiin vieraan pääoman ehtoisiin arvopapereihin tehtävät volatiliteettikorjaukset			197 artiklan 1 kohdan c ja d alakohdassa tarkoitettujen yhteisöjen liikkeeseen laskemiin vieraan pääoman ehtoisiin arvopapereihin tehtävät volatiliteettikorjaukset			Arvopaperistamispositioihin tehtävät volatiliteettikorjaukset, jotka täyttävät 197 artiklan 1 kohdan h alakohdassa säädetyt vaatimukset		
		20 päivän realisointiaika (%)	10 päivän realisointiaika (%)	5 päivän realisointiaika (%)	20 päivän realisointiaika (%)	10 päivän realisointiaika (%)	5 päivän realisointiaika (%)	20 päivän realisointiaika (%)	10 päivän realisointiaika (%)	5 päivän realisointiaika (%)
	$1 < m \leq 3$	2,828	2	1,414	4,243	3	2,121	11,314	8	5,657
	$3 < m \leq 5$	2,828	2	1,414	5,657	4	2,828	11,314	8	5,657
	$5 < m \leq 10$	5,657	4	2,828	8,485	6	4,243	22,627	16	11,314
	$m > 10$	5,657	4	2,828	16,971	12	8,485	22,627	16	11,314
2–3	$m \leq 1$	1,414	1	0,707	2,828	2	1,414	5,657	4	2,828
	$1 < m \leq 3$	4,243	3	2,121	5,657	4	2,828	16,971	12	8,485
	$3 < m \leq 5$	4,243	3	2,121	8,485	6	4,243	16,971	12	8,485
	$5 < m \leq 10$	8,485	6	4,243	16,971	12	8,485	33,941	24	16,971
	$m > 10$	8,485	6	4,243	28,284	20	14,142	33,941	24	16,971
4	kaikki	21,213	15	10,607	Ei sovelleta	Ei sovelleta	Ei sovelleta	Ei sovelleta	Ei sovelleta	Ei sovelleta

▼M17

Taulukko 2

Luottoluokka, johon lyhytaikaisen vieraan pääoman ehtoisen arvopaperin luottoluokitus kuuluu	Jäljellä oleva maturiteetti (m), ilmaistuna vuosina	197 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen yhteisöjen liikkeeseen laskemiin lyhytaikaisen luottoluokituksen saaneisiin vieraan pääoman ehtoisiin arvopapereihin tehtävät volatiliteettikorjaukset			197 osan 1 kohdan c ja d alakohdassa tarkoitettujen yhteisöjen liikkeeseen laskemiin lyhytaikaisen luottoluokituksen saaneisiin vieraan pääoman ehtoisiin arvopapereihin tehtävät volatiliteettikorjaukset			Lyhytaikaisen luottoluokituksen saaneisiin arvopaperistamispositioihin tehtävät volatiliteettikorjaukset, jotka täyttävät 197 artiklan 1 kohdan h alakohdassa säädetyt vaatimukset		
		20 päivän realisointiaika (%)	10 päivän realisointiaika (%)	5 päivän realisointiaika (%)	20 päivän realisointiaika (%)	10 päivän realisointiaika (%)	5 päivän realisointiaika (%)	20 päivän realisointiaika (%)	10 päivän realisointiaika (%)	5 päivän realisointiaika (%)
1		0,707	0,5	0,354	1,414	1	0,707	2,828	2	1,414
2–3		1,414	1	0,707	2,828	2	1,414	5,657	4	2,828

Taulukko 3

Muuntyyppiset vakuudet ja vastuut

	20 päivän realisointiaika (%)	10 päivän realisointiaika (%)	5 päivän realisointiaika (%)
Pääindeksiin sisältyvät osakkeet ja vaihtovelkakirjalainat	28,284	20	14,142
Muut virallisesti hyväksytyssä pörssissä kaupankäynnin kohteena olevat osakkeet ja vaihtovelkakirjalainat	42,426	30	21,213
Käteinen raha	0	0	0
Sijoituskulta	28,284	20	14,142

Taulukko 4

Valuuttaeroista johtuvat volatiliteettikorjaukset (H_{fx})

20 päivän realisointiaika (%)	10 päivän realisointiaika (%)	5 päivän realisointiaika (%)
11,314	8	5,657

▼B

2. Laskettaessa volatiliteettikorjauksia 1 kohdan mukaisesti on täytettävä seuraavat vaatimukset:

a) vakuudellisen luotonannon tapauksessa realisointiajan on oltava 20 pankkipäivää;

b) takaisinostotransaktioiden (lukuun ottamatta sopimuksia, joihin sisältyy hyödykkeiden tai hyödykkeiden omistusoikeuteen liittyvien taattujen oikeuksien luovutus) ja arvopaperien lainaksiantamiseen tai -ottamiseen liittyvien liiketoimien tapauksessa realisointiajan on oltava viisi pankkipäivää;

c) muiden pääomamarkkinalähtöisten liiketoimien tapauksessa realisointiajan on oltava 10 pankkipäivää.

Jos laitoksella on liiketoimi tai nettoutusryhmä, joka täyttää 285 artiklan 2, 3 ja 4 kohdassa vahvistetut kriteerit, vähimmäispitoaika on yhdenmukaistettava sellaisen riskivakuusjakson kanssa, jota sovellettaisiin kyseisten kohtien mukaisesti.

▼B

3. Edellä olevan 1 kohdan taulukoissa 1–4 sekä 4, 5 ja 6 kohdassa luottoluokka, johon vieraan pääoman ehtoinen arvopaperi kuuluu, on luottoluokka, jota EPV on 2 luvun mukaisesti todennut luottoluokituksen vastaavan.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun luottoluokan, johon vieraan pääoman ehtoinen arvopaperi kuuluu, määrittämiseen sovelletaan myös 197 artiklan 7 kohtaa.

4. Hyväksymättömille arvopapereille tai hyödykkeille, jotka on lainattu tai myyty takaisinostotransaktioiden tai arvopaperien tai hyödykkeiden lainaksiantamiseen tai -ottamiseen liittyvien liiketoimien yhteydessä, tehdään sama volatiliteettikorjaus kuin pääindeksin ulkopuolisille osakkeille, jotka on otettu kaupankäynnin kohteeksi virallisesti hyväksytyssä pörssissä.

5. Yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavien yritysten (CIU) hyväksyttäviin osuuksiin tehdään volatiliteettikorjaus, joka vastaa painotettuja keskimääräisiä volatiliteettikorjauksia, jotka tehtäisiin omaisuuseriin, joihin rahasto on sijoittanut ottaen huomioon 2 kohdassa säädetty liiketoimen realisointiaika.

Jos omaisuuserät, joihin rahasto on sijoittanut, eivät ole laitoksen tiedossa, tehdään volatiliteettikorjaus, joka vastaa suurinta volatiliteettikorjausta, joka tehtäisiin omaisuuseriin, joihin rahastolla on oikeus sijoittaa.

▼M9

6. Laitosten tai sijoituspalveluyritysten liikkeeseen laskemiin luokittelemattomiin vieraan pääoman ehtoisiin arvopapereihin, jotka täyttävät 197 artiklan 4 kohdassa asetetut hyväksyttävyysvaatimukset, tehdään samat volatiliteettikorjaukset kuin laitosten tai yritysten liikkeeseen laskemiin arvopapereihin, joille on annettu luottoluokkaa 2 tai 3 vastaava ulkoinen luottoluokitus.

▼M17

———————

226 artikla

Volatiliteettikorjausten korottaminen rahoitusvakuuksia koskevaa kattavaa menetelmää sovellettaessa

Laitoksen on sovellettava 224 artiklassa säädettyjä volatiliteettikorjauksia, kun arvonmääritys tapahtuu päivittäin. Jos arvostus tehdään harvemmin kuin kerran päivässä, laitosten on sovellettava suurempia volatiliteettikorjauksia. Laitosten on laskettava ne korottamalla päivittäin arvostettuja volatiliteettikorjauksia seuraavan, ajan neliöjuureen perustuvan kaavan mukaisesti:

$$H = H_M \cdot \sqrt{\frac{N_R + (T_M - 1)}{T_M}}$$

jossa

H = sovellettava volatiliteettikorjaus;

H_M = volatiliteettikorjaus, kun arvonmääritys tapahtuu päivittäin;

N_R = arvonmääritysten välinen aika pankkipäivinä;

T_M = kyseisen liiketoimityypin realisointiaika.

▼B

227 artikla

Nollan prosentin volatiliteettikorjauksen soveltamista koskevat vaatimukset rahoitusvakuuksia koskevaa kattavaa menetelmää sovellettaessa

▼M17

1. Laitokset, jotka käyttävät 224 artiklassa tarkoitettua valvojan määrittämää vakioarvon leikkausta, voivat soveltaa takaisinostotransaktioihin sekä arvopapereiden lainaksi antamiseen tai ottamiseen 0 prosentin volatiliteettikorjausta 224 ja 226 artiklan mukaisesti laskettujen volatiliteettikorjausten sijasta edellyttäen, että tämän artiklan 2 kohdan a–h alakohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät. Laitokset, jotka käyttävät 221 artiklassa säädettyä sisäisten mallien menetelmää, eivät saa soveltaa tässä artiklassa säädettyä käsittelyä.

▼B

2. Laitokset voivat soveltaa 0 prosentin volatiliteettikorjausta, jos kaikki seuraavat vaatimukset täyttyvät:

a) sekä vastuun että vakuuden on oltava 197 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettua käteistä rahaa tai valtioiden tai keskuspankkien liikkeeseen laskemia vieraan pääoman ehtoisia arvopapereita, ja niille voidaan antaa 2 luvun mukaisesti 0 prosentin riskipaino;

b) sekä vastuun että vakuuden on oltava saman valuutan määräisiä;

c) liiketoimen maturiteetti ei saa olla yhtä päivää pidempi tai sitten sekä vastuun että vakuuden markkina-arvon määrityksen tai nettoarvon tilityksen on tapahduttava päivittäin;

d) vastapuolen laiminlyömää nettoarvon tilitystä edeltäneen viimeisimmän markkina-arvon määrittämisen ja vakuuden rahaksi muuttamisen välinen aika ei saa ylittää neljää pankkipäivää;

e) liiketoimi on selvitettävä kyseiselle liiketoimityypille hyväksytyssä selvitysjärjestelmässä;

f) sopimukseen tai liiketoimeen kuuluvan dokumentaation on oltava kyseisellä arvopaperityypillä toteutettavissa takaisinostotransaktioissa tai arvopaperien lainaksiantamiseen tai -ottamiseen liittyvissä liiketoimissa käytettävä vakiomuotoinen markkinadokumentaatio;

g) liiketoimeen on sovellettava dokumentaatiota, jossa todetaan, että vastapuolen laiminlyödessä velvoitteensa tilittää käteinen raha, arvopaperit tai nettoarvo tai muu vastike, liiketoimi voidaan purkaa välittömästi;

h) toimivaltaisten viranomaisten on pidettävä vastapuolta keskeisenä markkinatoimijana.

3. Edellä 2 kohdan h alakohdassa tarkoitetuilla keskeisillä markkinatoimijoilla tarkoitetaan seuraavia yhteisöjä:

a) 197 artiklan 1 kohdan b alakohdassa mainitut yhteisöt, joilta oleville vastuille annetaan 2 luvun mukaisesti 0 prosentin riskipaino;

▼B

b) laitokset;

▼M9

ba) sijoituspalveluyritykset;

▼B

c) muut direktiivin 2009/138/EY 13 artiklan 25 kohdan b ja d alakohdan mukaiset rahoitusalan yritykset, joilta oleville vastuille annetaan standardimenetelmän mukaisesti 20 prosentin riskipaino, tai jos kyse on laitoksista, jotka laskevat riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän ja odotettujen tappioiden yhteismäärän IRB-menetelmän mukaisesti, laitoksilla ei ole virallisesti hyväksytyn ulkoisen luottoluokituslaitoksen antamaa luottoluokitusta, mutta joille sisäisen luokituksen antaa laitos;

d) säännellyt yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavat yritykset (CIU), joihin sovelletaan pääomaa tai velkaantuneisuutta koskevia vaatimuksia;

e) säännellyt eläkerahastot;

f) virallisesti hyväksytyt selvitysorganisaatiot.

▼M17

228 artikla

Riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän laskeminen standardimenetelmän mukaisia vastuita koskevan rahoitusvakuuksien kattavan menetelmän mukaisesti

Standardimenetelmää sovellettaessa laitosten on käytettävä 223 artiklan 5 kohdan mukaisesti laskettua E * -arvoa vastuuarvona 113 artiklassa säädettyihin tarkoituksiin. Kun kyseessä ovat liitteessä I luetellut taseen ulkopuoliset erät, laitosten on käytettävä E * -arvoa arvona, johon sovelletaan 111 artiklan 2 kohdassa eriteltyjä prosenttimääriä, jotta vastuuarvo saadaan laskettua.

▼B

229 artikla

▼M17

Muita hyväksyttäviä vakuuksia kuin rahoitusvakuuksia koskevat arvostusperiaatteet

1. Kiinteän omaisuuden arvonmäärityksen on täytettävä kaikki seuraavat vaatimukset:

a) riippumaton arvioija, jolla on tarvittava pätevyys, kyky ja kokemus arvonmäärityksen suorittamiseen, määrittää arvon laitoksen kiinnelaina-, lainankäsittely- ja lainapäätösprosessista riippumatta;

b) arvo arvioidaan varovaisesti konservatiivisilla arvostuskriteereillä, jotka täyttävät kaikki seuraavat vaatimukset:

i) arvoon ei sisälly hintojen nousua koskevia odotuksia;

ii) arvoa mukautetaan siten, että otetaan huomioon, että tämänhetkinen markkina-arvo voi olla merkittävästi korkeampi kuin se arvo, joka olisi kestävä koko laina-aikana;

c) arvo dokumentoidaan avoimella ja selkeällä tavalla;

d) arvo ei ole suurempi kuin kiinteän omaisuuden markkina-arvo, jos se voidaan määrittää;

▼M17

e) kun kiinteistön arvoa arvioidaan uudelleen, kiinteistön arvo ei ylitä keskimääräistä arvoa, joka on mitattu kyseiselle kiinteistölle tai vertailukelpoiselle asuinkiinteistölle kuuden edellisen vuoden ajalta tai vertailukelpoiselle liikekiinteistölle kahdeksan edellisen vuoden ajalta, tai sen arvoa alullepanohetkellä sen mukaan, kumpi on suurempi.

Keskimääräisen arvon laskemiseksi laitosten on käytettävä samanpituisin väliajoin havaittujen kiinteistön arvojen keskiarvoa, ja viitejaksoon on sisällyttävä vähintään kolme tietopistettä.

Keskimääräisen arvon laskemiseksi laitokset voivat käyttää 208 artiklan 3 kohdan mukaisen kiinteistöjen arvojen seurannan tuloksia. Kiinteistön arvo voi ylittää kyseisen keskimääräisen arvon tai tapauksen mukaan arvon alullepanohetkellä, jos kiinteistöön on tehty muutoksia, jotka yksiselitteisesti lisäävät sen arvoa, kuten rakennuksen tai asunnon energiatehokkuutta lisäävät parannukset tai rakennuksen tai asunnon fyysisten riskien kestokykyä, suojaamista niiltä ja mukautumista niihin koskevat parannukset. Kiinteistön arvoa ei saa uudelleenarvostaa ylöspäin, jos laitoksilla ei ole riittävästi tietoja keskimääräisen arvon laskemiseksi, paitsi jos arvonnousu perustuu muutoksiin, jotka yksiselitteisesti lisäävät kiinteistön arvoa.

Kiinteän omaisuuden arvostuksessa on otettava huomioon kaikki kiinteistöön kohdistuvat etuoikeutetut vaateet, paitsi jos etuoikeutettu vaade otetaan huomioon bruttovastuumäärän laskennassa 124 artiklan 6 kohdan c alakohdan nojalla tai kiinteistön arvon 55 prosentin osuuden vähentämisessä 125 artiklan 1 kohdan tai 126 artiklan 1 kohdan nojalla, ja siinä on tarvittaessa otettava huomioon 208 artiklan 3 kohdan nojalla edellytetyn seurannan tulokset.

▼B

2. Saamisten arvon on oltava niiden rahallinen määrä.

▼C8

3. Laitosten on arvostettava muu reaalivakuus kuin kiinteistö markkina-arvoonsa. Tätä artiklaa sovellettaessa markkina-arvo on rahamäärä, jolla omaisuus arviointipäivänä vaihtaisi omistajaa liiketoimeen halukkaiden myyjän ja ostajan välillä markkinaehtoisesti.

▼M17

4. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset niiden perusteiden ja tekijöiden määrittämiseksi, jotka on otettava huomioon arvioitaessa 1 kohdan e alakohdassa tarkoitetun ”vertailukelpoisen kiinteistön” käsitettä.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 10 päivänä heinäkuuta 2027.

Siirretään komissiolle valta täydentää tätä asetusta hyväksymällä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

230 artikla

Riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän ja odotettujen tappioiden yhteismäärän laskeminen vastuulle, jolla on IRB-menetelmän mukainen hyväksytty vastikkeellinen luottosuoja

1. IRB-menetelmää sovellettaessa laitosten on 220 artiklan soveltamisalaan kuuluvia vastuita lukuun ottamatta käytettävä efektiivistä LGD-arvoa (LGD * -arvoa) LGD-arvona 3 luvussa säädettyihin tarkoituksiin, kun hyväksytään tämän luvun mukaisesti huomioon otettava vastikkeellinen luottosuoja. Laitosten on laskettava LGD * -arvo seuraavasti:

▼**M17**

$$LGD^{*} = LGD_{U} \cdot \frac{E_{U}}{E \cdot (1 + H_{E})} + LGD_{S} \cdot \frac{E_{S}}{E \cdot (1 + H_{E})}$$

jossa

E = vastuuarvo ennen kuin on otettu huomioon vastikkeellisen luottosuojan vaikutus; vastuulle, jonka vakuutena on tämän luvun mukaisesti hyväksyttävä rahoitusvakuus, kyseinen määrä on laskettava 223 artiklan 3 kohdan mukaisesti; lainaksi annettujen tai vakuudeksi asetettujen arvopapereiden osalta kyseisen määrän on oltava yhtä suuri kuin lainaksi annetut käteisvarat tai lainaksi annetut tai vakuudeksi asetetut arvopaperit; Lainaksi annettujen tai vakuudeksi asetettujen arvopapereiden vastuuarvoa korotetaan soveltamalla volatiliteettikorjausta (H_E) 223–227 artiklan mukaisesti;

E_S = vastikkeellisen luottosuojan käypä arvo, joka on saatu 2 ja 3 kohdan mukaisesti soveltamalla volatiliteettikorjausta, jota voidaan soveltaa kyseiseen vastikkeellisen luottosuojan tyyppiin (H_C), ja soveltamalla volatiliteettikorjausta vastuun ja vastikkeellisen luottosuojan väliseen valuuttaeroon (H_{fx}). E_S voi olla enintään: $E \cdot (1+H_E)$;

E_U = $E \cdot (1+H_E) - E_S$;

LGD_U = sovellettava LGD-arvo vakuudettomalle vastuulle, kuten 161 artiklan 1 kohdassa säädetään;

LGD_S = sovellettava LGD-arvo vastuille, jotka on suojattu liiketoimessa käytetyn hyväksytyn vastikkeellisen luottosuojatyypin mukaisesti, kuten 2 kohdan taulukossa 1 täsmennetään.

2. Taulukossa 1 täsmennetään arvot LGD_S ja H_c, joita sovelletaan 1 kohdassa esitetyssä kaavassa.

Taulukko 1

Vastikkeellisen luottosuojan tyyppi	LGD_S	Volatiliteettikorjaus (H_c)
Rahoitusvakuus	0 %	Volatiliteettikorjaus H_c, kuten 224–227 artiklassa esitetään
Saamiset	20 %	40 %
Asuin- ja liikekiinteistöt	20 %	40 %
Muut reaalivakuudet	25 %	40 %
Muu kuin hyväksytty vastikkeellinen luottosuoja	Ei sovelleta	100 %

3. Jos hyväksytty vastikkeellinen luottosuoja on muun valuutan määräinen kuin vastuun valuutta, valuuttaeron volatiliteettikorjauksen (H_{fx}) on oltava sama kuin 224–227 artiklan nojalla sovellettava volatiliteettikorjaus.

▼M17

4. Vaihtoehtona tämän artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetylle käsittelylle ja jollei 124 artiklan 9 kohdan soveltamisesta muuta johdu ja kun kaikki 199 artiklan 3 tai 4 kohdassa asetetut vaatimukset täyttyvät, laitokset voivat soveltaa 50 prosentin riskipainoa vastuun siihen osaan, jonka täytenä vakuutena on 125 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa ja 126 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetyin rajoituksin jäsenvaltion alueella sijaitseva asuin- tai liikekiinteistö.

5. Laskettaessa riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärää ja odotettujen tappioiden yhteismäärää IRB-menetelmän vastuiden osalta, jotka kuuluvat 220 artiklan soveltamisalaan, laitosten on käytettävä E * -arvoa 220 artiklan 4 kohdan mukaisesti ja käytettävä LGD-arvoa vakuudettomille vastuille 161 artiklan 1 kohdan a, aa ja b alakohdassa säädetyn mukaisesti.

231 artikla

Riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän ja odotettujen tappioiden yhteismäärän laskeminen IRB-menetelmän mukaisesti käsiteltävälle vastuulle hyväksyttävän vastikkeellisen luottosuojan ryhmissä

Laitokset, jotka ovat saaneet useita vastikkeellisia luottosuojatyyppejä, voivat soveltaa IRB-menetelmän mukaisesti käsiteltäviin vastuisiin 230 artiklassa säädettyä kaavaa vaiheittain kunkin yksittäisen vakuustyypin osalta. Tätä varten kyseisten laitosten on, hyväksyttyään kunkin yksittäisen vastikkeellisen luottosuojatyypin, vähennettävä jäljellä olevaa vakuudettoman vastuun (E_U) arvoa kyseisessä vaiheessa hyväksytyn vakuuden (E_S) mukautetulla arvolla. Kaikkien vastikkeellisten luottosuojatyyppien osalta yhteismäärä E_S voi 230 artiklan 1 kohdan mukaisesti olla enintään $E \cdot (1+H_E)$ seuraavan laskukaavan mukaisesti:

$$LGD^* = LGD_U \cdot \frac{E_U}{E \cdot (1 + H_E)} + \sum_i LGD_{S,i} \cdot \frac{E_{S,i}}{E \cdot (1 + H_E)}$$

jossa

$LGD_{S,i}$ = FCP i:hin sovellettava LGD-arvo 230 artiklan 2 kohdan mukaisesti;

$E_{S,i}$ = FCP i:n käypä arvo, joka saadaan soveltamalla FCP-tyyppiin (H_c) 230 artiklan 2 kohdan mukaisesti sovellettavaa volatiliteettikorjausta.

▼B

232 artikla

Muu vastikkeellinen luottosuoja

▼M17

1. Jos 212 artiklan 1 kohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät, kolmannen osapuolen laitokseen tehdyt käteistalletukset tai sen hallussa olevat käteiseen verrattavat instrumentit, jotka on pantattu luottoa myöntävälle laitokselle, voidaan käsitellä kolmannen osapuolen laitoksen antamana takauksena.

▼B

2. Jos 212 artiklan 2 kohdassa asetetut vaatimukset täyttyvät, laitosten on käsiteltävä vastuun osaa, jonka vakuutena on luottoa myöntävälle laitokselle pantattujen henkivakuutusten nykyhetken takaisinostoarvo, seuraavasti:

▼B

a) jos vastuuseen sovelletaan standardimenetelmää, se on riskipainotettava soveltamalla 3 kohdassa säädettyjä riskipainoja;

b) jos vastuuseen sovelletaan IRB-menetelmää muttei laitoksen omia LGD-estimaatteja, siihen on sovellettava 40 prosentin LGD-arvoa.

Valuuttaeron tapauksessa laitosten on alennettava nykyhetken takaisinnostoarvoa 233 artiklan 3 kohdan mukaisesti, jolloin luottosuojan arvo on henkivakuutuksen nykyhetken takaisinnostoarvo.

3. Edellä olevan 2 kohdan a alakohtaa sovellettaessa laitosten on sovellettava seuraavia riskipainoja henkivakuutuksen myöntäneeltä yritykseltä olevaan etuoikeusasemaltaan parhaassa asemassa olevaan vakuudettomaan vastuuseen sovellettavan riskipainon perusteella:

a) 20 prosentin riskipaino, kun henkivakuutuksen myöntäneeltä yritykseltä olevaan etuoikeusasemaltaan parhaassa asemassa olevaan vakuudettomaan vastuuseen sovelletaan 20 prosentin riskipainoa;

b) 35 prosentin riskipaino, kun henkivakuutuksen myöntäneeltä yritykseltä olevaan etuoikeusasemaltaan parhaassa asemassa olevaan vakuudettomaan vastuuseen sovelletaan 50 prosentin riskipainoa;

▼M17

b a) 52,5 prosentin riskipaino, kun henkivakuutuksen myöntäneeltä yritykseltä olevaan etuoikeusasemaltaan parhaassa asemassa olevaan vakuudettomaan vastuuseen sovelletaan 75 prosentin riskipainoa;

▼B

c) 70 prosentin riskipaino, kun henkivakuutuksen myöntäneeltä yritykseltä olevaan etuoikeusasemaltaan parhaassa asemassa olevaan vakuudettomaan vastuuseen sovelletaan 100 prosentin riskipainoa;

d) 150 prosentin riskipaino, kun henkivakuutuksen myöntäneeltä yritykseltä olevaan etuoikeusasemaltaan parhaassa asemassa olevaan vakuudettomaan vastuuseen sovelletaan 150 prosentin riskipainoa.

4. Laitokset voivat käsitellä pyynnöstä takaisin ostettuja instrumentteja, jotka voidaan hyväksyä 200 artiklan ensimmäisen alakohdan c alakohdan mukaisesti, kuten liikkeeseen laskevan laitoksen antamaa takausta. Hyväksyttävän luottosuojan arvon on oltava seuraava:

a) jos instrumentin takaisinostohinta on sen nimellisarvo, suojan arvon on oltava kyseinen määrä;

b) jos instrumentin takaisinostohinta on sen markkinahinta, suojan arvon on oltava instrumentin arvo, joka arvostetaan samalla tavalla kuin vieraan pääoman ehtoiset arvopaperit, jotka täyttävät 197 artiklan 4 kohdan vaatimukset.

▼B

2 Alajakso

Takauksen luonteinen luottosuoja

233 artikla

Arvostus

1. Laskettaessa takauksen luonteisen luottosuojan vaikutuksia tämän alajakson mukaisesti takauksen luonteisen luottosuojan (G) arvo on määrä, jonka luottosuojan tarjoaja on sitoutunut maksamaan velallisen maksukyvyttömyyden tai maksulaiminlyönnin seurauksena tai muiden erikseen määritettyjen maksuvelvollisuuden laukaisevien tapahtumien sattuessa.

2. Kun kyseessä on luottojohdannainen, jonka ehdoissa ei pidetä maksuvelvollisuuden laukaisevana tapahtumana suojattavaan omaisuuteen liittyvää uudelleenjärjestelyä, johon sisältyy pääoman, korkojen tai palkkioiden maksusta vapauttaminen tai sen lykkäys, sovelletaan seuraavaa:

a) jos määrä, jonka luottosuojan tarjoaja on sitoutunut maksamaan, ei ole vastuuarvoa korkeampi, laitosten on alennettava 1 kohdan mukaisesti laskettua luottosuojan arvoa 40 prosenttia;

b) jos määrä, jonka luottosuojan tarjoaja on sitoutunut maksamaan, on vastuuarvoa korkeampi, luottosuojan arvo on enintään 60 prosenttia vastuuarvosta.

3. Jos takauksen luonteinen luottosuoja on eri valuutassa kuin vastuu, laitosten on alennettava luottosuojan arvoa soveltamalla volatiliteettikorjausta seuraavasti:

$$G^{*} = G \cdot (1 - \mathrm{H_{fx}})$$

jossa

G^{*} = luottosuojan määrä, jota on mukautettu valuuttariskin varalta;

G = luottosuojan nimellismäärä;

$\mathrm{H_{fx}}$ = luottosuojan ja suojattavan omaisuuden mahdollisten valuuttaerojen vuoksi tehty, 4 kohdan mukaisesti määritetty volatiliteettikorjaus.

Jos valuuttaeroa ei ole, $\mathrm{H_{fx}}$ on nolla.

▼M17

4. Laitosten on perustettava valuuttaerojen vuoksi tehtävät volatiliteettikorjaukset 10 pankkipäivän realisointiaikaan siten, että oletuksena on päivittäinen arvonmääritys, ja niiden on laskettava ne soveltamalla 224 artiklassa säädettyä valvojan määrittämää vakioarvon leikkausta. Laitosten on korotettava volatiliteettikorjauksia 226 artiklan mukaisesti.

▼B

234 artikla

Riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän ja odotettujen tappioiden yhteismäärän laskeminen osittaisen suojan ja etuoikeusluokkiin jakamisen tapauksessa

Jos laitos siirtää osan lainaan sisältyvästä riskistä yhteen tai useampaan etuoikeusluokkaan, on sovellettava 5 luvun säännöksiä. Laitokset voivat katsoa maksujen kynnysarvojen, joita pienempiä maksuja ei suoriteta luottotappion toteutuessa, vastaavan suuririskisintä osaa ja johtavan siihen, että riski katsotaan siirretyksi etuoikeusluokkiin.

235 artikla

▼M17

Riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän laskeminen substituutiomenetelmän mukaisesti, kun taattua vastuuta käsitellään standardimenetelmän mukaisesti

1. Sovellettaessa 113 artiklan 3 kohtaa laitosten on laskettava riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä takauksen luonteista luottosuojaa sisältäville vastuille, joihin kyseiset laitokset soveltavat standardimenetelmää, seuraavan kaavan mukaisesti riippumatta luottosuojan tarjoajaan liittyvien vertailukelpoisten välittömien vastuiden käsittelystä:

$$\max\{0,\ E - G_A\} \cdot r + G_A \cdot g$$

jossa

E = 111 artiklan mukaisesti laskettu vastuuarvo; tätä varten liitteessä I luetellun taseen ulkopuolisen erän vastuuarvon on oltava 100 prosenttia sen arvosta 111 artiklan 2 kohdassa mainitun vastuuarvon sijasta;

G_A = 233 artiklan 3 kohdan mukaisesti laskettu luottosuojan määrä, jota on mukautettu valuuttariskin varalta (G*), jota on edelleen mukautettu tämän luvun 5 jaksossa tarkoitetulla tavalla maturiteettierojen varalta;

r = velalliseen liittyvien vastuiden riskipaino, kuten 2 luvussa määritetään;

g = luottosuojan tarjoajaan liittyvään välittömään vastuuseen sovellettava riskipaino, kuten 2 luvussa määritetään.

▼B

2. Jos suojattu määrä (G_A) on pienempi kuin vastuu (E), laitokset voivat soveltaa 1 kohdassa täsmennettyä kaavaa ainoastaan, jos vastuun suojatuilla ja suojaamattomilla osilla on sama etuoikeusluokka.

▼M17

3. Laitokset voivat laajentaa 114 artiklan 4 ja 7 kohdassa säädetyn etuuskohtelun koskemaan valtion tai keskuspankin takaamia vastuita tai niiden osia ikään kuin kyseiset vastuut olisivat valtioon tai keskuspankkiin liittyviä välittömiä vastuita edellyttäen, että tapauksen mukaan 114 artiklan 4 tai 7 kohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät tällaisten välittömien vastuiden osalta.

▼M17

235 a artikla

Riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän ja odotettujen tappioiden yhteismäärän laskeminen substituutiomenetelmän mukaisesti, kun taattua vastuuta käsitellään IRB-menetelmän mukaisesti ja luottosuojan tarjoajaan liittyvää vertailukelpoista välitöntä vastuuta käsitellään standardimenetelmän mukaisesti

1. Sellaisten takauksen luonteista luottosuojaa sisältävien vastuiden osalta, joihin laitos soveltaa 3 luvussa säädettyä IRB-menetelmää ja joissa luottosuojan tarjoajaan liittyviä vertailukelpoisia välittömiä vastuita käsitellään standardimenetelmän mukaisesti, laitosten on laskettava riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä seuraavan kaavan mukaisesti:

$$\max\{0,\ E - G_A\} \cdot r + G_A \cdot g$$

jossa

E = 3 luvun 5 jakson mukaisesti määritetty vastuuarvo; tätä varten laitosten on laskettava muiden taseen ulkopuolisten erien kuin IRB-menetelmän mukaisesti käsiteltävien johdannaisten vastuuarvo käyttäen 100 prosentin luottovasta-arvokerrointa 166 artiklan 8, 8 a ja 8 b kohdassa säädettyjen SA-CCF-kertoimien tai IRB-CCF-estimaatin sijasta;

G_A = 233 artiklan 3 kohdan mukaisesti laskettu luottosuojan määrä, jota on mukautettu valuuttariskin varalta (G*), jota on edelleen mukautettu tämän luvun 5 jaksossa tarkoitetulla tavalla maturiteettierojen varalta;

r = velalliseen liittyvien vastuiden riskipaino, kuten 3 luvussa määritetään;

g = luottosuojan tarjoajaan liittyvään välittömään vastuuseen sovellettava riskipaino, kuten 2 luvussa määritetään.

2. Jos luottosuojan määrä (G_A) on pienempi kuin vastuuarvo (E), laitokset voivat soveltaa 1 kohdassa täsmennettyä kaavaa ainoastaan, jos vastuun suojatuilla ja suojaamattomilla osilla on sama etuoikeusluokka.

3. Laitokset voivat laajentaa 114 artiklan 4 ja 7 kohdassa säädetyn etuuskohtelun koskemaan valtion tai keskuspankin takaamia vastuita tai niiden osia ikään kuin kyseiset vastuut olisivat valtioon tai keskuspankkiin liittyviä välittömiä vastuita edellyttäen, että tapauksen mukaan 114 artiklan 4 tai 7 kohdan edellytykset täyttyvät tällaisten välittömien vastuiden osalta.

4. Vastuuarvon suojatun osan odotetun tappion määrä on nolla.

▼M17

5. Laitosten on sovellettava vastuuarvon (E) suojaamattomaan osaan riskipainoa ja odotettua tappiota, jotka vastaavat kohde-etuuteen liittyvää vastuuta. Laitosten on 159 artiklassa säädettyä laskentaa varten tehtävä vastuuarvon suojaamattomaan osaan kaikki yleiset tai erityiset luottoriskioikaisut tai 34 artiklan mukaiset muut arvonoikaisut, jotka liittyvät laitoksen kaupankäyntivaraston ulkopuoliseen liiketoimintaan, tai muut vastuuseen liittyvät omien varojen vähennykset lukuun ottamatta 36 artiklan 1 kohdan m alakohdan mukaisesti tehtyjä vähennyksiä.

236 artikla

Riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän ja odotettujen tappioiden yhteismäärän laskeminen substituutiomenetelmän mukaisesti, kun taattua vastuuta käsitellään IRB-menetelmän mukaisesti käyttämättä omia LGD-estimaatteja ja luottosuojan tarjoajaan liittyvää vertailukelpoista välitöntä vastuuta käsitellään IRB-menetelmän mukaisesti

1. Sellaisen takauksen luonteista luottosuojaa sisältävän vastuun osalta, johon laitos soveltaa 3 luvussa säädettyä IRB-menetelmää, mutta ei käytä omia LGD-estimaattejaan, ja kun luottosuojan tarjoajaan liittyviä vertailukelpoisia välittömiä vastuita käsitellään 3 luvussa säädetyn IRB-menetelmän mukaisesti, laitoksen on määritettävä vastuun suojatuksi osaksi vastuuarvo (E) tai takauksen luonteisen luottosuojan mukautettu arvo (G_A), sen mukaan kumpi on alempi.

1 a. Laitosten, jotka soveltavat luottosuojan tarjoajaan liittyviin vertailukelpoisiin välittömiin vastuisiin IRB-menetelmää käyttäen omia PD-estimaatteja, on laskettava riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä ja odotettujen tappioiden yhteismäärä vastuuarvon suojatulle osalle käyttämällä luottosuojan tarjoajan PD-arvoa ja 161 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun luottosuojan tarjoajaan liittyvään vertailukelpoiseen välittömään vastuuseen sovellettavaa LGD-arvoa tämän artiklan 1 b kohdan mukaisesti. Etuoikeusasemaltaan heikommassa asemassa olevien vastuiden ja paremmassa etuoikeusasemassa olevan takauksen luonteisen luottosuojan osalta LGD-arvo, jota laitosten on sovellettava vastuuarvon suojattuun osaan, on ylimmän etuoikeusluokan saamisten LGD-arvo, ja laitokset voivat kattaa takauksen luonteista luottosuojaa suojaavan vastikkeellisen luottosuojan tämän luvun mukaisesti.

1 b. Laitosten on laskettava kohde-etuuteen liittyvän vastuun suojattuun osaan sovellettava riskipaino ja odotettu tappio käyttäen samaa PD-arvoa, tämän artiklan 1 a kohdassa täsmennettyä LGD-arvoa ja samaa riskipainofunktiota, joita sovelletaan luottosuojan tarjoajaan liittyvään vertailukelpoiseen välittömään vastuuseen, ja tarvittaessa käytettävä 162 artiklan mukaisesti laskettua kohde-etuuteen liittyvään vastuuseen liittyvää maturiteettia (M).

1 c. Laitosten, jotka soveltavat luottosuojan tarjoajaan liittyviin vertailukelpoisiin välittömiin vastuisiin IRB-menetelmää 153 artiklan 5 kohdassa säädettyä menetelmää käyttäen, on käytettävä vastuun suojattuun osaan sovellettavia riskipainoja ja odotettuja tappioita, jotka vastaavat 153 artiklan 5 kohdassa ja 158 artiklan 6 kohdassa säädettyjä riskipainoja ja odotettuja tappioita.

▼M17

1 d. Sen estämättä mitä tämän artiklan 1 c kohdassa säädetään, laitosten, jotka soveltavat taattuihin vastuisiin IRB-menetelmää 153 artiklan 5 kohdassa säädettyä menetelmää käyttäen, on laskettava tämän artiklan 1 b kohdan mukaisesti vastuun suojattuun osaan sovellettava riskipaino ja odotettu tappio käyttäen samaa PD-arvoa, 161 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua luottosuojan tarjoajaan liittyvään vertailukelpoiseen välittömään vastuuseen sovellettavaa LGD-arvoa ja samaa riskipainofunktiota, joita sovelletaan luottosuojan tarjoajaan liittyvään vertailukelpoiseen välittömään vastuuseen, ja tapauksen mukaan käytettävä 162 artiklan mukaisesti laskettua kohde-etuuteen liittyvään vastuuseen liittyvää maturiteettia (M). Etuoikeusasemaltaan heikommassa asemassa olevien vastuiden ja paremmassa etuoikeusasemassa olevan takauksen luonteisen luottosuojan osalta LDG-arvo, jota laitosten on sovellettava vastuuarvon suojattuun osaan, on ylimmän etuoikeusluokan saamisten LGD-arvo, ja laitokset voivat kattaa takauksen luonteista luottosuojaa suojaavan vastikkeellisen luottosuojan tämän luvun mukaisesti.

2. Laitosten on sovellettava vastuuarvon (E) suojaamattomaan osaan riskipainoa ja odotettua tappiota, jotka vastaavat kohde-etuuteen liittyvää vastuuta. Laitosten on 159 artiklassa säädettyä laskentaa varten tehtävä vastuuarvon suojaamattomaan osaan kaikki yleiset tai erityiset luottoriskioikaisut tai 34 artiklan mukaiset muut arvonoikaisut, jotka liittyvät laitoksen kaupankäyntivaraston ulkopuoliseen liiketoimintaan, tai muut vastuuseen liittyvät omien varojen vähennykset lukuun ottamatta 36 artiklan 1 kohdan m alakohdan mukaisesti tehtyjä vähennyksiä.

3. Tätä artiklaa sovellettaessa (G_A) on 233 artiklan 3 kohdan mukaisesti laskettu luottosuojan määrä, jota on mukautettu valuuttariskin varalta (G*), jota on edelleen mukautettu 5 jaksossa tarkoitetulla tavalla maturiteettierojen varalta. Vastuuarvo (E) on 3 luvun 5 jakson mukaisesti määritetty vastuuarvo. Laitosten on laskettava muiden taseen ulkopuolisten erien kuin IRB-menetelmän mukaisesti käsiteltävien johdannaisten vastuuarvo käyttäen 100 prosentin luottovasta-arvokerrointa 166 artiklan 8, 8 a ja 8 b kohdassa säädettyjen SA-CCF-kertoimien tai IRB-CCF-estimaatin sijasta.

236 a artikla

Riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän ja odotettujen tappioiden yhteismäärän laskeminen substituutiomenetelmän mukaisesti, kun taattua vastuuta käsitellään IRB-menetelmän mukaisesti käyttäen omia LGD-estimaatteja ja luottosuojan tarjoajaan liittyvää vertailukelpoista välitöntä vastuuta käsitellään IRB-menetelmän mukaisesti

1. Sellaisen takauksen luonteista luottosuojaa sisältävän vastuun osalta, johon laitos soveltaa 3 luvussa säädettyä IRB-menetelmää käyttäen omia LGD-estimaattejaan ja kun luottosuojan tarjoajaan liittyviä vertailukelpoisia välittömiä vastuita käsitellään 3 luvussa säädetyn IRB-menetelmän mukaisesti mutta käyttämättä omia LGD-estimaatteja, laitoksen on määritettävä vastuun suojatuksi osaksi vastuuarvo (E) tai takauksen luonteisen luottosuojan (G_A) mukautettu arvo laskettuna 235 a artiklan 1 kohdan mukaisesti, sen mukaan kumpi on alempi. Laitoksen on laskettava riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä ja odotettujen tappioiden yhteismäärä vastuuarvon suojatulle osalle käyttämällä samaa PD-arvoa, LGD-arvoa ja riskipainofunktiota, joita sovelletaan luottosuojan tarjoajaan liittyvään vertailukelpoiseen välittömään vastuuseen, ja tarvittaessa käytettävä 162 artiklan mukaisesti laskettua kohde-etuuteen liittyvään vastuuseen liittyvää maturiteettia (M).

▼M17

2. Laitosten, jotka soveltavat 3 luvussa säädettyä IRB-menetelmää mutta eivät käytä omia LGD-estimaattejaan luottosuojan tarjoajaan liittyviin vertailukelpoisiin välittömiin vastuisiin, on määritettävä LGD-arvo 161 artiklan 1 kohdan mukaisesti. Etuoikeusasemaltaan heikommassa asemassa olevien vastuiden ja paremmassa etuoikeusasemassa olevan takauksen luonteisen luottosuojan osalta LDG-arvo, jota laitosten on sovellettava vastuuarvon suojattuun osaan, on ylimmän etuoikeusluokan saamisten LGD-arvo, ja laitokset voivat kattaa takauksen luonteista luottosuojaa suojaavan vastikkeellisen luottosuojan tämän luvun mukaisesti.

3. Laitosten, jotka soveltavat 3 luvussa säädettyä IRB-menetelmää käyttäen omia LGD-estimaattejaan luottosuojan tarjoajaan liittyviin vertailukelpoisiin välittömiin vastuisiin, on laskettava kohde-etuuteen liittyvän vastuun suojattuun osaan sovellettava riskipaino ja odotettu tappio käyttäen samaa PD-arvoa, LGD-arvoa ja riskipainofunktiota, joita sovelletaan luottosuojan tarjoajaan liittyvään vertailukelpoiseen välittömään vastuuseen, ja tarvittaessa käytettävä 162 artiklan mukaisesti laskettua kohde-etuuteen liittyvään vastuuseen liittyvää maturiteettia (M).

4. Laitosten, jotka soveltavat luottosuojan tarjoajaan liittyviin vertailukelpoisiin välittömiin vastuisiin IRB-menetelmää 153 artiklan 5 kohdassa säädettyä menetelmää käyttäen, on käytettävä vastuun suojattuun osaan sovellettavia riskipainoja ja odotettuja tappioita, jotka vastaavat 153 artiklan 5 kohdassa ja 158 artiklan 6 kohdassa säädettyjä riskipainoja ja odotettuja tappioita.

5. Laitosten on sovellettava vastuuarvon (E) suojaamattomaan osaan riskipainoa ja odotettua tappiota, jotka vastaavat kohde-etuuteen liittyvää vastuuta. Laitosten on 159 artiklassa säädettyä laskentaa varten tehtävä vastuuarvon suojaamattomaan osaan kaikki yleiset tai erityiset luottoriskioikaisut tai 34 artiklan mukaiset muut arvonoikaisut, jotka liittyvät laitoksen kaupankäyntivaraston ulkopuoliseen liiketoimintaan, tai muut vastuuseen liittyvät omien varojen vähennykset lukuun ottamatta 36 artiklan 1 kohdan m alakohdan mukaisesti tehtyjä vähennyksiä.

▼B

5 Jakso

Maturiteettierot

237 artikla

Maturiteettiero

1. Riskipainotettujen vastuuerien yhteismääriä laskettaessa maturiteettieroja syntyy, kun luottosuojan jäljellä oleva maturiteetti on lyhyempi kuin suojattavan vastuun. Jos suojan jäljellä oleva maturiteetti on alle kolme kuukautta ja suojan maturiteetti on lyhyempi kuin suojattavan vastuun maturiteetti, kyseistä suojaa ei hyväksytä luottosuojaksi.

2. Jos maturiteettieroja on, luottosuojaa ei hyväksytä, jos jompikumpi seuraavista edellytyksistä täyttyy:

a) suojan alkuperäinen maturiteetti on alle vuoden pituinen;

▼B

b) vastuu on lyhytaikainen vastuu, johon on toimivaltaisten viranomaisten mukaan sovellettava yhden vuoden alarajan sijaan yhden päivän alarajaa 162 artiklan 3 kohdan mukaisen maturiteettiarvon (M) osalta.

238 artikla

Luottosuojan maturiteetti

1. Vastuun todelliseksi maturiteetiksi katsotaan pisin mahdollinen jäljellä oleva aika, jonka kuluessa vastapuolen on täytettävä velvoitteensa, kuitenkin enintään viisi vuotta. Jollei 2 kohdan soveltamisesta muuta johdu, luottosuojan maturiteetiksi katsotaan aikaisin mahdollinen ajankohta, jona suoja voi päättyä tai jona se voidaan päättää.

2. Jos luottosuoja on mahdollista päättää suojan myyjän harkinnan mukaan, laitosten on katsottava suojan maturiteetin päättyvän aikaisimpana mahdollisena ajankohtana, jona kyseinen optio voidaan toteuttaa. Jos luottosuoja on mahdollista päättää suojan ostajan harkinnan mukaan käyttämällä optiota ja suojan alullepanoa koskeviin ehtoihin sisältyy laitoksen näkökulmasta positiivinen kannustin sopimuksen voimassaolon päättämiseksi ennen alkuperäisen maturiteetin päättymistä, laitoksen on katsottava suojan maturiteetin päättyvän aikaisimpana ajankohtana, jona optio voidaan toteuttaa; muussa tapauksessa laitos voi katsoa, ettei optio vaikuta suojan maturiteettiin.

3. Jos luottojohdannaisen ehdoissa ei ole estetty sen voimassaolon päättämistä ennen sellaisen maksuajan pidennyksen päättymistä, joka on maksukyvyttömyyden toteamisen ehto alkuperäistä velvoitetta koskevan laiminlyönnin tapahduttua, laitosten on lyhennettävä suojan maturiteettia maksuajan pidennystä vastaavalla ajalla.

239 artikla

Suojan arvostaminen

1. Kun kyseessä ovat rahoitusvakuuksia koskevan yksinkertaisen menetelmän mukaiset vastikkeellisen luottosuojan alaiset sopimukset ja jos vastuun maturiteetti poikkeaa suojan maturiteetista, vakuutta ei hyväksytä vastikkeelliseksi luottosuojaksi.

2. Kun kyseessä ovat rahoitusvakuuksien kattavan menetelmän mukaiset vastikkeellisen luottosuojan alaiset sopimukset, laitosten on otettava luottosuojan ja vastuun maturiteetit huomioon vakuuden tarkistetussa arvossa seuraavan kaavan mukaisesti:

$$C_{VAM} = C_{VA} \cdot \frac{t - t^*}{T - t^*}$$

jossa

C_{VA} = vakuuden volatiliteettikorjattu arvo, kuten 223 artiklan 2 kohdassa täsmennetään, tai vastuun määrä, riippuen siitä kumpi on alhaisempi;

▼B

t = luottosuojan 238 artiklan mukaisesti laskettu maturiteetin jäljellä oleva osuus vuosina laskettuna tai T:n arvo riippuen siitä, kumpi on alhaisempi;

T = vastuun 238 artiklan mukaisesti laskettu maturiteetin jäljellä oleva osuus vuosina laskettuna tai viisi vuotta riippuen siitä, kumpi on alhaisempi;

t* = 0,25.

Laitosten on käytettävä C_{VAM}:ia C_{VA}:na, jota on mukautettu maturiteettierojen varalta, 223 artiklan 5 kohdan mukaisessa kaavassa, jolla lasketaan täysin mukautettu vastuuarvo (E*).

3. Kun kyseessä ovat takauksen luonteisen luottosuojan alaiset sopimukset, laitosten on otettava luottosuojan ja vastuun maturiteetit huomioon luottosuojan tarkistetussa arvossa seuraavan kaavan mukaisesti:

$$G_A = G^* \cdot \frac{t - t^*}{T - t^*}$$

jossa

G_A = G*, jota on mukautettu maturiteettierojen varalta;

G* = suojan määrä, jota on mukautettu valuuttaerojen varalta;

t = luottosuojan 238 artiklan mukaisesti laskettu maturiteetin jäljellä oleva osuus vuosina laskettuna tai T:n arvo riippuen siitä, kumpi on alhaisempi;

T = vastuun 238 artiklan mukaisesti laskettu maturiteetin jäljellä oleva osuus vuosina laskettuna tai viisi vuotta riippuen siitä, kumpi on alhaisempi;

t* = 0,25.

Laitosten on käytettävä G_A:ta suojan arvona sovellettaessa 233–236 artiklaa.

▼M17

———————

▼M5

5 LUKU

Arvopaperistaminen

1 Jakso

Yksinkertaisten, läpinäkyvien ja standardoitujen arvopaperistamisten määritelmät ja kriteerit

242 artikla

Määritelmät

Tässä luvussa tarkoitetaan

▼M5

1) ’alullepanijan takaisinlunastusmenettelyllä’ (clean-up call option) sopimukseen perustuvaa optiota, jossa alullepanijalla on oikeus lunastaa takaisin arvopaperistamispositiot ennen kuin kaikki arvopaperistetut vastuut on maksettu takaisin; lunastus tehdään perinteisen arvopaperistamisen tapauksessa ostamalla takaisin kannassa jäljellä olevat vastuut ja synteettisen arvopaperistamisen tapauksessa lopettamalla luottosuoja; molemmissa tapauksissa lunastus voidaan tehdä, kun maksattamatta olevien arvopaperistettujen vastuiden määrä pienenee tietylle ennalta määrätylle tasolle tai alittaa sen;

2) ’luottokelpoisuutta lisäävällä korkostripillä’ taseessa esitettävää omaisuuserää, jossa on kyse vastaiseen marginaalituloon liittyvän kassavirran arvostamisesta ja joka kuuluu huonompaan etuoikeusluokkaan arvopaperistamisessa;

3) ’likviditeettisopimuksella’ asetuksen (EU) 2017/2402 2 artiklan 14 alakohdassa määriteltyä likviditeettisopimusta;

4) ’luokittelemattomalla positiolla’ arvopaperistamispositiota, jolla ei ole 4 jakson mukaista hyväksyttyä luottoluokitusta;

5) ’luokitellulla positiolla’ arvopaperistamispositiota, jolla on 4 jakson mukainen hyväksytty luottoluokitus;

6) ’parhaimpiin etuoikeusluokkiin kuuluvalla arvopaperistamispositiolla’ positiota, jonka vakuutena on oikeus saada maksu koko arvopaperistetusta vastuumäärästä ensimmäisenä, ei kuitenkaan ennen korko- tai valuuttajohdannaissopimusten mukaisesti erääntyneitä määriä, palkkioita tai muita vastaavia maksuja, riippumatta maturiteettieroista suhteessa yhteen tai useampaan muuhun parhaimpaan etuoikeusluokkaan, joiden kanssa kyseinen positio jakaa tappiot tasasuhteessa;

7) ’IRB-kannalla’ sellaisten arvopaperistettujen vastuiden kantaa, joihin laitoksella on lupa soveltaa IRB-menetelmää ja joista kaikista laitos kykenee laskemaan riskipainotetut vastuuerät 3 luvun mukaisesti;

8) ’sekakannalla’ sellaisten arvopaperistettujen vastuiden kantaa, joihin laitoksella on lupa soveltaa IRB-menetelmää mutta joista kaikista laitos ei kykene laskemaan riskipainotettuja vastuueriä 3 luvun mukaisesti;

9) ’ylivakuuksilla’ mitä tahansa luottokelpoisuuden parantamistapaa, jonka avulla arvopaperistettujen vastuiden arvo muodostuu suuremmaksi kuin arvopaperistamispositioiden arvo;

10) ’yksinkertaisella, läpinäkyvällä ja standardoidulla arvopaperistamisella’ tai ’YLS-arvopaperistamisella’ asetuksen (EU) 2017/2402 18 artiklassa säädetyt vaatimukset täyttävää arvopaperistamista;

11) ’yritystodistusten arvopaperistamisohjelmalla’ tai ’ABCP-ohjelmalla’ asetuksen (EU) 2017/2402 2 artiklan 7 alakohdassa määriteltyä yritystodistusten arvopaperistamisohjelmaa tai ABCP-ohjelmaa;

▼M5

12) ’yritystodistusliiketoimella’ tai ’ABCP-liiketoimella’ asetuksen (EU) 2017/2402 2 artiklan 8 alakohdassa määriteltyä yritystodistusliiketointa tai ABCP-liiketointa;

13) ’perinteisellä arvopaperistamisella’ asetuksen (EU) 2017/2402 2 artiklan 9 alakohdassa määriteltyä perinteistä arvopaperistamista;

14) ’synteettisellä arvopaperistamisella’ asetuksen (EU) 2017/2402 2 artiklan 10 alakohdassa määriteltyä synteettistä arvopaperistamista;

15) ’uudistettavalla vastuulla’ asetuksen (EU) 2017/2402 2 artiklan 15 alakohdassa määriteltyä uudistettavaa vastuuta;

16) ’ennenaikaista kuoletusta koskevilla ehdoilla’ asetuksen (EU) 2017/2402 2 artiklan 17 alakohdassa määriteltyä ennenaikaista kuoletusta koskevia ehtoja;

17) ’suuririskisimmällä etuoikeusluokalla’ asetuksen (EU) 2017/2402 2 artiklan 18 alakohdassa määriteltyä suuririskisintä etuoikeusluokkaa;

18) ’välivaiheen arvopaperistamispositiolla’ arvopaperistamisen positiota, jonka etuoikeusluokka on huonompi kuin parhaimpiin etuoikeusluokkiin kuuluvan position ja korkeampi kuin suuririskisimmän etuoikeusluokan ja johon sovellettava riskipaino on alle 1 250 prosenttia ja enemmän kuin 25 prosenttia 3 jakson 2 ja 3 alajakson mukaisesti;

19) ’edistämisyhteisöllä’ tarkoitetaan sellaista yritystä tai yhteisöä, joka on jäsenvaltion keskus-, alue- tai paikallishallinnon perustama ja joka myöntää edistämislainoja tai edistämistakauksia ja jonka päätavoitteena ei ole tuottaa voittoa tai maksimoida markkinaosuutta vaan edistää kyseisen hallinnon asettamia yleistä etua koskevia tavoitteita, edellyttäen, että jollei valtiontukisäännöistä muuta johdu, kyseisellä hallinnolla on velvollisuus suojella yrityksen tai yhteisön taloudellista perustaa ja säilyttää sen elinkelpoisuus koko sen elinajan tai että vähintään 90 prosenttia sen alkuperäisestä pääomasta tai rahoituksesta tai sen myöntämästä edistämislainasta on suoraan tai välillisesti jäsenvaltion keskus-, alue- tai paikallishallinnon takaamaa;

▼M13

20) ’synteettisellä hintaerolla’ asetuksen (EU) 2017/2402 2 artiklan 29 alakohdassa määriteltyä synteettistä hintaeroa.

▼M5

243 artikla

Eriytetyn pääomakohtelun ehdot täyttävien YLS-arvopaperistamisten kriteerit

1. YLS-arvopaperistamispositioiksi hyväksyttäviin ABCP-ohjelman positioihin tai ABCP-liiketoimiin on sovellettava 260, 262 ja 264 artiklassa säädettyä kohtelua, jos seuraavat vaatimukset täyttyvät:

▼M5

a) arvopaperistetut vastuut täyttävät alullepanijan tai alkuperäisen luotonantajan saatavilla olevien tietojen perusteella niiden ABCP-ohjelmaan ottamisen hetkellä vaatimukset, joiden mukaisesti niihin voidaan soveltaa, standardimenetelmän mukaisesti ja ottaen huomioon kaikki hyväksyttävät luottoriskin vähentämismenettelyt, riskipainoa, joka on enintään 75 prosenttia kunkin yksittäisen vähittäisvastuun osalta ja 100 prosenttia kaikkien muiden vastuiden osalta; ja

b) yhteen velalliseen kohdistuva yhteenlaskettu vastuuarvo ABCP-ohjelmassa ei ylitä kahta prosenttia ABCP-ohjelman yhteenlasketusta vastuuarvosta sillä hetkellä, kun vastuut lisättiin ABCP-ohjelmaan. Tätä laskelmaa varten järjestäjän parhaan tietämyksen perusteella keskenään sidossuhteessa olevien asiakkaiden ryhmän lainoja ja leasingvelkoja pidetään yhden velallisen vastuina.

▼M9

Myyntisaamisiin ei sovelleta ensimmäisen alakohdan b alakohtaa, jos kyseisten myyntisaamisten luottoriski on täysin katettu 4 luvun mukaisesti hyväksyttävällä luottosuojalla, edellyttäen, että luottosuojan tarjoaja on laitos, sijoituspalveluyritys, vakuutusyritys tai jälleenvakuutusyritys.

▼M5

Ensimmäisen alakohdan b alakohtaa ei sovelleta leasingtuotteiden arvopaperistettuihin jäännösarvoihin, jotka eivät ole alttiina jälleenrahoitus- tai jälleenmyyntiriskille, koska 201 artiklan 1 kohdan mukaisesti hyväksyttävä kolmas osapuoli on oikeudellisesti täytäntöönpanokelpoisen sitoumuksen vuoksi sitoutunut vastuun takaisinostoon tai jälleenrahoitukseen ennalta määritetystä summasta.

Poiketen siitä, mitä ensimmäisen kohdan a alakohdassa säädetään, kun laitos soveltaa 248 artiklan 3 kohdan säännöstä tai sille on myönnetty lupa soveltaa sisäistä arviointimenetelmää 265 artiklan mukaisesti, laitoksen antama riskipaino likviditeettisopimukselle, joka kattaa täysin ohjelman puitteissa liikkeeseenlasketut ABCP-välineet, on enintään 100 prosenttia.

2. YLS-arvopaperistamispositioiksi hyväksyttäviin muihin kuin ABCP-ohjelman arvopaperistamispositioihin tai ABCP-liiketoimiin on sovellettava 260, 262 ja 264 artiklassa säädettyä kohtelua, jos seuraavat vaatimukset täyttyvät:

a) yhteen velalliseen kohdistuva kaikkien vastuiden yhteenlaskettu vastuuarvo arvopaperistamiskannassa ei ylitä kahta prosenttia arvopaperistamiskannan yhteenlasketuista jäljellä olevista vastuuarvoista sillä hetkellä, kun vastuut sisällytetään arvopaperistamiseen. Tätä laskelmaa varten keskenään sidossuhteessa olevien asiakkaiden ryhmän lainoja ja leasingvelkoja pidetään yhteen velalliseen kohdistuvina vastuina.

Tämän alakohdan ensimmäistä alakohtaa ei sovelleta leasingtuotteiden arvopaperistettuihin jäännösarvoihin, jotka eivät ole alttiina jälleenrahoitus- tai jälleenmyyntiriskille, koska 201 artiklan 1 kohdan mukaisesti hyväksyttävä kolmas osapuoli on oikeudellisesti täytäntöönpanokelpoisen sitoumuksen vuoksi sitoutunut vastuun takaisinostoon tai jälleenrahoitukseen ennalta määritetystä summasta;

▼M5

b) arvopaperistetuttuihin vastuisiin voidaan sillä hetkellä, kun ne sisällytetään arvopaperistamiseen, soveltaa standardimenetelmän mukaisesti ja ottaen huomioon kaikki hyväksyttävät luottoriskin vähentämismenettelyt riskipainoa, joka on enintään

i) 40 prosenttia vastuuarvoilla painotettuna keskiarvona sellaisen sijoitussalkun osalta, jossa vastuut ovat kiinnevakuudella katettuja asuntolainoja tai 129 artiklan 1 kohdan e alakohdassa tarkoitettuja täysin taattuja asuntolainoja;

ii) 50 prosenttia yksittäisen vastuun perusteella, jos vastuu on laina, jonka vakuutena on kiinnitys liikekiinteistöön;

iii) 75 prosenttia yksittäisen vastuun perusteella, jos vastuu on vähittäisvastuu;

iv) 100 prosenttia yksittäisen vastuun perusteella kaikille muille vastuille;

c) kun sovelletaan b alakohdan i ja ii alakohtaa, lainat, joiden vakuutena on vakuusarvoltaan heikompia tiettyyn omaisuuserään kohdistuvia oikeuksia, voidaan sisällyttää arvopaperistamiseen vain, jos kaikki lainat, joiden vakuutena on kyseiseen omaisuuserään kohdistuvia vakuusarvoltaan parempia oikeuksia, sisällytetään myös kyseiseen arvopaperistamiseen;

d) kun sovelletaan tämän kohdan b alakohdan i alakohtaa, yhdenkään arvopaperistamiskantaan sisältyvän lainan luototusaste ei saa ylittää 100 prosenttia sillä hetkellä, kun vastuut sisällytetään arvopaperistamiseen; luototusaste määritellään 129 artiklan 1 kohdan d alakohdan i alakohdan ja 229 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

2 Jakso

Merkittävän riskinsiirron tunnustaminen

244 artikla

Perinteinen arvopaperistaminen

1. Perinteisen arvopaperistamisen alullepaneva laitos voi jättää arvopaperistetut vastuut huomiotta laskiessaan riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärää ja tarvittaessa odotettavissa olevien tappioiden määrää, jos jompikumpi seuraavista ehdoista täyttyy:

a) arvopaperistettuihin vastuisiin liittyvä merkittävä luottoriski on siirretty kolmansille osapuolille;

b) alullepaneva laitos soveltaa 1 250 prosentin riskipainoa kaikkiin arvopaperistamisessa hallussaan pitämiinsä arvopaperistamispositioihin tai vähentää nämä arvopaperistamispositiot ydinpääomasta (CET1) 36 artiklan 1 kohdan k alakohdan mukaisesti.

2. Merkittävä luottoriski katsotaan siirretyksi kummassa tahansa seuraavista tapauksista:

▼M5

a) alullepanevan laitoksen arvopaperistamisessa hallussaan pitämien välivaiheen arvopaperistamispositioiden riskipainotetut vastuuerät eivät ylitä 50 prosenttia kyseisen arvopaperistamisen kaikkien välivaiheen arvopaperistamispositioiden riskipainotetuista vastuueristä;

b) alullepanevan laitoksen hallussa ei ole enempää kuin 20 prosenttia arvopaperistamisen suuririskisimmän etuoikeusluokan vastuuarvosta, ja molemmat seuraavista edellytyksistä täyttyvät:

i) alullepanija voi osoittaa, että suuririskisimmän etuoikeusluokan vastuuarvo ylittää arvopaperistetuista vastuista aiheutuvien odotettavissa olevien tappioiden perustellun arvion merkittävällä marginaalilla;

ii) välivaiheen arvopaperistamispositioita ei ole.

Jos riskipainotettujen vastuuerien mahdollista vähentämistä, jonka alullepaneva laitos saavuttaisi a ja b alakohdan mukaisella arvopaperistamisella, ei voida perustella luottoriskin yhdenmukaisella siirrolla kolmansille osapuolille, toimivaltaiset viranomaiset voivat päättää tapauskohtaisesti, ettei merkittävää luottoriskiä katsota siirretyksi kolmansille osapuolille.

3. Poiketen siitä, mitä 2 kohdassa säädetään, toimivaltaiset viranomaiset voivat sallia, että alullepanevat laitokset tunnustavat merkittävän luottoriskin siirron arvopaperistamisessa, jos alullepaneva laitos osoittaa kussakin tapauksessa, että omien varojen vaatimusten aleneminen, jonka alullepanija saavuttaa arvopaperistamisella, voidaan perustella luottoriskin yhdenmukaisella siirrolla kolmansille osapuolille. Lupa voidaan myöntää ainoastaan, jos laitos täyttää molemmat seuraavista edellytyksistä:

a) laitoksella on riittävät sisäiset riskienhallinnan toimintatavat ja menetelmät luottoriskin siirron arvioimiseksi;

b) laitos on myös tunnustanut luottoriskin siirron kolmansille osapuolille kussakin tapauksessa osana laitoksen sisäistä riskienhallintaa ja pääoman sisäistä kohdentamista.

4. Sen lisäksi, että 1, 2 ja 3 kohdassa säädetyt vaatimukset täyttyvät, kaikkien seuraavien edellytysten on täytyttävä:

a) liiketoimesta laaditut asiakirjat vastaavat arvopaperistamisen taloudellista sisältöä;

b) arvopaperistamispositioista ei aiheudu maksuvelvoitteita alullepanevalle laitokselle;

c) arvopaperistetut vastuut ovat alullepanevan laitoksen ja tämän velkojien ulottumattomissa siten, että asetuksen (EU) 2017/2402 20 artiklan 1 kohdan vaatimus täyttyy;

▼M5

d) alullepanevalle laitokselle ei jää määräysvaltaa arvopaperistettuihin vastuisiin. Määräysvallan arvopaperistettuihin vastuisiin katsotaan säilyneen, jos alullepanijalla on oikeus ostaa aiemmin siirretyt vastuut takaisin siirronsaajalta ja realisoida niiden arvo, tai jos alullepanija on muutoin velvollinen ottamaan siirretyn riskin uudestaan vastuulleen. Se, että alullepaneva laitos pitää itsellään arvopaperistettuihin vastuisiin liittyviä hallinnointioikeuksia tai -velvoitteita, ei yksinään merkitse, että sillä on määräysvalta vastuisiin;

e) arvopaperistamista koskeviin asiakirjoihin ei sisälly ehtoja,

i) joissa edellytetään, että alullepaneva laitos tekee arvopaperistettuihin vastuisiin muutoksia kannan keskimääräisen laadun parantamiseksi; tai

ii) joilla korotetaan positionhaltijoille maksettavaa voitto-osuutta tai muuten vahvistetaan arvopaperistamispositioita arvopaperistettujen luottojen laadun heikkenemiseen vastaamiseksi;

f) liiketointa koskevissa asiakirjoissa todetaan tarvittaessa selkeästi, että alullepanija tai järjestäjä voi ostaa tai ostaa takaisin arvopaperistamispositioita tai ostaa takaisin, järjestellä uudelleen tai korvata arvopaperistettuja vastuita sopimusvelvoitteidensa ulkopuolella ainoastaan, jos tällaiset järjestelyt toteutetaan vallitsevien markkinaolosuhteiden mukaisesti ja niiden osapuolet toimivat oman etunsa mukaisesti vapaina ja riippumattomina osapuolina (riippumattomin ehdoin);

g) alullepanijan takaisinlunastusmenettelyssä kaikkien seuraavien edellytysten on myös täytyttävä:

i) menettely on alullepanevan laitoksen päätösvallassa;

ii) menettelyä voidaan soveltaa ainoastaan silloin, kun arvopaperistettujen vastuiden alkuperäisestä arvosta on kuolettamatta enintään kymmenen prosenttia;

iii) menettelyä ei ole strukturoitu sitä varten, että vältettäisiin tappioiden kohdentaminen luottokelpoisuuden parantamispositioihin tai muihin sijoittajien hallussa oleviin positioihin arvopaperistamisessa eikä sitä ole strukturoitu muulla tavoin luottokelpoisuuden parantamiseksi;

h) alullepaneva laitos on saanut pätevältä oikeudelliselta neuvonantajalta lausunnon, jossa vahvistetaan, että arvopaperistamisessa täyttyvät tämän kohdan c alakohdassa säädetyt edellytykset.

5. Toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava EPV:lle tapauksista, joissa ne ovat päättäneet, että riskipainotettujen vastuuerien mahdollista vähentämistä ei voida perustella luottoriskin yhdenmukaisella siirrolla kolmansille osapuolille 2 kohdan mukaisesti, sekä tapauksista, joissa laitokset ovat päättäneet soveltaa 3 kohtaa.

6. EPV seuraa erilaisia valvontakäytäntöjä, jotka koskevat merkittävän riskinsiirron tunnustamista perinteisissä arvopaperistamisissa tämän artiklan mukaisesti. EPV tarkastelee erityisesti

▼M5

a) edellytyksiä, jotka koskevat merkittävän luottoriskin siirtoa kolmansille osapuolille 2, 3 ja 4 kohdan mukaisesti;

b) ilmaisun ”luottoriskin yhdenmukainen siirto kolmansille osapuolille” tulkintaa, kun toimivaltaiset viranomaiset tekevät 2 kohdan toisessa alakohdassa ja 3 kohdassa säädetyn arvioinnin;

c) vaatimuksia sellaisia arvopaperistamistoimia koskevalle toimivaltaisten viranomaisten arvioinnille, joiden osalta alullepanija pyytää, että merkittävän luottoriskin siirto kolmansille osapuolille tunnustetaan 2 tai 3 kohdan mukaisesti.

EPV raportoi havainnoistaan komissiolle viimeistään 2 päivänä tammikuuta 2021. Otettuaan huomioon EPV:n raportin komissio voi antaa 462 artiklan mukaisesti delegoidun säädöksen, jolla täydennetään tätä asetusta täsmentämällä tämän kohdan a, b ja c alakohdassa lueteltuja seikkoja.

245 artikla

Synteettinen arvopaperistaminen

1. Synteettisen arvopaperistamisen alullepaneva laitos voi laskea riskipainotettujen vastuuerien ja tarvittaessa arvopaperistettuihin vastuisiin liittyvien odotettujen tappioiden yhteismäärän 251 ja 252 artiklan mukaisesti, jos jompikumpi seuraavista ehdoista täyttyy:

a) merkittävä luottoriski on siirretty kolmansille osapuolille joko vastikkeellisen tai takauksen luonteisen luottosuojan muodossa;

b) alullepaneva laitos soveltaa 1 250 prosentin riskipainoa kaikkiin arvopaperistamisessa hallussaan pitämiinsä arvopaperistamispositioihin tai vähentää nämä arvopaperistamispositiot ydinpääomasta (CET1) 36 artiklan 1 kohdan k alakohdan mukaisesti.

2. Merkittävä luottoriski katsotaan siirretyksi kummassa tahansa seuraavista tapauksista:

a) alullepanevan laitoksen arvopaperistamisessa hallussaan pitämien välivaiheen arvopaperistamispositioiden riskipainotetut vastuuerät eivät ylitä 50 prosenttia kyseisen arvopaperistamisen kaikkien välivaiheen arvopaperistamispositioiden riskipainotetuista vastuueristä;

b) alullepanevan laitoksen hallussa ei ole enempää kuin 20 prosenttia arvopaperistamisen suuririskisimmän etuoikeusluokan vastuuarvosta, ja molemmat seuraavista edellytyksistä täyttyvät:

   i) alullepanija voi osoittaa, että suuririskisimmän etuoikeusluokan vastuuarvo ylittää arvopaperistetuista vastuista aiheutuvien odotettavissa olevien tappioiden perustellun arvion merkittävällä marginaalilla;

▼M5

ii) välivaiheen arvopaperistamispositioita ei ole.

Jos riskipainotettujen vastuuerien mahdollista vähentämistä, jonka alullepaneva laitos saavuttaisi arvopaperistamisella, ei voida perustella luottoriskin yhdenmukaisella siirrolla kolmansille osapuolille, toimivaltaiset viranomaiset voivat päättää tapauskohtaisesti, ettei merkittävää luottoriskiä katsota siirretyksi kolmansille osapuolille.

3. Poiketen siitä, mitä 2 kohdassa säädetään, toimivaltaiset viranomaiset voivat sallia, että alullepanevat laitokset tunnustavat merkittävän luottoriskin siirron arvopaperistamisessa, jos alullepaneva laitos osoittaa kussakin tapauksessa, että omien varojen vaatimusten aleneminen, jonka alullepanija saavuttaa arvopaperistamisella, voidaan perustella luottoriskin yhdenmukaisella siirrolla kolmansille osapuolille. Lupa voidaan myöntää ainoastaan, jos laitos täyttää molemmat seuraavista edellytyksistä:

a) laitoksella on riittävät sisäiset riskienhallinnan toimintatavat ja menetelmät riskinsiirron arvioimiseksi;

b) laitos on myös tunnustanut luottoriskin siirron kolmansille osapuolille kussakin tapauksessa osana laitoksen sisäistä riskienhallintaa ja pääoman sisäistä kohdentamista.

4. Sen lisäksi, että 1, 2 ja 3 kohdassa säädetyt vaatimukset täyttyvät, kaikkien seuraavien edellytysten on täytyttävä:

a) liiketoimesta laaditut asiakirjat vastaavat arvopaperistamisen taloudellista sisältöä;

b) luottosuoja, jonka nojalla luottoriski siirretään, on 249 artiklan mukainen;

c) arvopaperistamista koskeviin asiakirjoihin ei sisälly ehtoja,

i) joissa asetetaan huomattavia kynnysarvoja, joiden alittuessa luottosuojan ei katsota astuvan voimaan maksuvelvollisuuden laukaisevan tapahtuman sattuessa;

ii) joiden mukaan suojan voimassaolo voidaan päättää arvopaperistettujen luottojen laadun heikkenemisen vuoksi;

iii) joissa edellytetään alullepanevan laitoksen muuttavan arvopaperistettujen vastuiden koostumusta kannan keskimääräisen laadun parantamiseksi; tai

iv) joilla korotetaan laitokselle luottosuojasta aiheutuvia kustannuksia tai arvopaperistamispositioiden haltijoille maksettavaa voitto-osuutta arvopaperistettujen luottojen laadun heikkenemiseen vastaamiseksi;

d) luottosuoja on täytäntöönpanokelpoinen kaikilla merkityksellisillä lainkäyttöalueilla;

▼M5

e) liiketointa koskevissa asiakirjoissa todetaan tarvittaessa selkeästi, että alullepanija tai järjestäjä voi ostaa tai ostaa takaisin arvopaperistamispositioita tai ostaa takaisin, järjestellä uudelleen tai korvata arvopaperistettuja vastuita sopimusvelvoitteidensa ulkopuolella ainoastaan, jos tällaiset järjestelyt toteutetaan vallitsevien markkinaolosuhteiden mukaisesti ja niiden osapuolet toimivat oman etunsa mukaisesti vapaina ja riippumattomina osapuolina (riippumattomin ehdoin);

f) alullepanijan takaisinlunastusmenettelyssä kaikkien seuraavien edellytysten on täytyttävä:

i) menettely on alullepanevan laitoksen päätösvallassa;

ii) menettelyä voidaan soveltaa ainoastaan silloin, kun arvopaperistettujen vastuiden alkuperäisestä arvosta on kuolettamatta enintään kymmenen prosenttia;

iii) menettelyä ei ole strukturoitu sitä varten, että vältettäisiin tappioiden kohdentaminen luottokelpoisuuden parantamispositioihin tai muihin sijoittajien hallussa oleviin positioihin arvopaperistamisessa eikä sitä ole strukturoitu muulla tavoin luottokelpoisuuden parantamiseksi;

g) alullepaneva laitos on saanut pätevältä oikeudelliselta neuvonantajalta lausunnon, jossa vahvistetaan, että arvopaperistamisessa täyttyvät tämän kohdan d alakohdan edellytykset.

5. Toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava EPV:lle tapauksista, joissa ne ovat päättäneet, että riskipainotettujen vastuuerien mahdollista vähentämistä ei voida perustella luottoriskin yhdenmukaisella siirrolla kolmansille osapuolille 2 kohdan mukaisesti, sekä tapauksista, joissa laitokset ovat päättäneet soveltaa 3 kohtaa.

6. EPV seuraa erilaisia valvontakäytäntöjä, jotka koskevat merkittävän riskinsiirron tunnustamista synteettisissä arvopaperistamisissa tämän artiklan mukaisesti. EPV tarkastelee erityisesti

a) edellytyksiä, jotka koskevat merkittävän luottoriskin siirtoa kolmansille osapuolille 2, 3 ja 4 kohdan mukaisesti;

b) ilmaisun ”luottoriskin yhdenmukainen siirto kolmansille osapuolille” tulkintaa, kun toimivaltaiset viranomaiset tekevät 2 kohdan toisessa alakohdassa ja 3 kohdassa säädettyjä arviointeja; ja

c) vaatimuksia sellaisia arvopaperistamistoimia koskevalle toimivaltaisten viranomaisten arvioinnille, joiden osalta alullepanija pyytää, että merkittävän luottoriskin siirto kolmansille osapuolille tunnustetaan 2 tai 3 kohdan mukaisesti.

▼M5

EPV raportoi havainnoistaan komissiolle viimeistään 2 päivänä tammikuuta 2021. Otettuaan huomioon EPV:n raportin komissio voi antaa 462 artiklan mukaisesti delegoidun säädöksen, jolla täydennetään tätä asetusta täsmentämällä tämän kohdan a, b ja c alakohdassa lueteltuja seikkoja.

246 artikla

Ennenaikaista kuoletusta koskevien ehtojen operatiiviset vaatimukset

Kun arvopaperistamiseen sisältyy uudistettavia vastuita ja ennenaikaista kuoletusta koskevia ehtoja tai vastaavia ehtoja, alullepanevan laitoksen katsotaan siirtäneen merkittävän luottoriskin ainoastaan, jos 244 ja 245 artiklassa säädetyt vaatimukset täyttyvät ja jos ennenaikaista kuoletusta koskeva ehto täytyttyään

a) ei johda siihen, että parhaimpiin etuoikeusluokkiin kuuluva tai etuoikeusasemaltaan sama laitoksen maksuvaade, joka kohdistuu arvopaperistettuihin vastuisiin, joutuisi huonompaan etuoikeusluokkaan kuin muiden sijoittajien maksuvaateet;

b) ei huononna laitoksen arvopaperistettuihin vastuisiin kohdistuvan maksuvaateen etuoikeusluokkaa suhteessa muiden osapuolten maksuvaateisiin; tai

c) ei muutoin lisää laitoksen uudistettaviin arvopaperistettuihin vastuisiin liittyvää tappioriskiä.

3 Jakso

Riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän laskeminen

1 alajakso

Yleiset säännökset

247 artikla

Riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän laskeminen

1. Kun alullepaneva laitos on siirtänyt arvopaperistettuihin vastuisiin liittyvän merkittävän luottoriskin 2 jakson mukaisesti, kyseinen laitos voi

a) perinteisen arvopaperistamisen tapauksessa olla sisällyttämättä arvopaperistettuja vastuita riskipainotettujen vastuuerien ja vastaavasti odotettavissa olevien tappioiden yhteismäärän laskentaan;

b) synteettisen arvopaperistamisen tapauksessa laskea riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän ja vastaavasti odotettavissa olevien tappioiden yhteismäärän arvopaperistettujen vastuiden osalta 251 ja 252 artiklan mukaisesti.

2. Kun alullepaneva laitos on päättänyt soveltaa 1 kohtaa, sen on laskettava tässä luvussa kuvailtu riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä positioiden osalta, jotka sillä on arvopaperistamisessa.

▼M5

Jos alullepaneva laitos ei ole siirtänyt merkittävää luottoriskiä tai on päättänyt olla soveltamatta 1 kohtaa, sen ei tarvitse laskea riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärää minkään position osalta, joka sillä mahdollisesti on arvopaperistamisessa, vaan sen on edelleen sisällytettävä arvopaperistetut vastuut riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän ja tarvittaessa odotettujen tappioiden määrän laskentaan, ikään kuin niitä ei olisi arvopaperistettu.

3. Kun vastuut liittyvät arvopaperistamisen eri etuoikeusluokkien positioihin, kuhunkin etuoikeusluokkaan liittyvä vastuu katsotaan erilliseksi arvopaperistamispositioksi. Arvopaperistamispositioille luottosuojaa tarjoavilla on katsottava olevan positioita arvopaperistamisessa. Arvopaperistamispositioiden on sisällettävä vastuut, jotka liittyvät arvopaperistettuihin korkosopimuksiin tai valuuttajohdannaisiin, jotka laitos on tehnyt liiketoimen yhteydessä.

4. Jollei arvopaperistamispositiota vähennetä ydinpääomana (CET1) eristä 36 artiklan 1 kohdan k alakohdan mukaisesti, riskipainotettu vastuuerä on 92 artiklan 3 kohtaa sovellettaessa sisällytettävä laitoksen kaikkien riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärään.

5. Arvopaperistamisposition riskipainotettu vastuuerä on laskettava kertomalla 248 artiklassa säädetyn mukaisesti laskettu position vastuuarvo asianmukaisella kokonaisriskipainolla.

6. Kokonaisriskipaino on määriteltävä tässä luvussa säädetyn riskipainon ja 270 a artiklan mukaisen mahdollisen ylimääräisen riskipainon summana.

248 artikla

Vastuuarvo

1. Arvopaperistamisposition vastuuarvo on laskettava seuraavasti:

a) taseeseen sisältyvän arvopaperistamisposition vastuuarvon on oltava position kirjanpitoarvo, joka jää jäljelle, kun on sovellettu tiettyjä asianmukaisia arvopaperistamisposition luottoriskioikaisuja 110 artiklan mukaisesti;

b) taseen ulkopuolisen arvopaperistamisposition vastuuarvon on oltava position nimellisarvo, josta on vähennetty 110 artiklan mukaisesti mahdolliset arvopaperistamisposition asianmukaiset erityiset luottoriskioikaisut ja joka on kerrottu tässä kohdassa säädetyllä asianmukaisella luottovasta-arvokertoimella. Luottovasta-arvokertoimen on oltava 100 prosenttia likviditeettisopimuksia lukuun ottamatta. Likviditeettisopimusten nostamattoman osuuden vastuuarvoa määritettäessä 0 prosentin luottovasta-arvokerrointa voidaan soveltaa sellaisen likviditeettisopimuksen, joka voidaan purkaa ehdoitta, nimellismäärään, jos sopimukseen liittyvien nostojen takaisinmaksu on paremmassa etuoikeusasemassa kuin muut arvopaperistetuista vastuista saataviin rahavirtoihin perustuvat vaateet ja laitos on osoittanut toimivaltaista viranomaista tyydyttävällä tavalla soveltavansa asianmukaisen varovaista menetelmää nostamattoman osuuden määrän arvioimiseen;

▼M5

c) liitteessä II luetellun johdannaissopimuksesta aiheutuvan arvopaperistamisposition vastapuoliriskin vastuuarvo on määritettävä 6 luvun mukaisesti;

d) alullepaneva laitos voi vähentää sellaisen arvopaperistamisposition vastuuarvosta, johon sovelletaan 3 alajakson mukaisesti 1 250 prosentin riskipainoa tai joka on vähennetty ydinpääoman (CET1) eristä 36 artiklan 1 kohdan k alakohdan mukaisesti, arvopaperistettujen vastuiden erityisten luottoriskioikaisujen määrän 110 artiklan mukaisesti sekä tällaisiin arvopaperistettuihin vastuisiin liittyvät muut kuin hyvitettävät ostoalennukset siltä osin kuin tällaiset alennukset ovat johtaneet omien varojen alenemiseen;

▼M13

e) synteettisen hintaeron vastuuarvon on sisällettävä tapauksen mukaan seuraavat:

i) mikä tahansa arvopaperistetuista vastuista saatu tulo, jonka alullepaneva laitos on jo kirjannut tuloslaskelmaansa sovellettavan tilinpäätössäännöstön mukaisesti ja jonka alullepaneva laitos on sopimusperusteisesti määrittänyt liiketoimea koskevaksi synteettiseksi hintaeroksi ja joka on edelleen käytettävissä tappioiden kattamiseen;

ii) mikä tahansa synteettinen hintaero, jonka alullepaneva laitos on sopimusperusteisesti määrittänyt jonakin aiempana kautena ja joka on edelleen käytettävissä tappioiden kattamiseen;

iii) mikä tahansa synteettinen hintaero, jonka alullepaneva laitos on sopimusperusteisesti määrittänyt kuluvalle kaudelle ja joka on edelleen käytettävissä tappioiden kattamiseen;

iv) mikä tahansa synteettinen hintaero, jonka alullepaneva laitos on sopimusperusteisesti määrittänyt tuleville kausille.

Tätä alakohtaa sovellettaessa vastuuarvoon ei sisällytetä mitään määrää, joka annetaan vakuutena tai erillisenä takauksena synteettisen arvopaperistamisen yhteydessä ja johon jo sovelletaan omien varojen vaatimusta tämän luvun mukaisesti.

▼M5

EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset sen määrittämiseksi, mitä on pidettävä ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettuna asianmukaisen varovaisena menetelmänä nostamattoman osuuden määrän arvioimiseksi.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 18 päivänä tammikuuta 2019.

Siirretään komissiolle valta täydentää tätä asetusta hyväksymällä tämän kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

2. Jos laitoksella on kaksi tai useampia päällekkäisiä arvopaperistamispositioita, sen on sisällytettävä riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän laskentaan vain yksi positio.

▼M5

Jos positiot ovat osittain päällekkäiset, laitos voi jakaa position kahteen osaan ja ottaa huomioon yhteen osaan liittyvän päällekkäisyyden ainoastaan ensimmäisen alakohdan mukaisesti. Vaihtoehtoisesti laitos voi käsitellä positioita täysin päällekkäisinä laajentamalla pääoman laskentaa varten positiota, joka tuottaa suuremman riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän.

Laitos voi myös ottaa huomioon kaupankäyntivarastoon kuuluviin positioihin liittyvää erityisriskiä koskevien omien varojen vaatimusten ja kaupankäyntivaraston ulkopuolisia positioita koskevien omien varojen vaatimusten välisen päällekkäisyyden edellyttäen, että laitos pystyy laskemaan kyseisiä positioita koskevat omien varojen vaatimukset ja vertaamaan niitä.

Tätä kohtaa sovellettaessa kahta positiota pidetään päällekkäisinä, jos ne ovat toisensa tasapainottavia siten, että laitos pystyy estämään yhdestä positiosta johtuvat tappiot suorittamalla toisen position edellyttämät velvoitteet.

3. Jos 270 c artiklan d alakohtaa sovelletaan ABCP-ohjelmiin kuuluviin positioihin, laitos voi käyttää likviditeettisopimukselle annettua riskipainoa laskeakseen riskipainotetun vastuuerän ABCP-ohjelmalle edellyttäen, että likviditeettisopimus kattaa 100 prosenttia ABCP-ohjelman puitteissa liikkeeseenlasketuista ABCP-välineistä ja likviditeettisopimus on etuoikeusasemaltaan sama kuin ABCP-väline siten, että ne muodostavat päällekkäiset positiot. Laitoksen on ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille, jos se on soveltanut tämän kohdan säännöksiä. Määritettäessä tässä kohdassa säädettyä 100 prosentin kattavuutta laitos voi ottaa huomioon ABCP-ohjelman muut likviditeettisopimukset edellyttäen, että ne muodostavat päällekkäisen position ABCP-ohjelman kanssa.

▼M13

4. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään, miten alullepanevat laitokset määrittävät 1 kohdan e alakohdassa tarkoitetun vastuuarvon, ottaen huomioon merkitykselliset tappiot, jotka on tarkoitus kattaa synteettisellä hintaerolla.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 10 päivänä lokakuuta 2021.

Siirretään komissiolle valta täydentää tätä asetusta hyväksymällä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

▼M5

249 artikla

Arvopaperistamispositioiden luottoriskin vähentämisen hyväksyminen

1. Laitos voi hyväksyä vastikkeellisen tai takauksen luonteisen luottosuojan arvopaperistamispositiolle, kun tässä luvussa ja 4 luvussa säädetyt luottoriskin vähentämisen vaatimukset täyttyvät.

▼M5

2. Vastikkeellinen luottosuoja voidaan hyväksyä vain niiden rahoitusvakuuksien osalta, jotka voidaan hyväksyä laskettaessa riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärää 2 luvun mukaisesti, kuten 4 luvussa säädetään, ja luottoriskin vähentämisen hyväksymisen ehtona on 4 luvussa säädettyjen asianmukaisten vaatimusten täyttyminen.

Hyväksytty takauksen luonteinen luottosuoja ja sen tarjoajat on rajattava 4 luvun mukaiseen luottosuojaan, ja luottoriskin vähentämisen hyväksymisessä on noudatettava 4 luvussa säädettyjä asianmukaisia vaatimuksia.

▼M13

3. Poiketen siitä, mitä tämän artiklan 2 kohdassa säädetään, 201 artiklan 1 kohdan g alakohdassa luetelluilla hyväksyttävillä takauksen luonteisen luottosuojan tarjoajilla on oltava virallisesti hyväksytyn ulkoisen luottoluokituslaitoksen antama luottoluokitus, joka oli vähintään luottoluokkaa 2, kun luottosuoja ensimmäisen kerran hyväksyttiin, ja on nyt vähintään luottoluokkaa 3.

▼M5

Laitokset, joilla on lupa soveltaa IRB-menetelmää luottosuojan tarjoajaan kohdistuvaan välittömään vastuuseen, voivat arvioida ensimmäisen alakohdan mukaista hyväksyttävyyttä siltä perustalta, että luottosuojan tarjoajan PD-luku vastaa 136 artiklassa tarkoitettuihin luottoluokkiin liittyvää PD-lukua.

4. Poiketen siitä, mitä 2 kohdassa säädetään, erillisyhtiöt hyväksytään luottosuojan tarjoajiksi, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) erillisyhtiöllä on omaisuuseriä, jotka hyväksytään rahoitusvakuuksiksi 4 luvun mukaisesti;

b) edellä a alakohdassa tarkoitettuihin omaisuuseriin ei kohdistu vaateita tai ehdollisia vaateita, jotka ovat etuoikeusasemaltaan parempia tai samoja kuin takauksen luonteisen luottosuojan saavan laitoksen vaade tai ehdollinen vaade; ja

c) kaikki 4 luvun mukaiset rahoitusvakuuksien hyväksymistä koskevat vaatimukset täyttyvät.

5. Edellä olevaa 4 kohtaa sovellettaessa luottosuojan arvo, johon on tehty 4 luvun mukaisesti valuutta- ja maturiteettieroista (Ga) johtuvat korjaukset, rajoittuu kyseisten omaisuuserien volatiliteettikorjattuun markkina-arvoon, ja suojan tarjoajaan kohdistuvien vastuiden riskipaino, kuten standardimenetelmässä on määritelty (g), määritetään painotetuksi keskimääräiseksi riskipainoksi, jota sovellettaisiin kyseisiin omaisuuseriin rahoitusvakuutena standardimenetelmän mukaisesti.

6. Jos arvopaperistamispositiolla on täysimääräinen luottosuoja tai osittainen, tasasuhteisesti laskettu luottosuoja, sovelletaan seuraavia vaatimuksia:

a) luottosuojaa tarjoavan laitoksen on laskettava luottosuojatun arvopaperistamisposition osuuden riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä 3 alajakson mukaisesti, ikään kuin position osuus olisi suoraan sen hallussa;

▼M5

b) luottosuojan ostavan laitoksen on laskettava suojatun osuuden riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä 4 luvun mukaisesti.

7. Kaikissa tapauksissa, jotka eivät kuulu 6 kohdan soveltamisalaan, sovelletaan seuraavia vaatimuksia:

a) luottosuojaa tarjoavan laitoksen on käsiteltävä luottosuojatun position osuutta arvopaperistamispositiona ja sen on laskettava riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä 3 alajakson mukaisesti, ikään kuin positio olisi suoraan sen hallussa, jollei 8, 9 ja 10 kohdasta muuta johdu;

b) luottosuojan ostavan laitoksen on laskettava a alakohdassa tarkoitetun position suojatun osuuden riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä 4 luvun mukaisesti. Laitoksen on käsiteltävä sitä arvopaperistamisposition osuutta, jolla ei ole luottosuojaa, erillisenä arvopaperistamispositiona ja sen on laskettava riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä 3 alajakson mukaisesti, jollei 8, 9 ja 10 kohdasta muuta johdu.

8. Laitosten, jotka soveltavat sisäisten luottoluokitusten menetelmää (SEC-IRBA) tai arvopaperistamisen standardimenetelmää (SEC-SA) 3 alajakson mukaisesti, on määritettävä kiinnittämispiste (A) ja irrottamispiste (B) erikseen kullekin 7 kohdan mukaisesti johdetulle positiolle, ikään kuin ne olisi annettu erillisinä arvopaperistamispositioina liiketoimen käynnistämisen ajankohtana. K_{IRB} tai K_{SA}-arvo on laskettava ottaen huomioon alkuperäinen arvopaperistamisen perustana ollut vastuukanta.

9. Laitosten, jotka käyttävät 3 alajakson mukaista ulkoisten luottoluokitusten menetelmää (SEC-ERBA) alkuperäiseen arvopaperistamispositioon, on laskettava johdettujen positioiden riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä 7 kohdan mukaisesti seuraavasti:

a) jos johdetulla positiolla on korkeampi etuoikeusluokka, siihen sovelletaan alkuperäisen arvopaperistamisposition riskipainoa;

b) jos johdetulla positiolla on huonompi etuoikeusluokka, siihen voidaan soveltaa johdettua luottoluokitusta 261 artiklan 7 kohdan mukaisesti. Etuoikeusluokan tiheys T lasketaan tässä tapauksessa ainoastaan johdetun position perusteella. Jos luokitus ei voi olla johdettu, laitoksen on sovellettava sitä riskipainoa, joka on seuraavista tuloksista korkeampi:

   i) SEC-SA-menetelmän soveltaminen 8 kohdan ja 3 alajakson mukaisesti; tai

   ii) alkuperäisen SEC-ERBA-menetelmän mukaisen arvopaperistamisposition riskipaino.

10. Johdettua positiota, jolla on huonompi etuoikeusluokka, on käsiteltävä muuna kuin parhaimpien etuoikeusluokkien arvopaperistamispositiona, vaikka alkuperäinen arvopaperistamispositio ennen suojaa katsottaisiin parhaimpiin etuoikeusluokkiin kuuluvaksi.

▼M5

250 artikla

Epäsuora tuki

1. Järjestävä laitos tai sellainen alullepaneva laitos, joka on soveltanut arvopaperistamisen osalta 247 artiklan 1 ja 2 kohtaa riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän laskennassa tai myynyt rahoitusvälineitä kaupankäyntivarastostaan siten, että sitä ei enää vaadita pitämään omia varoja kyseisten rahoitusvälineiden riskiä varten, ei saa tarjota arvopaperistamiselle sopimusvelvoitteensa ylittävää suoraa tai epäsuoraa tukea vähentääkseen mahdollisia tai todellisia tappioita sijoittajille.

2. Liiketointa ei katsota tueksi 1 kohtaa sovellettaessa, jos se on otettu asianmukaisesti huomioon arvioitaessa merkittävää luottoriskin siirtoa ja molemmat osapuolet ovat toteuttaneet liiketoimen toimien omien etujensa mukaisesti vapaina ja riippumattomina osapuolina (riippumattomin ehdoin). Näitä tarkoituksia varten laitoksen on suoritettava liiketoimen täysimittainen luottojentarkastus ja sen on otettava huomioon vähintään kaikki seuraavat seikat:

a) takaisinostohinta;

b) laitoksen pääoma- ja maksuvalmiuspositio ennen takaisinostoa ja sen jälkeen;

c) arvopaperistettujen vastuiden kehittyminen;

d) arvopaperistamispositioiden kehittyminen;

e) tuen vaikutus tappioihin, joita alullepanijalle odotetaan aiheutuvan suhteessa sijoittajiin.

3. Alullepaneva laitos ja järjestävä laitos ilmoittavat toimivaltaiselle viranomaiselle kaikista arvopaperistamiseen liittyvistä toteutetuista liiketoimista 2 kohdan mukaisesti.

4. EPV antaa asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan mukaisesti ohjeita siitä, mitä pidetään ”riippumattomina ehtoina” tätä artiklaa sovellettaessa ja missä olosuhteissa liiketointa ei ole strukturoitu tarjoamaan tukea.

5. Jos alullepaneva laitos tai järjestävä laitos ei noudata 1 kohtaa arvopaperistamisen osalta, sen on sisällytettävä kaikki kyseisen arvopaperistamisen vastuut riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän laskentaan, ikään kuin niitä ei olisi arvopaperistettu, ja ilmoitettava

a) että se on antanut arvopaperistamiselle tukea 1 kohdan vastaisesti; ja

b) annetun tuen vaikutus omia varoja koskevien vaatimusten osalta.

▼M5

251 artikla

Alullepanevien laitosten laskemat riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärät vastuille, jotka on arvopaperistettu synteettisen arvopaperistamisen kautta

1. Kun lasketaan arvopaperistettujen vastuiden riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärää, synteettisen arvopaperistamisen alullepanevan laitoksen on tarvittaessa sovellettava tässä jaksossa säädettyjä laskentamenetelmiä 2 luvussa säädettyjen menetelmien sijaan. Laitoksilla, jotka laskevat riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän ja tarvittaessa odotettujen tappioiden yhteismäärän arvopaperistettujen vastuiden osalta 3 luvun mukaisesti, odotettujen tappioiden yhteismäärä on nolla kyseisten vastuiden osalta.

2. Tämän artiklan 1 kohdassa säädettyjä vaatimuksia on sovellettava koko arvopaperistamista tukevaan vastuukantaan. Jollei 252 artiklasta muuta johdu, alullepanevan laitoksen on laskettava riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä kaikille arvopaperistamisen etuoikeusluokille tämän jakson mukaisesti, mukaan lukien ne positiot, joille laitos pystyy hyväksymään luottoriskien vähentämisen 249 artiklan mukaisesti. Riskipainoa, jota on sovellettava luottoriskin vähentämisestä hyötyviin positioihin, voidaan muuttaa 4 luvun mukaisesti.

252 artikla

Maturiteettierojen käsittely synteettisessä arvopaperistamisessa

Kun lasketaan riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärää 251 artiklan mukaisesti, maturiteettierot luottosuojan, johon riskin siirto perustuu, ja arvopaperistettujen vastuiden välillä on laskettava seuraavasti:

a) arvopaperistettujen vastuiden maturiteetti on pisin yksittäisen vastuun maturiteetti tai enintään viisi vuotta. Luottosuojan maturiteetti on määritettävä 4 luvun mukaisesti;

b) alullepanevan laitoksen on jätettävä huomiotta mahdolliset maturiteettierot, kun lasketaan sellaisten arvopaperistamispositioiden riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärää, joihin sovelletaan 1 250 prosentin riskipainoa tämän jakson mukaisesti. Kaikkien muiden positioiden osalta on sovellettava 4 luvussa säädettyä maturiteettierokäsittelyä seuraavan kaavan mukaisesti:

$$RW^{*} = RW_{SP} \cdot [(t - t^{*})/(T - t^{*})] + RW_{Ass} \cdot [(T - t)/(T - t^{*})]$$

jossa

▼M17

RW^{*} = 92 artiklan 4 kohdan a alakohdassa tarkoitettu riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä;

▼M5

RW_{Ass} = riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä, jota sovellettaisiin tasasuhteisesti laskettuna arvopaperistettuihin vastuisiin, jos niitä ei olisi arvopaperistettu;

▼M5

RW_{SP} = 251 artiklan mukaisesti laskettu riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä, jota sovellettaisiin, jos maturiteettieroa ei olisi;

T = vuosina ilmaistu arvopaperistettujen vastuiden maturiteetti;

t = vuosina ilmaistu luottosuojan maturiteetti;

t* = 0,25.

253 artikla

Riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän vähentäminen

1. Jos arvopaperistamispositioihin sovelletaan tämän jakson mukaisesti 1 250 prosentin riskipainoa, laitokset voivat vähentää tällaisen position vastuuarvon ydinpääomastaan (CET 1) 36 artiklan 1 kohdan k alakohdan mukaisesti vaihtoehtona sille, että ne ottaisivat positiot huomioon laskiessaan riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärää. Tällöin vastuuarvoa laskettaessa voidaan ottaa huomioon hyväksytty vastikkeellinen luottosuoja 249 artiklan mukaisesti.

2. Jos laitos soveltaa 1 kohdassa tarkoitettua vaihtoehtoa, se voi vähentää 36 artiklan 1 kohdan k alakohdan mukaisesti vähennetyn määrän 268 artiklassa määritetystä enimmäispääomavaatimuksesta, joka laskettaisiin arvopaperistettujen vastuiden osalta, ikään kuin niitä ei olisi arvopaperistettu.

2 alajakso

Menetelmähierarkia ja yleiset parametrit

254 artikla

Menetelmien hierarkia

1. Laitosten on sovellettava yhtä 3 alajaksossa säädetyistä menetelmistä riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän laskemiseen seuraavan hierarkian mukaisesti:

a) jos 258 artiklassa säädetyt edellytykset täyttyvät, laitoksen on sovellettava SEC-IRBA-menetelmää 259 ja 260 artiklan mukaisesti;

b) jos SEC-IRBA-menetelmää ei voida soveltaa, laitoksen on sovellettava SEC-SA-menetelmää 261 ja 262 artiklan mukaisesti;

c) jos SEC-SA-menetelmää ei voida soveltaa, laitoksen on sovellettava SEC-ERBA-menetelmää 263 ja 264 artiklan mukaisesti luokiteltuihin positioihin tai positioihin, joihin voidaan soveltaa johdettua luottoluokitusta.

2. Laitoksen on sovellettava SEC-ERBA-menetelmää SEC-SA-menetelmän sijasta luokiteltuihin positioihin tai positioihin, joihin voidaan soveltaa johdettua luottoluokitusta, kussakin seuraavista tapauksista:

▼M5

a) jos SEC-SA-menetelmän soveltaminen johtaisi yli 25 prosentin riskipainoon YLS-arvopaperistamispositioiksi hyväksyttävien positioiden kohdalla;

b) jos SEC-SA-menetelmän soveltaminen johtaisi yli 25 prosentin riskipainoon tai SEC-ERBA-menetelmän soveltaminen johtaisi yli 75 prosentin riskipainoon sellaisten positioiden kohdalla, joita ei voida hyväksyä YLS-arvopaperistamispositioiksi;

c) arvopaperistamisliiketoimien vakuutena on autolaina-, autoleasingsopimus- ja laiteleasingsopimuskannat.

3. Tapauksissa, joita 2 kohta ei kata, ja poiketen siitä, mitä 1 kohdan b alakohdassa säädetään, laitos voi päättää soveltaa SEC-ERBA-menetelmää SEC-SA-menetelmän sijasta kaikkiin luokiteltuihin arvopaperistamispositioihinsa tai positioihin, joihin voidaan soveltaa johdettua luottoluokitusta.

Ensimmäisen alakohdan soveltamiseksi laitoksen on ilmoitettava päätöksestään toimivaltaiselle viranomaiselle viimeistään 17 päivänä marraskuuta 2018.

Laitoksen on ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselleen mahdollisesta myöhemmin tehdystä päätöksestä muuttaa edelleen kaikkiin sen luokiteltuihin arvopaperistamispositioihin sovellettua menetelmää ennen kyseistä päätöstä välittömästi seuraavaa 15 päivää marraskuuta.

Ellei toimivaltainen viranomainen esitä vastalausetta tapauksen mukaan toisessa tai kolmannessa alakohdassa tarkoitettua määräaikaa välittömästi seuraavaan 15 päivään joulukuuta mennessä, laitoksen ilmoittama päätös tulee voimaan seuraavan vuoden 1 päivästä tammikuuta ja on voimassa, kunnes myöhemmin ilmoitettu päätös tulee voimaan. Laitos ei saa soveltaa erilaisia menetelmiä saman vuoden aikana.

4. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, toimivaltaiset viranomaiset voivat tapauskohtaisesti kieltää laitoksia soveltamasta SEC-SA-menetelmää, jos SEC-SA-menetelmän soveltamisesta johtuva riskipainotettu vastuuerä ei ole oikeassa suhteessa laitokselle tai rahoitusvakaudelle aiheutuviin riskeihin, muun muassa muttei yksinomaan arvopaperistettujen vastuiden luottoriskiin. Sellaisten vastuiden tapauksessa, joita ei voida hyväksyä YLS-arvopaperistamispositioiksi, on kiinnitettävä erityistä huomiota arvopaperistamisiin, joilla on erittäin monimutkaisia tai riskialttiita piirteitä.

5. Rajoittamatta tämän artiklan 1 kohdan soveltamista laitos voi 266 artiklan mukaisesti ja edellyttäen, että 265 artiklassa vahvistetut edellytykset täyttyvät, soveltaa sisäistä arviointimenetelmää sellaisten riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän laskemiseen, jotka koskevat ABCP-ohjelmaan tai -liiketoimeen kuuluvia luokittelemattomia positioita. Jos laitos on saanut luvan soveltaa sisäistä arviointimenetelmää 265 artiklan 2 kohdan mukaisesti ja tietty positio ABCP-ohjelmassa tai -liiketoimessa kuuluu tällaisen luvan soveltamisalaan, laitoksen on sovellettava kyseistä menetelmää kyseisen position riskipainotetun vastuuerän laskemiseen.

6. Laitosten on sovellettava uudelleenarvopaperistamispositioon SEC-SA-menetelmää 261 artiklan mukaisesti 269 artiklassa säädetyin mukautuksin.

▼M5

7. Arvopaperistamispositioihin on kaikissa muissa tapauksissa sovellettava 1 250 prosentin riskipainoa.

8. Toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava EPV:lle kaikki tämän artiklan 3 kohdan nojalla tehdyt ilmoitukset. EPV seuraa tämän artiklan vaikutusta pääomavaatimuksiin sekä tämän artiklan 4 kohtaan liittyviä erilaisia valvontakäytäntöjä, raportoi komissiolle vuosittain havainnoistaan ja laatii ohjeita asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan mukaisesti.

255 artikla

K_{IRB}- ja K_{SA}-arvon määrittäminen

1. Jos laitos soveltaa SEC-IRBA-menetelmää 3 alajakson mukaisesti, laitoksen on laskettava K_{IRB}-arvo 2–5 kohdan mukaisesti.

2. Laitosten on määritettävä K_{IRB}-arvo siten, että riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä, joka laskettaisiin 3 luvun mukaisesti arvopaperistetuista vastuista, ikään kuin niitä ei olisi arvopaperistettu, kerrotaan 8 prosentilla ja jaetaan arvopaperistettujen vastuiden vastuuarvolla. K_{IRB}-arvo on ilmaistava desimaalilukuna välillä nolla ja yksi.

3. K_{IRB}-arvoa laskettaessa riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärään, joka laskettaisiin 3 luvun mukaisesti arvopaperistetuista vastuista, sisällytetään:

a) kaikkiin arvopaperistettuihin vastuisiin liittyvien odotettujen tappioiden määrä, mukaan lukien maksukyvyttömyystilassa olevat arvopaperistetut vastuut, jotka edelleen kuuluvat kantaan 3 luvun mukaisesti; ja

b) kaikkiin arvopaperistettuihin vastuisiin liittyvien odottamattomien tappioiden määrä, mukaan lukien kantaan 3 luvun mukaisesti kuuluvat maksukyvyttömyystilassa olevat arvopaperistetut vastuut.

4. Laitokset voivat arvopaperistettujen vastuiden K_{IRB}-arvoa laskiessaan noudattaa 3 luvun säännöksiä, jotka koskevat ostettujen saamisten pääomavaatimuksia. Tätä tarkoitusta varten vähittäisvastuita käsitellään samalla tavalla kuin ostettuja vähittäissaamisia ja muita kuin vähittäisvastuita samalla tavalla kuin ostettuja yrityssaamisia.

5. Laitosten on laskettava K_{IRB}-arvo erikseen arvopaperistettuihin vastuisiin liittyvälle laimentumisriskille, jos laimentumisriski on näiden vastuiden kannalta merkittävä.

Jos laimentumis- ja luottoriskitappioita käsitellään arvopaperistamisessa kokonaisuutena, laitosten on yhdistettävä 3 alajaksoa sovellettaessa laimentumisen K_{IRB}-arvo ja luottoriskin K_{IRB}-arvo yhdeksi K_{IRB}-arvoksi. Yhden ainoan vararahaston tai ylivakuuden pitämistä sekä luotto- että laimentumisriskistä aiheutuvien tappioiden kattamiseen voidaan pitää osoituksena siitä, että näitä riskejä käsitellään kokonaisuutena.

▼M5

Jos laimentumis- ja luottoriskiä ei käsitellä arvopaperistamisessa kokonaisuutena, laitosten on muutettava toisessa alakohdassa säädettyä käsittelyä siten, että laimentumisriskin K_{IRB}-arvo ja luottoriskin K_{IRB}-arvo yhdistetään varovaisuutta noudattaen.

6. Jos laitos soveltaa SEC-SA-menetelmää 3 alajakson mukaisesti, sen on laskettava K_{SA}-arvo siten, että riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä, joka laskettaisiin 2 luvun mukaisesti arvopaperistetuista vastuista, ikään kuin niitä ei olisi arvopaperistettu, kerrotaan 8 prosentilla ja jaetaan arvopaperistettujen vastuiden arvolla. K_{SA}-arvo on ilmaistava desimaalilukuna välillä nolla ja yksi.

Tätä kohtaa sovellettaessa laitosten on laskettava arvopaperistettujen vastuiden arvo vähentämättä siitä erityisiä luottoriskioikaisuja ja muita arvonoikaisuja 34 ja 110 artiklan mukaisesti, tai muita omien varojen vähennyksiä.

7. Jos arvopaperistamisrakenteeseen kuuluu arvopaperistamista varten perustettu erillisyhtiö, kaikkia erillisyhtiön vastuita, jotka liittyvät arvopaperistamiseen, on 1–6 kohtaa sovellettaessa käsiteltävä arvopaperistettuina vastuina. Rajoittamatta edellisen virkkeen soveltamista laitos voi K_{IRB}- tai K_{SA}-arvoa laskiessaan vähentää erillisyhtiön vastuut arvopaperistettujen vastuiden kannasta, jos erillisyhtiön vastuista aiheutuva riski ei ole merkittävä tai jos se ei vaikuta laitoksen arvopaperistamispositioon.

Jos vastikkeellisissa synteettisissä arvopaperistamisissa kertyy merkittäviä tuottoja siitä, että arvopaperistamispositioiden takaisinmaksun vakuutena olevia, erillisyhtiön luottoriskin vaihtolainoja (credit-linked notes) tai muita vastikkeellisia velvoitteita lasketaan liikkeelle, nämä tuotot on sisällytettävä K_{IRB}- tai K_{SA} i-arvon laskelmiin, jos vakuuteen liittyvään luottoriskiin sovelletaan etuoikeusluokkiin perustuvaa tappioiden jakamista.

8. EPV antaa asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan mukaisesti tämän artiklan 5 kohdan kolmannen alakohdan soveltamista varten ohjeita asianmukaisista menetelmistä yhdistää laimentumis- ja luottoriskien K_{IRB}-arvot, jos näitä riskejä ei käsitellä kokonaisuutena arvopaperistamisessa.

9. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset niiden edellytysten yksityiskohtaisemmaksi määrittämiseksi, joiden perusteella laitosten sallitaan laskevan arvopaperistettujen vastuiden kantojen K_{IRB}-arvo 4 kohdan mukaisesti erityisesti seuraavien osalta:

a) sisäiset luottokäytänteet ja mallit K_{IRB}-arvon laskemiselle arvopaperistamisissa;

b) arvopaperistettuun vastuiden kantaan liittyvien eri riskitekijöiden käyttö ja jos mainittua kantaa koskevia riittävän tarkkoja tai luotettavia tietoja ei ole saatavilla, epäsuorien tietojen käyttö PD- ja LGD-estimaattien määrittämiseen; ja

c) asianmukaista huolellisuutta koskevat vaatimukset saamisten myyjien tai muiden alullepanijoiden toimien ja menettelytapojen valvomiseksi.

EPV toimittaa kyseisten teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 18 päivänä tammikuuta 2019.

▼M5

Siirretään komissiolle valta täydentää tätä asetusta hyväksymällä tämän kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

256 artikla

Kiinnittämispisteen (A) ja irrottamispisteen (D) määrittely

1. Edellä olevaa 3 alajaksoa sovellettaessa laitosten on vahvistettava kiinnittämispiste (A) sen raja-arvon kohdalle, jossa arvopaperistettujen vastuiden kannan tappioita aletaan kohdentaa asianomaiselle arvopaperistamispositiolle.

Kiinnittämispiste (A) on ilmaistava desimaaliarvona välillä nolla ja yksi, ja sen on oltava yhtä suuri kuin suurempi kahdesta seuraavasta eli nollasta ja suhdeluvusta, joka saadaan, kun arvopaperistettujen vastuiden kannan maksamatta olevasta määrästä vähennetään kaikkien niiden etuoikeusluokkien maksamatta oleva määrä, jotka ovat parempia tai yhtä hyviä kuin asianomaisen arvopaperistamisposition, mukaan lukien itse vastuu, etuoikeusluokka, ja kun näin saatu erotus jaetaan kaikkien arvopaperistettujen vastuiden maksamatta olevalla määrällä.

2. Edellä olevaa 3 alajaksoa sovellettaessa laitosten on vahvistettava irrottamispiste (D) sen raja-arvon kohdalle, jossa arvopaperistettujen vastuiden kannan tappiot johtaisivat siihen, että asianomaisen arvopaperistamisposition sisältävä etuoikeusluokka menettäisi pääomansa kokonaan.

Irrottamispiste (D) on ilmaistava desimaaliarvona välillä nolla ja yksi, ja sen on oltava yhtä suuri kuin suurempi kahdesta seuraavasta eli nollasta ja suhdeluvusta, joka saadaan, kun arvopaperistettujen vastuiden kannan maksamatta olevasta määrästä vähennetään kaikkien niiden etuoikeusluokkien maksamatta oleva määrä, jotka ovat parempia kuin asianomaisen arvopaperistamisposition etuoikeusluokka, ja kun näin saatu erotus jaetaan kaikkien arvopaperistettujen vastuiden maksamatta olevalla määrällä.

3. Edellä olevaa 1 ja 2 kohtaa sovellettaessa laitosten on käsiteltävä ylivakuuksia ja vastikkeellisia varantotilejä etuoikeusluokkina ja omaisuuseriä, jotka muodostavat tällaiset varantotilit, arvopaperistettuina vastuina.

4. Edellä olevaa 1 ja 2 kohtaa sovellettaessa laitosten on jätettävä huomiotta muut kuin vastikkeelliset varantotilit ja omaisuuserät, jotka eivät paranna luottokelpoisuutta, kuten ne, jotka tarjoavat ainoastaan maksuvalmiustukea, sekä valuutta- ja korkoswapit ja käteisvakuustilit, jotka liittyvät kyseisiin arvopaperistamispositioihin. Laitoksen on käsiteltävä vastikkeellisia varantotilejä ja omaisuuseriä, jotka parantavat luottokelpoisuutta, arvopaperistamispositioina vain siltä osin kuin kyseiset tilit ja omaisuuserät ovat tappionsietokykyisiä.

5. Jos saman liiketoimen kahdella tai useammalla positiolla on eri maturiteetit mutta ne jakavat tappiot tasasuhteessa, kiinnittämispisteiden (A) ja irrottamispisteiden (D) on perustuttava näiden positioiden yhteenlaskettuun maksamatta olevaan määrään, ja siitä seuraavien kiinnittämispisteiden (A) ja irrottamispisteiden (D) on oltava samat.

▼M13

6. Synteettisen arvopaperistamisen kiinnittämispisteitä (A) ja irrottamispisteitä (D) laskettaessa arvopaperistamisen alullepanevan laitoksen on käsiteltävä etuoikeusluokkana arvopaperistamisposition vastuuarvoa, joka vastaa 248 artiklan 1 kohdan e alakohdassa tarkoitettua synteettistä hintaeroa, ja mukautettava muiden hallussaan pitämien etuoikeusluokkien kiinnittämispisteitä (A) ja irrottamispisteitä (D) lisäämällä kyseinen vastuuarvo arvopaperistettujen vastuiden kannan maksamatta olevaan määrään. Muu laitos kuin alullepaneva laitos ei saa tehdä tätä mukautusta.

▼M5

257 artikla

Etuoikeusluokan maturiteetin (M_T) määrittäminen

1. Edellä olevaa 3 alajaksoa sovellettaessa, ja jollei 2 kohdasta muuta johdu, laitokset voivat laskea etuoikeusluokan maturiteetin (M_T) joko

a) etuoikeusluokan sopimusperusteisten erääntyvien maksujen painotettuna keskimääräisenä maturiteettina seuraavan kaavan mukaisesti:

$$\sum_t t \cdot CF_t / \sum_t CF_t,$$

jossa CF_t merkitsee kaikkia sopimusperusteisia maksuja (pääoma, korot ja palkkiot), jotka lainanottajan on maksettava ajanjakson t aikana; tai

b) etuoikeusluokan lainmukaisena lopullisena maturiteettina seuraavan kaavan mukaisesti:

$$M_T = 1 + (M_L - 1) * 80\ \%,$$

jossa M_L on etuoikeusluokan lainmukainen lopullinen maturiteetti.

2. Edellä olevaa 1 kohtaa sovellettaessa etuoikeusluokan maturiteetin (M_T) on oltava kaikissa tapauksissa vähintään yksi vuosi ja enintään viisi vuotta.

3. Jos laitokselle voi aiheutua tappioita arvopaperistetuista vastuista sopimuksen perusteella, laitoksen on määritettävä arvopaperistamisposition maturiteetti ottamalla huomioon sopimuksen maturiteetti sekä tällaisten arvopaperistettujen vastuiden pisin maturiteetti. Uudistettavien vastuiden osalta on sovellettava pisintä sopimuksen mukaista maturiteettia, joka uusiutumisjakson aikana uudistettavalla vastuulla voi olla jäljellä.

4. EPV seuraa tämän alan eri käytäntöjä kiinnittäen erityistä huomiota tämän artiklan 1 kohdan a alakohdan soveltamiseen ja antaa 31 päivään joulukuuta 2019 mennessä ohjeita asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan mukaisesti.

▼M5

3 alajakso

Riskipainotettujen vastuuerien laskentamenetelmät

258 artikla

Edellytykset sisäisten luottoluokitusten menetelmän (SEC-IRBA) käyttämiselle

1. Laitosten on käytettävä SEC-IRBA-menetelmää riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän laskemisessa arvopaperistamisposition osalta, kun seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) position vakuutena on IRB- tai sekakanta, viimeksi mainitussa tapauksessa edellyttäen, että laitos pystyy laskemaan K_{IRB}-arvon 3 jakson mukaisesti vähintään 95 prosentille arvopaperistetusta vastuuerästä;

b) saatavilla on riittävästi tietoa arvopaperistetuista vastuista, jotta laitos pystyy laskemaan K_{IRB}-arvon; ja

c) laitosta ei ole estetty käyttämästä SEC-IRBA-menetelmää tietylle arvopaperistamispositiolle 2 kohdan mukaisesti.

2. Toimivaltaiset viranomaiset voivat tapauskohtaisesti estää SEC-IRBA-menetelmän käyttämisen, jos arvopaperistamisilla on erittäin monimutkaisia tai riskialttiita piirteitä. Näitä tarkoituksia varten seuraavia ominaisuuksia voidaan pitää erittäin monimutkaisina tai riskialttiina:

a) luottokelpoisuuden parantaminen, joka voi heikentyä muista syistä kuin salkun tappioista;

b) arvopaperistettujen vastuiden kannat, joiden sisäinen korrelaatio on suuri, koska riskit ovat keskittyneet yksittäisille aloille tai maantieteellisille alueille;

c) liiketoimet, joiden arvopaperistamispositioiden takaisinmaksu on erittäin riippuvainen riskitekijöistä, jotka eivät näy K_{IRB}-arvossa; tai

d) erittäin monimutkainen tappioiden jakaminen etuoikeusluokkiin.

259 artikla

Riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän laskeminen SEC-IRBA-menetelmää sovellettaessa

1. SEC-IRBA-menetelmän mukaisesti arvopaperistamisposition riskipainotettu vastuuerä lasketaan kertomalla 248 artiklan mukaisesti laskettu position vastuuarvo sovellettavalla riskipainolla (RW), joka määritetään seuraavasti ja on kaikissa tapauksissa vähintään 15 prosenttia:

$RW = 1\,250\ \%$ kun $D \leq K_{IRB}$

$RW = 12{,}5 \cdot K_{SSFA(K_{IRB})}$ kun $A \geq K_{IRB}$

$$RW = \left[\left(\frac{K_{IRB}-A}{D-A}\right) \cdot 12.5\right] + \left[\left(\frac{D-K_{IRB}}{D-A}\right) \cdot 12.5 \cdot K_{SSFA(K_{IRB})}\right] \quad \text{kun } A < K_{IRB} < D$$

▼M5

jossa

K_{IRB} on arvopaperistettujen vastuiden kannan pääomavaatimus sellaisena kuin se on määritelty 255 artiklassa;

D on 256 artiklan mukaisesti määritelty irrottamispiste

A on 256 artiklan mukaisesti määritelty kiinnittämispiste

$$K_{SSFA(K_{IRB})} = \frac{e^{a \cdot u} - e^{a \cdot l}}{a(u - l)}$$

jossa

$a = -(1/(p * K_{IRB}))$

$u = D - K_{IRB}$

$l = \max(A - K_{IRB}; 0)$

jossa

$$p = \max\left[0{,}3;\ (A + B^{*}(1/N) + C^{*}K_{IRB} + D^{*}LGD + E^{*}M_{T})\right]$$

jossa

N on vastuiden efektiivinen lukumäärä arvopaperistettujen vastuiden kannassa 4 kohdan mukaisesti laskettuna;

LGD on vastuilla painotettu keskimääräinen tappio-osuus arvopaperistettujen vastuiden kannassa 5 kohdan mukaisesti laskettuna;

M_T on 257 artiklan mukaisesti määritetty etuoikeusluokan maturiteetti.

Parametrit A, B, C, D ja E on määritettävä seuraavan hakutaulukon mukaisesti:

		A	B	C	D	E
Muut kuin vähittäisvastuut	Ylin, hajautunut (N ≥ 25)	0	3,56	–1,85	0,55	0,07
	Ylin, keskittynyt (N < 25)	0,11	2,61	–2,91	0,68	0,07
	Alempi, hajautunut (N ≥ 25)	0,16	2,87	–1,03	0,21	0,07
	Alempi, keskittynyt (N < 25)	0,22	2,35	–2,46	0,48	0,07
Vähittäisvastuut	Ylin	0	0	–7,48	0,71	0,24
	Alempi	0	0	–5,78	0,55	0,27

2. Jos arvopaperistettu IRB-kanta koostuu vähittäisvastuista ja muista kuin vähittäisvastuista, kanta jaetaan yhteen vähittäisvastuiden alakantaan ja yhteen muiden kuin vähittäisvastuiden alakantaan, ja kullekin alakannalle arvioidaan erillinen p-parametri (ja vastaavat riskiparametrit N, K_{IRB} ja LGD). Tämän jälkeen on laskettava liiketoimen p-parametrin painotettu keskiarvo kunkin alakannan p-parametrin sekä kunkin alakannan vastuiden nimellisen koon perusteella.

▼M5

3. Jos laitos soveltaa SEC-IRBA-menetelmää sekakantaan, p-parametrin laskemisen on perustuttava arvopaperistettuihin vastuisiin, joihin sovelletaan ainoastaan IRB-menetelmää. Arvopaperistettuja vastuita, joihin sovelletaan standardimenetelmää, ei tällöin oteta huomioon.

4. Vastuiden efektiivinen lukumäärä (N) lasketaan seuraavasti:

$$N = \frac{(\sum_i EAD_i)^2}{\sum_i EAD_i^2}$$

jossa EAD_i on kannan i:nteen vastuuseen liittyvä vastuuerä.

Samaan velalliseen kohdistuvat useat vastuut on konsolidoitava ja käsiteltävä yhtenä vastuuna.

5. Vastuilla painotettu keskimääräinen LGD on laskettava seuraavasti:

$$LGD = \frac{\sum_i LGD_i \cdot EAD_i}{\sum_i EAD_i}$$

jossa LGD_i on i:nteen velalliseen kohdistuviin kaikkiin vastuisiin liittyvä keskimääräinen LGD.

Kun ostettujen saamisten luotto- ja laimentumisriskiä hallinnoidaan arvopaperistamisessa kokonaisuutena, LGD:n arvona on pidettävä luottoriskin LGD:n painotettua keskiarvoa sekä 100 prosenttia laimentumisriskin LGD:stä. Painot ovat luottoriskin ja laimentumisriskin yksittäisiä IRB-menetelmän mukaisia pääomavaatimuksia. Tätä varten voidaan yhden vararahaston tai ylivakuuden pitäminen luotto- tai laimentumisriskistä aiheutuvien tappioiden kattamiseen pitää osoituksena siitä, että näitä riskejä hallinnoidaan kokonaisuutena.

6. Jos kannan suurimman arvopaperistetun vastuun (C_1) osuus on enintään 3 prosenttia, laitokset voivat käyttää seuraavaa yksinkertaistettua menetelmää laskeakseen N:n ja vastuilla painotetut keskimääräiset LGD:t:

$$N = \left(C_1 \cdot C_m + \left(\frac{C_m - C_1}{m - 1} \right) \cdot \max\{1 - m \cdot C_1, 0\} \right)^{-1}$$

$$LGD = 0{,}50$$

jossa

C_m on kannan osuus, joka vastaa suurimpien m-vastuiden yhteismäärää; ja

m on laitoksen määrittämä.

▼M5

Jos vain C_1 on saatavilla, ja sen määrä on enintään 0,03, laitos voi määrittää LGD:n arvoon 0,50 ja N:n arvoon $1/C_1$.

7. Jos position vakuutena on sekakanta ja laitos pystyy laskemaan K_{IRB}-arvon vähintään 95 prosentille arvopaperistetuista vastuueristä 258 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti, laitoksen on laskettava arvopaperistettujen vastuiden kannan pääomavaatimus seuraavasti:

$$d \cdot K_{IRB} + (1 - d) \cdot K_{SA},$$

jossa

d on niiden arvopaperistettujen vastuiden vastuuerän osuus, jolle laitos voi laskea K_{IRB}-arvon kaikkien arvopaperistettujen vastuiden vastuuerälle.

8. Jos laitoksella on arvopaperistamispositio johdannaisen muodossa markkinariskeiltä, muun muassa korko- tai valuuttariskeiltä suojautumiseksi, laitos voi antaa tälle johdannaiselle johdetun riskipainon, joka vastaa tämän artiklan mukaan lasketun vertailuposition riskipainoa.

Ensimmäistä alakohtaa sovellettaessa vertailuposition on oltava positio, joka on kaikilta osin etuoikeusasemaltaan sama kuin johdannainen, tai jos tällaista etuoikeusasemaltaan samaa positiota ei ole, positio, joka on etuoikeudeltaan johdannaista välittömästi huonompi.

260 artikla

YLS-arvopaperistamisten käsittely SEC-IRBA-menetelmää sovellettaessa

SEC-IRBA-menetelmän mukaisesti position riskipaino YLS-arvopaperistamisessa lasketaan 259 artiklan mukaisesti seuraavin muutoksin:

parhaimpiin etuoikeusluokkiin kuuluvaan arvopaperistamispositioon sovellettava vähimmäisriskipaino = 10 %

$$p = \max [0{,}3;\ 0{,}5 \cdot (A + B \cdot (1/N) + C \cdot K_{IRB} + D \cdot LGD + E \cdot M_T)]$$

261 artikla

Riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän laskeminen standardimenetelmää sovellettaessa (SEC-SA)

1. SEC-SA-menetelmän mukaisesti position riskipainotettu vastuuerä arvopaperistamisessa lasketaan kertomalla 248 artiklan mukaisesti laskettu position vastuuarvo sovellettavalla riskipainolla, joka määritetään seuraavasti ja on kaikissa tapauksissa vähintään 15 prosenttia:

▼M5

$RW = 1\,250\ \%$ kun $D \leq K_A$

$RW = 12{,}5 \cdot K_{SSFA(K_A)}$ kun $A \geq K_A$

$RW = \left[\left(\frac{K_A - A}{D - A}\right) \cdot 12.5\right] + \left[\left(\frac{D - K_A}{D - A}\right) \cdot 12.5 \cdot K_{SSFA(K_A)}\right]$ kun $A < K_A < D$

jossa

D on 256 artiklan mukaisesti määritetty irrottamispiste;

A on 256 artiklan mukaisesti määritetty kiinnittämispiste;

K_A on 2 kohdan mukaisesti laskettava parametri;

$$K_{SSFA(K_A)} = \frac{e^{a \cdot u} - e^{a \cdot l}}{a(u - l)}$$

jossa

$a = -(1/(p \cdot K_A))$

$u = D - K_A$

$l = \max(A - K_A; 0)$

p = 1, kun kyse on arvopaperistetusta vastuusta, joka ei ole uudelleenarvopaperistettu vastuu

2. Edellä olevan 1 kohdan soveltamiseksi K_A lasketaan seuraavasti:

$$K_A = (1 - W) \cdot K_{SA} + W \cdot 0.5$$

jossa

K_{SA} on arvopaperistettujen vastuiden kannan pääomavaatimus sellaisena kuin se määritellään 255 artiklassa;

W =

a) maksukyvyttömyystilassa olevien vastuiden nimellismäärän summan suhde

b) kaikkien arvopaperistettujen vastuiden nimellismäärän summaan.

Tätä varten maksukyvyttömyystilassa olevalla vastuulla tarkoitetaan arvopaperistettua vastuuta, joka on i) ollut erääntyneenä vähintään 90 päivää; ii) konkurssi- tai maksukyvyttömyysmenettelyn kohteena; iii) ulosmittauksen tai vastaavan menettelyn kohteena; tai iv) maksukyvyttömyystilassa arvopaperistamisesta laadittujen asiakirjojen mukaisesti.

Jos laitos ei tiedä arvopaperistettujen vastuiden erääntyneisyyttä osuudelle, joka vastaa enintään 5 prosenttia kannasta, laitos voi soveltaa SEC-SA-menetelmää, jolloin K_A-arvon laskennassa on sovellettava seuraavaa oikaisua:

▼M5

$$K_A = \left(\frac{EAD_{\text{alapooli 1 jossa W tiedetään}}}{\text{EAD yhteensä}} \times K_A^{\text{alapooli 1 jossa W tiedetään}} \right) + \frac{EAD_{\text{alapooli 2 jossa W tuntematon}}}{\text{EAD yhteensä}}$$

Jos laitos ei tiedä arvopaperistettujen vastuiden erääntyneisyyttä osuudelle, joka vastaa yli 5 prosenttia kannasta, positioon on sovellettava 1 250 prosentin riskipainoa arvopaperistamisessa.

3. Jos laitoksella on arvopaperistamispositio johdannaisen muodossa markkinariskeiltä, mukaan lukien korko- tai valuuttariskeiltä, suojautumiseksi, laitos voi antaa tälle johdannaiselle johdetun riskipainon, joka vastaa tämän artiklan mukaisesti lasketun vertailuposition riskipainoa.

Tätä kohtaa sovellettaessa vertailuposition on oltava positio, joka on kaikilta osin etuoikeusasemaltaan sama kuin johdannainen, tai jos tällaista etuoikeusasemaltaan samaa positiota ei ole, positio, joka on etuoikeudeltaan johdannaista välittömästi huonompi.

262 artikla

YLS-arvopaperistamisten käsittely SEC-SA-menetelmää sovellettaessa

SEC-SA-menetelmän mukaisesti position riskipaino YLS-arvopaperistamisessa lasketaan 261 artiklan mukaisesti seuraavin muutoksin:

parhaimpiin etuoikeusluokkiin kuuluviin arvopaperistamispositioihin sovellettava vähimmäisriskipaino = 10 %

p = 0,5

263 artikla

Riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän laskeminen ulkoisten luottoluokitusten menetelmää sovellettaessa (SEC-ERBA)

1. SEC-ERBA-menetelmän mukaisesti arvopaperistamisposition riskipainotettu vastuuerä lasketaan kertomalla 248 artiklan mukaisesti laskettu position vastuuarvo sovellettavalla riskipainolla tämän artiklan mukaisesti.

2. Lyhytaikaisen luottoluokituksen saaneisiin vastuisiin, tai jos lyhytaikaiseen luottoluokitukseen perustuva luokitus voi olla johdettu 7 kohdan mukaisesti, on sovellettava seuraavia riskipainoja:

Taulukko 1

Luottoluokka	1	2	3	Kaikki muut luottoluokitukset
Riskipaino	15 %	50 %	100 %	1 250 %

3. Pitkäaikaisen luottoluokituksen saaneisiin vastuisiin, tai jos pitkäaikaiseen luottoluokitukseen perustuva luokitus voi olla johdettu tämän artiklan 7 kohdan mukaisesti, on sovellettava taulukossa 2 säädettyjä riskipainoja, jotka mukautetaan tapauksen mukaan etuoikeusluokan maturiteetilla (M_T) 257 artiklan ja tämän artiklan 4 kohdan mukaisesti, ja muun etuoikeusluokan tiheydellä, tämän artiklan 5 kohdan mukaisesti:

▼**M5**

Taulukko 2

Luottoluokka	Ylin etuoikeusluokka		Muu (ohut) etuoikeusluokka	
	Etuoikeusluokan maturiteetti (M_T)		Etuoikeusluokan maturiteetti (M_T)	
	1 vuosi	5 vuotta	1 vuosi	5 vuotta
1	15 %	20 %	15 %	70 %
2	15 %	30 %	15 %	90 %
3	25 %	40 %	30 %	120 %
4	30 %	45 %	40 %	140 %
5	40 %	50 %	60 %	160 %
6	50 %	65 %	80 %	180 %
7	60 %	70 %	120 %	210 %
8	75 %	90 %	170 %	260 %
9	90 %	105 %	220 %	310 %
10	120 %	140 %	330 %	420 %
11	140 %	160 %	470 %	580 %
12	160 %	180 %	620 %	760 %
13	200 %	225 %	750 %	860 %
14	250 %	280 %	900 %	950 %
15	310 %	340 %	1 050 %	1 050 %
16	380 %	420 %	1 130 %	1 130 %
17	460 %	505 %	1 250 %	1 250 %
Kaikki muut	1 250 %	1 250 %	1 250 %	1 250 %

4. Jotta laitokset voivat määrittää riskipainon etuoikeusluokille, joiden maturiteetti on 1–5 vuotta, niiden on tehtävä lineaarinen interpolointi yhden ja viiden vuoden maturiteettiin vastaavasti taulukon 2 mukaisesti sovellettavien riskipainojen välillä.

5. Etuoikeusluokan tiheyden huomioon ottamiseksi laitosten on laskettava muun etuoikeusluokan riskipaino seuraavasti:

$$RW = [\text{RW sen jälkeen, kun on tehty maturiteettia koskeva oikaisu 4 kohdan mukaisesti}] \cdot [1 - \min(T;\ 50\ \%)]$$

jossa

T = etuoikeusluokan tiheys mitattuna D – A

jossa

D on 256 artiklan mukaisesti määritelty irrottamispiste

A on 256 artiklan mukaisesti määritelty kiinnittämispiste

▼M5

6. Edellä olevan 3, 4 ja 5 kohdan mukaisesti tuloksena saatavat muiden etuoikeusluokkien riskipainot ovat vähintään 15 prosenttia. Lisäksi tuloksena saatavat riskipainot eivät saa olla pienempiä kuin riskipaino, joka vastaa hypoteettista saman arvopaperistamisen ylintä etuoikeusluokkaa, jolla on sama luottoluokitus ja maturiteetti.

7. Käyttäessään johdettuja luottoluokituksia laitoksen on annettava luokittelemattomalle positiolle johdettu luottoluokitus, joka vastaa sellaisen luokitellun vertailuposition luottoluokitusta, joka täyttää kaikki seuraavat edellytykset:

a) vertailupositio on kaikilta osin etuoikeusasemaltaan sama kuin luokittelematon arvopaperistamispositio, tai jos etuoikeusasemaltaan samoja positioita ei ole, vertailupositio on etuoikeudeltaan luokittelematonta positiota välittömästi huonompi;

b) vertailupositio ei hyödy mistään kolmannen osapuolen takauksesta tai muusta luottokelpoisuutta parantavasta tekijästä, joita ei voida käyttää luokittelemattomaan positioon;

c) vertailuposition maturiteetin on oltava yhtä pitkä tai pidempi kuin kyseisen luokittelemattoman position;

d) johdettuja luottoluokituksia on päivitettävä jatkuvasti, jotta voidaan ottaa huomioon vertailupositioiden luottoluokituksissa tapahtuneet muutokset.

8. Jos laitoksella on arvopaperistamispositio johdannaisen muodossa markkinariskeiltä, mukaan lukien korko- tai valuuttariskeiltä, suojautumiseksi, laitos voi antaa tälle johdannaiselle johdetun riskipainon, joka vastaa tämän artiklan mukaisesti lasketun vertailuposition riskipainoa.

Ensimmäistä alakohtaa sovellettaessa vertailuposition on oltava positio, joka on kaikilta osin etuoikeusasemaltaan sama kuin johdannainen, tai jos tällaista etuoikeusasemaltaan samaa positiota ei ole, positio, joka on etuoikeudeltaan johdannaista välittömästi huonompi.

264 artikla

YLS-arvopaperistamisten käsittely SEC-ERBA-menetelmää sovellettaessa

1. SEC-ERBA-menetelmän mukaisesti position riskipaino YLS-arvopaperistamisessa lasketaan 263 artiklan mukaisesti, jollei tässä artiklassa säädetyistä muutoksista muuta johdu.

2. Lyhytaikaisen luottoluokituksen saaneisiin vastuisiin, tai jos lyhytaikaiseen luottoluokitukseen perustuva luokitus voi olla johdettu 263 artiklan 7 kohdan mukaisesti, on sovellettava seuraavia riskipainoja:

▼**M5**

Taulukko 3

Luottoluokka	1	2	3	Kaikki muut luottoluokitukset
Riskipaino	10 %	30 %	60 %	1 250 %

3. Pitkäaikaisen luottoluokituksen saaneiden vastuiden, tai jos pitkäaikaiseen luottoluokitukseen perustuva luokitus voi olla johdettu 263 artiklan 7 kohdan mukaisesti, riskipainot on määritettävä taulukon 4 mukaisesti, mukautettuina etuoikeusluokan maturiteetilla (M_T) 257 artiklan ja 263 artiklan 4 kohdan mukaisesti ja muun etuoikeusluokan tiheydellä 263 artiklan 5 kohdan mukaisesti:

Taulukko 4

Luottoluokka	Ylin etuoikeusluokka		Muu (ohut) etuoikeusluokka	
	Etuoikeusluokan maturiteetti (M_T)		Etuoikeusluokan maturiteetti (M_T)	
	1 vuosi	5 vuotta	1 vuosi	5 vuotta
1	10 %	10 %	15 %	40 %
2	10 %	15 %	15 %	55 %
3	15 %	20 %	15 %	70 %
4	15 %	25 %	25 %	80 %
5	20 %	30 %	35 %	95 %
6	30 %	40 %	60 %	135 %
7	35 %	40 %	95 %	170 %
8	45 %	55 %	150 %	225 %
9	55 %	65 %	180 %	255 %
10	70 %	85 %	270 %	345 %
11	120 %	135 %	405 %	500 %
12	135 %	155 %	535 %	655 %
13	170 %	195 %	645 %	740 %
14	225 %	250 %	810 %	855 %
15	280 %	305 %	945 %	945 %
16	340 %	380 %	1 015 %	1 015 %
17	415 %	455 %	1 250 %	1 250 %
Kaikki muut	1 250 %	1 250 %	1 250 %	1 250 %

265 artikla

Sisäisen arviointimenetelmän soveltamisala ja operatiiviset vaatimukset

1. Laitokset voivat laskea sisäisen arviointimenetelmän mukaisesti ABCP-ohjelmien tai -liiketoimien luokittelemattomien positioiden riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän 266 artiklan mukaisesti, jos tämän artiklan 2 kohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät.

▼M5

Jos laitos on saanut luvan soveltaa sisäistä arviointimenetelmää tämän artiklan 2 kohdan mukaisesti ja tietty positio ABCP-ohjelmassa tai -liiketoimessa kuuluu tällaisen luvan soveltamisalaan, laitoksen on sovellettava tätä menetelmää kyseisen position riskipainotetun vastuuerän laskemiseen.

2. Toimivaltaisten viranomaisten on myönnettävä laitoksille lupa soveltaa sisäistä arviointimenetelmää selkeästi määritellyllä soveltamisalalla, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) kaikkien ABCP-ohjelman puitteissa liikkeeseen laskettujen yritystodistusten positiot ovat luokiteltuja positioita;

b) position luottoluokituksen sisäinen arviointi vastaa yhden tai useamman ulkoisen luottoluokituslaitoksen julkisesti saatavilla olevia arviointimenetelmiä, joita käytetään luokiteltaessa arvopaperistamispositioita, joiden vakuutena on arvopaperistettujen vastuiden kaltaisia vastuita;

c) ABCP-ohjelman puitteissa liikkeeseen laskettu yritystodistus on pääasiallisesti laskettu liikkeeseen ulkopuolisia sijoittajia varten;

d) laitoksen sisäinen arviointiprosessi on vähintään yhtä varovainen kuin niiden ulkoisten luottoluokituslaitosten julkisesti saatavilla olevat arvioinnit, jotka ovat antaneet ulkoisen luottoluokituksen ABCP-ohjelman puitteissa liikkeeseen lasketulle yritystodistukselle, erityisesti stressitekijöiden ja muiden olennaisten kvantitatiivisten tekijöiden osalta;

e) laitoksen sisäinen arviointimenetelmä ottaa huomioon kaikki ABCP-ohjelmaan kuuluvia yritystodistuksia luokittavien ulkoisten luottoluokituslaitosten julkisesti saatavilla olevat asiaankuuluvat luokitusmenetelmät ja sisältää ulkoisten luottoluokituslaitosten tekemiä luottoluokituksia vastaavat luottoluokat. Laitoksen on dokumentoitava sisäiseen arkistoonsa perustelut, joissa kuvataan, miten tässä alakohdassa säädettyjä vaatimuksia on noudatettu, ja päivitettävä näitä perusteluja säännöllisesti;

f) laitos soveltaa sisäistä arviointimenetelmää sisäisiin riskinhallintatarkoituksiin, mukaan lukien päätöksenteko, johdolle tarkoitetut tiedot ja sisäisen pääoman kohdentamisprosessit;

g) sisäiset tarkastajat tai ulkoiset tilintarkastajat, ulkoinen luottoluokituslaitos tai laitoksen sisäinen luottojentarkastus- tai riskinhallintatoiminto tarkastaa säännöllisesti sisäisen arviointiprosessin sekä ABCP-ohjelmaan tai -liiketoimeen liittyvien laitoksen vastuiden luottoluokituksen sisäisten arviointien laadun;

h) laitos seuraa sisäisten luokitustensa suorituskykyä pitkällä aikavälillä, jotta se voi arvioida sisäisen arviointimenetelmänsä käyttökelpoisuutta ja tekee menetelmään tarvittaessa korjauksia, jos vastuiden kehitys poikkeaa jatkuvasti sisäisten luokitusten mukaisesta tasosta;

i) ABCP-ohjelma sisältää ohjelman hallinnoijalle annettujen suuntaviivojen muodossa olevat luotonmyöntämis- ja velkojenhallintakäytännöt ainakin seuraaviin liittyen:

▼M5

i) j alakohdan mukaiset omaisuuserien kelpoisuusvaatimukset;

ii) likviditeettisopimusten ja luottokelpoisuuden parantamisen tarjoamisesta syntyvien vastuiden tyypit ja rahallinen arvo;

iii) tappioiden jakautuminen ABCP-ohjelman tai -liiketoimen arvopaperistamispositioiden välillä;

iv) siirrettävien omaisuuserien oikeudellinen ja taloudellinen eriyttäminen omaisuuserät myyvästä yhteisöstä;

j) ABCP-ohjelman omaisuuserien kelpoisuusvaatimuksissa ainakin

i) kielletään sellaisten omaisuuserien ostaminen, joihin liittyvät maksut ovat merkittävästi myöhässä tai velvoitteet on laiminlyöty;

ii) rajoitetaan liiallista keskittymistä yksittäiselle velalliselle tai maantieteelliselle alueelle; ja

iii) rajoitetaan ostettavien omaisuuserien maturiteettia;

k) omaisuuserän myyjän luottoriski- ja liiketoimintaprofiilista tehdään analyysi, johon sisältyy vähintään arvio myyjän:

i) aiemmasta ja odotetusta tulevasta taloudellisesta tuloksesta;

ii) nykyisestä markkina-asemasta sekä kilpailukyvyn odotetusta tulevasta kehityksestä;

iii) velkaantuneisuudesta, rahavirroista, korkokatteesta sekä velkaluokituksesta; ja

iv) luotonmyöntämiskäytännöistä, velanhoitokyvystä ja perintämenettelyistä;

l) ABCP-ohjelmassa on perintäkäytänteet ja -menettelyt, joissa otetaan huomioon hallinnoijan operatiivinen toimintakyky ja luottoluokitus, ja siinä on ominaisuuksia, jotka vähentävät myyjän ja hallinnoijan toimintaan liittyviä riskejä. Tätä alakohtaa sovellettaessa suorituskykyyn liittyviä riskejä voidaan lieventää myyjän tai hallinnoijan nykyiseen luottoluokitukseen perustuvilla hälytysrajoilla, jotta estetään varojen sekoittuminen keskenään myyjän tai hallinnoijan maksukyvyttömyystilanteessa;

m) tehtäessä kokonaisarviota ABCP-ohjelmaan mahdollisesti ostettavien omaisuuserien kannan tappioista otetaan huomioon kaikki potentiaaliset riskit, kuten luotto- ja laimentumisriski;

n) jos myyjän tarjoama erillinen takaus on mitoitettu ainoastaan luottoon liittyvien tappioiden kattamiseen ja laimentumisriski on olennainen yksittäiselle vastuukannalle, laimentumisriskille on ABCP-ohjelmassa erillinen varaus;

o) ABCP-ohjelmassa vaadittavan erillisen takauksen suuruus lasketaan siten, että otetaan huomioon tiedot useammalta aiemmalta vuodelta, mukaan lukien tappiot, maksulaiminlyönnit, laimentumiset sekä saamisten kiertonopeus;

p) ABCP-ohjelmaan sisältyy vastuiden ostoa koskevia rakenteellisia tekijöitä arvopaperistetun salkun laadun potentiaalisen heikentymisen lieventämiseksi. Tällaisiin tekijöihin voivat kuulua ns. ”winddown triggers”, jotka liittyvät erityisesti vastuupooleihin;

▼M5

q) laitos arvioi arvopaperistetun vastuukannan ominaisuudet, kuten sen painotetun keskimääräisen luottopisteytyksen, ja yksilöi mahdolliset keskittymät yksittäiselle velalliselle tai maantieteelliselle alueelle ja vastuukannan hajautuneisuuden.

3. Jos laitoksen sisäisen tarkastuksen tai luottojen tarkastus- taikka riskinhallintatoiminto suorittaa 2 kohdan g alakohdassa säädetyn tarkastuksen, kyseisten toimintojen on oltava riippumattomia laitoksen sisäisistä toiminnoista, jotka käsittelevät ABCP-ohjelman liiketoiminta-aluetta ja asiakassuhteita.

4. Laitokset, jotka ovat saaneet luvan soveltaa sisäistä arviointimenetelmää, saavat soveltaa muita menetelmiä sisäisen arvioinnin lähestymistavan soveltamisalaan kuuluviin positioihin ainoastaan, jos molemmat seuraavista edellytyksistä täyttyvät:

a) laitos on osoittanut toimivaltaista viranomaista tyydyttävällä tavalla, että laitoksella on hyvä syy toimia näin;

b) laitos on saanut toimivaltaiselta viranomaiselta etukäteisen luvan.

266 artikla

Riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän laskeminen sisäistä arviointimenetelmää sovellettaessa

1. Sisäisen arviointimenetelmän mukaisesti laitoksen on sijoitettava ABCP-ohjelman tai -liiketoimen luokittelematon positio johonkin 265 artiklan 2 kohdan e alakohdassa säädetyistä luottoluokista sisäisen arviointinsa perusteella. Positiolle on annettava johdettu luottoluokitus, jonka on oltava sama kuin kyseistä luottoluokkaa vastaavat luottoluokitukset, kuten 265 artiklan 2 kohdan e alakohdassa on säädetty.

2. Edellä olevan 1 kohdan mukaisesti johdetun luottoluokituksen on oltava vähintään sijoitusluokan tasolla tai parempi, kun se annettiin ensimmäistä kertaa, ja sen on katsottava olevan ulkoisen luottoluokituslaitoksen antama luottoluokitus laskettaessa riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärää tapauksesta riippuen 263 tai 264 artiklan mukaisesti.

4 alajakso

Arvopaperistamispositioiden ylärajat

267 artikla

Parhaimpiin etuoikeusluokkiin kuuluvien arvopaperistamispositioiden enimmäisriskipaino: läpikatsomisperiaate

1. Laitos, jolla on jatkuvasti tieto arvopaperistettujen vastuiden koostumuksesta, voi antaa parhaimpiin etuoikeusluokkiin kuuluville arvopaperistamispositioille enimmäisriskipainon, joka on yhtä suuri kuin se vastuilla painotettu keskimääräinen riskipaino, jota sovellettaisiin vastuisiin, ikään kuin niitä ei olisi arvopaperistettu.

▼M5

2. Kun kyse on arvopaperistettujen vastuiden kannasta ja laitos käyttää yksinomaan standardimenetelmää tai IRB-menetelmää, parhaimpaan etuoikeusluokkaan kuuluvan arvopaperistamisposition enimmäisriskipainon on oltava yhtä suuri kuin vastuilla painotettu keskimääräinen riskipaino, jota sovellettaisiin arvopaperistettuihin vastuisiin 2 tai 3 luvun nojalla, ikään kuin niitä ei olisi arvopaperistettu.

Sekakantojen tapauksessa enimmäisriskipaino on laskettava seuraavasti:

a) jos laitos soveltaa SEC-IRBA-menetelmää, arvopaperistettujen vastuiden kannan standardimenetelmän osuudelle on annettava standardimenetelmän riskipaino ja IRB-menetelmän osuudelle on annettava IRB-menetelmän riskipaino;

b) jos laitos soveltaa SEC-SA- tai SEC-ERBA-menetelmää, parhaimpiin etuoikeusluokkiin kuuluvien arvopaperistamispositioiden enimmäisriskipainon on oltava yhtä suuri kuin arvopaperistettujen vastuiden standardimenetelmän mukainen painotettu keskimääräinen riskipaino.

3. Tätä artiklaa sovellettaessa riskipainon, jota sovellettaisiin IRB-menetelmän nojalla 3 luvun mukaisesti, on sisällettävä seuraava suhde:

a) luvulla 12,5 kerrottujen odotettavissa olevien tappioiden suhde

b) arvopaperistettujen vastuiden vastuuarvoon.

4. Jos 1 kohdan mukaisesti laskettu enimmäisriskipaino johtaa alhaisempaan riskipainoon kuin tapauksesta riippuen 259–264 artiklassa säädetty riskipainon alaraja, on käytettävä ensin mainittua.

268 artikla

Enimmäispääomavaatimukset

1. Alullepaneva laitos, järjestävä laitos tai muu laitos, joka käyttää SEC-IRBA-menetelmää, tai alullepaneva laitos tai järjestävä laitos, joka käyttää SEC-SA- tai SEC-ERBA-menetelmää, voi soveltaa arvopaperistamisessa hallussaan pitämiinsä arvopaperistamispositioihin enimmäispääomavaatimusta, joka on yhtä suuri kuin pääomavaatimukset, jotka laskettaisiin 2 tai 3 luvun nojalla vastuille, ikään kuin niitä ei olisi arvopaperistettu. Tätä artiklaa sovellettaessa IRB-menetelmän pääomavaatimukseen on sisällytettävä niiden odotettavissa olevien tappioiden määrä, jotka liittyvät kyseisiin 3 luvun mukaisesti laskettuihin vastuisiin, ja odottamattomien tappioiden määrä kerrottuna luvulla 1,06.

2. Sekakantojen tapauksessa enimmäispääomavaatimus on määritettävä laskemalla IRB-menetelmän ja standardimenetelmän vastuuosuuksien pääomavaatimusten vastuilla painotettu keskiarvo 1 kohdan mukaisesti.

3. Enimmäispääomavaatimus on tulos, joka saadaan kertomalla 1 tai 2 kohdan mukaisesti laskettu määrä suurimmalla osuudella, jota laitos hallitsee kyseisissä etuoikeusluokissa (V), prosentteina ilmaistuna ja seuraavasti laskettuna:

▼M5

a) jos laitoksella on yksi tai useampia arvopaperistamispositioita yhdessä etuoikeusluokassa, V on yhtä kuin laitoksen kyseisessä etuoikeusluokassa hallitsemien arvopaperistamispositioiden nimellisarvon suhde etuoikeusluokan nimellisarvoon;

b) jos laitoksella on arvopaperistamispositioita eri etuoikeusluokissa, V on yhtä kuin enimmäisosuus eri etuoikeusluokissa. Tässä tapauksessa osuus kussakin eri etuoikeusluokassa on laskettava a alakohdan mukaisesti.

4. Kun arvopaperistamisposition enimmäispääomavaatimusta lasketaan tämän artiklan mukaisesti, arvopaperistamisliiketoimesta syntyvät myyntivoitot ja luottoriskiä vähentävät korkostripit on vähennettävä kokonaisuudessaan ydinpääomasta (CET1) 36 artiklan 1 kohdan k alakohdan mukaisesti.

5 alajakso

Erinäisiä säännöksiä

269 artikla

Uudelleenarvopaperistamiset

1. Uudelleenarvopaperistamispositiota varten laitosten on sovellettava SEC-SA-menetelmää 261 artiklan mukaisesti seuraavin muutoksin:

a) W = 0 jokaiselle arvopaperistamisen etuoikeusluokan vastuuerälle arvopaperistettujen vastuiden kannassa;

b) p = 1,5;

c) tuloksena saatavaan riskipainoon sovelletaan 100 prosentin riskipainon alarajaa.

2. Arvopaperistettujen vastuiden K_{SA}-arvo on laskettava 2 alajakson mukaisesti.

3. Edellä 4 alajaksossa säädettyjä enimmäispääomavaatimuksia ei sovelleta uudelleenarvopaperistamispositioihin.

4. Kun vastuukanta koostuu erilaisista arvopaperistamisen etuoikeusluokista ja muista varojen tyypeistä, K_A-parametri on määriteltävä kullekin vastuiden alaluokalle erikseen laskettuna K_A-parametrin nimellisvastuun painotettuna keskiarvona.

▼M13

269 a artikla

Järjestämättömien vastuiden arvopaperistamisten kohtelu

1. Tässä artiklassa tarkoitetaan

a) ”järjestämättömien vastuiden arvopaperistamisella” asetuksen (EU) 2017/2402 2 artiklan 25 alakohdassa määriteltyä järjestämättömien vastuiden arvopaperistamista;

▼M13

b) ”ehdot täyttävällä perinteisellä järjestämättömien vastuiden arvopaperistamisella” perinteistä järjestämättömien vastuiden arvopaperistamista, jossa muu kuin hyvitettävä ostohinnan alennus on vähintään 50 prosenttia kyseisten vastuiden maksamatta olevasta määrästä sillä hetkellä, kun kyseiset vastuut siirrettiin erillisyhtiölle.

2. Position riskipaino on järjestämättömien vastuiden arvopaperistamisessa laskettava 254 tai 267 artiklan mukaisesti. Riskipainon on oltava vähintään 100 prosenttia paitsi silloin, kun sovelletaan 263 artiklaa.

3. Poiketen siitä, mitä tämän artiklan 2 kohdassa säädetään, laitosten on annettava ehdot täyttävässä perinteisessä järjestämättömien vastuiden arvopaperistamisessa parhaimpaan etuoikeusluokkaan kuuluvalle arvopaperistamispositiolle 100 prosentin riskipaino, paitsi silloin, kun sovelletaan 263 artiklaa.

4. Laitokset, jotka soveltavat mihin tahansa arvopaperistettujen vastuiden kantaan kuuluviin vastuisiin IRB-menetelmää 3 luvun mukaisesti ja joilla ei ole lupaa soveltaa tällaisten vastuiden osalta omia LGD- ja CF-estimaatteja, eivät saa käyttää järjestämättömien vastuiden arvopaperistamispositiossa SEC-IRBA-menetelmää riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän laskentaan eivätkä soveltaa 5 tai 6 kohtaa.

5. Sovellettaessa 268 artiklan 1 kohtaa odotettavissa olevat tappiot, jotka liittyvät ehdot täyttävän perinteisen järjestämättömien vastuiden arvopaperistamisen kohteena oleviin vastuisiin, on otettava huomioon sen jälkeen, kun niistä on vähennetty muu kuin hyvitettävä ostohinnan alennus ja tapauksen mukaan mahdolliset muut erityiset luottoriskioikaisut.

Laitosten on tehtävä laskelmat seuraavan kaavan mukaisesti:

$$CR_{max} = RWEA_{IRB} \cdot 8\% + max\left[EL_{IRB} - NRPPD \cdot \frac{EV_{IRB}}{EV_{Pool}} - SCRA_{IRB}; 0\right] + RWEA_{SA} \cdot 8\%$$

jossa:

CR_{max} = t ehdot täyttävän perinteisen järjestämättömien vastuiden arvopaperistamisen enimmäispääomavaatimus;

$RWEA_{IRB}$ = IRB-menetelmää käyttävien arvopaperistettujen vastuiden riskipainotettujen vastuuerien summa;

EL_{IRB} = IRB-menetelmää käyttävien arvopaperistettujen vastuiden odotettavissa olevien tappioiden summa;

NRPPD = muu kuin hyvitettävä ostohinnan alennus;

EV_{IRB} = IRB-menetelmää käyttävien arvopaperistettujen vastuiden vastuuarvojen summa

EV_{Pool} = kaikkien kantaan kuuluvien arvopaperistettujen vastuiden vastuuarvojen summa;

$SCRA_{IRB}$ = alullepanevien laitosten osalta laitoksen tekemät erityiset luottoriskioikaisut IRB-menetelmää käyttäville arvopaperistetuille vastuille ainoastaan silloin kun ja siltä osin kuin nämä oikaisut ylittävät NRPPD-arvon; sijoittajalaitosten osalta määrä on nolla;

▼M13

$RWEA_{SA}$ = standardimenetelmää käyttävien arvopaperistettujen vastuiden riskipainotettujen vastuuerien summa.

6. Poiketen siitä, mitä tämän artiklan 3 kohdassa säädetään, jos 267 artiklassa säädetyn läpikatsomisperiaatteen mukaan laskettu vastuilla painotettu keskimääräinen riskipaino on alle 100 prosenttia, laitokset voivat käyttää alhaisempaa riskipainoa, jonka on kuitenkin oltava vähintään 50 prosenttia.

Sovellettaessa ensimmäistä alakohtaa sellaisten alullepanevien laitosten, jotka soveltavat positioon SEC-IRBA-menetelmää ja jotka saavat käyttää omia LGD- ja CF-estimaattejaan kaikkiin IRB-menetelmää käyttäviin arvopaperistettuihin vastuisiin 3 luvun mukaisesti, on vähennettävä muu kuin hyvitettävä ostohinnan alennus ja tapauksen mukaan muut mahdolliset erityiset luottoriskioikaisut odotettavissa olevista tappioista ja vastuuarvoista sellaisten arvopaperistettujen vastuiden osalta, jotka kuuluvat parhaimman etuoikeusluokan positioon ehdot täyttävässä perinteisessä järjestämättömien vastuiden arvopaperistamisessa, seuraavan kaavan mukaisesti:

$$RW_{max} = \frac{RWEA_{IRB} + \max\left[12.5 \cdot \left(EL_{IRB} - NRPPD \cdot \frac{EV_{IRB}}{EV_{Pool}} - SCRA_{IRB}\right); 0\right] + RWEA_{SA}}{\max\left[EV_{IRB} - NRPPD \cdot \frac{EV_{IRB}}{EV_{Pool}} - SCRA_{IRB}; 0\right] + EV_{SA}}$$

jossa:

RW_{max} = riskipaino, jota sovelletaan ehdot täyttävän perinteisen järjestämättömien vastuiden arvopaperistamisen parhaimman etuoikeusluokan positioon ennen alarajan soveltamista käytettäessä läpikatsomisperiaatetta;

$RWEA_{IRB}$ = IRB-menetelmää käyttävien arvopaperistettujen vastuiden riskipainotettujen vastuuerien summa;

$RWEA_{SA}$ = standardimenetelmää käyttävien arvopaperistettujen vastuiden riskipainotettujen vastuuerien summa;

EL_{IRB} = IRB-menetelmää käyttävien arvopaperistettujen vastuiden odotettavissa olevien tappioiden summa;

NRPPD = muu kuin hyvitettävä ostohinnan alennus;

EV_{IRB} = IRB-menetelmää käyttävien arvopaperistettujen vastuiden vastuuarvojen summa;

EV_{pool} = kaikkien kantaan kuuluvien arvopaperistettujen vastuiden vastuuarvojen summa;

EV_{SA} = standardimenetelmää käyttävien arvopaperistettujen vastuiden vastuuarvojen summa;

$SCRA_{IRB}$ = alullepanevan laitoksen tekemät erityiset luottoriskioikaisut IRB menetelmää käyttäville arvopaperistetuille vastuille ainoastaan silloin kun ja siltä osin kuin nämä oikaisut ylittävät NRPPD-arvon.

▼M13

7. Sovellettaessa tätä artiklaa muu kuin hyvitettävä ostohinnan alennus lasketaan vähentämällä b alakohdassa tarkoitettu määrä a alakohdassa tarkoitetusta määrästä:

a) järjestämättömien vastuiden arvopaperistamisen kohteena olevien vastuiden maksamatta oleva määrä sillä hetkellä, kun kyseiset vastuut siirrettiin erillisyhtiölle;

b) seuraavien summa:

i) järjestämättömien vastuiden arvopaperistamisen etuoikeusluokkien tai tapauksen mukaan etuoikeusluokkien osien ensimmäisestä myynnistä sijoittajina oleville kolmansille osapuolille saatu hinta; ja

ii) alullepanijan hallussaan pitämien kyseisen arvopaperistamisen etuoikeusluokkien tai tapauksen mukaan etuoikeusluokkien osien maksamatta oleva määrä sillä hetkellä, kun arvopaperistetut vastuut siirrettiin erillisyhtiölle.

Sovellettaessa 5 ja 6 kohtaa muun kuin hyvitettävän ostohinnan alennuksen laskennassa liiketoimen voimassaoloaikana alennuksen määrää tarkistetaan alaspäin ottaen huomioon toteutuneet tappiot. Arvopaperistettujen vastuiden maksamatta olevan määrän väheneminen toteutuneiden tappioiden vuoksi vähentää myös muuta kuin hyvitettävää ostohinnan alennusta niin, että alaraja on nolla.

Jos alennus on strukturoitu siten, että se voidaan hyvittää alullepanijalle kokonaan tai osittain, tällaista alennusta ei katsota tätä artiklaa sovellettaessa muuksi kuin hyvitettäväksi ostohinnan alennukseksi.

270 artikla

Taseen YLS-arvopaperistamisen parhaimpien etuoikeusluokkien positiot

1. Alullepaneva laitos voi laskea asetuksen (EU) 2017/2402 26 a artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun taseen YLS-arvopaperistamiseen kuuluvan arvopaperistamisposition riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän tapauksen mukaan tämän asetuksen 260, 262 tai 264 artiklan mukaisesti, jos kyseinen positio täyttää kummankin seuraavista ehdoista:

a) arvopaperistaminen täyttää 243 artiklan 2 kohdassa säädetyt vaatimukset;

b) positio katsotaan parhaimpaan etuoikeusluokkaan kuuluvaksi arvopaperistamispositioksi.

2. EPV valvoo 1 kohdan soveltamista erityisesti seuraavien seikkojen osalta:

a) niiden taseen YLS-arvopaperistamisten markkinavolyymi ja markkinaosuus, joiden osalta alullepaneva laitos soveltaa 1 kohtaa, eri omaisuusluokissa;

b) tappioiden havaittu kohdentuminen taseen YLS-arvopaperistamisten parhaimmalle etuoikeusluokalle ja muille etuoikeusluokille, jos alullepaneva laitos soveltaa 1 kohtaa tällaisissa arvopaperistamisissa hallussa pidetyn parhaimman etuoikeusluokan position osalta;

▼M13

c) edellä olevan 1 kohdan soveltamisen vaikutukset laitosten velkaantuneisuuteen;

d) niiden taseen YLS-arvopaperistamisten käytön vaikutukset, joiden osalta alullepaneva laitos soveltaa 1 kohtaa, asianomaisten alullepanevien laitosten pääomainstrumenttien liikkeeseenlaskuun.

3. EPV toimittaa kertomuksen havainnoistaan komissiolle viimeistään 10 päivänä huhtikuuta 2023.

4. Komissio toimittaa viimeistään 10 päivänä lokakuuta 2023 3 kohdassa tarkoitetun kertomuksen perusteella kertomuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle tämän artiklan soveltamisesta erityisesti 1 kohdan mukaisen kohtelun ehdot täyttävien taseen YLS-arvopaperistamisten käytöstä aiheutuvan ylivelkaantumisriskin osalta ja tästä käytöstä aiheutuvan alullepanevien laitosten pääomainstrumenttien liikkeeseenlaskun mahdollisen korvautumisen osalta. Kyseiseen kertomukseen liitetään tarvittaessa lainsäädäntöehdotus.

▼M5

270 a artikla

Ylimääräinen riskipaino

1. Jos laitos ei täytä asetuksen (EU) 2017/2402 2 luvun vaatimuksia olennaiselta osin, mikä johtuu laitoksen tuottamuksellisesta menettelystä tai laiminlyönnistä, toimivaltaisten viranomaisten on määrättävä suhteellinen ylimääräinen riskipaino, joka on vähintään 250 prosenttia siitä 1 250 prosentiksi rajatusta riskipainosta, jota sovelletaan asianomaisiin arvopaperistamispositioihin tämän asetuksen 247 artiklan 6 kohdan tai 337 artiklan 3 kohdan mukaisesti. Ylimääräistä riskipainoa on nostettava vähitellen kunkin seuraavan asianmukaista huolellisuutta ja riskinhallintaa koskevien velvoitteiden rikkomisen seurauksena. Toimivaltaisten viranomaisten on otettava huomioon tiettyjä arvopaperistamisia koskevat asetuksen (EU) 2017/2402 6 artiklan 5 kohdassa säädetyt vapautukset alentamalla riskipainoa, jonka ne muussa tapauksessa määräisivät tämän artiklan nojalla sellaisen arvopaperistamisen osalta, johon sovelletaan asetuksen (EU) 2017/2402 6 artiklan 5 kohtaa.

2. EPV laatii teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset valvontakäytäntöjen lähentämisen helpottamiseksi 1 kohdan täytäntöönpanoa varten, mukaan lukien toimenpiteet, jotka on toteutettava asianmukaista huolellisuutta ja riskinhallintaa koskevien velvoitteiden noudattamatta jättämistä koskevissa tapauksissa. EPV toimittaa nämä teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2014.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 15 artiklan mukaisesti.

▼M5

4 Jakso

Ulkoiset luottoluokitukset

270 b artikla

Ulkoisten luottoluokituslaitosten antamien luottoluokitusten käyttö

Laitokset voivat käyttää luottoluokituksia arvopaperistamispositioiden riskipainon määrittämiseksi tämän luvun mukaisesti ainoastaan, jos luottoluokituksen on antanut tai sen on vahvistanut ulkoinen luottoluokituslaitos asetuksen (EY) N:o 1060/2009 mukaisesti.

270 c artikla

Ulkoisten luottoluokituslaitosten luottoluokituksiin sovellettavat vaatimukset

Laskettaessa riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärää 3 jakson mukaisesti laitosten on käytettävä ulkoisen luottoluokituslaitoksen antamaa luottoluokitusta vain, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) luottoluokituksessa huomioon otettujen maksutyyppien ja niiden maksutyyppien, joihin laitos on oikeutettu kyseessä olevan arvopaperistamisposition määrittävän sopimuksen perusteella, välillä ei ole eroja;

b) ulkoinen luottoluokituslaitos julkaisee luottoluokitukset sekä tietoja tappio- ja kassavirta-analyysistä, luokitusten herkkyydestä perustana olevien luokitusoletusten muutoksille, mukaan lukien arvopaperistettujen vastuiden kehitys, sekä luottoluokitusten perustana olevista menettelyistä, menetelmistä, oletuksista ja tärkeimmistä osatekijöistä asetuksen (EY) N:o 1060/2009 mukaisesti. Tätä alakohtaa sovellettaessa tietojen on katsottava olevan julkisesti saatavilla, jos ne julkaistaan helposti saatavilla olevassa muodossa. Tietoja, jotka ovat vain tiettyjen yhteisöjen saatavilla, ei katsota julkisesti saatavilla oleviksi;

c) luottoluokitukset sisällytetään ulkoisen luottoluokituslaitoksen siirtymämatriisiin;

d) luottoluokitukset eivät perustu kokonaan tai osittain laitoksen itsensä tarjoamaan takauksen luonteiseen tukeen. Jos positio perustuu kokonaan tai osittain takauksen luonteiseen tukeen, laitoksen on pidettävä kyseistä positiota luokittelemattomana laskettaessa positiolle riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärää 3 jakson mukaisesti;

e) ulkoinen luottoluokituslaitos on sitoutunut julkaisemaan selvityksiä siitä, miten arvopaperistettujen vastuiden kehitys vaikuttaa tähän luottoluokitukseen.

270 d artikla

Luottoluokitusten käyttö

1. Laitos voi päättää valita yhden tai useamman ulkoisen luottoluokituslaitoksen, jonka/joiden luottoluokituksia on käytettävä riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän laskennassa tämän luvun mukaisesti, jäljempänä ’valittu ulkoinen luottoluokituslaitos’.

▼M5

2. Laitoksen on käytettävä arvopaperistamispositioidensa luottoluokituksia johdonmukaisesti ja ei-valikoivasti, ja sen on tätä varten täytettävä seuraavat vaatimukset:

a) laitos ei saa soveltaa yhden ulkoisen luottoluokituslaitoksen luottoluokituksia joissakin etuoikeusluokissa oleviin positioihinsa ja toisen ulkoisen luottoluokituslaitoksen luottoluokituksia saman arvopaperistamisen muissa etuoikeusluokissa oleviin positioihin, joilla saattaa olla ensin mainitun ulkoisen luottoluokituslaitoksen antama luottoluokitus;

b) jos positiosta on kahden valitun ulkoisen luottoluokituslaitoksen antamat luottoluokitukset, laitoksen on sovellettava niistä alhaisempaa;

c) jos positiosta on vähintään kolmen valitun ulkoisen luottoluokituslaitoksen luottoluokitus, on sovellettava niistä kahta korkeinta. Jos kaksi korkeinta luottoluokitusta poikkeavat toisistaan, on käytettävä niistä alhaisinta;

d) laitos ei saa aktiivisesti pyytää alhaisempien luokitusten peruuttamista.

3. Jos arvopaperistetuilla vastuilla on täysimääräinen tai osittainen hyväksyttävä luottosuoja 4 luvun mukaisesti, ja valittu ulkoinen luottoluokituslaitos on ottanut tällaisen suojan vaikutuksen huomioon arvopaperistamisposition luottoluokituksessa, laitoksen on käytettävä kyseisen luottoluokituksen mukaista riskipainoa. Jos tässä kohdassa tarkoitettua luottosuojaa ei voida hyväksyä 4 luvun mukaisesti, luottoluokitusta ei voida hyväksyä ja arvopaperistamispositiota on käsiteltävä luokittelemattomana.

4. Jos arvopaperistamispositiolla on hyväksyttävä luottosuoja 4 luvun mukaisesti ja valittu ulkoinen luottoluokituslaitos on ottanut tällaisen suojan vaikutuksen huomioon luottoluokituksessaan, laitoksen on käsiteltävä arvopaperistamispositiota luokittelemattomana ja laskettava riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä 4 luvun mukaisesti.

270 e artikla

Arvopaperistamisen kuvaus (mapping)

EPV laatii teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset, jotta voidaan kuvata objektiivisesti ja johdonmukaisesti tässä luvussa vahvistetut luottoluokat, jotka liittyvät kaikkien ulkoisten luottoluokituslaitosten antamiin asianomaisiin luottoluokituksiin. Tämän artiklan soveltamiseksi EPV:n on erityisesti:

a) eriteltävä kunkin luottoluokituksen sisältämän riskin suhteellinen määrä;

b) harkittava määrällisiä tekijöitä, kuten maksukyvyttömyystapausten tai tappioiden määrää ja kunkin ulkoisen luottoluokituslaitoksen antamien luottoluokitusten aikaisempaa tuloskehitystä eri omaisuusluokissa;

c) harkittava kvalitatiivisia tekijöitä, kuten ulkoisen luottoluokituslaitoksen arvioimien liiketoimien valikoimaa, ulkoisen luottoluokituslaitoksen menetelmiä ja sen luottoluokitusten tarkoituksenmukaisuutta, erityisesti onko luokituksissa otettu huomioon odotettu tappio vai ensimmäinen euro-tappio, ja korkojen maksamista kohtuullisessa ajassa tai korkojen lopullista maksamista;

▼M5

d) pyrittävä varmistamaan, että arvopaperistamispositioihin, joihin sovelletaan ulkoisten luottoluokituslaitosten luottoluokitusten perusteella samaa riskipainoa, sisältyy samansuuruinen luottoriski.

EPV toimittaa nämä teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään 1 päivänä heinäkuuta 2014.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 15 artiklan mukaisesti.

▼B

6 LUKU

Vastapuoliriski

1 Jakso

Määritelmät

271 artikla

Vastuuarvon määrittäminen

1. Laitoksen on määritettävä liitteessä II lueteltujen johdannaissopimusten vastuuarvo tämän luvun mukaisesti.

2. Laitos voi määrittää takaisinostotransaktioiden, arvopapereiden tai hyödykkeiden lainaksiantamisen tai -ottamisen, pitkän selvitysajan liiketoimien ja vakuudellisen limiittiluotonannon (margin lending) vastuuarvot tämän luvun mukaisesti sen sijaan, että se soveltaisi 4 lukua.

272 artikla

Määritelmät

Tässä luvussa ja tämän osan VI osastossa tarkoitetaan:

Yleiset termit

1) 'vastapuoliriskillä (counterparty credit risk, CCR)' riskiä siitä, että liiketoimen vastapuoli saattaa tulla maksukyvyttömäksi ennen kuin liiketoimen kassavirrat on lopullisesti selvitetty;

Liiketoimityypit

2) 'pitkän selvitysajan liiketoimilla' liiketoimia, joissa vastapuoli sitoutuu toimittamaan arvopaperin tai hyödykkeen tai suorittamaan ulkomaanvaluutan määräisen summan käteissuorituksen tai muiden rahoitusvälineiden tai hyödykkeiden vastikkeeksi tai päinvastoin määritys- tai toimituspäivänä, jonka on sopimuksessa määritelty olevan myöhemmin kuin on markkinakäytäntö kyseiselle nimenomaiselle liiketoimityypille tai myöhemmin kuin viisi pankkipäivää siitä päivästä, jolloin laitos aloittaa liiketoimen, sen mukaan, kumpi näistä päivämääristä on aikaisempi;

▼B

3) 'vakuudellisilla limiittiluotonannolla' liiketoimia, joissa laitos myöntää luottoa liittyen arvopapereiden ostamiseen, myyntiin, hallussapitoon tai kaupankäyntiin niillä. Vakuudelliseen limiittiluotonantoon eivät kuulu muut lainat, joiden vakuutena on arvopaperivakuus;

Nettoutusryhmät, suojausryhmät ja niihin liittyvät termit

4) 'nettoutusryhmällä' laitoksen ja yhden vastapuolen välisten liiketoimien muodostamaa ryhmää, joka kuuluu 7 jakson ja 4 luvun mukaisesti hyväksytyn oikeudellisesti täytäntöönpanokelpoisen kahdenvälisen nettoutusjärjestelyn alaisuuteen.

Jokaista liiketointa, joka ei kuulu 7 jakson mukaisesti hyväksytyn oikeudellisesti täytäntöönpanokelpoisen kahdenvälisen nettoutusjärjestelyn alaisuuteen, on käsiteltävä omana nettoutusryhmänään tätä lukua sovellettaessa.

Tämän luvun 6 jaksossa säädetyssä sisäisen mallin menetelmässä kaikkia samaan vastapuoleen liittyviä nettoutusryhmiä voidaan käsitellä yhtenä nettoutusryhmänä, jos yksittäisten nettoutusryhmien negatiiviset simuloidut markkina-arvot on vahvistettu nollaan odotettua vastapuoliriskiä (EE) koskevassa arviossa;

5) 'riskipositiolla' riskilukua, joka annetaan liiketoimille 5 jaksossa vahvistetun standardimenetelmän mukaisesti soveltaen ennalta määrättyä algoritmia;

▼M8

6) 'suojausryhmällä' sellaista liiketoimien ryhmää yhden nettoutusryhmän sisällä, johon voidaan soveltaa täydellistä tai osittaista kuittausta määritettäessä tulevaisuuden potentiaalista vastapuoliriskiä tämän luvun 3 tai 4 jaksossa säädettyjen menetelmien mukaisesti;

▼B

7) 'vakuusvajesopimuksella (margin agreement)' sopimusta tai sopimuksen määräyksiä, joiden mukaan vastapuolen on annettava toiselle vastapuolelle vakuus, kun kyseisen toisen vastapuolen ensin mainittuun vastapuoleen kohdistuvat vastuut ylittävät määrätyn rajan;

▼M8

7 a) 'yksisuuntaisella vakuusvajesopimuksella' vakuusvajesopimusta, jonka mukaan laitoksen on asetettava vakuusmarginaali vastapuolelle, mutta se ei saa vakuusmarginaalia kyseiseltä vastapuolelta tai päinvastoin;

▼B

8) 'vakuusvajerajalla (margin threshold)' vastuun suurinta määrää, jonka ylittyessä sopimuspuolella on oikeus vaatia vakuutta;

9) 'riskivakuusjaksolla (margin period of risk)' ajanjaksoa, joka alkaa viimeisimmästä maksukyvyttömän vastapuolen kanssa toteutettavien liiketoimien nettoutusryhmää kattavan vakuuden toimittamisesta ja päättyy siihen, että liiketoimet suljetaan ja siitä aiheutuva markkinariski suojataan uudelleen;

▼C2

10) 'efektiivisellä maturiteetilla', joka sisäisen mallin menetelmän mukaisesti koskee nettoutusryhmää, jonka maturiteetti on enemmän kuin yksi vuosi, nettoutusryhmään sisältyvien liiketoimien maturiteettiin sisältyvän odotetun vastapuoliriskin riskittömällä tuotolla diskontattua yhteismäärää jaettuna nettoutusryhmään vuoden kuluessa sisältyvän odotetun vastapuoliriskin riskittömällä tuotolla diskontatulla yhteismäärällä.

▼B

Efektiivinen maturiteetti voidaan mukauttaa vastaamaan rollover-riskiä korvaamalla odotettu vastapuoliriski efektiivisellä odotetulla vastapuoliriskillä, kun ennustehorisontti on enintään vuosi;

11) 'tuotteiden ristikkäisnettoutuksella (cross-product netting)' eri tuoteluokkiin kuuluvien liiketoimien sisällyttämistä samaan nettoutusryhmään tuotteiden ristikkäisnettoutusta koskevien tässä luvussa vahvistettujen sääntöjen mukaisesti;

▼M8

12) 'markkina-arvolla (Current Market Value, CMV)' kaikkien nettoutusryhmään kuuluvien liiketoimien nettomarkkina-arvoa ilman saatuja tai asetettuja vakuuksia, missä positiiviset ja negatiiviset markkina-arvot on nettoutettu laskettaessa markkina-arvoa;

12 a) 'riippumattomalla vakuuden nettomäärällä' soveltuvin osin nettoutusryhmän vastaanotetun tai asetetun nettovakuuden volatiliteettikorjattua arvoa pois lukien vakuusmarginaali;

▼B

Jakaumat

13) 'markkina-arvojen jakaumalla' ennustetta samaan nettoutusryhmään kuuluvien liiketoimien nettomarkkina-arvojen todennäköisyysjakaumasta jonakin tulevana ajankohtana (ennustehorisontti), kun otetaan huomioon kyseisten liiketoimien realisoituneet markkina-arvot ennustehetkeen saakka;

14) 'vastapuoliriskin riskijakaumalla (distribution of exposures)' markkina-arvojen todennäköisyysjakauman ennustetta, joka määritetään antamalla negatiivisille nettomarkkina-arvoille arvoksi nolla;

15) 'riskineutraalilla jakaumalla (risk-neutral distribution)' markkina-arvojen tai riskien jakaumaa tulevana ajanjaksona, kun jakaumaa laskettaessa käytetään laskennallisia markkina-arvoja, esimerkiksi laskennallisia volatiliteetteja;

16) 'toteutuneella jakaumalla (actual distribution)' markkina-arvojen tai riskien jakaumaa tulevana ajanjaksona, kun jakaumaa laskettaessa käytetään aikaisempia tai realisoituneita arvoja, kuten aiempien hintojen tai korkojen muutosten perusteella laskettuja volatiliteetteja;

Riskin mittaaminen ja mukauttaminen

17) 'nykyhetken vastapuoliriskillä (current exposure)' nollaa tai – jos seuraavaksi mainittu luku on suurempi – vastapuoleen liittyvän samaan nettoutusryhmään kuuluvan liiketoimen tai liiketoimisalkun markkina-arvoa, joka menetettäisiin vastapuolen tullessa maksukyvyttömäksi olettaen, että liiketoimien arvosta ei saataisi perittyä mitään maksukyvyttömyys- tai selvitystilamenettelyssä;

18) 'suurimmalla vastapuoliriskillä (peak exposure)' vastapuoliriskin riskijakauman suurinta prosenttipistettä jonakin tulevana ajankohtana ennen nettoutusryhmään kuuluvan maturiteetiltaan pisimmän liiketoimen erääntymistä;

▼B

19) 'odotetulla vastapuoliriskillä (expected exposure, EE)' vastapuoliriskin riskijakauman keskiarvoa jonakin tulevana ajankohtana ennen nettoutusryhmän maturiteetiltaan pisimmän liiketoimen erääntymistä;

20) 'tietyn ajankohdan efektiivisellä odotetulla vastapuoliriskillä (effective expected exposure at a specific date)', jäljempänä 'efektiivinen EE', suurinta odotettua vastapuoliriskiä, joka toteutuu kyseisenä ajankohtana tai ennen sitä; vaihtoehtoisesti se voidaan määritellä jonkin ajankohdan odotetuksi vastapuoliriskiksi tai efektiiviseksi odotetuksi vastapuoliriskiksi ennen sitä sen mukaan, kumpi on suurempi;

21) 'odotetulla positiivisella vastapuoliriskillä (expected positive exposure, EPE)' odotettujen vastapuoliriskien pitkän aikavälin painotettua keskiarvoa, kun painotus tehdään sen mukaan, mikä osuus yksittäisellä odotetulla vastapuoliriskillä on koko aikavälillä.

Omien varojen vaatimusta laskettaessa laitosten on laskettava keskiarvo ensimmäiseltä vuodelta tai, jos kaikki nettoutusryhmän sopimukset erääntyvät alle yhden vuoden kuluessa, nettoutusryhmään kuuluvan maturiteetiltaan pisimmän sopimuksen kattaman ajanjakson erääntymiseen;

22) 'efektiivisellä odotetulla positiivisella vastapuoliriskillä', jäljempänä 'efektiivinen EPE', efektiivisen odotetun vastapuoliriskin painotettua keskiarvoa nettoutusryhmän ensimmäiseltä vuodelta tai, jos kaikki nettoutusryhmän sopimukset erääntyvät alle yhden vuoden kuluessa, nettoutusryhmään kuuluvan maturiteetiltaan pisimmän sopimuksen kattamalta ajanjaksolta, kun painotus tehdään sen mukaan, mikä osuus yksittäisellä odotetulla vastapuoliriskillä on koko aikavälillä;

Vastapuoliriskit

23) 'rollover-riskillä' määrää, jonka verran odotettu positiivinen vastapuoliriski aliarvostetaan, kun vastapuolen kanssa aiotaan tulevaisuudessa toteuttaa liiketoimia jatkuvasti.

Tulevien liiketoimien aiheuttamaa lisäriskiä ei oteta huomioon laskettaessa odotettua positiivista vastapuoliriskiä;

24) 'vastapuolella' 7 jaksoa sovellettaessa kaikkia luonnollisia henkilöitä tai oikeushenkilöitä, jotka tekevät nettoutussopimuksen ja joilla on sopimusperusteinen valta tehdä niin;

25) 'tuotteiden ristikkäisnettoutusta koskevalla sopimuksella' laitoksen ja vastapuolen kahdenvälistä sopimusta, jonka perusteella syntyy yksi, yhtenäinen oikeudellinen velvoite (perustuen katettujen liiketoimien nettoutukseen), joka kattaa kaikki sopimuksen kattamat vastapuolen kanssa solmitut kahdenväliset pääsopimukset ja eri tuoteluokkiin kuuluvat liiketoimet;

Tässä määritelmässä 'eri tuoteluokilla' tarkoitetaan

a) takaisinostotransaktioita sekä arvopapereiden tai hyödykkeiden lainaksiantamista ja -ottamista;

b) vakuudellinen limiittiluotonanto;

c) liitteessä II luetellut sopimukset;

▼B

26) 'maksuvelvoitteella' maksua, josta on sovittu sellaisessa OTC-johdannaistransaktiossa, jolla on lineaarinen riskiprofiili ja jonka ehdoissa määrätään rahoitusvälineen toimittamisesta maksua vastaan.

Liiketoimissa, joiden ehdoissa määrätään kahden maksun suorittamisesta, nämä kaksi maksuvelvoitetta muodostuvat sopimuksessa sovituista bruttomaksuista, mukaan lukien liiketoimen nimellismäärä.

2 Jakso

Menetelmät vastuuarvon laskemiseksi

273 artikla

Menetelmät vastuuarvon laskemiseksi

▼M8

1. ►M17 Laitosten on laskettava vastuuarvo liitteessä II luetelluille sopimuksille sekä luottojohdannaisille, lukuun ottamatta tämän artiklan 3 tai 5 kohdassa tarkoitettuja luottojohdannaisia, jonkin 3–6 jaksossa säädetyn menetelmän perusteella tämän artiklan mukaisesti. ◄

Jos laitos ei täytä 273 a artiklan 1 kohdan mukaisia ehtoja, se ei saa käyttää 4 jaksossa esitettyä menetelmää. Jos laitos ei täytä 273 a artiklan 2 kohdan mukaisia ehtoja, se ei saa käyttää 5 jaksossa esitettyä menetelmää.

Laitokset voivat ryhmänä käyttää 3–6 jaksossa esitettyjä menetelmiä yhdistelmänä jatkuvasti. Yksittäinen laitos ei saa käyttää 3–6 jaksossa esitettyjä menetelmiä yhdistelmänä jatkuvasti.

▼B

2. Jos toimivaltaiset viranomaiset antavat siihen luvan 283 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti, laitos voi määrittää seuraavien erien vastuuarvon käyttäen 6 jaksossa esitettyä sisäisen mallin menetelmää:

a) liitteessä II luetellut sopimukset;

b) takaisinostotransaktiot;

c) arvopapereiden tai hyödykkeiden lainaksiantaminen ja -ottaminen;

d) vakuudellinen limiittiluotonanto;

e) pitkän selvitysajan liiketoimet.

3. Jos laitos ostaa luottojohdannaisen välityksellä suojan kaupankäyntivaraston ulkopuolista luottoriskiä tai vastapuoliriskiä vastaan, se voi laskea suojattuun vastuuseen liittyvän omien varojen vaatimuksen noudattaen jompaakumpaa seuraavista:

a) 233–236 artikla;

▼M17

b) 183 artikla, jos lupa on myönnetty 143 artiklan mukaisesti.

▼B

Kyseisissä luottojohdannaisissa vastapuoliriskin vastuuarvo on nolla, paitsi jos laitos soveltaa 299 artiklan 2 kohdan h alakohdan ii alakohtaa.

4. Sen estämättä, mitä 3 kohdassa säädetään, laskiessaan vastapuoliriskiin liittyvien omien varojen vaatimuksia laitos voi valintansa mukaan johdonmukaisesti sisällyttää laskentaan kaikki kaupankäyntivarastoon kuulumattomat luottojohdannaiset, jotka on ostettu suojana kaupankäyntivaraston ulkopuoliselle vastuulle tai vastapuoliriskille, jos luottosuoja on hyväksytty tämän asetuksen mukaisesti.

5. Kun laitos käsittelee jonkin laitoksen myymiä luottoriskinvaihtosopimuksia kyseisen laitoksen antamana luottosuojana ja niitä koskee kohde-etuuden luottoriskiin liittyvä omien varojen vaatimus koko nimellismäärän osalta, niiden kaupankäyntivaraston ulkopuolinen vastapuoliriskin vastuuarvo on nolla.

▼M8

6. Kaikissa 3–6 jaksossa vahvistetuissa menetelmissä tietyn vastapuolen vastuuarvo on sama kuin kyseisen vastapuolen kullekin nettoutusryhmälle laskettujen vastuuarvojen summa.

Poiketen siitä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, kun yhtä vakuusvajesopimusta sovelletaan useaan kyseisen vastapuolen nettoutusryhmään ja laitos käyttää yhtä 3–6 jaksossa vahvistetuista menetelmistä kyseisten nettoutusryhmien vastuuarvon laskemiseksi, vastuuarvo on laskettava asiaa koskevan jakson mukaisesti.

Tietylle vastapuolelle liitteessä II lueteltujen OTC-johdannaissopimusten tietylle nettoutusryhmälle tämän luvun mukaisesti laskettu vastuuarvo on nolla tai – jos seuraavaksi mainittu luku on suurempi – vastapuoleen liittyvien kaikkien nettoutusryhmien vastuuarvojen summan ja kyseiseen vastapuoleen liittyvän sellaisen vastuun arvonoikaisun (CVA) summan, jonka laitos hyväksyy tapahtuneeksi arvonalennukseksi, välinen erotus. Vastuiden arvonoikaisut on laskettava ilman, että otetaan huomioon tätä kuittaavaa velan arvonoikaisua, joka kohdistuisi yrityksen omaan luottoriskiin ja jonka yritys on jo vähentänyt omista varoista 33 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisesti.

7. Laskettaessa vastuuarvo 3, 4 ja 5 jaksossa säädettyjen menetelmien mukaisesti laitokset voivat käsitellä kahta samaan nettoutussopimukseen kuuluvaa OCT-johdannaissopimusta, jotka ovat täysin yhdenmukaisia, ikään kuin ne olisivat yksi sopimus, jonka nimellinen pääoma on nolla.

Ensimmäistä alakohtaa sovellettaessa kahden OTC-johdannaissopimuksen katsotaan olevan täysin yhdenmukaisia, kun ne täyttävät kaikki seuraavat ehdot:

a) niiden riskipositiot ovat vastakkaismerkkisiä;

▼M8

b) niiden ominaisuudet ovat samat lukuun ottamatta kaupantekopäivää;

c) niiden kassavirrat kuittaavat toisensa täysin.

8. Laitosten on määriteltävä pitkän selvitysajan liiketoimista aiheutuvien vastuiden vastuuarvot käyttäen mitä tahansa tämän luvun 3–6 jaksossa vahvistettua menetelmää riippumatta menetelmästä, jonka laitos on valinnut OTC-johdannaisten ja takaisinostotransaktioiden, arvopapereiden ja hyödykkeiden lainaksiantamisen tai -ottamisen sekä vakuudellisen limiittiluotonannon käsittelyä varten. Laskiessaan omien varojen vaatimuksia, jotka koskevat pitkän selvitysajan liiketoimia, laitos, joka käyttää 3 luvussa vahvistettua menetelmää, voi soveltaa riskipainoja 2 luvussa vahvistetun menetelmän mukaisesti jatkuvasti ja kyseisten positioiden olennaisuudesta riippumatta.

9. Tämän luvun 3–6 jaksossa vahvistettujen menetelmien osalta laitosten on käsiteltävä liiketoimia, joissa on havaittu wrong-way-erityisriski, 291 artiklan 2, 4, 5 ja 6 kohdan mukaisesti.

273 a artikla

Edellytykset yksinkertaistettujen menetelmien käyttämiselle vastuuarvoa laskettaessa

1. Laitos voi laskea johdannaispositioidensa vastuuarvon 4 jaksossa säädetyn menetelmän mukaisesti edellyttäen, että sen tase-eriin ja taseen ulkopuolisiin eriin sisältyvän johdannaisiin liittyvän liiketoiminnan koko on kuukausittain kuukauden viimeisen päivän tietoja käyttäen tehtävän arvioinnin perusteella enintään yhtä suuri kuin molemmat seuraavista kynnysarvoista:

a) 10 prosenttia laitoksen kokonaisvaroista;

b) 300 miljoonaa euroa.

2. Laitos voi laskea johdannaispositioidensa vastuuarvon 5 jaksossa säädetyn menetelmän mukaisesti edellyttäen, että sen tase-eriin ja taseen ulkopuolisiin eriin sisältyvän johdannaisiin liittyvän liiketoiminnan koko on kuukausittain kuukauden viimeisen päivän tietoja käyttäen tehtävän arvioinnin perusteella enintään yhtä suuri kuin molemmat seuraavista kynnysarvoista:

a) 5 prosenttia laitoksen kokonaisvaroista;

b) 100 miljoonaa euroa.

3. Sovellettaessa 1 ja 2 kohtaa laitosten on laskettava tase-eriin ja taseen ulkopuolisiin eriin sisältyvän, johdannaisiin liittyvän liiketoimintansa koko kunkin kuukauden viimeisen päivän tietojen perusteella seuraavien vaatimusten mukaisesti:

a) johdannaispositiot on arvostettava niiden kyseisen päivän markkina-arvoihin. Jos position markkina-arvoa ei ole saatavilla tietylle päivälle, laitosten on käytettävä position käypää arvoa kyseisenä päivänä; jos position markkina-arvoa tai käypää arvoa ei ole saatavilla tietylle päivälle, laitosten on käytettävä kyseisen position tuoreinta markkina-arvoa tai käypää arvoa;

▼M17

b) pitkän kokonaisposition absoluuttinen arvo lasketaan yhteen lyhyen kokonaisposition absoluuttisen arvon kanssa;

▼M8

c) laskentaan on sisällytettävä kaikki johdannaispositiot, lukuun ottamatta luottojohdannaisia, jotka kirjataan taseeseen kaupankäyntivaraston ulkopuolisia luottoriskejä kattavina sisäisinä suojauksina.

▼M17

Ensimmäistä alakohtaa sovellettaessa pitkillä ja lyhyillä positioilla tarkoitetaan samaa kuin 94 artiklan 3 kohdassa.

Ensimmäistä alakohtaa sovellettaessa pitkän (lyhyen) kokonaisposition arvo on yhtä suuri kuin c alakohdan mukaiseen laskelmaan sisältyvien yksittäisten pitkien (lyhyiden) positioiden arvojen summa.

▼M8

4. Poiketen siitä, mitä tapauksen mukaan 1 tai 2 kohdassa säädetään, jos johdannaisiin liittyvä liiketoiminta ei konsolidoidusti ylitä tapauksen mukaan 1 tai 2 kohdassa säädettyjä kynnysarvoja, laitos, joka sisältyy konsolidointiin ja jonka olisi sovellettava 3 tai 4 jaksossa säädettyä menetelmää, koska se ylittää kyseiset kynnysarvot laitoskohtaisesti, voi ja edellyttäen, että toimivaltaiset viranomaiset hyväksyvät sen, sen sijaan käyttää konsolidoidusti sovellettavaa menetelmää.

5. Laitosten on ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille 4 tai 5 jaksossa säädetyistä menetelmistä, joita ne tapauksen mukaan käyttävät tai lakkaavat käyttämästä, laskeakseen johdannaispositioidensa vastuuarvon.

6. Laitokset eivät saa tehdä johdannaistransaktiota taikka ostaa tai myydä johdannaisinstrumenttia ainoastaan noudattaakseen jotain 1 ja 2 kohdassa asetetuista edellytyksistä kuukausittaisen arvioinnin aikana.

273 b artikla

▼M17

Yksinkertaistettujen menetelmien käyttämiselle johdannaisten vastuuarvoa ja vastuun arvonoikaisuriskin omien varojen vaatimuksia laskettaessa asetettujen edellytysten noudattamatta jättäminen

▼M8

1. Jos laitos ei enää täytä yhtä tai useampaa 273 a artiklan 1 tai 2 kohdassa säädettyä edellytystä, sen on ilmoitettava siitä välittömästi toimivaltaiselle viranomaiselle.

2. ►M17 Laitosten on lopetettava johdannaispositioidensa vastuuarvojen laskeminen 4 tai 5 jakson mukaisesti ja vastuun arvonoikaisuriskin omien varojen vaatimusten laskeminen 385 artiklan mukaisesti tapauksen mukaan kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun jokin seuraavista toteutuu: ◄

▼M8

a) laitos ei täytä tapauksen mukaan 273 a artiklan 1 tai 2 kohdan a alakohdassa säädettyjä edellytyksiä tai tapauksen mukaan 273 a artiklan 1 tai 2 kohdan b alakohdassa säädettyjä edellytyksiä kolmena peräkkäisenä kuukautena;

b) laitos ei täytä tapauksen mukaan 273 a artiklan 1 tai 2 kohdan a alakohdassa säädettyjä edellytyksiä tai tapauksen mukaan 273 a artiklan 1 tai 2 kohdan b alakohdassa säädettyjä edellytyksiä yli kuutena kuukautena viimeksi kuluneiden 12 kuukauden ajanjaksolla.

▼M17

3. Laitokset, jotka ovat tapauksen mukaan lopettaneet johdannaispositioidensa vastuuarvojen laskemisen 4 tai 5 jakson mukaisesti ja vastuun arvonoikaisuriskiä koskevan omien varojen vaatimusten laskemisen 385 artiklan mukaisesti, saavat aloittaa johdannaispositioidensa vastuuarvojen laskemisen uudelleen 4 tai 5 jaksossa säädetyllä tavalla ja vastuun arvonoikaisuriskiä koskevaa omien varojen vaatimusten laskemisen 385 artiklan mukaisesti ainoastaan, jos ne osoittavat toimivaltaiselle viranomaiselle, että kaikki 273 a artiklan 1 tai 2 kohdassa säädetyt edellytykset on täytetty keskeytyksettä yhden vuoden ajan.

▼B

3 jakso

Vastapuoliriskin standardimenetelmä

274 artikla

Vastuuarvo

1. Laitos voi laskea yksittäisen vastuuarvon nettoutusryhmän tasolla kaikille nettoutussopimuksen kattamille liiketoimille, kun kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) nettoutussopimus kuuluu yhteen 295 artiklassa tarkoitetuista nettoutussopimusten tyypeistä;

b) toimivaltaiset viranomaiset ovat hyväksyneet nettoutussopimuksen 296 artiklan mukaisesti;

c) laitos on täyttänyt 297 artiklassa säädetyt velvoitteet nettoutussopimuksen osalta.

Jos ensimmäisessä alakohdassa säädetyistä ehdoista yksikin jää täyttymättä, laitoksen on käsiteltävä kutakin liiketointa ikään kuin se muodostaisi oman nettoutusryhmänsä.

2. Laitosten on laskettava nettoutusryhmän vastuuarvo vastapuoliriskin standardimenetelmää käyttäen seuraavasti:

$$\text{Vastuuarvo} = \alpha \cdot (RC + PFE)$$

jossa:

RC = 275 artiklan mukaisesti laskettu jälleenhankinta-arvo; ja

▼M8

PFE = 278 artiklan mukaisesti laskettu tulevaisuuden potentiaalinen vastapuoliriski;

α = 1,4.

3. Vakuusvajesopimuksen alaisen nettoutusryhmän vastuuarvo on rajattava nettoutusryhmän vastuuarvoon, joka samalla nettoutusryhmällä olisi, jos siihen ei sovellettaisi minkäänlaista vakuusvajesopimusta.

▼M17

4. Jos samaan nettoutusryhmään sovelletaan useita vakuusvajesopimuksia tai samaan nettoutusryhmään sisältyy sekä sellaisia liiketoimia, joihin sovelletaan vakuusvajesopimusta, että sellaisia liiketoimia, joihin ei sovelleta mitään vakuusvajesopimusta, laitoksen on laskettava nettoutusryhmän vastuuarvo seuraavasti:

a) laitos määrittää nettoutusryhmään kuuluvista liiketoimista asianomaiset hypoteettiset alanettoutusryhmät seuraavasti:

   i) kaikki liiketoimet, joihin sovelletaan vakuusvajesopimusta ja samaa 285 artiklan 2–5 kohdan mukaisesti määritettyä riskivakuusjaksoa, sijoitetaan samaan alanettoutusryhmään;

   ii) kaikki liiketoimet, joihin ei sovelleta vakuusvajesopimusta, sijoitetaan samaan alanettoutusryhmään, joka on erillinen tämän kohdan i alakohdan mukaisesti määritetyistä alanettoutusryhmistä;

b) laitos laskee nettoutusryhmän jälleenhankinta-arvon 275 artiklan 2 kohdan mukaisesti ottaen huomioon kaikki nettoutusryhmään kuuluvat liiketoimet, vakuusvajesopimuksesta riippumatta, ja soveltaa kaikkia seuraavia:

   i) kaikille nettoutusryhmään kuuluville liiketoimille lasketaan markkina-arvo (CMV) ilman saatuja tai asetettuja vakuuksia siten, että positiiviset ja negatiiviset markkina-arvot on nettoutettu laskettaessa markkina-arvoa;

   ii) muuttujat NICA, VM, TH ja MTA, soveltuvin osin, lasketaan erikseen nettoutusryhmän kuhunkin yksittäiseen vakuusvajesopimukseen sovellettavien kyseisten muuttujien summana;

c) laitos laskee 278 artiklassa tarkoitetun nettoutusryhmän tulevaisuuden potentiaalisen vastapuoliriskin soveltamalla kaikkia seuraavia:

   i) 278 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu kerroin perustuu muuttujiin CMV, NICA ja VM, soveltuvin osin, tämän kohdan b alakohdan mukaisesti;

▼M17

ii) $\sum_{a} AddOn^{(a)}$ lasketaan 278 artiklan mukaisesti erikseen kullekin tämän kohdan a alakohdassa tarkoitetulle hypoteettiselle alanettoutusryhmälle.

▼M8

5. Laitokset voivat asettaa nollaksi sellaisen nettoutusryhmän vastuuarvon, joka täyttää kaikki seuraavat edellytykset:

a) nettoutusryhmä koostuu ainoastaan myydyistä optioista;

b) nettoutusryhmän markkina-arvo on aina negatiivinen;

c) laitos on vastaanottanut kaikkien nettoutusryhmään kuuluvien optioiden preemion ennakolta sopimusten täytäntöönpanon vakuudeksi;

d) nettoutusryhmään ei sovelleta mitään vakuusvajesopimusta.

6. Nettoutusryhmässä laitosten on korvattava liiketoimi, joka on rajallinen lineaarinen yhdistelmä ostettuja tai myytyjä osto- tai myyntioptioita, kaikilla yksittäisillä optioilla, jotka muodostavat kyseisen yksittäisenä liiketoimena pidettävän lineaarisen yhdistelmän tämän jakson mukaista nettoutusryhmän vastuuarvon laskemista varten. Kutakin tällaista optioiden yhdistelmää käsitellään yksittäisenä liiketoimena nettoutusryhmässä, johon yhdistelmä sisältyy, vastuuarvon laskemista varten.

▼M17

Poiketen siitä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, laitosten on korvattava digitaalinen perusoptio, jonka toteutushinta on K, asiaankuuluvalla kahden myytyjen ja ostettujen perustason osto- tai myyntioptioiden korkoputkiyhdistelmällä, joka täyttää seuraavat vaatimukset:

a) korkoputkiyhdistelmän muodostavalla kahdella optiolla on oltava

i) kohde-etuutena toimivan välineen osalta sama erääntymispäivä ja sama spot- tai termiinihinta kuin digitaalisella perusoptiolla;

ii) vastaavat toteutushinnat 0,95•K ja 1,05•K;

b) korkoputkiyhdistelmä vastaa tarkasti digitaalisen perusoption tuottoa a alakohdassa tarkoitettujen kahden toteutushinnan välisen vaihteluvälin ulkopuolella.

Toisessa alakohdassa tarkoitettu korkoputkiyhdistelmän kahden option riskipositio lasketaan erikseen 279 artiklan mukaisesti.

▼M8

7. Kohde-etuudessa pitkän position muodostavan luottojohdannaistransaktion vastuuarvon enimmäismääräksi voidaan määrittää jäljellä olevan maksamattoman preemion määrä sillä edellytyksellä, että sitä käsitellään omana nettoutusryhmänään, johon ei sovelleta mitään vakuusvajesopimusta.

▼M8

275 artikla

Jälleenhankinta-arvo

1. Laitosten on laskettava jälleenhankinta-arvo RC nettoutusryhmille, joihin ei sovelleta vakuusvajesopimusta, seuraavan kaavan mukaisesti:

$$RC = \max\{CMV - NICA,\ 0\}$$

2. Laitosten on laskettava jälleenhankinta-arvo yksittäisille nettoutusryhmille, joihin sovelletaan vakuusvajesopimusta, seuraavan kaavan mukaisesti:

$$RC = \max\{CMV - VM - NICA,\ TH + MTA - NICA,\ 0\}$$

jossa:

RC = jälleenhankinta-arvo;

VM = säännöllisesti nettoutusryhmän markkina-arvon muutosten lieventämiseksi nettoutusryhmää varten tapauksen mukaan vastaanotetun tai asetetun nettovakuusmarginaalin volatiliteettikorjattu arvo;

TH = nettoutusryhmään vakuusvajesopimuksen mukaan sovellettava vakuusvajeraja, jonka alittuessa laitos ei voi vaatia vakuutta; ja

MTA = nettoutusryhmään vakuusvajesopimuksen mukaan sovellettava siirron vähimmäismäärä.

3. Laitosten on laskettava jälleenhankinta-arvo useille nettoutusryhmille, joihin sovelletaan samaa vakuusvajesopimusta, seuraavan kaavan mukaisesti:

$$RC = \max\left\{\sum_i \max\{CMV_i,\ 0\} - \max\{VM_{MA} + NICA_{MA},\ 0\},\ 0\right\} + \max\left\{\sum_i \min\{CMV_i,\ 0\} - \min\{VM_{MA} + NICA_{MA},\ 0\},\ 0\right\}$$

jossa:

RC = jälleenhankinta-arvo;

i = nettoutusryhmiä, joihin sovelletaan yhtä vakuusvajesopimusta, merkitsevä indeksi;

CMV_i = nettoutusryhmän ”i” markkina-arvo;

VM_{MA} = useaa nettoutusryhmää varten niiden markkina-arvon muutosten lieventämiseksi säännöllisesti tapauksen mukaan vastaanotetun tai asetetun vakuuden volatiliteettikorjatun arvon yhteismäärä; ja

$NICA_{MA}$ = muita useita nettoutusryhmiä kuin VM_{MA} varten tapauksen mukaan vastaanotetun tai asetetun vakuuden volatiliteettikorjatun arvon yhteismäärä.

▼M8

Ensimmäistä alakohtaa sovellettaessa $NICA_{MA}$ voidaan laskea kaupan tasolla, nettoutusryhmän tasolla tai kaikkien niiden nettoutusryhmien tasolla, joihin vakuusvajesopimusta sovelletaan, riippuen siitä tasosta, jolla vakuusvajesopimusta sovelletaan.

276 artikla

Vakuuden hyväksyminen ja käsittely

1. Tätä jaksoa sovellettaessa laitosten on laskettava muuttujien VM, VM_{MA}, NICA ja $NICA_{MA}$ vakuusmäärät soveltamalla kaikkia seuraavia vaatimuksia:

a) jos kaikki nettoutusryhmään sisältyvät liiketoimet kuuluvat kaupankäyntivarastoon, ainoastaan 197 ja 299 artiklan mukaan hyväksyttäväksi katsottava vakuus voidaan hyväksyä;

b) jos nettoutusryhmä sisältää vähintään yhden kaupankäyntivaraston ulkopuolisen liiketoimen, ainoastaan 197 artiklan mukaan hyväksyttäväksi katsottava vakuus voidaan hyväksyä;

c) vastapuolelta saatu vakuus on hyväksyttävä positiivisella merkillä ja vastapuolelle asetettu vakuus on hyväksyttävä negatiivisella merkillä;

▼M17

d) minkä tahansa tyyppisen saadun tai asetetun vakuuden volatiliteettikorjattu arvo on laskettava 223 artiklan mukaisesti;

▼M8

e) samaa vakuuserää ei sisällytetä muuttujiin VM ja NICA samanaikaisesti;

f) samaa vakuuserää ei sisällytetä muuttujiin VM_{MA} ja $NICA_{MA}$ samanaikaisesti;

g) mitään sellaista vastapuolelle asetettua vakuutta, joka on eroteltu kyseisen vastapuolen omaisuuseristä ja on sen vuoksi konkurssioikeudellisesti erillinen, jos kyseinen vastapuoli laiminlyö maksunsa tai tulee maksukyvyttömäksi, ei voida hyväksyä muuttujien NICA ja $NICA_{MA}$ laskennassa.

2. Laskettaessa tämän artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitetun asetetun vakuuden volatiliteettikorjattua arvoa laitosten on korvattava 223 artiklan 2 kohdassa vahvistettu kaava seuraavalla kaavalla:

$$C_{VA} = C \cdot (1 + H_C + H_{fx})$$

jossa

C_{VA} = asetetun vakuuden volatiliteettikorjatun arvon yhteismäärä; ja

C = vakuus;

H_c ja H_{fx} määritellään 223 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

▼M8

3. Sovellettaessa 1 kohdan d alakohtaa laitosten on asetettava saadun tai asetetun vakuuden volatiliteettikorjatun arvon laskennan kannalta olennainen realisointiaika jommankumman seuraavan aikajänteen mukaisesti:

a) yksi vuosi 275 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuille nettoutusryhmille;

b) 279 c artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti määritetty riskivakuusjakso 275 artiklan 2 ja 3 kohdassa tarkoitetuille nettoutusryhmille.

277 artikla

Liiketoimien sijoittaminen riskiluokkiin

1. Laitosten on sijoitettava jokainen nettoutusryhmän liiketoimi johonkin seuraavista riskiluokista 278 artiklassa tarkoitetun nettoutusryhmän tulevaisuuden potentiaalisen vastapuoliriskin määrittämiseksi:

a) korkoriski;

b) valuuttakurssiriski;

c) luottoriski;

d) osakeriski;

e) hyödykeriski;

f) muut riskit.

2. Laitosten on suoritettava 1 kohdassa tarkoitettu sijoittaminen johdannaistransaktion pääasiallisen riskitekijän perusteella. Pääasiallisen riskitekijän on oltava johdannaistransaktion ainoa olennainen riskitekijä.

3. Poiketen siitä, mitä 2 kohdassa säädetään, laitosten on sijoitettava johdannaistransaktiot, joilla on useampi kuin yksi olennainen riskitekijä, yhtä useampaan riskiluokkaan. Jos kaikki olennaiset riskitekijät yhdessä kyseisistä liiketoimista kuuluvat samaan riskiluokkaan, laitosten edellytetään sijoittavan kyseisen transaktion vain yhden kerran kyseiseen riskiluokkaan perustuen kyseisistä riskitekijöistä olennaisimpaan. Jos olennaiset riskitekijät yhdessä kyseisistä liiketoimista kuuluvat eri riskiluokkiin, laitosten on sijoitettava kyseinen liiketoimi yhden kerran kuhunkin riskiluokkaan, jossa liiketoimella on vähintään yksi olennainen riskitekijä, perustuen kyseisistä riskitekijöistä olennaisimpaan kyseisessä riskiluokassa.

4. Sen estämättä, mitä 1, 2 ja 3 kohdassa säädetään, laitosten on noudatettava seuraavia vaatimuksia, kun ne sijoittavat liiketoimia 1 kohdassa lueteltuihin riskiluokkiin:

a) jos liiketoimen pääasiallinen riskitekijä, tai olennaisin riskitekijä tietyssä riskiluokassa 3 kohdassa tarkoitettujen liiketoimien osalta, on inflaatiomuuttuja, laitosten on sijoitettava liiketoimi korkoriskiluokkaan;

▼M8

b) jos liiketoimen pääasiallinen riskitekijä, tai olennaisin riskitekijä tietyssä riskiluokassa 3 kohdassa tarkoitettujen liiketoimien osalta, on ilmasto-olosuhdemuuttuja, laitosten on sijoitettava liiketoimi hyödykeriskiluokkaan.

5. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään

a) menetelmä sellaisten liiketoimien tunnistamiseksi, joilla on vain yksi olennainen riskitekijä;

b) menetelmä sellaisten liiketoimien tunnistamiseksi, joilla on useampi kuin yksi olennainen riskitekijä, ja olennaisimman riskitekijän tunnistamiseksi 3 kohtaa sovellettaessa;

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 28 päivänä joulukuuta 2019.

Siirretään komissiolle valta täydentää tätä asetusta hyväksymällä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

277 a artikla

Suojausryhmät

1. Laitosten on laadittava asianomaiset suojausryhmät kutakin nettoutusryhmän riskiluokkaa varten ja osoitettava kukin liiketoimi suojausryhmiin seuraavasti:

a) korkoriskiluokkaan sijoitetut liiketoimet on osoitettava samaan suojausryhmään vain, jos niiden pääasiallinen riskitekijä, tai olennaisin riskitekijä tietyssä riskiluokassa 277 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen liiketoimien osalta, on saman valuutan määräinen;

b) valuuttakurssiriskiluokkaan sijoitetut liiketoimet on osoitettava samaan suojausryhmään vain, jos niiden pääasiallinen riskitekijä, tai olennaisin riskitekijä tietyssä riskiluokassa 277 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen liiketoimien osalta, perustuu samaan valuuttapariin;

c) kaikki luottoriskiluokkaan sijoitetut liiketoimet on osoitettava samaan suojausryhmään;

d) kaikki osakeriskiluokkaan sijoitetut liiketoimet on osoitettava samaan suojausryhmään;

e) hyödykeriskiluokkaan sijoitetut liiketoimet on osoitettava yhteen seuraavista suojausryhmistä niiden pääasiallisen riskitekijän, tai olennaisimman riskitekijän tietyssä riskiluokassa 277 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen liiketoimien osalta, luonteen perusteella:

i) energia;

ii) metallit;

iii) maataloustuotteet;

iv) muut hyödykkeet;

v) ilmasto-olot;

▼M8

f) muuhun riskiluokkaan sijoitetut liiketoimet on osoitettava samaan suojausryhmään vain, jos niiden pääasiallinen riskitekijä, tai olennaisin riskitekijä tietyssä riskiluokassa 277 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen liiketoimien osalta, on sama.

Sovellettaessa tämän kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohtaa korkoriskiluokkaan sijoitetut liiketoimet, joiden pääasiallinen riskitekijä on inflaatiomuuttuja, on osoitettava erillisiin suojausryhmiin, jotka eivät ole samoja kuin sellaisille liiketoimille vahvistetut korkoriskiluokkaan sijoitetut suojausryhmät, joiden pääasiallinen riskitekijä ei ole inflaatiomuuttuja. Kyseiset liiketoimet on osoitettava samaan suojausryhmään vain, jos niiden pääasiallinen riskitekijä, tai olennaisin riskitekijä tietyssä riskiluokassa 277 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen liiketoimien osalta, on saman valuutan määräinen.

2. Poiketen siitä, mitä tämän artiklan 1 kohdassa säädetään, laitosten on vahvistettava erilliset yksittäiset suojausryhmät kussakin riskiluokassa seuraavia liiketoimia varten:

a) liiketoimet, joiden pääasiallinen riskitekijä, tai olennaisin riskitekijä tietyssä riskiluokassa 277 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen liiketoimien osalta, on markkinahintojen perusteella laskettu volatiliteetti, riskitekijän toteutunut volatiliteetti tai kahden riskitekijän välinen korrelaatio;

b) liiketoimet, joiden pääasiallinen riskitekijä, tai olennaisin riskitekijä tietyssä riskiluokassa 277 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen liiketoimien osalta, on kahden samaan riskiluokkaan sijoitetun riskitekijän välinen eroavuus, tai kahdesta saman valuutan määräisestä maksuvelvoitteesta koostuvat liiketoimet, joissa samasta riskiluokasta kuin pääasiallinen riskitekijä oleva riskitekijä sisältyy toiseen maksuvelvoitteeseen kuin siihen, joka sisältää pääasiallisen riskitekijän.

Sovellettaessa tämän kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohtaa laitosten on osoitettava liiketoimet asianomaisen riskiluokan samaan suojausryhmään vain, jos niiden pääasiallinen riskitekijä, tai olennaisin riskitekijä tietyssä riskiluokassa 277 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen liiketoimien osalta, on samanlainen.

Sovellettaessa ensimmäisen alakohdan b alakohtaa laitosten on osoitettava liiketoimet asianomaisen riskiluokan samaan suojausryhmään vain, jos kyseisessä alakohdassa tarkoitettujen kyseisten liiketoimien riskitekijöiden pari on samanlainen ja molemmat kyseiseen pariin sisältyvät riskitekijät korreloivat positiivisesti keskenään. Muussa tapauksessa laitosten on osoitettava ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitetut liiketoimet yhteen 1 kohdan mukaisesti vahvistettuun suojausryhmään vain ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitetun riskitekijän perusteella.

▼M17

Sovellettaessa tämän kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohtaa laitosten on osoitettava liiketoimet asiaankuuluvan riskiluokan erilliseen suojausryhmään noudattaen 1 kohdassa säädettyä suojausryhmärakennetta.

▼M8

3. Laitosten on toimivaltaisten viranomaisten pyynnöstä asetettava saataville tämän artiklan 2 kohdan mukaisesti vahvistettujen suojausryhmien lukumäärä kullekin riskiluokalle, kunkin kyseisen suojausryhmän pääasiallinen riskitekijä, tai olennaisin riskitekijä tietyssä riskiluokassa 277 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen liiketoimien osalta, tai kunkin kyseisen suojausryhmän riskitekijäpari sekä kussakin kyseisistä suojausryhmistä olevien liiketoimien lukumäärä.

278 artikla

Tulevaisuuden potentiaalinen vastapuoliriski

1. Laitosten on laskettava nettoutusryhmän tulevaisuuden potentiaalinen vastapuoliriski seuraavasti:

$$\text{PFE} = \text{kerroin} \cdot \sum_{a} \text{AddOn}^{(a)}$$

jossa:

PFE = tulevaisuuden potentiaalinen vastapuoliriski;

a = nettoutusryhmän tulevaisuuden potentiaalisen vastapuoliriskin laskentaan sisältyviä riskiluokkia merkitsevä indeksi;

$\text{AddOn}^{(a)}$ = riskiluokkaa a koskeva korotus laskettuna tapauksen mukaan 280 a–280 f artiklan mukaisesti; ja

kerroin = kerroin, joka lasketaan 3 kohdassa tarkoitetulla kaavalla.

Laskentaa varten laitosten on sisällytettävä nettoutusryhmän tulevaisuuden potentiaalisen vastapuoliriskin laskentaan riskiluokkaa koskeva korotus, jos vähintään yksi nettoutusryhmän liiketoimi on sijoitettu kyseiseen riskiluokkaan.

2. Edellä 275 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun usean nettoutusryhmän, joihin sovelletaan yhtä vakuusvajesopimusta, tulevaisuuden potentiaalinen vastapuoliriski lasketaan kaikkien yksittäisten nettoutusryhmien tulevaisuuden potentiaalisen vastapuoliriskin yhteenlaskettuna määränä, ikään kuin niihin ei sovellettaisi minkäänlaista vakuusvajesopimusta.

3. Edellä olevan 1 kohdan soveltamiseksi kerroin lasketaan seuraavasti:

$$\text{kerroin} = \begin{cases} 1 \text{ jos } z \geq 0 \\ \min\{1,\ \text{Floor}_m + (1 - \text{Floor}_m) \cdot \exp\left(\frac{z}{y}\right)\} \text{ jos } z < 0 \end{cases}$$

jossa:

Floor_m = 5 %;

▼M8

$$y = 2 \cdot (1 - Floor_m) \cdot \Sigma_a AddOn^{(a)}$$

$$z = \begin{cases} \text{CMV – NICA 275 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuille nettoutusryhmille} \\ \text{CMV – VM – NICA 275 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuille nettoutusryhmille} \\ \text{CMV}_i \text{ – NICA}_i \text{ 275 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuille nettoutusryhmille} \end{cases}$$

$NICA_i$ = riippumaton vakuuden nettomäärä laskettuna ainoastaan liiketoimille, jotka kuuluvat nettoutusryhmään i. $NICA_i$ on laskettava kaupan tasolla tai nettoutusryhmän tasolla vakuusvajesopimuksesta riippuen.

279 artikla

Riskiposition laskenta

Jäljempänä 280 a–280 f artiklassa tarkoitetun riskiluokkaa koskevan korotuksen laskemiseksi laitosten on laskettava nettoutusryhmän jokaisen liiketoimen riskipositio seuraavasti:

Riskipositio = $\delta \cdot AdjNot \cdot MF$

jossa:

δ = liiketoimen valvojan määrittämä delta laskettuna 279 a artiklassa säädetyn kaavan mukaisesti;

AdjNot = liiketoimen mukautettu nimellismäärä laskettuna 279 b artiklan mukaisesti; ja

MF = liiketoimen maturiteettikerroin laskettuna 279 c artiklassa säädetyn kaavan mukaisesti.

279 a artikla

Valvojan määrittämä delta

1. Laitosten on laskettava valvojan määrittämä delta (δ) seuraavasti:

▼M17

a) osto- ja myyntioptioiden osalta, jotka oikeuttavat option ostajan ostamaan tai myymään kohde-etuutena toimivan välineen positiiviseen hintaan yhtenä päivänä tai useina päivinä tulevaisuudessa, paitsi jos kyseiset optiot on sijoitettu korkoriski- tai hyödykeriskiluokkaan, laitosten on käytettävä seuraavaa kaavaa:

▼M8

$$\delta = \text{merkki} \cdot N\left(\text{tyyppi} \cdot \frac{\ln(P/K) + 0{,}5 \cdot \sigma^2 \cdot T}{\sigma \cdot \sqrt{T}}\right)$$

jossa:

δ = valvojan määrittämä delta;

merkki = – 1, jos liiketoimi on myyty osto-optio tai ostettu myyntioptio;

▼M8

merkki = + 1, jos liiketoimi on ostettu osto-optio tai myyty myyntioptio;

tyyppi = – 1, jos liiketoimi on myyntioptio;

tyyppi = + 1, jos liiketoimi on osto-optio;

N(x) = standardoitua normaalijakaumaa noudattavan satunnaismuuttujan kumulatiivinen kertymäfunktio eli todennäköisyys, että normaalijakaumaa noudattava satunnaismuuttuja, jonka keskiarvo on nolla ja varianssi yksi, on yhtä suuri tai pienempi kuin x;

P = option kohde-etuutena toimivan välineen spot- tai termiinihinta; jos option kassavirrat ovat riippuvaisia kohde-etuutena toimivan välineen hinnan keskimääräisestä arvosta, P on sama kuin keskimääräinen arvo laskentapäivänä;

K = option toteutushinta;

▼C7

T = option erääntymispäivän (T_{exp}) ja raportointipäivän välinen ajanjakso; jos optio voidaan toteuttaa vain yhtenä tulevana päivänä, T_{exp} on sama kuin kyseinen päivä; jos optio voidaan toteuttaa useina tulevina päivinä, T_{exp} on viimeinen kyseisistä päivistä; erääntymispäivä ilmaistaan vuosina käyttäen asianomaista pankkipäiväkäytäntöä; ja

▼M8

σ = option valvojan määrittämä volatiliteetti, joka määritetään taulukon 1 mukaisesti liiketoimen riskiluokan ja option kohde-etuutena toimivan välineen luonteen perusteella.

Taulukko 1

Riskiluokka	Kohde-etuutena toimiva väline	Valvojan määrittämä volatiliteetti
Ulkomaanvaluutta	Kaikki	15 %
Luotto	Yhden kohteen väline	100 %
	Usean kohteen väline	80 %
Osakkeet	Yhden kohteen väline	120 %
	Usean kohteen väline	75 %
Hyödykkeet	Sähkö	150 %
	Muut hyödykkeet (paitsi sähkö)	70 %
Muut	Kaikki	150 %

Option kohde-etuutena toimivan välineen termiinihintaa käyttävien laitosten on varmistettava, että

i) termiinihinta on option ominaisuuksien mukainen;

▼M8

ii) termiinihinta lasketaan käyttäen raportointipäivänä vallitsevaa korkokantaa;

iii) termiinihinnassa otetaan huomioon kohde-etuutena toimivan välineen odotetut kassavirrat ennen option erääntymistä;

b) synteettisen arvopaperistamisen ja n:nnen tappion korista muodostuvien luottojohdannaissopimusten etuoikeusluokkien osalta laitosten on käytettävä seuraavaa kaavaa:

$$\delta = \text{merkki} \cdot \frac{15}{(1 + 14 \cdot A) \cdot (1 + 14 \cdot D)}$$

jossa:

$$\text{merkki} = \begin{cases} +1 \text{ jos luottosuoja on hankittu liiketoimen avulla} \\ -1 \text{ jos luottosuoja on toimitettu liiketoimen avulla} \end{cases}$$

A = etuoikeusluokan kiinnityspiste; referenssiyhteisöihin k perustuvat n:nnen tappion korista muodostuvat luottojohdannaissopimukset: A = (n – 1)/k; ja

D = etuoikeusluokan irtautumispiste; referenssiyhteisöihin k perustuvat n:nnen tappion korista muodostuvat luottojohdannaissopimukset: D = n/k;

c) muiden kuin a tai b alakohdassa tarkoitettujen liiketoimien osalta laitosten on käytettävä seuraavaa valvojan määrittämää deltaa:

▼C7

$$\delta = \begin{cases} +1 \text{ jos liiketoimi on pitkä positio pääasiallisessa riskitekijässä tai olennaisimmassa riskitekijässä tietyssä riskiluokassa} \\ -1 \text{ jos liiketoimi on lyhyt positio pääasiallisessa riskitekijässä tai olennaisimmassa riskitekijässä tietyssä riskiluokassa} \end{cases}$$

▼M8

2. Tätä jaksoa sovellettaessa pitkä positio pääasiallisessa riskitekijässä, tai olennaisimmassa riskitekijässä tietyssä riskiluokassa 277 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen liiketoimien osalta, tarkoittaa, että liiketoimen markkina-arvo kasvaa, kun kyseisen riskitekijän arvo kasvaa, ja lyhyt positio pääasiallisessa riskitekijässä, tai olennaisimmassa riskitekijässä tietyssä riskiluokassa 277 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen liiketoimien osalta, tarkoittaa, että liiketoimen markkina-arvo pienenee, kun kyseisen riskitekijän arvo kasvaa.

3. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään

▼M17

a) kansainvälisen sääntelyn muutoksia vastaavat kaavat, joita laitosten on käytettävä, kun ne laskevat valvojan määrittämää delta-arvoa korkoriskiluokkaan tai hyödykeriskiluokkaan sijoitetuille osto- ja myyntioptioille ottaen huomioon markkinaolosuhteet, joissa korot tai hyödykehinnat voivat olla negatiivisia, sekä valvojan määrittämä volatiliteetti, joka soveltuu kyseisiin kaavoihin;

▼M8

b) menetelmä sen määrittämiseksi, onko transaktio pitkä vai lyhyt positio pääasiallisessa riskitekijässä, tai olennaisimmassa riskitekijässä tietyssä riskiluokassa 277 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen liiketoimien osalta.

▼M17

EPV toimittaa kyseisten teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 10 päivänä heinäkuuta 2025.

▼M8

Siirretään komissiolle valta täydentää tätä asetusta hyväksymällä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

279 b artikla

Mukautettu nimellismäärä

1. Laitosten on laskettava mukautettu nimellismäärä seuraavasti:

a) niiden liiketoimien osalta, jotka on sijoitettu korkoriskiluokkaan tai luottoriskiluokkaan, laitosten on laskettava mukautettu nimellismäärä johdannaissopimuksen nimellismäärän ja valvojan määrittämän duraatiotekijän tulona, joka lasketaan seuraavasti:

▼C7

$$\text{valvojan määrittämä duraatiotekijä} = \max\left\{\frac{\exp(-R \cdot S) - \exp(-R \cdot E)}{R}; 10/\text{OneBusinessYear}\right\}$$

jossa:

R = valvojan määrittämä diskonttokorko; R = 5 prosenttia;

S = liiketoimen aloituspäivän ja raportointipäivän välinen ajanjakso, joka ilmaistaan vuosina käyttäen asianomaista pankkipäiväkäytäntöä; ja

E = liiketoimen päättymisajankohdan ja raportointipäivän välinen ajanjakso, joka ilmaistaan vuosina käyttäen asianomaista pankkipäiväkäytäntöä; ja

OneBusinessYear = yksi vuosi pankkipäivinä ilmaistuna käyttäen asianomaista pankkipäiväkäytäntöä.

▼M8

Liiketoimen aloituspäivämäärä on aikaisin päivä, jona vähintään yhden laitokselle maksettavan tai laitoksen maksaman liiketoimen sopimuksenmukaisen maksun suuruus on määritetty tai maksu on vaihdettu, ei kuitenkaan maksuja, jotka liittyvät vakuuksien vaihtoon vakuusvajesopimuksessa. Jos liiketoimen maksujen suuruuden määrittäminen on jo aloitettu tai liiketoimen perusteella on jo ryhdytty maksamaan maksuja raportointipäivänä, liiketoimen aloituspäivämäärä on nolla.

Jos liiketoimeen liittyy yksi tai useampi tulevaisuuden sopimuspäivämäärä, jona laitos tai vastapuoli voi päättää liiketoimen loppuunsaattamisesta ennen sen sopimuksenmukaista maturiteettia, liiketoimen aloituspäivämäärä on aikaisin seuraavista:

i) se päivä, tai jos tulevia päiviä on useita, aikaisin niistä, jona laitos tai vastapuoli voi päättää liiketoimen loppuunsaattamisesta ennen sen sopimuksenmukaista maturiteettia;

▼M8

ii) päivä, jona liiketoimen maksujen suuruuden määrittäminen on jo aloitettu tai liiketoimen perusteella on jo ryhdytty maksamaan maksuja, ei kuitenkaan maksuja, jotka liittyvät vakuuksien vaihtoon vakuusvajesopimuksessa.

Jos liiketoimella on kohde-etuutena toimivana välineenä rahoitusväline, joka voi aiheuttaa sopimusvelvoitteita, jotka ovat ylimääräisiä liiketoimen sopimusvelvoitteisiin nähden, liiketoimen aloituspäivämäärä määritetään perustuen aikaisimpaan päivään, jolloin kohde-etuutena toimivan välineen avulla maksujen suuruuden määrittäminen on jo aloitettu tai sen perusteella on jo ryhdytty maksamaan maksuja.

Liiketoimen päättymisajankohta on viimeisin päivä, jona liiketoimen sopimuksenmukainen maksu laitokselle tai laitokselta vaihdetaan tai voidaan vaihtaa.

Jos liiketoimella on kohde-etuutena toimivana välineenä rahoitusväline, joka voi aiheuttaa sopimusvelvoitteita, jotka ovat ylimääräisiä liiketoimen sopimusvelvoitteisiin nähden, liiketoimen päättymispäivä määritetään liiketoimen kohde-etuutena toimivan välineen viimeisen sopimuksenmukaisen maksun perusteella;

Jos liiketoimi on strukturoitu määrättyjen maksupäivien jälkeen jäljellä olevien riskien poistamiseksi ja sen ehdot on sovittu uudelleen sellaisiksi, että liiketoimen markkina-arvo kyseisinä määrättyinä päivinä on nolla, jäljellä olevien riskien poistaminen näinä päivinä katsotaan samaan liiketoimeen kuuluvaksi sopimuksenmukaiseksi maksuksi.

b) valuuttakurssiriskiluokkaan sijoitettujen liiketoimien osalta laitosten on laskettava mukautettu nimellismäärä seuraavasti:

i) jos liiketoimi sisältää vain yhden maksuvelvoitteen, mukautettu nimellismäärä on johdannaissopimuksen nimellismäärä;

ii) jos liiketoimi sisältää kaksi maksuvelvoitetta ja yhden maksuvelvoitteen nimellismäärä on laitoksen raportointivaluutan määräinen, mukautettu nimellismäärä on toisen maksuvelvoitteen nimellismäärä;

iii) jos liiketoimi sisältää kaksi maksuvelvoitetta ja molempien maksuvelvoitteiden nimellismäärä on muun kuin laitoksen raportointivaluutan määräinen, mukautettu nimellismäärä on suurin näiden kahden maksuvelvoitteen nimellismääristä sen jälkeen, kun kyseiset määrät on muutettu laitoksen raportointivaluutan määräisiksi vallitsevaan avistakurssiin;

c) niiden liiketoimien osalta, jotka on sijoitettu osakeriskiluokkaan tai hyödykeriskiluokkaan, laitosten on laskettava mukautettu nimellismäärä liiketoimen kohde-etuutena toimivan välineen yhden yksikön markkinahinnan ja yksiköiden määrän siinä kohde-etuutena toimivassa välineessä, johon liiketoimi viittaa, tulona;

▼**M8**

jos osakeriskiluokkaan tai hyödykeriskiluokkaan sijoitettu liiketoimi ilmaistaan sopimuksellisesti nimellismääränä, laitosten on käytettävä mukautettuna nimellismääränä liiketoimen nimellismäärää eikä yksiköiden määrää kohde-etuutena toimivassa välineessä;

d) muihin riskiluokkiin sijoitettujen liiketoimien osalta laitosten on laskettava mukautettu nimellismäärä a, b ja c alakohdassa säädetyistä menetelmistä sopivimman perusteella riippuen liiketoimen kohde-etuutena toimivan välineen luonteesta ja ominaispiirteistä.

2. Laitosten on määritettävä kohde-etuutena toimivan välineen nimellismäärä tai yksiköiden määrä 1 kohdassa tarkoitetun liiketoimen mukautetun nimellismäärän laskemista varten seuraavasti:

a) jos liiketoimen kohde-etuutena toimivan välineen nimellismäärää tai yksiköiden määrää ei ole vahvistettu ennen sen sopimuksenmukaista maturiteettia:

i) kohde-etuutena toimivan välineen deterministen nimellismäärien ja yksiköiden määrien osalta nimellismäärä on kaikkien kohde-etuutena toimivan välineen nimellismäärien tai yksiköiden määrien deterministen arvojen painotettu keskiarvo tapauksen mukaan liiketoimen sopimuksenmukaiseen maturiteettiin saakka, kun painokerroin on se osuus aikavälistä, jonka aikana sovelletaan kutakin nimellismäärän arvoa;

ii) kohde-etuutena toimivan välineen stokastisten nimellismäärien ja yksiköiden määrien osalta nimellismäärä on määrä, joka määritellään vahvistamalla kaavan sisällä olevat markkina-arvot tulevien markkina-arvojen laskemiseksi;

b) sopimusten, joiden nimellismäärä vaihdetaan useaan kertaan, nimellismäärä on kerrottava sopimusten mukaisten vielä jäljellä olevien maksujen lukumäärällä;

c) niiden sopimusten osalta, jotka johtavat kassavirtamaksujen tai johdannaissopimuksen kohde-etuuden moninkertaistumiseen, laitoksen on mukautettava nimellismäärää sellaisten vaikutusten huomioonottamiseksi, joita moninkertaistumisella on kyseisten sopimusten riskirakenteeseen.

3. Laitosten on muunnettava liiketoimen mukautettu nimellismäärä raportointivaluuttaansa vallitsevaan avistakurssiin, jos mukautettu nimellismäärä lasketaan tämän artiklan mukaisesti muun valuutan määräisen kohde-etuutena toimivan välineen yksiköiden määrän sopimuksenmukaisen nimellismäärän tai markkinahinnan perusteella.

▼**M8**

279 c artikla

Maturiteettikerroin

1. Laitosten on laskettava maturiteettikerroin seuraavasti:

a) niiden liiketoimien osalta, jotka sisältyvät 275 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin nettoutusryhmiin, laitosten on käytettävä seuraavaa kaavaa:

$$MF = \sqrt{\min\{\max\{M,\ 10/\text{OneBusinessYear}\},\ 1\}}$$

jossa:

MF = maturiteettikerroin;

M = liiketoimen jäljellä oleva maturiteetti, joka on yhtä kuin liiketoimen kaikkien sopimusvelvoitteiden loppuunsaattamiseen tarvittava ajanjakso; tätä varten johdannaissopimuksen valinnaisuutta pidetään sopimusvelvoitteena; jäljellä oleva maturiteetti ilmaistaan vuosina käyttäen asianomaista pankkipäiväkäytäntöä;

jos liiketoimella on toinen johdannaissopimus kohde-etuutena toimivana välineenä, ja se voi aiheuttaa ylimääräisiä sopimusvelvoitteita liiketoimen sopimusvelvoitteiden lisäksi, liiketoimen jäljellä oleva maturiteetti on yhtä kuin se aika, joka tarvitaan kohde-etuutena toimivan välineen kaikkien sopimusvelvoitteiden loppuunsaattamiseen;

jos liiketoimi on strukturoitu määrättyjen maksupäivien jälkeen jäljellä olevien riskien poistamiseksi ja sen ehdot on sovittu uudelleen sellaisiksi, että liiketoimen markkina-arvo kyseisinä määrättyinä päivinä on nolla, liiketoimen jäljellä oleva maturiteetti on sama kuin seuraavaan tarkistuspäivään jäljellä oleva aika; ja

OneBusinessYear = yksi vuosi pankkipäivinä ilmaistuna käyttäen asianomaista pankkipäiväkäytäntöä;

b) edellä 275 artiklan 2 ja 3 kohdassa tarkoitettuihin nettoutusryhmiin sisältyvien liiketoimien maturiteettikerroin määritellään seuraavasti:

▼**M8**

$$MF = \frac{3}{2}\sqrt{\frac{MPOR}{OneBusinessYear}}$$

jossa:

MF = maturiteettikerroin;

MPOR = jäljempänä 285 artiklan 2–5 kohdan mukaisesti määritetty nettoutusryhmän riskivakuusjakso; ja

OneBusinessYear = yksi vuosi pankkipäivinä ilmaistuna käyttäen asianomaista pankkipäiväkäytäntöä.

Kun määritetään asiakkaan ja määritysosapuolen välisten liiketoimien riskivakuusjaksoa, asiakkaana tai määritysosapuolena toimivan laitoksen on sovellettava viiden pankkipäivän vähimmäisjaksoa 285 artiklan 2 kohdan b alakohdassa säädetyn sijaan.

2. Edellä olevaa 1 kohtaa sovellettaessa jäljellä oleva maturiteetti on yhtä suuri kuin sellaisten liiketoimien seuraavaan tarkistuspäivään jäljellä oleva aika, jotka on strukturoitu määrättyjen maksupäivien jälkeen jäljellä olevien riskien poistamiseksi ja joissa ehdot on sovittu uudelleen sellaisiksi, että sopimuksen markkina-arvo kyseisinä maksupäivinä on nolla.

280 artikla

Suojausryhmän valvojan määrittämän tekijän kerroin

Jäljempänä 280 a–280 f artiklassa tarkoitetun suojausryhmää koskevan korotuksen laskennassa suojausryhmän valvojan määrittämän tekijän kerroin ”ϵ” on seuraava:

$$\epsilon = \begin{cases} 1: \text{277 a artiklan 1 kohdan mukaisesti vahvistettujen suojausryhmien osalta} \\ 5: \text{277 a artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti vahvistettujen suojausryhmien osalta} \\ 0{,}5: \text{277 a artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisesti vahvistettujen suojausryhmien osalta} \end{cases}$$

280 a artikla

Korkoriskiluokkaa koskeva korotus

1. Sovellettaessa 278 artiklaa laitosten on laskettava korkoriskiluokkaa koskeva korotus tietylle nettoutusryhmälle seuraavasti:

$$AddOn^{IR} = \sum_{j} AddOn_{j}^{IR}$$

jossa:

$AddOn^{IR}$ = korkoriskiluokkaa koskeva korotus;

▼M8

j = kaikkia nettoutusryhmälle 277 a artiklan 1 kohdan a alakohdan ja 2 kohdan mukaisesti vahvistettuja korkoriskisuojausryhmiä merkitsevä indeksi; ja

$AddOn_j^{IR}$ = 2 kohdan mukaisesti laskettu korotus korkoriskiluokan suojausryhmälle j.

2. Laitosten on laskettava korotus korkoriskiluokan suojausryhmälle j seuraavasti:

$$AddOn_j^{IR} = \epsilon_j \cdot SF^{IR} \cdot EffNot_j^{IR}$$

jossa:

ϵ_j = suojausryhmän j suojausryhmän valvojan määrittämän tekijän kerroin, jonka sovellettava arvo määräytyy 280 artiklan mukaisesti;

SF^{IR} = valvojan määrittämä tekijä korkoriskiluokalle, jonka arvo on 0,5 prosenttia; ja

$EffNot_j^{IR}$ = suojausryhmän j efektiivinen nimellismäärä, joka lasketaan 3 kohdan mukaisesti.

3. Suojausryhmän j efektiivisen nimellismäärän laskemiseksi laitosten on ensin sijoitettava suojausryhmän jokainen liiketoimi taulukon 2 asianmukaiseen alaluokkaan. Niiden on tehtävä se kunkin liiketoimen päättymisajankohdan perusteella, joka määritetään 279 b artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti:

Taulukko 2

Alaluokka	Päättymisajankohta (vuotta)
1	> 0 ja <= 1
2	> 1 ja <= 5
3	> 5

Sen jälkeen laitosten on laskettava suojausryhmän j efektiivinen nimellismäärä seuraavan kaavan mukaisesti:

▼C7

$$EffNot_j^{IR} = \sqrt{\left[(D_{j,1})^2 + (D_{j,2})^2 + (D_{j,3})^2 + 1{,}4 \cdot D_{j,1} \cdot D_{j,2} + 1{,}4 \cdot D_{j,2} \cdot D_{j,3} + 0{,}6 \cdot D_{j,1} \cdot D_{j,3}\right]}$$

▼M8

jossa:

$EffNot_j^{IR}$ = suojausryhmän j efektiivinen nimellismäärä; ja

$D_{j,k}$ = suojausryhmän j alaluokan k efektiivinen nimellismäärä laskettuna seuraavasti:

$$D_{j,k} = \sum_{l \in \text{alaluokka } k} Riskipositio_l$$

jossa:

l = riskipositiota merkitsevä indeksi.

▼M8

280 b artikla

Valuuttakurssiriskiluokkaa koskeva korotus

1. Sovellettaessa 278 artiklaa laitosten on laskettava valuuttakurssiriskiluokkaa koskeva korotus tietylle nettoutusryhmälle seuraavasti:

$$\text{AddOn}^{FX} = \sum_{j} \text{AddOn}_{j}^{FX}$$

jossa:

AddOn^{FX} = valuuttakurssiriskiluokkaa koskeva korotus;

j = nettoutusryhmälle 277 a artiklan 1 kohdan b alakohdan ja 2 kohdan mukaisesti vahvistettuja valuuttakurssiriskin suojausryhmiä merkitsevä indeksi; ja

AddOn_{j}^{FX} = 2 kohdan mukaisesti laskettu korotus valuuttakurssiriskiluokan suojausryhmälle j.

2. Laitosten on laskettava korotus valuuttakurssiriskiluokan suojausryhmälle j seuraavasti:

$$\text{AddOn}_{j}^{FX} = \epsilon_{j} \cdot \text{SF}^{FX} \cdot |\text{EffNot}_{j}^{FX}|$$

jossa:

ϵ_{j} = suojausryhmän j valvojan määrittämän tekijän kerroin, joka määritetään 280 artiklan mukaisesti;

SF^{FX} = valvojan määrittämä tekijä valuuttakurssiriskiluokalle, jonka arvo on 4 prosenttia;

EffNot_{j}^{FX} = suojausryhmän j efektiivinen nimellismäärä laskettuna seuraavasti:

$$\text{EffNot}_{j}^{FX} = \sum_{l \in \text{suojausryhmä j}} \text{Riskipositio}_{l}$$

jossa:

l = riskipositiota merkitsevä indeksi.

280 c artikla

Luottoriskiluokkaa koskeva korotus

1. Sovellettaessa 2 kohtaa laitosten on vahvistettava nettoutusryhmän asianomaiset luottoreferenssiyhteisöt seuraavasti:

▼M8

a) Kutakin luottoriskiluokkaan luokitellun yhden kohteen liiketoimen kohde-etuutena toimivan vieraan pääoman ehtoisen referenssirahoitusvälineen liikkeeseenlaskijaa varten on oltava yksi luottoreferenssiyhteisö; yhden kohteen liiketoimet on osoitettava samalle luottoreferenssiyhteisölle vain silloin, kun sama liikkeeseenlaskija on laskenut liikkeeseen kyseisten liiketoimien kohde-etuutena toimivan vieraan pääoman ehtoisen referenssirahoitusvälineen.

b) Kutakin luottoriskiluokkaan luokitellun usean kohteen liiketoimen kohde-etuutena toimivan vieraan pääoman ehtoisen referenssirahoitusvälineen ryhmää tai yhteen riskikohteeseen perustuvaa luottojohdannaista varten on oltava yksi luottoreferenssiyhteisö; usean kohteen liiketoimet on osoitettava samalle luottoreferenssiyhteisölle vain silloin, kun kyseisten liiketoimien kohde-etuuksina toimivien vieraan pääoman ehtoisten referenssirahoitusvälineiden ryhmällä tai kyseisten liiketoimien yhteen riskikohteeseen perustuvilla luottojohdannaisilla on samat osatekijät.

2. Sovellettaessa 278 artiklaa laitoksen on laskettava luottoriskiluokkaa koskeva korotus tietylle nettoutusryhmälle seuraavasti:

$$\mathrm{AddOn}^{\mathrm{Credit}} = \sum_{j} \mathrm{AddOn}_{j}^{\mathrm{Credit}}$$

jossa:

$\mathrm{AddOn}^{\mathrm{Credit}}$ = luottoriskiluokkaa koskeva korotus;

j = nettoutusryhmälle 277 a artiklan 1 kohdan c alakohdan ja 2 kohdan mukaisesti vahvistettuja kaikkia luottoriskin suojausryhmiä merkitsevä indeksi; ja

$\mathrm{AddOn}_{j}^{\mathrm{Credit}}$ = 3 kohdan mukaisesti laskettu korotus luottoriskiluokan suojausryhmälle j.

3. Laitosten on laskettava luottoriskiluokkaa koskeva korotus suojausryhmälle j seuraavasti:

▼C7

$$\mathrm{AddOn}_{j}^{\mathrm{Credit}} = \epsilon_j \sqrt{\left(\sum_{k} \rho_{k}^{\mathrm{Credit}} \cdot \mathrm{AddOn}(\mathrm{Entity}_k)\right)^2 + \sum_{k} \left(1 - \left(\rho_{k}^{\mathrm{Credit}}\right)^2\right) \cdot \left(\mathrm{AddOn}(\mathrm{Entity}_k)\right)^2}$$

▼M8

jossa:

$\mathrm{AddOn}_{j}^{\mathrm{Credit}}$ = luottoriskiluokkaa koskeva korotus suojausryhmälle j;

ϵ_j = suojausryhmän j valvojan määrittämän tekijän kerroin, joka määritetään 280 artiklan mukaisesti;

k = 1 kohdan mukaisesti vahvistettuja nettoutusryhmän luottoreferenssiyhteisöjä merkitsevä indeksi;

▼**M8**

ρ_k^{Credit} = luottoreferenssiyhteisön k korrelaatiokerroin; jos luottoreferenssiyhteisö k on vahvistettu 1 kohdan a alakohdan mukaisesti, $\rho_k^{Credit} = 50\%$; jos luottoreferenssiyhteisö k on vahvistettu 1 kohdan b alakohdan mukaisesti, $\rho_k^{Credit} = 80$ prosenttia; ja

$AddOn(Entity_k)$ = 4 kohdan mukaisesti määritetty luottoreferenssiyhteisöä k koskeva korotus.

4. Laitosten on laskettava luottoreferenssiyhteisöä k koskeva korotus seuraavasti:

$$AddOn(Entity_k) = EffNot_k^{Credit}$$

jossa:

$EffNot_k^{Credit}$ = luottoreferenssiyhteisön k efektiivinen nimellismäärä laskettuna seuraavasti:

$$EffNot_k^{Credit} = \sum_{l \in \text{luottoreferenssiyhteisö k}} SF_{k,l}^{Credit} \cdot Riskipositio_l$$

jossa:

l = riskipositiota merkitsevä indeksi; ja

$SF_{k,l}^{Credit}$ = 5 kohdan mukaisesti laskettu luottoreferenssiyhteisön k valvojan määrittämä tekijä.

5. Laitosten on laskettava luottoreferenssiyhteisöön k sovellettava valvojan määrittämä tekijä seuraavasti:

a) Edellä 1 kohdan a alakohdan mukaisesti vahvistetun luottoreferenssiyhteisön k osalta $SF_{k,l}^{Credit}$ on sijoitettava yhteen kuudesta tämän kohdan taulukossa 3 ilmoitetusta valvojan määrittämästä tekijästä käyttäen perusteena vastaavan yksittäisen liikkeeseenlaskijan valitun ulkoisen luottoluokituslaitoksen tekemää ulkoista luottoluokitusta, jos on kyse yksittäisestä liikkeeseenlaskijasta, jolle ei ole saatavilla valitun ulkoisen luottoluokituslaitoksen antamaa luokitusta,

   i) Edellä 3 luvussa tarkoitettua menetelmää käyttävän laitoksen on määritettävä, mitä ulkoista luottoluokitusta yksittäisen liikkeeseenlaskijan sisäinen luottoluokitus vastaa;

   ii) Edellä 2 luvussa tarkoitettua menetelmää käyttävän laitoksen on sovellettava kyseiseen luottoreferenssiyhteisöön kerrointa $SF_{k,l}^{Credit} = 0{,}54$ prosenttia; jos laitos kuitenkin soveltaa 128 artiklaa tähän yksittäiseen liikkeeseenlaskijaan liittyvän vastapuoliriskin riskipainon määrittämiseksi, kyseiseen luottoreferenssiyhteisöön on sovellettava kerrointa $SF_{k,l}^{Credit} = 1{,}6$ prosenttia.

b) Edellä 1 kohdan b alakohdan mukaisesti vahvistetun luottoreferenssiyhteisön k osalta:

▼M8

i) kun riskipositio l, joka osoitetaan luottoreferenssiyhteisölle k, on virallisesti hyväksytyssä pörssissä listattu luottoindeksi, kertoimen $SF_{k,l}^{Credit}$ valvojan määrittämäksi tekijäksi on valittava jompikumpi tämän kohdan taulukossa 4 määritetystä arvosta sen perusteella, mikä luottoluokitus on suurimmalla osalla indeksin osatekijöistä;

ii) kun riskipositio ”l”, joka osoitetaan luottoreferenssiyhteisölle k, ei ole tämän alakohdan i alakohdassa tarkoitettu positio, kerroin $SF_{k,l}^{Credit}$ on kuhunkin osatekijään sijoitettujen valvojan määrittämien tekijöiden painotettu keskiarvo a alakohdassa säädetyn menetelmän mukaisesti, kun painot määritetään kyseisen position osatekijöiden nimellisarvojen osuuksien perusteella.

Taulukko 3

Luottoluokka	Yhden kohteen liiketoimien valvojan määrittämä tekijä
1	0,38 %
2	0,42 %
3	0,54 %
4	1,06 %
5	1,6 %
6	6,0 %

Taulukko 4

Hallitseva luotto-luokka	Noteerattujen indeksien valvojan määrittämä tekijä
Investointiluokka	0,38 %
Muu kuin investointiluokka	1,06 %

280 d artikla

Osakeriskiluokkaa koskeva korotus

1. Sovellettaessa 2 kohtaa laitosten on vahvistettava nettoutusryhmän asianomaiset osakereferenssiyhteisöt seuraavasti:

a) kutakin osakeriskiluokkaan luokitellun yhden kohteen liiketoimen kohde-etuutena toimivan osakereferenssirahoitusvälineen liikkeeseenlaskijaa varten on oltava yksi osakereferenssiyhteisö; yhden kohteen liiketoimet on osoitettava samalle osakereferenssiyhteisölle vain silloin, kun sama liikkeeseenlaskija on laskenut liikkeeseen kyseisten liiketoimien kohde-etuutena toimivan osakereferenssirahoitusvälineen.

b) Kutakin osakeriskiluokkaan luokitellun usean kohteen liiketoimen kohde-etuutena toimivan osakereferenssirahoitusvälineen ryhmää tai yhteen riskikohteeseen perustuvia osakejohdannaista varten on oltava yksi osakereferenssiyhteisö; usean kohteen liiketoimet on osoitettava samalle osakereferenssiyhteisölle vain silloin, kun kyseisten liiketoimien kohde-etuuksina toimivien osakereferenssirahoitusvälineiden ryhmällä tai kyseisten liiketoimien yhteen riskikohteeseen perustuvilla osakejohdannaisilla on soveltuvin osin samat osatekijät.

▼M8

2. Sovellettaessa 278 artiklaa laitosten on laskettava osakeriskiluokkaa koskeva korotus tietylle nettoutusryhmälle seuraavasti:

$$\text{AddOn}^{\text{Equity}} = \sum_{j} \text{AddOn}_{j}^{\text{Equity}}$$

jossa:

$\text{AddOn}^{\text{Equity}}$ = osakeriskiluokkaa koskeva korotus;

j = nettoutusryhmälle 277 a artiklan 1 kohdan d alakohdan ja 2 kohdan mukaisesti vahvistettuja kaikkia osakeriskin suojausryhmiä merkitsevä indeksi; ja

$\text{AddOn}_{j}^{\text{Equity}}$ = 3 kohdan mukaisesti laskettu korotus osakeriskiluokan suojausryhmälle j.

3. Laitosten on laskettava osakeriskiluokkaa koskeva korotus suojausryhmälle j seuraavasti:

▼C7

$$\text{AddOn}_{j}^{\text{Equity}} = \epsilon_j \sqrt{\left(\sum_{k} \rho_{k}^{\text{Equity}} \cdot \text{AddOn}(\text{Entity}_k)\right)^2 + \sum_{k} \left(1 - \left(\rho_{k}^{\text{Equity}}\right)^2\right) \cdot \left(\text{AddOn}(\text{Entity}_k)\right)^2}$$

▼M8

jossa:

$\text{AddOn}_{j}^{\text{Equity}}$ = osakeriskiluokkaa koskeva korotus suojausryhmälle ”j”;

ϵ_j = suojausryhmän j valvojan määrittämän tekijän kerroin, joka määritetään 280 artiklan mukaisesti;

k = 1 kohdan mukaisesti vahvistettuja nettoutusryhmän osakereferenssiyhteisöjä merkitsevä indeksi;

ρ_{k}^{Equity} = osakereferenssiyhteisön k korrelaatiokerroin; jos osakereferenssiyhteisö k on vahvistettu 1 kohdan a alakohdan mukaisesti, $\rho_{k}^{\text{Equity}} = 50$ prosenttia; jos osakereferenssiyhteisö k on vahvistettu 1 kohdan b alakohdan mukaisesti, $\rho_{k}^{\text{Equity}} = 80$ prosenttia; ja

$\text{AddOn}(\text{Entity}_k)$ = 4 kohdan mukaisesti määritettyä osakereferenssiyhteisöä k koskeva korotus.

4. Laitosten on laskettava osakereferenssiyhteisöä k koskeva korotus seuraavasti:

▼C7

$$\text{AddOn}(\text{Entity}_k) = \text{SF}_{k}^{\text{Equity}} \cdot \text{EffNot}_{k}^{\text{Equity}}$$

▼M8

jossa:

$\text{AddOn}(\text{Entity}_k)$ = osakereferenssiyhteisöä k koskeva korotus;

▼M8

SF_k^{Equity} = osakereferenssiyhteisöön k sovellettava valvojan määrittämä tekijä; jos osakereferenssiyhteisö k on vahvistettu 1 kohdan a alakohdan mukaisesti, $SF_k^{Equity} = 32$ prosenttia; jos osakereferenssiyhteisö k on vahvistettu 1 kohdan b alakohdan mukaisesti, $SF_k^{Equity} = 20$ prosenttia; ja

$EffNot_k^{Equity}$ = osakereferenssiyhteisön k efektiivinen nimellismäärä laskettuna seuraavasti:

$$EffNot_k^{Equity} = \sum_{l \in \text{osakereferenssiyhteisö } k} Riskipositio_l$$

jossa:

l = riskipositiota merkitsevä indeksi.

280 e artikla

Hyödykeriskiluokkaa koskeva korotus

1. Sovellettaessa 278 artiklaa laitosten on laskettava hyödykeriskiluokkaa koskeva korotus tietylle nettoutusryhmälle seuraavasti:

▼C7

$$AddOn^{Com} = \sum_j AddOn_j^{Com}$$

▼M8

jossa:

$AddOn^{Com}$ = hyödykeriskiluokkaa koskeva korotus;

j = nettoutusryhmälle 277 a artiklan 1 kohdan e alakohdan ja 2 kohdan mukaisesti vahvistettuja hyödykeriskin suojausryhmiä merkitsevä indeksi; ja

$AddOn_j^{Com}$ = 4 kohdan mukaisesti laskettu korotus hyödykeriskiluokan suojausryhmälle j.

2. Laskettaessa korotusta tietyn nettoutusryhmän hyödykesuojausryhmälle 4 kohdan mukaisesti laitosten on vahvistettava kunkin suojausryhmän hyödykereferenssityypit. Hyödykejohdannaisia koskevat liiketoimet on luokiteltava samaan hyödykereferenssityyppiin vain silloin, kun kyseisten liiketoimien kohde-etuutena toimiva hyödykerahoitusväline on luonteeltaan sama sen toimituspaikasta ja luokituksesta riippumatta.

3. Poiketen siitä, mitä 2 kohdassa säädetään, toimivaltaiset viranomaiset voivat edellyttää, että laitos, johon kohdistuu huomattavia perusriskejä erilaisista positioista, jotka ovat luonteeltaan samanlaisia 2 kohdassa tarkoitetulla tavalla, vahvistaa kyseisille positioille hyödykereferenssityypit käyttäen useampia piirteitä kuin pelkästään kohde-etuutena olevan hyödykerahoitusvälineen luonnetta. Tällöin hyödykejohdannaisia koskevat liiketoimet on luokiteltava samaan hyödykereferenssityyppiin vain silloin, kun niillä on kyseiset samat piirteet.

▼M8

4. Laitosten on laskettava hyödykeriskiluokkaa koskeva korotus suojausryhmälle j seuraavasti:

▼C7

$$\mathrm{AddOn}_j^{\mathrm{Com}} = \epsilon_j \sqrt{\left(\rho^{\mathrm{Com}} \cdot \sum_k \mathrm{AddOn}\left(\mathrm{Type}_k^j\right)\right)^2 + \left(1 - \left(\rho^{\mathrm{Com}}\right)^2\right) \sum_k \cdot \left(\mathrm{AddOn}\left(\mathrm{Type}_k^j\right)\right)^2}$$

▼M8

jossa:

$\mathrm{AddOn}_j^{\mathrm{Com}}$ = hyödykeriskiluokkaa koskeva korotus suojausryhmälle ”j”;

ϵ_j = suojausryhmän j valvojan määrittämän tekijän kerroin, joka määritetään 280 artiklan mukaisesti;

ρ^{Com} = hyödykeriskiluokan korrelaatiokerroin, jonka arvo on 40 prosenttia;

k = 2 kohdan mukaisesti vahvistettuja nettoutusryhmän hyödykereferenssityyppejä merkitsevä indeksi; ja

$\mathrm{AddOn}(\mathrm{Type}_k^j)$ = 5 kohdan mukaisesti laskettu hyödykereferenssityyppiä k koskeva korotus.

5. Laitosten on laskettava hyödykereferenssityyppiä k koskeva korotus seuraavasti:

$$\mathrm{AddOn}(\mathrm{Type}_k^j) = \mathrm{SF}_k^{\mathrm{Com}} \cdot \mathrm{EffNot}_k^{\mathrm{Com}}$$

jossa:

$\mathrm{AddOn}(\mathrm{Type}_k^j)$ = hyödykereferenssityyppiä k koskeva korotus;

▼C7

$\mathrm{SF}_k^{\mathrm{Com}}$ = hyödykereferenssityyppiin k sovellettava valvojan määrittämä tekijä; jos hyödykereferenssityyppi k vastaa liiketoimia, jotka luokitellaan 277 a artiklan 1 kohdan e alakohdassa tarkoitettuun suojausryhmään, pois luettuna sähköä koskevat liiketoimet, $\mathrm{SF}_k^{\mathrm{Com}} = 18\,\%$; sähköä koskevien liiketoimien osalta $\mathrm{SF}_k^{\mathrm{Com}} = 40\,\%$; ja

▼M8

$\mathrm{EffNot}_k^{\mathrm{Com}}$ = hyödykereferenssityypin k efektiivinen nimellismäärä laskettuna seuraavasti:

$$\mathrm{EffNot}_k^{\mathrm{Com}} = \sum_{l \in \text{ hyödykereferenssityyppi k}} \mathrm{Riskipositio}_l$$

jossa:

l = riskipositiota merkitsevä indeksi.

▼M8

280 f artikla

Muiden riskien luokkaa koskeva korotus

1. Sovellettaessa 278 artiklaa laitosten on laskettava muiden riskien luokkaa koskeva korotus tietylle nettoutusryhmälle seuraavasti:

$$\text{AddOn}^{\text{Other}} = \sum_{j} \text{AddOn}_{j}^{\text{Other}}$$

jossa:

$\text{AddOn}^{\text{Other}}$ = muiden riskien luokkaa koskeva korotus;

j = nettoutusryhmälle 277 a artiklan 1 kohdan f alakohdan ja 2 kohdan mukaisesti vahvistettuja muiden riskien luokan suojausryhmiä merkitsevä indeksi; ja

$\text{AddOn}_{j}^{\text{Other}}$ = 2 kohdan mukaisesti laskettu muiden riskien luokkaa koskeva korotus suojausryhmälle j.

2. Laitosten on laskettava muiden riskien luokkaa koskeva korotus suojausryhmälle j seuraavasti:

$$\text{AddOn}_{j}^{\text{Other}} = \epsilon_{j} \cdot \text{SF}^{\text{Other}} \cdot |\text{EffNot}_{j}^{\text{Other}}|$$

jossa:

$\text{AddOn}_{j}^{\text{Other}}$ = muiden riskien luokkaa koskeva korotus suojausryhmälle ”j”

ϵ_{j} = suojausryhmän j valvojan määrittämän tekijän kerroin, joka määritetään 280 artiklan mukaisesti; ja

SF^{Other} = muiden riskien luokan valvojan määrittämä tekijä, jonka arvo on 8 prosenttia;

$\text{EffNot}_{j}^{\text{Other}}$ = suojausryhmän j efektiivinen nimellismäärä laskettuna seuraavasti:

$$\text{EffNot}_{j}^{\text{Other}} = \sum_{l \in \text{ suojausryhmä j}} \text{Riskipositio}_{l}$$

jossa:

l = riskipositiota merkitsevä indeksi.

4 jakso

Yksinkertaistettu vastapuoliriskin standardimenetelmä

281 artikla

Vastuuarvon laskenta

1. Laitoksen on laskettava yksittäinen vastuuarvo nettoutusryhmän tasolla 3 jakson mukaisesti, jollei tämän artiklan 2 kohdasta muuta johdu.

2. Nettoutusryhmän vastuuarvo lasketaan seuraavien vaatimusten mukaisesti:

a) laitokset eivät saa soveltaa 274 artiklan 6 kohdassa tarkoitettua kohtelua;

▼M8

b) poiketen siitä, mitä tämän asetuksen 275 artiklan 1 kohdassa säädetään, muiden kuin 275 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen nettoutusryhmien osalta laitosten on laskettava jälleenhankinta-arvo seuraavan kaavan mukaisesti:

$$RC = \max\{CMV, 0\}$$

jossa:

RC = jälleenhankinta-arvo; ja

CMV = markkina-arvo.

c) poiketen siitä, mitä tämän asetuksen 275 artiklan 2 kohdassa säädetään, niiden liiketoimien nettoutusryhmien osalta, jotka toteutetaan virallisesti hyväksytyssä pörssissä, jotka asetuksen (EU) 648/2012 14 artiklan mukaisesti toimiluvan saanut tai mainitun asetuksen 25 artiklan mukaisesti tunnustettu keskusvastapuoli on määrittänyt taikka joiden vakuudet vaihdetaan kahdenvälisesti vastapuolen kanssa asetuksen (EU) N:o 648/2012 11 artiklan mukaisesti, laitosten on laskettava jälleenhankinta-arvo seuraavan kaavan mukaisesti:

$$RC = TH + MTA$$

jossa:

RC = jälleenhankinta-arvo;

TH = nettoutusryhmään vakuusvajesopimuksen mukaan sovellettava vakuusvajeraja, jonka alittuessa laitos ei voi vaatia vakuutta; ja

MTA = nettoutusryhmään vakuusvajesopimuksen mukaan sovellettava siirron vähimmäismäärä;

d) poiketen siitä, mitä 275 artiklan 3 kohdassa säädetään, niiden useiden nettoutusryhmien osalta, joihin sovelletaan vakuusvajesopimusta, laitosten on laskettava jälleenhankinta-arvo kunkin yksittäisen nettoutusryhmän jälleenhankinta-arvon yhteismääränä laskettuna 1 kohdan mukaisesti ikään kuin ne eivät olisi vakuudellisia;

e) kaikki suojausryhmät on vahvistettava 277 a artiklan 1 kohdan mukaisesti;

f) laitosten on valittava 278 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun tulevaisuuden potentiaalisen vastapuoliriskin laskentakaavassa käytetyn kertoimen arvoksi 1 seuraavasti:

$$PFE = \sum_{a} AddOn^{(a)}$$

jossa:

PFE = mahdollinen tuleva luottoriski; ja

$AddOn^{(a)}$ = luottoriskiluokkaa a koskeva korotus.

g) poiketen siitä, mitä 279 a artiklan 1 kohdassa säädetään, laitosten on laskettava valvojan määrittämä delta kaikkien liiketoimien osalta seuraavasti:

▼**M8**

$$\delta = \begin{cases} +1 \text{ kun liiketoimi on pitkä positio pääasiallisessa riskitekijässä} \\ -1 \text{ kun liiketoimi on lyhyt positio pääasiallisessa riskitekijässä} \end{cases}$$

jossa:

δ = valvojan määrittämä delta;

h) edellä 279 b artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettu valvojan määrittämä duraatiotekijä lasketaan seuraavalla kaavalla:

valvojan määrittämä duraatiotekijä = E – S

jossa:

E = liiketoimen päättymisajankohdan ja raportointipäivän välinen ajanjakso; ja

S = liiketoimen aloituspäivän ja raportointipäivän välinen ajanjakso;

i) edellä 279 c artiklan 1 kohdassa tarkoitettu maturiteettikerroin lasketaan seuraavasti:

i) niiden liiketoimien osalta, jotka kuuluvat 275 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin nettoutusryhmiin, MF = 1;

ii) niiden liiketoimien osalta, jotka kuuluvat 275 artiklan 2 ja 3 kohdassa tarkoitettuihin nettoutusryhmiin, MF = 0,42;

j) edellä 280 a artiklan 3 kohdassa tarkoitettu suojausryhmän j efektiivinen nimellismäärä lasketaan seuraavalla kaavalla:

$$\mathrm{EffNot}_j^{IR} = |D_{j,1}| + |D_{j,2}| + |D_{j,3}|$$

jossa:

EffNot_j^{IR} = suojausryhmän j efektiivinen nimellismäärä; ja

$D_{j,k}$ = alaluokan k efektiivinen nimellismäärä;

k) edellä 280 c artiklan 3 kohdassa tarkoitettu kaava, jolla lasketaan luottoriskiluokkaa koskeva korotus suojausryhmälle j, on seuraava:

$$\mathrm{AddOn}_j^{Credit} = \sum_k |\mathrm{AddOn}(\mathrm{Entity}_k)|$$

jossa:

$\mathrm{AddOn}_j^{Credit}$ = korotus luottoriskiluokan suojausryhmälle j; ja

$\mathrm{AddOn}(\mathrm{Entity}_k)$ = luottoreferenssiyhteisöä k koskeva korotus;

▼M8

l) edellä 280 d artiklan 3 kohdassa tarkoitettu kaava, jolla lasketaan osakeriskiluokkaa koskeva korotus suojausryhmälle j, on seuraava:

$$\mathrm{AddOn}_{j}^{\mathrm{Equity}} = \sum_{k} |\mathrm{AddOn}(\mathrm{Entity}_{k})|$$

jossa:

$\mathrm{AddOn}_{j}^{\mathrm{Equity}}$ = korotus osakeriskiluokan suojausryhmälle j; ja

$\mathrm{AddOn}(\mathrm{Entity}_{k})$ = luottoreferenssiyhteisöä k koskeva korotus;

m) edellä 280 e artiklan 4 kohdassa tarkoitettu kaava, jolla lasketaan hyödykeriskiluokkaa koskeva korotus suojausryhmälle j, on seuraava:

$$\mathrm{AddOn}_{j}^{\mathrm{Com}} = \sum_{k} |\mathrm{AddOn}(\mathrm{Type}_{k}^{j})|$$

jossa:

$\mathrm{AddOn}_{j}^{\mathrm{Com}}$ = korotus hyödykeriskiluokan suojausryhmälle j; ja

$\mathrm{AddOn}(\mathrm{Type}_{k}^{j})$ = hyödykereferenssityyppiä k koskeva korotus.

5 jakso

Alkuperäisen hankinta-arvon menetelmä

282 artikla

Vastuuarvon laskenta

1. Laitokset voivat laskea kaikille nettoutussopimuksen liiketoimille yksittäisen vastuuarvon, kun kaikki 274 artiklan 1 kohdan edellytykset täyttyvät. Muussa tapauksessa laitosten on laskettava vastuuarvo erikseen kullekin liiketoimelle, jota kohdellaan omana nettoutusryhmänään.

2. Nettoutusryhmän tai liiketoimen vastuuarvo on tulo, joka saadaan kertomalla luvulla 1,4 nykyisen jälleenhankinta-arvon ja tulevaisuuden potentiaalisen vastapuoliriskin summa.

3. Edellä 2 kohdassa tarkoitettu nykyinen jälleenhankinta-arvo lasketaan seuraavasti:

a) niiden liiketoimien nettoutusryhmien osalta, jotka toteutetaan virallisesti hyväksytyssä pörssissä, jotka asetuksen (EU) N:o 648/2012 14 artiklan mukaisesti toimiluvan saanut tai mainitun asetuksen 25 artiklan mukaisesti tunnustettu keskusvastapuoli on määrittänyt taikka joiden vakuudet vaihdetaan kahdenvälisesti vastapuolen kanssa asetuksen (EU) N:o 648/2012 11 artiklan mukaisesti, laitosten on käytettävä seuraavaa kaavaa:

▼**M8**

$$RC = TH + MTA$$

jossa:

RC = jälleenhankinta-arvo;

TH = nettoutusryhmään vakuusvajesopimuksen mukaan sovellettava vakuusvajeraja, jonka alittuessa laitos ei voi vaatia vakuutta; ja

MTA = nettoutusryhmään vakuusvajesopimuksen mukaan sovellettava siirron vähimmäismäärä;

b) kaikkien muiden nettoutusryhmien tai yksittäisten liiketoimien osalta laitosten on käytettävä seuraavaa kaavaa:

$$RC = \max\{CMV, 0\}$$

jossa:

RC = jälleenhankinta-arvo; ja

CMV = markkina-arvo.

Nykyisen jälleenhankinta-arvon laskemiseksi laitosten on päivitettävä markkina-arvot vähintään kuukausittain.

4. Laitosten on laskettava 2 kohdassa tarkoitettu tulevaisuuden potentiaalinen vastapuoliriski seuraavasti:

a) nettoutusryhmän tulevaisuuden potentiaalinen vastapuoliriski on kaikkien nettoutusryhmään kuuluvien liiketoimien b alakohdan mukaisesti laskettujen tulevaisuuden potentiaalisten vastapuoliriskien summa;

b) yksittäisen liiketoimen tulevaisuuden potentiaalinen vastapuoliriski on sen nimellismäärä kerrottuna:

i) luvun 0,5 prosenttia ja liiketoimen vuosina ilmaistun jäljellä olevan maturiteetin tulolla korkojohdannaissopimusten osalta;

ii) luvun 6 prosenttia ja liiketoimen vuosina ilmaistun jäljellä olevan maturiteetin tulolla luottojohdannaissopimusten osalta;

iii) 4 prosentilla valuuttajohdannaisten osalta;

iv) 18 prosentilla kultajohdannaisten ja muiden hyödykejohdannaisten kuin sähköjohdannaisten osalta;

v) 40 prosentilla sähköjohdannaisten osalta;

vi) 32 prosentilla osakejohdannaisten osalta;

▼M8

c) tämän kohdan b alakohdassa tarkoitettu nimellismäärä määritetään 279 b artiklan 2 ja 3 kohdan mukaisesti kaikkien mainitussa alakohdassa mainittujen johdannaisten osalta; lisäksi tämän kohdan b alakohdan iii–vi alakohdassa tarkoitettujen johdannaisten nimellismäärä määritetään 279 b artiklan 1 kohdan b ja c alakohdan mukaisesti;

d) edellä 3 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen nettoutusryhmien tulevaisuuden potentiaalinen vastapuoliriski on kerrottava luvulla 0,42.

Korkojohdannaisten ja luottojohdannaisten potentiaalisen vastapuoliriskin laskemiseksi b alakohdan i ja ii alakohdan mukaisesti laitos voi valita, käyttääkö se sopimusten alkuperäistä maturiteettia niiden jäljellä olevan maturiteetin sijaan.

▼B

6 Jakso

Sisäisen mallin menetelmä

283 artikla

Lupa soveltaa sisäisen mallin menetelmää

1. Edellyttäen, että toimivaltaiset viranomaiset ovat todenneet laitoksen täyttävän 2 kohdassa vahvistetun vaatimuksen, niiden on annettava laitokselle lupa soveltaa sisäisen mallin menetelmää laskeakseen vastuuarvon mille tahansa seuraavista liiketoimista:

a) 273 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaiset liiketoimet;

b) 273 artiklan 2 kohdan b, c ja d alakohdan mukaiset liiketoimet;

c) 273 artiklan 2 kohdan a–d alakohdan mukaiset liiketoimet.

Jos laitoksella on lupa soveltaa sisäisen mallin menetelmää laskeakseen minkä tahansa ensimmäisen alakohdan a, b tai c alakohdassa mainitun liiketoimen vastuuarvon, se voi myös soveltaa sisäisen mallin menetelmää 273 artiklan 2 kohdan e alakohdan mukaisissa liiketoimissa.

Sen estämättä, mitä 273 artiklan 1 kohdan kolmannessa alakohdassa säädetään, laitos voi halutessaan olla soveltamatta tätä menetelmää vastuisiin, joilla on suuruutensa ja riskinsä puolesta vähäinen merkitys. Tällöin laitoksen on sovellettava näihin vastuisiin jotakin 3, 4 tai 5 jaksossa vahvistetuista menetelmistä, kun kutakin menetelmää koskevat asiaankuuluvat vaatimukset täyttyvät.

2. Toimivaltaisten viranomaisten on annettava laitoksille lupa soveltaa sisäisen mallin menetelmää 1 kohdassa tarkoitetuissa laskelmissa ainoastaan, jos laitos on osoittanut, että se täyttää tässä jaksossa vahvistetut vaatimukset, ja toimivaltainen viranomainen on todentanut, että laitoksen vastapuoliriskin hallitsemiseksi ylläpitämät järjestelmät ovat moitteettomia ja asianmukaisesti toteutettuja.

3. Toimivaltaiset viranomaiset voivat antaa laitoksille luvan soveltaa sisäisen mallin menetelmää rajoitetun ajan vaiheittain eri liiketoimityyppeihin. Tämän vaiheittaisen soveltamiskauden aikana laitokset voivat soveltaa 3 tai 5 jaksossa vahvistettuja menetelmiä niihin liiketoimityyppeihin, joiden osalta ne eivät käytä sisäisen mallin menetelmää.

▼M8

4. Laitoksen on sovellettava 3 jaksossa vahvistettuja menetelmiä kaikkiin sellaisiin OTC-johdannaisliiketoimiin ja pitkän selvitysajan liiketoimiin, joihin se ei ole saanut 1 kohdan mukaista lupaa soveltaa sisäisen mallin menetelmää. Näitä menetelmiä voidaan käyttää jatkuvasti yhdistelmänä ryhmän sisällä.

▼B

5. Jos laitokselle on 1 kohdan mukaisesti annettu lupa käyttää sisäisen mallin menetelmää, se ei saa palata käyttämään 3 tai 5 jaksossa vahvistettuja menetelmiä, jollei toimivaltainen viranomainen anna tähän lupaa. Toimivaltaisten viranomaisten on annettava tällainen lupa, jos laitos esittää perustellun syyn.

6. Jos laitos ei enää täytä tässä jaksossa vahvistettuja vaatimuksia, sen on ilmoitettava asiasta toimivaltaiselle viranomaiselle ja tehtävä jokin seuraavista:

a) esitettävä toimivaltaiselle viranomaiselle suunnitelma siitä, miten se aikoo täyttää vaatimukset pian uudelleen;

b) osoitettava toimivaltaista viranomaista tyydyttävällä tavalla, että noudattamatta jättämisen vaikutus on vähäinen.

284 artikla

Vastuuarvo

1. Jos laitoksella on 283 artiklan 1 kohdan mukainen lupa käyttää sisäisen mallin menetelmää laskeakseen joidenkin tai kaikkien kyseisessä kohdassa mainittujen liiketoimien vastuuarvon, sen on laskettava kyseisten liiketoimien vastuuarvo nettoutusryhmän tasolla.

Laitoksen tässä tarkoituksessa käyttämällä mallilla on

a) määriteltävä nettoutusryhmän markkina-arvon muutoksille ennustejakauma, joka perustuu merkityksellisten markkinamuuttujien yhteismuutoksiin (esimerkiksi korkojen, valuuttakurssien muutokset);

b) laskettava nettoutusryhmän vastuuarvo kunakin tulevista ajankohdista ottaen huomioon markkinamuuttujien yhteismuutokset.

2. Jotta mallilla voidaan ottaa huomioon vakuuksien (margining) vaikutukset, vakuusarvon mallin on täytettävä sisäisen mallin menetelmän määrälliset, laadulliset ja tietoja koskevat vaatimukset tämän jakson mukaisesti, ja laitos voi sisällyttää nettoutusryhmän markkina-arvon muutoksien ennustejakaumaan ainoastaan 197 ja 198 artiklassa sekä 299 artiklan 2 kohdan c ja d alakohdassa tarkoitetut hyväksytyt rahoitusvakuudet.

3. Kun kyseessä ovat vastapuoliriskit, joihin laitos soveltaa sisäisen mallin menetelmää, vastapuoliriskiä koskeva omien varojen vaatimus on korkeampi seuraavista:

▼B

a) kyseisiä vastuita koskeva omien varojen vaatimus laskettuna efektiivisen EPE:n perusteella käyttäen nykyhetken markkinatietoja;

b) kyseisiä vastuita koskeva omien varojen vaatimus laskettuna efektiivisen EPE:n perusteella käyttäen yhtä yhdenmukaista stressikalibrointia kaikkien niiden vastapuoliriskien osalta, joihin laitos soveltaa sisäisen mallin menetelmää.

4. Lukuun ottamatta niitä vastapuolia, joilla katsotaan olevan wrong-way -erityisriski ja joihin sovelletaan 291 artiklan 4 ja 5 kohtaa, laitosten on laskettava vastuuarvo tulona, joka saadaan kertomalla alfa (α) efektiivisellä EPE:llä seuraavasti:

$$vastuuarvo = \alpha \cdot efektiivinen\ EPE$$

jossa

α = 1,4, jolleivät toimivaltaiset viranomaiset vaadi suurempaa alfaa tai anna laitoksille lupaa käyttää omia estimaattejaan 9 kohdan mukaisesti.

Efektiivinen EPE lasketaan arvioimalla odotettu vastapuoliriski (EEt) keskimääräisenä riskinä tulevana ajankohtana t, missä keskiarvo määritetään merkityksellisten markkinariskitekijöiden mahdollisista tulevista arvoista.

Mallissa EE on arvioitava useille tuleville ajankohdille (t1, t2, t3…).

5. Efektiivinen EE on laskettava rekursiivisesti:

$$Effective\ EE_{tk} = \max\{Effective\ EE_{tk-1},\ EE_{tk}\}$$

jossa

nykyhetki on t_0;

Efektiivinen EE_{t0} on yhtä kuin nykyhetken vastapuoliriski.

6. Efektiivinen EPE on keskimääräinen efektiivinen EE tulevan riskin ensimmäisen voimassaolovuoden aikana. Jos kaikki nettoutusryhmään kuuluvat sopimukset erääntyvät alle yhden vuoden kuluessa, EPE on keskimääräinen EE siihen saakka, kun kaikki nettoutusryhmään kuuluvat sopimukset erääntyvät. Efektiivinen EPE lasketaan efektiivisen EE:n painotettuna keskiarvona:

▼C3

$$Effective\ EPE = \frac{1}{min\{1\ year,\ maturity\}} \cdot \sum_{k=1}^{min\{1\ year,\ maturity\}} Effective\ EE_{t_k} \cdot \Delta t_k$$

▼B

jossa painot $\Delta t_k = t_k - t_{k-1}$ mahdollistavat tapaukset, joissa tuleva riski lasketaan ajankohtina, jotka eivät jakaannu tasaisesti ajan mittaan.

7. Laitosten on perustettava odotetun vastapuoliriskin tai suurimman vastapuoliriskin laskeminen vastapuoliriskien riskijakaumaan, jossa otetaan huomioon riskijakauman mahdollinen ei-normaalisuus.

8. Laitos voi käyttää sisäisellä mallilla laskettua jakaumalukua, joka on varovaisempi kuin 4 kohdassa esitetyn yhtälön mukainen luku, joka saadaan kertomalla alfa efektiivisellä EPE:llä, kaikkien vastapuolten osalta.

9. Sen estämättä, mitä 4 kohdassa säädetään, toimivaltaiset viranomaiset voivat sallia, että laitokset käyttävät omia alfan estimaattejaan, joissa:

a) alfa on kaikkien vastapuolten osalta vastapuoliriskin täydellisenä simulaationa lasketun sisäisen pääoman (osoittaja) suhde EPE:hen perustuvaan sisäiseen pääomaan (nimittäjä);

b) nimittäjässä olevaa EPE:tä käytetään laskennassa ikään kuin se olisi kiinteä lainamäärä.

Tämän kohdan mukaisissa estimaateissa alfan on oltava vähintään 1,2.

10. Estimoidessaan alfan 9 kohdan mukaisesti laitoksen on varmistettava, että osoittaja ja nimittäjä lasketaan johdonmukaisesti suhteessa mallintamismenetelmään, parametrien määritelmiin ja salkun koostumukseen. Alfan estimointiin sovellettavan lähestymistavan on perustuttava laitoksen sisäisen pääoman menetelmään, se on dokumentoitava asianmukaisesti ja sen on oltava riippumattoman tahon validoima. Lisäksi laitoksen on tarkistettava alfan estimaattinsa vähintään neljännesvuosittain tai useammin, jos salkun koostumus vaihtelee ajan mittaan. Laitoksen on myös arvioitava malliriski.

11. Laitoksen on osoitettava toimivaltaista viranomaista tyydyttävällä tavalla, että sen sisäiset alfan estimaatit kuvaavat osoittajassa riittävän hyvin riippuvuuden olennaisia lähteitä sen jälkeen, kun liiketoimien tai liiketoimisalkkujen markkina-arvoista on laskettu jakauma kaikkien vastapuolten osalta. Sisäisissä alfan estimaateissa on otettava huomioon salkkuihin sisältyvien vastuiden keskittyneisyys.

12. Valvoessaan 9 kohdan mukaisten estimaattien käyttöä toimivaltaisten viranomaisten on otettava huomioon alfan estimaattien merkittävä vaihtelu, jota aiheutuu mahdollisista epätarkkuuksista osoittajassa käytetyissä malleissa, varsinkin jos esiintyy konveksisuutta.

13. Markkina- ja luottoriskin yhteismallintamisessa käytettyjen markkinariskitekijöiden volatiliteeteissa ja korrelaatioissa otetaan tarvittaessa huomioon luottoriskitekijä, jotta niissä ilmenisi volatiliteetin tai korrelaation mahdollinen lisäys talouden laskusuhdanteessa.

▼B

285 artikla

Nettoutusryhmien vastuuarvo, jos nettoutusryhmiin sovelletaan vakuusvajesopimusta

▼C2

1. Jos nettoutusryhmään sovelletaan vakuusvajesopimusta (margin agreement) ja ne arvostetaan päivittäin markkinahintaan, laitoksen on laskettava efektiivinen EPE tässä kohdassa säädetyllä tavalla. Jos sisäisessä mallissa otetaan huomioon vakuuksien vaikutukset estimoitaessa EE:n arvoa, laitos voi toimivaltaisten viranomaisten luvalla käyttää mallin tuottamaa EE:n arvoa sellaisenaan 284 artiklan 5 kohtaan sisältyvässä laskelmassa. Toimivaltaiset viranomaiset voivat myöntää tällaisen luvan ainoastaan, jos ne todentavat, että sisäisessä mallissa otetaan asianmukaisesti huomioon vakuuksien vaikutukset estimoitaessa EE:n arvoa. Laitoksen, joka ei ole saanut tällaista lupaa, on käytettävä yhtä seuraavista efektiivisistä EPE-luvuista:

a) efektiivinen EPE laskettuna ottamatta huomioon mahdollista vakuutta, joka on hallussa tai asetettu vakuusvaatimuksen vuoksi, lisättynä mahdollisella vakuudella, joka on asetettu vastapuolelle riippumatta päivittäisestä arvostus- ja vakuusmenettelystä tai nykyhetken vastapuoliriskistä;

b) efektiivinen EPE, laskettuna riskin potentiaalisena kasvuna riskivakuusjakson aikana lisättynä suuremmalla seuraavista:

   i) nykyhetken vastapuoliriski mukaan lukien kaikki mahdolliset hallussa olevat tai asetetut vakuudet, paitsi vaaditut tai kiistanalaiset vakuudet;

   ii) suurin nettoriski, mukaan lukien vakuusvajesopimuksen mukainen vakuus, joka ei laukaisisi vakuuden vaatimista. Tässä määrässä on näyttävä kaikki vakuusvajesopimuksen mukaiset sovellettavat kynnykset, siirron vähimmäismäärät, itsenäiset määrät ja alkumarginaalit.

▼B

Sovellettaessa b alakohtaa laitosten on laskettava korotukset liiketoimien markkinahinnan odotettuna positiivisena muutoksena riskivakuusjakson aikana. ►C2 Vakuusarvon muutokset on otettava huomioon käyttäen 4 luvun 4 jakson mukaista valvojan ◄ määrittämää vakioarvon leikkausta tai rahoitusvakuuksien kattavan menetelmän mukaista omat arvonleikkaustekijät -lähestymistapaa, mutta vakuusmaksuja ei oleteta tehtäväksi riskivakuusjakson aikana. Riskivakuusjaksoon sovelletaan 2–5 kohdassa vahvistettuja vähimmäisaikoja.

2. Niiden liiketoimien, joiden nettoarvo tilitetään päivittäin ja jotka arvostetaan päivittäin markkinahintaan, riskivakuusjakson on oltava vakuusarvoa vakuusvajesopimuksissa mallinnettaessa vähintään

a) 5 pankkipäivää, kun kyseessä ovat nettoutusryhmät, jotka koostuvat ainoastaan takaisinostotransaktioista, arvopapereiden tai hyödykkeiden lainaksiantamisesta tai -ottamisesta ja vakuudellisesta limiittiluotonannosta;

b) 10 pankkipäivää kaikkien muiden nettoutusryhmien osalta.

3. Edellä olevan 2 kohdan a ja b alakohtaan sovelletaan seuraavia poikkeuksia:

a) kaikissa niissä nettoutusryhmissä, joissa liiketoimien määrä ylittää 5 000 liiketointa milloin tahansa vuosineljänneksellä, seuraavan vuosineljänneksen riskivakuusjakson on oltava vähintään 20 pankkipäivää. Tätä poikkeusta ei sovelleta laitoksen kaupankäyntivastuisiin;

▼B

b) niissä nettoutusryhmissä, joissa vähintään yhteen liiketoimeen liittyy joko epälikvidi vakuus tai OTC-johdannainen, jota ei voida helposti korvata, riskivakuusjakson on oltava vähintään 20 pankkipäivää.

Laitoksen on määritettävä, onko vakuus epälikvidi tai ovatko OTC-johdannaiset sellaisia, ettei niitä ole helppo korvata stressikausien markkinaolosuhteissa, joille on ominaista sellaisten jatkuvasti aktiivisten markkinoiden puuttuminen, joilla vastapuoli saisi korkeintaan kahden päivän kuluessa useita hintatarjouksia, jotka eivät aiheuttaisi markkinamuutoksia tai joiden hinnassa ei näkyisi markkinoiden diskonttaus (jos kyseessä on vakuus) tai preemio (jos kyseessä on OTC-johdannainen).

Laitoksen on harkittava, ovatko sen hallussa vakuutena olevat kauppasopimukset tai arvopaperit keskittyneet johonkin tiettyyn vastapuoleen ja, jos kyseinen vastapuoli poistuisi markkinoilta äkillisesti, pystyisikö laitos korvaamaan kyseiset sopimukset tai arvopaperit.

4. Jos laitos on ollut juuri edeltäneiden kahden vuosineljänneksen aikana osallisena vähintään kahdessa vakuuksien muutospyyntöjä koskevassa kiistassa, jotka liittyvät tiettyyn nettoutusryhmään, ja kiistat ovat kestäneet pidempään kuin 2 ja 3 kohdan mukainen sovellettava riskivakuusjakso, laitoksen on seuraavan kahden vuosineljänneksen aikana käytettävä kyseisen nettoutusryhmän osalta riskivakuusjaksoa, joka on vähintään kaksi kertaa niin pitkä kuin 2 ja 3 kohdassa täsmennetty jakso.

5. Kun nettoarvon tilitys tehdään N päivän välein, riskivakuusjakson on oltava vähintään sama kuin 2 ja 3 kohdassa täsmennetty jakso F lisättynä N päivällä ja vähennettynä yhdellä päivällä. Eli:

$$riskivakuusjakso = F + N - 1$$

6. Jos sisäisessä mallissa otetaan huomioon vakuuksien vaikutukset nettoutusryhmän markkina-arvon muutoksiin, laitoksen on mallinnettava vakuus, paitsi käteinen, joka on samassa valuutassa kuin itse vastuu, yhdessä vastuun kanssa laskiessaan vastuuarvon OTC-johdannaisille ja arvopapereilla toteutettaville rahoitustoimille.

▼M17

7. Jos laitos ei pysty mallintamaan vakuutta yhdessä vastuun kanssa, se ei laskiessaan OTC-johdannaisten vastuuarvoa saa ottaa huomioon vakuuksien vaikutuksia, paitsi jos vakuus on käteinen, joka on samassa valuutassa kuin itse vastuu, jollei laitos 4 luvun mukaisesti käytä valvojan määrittämän vakioarvon leikkauksen mukaisia volatiliteettikorjauksia.

7 a. Jos laitos ei pysty mallintamaan vakuutta yhdessä vastuun kanssa, se ei laskiessaan arvopapereilla toteutettavien rahoitustoimien vastuuarvoa saa ottaa huomioon vakuuksien vaikutuksia, paitsi jos vakuus on käteinen, joka on samassa valuutassa kuin itse vastuu.

▼B

8. Kun laitos käyttää sisäisen mallin menetelmää, sen on malleissaan jätettävä huomiotta vastuuarvon alenemisen vaikutukset, kun arvon aleneminen johtuu jostain vakuussopimuksen lausekkeesta, jossa vaaditaan vakuuden vastaanottamista, kun vastapuolen luottoluokitus heikkenee.

▼B

286 artikla

Vastapuoliriskin hallitseminen – toimintatavat, prosessit ja järjestelmät

1. Laitoksen on otettava käyttöön ja säilytettävä vastapuoliriskin hallintajärjestelmä, joka koostuu seuraavista:

a) toimintatavat, prosessit ja järjestelmät, joilla varmistetaan vastapuoliriskin tunnistaminen, mittaaminen, hallinta, hyväksyminen ja sitä koskeva sisäinen raportointi;

b) menettelyt sen varmistamiseksi, että kyseisiä toimintatapoja, prosesseja ja järjestelmiä noudatetaan.

Kyseisten toimintatapojen, prosessien ja järjestelmien on oltava rakenteeltaan asianmukaisia, niitä on sovellettava kattavasti ja niiden on oltava dokumentoituja. Dokumentaation on sisällettävä selvitys vastapuoliriskin mittaamisessa käytettävistä empiirisistä menetelmistä.

2. Edellä 1 kohdassa edellytetyssä vastapuoliriskin valvontajärjestelmässä on katettava markkinariskit, likviditeettiriskit, oikeudelliset riskit ja operatiiviset riskit, joiden katsotaan liittyvän vastapuoliriskiin. Valvontajärjestelmässä on erityisesti varmistettava, että laitos noudattaa seuraavia periaatteita:

a) laitos ei harjoita liiketoimintaa vastapuolen kanssa arvioimatta tämän luottokelpoisuutta;

b) laitos ottaa asianmukaisesti huomioon selvitykseen liittyvän luottoriskin ja selvitystä edeltävän luottoriskin;

c) laitos hallitsee tällaisia riskejä niin kattavasti kuin käytännössä on mahdollista sekä vastapuolen (yhdistämällä vastapuoliriskit ja muut luottoriskit) että yrityksen tasolla.

3. Sisäisen mallin menetelmää käyttävän laitoksen on varmistettava, että sen vastapuoliriskin valvontajärjestelmä kattaa toimivaltaista viranomaista tyydyttävällä tavalla likviditeettiriskit kaikkien seuraavien osalta:

a) mahdolliset sisään tulevat vakuuksien muutospyynnöt, jos tehdään vakuusmarginaalin tai muun vakuustyypin (kuten alkumarginaalin tai itsenäisen marginaalin) vaihto epäsuotuisissa markkinaolosuhteissa;

b) mahdolliset sisään tulevat pyynnöt vastapuolten asettamien ylimääräisten vakuuksien palauttamiseksi;

c) pyynnöt, jotka johtuvat sen oman ulkoisen luottoluokituksen heikkenemisestä.

Laitoksen on varmistettava, että vakuuksien uudelleenkäytön luonne ja horisontti vastaavat sen likviditeettitarpeita eivätkä vaaranna sen kykyä asettaa tai palauttaa vakuuksia oikeaan aikaan.

4. Laitoksen ylimmän hallintoelimen ja toimivan johdon on oltava aktiivisesti mukana vastapuoliriskin hallinnassa ja varmistettava, että järjestelmään osoitetaan riittävät resurssit. Toimivan johdon on oltava tietoinen käytettyyn malliin liittyvistä rajoituksista ja sen perustana olevista oletuksista sekä siitä, miten nämä rajoitukset ja oletukset voivat vaikuttaa muodollisella prosessilla tuotettujen tietojen luotettavuuteen. Toimivan johdon on myös oltava tietoinen markkinaympäristöön liittyvistä epävarmuustekijöistä ja operatiivisista näkökohdista sekä siitä, miten nämä on otettu huomioon mallissa.

▼B

5. Jäljempänä olevan 287 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaiset päivittäiset raportit laitoksen vastapuoliriskeistä on käsiteltävä johtotasolla, jolla on riittävästi toimivaltaa vähentää sekä yksittäisten luottovaltuutettujen tai kaupankäyntiä hoitavien henkilöiden ottamia positioita että laitoksen yhteenlaskettua vastapuoliriskiä.

6. Edellä olevan 1 kohdan mukaisesti perustettua laitoksen vastapuoliriskin hallintajärjestelmää on käytettävä yhdessä sisäisten luotto- ja kaupankäyntilimiittien kanssa. Luotto- ja kaupankäyntilimiittien on oltava yhteydessä laitoksen riskienmittausmalliin tavalla, joka säilyy ajan kuluessa johdonmukaisena ja josta luottovaltuutetut, kaupankäyntiä hoitavat henkilöt ja toimiva johto ovat hyvin perillä. Laitoksen on sovellettava muodollista prosessia, jolla riskilimiittien ylittymisestä raportoidaan tarkoituksenmukaiselle johtotasolle.

7. Laitoksen vastapuoliriskin mittaukseen on kuuluttava limiitillisten luottosopimusten käytön päivittäinen ja päivän sisäinen mittaaminen. Laitoksen on mitattava nykyhetken vastapuoliriskiä hallussa olevat vakuudet sisältävänä bruttomääränä ja nettomääränä, joka ei sisällä kyseisiä vakuuksia. Salkun ja vastapuolen tasolla laitoksen on laskettava suurin vastapuoliriski tai tulevaisuuden potentiaalinen vastapuoliriski ja seurattava niitä valitsemallaan luottamusvälillä. Laitoksen on otettava huomioon suuret ja keskittyneet positiot, joihin kuuluvat muun muassa toisiinsa yhteydessä olevien vastapuolten muodostamien ryhmien tai yksittäisten toimialojen taikka markkinoiden positiot.

8. Laitoksella on oltava vakiintuneessa käytössä tarkka stressitestiohjelma. Toimivan johdon on arvioitava stressitestien tulokset säännöllisesti ja vähintään neljännesvuosittain, ja ne on otettava huomioon ylimmän hallintoelimen tai toimivan johdon vahvistamissa vastapuoliriskiä koskevissa menettelytavoissa ja limiiteissä. Jos stressitestit osoittavat erityistä herkkyyttä tietyille olosuhdeyhdistelmille, laitoksen on viipymättä toteuttava toimet kyseisten riskien asianmukaiseksi hallitsemiseksi.

287 artikla

Organisatoriset rakenteet vastapuoliriskin hallitsemiseksi

1. Sisäisen mallin menetelmää käyttävän laitoksen on perustettava ja säilytettävä

a) 2 kohdan mukainen luottoriskin valvontayksikkö;

b) 3 kohdan mukainen vakuuksien hallintayksikkö;

2. Luottoriskin hallintayksikön on vastattava laitoksen vastapuoliriskin valvontajärjestelmän suunnittelusta ja toteuttamisesta, mihin kuuluvat myös mallin ensimmäinen validointi ja sen jälkeinen jatkuva validointi, ja sen on suoritettava seuraavat tehtävät ja täytettävä seuraavat vaatimukset:

a) sen on vastattava laitoksen vastapuoliriskin valvontajärjestelmän suunnittelusta ja toteuttamisesta;

b) sen on laadittava ja analysoitava päivittäin raportteja, jotka koskevat laitoksen riskienmittausmallilla tuotettuja tuloksia. Tähän analyysiin on kuuluttava vastapuoliriskin vastuuarvojen ja kaupankäyntilimiittien mittareiden välisen suhteen arviointi;

▼B

c) sen on valvottava syöttötietojen kattavuutta sekä laadittava ja analysoitava raportteja laitoksen riskienmittausmallilla tuotetuista tiedoista, mihin kuuluu myös riskimittareiden sekä luotto- ja kaupankäyntilimiittien välisen suhteen arviointi;

d) sen on oltava riippumaton liiketoiminnallisista luotto- ja kaupankäyntiyksiköistä sekä muiden tahojen vaikutusvallasta;

e) sillä on oltava riittävä henkilöstö;

f) sen on raportoitava suoraan laitoksen toimivalle johdolle;

g) sen toiminta on liitettävä kiinteästi laitoksen päivittäiseen luottoriskienvalvontaprosessiin;

h) sen tuottamien tietojen on kuuluttava erottamattomana osana laitoksen luottoriskiprofiilin ja kokonaisriskiprofiilin suunnitteluun, seurantaan ja valvontaan.

3. Vakuuksien hallintayksikön on suoritettava seuraavat tehtävät ja toiminnot:

a) laskettava ja esitettävä vakuuksien muutospyynnöt, hallinnoitava vakuuksien muutospyyntöjä koskevia kiistoja ja raportoitava itsenäisten määrien, alkumarginaalien ja vakuusmarginaalien taso tarkasti päivittäin;

b) valvottava vakuuksien muutospyyntöjen esittämiseksi käytettyjen tietojen kattavuutta ja varmistettava, että tiedot ovat johdonmukaiset ja ne sovitetaan säännöllisesti yhteen laitoksen kaikkiin merkityksellisiin tietolähteisiin;

c) seurattava vakuuksien uudelleenkäyttöä ja mahdollisia muutoksia laitoksen oikeuksissa, jotka kohdistuvat tai liittyvät sen asettamiin vakuuksiin;

d) raportoitava tarkoituksenmukaiselle johtotasolle vakuutena uudelleenkäytettyjen omaisuuserien tyypeistä ja tällaisen uudelleenkäytön ehdoista, mukaan lukien instrumentti sekä luoton laatu ja maturiteetti;

e) jäljitettävä keskittymät laitoksen hyväksymien vakuutena asetettujen omaisuuserien yksittäisiin tyyppeihin;

f) raportoitava vakuushallintaa koskevat tiedot säännöllisesti, vähintään neljännesvuosittain, toimivalle johdolle, mukaan lukien tiedot vastaanotettujen ja asetettujen vakuuksien tyypistä, koosta, vanhentumisesta ja vakuuksien muutospyyntöjä koskevien kiistojen syistä. Tässä sisäisessä raportoinnissa on myös kerrottava näihin lukuihin liittyvistä kehityssuuntauksista.

▼B

4. Toimivan johdon on osoitettava vakuuksien hallintayksikölle 1 kohdan b alakohdassa edellytetyt riittävät resurssit sen varmistamiseksi, että yksikön järjestelmät toimivat tarkoituksenmukaisella tasolla mitattuna sillä, miten oikea-aikaisia ja tarkkoja laitoksen esittämät vakuuksien muutospyynnöt ovat ja miten oikea-aikaisesti laitos vastaa vastapuoltensa esittämiin vakuuksien muutospyyntöihin. Toimivan johdon on varmistettava, että yksiköllä on riittävä henkilöstö niin, että se voi käsitellä pyynnöt ja kiistat oikea-aikaisesti myös vaikeissa markkinaolosuhteissa ja pystyy rajoittamaan kaupan volyymeistä johtuvaa laajojen kiistojen määrää.

288 artikla

Vastapuoliriskin valvontajärjestelmän tarkastelu

Laitoksen on toteutettava säännöllisin väliajoin vastapuoliriskin valvontajärjestelmänsä riippumaton arviointi osana omaa sisäistä tarkastustaan. Kyseisessä tarkastelussa on katettava niin 287 artiklassa edellytetyn luottoriskin valvontayksikön kuin vakuuksien hallintayksikön toiminta, ja siinä on erityisesti käsiteltävä ainakin seuraavia seikkoja:

a) 286 artiklassa edellytettyjä vastapuoliriskin valvontajärjestelmää ja -prosessia koskevan dokumentaation riittävyys;

b) 287 artiklan 1 kohdan a alakohdassa edellytetyn vastapuoliriskin valvontayksikön organisaatio;

c) 287 artiklan 1 kohdan b alakohdassa edellytetyn vakuuksien hallintayksikön organisaatio;

d) vastapuoliriskin mittaamisen liittäminen osaksi päivittäistä riskienvalvontaa;

e) front office- ja back office -henkilöstön käyttämien riskin hinnoittelumallien ja arvostusmenetelmien hyväksymismenettely;

f) vastapuoliriskin mittausprosessissa tapahtuneiden merkittävien muutosten validointi;

g) riskienmittausmallin kattamat vastapuoliriskit;

h) johdon tietojärjestelmän kattavuus;

i) vastapuoliriskiä koskevien tietojen tarkkuus ja aukottomuus;

j) vakuus- ja nettoutussopimuksiin sisällytettyjen oikeudellisten käsitteiden ottaminen tarkasti huomioon vastuuarvon mittauksissa;

k) sisäisten mallien perustana olevien tietolähteiden johdonmukaisuuden, oikea-aikaisuuden ja luotettavuuden sekä niiden riippumattomuuden todentaminen;

l) volatiliteetti- ja korrelaatio-oletusten tarkkuus ja asianmukaisuus;

▼B

m) arvostuslaskelmien ja riskin muuntolaskelmien tarkkuus;

n) mallin tarkkuuden todentaminen usein suoritettavilla toteutumatesteillä, kuten 293 artiklan 1 kohdan b–e alakohdassa säädetään;

o) täyttävätkö vastapuoliriskin valvontayksikkö ja vakuuksien hallintayksikkö asianmukaiset sääntelyvaatimukset.

289 artikla

Käyttötesti

1. Laitosten on varmistettava, että efektiivisen EPE:n laskennassa käytettävä, mallilla tuotettu vastapuoliriskin riskijakauma on kiinteästi liitettynä laitoksen vastapuoliriskin päivittäiseen valvontaprosessiin ja että mallilla tuotetut tiedot otetaan huomioon laitoksen luottojen hyväksynnässä, vastapuoliriskin hallinnassa, sisäisen pääoman kohdentamisessa ja hallinto- ja ohjausjärjestelmässä.

2. Laitoksen on osoitettava toimivaltaisia viranomaisia tyydyttävällä tavalla, että se on vähintään yhden vuoden ajan ennen toimivaltaisten viranomaisten 283 artiklan mukaisesti sisäisen mallin käyttämiseksi antamaa lupaa laskenut EPE:n laskentaperusteena olevat vastapuoliriskin riskijakaumat käyttämällä sisäistä mallia, joka yleisesti ottaen vastaa tässä jaksossa asetettuja vaatimuksia.

3. Vastapuoliriskin riskijakauman tuottamisessa käytetyn mallin on oltava osa 286 artiklassa edellytettyä vastapuoliriskin valvontajärjestelmää. Järjestelmään on kuuluttava limiitillisten luottosopimusten käytön (yhdistämällä vastapuoliriskit ja muut luottoriskit) ja sisäisen pääoman kohdentamisen mittaaminen.

4. EPE:n lisäksi laitoksen on mitattava ja hallittava nykyhetken vastapuoliriskiä. Laitoksen on tarvittaessa mitattava nykyhetken vastapuoliriskiä hallussa olevat vakuudet sisältävänä bruttomääränä ja nettomääränä, joka ei sisällä kyseisiä vakuuksia. Käyttötestin vaatimus täyttyy, jos laitos käyttää muita EPE:n laskennassa käytetyllä mallilla tuotettuun vastapuoliriskin riskijakaumaan perustuvia vastapuoliriskin mittareita, kuten suurinta vastapuoliriskiä.

5. Laitoksen on pystyttävä estimoimaan odotettu vastapuoliriski (EE) tarvittaessa päivittäin, jollei se osoita toimivaltaisia viranomaisia tyydyttävällä tavalla, että harvemmin suoritettava laskenta on sen vastapuoliriskin vuoksi perusteltua. Laitoksen on laskettava odotettu vastapuoliriski (EE) sellaisella aikahorisontilla, jossa otetaan asianmukaisella tavalla huomioon tulevien rahavirtojen aikarakenne ja sopimusten voimassaoloajan päättyminen, ja siten, että laskenta vastaa riskin olennaisuutta ja koostumusta.

6. Vastapuoliriskiä on mitattava, seurattava ja valvottava kaikkien nettoutusryhmään kuuluvien sopimusten koko voimassaoloajalta (ei siis vain yhden vuoden aikahorisontilta). Laitoksella on oltava menettelyt, joilla vastapuoliriskit voidaan tunnistaa ja joilla niitä voidaan valvoa silloin, kun riski kasvaa yhden vuoden aikahorisontin jälkeen. Riskin ennustettu kasvu on sisällytettävä laitoksen sisäisen pääoman malliin.

▼B

290 artikla

Stressitestit

1. Laitoksella on oltava käytössään vastapuoliriskin arviointia varten kattava stressitestiohjelma, jota käytetään muun muassa arvioitaessa vastapuoliriskiin liittyviä omien varojen vaatimuksia ja joka täyttää 2–10 kohdassa vahvistetut vaatimukset.

2. Ohjelmalla on havaittava mahdolliset tapahtumat tai tulevat muutokset taloudellisessa toimintaympäristössä, jotka voivat vaikuttaa epäsuotuisasti laitoksen luottoriskeihin, sekä arvioitava laitoksen kykyä selviytyä näistä muutoksista.

3. Ohjelman stressimittareita on verrattava riskilimiitteihin, ja laitoksen on otettava ne huomioon osana direktiivin 2013/36/EU 81 artiklassa vahvistettua prosessia.

4. Ohjelmaan on sisällytettävä kattavasti liiketoimet ja vastuiden yhteismäärät kaikkien vastapuoliriskien eri muotojen osalta tiettyjen vastapuolten tasolla riittävällä aikajanalla, jotta tavanomainen stressitestaus voidaan tehdä.

5. Ohjelmaan on sisällytettävä vähintään kerran kuussa tehtävät keskeisiin markkinariskitekijöihin (kuten korot, valuuttakurssit, osakkeet, luottoriskimarginaalit ja hyödykehinnat) liittyvien riskien stressitestaukset laitoksen kaikkien vastapuolten osalta, jotta voidaan tunnistaa liian suuret keskittymät erityisiin hintariskeihin ja laitos voi tarpeen mukaan vähentää niitä. Riskien stressitestaus – mukaan lukien yksittäisiin tekijöihin ja useisiin tekijöihin liittyvät riskit sekä olennaiset hintaan liittymättömät riskit – ja riskien ja luottokelpoisuuden yhteisstressaus on tehtävä kutakin vastapuolta, vastapuoliryhmiä ja laitosta kokonaisuudessaan arvioivilla vastapuoliriskin tasoilla.

6. Ohjelmassa on sovellettava vähintään neljännesvuosittaisia useihin tekijöihin perustuvia stressitestausskenaarioita ja arvioitava olennaisia hintaan liittymättömiä riskejä, mukaan lukien tuottokäyrään liittyvä riskit ja perusriskit. Useisiin tekijöihin perustuvaan stressitestaukseen on sisällytettävä ainakin seuraavat skenaariot ja tapahtumat:

a) on tapahtunut vakavia talouteen tai markkinoihin liittyviä tapahtumia;

b) laaja markkinalikviditeetti on vähentynyt tuntuvasti;

c) merkittävä rahoituksen välittäjä muuttaa parhaillaan positioitaan rahaksi.

7. Riskitekijöihin kohdistettavien häiriöiden vakavuuden on vastattava stressitestin tarkoitusta. Kun stressitilanteeseen liittyvää vakavaraisuutta arvioidaan, riskitekijöihin kohdistettavien häiriöiden on oltava riittävän vakavia kattamaan ennätykselliset äärimmäiset markkinaolosuhteet ja äärimmäiset mutta uskottavat stressikausien markkinaolosuhteet. Stressitesteissä on arvioitava tällaisten häiriöiden vaikusta omiin varoihin, omien varojen vaatimuksiin ja tuloihin. Salkun päivittäistä seurantaa, suojausta ja keskittymien hallintaa varten testausohjelmassa on myös otettava huomioon skenaariot, jotka ovat vähemmän vakavia mutta todennäköisempiä.

▼B

8. Ohjelmaan olisi sisällytettävä käänteiset stressitestit, joilla tarpeen mukaan yksilöidään äärimmäiset mutta uskottavat skenaariot, jotka voisivat johtaa merkittäviin kielteisiin tuloksiin. Käänteisissä stressitesteissä on otettava huomioon olennaisen epälineaarisuuden vaikutukset salkussa.

9. Ohjelman mukaisen stressitestauksen tuloksista on raportoitava säännöllisesti, ainakin neljännesvuosittain, toimivalle johdolle. Raporttien ja tulosten analysoinnin on katettava laajimmat vastapuolitason vaikutukset koko salkussa, olennaiset keskittymät salkun segmenteissä (samalla toimialalla tai alueella) ja merkitykselliset salkku- ja vastapuolikohtaiset kehityssuuntaukset.

10. Toimivan johdon on otettava johtava rooli stressitestien sisällyttämisessä riskienvalvontajärjestelmään ja laitoksen riskikulttuuriin sekä varmistettava, että tulokset ovat mielekkäitä ja että niitä käytetään vastapuoliriskin valvomiseksi. Merkittävien riskien stressitestauksen tuloksia on arvioitava ottaen huomioon ohjeet laitoksen riskinottohalusta ja ne on toimitettava toimivalle johdolle niistä keskustelemiseksi ja toimien toteuttamiseksi niiden johdosta, jos havaitaan liiallisia tai keskittyneitä riskejä.

291 artikla

Wrong-way -riski

1. Tässä artiklassa tarkoitetaan:

a) 'wrong-way -yleisriskillä' riskiä, joka aiheutuu silloin, kun vastapuolten maksukyvyttömyyden todennäköisyydellä on positiivinen korrelaatio yleisten markkinariskitekijöiden kanssa;

b) 'wrong-way -erityisriskillä' riskiä, joka aiheutuu silloin, kun tietystä vastapuolesta aiheutuvalla tulevalla riskillä on positiivinen korrelaatio vastapuolen PD:n kanssa kyseisen vastapuolen kanssa toteutettavien liiketoimien luonteen vuoksi. Laitoksen katsotaan altistuvan wrong-way -erityisriskille, jos tietystä vastapuolesta aiheutuvan tulevan riskin odotetaan olevan korkea ja samalla myös kyseisen vastapuolen maksukyvyttömyyden todennäköisyys on korkea.

2. Laitoksen on otettava asianmukaisella tavalla huomioon vastuut, joista aiheutuu merkittävä wrong-way -erityisriski tai wrong-way -yleisriski.

3. Wrong-way -yleisriskin tunnistamiseksi laitoksen on suunniteltava stressitestaus ja skenaarioanalyysit stressatakseen riskitekijät, jotka ovat kielteisellä tavalla liitoksissa vastapuolen luottokelpoisuuteen. Tällaisessa testauksessa on käsiteltävä sitä mahdollisuutta, että vakavia häiriöitä voi aiheutua, jos riskitekijöiden väliset suhteet ovat muuttuneet. Laitoksen on seurattava wrong-way -yleisriskiä tuotteittain, alueittain, toimialoittain taikka luokittain, jotka ovat olennaisia yrityksen kannalta.

4. Laitoksella on oltava menettelyt wrong-way -erityisriskin tunnistamiseksi, seuraamiseksi ja valvomiseksi jokaisen oikeushenkilön osalta liiketoimen alkamisajankohdasta sen päättymisajankohtaan asti.

▼B

5. Jos wrong-way -erityisriski on havaittu, laitosten on laskettava seuraavien periaatteiden mukaisesti vastapuoliriskiä liiketoimien osalta koskevat omien varojen vaatimukset ja kun vastapuolen ja OTC-johdannaisen kohde-etuuden liikkeeseenlaskijan tai 273 artiklan 2 kohdan b, c ja d alakohdassa tarkoitettujen liiketoimien kohde-etuuden liikkeeseenlaskijan välillä on olemassa oikeudellinen yhteys:

a) instrumentteja, joiden osalta on wrong-way -erityisriski, ei saa sisällyttää samaan nettoutusryhmään kuin muita vastapuolen kanssa tehtäviä liiketoimia, vaan niitä on käsiteltävä erillisenä nettoutusryhmänä;

b) tällaisen erillisen nettoutusryhmän sisällä yhteen riskikohteeseen perustuvissa (single-name) luottoriskinvaihtosopimuksissa vastuuarvo on sama kuin arvon odotettu kokonaistappio kohde-etuutena toimivien rahoitusvälineiden jäljellä olevassa käyvässä arvossa olettaen, että kohde-etuuden liikkeeseenlaskija on selvitystilassa;

c) jos laitos käyttää 3 luvussa vahvistettua lähestymistapaa, LGD on 100 prosenttia tällaisissa luottoriskinvaihtosopimuksissa;

d) jos laitos käyttää 2 luvussa vahvistettua lähestymistapaa, sovellettava riskipaino on vakuudettoman transaktion riskipaino;

e) kaikkien muiden liiketoimien osalta, joissa referenssinä on yksi riskikohde missä tahansa tällaisessa erillisessä nettoutusryhmässä, vastuuarvon laskemisessa on otettava huomioon oletus kohde-etuutena toimivaa omaisuutta koskevasta äkillisestä laiminlyönnistä, kun liikkeeseenlaskijan ja vastapuolen välillä on olemassa oikeudellinen yhteys. Niiden liiketoimien osalta, joissa referenssinä on riskikohteista koostuva kori tai indeksi, on sovellettava oletusta kutakin kohde-etuutena toimivaa omaisuutta koskevasta äkillisestä laiminlyönnistä, kun liikkeeseenlaskijan ja vastapuolen välillä on olemassa oikeudellinen yhteys, jos oletus on merkittävä;

▼M17

f) sikäli kuin IV osaston 1 a luvun 4 tai 5 jaksossa esitetyn maksukyvyttömyysriskin tai IV osaston 1 b luvun 3 jaksossa esitetyn maksukyvyttömyysriskin, jonka yhteydessä käytetään sisäistä maksukyvyttömyysriskimallia, kattamiseen tarvittavien omien varojen vaatimusten osalta laskelmassa käytetään markkinariskiä koskevia olemassa olevia laskelmia, joihin jo sisältyy LGD-oletus, LGD on käytetyssä kaavassa 100 prosenttia.

▼B

6. Laitosten on esitettävä toimivalle johdolle ja ylimmän hallintoelimen asianmukaiselle komitealle säännöllisesti raportit niin wrong-way -erityisriskeistä kuin wrong-way -yleisriskeistä sekä siitä, mihin toimiin näiden riskien hallitsemiseksi on ryhdytty.

292 artikla

Mallintamisprosessin kattavuus

1. Laitoksen on varmistettava 284 artiklassa esitetyn mallintamisprosessin kattavuus toteuttamalla vähintään seuraavat toimenpiteet:

a) sisäisen mallin on ilmennettävä transaktion ehtoja ja määrittelyä oikea-aikaisesti, aukottomasti ja varovaisesti;

b) tällaisiin ehtoihin on kuuluttava muun muassa sopimusten nimellismäärät, maturiteetti, referenssiomaisuus sekä vakuus- ja nettoutusjärjestelyt;

▼B

c) ehtoja ja määrittelyjä koskevat tiedot on säilytettävä tietokannassa, joka tarkastetaan virallisesti säännöllisin väliajoin;

d) nettoutusjärjestelyjä varten on prosessi, jossa edellytetään oikeudellisen henkilöstön todentavan, että kyseiset järjestelyt ovat oikeudellisesti täytäntöönpanokelpoisia;

e) jonkin itsenäisen yksikön on kirjattava d alakohdassa edellytetty todentaminen c alakohdassa mainittuun tietokantaan;

f) liiketoimen ehtoja ja määrittelyjä koskevien tietojen siirto EPE-malliin on otettava sisäisen tarkastuksen piiriin;

g) käytössä on oltava mallin ja lähdetietojärjestelmien väliset viralliset yhteensovittamismenettelyt sen jatkuvaksi todentamiseksi, että EPE ilmentää liiketoimen ehtoja ja määrittelyjä oikein tai vähintään varovaisesti.

2. Nykyhetken markkinatietoja on käytettävä nykyhetken vastapuoliriskien laskemiseksi. Laitos voi kalibroida EPE-mallinsa käyttäen joko aiempia ajanjaksoja koskevia markkinatietoja tai laskennallisia markkinatietoja määrittääkseen perustana olevien stokastisten prosessien parametrit, kuten drift-parametrin, volatiliteetin ja korrelaation. Jos laitos käyttää aiempia ajanjaksoja koskevia tietoja, tällaisten tietojen on oltava peräisin ainakin kolmelta vuodelta. Tiedot on päivitettävä vähintään neljännesvuosittain ja useamminkin, jos se on tarpeen markkinaolosuhteiden ottamiseksi huomioon.

Laskeakseen efektiivisen EPE:n stressikalibraatiolla laitoksen on kalibroitava efektiivinen EPE käyttäen joko tietoja kolmen vuoden ajanjaksolta, johon sisältyy sen vastapuolten luottoriskimarginaaleihin kohdistuva stressikausi, tai laskennallisia markkinatietoja tällaiselta stressikaudelta.

Laitoksen on tässä tarkoituksessa sovellettava 3, 4 ja 5 kohdan vaatimuksia.

3. Laitoksen on osoitettava toimivaltaista viranomaista tyydyttävällä tavalla vähintään neljännesvuosittain, että tämän kohdan mukaisessa laskennassa käytetty stressikausi osuu yhteen sellaisen ajanjakson kanssa, jolla luottoriskinvaihtosopimusten marginaalit tai muut (kuten lainojen tai yrityslainojen) luottoriskimarginaalit kasvavat tarkasteltuna edustavaa valikoimaa sen vastapuolia, joiden kanssa se on käynyt kauppaa luottoriskimarginaaleista. Jos laitoksella ei ole riittäviä tietoja vastapuolta koskevista luottoriskimarginaaleista, sen on sijoitettava kyseinen vastapuoli tiettyyn luottoriskimarginaalitietoon alueen, sisäisen luokituksen ja liiketoiminnan tyypin perusteella.

4. Kaikkien vastapuolten osalta EPE-mallissa on käytettävä joko aiempia ajanjaksoja koskevia tietoja tai laskennallisia tietoja ja näihin tietoihin on sisällyttävä tiedot stressinalaiselta luottojaksolta, ja tietoja on käytettävä tavalla, joka on johdonmukainen sen menetelmän kanssa, jota käytetään EPE-mallin kalibroimiseksi nykyhetken tietoihin.

▼B

5. Arvioidakseen, miten tehokas sen stressikalibraatio on EPE:n kannalta, laitoksen on luotava useita vertailusalkkuja, jotka ovat herkkiä niille keskeisille riskitekijöille, joille laitos altistuu. Näihin vertailusalkkuihin liittyvä vastuu on laskettava käyttäen a) stressimenetelmiä siten, että perustaksi otetaan markkina-arvot ja malliparametrit, jotka on kalibroitu stressikausien markkinaolosuhteisiin, ja b) stressikaudella aiheutunutta vastuuta siten, että sovelletaan tässä jaksossa vahvistettua menetelmää (stressikauden lopun markkina-arvo, volatiliteetit ja korrelaatiot 3-vuotiselta stressikaudelta).

Toimivaltaisten viranomaisten on vaadittava laitosta mukauttamaan stressikalibraatiota, jos kyseisten vertailusalkkujen vastuut poikkeavat huomattavasti toisistaan.

6. Laitoksen on validoitava malli validointimenettelyllä, josta on oltava selkeä selvitys laitoksen toiminta- ja menettelytavoissa. Validointimenettelyssä on

a) määriteltävä, minkä tyyppistä testausta tarvitaan mallin kattavuuden varmistamiseksi, ja yksilöitävä ne olosuhteet, joissa mallin perustana olevat oletukset ovat epäasianmukaisia ja jotka voivat sen vuoksi johtaa EPE:n aliarviointiin;

b) arvioitava mallin kattavuutta.

7. Laitoksen on seurattava asiaan liittyviä riskejä, ja sillä on oltava prosessit, joilla se mukauttaa EPE-estimointiaan, jos kyseisistä riskeistä tulee tuntuvia. Tämän kohdan täyttämiseksi laitoksen on

a) tunnistettava vastuut, joihin kohdistuu 291 artiklan 1 kohdan b alakohdassa täsmennetyllä tavalla aiheutunut wrong-way -erityisriski ja 291 artiklan 1 kohdan a alakohdassa täsmennetyllä tavalla aiheutunut wrong-way -yleisriski, ja hallittava niitä;

b) säännöllisin väliajoin verrattava yhdeltä vuodelta laskettua asianomaista vastuun määrää vastuun koko voimassaoloajalta laskettuun samaiseen vastuun määrään silloin, kun vastuulla on yhden vuoden jälkeen nouseva riskiprofiili;

c) kun vastuun jäljellä oleva maturiteetti on alle vuoden, säännöllisin väliajoin verrattava jälleenhankinta-arvoa (nykyhetken vastapuoliriskiä) ja toteutunutta riskiprofiilia sekä kerättävä tietoja, jotka mahdollistavat kyseisen vertailun.

8. Laitoksella on oltava sisäiset menettelyt sen todentamiseksi, että ennen kuin liiketoimi sisällytetään nettoutusryhmään, se on katettu oikeudellisesti täytäntöönpanokelpoisella nettoutussopimuksella, joka täyttää 7 jaksossa asetetut vaatimukset.

9. Laitoksella, joka käyttää vakuuksia vastapuoliriskinsä vähentämiseksi, on oltava sisäiset menettelyt sen varmistamiseksi, että ennen kuin vakuuden vaikutus otetaan huomioon laskennassa, vakuus täyttää 4 luvussa asetetut oikeusvarmuutta koskevat vaatimukset.

▼B

10. EPV seuraa tällä alalla noudatettavia käytänteitä ja laatii tämän artiklan soveltamista koskevia ohjeita asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan mukaisesti.

293 artikla

Riskienhallintajärjestelmää koskevat vaatimukset

1. Laitoksen on täytettävä seuraavat vaatimukset:

a) sen on täytettävä kolmannen osan IV osaston 5 luvussa vahvistetut laadulliset vaatimukset;

b) sillä on oltava säännöllinen toteutumatestien ohjelma, jossa verrataan mallilla luotuja riskimittareita toteutuneisiin riskimittareihin ja staattisiin positioihin perustuvia hypoteettisia muutoksia toteutuneisiin mittareihin;

c) sen on tehtävä vastapuoliriskimallilleen ja sillä luoduille riskimittareille ensimmäinen validointi ja arvioitava niitä sen jälkeen jatkuvasti ja säännöllisesti. Validoinnin ja arvioinnin on oltava riippumattomia mallin kehittämisestä;

d) ylimmän hallintoelimen ja toimivan johdon on osallistuttava riskien valvontaan ja varmistettava, että luottoriskien ja vastapuoliriskien valvontaan osoitetaan riittävät resurssit. Tältä osin päivittäiset raportit, jotka laatii 287 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti perustettu riippumaton luottoriskin valvontayksikkö, on käsiteltävä johtotasolla, jolla on riittävästi toimivaltaa vähentää sekä yksittäisten kaupankäyntiä hoitavien henkilöiden ottamia positioita että laitoksen kokonaisriskiä;

e) sisäinen riskienmittausmalli on liitettävä kiinteästi laitoksen päivittäiseen riskienvalvontaprosessiin;

f) riskienmittausjärjestelmää on käytettävä yhdessä sisäisten vastuu- ja kaupankäyntilimiittien kanssa. Tässä yhteydessä vastuulimiittien on oltava yhteydessä laitoksen riskienmittausmalliin tavalla, joka säilyy ajan kuluessa johdonmukaisena ja josta kaupankäyntiä hoitavat henkilöt, luottotoiminta ja toimiva johto ovat hyvin perillä;

g) laitoksen on varmistettava, että sen riskienvalvontajärjestelmä on asianmukaisesti dokumentoitu. Sen on erityisesti pidettävä yllä riskienmittausjärjestelmän toimintaa koskevia dokumentoituja sisäisiä toiminta- ja valvontaperiaatteita ja menettelyjä sekä näiden toimintaperiaatteiden noudattamisen varmistavia järjestelyjä;

h) laitoksen omaan sisäisen tarkastuksen prosessiin on kuuluttava säännöllisesti suoritettava riskienmittausjärjestelmän riippumaton tarkastelu. Tarkastelussa on käsiteltävä sekä kaupankäyntiä hoitavien yksiköiden että riippumattoman riskienvalvontayksikön toimintaa. Yleistä riskienvalvontaprosessia on tarkasteltava säännöllisin väliajoin (vähintään kerran vuodessa), ja siinä on erityisesti tarkasteltava vähintään kaikkia 288 artiklassa tarkoitettuja seikkoja;

▼B

i) johtotasolla, jolla on riittävästi toimivaltaa, on säännöllisesti tarkasteltava vastapuoliriskimallien jatkuvaa validointia, mukaan lukien toteutumatestit, jotta voidaan päättää toimista, joihin on ryhdyttävä malleissa olevien heikkouksien poistamiseksi.

2. Toimivaltaisten viranomaisten on otettava huomioon, missä määrin laitos täyttää 1 kohdan vaatimukset määrittäessään alfan tasoa, kuten 284 artiklan 4 kohdassa vahvistetaan. Ainoastaan ne laitokset, jotka täyttävät nämä vaatimukset täysin, voivat soveltaa vähimmäiskerrointa.

3. Laitoksen on dokumentoitava vastapuoliriskimallinsa ensimmäinen validointi ja sen jälkeinen jatkuva validointiprosessi ja malleilla luotujen riskimittareiden laskenta niin tarkasti, että kolmas osapuoli pystyy luomaan uudelleen analyysin ja riskimittarit. Dokumentaatiossa on esitettävä, miten usein toteutumatestianalyysi ja muu mahdollinen jatkuva validointi toteutetaan, kuinka validointi tehdään tietovirtojen ja salkkujen osalta sekä käytetyt analyysit.

4. Laitoksen on määriteltävä kriteerit, joilla arvioidaan sen vastapuoliriskimalleja ja malleja, joilla tehdään syötöt vastuiden laskentaan, ja ylläpidettävä kirjallisesti laadittuja periaatteita, joissa kuvataan prosessia, jolla tulokset, joita ei voida hyväksyä, voidaan yksilöidä ja saattaa vaatimusten mukaisiksi.

5. Laitoksen on määriteltävä, miten edustavat vastapuolisalkut rakennetaan vastapuoliriskimallin ja sen riskimittareiden validoimiseksi.

6. Ennustejakaumia tuottavien vastapuoliriskimallien ja niiden riskimittareiden validoinnissa on otettava huomioon useampi kuin yksi ainoa ennustejakaumatilasto.

294 artikla

Validointivaatimukset

1. Osana vastapuoliriskimallinsa ja sen riskimittareiden ensimmäistä validointia ja sen jälkeistä jatkuvaa validointia laitoksen on varmistettava, että seuraavat vaatimukset täyttyvät:

a) laitoksen on tehtävä toteutumatestit käyttäen aikaisempia tietoja markkinariskitekijöiden liikkeistä ennen kuin toimivaltaiset viranomaiset antoivat 283 artiklan 1 kohdan mukaisen luvan. Toteutumatesteissä on otettava huomioon joukko erillisiä ennustehorisontteja vähintään yhteen vuoteen saakka, ja ennustehorisonteissa on oltava eri aloituspäivät ja niiden on katettava erilaisia markkinaolosuhteita;

b) jos laitos käyttää 285 artiklan 1 kohdan b alakohdassa vahvistettua lähestymistapaa, sen on säännöllisesti validoitava mallinsa testatakseen, ovatko toteutuneet nykyhetken vastapuoliriskit ennusteen mukaisia kaikilla vakuusjaksoilla yhden vuoden aikana. Jos joissakin nettoutusryhmän liiketoimissa maturiteetti on alle vuosi ja nettoutusryhmällä on ilman näitä liiketoimia korkeampi riskitekijäherkkyys, validoinnissa on otettava tämä huomioon;

▼B

c) laitoksen on toteutumatestattava vastapuoliriskimallinsa suorituskyky, mallin asianomaiset riskimittarit ja markkinariskitekijöiden ennusteet. Huomioon otettaviin ennustehorisontteihin on vakuudellisten liiketoimien osalta sisällytettävä ne, jotka ilmentävät tyypillisiä vakuudellisen kaupankäynnin riskivakuusjaksoja;

d) jos mallin validointi osoittaa, että efektiivinen EPE on aliarvioitu, laitoksen on toteutettava tarvittavat toimet korjatakseen mallin epätarkkuuden;

e) laitoksen on testattava hinnoittelumallit, joita käytetään laskettaessa vastapuoliriskiä tietylle skenaariolle markkinariskitekijöihin tulevaisuudessa kohdistuvista häiriöistä, osana mallin ensimmäistä validointia ja sen jälkeistä jatkuvaa validointiprosessia. Optioiden hinnoittelumallien on selitettävä option arvon epälineaarisuutta suhteessa markkinariskitekijöihin;

f) vastapuoliriskimallin on sisällettävä tarvittavat liiketoimikohtaiset tiedot, jotta riskit voidaan yhdistää nettoutusryhmän tasolla. Laitoksen on todennettava, että liiketoimet kohdennetaan asianmukaisiin nettoutusryhmiin mallin sisällä;

g) vastapuoliriskimallin on sisällettävä liiketoimikohtaista tietoa, jotta sillä voidaan ottaa huomioon vakuuksien (margining) vaikutukset. Sillä on otettava huomioon sekä vakuuksien nykyhetken määrä että vakuudet, jotka tulevaisuudessa siirretään vastapuolten välillä. Tällaisen mallin on selitettävä (yksipuolisten tai kahdenvälisten) vakuusvajesopimusten ominaispiirteitä, vakuuksien muutospyyntöjen esittämisvälejä, riskivakuusjaksoa, vakuudettoman vastuun vähimmäismäärää, jonka laitos on valmis hyväksymään, ja siirron vähimmäismäärää. Tällaisella mallilla on arvioitava joko markkinahintaan arvostettu muutos asetetun vakuuden arvossa tai siinä on sovellettava 4 luvussa vahvistettuja sääntöjä;

h) mallin validointiprosessiin on kuuluttava edustavien vastapuolten salkkujen aiempiin tietoihin perustuva staattinen toteutumatestaus. Laitoksen on suoritettava kyseinen toteutumatestaus joukolle edustavia vastapuolten salkkuja (todellisia tai oletettuja) säännöllisin väliajoin. Edustavat salkut on valittava sen perusteella, miten herkkiä ne ovat niille olennaisille riskitekijöille ja riskitekijöiden yhdistelmille, joille laitos altistuu;

i) laitoksen on tehtävä toteutumatestejä, jotka on suunniteltu testaamaan vastapuoliriskimallin keskeisiä oletuksia ja asianomaisia riskimittareita, mukaan lukien maturiteettien, joilla on sama riskitekijä, välinen mallinnettu suhde ja riskitekijöiden välinen mallinnettu suhde;

j) vastapuoliriskimallin ja sen riskimittareiden suorituskyvylle on tehtävä tarkoituksenmukaiset toteutumatestit. Toteutumatestiohjelmalla on pystyttävä havaitsemaan EPE-mallin riskimittareiden huono suorituskyky;

▼B

k) laitoksen on validoitava vastapuoliriskimallinsa ja kaikki riskimittarit aikahorisonteille, jotka ovat oikeassa suhteessa niiden liiketoimien maturiteettiin, joihin vastuu sisäisen mallin menetelmää käyttäen lasketaan 283 artiklan mukaisesti;

l) laitoksen on säännöllisesti testattava hinnoittelumallit, joita käytetään vastapuoleen liittyvien vastuiden laskemiseksi tarkoituksenmukaisia riippumattomia viitearvoja vastaan, osana mallin jatkuvaa validointiprosessia;

m) vastapuoliriskimallin ja asianomaisten riskimittareiden jatkuvaan validointiin on sisällyttävä viimeaikaisen suorituskyvyn riittävyyden arviointi;

n) laitoksen on arvioitava toistuvuutta, jolla vastapuoliriskimallin parametreja päivitetään, osana ensimmäistä validointia ja sen jälkeistä jatkuvaa validointiprosessia;

o) vastapuoliriskimallien ensimmäisessä validoinnissa ja sen jälkeisessä jatkuvassa validoinnissa on arvioitava, onko vastuut laskettu vastapuolen tasolla ja nettoutusryhmissä tarkoituksenmukaisella tavalla.

2. Lukua, joka on varovaisempi kuin luku, jota käytetään laskemaan sääntelyn mukainen vastuuarvo kaikille vastapuolille, voidaan käyttää sen sijaan, että alfa kerrottaisiin efektiivisellä EPE:llä, jos toimivaltaiset viranomaiset antavat ennakkosuostumuksen. Suhteellisen varovaisuuden tasoa arvioidaan, kun toimivaltaiset viranomaiset antavat ensimmäisen hyväksynnän, ja EPE-mallien säännöllisissä vakavaraisuuden arvioinneissa. Laitoksen on validoitava luvun varovaisuus säännöllisesti. Mallin suorituskyvyn jatkuvaan arviointiin on sisällytettävä kaikki vastapuolet, joiden osalta malleja käytetään.

3. Jos toteutumatestauksessa käy ilmi, ettei malli ole riittävän tarkka, toimivaltaisten viranomaisten on peruutettava mallin käyttölupa tai ryhdyttävä tarvittaviin toimiin sen varmistamiseksi, että mallia parannetaan pikaisesti.

7 Jakso

Nettoutussopimukset

295 artikla

Nettoutussopimusten hyväksyminen riskien alentajana

Laitokset voivat käsitellä riskien vähentämistä 298 artiklan mukaisesti ainoastaan seuraavantyyppisissä nettoutussopimuksissa, kun toimivaltaiset viranomaiset ovat virallisesti hyväksyneet nettoutussopimuksen 296 artiklan mukaisesti ja laitos täyttää 297 artiklassa vahvistetut edellytykset:

▼B

a) laitoksen ja sen vastapuolen välillä tehdyt kahdenväliset uudistamissopimukset, joissa keskinäiset oikeudet ja velvoitteet yhdistyvät ilman eri toimenpidettä siten, että sitoumuksen uudistamisen seurauksena määritellään vain yksi nettosumma aina, kun sitoumus uudistetaan, ja syntyy yksi uusi, osapuolia laillisesti sitova sopimus, joka purkaa kaikki aiemmat sopimukset ja niiden mukaiset osapuolten väliset velvoitteet;

b) muut kahdenväliset sopimukset laitoksen ja sen vastapuolen välillä;

c) tuotteiden ristikkäisnettoutusta koskevat sopimukset sellaisten laitosten osalta, jotka ovat saaneet hyväksynnän käyttää 6 jaksossa vahvistettua menetelmää kyseisen menetelmän soveltamisalaan kuuluvissa liiketoimissa. Toimivaltaisten viranomaisten on toimitettava EPV:lle luettelo hyväksytyistä tuotteiden ristikkäisnettoutusta koskevista sopimuksista.

Ryhmän oikeudellisesti eri yksiköiden toteuttamien liiketoimien nettouttamista keskenään ei hyväksytä omien varojen vaatimusten laskemista varten.

296 artikla

Nettoutussopimusten hyväksyminen

▼C3

1. Toimivaltaisten viranomaisten on otettava huomioon nettoutussopimus ainoastaan, jos 2 kohdassa ja tapauksen mukaan 3 kohdassa vahvistetut edellytykset täyttyvät.

▼B

2. Laitoksen vastuuarvojen määrittämiseksi tämän osan mukaisesti käyttämien kaikkien nettoutussopimusten on täytettävä seuraavat edellytykset:

a) laitoksella on vastapuolensa kanssa nettoutussopimus, jonka perusteella syntyy yksi yhtenäinen, kaikki sopimuksen kattamat liiketoimet kattava oikeudellinen velvoite siten, että jos vastapuoli ei pysty vastaamaan sitoumuksistaan, laitoksella on oikeus saada tai velvoite maksaa kaikkien vastuun piiriin kuuluvien yksittäisten liiketoimien osalta ainoastaan se nettosumma, joka syntyy laskettaessa yhteen markkinahintaiset positiiviset ja negatiiviset varojen erät;

b) laitos on antanut toimivaltaisten viranomaisten käyttöön kirjalliset ja perustellut oikeudelliset lausunnot, joiden perusteella nettoutussopimuksen riitauttamistapauksessa laitoksen saatavat ja velvoitteet rajoittuvat a alakohdassa mainittuun nettosummaan. Oikeudellisessa lausunnossa todetaan, mitä lainsäädäntöä sovelletaan:

i) vastapuolen sääntömääräisen kotipaikan oikeusjärjestys;

ii) jos kyseessä on yrityksen sivuliike, jonka sijaintipaikka on eri maassa kuin yrityksen kotipaikka, sivuliikkeen sijaintimaan oikeusjärjestys;

iii) oikeusjärjestys, jonka lainsäädäntöä sovelletaan nettoutussopimukseen sisältyviin yksittäisiin liiketoimiin;

▼B

iv) oikeusjärjestys, jonka lainsäädäntöä sovelletaan nettoutuksen täytäntöön panemiseksi tarvittaviin sopimuksiin;

c) kunkin vastapuolen luottoriskit kootaan yhteen ja näin saadaan yksi, yhtenäinen oikeudellinen riski kunkin vastapuolen kanssa toteutetuille liiketoimille. Tämä kokonaisriski otetaan huomioon luottorajoja ja sisäistä pääomaa koskevissa vaatimuksissa;

d) sopimus ei saa sisältää määräystä, joka – jos vastapuoli syyllistyy laiminlyöntiin – antaa osapuolelle, joka ei ole syyllistynyt laiminlyöntiin, mahdollisuuden suorittaa vain osan maksuista tai olla maksamatta laiminlyövän osapuolen pesälle, vaikka laiminlyövä osapuoli olisi nettovelkoja (irtisanoutumislauseke).

Jos yksikin toimivaltaisista viranomaisista ei ole vakuuttunut siitä, että nettoutussopimus on oikeudellisesti pätevä ja täytäntöönpanokelpoinen kunkin b alakohdassa tarkoitetun oikeusjärjestyksen lainsäädännön mukaan, nettoutussopimusta ei hyväksytä riskin alentamisena kummankaan osapuolen osalta. Toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava asiasta toisilleen.

3. Edellä b alakohdassa tarkoitetut oikeudelliset lausunnot voidaan laatia viittaamalla nettoutussopimuksen tyyppeihin. Tuotteiden ristikkäisnettoutusta koskevien sopimusten on täytettävä seuraavat lisävaatimukset:

a) 2 kohdan a alakohdassa tarkoitetun nettosumman on oltava se nettosumma, joka syntyy laskettaessa yhteen sisällytettyjen yksittäisten kahdenvälisten pääsopimusten positiiviset ja negatiiviset sulkeutuvat arvot ja markkinahintaiset positiiviset ja negatiiviset varojen erät ("tuotteiden ristikkäisnettoutuksen nettomäärä");

b) 2 kohdan b alakohdassa tarkoitetut oikeudelliset lausunnot koskevat koko tuotteiden ristikkäisnettoutusta koskevan sopimuksen pätevyyttä ja täytäntöönpanokelpoisuutta ja nettoutussopimuksen vaikutusta kaikkien sisällytettyjen yksittäisten kahdenvälisten pääsopimusten olennaisiin määräyksiin.

297 artikla

Laitosten velvoitteet

1. Laitoksen on luotava ja ylläpidettävä menettelyjä varmistaakseen, että sen nettoutussopimuksen oikeudellista pätevyyttä ja täytäntöönpanokelpoisuutta tarkastellaan, jos 296 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen asianomaisten lainkäyttöalueiden lainsäädännössä tapahtuu muutoksia.

2. Laitoksen on säilytettävä kaikki sen nettoutussopimukseen liittyvä vaadittu dokumentaatio tiedostoissaan.

3. Laitoksen on otettava nettouttamisen vaikutukset huomioon mitatessaan kunkin vastapuolen kokonaisluottoriskiä, ja sen on hoidettava vastapuoliriskejään mittausten vaikutusten pohjalta.

▼B

4. Jos kyseessä ovat 295 artiklassa tarkoitetut tuotteiden ristikkäisnettoutusta koskevat sopimukset, laitoksen on ylläpidettävä 296 artiklan 2 kohdan c alakohdan mukaisia menettelyjä todentaakseen, että kaikista nettoutusryhmään sisällytettävistä liiketoimista on 296 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettu oikeudellinen lausunto.

Ottaen huomioon tuotteiden ristikkäisnettoutusta koskevan sopimuksen laitoksen on edelleen täytettävä kahdenvälisen nettoutuksen hyväksyntää koskevat vaatimukset ja 4 luvussa olevat luottoriskin vähentämisen hyväksymistä koskevat vaatimukset, niiltä osin kuin niitä voidaan soveltaa, jokaisen sisällytetyn yksittäisen kahdenvälisen pääsopimuksen ja liiketoimen osalta.

▼M8

298 artikla

Nettoutuksen hyväksymisestä riskien alentajana aiheutuvat vaikutukset

Sovellettaessa 3–6 jaksoa nettoutus hyväksytään virallisesti kyseisten jaksojen mukaisesti.

▼B

8 Jakso

Kaupankäyntivarastoon kuuluvat erät

299 artikla

Kaupankäyntivarastoon kuuluvat erät

1. Tätä artiklaa sovellettaessa liitteeseen II sisältyy viite direktiivin 2004/39/EY liitteessä I olevan C jakson 8 kohdassa mainittuihin luottoriskin siirtoon tarkoitettuihin johdannaissopimuksiin.

2. Laskiessaan vastapuoliriskiin liittyvää riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä kaupankäyntivarastoon kuuluvissa erissä laitosten on noudatettava seuraavia periaatteita:

▼M8

_____

▼B

b) laitokset eivät saa käyttää 222 artiklassa vahvistettua rahoitusvakuuksia koskevaa yksinkertaista menetelmää rahoitusvakuuksien vaikutusten huomioon ottamiseksi;

c) silloin, kun on kyse kaupankäyntivarastoon kirjatuista takaisinostotransaktioista taikka arvopapereiden tai hyödykkeiden lainaksiantamisesta tai -ottamisesta, laitokset voivat katsoa hyväksyttäviksi vakuuksiksi kaikki sellaiset rahoitusvälineet ja hyödykkeet, jotka täyttävät kaupankäyntivarastoon sisällyttämiselle asetetut edellytykset;

▼B

d) kun on kyse kaupankäyntivarastoon kirjatuista OTC-johdannaisista aiheutuvista vastuista, laitokset voivat katsoa hyväksyttäviksi vakuuksiksi sellaiset hyödykkeet, jotka täyttävät kaupankäyntivarastoon sisällyttämiselle asetetut edellytykset;

e) kun tällaisia rahoitusvälineitä tai hyödykkeitä, jotka eivät täytä 4 luvun mukaisia edellytyksiä, annetaan lainaksi, myydään tai toimitetaan taikka otetaan lainaksi, ostetaan tai vastaanotetaan vakuuksina tai muutoin tällaisissa liiketoimissa ja laitos käyttää 4 luvun 3 jakson mukaista valvojan määrittämää vakioarvon leikkausta, laitosten on käsiteltävä kyseisiä välineitä ja hyödykkeitä volatiliteettikorjausten laskemiseksi samalla tavoin kuin virallisesti hyväksytyssä pörssissä noteerattuja pääindeksin ulkopuolisia osakkeita;

f) kun laitos käyttää 4 luvun 3 jakson mukaista volatiliteettikorjaukseen perustuvaa omat arvonleikkaustekijät -lähestymistapaa sellaisten rahoitusvälineiden tai hyödykkeiden osalta, jotka eivät täytä 4 luvun mukaisia edellytyksiä, sen on laskettava volatiliteettikorjaus kullekin yksittäiselle erälle. Jos laitos on saanut hyväksynnän soveltaa 4 luvussa määriteltyä sisäisten mallien menetelmää, se voi soveltaa kyseistä menetelmää myös kaupankäyntivarastoon;

g) silloin, kun kyse on sellaisten päänettoutussopimusten hyväksymisestä, jotka kattavat takaisinostotransaktioita, arvopapereiden tai hyödykkeiden lainaksiantamista tai -ottamista taikka muita pääomamarkkinalähtöisiä tapahtumia, laitokset voivat hyväksyä kaupankäyntivarastoon sisältyvien positioiden nettouttaminen kaupankäyntivaraston ulkopuolisten positioiden kanssa vain silloin, kun nettoutetut liiketoimet täyttävät seuraavat edellytykset:

i) kaikki liiketoimet arvostetaan päivittäin markkinahintaan;

ii) kaikki liiketoimissa lainaksiotetut, ostetut tai vastaanotetut erät voidaan 4 luvun mukaisesti katsoa hyväksyttäviksi vakuuksiksi soveltamatta tämän kohdan c–f alakohtaa;

h) kun kaupankäyntivarastoon sisältyvä luottojohdannainen muodostaa osan sisäistä suojausta ja luottoriskisuoja on hyväksytty tämän asetuksen 204 artiklan mukaisesti, laitosten on sovellettava jotakin seuraavista lähestymistavoista:

i) käsiteltävä sitä ikään kuin luottojohdannaisen synnyttämään positioon ei liittyisi vastapuoliriskiä;

ii) johdonmukaisesti sisällytettävä vastapuoliriskistä aiheutuvien omien varojen vaatimusten laskentaan kaikki kaupankäyntivarastoon sisältyvät luottojohdannaiset, jotka muodostavat osan sisäisestä suojasta tai jotka on hankittu suojaksi vastapuoliriskille, kun luottosuoja on hyväksytty 4 luvun mukaisesti.

▼B

9 Jakso

Keskusvastapuoleen liittyvistä vastuista aiheutuvat omien varojen vaatimukset

300 artikla

Määritelmät

▼M8

Tässä jaksossa ja seitsemännessä osassa tarkoitetaan:

▼B

1) 'konkurssioikeudellisesti erillisellä' – suhteessa asiakkaan omaisuuseriin – että käytössä on tehokkaat järjestelyt, joilla varmistetaan, etteivät kyseiset omaisuuserät ole keskusvastapuolen tai määritysosapuolen velkojien saatavilla, jos kyseinen keskusvastapuoli tai määritysosapuoli tulee maksukyvyttömäksi tai että omaisuuserät eivät ole määritysosapuolen saatavilla niiden tappioiden kattamiseksi, joita sille on aiheutunut muun asiakkaan tai muiden asiakkaiden kuin omaisuuserät tarjonneiden tahojen maksukyvyttömyydestä;

2) 'keskusvastapuoleen liittyvällä liiketoimella' 301 artiklan 1 kohdassa lueteltua, asiakkaan ja määritysosapuolen välistä sopimusta tai liiketoimea, joka liittyy suoraan kyseisessä kohdassa lueteltuun, määritysosapuolen ja keskusvastapuolen väliseen sopimukseen tai liiketoimeen;

3) 'määritysosapuolella' asetuksen (EU) N:o 648/2012 2 artiklan 14 kohdassa määriteltyä määritysosapuolta;

4) 'asiakkaalla' asetuksen (EU) N:o 648/2012 2 artiklan 15 alakohdassa tarkoitettua asiakasta tai kyseisen asetuksen 4 artiklan 3 kohdan mukaista yritystä, joka on ottanut käyttöön epäsuoria määritysmenettelyjä määritysosapuolen kanssa;

▼M8

5) 'käteistransaktiolla' liiketoimea, joka suoritetaan käteisenä, velkainstrumenteilla tai osakkeilla, valuuttojen avistakauppaa koskevaa spot-liiketoimea tai hyödykkeitä koskevaa spot-liiketoimea; takaisinostotransaktiot ja arvopapereiden tai hyödykkeiden lainaksiantamiseen tai -ottamiseen liittyvät liiketoimet eivät kuitenkaan ole käteistransaktioita;

6) 'epäsuoralla määritysmenettelyllä' järjestelyä, joka täyttää asetuksen (EU) N:o 648/2012 4 artiklan 3 kohdan toisessa alakohdassa säädetyt ehdot;

7) 'korkeamman tason asiakkaalla' yhteisöä, joka tarjoaa määrityspalveluja alemman tason asiakkaalle;

8) 'alemman tason asiakkaalla' yhteisöä, jolla on pääsy keskusvastapuolen palveluihin korkeamman tason asiakkaan kautta;

9) 'monitasoisella asiakasrakenteella' epäsuoraa määritysmenettelyä, jonka mukaan yhteisö, joka ei ole määritysosapuoli, vaan on itse määritysosapuolen tai korkeamman tason asiakkaan asiakas, tarjoaa laitokselle määrityspalveluja;

▼M8

10) 'maksukyvyttömyysrahastoon rahastoimattomalla osuudella' osuutta, jonka määritysosapuolena toimiva laitos on sopimusperusteisesti sitoutunut toimittamaan keskusvastapuolelle sen jälkeen, kun keskusvastapuoli on käyttänyt maksukyvyttömyysrahastonsa varat kattamaan tappiot, joita sille on aiheutunut yhden tai useamman määritysosapuolensa maksukyvyttömyydestä;

11) 'täysin taatulla talletuksen lainaksiantamiseen tai -ottamiseen liittyvällä liiketoimella' täysin vakuudellista rahamarkkinaliiketointa, jossa kaksi vastapuolta vaihtaa talletuksia keskenään ja keskusvastapuoli asettaa itsensä väliin varmistaakseen vastapuolten maksuvelvoitteiden suorittamisen.

301 artikla

Aineellinen soveltamisala

1. Tätä jaksoa sovelletaan seuraaviin sopimuksiin ja liiketoimiin niin kauan kun niitä ei ole vielä selvitetty keskusvastapuolen kanssa:

a) liitteessä II luetellut johdannaissopimukset ja luottojohdannaiset;

b) arvopapereilla toteutettavat rahoitustoimet ja täysin taatut talletusten lainaksiantamiseen tai -ottamiseen liittyvät liiketoimet; ja

c) pitkän selvitysajan liiketoimet.

Tätä jaksoa ei sovelleta vastuisiin, jotka johtuvat käteistransaktioiden toimituksesta. Laitosten on sovellettava V osastossa säädettyä kohtelua mainittuihin kaupankäyntivastuisiin, jotka johtuvat kyseisistä liiketoimista ja 0 prosentin riskipainoa maksukyvyttömyysrahastoon rahastoituihin osuuksiin, jotka kattavat vain kyseiset liiketoimet. Laitosten on sovellettava 307 artiklassa säädettyä kohtelua maksukyvyttömyysrahastoon rahastoituihin osuuksiin, jotka kattavat jonkin tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuista sopimuksista käteistransaktioiden lisäksi.

2. Tässä jaksossa sovelletaan seuraavia vaatimuksia:

a) alkumarginaali ei sisällä osuuksia, jotka maksetaan keskusvastapuolelle keskinäisiä tappionjakamisjärjestelyjä varten;

b) alkumarginaali sisältää vakuuden, jonka on asettanut määritysosapuolena toimiva laitos tai asiakas ja jonka määrä ylittää vähimmäismäärän, jota keskusvastapuoli tai määritysosapuolena toimiva laitos tahollaan edellyttää, sillä edellytyksellä, että keskusvastapuoli tai määritysosapuolena toimiva laitos voi asianmukaisissa tapauksissa estää määritysosapuolena toimivaa laitosta tai asiakasta nostamasta tällaista ylimääräistä vakuutta;

c) kun keskusvastapuoli käyttää alkumarginaalia tappioiden jakamiseksi määritysosapuoltensa kesken, määritysosapuolina toimivien laitosten on kohdeltava kyseistä alkumarginaalia maksukyvyttömyysrahastoon rahastoituna osuutena.

▼B

302 artikla

Keskusvastapuoliin liittyvien vastuiden seuranta

1. Laitosten on seurattava keskusvastapuoliin liittyviä vastuitaan ja vahvistettava menettelyt, joilla raportoidaan säännöllisesti näitä vastuita koskevat tiedot toimivalle johdolle ja ylimmän hallintoelimen tarkoituksenmukaiselle komitealle tai tarkoituksenmukaisille komiteoille.

▼M8

2. Laitosten on arvioitava asianmukaisin skenaarioanalyysein ja stressitestauksin, onko niiden omien varojen taso riittävä niihin riskeihin nähden, jotka ovat ominaisia keskusvastapuoleen liittyvissä vastuissa, mukaan lukien tulevaisuuden potentiaaliset luottoriskit ja ehdolliset luottoriskit, maksukyvyttömyysrahastoon rahastoiduista osuuksista aiheutuvat vastuut ja, jos määritysosapuolena on laitos, 304 artiklassa esitetyistä sopimusjärjestelyistä aiheutuvat vastuut.

303 artikla

Määritysosapuolten keskusvastapuoleen liittyvien vastuiden kohtelu

1. Laitoksen, joka toimii määritysosapuolena joko omia tarkoituksiaan varten tai rahoituksen välittäjänä asiakkaan ja keskusvastapuolen välillä, on laskettava keskusvastapuoleen liittyviä vastuitaan koskevat omien varojen vaatimukset seuraavasti:

a) sen on sovellettava 306 artiklassa säädettyä kohtelua keskusvastapuoleen liittyviin kaupankäyntivastuisiinsa;

b) sen on sovellettava 307 artiklassa säädettyä kohtelua keskusvastapuolen maksukyvyttömyysrahastoon rahastoituihin osuuksiinsa.

2. Sovellettaessa 1 kohtaa laitoksen sellaisten omien varojen vaatimusten summa, jotka koskevat sen ehdot täyttävään keskusvastapuoleen liittyviä vastuita, jotka johtuvat kaupankäyntivastuista ja maksukyvyttömyysrahastoon rahastoiduista osuuksista, ei saa olla suurempi kuin sellaisten omien varojen vaatimusten summa, joita sovellettaisiin samoihin vastuisiin, jos keskusvastapuoli ei olisi ehdot täyttävä keskusvastapuoli.

▼B

304 artikla

Asiakkaisiin liittyvien määritysosapuolten vastuiden kohtelu

▼M8

1. Laitoksen, joka toimii määritysosapuolena ja tuossa ominaisuudessa rahoituksen välittäjänä asiakkaan ja keskusvastapuolen välillä, on laskettava kyseisen asiakkaan kanssa toteuttamiaan keskusvastapuoleen liittyviä liiketoimia koskevat omien varojen vaatimukset tapauksen mukaan tämän luvun 1–8 jakson, tämän osaston 4 luvun 4 jakson ja VI osaston mukaisesti.

▼B

2. Jos määritysosapuolena toimiva laitos ryhtyy sellaiseen sopimusjärjestelyyn toisen määritysosapuolen asiakkaan kanssa, joka helpottaa asetuksen (EU) N:o 648/2012 48 artiklan 5 ja 6 kohdan mukaisesti tämän asetuksen 305 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen positioiden ja vakuuksien siirtämistä kyseisen asiakkaan osalta, ja kyseinen sopimusjärjestely aiheuttaa kyseiselle laitokselle ehdollisen velvoitteen, laitos voi asettaa kyseisen ehdollisen velvoitteen vastuuarvon nollaksi.

▼M8

3. Kun määritysosapuolena toimiva laitos käyttää tämän luvun 3 tai 6 jaksossa säädettyjä menetelmiä laskeakseen vastuistaan aiheutuvan omien varojen vaatimuksen, sovelletaan seuraavia säännöksiä:

a) poiketen siitä, mitä 285 artiklan 2 kohdassa säädetään, laitos voi käyttää vähintään viiden pankkipäivän riskivakuusjaksoa asiakkaaseen liittyviä vastuitaan varten;

b) laitoksen on sovellettava vähintään 10 pankkipäivän riskivakuusjaksoa keskusvastapuoleen liittyviä vastuitaan varten;

c) poiketen siitä, mitä 285 artiklan 3 kohdassa säädetään, kun laskentaan sisältyvä nettoutusryhmä täyttää mainitun kohdan a alakohdassa säädetyn ehdon, laitos voi olla soveltamatta mainitussa alakohdassa säädettyä rajaa, edellyttäen, että nettoutusryhmä ei täytä kyseisen kohdan b alakohdassa säädettyä ehtoa eikä se sisällä riitautettuja kauppoja tai eksoottisia optioita;

d) kun keskusvastapuoli pidättää liiketoimen vakuusmarginaalin, eikä laitoksen vakuutta ole suojattu keskusvastapuolen maksukyvyttömyyden varalta, laitoksen on sovellettava riskivakuusjaksoa, joka on yksi vuosi tai liiketoimen jäljellä oleva maturiteetti sen mukaan kumpi näistä on pienempi, mutta kuitenkin vähintään 10 pankkipäivää.

4. Poiketen siitä, mitä 281 artiklan 2 kohdan i alakohdassa säädetään, kun määritysosapuolena toimiva laitos käyttää 4 jaksossa säädettyä menetelmää laskeakseen asiakkaaseen liittyviä vastuitaan koskevan omien varojen vaatimuksen, se voi käyttää laskennassaan maturiteettikerrointa, joka on 0,21.

5. Poiketen siitä, mitä 282 artiklan 4 kohdan d alakohdassa säädetään, kun määritysosapuolena toimiva laitos käyttää 5 jaksossa säädettyä menetelmää laskeakseen asiakkaaseen liittyviä vastuitaan koskevan omien varojen vaatimuksen, kyseinen laitos voi käyttää kyseisessä laskennassa maturiteettikerrointa, joka on 0,21.

6. Määritysosapuolena toimiva laitos voi käyttää 3, 4 ja 5 kohdassa säädetyistä laskelmista tuloksena saatavaa pienennettyä maksukyvyttömyystilassa olevaa vastuuta laskeakseen vastuun arvonoikaisuriskin omien varojen vaatimuksensa VI osaston mukaisesti.

7. Määritysosapuolena toimiva laitos, joka kerää asiakkaalta vakuuden keskusvastapuoleen liittyvää liiketoimea varten ja siirtää vakuuden keskusvastapuolelle, voi kirjata kyseisen vakuuden vähentääkseen asiakkaaseen liittyvää vastuutaan kyseisessä keskusvastapuoleen liittyvässä liiketoimessa.

Kun kyse on monitasoisesta asiakasrakenteesta, ensimmäisessä alakohdassa säädettyä kohtelua voidaan soveltaa rakenteen jokaisella tasolla.

▼B

305 artikla

Asiakkaiden vastuiden kohtelu

▼M8

1. Asiakkaana toimivan laitoksen on laskettava määritysosapuolen kanssa toteuttamiaan, keskusvastapuoleensa liittyviä liiketoimia koskevat omien varojen vaatimukset tapauksen mukaan tämän luvun 1–8 jakson, tämän osaston 4 luvun 4 jakson ja VI osaston mukaisesti.

▼B

2. Rajoittamatta 1 kohdassa täsmennettyä lähestymistapaa, jos laitos on asiakas, se voi laskea määritysosapuolen kanssa toteuttamistaan, keskusvastapuoleen liittyvien liiketoimien kaupankäyntivastuista aiheutuvat omien varojen vaatimukset 306 artiklan mukaisesti edellyttäen, että kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) kyseisiin liiketoimiin liittyvät laitoksen positiot ja omaisuuserät ovat erillään ja eroteltuna sekä määritysosapuolen että keskusvastapuolen tasolla niin määritysosapuolen kuin kyseisen määritysosapuolen muiden asiakkaiden positioista ja omaisuuseristä ja tämän erottelun seurauksena kyseiset positiot ja omaisuuserät ovat konkurssioikeudellisesti erillisiä ja eroteltuja, jos määritysosapuoli tai yksi tai useampi sen muista asiakkaista laiminlyö maksunsa tai tulee maksukyvyttömäksi;

b) kyseiseen laitokseen tai keskusvastapuoleen sovellettavilla tai niitä sitovilla lailla, asetuksilla, säännöillä ja sopimusjärjestelyillä helpotetaan kyseisiin sopimuksiin ja liiketoimiin liittyvien asiakkaan positioiden ja vastaavien vakuuksien siirtämistä toiselle määritysosapuolelle sovellettavan riskivakuusjakson aikana siinä tapauksessa, että alkuperäinen määritysosapuoli laiminlyö maksunsa tai tulee maksukyvyttömäksi. Tällöin asiakkaan positiot ja vakuudet siirretään markkina-arvoisina, ellei asiakas pyydä position sulkemista markkina-arvoisena;

▼M8

c) asiakas on suorittanut riittävän perusteellisen oikeudellisen tarkastelun, jonka se on pitänyt ajan tasalla ja jonka perusteella b alakohdassa olevan ehdon täyttymisen varmistavat järjestelyt ovat laillisia, päteviä, sitovia ja täytäntöönpanokelpoisia asianomaisen lainkäyttöalueen tai asianomaisten lainkäyttöalueiden asiaa koskevien lakien mukaisesti;

▼B

d) keskusvastapuoli on ehdot täyttävä keskusvastapuoli.

▼M8

Arvioidessaan, täyttääkö se ensimmäisen alakohdan b alakohdassa olevan ehdon, laitos voi ottaa huomioon selkeät asiakaspositioiden ja keskusvastapuolessa olevien vastaavien vakuuksien edeltävät siirrot ja toimialan aikomuksen jatkaa tätä käytäntöä.

▼M8

3. Poiketen siitä, mitä tämän artiklan 2 kohdassa säädetään, jos asiakkaana toimiva laitos ei täytä mainitun kohdan a alakohdassa säädettyä edellytystä, koska laitosta ei ole suojattu tappioilta sellaisen tapauksen varalta, että määritysosapuoli ja määritysosapuolen toinen asiakas yhdessä tulevat maksukyvyttömiksi, edellyttäen, että kaikki muut mainitun kohdan a–d alakohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät, laitos voi laskea määritysosapuolen kanssa toteuttamiensa, keskusvastapuoleen liittyvien liiketoimien kaupankäyntivastuita koskevat omien varojen vaatimukset 306 artiklan mukaisesti edellyttäen, että kyseisen 306 artiklan 1 kohdan a alakohdassa säädetty 2 prosentin riskipaino korvataan 4 prosentin riskipainolla.

4. Kun on kyse monitasoisesta asiakasrakenteesta, alemman tason asiakkaana toimiva laitos, jolla on pääsy keskusvastapuolen palveluihin korkeamman tason asiakkaan kautta, voi soveltaa 2 tai 3 kohdassa säädettyä kohtelua ainoastaan, jos kyseisissä kohdissa olevat edellytykset täyttyvät rakenteen joka tasolla.

▼B

306 artikla

Kaupankäyntivastuista aiheutuvat omien varojen vaatimukset

1. Laitoksen on sovellettava seuraavaa kohtelua keskusvastapuoliin liittyvien kaupankäyntivastuidensa vastuuarvoihin:

a) sen on sovellettava 2 prosentin riskipainoa kaikkien ehdot täyttäviin keskusvastapuoliin liittyvien kaupankäyntivastuidensa vastuuarvoihin;

b) sen on sovellettava 107 artiklan 2 kohdan b alakohdassa säädetyn luottoriskiin sovellettavan standardimenetelmän yhteydessä käytettävää riskipainoa kaikkiin muihin kuin ehdot täyttäviin keskusvastapuoliin liittyviin kaupankäyntivastuisiinsa.

▼M8

c) tapauksissa, joissa laitos toimii asiakkaan ja keskusvastapuolen välillä rahoituksen välittäjänä ja keskusvastapuoleen liittyvän liiketoimen ehdoissa määrätään, että laitoksella ei ole velvollisuutta korvata asiakkaalle tappioita, jotka aiheutuvat liiketoimen arvon muutoksista, jos keskusvastapuoli tulee maksukyvyttömäksi, kyseinen laitos voi asettaa sellaisen keskusvastapuoleen liittyvän kaupankäyntivastuun vastuuarvon nollaksi, joka vastaa kyseistä keskusvastapuoleen liittyvää liiketoimea;

d) tapauksissa, joissa laitos toimii asiakkaan ja keskusvastapuolen välillä rahoituksen välittäjänä ja keskusvastapuoleen liittyvän liiketoimen ehdoissa määrätään, että laitoksella on velvollisuus korvata asiakkaalle tappiot, jotka aiheutuvat liiketoimen arvon muutoksista, jos keskusvastapuoli tulee maksukyvyttömäksi, kyseisen laitoksen on tapauksen mukaan sovellettava a tai b alakohdassa säädettyä kohtelua keskusvastapuoleen liittyvään kaupankäyntivastuuseen, joka vastaa kyseistä keskusvastapuoleen liittyvää liiketoimea.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, jos keskusvastapuolelle tai määritysosapuolelle vakuutena annetut omaisuuserät ovat konkurssioikeudellisesti erillisiä siinä tapauksessa, että keskusvastapuoli, määritysosapuoli tai yksi tai useampi määritysosapuolen muista asiakkaista tulee maksukyvyttömäksi, laitos voi asettaa kyseisiin omaisuuseriin liittyvän vastapuoliriskin vastuuarvon nollaksi.

▼M8

3. Laitoksen on laskettava keskusvastapuoleen liittyvien kaupankäyntivastuidensa vastuuarvot tapauksen mukaan tämän luvun 1–8 jakson ja 4 luvun 4 jakson mukaisesti.

▼B

4. Laitoksen on laskettava riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä keskusvastapuoleen liittyville kaupankäyntivastuille 92 artiklan 3 kohdan soveltamiseksi keskusvastapuoleen liittyvien kaupankäyntivastuidensa vastuuarvojen summana tämän artiklan 2 ja 3 kohdan mukaisesti laskettuna ja kerrottuna tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti määritetyllä riskipainolla.

▼M8

307 artikla

Keskusvastapuolen maksukyvyttömyysrahastoon rahastoituihin osuuksiin liittyvät omien varojen vaatimukset

Laitoksen, joka toimii määritysosapuolena, on sovellettava seuraavaa kohtelua vastuisiinsa, jotka aiheutuvat sen keskusvastapuolen maksukyvyttömyysrahastoon rahastoimista osuuksista:

a) sen on laskettava ehdot täyttävän keskusvastapuolen maksukyvyttömyysrahastoon ennakkoon rahastoimiinsa osuuksiin liittyvät omien varojen vaatimukset 308 artiklassa säädetyn menetelmän mukaisesti;

b) sen on laskettava muun kuin ehdot täyttävän keskusvastapuolen maksukyvyttömyysrahastoon ennakkoon rahastoimiinsa tai rahastoimattomiin osuuksiin liittyvät omien varojen vaatimukset 309 artiklassa säädetyn menetelmän mukaisesti;

c) sen on laskettava ehdot täyttävän keskusvastapuolen maksukyvyttömyysrahastoon rahastoimattomiin osuuksiinsa liittyvät omien varojen vaatimukset 310 artiklassa säädetyn kohtelun mukaisesti.

▼B

308 artikla

Ehdot täyttävän keskusvastapuolen maksukyvyttömyysrahastoon ennakkoon rahastoituihin osuuksiin liittyvät omien varojen vaatimukset

1. Ehdot täyttävän keskusvastapuolen maksukyvyttömyysrahastoon laitoksen toimesta ennakkoon rahastoidun osuuden (DF_i) vastuuarvon on oltava sisäänmaksettu summa tai kyseisen laitoksen toimittamien varojen markkina-arvo vähennettynä osuudella, jonka ehdot täyttävä keskusvastapuoli on jo käyttänyt kattaakseen sille yhden tai useamman sen määritysosapuolen maksukyvyttömyydestä aiheutuneet tappiot.

▼M8

2. Laitoksen on laskettava omien varojen vaatimus, jotta se voi kattaa ennakkoon rahastoidusta osuudesta aiheutuvan vastuun, seuraavasti:

$$K_i = \max\left\{K_{CCP} \cdot \frac{DF_i}{DF_{CCP} + DF_{CM}},\ 8\% \cdot 2\% \cdot DF_i\right\}$$

jossa:

K_i = omien varojen vaatimus;

▼**M8**

i = indeksi, joka kuvaa määritysosapuolta;

K_{CCP} = ehdot täyttävän keskusvastapuolen oletettu pääoma, jonka kyseinen keskusvastapuoli on ilmoittanut laitokselle asetuksen (EU) N:o 648/2012 50 c artiklan mukaisesti;

DF_i = ennakkoon rahastoitu osuus;

DF_{CCP} = keskusvastapuolen ennakkoon rahastoidut taloudelliset resurssit, jotka kyseinen keskusvastapuoli on ilmoittanut laitokselle asetuksen (EU) N:o 648/2012 50 c artiklan mukaisesti; ja

DF_{CM} = ehdot täyttävän keskusvastapuolen kaikkien määritysosapuolten ennakkoon rahastoitujen osuuksien summa, jonka kyseinen keskusvastapuoli on ilmoittanut laitokselle asetuksen (EU) N:o 648/2012 50 c artiklan mukaisesti.

3. Laitoksen on 92 artiklan 3 kohtaa sovellettaessa laskettava riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä vastuille, jotka aiheutuvat sen ehdot täyttävän keskusvastapuolen maksukyvyttömyysrahastoon ennakkoon rahastoimista osuuksista, kertomalla tämän artiklan 2 kohdan mukaisesti laskettu omien varojen vaatimus luvulla 12,5.

_____

309 artikla

Muun kuin ehdot täyttävän keskusvastapuolen maksukyvyttömyysrahastoon ennakkoon rahastoituihin osuuksiin ja muuhun kuin ehdot täyttävään keskusvastapuoleen rahastoimattomiin osuuksiin liittyvät omien varojen vaatimukset

1. Laitoksen on sovellettava seuraavaa kaavaa laskeakseen omien varojen vaatimuksen vastuille, jotka aiheutuvat kyseisen laitoksen muun kuin ehdot täyttävän keskusvastapuolen maksukyvyttömyysrahastoon (DF) ennakkoon rahastoimista osuuksista ja sen kyseiseen keskusvastapuoleen rahastoimattomista osuuksista (UC):

$$K = DF + UC$$

jossa:

K = omien varojen vaatimus;

DF = muun kuin ehdot täyttävän keskusvastapuolen maksukyvyttömyysrahastoon ennakkoon rahastoidut tai rahastoimattomat osuudet; ja

UC = muun kuin ehdot täyttävän keskusvastapuolen maksukyvyttömyysrahastoon rahastoimattomat osuudet.

2. Laitoksen on 92 artiklan 3 kohtaa sovellettaessa laskettava riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä vastuille, jotka aiheutuvat sen muun kuin ehdot täyttävän keskusvastapuolen maksukyvyttömyysrahastoon rahastoimista osuuksista, kertomalla tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti laskettu omien varojen vaatimus luvulla 12,5.”;

▼M8

310 artikla

Ehdot täyttävän keskusvastapuolen maksukyvyttömyysrahastoon rahastoimattomiin osuuksiin liittyvät omien varojen vaatimukset

Laitoksen on sovellettava 0 prosentin riskipainoa ehdot täyttävän keskusvastapuolen maksukyvyttömyysrahastoon rahastoimattomiin osuuksiinsa.

311 artikla

Sellaisiin keskusvastapuoliin liittyviä vastuita koskevat omien varojen vaatimukset, jotka eivät enää täytä tiettyjä edellytyksiä

1. Laitosten on sovellettava tässä artiklassa säädettyä kohtelua, kun niiden tietoon on tullut kyseisten laitosten käyttämän keskusvastapuolen toimivaltaisen viranomaisen tai keskusvastapuolen itsensä tiedotettua asiasta julkisesti, että kyseinen keskusvastapuoli ei enää täytä tapauksen mukaan toimiluvan tai hyväksynnän edellytyksiä.

2. Jos 1 kohdan edellytys täyttyy, laitosten on kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun ne ovat saaneet mainitussa kohdassa tarkoitetun tilanteen tietoonsa, tai aikaisemmin, mikäli laitosten toimivaltaiset viranomaiset sitä vaativat, toimittava kyseiseen keskusvastapuoleen liittyvien vastuidensa osalta seuraavasti:

a) niiden on sovellettava kyseiseen keskusvastapuoleen liittyviin kaupankäyntivastuisiinsa 306 artiklan 1 kohdan b alakohdassa säädettyä kohtelua;

b) niiden on sovellettava kyseisen keskusvastapuolen maksukyvyttömyysrahastoon ennakkoon rahastoimiinsa osuuksiin ja kyseiseen keskusvastapuoleen rahastoimattomiin osuuksiinsa 309 artiklassa säädettyä kohtelua;

c) niiden on kohdeltava kyseiseen keskusvastapuoleen liittyviä muita kuin tämän kohdan a ja b alakohdassa mainittuja vastuita yritysvastuina 2 luvussa säädetyn, luottoriskin standardimenetelmän mukaisesti.

▼M17

III OSASTO

OPERATIIVISTA RISKIÄ KOSKEVAT OMIEN VAROJEN VAATIMUKSET

1 LUKU

Operatiivista riskiä koskevien omien varojen vaatimusten laskeminen

311 a artikla

Määritelmät

Tässä osastossa tarkoitetaan

1) ”operatiivisen riskin aiheuttavalla tapahtumalla” tapahtumaa, joka liittyy operatiiviseen riskiin ja joka aiheuttaa tappiota tai useita tappioita yhden tai useamman tilikauden aikana;

2) ”yhteenlasketulla bruttotappiolla” kaikkien samaan operatiivisen riskin aiheuttavaan tapahtumaan liittyvien bruttotappioiden summaa yhdeltä tai useammalta tilikaudelta;

3) ”yhteenlasketulla nettotappiolla” kaikkien samaan operatiivisen riskin aiheuttavaan tapahtumaan liittyvien nettotappioiden summaa yhdeltä tai useammalta tilikaudelta;

▼M17

4) ”ryhmitetyillä tappioilla” kaikkia toiminnasta aiheutuvia tappioita, jotka johtuvat yhteisestä taustalla olevasta laukaisevasta tekijästä tai perussyystä ja jotka voitaisiin ryhmitellä yhdeksi operatiivisen riskin aiheuttavaksi tapahtumaksi.

312 artikla

Operatiivista riskiä koskeva omien varojen vaatimus

Operatiivista riskiä koskeva omien varojen vaatimus on 313 artiklan mukaisesti laskettu liiketoimintaindikaattorikomponentti.

313 artikla

Liiketoimintaindikaattorikomponentti

Laitosten on laskettava liiketoimintaindikaattorikomponenttinsa seuraavan kaavan mukaisesti:

$$BIC = \begin{cases} 0{,}12 \cdot \mathrm{BI}, & \text{jossa } \mathrm{BI} \leq 1 \\ 0{,}12 + 0{,}15 \cdot (\mathrm{BI} - 1), & \text{jossa } 1 < \mathrm{BI} \leq 30 \\ 4{,}47 + 0{,}18 \cdot (\mathrm{BI} - 30), & \text{jossa } \mathrm{BI} > 30 \end{cases}$$

jossa

BIC = liiketoimintaindikaattorikomponentti;

BI = 314 artiklan mukaisesti laskettu liiketoimintaindikaattori miljardeina euroina.

314 artikla

Liiketoimintaindikaattori

1. Laitosten on laskettava liiketoimintaindikaattorinsa seuraavan kaavan mukaisesti:

$$BI = ILDC + SC + FC$$

jossa

BI = liiketoimintaindikaattori miljardeina euroina;

ILDC = 2 kohdan mukaisesti laskettu korko-, leasing- ja osinkokomponentti miljardeina euroina;

S = 5 kohdan mukaisesti laskettu palvelukomponentti miljardeina euroina;

FC = 6 kohdan mukaisesti laskettu rahoituskomponentti miljardeina euroina.

2. Sovellettaessa 1 kohtaa korko-, leasing- ja osinkokomponentti on laskettava seuraavan kaavan mukaisesti:

▼M17

$$ILDC = min(IC, 0{,}0225 \cdot AC) + DC$$

jossa

ILDC = korko-, leasing- ja osinkokomponentti;

IC = korkokomponentti, joka on laitoksen korkotuotto kaikista rahoitusvaroista sekä muu korkotuotto, mukaan lukien rahoitusleasing- ja muiden vuokrasopimusten rahoitustuotot ja vuokrattujen omaisuuserien voitot, josta on vähennetty laitoksen kaikista rahoitusveloista aiheutuvat korkokulut ja muut korkokulut, mukaan lukien rahoitusleasing- ja muiden vuokrasopimusten korkokulut sekä muiden vuokrattujen omaisuuserien tappiot, poistot ja arvonalentumiset, laskettuna viimeksi kuluneiden kolmen tilikauden erotusten absoluuttisten arvojen vuotuisena keskiarvona;

AC = varallisuuskomponentti, joka on laitoksen bruttomääräisen kokonaisluotonannon, ennakoiden, korollisten arvopaperien, mukaan lukien valtion joukkovelkakirjat, ja leasing-omaisuuserien summa, laskettuna viimeksi kuluneiden kolmen tilikauden vuotuisena keskiarvona kunkin varainhoitovuoden lopun määrien perusteella;

DC = osinkokomponentti, joka on laitoksen osinkotuotto osakesijoituksista ja rahastoista, joita ei ole konsolidoitu laitoksen tilinpäätökseen, mukaan lukien osinkotuotot konsolidoimattomista tytäryrityksistä, osakkuusyrityksistä ja yhteisyrityksistä, laskettuna viimeksi kuluneiden kolmen tilikauden vuotuisena keskiarvona.

3. Poiketen siitä, mitä 2 kohdassa säädetään, EU:ssa emoyrityksenä toimiva laitos voi 31 päivään joulukuuta 2027 saakka pyytää konsolidointiryhmänsä valvojalta lupaa laskea erillinen korko-, leasing- ja osinkokomponentti jollekin sen tytäryrityksenä toimivalle laitokselle ja lisätä kyseisen laskennan tulos ryhmän muiden yhteisöjen osalta konsolidoidusti laskettuun korko-, leasing- ja osinkokomponenttiin, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) tytäryritysten vähittäispankki- tai yritysrahoitustoiminta muodostaa suurimman osan niiden toiminnasta;

b) huomattavaan osaan tytäryritysten vähittäispankki- tai yritysrahoitustoiminnasta sisältyy luottoja, joihin liittyy suuri PD;

c) poikkeuksen käyttö muodostaa asianmukaisen perustan EU:ssa emoyrityksenä toimivan laitoksen operatiivista riskiä koskevan omien varojen vaatimuksen laskemiselle.

Kun lupa on myönnetty, konsolidointiryhmän valvojan on arvioitava lupa ja sen ehdot uudelleen kahden vuoden välein.

Konsolidointiryhmän valvojan on ilmoitettava EPV:lle heti, kun tällainen lupa on myönnetty, vahvistettu tai peruutettu.

▼M17

EPV antaa komissiolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2031 kertomuksen ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun poikkeuksen käytöstä ja asianmukaisuudesta ottaen erityisesti huomioon asianomaiset liiketoimintamallit ja niihin liittyvien operatiivista riskiä koskevien omien varojen vaatimusten riittävyys. Kyseisen kertomuksen perusteella ja ottaen asianmukaisesti huomioon Baselin pankkivalvontakomitean laatimat asiaan liittyvät kansainvälisellä tasolla sovitut standardit komissio toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle tarvittaessa lainsäädäntöehdotuksen viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2032.

4. EU:ssa emoyrityksenä toimiva laitos, jolle on myönnetty lupa soveltaa vaihtoehtoista standardimenetelmää vähittäispankkitoiminnan ja yritysrahoituksen liiketoiminta-alueilla operatiivista riskiä koskevan omien varojen vaatimuksensa laskemiseksi, voi 31 päivään joulukuuta 2027 saakka tai kunnes konsolidointiryhmän valvoja myöntää luvan 3 kohdan mukaisesti, sen mukaan, kumpi ajankohta on aikaisempi, käyttää edelleen vaihtoehtoista standardimenetelmää, sellaisena kuin siitä säädetään tämän asetuksen toisinnossa, jota sovellettiin 8 päivänä heinäkuuta 2024, kyseisiin kahteen liiketoiminta-alueeseen liittyvää operatiivista riskiä koskevien omien varojen vaatimusten laskemiseksi ja voimassa olevan luvan soveltamisalan mukaisesti.

5. Sovellettaessa 1 kohtaa palvelukomponentti on laskettava seuraavan kaavan mukaisesti:

$$SC = max\ (OI,\ OE) + max\ (FI,\ FE)$$

jossa

SC = palvelukomponentti;

OI = liiketoiminnan muu tuotto, joka on viimeksi kuluneiden kolmen tilikauden vuotuinen keskiarvo laitoksen tavanomaisista pankkitoiminnoista saamista tuloista, joita ei ole sisällytetty muihin liiketoimintaindikaattorin osatekijöihin mutta jotka ovat luonteeltaan samankaltaisia;

OE = muut toimintakulut, jotka ovat viimeksi kuluneiden kolmen tilikauden vuotuinen keskiarvo laitoksen tavanomaisista pankkitoiminnoista aiheutuneista kuluista ja tappioista, joita ei ole sisällytetty muihin liiketoimintaindikaattorin osatekijöihin mutta jotka ovat luonteeltaan samankaltaisia;

FI = palkkiotuottokomponentti, joka on viimeksi kuluneiden kolmen tilikauden vuotuinen keskiarvo laitoksen neuvonnasta ja palveluista saamista tuloista, mukaan lukien tulot, jotka laitos on saanut rahoituspalvelujen ulkoistajana;

FE = palkkiokulukomponentti, joka on viimeksi kuluneiden kolmen tilikauden vuotuinen keskiarvo laitoksen saamista neuvonnasta ja palveluista maksamista kuluista, mukaan lukien ulkoistamismaksut, jotka laitos on maksanut rahoituspalvelujen tarjoamisesta, pois lukien muiden kuin rahoituspalvelujen tarjoamisesta maksetut ulkoistamismaksut.

▼M17

Laitokset, jotka ovat 113 artiklan 7 kohdan vaatimukset täyttävän laitosten suojajärjestelmän jäseniä, voivat toimivaltaisen viranomaisen etukäteisellä luvalla ja siltä osin kuin laitosten suojajärjestelmään kuuluu yhdenmukaisesti määriteltyjä ja siihen soveltuvia järjestelmiä operatiivisten riskien valvomiseksi ja luokittelemiseksi, laskea palvelukomponentin arvon, josta on vähennetty kaikki samaan laitosten suojajärjestelmään kuuluvilta laitoksilta saadut tulot tai niille maksetut menot. Niihin liittyvistä operatiivisista riskeistä mahdollisesti aiheutuvat tappiot jaetaan laitosten suojajärjestelmän jäsenten kesken.

6. Sovellettaessa 1 kohtaa rahoituskomponentti on laskettava seuraavan kaavan mukaisesti:

$$FC = TC + BC$$

jossa

FC = rahoituskomponentti;

TC = kaupankäyntivarastokomponentti, joka on tarvittaessa joko tilinpäätösstandardien tai kolmannen osan I osaston 3 luvun mukaisesti määriteltyyn laitoksen kaupankäyntivarastoon kuuluvan suojauslaskennasta ja kurssieroista kertyneen nettovoiton tai -tappion (tapauksen mukaan) absoluuttisten arvojen vuotuinen keskiarvo viimeksi kuluneilta kolmelta tilikaudelta, mukaan lukien kaupankäyntitarkoituksessa pidettävät varat ja velat;

BC = kaupankäyntivaraston ulkopuolisten erien komponentti, joka on laitoksen kaupankäyntivaraston ulkopuolisen, muun muassa käypään arvoon tulosvaikutteisesti arvostettavista rahoitusvaroista ja -veloista, suojauslaskennasta, kurssieroista sekä sellaisista rahoitusvaroista ja -veloista, joita ei arvosteta tulosvaikutteisesti käypään arvoon, realisoituneista voitoista ja tappioista kertyneen nettovoiton tai -tappion (tapauksen mukaan) absoluuttisten arvojen vuotuinen keskiarvo viimeksi kuluneilta kolmelta tilikaudelta.

7. Laitokset eivät saa ottaa mitään seuraavista tekijöistä huomioon liiketoimintaindikaattoria laskettaessa:

a) tuotot ja kulut vakuutus- tai jälleenvakuutustoiminnasta;

b) hankituista vakuutus- tai jälleenvakuutussopimuksista maksetut vakuutusmaksut ja niistä saadut korvaukset;

c) hallintokulut, mukaan lukien henkilöstökulut, muiden kuin rahoituspalvelujen tarjoamisesta maksetut ulkoistamismaksut ja muut hallintokulut;

d) hallintokulujen takaisinperintä, mukaan lukien asiakkaiden puolesta suoritettujen maksujen perintä;

e) tiloista ja käyttöomaisuudesta aiheutuvat kulut, paitsi jos ne johtuvat operatiivisen riskin aiheuttavista tapahtumista;

f) aineellisten ja aineettomien hyödykkeiden poistot, lukuun ottamatta vuokrattuihin omaisuuseriin liittyviä poistoja, jotka on sisällytettävä rahoitusleasing- ja käyttöleasingkuluihin;

▼M17

g) varaukset ja niiden peruutukset, paitsi jos varaukset liittyvät operatiivisen riskin aiheuttaviin tapahtumiin;

h) vaadittaessa takaisin maksettavasta osakepääomasta aiheutuvat kulut;

i) arvonalentumiset ja niiden peruutukset;

j) tulosvaikutteisesti kirjatut liikearvon muutokset;

k) yhteisövero.

8. Jos laitos on ollut toiminnassa alle kolme vuotta, sen on toimivaltaista viranomaistaan tyydyttävällä tavalla käytettävä ennakoituja liiketoiminnallisia estimaatteja liiketoimintaindikaattorinsa merkityksellisten osatekijöiden laskennassa. Laitoksen on aloitettava historiallisten tietojen käyttö heti, kun kyseiset tiedot ovat saatavilla.

9. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa määritetään

a) liiketoimintaindikaattorin komponentit ja niiden käyttö laatimalla luetteloja tyypillisistä alatekijöistä ottaen huomioon kansainväliset sääntelystandardit ja tarvittaessa kolmannen osan I osaston 3 luvussa määritelty vakavaraisuusraja;

b) tämän artiklan 7 kohdassa tarkoitetut tiedot.

EPV toimittaa kyseisten teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 10 päivänä tammikuuta 2026.

Siirretään komissiolle valta täydentää tätä asetusta hyväksymällä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

10. EPV laatii teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset, joissa määritetään liiketoimintaindikaattorin osatekijät sijoittamalla ne tarvittaessa komission täytäntöönpanoasetuksessa (EU) 2021/451 ([1]) esitettyihin vastaaviin raportointisoluihin.

EPV toimittaa kyseisten teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään 10 päivänä tammikuuta 2026.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 15 artiklan mukaisesti.

315 artikla

Liiketoimintaindikaattoriin tehtävät mukautukset

1. Laitosten on sisällytettävä sulautettujen tai hankittujen yhteisöjen tai toimintojen liiketoimintaindikaattoriin kuuluvat osatekijät liiketoimintaindikaattorinsa laskentaan sulautuksen tai hankinnan ajankohdasta alkaen, ja niiden on katettava viimeksi kuluneet kolme tilikautta.

([1]) Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2021/451, annettu 17 päivänä joulukuuta 2020, teknisistä täytäntöönpanostandardeista Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 soveltamiseksi laitosten vakavaraisuusvalvontaan liittyvän raportoinnin osalta ja täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 680/2014 kumoamisesta (EUVL L 97, 19.3.2021, s. 1).

▼M17

2. Laitokset voivat pyytää toimivaltaiselta viranomaiselta lupaa jättää luovutettuihin yhteisöihin tai toimintoihin liittyvät määrät pois liiketoimintaindikaattorista.

3. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään

a) se, miten laitosten on määritettävä 1 ja 2 kohdassa tarkoitetut liiketoimintaindikaattoriin tehtävät mukautukset;

b) edellytykset, joiden mukaisesti toimivaltaiset viranomaiset voivat myöntää 2 kohdassa tarkoitetun luvan;

c) 2 kohdassa tarkoitettujen mukautusten ajoitus.

EPV toimittaa kyseisten teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 10 päivänä tammikuuta 2026.

Siirretään komissiolle valta täydentää tätä asetusta hyväksymällä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

2 LUKU

Tietojen keruu ja hallinnointi

316 artikla

Operatiivisen riskin aiheuttaman vuosittaisen tappion laskeminen

1. Laitosten, joiden liiketoimintaindikaattori on 750 miljoonaa euroa tai enemmän, on laskettava operatiivisen riskin aiheuttama vuosittainen tappionsa kaikkien sellaisten tietyn tilikauden aikana 318 artiklan 1 kohdan mukaisesti laskettujen nettotappioiden summana, jotka ovat yhtä suuria tai suurempia kuin 319 artiklan 1 tai 2 kohdassa vahvistetut tappiotietojen raja-arvot.

Poiketen siitä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, toimivaltaiset viranomaiset voivat myöntää vapautuksen operatiivisen riskin aiheuttaman vuosittaisen tappion laskentavaatimuksesta laitoksille, joiden liiketoimintaindikaattori on enintään 1 miljardi euroa, jos laitos on osoittanut toimivaltaista viranomaista tyydyttävällä tavalla, että laitoksen olisi kohtuuttoman työlästä soveltaa ensimmäistä alakohtaa.

2. Sovellettaessa 1 kohtaa asiaankuuluva liiketoimintaindikaattori on korkein arvo laitoksen ilmoittamista liiketoimintaindikaattoreista kahdeksana viimeisimpänä raportoinnin viitepäivämääränä. Laitoksen, joka ei ole vielä ilmoittanut liiketoimintaindikaattoriaan, on käytettävä viimeisintä liiketoimintaindikaattoriaan.

▼M17

3. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa määritetään edellytys kohtuuttoman työläälle 1 kohdan soveltamiseksi.

EPV toimittaa kyseisten teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 10 päivänä tammikuuta 2026.

Siirretään komissiolle valta täydentää tätä asetusta hyväksymällä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

317 artikla

Tappiotiedot

1. Laitoksilla, jotka laskevat operatiivisen riskin aiheuttaman vuosittaisen tappion 316 artiklan 1 kohdan mukaisesti, on oltava käytössään järjestelyjä, prosesseja ja mekanismeja, joiden avulla voidaan jatkuvasti luoda ja pitää ajan tasalla tappiotietoja, jotka koostuvat jokaisen kirjatun operatiivisen riskin aiheuttavan tapahtuman bruttotappiomääristä, muista kuin vakuutuskorvauksista, vakuutuskorvauksista, viitepäivämääristä ja ryhmitellyistä tappioista, mukaan lukien väärinkäytöstapahtumista aiheutuvat tappiot.

2. Laitoksen tappiotietojen on sisällettävä kaikki operatiivisen riskin aiheuttavat tapahtumat, jotka johtuvat kaikista ensimmäisen osan II osaston 2 luvun nojalla konsolidoinnin soveltamisalaan kuuluvista yhteisöistä.

3. Sovellettaessa 1 kohtaa laitosten on

a) sisällytettävä tappiotietoihin jokainen yhden tai useamman tilikauden aikana kirjattu operatiivisen riskin aiheuttava tapahtuma;

b) käytettävä kirjaamispäivämäärää operatiivisen riskin aiheuttaviin tapahtumiin liittyvien tappioiden sisällyttämiseksi tappiotietoihin;

c) kohdistettava operatiivisen riskin aiheuttavaan yleiseen tapahtumaan tai asiaan liittyviin operatiivisen riskin ajan mittaan aiheuttaviin tapahtumiin liittyvät tappiot ja takaisinperinnät, jotka on kirjattu tileille usean vuoden aikana, tappiotietoja vastaaville tilikausille niiden kirjanpitokäsittelyn mukaisesti.

4. Laitosten on lisäksi kerättävä

a) operatiivisen riskin aiheuttavien tapahtumien viitepäivämäärätietoja, mukaan lukien

   i) päivä, jona operatiivisen riskin aiheuttava tapahtuma on tapahtunut tai saanut alkunsa, jäljempänä ”tapahtumispäivä”, jos se on saatavilla;

   ii) päivä, jona laitos sai tiedon operatiivisen riskin aiheuttavasta tapahtumasta, jäljempänä ”havaitsemispäivä”;

   iii) päivä(t), jo(i)na operatiivisen riskin aiheuttava tapahtuma on johtanut tappioon tai rahasto tai varaus tappion varalta on kirjattu laitoksen tuloslaskelmaan, jäljempänä ”kirjaamispäivä”;

b) tietoja bruttotappioiden palautuksista sekä kuvailevia tietoja tappioiden aiheuttajista tai syistä.

▼M17

Kuvailevien tietojen yksityiskohtaisuuden on vastattava bruttotappiomäärän suuruutta.

5. Laitos ei saa sisällyttää tappiotietoihin luottoriskiin liittyviä operatiivisen riskin aiheuttavia tapahtumia, jotka kirjataan luottoriskiä koskevien riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärään. Operatiivisen riskin aiheuttavat tapahtumat, jotka liittyvät luottoriskiin mutta joita ei kirjata luottoriskiä koskevien riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärään, on sisällytettävä tappiotietoihin.

6. Markkinariskiin liittyviä operatiivisen riskin aiheuttavia tapahtumia on käsiteltävä operatiivisena riskinä, ja ne on sisällytettävä tappiotietoihin.

7. Laitoksen on toimivaltaisen viranomaisen pyynnöstä pystyttävä kohdistamaan aiempia ajanjaksoja koskevat sisäiset tappiotietonsa tapahtumatyyppiin.

8. Tätä artiklaa sovellettaessa laitosten on varmistettava tappiotietojen ylläpitoon ja päivittämiseen tarvittavan tietotekniikkajärjestelmiensä ja -infrastruktuurinsa vakaus, luotettavuus ja suorituskyky erityisesti varmistamalla kaikki seuraavat seikat:

a) niiden tietotekniikkajärjestelmät ja -infrastruktuuri ovat vakaita ja häiriönsietokykyisiä, ja tätä vakautta ja häiriönsietokykyä voidaan ylläpitää jatkuvasti;

b) niiden tietotekniikkajärjestelmiin ja -infrastruktuuriin sovelletaan konfiguraationhallinta-, muutoksenhallinta- ja julkaisunhallintaprosesseja;

c) jos laitos ulkoistaa osia tietotekniikkajärjestelmiensä ja -infrastruktuurinsa ylläpidosta, tietotekniikkajärjestelmien ja -infrastruktuurin vakaus, luotettavuus ja suorituskyky varmistetaan vahvistamalla ainakin seuraavat seikat:

   i) sen tietotekniikkajärjestelmät ja -infrastruktuuri ovat vakaita ja häiriönsietokykyisiä, ja tätä vakautta ja häiriönsietokykyä voidaan ylläpitää jatkuvasti;

   ii) tietotekniikkajärjestelmien ja -infrastruktuurin suunnittelu-, toteutus-, testaus- ja käyttöönottoprosessi on vakaa ja asianmukainen projektinhallinnan, riskinhallinnan ja hallinnon, teknisen suunnittelun, laadunvarmistuksen ja testisuunnittelun, järjestelmien mallintamisen ja kehittämisen, kaikkien toimintojen laadunvarmistuksen, mukaan lukien koodikatselmoinnit ja tarvittaessa koodin verifiointi, sekä testauksen, mukaan lukien käyttäjähyväksyntä, osalta;

   iii) sen tietotekniikkajärjestelmiin ja -infrastruktuuriin sovelletaan konfiguraationhallinta-, muutoksenhallinta- ja julkaisunhallintaprosesseja;

   iv) ylin hallintoelin tai toimiva johto hyväksyy tietotekniikkajärjestelmien ja -infrastruktuurin sekä varautumissuunnitelmien suunnittelu-, perustamis-, testaus- ja käyttöönottoprosessin, ja ylimmälle hallintoelimelle ja toimivalle johdolle tiedotetaan säännöllisesti tietotekniikkajärjestelmien ja -infrastruktuurin suorituskyvystä.

▼M17

9. Edellä olevan 7 kohdan soveltamiseksi EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa vahvistetaan operatiivista riskiä koskeva riskiluokitus, joka on kansainvälisten standardien mukainen, ja menetelmä, jolla tappiotietoihin sisältyvät tappiotapahtumat luokitellaan kyseisen operatiivista riskiä koskevan riskiluokituksen perusteella.

EPV toimittaa kyseisten teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 10 päivänä tammikuuta 2026.

Siirretään komissiolle valta täydentää tätä asetusta hyväksymällä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

10. Edellä olevan 8 kohdan soveltamiseksi EPV antaa asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan mukaisesti ohjeet, joissa selitetään tekniset osatekijät, joita tarvitaan tappiotietojen ylläpitämiseen vaadittavien hallintojärjestelyjen vakauden, luotettavuuden ja suorituskyvyn varmistamiseksi, kiinnittäen erityistä huomiota tietotekniikkajärjestelmiin ja -infrastruktuureihin.

318 artikla

Nettotappion ja bruttotappion laskeminen

1. Sovellettaessa 316 artiklan 1 kohtaa laitosten on laskettava kunkin operatiivisen riskin aiheuttavan tapahtuman nettotappio seuraavasti:

$$nettotappio = bruttotappio - korvaukset$$

jossa

bruttotappio = operatiivisen riskin aiheuttavaan tapahtumaan liittyvä tappio ennen minkäänlaisia korvauksia;

korvaukset = yksi tai useampi alkuperäiseen operatiivisesta riskistä aiheutuvaan tappioon liittyvä riippumaton ajallisesti erillinen tapahtuma, jossa varoja tai taloudellista hyötyä vastaanotetaan kolmannelta osapuolelta.

Laitosten on jatkuvasti ylläpidettävä ajantasaista laskelmaa kunkin operatiivisen riskin aiheuttavan tapahtuman nettotappiosta. Tätä varten laitosten on päivitettävä nettotappiolaskelmaa havaittujen tai arvioitujen bruttotappion vaihteluiden ja korvausten perusteella viimeksi kuluneiden 10 tilikauden osalta. Jos samaan operatiivisen riskin aiheuttavaan tapahtumaan liittyviä tappioita havaitaan usean tilikauden aikana kyseisen 10 vuoden ajanjakson aikana, laitoksen on laskettava ja pidettävä ajan tasalla

a) nettotappio, bruttotappio ja korvaukset 10 vuoden ajanjaksolta jokaiselta tilikaudelta, joina nettotappio, bruttotappio ja korvaukset on kirjattu;

b) yhteenlaskettu nettotappio, yhteenlaskettu bruttotappio ja yhteenlasketut korvaukset 10 vuoden ajanjaksolta kaikkien asianmukaisten tilikausien osalta.

2. Sovellettaessa 1 kohtaa bruttotappiolaskelmaan on sisällytettävä seuraavat erät:

▼M17

a) laitoksen tuloslaskelmaan kirjattavat välittömät kulut, kuten arvonalentumiset, selvittelykulut, vahingonkorvaukset, seuraamusmaksut, viivästyskorot ja oikeudelliset palkkiot sekä operatiivisen riskin aiheuttavasta tapahtumasta johtuvat alaskirjaukset, mukaan lukien

i) jos operatiivisen riskin aiheuttava tapahtuma liittyy markkinariskiin, markkinapositioiden kumoamisesta aiheutuneet kulut operatiiviseen riskiin liittyvien erien osalta kirjattavaan tappiomäärään;

ii) jos maksut liittyvät laitoksen puutteisiin tai riittämättömiin prosesseihin, seuraamusmaksut, korkokulut, viivästysmaksut, oikeudelliset palkkiot ja verot, lukuun ottamatta alun perin maksettavaa veron määrää ellei kyseinen määrä jo sisälly e alakohtaan;

b) operatiivisen riskin aiheuttavan tapahtuman seurauksena aiheutuneet kulut, mukaan lukien ulkoiset kulut, joilla on suora yhteys operatiivisen riskin aiheuttavaan tapahtumaan, sekä kulut korjaus- tai jälleenhankintatoimista, joilla pyritään palauttamaan ennen operatiivisen riskin aiheuttavaa tapahtumaa vallinnut tilanne;

c) varaukset ja rahastot, jotka kirjataan tuloslaskelmaan mahdollisten operatiivisten tappioiden vaikutusten varalta, väärinkäytöstapahtumista johtuvat tappiot mukaan luettuina;

d) tappiot, jotka johtuvat operatiivisen riskin aiheuttavista tapahtumista, joilla on selkeä taloudellinen vaikutus ja jotka kirjataan tilapäisesti siirtymä- tai väliaikaistileille ja jotka eivät ilmene vielä tuloslaskelmassa, jäljempänä ”piilevät tappiot”;

e) kielteiset taloudelliset vaikutukset, jotka kirjataan tilikauden aikana sellaisten operatiivisen riskin aiheuttavien tapahtumien vuoksi, jotka vaikuttavat edellisten tilikausien kassavirtoihin tai tilinpäätöksiin, jäljempänä ”ajoitustappiot”.

Sovellettaessa ensimmäisen alakohdan d alakohtaa olennaiset piilevät tappiot on sisällytettävä tappiotietoihin tietyn ajan kuluessa, joka riippuu sisällytettävän erän koosta ja iästä.

Sovellettaessa ensimmäisen alakohdan e alakohtaa laitoksen on sisällytettävä tappiotietoihin olennaiset ajoitustappiot, jos tappiot johtuvat operatiivisen riskin aiheuttavista tapahtumista, jotka ulottuvat useammalle kuin yhdelle tilikaudelle. Laitosten on sisällytettävä tilikauden operatiiviseen riskiin liittyvän erän osalta kirjattavaan tappiomäärään tappiot, jotka johtuvat jollakin edellisellä tilikaudella tapahtuneiden kirjausvirheiden korjaamisesta, vaikka kyseiset tappiot eivät vaikuttaisi suoraan kolmansiin osapuoliin. Jos ajoitustappiot ovat olennaisia ja operatiivisen riskin aiheuttava tapahtuma vaikuttaa suoraan kolmansiin osapuoliin, mukaan lukien laitoksen asiakkaat, palveluntarjoajat ja työntekijät, laitoksen on sisällytettävä myös aiemmin julkaistujen tilinpäätösten virallinen oikaisu.

3. Sovellettaessa 1 kohtaa bruttotappiolaskelmaan ei sisällytetä seuraavia eriä:

a) kustannukset aineellisia käyttöomaisuushyödykkeitä koskevista yleisistä ylläpitosopimuksista;

▼M17

b) sisäiset tai ulkoiset kulut, joita aiheutuu liiketoiminnan parantamisesta operatiivisen riskin aiheuttamien tappioiden jälkeen, mukaan lukien päivitykset, parannukset, riskinarviointihankkeet ja vahvennukset;

c) vakuutusmaksut.

4. Sovellettaessa 1 kohtaa korvauksia käytetään bruttotappioiden vähentämiseen vain, jos laitos on saanut maksun. Saamisia ei katsota korvauksiksi.

Laitoksen on toimivaltaisen viranomaisen pyynnöstä toimitettava kaikki asiakirjat, joita tarvitaan saatujen maksujen tarkastamiseksi ja jotka on otettu huomioon operatiivisen riskin aiheuttavan tapahtuman nettotappion laskennassa.

319 artikla

Tappiotietojen raja-arvot

1. Laskettaessa 316 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua operatiivisen riskin aiheuttamaa vuosittaista tappiota laitosten on otettava tappiotiedoista huomioon operatiivisen riskin aiheuttavat tapahtumat, joiden 318 artiklan mukaisesti laskettu nettotappio on vähintään 20 000 euroa.

2. Rajoittamatta tämän artiklan 1 kohdan soveltamista laitosten on 446 artiklaa sovellettaessa lisäksi laskettava 316 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu operatiivisen riskin aiheuttama vuosittainen tappio ottaen tappiotiedoista huomioon operatiivisen riskin aiheuttavat tapahtumat, joiden 318 artiklan mukaisesti laskettu nettotappio on vähintään 100 000 euroa.

3. Jos operatiivisen riskin aiheuttava tapahtuma aiheuttaa 318 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettuja tappioita useamman kuin yhden tilikauden aikana, tämän artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitetuissa raja-arvoissa huomioon otettava nettotappio on yhteenlaskettu nettotappio.

320 artikla

Tappioiden poisjättäminen

1. Laitos voi pyytää toimivaltaiselta viranomaiselta lupaa jättää operatiivisen riskin aiheuttaman vuosittaisen tappionsa laskennasta pois poikkeukselliset operatiivisen riskin aiheuttavat tapahtumat, joilla ei ole enää merkitystä laitoksen riskiprofiilin kannalta, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) laitos voi osoittaa toimivaltaista viranomaista tyydyttävällä tavalla, että operatiivisen riskin aiheuttamien tappioiden taustalla olevan operatiivisen riskin aiheuttavan tapahtuman syy ei toteudu uudelleen;

b) vastaavan operatiivisen riskin aiheuttavan tapahtuman yhteenlaskettu nettotappio on jompikumpi seuraavista:

   i) vähintään 10 prosenttia laitoksen keskimääräisestä operatiivisen riskin aiheuttamasta vuosittaisesta tappiosta viimeksi kuluneiden 10 tilikauden aikana laskettuna 319 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun raja-arvon perusteella, kun operatiivisen riskin aiheuttava tappiotapahtuma viittaa toimintoihin, jotka sisältyvät edelleen liiketoimintaindikaattoriin;

▼M17

ii) se liittyy operatiivisen riskin aiheuttavaan tapahtumaan, joka viittaa liiketoimintaindikaattorista 315 artiklan 2 kohdan mukaisesti poistettuihin toimintoihin;

c) operatiivisen riskin aiheuttama tappio on ollut tappiotietokannassa vähintään yhden vuoden ajan, paitsi jos operatiivisen riskin aiheuttama tappio liittyy toimintoihin, jotka on poistettu liiketoimintaindikaattorista 315 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

Sovellettaessa tämän kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohtaa yhden vuoden vähimmäisaika alkaa päivästä, jona tappiotietoihin sisältyvä operatiivisen riskin aiheuttava tapahtuma ensimmäisen kerran ylitti 319 artiklan 1 kohdassa säädetyn olennaisuusrajan.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua lupaa pyytävän laitoksen on toimitettava toimivaltaiselle viranomaiselle dokumentoidut perustelut poikkeuksellisen operatiivisen riskin aiheuttavan tapahtuman poisjättämiselle, mukaan lukien

a) kuvaus operatiivisen riskin aiheuttavasta tapahtumasta;

b) todisteet siitä, että operatiivisen riskin aiheuttavasta tapahtumasta johtuva tappio ylittää 1 kohdan b alakohdan i alakohdassa tarkoitetun tappioiden poisjättämisen olennaisuusrajan, mukaan lukien päivämäärä, jona operatiivisen riskin aiheuttava tapahtuma ylitti olennaisuusrajan;

c) päivämäärä, jona kyseinen operatiivisen riskin aiheuttava tapahtuma jätettäisiin pois, ottaen huomioon 1 kohdan c alakohdassa säädetty säilyttämisen vähimmäisaika;

d) syy siihen, miksi operatiivisen riskin aiheuttavaa tapahtumaa ei enää pidetä merkityksellisenä laitoksen riskiprofiilin kannalta;

e) osoitus siitä, että samanlaisia oikeudellisia vastuita ei ole tai jää jäljelle ja että poisjätettävällä operatiivisen riskin aiheuttavalla tapahtumalla ei ole merkitystä muiden toimintojen tai tuotteiden kannalta;

f) laitoksen riippumattomia arviointeja koskevat raportit tai validointiraportit, joissa vahvistetaan, että operatiivisen riskin aiheuttava tapahtuma ei ole enää merkityksellinen ja että samanlaisia tai jäljelle jääviä oikeudellisia vastuita ei ole;

g) todisteet siitä, että laitoksen toimivaltaiset elimet ovat hyväksyneet operatiivisen riskin aiheuttavan tapahtuman poisjättämistä koskevan pyynnön laitoksen lupamenettelyissä, sekä hyväksymispäivä;

h) operatiivisen riskin aiheuttavan tapahtuman poisjättämisen vaikutus operatiivisen riskin aiheuttamaan vuosittaiseen tappioon.

3. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään edellytykset, joita toimivaltaisen viranomaisen on arvioitava 1 kohdan nojalla, mukaan lukien se, miten operatiivisen riskin aiheuttama keskimääräinen vuosittainen tappio on laskettava, ja eritelmät 2 kohdan nojalla kerättävistä tiedoista tai muista tiedoista, joiden katsotaan olevan tarpeen arvioinnin suorittamiseksi.

▼M17

EPV toimittaa kyseisten teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 10 päivänä tammikuuta 2027.

Siirretään komissiolle valta täydentää tätä asetusta hyväksymällä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

321 artikla

Sulautetuista tai hankituista yhteisöistä tai toiminnoista aiheutuvien tappioiden sisällyttäminen

1. Tappiot, jotka aiheutuvat sulautetuista tai hankituista yhteisöistä tai toiminnoista, sisällytetään tappiotietoihin heti, kun kyseisiin yhteisöihin tai toimintoihin liittyvät liiketoimintaindikaattoriin kuuluvat osatekijät on sisällytetty laitoksen liiketoimintaindikaattorin laskentaan 315 artiklan 1 kohdan mukaisesti. Tätä varten laitosten on sisällytettävä laskentaan tappiot, jotka on havaittu 10 vuoden ajanjaksolla ennen hankintaa tai sulautumista.

2. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään, miten laitosten on määritettävä tappiotietoihin tehtävät mukautukset, jotka johtuvat 1 kohdassa tarkoitettujen sulautettujen tai hankittujen yhteisöjen tai toimintojen tappioiden sisällyttämisestä laskentaan.

EPV toimittaa kyseisten teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 10 päivänä tammikuuta 2027.

Siirretään komissiolle valta täydentää tätä asetusta hyväksymällä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

322 artikla

Tappiotietojen kattavuus, tarkkuus ja laatu

1. Laitoksilla on oltava käytössään järjestelyt ja menettelyt tappiotietojen kattavuuden, tarkkuuden ja laadun varmistamista ja niiden riippumatonta tarkastelua varten.

2. Toimivaltaisten viranomaisten on tarkasteltava säännöllisesti ja vähintään joka viides vuosi tappiotietojen laatua laitoksissa, jotka laskevat vuotuisen operatiivisesta riskistä aiheutuvan tappion 316 artiklan 1 kohdan mukaisesti. Toimivaltaisten viranomaisten on suoritettava tällainen tarkastelu vähintään joka kolmas vuosi niiden laitosten osalta, joiden liiketoimintaindikaattori on yli miljardi euroa.

323 artikla

Operatiivisten riskien hallintakehys

1. Laitoksilla on oltava

a) hyvin dokumentoitu operatiivisten riskien arviointi- ja hallintajärjestelmä, joka on integroitu tiiviisti laitoksen päivittäin soveltamiin riskinhallintaprosesseihin, muodostaa olennaisen osan laitoksen operatiivisen riskiprofiilin seuranta- ja valvontaprosessia ja jolle on

▼M17

asetettu selkeät vastuualueet; operatiivisten riskien arviointi- ja hallintajärjestelmän on tunnistettava operatiiviset riskit, joille laitos altistuu, ja seurattava operatiivisia riskejä koskevia merkityksellisiä tietoja, mukaan lukien tiedot olennaisista tappioista;

b) operatiivisten riskien hallintatoiminto, joka on riippumaton laitoksen liiketoiminta- ja operatiivisista yksiköistä;

c) toimivalle johdolle raportointia koskeva järjestelmä, joka tuottaa operatiivisia riskejä koskevia raportteja laitoksen eri toiminnoille;

d) järjestelmä, jolla seurataan jatkuvasti operatiivisille riskeille altistumista ja tappiotapahtumia sekä raportoidaan niistä säännöllisesti, ja menettelyt, joilla toteutetaan tarvittavat korjaavat toimet;

e) käytänteet, joilla varmistetaan menettelyjen noudattaminen ja laiminlyöntien käsittely;

f) operatiivisten riskien arviointi- ja hallintaprosessien ja -järjestelmien säännölliset tarkastukset, joita suorittavat sisäiset tai ulkoiset tarkastajat, joilla on siihen tarvittava tietämys;

g) sisäiset validointiprosessit, jotka toimivat moitteettomasti ja tehokkaasti;

h) läpinäkyvät ja käytettävissä olevat tietovirrat ja prosessit, jotka liittyvät laitoksen operatiivisten riskien arviointijärjestelmään.

2. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään 1 kohdan a–h alakohdan mukaiset velvoitteet ottaen huomioon laitoksen koko ja monimutkaisuus.

EPV toimittaa kyseisten teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 10 päivänä tammikuuta 2027.

Siirretään komissiolle valta täydentää tätä asetusta hyväksymällä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

▼B

IV OSASTO

MARKKINARISKIÄ KOSKEVAT OMIEN VAROJEN VAATIMUKSET

▼M8

1 LUKU

Yleiset säännökset

325 artikla

Markkinariskiä koskevien omien varojen vaatimusten laskentamenetelmät

▼M17

1. Laitoksen on laskettava markkinariskiä koskevat omien varojen vaatimukset seuraavien menetelmien mukaisesti kaikille sellaisille kaupankäyntivaraston positioilleen ja kaupankäyntivaraston ulkopuolisille positioilleen, joihin kohdistuu valuuttakurssiriski tai hyödykeriski:

a) jäljempänä 1 a luvussa säädetty vaihtoehtoinen standardimenetelmä;

b) jäljempänä 1 b luvussa säädetty vaihtoehtoisten sisäisten mallien menetelmä sellaisten kaupankäyntiyksiköille osoitettujen positioiden osalta, joita varten laitoksen toimivaltainen viranomainen on antanut laitokselle luvan käyttää kyseistä vaihtoehtoista menetelmää 325 az artiklan 1 kohdan mukaisesti;

c) tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettu yksinkertaistettu standardimenetelmä edellyttäen, että laitos täyttää 325 a artiklan 1 kohdassa säädetyt edellytykset.

Poiketen siitä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, laitos ei saa laskea valuuttakurssiriskejä koskevia omien varojen vaatimuksia sellaisten kaupankäyntivaraston positioiden ja kaupankäyntivaraston ulkopuolisten positioiden osalta, joihin kohdistuu valuuttakurssiriski, jos kyseiset positiot vähennetään laitoksen omista varoista. Laitoksen on dokumentoitava tässä kohdassa säädetyn poikkeuksen käyttö, mukaan lukien sen vaikutus ja olennaisuus, ja asetettava tiedot pyynnöstä toimivaltaisen viranomaisensa saataville.

2. Yksinkertaistetun standardimenetelmän mukaisesti lasketut markkinariskiä koskevat omien varojen vaatimukset ovat tapauksen mukaan seuraavien omien varojen vaatimusten summa:

a) jäljempänä 2 luvussa tarkoitetut positioriskiä koskevat omien varojen vaatimukset kerrottuna kertoimella

i) 1,3 velkainstrumentteihin liittyvien positioiden yleis- ja erityisriskien osalta, lukuun ottamatta 337 artiklassa tarkoitettuja arvopaperistamisinstrumentteja;

ii) 3,5 oman pääoman ehtoisiin instrumentteihin liittyvien positioiden yleis- ja erityisriskien osalta;

b) jäljempänä 3 luvussa tarkoitetut valuuttakurssiriskiä koskevat omien varojen vaatimukset kerrottuna kertoimella 1,2;

▼M17

c) jäljempänä 4 luvussa tarkoitetut hyödykeriskiä koskevat omien varojen vaatimukset kerrottuna kertoimella 1,9;

d) jäljempänä 337 artiklassa tarkoitetut arvopaperistamisinstrumentteja koskevat omien varojen vaatimukset.

3. Laitoksen, joka käyttää tämän artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettua vaihtoehtoisten sisäisten mallien menetelmää laskeakseen markkinariskiä koskevat omien varojen vaatimukset kaikille sellaisille kaupankäyntivaraston positioille ja kaupankäyntivaraston ulkopuolisille positioille, joihin kohdistuu valuuttakurssiriski tai hyödykeriski, on ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselleen kuukausittainen laskelma markkinariskiä koskevien omien varojen vaatimuksesta käyttäen tämän artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettua vaihtoehtoista standardimenetelmää kunkin sellaisen kaupankäyntiyksikön osalta, jolle kyseisiä positioita on osoitettu 104 b artiklan mukaisesti.

4. Laitos voi käyttää tämän artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetun vaihtoehtoisen standardimenetelmän ja tämän artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetun vaihtoehtoisten sisäisten mallien menetelmän yhdistelmää pysyvästi ryhmän sisällä edellyttäen, että vaihtoehtoisten sisäisten mallien menetelmää käyttäen laskettu markkinariskiä koskevien omien varojen vaatimusten kokonaismäärä on vähintään 10 prosenttia markkinariskiä koskevien omien varojen vaatimusten kokonaismäärästä. Laitos ei saa yksittäisenä laitoksena käyttää kumpaakaan kyseisistä menetelmistä yhdistettynä tämän artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettuun yksinkertaistettuun standardimenetelmään. Laitos voi konsolidoidulla tasolla käyttää kyseisten kolmen menetelmän yhdistelmää laskeakseen markkinariskiä koskevat omien varojen vaatimukset 325 b artiklan 4 kohdan b alakohdan mukaisesti, kunhan yksinkertaistettua standardimenetelmää ei käytetä yhdessä kahden muun menetelmän kanssa yhdessä ja samassa oikeushenkilössä.

5. Laitos ei saa käyttää 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettua vaihtoehtoisten sisäisten mallien menetelmää kaupankäyntivarastoonsa kuuluviin instrumentteihin, jotka ovat arvopaperistamispositioita tai vaihtoehtoiseen korrelaatiokaupankäyntisalkkuun kuuluvia positioita, joista säädetään 6, 7 ja 8 kohdassa.

▼M8

6. Arvopaperistamispositiot ja n:nnen tappion luottojohdannaiset, jotka täyttävät kaikki seuraavat edellytykset, kuuluvat vaihtoehtoiseen korrelaatiokaupankäyntisalkkuun:

a) positiot eivät ole uudelleenarvopaperistettuja positioita, arvopaperistettujen omaisuuserien etuoikeusluokan optioita eivätkä mitään muita arvopaperistettujen vastuiden johdannaisia, jotka eivät tarjoa suhteellista osuutta etuoikeusluokan tuotosta;

▼M8

b) kaikki niiden kohde-etuutena toimivat välineet ovat:

i) yhden kohteen välineitä mukaan lukien yhteen riskikohteeseen perustuvat luottojohdannaiset, joille on olemassa likvidit kahdensuuntaiset markkinat;

ii) i alakohdassa tarkoitettuihin välineisiin perustuvia yleisesti kaupan kohteena olevia indeksejä.

Kahdensuuntaisten markkinoiden katsotaan olevan olemassa, jos on tehty vilpittömässä mielessä itsenäisiä osto- ja myyntitarjouksia, niin että viimeisimpään myyntihintaan järkevässä suhteessa oleva hinta tai senhetkiset vilpittömässä mielessä tehdyt kilpailukykyiset osto- ja myyntitarjousnoteeraukset voidaan määritellä yhden päivän aikana ja toimittaa kyseiseen hintaan suhteellisen lyhyen ajan kuluessa kaupankäyntitavan mukaisesti.

7. Positioita, joissa on jokin seuraavista kohde-etuutena toimivista välineistä, ei saa sisällyttää vaihtoehtoiseen korrelaatiokaupankäyntisalkkuun:

a) kohde-etuutena toimivat välineet, jotka luokitellaan 112 artiklan h tai i alakohdassa tarkoitettuihin vastuuryhmiin;

b) erillisyhtiöön kohdistuva saatava, jonka vakuutena on suoraan tai välillisesti positio, joka 6 kohdan mukaisesti ei itse olisi hyväksyttävissä sisällytettäväksi vaihtoehtoiseen korrelaatiokaupankäyntisalkkuun.

8. Laitos voi sisällyttää vaihtoehtoiseen korrelaatiokaupankäyntisalkkuun positioita, jotka eivät ole arvopaperistamispositioita eivätkä n:nen tappion luottojohdannaisia, mutta jotka suojaavat tässä kaupankäyntisalkussa muita positioita edellyttäen, että välineelle tai sen kohde-etuutena oleville välineille on olemassa 6 kohdan toisen alakohdan mukaiset likvidit kahdensuuntaiset markkinat.

▼M17

9. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään, miten laitosten on laskettava tämän artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettujen menetelmien mukaisesti sellaisten kaupankäyntivaraston ulkopuolisten positioiden markkinariskiä koskevat omien varojen vaatimukset, joihin kohdistuu valuuttakurssiriski tai hyödykeriski, ottaen tarvittaessa huomioon 104 b artiklan 5 ja 6 kohdassa säädetyt vaatimukset.

EPV toimittaa kyseisten teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 10 päivänä heinäkuuta 2025.

▼M17

Siirretään komissiolle valta täydentää tätä asetusta hyväksymällä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

▼M8

325 a artikla

▼M17

Yksinkertaistetun standardimenetelmän käytön edellytykset

▼M8

1. ►M17 Laitos voi käyttää 325 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettua yksinkertaistettua standardimenetelmää markkinariskiä koskevien omien varojen vaatimusten laskemiseen edellyttäen, että laitoksen tase-eriin ja taseen ulkopuolisiin eriin sisältyvä markkinariskille altistuva liiketoiminta on kooltaan kuukausittain kuukauden viimeisen päivän tietoja käyttäen tehtävän arvioinnin perusteella enintään kunkin seuraavan kynnysarvon suuruinen: ◄

a) 10 prosenttia laitoksen kokonaisvaroista;

b) 500 miljoonaa euroa.

2. Laitosten on laskettava tase-eriin ja taseen ulkopuolisiin eriin sisältyvän markkinariskille altistuvan liiketoimintansa koko käyttäen kunkin kuukauden viimeisen päivän tietoja seuraavien vaatimusten mukaisesti:

a) laskentaan on sisällytettävä kaikki kaupankäyntivarastoon luokitellut positiot, lukuun ottamatta luottojohdannaisia, jotka kirjataan taseeseen kaupankäyntivaraston ulkopuolisia luottoriskejä kattavina sisäisinä suojauksina, ja luottojohdannaistransaktioita, jotka kuittaavat täydellisesti sisäisten suojausten aiheuttaman markkinariskin 106 artiklan 3 kohdan mukaisesti;

▼M17

b) laskentaan on sisällytettävä kaikki kaupankäyntivaraston ulkopuoliset positiot, joihin kohdistuu valuuttakurssi- ja hyödykeriskejä, lukuun ottamatta positioita, jotka on jätetty valuuttakurssiriskiä koskevien omien varojen vaatimusten laskennan ulkopuolelle 104 c artiklan mukaisesti tai jotka vähennetään laitosten omista varoista;

▼C7

c) kaikki positiot on arvostettava kyseisen päivän markkina-arvoihinsa, lukuun ottamatta b alakohdassa tarkoitettuja kaupankäyntivarastoon kuuluvia positioita; jos position markkina-arvoa ei ole saatavilla tietylle päivälle, laitosten on käytettävä kaupankäyntivarastoon kuuluvan position käypää arvoa kyseisenä päivänä; jos kaupankäyntivarastoon kuuluvan position käypää arvoa tai markkina-arvoa ei ole saatavilla tietylle päivälle, laitosten on käytettävä position tuoreinta markkina-arvoa tai käypää arvoa;

▼M8

d) kaikkia kaupankäyntivaraston ulkopuolisia positioita, joihin kohdistuu valuuttakurssiriskejä, on pidettävä kokonaisnettovaluuttapositioina, ja ne on arvostettava 352 artiklan mukaisesti;

e) kaikki kaupankäyntivaraston ulkopuoliset positiot, joihin kohdistuu hyödykeriskejä, on arvostettava 357 ja 358 artiklan mukaisesti;

▼M17

f) pitkän kokonaisposition absoluuttinen arvo on laskettava yhteen lyhyen kokonaisposition absoluuttisen arvon kanssa.

Ensimmäistä alakohtaa sovellettaessa pitkillä ja lyhyillä positioilla tarkoitetaan samaa kuin 94 artiklan 3 kohdassa.

Ensimmäistä alakohtaa sovellettaessa pitkän (lyhyen) kokonaisposition arvo on yhtä suuri kuin kyseisen alakohdan a ja b alakohdan mukaiseen laskelmaan sisältyvien yksittäisten pitkien (lyhyiden) positioiden arvojen summa.

▼M8

3. Laitosten on ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille, milloin ne laskevat markkinariskiä koskevat omien varojen vaatimuksensa tai lopettavat niiden laskennan tämän artiklan mukaisesti.

4. Jos laitos ei enää täytä yhtään 1 kohdassa säädettyä edellytystä, sen on ilmoitettava siitä välittömästi toimivaltaiselle viranomaiselle.

5. ►M17 Laitosten on lopetettava markkinariskiä koskevien omien varojen vaatimusten laskeminen 325 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetun menetelmän mukaisesti kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun jompikumpi seuraavista tilanteista toteutuu: ◄

a) laitos ei täytä 1 kohdan a tai b alakohdassa säädettyä edellytystä kolmen peräkkäisen kuukauden ajan; tai

b) laitos ei täytä 1 kohdan a tai b alakohdassa säädettyä edellytystä yli kuuden kuukauden aikana viimeksi kuluneiden 12 kuukauden ajanjaksolla.

▼M17

6. Laitos, joka on lopettanut markkinariskiä koskevien omien varojen vaatimusten laskemisen 325 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetun menetelmän mukaisesti, saa aloittaa markkinariskiä koskevien omien varojen vaatimusten laskennan kyseisen menetelmän mukaisesti ainoastaan, jos se osoittaa toimivaltaiselle viranomaiselle, että kaikki tämän artiklan 1 kohdassa säädetyt edellytykset on täytetty keskeytyksettä kokonaisen vuoden ajan.

▼M8

7. Laitokset eivät saa ottaa, ostaa tai myydä positioita ainoastaan noudattaakseen jotain 1 kohdassa asetetuista edellytyksistä kuukausittaisen arvioinnin aikana.

▼M17

_____

▼M8

325 b artikla

Konsolidoituja vaatimuksia koskeva lupa

1. Jollei 2 kohdasta muuta johdu, laitokset voivat kuitata yhden laitoksen tai yrityksen positioita toisen laitoksen tai yrityksen positioilla ainoastaan laskiessaan nettopositioita ja omien varojen vaatimuksia tämän osaston mukaisesti konsolidoinnin perusteella.

2. Laitokset voivat soveltaa 1 kohtaa ainoastaan toimivaltaisten viranomaisten luvalla, joka myönnetään, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) omat varat jakautuvat asianmukaisesti ryhmän sisällä;

b) sääntely-, oikeus- tai sopimuskehys, jossa laitokset harjoittavat liiketoimintaansa, takaa vastavuoroisen taloudellisen tuen ryhmässä.

3. Kolmansissa maissa sijaitsevien yritysten osalta vaatimuksena on, että kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät 2 kohdassa säädettyjen edellytysten lisäksi:

a) tällaisille yrityksille on annettu toimilupa kolmannessa maassa, ja ne ovat joko luottolaitoksen määritelmän mukaisia laitoksia tai tunnustettuja kolmannen maan sijoituspalveluyrityksiä;

b) yksittäisinä yrityksinä tällaiset yritykset täyttävät omien varojen vaatimukset, jotka vastaavat tässä asetuksessa säädettyjä vaatimuksia;

c) kyseisissä kolmansissa maissa ei ole määräyksiä, jotka saattaisivat vaikuttaa merkittävästi varojen siirtoihin ryhmän sisällä.

▼M17

4. Jos toimivaltainen viranomainen ei ole myöntänyt 2 kohdassa tarkoitettua lupaa vähintään yhdelle ryhmään kuuluvalle laitokselle tai yritykselle, laskettaessa markkinariskiä koskevia omien varojen vaatimuksia konsolidoinnin perusteella tämän osaston mukaisesti sovelletaan seuraavia vaatimuksia:

a) laitoksen on laskettava nettopositiot ja omien varojen vaatimukset tämän osaston mukaisesti kaikille positioille siihen ryhmään kuuluvissa laitoksissa tai yrityksissä, jonka osalta laitokselle on myönnetty 2 kohdassa tarkoitettu lupa, käyttäen 1 kohdassa säädettyä käsittelyä;

b) laitoksen on laskettava nettopositiot ja omien varojen vaatimukset tämän osaston mukaisesti erikseen kaikille positioille kullekin siihen ryhmään kuuluvassa laitoksessa tai yrityksessä, jonka osalta laitokselle ei ole myönnetty 2 kohdassa tarkoitettua lupaa;

c) laitoksen on laskettava omien varojen vaatimusten kokonaismäärä tämän osaston mukaisesti konsolidoinnin perusteella lisäämällä tämän kohdan a ja b alakohdan mukaisesti lasketut määrät.

Ensimmäisen alakohdan a ja b alakohdassa tarkoitettua laskentaa varten kyseisissä alakohdissa tarkoitettujen laitosten ja yritysten on käytettävä raportointivaluuttana samaa raportointivaluuttaa, jota käytetään laskettaessa ryhmän markkinariskiä koskevia omien varojen vaatimuksia tämän osaston mukaisesti konsolidoinnin perusteella.

▼M8

1 A LUKU

Vaihtoehtoinen standardimenetelmä

1 jakso

Yleiset säännökset

325 c artikla

▼M17

Vaihtoehtoisen standardimenetelmän soveltamisala, rakenne ja laadulliset vaatimukset

1. Laitoksilla on oltava käytössä ja asetettuna toimivaltaisten viranomaisten saataville dokumentoidut sisäiset toimintatavat, menettelyt ja valvontatoimet, joilla valvotaan tämän luvun vaatimusten noudattamista ja varmistetaan se. Kaikista kyseisiin toimintatapoihin, menettelyihin ja valvontatoimiin tehtävistä muutoksista on ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille kohtuullisessa ajassa.

▼M8

2. Laitosten on laskettava markkinariskiä koskevat omien varojen vaatimukset vaihtoehtoisen standardimenetelmän mukaisesti salkulle, jossa on sellaisia kaupankäyntivarastoon kuuluvia positioita tai kaupankäyntivaraston ulkopuolisia positioita, joihin kohdistuu valuuttakurssi- ja hyödykeriskejä, seuraavien kolmen osatekijän summana:

a) jäljempänä 2 jaksossa säädetyn herkkyysperusteisen menetelmän mukainen omien varojen vaatimus;

b) jäljempänä 5 jaksossa säädetty maksukyvyttömyysriskiä koskeva omien varojen vaatimus, jota sovelletaan ainoastaan kyseisessä jaksossa tarkoitettuihin kaupankäyntivarastoon kuuluviin positioihin;

c) jäljempänä 4 jaksossa säädetty jäännösriskejä koskeva omien varojen vaatimus, joita sovelletaan ainoastaan kyseisessä jaksossa tarkoitettuihin kaupankäyntivarastoon kuuluviin positioihin.

▼M17

3. Poiketen siitä, mitä 2 kohdassa säädetään, laitoksen on laskettava markkinariskiä koskevat omien varojen vaatimukset vaihtoehtoisen standardimenetelmän mukaisesti sen omista vieraan pääoman ehtoisista instrumenteista oleville omistusosuuksilleen 2 kohdan a ja c alakohdassa tarkoitettujen kahden osatekijän summana. Laskiessaan omien vieraan pääoman ehtoisten instrumenttien markkinariskiä koskevia omien varojen vaatimuksia 2 kohdan a alakohdassa tarkoitetulla herkkyysperusteisella menetelmällä laitoksen on jätettävä kyseisen laskelman ulkopuolelle sen omasta luottomarginaalista aiheutuvat riskit.

4. Laitoksilla on oltava kaupankäyntiyksiköistä riippumaton riskienvalvontayksikkö, joka raportoi suoraan toimivalle johdolle. Kyseinen riskienvalvontayksikkö vastaa vaihtoehtoisen standardimenetelmän suunnittelusta ja täytäntöönpanosta. Sen on laadittava ja analysoitava kuukausittain raportteja vaihtoehtoisen standardimenetelmän tuloksista sekä laitoksen kaupankäyntilimiittien asianmukaisuudesta.

5. Laitosten on tarkastettava tämän luvun soveltamiseksi käyttämänsä vaihtoehtoinen standardimenetelmä riippumattomasti toimivaltaisia viranomaisia tyydyttävällä tavalla joko osana säännöllistä sisäistä tarkastustaan tai valtuuttamalla ulkopuolinen yritys suorittamaan kyseinen tarkastus. Tällaisen tarkastuksen tuloksista on raportoitava asianmukaisille hallintoelimille.

▼M17

Sovellettaessa ensimmäistä alakohtaa ”ulkopuolisella yrityksellä” tarkoitetaan yritystä, joka tarjoaa laitoksille tilintarkastus- ja konsulttipalveluja ja jonka henkilöstöllä on riittävää osaamista markkinariskien alalta.

6. Edellä 5 kohdassa tarkoitetun vaihtoehtoisen standardimenetelmän tarkastuksen on katettava sekä kaupankäyntiä hoitavien yksiköiden että riippumattoman riskienvalvontayksikön toiminta, ja siinä on arvioitava vähintään seuraavat seikat:

a) sisäiset toimintatavat, menettelyt ja valvontatoimet, joilla valvotaan tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen vaatimusten noudattamista ja varmistetaan se;

b) riskienhallintajärjestelmän ja -menettelyjen dokumentoinnin sekä tämän artiklan 4 kohdassa tarkoitetun riskienvalvontayksikön organisaation asianmukaisuus;

c) herkkyyslaskelmien ja sen menetelmän tarkkuus, jolla kyseiset laskelmat on johdettu laitoksen hinnoittelumalleista, joiden perusteella ne raportoivat toimivalle johdolle voitoista ja tappioista 325 t artiklan mukaisesti;

d) todentamismenettely, jolla laitos arvioi vaihtoehtoista standardimenetelmää käytettäessä markkinariskiä koskevien omien varojen vaatimusten laskennassa käytettyjen tietolähteiden johdonmukaisuutta, ajantasaisuutta ja luotettavuutta, mukaan lukien kyseisten tietolähteiden riippumattomuus.

Laitoksen on suoritettava ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu tarkastus vähintään kerran vuodessa tai tätä harvemmin, kuitenkin vähintään joka toinen vuosi, jos laitos voi osoittaa toimivaltaista viranomaista tyydyttävällä tavalla, että ottaen huomioon sen kaupankäyntivarastoon liittyvän liiketoiminnan koko, merkitys järjestelmän kannalta, luonne, laajuus ja monimuotoisuus on perusteltua tehdä tarkastus harvemmin.

7. Toimivaltaisten viranomaisten on varmistettava, että tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettu laskenta, mukaan lukien se, että laitos panee täytäntöön tässä luvussa ja 325 a artiklassa säädetyt vaatimukset, suoritetaan moitteettomasti.

8. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään arviointimenetelmät, joiden mukaisesti toimivaltaiset viranomaiset suorittavat 7 kohdassa tarkoitetun todentamisen;

EPV toimittaa kyseisten teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 10 päivänä heinäkuuta 2028.

Siirretään komissiolle valta täydentää tätä asetusta hyväksymällä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

▼M8

2 jakso

Omien varojen vaatimuksen laskemista koskeva herkkyysperusteisen menetelmä

325 d artikla

Määritelmät

Tässä luvussa tarkoitetaan

1) ’riskiluokalla’ yhtä seuraavista seitsemästä luokasta:

i) yleinen korkoriski;

ii) arvopaperistamiseen liittymätön luottomarginaaliriski (CSR);

iii) arvopaperistamiseen liittyvä vaihtoehtoisen korrelaatiokaupankäyntisalkun ulkopuolinen luottomarginaaliriski (vaihtoehtoisen korrelaatiokaupankäyntisalkun ulkopuolinen luottomarginaaliriski) (non-ACTP CSR);

iv) arvopaperistamiseen liittyvä vaihtoehtoisen korrelaatiokaupankäyntisalkun luottomarginaaliriski (vaihtoehtoisen korrelaatiokaupankäyntisalkun luottomarginaaliriski) (ACTP CSR);

v) osakeriski;

vi) hyödykeriski;

vii) valuuttakurssiriski;

2) ’herkkyydellä’ 3 jakson 2 alajakson mukaista laitoksen hinnoittelumallia käyttäen laskettua position arvon suhteellista muutosta, joka johtuu position yhden relevantin riskitekijän arvon muutoksesta;

3) ’alaluokalla’ johonkin riskiluokkaan kuuluvaa positioiden alaluokkaa, jossa positioilla on samanlainen riskiprofiili ja johon sovelletaan 3 jakson 1 alajaksossa määriteltyä riskipainoa.

325 e artikla

Herkkyysperusteisen menetelmän osatekijät

1. Laitosten on laskettava markkinariskiä koskeva omien varojen vaatimus herkkyysperusteista menetelmää käyttäen yhdistämällä seuraavat kolme omien varojen vaatimusta 325 h artiklan mukaisesti:

a) deltariskiä koskevat omien varojen vaatimukset, joilla katetaan instrumentin arvonmuutosten riski, joka johtuu muutoksista sen muuhun kuin volatiliteettiin liittyvissä riskitekijöissä;

b) vegariskiä koskevat omien varojen vaatimukset, joilla katetaan instrumentin arvonmuutosten riski, joka johtuu muutoksista sen volatiliteettiin liittyvissä riskitekijöissä;

▼M8

c) kaarevuusriskiä koskevat omien varojen vaatimukset, joilla katetaan instrumentin arvonmuutosten riski, joka johtuu muutoksista sen pääasiallisissa muuhun kuin volatiliteettiin liittyvissä riskitekijöissä, joita ei oteta huomioon deltariskiä koskevissa omien varojen vaatimuksissa.

2. Edellä olevassa 1 kohdassa tarkoitettua laskentaa varten

▼M12

a) kaikkien niiden instrumenttien, joihin liittyy valinnaisuutta, positioihin sovelletaan 1 kohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitettuja omien varojen vaatimuksia sellaisten riskien osalta, jotka eivät ole 325 u artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettuja instrumenttien eksoottisia kohde-etuuksia;

b) kaikkien niiden instrumenttien, joihin ei liity valinnaisuutta, positioihin sovelletaan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettuja omien varojen vaatimuksia sellaisten riskien osalta, jotka eivät ole 325 u artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettuja instrumenttien eksoottisia kohde-etuuksia.

▼M8

Instrumenteilla, joihin liittyy valinnaisuutta, tarkoitetaan tätä lukua sovellettaessa muun muassa seuraavia instrumentteja: osto- ja myyntioptiot, korkokatot ja korkolattiat, swap-optiot, barrier-optiot ja eksoottiset optiot. Kytkettyjä optioita, kuten ennakkomaksun mahdollisuutta tai käyttäytymisperusteisia optioita, on pidettävä optioiden itsenäisinä positioina laskettaessa markkinariskiä koskevia omien varojen vaatimuksia.

Tätä lukua sovellettaessa instrumentteja, joiden kassavirrat voidaan kirjata kohde-etuuden nimellismäärän lineaarisena funktiona, on pidettävä instrumentteina, joihin ei liity valinnaisuutta.

▼M12

3. Poiketen siitä, mitä 2 kohdan b alakohdassa säädetään, laitos voi halutessaan soveltaa niiden instrumenttien, joihin ei liity valinnaisuutta, kaikkiin positioihin 1 kohdan a ja c alakohdassa tarkoitettuja omien varojen vaatimuksia.

Laitoksen, joka päättää käyttää ensimmäisessä alakohdassa säädettyä menetelmää, on ilmoitettava siitä toimivaltaiselle viranomaiselleen vähintään kolme kuukautta ennen ensimmäistä käyttöä. Näiden kolmen kuukauden kuluttua ja jos toimivaltainen viranomainen ei ole esittänyt vastustustaan, laitos voi käyttää tätä menetelmää, kunnes toimivaltainen viranomainen ilmoittaa laitokselle, ettei sillä ole enää lupaa käyttää sitä.

Laitoksen, joka päättää lopettaa ensimmäisessä alakohdassa säädetyn menetelmän käyttämisen, on ilmoitettava siitä toimivaltaiselle viranomaiselleen vähintään kolme kuukautta ennen käytön lopettamista. Laitos voi luopua menetelmän soveltamisesta, ellei toimivaltainen viranomainen ole esittänyt vastustustaan kyseisen kolmen kuukauden jakson aikana.

▼M8

325 f artikla

Delta- ja vegariskejä koskevat omien varojen vaatimukset

1. Laitosten on sovellettava 3 jakson 1 alajaksossa kuvattuja delta- ja vegariskitekijöitä, kun ne laskevat delta- ja vegariskejä koskevia omien varojen vaatimuksia.

2. Laitosten on sovellettava 3–8 kohdassa säädettyä menettelyä, kun ne laskevat delta- ja vegariskejä koskevia omien varojen vaatimuksia.

▼M8

3. Kaikkien delta- ja vegariskejä koskevissa omien varojen vaatimuksissa huomioon otettavien instrumenttien herkkyys kullekin sovellettavalle delta- ja vegariskitekijälle tietyssä riskiluokassa on laskettava kunkin riskiluokan osalta käyttäen 3 jakson 2 alajaksossa olevia vastaavia kaavoja. Jos instrumentin arvo riippuu useasta riskitekijästä, herkkyys on määritettävä erikseen kunkin riskitekijän osalta.

4. Herkkyydet on sijoitettava kussakin riskiluokassa johonkin alaluokista b.

5. Kussakin alaluokassa b positiiviset ja negatiiviset herkkyydet samalle riskitekijälle on nettoutettava, jolloin saadaan nettoherkkyydet (s_k) alaluokan kullekin riskitekijälle k.

6. Nettoherkkyydet kullekin riskitekijälle kussakin alaluokassa on kerrottava vastaavilla 6 jaksossa säädetyillä riskipainoilla, jolloin saadaan painotetut herkkyydet kullekin riskitekijälle kyseisessä alaluokassa seuraavan kaavan mukaisesti:

$$WS_k = RW_k \cdot s_k$$

jossa:

WS_k = painotetut herkkyydet;

RW_k = riskipainot; ja

s_k = riskitekijä.

7. Painotetut herkkyydet eri riskitekijöille kussakin alaluokassa on laskettava yhteen käyttäen seuraavaa kaavaa, jossa neliöjuurifunktiossa olevan määrän alarajana on nolla, jolloin saadaan alaluokkakohtainen herkkyys (K_b). Samassa alaluokassa (ρ_{kl}) olevien painotettujen herkkyyksien osalta on käytettävä vastaavia 6 jaksossa säädettyjä korrelaatioita.

$$K_b = \sqrt{\sum_k WS_k^2 + \sum_k \sum_{k \neq l} \rho_{kl} WS_k WS_l}$$

jossa:

K_b = alaluokkakohtainen herkkyys; ja

WS = painotetut herkkyydet.

8. Alaluokkakohtainen herkkyys on laskettava riskiluokan kunkin alaluokan osalta 5, 6 ja 7 kohdan mukaisesti. Kun alaluokkakohtainen herkkyys on laskettu kaikkien alaluokkien osalta, painotetut herkkyydet kaikkien alaluokkien kaikille riskitekijöille on laskettava yhteen seuraavan kaavan mukaisesti, jossa eri alaluokissa olevien painotettujen herkkyyksien osalta on käytettävä vastaavia 6 jaksossa olevia korrelaatioita γ_{bc}, jolloin saadaan riskiluokkakohtainen delta- tai vegariskejä koskeva omien varojen vaatimus:

$$\text{Riskiluokkakohtainen delta – tai vegariskejä koskeva omien varojen vaatimus} = \sqrt{\sum_b K_b^2 + \sum_b \sum_{c \neq b} \gamma_{bc} S_b S_c}$$

▼M8

jossa:

▼C7

S_b = Σ_k WS_k kaikille riskitekijöille alaluokassa b ja S_c = Σ_k WS_k kaikille riskitekijöille alaluokassa c; jos kaikki kyseiset S_b:n ja S_c:n arvot tuottavat negatiivisen luvun laskettaessa $\sum_b K_b^2 + \sum_b \sum_{c \neq b} \gamma_{bc} S_b S_c$:n kokonaissummaa, laitoksen on laskettava riskiluokkakohtaiset delta- tai vegariskejä koskevat omien varojen vaatimukset käyttäen vaihtoehtoista eritelmää, jossa

S_b = max [min (Σ_k WS_k, K_b), – K_b]kaikille riskitekijöille alaluokassa b ja

S_c = Σ_k WS_k kaikille riskitekijöille alaluokassa c.

▼M8

Riskiluokkakohtaiset deltaa tai vegaa koskevat omien varojen vaatimukset on laskettava kullekin riskiluokalle 1–8 kohdan mukaisesti.

▼M12

325 g artikla

Kaarevuusriskiä koskevat omien varojen vaatimukset

1. Laitosten on tehtävä 2 kohdassa säädetyt laskelmat niiden instrumenttien, joihin sovelletaan kaarevuusriskiä koskevaa omien varojen vaatimusta, kaikkien riskitekijöiden osalta lukuun ottamatta 3 kohdassa tarkoitettuja riskitekijöitä.

Laitosten on tehtävä tiettyä riskitekijää koskevat laskelmat nettoperusteisesti kaikkien niiden instrumenttien positioiden osalta, joihin sovelletaan kaarevuusriskiä koskevaa omien varojen vaatimusta ja joihin sisältyy kyseinen riskitekijä.

2. Laitosten on laskettava yhteen tai useampaan 1 kohdassa tarkoitettuun instrumenttiin sisältyvälle tietylle riskitekijälle k kyseisen riskitekijän nouseva nettomääräinen kaarevuusriskipositio (CVR_k^+) ja kyseisen riskitekijän laskeva nettomääräinen kaarevuusriskipositio (CVR_k^-) seuraavasti:

$$CVR_k^+ = -\sum_i CVR_{ik}^+$$

$$CVR_k^- = -\sum_i CVR_{ik}^-$$

$$CVR_{ik}^+ = V_i\left(x_k^{RW(Curvature)^+}\right) - V_i(x_k) - RW_k^{Curvature} \times s_{ik}$$

$$CVR_{ik}^- = V_i\left(x_k^{RW(Curvature)^-}\right) - V_i(x_k) + RW_k^{Curvature} \times s_{ik}$$

▼**M12**

jossa:

i = indeksi, joka kuvaa kaikkia 1 kohdassa tarkoitettujen instrumenttien positioita, riskikerroin k mukaan luettuna;

x_k = riskitekijän k nykyinen arvo;

$V_i\ (x_k)$ = instrumentin i arvo, joka on arvioitu laitoksen hinnoittelumallin avulla riskitekijän k nykyisen arvon perusteella;

$V_i\left(x_k^{RW(Curvature)^+}\right)$ = instrumentin i arvo, joka on arvioitu laitoksen hinnoittelumallin avulla riskitekijän k arvon nousun perusteella;

$V_i\left(x_k^{RW(Curvature)^-}\right)$ = instrumentin i arvo, joka on arvioitu laitoksen hinnoittelumallin avulla riskitekijän k arvon laskun perusteella;

$RW_k^{Curvature}$ = 6 jakson mukaisesti määritetty riskitekijään k sovellettava riskipaino;

s_{ik} = instrumentin i deltaherkkyys riskitekijän k osalta laskettuna 325 r artiklan mukaisesti.

3. Poiketen siitä, mitä 2 kohdassa säädetään, laitosten on tehtävä 6 kohdassa säädetyt laskelmat yleisen korkoriskin (GIRR), luottomarginaaliriskin (CSR) ja hyödykeriskin luokkiin kuuluvien riskitekijöiden käyrien osalta koko käyrän tasolla eikä kunkin käyrään kuuluvan riskitekijän tasolla.

Jos 2 kohdassa tarkoitettua laskentaa tehtäessä x_k on sellaisten riskitekijöiden käyrä, jotka on luokiteltu yleisen korkoriskin, luottomarginaaliriskin ja hyödykeriskin luokkiin, s_{ik} on käyrän riskitekijään liittyvien deltaherkkyyksien summa käyrän kaikilla maturiteeteilla.

4. Määrittääkseen kaarevuusriskiä koskevan omien varojen vaatimuksen alaluokkatasolla laitosten on laskettava yhteen seuraavan kaavan mukaisesti kaikkien kyseiseen alaluokkaan 3 jakson 1 alajakson mukaisesti osoitettujen riskitekijöiden 2 kohdan mukaisesti lasketut nousevat ja laskevat nettomääräiset kaarevuusriskipositiot:

$$K_b = \begin{cases} max(K_b^+, K_b^-), \text{where } K_b^+ \neq K_b^- \\ K_b^+, \text{where } K_b^+ = K_b^- \text{ and } \sum_k CVR_k^+ > \sum_k CVR_k^- \\ K_b^-, \text{otherwise} \end{cases}$$

jossa:

b = indeksi, joka kuvaa tietyn riskiluokan alaluokkaa;

K_b = kaarevuusriskiä koskeva omien varojen vaatimus alaluokassa b;

▼**M12**

$$K_b^+ = \sqrt{max\left(0, \sum_k max(CVR_k^+, 0)^2 + \sum_{l \neq k} \sum_k p_{kl}\, CVR_k^+ CVR_l^+ \psi(CVR_k^+, CVR_l^+)\right)};$$

$$K_b^- = \sqrt{max\left(0, \sum_k max(CVR_k^-, 0)^2 + \sum_{l \neq k} \sum_k p_{kl}\, CVR_k^- CVR_l^- \psi(CVR_k^-, CVR_l^-)\right)};$$

$$\psi(x, y) = \begin{cases} 0, \text{where } x < 0 \text{ and } y < 0 \\ 1, \text{otherwise} \end{cases};$$

p_{kl} = riskitekijöiden k ja l väliset korrelaatiot samassa alaluokassa 6 jakson mukaisesti;

k, l = indeksit, jotka kuvaavat kaikkia 1 kohdassa tarkoitettujen instrumenttien riskitekijöitä, jotka kuuluvat alaluokkaan b;

(CVR_k^+) = nouseva nettomääräinen kaarevuusriskipositio;

(CVR_k^-) = laskeva nettomääräinen kaarevuusriskipositio;

5. Poiketen siitä, mitä 4 kohdassa säädetään, 325 ah artiklan alaluokan 18, 325 ak artiklan alaluokan 18, 325 am artiklan alaluokan 25 ja 325 ap artiklan alaluokan 11 kaarevuusriskiä koskevat omien varojen vaatimukset alaluokkatasolla on määritettävä seuraavaa kaavaa käyttäen:

$$K_b = max\left(\sum_k max(CVR_k^+, 0), \sum_k max(CVR_k^-, 0)\right)$$

6. Laitosten on laskettava riskiluokkakohtaiset kaarevuusriskiä koskevat omien varojen vaatimukset (*RCCR*) laskemalla yhteen kaikki kaarevuusriskiä koskevat alaluokkakohtaiset omien varojen vaatimukset tietyssä riskiluokassa seuraavasti:

$$RCCR = \sqrt{max\left(0, \sum_b K_b^2 + \sum_{c \neq b} \sum_b \gamma_{bc} S_b S_c \psi(S_b, S_c)\right)}$$

jossa:

b, c = indeksit, jotka kuvaavat kaikkia alaluokkia tietyssä riskiluokassa, joka vastaa 1 kohdassa tarkoitettuja instrumentteja;

K_b = kaarevuusriskiä koskeva omien varojen vaatimus alaluokassa b;

$$S_b = \begin{cases} \sum_k CVR_k^+, \text{ where } K_b = K_b^+ \text{ in accordance with paragraph 4} \\ \sum_k CVR_k^-, \text{ otherwise} \end{cases};$$

$$\psi(x, y) = \begin{cases} 0, \text{where } x < 0 \text{ and } y < 0 \\ 1, \text{otherwise} \end{cases};$$

γ_{bc} = 6 jaksossa esitetyt alaluokkien b ja c väliset korrelaatiot eri alaluokissa.

▼M12

7. Kaarevuusriskiä koskeva omien varojen vaatimus on riskiluokkakohtaisten kaarevuusriskiä koskevien omien varojen vaatimusten summa, joka lasketaan 6 kohdan mukaisesti kaikkien niiden riskiluokkien osalta, joihin vähintään yksi 1 kohdassa tarkoitettujen instrumenttien riskitekijä kuuluu.

▼M8

325 h artikla

Riskiluokkakohtaisten delta-, vega- ja kaarevuusriskejä koskevien omien varojen vaatimusten yhteenlaskenta

1. Laitosten on laskettava yhteen riskiluokkakohtaiset delta-, vega- ja kaarevuusriskejä koskevat omien varojen vaatimukset 2, 3 ja 4 kohdassa säädetyn menetelmän mukaisesti.

2. Edellä 325 f ja 325 g artiklassa kuvattu riskiluokkakohtaisten delta-, vega- ja kaarevuusriskejä koskevien omien varojen vaatimusten laskenta on suoritettava kolme kertaa kutakin riskiluokkaa kohti käyttäen joka kerralla eri korrelaatioparametrien ρ_{kl} joukkoa (alaluokkaan kuuluvien riskitekijöiden välinen korrelaatio) ja γ_{bc} (alaluokkien välinen korrelaatio riskiluokan sisällä). Kukin näistä kolmesta joukosta vastaa erilaista skenaariota seuraavasti:

a) keskikokoisten korrelaatioiden skenaario, jossa korrelaatioparametrit ρ_{kl} ja γ_{bc} säilyvät muuttumattomina 6 jaksossa esitettyihin nähden;

b) suurten korrelaatioiden skenaario, jossa 6 jaksossa esitetyt korrelaatioparametrit ρ_{kl} ja γ_{bc} kerrotaan yhdenmukaisesti luvulla 1,25, ja parametreihin ρ_{kl} ja γ_{bc} sovelletaan 100 prosentin kattoa;

▼M12

c) pienten korrelaatioiden skenaario, jossa 6 jaksossa määritetyt korrelaatioparametrit ρ_{kl} ja γ_{bc} korvataan laskentakaavoilla $\rho_{kl}^{low} = max(2 \cdot \rho_{kl} - 100\%;\ 75\% \cdot \rho_{kl})$ ja $\gamma_{bc}^{low} = max(2 \cdot \gamma_{bc} - 100\%; 75\% \cdot \gamma_{bc})$.

▼M8

3. Laitosten on laskettava yhteen kunkin skenaarion osalta riskiluokkakohtaiset delta-, vega- ja kaarevuusriskejä koskevat omien varojen vaatimukset kolmen skenaariokohtaisen omien varojen vaatimuksen määrittämiseksi.

4. Herkkyysperusteisen menetelmän mukainen omien varojen vaatimus on 3 kohdassa tarkoitetuista kolmesta skenaariokohtaisesta omien varojen vaatimuksesta korkein.

▼M12

325 i artikla

Indeksi-instrumenttien ja muiden usean kohde-etuuden instrumenttien kohtelu

1. Laitosten on sovellettava läpikatsomisperiaatetta indeksi-instrumentteihin ja muihin usean kohde-etuuden instrumentteihin seuraavasti:

▼M12

a) delta- ja kaarevuusriskiä koskevien omien varojen vaatimusten laskemiseksi laitosten on katsottava, että niillä on yksittäisiä positioita suoraan indeksin tai muiden usean kohde-etuuden instrumenttien kohde-etuutena olevissa osatekijöissä, lukuun ottamatta positiota indeksissä, joka sisältyy vaihtoehtoiseen korrelaatiokaupankäyntisalkkuun, jolloin niiden on laskettava yksi herkkyys indeksille;

b) laitokset voivat nettouttaa keskenään herkkyydet indeksi-instrumentin tai muun usean kohde-etuuden instrumentin tietyn osatekijän riskitekijälle ja herkkyydet yhden kohteen (single name) instrumenttien saman osatekijän samalle riskitekijälle, lukuun ottamatta vaihtoehtoiseen korrelaatiokaupankäyntisalkkuun sisältyviä positioita;

c) vegariskiä koskevien omien varojen vaatimusten laskemiseksi laitokset voivat joko katsoa, että niillä on suoraan yksittäisiä positioita indeksi-instrumentin tai muun usean kohde-etuuden instrumentin kohde-etuutena olevissa osatekijöissä, tai laskea yhden herkkyyden kyseisen instrumentin kohde-etuudelle. Viimeksi mainitussa tapauksessa laitosten on osoitettava kyseinen yksi herkkyys asianmukaiseen 6 jakson 1 alajaksossa säädettyyn alaluokkaan seuraavasti:

i) jos, ottaen huomioon kyseisen indeksin painotukset, yli 75 prosenttia indeksin osatekijöistä sijoitettaisiin samaan alaluokkaan, laitosten on osoitettava herkkyys tähän alaluokkaan ja kohdeltava sitä yhteen kohteeseen liittyvänä herkkyytenä kyseisessä alaluokassa;

ii) kaikissa muissa tapauksissa laitosten on osoitettava herkkyys kyseiseen indeksialaluokkaan.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdan a alakohdassa säädetään, laitokset voivat laskea yhden herkkyyden positiolle listatussa osake- tai luottoindeksissä delta- ja kaarevuusriskejä koskevien omien varojen vaatimusten laskemiseksi edellyttäen, että listattu osake- tai luottoindeksi täyttää 3 kohdassa vahvistetut edellytykset. Siinä tapauksessa laitosten on osoitettava kyseinen yksi herkkyys asianmukaiseen 6 jakson 1 alajaksossa säädettyyn alaluokkaan seuraavasti:

a) jos, ottaen huomioon kyseisen listatun indeksin painotukset, yli 75 prosenttia listatun indeksin osatekijöistä sijoitettaisiin samaan alaluokkaan, kyseinen herkkyys on osoitettava tähän alaluokkaan ja sitä on kohdeltava yhteen kohteeseen liittyvänä herkkyytenä tässä alaluokassa;

b) kaikissa muissa tapauksissa laitosten on osoitettava herkkyys kyseiseen listatun indeksin alaluokkaan.

3. Laitokset voivat soveltaa 2 kohdassa säädettyä menetelmää sellaisiin instrumentteihin, jotka perustuvat listattuun osake- tai luottoindeksiin, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) listatun indeksin osatekijät ja niiden painotukset kyseisessä indeksissä ovat tiedossa;

b) listatussa indeksissä on vähintään 20 osatekijää;

c) mikään kyseiseen listattuun indeksiin sisältyvä yksittäinen osatekijä ei muodosta yli 25:tä prosenttia kyseisen indeksin kokonaismarkkina-arvosta;

▼M12

d) mikään ryhmä, joka muodostaa yhden kymmenesosan listatun indeksin osatekijöiden kokonaismäärästä, lähimpään kokonaislukuun pyöristettynä, ei muodosta yli 60:tä prosenttia kyseisen indeksin kokonaismarkkina-arvosta;

e) listatun indeksin kaikkien osatekijöiden yhteenlaskettu markkina-arvo on vähintään 40 miljardia euroa.

4. Laitoksen on käytettävä johdonmukaisesti koko ajan ainoastaan 1 kohdassa säädettyä menetelmää tai 2 kohdassa säädettyä menetelmää kaikkien sellaisten instrumenttien osalta, jotka perustuvat 3 kohdassa säädetyt edellytykset täyttävään listattuun osake- tai luottoindeksiin. Laitoksen on pyydettävä toimivaltaiselta viranomaiselta etukäteen lupaa ennen siirtymistä yhdestä menetelmästä toiseen.

5. Indeksi-instrumentin tai muun usean kohde-etuuden instrumentin osalta delta- ja kaarevuusriskien laskennassa käytettävien herkkyysarvojen on oltava johdonmukaisia riippumatta kyseiseen instrumenttiin sovellettavasta menetelmästä.

6. Indeksi-instrumentteihin tai usean kohde-etuuden instrumentteihin, joihin liittyy 325 u artiklan 5 kohdassa tarkoitettuja muita jäännösriskejä, sovelletaan 4 jaksossa tarkoitettua jäännösriskiä koskevaa korotusta.

325 j artikla

Yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavien yritysten kohtelu

▼M17

1. Laitoksen on laskettava yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavassa yrityksessä (CIU) olevan position markkinariskiä koskevat omien varojen vaatimukset käyttäen yhtä seuraavista menetelmistä:

a) laitoksen, joka täyttää 104 artiklan 8 kohdan a alakohdassa säädetyn edellytyksen, on laskettava kyseisen position markkinariskiä koskevat omien varojen vaatimukset tarkastelemalla CIU:n kohde-etuutena olevia positioita kuukausittain ikään kuin kyseiset positiot olisivat suoraan laitoksen hallussa;

b) laitoksen, joka täyttää 104 artiklan 8 kohdan b alakohdassa säädetyn edellytyksen, on laskettava kyseisen position markkinariskiä koskevat omien varojen vaatimukset käyttämällä jompaakumpaa seuraavista menetelmistä:

   i) sen on pidettävä CIU:ssa olevaa positiota yhtenä osakepositiona, joka on osoitettu 325 ap artiklan 1 kohdan taulukossa 8 olevaan alaluokkaan ”muu toimiala”;

   ii) sen on otettava huomioon CIU:n toimeksiantoon ja asiaankuuluvaan lainsäädäntöön sisältyvät rajoitukset.

Tämän kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdan ii alakohdassa tarkoitettua laskentaa varten laitos voi laskea CIU:ssa olevien johdannaispositioiden vastapuoliriskiä koskevat omien varojen vaatimukset ja vastuun arvonoikaisuriskiä koskevat omien varojen vaatimukset käyttäen 132 a artiklan 3 kohdassa säädettyä yksinkertaistettua menetelmää.

▼M17

1 a. Tämän artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettuja menetelmiä sovellettaessa laitoksen on

a) sovellettava 5 jaksossa säädettyjä maksukyvyttömyysriskiä koskevia omien varojen vaatimuksia ja 4 jaksossa säädettyä jäännösriskiä koskevaa korotusta CIU:ssa olevaan positioon, jos kyseisen CIU:n toimeksianto sallii sen sijoittaa vastuisiin, joihin kyseisiä omien varojen vaatimuksia sovelletaan; käytettäessä tämän artiklan 1 kohdan b alakohdan i alakohdassa tarkoitettua menetelmää laitoksen on pidettävä CIU:ssa olevaa positiota yhtenä luokittelemattomana osakepositiona, joka on osoitettu 325 y artiklan 1 kohdan taulukossa 2 olevaan alaluokkaan ”luokittelemattomat”; ja

b) käytettävä saman CIU:n kaikkien positioiden osalta samaa menetelmää tämän artiklan 1 kohdan b alakohdassa säädetyistä menetelmistä omien varojen vaatimusten laskemiseen itsenäisesti erillisenä salkkuna.

▼M12

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, jos laitoksella on CIU:ssa positio, joka seuraa indeksiviitearvoa siten, että CIU:n ja seuratun indeksiviitearvon välinen vuotuinen tuottoero viimeksi kuluneiden 12 kuukauden jakson aikana on alle 1 prosenttia absoluuttisesti mitattuna huomioimatta maksuja ja palkkioita, laitos voi kohdella kyseistä positiota seuratussa indeksiviitearvossa olevana positiona. Laitoksen on tarkistettava tämän edellytyksen täyttyminen, kun laitos ottaa position, ja sen jälkeen vähintään kerran vuodessa.

Jos viimeksi kuluneiden 12 kuukauden tietoja ei ole kokonaisuudessaan saatavilla, laitos voi toimivaltaisen viranomaisensa luvalla käyttää vuotuista tuottoeroa ajanjaksolta, joka on lyhyempi kuin 12 kuukautta.

▼M17

3. Laitos voi käyttää 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettujen menetelmien yhdistelmää CIU:ssa oleviin positioihinsa. Laitoksen on kuitenkin käytettävä vain yhtä näistä menetelmistä kaikkiin samassa CIU:ssa oleviin positioihin.

4. Sovellettaessa tämän artiklan 1 kohdan b alakohdan ii alakohtaa laitoksen on laskettava markkinariskiä koskevat omien varojen vaatimukset määrittämällä hypoteettinen CIU:n salkku, johon sovelletaan 325 c artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti korkeimpia omien varojen vaatimuksia CIU:n toimeksiannon tai asiaankuuluvan lainsäädännön perusteella, tarvittaessa vivutuksen enimmäismäärä huomioon ottaen.

Laitoksen on käytettävä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua hypoteettista salkkua tapauksen mukaan 5 jaksossa säädettyjen maksukyvyttömyysriskiä koskevien omien varojen vaatimusten ja 4 jaksossa säädetyn jäännösriskiä koskevan korotuksen laskemiseen CIU:ssa olevaan positioon.

Toimivaltaisen viranomaisen on hyväksyttävä menetelmä, jonka laitos on kehittänyt määrittääkseen hypoteettiset salkut kaikille CIU:issa oleville positioille, joihin ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja laskelmia käytetään.

▼M17

5. Laitos voi käyttää 1 kohdan a tai b alakohdassa tarkoitettuja menetelmiä ainoastaan siinä tapauksessa, että CIU täyttää kaikki 132 artiklan 3 kohdassa asetetut ehdot. Jos CIU ei täytä kaikkia 132 artiklan 3 kohdassa asetettuja ehtoja, laitoksen on osoitettava sen positiot kyseisessä CIU:ssa kaupankäynnin ulkopuolisiin eriin.

6. Laskeakseen CIU:n position markkinariskiä koskevat omien varojen vaatimukset 1 kohdan a alakohdassa säädetyn menetelmän mukaisesti laitokset voivat käyttää kolmatta osapuolta tällaisen laskennan suorittamiseen sillä edellytyksellä, että kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) kolmas osapuoli on jokin seuraavista:

   i) CIU:n säilytysyhteisönä toimiva laitos tai säilytysyhteisönä toimiva rahoituslaitos edellyttäen, että CIU sijoittaa yksinomaan arvopapereihin ja säilyttää kaikkia arvopapereita kyseisessä säilytysyhteisönä toimivassa laitoksessa tai säilytysyhteisönä toimivassa rahoituslaitoksessa;

   ii) tämän alakohdan i alakohdan soveltamisalan ulkopuolelle jäävien CIU:iden osalta CIU:n rahastoyhtiö edellyttäen, että kyseinen CIU:n rahastoyhtiö täyttää 132 artiklan 3 kohdan a alakohdassa säädetyt kriteerit;

   iii) kolmantena osapuolena oleva myyjä edellyttäen, että tämän alakohdan i tai ii alakohdassa tarkoitetut kolmannet osapuolet tai muu tällainen kolmantena osapuolena toimiva myyjä toimittavat tai laskevat tiedot tai riskimittarit;

b) kolmas osapuoli toimittaa laitokselle tiedot tai riskimittarit, joiden avulla voidaan laskea CIU:n position markkinariskiä koskeva omien varojen vaatimus tämän artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetun menetelmän mukaisesti;

c) laitoksen ulkopuolinen tilintarkastaja on vahvistanut tämän kohdan b alakohdassa tarkoitettujen kolmannen osapuolen toimittamien tietojen tai riskimittareiden asianmukaisuuden, ja laitoksen toimivaltaisella viranomaisella on pyydettäessä rajoittamaton pääsy kyseisiin tietoihin tai riskimittareihin.

7. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään tekniset osatekijät menetelmälle, jolla määritetään hypoteettiset salkut 4 kohdassa säädetyn menetelmän soveltamiseksi, mukaan lukien tapa, jolla laitosten on tarvittaessa otettava huomioon vivutuksen enimmäismäärä.

EPV toimittaa kyseisten teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 10 päivänä tammikuuta 2027.

Siirretään komissiolle valta täydentää tätä asetusta hyväksymällä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

▼M8

325 k artikla

Merkintäsitoumuksia koskevat positiot

1. Laitokset voivat käyttää tässä artiklassa säädettyä menetelmää, kun ne laskevat velka- tai osakeinstrumenttien merkintäsitoumuksia koskevien positioiden markkinariskiä koskevia omien varojen vaatimuksia.

▼M8

2. Laitosten on sovellettava yhtä taulukossa 1 olevaa asianmukaista kerrointa kaikkien merkintäsitoumuksia koskevien positioiden nettoherkkyyksiin kussakin yksittäisessä liikkeeseenlaskijassa, lukuun ottamatta sellaisia positioita, jotka koskevat sellaisia viralliseen sopimukseen perustuvia merkintäsitoumuksia, joita kolmannet osapuolet ovat antaneet tai joissa alkuperäinen merkitsijä on tehnyt sopimuksen merkinnän kohteena olevien osakkeiden edelleenlunastuksesta, ja laskettava markkinariskiä koskevat omien varojen vaatimukset mukautettujen nettoherkkyyksien perusteella tässä luvussa säädetyn menetelmän mukaisesti.

Taulukko 1

Työpäivä 0	0 %
Työpäivä 1	10 %
Työpäivät 2 ja 3	25 %
Työpäivä 4	50 %
Työpäivä 5	75 %
Työpäivän 5 jälkeen	100 %

Tätä artiklaa sovellettaessa ’työpäivällä 0’ tarkoitetaan sitä työpäivää, jona laitos sitoutuu ehdoitta hyväksymään tietyn tunnetun määrän arvopapereita sovittuun hintaan.

3. Laitosten on ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille tässä artiklassa säädetyn menetelmän soveltamisesta.

3 jakso

Riskitekijöiden ja herkkyyden määritelmät

1 alajakso

Riskitekijöiden määritelmät

325 l artikla

Yleiset korkoriskitekijät

1. Kaikille yleisille korkoriskitekijöille, mukaan lukien inflaatioriski ja valuuttojen välinen korkoperusteriski, on oltava kutakin valuuttaa kohti yksi alaluokka, joka sisältää erilaisia riskitekijätyyppejä.

Koron muutoksille herkkiin instrumentteihin sovellettavia yleisiä deltakorkoriskitekijöitä ovat asianomaiset riskittömät korot kutakin valuuttaa ja kutakin seuraavaa maturiteettia kohden: 0,25 vuotta, 0,5 vuotta, 1 vuosi, 2 vuotta, 3 vuotta, 5 vuotta, 10 vuotta, 15 vuotta, 20 vuotta ja 30 vuotta. Laitosten on määritettävä pisteiden riskitekijät lineaarisen interpoloinnin avulla tai käyttämällä menetelmää, joka on johdonmukaisin niiden hinnoittelufunktioiden kanssa, joita laitoksen riippumaton riskienvalvontatoiminto käyttää markkinariskin tai voittojen ja tappioiden raportoinnissa toimivalle johdolle.

2. Laitokset saavat tiedot valuuttakohtaisista riskittömistä koroista laitoksen kaupankäyntivarastoon kuuluvista rahamarkkinainstrumenteista, joilla on alhaisin luottoriski, kuten yliyön indeksinvaihtosopimukset.

▼M8

3. Jos laitokset eivät voi soveltaa 2 kohdassa tarkoitettua menetelmää, riskittömiä korkoja koskevat tiedot perustuvat yhteen tai useampaan markkinahintojen perusteella laskettuun swap-käyrään, joita laitos käyttää positioiden markkinahintaan arvostamiseen, kuten pankkienvälisten antolainauskorkojen swap-käyriin.

Jos 2 kohdassa ja tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa kuvatut markkinahintojen perusteella laskettuja swap-käyriä koskevat tiedot eivät ole riittäviä, riskittömät korot voidaan johtaa sopivimmasta tiettyä valuuttaa koskevasta valtionjoukkolainakäyrästä.

Jos laitokset soveltavat tämän kohdan toisessa alakohdassa säädetyn menettelyn mukaisesti johdettua yleistä korkoriskiä koskevia riskitekijöitä valtionlainainstrumentteihin, valtionlainainstrumenttia ei saa vapauttaa luottomarginaaliriskiä koskevista omien varojen vaatimuksista. Jos näissä tapauksissa ei ole mahdollista erottaa riskitöntä korkoa luottomarginaalia koskevasta osatekijästä, herkkyys tälle riskitekijälle on luokiteltava sekä yleiseen korkoriskiluokkaan että luottomarginaaliriskiluokkaan.

4. Kun kyse on yleisistä korkoriskitekijöistä, kukin valuutta muodostaa erillisen alaluokan. Laitosten on osoitettava samassa alaluokassa oleville riskitekijöille, joilla on eri maturiteetit, eri riskipainot 6 jakson mukaisesti.

Laitosten on sovellettava ylimääräisiä riskitekijöitä niiden velkainstrumenttien inflaatioriskiin, joiden kassavirrat ovat funktionaalisesti inflaatioasteesta riippuvaisia. Kyseisten ylimääräisten riskitekijöiden tulee koostua yhdestä vektorista, joka muodostuu markkinahintojen perusteella lasketuista inflaatiotasoista eri maturiteeteille valuutoittain. Vektorin on sisällettävä kutakin instrumenttia kohden yhtä monta osatekijää kuin laitoksen kyseiseen instrumenttiin soveltamassa hinnoittelumallissa on muuttujina käytettäviä inflaatioasteita.

5. Laitosten on laskettava instrumentin herkkyys 4 kohdassa tarkoitetulle inflaatioriskiä koskevalle ylimääräiselle riskitekijälle instrumentin arvon muutoksena sen hinnoittelumallin mukaisesti tuloksena, joka saadaan 1 peruspisteen muutoksesta kussakin vektorin osatekijässä. Kukin valuutta muodostaa erillisen alaluokan. Kussakin alaluokassa laitosten on käsiteltävä inflaatiota yksittäisenä riskitekijänä riippumatta kunkin vektorin osatekijöiden määrästä. Laitosten on kuitattava kaikki tässä kohdassa kuvatulla tavalla lasketut herkkyydet inflaatioon alaluokan sisällä alaluokkakohtaisen yksittäisen nettoherkkyyden aikaansaamiseksi.

6. Velkainstrumentteihin, joissa suoritetaan maksuja eri valuutoissa, on myös sovellettava kyseisten valuuttojen välistä korkoperusteriskiä. Herkkyyksiin perustuvaa menetelmää sovellettaessa riskitekijöiden, joita laitosten on sovellettava, on oltava kunkin valuutan valuuttojen välinen korkoperusteriski suhteessa Yhdysvaltain dollariin tai euroon. Laitosten on laskettava valuuttojen välinen korkoperusteriski, jossa korkoperusteriski ei liity Yhdysvaltain dollariin tai euroon, joko korkoperusteriskinä suhteessa Yhdysvaltain dollariin tai korkoperusteriskinä suhteessa euroon.

Kunkin valuuttojen välisen korkoperusteriskitekijän on koostuttava yhdestä vektorista, joka muodostuu valuuttojen välisistä korkoperusteista eri maturiteeteille valuutoittain. Vektorin on sisällettävä kutakin velkainstrumenttia kohden yhtä monta osatekijää kuin laitoksen kyseiseen instrumenttiin soveltamassa hinnoittelumallissa on muuttujina käytettäviä valuuttojen välisiä korkoperusteita. Kukin valuutta muodostaa eri alaluokan.

▼**M8**

Laitosten on laskettava instrumentin herkkyys valuuttojen väliselle korkoperusteriskitekijälle instrumentin arvon muutoksena sen hinnoittelumallin mukaisesti tuloksena, joka saadaan 1 peruspisteen muutoksesta kussakin vektorin osatekijässä. Kukin valuutta muodostaa erillisen alaluokan. Kussakin alaluokassa on oltava kaksi mahdollista erillistä riskitekijää: euroon perustuva ja Yhdysvaltain dollariin perustuva, riippumatta kussakin valuuttojen välisessä korkoperustevektorissa olevien osatekijöiden määrästä. Yhtä alaluokkaa kohti voi olla enintään kaksi nettoherkkyyttä.

7. Yleisillä vega-korkoriskitekijöillä, joita sovelletaan optioihin, joilla on yleiseen korkotasoon herkästi reagoivia kohde-etuuksia, tarkoitetaan 2 ja 3 kohdassa tarkoitettujen asianomaisten riskittömien korkojen implisiittisiä volatiliteetteja, jotka on osoitettava alaluokkiin valuutan perusteella ja jaoteltava seuraaviin maturiteetteihin kussakin alaluokassa: 0,5 vuotta, 1 vuosi, 3 vuotta, 5 vuotta, 10 vuotta. Kutakin valuuttaa kohti on oltava yksi alaluokka.

Sovellettaessa nettoutusta laitosten on pidettävä implisiittisiä volatiliteetteja, jotka liittyvät samoihin riskittömiin korkoihin ja jotka jaotellaan samoihin maturiteetteihin, osana samaa riskitekijää.

Kun laitokset jaottelevat implisiittisiä volatiliteetteja tässä kohdassa tarkoitettuihin maturiteetteihin, sovelletaan seuraavia vaatimuksia:

a) kun option maturiteetti vastaa kohde-etuuden maturiteettia, on otettava huomioon yksittäinen riskitekijä, joka on jaoteltava kyseiseen maturiteettiin;

b) kun option maturiteetti on lyhyempi kuin kohde-etuuden maturiteetti, on otettava huomioon seuraavat riskitekijät:

   i) ensimmäinen riskitekijä on jaoteltava option maturiteettiin;

   ii) toinen riskitekijä on jaoteltava option kohde-etuuden jäljellä olevaan maturiteettiin option erääntymispäivänä.

8. Yleiset kaarevuuskorkoriskitekijät, joita laitosten on sovellettava, koostuvat yhdestä riskittömien korkojen vektorista, joka edustaa erityistä riskittömien korkojen tuottokäyrää, kutakin valuuttaa kohti. Kukin valuutta muodostaa eri alaluokan. Vektorin on sisällettävä kutakin instrumenttia kohden yhtä monta osatekijää kuin laitoksen kyseiseen instrumenttiin soveltamassa hinnoittelumallissa on muuttujina käytettäviä erilaisia riskittömien korkojen maturiteetteja.

9. Laitosten on laskettava instrumentin herkkyys kullekin riskitekijälle, jota käytetään kaarevuusriskikaavassa, 325 g artiklan mukaisesti. Kaarevuusriskiä sovellettaessa laitosten on otettava huomioon vektorit, jotka vastaavat eri tuottokäyriä ja joilla on eri määrä osatekijöitä kuin samalla riskitekijällä, edellyttäen, että kyseiset vektorit vastaavat samaa valuuttaa. Laitosten on kuitattava samaan riskitekijään kohdistuvat herkkyydet. Kutakin alaluokkaa varten on vain yksi nettoherkkyys.

Inflaatioriskiä ja valuuttojen välistä korkoperusteriskiä varten ei ole kaarevuusriskiä koskevia omien varojen vaatimuksia.

▼M8

325 m artikla

Luottomarginaaliriskitekijät muuta kuin arvopaperistamista varten

1. Ne deltaluottomarginaaliriskitekijät, joita laitosten on sovellettava muihin kuin arvopaperistamisinstrumentteihin, jotka reagoivat herkästi luottomarginaaliin, ovat kyseisten instrumenttien liikkeeseenlaskijoiden luottomarginaalin tasoja, jotka määritetään asianmukaisten velkainstrumenttien ja luottoriskinvaihtosopimusten perusteella ja jaotellaan kuhunkin seuraavista maturiteeteista: 0,5 vuotta, 1 vuosi, 3 vuotta, 5 vuotta, 10 vuotta. Laitosten on sovellettava yhtä riskitekijää kutakin liikkeeseenlaskijaa ja maturiteettia kohti riippumatta siitä, onko kyseiset luottomarginaalin tasot johdettu velkainstrumenteista tai luottoriskinvaihtosopimuksista. Alaluokat ovat 6 jaksossa tarkoitettuja luokkia ja kussakin alaluokassa on oltava kaikki asianomaiselle toimialalle luokitellut riskitekijät.

2. Ne vega-luottomarginaaliriskitekijät, joita laitosten on sovellettava optioihin, joilla on luottomarginaaliin herkästi reagoivia muita kuin arvopaperistettuja kohde-etuuksia, ovat kohde-etuuden liikkeeseenlaskijan luottomarginaalin tasojen implisiittisiä volatiliteetteja, jotka on johdettu 1 kohdassa säädetyllä tavalla ja jotka on jaoteltava seuraaviin maturiteetteihin sen option maturiteetin mukaisesti, johon sovelletaan omien varojen vaatimuksia: 0,5 vuotta, 1 vuosi, 3 vuotta, 5 vuotta, 10 vuotta. On käytettävä samoja alaluokkia kuin niitä, joita käytettiin muuta kuin arvopaperistamista varten olevan delta-luottomarginaaliriskin yhteydessä.

3. Kaarevuusluottomarginaaliriskitekijät, joita laitosten on sovellettava muihin kuin arvopaperistamisinstrumentteihin, koostuvat erityisen liikkeeseenlaskijan luottomarginaalikäyrää edustavasta luottomarginaalien tason yhdestä vektorista. Vektorin on sisällettävä kutakin instrumenttia kohden yhtä monta osatekijää kuin laitoksen kyseiseen instrumenttiin soveltamassa hinnoittelumallissa on muuttujina käytettäviä erilaisia luottomarginaalien tasojen maturiteetteja. On käytettävä samoja alaluokkia kuin niitä, joita käytettiin muuta kuin arvopaperistamista varten olevan deltaluottomarginaaliriskin yhteydessä.

4. Laitosten on laskettava instrumentin herkkyys kullekin riskitekijälle, jota käytetään kaarevuusriskikaavassa, 325 g artiklan mukaisesti. Kaarevuusriskiä sovellettaessa laitosten on otettava huomioon vektorit, jotka määritetään asianmukaisten velkainstrumenttien tai luottoriskinvaihtosopimusten perusteella ja joilla on eri määrä osatekijöitä kuin samalla riskitekijällä edellyttäen, että kyseiset vektorit vastaavat samaa liikkeeseenlaskijaa.

325 n artikla

Luottomarginaaliriskitekijät arvopaperistamista varten

1. Laitosten on sovellettava 3 kohdassa tarkoitettuja luottomarginaaliriskitekijöitä vaihtoehtoiseen korrelaatiokaupankäyntisalkkuun kuuluviin arvopaperistamispositioihin 325 artiklan 6, 7 ja 8 kohdassa tarkoitetulla tavalla.

Laitosten on sovellettava 5 kohdassa tarkoitettuja luottomarginaaliriskitekijöitä arvopaperistamispositioihin, jotka eivät kuulu vaihtoehtoiseen korrelaatiokaupankäyntisalkkuun 325 artiklan 6, 7 ja 8 kohdassa tarkoitetulla tavalla.

2. Ne alaluokat, joita sovelletaan vaihtoehtoiseen korrelaatiokaupankäyntisalkkuun kuuluvien arvopaperistamisten luottomarginaaliriskiin, ovat samat kuin joita sovelletaan 6 jaksossa tarkoitettuun muun kuin arvopaperistamisen luottomarginaaliriskiin.

▼M8

Ne alaluokat, joita sovelletaan muiden kuin vaihtoehtoiseen korrelaatiokaupankäyntisalkkuun kuuluvien arvopaperistamisten luottomarginaaliriskiin, koskevat nimenomaisesti 6 jaksossa tarkoitettua kyseistä riskiluokkaa.

3. Ne luottomarginaaliriskitekijät, joita laitosten on sovellettava vaihtoehtoiseen korrelaatiokaupankäyntisalkkuun kuuluviin arvopaperistamispositioihin, ovat seuraavat:

a) deltariskitekijöitä ovat arvopaperistamisposition kohde-etuuteen liittyvän vastuun liikkeeseenlaskijoiden asianomaiset luottomarginaalien tasot, jotka määritetään asianomaisten velkainstrumenttien ja luottoriskinvaihtosopimusten perusteella ja kullekin seuraavista maturiteeteista: 0,5 vuotta, 1 vuosi, 3 vuotta, 5 vuotta, 10 vuotta.

b) ne vegariskitekijät, joita sovelletaan optioihin, joiden kohde-etuuksina on vaihtoehtoiseen korrelaatiokaupankäyntisalkkuun kuuluvia arvopaperistamispositioita, ovat arvopaperistamisposition kohde-etuuteen liittyvän vastuun liikkeeseenlaskijoiden luottomarginaalien implisiittisiä volatiliteetteja, jotka määritetään tämän kohdan a alakohdassa tarkoitetulla tavalla ja jotka on jaoteltava seuraaviin maturiteetteihin sen vastaavan option maturiteetin mukaisesti, johon sovelletaan omien varojen vaatimuksia: 0,5 vuotta, 1 vuosi, 3 vuotta, 5 vuotta, 10 vuotta.

c) kaarevuusriskitekijät ovat arvopaperistamisposition kohde-etuuteen liittyvän vastuun liikkeeseenlaskijoiden luottomarginaalin asianomaisia tuottokäyriä, jotka ilmaistaan tämän kohdan a alakohdassa kuvatulla tavalla määritettyjen eri maturiteettien luottomarginaalien tasojen vektorina; vektorin on sisällettävä kutakin instrumenttia kohden yhtä monta osatekijää kuin laitoksen kyseiseen instrumenttiin soveltamassa hinnoittelumallissa on muuttujina käytettäviä erilaisia luottomarginaalien tasojen maturiteetteja.

4. Laitosten on laskettava arvopaperistamisposition herkkyys kullekin riskitekijälle, jota käytetään 325 g artiklassa määritetyssä kaarevuusriskikaavassa. Kaarevuusriskiä sovellettaessa laitosten on otettava huomioon vektorit, jotka määritetään asianmukaisten velkainstrumenttien tai luottoriskinvaihtosopimusten perusteella ja joilla on eri määrä osatekijöitä kuin samalla riskitekijällä edellyttäen, että kyseiset vektorit vastaavat samaa liikkeeseenlaskijaa.

5. Ne luottomarginaaliriskitekijät, joita laitosten on sovellettava muihin kuin vaihtoehtoiseen korrelaatiokaupankäyntisalkkuun kuuluviin arvopaperistamispositioihin, liittyvät etuoikeusluokan marginaaliin, eivätkä kohde-etuutena toimivien instrumenttien marginaaliin, ja ovat seuraavat:

a) deltariskitekijät ovat asianomaisia etuoikeusluokan luottomarginaalien tasoja, jotka jaotellaan seuraaviin maturiteetteihin etuoikeusluokan maturiteetin mukaisesti: 0,5 vuotta, 1 vuosi, 3 vuotta, 5 vuotta, 10 vuotta.

b) ne vegariskitekijät, joita sovelletaan optioihin, joiden kohde-etuuksina on muita kuin vaihtoehtoiseen korrelaatiokaupankäyntisalkkuun kuuluvia arvopaperistamispositioita, ovat etuoikeusluokkien luottomarginaalien implisiittisiä volatiliteetteja, jotka jaotellaan seuraaviin maturiteetteihin sen option maturiteetin mukaisesti, johon sovelletaan omien varojen vaatimuksia: 0,5 vuotta, 1 vuosi, 3 vuotta, 5 vuotta, 10 vuotta.

▼M8

c) kaarevuusriskitekijöiden on oltava samat kuin tämän kohdan a alakohdassa kuvataan; kaikkiin kyseisiin riskitekijöihin on sovellettava 6 jaksossa tarkoitettua yhteistä riskipainoa.

325 o artikla

Osakeriskitekijät

1. Kaikkien osakeriskitekijöiden alaluokat ovat 6 jaksossa tarkoitettuja luokkia.

2. Osakkeisiin liittyviä deltariskitekijöitä, joita laitosten on sovellettava, ovat kaikki osakkeiden spot-hinnat ja kaikki osakkeiden repokorot.

Osakeriskiä sovellettaessa erityinen osakkeiden repokäyrä muodostaa yksittäisen riskitekijän, joka ilmaistaan repokoron vektorina eri maturiteeteille. Vektorin on sisällettävä kutakin instrumenttia kohden yhtä monta osatekijää kuin laitoksen kyseiseen instrumenttiin soveltamassa hinnoittelumallissa on muuttujina käytettäviä erilaisia repokorkojen maturiteetteja.

Laitosten on laskettava instrumentin herkkyys osakeriskitekijälle instrumentin arvon muutoksena sen hinnoittelumallin mukaisesti tuloksena, joka saadaan 1 peruspisteen muutoksesta kussakin vektorin osatekijässä. Laitosten on kuitattava herkkyydet saman osakesidonnaisen arvopaperin repokorkoa koskevaan riskitekijään riippumatta siitä, montako osatekijää kussakin vektorissa on.

3. Ne osakkeisiin liittyvät vegariskitekijät, joita laitosten on sovellettava optioihin, joilla on osakkeisiin herkästi reagoivia kohde-etuuksia, ovat osakkeiden spot-hintojen implisiittisiä volatiliteetteja, jotka on jaoteltava seuraaviin maturiteetteihin niiden vastaavien optioiden maturiteettien mukaisesti, joihin sovelletaan omien varojen vaatimuksia: 0,5 vuotta, 1 vuosi, 3 vuotta, 5 vuotta, 10 vuotta. Osakkeiden repokoroille ei ole vegariskiä koskevia omien varojen vaatimuksia.

4. Osakkeisiin liittyvät kaarevuusriskitekijät, joita laitosten on sovellettava optioihin, joilla on osakkeisiin herkästi reagoivia kohde-etuuksia, ovat kaikki osakkeiden spot-hinnat riippumatta vastaavien optioiden maturiteetista. Osakkeiden repokoroille ei ole kaarevuusriskiä koskevia omien varojen vaatimuksia.

325 p artikla

Hyödykeriskitekijät

1. Kaikkien hyödykeriskitekijöiden alaluokat ovat 6 jaksossa tarkoitettuja luokkia.

2. Hyödykkeisiin liittyvät deltariskitekijät, joita laitosten on sovellettava instrumentteihin, jotka reagoivat herkästi hyödykkeisiin, ovat kaikki hyödykkeiden spot-hinnat hyödyketyyppiä ja kutakin seuraavaa maturiteettia kohti: 0,25 vuotta, 0,5 vuotta, 1 vuosi, 2 vuotta, 3 vuotta, 5 vuotta, 10 vuotta, 15 vuotta, 20 vuotta ja 30 vuotta. Laitokset voivat pitää kahta hyödykkeen hintaa, jotka koskevat samaa hyödyketyyppiä ja joilla on sama maturiteetti, saman riskitekijän osatekijöinä, vain silloin kun toimituspaikkaa koskevat oikeudelliset käsitteet ovat identtiset.

▼M8

3. Ne hyödykkeisiin liittyvät vegariskitekijät, joita laitosten on sovellettava optioihin, joilla on hyödykkeisiin herkästi reagoivia kohde-etuuksia, ovat hyödykkeiden hintojen hyödyketyyppikohtaisia implisiittisiä volatiliteetteja, jotka on jaoteltava seuraaviin maturiteetteihin niiden vastaavien optioiden maturiteettien mukaisesti, joihin sovelletaan omien varojen vaatimuksia: 0,5 vuotta, 1 vuosi, 3 vuotta, 5 vuotta, 10 vuotta. Laitosten on pidettävä herkkyyksiä, jotka kohdistuvat samaan hyödyketyyppiin ja jotka osoitetaan samaan maturiteettiin, yksittäisenä riskitekijänä, joka laitosten on sen jälkeen kuitattava.

4. Ne hyödykkeisiin liittyvät kaarevuusriskitekijät, joita laitosten on sovellettava optioihin, joilla on hyödykkeisiin herkästi reagoivia kohde-etuuksia, ovat ryhmä hyödykehintoja, jolla on eri maturiteetit hyödykeryhmittäin, vektorina ilmaistuna. Vektorin on sisällettävä kutakin instrumenttia kohden yhtä monta osatekijää kuin laitoksen kyseiseen instrumenttiin soveltamassa hinnoittelumallissa on muuttujina käytettäviä kyseisen hyödykkeen hintoja. Laitokset eivät saa erotella hyödykkeiden hintoja toisistaan toimituspaikan perusteella.

Instrumentin herkkyys kullekin kaarevuusriskikaavassa käytetylle riskitekijälle on laskettava 325 g artiklassa määritetyllä tavalla. Kaarevuusriskiä sovellettaessa laitosten on pidettävä vektoreita, joilla on eri määrä osatekijöitä, samana riskitekijänä, edellyttäen, että kyseiset vektorit vastaavat samaa hyödyketyyppiä.

325 q artikla

Valuuttakurssiriskitekijät

▼M12

1. Valuuttakursseja koskevilla deltariskitekijöillä, joita laitosten on sovellettava instrumentteihin, jotka reagoivat herkästi ulkomaanvaluuttaan, tarkoitetaan kaikkia avistakursseja valuutan, jonka määräinen instrumentti on, ja laitoksen raportointivaluutan tai laitoksen perusvaluutan, jos laitos käyttää perusvaluuttaa 7 kohdan mukaisesti, välillä. Kutakin valuuttaparia kohden on yksi alaluokka, joka sisältää yhden riskitekijän ja yhden nettoherkkyyden.

▼M17

2. Valuuttakursseja koskevilla vegariskitekijöillä, joita laitosten on sovellettava optioihin, joilla on ulkomaanvaluuttaan herkästi reagoivia kohde-etuuksia, tarkoitetaan kurssien implisiittisiä volatiliteetteja valuuttaparien välillä. Kyseiset kurssien implisiittiset volatiliteetit on jaoteltava seuraaviin maturiteetteihin niiden vastaavien optioiden maturiteettien mukaisesti, joihin sovelletaan omien varojen vaatimuksia: 0,5 vuotta, 1 vuosi, 3 vuotta, 5 vuotta ja 10 vuotta.

▼M12

3. Valuuttakursseja koskevilla kaarevuusriskitekijöillä, joita laitosten on sovellettava instrumentteihin, joilla on ulkomaanvaluuttaan herkästi reagoivia kohde-etuuksia, tarkoitetaan 1 kohdassa tarkoitettuja valuuttakursseja koskevia deltariskitekijöitä.

4. Laitosten ei tarvitse erottaa toisistaan valuutan onshore- ja offshore-variantteja minkään valuuttakursseja koskevan delta-, vega- ja kaarevuusriskitekijän osalta.

▼**M12**

5. Jos sellaisen instrumentin i, johon sovelletaan kaarevuusriskejä koskevia omien varojen vaatimuksia, kohde-etuutena oleva valuuttakurssi ei ole laitoksen raportointivaluutta eikä laitoksen perusvaluutta, laitos voi jakaa 1,5:llä 325 g artiklan 2 kohdassa tarkoitetut vastaavat komponentit CVR_{ik}^{-}ja CVR_{ik}^{+} siten, että x_k on valuuttakurssiriskitekijä kohde-etuuden kahdesta valuutasta yhden ja tapauksen mukaan laitoksen raportointivaluutan tai perusvaluutan välillä.

6. Laitos voi toimivaltaisen viranomaisensa luvalla jakaa 1,5:llä 325 g artiklan 2 kohdassa tarkoitetut komponentit CVR_k^- ja CVR_k^+ johdonmukaisesti kaikkien sellaisten instrumenttien valuuttakurssiriskitekijöiden osalta, jotka liittyvät ulkomaanvaluuttaan ja joihin sovelletaan kaarevuusriskiä koskevaa omien varojen vaatimusta, edellyttäen, että kaikkia laitoksen raportointivaluuttaan tai laitoksen perusvaluuttaan perustuvia valuuttakurssiriskitekijöitä, jotka otetaan huomioon kyseisten komponenttien laskennassa, muutetaan samanaikaisesti.

7. Poiketen siitä, mitä 1 ja 3 kohdassa säädetään, laitos voi toimivaltaisen viranomaisensa luvalla korvata raportointivaluuttansa toisella valuutalla (”perusvaluutta”) kaikissa avistakursseissa valuuttakurssiriskitekijöitä koskevien delta- ja kaarevuusriskitekijöiden esittämiseksi, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) laitos käyttää ainoastaan yhtä perusvaluuttaa;

b) laitos soveltaa perusvaluuttaa johdonmukaisesti kaikkiin kaupankäyntivarastoon kuuluviin ja sen ulkopuolisiin positioihinsa;

c) laitos on osoittanut toimivaltaisen viranomaisensa hyväksymällä tavalla, että

   i) valitun perusvaluutan avulla voidaan esittää asianmukaisesti laitoksen sellaisia positioita koskevat riskit, joihin kohdistuu valuuttakurssiriskejä;

   ii) perusvaluutan valinta on yhteensopiva sen tavan kanssa, jolla laitos hallinnoi kyseisiä valuuttakurssiriskejä sisäisesti;

   iii) perusvaluutan valintaa ei ohjaa ensisijaisesti pyrkimys pienentää laitosta koskevia omien varojen vaatimuksia;

d) laitos ottaa huomioon raportointivaluutan ja perusvaluutan välisen muuntoriskin.

Laitoksen, jolle on annettu lupa käyttää perusvaluuttaa ensimmäisen alakohdan mukaisesti, on muunnettava tulokseksi saadut valuuttakurssiriskiä koskevat omien varojen vaatimukset raportointivaluutan määräisiksi käyttäen perusvaluutan ja raportointivaluutan välistä vallitsevaa avistakurssia.

▼M8

2 alajakso

Herkkyyden määritelmät

325 r artikla

Deltariskiherkkyydet

1. Laitosten on laskettava yleisen korkoriskin (GIRR) deltaherkkyydet seuraavasti:

a) herkkyydet riskitekijöille, jotka koostuvat riskittömistä koroista, lasketaan seuraavasti:

$$S_{r_{kt}} = \frac{V_i(r_{kt} + 0{,}0001,\ x,\ y \ldots) - V_i(r_{kt},\ x,\ y \ldots)}{0{,}0001}$$

jossa:

$S_{r_{kt}}$ = herkkyydet riskitekijöille, jotka koostuvat riskittömistä koroista;

r_{kt} = riskittömien korkojen käyrän arvo k maturiteetissa t;

V_i (.) = instrumentin i hinnoittelufunktio; ja

x, y = muut riskitekijät kuin r_{kt} hinnoittelufunktiossa V_i;

b) herkkyydet riskitekijöille, jotka koostuvat inflaatioriskistä ja valuuttojen välisestä korkoperusteriskistä, on laskettava seuraavasti:

$$S_{x_j} = \frac{V_i(\overline{x}_{ji} + 0{,}0001\overline{I_m},\ y,\ z \ldots) - V_i(\overline{x}_{ji},\ y,\ z \ldots)}{0{,}0001}$$

jossa:

S_{x_j} = herkkyydet riskitekijöille, jotka koostuvat inflaatioriskistä ja valuuttojen välisestä korkoperusteriskistä;

$\overline{x}_{ji}$ = m-komponenttien vektori, kun kuvataan implisiittistä inflaatiokäyrää tai valuuttojen välistä korkoperustekäyrää tietyssä valuutassa j ja kun m on yhtä kuin inflaatioon tai valuuttojen väliseen korkoperusteeseen liittyvien muuttujien lukumäärä instrumentin i hinnoittelumallissa;

$\overline{I_m}$ = dimension yksikkömatriisi (1 x m);

V_i (.) = instrumentin i hinnoittelufunktio; ja

y, z = muut muuttujat hinnoittelumallissa.

▼**M8**

2. Laitosten on laskettava luottomarginaaliriskin deltaherkkyydet kaikille arvopaperistetuille ja arvopaperistamattomille positioille seuraavasti:

$$S_{CS_{kt}} = \frac{V_i(CS_{kt} + 0{,}0001,\ x,\ y\ \ldots) - V_i(CS_{kt},\ x,\ y\ \ldots)}{0{,}0001}$$

jossa:

$S_{CS_{kt}}$ = luottomarginaaliriskin deltaherkkyydet kaikille arvopaperistetuille ja arvopaperistamattomille positioille;

cs_{kt} = liikkeeseenlaskijan j luottomarginaalin arvo maturiteetissa t;

V_i (.) = instrumentin i hinnoittelufunktio; ja

x, y = muut riskitekijät kuin cs_{kt} hinnoittelufunktiossa V_i.

3. Laitosten on laskettava osakeriskin deltaherkkyydet seuraavasti:

a) herkkyydet riskitekijöille, jotka koostuvat osakesidonnaisen arvopaperin spot-hinnasta, lasketaan seuraavasti:

$$S_k = \frac{V_i(1{,}01\ EQ_k,\ x,\ y,\ \ldots) - V_i(EQ_k,\ x,\ y,\ \ldots)}{0{,}01}$$

jossa:

s_k = herkkyydet riskitekijöille, jotka koostuvat osakesidonnaisen arvopaperin spot-hinnasta;

k = osakesidonnainen arvopaperi;

EQ_k = kyseisen osakesidonnaisen arvopaperin spot-hinnan arvo;

V_i (.) = instrumentin i hinnoittelufunktio; ja

x, y = muut riskitekijät kuin EQ_k hinnoittelufunktiossa V_i;

b) herkkyydet riskitekijöille, jotka koostuvat osakkeiden repokoroista, lasketaan seuraavasti:

$$S_{x_k} = \frac{V_i(\overline{x}_{ki} + 0{,}0001\overline{I_m},\ y,\ z\ \ldots) - V_i(\overline{x}_{ji},\ y,\ z\ \ldots)}{0{,}0001}$$

jossa:

S_{x_k} = herkkyydet riskitekijöille, jotka koostuvat osakkeiden repokoroista;

k = indeksi, joka kuvaa osaketta;

▼M8

$\overline{x}_{ki}$ = m-komponenttien vektori, kun kuvataan repokoron aikarakennetta tietyn osakkeen k osalta ja kun m on yhtä kuin eri maturiteetteja vastaavien repokorkojen lukumäärä instrumentin i hinnoittelumallissa;

$\overline{I_m}$ = dimension yksikkömatriisi ($1 \cdot m$);

V_i (.) = instrumentin i hinnoittelufunktio; ja

y, z = muut riskitekijät kuin $\overline{x}_{ki}$ hinnoittelufunktiossa V_i.

4. Laitosten on laskettava hyödykeriskin deltaherkkyydet kullekin riskitekijälle k seuraavasti:

$$S_k = \frac{V_i(1{,}01\ CTY_k,\ \gamma,\ z \ldots) - V_i(CTY_k,\ \gamma,\ z \ldots)}{0{,}01}$$

jossa:

s_k = hyödykeriskin deltaherkkyydet;

k = tietty hyödykeriskitekijä;

CTY_k = riskitekijän k arvo;

▼C7

V_i (.) = instrumentin i hinnoittelufunktio; ja

▼M8

y, z = muut riskitekijät kuin CTY_k instrumentin i hinnoittelumallissa.

5. Laitosten on laskettava valuuttakurssiriskin deltaherkkyydet kullekin valuuttakurssiriskitekijälle k seuraavasti:

$$S_k = \frac{V_i(1{,}01\ FX_k,\ y,\ z \ldots) - V_i(FX_k,\ y,\ z \ldots)}{0{,}01}$$

jossa:

s_k = hyödykeriskin deltaherkkyydet;

k = tietty valuuttakurssiriskitekijä;

FX_k = riskitekijän arvo;

▼C7

V_i (.) = instrumentin i hinnoittelufunktio; ja

▼M8

y, z = muut riskitekijät kuin FX_k instrumentin i hinnoittelumallissa.

▼M8

325 s artikla

Vegariskiherkkyydet

1. Laitosten on laskettava option vegariskiherkkyys tietylle riskitekijälle k seuraavasti:

▼M17

$$s_k = \frac{V_i(1{,}01 \cdot vol_k, x, y) - V_i(vol_k, x, y)}{0{,}01}$$

▼M8

jossa:

s_k = hyödykeriskin deltaherkkyydet;

k = erityinen vegariskitekijä, joka koostuu implisiittisesta volatiliteetista;

vol_k = kyseisen riskitekijän arvo ilmaistuna prosenttiosuutena; ja

x, y = muut riskitekijät kuin vol_k hinnoittelufunktiossa V_i.

2. Kun on kyse riskiluokista, joissa vegariskitekijöillä on maturiteettidimensio mutta joihin ei voida soveltaa riskitekijöiden jaottelua koskevia sääntöjä, koska optioilla ei ole maturiteettia, laitosten on jaoteltava kyseiset riskitekijät pisimmän ennaltamääritetyn maturiteetin mukaan. Kyseisiin optioihin sovelletaan jäännösriskejä koskevaa korotusta.

3. Kun on kyse optioista, joilla ei ole toteutushintaa tai rajatasoa, ja optioista, joilla on useita toteutushintoja tai rajatasoja, laitosten on sovellettava toteutushintojen ja maturiteettien jaottelua, jota käytetään sisäisesti optioiden hinnoittelussa. Myös kyseisiin optioihin sovelletaan jäännösriskejä koskevaa korotusta.

4. Laitokset eivät laske vegariskiä 325 artiklan 6, 7 ja 8 kohdassa tarkoitetuille arvopaperistamisen etuoikeusluokille, jotka kuuluvat vaihtoehtoiseen korrelaatiokaupankäyntisalkkuun ja joilla ei ole implisiittistä volatiliteettia. Kyseisille arvopaperistamisen etuoikeusluokille on laskettava delta- ja kaarevuusriskiä koskevat omien varojen vaatimukset.

325 t artikla

Herkkyyslaskelmia koskevat vaatimukset

1. Laitosten on johdettava tässä alajaksossa säädettyjä kaavoja käyttäen herkkyydet hinnoittelumalleistaan, joiden perusteella ne raportoivat toimivalle johdolle voitoista ja tappioista.

▼M17

Poiketen siitä, mitä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetään, toimivaltaiset viranomaiset voivat vaatia laitosta, jolle on myönnetty lupa käyttää 1 b luvussa säädettyä vaihtoehtoisten sisäisten mallien menetelmää, käyttämään tämän luvun mukaisten herkkyyksien laskennassa sisäisten mallien menetelmänsä mukaisen riskienmittausjärjestelmän hinnoittelufunktioita 325 artiklan 3 kohdassa säädettyjä laskenta- ja raportointivaatimuksia varten.

▼M8

2. Laskettaessa sellaisten 325 e artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen instrumenttien deltariskiherkkyyksiä, joihin liittyy valinnaisuutta, laitokset voivat olettaa, että implisiittiseen volatiliteettiin liittyvät riskitekijät pysyvät samana.

3. Laskettaessa sellaisten 325 e artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen instrumenttien vegariskiherkkyyksiä, joihin liittyy valinnaisuutta, sovelletaan seuraavia vaatimuksia:

a) yleisen korkoriskin ja luottomarginaaliriskin osalta laitosten on kunkin valuutan osalta oletettava, että volatiliteettiriskitekijöiden kohde-etuus, jolle vegariski lasketaan, noudattelee joko log-normaalijakaumaa tai normaalijakaumaa kyseisten instrumenttien hinnoittelumalleissa;

b) osakeriskin, hyödykeriskin ja valuuttakurssiriskin osalta laitosten on oletettava, että volatiliteettiriskitekijöiden kohde-etuus, jolle vegariski lasketaan, noudattelee log-normaalijakaumaa näiden instrumenttien hinnoittelumalleissa.

4. Laitosten on laskettava kaikki herkkyydet, lukuun ottamatta herkkyyksiä vastuiden arvonoikaisuille.

5. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, laitos voi edellyttäen, että toimivaltaiset viranomaiset myöntävät luvan, käyttää vaihtoehtoisia deltariskiherkkyyksien määritelmiä laskiessaan kaupankäyntivarastoon kuuluvia positioita koskevat omien varojen vaatimukset tämän luvun nojalla edellyttäen, että laitos täyttää kaikki seuraavat edellytykset:

▼M17

a) laitoksen riippumaton riskienvalvontayksikkö käyttää vaihtoehtoisia määritelmiä sisäisessä riskienhallinnassa tai voittojen ja tappioiden raportoinnissa toimivalle johdolle;

▼M8

b) laitos osoittaa, että vaihtoehtoisilla määritelmillä saadaan parempi käsitys position herkkyyksistä kuin tässä alajaksossa säädettyjen laskukaavojen avulla ja että niiden tuloksena saatavat herkkyydet eivät olennaisesti eroa kyseisistä laskukaavoista.

▼M8

6. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, laitos voi edellyttäen, että toimivaltaiset viranomaiset myöntävät luvan, laskea herkkyyksien vaihtoehtoisten määritelmien lineaarisen muutoksen perusteella vegariskiherkkyydet laskiessaan kaupankäyntivarastoon kuuluvia positioita koskevat omien varojen vaatimukset tämän luvun nojalla edellyttäen, että laitos täyttää molemmat seuraavista edellytyksistä:

▼M17

a) laitoksen riippumaton riskienvalvontayksikkö käyttää vaihtoehtoisia määritelmiä sisäisessä riskienhallinnassa tai voittojen ja tappioiden raportoinnissa toimivalle johdolle;

b) laitos osoittaa, että vaihtoehtoisilla määritelmillä saadaan parempi käsitys position herkkyyksistä kuin tässä alajaksossa säädettyjen laskukaavojen avulla, että ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu lineaarinen muutos kuvastaa vegariskiherkkyyttä ja että niiden tuloksena saatavat herkkyydet eivät olennaisesti eroa kyseisiä laskukaavoja soveltavista herkkyyksistä.

▼M8

4 jakso

Jäännösriskiä koskeva korotus

325 u artikla

Jäännösriskejä koskeva omien varojen vaatimus

1. Edellä 2 jaksossa vahvistettujen markkinariskiä koskevien omien varojen vaatimusten lisäksi laitosten on sovellettava omien varojen lisävaatimuksia instrumentteihin, joihin kohdistuu jäännösriskejä, tämän artiklan mukaisesti.

2. Instrumenttiin katsotaan kohdistuvan jäännösriskejä, jos se täyttää jonkin seuraavista edellytyksistä:

a) sen kohde-etuus on luonteeltaan eksoottinen, mikä tätä lukua sovellettaessa tarkoittaa kaupankäyntivaraston instrumenttia, jonka kohde-etuuteen liittyvään vastuuseen ei sovelleta delta-, vega- tai kaarevuusriskikohtelua 2 jaksossa vahvistetun herkkyysperusteisen menetelmän mukaisesti eikä 5 jaksossa säädettyjä maksukyvyttömyysriskiä koskevia omien varojen vaatimuksia;

b) se on instrumentti, johon liittyy muita jäännösriskejä, mikä tätä lukua sovellettaessa tarkoittaa kumpaa tahansa seuraavista instrumenteista:

i) instrumentti, johon sovelletaan vega- ja kaarevuusriskiä koskevia omien varojen vaatimuksia 2 jaksossa säädetyn herkkyysperusteisen menetelmän mukaisesti ja josta saadaan tuottoa, jota ei voida replikoida rajallisena vanilja-optioiden lineaarisena yhdistelmänä yhdellä kohde-etuuden osakkeen hinnalla, hyödykkeen hinnalla, valuuttakurssilla, joukkolainan hinnalla, luottoriskinvaihtosopimuksella tai koronvaihtosopimuksella;

▼M8

ii) instrumentti on positio, joka kuuluu 325 artiklan 6 kohdassa tarkoitettuun vaihtoehtoiseen korrelaatiokaupankäyntisalkkuun; edellä 325 artiklan 8 kohdassa tarkoitettuja vaihtoehtoiseen korrelaatiokaupankäyntisalkkuun kuuluvia suojauksia ei oteta huomioon.

3. Laitosten on laskettava 1 kohdassa tarkoitetut omien varojen lisävaatimukset 2 kohdassa tarkoitettujen instrumenttien bruttonimellismäärien summana kerrottuna seuraavilla riskipainoilla:

a) 1,0 prosenttia, kun on kyse 2 kohdan a alakohdassa tarkoitetuista instrumenteista;

b) 0,1 prosenttia, kun on kyse 2 kohdan b alakohdassa tarkoitetuista instrumenteista.

4. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, laitos ei saa soveltaa jäännösriskejä koskevaa omien varojen vaatimusta, kun on kyse instrumentista, joka täyttää jonkin seuraavista edellytyksistä:

a) se on kaupankäynnin kohteena virallisesti hyväksytyssä pörssissä;

b) sille voidaan tehdä keskitetty määritys asetuksen (EU) N:o 648/2012 mukaisesti;

c) sillä voidaan täysin kuitata kaupankäyntivaraston muun position markkinariski, jolloin kyseiset kaksi täysin yhteensopivaa kaupankäyntivaraston positiota vapautetaan jäännösriskejä koskevasta omien varojen vaatimuksesta.

▼M17

4 a. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, laitos ei saa 31 päivään joulukuuta 2032 saakka soveltaa jäännösriskejä koskevaa omien varojen vaatimusta, kun on kyse sellaisista instrumenteista, joiden tarkoituksena on ainoastaan suojautua kaupankäyntivaraston positioiden markkinariskiltä ja jotka aiheuttavat jäännösriskejä koskevan omien varojen vaatimuksen ja joihin sovelletaan samantyyppisiä jäännösriskejä kuin positioihin, joita ne suojaavat.

Toimivaltaisen viranomaisen on myönnettävä lupa soveltaa ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua käsittelyä, jos laitos pystyy jatkuvasti osoittamaan toimivaltaista viranomaista tyydyttävällä tavalla, että instrumentit noudattavat perusteita, joiden mukaan niitä on käsiteltävä suojauspositioina.

Laitoksen on ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle jäännösriskejä koskevien omien varojen vaatimusten laskennan tulos kaikkien sellaisten instrumenttien osalta, joihin sovelletaan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua poikkeusta.

▼M8

5. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa määritetään, mitä 2 kohtaa sovellettaessa tarkoitetaan eksoottisella kohde-etuudella ja mitkä instrumentit ovat instrumentteja, joihin liittyy jäännösriskejä.

▼M8

Laatiessaan kyseisiä teknisten sääntelystandardien luonnoksia EPV tutkii, olisiko pitkäikäisyysriskiä, säätä, luonnonkatastrofeja ja tulevaa toteutunutta volatiliteettia pidettävä eksoottisina kohde-etuuksina.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 28 päivänä kesäkuuta 2021.

Siirretään komissiolle valta täydentää tätä asetusta hyväksymällä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

▼M17

6. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset niiden perusteiden määrittämiseksi, joita laitosten on käytettävä yksilöidäkseen positiot, joihin voidaan soveltaa 4 a kohdassa tarkoitettua poikkeusta. Kyseisiin perusteisiin on sisällyttävä vähintään kyseisessä kohdassa tarkoitettujen instrumenttien luonne, yhdistettyjen positioiden nettovoitto ja -tappio, yhdistettyjen positioiden herkkyydet ja yhdistettyjen positioiden suojaamattomiksi jääneet riskit ottaen erityisesti huomioon se mahdollisuus, että alkuperäinen positio voidaan suojata osittaisella määrällä.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2024.

Siirretään komissiolle valta täydentää tätä asetusta hyväksymällä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

7. EPV toimittaa komissiolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2029 kertomuksen 4 a kohdassa tarkoitetun käsittelyn soveltamisen vaikutuksesta. Kyseisen kertomuksen havaintojen perusteella komissio toimittaa tarvittaessa Euroopan parlamentille ja neuvostolle lainsäädäntöehdotuksen kyseisessä kohdassa tarkoitetun käsittelyn jatkamiseksi.

▼M8

5 jakso

Maksukyvyttömyysriskiä koskevat omien varojen vaatimukset

325 v artikla

Määritelmät ja yleiset säännökset

1. Tässä jaksossa tarkoitetaan:

▼M8

a) ’lyhyellä vastuulla’ tilannetta, jossa liikkeeseenlaskijan tai liikkeeseenlaskijaryhmän maksukyvyttömyydestä aiheutuu laitokselle voittoa riippumatta siitä, minkätyyppisestä instrumentista tai liiketoimesta vastuu muodostuu;

b) ’pitkällä vastuulla’ tilannetta, jossa liikkeeseenlaskijan tai liikkeeseenlaskijaryhmän maksukyvyttömyydestä aiheutuu laitokselle tappiota riippumatta siitä, minkä tyyppisestä instrumentista tai liiketoimesta vastuu muodostuu;

c) ’äkillisestä maksukyvyttömyydestä aiheutuvalla bruttomäärällä (gross jump to default, JTD)’ sen tappion tai voiton arvioitua kokoa, joka vastapuolen maksukyvyttömyydestä aiheutuu tietylle vastuulle;

d) ’äkillisestä maksukyvyttömyydestä aiheutuvalla nettomäärällä (net jump to default, JTD)’ sen tappion tai voiton arvioitua kokoa, joka vastapuolen maksukyvyttömyydestä aiheutuu tietylle laitokselle sen jälkeen, kun JTD-bruttomäärät on kuitattu;

e) ’tappio-osuudella’ (loss given default, LGD) vastapuolen tappio-osuutta instrumentista, jonka kyseinen vastapuoli on laskenut liikkeeseen, ilmaistuna osuutena instrumentin nimellismäärästä;

f) ’maksukyvyttömyyden riskipainolla’ prosenttiosuutta, joka vastaa kunkin vastapuolen maksukyvyttömyyden arvioitua todennäköisyyttä asianomaisen vastapuolen luottokelpoisuuden mukaisesti.

2. Maksukyvyttömyysriskiä koskevia omien varojen vaatimuksia sovelletaan vieraan ja oman pääoman ehtoisiin rahoitusvälineisiin, johdannaissopimuksiin, joiden kohde-etuutena ovat mainitut välineet, ja johdannaisiin, joiden tuottoon tai käypään arvoon vaikuttaa muun vastapuolen kuin itse johdannaissopimuksen vastapuolen maksukyvyttömyys. Laitosten on laskettava maksukyvyttömyysriskiä koskevat vaatimukset erikseen kullekin seuraavista instrumenteista: muut kuin arvopaperistamiset, arvopaperistamiset, jotka eivät kuulu vaihtoehtoiseen korrelaatiokaupankäyntisalkkuun, ja arvopaperistamiset, jotka kuuluvat vaihtoehtoiseen korrelaatiokaupankäyntisalkkuun. Laitosten soveltamat lopulliset maksukyvyttömyysriskiä koskevat omien varojen vaatimukset ovat näiden kolmen osatekijän summa.

▼M17

3. Kun on kyse kaupankäynnin kohteena olevista muista kuin arvopaperistetuista luotto- ja osakejohdannaisista, JTD:stä aiheutuvat määrät kutakin yksittäistä osatekijää kohden on määritettävä soveltamalla läpikatsomisperiaatetta.

▼M8

1 alajakso

Maksukyvyttömyysriskiä koskevat omien varojen vaatimukset muiden kuin arvopaperistamisten osalta

325 w artikla

JTD:stä aiheutuvat bruttomäärät

1. Laitoksen on laskettava JTD:stä aiheutuvat bruttomäärät kullekin velkainstrumenttiin liittyvälle pitkälle vastuulle seuraavien kaavojen mukaisesti:

▼M8

$$JTD_{long} = \max \{LGD\ V_{notional} + P\&L_{long} + Adjustment_{long};\ 0\}$$

jossa:

JTD_{long} = JTD:stä aiheutuvat bruttomäärät pitkälle vastuulle;

▼C7

$V_{notional}$ = instrumentin, josta vastuu syntyy, nimellisarvo;

$P\&L_{long}$ = arvo, jolla oikaistaan voittoja ja tappioita, jotka laitos on jo ottanut huomioon käyvän arvon muuttumisen vuoksi instrumentissa, josta pitkä vastuu muodostuu; voitot ilmoitetaan kaavassa plusmerkkisinä ja tappiot ilmoitetaan kaavassa miinusmerkkisinä; ja

$Adjustment_{long}$ = kun instrumentti, josta vastuu syntyy, on johdannaisinstrumentti, määrä, jolla laitoksen voitto maksukyvyttömyyshetkellä lisääntyisi tai vähenisi johdannaissopimuksen rakenteen vuoksi suhteessa kohde-etuutena olevan välineen täysimääräiseen tappioon; lisäykset ilmoitetaan kaavassa plusmerkkisinä ja vähennykset ilmoitetaan kaavassa miinusmerkkisinä.

▼M8

2. Laitoksen on laskettava JTD:stä aiheutuvat bruttomäärät kullekin velkainstrumentteihin liittyvälle lyhyelle vastuulle seuraavasti:

$$JTD_{short} = \min \{LGD\ V_{notional} + P\&L_{short} + Adjustment_{short};\ 0\}$$

jossa:

JTD_{short} = JTD:stä aiheutuvat bruttomäärät kullekin lyhyelle vastuulle;

▼C7

$V_{notional}$ = instrumentin, josta vastuu syntyy, nimellisarvo, joka merkitään kaavaan miinusmerkkisenä;

$P\&L_{short}$ = arvo, jolla oikaistaan voittoja ja tappioita, jotka laitos on jo ottanut huomioon käyvän arvon muuttumisen vuoksi instrumentissa, josta lyhyt vastuu muodostuu; voitot ilmoitetaan kaavassa plusmerkkisinä, ja tappiot ilmoitetaan kaavassa miinusmerkkisinä; ja

$Adjustment_{short}$ = kun instrumentti, josta vastuu syntyy, on johdannaisinstrumentti, määrä, jolla laitoksen voitto maksukyvyttömyyshetkellä lisääntyisi tai vähenisi johdannaissopimuksen rakenteen vuoksi suhteessa kohde-etuutena olevan välineen täysimääräiseen tappioon; vähennykset ilmoitetaan kaavassa plusmerkkisinä ja lisäykset ilmoitetaan kaavassa miinusmerkkisinä.

▼M8

3. Laitoksen on 1 ja 2 kohdassa tarkoitetun laskelman tekemiseksi sovellettava seuraavaa velkainstrumentin LGD-arvoa:

a) 100 prosenttia, kun on kyse muihin kuin etuoikeutettuihin velkainstrumentteihin liittyvistä vastuista;

▼M8

b) 75 prosenttia, kun on kyse etuoikeutettuihin velkainstrumentteihin liittyvistä vastuista;

c) 25 prosenttia, kun on kyse 129 artiklassa tarkoitettujen katettujen joukkolainojen vastuista.

▼C7

4. Edellä 1 ja 2 kohdassa säädettyjen laskelmien tekemiseksi nimellismäärät määritetään seuraavasti:

a) kun on kyse joukkovelkakirjasta, nimellismäärä on sen yksikköarvo;

b) kun on kyse myydystä joukkovelkakirjan myyntioptiosta, jonka kohde-etuutena on vieraan pääoman ehtoinen arvopaperi, nimellismäärä on option nimellismäärä; kun on kyse myydystä joukkovelkakirjan osto-optiosta, nimellismäärä on 0.

5. Oman pääoman ehtoisiin rahoitusvälineisiin liittyvien vastuiden osalta laitosten on laskettava JTD:stä aiheutuvat bruttomäärät seuraavasti:

$$JTD_{long} = \max \{LGD \cdot V_{notional} + P\&L_{long} + Adjustment_{long}; 0\}$$

$$JTD_{short} = \min \{LGD \cdot V_{notional} + P\&L_{short} + Adjustment_{short}; 0\}$$

jossa:

JTD_{long} = JTD:stä aiheutuvat bruttomäärät pitkälle vastuulle;

$V_{notional}$ = instrumentin, josta vastuu syntyy, nimellismäärä; nimellismäärä on käteisen oman pääoman ehtoisen instrumentin käypä arvo; JTD_{short} -kaavan osalta instrumentin nimellismäärä ilmoitetaan kaavassa miinusmerkkisenä;

$P\&L_{long}$ = arvo, jolla oikaistaan voittoja ja tappioita, jotka laitos on jo ottanut huomioon käyvän arvon muuttumisen vuoksi instrumentissa, josta pitkä vastuu muodostuu; voitot ilmoitetaan kaavassa plusmerkkisinä ja tappiot ilmoitetaan kaavassa miinusmerkkisinä;

$Adjustment_{long}$ = määrä, jolla laitoksen voitto maksukyvyttömyyshetkellä lisääntyisi tai vähenisi johdannaissopimuksen rakenteen vuoksi suhteessa kohde-etuutena olevan välineen täysimääräiseen tappioon; lisäykset ilmoitetaan kaavassa plusmerkkisinä ja vähennykset ilmoitetaan kaavassa miinusmerkkisinä;

JTD_{short} = JTD:stä aiheutuvat bruttomäärät lyhyelle vastuulle;

$P\&L_{short}$ = arvo, jolla oikaistaan voittoja ja tappioita, jotka laitos on jo ottanut huomioon käyvän arvon muuttumisen vuoksi instrumentissa, josta lyhyt vastuu muodostuu; voitot ilmoitetaan kaavassa plusmerkkisinä, ja tappiot ilmoitetaan kaavassa miinusmerkkisinä; ja

▼C7

$Adjustment_{short}$ = määrä, jolla laitoksen voitto maksukyvyttömyyshetkellä lisääntyisi tai vähenisi johdannaissopimuksen rakenteen vuoksi suhteessa kohde-etuutena olevan välineen täysimääräiseen tappioon; vähennykset ilmoitetaan kaavassa plusmerkkisinä ja lisäykset ilmoitetaan kaavassa miinusmerkkisinä.

▼M8

6. Laitosten on sovellettava 100 prosentin LGD-arvoa oman pääoman ehtoisiin rahoitusvälineisiin 5 kohdassa tarkoitetun laskelman tekemiseksi.

7. Kun on kyse maksukyvyttömyysriskiin liittyvistä vastuista, jotka aiheutuvat johdannaissopimuksista, joiden tuotto vastapuolen maksukyvyttömyystapauksessa ei liity kyseisen vastapuolen liikkeeseen laskeman tietyn rahoitusvälineen nimellismäärään, kyseisen vastapuolen LGD-arvoon tai tämän liikkeeseen laskemaan rahoitusvälineeseen, laitosten on käytettävä vaihtoehtoisia menetelmiä, joiden avulla voidaan laskea JTD:stä aiheutuvat bruttomäärät.

8. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään

▼C7

a) miten laitosten on määritettävä tekijät $P\&L_{long}$, $P\&L_{short}$, $Adjustment_{long}$ ja $Adjustment_{short}$ laskiessaan JTD:stä aiheutuvat määrät erityyppisille instrumenteille tämän artiklan mukaisesti;

▼M8

b) mitä vaihtoehtoisia menetelmiä laitosten on käytettävä 7 kohdassa tarkoitettujen JTD:stä aiheutuvien bruttomäärien arvioimiseksi.

c) muiden kuin 4 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettujen instrumenttien nimellismäärät.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 28 päivänä kesäkuuta 2021.

Siirretään komissiolle valta täydentää tätä asetusta hyväksymällä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

325 x artikla

JTD:stä aiheutuvat nettomäärät

1. Laitosten on laskettava JTD:stä aiheutuvat nettomäärät kuittaamalla lyhyiden ja pitkien vastuiden JTD:stä aiheutuvat bruttomäärät. Kuittaaminen on mahdollista ainoastaan samaan vastapuoleen kohdistuvien vastuiden välillä, missä yhteydessä lyhyet vastuut ovat etuoikeusasemaltaan samoja tai huonompia kuin pitkät vastuut.

2. Kuittaaminen on joko täydellistä tai osittaista kuittaavien vastuiden maturiteetin mukaan:

▼M8

a) Kuittaaminen on täydellistä, jos kaikkien kuittaavien vastuiden maturiteetti on vähintään yksi vuosi.

b) Kuittaaminen on osittaista, jos vähintään yhden kuittaavan vastuun maturiteetti on alle yksi vuosi, missä tapauksessa kunkin maturiteetiltaan alle yhden vuoden vastuun JTD-määrän koko kerrotaan vastuun maturiteetin ja yhden vuoden välisellä suhdeluvulla.

3. Jos kuittaaminen ei ole mahdollista, JTD:stä aiheutuvat bruttomäärät ovat yhtä kuin JTD:stä aiheutuvat nettomäärät, kun on kyse vastuista, joiden maturiteetti on vähintään yksi vuosi. JTD:stä aiheutuvia bruttomäärät, joiden maturiteetti on alle vuosi, kerrotaan vastuun maturiteetin ja yhden vuoden välisellä suhdeluvulla alarajan ollessa kolme kuukautta, jotta voidaan laskea JTD:stä aiheutuvat nettomäärät.

4. Edellä olevan 2 ja 3 kohdan soveltamiseksi sovelletaan mieluummin johdannaissopimusten maturiteetteja kuin niiden kohde-etuuksien maturiteetteja. Osakkeiden käteiskauppaan liittyvien vastuiden maturiteetti on laitoksen oman harkintavallan mukaan joko yksi vuosi tai kolme kuukautta.

▼M17

5. Jos sellaisen johdannaisposition, jonka kohde-etuutena on vieraan pääoman tai oman pääoman ehtoinen instrumentti ja joka on suojattu kyseisellä vieraan pääoman tai oman pääoman ehtoisella instrumentilla, sopimusperusteiset tai oikeudelliset ehdot antavat laitokselle mahdollisuuden sulkea pois kyseisen position molemmat velvoitteet ensimmäisenä erääntyvän velvoitteen päättymisen ajankohtana ilman kohde-etuuden maksukyvyttömyysriskiin liittyvää vastuuta, yhdistetyn position äkillisestä maksukyvyttömyydestä aiheutuva nettomäärä on asetettava nollaksi.

▼M8

325 y artikla

Maksukyvyttömyysriskiä koskevan omien varojen vaatimuksen laskenta

1. JTD:stä aiheutuvat nettomäärät kerrotaan vastapuolen tyypistä riippumatta maksukyvyttömyyden riskipainoilla, jotka vastaavat niiden luottoluokkaa, taulukon 2 mukaisesti:

Taulukko 2

Luottoluokka	Maksukyvyttömyyden riskipaino
Luottoluokka 1	0,5 %
Luottoluokka 2	3 %
Luottoluokka 3	6 %
Luottoluokka 4	15 %
Luottoluokka 5	30 %
Luottoluokka 6	50 %
Luokittelemattomat	15 %
Maksukyvyttömyystilassa	100 %

2. Vastuut, jotka saisivat 0 prosentin riskipainon luottoriskiin sovellettavalla standardimenetelmällä II osaston 2 luvun mukaisesti, saavat 0 prosentin maksukyvyttömyyden riskipainon maksukyvyttömyysriskiä koskevien omien varojen vaatimusten laskemiseksi.

▼M8

3. Painotetut JTD:stä aiheutuvat nettomäärät osoitetaan seuraaviin alaluokkiin: yritykset, valtiot ja paikallishallinnot/kunnat.

4. Painotetut JTD:stä aiheutuvat nettomäärät lasketaan kussakin alaluokassa seuraavan kaavan mukaisesti:

$$DRC_b = \max \{(\Sigma_{i \in long} RW_i \cdot \text{net JTD}_i)\ WtS \cdot (\Sigma_{i \in short} RW_i\ |\text{net JTD}_i|); 0\}$$

jossa:

DRC_b = maksukyvyttömyysriskiä koskeva omien varojen vaatimus alaluokassa b;

i = indeksi, joka kuvaa alaluokkaan b kuuluvaa instrumenttia;

RW_i = riskipaino; ja

WtS = suhdeluku, joka kuvaa suojaussuhteista saatua hyötyä tietyssä alaluokassa ja joka lasketaan seuraavasti:

$$WtS = \frac{\sum \text{netJTD}_{long}}{\sum \text{netJTD}_{long} + \sum |\text{netJTD}_{short}|}$$

Arvojen DRC_b ja WtS laskemiseksi pitkät ja lyhyet positiot on laskettava yhteen kaikkien alaluokassa olevien positioiden osalta riippumatta siitä, mihin luottoluokkaan kyseiset positiot on osoitettu, jotta tulokseksi saadaan alaluokkakohtaiset maksukyvyttömyysriskiä koskevat omien varojen vaatimukset.

5. Lopullinen maksukyvyttömyysriskiä koskeva omien varojen vaatimus muiden kuin arvopaperistettujen vastuiden osalta saadaan laskemalla yhteen omien varojen vaatimukset alaluokkatasolla.

▼M17

6. Tätä artiklaa sovellettaessa vastuulle annetaan luottoluokka, joka vastaa sitä luottoluokkaa, joka sille annettaisiin II osaston 2 luvussa säädetyn luottoriskin standardimenetelmän mukaisesti.

▼M8

2 alajakso

Maksukyvyttömyysriskiä koskevat omien varojen vaatimukset arvopaperistamisten osalta (muu kuin vaihtoehtoinen korrelaatiokaupankäyntisalkku)

325 z artikla

JTD:stä aiheutuvat määrät

1. JTD:stä aiheutuvat bruttomäärät ovat arvopaperistettujen vastuiden osalta näiden markkina-arvot tai jos niiden markkina-arvoa ei ole saatavilla, sovellettavan tilinpäätössäännöstön mukaisesti määritetty käypä arvo.

▼M8

2. JTD:stä aiheutuvat nettomäärät määritetään kuittaamalla pitkät ja lyhyet JTD:stä aiheutuvat bruttomäärät. Kuittaaminen on mahdollista vain sellaisten arvopaperistettujen vastuiden välillä, joiden kohde-etuutena on sama varojen pooli ja jotka kuuluvat samaan etuoikeusluokkaan. Kuittaaminen ei ole sallittua sellaisten arvopaperistettujen vastuiden välillä, joiden kohde-etuutena on erilaisia varojen pooleja, vaikka niiden kiinnittämis- ja irrottamispisteet olisivat samat.

3. Jos olemassa olevia arvopaperistettuja vastuita eriyttämällä tai yhdistämällä voidaan täysin replikoida muita olemassa olevia arvopaperistettuja vastuita, lukuun ottamatta maturiteettidimensiota, kuittaamiseen saa käyttää kyseisen eriyttämisen tai yhdistämisen tuloksena saatuja vastuita olemassa olevien arvopaperistettujen vastuiden sijaan.

4. Jos olemassa olevia vastuita kohde-etuutena olevissa riskikohteissa eriyttämällä tai yhdistämällä voidaan täysin replikoida olemassa olevan arvopaperistetun vastuun koko etuoikeusluokkarakenne, kuittaamiseen saa käyttää kyseisen eriyttämisen tai yhdistämisen tuloksena saatuja vastuita olemassa olevien arvopaperistettujen vastuiden sijaan. Jos kohde-etuutena olevia riskikohteita käytetään tällä tavoin, niitä ei saa enää ottaa huomioon muita kuin arvopaperistamisia koskevassa maksukyvyttömyysriskikohtelussa.

5. Edellä olevaa 325 x artiklaa sovelletaan sekä olemassa oleviin arvopaperistettuihin vastuisiin että tämän artiklan 3 ja 4 kohdan mukaisesti käytettyihin arvopaperistettuihin vastuisiin. Merkitykselliset maturiteetit ovat arvopaperistamisen etuoikeusluokkien maturiteetit.

325 aa artikla

Maksukyvyttömyysriskiä koskevan omien varojen vaatimuksen laskenta arvopaperistamisten osalta

1. Arvopaperistettujen vastuiden JTD:stä aiheutuvat nettomäärät kerrotaan 8 prosentilla siitä riskipainosta, jota sovelletaan asianomaiseen arvopaperistettuun vastuuseen, mukaan lukien YLS-arvopaperistaminen, kaupankäyntivaraston ulkopuolisissa erissä II osaston 5 luvun 3 jaksossa vahvistetun menetelmähierarkian mukaisesti ja vastapuolen tyypistä riippumatta.

2. Yhden vuoden maturiteettia sovelletaan kaikkiin etuoikeusluokkiin, joiden osalta riskipainot lasketaan SEC-IRBA- ja SEC-ERBA-menetelmillä.

3. Riskipainotetut JTD:stä aiheutuvat määrät on yksittäisten arvopaperistamisten käteiskauppaan liittyvien vastuiden osalta rajattava position käypään arvoon.

4. Riskipainotetut JTD:stä aiheutuvat nettomäärät on osoitettava seuraaviin alaluokkiin:

a) yksi yhteinen alaluokka kaikille yrityksille alueesta riippumatta;

b) yhteensä 44 eri alaluokkaa, jotka vastaavat yhtä alaluokkaa kullakin alueella kutakin toisessa alakohdassa määriteltyä 11 omaisuusluokkaa kohden.

▼M8

Sovellettaessa ensimmäistä alakohtaa 11 omaisuusluokkaa ovat seuraavat: omaisuusvakuudelliset yritystodistukset (ABCP), autolainat/-leasingsopimukset, asuntolainavakuudelliset arvopaperit (RMBS), luottokortit, liikekiinteistölainavakuudelliset arvopaperit (CMBS), lainavakuudelliset velkasitoumukset, vakuudellinen velkasitoumus (CDO-squared), pienet ja keskisuuret yritykset (”pk-yritykset”), opintolainat, muut vähittäislainat ja muut tukkulainat. Kyseiset neljä aluetta ovat seuraavat: Aasia, Eurooppa, Pohjois-Amerikka ja muu maailma.

5. Arvopaperistetun vastuun osoittamiseksi johonkin alaluokkaan laitosten on käytettävä markkinoilla yleisesti käytettyä luokitusta. Laitosten on osoitettava kukin arvopaperistettu vastuu ainoastaan yhteen 4 kohdassa tarkoitetuista alaluokista. Sellainen arvopaperistettu vastuu, jota laitos ei voi osoittaa alaluokkaan omaisuusluokan tai alueen mukaan, on osoitettava muita vähittäislainoja, muita tukkulainoja tai muuta maailmaa koskevaan omaisuusluokkaan.

6. Painotetut JTD:stä aiheutuvat nettomäärät lasketaan kussakin alaluokassa samalla tavalla kuin muita kuin arvopaperistettuja vastuita koskevan maksukyvyttömyysriskin yhteydessä käyttäen 325 y artiklan 4 kohdassa säädettyä kaavaa, minkä tuloksena saadaan maksukyvyttömyysriskiä koskeva omien varojen vaatimus kullekin alaluokalle.

7. Lopullinen maksukyvyttömyysriskiä koskeva omien varojen vaatimus vaihtoehtoiseen korrelaatiokaupankäyntisalkkuun kuulumattomien arvopaperistamisten osalta saadaan laskemalla yhteen omien varojen vaatimukset alaluokkatasolla.

3 alajakso

Maksukyvyttömyysriskiä koskevat omien varojen vaatimukset vaihtoehtoiseen korrelaatiokaupankäyntisalkkuun kuuluvien arvopaperistamisten osalta

325 ab artikla

Soveltamisala

1. Vaihtoehtoisen korrelaatiokaupankäyntisalkun osalta omien varojen vaatimukseen on sisällyttävä maksukyvyttömyysriski, joka koskee arvopaperistettuja vastuita ja muita kuin arvopaperistettuja suojauksia. Näitä suojauksia ei oteta huomioon muita kuin arvopaperistamisia koskevan maksukyvyttömyysriskin laskennan yhteydessä. Hajautushyötyä ei saada seuraavien välillä: muiden kuin arvopaperistamisten maksukyvyttömyysriskiä koskevat omien varojen vaatimukset, vaihtoehtoiseen korrelaatiokaupankäyntisalkkuun kuulumattomien arvopaperistamisten maksukyvyttömyysriskiä koskevat omien varojen vaatimukset ja vaihtoehtoiseen korrelaatiokaupankäyntisalkkuun kuuluvien arvopaperistamisten maksukyvyttömyysriskiä koskevat omien varojen vaatimukset.

▼M17

_____

▼M8

325 ac artikla

JTD:stä aiheutuvat määrät vaihtoehtoisen korrelaatiokaupankäyntisalkun osalta

1. Tässä artiklassa tarkoitetaan:

a) ’eriyttämisellä arvostusmallia käyttäen’ tarkoitetaan sitä, että arvopaperistamisen yhteen ainoaan riskikohteeseen keskittyvä osa arvostetaan arvopaperistamisen ehdottoman ja ehdollisen arvon välisenä erotuksena olettaen, että kyseinen riskikohde tulee maksukyvyttömäksi LGD-arvon ollessa 100 prosenttia;

▼M8

b) ’replikoinnilla’ sitä, että yksittäisiä arvopaperistettuja indeksietuoikeusluokkia yhdistelemällä luodaan toinen etuoikeusluokka samassa indeksisarjassa tai positio sellaisessa indeksisarjassa, jota ei ole jaettu etuoikeusluokkiin (untranched);

c) ’eriyttämisellä’ sitä, että indeksi replikoidaan arvopaperistamisella, jonka kohde-etuuteen liittyvät vastuut poolissa ovat samat kuin yhteen riskikohteeseen keskittyvät vastuut, joista indeksi muodostuu.

2. JTD:stä aiheutuvat bruttomäärät ovat vaihtoehtoiseen korrelaatiokaupankäyntisalkkuun kuuluvien arvopaperistettujen ja muiden kuin arvopaperistettujen vastuiden osalta niiden markkina-arvo tai jos niiden markkina-arvoa ei ole saatavilla, sovellettavan tilinpäätössäännöstön mukaisesti määritetty käypä arvo.

3. N:nnen tappion tuotteita kohdellaan etuoikeusluokkiin jaettuina tuotteina seuraavien kiinnittämis- ja irrottamispisteiden mukaisesti:

a) kiinnittämispiste = (N – 1) / riskikohteet yhteensä;

b) irrottamispiste = N / riskikohteet yhteensä;

jossa: ’riskikohteilla yhteensä’ tarkoitetaan riskikohteiden kokonaislukumäärää kohde-etuutena olevassa korissa tai poolissa.

4. JTD:stä aiheutuvat nettomäärät määritetään kuittaamalla pitkät JTD:stä aiheutuvat bruttomäärät ja lyhyet JTD:stä aiheutuvat bruttomäärät. Kuittaaminen on mahdollista ainoastaan sellaisten vastuiden välillä, jotka maturiteettia lukuun ottamatta ovat identtiset. Kuittaaminen on mahdollista ainoastaan seuraavasti:

a) indeksien, indeksietuoikeusluokkien ja räätälöityjen etuoikeusluokkien osalta kuittaaminen on mahdollista eri maturiteeteissa saman indeksiperheen, -sarjan ja -etuoikeusluokan sisällä edellyttäen, että sovelletaan 325 x artiklassa vahvistettuja säännöksiä, jotka koskevat maturiteetiltaan alle yhden vuoden vastuita; pitkät JTD:stä aiheutuvat bruttomäärät ja lyhyet JTD:stä aiheutuvat bruttomäärät, jotka ovat toistensa täydelliset replikaatiot, voidaan kuitata eriyttämällä ne vastuisiin, jotka vastaavat yhtä ainoaa riskikohdetta, käyttäen arvostusmallia; tällaisissa tapauksissa JTD:stä aiheutuvien bruttomäärien summa – kun eriyttämisen kautta saatu vastuu vastaa yhtä ainoaa riskikohdetta – on yhtä kuin JTD:stä aiheutuva bruttomäärä eriyttämättömän vastuun osalta;

b) edellä a alakohdassa tarkoitettu eriyttämällä tapahtuva kuittaaminen ei ole sallittua uudelleenarvopaperistamisten tai arvopaperistettujen vastuiden johdannaisten osalta;

c) indeksien ja indeksietuoikeusluokkien osalta kuittaaminen on mahdollista kaikissa maturiteeteissa saman indeksiperheen, -sarjan ja -etuoikeusluokan sisällä replikoinnin tai eriyttämisen kautta; jos pitkät vastuut ja lyhyet vastuut vastaavat toisiaan, lukuun ottamatta yhtä jäljellä olevaa osatekijää, kuittaus sallitaan, ja JTD:stä aiheutuvan nettomäärän on kuvastettava jäljelle jäävää vastuuta;

d) saman indeksisarjan eri etuoikeusluokkia, saman indeksin eri sarjoja ja eri indeksiperheitä ei saa käyttää toistensa kuittaamiseen.

▼M8

325 ad artikla

Maksukyvyttömyysriskiä koskevan omien varojen vaatimuksen laskenta vaihtoehtoisen korrelaatiokaupankäyntisalkun osalta

▼M17

1. JTD:stä aiheutuvat nettomäärät kerrotaan seuraavasti:

a) muiden kuin etuoikeusluokkiin jaettujen tuotteiden osalta maksukyvyttömyysriskipainoilla, jotka vastaavat niiden 325 y artiklan 1 ja 2 kohdassa määriteltyä luottoluokkaa;

b) etuoikeusluokkiin jaettujen tuotteiden osalta 325 aa artiklan 1 kohdassa tarkoitetuilla maksukyvyttömyysriskipainoilla.

▼M8

2. Riskipainotetut JTD:stä aiheutuvat nettomäärät osoitetaan indeksiä vastaaviin alaluokkiin.

3. Painotetut JTD:stä aiheutuvat nettomäärät lasketaan kussakin alaluokassa seuraavan kaavan mukaisesti:

▼M17

$$DRC_b = \sum_{i \epsilon long} RW_i \cdot netJTD_i - WtS_{ACTP} \cdot \left(\sum_{i \epsilon short} RW_i \cdot |netJTD_i| \right)$$

▼M8

jossa:

DRC_b = maksukyvyttömyysriskiä koskeva omien varojen vaatimus alaluokassa b;

i = alaluokkaan b kuuluva instrumentti; ja

WtS_{ACTP} = suhdeluku, joka kuvaa suojaussuhteista saatua hyötyä tietyssä alaluokassa, laskettuna 325 y artiklan 4 kohdassa vahvistetun WtS -kaavan mukaisesti käyttäen pitkiä positioita ja lyhyitä positioita koko vaihtoehtoisessa korrelaatiokaupankäyntisalkussa eikä pelkästään asiaa koskevassa alaluokassa.

4. Laitosten on laskettava vaihtoehtoisen korrelaatiokaupankäyntisalkun maksukyvyttömyysriskiä koskevat omien varojen vaatimukset (DRC_{ACTP}) seuraavan kaavan mukaisesti:

▼C7

$$\mathrm{DRC_{ACTP}} = \max\left\{\sum_{\mathrm{b}} \left(\max\{\mathrm{DRC_b}, 0\} + 0{,}5 \cdot \min\{\mathrm{DRC_b}, 0\}\right); 0\right\}$$

▼M8

jossa:

DRC_{ACTP} = vaihtoehtoisen korrelaatiokaupankäyntisalkun maksukyvyttömyysriskiä koskevat omien varojen vaatimukset; ja

DRC_b = maksukyvyttömyysriskiä koskeva omien varojen vaatimus alaluokassa b.

▼M8

6 jakso

Riskipainot ja korrelaatiot

Alajakso 1

Deltaa koskevat riskipainot ja korrelaatiot

325 ae artikla

Yleistä korkoriskiä koskevat riskipainot

▼M12

1. Sellaisten valuuttojen osalta, jotka eivät sisälly 325 bd artiklan 7 kohdan b alakohdassa tarkoitettuun kaikkein likvidimpien valuuttojen alaluokkaan, riskittömän koron riskitekijöitä koskevien herkkyyksien riskipainot ovat seuraavat:

Taulukko 3

Alaluokka	Maturiteetti	Riskipaino
1	0,25 vuotta	1,7 %
2	0,5 vuotta	1,7 %
3	1 vuosi	1,6 %
4	2 vuotta	1,3 %
5	3 vuotta	1,2 %
6	5 vuotta	1,1 %
7	10 vuotta	1,1 %
8	15 vuotta	1,1 %
9	20 vuotta	1,1 %
10	30 vuotta	1,1 %

2. Laitosten on sovellettava 1,6 prosentin riskipainoa kaikkiin inflaatioon liittyviin herkkyyksiin ja valuuttojen välisiin korkoperusteriskitekijöihin.

▼M17

3. Riskitekijöitä koskevat riskipainot, jotka perustuvat 325 bd artiklan 7 kohdan b alakohdassa tarkoitettuun kaikkein likvidimpien valuuttojen alaluokkaan kuuluvien valuuttojen ja laitoksen kotimaiseen valuuttaan, ovat seuraavat:

a) riskittömän koron riskitekijöiden osalta tämän artiklan 1 kohdassa olevassa taulukossa 3 tarkoitetut riskipainot jaettuna $\sqrt{2}$:lla;

b) inflaatioriskitekijän ja valuuttojen välisten korkoperusteriskitekijöiden osalta tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitetut riskipainot jaettuna $\sqrt{2}$:lla.

▼M8

325 af artikla

Korrelaatiot samassa alaluokassa yleisen korkoriskin osalta

1. Samassa alaluokassa olevien yleisten korkoriskitekijöiden WS_k ja WS_l, joilla on sama maturiteetti mutta jotka vastaavat eri käyriä, kahden painotetun herkkyyden korrelaatio ρ_{kl} on 99,90 prosenttia.

2. Samassa alaluokassa olevien yleisten korkoriskitekijöiden WS_k ja WS_l, jotka vastaavat samaa käyrää mutta joilla on eri maturiteetit, kahden painotetun herkkyyden korrelaatio on määritettävä seuraavan kaavan mukaisesti:

$$\max\left[e^{\left(-\theta \cdot \frac{|T_k - T_l|}{\min\{T_k;\ T_l\}}\right)};\ 40\ \%\right]$$

jossa:

T_k (tai T_l) = maturiteetti, joka koskee riskitöntä korkoa;

θ = 3 %.

3. Samassa alaluokassa olevien yleisten korkoriskitekijöiden WS_k ja WS_l, jotka vastaavat eri käyriä ja joilla on eri maturiteetit, kahden painotetun herkkyyden korrelaatio ρ_{kl} on yhtä kuin 2 kohdassa täsmennetty korrelaatioparametri kerrottuna 99,90 prosentilla.

4. Minkä tahansa yleisen korkoriskitekijän WS_k painotetun herkkyyden ja minkä tahansa inflaatioriskitekijän WS_l painotetun herkkyyden korrelaatio on 40 prosenttia.

5. Minkä tahansa valuuttojen välisen korkoperusteriskitekijän WS_k painotetun herkkyyden ja minkä tahansa yleisen korkoriskiriskitekijän WS_l painotetun herkkyyden, mukaan lukien muut valuuttojen väliset korkoperusteriskitekijät, korrelaatio on 0 prosenttia.

325 ag artikla

Korrelaatiot eri alaluokissa yleisen korkoriskin osalta

1. Laskettaessa eri alaluokkiin kuuluvia riskitekijöitä käytetään parametriä γ_{bc} = 50 prosenttia.

2. Laskettaessa yhteen 325 av artiklan 3 kohdassa tarkoitettu, valuuttaan perustuva korkoriskitekijä ja euroon perustuva korkoriskitekijä käytetään parametriä γ_{bc} = 80 prosenttia.

▼M8

325 ah artikla

Arvopaperistamiseen liittymättömiä luottomarginaaliriskejä koskevat riskipainot

1. Arvopaperistamiseen liittymättömiä luottomarginaaliriskitekijöitä koskevien herkkyyksien riskipainojen on oltava samat kaikille maturiteeteille (0,5 vuotta, 1 vuosi, 3 vuotta, 5 vuotta, 10 vuotta) kussakin taulukon 4 alaluokassa:

▼M12

Taulukko 4

Alaluokka – numero	Luottoluokka	Toimiala	Riskipaino
1	Kaikki	Jäsenvaltioiden keskushallinto, mukaan lukien keskuspankit	0,5 %
2	Luottoluokat 1–3	Kolmannen maan keskushallinto, mukaan lukien keskuspankit, sekä 117 artiklan 2 kohdassa ja 118 artiklassa tarkoitetut kansainväliset kehityspankit ja kansainväliset organisaatiot	0,5 %
3		Alue- tai paikallisviranomainen sekä julkisyhteisöt ja julkisoikeudelliset laitokset	1,0 %
4		Finanssialan yhteisöt, mukaan lukien luottolaitokset, jotka ovat keskus- tai aluehallinnon taikka paikallisviranomaisen rekisteröimiä tai perustamia, ja edistämislainojen antajat	5,0 %
5		Raaka-aineet, energia, teollisuustuotteet, maatalous, tuotantoteollisuus, kaivostoiminta ja louhinta	3,0 %
6		Kulutustavarat ja -palvelut, kuljetus ja varastointi, hallinto- ja tukipalvelutoiminta	3,0 %
7		Teknologia, televiestintä	2,0 %
8		Terveydenhuolto, yleishyödylliset palvelut, ammatillinen ja tekninen toiminta	1,5 %
9		Jäsenvaltioissa sijaitsevien luottolaitosten liikkeeseenlaskemat katetut joukkolainat	1,0 %
10	Luottoluokka 1	Luottolaitosten liikkeeseenlaskemat katetut joukkolainat kolmansissa maissa	1,5 %
	Luottoluokat 2–3		2,5 %
11	Luottoluokat 4–6 ja luokittelemattomat	Kolmannen maan keskushallinto, mukaan lukien keskuspankit, sekä 117 artiklan 2 kohdassa ja 118 artiklassa tarkoitetut kansainväliset kehityspankit ja kansainväliset organisaatiot	2 %
12		Alue- tai paikallisviranomainen sekä julkisyhteisöt ja julkisoikeudelliset laitokset	4,0 %
13		►M17 Finanssialan yhteisöt, mukaan lukien luottolaitokset, jotka ovat keskus- tai aluehallinnon taikka paikallisviranomaisen rekisteröimiä tai perustamia, edistämislainojen antajat ja katetut joukkolainat ◄	12,0 %
14		Raaka-aineet, energia, teollisuustuotteet, maatalous, tuotantoteollisuus, kaivostoiminta ja louhinta	7,0 %
15		Kulutustavarat ja -palvelut, kuljetus ja varastointi, hallinto- ja tukipalvelutoiminta	8,5 %
16		Teknologia, televiestintä	5,5 %
17		Terveydenhuolto, yleishyödylliset palvelut, ammatillinen ja tekninen toiminta	5,0 %

▼M12

Alaluokka – numero	Luottoluokka	Toimiala	Riskipaino
18	Muu toimiala		12,0 %
19	Listatut luottoindeksit, joiden yksittäisten osatekijöiden enemmistö kuuluu sijoitusluokkaan (investment grade)		1,5 %
20	Listatut luottoindeksit, joiden yksittäisten osatekijöiden enemmistö kuuluu spekulatiiviluokkaan tai on luokittelemattomia		5 %

▼M17

Tätä artiklaa sovellettaessa vastuulle annetaan luottoluokka, joka vastaa sitä luottoluokkaa, joka sille annettaisiin II osaston 2 luvussa esitetyn luottoriskin standardimenetelmän mukaisesti.

▼M8

2. Vastuisiin sisältyvän riskin osoittamiseksi toimialalle laitosten on käytettävä luokitusta, jota markkinoilla käytetään yleisesti liikkeeseenlaskijoiden ryhmittelemiseksi toimialoittain. Laitosten on osoitettava kukin liikkeeseenlaskija yhteen ainoaan toimialojen alaluokkaan taulukossa 4. Sellaiseen liikkeeseenlaskijaan liittyvä vastuisiin sisältyvä riski, jota laitos ei kykene osoittamaan mihinkään toimialaan tällä tavalla, on osoitettava alaluokkaan 18 taulukossa 4.

▼M17

3. Poiketen siitä, mitä 2 kohdassa säädetään, laitokset voivat luokitella luokittelemattoman katetun joukkolainan riskin alaluokkaan 4, jos katetun joukkolainan liikkeeseen laskeneella laitoksella on luottoluokitukset 1–3.

▼M8

325 ai artikla

Korrelaatiot samassa alaluokassa arvopaperistamiseen liittymättömän luottomarginaaliriskin osalta

1. Samassa alaluokassa olevien kahden herkkyyden WS_k ja WS_l välinen korrelaatioparametri ρ_{kl} määritetään seuraavasti:

$$\rho_{kl} = \rho_{kl}^{(name)} \cdot \rho_{kl}^{(tenor)} \cdot \rho_{kl}^{(basis)}$$

jossa:

▼M17

$\rho_{kl}^{(name)}$ on yhtä kuin 1, kun herkkyyksien k ja l molemmat riskikohteet ovat samat; se on yhtä kuin 35 prosenttia, kun herkkyyksien k ja l molemmilla riskikohteilla on 325 ah artiklan 1 kohdan taulukossa 4 alaluokka 1–18, muussa tapauksessa se on yhtä kuin 80 prosenttia.

▼M8

$\rho_{kl}^{(tenor)}$ on yhtä kuin 1, kun herkkyyksien k and l molemmat pisteet ovat samat, ja muussa tapauksessa yhtä kuin 65 prosenttia;

$\rho_{kl}^{(basis)}$ on yhtä kuin 1, kun molemmat herkkyydet liittyvät samoihin käyriin, ja muussa tapauksessa yhtä kuin 99,90 prosenttia.

2. Tämän artiklan 1 kohdassa mainittuja korrelaatioparametrejä ei sovelleta 325 ah artiklan 1 kohdassa olevassa taulukossa 4 olevaan alaluokkaan 18. Kyseistä alaluokkaa koskevan deltariskin laskukaavan osalta pääomavaatimus on yhtä kuin alaluokkaan 18 osoitettujen nettopainotettujen herkkyyksien absoluuttisten arvojen summa seuraavasti:

▼M8

$$K_{b(\text{bucket } 18)} = \sum_k |WS_k|$$

325 aj artikla

Korrelaatiot eri alaluokissa arvopaperistamiseen liittymättömän luottomarginaaliriskin osalta

Korrelaatioparametri γ_{bc}, jota sovelletaan laskettaessa herkkyyksiä eri alaluokkien välillä, määritetään seuraavasti:

$$\gamma_{bc} = \gamma_{bc}^{(\text{rating})} \cdot \gamma_{bc}^{(\text{sector})}$$

jossa:

▼M17

$\gamma_{bc}^{(\text{rating})}$ on yhtä kuin

a) 1, kun alaluokat b ja c ovat alaluokkia 1–17 ja molemmilla alaluokilla on sama luottoluokka (joko luottoluokat 1–3 tai luottoluokat 4–6); muussa tapauksessa se on 50 prosenttia; tässä laskelmassa alaluokan 1 katsotaan kuuluvan saman luottoluokkaan kuin alaluokat, joiden luottoluokka on 1–3;

b) 1, kun joko alaluokka b tai c on alaluokka 18;

c) 1, kun alaluokka b tai c on alaluokka 19 ja toisella alaluokalla on luottoluokka 1–3; muussa tapauksessa se on 50 prosenttia;

d) 1, kun alaluokka b tai c on alaluokka 20 ja toisella alaluokalla on luottoluokka 4–6; muussa tapauksessa se on 50 prosenttia;

▼M8

$\gamma_{bc}^{(\text{sector})}$ on yhtä kuin 1, kun molemmat alaluokat kuuluvat samaan toimialaan, ja muussa tapauksessa yhtä kuin taulukossa 5 esitetty vastaava prosenttiosuus:

▼M12

Taulukko 5

Alaluokka	1, 2 ja 11	3 ja 12	4 ja 13	5 ja 14	6 ja 15	7 ja 16	8 ja 17	9 ja 10	18	19	20
1, 2 ja 11		75 %	10 %	20 %	25 %	20 %	15 %	10 %	0 %	45 %	45 %
3 ja 12			5 %	15 %	20 %	15 %	10 %	10 %	0 %	45 %	45 %
4 ja 13				5 %	15 %	20 %	5 %	20 %	0 %	45 %	45 %
5 ja 14					20 %	25 %	5 %	5 %	0 %	45 %	45 %
6 ja 15						25 %	5 %	15 %	0 %	45 %	45 %
7 ja 16							5 %	20 %	0 %	45 %	45 %
8 ja 17								5 %	0 %	45 %	45 %
9 ja 10									0 %	45 %	45 %
18										0 %	0 %
19											75 %
20											

▼M8

325 ak artikla

Riskipainot luottomarginaaliriskiä koskevien vaihtoehtoiseen korrelaatiokaupankäyntisalkkuun kuuluvien arvopaperistamisten osalta

Luottomarginaalia koskevien vaihtoehtoiseen korrelaatiokaupankäyntisalkkuun (ACTP) kuuluvien arvopaperistamisten riskitekijöitä koskevien herkkyyksien riskipainojen on oltava samat kaikille maturiteeteille (0,5 vuotta, 1 vuosi, 3 vuotta, 5 vuotta, 10 vuotta) kussakin alaluokassa, ja ne määritellään kutakin taulukon 6 alaluokkaa varten 461 a artiklassa tarkoitetun delegoidun säädöksen nojalla:

▼M12

Taulukko 6

Alaluokka – numero	Luottoluokka	Toimiala	Riskipaino
1	Kaikki	Jäsenvaltioiden keskushallinto, mukaan lukien keskuspankit	4,0 %
2	►M17 Luottoluokat 1–10 ◄	Kolmannen maan keskushallinto, mukaan lukien keskuspankit, sekä 117 artiklan 2 kohdassa ja 118 artiklassa tarkoitetut kansainväliset kehityspankit ja kansainväliset organisaatiot	4,0 %
3		Alue- tai paikallisviranomainen sekä julkisyhteisöt ja julkisoikeudelliset laitokset	4,0 %
4		Finanssialan yhteisöt, mukaan lukien luottolaitokset, jotka ovat keskus- tai aluehallinnon taikka paikallisviranomaisen rekisteröimiä tai perustamia, ja edistämislainojen antajat	8,0 %
5		Raaka-aineet, energia, teollisuustuotteet, maatalous, tuotantoteollisuus, kaivostoiminta ja louhinta	5,0 %
6		Kulutustavarat ja -palvelut, kuljetus ja varastointi, hallinto- ja tukipalvelutoiminta	4,0 %
7		Teknologia, televiestintä	3,0 %
8		Terveydenhuolto, yleishyödylliset palvelut, ammatillinen ja tekninen toiminta	2,0 %
9		Jäsenvaltioissa sijaitsevien luottolaitosten liikkeeseenlaskemat katetut joukkolainat	3,0 %
10		Luottolaitosten liikkeeseenlaskemat katetut joukkolainat kolmansissa maissa	6,0 %
11	►M17 Luottoluokat 11–17 ◄	Kolmannen maan keskushallinto, mukaan lukien keskuspankit, sekä 117 artiklan 2 kohdassa ja 118 artiklassa tarkoitetut kansainväliset kehityspankit ja kansainväliset organisaatiot	13,0 %
12		Alue- tai paikallisviranomainen sekä julkisyhteisöt ja julkisoikeudelliset laitokset	13,0 %
13		►M17 Finanssialan yhteisöt, mukaan lukien luottolaitokset, jotka ovat keskus- tai aluehallinnon taikka paikallisviranomaisen rekisteröimiä tai perustamia, edistämislainojen antajat ja katetut joukkolainat ◄	16,0 %
14		Raaka-aineet, energia, teollisuustuotteet, maatalous, tuotantoteollisuus, kaivostoiminta ja louhinta	10,0 %
15		Kulutustavarat ja -palvelut, kuljetus ja varastointi, hallinto- ja tukipalvelutoiminta	12,0 %
16		Teknologia, televiestintä	12,0 %
17		Terveydenhuolto, yleishyödylliset palvelut, ammatillinen ja tekninen toiminta	12,0 %
18	Muu toimiala		13,0 %

▼M17

Tätä artiklaa sovellettaessa vastuulle annetaan luottoluokka, joka vastaa sitä luottoluokkaa, joka sille annettaisiin II osaston 2 luvussa esitetyn luottoriskin standardimenetelmän mukaisesti.

Poiketen siitä, mitä toisessa kohdassa säädetään, laitokset voivat luokitella luokittelemattoman katetun joukkolainan riskin alaluokkaan 4, jos katetun joukkolainan liikkeeseen laskevalla laitoksella on luottoluokitukset 1–3.

▼M8

325 al artikla

Korrelaatiot luottomarginaaliriskiä koskevien vaihtoehtoiseen korrelaatiokaupankäyntisalkkuun kuuluvien arvopaperistamisten osalta

1. Deltariskikorrelaatio ρ_{kl} johdetaan 325 ai artiklan mukaisesti, paitsi että sovellettaessa tätä kohtaa $\rho_{kl}^{(basis)}$ on yhtä kuin 1, kun molemmat herkkyydet liittyvät samoihin käyriin, ja muussa tapauksessa yhtä kuin 99,00 prosenttia.

2. Korrelaatio γ_{bc} johdetaan 325 aj artiklan mukaisesti.

325 am artikla

Riskipainot luottomarginaaliriskiä koskevien vaihtoehtoiseen korrelaatiokaupankäyntisalkkuun kuulumattomien arvopaperistamisten osalta

1. Luottomarginaalia koskevien (muiden kuin vaihtoehtoiseen korrelaatiokaupankäyntisalkkuun kuuluvien) arvopaperistamisten riskitekijöitä koskevien herkkyyksien riskipainojen on oltava samat kaikille maturiteeteille (0,5 vuotta, 1 vuosi, 3 vuotta, 5 vuotta, 10 vuotta) kussakin taulukon 7 alaluokassa, ja ne määritellään kutakin taulukon 7 alaluokkaa varten 461 a artiklassa tarkoitetun delegoidun säädöksen nojalla:

▼M12

Taulukko 7

Alaluokka – numero	Luottoluokka	Toimiala	Riskipaino
1	►M17 Etuoikeutetut ja luottoluokat 1–10 ◄	Asuntolainavakuudelliset arvopaperit (RMBS) – Prime	0,9 %
2		RMBS – Mid-Prime	1,5 %
3		RMBS – Sub-Prime	2,0 %
4		Liikekiinteistölainavakuudelliset arvopaperit (CMBS)	2,0 %
5		Omaisuusvakuudelliset arvopaperit (ABS) – opintolainat	0,8 %
6		ABS – luottokortit	1,2 %
7		ABS – autolainat	1,2 %
8		Lainavakuudelliset velkasitoumukset (CLO) – muu kuin ACTP	1,4 %
9	►M17 Muut kuin etuoikeutetut ja luottoluokat 1–10 ◄	RMBS – Prime	1,125 %
10		RMBS – Mid-Prime	1,875 %
11		RMBS – Sub-Prime	2,5 %
12		CMBS	2,5 %
13		ABS – opintolainat	1 %
14		ABS – luottokortit	1,5 %
15		ABS – autolainat	1,5 %
16		CLO – muu kuin ACTP	1,75 %

▼M12

Alaluokka – numero	Luottoluokka	Toimiala	Riskipaino
17	►M17 Luottoluokat 11–17 ja luokittelemattomat ◄	RMBS – Prime	1,575 %
18		RMBS – Mid-Prime	2,625 %
19		RMBS – Sub-Prime	3,5 %
20		CMBS	3,5 %
21		ABS – opintolainat	1,4 %
22		ABS – luottokortit	2,1 %
23		ABS – autolainat	2,1 %
24		CLO – muu kuin ACTP	2,45 %
25	Muu toimiala		3,5 %

▼M8

2. Vastuisiin sisältyvän riskin osoittamiseksi toimialalle laitosten on käytettävä luokitusta, jota markkinoilla käytetään yleisesti liikkeeseenlaskijoiden ryhmittelemiseksi toimialoittain. Laitosten on osoitettava kukin etuoikeusluokka yhteen toimialojen alaluokkaan taulukossa 7. Sellaiseen etuoikeusluokkaan liittyvät vastuisiin sisältyvät riskipositiot, jota laitos ei kykene osoittamaan mihinkään toimialaan tällä tavalla, on osoitettava alaluokkaan 25.

▼M17

3. Tätä artiklaa sovellettaessa vastuulle annetaan luottoluokka, joka vastaa sitä luottoluokkaa, joka sille annettaisiin II osaston 5 luvussa esitetyn ulkoisten luottoluokitusten menetelmän mukaisesti.

▼M8

325 an artikla

Korrelaatiot samassa alaluokassa luottomarginaaliriskiä koskevien vaihtoehtoiseen korrelaatiokaupankäyntisalkkuun kuulumattomien arvopaperistamisten osalta

1. Samassa alaluokassa oleville kahdelle herkkyydelle WS_k ja WS_l korrelaatioparametri ρ_{kl} määritetään seuraavasti:

$$\rho_{kl} = \rho_{kl}^{(tranche)} \cdot \rho_{kl}^{(tenor)} \cdot \rho_{kl}^{(basis)}$$

jossa:

$\rho_{kl}^{(tranche)}$ on yhtä kuin 1, kun herkkyyksien k ja l molemmat riskikohteet kuuluvat samaan alaluokkaan ja liittyvät samaan arvopaperistamisen etuoikeusluokkaan (yli 80 prosentin päällekkäisyys teoreettisesti), ja muussa tapauksessa yhtä kuin 40 prosenttia;

$\rho_{kl}^{(tenor)}$ on yhtä kuin 1, kun herkkyyksien k and l molemmat pisteet ovat samat, ja muussa tapauksessa yhtä kuin 80 prosenttia; ja

$\rho_{kl}^{(basis)}$ on yhtä kuin 1, kun molemmat herkkyydet liittyvät samoihin käyriin, ja muussa tapauksessa yhtä kuin 99,90 prosenttia.

▼M8

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuja korrelaatioparametrejä ei sovelleta alaluokkaan 25. Alaluokkaa 25 koskevan deltariskin laskukaavan osalta oman pääoman vaatimus on yhtä kuin kyseiseen alaluokkaan osoitettujen nettopainotettujen herkkyyksien absoluuttisten arvojen summa seuraavasti:

$$K_{b(\text{bucket } 25)} = \sum_{k} |WS_k|$$

325 ao artikla

Korrelaatiot eri alaluokissa luottomarginaaliriskiä koskevien vaihtoehtoiseen korrelaatiokaupankäyntisalkkuun kuulumattomien arvopaperistamisten osalta

1. Korrelaatioparametriä γ_{bc} sovelletaan herkkyyksien laskentaan eri alaluokkien välillä, ja se on 0 prosenttia.

2. Edellä olevan 325 am artiklan 1 kohdan taulukossa 7 olevaa alaluokkaa 25 koskeva oman pääoman vaatimus lisätään pääomaan koko riskiluokan tasolla ottamatta huomioon hajautus- tai suojausvaikutuksia minkään muun alaluokan osalta.

325 ap artikla

Osakeriskiä koskevat riskipainot

1. Riskipainot, jotka koskevat osakkeisiin ja osakkeiden repokorkoon liittyvien riskitekijöiden herkkyyksiä, määritellään kutakin taulukon 8 alaluokkaa varten 461 a artiklassa tarkoitetun delegoidun säädöksen nojalla:

▼M12

Taulukko 8

Alaluokka – numero	Markkina-arvo	Talouden tyyppi	Toimiala	Osakkeen spot-hinnan riskipaino	Osakkeen repokoron riskipaino
1	Suuri	Nouseva markkinatalous	Kulutustavarat ja -palvelut, kuljetus ja varastointi, hallinto- ja tukipalvelutoiminta, terveydenhuolto, yleishyödylliset palvelut	55 %	0,55 %
2			Televiestintä, teollisuustuotteet	60 %	0,60 %
3			Raaka-aineet, energia, maatalous, tuotantoteollisuus, kaivostoiminta ja louhinta	45 %	0,45 %
4			Finanssilaitokset, mukaan lukien valtion tukemat finanssilaitokset, kiinteistöalan toiminta, teknologia	55 %	0,55 %
5		Kehittynyt talous	Kulutustavarat ja -palvelut, kuljetus ja varastointi, hallinto- ja tukipalvelutoiminta, terveydenhuolto, yleishyödylliset palvelut	30 %	0,30 %
6			Televiestintä, teollisuustuotteet	35 %	0,35 %
7			Raaka-aineet, energia, maatalous, tuotantoteollisuus, kaivostoiminta ja louhinta	40 %	0,40 %
8			Finanssilaitokset, mukaan lukien valtion tukemat finanssilaitokset, kiinteistöalan toiminta, teknologia	50 %	0,50 %

▼M12

Alaluokka – numero	Markkina-arvo	Talouden tyyppi	Toimiala	Osakkeen spot-hinnan riskipaino	Osakkeen repokoron riskipaino
9	Pieni	Nouseva markkinatalous	Kaikki toimialat, jotka on kuvattu alaluokissa numeroilla 1, 2, 3 ja 4	70 %	0,70 %
10		Kehittynyt talous	Kaikki toimialat, jotka on kuvattu alaluokissa numeroilla 5, 6, 7 ja 8	50 %	0,50 %
11	Muu toimiala			70 %	0,70 %
12	Suuren markkina-arvon ja kehittyneiden talouksien indeksit			15 %	0,15 %
13	Muut indeksit			25 %	0,25 %

▼M8

2. Tämän artiklan soveltamiseksi 325 bd artiklan 7 kohdassa tarkoitetuissa teknisissä sääntelystandardeissa täsmennetään, mitä tarkoitetaan pienellä ja suurella markkina-arvolla.

3. Tämän artiklan soveltamiseksi EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään, mitä tarkoitetaan nousevalla markkinataloudella ja mitä tarkoitetaan kehittyneellä taloudella.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 28 päivänä kesäkuuta 2021.

Siirretään komissiolle valta täydentää tätä asetusta hyväksymällä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

4. Vastuisiin sisältyvän riskin osoittamiseksi toimialalle laitosten on käytettävä luokitusta, jota markkinoilla käytetään yleisesti liikkeeseenlaskijoiden ryhmittelemiseksi toimialoittain. Laitosten on osoitettava kukin liikkeeseenlaskija yhteen toimialojen alaluokkaan taulukossa 8 ja kaikki saman alan liikkeeseenlaskijat samaan toimialaan. Sellaiseen liikkeeseenlaskijaan liittyvä vastuisiin sisältyvä riski, jota laitos ei kykene osoittamaan mihinkään toimialaan tällä tavalla, on osoitettava alaluokkaan 11 taulukossa 8. Kun on kyse useista maista tai toimialoista, osakkeiden liikkeeseenlaskija on osoitettava tiettyyn alaluokkaan sen merkittävimmän alueen tai toimialan perusteella, jolla se toimii.

325 aq artikla

Korrelaatiot samassa alaluokassa osakeriskin osalta

▼M12

1. Deltariskin korrelaatioparametriksi ρ_{kl} on määritettävä 99,90 prosenttia samassa alaluokassa oleville kahdelle herkkyydelle WS_k ja WS_l, kun toisessa on kyse herkkyydestä osakkeen spot-hinnalle ja toisessa herkkyydestä osakkeen repokorolle ja kun molemmat herkkyydet liittyvät samaan osakkeen liikkeeseenlaskijaan.

▼M8

2. Muissa kuin 1 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa korrelaatioparametri ρ_{kl} samassa alaluokassa oleville kahdelle herkkyydelle WS_k ja WS_l osakkeen spot-hinnan osalta määritetään seuraavasti:

▼M8

a) 15 prosenttia samassa alaluokassa oleville kahdelle herkkyydelle, kun on kyse suuresta markkina-arvosta ja nousevasta markkinataloudesta (alaluokan numero 1, 2, 3 tai 4);

b) 25 prosenttia samassa alaluokassa oleville kahdelle herkkyydelle, kun on kyse suuresta markkina-arvosta ja kehittyneestä taloudesta (alaluokan numero 5, 6, 7 tai 8);

c) 7,5 prosenttia samassa alaluokassa oleville kahdelle herkkyydelle, kun on kyse pienestä markkina-arvosta ja nousevasta markkinataloudesta (alaluokan numero 9);

d) 12,5 prosenttia samassa alaluokassa oleville kahdelle herkkyydelle, kun on kyse pienestä markkina-arvosta ja kehittyneestä taloudesta (alaluokan numero 10);

▼M12

e) 80 prosenttia samassa alaluokassa oleville kahdelle herkkyydelle, kun on kyse jommastakummasta indeksialaluokasta (alaluokan numero 12 tai 13).

3. Korrelaatioparametri ρ_{kl} samassa alaluokassa oleville kahdelle herkkyydelle WS_k ja WS_l osakkeen repokorkojen osalta määritetään 2 kohdan a–d alakohdan mukaisesti.

▼M8

4. Kun on kyse samassa alaluokassa olevista kahdesta herkkyydestä WS_k ja WS_l, joista toinen koskee osakkeen spot-hintaa ja toinen osakkeen repokorkoa ja jotka eivät liity samaan osakkeen liikkeeseenlaskijaan, korrelaatioparametri ρ_{kl} on 2 kohdassa täsmennettyjen korrelaatioparametrien mukainen kerrottuna 99,90 prosentilla.

5. Edellä 1–4 kohdassa määritettyjä korrelaatioparametrejä ei sovelleta alaluokkaan 11. Alaluokkaa 11 koskevan deltariskin laskukaavan osalta pääomavaatimus on yhtä kuin kyseiseen alaluokkaan osoitettujen nettopainotettujen herkkyyksien absoluuttisten arvojen summa seuraavasti:

$$K_{b(\text{bucket } 11)} = \sum_k |WS_k|$$

▼M12

325 ar artikla

Korrelaatiot eri alaluokissa osakeriskin osalta

Korrelaatioparametriä γ_{bc} sovelletaan herkkyyksien laskentaan eri alaluokkien välillä.

Se määritetään suhteessa 325 ap artiklassa olevan taulukon 8 alaluokkiin seuraavasti:

a) 15 prosenttia, kun molemmat alaluokat kuuluvat alaluokkiin numero 1–10;

b) 0 prosenttia, kun jompikumpi alaluokista kuuluu alaluokkaan numero 11;

c) 75 prosenttia, kun molemmat alaluokat kuuluvat alaluokkiin numero 12 ja 13;

▼M12

d) 45 prosenttia muussa tapauksessa.

325 as artikla

Hyödykeriskiä koskevat riskipainot

Hyödykeriskitekijöihin liittyvien herkkyyksien riskipainot ovat seuraavat:

Taulukko 9

Alaluokka – numero	Alaluokka – nimi	Riskipaino
1	Energia – kiinteät polttoaineet	30 %
2	Energia – nestemäiset polttoaineet	35 %
3	►M17 Energia – sähkö ◄	60 %
▼M17 3 a	Energia – EU:n päästökauppajärjestelmän hiilikauppa	40 %
3 b	Energia – EU:n päästökauppajärjestelmän ulkopuolinen hiilikauppa	60 %
▼M12 4	Rahti	80 %
5	Metallit – muut kuin jalometallit	40 %
6	Kaasumaiset polttoaineet	45 %
7	Jalometallit (myös kulta)	20 %
8	Viljat ja öljykasvit	35 %
9	Kotieläintuotanto ja maidontuotanto	25 %
10	Viljellyt tuotteet, muut kuin viljat ja öljykasvit, ja muut maataloushyödykkeet	35 %
11	Muut hyödykkeet	50 %

▼M8

325 at artikla

Korrelaatiot samassa alaluokassa hyödykeriskin osalta

1. Tätä artiklaa sovellettaessa kahta hyödykettä on pidettävä erillisinä hyödykkeinä, kun markkinoilla on kaksi sopimusta, jotka eroavat toisistaan ainoastaan sopimuksen nojalla toimitettavan kohde-etuutena olevan hyödykkeen osalta.

2. Samassa alaluokassa olevien kahden herkkyyden WS_k ja WS_l välinen korrelaatioparametri ρ_{kl} määritetään seuraavasti:

$$\rho_{kl} = \rho_{kl}^{(commodity)} \cdot \rho_{kl}^{(tenor)} \cdot \rho_{kl}^{(basis)}$$

jossa:

$\rho_{kl}^{(commodity)}$ on yhtä kuin 1, kun herkkyyksien k ja l molemmat hyödykkeet ovat samat, ja muussa tapauksessa yhtä kuin taulukossa 10 mainitut korrelaatiot samassa alaluokassa;

▼**M8**

$\rho_{kl}^{(tenor)}$ on yhtä kuin 1, kun herkkyyksien k and l molemmat pisteet ovat samat, ja muussa tapauksessa yhtä kuin 99 prosenttia; ja

$\rho_{kl}^{(basis)}$ on yhtä kuin 1, kun molemmat herkkyydet ovat samat hyödykkeen toimituspaikan suhteen, ja muussa tapauksessa yhtä kuin 99,90 prosenttia.

3. Korrelaatiot $\rho_{kl}^{(commodity)}$ samassa alaluokassa ovat seuraavat:

Taulukko 10

Alaluokka – numero	Alaluokka – nimi	Korrelaatio $\rho_{kl}^{(commodity)}$
1	Energia – kiinteät polttoaineet	55 %
2	Energia – nestemäiset polttoaineet	95 %
3	Energia – sähkö ja päästöoikeuksien kauppa	40 %
4	Rahti	80 %
5	Metallit – muut kuin jalometallit	60 %
6	Kaasumaiset polttoaineet	65 %
7	Jalometallit (myös kulta)	55 %
8	Viljat ja öljykasvit	45 %
9	Kotieläintuotanto ja maidontuotanto	15 %
10	Viljellyt tuotteet, muut kuin viljat ja öljykasvit, ja muut maataloustuotteet	40 %
11	Muut hyödykkeet	15 %

4. Sen estämättä, mitä 1 kohdassa säädetään, sovelletaan seuraavia säännöksiä:

a) kaksi taulukon 10 alaluokkaan 3 osoitettua riskitekijää, jotka koskevat eri alueilla tuotettua tai sopimuksen mukaisesti eri ajanjaksoina toimitettua sähköä, katsotaan erillisiksi hyödykeriskitekijöiksi;

b) kaksi taulukon 10 alaluokkaan 4 osoitettua riskitekijää, jotka koskevat reitiltään tai toimitusviikoltaan toisistaan eroavaa rahtia, katsotaan erillisiksi hyödykeriskitekijöiksi.

325 au artikla

Korrelaatiot eri alaluokissa hyödykeriskin osalta

Korrelaatioparametri γ_{bc}, jota sovelletaan laskettaessa herkkyyksiä eri alaluokkien välillä, on

a) 20 prosenttia, kun molemmat alaluokat kuuluvat alaluokkiin 1–10;

b) 0 prosenttia, kun jompikumpi alaluokista kuuluu alaluokkaan 11.

▼M8

325 av artikla

Valuuttakurssiriskiä koskevat riskipainot

▼M12

1. Kaikkiin valuuttakurssiriskitekijöiden herkkyyksiin on sovellettava 15 prosentin riskipainoa.

▼M8

2. Kun on kyse valuuttapareista, jotka koostuvat eurosta ja talous- ja rahaliiton toiseen vaiheeseen (ERM II) osallistuvan jäsenvaltion valuutasta, valuuttakurssiriskitekijöitä koskeva riskipaino on jompikumpi seuraavista:

a) edellä 1 kohdassa tarkoitettu riskipaino jaettuna luvulla 3;

b) enimmäisvaihtelu jäsenvaltion ja Euroopan keskuspankin virallisesti sopiman vaihteluvälin puitteissa, jos kyseinen vaihteluväli on kapeampi kuin ERM II:n mukaisesti määritelty vaihteluväli.

3. Sen estämättä, mitä 2 kohdassa säädetään, niiden 2 kohdassa tarkoitettujen valuuttojen valuuttakurssiriskitekijöitä koskeva riskipaino, jotka osallistuvat ERM II:een ja joiden virallisesti hyväksytty vaihteluväli on kapeampi kuin +/– 15 prosentin standardiväli, on yhtä kuin tämän kapeamman vaihteluvälin prosentuaalinen enimmäisvaihtelu.

4. Niitä valuuttakurssiriskitekijöitä koskeva riskipaino, jotka kuuluvat 325 bd artiklan 7 kohdan c alakohdassa tarkoitettuun kaikkein likvideimpien valuuttaparien alaluokkaan, on tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettu riskipaino jaettuna arvolla $\sqrt{2}$.

5. Jos päivittäisistä valuuttakursseista edeltäviltä kolmelta vuodelta kerätyt tiedot osoittavat, että eurosta ja muusta kuin euromääräisestä jäsenvaltion valuutasta koostuvan valuuttaparin valuuttakurssi on vakio ja että laitoksen osto- ja myyntitarjousten ero kyseiseen valuuttapariin liittyvien transaktioiden osalta on aina nolla, laitos voi soveltaa 1 kohdassa tarkoitettua riskipainoa jaettuna kahdella, edellyttäen, että sillä on toimivaltaisen viranomaisensa nimenomainen lupa.

325 aw artikla

Valuuttakurssiriskiä koskevat korrelaatiot

Yleistä korrelaatioparametriä γ_{bc}, joka on yhtä kuin 60 prosenttia, sovelletaan laskettaessa ulkomaanvaluutan riskitekijöiden herkkyyksiä.

2 alajakso

Vegaa ja kaarevuutta koskevat riskipainot ja korrelaatiot

325 ax artikla

Vegaa ja kaarevuutta koskevat riskipainot

▼M17

1. Vegariskitekijöiden alaluokkien on vastattava deltariskitekijöille vahvistettuja alaluokkia 3 jakson 1 alajakson mukaisesti.

▼M17

2. Vegariskitekijöihin liittyvien herkkyyksien riskipainot luokitellaan riskitekijöiden riskiluokan mukaisesti seuraavasti:

Taulukko 1

Riskiluokka	Riskipainot
GIRR	100 %
Luottomarginaaliriski (muut kuin arvopaperistamiset)	100 %
Luottomarginaaliriski (ACTP)	100 %
Luottomarginaaliriskiä koskevat arvopaperistamiset (muu kuin ACTP)	100 %
Osakkeet (large cap ja indeksit)	77,78 %
Osakkeet (small cap ja muu toimiala)	100 %
Hyödykkeet	100 %
Ulkomaanvaluutat	100 %

_____

▼M8

4. Deltariskin yhteydessä 1 alajaksossa käytettäviä alaluokkia on käytettävä myös kaarevuusriskin yhteydessä, jollei tässä luvussa toisin säädetä.

5. Valuuttakursseja ja osakkeita koskevien kaarevuusriskitekijöiden osalta kaarevuutta koskevien riskipainojen on oltava suhteellinen siirtymä, joka vastaa 1 alajaksossa tarkoitettuja deltariskipainoja.

▼M17

6. Yleistä korkoa, luottomarginaaleja ja hyödykkeitä koskevien kaarevuusriskitekijöiden osalta kaarevuutta koskeva riskipaino on kunkin käyrän kaikkien pisteiden samanaikainen siirtymä sellaisen suurimman deltariskipainon perusteella, jota tarkoitetaan 1 alajaksossa asianomaisen riskialaluokan osalta.

▼M8

325 ay artikla

Vega- ja kaarevuusriskiä koskevat korrelaatiot

▼C7

1. Samassa yleisen korkoriskin (GIRR) riskiluokan alaluokassa oleville vegariskiherkkyyksille korrelaatioparametri ρ_{kl} määritetään seuraavasti:

▼M8

$$\rho_{kl} = \min\{\rho_{kl}^{(\text{option maturity})} \cdot \rho_{kl}^{(\text{underlying maturity})}; 1\}$$

▼M8

jossa:

$\rho_{kl}^{(\text{option maturity})}$ on yhtä kuin $e^{-\alpha \cdot \frac{|T_k - T_l|}{\min\{T_k; T_l\}}}$, kun α on 1 %, T_k ja T_l ovat maturiteetteja optioissa, joiden osalta vegaherkkyydet johdetaan, ilmaistuina vuosina; ja

$\rho_{kl}^{(\text{underlying maturity})}$ on yhtä kuin $e^{-\alpha \cdot \frac{|T_k^U - T_l^U|}{\min\{T_k^U; T_l^U\}}}$, kun α on 1 %, T_k^U ja T_l^U ovat yhtä kuin kohde-etuuksien maturiteetit optioissa, joiden osalta vegaherkkyydet johdetaan, vähennettyinä vastaavien optioiden maturiteeteilla, molemmissa tapauksissa ilmaistuina vuosina.

2. Muiden riskiluokkien samassa alaluokassa oleville vegariskiherkkyyksille korrelaatioparametri ρ_{kl} määritetään seuraavasti:

$$\rho_{kl} = \min\{\rho_{kl}^{(\text{DELTA})} \cdot \rho_{kl}^{(\text{option maturity})}; 1\}$$

jossa:

$\rho_{kl}^{(\text{DELTA})}$ on yhtä kuin deltakorrelaatio samassa alaluokassa, joka vastaa alaluokkaa, johon vegariskitekijät k ja l kohdennettaisiin; ja

$\rho_{kl}^{(\text{option maturity})}$ vahvistetaan 1 kohdan mukaisesti;

3. Kun on kyse eri alaluokkien välisistä vegariskiherkkyyksistä jossakin riskiluokassa (GIRR ja muut kuin GIRR), vegariskin yhteydessä on käytettävä samoja arvoa γ_{bc} koskevia korrelaatioparametrejä kuin ne, jotka on vahvistettu deltakorrelaatioille 4 jaksossa kunkin riskiluokan osalta.

4. Standardimenetelmässä ei hyväksytä hajautuksesta tai suojauksesta saatua hyötyä vegariskitekijöiden ja deltariskitekijöiden välillä. Vegariskivaatimukset ja deltariskivaatimukset lasketaan yhteen.

5. Kaarevuusriskiä koskevat korrelaatiot ovat 1 alajaksossa tarkoitettujen vastaavien deltariskikorrelaatioiden ρ_{kl} ja γ_{bc} neliö.

1 B LUKU

Vaihtoehtoisten sisäisten mallien menetelmä

1 jakso

Lupa ja omien varojen vaatimukset

325 az artikla

Vaihtoehtoisten sisäisten mallien menetelmä ja lupa käyttää vaihtoehtoisia sisäisiä malleja

▼M17

1. Laitos voi käyttää vaihtoehtoisten sisäisten mallien menetelmää markkinariskiä koskevien omien varojen vaatimusten laskemiseen edellyttäen, että laitos täyttää kaikki tässä luvussa säädetyt vaatimukset.

▼M8

2. Todennettuaan, että laitos täyttää 325 bh, 325 bi ja 325 bj artiklassa asetetut vaatimukset, toimivaltaiset viranomaiset myöntävät kyseiselle laitokselle luvan laskea omien varojen vaatimuksensa vaihtoehtoisten sisäisten malliensa avulla 325 ba artiklan mukaisesti sellaisen salkun osalta, jossa kaikki positiot on osoitettu kaupankäyntiyksiköille, edellyttäen, että kaikki seuraavat vaatimukset täyttyvät:

a) kaupankäyntiyksiköt on perustettu 104 b artiklan mukaisesti;

b) laitos on toimittanut toimivaltaiselle viranomaiselle perustelut kaupankäyntiyksiköiden sisällyttämiselle vaihtoehtoisten sisäisten mallien menetelmän soveltamisalaan;

▼M17

c) kaupankäyntiyksiköt ovat täyttäneet 325 bf artiklan 3 kohdassa tarkoitetut toteutumatestausvaatimukset;

d) kaupankäyntiyksiköt ovat täyttäneet 325 bg artiklassa tarkoitetut voittojen ja tappioiden tarkastelua koskevat vaatimukset;

▼M8

e) kaupankäyntiyksiköt, joille on osoitettu vähintään yksi 325 bl artiklassa tarkoitetuista kaupankäyntivaraston positioista, täyttävät 325 bm artiklassa asetetut vaatimukset sisäisen maksukyvyttömyysriskimallin osalta;

f) kaupankäyntiyksiköille ei ole osoitettu arvopaperistamis- tai uudelleenarvopaperistamispositioit a;

▼M17

g) kaupankäyntiyksiköille ei ole osoitettu sellaisia CIU:issa olevia positioita, jotka täyttävät 104 artiklan 8 kohdan b alakohdassa säädetyn edellytyksen.

▼M8

Sovellettaessa tämän kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohtaa kaupankäyntiyksikköä ei saa jättää vaihtoehtoisten sisäisten mallien menetelmän soveltamisalan ulkopuolelle sen vuoksi, että 325 artiklan 3 kohdan a alakohdassa säädetyn vaihtoehtoisen standardimenetelmän mukaisesti laskettu omien varojen vaatimus olisi matalampi kuin vaihtoehtoisten sisäisten mallien menetelmän mukaisesti laskettu omien varojen vaatimus.

▼M17

3. Laitosten, joille on myönnetty lupa käyttää vaihtoehtoisten sisäisten mallien menetelmää, on lisäksi täytettävä 325 artiklan 3 kohdassa säädetty raportointivaatimus.

▼M8

4. Jos jokin 2 kohdassa tarkoitetun luvan saaneen laitoksen kaupankäyntiyksiköistä ei enää täytä vähintään yhtä kyseisessä kohdassa asetetuista vaatimuksista, laitoksen on välittömästi ilmoitettava asiasta toimivaltaisille viranomaisilleen. Kyseinen laitos ei saa enää soveltaa tätä lukua yhteenkään kyseiselle kaupankäyntiyksikölle osoitetuista positioista, ja sen on laskettava markkinariskiä koskevat omien varojen vaatimukset 1 a luvussa säädetyn menetelmän mukaisesti kaikkien kyseiselle kaupankäyntiyksikölle osoitettujen positioiden osalta seuraavasta ilmoittamispäivästä alkaen ja niin kauan kuin se kykenee osoittamaan toimivaltaisille viranomaisille, että kyseinen kaupankäyntiyksikkö täyttää jälleen kaikki 2 kohdassa asetetut vaatimukset.

▼M8

5. Poiketen siitä, mitä 4 kohdassa säädetään, toimivaltaiset viranomaiset voivat poikkeuksellisissa olosuhteissa sallia laitoksen laskea edelleen markkinariskiä koskevat omien varojen vaatimuksensa vaihtoehtoisten sisäisten malliensa avulla sellaisen kaupankäyntiyksikön osalta, joka ei enää täytä tämän artiklan 2 kohdassa tai 325 bg artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja edellytyksiä. Tällaista harkintavaltaa käyttävien toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava asiasta EPV:lle ja perusteltava päätöksensä.

6. Kun on kyse kaupankäyntiyksiköille osoitetuista positioista, joiden osalta laitos ei ole saanut 2 kohdassa tarkoitettua lupaa, laitoksen on laskettava markkinariskiä koskevat omien varojen vaatimukset tämän osaston 1 a luvun mukaisesti. Mainitussa laskelmassa kaikki kyseiset positiot on katsottava muista riippumattomiksi erilliseksi salkuksi.

7. Jos laitos haluaa muuttaa olennaisesti tai laajentaa niiden vaihtoehtoisten sisäisten mallien käyttöä, joita se on saanut luvan käyttää, tai tehdä olennaisia muutoksia valitsemaansa 325 bc artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen mallinnettavien riskitekijöiden osajoukkoon, se tarvitsee toimivaltaisilta viranomaisiltaan tähän erillisen luvan.

Laitoksen on ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille kaikista muista käytön laajentamisista ja muutoksista vaihtoehtoisissa sisäisissä malleissa, joita varten se on saanut luvan.

8. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään

a) edellytykset sen arvioimiseksi, ovatko vaihtoehtoisten sisäisten mallien käytön laajennukset ja muutokset sekä 325 bc artiklassa tarkoitettujen mallinnettavien riskitekijöiden osajoukon muutokset olennaisia;

▼M17

b) arviointimenetelmät, joiden perusteella toimivaltaiset viranomaiset todentavat, täyttääkö laitos tässä luvussa säädetyt vaatimukset.

▼M8

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 28 päivänä kesäkuuta 2024.

Siirretään komissiolle valta täydentää tätä asetusta hyväksymällä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

▼M17

9. EPV antaa lausunnon siitä, onko tämän artiklan 5 kohdassa ja 325 bf artiklan 6 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettuja poikkeuksellisia olosuhteita esiintynyt.

Kyseisen lausunnon antamista varten EPV seuraa markkinaolosuhteita arvioidakseen, onko esiintynyt poikkeuksellisia olosuhteita, ja jos on, se ilmoittaa niistä välittömästi komissiolle.

▼M17

10. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään edellytykset sekä indikaattorit, joita EPV:n on määrä käyttää määrittääkseen, onko poikkeuksellisia olosuhteita esiintynyt.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2024.

Siirretään komissiolle valta täydentää tätä asetusta hyväksymällä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

▼M8

325 ba artikla

Omien varojen vaatimukset käytettäessä vaihtoehtoisia sisäisiä malleja

1. Vaihtoehtoista sisäistä mallia käyttävän laitoksen on laskettava omien varojen vaatimukset salkulle, jossa kaikki positiot on osoitettu kaupankäyntiyksiköille, joiden osalta laitokselle on myönnetty 325 az artiklan 2 kohdassa tarkoitettu lupa, seuraavista arvoista suurempana:

a) seuraavien arvojen summa:

i) jäljempänä olevan 325 bb artiklan mukaisesti laskettu laitoksen odotettua tappiota kuvaavan riskimittarin edellispäivän arvo (ES_{t-1}), ja

ii) jäljempänä 5 jakson mukaisesti laskettu laitoksen stressiskenaarion riskimittarin edellispäivän arvo (SS_{t-1}); tai

b) seuraavien arvojen summa:

i) jäljempänä olevan 325 bb artiklan mukaisesti laskettu laitoksen odotettua tappiota kuvaavien riskimittarien päivittäisten arvojen keskiarvo edeltäviltä 60 pankkipäivältä (ES^{avg}) kerrottuna kertoimella (m_c); ja

ii) jäljempänä 5 jakson mukaisesti laskettu laitoksen stressiskenaarion riskimittarin päivittäisten arvojen keskiarvo edeltäviltä 60 pankkipäivältä (SS^{avg}).

▼M17

Kun laitos laskee markkinariskiä koskevia omien varojen vaatimuksia käyttäen sisäistä mallia ensimmäisen alakohdan mukaisesti, se ei saa sisällyttää omia luottomarginaalejaan a ja b alakohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden laskemiseen laitoksen omien vieraan pääoman ehtoisten rahoitusvälineiden positioiden osalta.

▼M8

2. Laitoksen, jolla on hallussaan positioita kaupankäyntikohteena olevissa vieraan ja oman pääoman ehtoisissa rahoitusvälineissä, jotka otetaan huomioon maksukyvyttömyyttä koskevassa sisäisessä mallissa ja osoitetaan 1 kohdassa tarkoitetuille kaupankäyntiyksiköille, on täytettävä omien varojen lisävaatimus, joka vastaa suurempaa seuraavista arvoista:

a) tuorein maksukyvyttömyysriskiä koskeva omien varojen vaatimus, joka on laskettu 3 jakson mukaisesti;

b) edellä a alakohdassa tarkoitetun määrän keskiarvo edeltävien 12 viikon ajalta.

▼**M17**

Poiketen siitä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, laitokseen ei sovelleta omien varojen lisävaatimusta laitoksen hallussa olevien, sen omien vieraan pääoman ehtoisten rahoitusvälineiden osalta.

3. Vaihtoehtoista sisäistä mallia käyttävän laitoksen on laskettava markkinariskiä koskevat omien varojen kokonaisvaatimukset seuraavan kaavan mukaisesti kaikille sellaisille kaupankäyntivaraston positioille ja kaupankäyntivaraston ulkopuolisille positioille, jotka aiheuttavat valuuttakurssi- tai hyödykeriskin:

$$AIMA_{total} = \min(AIMA + PLA_{addon} + ASA_{non-aima}; ASA_{all\ portfolio}) + \max(AIMA - ASA_{aima}; 0)$$

jossa

AIMA = 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen omien varojen vaatimusten summa;

PLA_{addon} = 325 bg artiklan 2 kohdassa tarkoitettu omien varojen lisävaatimus;

$ASA_{non\text{-}aima}$ = 325 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetun vaihtoehtoisen standardimenetelmän mukaisesti lasketut markkinariskiä koskevat omien varojen vaatimukset niiden kaupankäyntivaraston positioiden ja kaupankäyntivaraston ulkopuolisten positioiden salkun osalta, jotka aiheuttavat valuuttakurssi- tai hyödykeriskin ja joiden osalta laitos käyttää vaihtoehtoista standardimenetelmää markkinariskin omien varojen vaatimusten laskemiseen;

$ASA_{allportfolio}$ = 325 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetun vaihtoehtoisen standardimenetelmän mukaisesti lasketut markkinariskiä koskevat omien varojen vaatimukset kaikkien sellaisten kaupankäyntivaraston positioiden ja kaupankäyntivaraston ulkopuolisten positioiden salkun osalta, jotka aiheuttavat valuuttakurssi- tai hyödykeriskin;

ASA_{aima} = 325 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetun vaihtoehtoisen standardimenetelmän mukaisesti lasketut markkinariskiä koskevat omien varojen vaatimukset niiden kaupankäyntivaraston positioiden ja kaupankäyntivaraston ulkopuolisten positioiden salkun osalta, jotka aiheuttavat valuuttakurssi- tai hyödykeriskin ja joiden osalta laitos käyttää 325 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettua menetelmää markkinariskin omien varojen vaatimusten laskemiseen.

▼M8

2 jakso

Yleiset vaatimukset

325 bb artikla

Odotettua tappiota kuvaava riskimittari

▼C7

1. Laitoksen on laskettava 325 ba artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettu odotettua tappiota kuvaava riskimittari kullekin päivälle ”t” ja kullekin kaupankäyntivaraston positioiden ja kaupankäyntivaraston ulkopuolisten positioiden, joihin kohdistuu hyödykeriski tai valuuttakurssiriski, salkulle seuraavasti:

▼M8

$$ES_t = \rho \cdot (UES_t) + (1 - \rho) \cdot \sum_i UES_t^i$$

jossa:

ES_t = odotettua tappiota kuvaava riskimittari;

i = indeksi, joka kuvaa viittä riskitekijän pääluokkaa, jotka on lueteltu 325 bd artiklassa olevan taulukon 2 ensimmäisessä sarakkeessa;

UES_t = rajoittamatonta odotettua tappiota kuvaava mittari, joka lasketaan seuraavasti:

$$UES_t = PES_t^{RS} \cdot \max\left(\frac{PES_t^{FC}}{PES_t^{RC}},\ 1\right)$$

UES_t^i = rajoittamatonta odotettua tappiota kuvaava mittari, joka koskee riskitekijän pääluokkaa i ja joka lasketaan seuraavasti:

$$UES_t^i = PES_t^{RS,i} \cdot \max\left(\frac{PES_t^{FC,i}}{PES_t^{RC,i}},\ 1\right)$$

ρ = valvojan asettama riskitekijän pääluokkien korrelaatiokerroin; ρ = 50 %;

PES_t^{RS} = osittaisen odotetun tappion arvo, joka lasketaan salkun kaikille positioille 325 bc artiklan 2 kohdan mukaisesti;

PES_t^{RC} = osittaisen odotetun tappion arvo, joka lasketaan salkun kaikille positioille 325 bc artiklan 3 kohdan mukaisesti;

PES_t^{FC} = osittaisen odotetun tappion arvo, joka lasketaan salkun kaikille positioille 325 bc artiklan 4 kohdan mukaisesti;

$PES_t^{RS,i}$ = osittaisen odotetun tappion arvo, joka koskee riskitekijän pääluokkaa i ja joka lasketaan salkun kaikille positioille 325 bc artiklan 2 kohdan mukaisesti;

▼M8

$PES_t^{RC,i}$ = osittaisen odotetun tappion arvo, joka koskee riskitekijän pääluokkaa i ja joka lasketaan salkun kaikille positioille 325 bc artiklan 3 kohdan mukaisesti; ja

$PES_t^{FC,i}$ = osittaisen odotetun tappion arvo, joka koskee riskitekijän pääluokkaa i ja joka lasketaan salkun kaikille positioille 325 bc artiklan 4 kohdan mukaisesti.

2. Määrittäessään kutakin osittaisen odotetun tappion arvoa odotettua tappiota kuvaavan riskimittarin laskemiseksi 1 kohdan mukaisesti laitokset saavat soveltaa tulevien häiriöiden skenaarioita 325 bc artiklan mukaisesti ainoastaan siihen mallinnettavien riskitekijöiden joukkoon, joka on sovellettavissa kuhunkin osittaisen odotetun tappion arvoon.

3. Jos vähintään yhdellä salkun transaktioista on vähintään yksi mallinnettava riskitekijä, joka on jaoteltu riskitekijän pääluokkaan i 325 bd artiklan mukaisesti, laitosten on laskettava rajoittamatonta odotettua tappiota kuvaava riskimittari riskitekijän pääluokalle i ja sisällytettävä se tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettua odotettua tappiota kuvaavaan riskimittarin kaavaan.

4. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, laitos voi harventaa rajoittamatonta odotettua tappiota kuvaavien mittareiden UES_t^i ja osittaista odotettua tappiota kuvaavien mittareiden $PES_t^{RS,i}$, $PES_t^{RC,i}$ ja $PES_t^{FC,i}$ laskentaväliä kaikkien riskitekijöiden pääluokkien i osalta päivittäisestä viikoittaiseen edellyttäen, että molemmat seuraavista edellytyksistä täyttyvät:

a) laitos kykenee osoittamaan toimivaltaiselle viranomaiselleen, että rajoittamatonta odotettua tappiota kuvaavien mittareiden UES_t^i laskenta ei aliarvioi asianomaisten kaupankäyntivaraston positioiden markkinariskiä;

b) laitos kykenee tihentämään mittareiden UES_t^i, $PES_t^{RS,i}$, $PES_t^{RC,i}$ ja $PES_t^{FC,i}$ laskentaväliä viikoittaisesta päivittäiseen, jos sen toimivaltaiset viranomaiset niin edellyttävät.

325 bc artikla

Osittaisen odotetun tappion laskenta

1. Laitoksen on laskettava kaikki 325 bb artiklan 1 kohdassa tarkoitetut osittaisen odotetun tappion arvot seuraavasti:

a) osittaisen odotetun tappion arvot lasketaan päivittäin;

b) laskelmassa käytetään 97,5 prosentin yksisuuntaista luottamusväliä;

▼C7

c) kaupankäyntivaraston positioiden salkun tai kaupankäyntivaraston ulkopuolisten positioiden osalta, joihin kohdistuu valuuttakurssi- ja hyödykeriskejä, laitosten on laskettava osittaisen odotetun tappion arvo ajankohtana ”t” ESt seuraavan kaavan mukaisesti:

$$PES_t = \sqrt{\left(PES_t(T)\right)^2 + \sum_{j\geq 2}\left(PES_t(T,j)\cdot\sqrt{\frac{\left(LH_j - LH_{j-1}\right)}{10}}\right)^2}$$

▼M8

jossa:

PES_t = osittaisen odotetun tappion arvo ajankohtana t;

j = indeksi, joka kuvaa viittä likviditeettihorisonttia, jotka luetellaan taulukon 1 ensimmäisessä sarakkeessa;

LH_j = likviditeettihorisonttien j pituus ilmaistuna päivinä taulukon 1 mukaisesti;

T = perusaikajänne, jossa T = 10 päivää;

PES_t (T) = osittaisen odotetun tappion arvo, joka määritetään soveltamalla tulevien häiriöiden skenaarioita 10 päivän aikajänteellä ainoastaan salkun positioiden mallinnettavien riskitekijöiden joukkoon 2, 3 ja 4 kohdan mukaisesti kunkin 325 bb artiklan 1 kohdassa tarkoitetun osittaisen odotetun tappion arvon osalta; ja

PES_t (T, j) = osittaisen odotetun tappion arvo, joka määritetään soveltamalla tulevien häiriöiden skenaarioita 10 päivän aikajänteellä ainoastaan salkun positioiden mallinnettavien riskitekijöiden joukkoon 2, 3 ja 4 kohdan mukaisesti kunkin 325 bb artiklan 1 kohdassa tarkoitetun osittaisen odotetun tappion arvon osalta, kun sen 325 bd artiklan 2 kohdan mukaisesti määritetty tosiasiallinen likviditeettihorisontti on vähintään LH

Taulukko 1

Likviditeettihorisontti j	Likviditeettihorisontin j pituus (päivinä)
1	10
2	20
3	40
4	60
5	120

2. Edellä 325 bb artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen osittaisen odotetun tappion arvojen PES_t^{RS} ja $PES_t^{RS,i}$ laskemiseksi laitoksen on täytettävä tämän artiklan 1 kohdassa vahvistettujen vaatimusten lisäksi seuraavat vaatimukset:

a) arvon PES_t^{RS} laskemiseksi laitos saa soveltaa tulevien häiriöiden skenaarioita ainoastaan sellaisten salkun positioiden mallinnettavien riskitekijöiden osajoukkoon, jonka laitos on valinnut toimivaltaisia viranomaisia tyydyttävällä tavalla siten, että seuraava edellytys täyttyy summan vastatessa edeltäviä 60:tä pankkipäivää:

$$\frac{1}{60} \cdot \sum_{k=0}^{59} \frac{PES_{t-k}^{RC}}{PES_{t-k}^{FC}} \geq 75\ \%$$

▼M8

Laitoksen, joka ei enää täytä tämän kohdan ensimmäisessä kohdassa tarkoitettua vaatimusta, on välittömästi ilmoitettava asiasta toimivaltaisille viranomaisille ja päivitettävä mallinnettavien riskitekijöiden osajoukko kahden viikon kuluessa, jotta kyseinen vaatimus täyttyy jälleen; jos kyseinen laitos ei mainittujen kahden viikon jälkeen täytä kyseistä vaatimusta, sen on laskettava markkinariskiä koskevat omien varojen vaatimukset joidenkin kaupankäyntiyksiköiden osalta käyttäen 1 a luvussa vahvistettua menetelmää, kunnes se voi osoittaa toimivaltaiselle viranomaiselle täyttävänsä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa mainitun vaatimuksen;

b) arvon $PES_t^{RS,i}$ laskemiseksi laitos saa soveltaa tulevien häiriöiden skenaarioita ainoastaan sellaisten salkun positioiden mallinnettavien riskitekijöiden osajoukkoon, jotka laitos on valinnut tämän kohdan a alakohdan tarkoituksia varten ja jotka on jaoteltu riskitekijän pääluokkaan ”i” 325 bd artiklan mukaisesti;

c) tiedot, joita käytetään niiden tulevien häiriöiden skenaarioiden määrittämisessä, joita sovelletaan a ja b alakohdassa tarkoitettuihin mallinnettaviin riskitekijöihin, on kalibroitava historiallisiin tietoihin keskeytymättömältä 12 kuukauden pituiselta finanssistressikaudelta, jonka laitos määrittää siten, että arvo PES_t^{RS} voidaan maksimoida; kyseisen stressikauden määrittämiseksi laitoksen on käytettävä lähtökohtana tarkkailujaksoa, joka alkaa viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2007, toimivaltaisia viranomaisia tyydyttävällä tavalla; ja

d) laitoksen on kalibroitava arvoa $PES_t^{RS,i}$ koskevat tiedot c alakohdan soveltamiseksi määrittämäänsä 12 kuukauden pituiseen stressikauteen.

3. Edellä 325 bb artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen osittaisen odotetun tappion PES_t^{RC} ja $PES_t^{RC,i}$ arvojen laskemiseksi laitoksen on täytettävä tämän artiklan 1 kohdassa vahvistettujen vaatimusten lisäksi seuraavat vaatimukset:

a) arvon PES_t^{RC} laskemiseksi laitos saa soveltaa tulevien häiriöiden skenaarioita ainoastaan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen salkun positioiden mallinnettavien riskitekijöiden osajoukkoon;

b) arvon $PES_t^{RC,i}$ laskemiseksi laitos saa soveltaa tulevien häiriöiden skenaarioita ainoastaan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen salkun positioiden mallinnettavien riskitekijöiden osajoukkoon;

c) tiedot, joita käytetään niiden tulevien häiriöiden skenaarioiden määrittämisessä, joita sovelletaan tämän kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettuihin mallinnettaviin riskitekijöihin, on kalibroitava 4 kohdan c alakohdassa tarkoitettuihin historiallisiin tietoihin; kyseiset tiedot on päivitettävä vähintään kerran kuukaudessa.

4. Edellä 325 bb artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen osittaisen odotetun tappion arvojen PES_t^{FC} ja $PES_t^{FC,i}$ laskemiseksi laitoksen on täytettävä tämän artiklan 1 kohdassa vahvistettujen vaatimusten lisäksi seuraavat vaatimukset:

a) arvon PES_t^{FC} laskemiseksi laitoksen on sovellettava tulevien häiriöiden skenaarioita kaikkiin salkun positioiden mallinnettaviin riskitekijöihin;

▼M8

b) arvon $PES_t^{FC,i}$ laskemiseksi laitoksen on sovellettava tulevien häiriöiden skenaarioita kaikkiin salkun positioiden mallinnettaviin riskitekijöihin, jotka on jaoteltu riskitekijän pääluokkaan i 325 bd artiklan mukaisesti;

c) tiedot, joita käytetään niiden tulevien häiriöiden skenaarioiden määrittämisessä, joita sovelletaan a ja b alakohdassa tarkoitettuihin mallinnettaviin riskitekijöihin, on kalibroitava historiallisiin tietoihin edeltävältä 12 kuukauden pituiselta jaksolta; jos hinnan volatiliteetin huomattavaa nousua ilmenee olennaisessa lukumäärässä laitoksen salkun mallinnettavia riskitekijöitä, jotka eivät kuulu 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettuun mallinnettavien riskitekijöiden osajoukkoon, toimivaltaiset viranomaiset voivat vaatia laitosta käyttämään historiallisia tietoja edeltävää 12 kuukauden pituista kautta lyhyemmältä kaudelta, joka ei kuitenkaan saa olla edeltäviä kuutta kuukautta lyhyempi; toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava EPV:lle kaikista päätöksistä, joissa laitosta vaaditaan käyttämään historiallisia tietoja 12 kuukauden pituista kautta lyhyemmältä kaudelta, ja esitettävä päätöstä koskevat perustelut.

5. Laskettaessa 325 bb artiklan 1 kohdassa tarkoitettua osittaisen odotetun tappion arvoa laitoksen on säilytettävä niiden mallinnettavien riskitekijöiden arvot, joihin sen ei ole tarvinnut soveltaa tulevien häiriöiden skenaarioita kyseisen osittaisen odotetun tappion arvon osalta tämän artiklan 2, 3 ja 4 kohdan mukaisesti.

▼M17

6. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään kriteerit tässä artiklassa tarkoitettujen tietojen käyttämiselle riskienmittausmallissa, mukaan lukien tietojen tarkkuutta koskevat kriteerit ja kalibrointiperusteet, kun markkinatiedot ovat riittämättömät.

EPV toimittaa kyseisten teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 10 päivänä tammikuuta 2026.

Siirretään komissiolle valta täydentää tätä asetusta hyväksymällä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

▼M8

325 bd artikla

Likviditeettihorisontit

1. Laitoksen on jaoteltava kukin riskitekijä positioissa, jotka on osoitettu kaupankäyntiyksiköille, joiden osalta sille on myönnetty 325 az artiklan 2 kohdassa tarkoitettu lupa tai se on hakenut tällaista lupaa, johonkin taulukossa 2 luetelluista riskitekijän pääluokista sekä johonkin mainitussa taulukossa luetelluista riskitekijän alaluokista.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen positioiden riskitekijän likviditeettihorisontti on likviditeettihorisontti vastaavassa riskitekijän alaluokassa, johon riskitekijä on jaoteltu.

▼M8

3. Poiketen siitä, mitä tämän artiklan 1 kohdassa säädetään, laitos voi tietyn kaupankäyntiyksikön osalta päättää soveltaa tässä artiklassa olevassa taulukossa 2 luetellun riskitekijän alaluokan likviditeettihorisontin sijaan jotakin 325 bc artiklassa olevassa taulukossa 1 luetelluista pidemmistä likviditeettihorisonteista. Jos laitos tekee tällaisen päätöksen, asianomaista pidempää likviditeettihorisonttia sovelletaan kaikkiin kyseiselle kaupankäyntiyksikölle osoitettujen positioiden mallinnettaviin riskitekijöihin, jotka on jaoteltu kyseiseen riskitekijän alaluokkaan, jotta voidaan laskea osittaisen odotetun tappion arvot 325 bc artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisesti.

Laitoksen on ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille, mihin kaupankäyntiyksiköihin ja riskitekijän alaluokkiin se päättää soveltaa ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua kohtelua.

▼C7

4. Laskettaessa osittaisen odotetun tappion arvoja 325 bc artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisesti kunkin kaupankäyntivaraston position tai kaupankäyntivaraston ulkopuolisten positioiden, joihin kohdistuu hyödykeriski tai valuuttakurssiriski, mallinnettavan riskitekijän tosiasiallinen likviditeettihorisontti lasketaan seuraavasti:

▼M8

$$\text{EffectiveLH} = \begin{cases} \text{SubCatLH jos Mat} > \text{LH}_5 \\ \min(\text{SubCatLH}, \min_j \{\text{LH}_j/\text{LH}_j \geq \text{Mat}\}) \text{ jos } \text{LH}_1 \leq \text{Mat} \leq \text{LH}_5 \\ \text{LH}_1 \text{ jos Mat} < \text{LH}_1 \end{cases}$$

jossa:

EffectiveLH	=	tosiasiallinen likviditeettihorisontti;
Mat	=	kaupankäyntivaraston position maturiteetti;
SubCatLH	=	edellä olevan 1 kohdan mukaisesti määritetyn mallinnettavan riskitekijän likviditeettihorisontin pituus; ja
$\min_j \{\text{LH}_j/\text{LH}_j \geq \text{Mat}\}$	=	325 bc artiklassa olevassa taulukossa 1 luetellun sellaisen likviditeettihorisontin pituus, joka ylittää kaupankäyntivaraston position maturiteetin mutta on kuitenkin lähimpänä tätä.

5. Taulukossa 2 olevassa ulkomaanvaluuttaa koskevassa riskitekijän pääluokassa valuuttaparit, jotka koostuvat eurosta ja jonkin ERM II:een osallistuvan jäsenvaltion valuutasta, kuuluvat kaikkein likvideimpien valuuttaparien alaluokkaan.

▼M17

5 a. Taulukossa 2 olevassa korkoriskitekijän pääluokassa ERM II:een osallistuvien jäsenvaltioiden valuutat kuuluvat kaikkein likvideimpien valuuttojen ja kansallisten valuuttojen alaluokkaan.

▼M8

6. Laitoksen on todennettava vähintään kerran kuukaudessa, onko 1 kohdassa tarkoitettu jaottelu tarkoituksenmukainen.

7. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään

a) menettely, jolla laitosten on jaoteltava 1 kohdassa tarkoitetut positioiden riskitekijät riskitekijän pää- ja alaluokkaan 1 kohdan soveltamiseksi;

▼M8

b) valuutat, jotka kuuluvat kaikkein likvideimpien valuuttojen alaluokkaan taulukossa 2 olevassa korkoa koskevassa riskitekijän pääluokassa;

c) valuuttaparit, jotka kuuluvat kaikkein likvideimpien valuuttaparien alaluokkaan taulukossa 2 olevassa ulkomaanvaluuttaa koskevassa riskitekijän pääluokassa;

d) se, mitä pienellä markkina-arvolla (small cap) ja suurella markkina-arvolla (large cap) tarkoitetaan osakkeen hintaa ja volatiliteettia koskevassa alaluokassa taulukossa 2 olevassa osakkeita koskevassa riskitekijän pääluokassa.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 28 päivänä maaliskuuta 2020.

Siirretään komissiolle valta täydentää tätä asetusta hyväksymällä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

Taulukko 2

Riskitekijöiden pääluokat	Riskitekijöiden alaluokat	Likviditeettihorisontit	Likviditeettihorisontin pituus (päivinä)
Korko	Kaikkein likvideimmät valuutat ja kotimaan valuutta	1	10
	Muut valuutat (paitsi kaikkein likvideimmät valuutat)	2	20
	Volatiliteetti	4	60
	Muut tyypit	4	60
Luottomarginaali	Saamiset jäsenvaltioiden keskushallinnolta, mukaan lukien keskuspankit	2	20
	Jäsenvaltioissa sijaitsevien luottolaitosten liikkeeseenlaskemat katetut joukkolainat (Investment Grade)	2	20
	Saamiset valtiolta (Investment grade)	2	20
	Saamiset valtiolta (High yield)	3	40
	Saamiset yrityksiltä (Investment grade)	3	40
	Saamiset yrityksiltä (High yield)	4	60
	Volatiliteetti	5	120
	Muut tyypit	5	120
Osakkeet	Osakkeen hinta (Large Cap)	1	10
	Osakkeen hinta (Small Cap)	2	20
	Volatiliteetti (Large Cap)	2	20
	Volatiliteetti (Small Cap)	4	60
	Muut tyypit	4	60

▼M8

Riskitekijöiden pääluokat	Riskitekijöiden alaluokat	Likviditeettihorisontit	Likviditeettihorisontin pituus (päivinä)
Ulkomaanvaluutta	Kaikkein likvideimmät valuuttaparit	1	10
	Muut valuuttaparit (paitsi kaikkein likvideimmät valuuttaparit)	2	20
	Volatiliteetti	3	40
	Muut tyypit	3	40
Hyödykkeet	Energian ja päästöoikeuksien hinta	2	20
	Jalometallien ja muiden kuin rautametallien hinta	2	20
	Muiden hyödykkeiden hinnat (paitsi energian, päästöoikeuksien, jalometallien ja muiden kuin rautametallien hinta)	4	60
	Energian ja päästöoikeuksien hinnan volatiliteetti	4	60
	Jalometallien ja muiden kuin rautametallien hinnan volatiliteetti	4	60
	Muiden hyödykkeiden hintojen volatiliteetti (paitsi energian, päästöoikeuksien, jalometallien ja muiden kuin rautametallien hinnan volatiliteetti)	5	120
	Muut tyypit	5	120

325 be artikla

Riskitekijöiden mallinnettavuuden arviointi

1. Laitoksen on arvioitava kaikkien riskitekijöiden mallinnettavuutta positioissa, jotka on osoitettu kaupankäyntiyksiköille, joiden osalta sille on myönnetty 325 az artiklan 2 kohdassa tarkoitettu lupa tai se on hakenut tällaista lupaa.

▼M17

Toimivaltaiset viranomaiset voivat sallia, että laitokset käyttävät kolmansien osapuolten toimittamia markkinatietoja ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua arviointia varten.

1 a. Toimivaltaiset viranomaiset voivat vaatia, että laitoksen on pidettävä mallintamattomana riskitekijää, jonka laitos on arvioinut mallinnettavaksi tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti, jos niiden tulevien häiriöiden skenaarioiden määrittämiseen käytettävät tiedot, joita sovelletaan riskitekijään, eivät täytä 325 bc artiklan 6 kohdassa tarkoitettuja vaatimuksia toimivaltaisia viranomaisia tyydyttävällä tavalla.

▼M8

2. Laitosten on tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetun arvioinnin osana laskettava markkinariskiä koskevat omien varojen vaatimukset 325 bk artiklan mukaisesti sellaisten riskitekijöiden osalta, jotka ovat mallintamattomia.

▼M17

2 a. Poikkeuksellisissa olosuhteissa aikoina, joina tietyt kaupankäyntitoiminnot finanssimarkkinoilla ovat vähentyneet merkittävästi, toimivaltaiset viranomaiset voivat sallia, että tässä luvussa säädettyä menetelmää käyttävät laitokset voivat pitää mallinnettavina riskitekijöitä, jotka kyseiset laitokset ovat arvioineet mallintamattomiksi 1 kohdan mukaisesti, edellyttäen, että seuraavat ehdot täyttyvät:

a) menettelyn kohteena olevat riskitekijät koskevat kaupankäyntitoimintoja, jotka ovat vähentyneet merkittävästi finanssimarkkinoilla;

b) menettelyä sovelletaan väliaikaisesti ja enintään kuuden kuukauden ajan yhden tilikauden aikana;

c) menettely ei vähennä merkittävästi sitä soveltavien laitosten markkinariskiä koskevia omien varojen kokonaisvaatimuksia;

d) toimivaltaiset viranomaiset ilmoittavat EPV:lle välittömästi kaikista päätöksistä antaa laitosten soveltaa tässä luvussa esitettyä menetelmää, jossa mallintamattomat riskitekijät katsotaan mallinnettaviksi, sekä asianomaisista kaupankäyntitoiminnoista, ja perustelevat päätöksensä.

3. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään kriteerit riskitekijöiden mallinnettavuuden arvioimiseen 1 kohdan mukaisesti, mukaan lukien olosuhteet, joissa käytetään kolmansien osapuolten toimittamia markkinatietoja, sekä kyseisen arvioinnin suoritustiheys.

EPV toimittaa kyseisten teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 10 päivänä heinäkuuta 2025.

Siirretään komissiolle valta täydentää tätä asetusta hyväksymällä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

▼M8

325 bf artikla

Lakisääteiset toteutumatestausvaatimukset ja kertoimet

1. Tätä artiklaa sovellettaessa ylityksellä tarkoitetaan kaikkien kaupankäyntiyksikölle osoitettujen positioiden muodostamassa kaupankäyntisalkun arvossa yhden päivän aikana tapahtunutta muutosta, joka ylittää asiaa koskevan VaR-luvun, joka lasketaan laitoksen vaihtoehtoisen sisäisen mallin avulla seuraavien vaatimusten mukaisesti:

a) VaR-lukua koskevassa laskelmassa on noudatettava yhden päivän pitoaikaa;

b) tulevien häiriöiden skenaarioita sovelletaan 325 bg artiklan 3 kohdassa tarkoitettuihin kaupankäyntiyksiköiden positioita koskeviin riskitekijöihin, joita pidetään mallinnettavina 325 be artiklan mukaisesti;

c) tiedot, joita käytetään niiden tulevien häiriöiden skenaarioiden määrittämisessä, joita sovelletaan mallinnettaviin riskitekijöihin, on kalibroitava 325 bc artiklan 4 kohdan c alakohdassa tarkoitettuihin historiallisiin tietoihin;

▼M8

d) jollei tässä artiklassa toisin säädetä, laitoksen vaihtoehtoisen sisäisen mallin on perustuttava samoihin mallinnusoletuksiin, joita käytetään 325 ba artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetun odotettua tappiota kuvaavan riskimittarin laskemiseen,

2. Laitosten on laskettava päivittäiset ylitykset tekemällä toteutumatestaus oletetuille ja todellisille muutoksille salkun arvossa, jonka muodostavat kaikki kaupankäyntiyksikölle osoitetut positiot.

3. Laitoksen kaupankäyntiyksikön katsotaan täyttävän toteutumatestausvaatimukset, jos kyseisen kaupankäyntiyksikön ylitysten lukumäärä on VaR-luvun osalta edeltävien 250 pankkipäivän ajalta enintään

a) 12 ylitystä, jotka on laskettu 99 prosentin yksisuuntaisella luottamusvälillä salkun arvon oletettujen muutosten toteutumatestauksen perusteella;

b) 12 ylitystä, jotka on laskettu 99 prosentin yksisuuntaisella luottamusvälillä salkun arvon todellisten muutosten toteutumatestauksen perusteella;

c) 30 ylitystä, jotka on laskettu 97,5 prosentin yksisuuntaisella luottamusvälillä salkun arvon oletettujen muutosten toteutumatestauksen perusteella;

d) 30 ylitystä, jotka on laskettu 97,5 prosentin yksisuuntaisella luottamusvälillä salkun arvon todellisten muutosten toteutumatestauksen perusteella.

4. Laitosten on määritettävä päivittäiset ylitykset seuraavasti:

a) salkun arvon oletettujen muutosten toteutumatestaus perustuu vertailuun salkun päivän päätösarvon ja seuraavan päivän päätösarvon välillä olettaen, että positiot pysyvät muuttumattomina;

b) salkun arvon todellisten muutosten toteutumatestaus perustuu vertailuun salkun päivän päätösarvon ja seuraavan päivän todellisen päätösarvon välillä, pois lukien maksut ja välityspalkkiot;

c) ylityksen katsotaan tapahtuneen kunkin sellaisen pankkipäivän osalta, jonka salkun arvoa laitos ei kykene arvioimaan tai jonka 3 kohdassa tarkoitettua VaR-lukua se ei kykene laskemaan.

5. Laitoksen on laskettava tämän artiklan 6 ja 7 kohdan mukaisesti 325 ba artiklassa tarkoitettu kerroin (m_c) salkulle, jossa kaikki positiot on osoitettu kaupankäyntiyksiköille, joita varten sille on myönnetty 325 az artiklan 2 kohdassa tarkoitettu lupa käyttää vaihtoehtoisia sisäisiä malleja.

▼M8

6. ►M17 Kerroin (m_c) saadaan laskemalla yhteen vähintään 1,5 ja taulukon 3 mukaisesti määritetty korotus. Edellä 5 kohdassa tarkoitetun salkun osalta kyseinen korotus lasketaan niiden ylitysten lukumäärän perusteella, jotka tapahtuivat edeltävinä 250 pankkipäivänä, sellaisena kuin se on tämän alakohdan a alakohdan mukaisesti lasketussa laitoksen VaR-luvun toteutumatestauksessa. Korotuksen laskennassa on noudatettava seuraavia vaatimuksia: ◄

a) ylityksellä tarkoitetaan tilannetta, jossa salkun arvossa yhden päivän aikana tapahtunut muutos ylittää asiaa koskevan VaR-luvun, joka lasketaan laitoksen sisäisen mallin avulla seuraavien vaatimusten mukaisesti:

   i) yhden päivän pitoaika;

   ii) laskelmassa käytetään 99 prosentin yksisuuntaista luottamusväliä;

   iii) tulevien häiriöiden skenaarioita sovelletaan 325 bg artiklan 3 kohdassa tarkoitettuihin kaupankäyntiyksiköiden positioita koskeviin riskitekijöihin, joita pidetään mallinnettavina 325 be artiklan mukaisesti;

   iv) tiedot, joita käytetään niiden tulevien häiriöiden skenaarioiden määrittämisessä, joita sovelletaan mallinnettaviin riskitekijöihin, on kalibroitava 325 bc artiklan 4 kohdan c alakohdassa tarkoitettuihin historiallisiin tietoihin;

   v) jollei tässä artiklassa toisin säädetä, laitoksen sisäisen mallin on perustuttava samoihin mallinnusoletuksiin, joita käytetään 325 ba artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetun odotettua tappiota kuvaavan riskimittarin laskemiseen;

b) ylitysten lukumäärä on yhtä kuin ylitysten lukumääristä suurempi salkun arvon oletetuissa ja todellisissa muutoksissa;

Taulukko 3

Ylitysten lukumäärä	Korotus
Alle 5	0,00
5	0,20
6	0,26
7	0,33
8	0,38
9	0,42
Yli 9	0,50

▼M17

Toimivaltaiset viranomaiset voivat poikkeuksellisissa olosuhteissa sallia, että laitos toteuttaa toisen tai molemmat seuraavista:

a) rajoittaa korotuksen laskennan siihen arvoon, joka saadaan toteutumatestauksen oletetun arvonmuutoksen mukaisista ylityksistä, kun toteutumatestauksen todellisen arvonmuutoksen mukaisten ylitysten määrä ei johdu laitoksen vaihtoehtoisen sisäisen mallin puutteista;

▼M17

b) jättää korotuksen laskennasta pois oletettujen tai todellisten muutosten toteutumatestauksessa havaitut ylitykset, jos kyseiset ylitykset eivät johdu laitoksen vaihtoehtoisen sisäisen mallin puutteista.

Ensimmäistä alakohtaa sovellettaessa toimivaltaiset viranomaiset voivat korottaa m_c-kertoimen arvoa kyseisessä alakohdassa tarkoitetun summan yli, jos laitoksen vaihtoehtoisessa sisäisessä mallissa on puutteita, jotka estävät markkinariskiä koskevien omien varojen vaatimusten asianmukaisen mittaamisen.

▼M8

7. Toimivaltaisten viranomaisten on seurattava, onko 5 kohdassa tarkoitettu kerroin tarkoituksenmukainen ja täyttävätkö kaupankäyntiyksiköt 3 kohdassa tarkoitetut toteutumatestausvaatimukset. Laitosten on viipymättä ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille ylityksistä, jotka on saatu niiden toteutumatestausohjelmassa, ja annettava niistä selvitys, ja joka tapauksessa laitosten on ilmoitettava ylityksistä toimivaltaisille viranomaisille viimeistään viiden työpäivän kuluessa ylityksen tapahtumisesta.

▼M17

8. Poiketen siitä, mitä 2 ja 6 kohdassa säädetään, toimivaltaiset viranomaiset voivat sallia laitoksen jättää ottamatta huomioon ylitys, jos salkun arvossa yhden päivän aikana tapahtunut muutos, joka ylittää asiaa koskevan VaR-arvon, joka on laskettu kyseisen laitoksen sisäisen mallin avulla, johtuu mallintamattomasta riskitekijästä.

▼M8

9. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään, mitkä tekniset osatekijät on otettava huomioon laitoksen salkun arvon todellisissa ja oletetuissa muutoksissa tämän artiklan soveltamiseksi.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 28 päivänä maaliskuuta 2020.

Siirretään komissiolle valta täydentää tätä asetusta hyväksymällä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

▼M17

10. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään ne edellytykset ja kriteerit, joiden mukaisesti laitoksen voidaan sallia jättää ottamatta huomioon ylitys, jos salkun arvossa yhden päivän aikana tapahtunut muutos, joka ylittää asiaan koskevan VaR-arvon, joka on laskettu kyseisen laitoksen sisäisen mallin avulla, johtuu mallintamattomasta riskitekijästä.

EPV toimittaa kyseisten teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 10 päivänä heinäkuuta 2026.

▼M17

Siirretään komissiolle valta täydentää tätä asetusta hyväksymällä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

▼M8

325 bg artikla

Voittojen ja tappioiden tarkastelua koskeva vaatimus

▼M17

1. Laitoksen kaupankäyntiyksikkö täyttää voittojen ja tappioiden tarkastelua koskevat vaatimukset, jos laitoksen riskienmittausmalliin perustuvat teoreettiset muutokset kyseisen kaupankäyntiyksikön salkun arvossa vastaavat hyvin tai riittävän hyvin laitoksen hinnoittelumalliin perustuvia oletettuja muutoksia kyseisen kaupankäyntiyksikön salkun arvossa.

2. Sen estämättä, mitä tämän artiklan 1 kohdassa säädetään, jos riskienmittausmalliin perustuvat teoreettiset muutokset kaupankäyntiyksikön salkun arvossa vastaavat riittävän hyvin laitoksen hinnoittelumalliin perustuvia oletettuja muutoksia kyseisen kaupankäyntiyksikön salkun arvossa, laitoksen on laskettava kaikille kyseiselle kaupankäyntiyksikölle osoitetuille positioille omien varojen lisävaatimus 325 ba artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen omien varojen vaatimusten lisäksi.

3. Laitoksen on tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetun voittojen ja tappioiden tarkastelua koskevan vaatimuksen tulosten perusteella määritettävä ja dokumentoitava tarkka luettelo laitoksen riskienmittausmalliin sisältyvistä riskitekijöistä, joiden perusteella voidaan todentaa, täyttääkö laitos 325 bf artiklassa asetetun toteutumatestausvaatimuksen. Laitoksen on seurattava kaikkia kyseisten riskitekijöiden luettelon muutoksia.

▼M8

4. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään

▼M17

a) perusteet, joiden avulla määritetään 1 kohtaa sovellettaessa, vastaavatko kaupankäyntiyksikön salkun arvon teoreettiset muutokset hyvin tai riittävän hyvin kaupankäyntiyksikön salkun arvon oletettuja muutoksia, ottaen huomioon kansainvälisen sääntelyn kehityssuuntaukset;

b) edellä 2 kohdassa tarkoitettu omien varojen lisävaatimus;

▼M8

c) miten usein laitoksen on suoritettava voittojen ja tappioiden tarkastelu;

d) tekniset osatekijät, jotka tätä artiklaa sovellettaessa on otettava huomioon kaupankäyntiyksikön salkun arvon teoreettisissa ja oletetuissa muutoksissa.

▼M17

_____

EPV toimittaa kyseisten teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 10 päivänä heinäkuuta 2025.

▼M8

Siirretään komissiolle valta täydentää tätä asetusta hyväksymällä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

325 bh artikla

Riskien mittaamista koskevat vaatimukset

1. Laitosten, jotka käyttävät sisäistä riskienmittausmallia 325 ba artiklassa tarkoitettujen markkinariskiä koskevien omien varojen vaatimusten laskemiseksi, on varmistettava, että kyseinen malli täyttää kaikki seuraavat vaatimukset:

a) sisäisessä riskienarviointimallissa otetaan huomioon riittävä lukumäärä riskitekijöitä, kuitenkin vähintään 1 a luvun 3 jakson 1 alajaksossa tarkoitetut riskitekijät, paitsi jos laitos osoittaa toimivaltaisille viranomaisille, etteivät huomioon ottamatta jätetyt riskitekijät vaikuta olennaisesti 325 bg artiklassa tarkoitetun voittojen ja tappioiden tarkastelua koskevan vaatimuksen tuloksiin; laitoksen on kyettävä perustelemaan toimivaltaisille viranomaisille, miksi se on ottanut riskitekijän huomioon hinnoittelumallissaan muttei sisäisessä riskienmittausmallissaan;

b) sisäisellä riskienmittausmallilla mitataan optioiden ja muiden tuotteiden epälineaarisuuksia, korrelaatioriskiä ja perusteriskiä;

c) sisäiseen riskienmittausmalliin sisältyy riskitekijöitä, jotka vastaavat korkoja kussakin valuutassa, jossa laitoksella on koron muutoksille herkkiä laitoksen taseeseen sisältyviä tai taseen ulkopuolisia positioita; laitoksen on mallinnettava korkokäyrät käyttäen yleisesti hyväksyttyjä menetelmiä. Korkokäyrä on jaettava erilaisiin maturiteettituokkiin, jotta voidaan ottaa huomioon korkojen volatiliteettivaihtelut koko korkokäyrän pituudelta; tärkeimpien valuuttojen ja markkinoiden olennaista korkoriskiä mitattaessa korkokäyrä on mallinnettava käyttäen vähintään kuutta maturiteettiluokkaa ja korkokäyrän mallintamisessa käytettävien riskitekijöiden lukumäärän on oltava oikeassa suhteessa laitoksen kaupankäyntistrategioiden luonteeseen ja monimutkaisuuteen; mallin on myös mitattava eri korkokäyrien tai eri rahoitusvälineiden muutosten epätäydellisestä korrelaatiosta johtuvaa korkomarginaaliriskiä samaan kohde-etuuden liikkeeseenlaskijaan;

▼M17

d) sisäisessä riskienmittausmallissa on käytettävä riskitekijöitä, jotka vastaavat kultaa ja niitä yksittäisiä ulkomaanvaluuttoja, joiden määräisiä laitoksen positiot ovat; CIU:iden osalta huomioon otetaan niiden todelliset valuuttapositiot; laitokset voivat käyttää kolmannen osapuolen ilmoittamia, CIU:n valuuttapositioita koskevia tietoja edellyttäen, että kyseisten tietojen paikkansapitävyys varmistetaan asianmukaisella tavalla;

▼M8

e) mallintamistekniikan kehitystason on oltava oikeassa suhteessa laitoksen toiminnan olennaisuuteen osakemarkkinoilta; sisäisessä riskienmittausmallissa on käytettävä erillistä riskitekijää vähintään kutakin sellaista osakemarkkinaa varten, jolla laitoksella on merkittäviä positioita ja vähintään yksi riskitekijä, joka kattaa järjestelmälliset muutokset osakkeiden hinnoissa ja kyseisen riskitekijän riippuvuuden yksittäisistä riskitekijöistä kullakin osakemarkkinalla;

f) sisäisessä riskienmittausmallissa käytetään erillistä riskitekijää vähintään kunkin sellaisen hyödykkeen osalta, jonka suhteen laitoksella on hallussaan merkittäviä positioita, paitsi jos laitoksen kokonaishyödykepositio on pieni verrattuna sen kaikkiin kaupankäyntitoimintoihin, missä tapauksessa siinä voidaan käyttää erillistä riskitekijää kunkin hyödykkeitä koskevan päätyypin osalta; mitattaessa olennaista hyödykemarkkinariskiä mallissa on otettava huomioon samankaltaisten mutta epäidenttisten hyödykkeiden muutosten epätäydellisestä korrelaatiosta johtuva riski, maturiteettieroista aiheutuva termiinihintamuutosten riski sekä johdannais- ja käteispositioiden välinen tuottoero;

g) käytetyillä approksimaatioilla on todistetusti pystyttävä määrittämään todellinen hallussa oleva positio, niiden on oltava riittävän varovaisia, ja niitä saa käyttää vain, kun saatavilla olevat tiedot ovat riittämättömät, kuten 325 bc artiklan 2 kohdan c alakohdassa tarkoitettuina stressikausina;

h) mitattaessa olennaisia volatiliteettiriskejä valinnaisissa instrumenteissa sisäisessä riskienmittausmallissa on otettava huomioon implisiittisten volatiliteettien riippuvuus kaikkien toteutushintojen ja optiomaturiteettien osalta;

▼M17

i) CIU:issa olevien positioiden osalta laitosten on tarkasteltava CIU:iden kohde-etuutena olevia positioita vähintään viikoittain laskeakseen omien varojen vaatimuksensa tämän luvun mukaisesti; jos läpikatsomisperiaatetta sovelletaan viikoittain, laitosten on pystyttävä seuraamaan riskejä, jotka johtuvat merkittävistä muutoksista CIU:n koostumuksessa; laitokset, joilla ei ole riittäviä tietoja, joiden avulla ne voisivat laskea CIU:n position markkinariskiä koskevat omien varojen vaatimukset läpikatsomisperiaatteen mukaisesti, voivat käyttää kolmatta osapuolta kyseisten tietojen hankkimiseen sillä edellytyksellä, että kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

i) kolmas osapuoli on jokin seuraavista:

1) CIU:n säilytysyhteisönä toimiva laitos tai säilytysyhteisönä toimiva rahoituslaitos edellyttäen, että CIU sijoittaa yksinomaan arvopapereihin ja säilyttää kaikkia arvopapereita kyseisessä säilytysyhteisönä toimivassa laitoksessa tai säilytysyhteisönä toimivassa rahoituslaitoksessa;

2) CIU:n rahastoyhtiö edellyttäen, että se täyttää 132 artiklan 3 kohdan a alakohdassa säädetyt kriteerit;

3) kolmantena osapuolena oleva myyjä edellyttäen, että tämän alakohdan 1 tai 2 alakohdassa tarkoitetut kolmannet osapuolet tai muu tällainen kolmantena osapuolena toimiva myyjä toimittavat tai laskevat tiedot tai riskimittarit;

▼M17

ii) kolmas osapuoli toimittaa laitokselle tiedot tai riskimittarit, joiden avulla se voi laskea CIU:n position markkinariskiä koskevan omien varojen vaatimukset ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun läpikatsomisperiaatteen mukaisesti;

iii) laitoksen ulkopuolinen tilintarkastaja on vahvistanut ii alakohdassa tarkoitettujen kolmannen osapuolen toimittamien tietojen tai riskimittareiden asianmukaisuuden, ja toimivaltaisella viranomaisella on pyydettäessä rajoittamaton pääsy kyseisiin tietoihin tai riskimittareihin.

2. Laitos saa käyttää empiirisiä korrelaatioita riskitekijän pääluokkien sisällä ja laskiessaan 325 bb artiklan 1 kohdassa tarkoitettua rajoittamatonta odotettua tappiota kuvaavaa mittaria (UES_t) riskitekijän pääluokkien välillä vain, jos sen käyttämä menetelmä kyseisten korrelaatioiden mittaamiseksi on moitteeton ja yhteensopiva joko sovellettavien likviditeettihorisonttien kanssa tai toimivaltaisen viranomaisen hyväksynnällä 325 bc artiklan 1 kohdassa säädetyn 10 päivän perusaikajänteen kanssa sekä johdonmukaisesti sovellettu.

_____

▼M8

325 bi artikla

Laadulliset vaatimukset

1. Tämän luvun soveltamiseksi käytettävän sisäisen riskienmittausmallin on oltava rakenteeltaan moitteeton, se on laskettava ja sitä on sovellettava johdonmukaisesti ja sen on täytettävä kaikki seuraavat laadulliset vaatimukset:

a) markkinariskiä koskevien pääomavaatimusten laskemiseen käytettävä sisäinen riskienmittausmalli on kiinteästi liitettävä laitoksen päivittäiseen riskien hallintaan, ja sen perusteella on ilmoitettava toimivalle johdolle vastuisiin sisältyvistä riskeistä;

▼M17

b) laitoksella on oltava kaupankäyntiyksiköistä riippumaton riskienvalvontayksikkö, joka raportoi suoraan toimivalle johdolle; kyseinen yksikkö

i) on vastuussa tämän luvun soveltamiseksi vaihtoehtoisten sisäisten mallien menetelmässä käytettävän sisäisen riskienmittausmallin suunnittelusta ja täytäntöönpanosta;

ii) on vastuussa yleisestä riskienhallintajärjestelmästä;

iii) laatii ja analysoi päivittäin raportteja markkinariskiä koskevien omien varojen vaatimusten laskemiseen käytetyn sisäisen mallin tuloksista ja kaupankäyntilimiittien osalta toteutettavien toimenpiteiden tarkoituksenmukaisuudesta;

▼M8

c) ylimmän hallintoelimen ja toimivan johdon on osallistuttava aktiivisesti riskien valvontaan, ja laitoksen johto käsittelee riskienvalvontayksikön tuottamat päivittäiset raportit tasolla, jolla on riittävästi toimivaltaa vaatia vähentämään sekä yksittäisten kaupankäyntiä hoitavien henkilöiden ottamia positioita että laitoksen kokonaisriskiä;

▼M8

d) laitoksella on oltava riittävästi henkilöstöä, jonka osaamistaso mahdollistaa kehittyneiden sisäisten riskienmittausmallien käyttämisen, ja riittävästi henkilöstöä, jolla on kaupankäynnin, riskienvalvonnan, auditoinnin ja kauppojen selvityksen (back office) alan osaamista;

e) laitoksella on oltava käytössä dokumentoituja sisäisiä toimintatapoja, menettelyjä ja valvontatoimia, joilla taataan sen sisäisten riskienmittausmallien toiminta kaikilta osin;

f) sisäisellä riskienmittausmallilla, kaikki hinnoittelumallit mukaan lukien, on todistetusti pystyttävä kohtuullisella tarkkuudella mittaamaan riskit, eikä se saa erota huomattavasti malleista, joita laitos käyttää sisäisessä riskienhallinnassaan;

g) laitoksen on riittävän usein toteutettava systemaattisia stressitestiohjelmia, mukaan lukien käänteiset stressitestit, ja ohjelmien on katettava sisäinen riskienmittausmalli; toimivan johdon on tarkasteltava kyseisistä stressitesteistä saatuja tuloksia vähintään kerran kuukaudessa, ja kyseisten tulosten on oltava ylimmän hallintoelimen hyväksymien toimintatapojen ja limiittien mukaisia; laitoksen on toteutettava asianmukaisia toimia, jos kyseisten stressitestien tulokset osoittavat, että laitoksen kaupankäyntitoiminnasta aiheutuu liiallisia tappioita tietyissä olosuhteissa;

h) laitoksen on toteutettava sisäisiä riskienmittausmallejaan koskeva riippumaton selvitys joko osana säännöllistä sisäistä tarkastustaan tai valtuuttamalla tähän tarkoitukseen ulkopuolinen yritys, ja kyseinen selvitys on toteutettava toimivaltaisia viranomaisia tyydyttävällä tavalla.

▼M17

Ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitetusta riskienvalvontayksiköstä erillinen validointiyksikkö suorittaa tämän luvun soveltamiseksi vaihtoehtoisten sisäisten mallien menetelmässä käytettävän sisäisen riskienmittausmallin ensimmäisen ja sen jälkeen toteutettavan jatkuvan validoinnin.

▼M8

Sovellettaessa ensimmäisen alakohdan h alakohtaa ulkopuolisella yrityksellä tarkoitetaan yritystä, joka tarjoaa laitoksille tilintarkastus- ja konsulttipalveluja ja jonka henkilöstöllä on riittävää osaamista kaupankäyntitoimintoihin liittyvien markkinariskien alalta.

2. Edellä 1 kohdan h alakohdassa tarkoitetun selvityksen on katettava sekä kaupankäyntiä hoitavien yksiköiden että riippumattoman riskienvalvontayksikön toiminta. Laitoksen on toteutettava yleisen riskienvalvontajärjestelmänsä tarkastus vähintään kerran vuodessa. Kyseisessä tarkastuksessa on arvioitava seuraavaa:

a) riskienhallintajärjestelmän ja -menettelyn dokumentoinnin ja riskienvalvontayksikön organisaation asianmukaisuus;

b) riskimittareiden sisällyttäminen päivittäiseen riskienhallintaan ja johdon tietojensaantijärjestelmän aukottomuus;

▼M8

c) laitoksessa noudatetut kaupankäyntiä ja kauppojen selvitystoimintaa (front ja back office) hoitavan henkilöstön soveltamien riskienhinnoittelumallien ja arvostusmenetelmien hyväksymismenettelyt;

d) mallin avulla mitattujen riskien laajuus, riskienmittausjärjestelmän tarkkuus ja tarkoituksenmukaisuus sekä sisäiseen riskienmittausmalliin tehtävien merkittävien muutosten validointi;

e) positioita koskevien tietojen tarkkuus ja täydellisyys, volatiliteetti- ja korrelaatio-oletusten tarkkuus ja tarkoituksenmukaisuus, arvostus- ja riskiherkkyyslaskelmien tarkkuus sekä menetelmien tarkkuus ja tarkoituksenmukaisuus approksimaatioiden tuottamiseksi, jos saatavilla olevat tiedot eivät ole riittäviä tässä luvussa asetettujen vaatimusten täyttämiseksi;

f) todentamismenettely, jolla laitos arvioi sisäisissä riskienmittausmalleissaan käyttämiensä tietolähteiden johdonmukaisuutta, ajantasaisuutta ja luotettavuutta, mukaan lukien kyseisten tietolähteiden riippumattomuus;

g) todentamismenettely, jolla laitos arvioi toteutumatestausvaatimuksia sekä voittojen ja tappioiden tarkastelua koskevia vaatimuksia, jotta voidaan arvioida sisäisten riskienarviointimallien tarkkuutta;

h) jos tarkastuksen tekee ulkopuolinen yritys tämän artiklan 1 kohdan h alakohdan mukaisesti, sen todentaminen, täyttääkö 325 bj artiklassa vahvistettu sisäinen validointiprosessi tavoitteensa.

3. Laitosten on päivitettävä tekniikoita ja käytäntöjä, joita ne käyttävät sisäisissä riskienmittausmalleissa tämän luvun soveltamiseksi ottaakseen huomioon sellaisten uusien tekniikoiden ja parhaiden käytäntöjen kehityksen, jotka koskevat kyseisiä sisäisiä riskienmittausmalleja.

325 bj artikla

Sisäinen validointi

1. Laitoksilla on oltava käytössään menettelyt sen varmistamiseksi, että sisäisten mallien kehitysprosessista riippumattomat osapuolet, joilla on soveltuvaa pätevyyttä, ovat validoineet asianmukaisesti kaikki tätä lukua sovellettaessa käytettävät sisäiset riskienmittausmallit, jotta ne ovat käsitteellisesti moitteettomia ja mittaavat kaikkia olennaisia riskejä riittävällä tavalla.

2. Laitoksen on tehtävä 1 kohdassa tarkoitettu validointi

a) kunkin sisäisen riskienmittausmallin kehittämisen ja malliin tehtävien merkittävien muutosten yhteydessä;

b) säännöllisin väliajoin ja kun markkinoilla on tapahtunut merkittäviä rakenteellisia muutoksia tai salkun koostumuksessa on tapahtunut muutoksia, jotka voivat johtaa siihen, ettei sisäinen riskienmittausmalli enää sovellu tarkoitukseensa.

▼M8

3. Laitoksen sisäisten mallien validointia ei saa rajoittaa koskemaan pelkästään toteutumatestausta sekä voittojen ja tappioiden tarkastelua koskevaa vaatimusta, vaan siihen on sisällyttävä myös vähintään

a) testit, joilla todennetaan, ovatko sisäisen mallin perustana olevat oletukset asianmukaisia ja johtavatko ne riskin ali- tai yliarviointiin;

b) omat sisäisen mallin validointitestit, mukaan lukien toteutumatestaus lakisääteisten toteutumatestausohjelmien lisäksi, salkkujen riskien ja rakenteen perusteella;

c) oletussalkkujen käyttö sen varmistamiseksi, että sisäisellä riskienmittausmallilla voidaan selittää tiettyjä mahdollisesti ilmeneviä rakenteellisia tekijöitä, esimerkiksi olennaisia perusteriskejä ja keskittymäriskiä tai approksimaatioiden käyttöön liittyviä riskejä.

325 bk artikla

Stressiskenaariota koskevan riskimittarin laskenta

1. Mallintamattoman riskitekijän stressiskenaariota koskevalla riskimittarilla tarkoitetaan tappiota, joka syntyy sen salkun kaikissa kaupankäyntivaraston positioissa tai kaupankäyntivaraston ulkopuolisissa positioissa, joihin kohdistuu valuuttakurssiriski tai hyödykeriski, ja joka sisältää kyseisen mallintamattoman riskitekijän, kun kyseiseen riskitekijään sovelletaan tulevien häiriöiden ääriskenaariota.

2. Laitoksen on laadittava asianmukaiset tulevien häiriöiden ääriskenaariot kaikkien mallintamattomien riskitekijöiden osalta, toimivaltaisia viranomaisia tyydyttävällä tavalla.

3. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään

a) se, miten laitosten on määritettävä mallintamattomiin riskitekijöihin sovellettavat tulevien häiriöiden ääriskenaariot ja miten niiden on sovellettava mainittuja ääriskenaarioita kyseisiin riskitekijöihin;

b) lakisääteinen tulevien häiriöiden ääriskenaario, jota laitokset, jotka eivät kykene määrittämään tulevien häiriöiden ääriskenaariota tämän alakohdan a alakohdan mukaisesti, voivat soveltaa kuhunkin 325 bd artiklassa olevassa taulukossa 2 lueteltuun riskitekijän alaluokkaan, tai jonka soveltamista toimivaltaiset viranomaiset voivat vaatia laitokselta, jos ne eivät hyväksy laitoksen määrittämää tulevien häiriöiden ääriskenaariota;

c) olosuhteet, joissa laitokset voivat laskea stressiskenaariota koskevan riskimittarin useammalle kuin yhdelle mallintamattomalle riskitekijälle;

d) se, miten laitosten on laskettava yhteen kaikkien mallintamattomien riskitekijöiden stressiskenaariota koskevat riskimittarit myös kaupankäyntivaraston positioissaan tai kaupankäyntivaraston ulkopuolisissa positioissaan, joihin kohdistuu valuuttakurssiriski tai hyödykeriski.

▼M8

Laatiessaan kyseisiä teknisten sääntelystandardien luonnoksia EPV ottaa huomioon vaatimuksen siitä, että tässä artiklassa tarkoitetun mallintamattoman riskitekijän markkinariskiä koskevien omien varojen vaatimusten tason on oltava yhtä korkea kuin se markkinariskiä koskevien omien varojen vaatimusten taso, joka laskettaisiin tämän luvun mukaisesti, jos asianomainen riskitekijä olisi mallinnettava.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 28 päivänä syyskuuta 2020.

Siirretään komissiolle valta täydentää tätä asetusta hyväksymällä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

3 jakso

Sisäinen maksukyvyttömyysriskimalli

325 bl artikla

Sisäisen maksukyvyttömyysriskimallin soveltamisala

1. Kaikkiin laitoksen positioihin, jotka on osoitettu kaupankäyntiyksiköille, joiden osalta laitokselle on myönnetty 325 az artiklan 2 kohdassa tarkoitettu lupa, sovelletaan maksukyvyttömyysriskiä koskevaa omien varojen vaatimusta, jos positiot sisältävät vähintään yhden riskitekijän, joka on jaoteltu osakkeita tai luottomarginaalia koskevaan riskitekijöiden pääluokkaan 325 bd artiklan 1 kohdan mukaisesti. Kyseinen omien varojen vaatimus, joka kasvattaa riskejä, jotka otetaan huomioon 325 ba artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen omien varojen vaatimusten mukaisesti, lasketaan laitoksen sisäisen maksukyvyttömyysriskimallin avulla. Mallin on täytettävä tässä jaksossa asetetut vaatimukset.

2. Laitoksen on määriteltävä kunkin 1 kohdassa tarkoitetun position osalta yksi kaupankäynnin kohteena olevien vieraan tai oman pääoman ehtoisten rahoitusvälineiden liikkeeseenlaskija, joka liittyy vähintään yhteen riskitekijään.

325 bm artikla

Lupa käyttää sisäistä maksukyvyttömyysriskimallia

1. Toimivaltaisten viranomaisten on myönnettävä laitokselle lupa käyttää sisäistä maksukyvyttömyysriskimallia 325 ba artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen omien varojen vaatimusten laskemiseksi kaikkien sellaisten 325 bl artiklassa tarkoitettujen kaupankäyntivaraston positioiden osalta, jotka on osoitettu kaupankäyntiyksikölle, jonka osalta sisäinen maksukyvyttömyysriskimalli täyttää 325 bi, 325 bj, 325 bn, 325 bo ja 325 bp artiklassa asetetut vaatimukset.

2. Jos laitoksen kaupankäyntiyksikkö, jolle on osoitettu yksi tai useampi 325 bl artiklassa tarkoitetuista kaupankäyntivaraston positioista, ei täytä tämän artiklan 1 kohdassa asetettuja vaatimuksia, kaikkien kyseisessä kaupankäyntiyksikössä olevien positioiden markkinariskiä koskevat omien varojen vaatimukset lasketaan luvussa 1 a vahvistetun menetelmän mukaisesti.

▼M8

325 bn artikla

Maksukyvyttömyysriskiä koskevat omien varojen vaatimukset käytettäessä sisäistä maksukyvyttömyysriskimallia

1. Laitoksen on laskettava maksukyvyttömyysriskiä koskevat omien varojen vaatimukset käyttäen sisäistä maksukyvyttömyysriskimallia kaikkien 325 bl artiklassa tarkoitettujen kaupankäyntivaraston positioiden salkun osalta seuraavasti:

a) omien varojen vaatimukset ovat yhtä kuin VaR-luku, joka vastaa salkun markkina-arvon mahdollisia tappioita, jotka johtuvat kyseisiin positioihin liittyvien liikkeeseenlaskijoiden maksukyvyttömyydestä 99,9 prosentin luottamusvälillä yhden vuoden aikajänteellä;

b) edellä a alakohdassa tarkoitetulla mahdollisella tappiolla tarkoitetaan sellaista suoraa tai välillistä tappiota position markkina-arvossa, joka johtuu liikkeeseenlaskijoiden maksukyvyttömyydestä ja kasvattaa tappioita, jotka on jo otettu huomioon position nykyisessä arvostuksessa; osakepositioiden liikkeeseenlaskijoiden maksukyvyttömyys on esitettävä asettamalla liikkeeseenlaskijoiden osakkeiden hintojen arvoksi nolla;

c) laitoksen on määritettävä eri liikkeeseenlaskijoiden väliset maksukyvyttömyyskorrelaatiot käsitteellisesti moitteettoman menetelmän perusteella käyttäen markkinoiden luottomarginaaleja tai osakkeiden hintoja koskevia objektiivisia historiallisia tietoja vähintään 10 vuoden ajanjaksolta, johon sisältyy laitoksen 325 bc artiklan 2 kohdan mukaisesti määrittämä stressikausi; eri liikkeeseenlaskijoiden välisten maksukyvyttömyyskorrelaatioiden laskenta on kalibroitava yhden vuoden aikajänteeseen;

d) sisäisen maksukyvyttömyysriskimallin on perustuttava oletukseen yhden vuoden vakaasta positiosta.

2. Laitoksen on laskettava maksukyvyttömyysriskiä koskeva omien varojen vaatimus vähintään kerran viikossa käyttäen 1 kohdassa tarkoitettua sisäistä maksukyvyttömyysriskimallia.

3. Poiketen siitä, mitä 1 kohdan a ja c alakohdassa säädetään, laitos voi tarvittaessa korvata yhden vuoden aikajänteen 60 päivän aikajänteellä joko joihinkin tai kaikkiin osakepositioihin liittyvän maksukyvyttömyysriskin laskemiseksi. Tällaisessa tapauksessa osakkeiden hintojen ja maksukyvyttömyyden todennäköisyyksien väliset maksukyvyttömyyskorrelaatiot on laskettava 60 päivän aikajänteellä ja osakkeiden hintojen ja joukkolainojen hintojen väliset maksukyvyttömyyskorrelaatiot yhden vuoden aikajänteellä.

325 bo artikla

Suojausten sisällyttäminen sisäiseen maksukyvyttömyysriskimalliin

1. Laitokset voivat sisällyttää suojauksia sisäiseen maksukyvyttömyysriskimalliinsa ja nettouttaa positiot, jos pitkät positiot ja lyhyet positiot liittyvät samaan rahoitusvälineeseen.

▼M8

2. Laitokset saavat sisällyttää sisäisiin maksukyvyttömyysriskimalleihinsa suojaus- tai hajautusvaikutuksia, jotka liittyvät pitkiin ja lyhyisiin positioihin, joihin kuuluu eri välineitä tai saman vastapuolen arvopapereita, sekä pitkiin ja lyhyisiin positioihin eri liikkeeseenlaskijoissa, ainoastaan silloin, jos eri välineiden pitkät ja lyhyet bruttopositiot mallinnetaan selkeästi, mukaan lukien perusteriskien mallintaminen eri liikkeeseenlaskijoiden välillä.

▼M17

3. Laitosten on otettava sisäisissä maksukyvyttömyysriskimalleissaan huomioon suojautumisstrategioiden olennaiset perusteriskit, jotka johtuvat tuotetyyppien, pääomarakenteen etuoikeusluokkien, sisäisten tai ulkoisten luottoluokitusten, aloitusajankohdan (vintage) eroavuuksista sekä muista eroista.

Laitosten on varmistettava, että suojausinstrumentin ja suojatun instrumentin väliset maturiteettierot, jotka saattaisivat toteutua yhden vuoden aikajänteen aikana, jos kyseisiä eroja ei oteta huomioon laitosten sisäisessä maksukyvyttömyysriskimallissa, eivät johda riskin olennaiseen aliarviointiin.

Laitosten on sisällytettävä suojausinstrumentti kyseiseen malliin ainoastaan siinä määrin kuin se voidaan säilyttää myös vastapuolen lähestyessä maksuvelvollisuuden laukaisevaa tapahtumaa tai muuta tapahtumaa.

▼M8

325 bp artikla

Sisäistä maksukyvyttömyysriskimallia koskevat erityisvaatimukset

1. Edellä 325 bm artiklan 1 kohdassa tarkoitetun sisäisen maksukyvyttömyysriskimallin on kyettävä mallintamaan sekä yksittäisten liikkeeseenlaskijoiden maksukyvyttömyys että useiden liikkeeseenlaskijoiden samanaikainen maksukyvyttömyys, ja siinä on otettava huomioon kyseisten maksukyvyttömyyksien vaikutukset mallin soveltamisalaan sisältyvien positioiden markkina-arvoihin. Tätä varten kunkin yksittäisen liikkeeseenlaskijan maksukyvyttömyys on mallinnettava käyttäen kahta eri tyyppistä systemaattista riskitekijää.

2. Sisäisessä maksukyvyttömyysriskimallissa on otettava huomioon suhdannevaihtelu, mukaan lukien riippuvuussuhde palautusasteen ja 1 kohdassa tarkoitettujen systemaattisten riskitekijöiden välillä.

3. Maksukyvyttömyysriskin sisäisessä mallissa on otettava huomioon epälineaarinen vaikutus, joka aiheutuu optioista ja muista positioista, jotka reagoivat selkeän epälineaarisesti hintojen muutoksiin. Laitosten on myös otettava asianmukaisesti huomioon malliriski, joka sisältyy kyseisiin tuotteisiin liittyvien hintariskien arvostamiseen ja estimoimiseen.

4. Sisäisen maksukyvyttömyysriskimallin on perustuttava objektiivisiin ja ajantasaisiin tietoihin.

▼M8

5. Jotta sisäisessä maksukyvyttömyysriskimallissa voidaan simuloida liikkeeseenlaskijoiden maksukyvyttömyys, laitoksen tekemien maksukyvyttömyyden todennäköisyyttä koskevien arvioiden on täytettävä seuraavat vaatimukset:

▼M17

a) maksukyvyttömyyden todennäköisyyden alaraja on 0,01 prosenttia vastuille, joihin sovelletaan 0 prosentin riskipainoa 114–118 artiklan mukaisesti, ja 0,01 prosenttia katetuille joukkolainoille, joihin sovelletaan 10 prosentin riskipainoa 129 artiklan mukaisesti; muussa tapauksessa maksukyvyttömyyden todennäköisyyden alaraja on 0,03 prosenttia;

▼M8

b) maksukyvyttömyyden todennäköisyys perustuu yhden vuoden aikajänteeseen, jollei tässä jaksossa toisin säädetä;

c) maksukyvyttömyyden todennäköisyys mitataan käyttäen joko yksinomaan tai käypien markkinahintojen kanssa yhdistelmänä historiallisia tietoja, jotka on todettu sellaisen vähintään viiden vuoden ajanjakson aikana, jona maksukyvyttömyystilanteita on todella esiintynyt ja markkinahinnat ovat kyseisiä tilanteita vastaavasti laskeneet jyrkästi; maksukyvyttömyyden todennäköisyyttä ei saa määrittää yksinomaan käypien markkinahintojen perusteella;

▼M17

d) laitoksen, joka on saanut luvan arvioida maksukyvyttömyyden todennäköisyyttä II osaston 3 luvun 1 jakson mukaisesti vastuuryhmän ja tiettyä liikkeeseenlaskijaa koskevan luokitusjärjestelmän osalta, on laskettava kyseisen liikkeeseenlaskijan maksukyvyttömyyden todennäköisyys siinä vahvistetulla menetelmällä edellyttäen, että tällaiseen arviointiin tarvittavat tiedot ovat saatavilla;

e) laitoksen, joka ei ole saanut lupaa arvioida d alakohdassa tarkoitettua maksukyvyttömyyden todennäköisyyttä, on laadittava sisäinen menetelmä tai käytettävä ulkoisia lähteitä maksukyvyttömyyden todennäköisyyden arvioimiseksi tässä artiklassa esitettyjen maksukyvyttömyyden todennäköisyyttä koskeviin arvioihin sovellettavien vaatimusten mukaisesti.

Sovellettaessa ensimmäisen alakohdan d alakohtaa kaupankäyntivarastoon kuuluvan position tietyn liikkeeseenlaskijan maksukyvyttömyyden todennäköisyyden arviointiin tarvittavat tiedot ovat saatavilla, jos laitoksella on laskentapäivänä kaupankäyntivaraston ulkopuolinen positio samalla velallisella, jonka osalta se arvioi maksukyvyttömyyden todennäköisyyttä II osaston 3 luvun 1 jakson mukaisesti kyseisessä luvussa säädettyjen omien varojen vaatimustensa laskemiseksi.

▼M8

6. Jotta sisäisessä maksukyvyttömyysriskimallissa voidaan simuloida liikkeeseenlaskijoiden maksukyvyttömyys, laitoksen tekemien tappio-osuutta koskevien arvioiden on täytettävä seuraavat vaatimukset:

a) tappio-osuutta koskevien arvioiden alaraja on 0 prosenttia;

b) tappio-osuutta koskevissa arvioissa on otettava huomioon kunkin position etuoikeusluokka;

▼M17

c) laitoksen, joka on saanut luvan arvioida tappio-osuutta II osaston 3 luvun 1 jakson mukaisesti vastuuryhmän ja tiettyä vastuuta koskevan luokitusjärjestelmän osalta, on laskettava kyseisen liikkeeseenlaskijan tappio-osuutta koskevat arviot siinä vahvistetulla menetelmällä edellyttäen, että tällaiseen arviointiin tarvittavat tiedot ovat saatavilla;

▼M17

d) laitoksen, joka ei ole saanut lupaa arvioida c alakohdassa tarkoitettua tappio-osuutta, on laadittava sisäinen menetelmä tai käytettävä ulkoisia lähteitä tappio-osuuden arvioimiseksi tässä artiklassa esitettyjen tappio-osuutta koskeviin arvioihin sovellettavien vaatimusten mukaisesti.

Sovellettaessa ensimmäisen alakohdan c alakohtaa kaupankäyntivarastoon kuuluvan position tietyn liikkeeseenlaskijan tappio-osuuden arviointiin tarvittavat tiedot ovat saatavilla, jos laitoksella on laskentapäivänä kaupankäyntivaraston ulkopuolinen positio samassa vastuussa, jonka osalta se arvioi tappio-osuutta II osaston 3 luvun 1 jakson mukaisesti kyseisessä luvussa säädettyjen omien varojen vaatimustensa laskemiseksi.

▼M8

7. Osana sellaisten sisäisten mallien riippumatonta tarkastusta ja validointia, joita laitokset käyttävät tämän luvun soveltamiseksi, mukaan lukien riskienmittausjärjestelmän osalta, niiden on:

a) todennettava, että niiden korrelaatioita ja hintojen muutoksia koskeva mallinnusmenetelmä soveltuu niiden salkulle, mukaan lukien systemaattisten riskitekijöiden valinta ja painotukset mallissa;

b) tehtävä stressitestejä, mukaan lukien herkkyys- ja skenaarioanalyysit, arvioidakseen sisäisen maksukyvyttömyysriskimallin kvalitatiivista ja kvantitatiivista asianmukaisuutta erityisesti keskittymien käsittelyn osalta; ja

c) tehtävä asianmukaisia kvantitatiivisia validointeja, mukaan lukien asianmukaiset sisäisen mallintamisen viitearvot.

Edellä b alakohdassa tarkoitetut testit eivät saa rajoittua ainoastaan menneisiin tapahtumiin.

8. Sisäisessä maksukyvyttömyysriskimallissa on otettava asianmukaisesti huomioon liikkeeseenlaskijoihin liittyvät keskittymät ja sellaiset keskittymät, joita voi syntyä tuoteluokkien sisällä ja niiden välillä stressitilanteissa.

9. Sisäisen maksukyvyttömyysriskimallin on noudatettava laitoksen sisäisiä riskienhallintamenetelmiä, joilla tunnistetaan, mitataan ja hallitaan kaupankäyntiriskejä.

10. Laitoksilla on oltava selkeästi määritellyt toiminta- ja menettelytavat, jotta voidaan määrittää eri liikkeeseenlaskijoiden väliset korrelaatioita koskevat maksukyvyttömyysoletukset 325 bn artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisesti, sekä parhaaksi katsotut valitut menetelmät, joilla arvioidaan tämän artiklan 5 kohdan e alakohdassa tarkoitettuja maksukyvyttömyyden todennäköisyyksiä ja tämän artiklan 6 kohdan d alakohdassa tarkoitettua tappio-osuutta.

11. Laitoksen on dokumentoitava sisäiset mallinsa, jotta korrelaatio-oletukset ja muut mallintamiseen liittyvät oletukset ovat läpinäkyvästi toimivaltaisten viranomaisten saatavilla.

12. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään vaatimukset, jotka laitoksen käyttämien sisäisten menetelmien tai ulkoisten lähteiden on täytettävä arvioitaessa maksukyvyttömyyden todennäköisyyttä ja tappio-osuuksia 5 kohdan e alakohdan ja 6 kohdan d alakohdan mukaisesti.

▼M8

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 28 päivänä syyskuuta 2020.

Siirretään komissiolle valta täydentää tätä asetusta hyväksymällä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

▼B

2 LUKU

Positioriskiä koskevat omien varojen vaatimukset

1 Jakso

Yleiset säännökset ja erityiset välineet

326 artikla

Positioriskiä koskevat omien varojen vaatimukset

Laitoksen positioriskiä koskeva omien varojen vaatimus saadaan laskemalla yhteen yleis- ja erityisriskiä koskevat omien varojen vaatimukset laitoksen vieraan pääoman ja oman pääoman ehtoisia rahoitusvälineitä koskevien positioiden osalta. Kaupankäyntivarastoon kuuluvia arvopaperistamispositioita käsitellään vieraan pääoman ehtoisina rahoitusvälineinä.

327 artikla

Nettouttaminen

1. Se absoluuttisena arvona ilmaistu osuus, jolla laitoksen pitkät (lyhyet) positiot ylittävät sen lyhyet (pitkät) positiot samojen liikkeeseen laskettujen osakkeiden, vieraan pääoman ehtoisten arvopapereiden ja vaihtovelkakirjojen sekä täysin toisiaan vastaavien rahoitusfutuurien, optioiden, optiotodistusten ja katettujen optiotodistusten osalta, on kunkin välineen nettopositio. Johdannaissopimusten positiot on nettoposition laskennassa käsiteltävä 328–330 artiklan mukaisesti. Laitoksen hallussa olevia, sen omia vieraan pääoman ehtoisia rahoitusvälineitä ei oteta lukuun laskettaessa 336 artiklassa tarkoitettua erityisriskiin liittyvää omien varojen vaatimusta.

2. Vaihtovelkakirjan ja sen kohde-etuutena olevan rahoitusvälineen vastakkaismerkkisen position välistä nettouttamista ei sallita, elleivät toimivaltaiset viranomaiset valitse menetelmää, jossa otetaan huomioon todennäköisyys, että tietty vaihtovelkakirja vaihdetaan, tai elleivät ne ole asettaneet omien varojen vaatimusta, joka kattaa vaihdosta mahdollisesti aiheutuvat tappiot. Tällaisista menetelmistä tai omien varojen vaatimuksista on ilmoitettava EPV:lle. EPV seuraa tällä alalla noudatettavia käytänteitä ja laatii asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan mukaisesti ohjeita.

3. Kaikki nettopositiot riippumatta niiden etumerkistä on ennen niiden yhteenlaskemista muunnettava päivittäin laitoksen raportointivaluutan määräisiksi vallitsevaan valuuttakurssiin.

▼B

328 artikla

Korkofutuurit ja korkotermiinit

1. Korkofutuureja, korkotermiinejä sekä vieraan pääoman ehtoisten rahoitusvälineiden osto- ja myyntitermiinisitoumuksia kohdellaan pitkien ja lyhyiden positioiden yhdistelmänä. Siten korkofutuurin pitkää positiota kohdellaan futuurisopimuksen toimituspäivänä erääntyvän lainan ja sellaisen sijoituksen yhdistelmänä, jonka erääntymispäivä on sama kuin kyseisen futuurisopimuksen kohde-etuutena olevan rahoitusvälineen tai fiktiivisen position erääntymispäivä. Vastaavasti myytyä korkotermiiniä kohdellaan pitkänä positiona, jonka erääntymispäivä on sama kuin toimituspäivä lisättynä sopimuksen voimassaoloajalla, ja lyhyenä positiona, jonka erääntymispäivä on sama kuin toimituspäivä. Sekä laina että sijoitus sisällytetään 336 artiklassa esitetyssä taulukossa 1 olevaan ensimmäiseen luokkaan korkofutuurien ja korkotermiinien erityisriskiä koskevan omien varojen vaatimuksen laskemiseksi. Vieraan pääoman ehtoisen rahoitusvälineen ostotermiinisitoumusta kohdellaan luovutuspäivänä erääntyvän lainan ja ostotermiinillä hankittavan vieraan pääoman ehtoisen rahoitusvälineen pitkän position käyvän arvon yhdistelmänä. Laina sisällytetään 336 artiklassa esitetyn taulukon 1 ensimmäiseen luokkaan erityisriskin laskentaa varten ja vieraan pääoma ehtoinen rahoitusväline kyseisen taulukon asianmukaiseen sarakkeeseen.

2. Tämän artiklan soveltamiseksi 'pitkällä positiolla' tarkoitetaan positiota, jonka osalta laitos on sitoutunut korkoon, jonka se saa tiettynä aikana tulevaisuudessa, ja 'lyhyellä positiolla' positiota, jonka osalta laitos on sitoutunut korkoon, jonka se suorittaa tiettynä aikana tulevaisuudessa.

329 artikla

Optiot ja optiotodistukset

1. Optioita ja optiotodistuksia, jotka koskevat korkoja, vieraan pääoman ehtoisia rahoitusvälineitä, osakkeita, osakeindeksejä, rahoitusfutuureja, vaihtosopimuksia ja valuuttoja, käsitellään tätä lukua sovellettaessa positioina, joiden arvo vastaa option kohde-etuutena olevan rahoitusvälineen arvoa kerrottuna sen deltalla. Näin lasketut positiot voidaan nettouttaa kohde-etuutena olevien täysin vastaavien arvopapereiden tai johdannaisten vastakkaismerkkisten positioiden kanssa. Deltana on käytettävä kyseisen pörssin deltaa. OTC-optioiden osalta tai silloin, kun kyseisen pörssin deltaa ei ole käytettävissä, laitos voi toimivaltaisten viranomaisten luvalla itse laskea deltan asianmukaista mallia käyttäen. Tähän on myönnettävä lupa, jos mallin avulla voidaan asianmukaisesti estimoida option tai optiotodistuksen arvon muutos kohde-etuuden markkinahinnassa tapahtuviin pieniin muutoksiin nähden.

2. Laitosten on otettava omien varojen vaatimuksissa riittävällä tavalla huomioon muut optioihin liittyvät riskit kuin deltaa koskevat riskit.

3. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset ja määrittelee niissä useita menetelmiä, joiden avulla omien varojen vaatimuksissa voidaan ottaa huomioon muut kuin deltaa koskevat 2 kohdassa tarkoitetut riskit oikeassa suhteessa laitosten optioihin ja optiotodistuksiin liittyvän toiminnan laajuuteen ja monimuotoisuuteen nähden.

▼B

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2013.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

4. Ennen 3 kohdassa tarkoitettujen teknisten täytäntöönpanostandardien voimaantuloa toimivaltaiset viranomaiset voivat jatkaa olemassa olevien kansallisten käsittelytapojen soveltamista, jos ne ovat soveltaneet kyseisiä käsittelytapoja ennen 31 päivää joulukuuta 2013.

330 artikla

Vaihtosopimukset

Vaihtosopimuksia käsitellään korkoriskin suhteen samalla tavoin kuin taseessa olevia rahoitusvälineitä. Sen vuoksi koronvaihtosopimusta, jonka perusteella laitokselle maksetaan vaihtuva korko ja laitos maksaa kiinteän koron, kohdellaan sellaisen vaihtuvakorkoisen rahoitusvälineen pitkänä positiona, jonka maturiteetti vastaa seuraavaan korontarkistusajankohtaan jäljellä olevaa jaksoa, ja sellaisen kiinteäkorkoisen rahoitusvälineen lyhyenä positiona, jonka maturiteetti on sama kuin itse vaihtosopimuksella.

331 artikla

Johdannaissopimusten korkoriski

1. Laitokset, jotka arvostavat positiot päivittäin markkinahintaan ja hallitsevat 328–330 artiklan soveltamisalaan kuuluvien johdannaissopimusten korkoriskiä diskontatun kassavirran perusteella, voivat toimivaltaisten viranomaisten luvalla käyttää herkkyysmalleja (sensitivity models) laskeakseen mainituissa artikloissa tarkoitetut positiot; laitokset voivat käyttää malleja myös niihin joukkovelkakirjalainoihin, joita lyhennetään erääntymiseen jäljellä olevan jakson aikana ja joiden pääomaa ei makseta yhdellä kertaa. Lupa myönnetään edellyttäen, että mallin avulla lasketut positiot ovat yhtä herkkiä korkovaihteluille kuin niitä vastaavat kassavirrat. Herkkyysarvioinnin perustaksi on otettava korkokäyrältä poimittuun otokseen sisältyvien korkojen toisistaan riippumattomat vaihtelut tuottokäyrällä, ja otoksessa on oltava vähintään yksi herkkyyspiste jokaiselle 339 artiklassa esitettyyn taulukkoon 2 sisältyvälle maturiteettiluokalle. Positiot on otettava huomioon laskettaessa yleisriskiä koskevia omien varojen vaatimuksia vieraan pääoman ehtoisten rahoitusvälineiden osalta.

2. Laitokset, jotka eivät käytä 1 kohdassa tarkoitettuja malleja, voivat pitää täysin nettoutuskelpoisina 328–330 artiklassa tarkoitettujen johdannaissopimusten kaikkia sellaisia positioita, jotka täyttävät vähintään seuraavat edellytykset:

a) positioiden arvo on sama ja ne ovat samana valuuttana,

b) viitekorot (vaihtuvakorkoisten positioiden osalta) tai kuponkikorot (kiinteäkorkoisten positioiden osalta) ovat hyvin lähellä toisiaan,

c) seuraava korontarkistusajankohta tai kiinteäkorkoisten positioiden osalta jäljellä oleva maturiteetti noudattaa seuraavia aikarajoituksia:

▼B

i) alle kuukausi: sama päivä;

ii) kuukaudesta vuoteen: seitsemän päivää;

iii) yli vuosi: kolmekymmentä päivää.

332 artikla

Luottojohdannaiset

1. Laskettaessa luottoriskin ottajan (suojan myyjän) yleis- ja erityisriskiä koskevaa omien varojen vaatimusta on käytettävä luottojohdannaissopimuksen nimellisarvoa, ellei toisin mainita. Sen estämättä, mitä ensimmäisessä virkkeessä säädetään, laitos voi halutessaan korvata tämän nimellisarvon nimellisarvolla, johon on lisätty kaupankäynnin aloittamisen jälkeen tapahtunut luottojohdannaisen markkina-arvon muutos nettomääräisenä, nettomääräinen vähennys suojan myyjän näkökulmasta eli negatiivinen luku. Muita kuin tuottojenvaihtosopimuksia koskevia erityisriskin johdosta perittäviä maksuja laskettaessa sovelletaan luottojohdannaissopimuksen maturiteettia eikä referenssiomaisuuden maturiteettia. Positiot määräytyvät seuraavasti:

a) tuottojenvaihtosopimus (total return swap) synnyttää pitkän position referenssiomaisuuteen liittyvän yleisriskin osalta ja lyhyen position valtion joukkovelkakirjalainaan liittyvän yleisriskin osalta maturiteetin vastatessa seuraavaa koronvahvistamista edeltävää jaksoa; valtion joukkovelkakirjalainaan sovellettava riskipaino on II osaston 2 luvun mukaisesti nolla prosenttia. Lisäksi se synnyttää pitkän position referenssiomaisuuteen liittyvän erityisriskin osalta;

b) luottoriskinvaihtosopimus (credit default swap) ei synnytä positiota yleisriskin osalta. Erityisriskin laskemiseksi laitoksen on kirjattava synteettinen pitkä positio riskikohteen referenssiomaisuuserän osalta, jollei johdannaisella ole ulkoisen tahon antamaa luottoluokitusta ja jollei se vastaa ehdot täyttävälle velkaerälle asetettuja edellytyksiä, jolloin kirjataan pitkä positio johdannaisen osalta. Jos tuote edellyttää palkkioiden tai korkojen maksamista, nämä kassavirrat on esitettävä valtion joukkovelkakirjalainoihin liittyvinä nimellisinä positioina;

c) luottoriskin vaihtolaina (single name credit linked note) synnyttää korkosopimuksena pitkän position itse lainaan liittyvän yleisriskin osalta. Erityisriskin laskemiseksi luodaan synteettinen pitkä positio riskikohteen referenssiomaisuuserän osalta. Lisäksi luodaan uusi pitkä positio lainan liikkeeseenlaskijaan liittyvän erityisriskin osalta. Jos luottoriskin vaihtolainalla on ulkopuolisen tahon antama luottoluokitus ja se täyttää ehdot täyttävälle velkaerälle asetetut edellytykset, on kirjattava ainoastaan yksi pitkä positio vaihtolainan erityisriskin osalta;

d) lainan liikkeeseenlaskijan erityisriskiä koskevan pitkän position ohella korimuotoinen luottoriskin vaihtolaina, joka suojaa referenssiomaisuuserien suhteellisilla painoilla, synnyttää position kunkin riskikohteen osalta, ja sopimuksen nimellinen kokonaisarvo jaetaan positioiden kesken sen mukaan, mikä on kunkin tiettyyn riskikohteeseen liittyvän vastuun osuus koko sopimuksen nimellisarvosta. Jos valittavana on useampi kuin yksi saman riskikohteen referenssiomaisuuserä, erityisriski määräytyy sen referenssiomaisuuserän mukaan, jonka riskipainotus on suurin;

▼B

e) ensimmäisen tappion luottojohdannainen synnyttää nimellismääräisen position kunkin koriin sisältyvän riskikohteen referenssiomaisuuserän osalta. Jos maksuvelvollisuuden laukaisevan tapahtuman toteutuessa suoritettavan maksun enimmäismäärä on pienempi kuin tämän kohdan ensimmäisessä virkkeessä tarkoitetun menetelmän mukainen omien varojen vaatimus, maksun enimmäismäärää voidaan pitää erityisriskiä koskevana omien varojen vaatimuksena.

N:nnen tappion luottojohdannainen synnyttää nimellismääräisen position kunkin koriin sisältyvän riskikohteen referenssiomaisuuserän osalta lukuun ottamatta n-1-referenssiomaisuuseriä, joiden erityisriskiä koskeva omien varojen vaatimus on pienin. Jos maksuvelvollisuuden laukaisevan tapahtuman toteutuessa suoritettavan maksun enimmäismäärä on pienempi kuin tämän kohdan ensimmäisessä virkkeessä tarkoitetun menetelmän mukainen omien varojen vaatimus, maksun enimmäismäärää voidaan pitää erityisriskiä koskevana omien varojen vaatimuksena.

Kun n:nnen tappion luottojohdannaisella on ulkopuolisen tahon antama luottoluokitus, suojan myyjä laskee erityisriskiä koskevan omien varojen vaatimuksen käyttäen johdannaisen luokitusta ja soveltaa vastaavia arvopaperistamiseen liittyviä riskipainoja soveltuvin osin.

2. Luottoriskin myyjän (suojan ostajan) osalta positiot ovat suojan myyjän positioihin nähden käänteiset lukuun ottamatta luottoriskin vaihtolainaa (johon ei liity lyhyttä positiota liikkeeseenlaskijan osalta). Laskettaessa suojan ostajaa koskevaa omien varojen vaatimusta on käytettävä luottojohdannaissopimuksen nimellisarvoa. Sen estämättä, mitä ensimmäisessä virkkeessä säädetään, laitos voi halutessaan korvata tämän nimellisarvon nimellisarvolla, johon on lisätty kaupankäynnin aloittamisen jälkeen tapahtunut luottojohdannaisen markkina-arvon muutos nettomääräisenä, jolloin nettomääräinen vähennys suojan myyjän näkökulmasta on negatiivinen luku. Jos luottojohdannaiseen liittyy tiettyyn ajankohtaan sidottu osto-optio yhdistettynä korkoportaaseen, kyseinen ajankohta katsotaan suojan maturiteetiksi.

▼M17

3. Edellä olevan 325 artiklan 6 tai 8 kohdan mukaiset luottojohdannaiset sisällytetään ainoastaan 338 artiklan 2 kohdan mukaiseen erityisriskiä koskevan omien varojen vaatimuksen määrittämiseen.

▼B

333 artikla

Lainatut tai takaisinostosopimuksen perusteella myydyt arvopaperit

Takaisinostosopimuksen perusteella arvopapereita tai niiden taattuja omistusoikeuksia luovuttavan osapuolen ja arvopaperilainauksen yhteydessä lainaksiantajan on otettava kyseiset arvopaperit huomioon laskiessaan omien varojen vaatimustaan tämän luvun mukaisesti edellyttäen, että kyseiset arvopaperit ovat kaupankäyntivaraston positioita.

2 Jakso

Vieraan pääoman ehtoiset rahoitusvälineet

334 artikla

Vieraan pääoman ehtoisten rahoitusvälineiden nettopositiot

Nettopositiot on luokiteltava siinä valuutassa, jonka määräisiä ne ovat, ja omien varojen vaatimus on laskettava yleis- ja erityisriskin osalta erikseen jokaisessa valuutassa.

▼B

1 Alajakso

Erityisriski

335 artikla

Nettopositiota koskevan omien varojen vaatimuksen rajaaminen

Laitos voi rajata vieraan pääoman ehtoisten rahoitusvälineiden nettoposition osalta erityisriskiä koskevan omien varojen vaatimuksen maksukyvyttömyysriskiin liittyvän tappion enimmäismäärän suuruiseksi. Lyhyiden positioiden osalta tämä raja voidaan laskea arvonmuutoksena, joka johtuu rahoitusvälineestä tai tapauksen mukaan siitä, että taustalla oleviin liikkeeseenlaskijoihin ei enää liity maksukyvyttömyysriskiä.

336 artikla

Muita kuin arvopaperistettuja vieraan pääoman ehtoisia rahoitusvälineitä koskeva omien varojen vaatimus

1. Laitoksen on jaoteltava kaupankäyntivarastoon liittyvät 327 artiklan mukaisesti lasketut nettopositionsa välineissä, jotka eivät ole arvopaperistamispositioita, taulukon 1 luokkiin niiden liikkeeseenlaskijan tai vastapuolen, ulkoisen tai sisäisen luottoluokituksen ja jäljellä olevan maturiteetin mukaan, ja kerrottava ne tämän jälkeen kyseisessä taulukossa esitetyillä painotuksilla. Sen on laskettava yhteen tämän artiklan soveltamisesta johtuvat painotetut positionsa (sekä pitkät että lyhyet) erityisriskiä koskevan omien varojen vaatimuksensa laskemiseksi.

Taulukko 1

Luokat	Erityisriskiä koskeva omien varojen vaatimus
Vieraan pääoman ehtoiset arvopaperit, joiden riskipaino olisi 0 prosenttia, kun luottoriski lasketaan standardimenetelmän mukaisesti.	0 %
Vieraan pääoman ehtoiset arvopaperit, joiden riskipaino olisi 20 prosenttia tai 50 prosenttia, kun luottoriskin ja 4 kohdassa määriteltyjen muiden hyväksyttyjen erien osalta sovelletaan standardimenetelmää.	0,25 % (lopulliseen erääntymispäivään jäljellä oleva maturiteetti on enintään kuusi kuukautta) 1,00 % (lopulliseen erääntymispäivään jäljellä oleva maturiteetti on yli kuusi kuukautta mutta enintään 24 kuukautta) 1,60 % (lopulliseen erääntymispäivään jäljellä oleva maturiteetti on yli 24 kuukautta)
Vieraan pääoman ehtoiset arvopaperit, joiden riskipaino olisi 100 prosenttia, kun luottoriski lasketaan standardimenetelmän mukaisesti.	8,00 %
Vieraan pääoman ehtoiset arvopaperit, joiden riskipaino olisi 150 prosenttia, kun luottoriski lasketaan standardimenetelmän mukaisesti.	12,00 %

2. Jos laitos soveltaa sisäisten luottoluokitusten menetelmää (IRB-menetelmää) siihen vastuuryhmään, johon vieraan pääoman ehtoisen rahoitusvälineen liikkeeseenlaskija kuuluu, riskipainon määräytyminen 1 kohdassa tarkoitetulla tavalla sovellettaessa luottoriskin standardimenetelmää edellyttää, että liikkeeseenlaskijalla on sisäinen luokitus ja että sen PD-luku on enintään yhtä suuri kuin asianomaisessa standardimenetelmän mukaisessa luottoluokassa.

▼B

3. Kun kyse on joukkovelkakirjalainoista, joiden riskipaino on 129 artiklan 4, 5 ja 6 kohdassa säädettyä kohtelua sovellettaessa 10 prosenttia, laitokset voivat laskea niitä koskevan erityisriskin osalta omien varojen vaatimukseksi puolet siitä erityisriskiä koskevasta omien varojen vaatimuksesta, jota sovelletaan taulukossa 1 olevaan toiseen luokkaan.

4. Muihin hyväksyttyihin eriin kuuluvat

a) sellaisten omaisuuserien pitkät ja lyhyet positiot, joille ei ole saatavilla valitun ulkoisen luottoluokituslaitoksen antamaa luottoluokitusta ja jotka täyttävät kaikki seuraavat edellytykset:

   i) kyseinen laitos katsoo niiden olevan riittävän likvidejä,

   ii) laitos katsoo, että niiden luottoluokka vastaa vähintään taulukon 1 toisella rivillä tarkoitettujen omaisuuserien luottoluokkaa, ja

   iii) ne on julkisesti noteerattu vähintään yksillä jonkin jäsenvaltion säännellyillä markkinoilla tai kolmannen maan pörssissä edellyttäen, että kyseinen pörssi on asianomaisen jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten hyväksymä;

b) sellaisten omaisuuserien pitkät ja lyhyet positiot, jotka on laskenut liikkeeseen laitos, johon sovelletaan tässä asetuksessa säädettyjä omien varojen vaatimuksia ja jotka kyseinen laitos katsoo riittävän likvideiksi ja joiden luottoluokka vastaa kyseisen laitoksen harkinnan mukaan vähintään taulukon 1 toisella rivillä tarkoitettujen omaisuuserien luottoluokkaa;

c) sellaisten laitosten liikkeeseen laskemat arvopaperit, jotka sijoitettaisiin vähintään vastaavaan luottoluokkaan kuin laitosvastuiden osalta sovelletun luottoriskin standardimenetelmän mukainen luottoluokka 2 tai sitä ylemmät luottoluokat ja joihin sovelletaan tätä asetusta ja direktiiviä 2013/36/EU vastaavia valvonta- ja sääntelyjärjestelyjä.

Edellä olevaa a tai b alakohtaa soveltavilla laitoksilla on oltava käytössä dokumentoidut menetelmät sen arvioimiseksi, täyttävätkö omaisuuserät kyseisissä alakohdissa säädetyt vaatimukset, ja niiden on ilmoitettava kyseiset menetelmät toimivaltaisille viranomaisille.

▼M5

337 artikla

Arvopaperistamisvälineitä koskeva omien varojen vaatimus

1. Laitoksen on painotettava kaupankäyntivarastoon kuuluvien rahoitusvälineiden, jotka ovat arvopaperistamispositioita, osalta 327 artiklan 1 kohdan mukaisesti laskettavat nettopositiot 8 prosentilla siitä riskipainosta, jota laitos soveltaisi kaupankäyntivaraston ulkopuoliseen positioon II osaston 5 luvun 3 jakson mukaisesti.

▼M17

2. Kun määritetään riskipainoja 1 kohtaa sovellettaessa, laitoksen on käytettävä yksinomaan II osaston 5 luvun 3 jaksossa esitettyä menetelmää.

▼M5

3. Jos arvopaperistamispositioihin kohdistuu ylimääräinen riskipaino 247 artiklan 6 kohdan mukaisesti, sovellettava vaatimus on 8 % kokonaisriskipainosta.

▼M17

4. Laitoksen on laskettava yhteen tämän artiklan 1, 2 ja 3 kohdan soveltamisesta johtuvat painotetut positionsa riippumatta siitä, ovatko ne pitkiä vai lyhyitä, erityisriskiä koskevan omien varojen vaatimuksensa laskemiseksi, 338 artiklan 2 kohdan mukaisesti käsiteltäviä arvopaperistamispositioita lukuun ottamatta.

▼M5

5. Jos perinteisen arvopaperistamisen alullepaneva laitos ei täytä 244 artiklassa säädettyjä merkittävän riskinsiirron edellytyksiä, alullepanevan laitoksen on sisällytettävä arvopaperistetut vastuut omien varojen vaatimusta koskevaan laskelmaansa, ikään kuin niitä ei olisi arvopaperistettu.

Jos synteettisen arvopaperistamisen alullepaneva laitos ei täytä 245 artiklassa säädettyjä merkittävän riskinsiirron edellytyksiä, alullepanevan laitoksen on sisällytettävä arvopaperistetut vastuut omien varojen vaatimuksia koskevaan laskelmaansa, ikään kuin niitä ei olisi arvopaperistettu, ja jätettävä huomioimatta synteettisen arvopaperistamisen vaikutus luottosuojatarkoituksiin.

▼M17

338 artikla

Korrelaatiokaupankäyntisalkkua koskeva omien varojen vaatimus

1. Tätä artiklaa sovellettaessa laitoksen on määritettävä korrelaatiokaupankäyntisalkkunsa 325 artiklan 6, 7 ja 8 kohdan mukaisesti.

2. Laitoksen on määritettävä seuraavista kokonaismääristä suurempi erityisriskiä koskevaksi omien varojen vaatimukseksi korrelaatiokaupankäyntisalkun osalta:

a) erityisriskiä koskevan omien varojen vaatimuksen kokonaismäärä, jota sovelletaan ainoastaan korrelaatiokaupankäyntisalkun pitkiin nettopositioihin;

b) erityisriskiä koskevan omien varojen vaatimuksen kokonaismäärä, jota sovelletaan ainoastaan korrelaatiokaupankäyntisalkun lyhyisiin nettopositioihin.

▼B

2 Alajakso

Yleisriski

339 artikla

Maturiteettipohjainen yleisriskin laskentamenetelmä

1. Yleisriskiä koskevien omien varojen vaatimusten laskemiseksi kaikki positiot painotetaan niiden maturiteetin perusteella 2 kohdassa selostetulla tavalla, jotta voidaan laskea niiden kattamiseksi vaadittava omien varojen määrä. Tätä omien varojen vaatimusta vähennetään, jos painotetun position kanssa samassa maturiteettiluokassa on vastakkaismerkkinen painotettu positio. Vaatimusta vähennetään myös silloin, kun vastakkaismerkkiset painotetut positiot kuuluvat eri maturiteettiluokkiin, jolloin vähennyksen määrä riippuu sekä siitä, kuuluvatko kyseiset positiot samaan alueeseen, että siitä, mihin alueeseen ne kuuluvat.

▼B

2. Laitoksen on kohdistettava nettopositionsa 4 kohdassa esitetyn taulukon 2 toisessa tai kolmannessa sarakkeessa lueteltuihin maturiteettiluokkiin. Sen on suoritettava kohdistaminen jäljellä olevan maturiteetin perusteella kiinteäkorkoisten rahoitusvälineiden tapauksessa ja seuraavaan korontarkistusajankohtaan jäljellä olevan maturiteetin perusteella vaihtuvakorkoisten rahoitusvälineiden tapauksessa. Laitoksen on myös erotettava ne vieraan pääoman ehtoiset rahoitusvälineet, joihin liittyy vähintään 3 prosentin kuponkikorko, niistä, joihin liittyy alle 3 prosentin kuponkikorko, ja merkittävä ne taulukon 2 toiseen tai kolmanteen sarakkeeseen. Kukin positio on tämän jälkeen kerrottava painotuksella, joka on määritelty kyseiselle maturiteettiluokalle taulukon 2 neljännessä sarakkeessa.

3. Laitoksen on tämän jälkeen laskettava painotettujen pitkien positioiden summa ja painotettujen lyhyiden positioiden summa kussakin maturiteettiluokassa. Se osuus tietyn maturiteettiluokan painotetuista pitkistä positioista, jotka voidaan nettouttaa saman maturiteettiluokan painotettujen lyhyiden positioiden kanssa, muodostaa kyseisen luokan nettoutetun painotetun position, ja nettouttamatta jäänyt pitkä tai lyhyt positio kyseisen luokan nettouttamatta jääneen painotetun position. Tämän jälkeen lasketaan kunkin maturiteettiluokan nettoutettu painotettu kokonaispositio.

4. Laitoksen on laskettava yhteen maturiteettiluokittain lasketut nettouttamatta jääneet painotetut pitkät kokonaispositiot kussakin taulukkoon 2 sisältyvässä alueessa kunkin alueen nettouttamatta jääneen painotetun pitkän kokonaisposition laskemiseksi. Vastaavasti on laskettava yhteen maturiteettiluokittain lasketut nettouttamatta jääneet painotetut lyhyet kokonaispositiot kussakin alueessa kunkin alueen nettouttamatta jääneen painotetun lyhyen kokonaisposition laskemiseksi. Se osuus tietyn alueen nettouttamatta jääneestä painotetusta pitkästä positiosta, joka voidaan nettouttaa saman alueen nettouttamatta jääneen painotetun lyhyen position kanssa, muodostaa kyseisen alueen nettoutetun painotetun position. Alueen nettouttamatta jääneen painotetun pitkän tai lyhyen position se osa, jota ei voida edellä kuvatulla tavalla nettouttaa, muodostaa kyseisen alueen nettouttamatta jääneen painotetun position.

Taulukko 2

Alue	Maturiteettiluokka		Painotus (prosentteina)	Arvioitu koron muutos (prosentteina)
	Vähintään 3 prosentin korkokuponki	Alle 3 prosentin korkokuponki		
Yksi	0 ≤ 1 kuukausi	0 ≤ 1 kuukausi	0,00	—
	> 1 ≤ 3 kuukautta	> 1 ≤ 3 kuukautta	0,20	1,00
	> 3 ≤ 6 kuukautta	> 3 ≤ 6 kuukautta	0,40	1,00
	> 6 ≤ 12 kuukautta	> 6 ≤ 12 kuukautta	0,70	1,00
Kaksi	> 1 ≤ 2 vuotta	> 1,0 ≤ 1,9 vuotta	1,25	0,90
	> 2 ≤ 3 vuotta	> 1,9 ≤ 2,8 vuotta	1,75	0,80
	> 3 ≤ 4 vuotta	> 2,8 ≤ 3,6 vuotta	2,25	0,75

▼B

Alue	Maturiteettiluokka		Painotus (prosentteina)	Arvioitu koron muutos (prosentteina)
	Vähintään 3 prosentin korkokuponki	Alle 3 prosentin korkokuponki		
Kolme	> 4 ≤ 5 vuotta	> 3,6 ≤ 4,3 vuotta	2,75	0,75
	> 5 ≤ 7 vuotta	> 4,3 ≤ 5,7 vuotta	3,25	0,70
	> 7 ≤ 10 vuotta	> 5,7 ≤ 7,3 vuotta	3,75	0,65
	> 10 ≤ 15 vuotta	> 7,3 ≤ 9,3 vuotta	4,50	0,60
	> 15 ≤ 20 vuotta	> 9,3 ≤ 10,6 vuotta	5,25	0,60
	> 20 vuotta	> 10,6 ≤ 12,0 vuotta	6,00	0,60
		> 12,0 ≤ 20,0 vuotta	8,00	0,60
		> 20 vuotta	12,50	0,60

5. Alueiden yksi ja kaksi välinen nettoutettu painotettu positio saadaan laskemalla alueen 1 nettouttamatta jääneestä painotetusta pitkästä tai lyhyestä positiosta osuus, joka voidaan nettouttaa alueen kaksi nettouttamatta jääneen painotetun lyhyen tai pitkän position kanssa. Sama laskutoimitus suoritetaan alueeseen kaksi sen nettouttamatta jääneestä painotetusta positiosta jäljelle jääneen osuuden ja alueen kolme nettouttamatta jääneen painotetun position osalta alueiden kaksi ja kolme välisen nettoutetun painotetun position laskemiseksi.

6. Laitos voi vaihtaa 5 kohdassa esitetyn laskentajärjestyksen ja laskea alueiden kaksi ja kolme välisen nettoutetun painotetun position ennen alueiden yksi ja kaksi välisen vastaavan position laskemista.

7. Seuraavaksi määritetään osuus, joka alueessa yksi jäljellä olevasta nettouttamatta jääneestä painotetusta positiosta voidaan nettouttaa alueiden kaksi ja kolme välisen nettouttamatta jääneen painotetun position kanssa alueiden yks ja kolme välisen nettoutetun painotetun position laskemiseksi.

8. Kolmesta 5, 6 ja 7 kohdassa esitetystä erillisestä laskutoimituksesta jäljelle jäävät positiot lasketaan yhteen.

9. Laitoksen omien varojen vaatimus on seuraavien erien summa:

a) 10 prosenttia kaikkien maturiteettiluokkien nettoutettujen painotettujen positioiden summasta;

b) 40 prosenttia alueen yksi nettoutetusta painotetusta positiosta;

c) 30 prosenttia alueen kaksi nettoutetusta painotetusta positiosta;

d) 30 prosenttia alueen kolme nettoutetusta painotetusta positiosta;

▼B

e) 40 prosenttia alueiden yksi ja kaksi sekä alueiden kaksi ja kolme välisestä nettoutetusta painotetusta positiosta;

f) 150 prosenttia alueiden yksi ja kolme välisestä nettoutetusta painotetusta positiosta;

g) 100 prosenttia jäljelle jääneistä nettouttamattomista painotetuista positioista.

340 artikla

Duraatiopohjainen yleisriskin laskentamenetelmä

1. Laitokset voivat käyttää vieraan pääoman ehtoisiin rahoitusvälineisiinsä liittyvää yleisriskiä koskevaa omien varojen vaatimusta laskiessaan duraatiopohjaista laskentamenetelmää 339 artiklassa kuvatun menetelmän sijasta edellyttäen, että ne käyttävät kyseistä menetelmää johdonmukaisesti.

2. Edellä olevassa 1 kohdassa tarkoitetussa duraatiopohjaisessa menetelmässä laitos laskee jokaisen kiinteäkorkoisen, vieraan pääoman ehtoisen rahoitusvälineen markkina-arvon perusteella sen sisäisen koron, joka on kyseisen rahoitusvälineen viitteellinen diskonttokorko. Vaihtuvakorkoisen rahoitusvälineen tapauksessa laitoksen on otettava jokaisen rahoitusvälineen markkina-arvo ja laskettava sitten sen tuotto olettaen, että pääoma erääntyy maksettavaksi seuraavana korontarkistusajankohtana.

3. Laitoksen on sitten laskettava jokaisen vieraan pääoman ehtoisen rahoitusvälineen modifioitu duraatio seuraavan laskukaavan mukaisesti:

$$\textit{modifioitu duraatio} = \frac{D}{1 + R}$$

jossa

D = duraatio laskettuna seuraavan laskukaavan mukaisesti:

$$D = \frac{\sum_{t=1}^{M} \frac{t \cdot C_t}{(1 + \mathrm{R})^t}}{\sum_{t=1}^{M} \frac{C_t}{(1 + \mathrm{R})^t}}$$

jossa

R = sisäinen korko

C_t = kassavirta ajankohtana t

M = kokonaismaturiteetti

Modifioidun duraation laskelmaan on tehtävä korjaus niiden vieraan pääoman ehtoisten rahoitusvälineiden osalta, joihin kohdistuu ennen eräpäivää tapahtuvan maksun riski. EPV antaa asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan mukaisesti ohjeita siitä, miten kyseisiä korjauksia sovelletaan.

4. Laitoksen on luokiteltava jokainen vieraan pääoman ehtoinen rahoitusväline taulukon 3 asianmukaiseen alueeseen. Jokainen rahoitusväline on luokiteltava sen modifioidun duraation perusteella.

▼B

Taulukko 3

Alue	Modifioitu duraatio (vuosina)	Arvioitu korko (muutos prosentteina)
Yksi	> 0 ≤ 1,0	1,0
Kaksi	> 1,0 ≤ 3,6	0,85
Kolme	> 3,6	0,7

5. Laitoksen on laskettava tämän jälkeen jokaisen rahoitusvälineen osalta sen duraatiopainotettu positio kertomalla rahoitusvälineen markkina-arvo sen modifioidulla duraatiolla ja kyseistä modifioitua duraatiota vastaavalla arvioidulla koron muutoksella (katso taulukon 3 kolmas sarake).

6. Laitoksen on laskettava duraatiopainotetut pitkät ja lyhyet positionsa kussakin alueessa. Se osuus duraatiopainotetuista pitkistä positioista, joka voidaan kussakin alueessa nettouttaa duraatiopainotettujen lyhyiden positioiden kanssa, on alueen nettoutettu duraatiopainotettu positio.

Laitoksen on tämän jälkeen laskettava duraatiopainotetut nettouttamatta jääneet positiot kullekin alueelle. Sitten sen on sovellettava 339 artiklan 5–8 kohdassa säädettyä järjestelmää painotettuihin nettouttamattomiin positioihin.

7. Laitoksen omien varojen vaatimus on seuraavien erien summa:

a) 2 prosenttia kullekin alueelle määritetystä nettoutetusta duraatiopainotetusta positiosta;

b) 40 prosenttia alueiden yksi ja kaksi sekä alueiden kaksi ja kolme välisistä nettoutetuista duraatiopainotetuista positioista;

c) 150 prosenttia alueiden yksi ja kolme välisestä nettoutetusta duraatiopainotetusta positiosta;

d) 100 prosenttia jäljelle jääneistä nettouttamattomista duraatiopainotetuista positioista.

3 Jakso

Osakkeet

341 artikla

Oman pääoman ehtoisten rahoitusvälineiden nettopositiot

1. Laitoksen on laskettava erikseen yhteen 327 artiklan mukaisesti kaikki pitkät nettopositionsa ja kaikki lyhyet nettopositionsa. Kyseisten kahden luvun absoluuttisten arvojen summa on laitoksen bruttokokonaispositio.

2. Laitoksen on laskettava erikseen kunkin markkinan osalta pitkien nettopositioidensa ja lyhyiden nettopositioidensa summien välinen erotus. Kyseisten erotusten absoluuttisten arvojen summa on laitoksen nettokokonaispositio.

▼B

3. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa määritellään 2 kohdassa tarkoitettu termi 'markkina'.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 31 päivänä tammikuuta 2014.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

342 artikla

Oman pääoman ehtoisten rahoitusvälineiden erityisriski

Laitoksen on kerrottava bruttokokonaispositionsa 8 prosentilla erityisriskin kattamiseen liittyvän omien varojen vaatimuksensa laskemiseksi.

343 artikla

Oman pääoman ehtoisten rahoitusvälineiden yleisriski

Yleisriskin kattamiseen liittyvä omien varojen vaatimus on 8 prosenttia laitoksen nettokokonaispositiosta.

344 artikla

Osakeindeksit

1. EPV laatii teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset, joissa luetellaan osakeindeksit, joiden osalta voidaan soveltaa 4 kohdan toisessa virkkeessä säädettyä käsittelytapaa.

EPV toimittaa kyseiset tekniset täytäntöönpanostandardiluonnokset komissiolle viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2014.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 15 artiklan mukaisesti.

▼C2

2. Ennen 1 kohdassa tarkoitettujen teknisten standardien voimaantuloa laitokset voivat jatkaa 4 kohdan toisessa virkkeessä säädetyn käsittelytavan soveltamista, jos toimivaltaiset viranomaiset ovat soveltaneet kyseistä käsittelytapaa ennen 1 päivää tammikuuta 2014.

▼B

3. Osakeindeksifutuurit ja osakeindeksifutuureihin sekä osakeindekseihin liittyvien optioiden deltavasta-arvot, jäljempänä 'osakeindeksifutuurit', voidaan jakaa niihin kuuluvien osakkeiden positioihin. Näitä positioita voidaan käsitellä kyseisten kohde-etuutena olevien osakkeiden positioina ja ne voidaan nettouttaa kohde-etuutena olevien osakkeiden vastakkaismerkkisten positioiden kanssa. Laitosten on ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle tämän käsittelytavan käytöstä.

▼B

4. Jos osakeindeksifutuuria ei jaeta kohde-etuuksiensa positioiksi, sitä käsitellään yksittäisenä osakkeena. Tällaisen yksittäisen osakkeen erityisriski voidaan kuitenkin jättää ottamatta huomioon, jos osakeindeksifutuuri on pörssissä kaupankäynnin kohteena ja se vastaa relevanttia asianmukaisesti hajautettua indeksiä.

4 Jakso

Merkintäsitoumus

345 artikla

Nettopositioiden pienentäminen

1. Vieraan pääoman ja oman pääoman ehtoisia rahoitusvälineitä merkittäessä laitos voi soveltaa jäljempänä esitettyä menetelmää omien varojen vaatimustensa laskemiseksi. Laitoksen on ensin laskettava nettopositionsa vähentämällä positiot, jotka koskevat sellaisia viralliseen sopimukseen perustuvia merkintäsitoumuksia, joita kolmannet osapuolet ovat antaneet tai joissa alkuperäinen merkitsijä on tehnyt sopimuksen merkinnän kohteena olevien osakkeiden edelleenlunastuksesta. Toiseksi sen on pienennettävä nettopositioitaan taulukossa 4 esitetyillä kertoimilla ja tämän jälkeen laskettava omien varojen vaatimuksensa käyttämällä merkintäsitoumuksia koskevia pienennettyjä positioitaan.

Taulukko 4

arkipäivä 0:	100 %
arkipäivä 1:	90 %
arkipäivät 2 ja 3:	75 %
arkipäivä 4:	50 %
arkipäivä 5:	25 %
arkipäivän 5 jälkeen:	0 %.

'Arkipäivällä 0' tarkoitetaan sitä arkipäivää, jona laitos sitoutuu ehdoitta hyväksymään tietyn tunnetun määrän arvopapereita sovittuun hintaan.

2. Laitosten on ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille 1 kohdan soveltamisesta.

5 Jakso

Luottojohdannaisilla suojattuihin positioihin liittyvät erityisriskin omien varojen vaatimukset

346 artikla

Vähennys luottojohdannaisin toteutetun suojauksen osalta

1. Luottojohdannaisin toteutetun suojauksen osalta on myönnettävä vähennys 2–6 kohdassa esitettyjen periaatteiden mukaisesti.

▼B

2. Laitosten on käsiteltävä luottojohdannaisen synnyttämää positiota ja suojattua positiota, jolla on sama nimellismäärä tai soveltuvin osin nimellinen pääomamäärä, johdannaiseen perustuvina keskinäisinä velvoitteina.

3. Vähennys on myönnettävä täysimääräisenä silloin, kun johdannaiseen perustuvien keskinäisten velvoitteiden arvot kehittyvät aina vastakkaisiin suuntiin ja lähes samassa määrin. Näin on seuraavissa tapauksissa:

a) molemmat velvoitteet koostuvat täysin samanlaisista rahoitusvälineistä;

b) pitkä käteispositio on suojattu tuottojenvaihtosopimuksella (tai päinvastoin) ja referenssiomaisuus vastaa täysin suojattavaa vastuuta (eli käteispositiota). Tuottojenvaihtosopimuksen maturiteetti voi poiketa suojattavan vastuun maturiteetista.

Edellä mainituissa tapauksissa position kumpaankaan osaan ei saa soveltaa erityisriskin omien varojen vaatimusta.

4. Nettoutus on 80 prosenttia silloin, kun johdannaiseen perustuvien keskinäisten velvoitteiden arvot kehittyvät aina vastakkaisiin suuntiin ja kun kyseisten velvoitteiden välillä vallitsee täydellinen vastaavuus referenssiomaisuuden, sekä referenssiomaisuuden että luottojohdannaisen maturiteetin ja suojattavan vastuun valuutan osalta. Lisäksi luottojohdannaissopimuksen olennaiset ominaispiirteet eivät saa aiheuttaa sitä, että luottojohdannaisen hinnanmuutokset poikkeavat olennaisesti käteisposition hinnanmuutoksista. Siltä osin kuin riski siirtyy liiketoimen seurauksena, sovelletaan erityisriskiin 80 prosentin nettoutusta liiketoimen sen osan osalta, johon liittyvä omien varojen vaatimus on suurempi, jolloin toisen osan erityisriskin omien varojen vaatimukset ovat nolla.

5. Osittaista vähennystä sovelletaan seuraavissa tilanteissa, jos kyse ei ole 3 ja 4 kohdassa tarkoitetuista tapauksista:

a) positio kuuluu 3 kohdan b alakohdan soveltamisalaan, mutta referenssiomaisuus ja suojattava vastuu eivät täysin vastaa toisiaan. Positiot täyttävät kuitenkin seuraavat edellytykset:

   i) referenssiomaisuus on konkurssitilanteessa samassa tai huonommassa asemassa kuin kohde-etuutena oleva omaisuus;

   ii) kohde-etuutena olevan omaisuuden ja referenssiomaisuuden vastapuoli on sama ja niihin liittyy oikeudellisesti päteviä ristikkäisiä maksukyvyttömyys- tai erääntymisperusteita;

b) positio kuuluu 3 kohdan a alakohdan tai 4 kohdan soveltamisalaan, mutta luottosuojan ja suojattavan omaisuuden valuutat tai maturiteetit poikkeavat toisistaan (valuuttapoikkeamat on sisällytettävä valuuttakurssiriskin omien varojen vaatimukseen);

c) positio kuuluu 4 kohdan soveltamisalaan, mutta käteisposition omaisuus poikkeaa luottojohdannaisen referenssiomaisuudesta. Suojattava omaisuus luetaan kuitenkin luottojohdannaista koskevassa asiakirja-aineistossa riskikohteen rahoitusvälineisiin (joilla sopimus voidaan fyysisesti selvittää).

Sen sijaan, että laskettaisiin yhteen liiketoimen kummankin osan erityisriskin omien varojen vaatimukset, osittaisen vähennyksen myöntämiseksi sovelletaan suurempaa kyseisistä vaatimuksista.

▼B

6. Kaikissa niissä tapauksissa, jotka eivät kuulu 3–5 kohdan soveltamisalaan, erityisriskin omien varojen vaatimukset lasketaan erikseen positioiden molemmille osille.

347 artikla

Vähennys ensimmäisen tappion luottojohdannaisin ja n:nnen tappion korista muodostuvin luottojohdannaisin toteutetun suojauksen osalta

Kun kyseessä ovat ensimmäisen tappion luottojohdannaiset ja n:nnen tappion korista muodostuvat luottojohdannaiset, 346 artiklan mukaisesti myönnettävää vähennystä varten sovelletaan seuraavaa kohtelua:

a) jos laitos hankkii luottojohdannaiseen liittyville useille referenssiomaisuuserille luottosuojan sellaisin ehdoin, että ensimmäinen maksun laiminlyönti varojen joukossa laukaisee maksuvelvollisuuden ja kyseinen maksuvelvollisuuden laukaiseva tapahtuma johtaa sopimuksen purkamiseen, laitos voi 336 artiklassa olevan taulukon 1 mukaisesti nettouttaa sellaiseen referenssiomaisuuserään liittyvän erityisriskin, johon sovelletaan alhaisinta erityisriskin prosenttimääräistä vaatimusta asianomaisten referenssiomaisuuserien joukossa;

b) jos n:s maksun laiminlyönti vastuiden joukossa laukaisee luottosuojan mukaisen maksuvelvollisuuden, suojan ostaja voi nettouttaa erityisriskin vain, jos suoja on hankittu myös laiminlyönneille 1:stä n-1:een tai kun n-1-laiminlyönnit ovat jo tapahtuneet. Näissä tapauksissa on noudatettava ensimmäisen tappion luottojohdannaisille a alakohdassa määritettyä menetelmää, johon on tehty n:nnen tappion korista muodostuvien luottojohdannaisen edellyttämät muutokset.

6 Jakso

Yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavien yritysten omien varojen vaatimukset

348 artikla

Yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavien yritysten omien varojen vaatimukset

▼M17

1. Yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavissa yrityksissä olevista osuuksista muodostuviin positioihin sovellettava positioriskin (yleis- ja erityisriskin) omien varojen vaatimus on 32 prosenttia, tämän kuitenkaan rajoittamatta tämän jakson muiden säännösten soveltamista. Yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavissa yrityksissä oleviin positioihin positioriskin (yleis- ja erityisriskin) sekä valuuttakurssiriskin osalta sovellettava omien varojen vaatimus on 40 prosenttia, tämän kuitenkaan rajoittamatta 353 artiklan säännösten ja yhdessä niiden kanssa 352 artiklan 4 kohdassa esitetyn muutetun kultamääräisen menetelmän soveltamista.

▼B

2. Yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavien yritysten sijoitusten nettouttaminen laitoksen hallussa olevien muiden positioiden kanssa ei ole sallittua, ellei 350 artiklassa toisin mainita.

349 artikla

Yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavia yrityksiä koskevat yleisedellytykset

Yhteistä sijoitustoimintaa harjoittaviin yrityksiin voidaan soveltaa 350 artiklassa esitettyä menetelmää, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

▼B

a) Yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavan yrityksen esite tai vastaava asiakirja sisältää kaikki seuraavat:

i) omaisuuslajit, joihin yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavalla yrityksellä on valtuudet sijoittaa;

ii) sovellettaessa sijoitusrajoituksiin perustuvia enimmäisrajoja suhteelliset enimmäisosuudet ja niiden laskentamenetelmät;

iii) jos vipuvaikutuksen hyödyntäminen on sallittua, suurin sallittu vipuvaikutus;

iv) jos OTC-rahoitusjohdannais- tai takaisinostotransaktioiden tekeminen tai arvopapereiden lainaksi ottaminen tai antaminen on sallittua, kyseisestä liiketoiminnasta aiheutuvan vastapuoliriskin rajoittamiseksi vahvistetut periaatteet;

b) yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavan yrityksen toiminnasta laaditaan puolivuotiskatsaukset ja vuosikertomukset, jotta sen varat ja velat sekä tulot ja liiketoiminnot voidaan arvioida tarkastelujaksolla;

c) yhteistä sijoitustoimintaa harjoittava yritys tarjoaa osuudenhaltijoille päivittäin mahdollisuuden saada osuutensa tai osakkeensa lunastetuiksi yrityksen varoista käteistä vastaan;

d) yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavaan yritykseen tehdyt sijoitukset on erotettu salkunhoitajan varoista;

e) sijoittava laitos suorittaa asianmukaisen yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavaa yritystä koskevan riskinarvioinnin;

f) yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavia yrityksiä johtaviin henkilöihin kohdistuu direktiivin 2009/65/EY tai vastaavan lainsäädännön mukainen valvonta.

350 artikla

Erityismenetelmät yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavia yrityksiä varten

1. Jos laitoksella on päivittäin käytössään tiedot yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavan yrityksen sijoituksista, se voi ottaa nämä sijoitukset huomioon laskeakseen positioriskin (yleis- ja erityisriskin) omien varojen vaatimuksen. Yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavassa yrityksessä olevista osuuksista muodostuvia positioita kohdellaan sellaisessa menetelmässä yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavan yrityksen sijoitusten positioina. Yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavan yrityksen sijoitusten positioita voidaan nettouttaa laitoksen hallussa olevien muiden positioiden kanssa, edellyttäen että laitoksella on hallussaan riittävästi osakkeita tai osuuksia sijoituskohteita vastaan tapahtuvaa osakkeiden tai osuuksien lunastusta ja/tai luomista varten.

2. Laitokset voivat laskea yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavissa yrityksissä olevista osuuksista muodostuviin positioihinsa liittyvän positioriskin (yleis- ja erityisriskin) omien varojen vaatimukset käyttämällä sellaisia oletettuja positioita, jotka ovat tarpeen jäljempänä a alakohdassa tarkoitetun ulkoisesti määräytyvän indeksin tai osakkeista taikka vieraan pääoman ehtoisista arvopapereista koostuvan ulkoisesti määräytyvän kiinteän korin rakenteen ja arvonkehityksen seuraamiseksi, jos seuraavassa luetellut edellytykset täyttyvät:

▼B

a) yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavan yrityksen sääntöjenmukaisena tehtävänä on seurata ulkoisesti määräytyvän indeksin tai osakkeista taikka vieraan pääoman ehtoisista arvopapereista koostuvan ulkoisesti määräytyvän kiinteän korin rakennetta tai arvonkehitystä;

b) on selkeästi osoitettavissa, että yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavassa yrityksessä olevan osuuden päivittäisten hinnanmuutosten ja sen seuraaman indeksin tai osakkeista taikka vieraan pääoman ehtoisista arvopapereista koostuvan korin päivittäisten hinnanmuutosten välinen korrelaatio on vähintään kuuden kuukauden ajan ollut vähintään 0,9.

3. Jos laitoksella ei ole päivittäin käytössään tietoja yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavan yrityksen kaikista sijoituksista, se voi laskea positioriskin (yleis- ja erityisriskin) omien varojen vaatimukset, jos seuraavassa luetellut edellytykset täyttyvät:

a) oletetaan, että yhteistä sijoitustoimintaa harjoittava yritys sijoittaa ensin valtuuksiensa mukaiseen enimmäismäärään asti sellaisiin omaisuuslajeihin, joilla omien varojen vaatimus on suurin yleisriskin ja erityisriskin osalta erikseen, ja jatkaa sitten sijoitusten tekemistä alemman omien varojen vaatimuksen omaisuuslajeihin, kunnes sijoitusten enimmäismäärä saavutetaan. Yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavassa yrityksessä olevien osuuksien positiota käsitellään edellä mainitun oletuksen mukaisesti muodostetussa positiossa olevana suorana omistusosuutena;

b) laskiessaan omien varojen vaatimustaan erikseen erityisriskin ja yleisriskin osalta laitokset ottavat huomioon yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavissa yrityksissä olevien osuuksiensa positioista vipuvaikutuksen kautta aiheutuvien välillisten vastuiden mahdollisen enimmäismäärän siten, että ne kasvattavat yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavassa yrityksessä olevien osuuksiensa positiota samalla osuudella, jolla yhteissijoitusyrityksen sijoituksiin liittyviä vastuita voidaan kyseisen yrityksen valtuuksien mukaan enintään kasvattaa;

c) jos tämän kohdan mukaisesti määritetty yleis- ja erityisriskin yhteenlaskettu omien varojen vaatimus on suurempi kuin 348 artiklan 1 kohdassa säädetty vaatimus, se rajataan kyseisessä kohdassa säädetyn vaatimuksen suuruiseksi.

4. Laitokset voivat antaa toimeksi seuraavassa mainituille kolmansille osapuolille laskea ja ilmoittaa tässä luvussa säädettyjen menetelmien mukaisesti yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavissa yrityksissä olevien 1-4 kohdan soveltamisalaan kuuluvien positioidensa positioriskiin liittyvät omien varojen vaatimukset:

a) yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavan yrityksen säilytysyhteisö edellyttäen, että yhteistä sijoitustoimintaa harjoittava yritys sijoittaa yksinomaan arvopapereihin ja tallettaa kaikki arvopaperit tähän säilytysyhteisöön;

b) muiden yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavien yritysten osalta yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavan yrityksen rahastoyhtiö edellyttäen, että kyseinen rahastoyhtiö täyttää 132 artiklan 3 kohdan a alakohdassa säädetyt kriteerit.

Ulkopuolisen tilintarkastajan on vahvistettava laskelmien paikkansapitävyys.

▼B

3 LUKU

Valuuttakurssiriskin omien varojen vaatimukset

▼M17

351 artikla

Valuuttakurssiriskin kynnysarvo ja painotus

Jos 352 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti laskettu laitoksen kokonaisnettovaluuttaposition ja sen nettokultaposition summa on enemmän kuin 2 prosenttia sen omien varojen kokonaismäärästä, laitoksen on laskettava valuuttakurssiriskiä koskeva omien varojen vaatimus. Valuuttakurssiriskin omien varojen vaatimus lasketaan kertomalla laitoksen kokonaisnettovaluuttaposition ja nettokultaposition summa 8 prosentilla raportointivaluutan määräisenä.

▼B

352 artikla

Kokonaisnettovaluuttaposition laskeminen

1. Laitoksen on ensin laskettava avoin nettopositionsa kussakin valuutassa (raportointivaluutta mukaan luettuna) ja kullassa seuraavien erien (positiivisten ja negatiivisten) summana:

a) nettoavistapositio (eli kaikki omaisuuserät, joista on vähennetty kaikki velat, mukaan lukien kertyneet korot, kyseisenä valuuttana tai kullan osalta kultamääräinen nettoavistapositio);

b) nettotermiinipositio eli kaikki valuutta- ja kultatermiinisopimusten perusteella saatavat määrät, joista on vähennetty kyseisten sopimusten perusteella maksettavat määrät ja joihin sisältyvät valuutta- ja kultafutuurit ja valuutanvaihtosopimusten pääoma, jota ei ole sisällytetty avistapositioon;

c) peruuttamattomat takuut ja vastaavat rahoitusvälineet, joita varmasti käytetään ja joiden perusteella tehtäviä suorituksia ei todennäköisesti saada takaisin;

d) kaikkien valuutta- ja kultaoptioiden nettodeltavasta-arvo tai deltaperusteinen nettoarvo;

e) muiden optioiden markkina-arvo.

Edellä d alakohdan soveltamiseksi deltana on käytettävä kyseisen pörssin deltaa. OTC-optioiden osalta tai silloin, kun kyseisen pörssin deltaa ei ole käytettävissä, laitos voi toimivaltaisten viranomaisten luvalla itse laskea deltan asianmukaista mallia käyttäen. Tähän on myönnettävä lupa, jos mallin avulla voidaan asianmukaisesti estimoida option tai optiotodistuksen arvon muutos kohde-etuuden markkinahinnassa tapahtuviin pieniin muutoksiin nähden.

Laitos voi sisällyttää mukaan ennakoidut nettotulot ja -menot, jotka eivät ole vielä kertyneet mutta jotka on jo täysin suojattu, jos tämä tehdään johdonmukaisesti.

▼B

Laitos voi jakaa korivaluuttojen nettopositiot koriin sisältyviin valuuttoihin voimassa olevien kiintiöiden perusteella.

▼M17

_____

▼B

3. Laitos voi käyttää nettonykyarvoa laskettaessa kunkin valuutan ja kullan avointa nettopositiota edellyttäen, että laitos soveltaa tätä menetelmää johdonmukaisesti.

4. Kaikkien muiden valuuttojen paitsi raportointivaluutan lyhyet ja pitkät nettopositiot sekä kullan lyhyt tai pitkä nettopositio muutetaan raportointivaluutan määräisiksi käyttäen avistakurssia. Tämän jälkeen lasketaan erikseen yhteen lyhyet ja pitkät positiot, jotta saadaan lyhyiden nettopositioiden ja pitkien nettopositioiden kokonaismäärät. Näistä kokonaismääristä suurempi on laitoksen kokonaisnettovaluuttapositio.

5. Laitosten on otettava omien varojen vaatimuksissa riittävällä tavalla huomioon muut optioihin liittyvät riskit kuin deltaa koskevat riskit.

6. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset ja määrittelee niissä menetelmiä, joiden avulla omien varojen vaatimuksissa voidaan ottaa huomioon muut kuin deltaa koskevat riskit oikeassa suhteessa laitosten optioihin liittyvän toiminnan laajuuteen ja monimuotoisuuteen nähden.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2013.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

Ennen ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten täytäntöönpanostandardien voimaantuloa toimivaltaiset viranomaiset voivat jatkaa olemassa olevien kansallisten käsittelytapojen soveltamista, jos ne ovat soveltaneet kyseisiä käsittelytapoja ennen 31 päivää joulukuuta 2013.

353 artikla

Yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavien yritysten valuuttakurssiriskit

1. Edellä 352 artiklan soveltamiseksi otetaan yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavien yritysten osalta huomioon yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavan yrityksen todelliset valuuttapositiot.

2. Laitokset voivat käyttää seuraavien kolmansien osapuolten raportoimia, yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavassa yrityksessä olevia valuuttapositioita koskevia tietoja:

a) yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavan yrityksen säilytysyhteisö edellyttäen, että yhteistä sijoitustoimintaa harjoittava yritys sijoittaa yksinomaan arvopapereihin ja tallettaa kaikki arvopaperit tähän säilytysyhteisöön;

b) muiden yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavien yritysten osalta yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavan yrityksen rahastoyhtiö edellyttäen, että kyseinen rahastoyhtiö täyttää 132 artiklan 3 kohdan a alakohdassa säädetyt kriteerit.

▼B

Ulkopuolisen tilintarkastajan on vahvistettava laskelmien paikkansapitävyys.

3. Jos laitoksella ei ole käytössään tietoja yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavassa yrityksessä olevista valuuttapositioista, on oletettava, että yhteissijoitusyritys on saavuttanut valtuuksiensa mukaisen valuuttamääräisten sijoitusten enimmäismäärän, ja laitosten on kaupankäyntivarastoon luettavien positioiden osalta otettava valuuttakurssiriskin omien varojen vaatimusta laskiessaan huomioon yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavissa yrityksissä olevista positioistaan vipuvaikutuksen kautta aiheutuvien välillisten vastuiden mahdollinen enimmäismäärä. Tämä tehdään kasvattamalla yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavassa yrityksessä olevaa positiota samalla osuudella, jolla yhteissijoitusyrityksen sijoituksiin liittyviä vastuita voidaan yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavan yrityksen sijoitusvaltuuksien mukaan enintään kasvattaa. Edellä esitetyn oletuksen mukaisesti muodostettua yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavan yrityksen valuuttapositiota käsitellään erillisenä valuuttana samaan tapaan kuin kultamääräisiä sijoituksia edellyttäen, että pitkä kokonaispositio lasketaan yhteen avoimen pitkän kokonaisvaluuttaposition kanssa ja lyhyt kokonaispositio avoimen lyhyen kokonaisvaluuttaposition kanssa, kun yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavan yrityksen sijoituksen suunta tunnetaan. Tällaisia positioita ei saa nettouttaa ennen laskennan suorittamista.

354 artikla

Läheisesti keskenään korreloivat valuutat

1. Laitokset voivat täyttää lievemmät omien varojen vaatimukset keskenään relevanttien läheisesti korreloivien valuuttojen positioiden kattamiseksi. Kahden valuutan katsotaan korreloivan läheisesti keskenään ainoastaan, jos päivittäisiä valuuttakursseja koskevien, viimeksi kuluneelta kolmelta tai viideltä vuodelta kerättyjen tietojen perusteella laskettu todennäköisyys sille, että kyseisten valuuttojen samansuuruisista ja vastakkaismerkkisistä positioista syntyy seuraavien kymmenen arkipäivän aikana tappio, joka on enintään 4 prosenttia kyseisen nettoutetun position (raportointivaluuttaan arvostetusta) arvosta, on vähintään 99 prosenttia, jos käytetään kolmen vuoden tarkastelujaksoa, ja 95 prosenttia, jos käytetään viiden vuoden tarkastelujaksoa. Omien varojen vaatimus kahden läheisesti keskenään korreloivan valuutan nettoutetun position osalta on 4 prosenttia kerrottuna nettoutetun position arvolla.

2. Tämän luvun mukaisia vaatimuksia laskiessaan laitokset voivat jättää huomiotta sellaisten valuuttojen positiot, joita koskee valtioiden välinen sitova sopimus, jonka tarkoituksena on vähentää kyseisen valuutan vaihtelua suhteessa muihin samalla sopimuksella katettuihin valuuttoihin. Laitosten on laskettava näiden valuuttojen nettoutetut positiot ja sovellettava niihin omien varojen vaatimusta, joka on vähintään puolet tällaisessa valtioiden välisessä sopimuksessa vahvistetusta kyseisten valuuttojen suurimmasta sallitusta kurssivaihtelusta.

3. EPV laatii teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset, jossa luetellaan valuutat, joiden osalta 1 kohdassa säädetty kohtelu on käytettävissä.

EPV toimittaa kyseiset tekniset täytäntöönpanostandardiluonnokset komissiolle viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2014.

▼B

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 15 artiklan mukaisesti.

4. Talous- ja rahaliiton toiseen vaiheeseen osallistuvien jäsenvaltioiden valuuttojen nettoutettuihin positioihin liittyvä omien varojen vaatimus on 1,6 prosenttia kyseisten nettoutettujen positioiden arvosta.

5. Ainoastaan tässä artiklassa tarkoitettujen valuuttojen nettouttamatta jääneet positiot sisällytetään avoimeen kokonaisnettopositioon 352 artiklan 4 kohdan mukaisesti.

6. Jos päivittäisiä valuuttakursseja koskevat, viimeksi kuluneelta kolmelta tai viideltä vuodelta kerätyt tiedot – valuuttaparin samansuuruisista ja vastakkaismerkkisistä positioista seuraavien kymmenen arkipäivän aikana – osoittavat, että nämä kaksi valuuttaa korreloivat täysin positiivisesti keskenään ja laitoksen osto- ja myyntitarjousten ero kyseisten transaktioiden osalta on aina nolla, laitos voi sen osalta toimivaltaisen viranomaisen nimenomaisella luvalla soveltaa 0 prosentin omien varojen vaatimusta vuoden 2017 loppuun saakka.

4 LUKU

Hyödykeriskien omien varojen vaatimukset

355 artikla

Menetelmän valinta hyödykeriskejä varten

Laitosten on laskettava hyödykeriskien omien varojen vaatimus jollakin 359, 360 tai 361 artiklassa säädetyllä menetelmällä, jollei 356–358 artiklan säännöksistä muuta johdu.

356 artikla

Liitännäinen hyödykekauppa

1. Liitännäistä maataloushyödykekauppaa harjoittavat laitokset voivat määrittää omien varojen vaatimukset fyysisen hyödykevarastonsa osalta kunkin vuoden lopussa seuraavaksi vuodeksi, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) laitoksella on kaiken aikaa vuoden aikana hallussaan kyseistä riskiä varten omat varat, jotka eivät alita varovaista arviota kyseiseen riskiin liittyvästä keskimääräisestä omien varojen vaatimuksesta seuraavaksi vuodeksi;

b) laitos tekee varovaisen arvion a alakohdan mukaisesti lasketun arvon ennakoidusta volatiliteetista;

c) laitoksen keskimääräinen kyseiseen riskiin liittyvä omien varojen vaatimus ei ylitä 5:tä prosenttia sen omista varoista tai yhtä miljoonaa euroa ja, ottaen huomioon b alakohdan mukaisesti arvioitu volatiliteetti, omien varojen vaatimuksen ennakoitu korkein taso ei ylitä 6,5:tä prosenttia sen omista varoista;

▼B

d) laitos seuraa jatkuvasti, vastaavatko a ja b alakohdan mukaisesti tehdyt arviot edelleen todellisuutta.

2. Laitosten on ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille, kun ne soveltavat 1 kohdan mukaista vaihtoehtoa.

357 artikla

Hyödykepositiot

1. Kaikki hyödykepositiot tai hyödykejohdannaispositiot ilmaistaan käyttäen hyödykkeiden vakiomittayksikköä. Kunkin hyödykkeen spot-hinta ilmaistaan raportointivaluuttana.

2. Kulta- tai kultajohdannaispositioista katsotaan aiheutuvan valuuttakurssiriski, ja niiden hyödykeriski lasketaan tapauksen mukaan 3 luvun tai 5 luvun mukaisesti.

3. Yksittäisen hyödykkeen nettopositiolla tarkoitetaan 360 artiklan 1 kohdassa laitoksen sellaisten pitkien ja lyhyiden positioiden erotusta, jotka koskevat samaa hyödykettä ja samanlaisia hyödykkeisiin perustuvia futuureja, optioita ja optiotodistuksia. Johdannaissopimuksia käsitellään 358 artiklan mukaisesti kohde-etuutena olevan hyödykkeen positioina.

4. Hyödykeposition laskemiseksi seuraavia positioita käsitellään saman hyödykkeen positioina:

a) hyödykkeiden eri alaryhmien positiot, jos alaryhmät ovat toimitettaessa keskenään vaihtokelpoisia;

b) samankaltaisten hyödykkeiden positiot, jos kyseiset hyödykkeet ovat toisensa läheisesti korvaavia ja jos hintojen muutosten väliseksi korrelaatioksi voidaan selvästi osoittaa vähintään 0,9 vähintään yhden vuoden ajalta.

358 artikla

Erityisrahoitusvälineet

1. Hyödykefutuurit ja yksittäisten hyödykkeiden osto- ja myyntitermiinit otetaan mittausjärjestelmässä huomioon käyttäen hyödykkeen vakiomittayksikkönä ilmaistuja nimellismääriä ja erääntymispäivän mukaista maturiteettia.

2. Hyödykkeisiin perustuvia vaihtosopimuksia, joiden nojalla toinen osapuoli maksaa kiinteää hintaa ja toinen käypää markkinahintaa, käsitellään sopimuksen nimellismäärän suuruisena positiosarjana, jossa soveltuvin osin kukin positio vastaa kutakin vaihtosopimuksen maksua ja sijoittuu sen mukaisesti 359 artiklan 1 kohdan mukaisiin maturiteettiluokkiin. Positiot ovat pitkiä positioita, jos laitos maksaa kiinteän hinnan ja saa vaihtuvan hinnan, ja lyhyitä positioita, jos laitos saa kiinteän hinnan ja maksaa vaihtuvan hinnan. Hyödykkeisiin perustuvat vaihtosopimukset, joissa vaihto koskee eri hyödykkeitä, ilmoitetaan maturiteettipohjaisen menetelmän asianomaisessa taulukossa.

▼B

3. Hyödykkeitä tai hyödykejohdannaisia koskevia optioita ja optiotodistuksia käsitellään tätä lukua sovellettaessa positioina, joiden arvo vastaa option kohde-etuuden arvoa kerrottuna deltalla. Nämä positiot voidaan nettouttaa sellaisten vastakkaismerkkisten positioiden kanssa, joissa kohde-etuutena on täysin samanlainen hyödyke tai hyödykejohdannainen. Deltana on käytettävä kyseisen pörssin deltaa. OTC-optioiden osalta tai silloin, kun kyseisen pörssin deltaa ei ole käytettävissä, laitos voi toimivaltaisten viranomaisten luvalla itse laskea deltan asianmukaista mallia käyttäen. Tähän on myönnettävä lupa, jos mallin avulla voidaan asianmukaisesti estimoida option tai optiotodistuksen arvon muutos kohde-etuuden markkinahinnassa tapahtuviin pieniin muutoksiin nähden.

Laitosten on otettava omien varojen vaatimuksissa riittävällä tavalla huomioon muut optioihin liittyvät riskit kuin deltaa koskevat riskit.

4. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset ja määrittelee niissä menetelmiä, joiden avulla omien varojen vaatimuksissa voidaan ottaa huomioon muut kuin deltaa koskevat riskit oikeassa suhteessa laitosten optioihin liittyvän toiminnan laajuuteen ja monimuotoisuuteen nähden.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2013.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

Ennen ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten täytäntöönpanostandardien voimaantuloa toimivaltaiset viranomaiset voivat jatkaa olemassa olevan kansallisten käsittelytapojen soveltamista, jos ne ovat soveltaneet kyseisiä käsittelytapoja ennen 31 päivää joulukuuta 2013.

5. Jos laitos on jokin seuraavista, sen on sisällytettävä asianomaiset hyödykkeet hyödykeriskin omien varojen vaatimuksen laskelmaan:

a) takaisinostosopimuksen perusteella hyödykkeitä tai niiden omistusoikeutta koskevia taattuja oikeuksia luovuttava osapuoli;

b) hyödykkeiden lainaksi antamista koskevan sopimuksen mukainen hyödykkeiden lainaksiantaja.

359 artikla

Maturiteettipohjainen menetelmä

1. Laitoksen on käytettävä jokaisesta hyödykkeestä erillistä maturiteettitaulukkoa taulukon 1 mukaisesti. Kaikki yhtä hyödykettä koskevat positiot on jaoteltava asianmukaisiin maturiteettiluokkiin. Fyysiset varastot on merkittävä ensimmäiseen maturiteettiluokkaan nollasta enintään yhteen kuukauteen.

▼B

Taulukko 1

Maturiteettiluokka (1)	Perusriskikerroin (%) (2)
0 ≤ 1 kuukausi	1,50
> 1 ≤ 3 kuukautta	1,50
> 3 ≤ 6 kuukautta	1,50
> 6 ≤ 12 kuukautta	1,50
> 1 ≤ 2 vuotta	1,50
> 2 ≤ 3 vuotta	1,50
> 3 vuotta	1,50

2. Positiot, jotka ovat saman hyödykkeen positioita, voidaan nettouttaa keskenään ja merkitä asianmukaisiin maturiteettiluokkiin nettomääräisinä seuraavien positioiden osalta:

a) samana päivänä erääntyviä sopimuksia koskevat positiot;

b) kymmenen päivän sisällä toisistaan erääntyviä sopimuksia koskevat positiot, jos sopimuksilla käydään kauppaa markkinoilla, joilla on päivittäiset toimituspäivät.

3. Tämän jälkeen laitoksen on laskettava pitkien positioiden summa ja lyhyiden positioiden summa jokaisessa maturiteettiluokassa. Se pitkien positioiden osuus, joka voidaan kussakin maturiteettiluokassa nettouttaa lyhyiden positioiden kanssa, on kyseisen maturiteettiluokan nettoutettu positio. Jäljelle jäänyt pitkä tai lyhyt positio on kyseisen maturiteettiluokan nettouttamatta jäänyt positio.

4. Se osuus maturiteettiluokan nettouttamatta jääneestä pitkästä positiosta, joka voidaan nettouttaa jonkin taulukossa jäljempänä olevan maturiteettiluokan nettouttamatta jääneen lyhyen position kanssa, tai päinvastoin, on kahden maturiteettiluokan välinen nettoutettu positio. Nettouttamatta jääneen pitkän tai lyhyen position osuus, jota ei voida edellä esitetyllä tavalla nettouttaa, on nettouttamatta jäänyt positio.

5. Laitoksen omien varojen vaatimus lasketaan kunkin hyödykkeen osalta asianmukaisen maturiteettitaulukon perusteella seuraavien erien summana:

a) nettoutettujen pitkien ja lyhyiden positioiden summa kerrottuna taulukon 1 sarakkeessa 2 kullekin maturiteettiluokalle määrätyllä perusriskikertoimella ja hyödykkeen spot-hinnalla;

b) kahden maturiteettiluokan välinen nettoutettu positio kultakin maturiteettiluokalta, johon on siirretty nettouttamatta jäänyt osuus positiosta, kerrottuna 0,6 prosentilla (luokkien välinen kerroin) ja hyödykkeen spot-hinnalla;

▼B

c) jäljelle jääneet nettouttamatta olevat positiot kerrottuna 15 prosentilla (avoimen position kerroin) ja hyödykkeen spot-hinnalla.

6. Laitoksen omien varojen kokonaisvaatimus hyödykeriskin osalta lasketaan jokaisen hyödykkeen osalta 5 kohdan mukaisesti laskettujen omien varojen vaatimusten summana.

360 artikla

Yksinkertaistettu menetelmä

1. Laitoksen omien varojen vaatimus lasketaan kunkin hyödykkeen osalta seuraavien erien summana:

a) 15 prosenttia hyödykettä koskevasta pitkästä tai lyhyestä nettopositiosta kerrottuna hyödykkeen spot-hinnalla;

b) 3 prosenttia hyödykettä koskevasta lyhyiden ja pitkien positioiden summana lasketusta bruttopositiosta kerrottuna hyödykkeen spot-hinnalla.

2. Laitoksen omien varojen kokonaisvaatimus hyödykeriskin osalta lasketaan jokaisen hyödykkeen osalta 1 kohdan mukaisesti laskettujen omien varojen vaatimusten summana.

361 artikla

Laajennettu maturiteettipohjainen menetelmä

Laitokset voivat käyttää seuraavassa taulukossa 2 esitettyjä perusriski-luokkien välisiä ja avoimen position minimikertoimia 359 artiklassa esitettyjen sijasta edellyttäen, että

a) laitokset käyvät huomattavaa hyödykekauppaa;

b) laitoksilla on asianmukaisesti hajautettu kaupankäyntisalkku hyödykkeitä varten.

▼M17

_____

▼B

Taulukko 2

	Jalometallit (paitsi kulta)	Perusmetallit	Maatalous-hyödykkeet (softs)	Muut, ml. energiatuotteet
Perusriski-kerroin (%)	1,0	1,2	1,5	1,5
Luokkien välinen kerroin (%)	0,3	0,5	0,6	0,6
Avoimen position kerroin (%)	8	10	12	15

▼M17

Laitosten on ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisilleen tämän artiklan käytöstä.

_____

▼B

V OSASTO

TOIMITUSRISKIN OMIEN VAROJEN VAATIMUKSET

378 artikla

Selvitys-/toimitusriski

Kun kyse on liiketoimista, joissa vieraan pääoman ehtoiset rahoitusvälineet, osakkeet, ulkomaanvaluutta ja hyödykkeet, lukuun ottamatta takaisinostotransaktioita sekä arvopapereiden tai hyödykkeiden lainaksi antamista ja lainaksi ottamista, ovat niiden sovitun toimituspäivän jälkeen toimittamatta, laitoksen on laskettava se hintaero, joka voi aiheuttaa sille tappiota.

Hintaero lasketaan kyseisen vieraan pääoman ehtoisen rahoitusvälineen, osakkeen, ulkomaanvaluutan tai hyödykkeen sovitun kauppahinnan ja sen käyvän markkina-arvon erotuksena, kun tämä erotus voi aiheuttaa tappion luottolaitokselle.

Laitoksen on kerrottava tämä hintaero seuraavan taulukon 1 oikeanpuoleisen sarakkeen asianmukaisella tekijällä laitoksen omien varojen vaatimuksen laskemiseksi toimitusriskin osalta.

Taulukko 1

Arkipäivien lukumäärä vahvistetun toimituspäivän jälkeen	(%)
5 — 15	8
16 — 30	50
31 — 45	75
46 tai enemmän	100

379 artikla

Vaillinaiset siirrot

1. Laitoksella on oltava omia varoja taulukon 2 mukaisesti, jos

a) se on maksanut arvopapereista, ulkomaanvaluutasta tai hyödykkeistä, ennen kuin se on saanut ne, tai jos se on toimittanut arvopapereita, ulkomaanvaluuttaa tai hyödykkeitä, ennen kuin se on saanut niistä maksun;

b) rajatylittävien liiketoimien tapauksessa maksun tai toimituksen suorittamisesta on kulunut yksi tai useampi päivä.

Taulukko 2

Vaillinaisten siirtojen vaikutus pääomakohteluun

Sarake 1	Sarake 2	Sarake 3	Sarake 4
Liiketoimen tyyppi	Ensimmäiseen sopimusperusteiseen maksu/toimitus-velvoitteeseen asti	Ensimmäisestä sopimusperusteisesta maksu/toimitusvelvoitteesta neljään päivään toisen sopimusperusteisen maksu/toimitusvelvoitteen jälkeen	Viisi pankkipäivää toisen sopimusperusteisen maksu/toimitusvelvoitteen jälkeen liiketoimen päättymiseen asti

▼B

Sarake 1	Sarake 2	Sarake 3	Sarake 4
Vaillinainen siirto	Ei vaikutusta pääoma-vaatimuksiin	Käsitellään vastuuna	Käsitellään vastuuna, johon sovelletaan 1 250 prosentin riskipainoa

2. Sovellettaessa riskipainoa selvittämättömiin kaupankäyntivastuisiin, joita käsitellään taulukon 2 sarakkeen 3 mukaisesti, kolmannen osan II osaston 3 luvun mukaista sisäisten luottoluokitusten menetelmää (IRB) soveltavat laitokset voivat määrittää vastapuolen ulkoisen luokituksen perusteella sellaisten vastapuolten maksukyvyttömyyden todennäköisyyden, joiden osalta niillä ei ole muita kaupankäyntivaraston ulkopuoliseen rahoitustoimintaan liittyviä vastuita. Tappio-osuuksia (loss given defaults, LGD) koskevia omia estimaatteja käyttävät laitokset voivat soveltaa 161 artiklan 1 kohdan LGD-lukua kaikkiin selvittämättömiin kaupankäyntivastuisiin, joita käsitellään taulukon 2 sarakkeen 3 mukaisesti, jos ne soveltavat näitä kaikkiin näihin vastuisiin. Kolmannen osan II osaston 3 luvun mukaista sisäisten luottoluokitusten menetelmää (IRB) soveltavat laitokset voivat vaihtoehtoisesti soveltaa kolmannen osan II osaston 2 luvussa tarkoitettuja standardimenetelmän riskipainoja, jos ne soveltavat niitä kaikkiin kyseisiin vastuisiin, tai ne voivat soveltaa kaikkiin kyseisiin vastuisiin 100 prosentin riskipainoa.

Jos selvittämättömistä transaktioista johtuvan positiivisen vastapuoliriskin määrä ei ole olennainen, laitokset voivat soveltaa näihin vastuisiin 100 prosentin riskipainoa, paitsi jos edellytetään taulukon 2 sarakkeen 4 mukaista 1 250 prosentin riskipainoa.

3. Vaihtoehtona sille, että selvittämättömiin kaupankäyntivastuisiin sovelletaan taulukon 2 sarakkeessa 4 tarkoitettua 1 250 prosentin riskipainoa 1 kohdan mukaisesti, laitokset voivat vähentää siirretyn erän arvon ja kyseisiin vastuisiin liittyvän positiivisen nykyhetken vastapuoliriskin ydinpääomaeristä (CET1) 36 artiklan 1 kohdan k alakohdan mukaisesti.

380 artikla

Vaatimuksista luopuminen

Toimitusjärjestelmään, selvitysjärjestelmään tai keskusvastapuoleen liittyvän, koko järjestelmän laajuisen toimintahäiriön tapauksessa toimivaltaiset viranomaiset voivat luopua 378 ja 379 kohdassa asetetuista omien varojen vaatimuksista, kunnes tilanne on korjaantunut. Tässä tapauksessa vastapuolen epäonnistumista kaupan toimituksessa ei pidetä maksukyvyttömyytenä luottoriskiä määritettäessä.

VI OSASTO

VASTUUN ARVONOIKAISURISKIN OMIEN VAROJEN VAATIMUKSET

381 artikla

Vastuun arvonoikaisun määritelmä

Tämän osaston ja II osaston 6 luvun soveltamiseksi 'vastuun arvonoikaisulla' (credit valuation adjustment, CVA) tarkoitetaan vastapuolten kanssa tehtyjen kauppojen muodostaman salkun keskimääräiseen markkina-arvoon tehtävää oikaisua. Kyseinen oikaisu sisältää vastapuolen laitokselle aiheuttaman luottoriskin senhetkisen markkina-arvon, mutta ei sisällä laitoksen vastapuolelle aiheuttaman luottoriskin senhetkistä markkina-arvoa.

▼M17

Tässä osastossa ”vastuun arvonoikaisuriskillä” (credit valuation adjustment, CVA) tarkoitetaan vastuun arvonoikaisun arvon muutoksista johtuvaa tappioriskiä, joka on laskettu ensimmäisen kohdan mukaisesti vastapuolten kanssa tehtyjen liiketoimien muodostamalle salkulle ja joka johtuu vastapuolta koskevien luottomarginaaliriskitekijöiden ja liiketoimien muodostamaan salkkuun sisältyvien muiden riskitekijöiden muutoksista.

▼B

382 artikla

Soveltamisala

1. Laitoksen on laskettava vastuun arvonoikaisuriskiin liittyvät omien varojen vaatimukset tämän osaston mukaisesti kaikkien OTC-johdannaisten osalta kaikessa liiketoiminnassaan, lukuun ottamatta luottojohdannaisia, joiden katsotaan pienentävän luottoriskin riskipainotettujen vastuuerien määriä.

▼M17

2. Laitoksen on sisällytettävä 1 kohdan mukaiseen omien varojen laskelmaan arvopapereilla toteutettavat rahoitustoimet, jotka on arvostettu käypään arvoon laitokseen sovellettavan tilinpäätössäännöstön mukaisesti, jos laitokselle kyseisistä rahoitustoimista aiheutuva vastuun arvonoikaisuriski on olennainen.

▼B

3. Liiketoimet ehdot täyttävän keskusvastapuolen kanssa ja asiakkaan liiketoimet määritysosapuolen kanssa, silloin kun määritysosapuoli toimii välittäjänä asiakkaan ja ehdot täyttävän keskusvastapuolen välillä ja kun nämä liiketoimet aiheuttavat määritysosapuolelle ehdot täyttävään keskusvastapuoleen liittyvän kaupankäyntivastuun, jätetään vastuun arvonoikaisuriskin omien varojen vaatimuksen ulkopuolelle.

4. Seuraavat liiketoimet on jätettävä vastuun arvonoikaisuriskin omien varojen vaatimuksen ulkopuolelle:

a) liiketoimet asetuksen (EU) N:o 648/2012 2 artiklan 9 alakohdassa määriteltyjen finanssialan ulkopuolisten vastapuolten kanssa taikka kolmanteen maahan sijoittautuneiden finanssialan ulkopuolisten vastapuolten kanssa, kun kyseiset liiketoimet eivät ylitä mainitun asetuksen 10 artiklan 3 ja 4 kohdan mukaista määrityskynnysarvoa;

▼M19

a a) konsernin sisäiset transaktiot samaan konserniin kuuluvien asetuksen (EU) N:o 648/2012 2 artiklan 9 alakohdassa määriteltyjen finanssialan ulkopuolisten vastapuolten kanssa edellyttäen, että kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

i) laitos ja finanssialan ulkopuoliset vastapuolet kuuluvat kokonaisuudessaan samaan konsolidointiryhmään ja ovat konsolidoidun valvonnan kohteina ensimmäisen osan II osaston 2 luvun mukaisesti;

ii) niihin sovelletaan asianmukaisia keskitettyjä riskien arviointi-, mittaamis- ja valvontamenettelyjä; ja

iii) finanssialan ulkopuoliset vastapuolet ovat sijoittautunut unioniin tai, jos ne ovat sijoittautuneet kolmanteen maahan, komissio on antanut 4 c kohdan mukaisesti täytäntöönpanosäädöksen kyseisen kolmannen maan osalta;

▼M19

b) konsernin sisäiset transaktiot, jotka toteutetaan asetuksen (EU) N:o 648/2012 2 artiklan 8 alakohdassa määriteltyjen finanssialalla toimivien vastapuolten kanssa taikka unioniin sijoittautuneiden tai sellaiseen kolmanteen maahan sijoittautuneiden finanssilaitosten tai oheispalveluyritysten kanssa, joka soveltaa kyseisiin finanssialalla toimiviin vastapuoliin, finanssilaitoksiin tai oheispalveluyrityksiin vakavaraisuuden valvonta- ja sääntelyvaatimuksia, jotka vastaavat vähintään unionissa sovellettavia vaatimuksia, paitsi jos jäsenvaltiot hyväksyvät kansallisia lakeja, joissa vaaditaan rakenteellista erottelua pankkiryhmittymän sisällä, jolloin toimivaltaiset viranomaiset voivat vaatia kyseisten, rakenteellisesti erotettujen laitosten välillä tapahtuvien konsernin sisäisten transaktioiden sisällyttämistä omien varojen vaatimuksiin;

▼B

c) liiketoimet asetuksen (EU) N:o 648/2012 2 artiklan 10 alakohdassa tarkoitettujen vastapuolten kanssa, jollei mainitun asetuksen 89 artiklan 2 kohdassa säädetyistä siirtymäsäännöksistä muuta johdu ennen kyseisten siirtymäsäännösten soveltamisen päättymistä;

▼C2

d) liiketoimet asetuksen (EU) N:o 648/2012 1 artiklan 4 ja 5 kohdassa tarkoitettujen vastapuolten kanssa ja liiketoimet sellaisten vastapuolten kanssa, joiden osalta tämän asetuksen 114 artiklan 4 kohdassa ja 115 artiklan 2 kohdassa säädetään kyseisiin vastapuoliin liittyville vastuille riskipainoksi 0 prosenttia.

▼B

Vapautusta vastuun arvonoikaisuriskiä koskevasta vaatimuksesta sellaisten tämän kohdan c alakohdassa tarkoitettujen liiketoimien osalta, jotka tehdään asetuksen (EU) N:o 648/2012 89 artiklan 1 kohdassa säädetyn siirtymäkauden aikana, on sovellettava kyseistä liiketointa koskevan sopimuksen keston ajan.

▼C2

Jos laitos a alakohtaa sovellettaessa lakkaa olemasta vapautuksen piirissä vapautuskynnyksen ylittymisen tai vapautuskynnyksen muuttumisen vuoksi, selvittämättä olevat sopimukset pysyvät vapautuksen piirissä niiden erääntymispäivään asti.

▼M17

4 a. Poiketen siitä, mitä tämän artiklan 4 kohdassa säädetään, laitos voi päättää laskea vastuun arvonoikaisuriskin omien varojen vaatimukset käyttäen mitä tahansa 382 a artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista menetelmistä niiden liiketoimien osalta, jotka jäävät kyseisen vaatimuksen ulkopuolelle tämän artiklan 4 kohdan nojalla, jos laitos käyttää 386 artiklan mukaisesti määritettyjä hyväksyttäviä suojauksia kyseisiin liiketoimiin liittyvän vastuun arvonoikaisuriskin pienentämiseksi. Laitosten on laadittava toimintaperiaatteet, joissa määritetään vastuun arvonoikaisuriskin omien varojen vaatimuksen soveltamis- ja laskentamenettelyt tällaisten liiketoimien osalta.

4 b. Laitosten on ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisilleen vastuun arvonoikaisuriskin omien varojen vaatimusten laskennan tulokset kaikkien tämän artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen liiketoimien osalta. Tätä ilmoittamisvaatimusta sovellettaessa laitosten on laskettava vastuun arvonoikaisuriskin omien varojen vaatimukset käyttäen 382 a artiklan 1 kohdassa säädettyjä asiaankuuluvia menetelmiä, joita ne olisivat käyttäneet vastuun arvonoikaisuriskin omien varojen vaatimuksen täyttämiseen, jos kyseisiä liiketoimia ei olisi jätetty soveltamisalan ulkopuolelle tämän artiklan 4 kohdan nojalla.

▼M19

4 c. Sovellettaessa 4 kohdan a a ja b alakohtaa komissio voi antaa täytäntöönpanosäädöksinä ja 464 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun tarkastelumenettelyn mukaisesti päätöksen siitä, soveltaako kolmas maa vakavaraisuuden valvonta- ja sääntelyjärjestelyjä, jotka vähintään vastaavat unionissa sovellettavia järjestelyjä.

▼B

5. EPV suorittaa uudelleentarkastelun 1 päivään tammikuuta 2015 mennessä ja sen jälkeen joka toinen vuosi kansainvälisen sääntelyn kehityksen mukaan ja ottaen huomioon sellaiset mahdolliset menetelmät, jotka koskevat kalibrointia ja kynnysarvoja vastuun arvonoikaisuriskiä koskevien vaatimusten soveltamiseksi kolmansien maiden finanssialan ulkopuolisiin vastapuoliin.

EPV laatii yhteistyössä EAMV:n kanssa teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään menettelyt kolmanteen maahan sijoittautuneiden finanssialan ulkopuolisten vastapuolten kanssa toteutettavien liiketoimien jättämiseksi vastuun arvonoikaisuriskin omien varojen vaatimuksen ulkopuolelle.

EPV laatii kyseiset teknisten sääntelystandardien luonnokset kuuden kuukauden kuluessa ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetusta uudelleentarkastelusta.

Siirretään komissiolle valta hyväksyätoisessa alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit menettelyjen täsmentämiseksi asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

▼M17

6. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään edellytykset ja kriteerit, joita laitosten on käytettävä arvioidessaan, onko käypään arvoon arvostetuista arvopapereilla toteutettavista rahoitustoimista aiheutuva vastuun arvonoikaisuriski olennainen, sekä kyseisen arvioinnin tiheys.

EPV toimittaa kyseisten teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 10 päivänä heinäkuuta 2026.

Siirretään komissiolle valta täydentää tätä asetusta hyväksymällä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

382 a artikla

Vastuun arvonoikaisuriskin omien varojen vaatimusten laskentamenetelmät

1. Laitoksen on laskettava vastuun arvonoikaisuriskin omien varojen vaatimukset kaikkien 382 artiklassa tarkoitettujen liiketoimien osalta käyttäen seuraavia menetelmiä:

a) 383 artiklassa esitetty standardimenetelmä, jos toimivaltainen viranomainen on myöntänyt laitokselle luvan käyttää kyseistä menetelmää;

b) 384 artiklassa esitetty perusmenetelmä;

c) 385 artiklassa esitetty yksinkertaistettu menetelmä edellyttäen, että laitos täyttää kyseisen artiklan 1 kohdassa säädetyt edellytykset.

2. Laitos ei saa käyttää 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettua menetelmää yhdistettynä kyseisen kohdan a tai b alakohdassa tarkoitettuun menetelmään.

▼M17

3. Laitos voi käyttää 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettujen menetelmien yhdistelmää vastuun arvonoikaisuriskin omien varojen vaatimusten jatkuvaan laskemiseen

a) eri vastapuolten osalta;

b) samaan vastapuoleen liittyvien hyväksyttävien eri nettoutusryhmien osalta;

c) saman hyväksyttävän nettoutusryhmän eri transaktioiden osalta edellyttäen, että jokin 5 kohdassa tarkoitetuista edellytyksistä täyttyy.

4. Sovellettaessa 3 kohdan c alakohtaa laitosten on jaettava hyväksyttävä nettoutusryhmä hypoteettiseen nettoutusryhmään, joka sisältää 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetun menetelmän piiriin kuuluvat liiketoimet, ja hypoteettiseen nettoutusryhmään, joka sisältää 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetun menetelmän piiriin kuuluvat liiketoimet.

5. Sovellettaessa 3 kohdan c alakohtaa siinä tarkoitettuihin edellytyksiin kuuluvat seuraavat:

a) jako on yhdenmukainen sen kanssa, miten oikeudellista nettoutusryhmää käsitellään laskettaessa vastuun arvonoikaisua kirjanpitotarkoituksia varten;

b) toimivaltaisten viranomaisten myöntämä lupa käyttää 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettua menetelmää rajoitetaan vastaavaan hypoteettiseen nettoutusryhmään eikä se kata kaikkia hyväksyttävään nettoutusryhmään kuuluvia liiketoimia.

Laitosten on dokumentoitava, miten ne käyttävät 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettujen menetelmien yhdistelmää, ja kuten tässä kohdassa säädetään, laskeakseen jatkuvasti vastuun arvonoikaisuriskin omien varojen vaatimukset.

383 artikla

Standardimenetelmä

1. Toimivaltainen viranomainen myöntää laitokselle luvan laskea vastuun arvonoikaisuriskin omien varojen vaatimukset yhden tai useamman vastapuolen kanssa tehtyjen liiketoimien muodostamalle salkulle käyttämällä tämän artiklan 3 kohdan mukaista standardimenetelmää arvioituaan, täyttääkö laitos seuraavat vaatimukset:

a) laitos on perustanut erillisen yksikön, joka vastaa laitoksen yleisestä riskienhallinnasta ja vastuun arvonoikaisuriskin suojauksesta;

b) laitos on laatinut kunkin asianomaisen vastapuolen osalta sääntelyyn perustuvan vastuun arvonoikaisun mallin voidakseen laskea kyseisen vastapuolen vastuun arvonoikaisun 383 a artiklan mukaisesti;

c) laitos pystyy vähintään kuukausittain laskemaan vastuun arvonoikaisun herkkyydet 383 b artiklan mukaisesti määritetyille asianomaisille riskitekijöille kunkin asianomaisen vastapuolen osalta;

d) kaikkien 386 artiklan mukaisissa hyväksyttävissä suojauksissa olevien positioiden osalta laskettaessa vastuun arvonoikaisuriskin omien varojen vaatimuksia standardimenetelmän avulla laitos pystyy vähintään kuukausittain laskemaan kyseisten positioiden herkkyydet 383 b artiklan mukaisesti määritellyille asiaankuuluville riskitekijöille;

▼**M17**

e) laitos on perustanut kaupankäyntiyksiköistä ja a alakohdassa tarkoitetusta yksiköstä riippumattoman riskienvalvontayksikön, joka raportoi suoraan ylimmälle hallintoelimelle; kyseinen riskienvalvontayksikkö vastaa standardimenetelmän suunnittelusta sekä täytäntöönpanosta ja sen on laadittava ja analysoitava kuukausittain raportteja kyseisen menetelmän tuloksista ja lisäksi riskienvalvontayksikön on arvioitava laitoksen kaupankäyntilimiittien asianmukaisuus ja sisällytettävä kyseisen arvioinnin tulokset kuukausittaisiin raportteihinsa; riskienvalvontayksiköllä on oltava riittävästi henkilöstöä, jolla on tehtäviinsä soveltuva pätevyys.

Sovellettaessa tämän kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohtaa vastapuolen vastuun arvonoikaisun herkkyydellä riskitekijälle tarkoitetaan kyseisen vastuun arvonoikaisun suhteellista arvonmuutosta, joka johtuu muutoksesta jonkin asiaankuuluvan riskitekijän arvossa kyseisessä vastuun arvonoikaisussa, ja se lasketaan laitoksen sääntelyyn perustuvan vastuun arvonoikaisun mallin avulla 383 i ja 383 j artiklan mukaisesti.

Sovellettaessa tämän kohdan ensimmäisen alakohdan d alakohtaa hyväksyttävissä suojauksissa olevan position herkkyydellä riskitekijälle tarkoitetaan position arvon suhteellista muutosta, joka johtuu position jonkin asiaankuuluvan riskitekijän arvon muutoksesta ja joka lasketaan laitoksen hinnoittelumallia käyttäen 383 i ja 383 j artiklan mukaisesti.

2. Vastuun arvonoikaisuriskin omien varojen vaatimusten laskennassa tarkoitetaan

1) ”riskiluokalla” mitä tahansa seuraavista luokista:

a) korkoriski;

b) vastapuolta koskeva luottomarginaaliriski;

c) referenssiluottomarginaaliriski;

d) osakeriski;

e) hyödykeriski;

f) valuuttakurssiriski;

2) ”vastuun arvonoikaisun muodostamalla salkulla” salkkua, joka koostuu yhteenlasketusta vastuun arvonoikaisusta ja 1 kohdan d alakohdassa tarkoitetuista hyväksyttävistä suojauksista;

3) ”yhteenlasketulla vastuun arvonoikaisulla” vastuun arvonoikaisujen summaa, joka lasketaan käyttämällä sääntelyyn perustuvaa vastuun arvonoikaisun mallia 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuihin vastapuoliin.

3. Laitosten on määritettävä standardimenetelmää käytettäessä vastuun arvonoikaisuriskin omien varojen vaatimuksiksi seuraavien 383 b artiklan mukaisesti laskettujen omien varojen vaatimusten summa:

a) deltariskiä koskevat omien varojen vaatimukset, joilla katetaan laitoksen vastuun arvonoikaisun muodostaman salkun muutosriski, joka johtuu muutoksista muuhun kuin volatiliteettiin liittyvissä asiaankuuluvissa riskitekijöissä;

▼M17

b) vegariskiä koskevat omien varojen vaatimukset, joilla katetaan laitoksen vastuun arvonoikaisun muodostaman salkun muutosriski, joka johtuu muutoksista sen volatiliteettiin liittyvissä asiaankuuluvissa riskitekijöissä.

383 a artikla

Sääntelyyn perustuva vastuun arvonoikaisun malli

1. Vastuun arvonoikaisuriskin omien varojen vaatimusten laskemiseen 383 artiklan mukaisesti käytettävän sääntelyyn perustuvan vastuun arvonoikaisun mallin on oltava rakenteeltaan moitteeton, sitä on sovellettava johdonmukaisesti ja sen on täytettävä kaikki seuraavat vaatimukset:

a) sääntelyyn perustuvalla vastuun arvonoikaisun mallilla voidaan mallintaa tietyn vastapuolen vastuun arvonoikaisu ottaen tarvittaessa huomioon nettoutus- ja vakuusvajesopimukset nettoutusryhmän tasolla tämän artiklan mukaisesti;

b) laitos arvioi vastapuolen maksukyvyttömyyden todennäköisyyden kyseisen vastapuolen luottomarginaaliriskien ja konsensusennusteen mukaisen odotetun tappio-osuuden perusteella;

c) edellä a alakohdassa tarkoitetun odotetun tappio-osuuden on oltava sama kuin b alakohdassa tarkoitettu konsensusennusteen mukainen odotettu tappio-osuus, paitsi jos laitos voi osoittaa, että kyseisen vastapuolen kanssa tehtyjen kauppojen muodostaman salkun etuoikeusasema poikkeaa kyseisen vastapuolen liikkeeseen laskemien etuoikeusasemaltaan parhaiden vakuudettomien joukkolainojen etuoikeusluokasta;

d) vastapuolen kanssa tehtyjen kauppojen muodostaman salkun simuloitu diskontattu tulevaisuuden vastapuoliriski lasketaan jokaisena tulevana ajankohtana riskimallin avulla siten, että kaikki kyseiseen salkkuun sisältyvät liiketoimet hinnoitellaan uudelleen kyseisten liiketoimien kannalta olennaisten markkinariskitekijöiden simuloitujen yhteismuutosten perusteella käyttäen asianmukaista määrää skenaarioita ja diskonttaamalla hinnat laskentapäivään käyttäen riskittömiä korkoja;

e) sääntelyyn perustuvalla vastuun arvonoikaisun mallilla pystytään mallintamaan merkittävä riippuvuussuhde vastapuolen kanssa tehtyjen liiketoimien muodostaman salkun simuloidun diskontatun tulevaisuuden vastapuoliriskin ja vastapuolen luottomarginaaliriskien välillä;

f) jos salkun muodostavat liiketoimet sisältyvät nettoutusryhmään, johon sovelletaan vakuusvajesopimusta ja joka arvostetaan päivittäin markkinahintaan, kyseisen sopimuksen osana asetetut ja saadut vakuudet katsotaan riskejä vähentäväksi tekijäksi simuloidussa diskontatussa tulevaisuuden vastapuoliriskissä, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

   i) laitos määrittää kyseisen nettoutusryhmän kannalta merkityksellisen riskivakuusjakson 285 artiklan 2 ja 5 kohdassa säädettyjen vaatimusten mukaisesti ja ottaa kyseisen vakuusjakson huomioon simuloidun diskontatun tulevaisuuden vastapuoliriskin laskennassa;

   ii) kaikki vakuusvajesopimuksen sovellettavissa olevat tekijät, mukaan lukien vakuuksien muutospyyntöjen esittämisväli, sopimuksen perusteella hyväksyttävien vakuuksien tyyppi, kynnykset, siirron vähimmäismäärät, itsenäiset määrät ja alkumarginaalit sekä laitoksen että vastapuolen osalta, otetaan asianmukaisesti huomioon simuloidun diskontatun tulevaisuuden vastapuoliriskin laskennassa;

▼M17

iii) laitos on perustanut vakuuksien hallintayksikön, joka täyttää 287 artiklan vaatimukset kaikkien niiden vakuuksien osalta, jotka hyväksytään vastuun arvonoikaisuriskin omien varojen vaatimusten laskentaan standardimenetelmää käyttäen.

Sovellettaessa ensimmäisen alakohdan a alakohtaa vastuun arvonoikaisun on oltava plusmerkkinen, ja se lasketaan funktiona käyttäen vastapuolen odotettua tappio-osuutta, asianmukaista joukkoa vastapuolen maksukyvyttömyyden todennäköisyyksiä tulevina ajankohtina ja asianmukaista joukkoa kyseisen vastapuolen kanssa tehtyjen liiketoimien muodostaman salkun simuloidun diskontatun tulevaisuuden vastapuoliriskejä tulevina ajankohtina kyseiseen salkkuun kuuluvan maturiteetiltaan pisimmän liiketoimen erääntymiseen saakka.

Sovellettaessa ensimmäisen alakohdan c alakohtaa siinä tarkoitetun seikan osoittamiseksi vastapuolelta saadut vakuudet eivät saa muuttaa vastuun etuoikeusluokkaa.

Sovellettaessa tämän kohdan ensimmäisen alakohdan f alakohdan iii alakohtaa, jos laitos on jo perustanut vakuuksien hallintayksikön 283 artiklassa tarkoitetun sisäisen mallin menetelmän käyttöä varten, laitosta ei vaadita perustamaan erillistä vakuuksien hallintayksikköä, jos kyseinen laitos osoittaa toimivaltaiselle viranomaiselleen, että tällainen yksikkö täyttää 287 artiklassa säädetyt vaatimukset sellaisten vakuuksien osalta, jotka hyväksytään vastuun arvonoikaisuriskin omien varojen vaatimusten laskemiseksi standardimenetelmää käyttäen.

2. Jos vastapuolen luottoriskinvaihtosopimusten hintaerot ovat havainnoitavissa markkinoilla, laitoksen on 1 kohdan b alakohtaa sovellettaessa käytettävä kyseisiä hintaeroja. Jos tällaisia luottoriskinvaihtosopimusten hintaeroja ei ole saatavilla, laitoksen on käytettävä jompaakumpaa seuraavista:

a) vastapuolen liikkeeseen laskemien muiden instrumenttien luottomarginaaleja, jotka vastaavat nykyisiä markkinaolosuhteita;

b) hintaeroista tehtyjä arvioita, jotka ovat asianmukaisia ottaen huomioon vastapuolen luokituksen, toimialan ja alueen.

3. Sääntelyyn perustuvaa vastuun arvonoikaisun mallia käyttävän laitoksen on täytettävä kaikki seuraavat laadulliset vaatimukset:

a) edellä 1 kohdassa tarkoitettu riskimalli on osa laitoksen sisäistä vastuun arvonoikaisunriskin hallintajärjestelmää, johon sisältyy vastuun arvonoikaisun ja vastuun arvonoikaisuriskin tunnistaminen, mittaaminen, hallinta, hyväksyminen ja sisäinen raportointi kirjanpitotarkoituksia varten;

b) laitoksella on käytössä menettely, jolla varmistetaan, että 1 kohdassa tarkoitettua riskimallia koskevia dokumentoituja sisäisiä toimintaperiaatteita, valvontaa, mallin suorituskyvyn arviointia ja menettelyjä noudatetaan;

c) laitoksella on oltava riippumaton validointiyksikkö, joka vastaa tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetun riskimallin ensimmäisestä ja jatkuvasta tehokkaasta validoinnista; kyseisen yksikön on oltava riippumaton yritysluotoista ja kaupankäyntiyksiköistä, 383 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettu yksikkö mukaan lukien, ja sen on raportoitava suoraan ylimmälle johdolle; sillä on oltava riittävästi henkilöstöä, jolla on kyseiseen tarkoitukseen soveltuva pätevyys;

▼**M17**

d) ylimmän johdon on aktiivisesti osallistuttava riskienhallintaprosessiin ja pidettävä vastuun arvonoikaisuriskin hallintaa liiketoiminnan olennaisena osana, jota varten on osoitettava asianmukaiset resurssit;

e) laitoksen on dokumentoitava 1 kohdassa tarkoitetun riskimallin ensimmäinen validointi ja sen jälkeinen jatkuva validointiprosessi niin tarkasti, että kolmas osapuoli pystyy ymmärtämään mallien toimintaperiaatteet, niiden rajoitukset ja keskeiset oletukset, sekä luomaan analyysin uudelleen; kyseisessä dokumentaatiossa on esitettävä vähimmäistiheys, jolla jatkuva validointi toteutetaan, sekä muut tapaukset, kuten äkillinen muutos markkinakäyttäytymisessä, joissa on suoritettava ylimääräinen validointi; siinä on kuvattava, kuinka validointi tehdään tietovirtojen ja salkkujen osalta, mitä analyyseja käytetään ja miten edustavat vastapuolten salkut muodostetaan;

f) edellä 1 kohdassa tarkoitetussa riskimallissa simuloitujen markkinariskitekijöiden skenaarioissa käytettäviä hinnoittelumalleja on testattava käyttäen tarkoituksenmukaisia riippumattomia viitearvoja, jotka vastaavat useita eri markkinatilanteita, osana mallin ensimmäistä ja jatkuvaa validointiprosessia; optioiden hinnoittelumalleissa on otettava huomioon option arvon epälineaarisuus suhteessa markkinariskitekijöihin;

g) laitoksen sisäisen tarkastuksen prosessiin on kuuluttava säännöllisesti tämän kohdan a alakohdassa tarkoitetun laitoksen sisäisen vastuun arvonoikaisuriskin hallintajärjestelmän riippumaton arviointi; kyseisen arvioinnin on katettava sekä 383 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetun yksikön että tämän kohdan c alakohdassa tarkoitetun riippumattoman validointiyksikön toiminta;

h) laitoksen 1 kohdassa tarkoitetun simuloidun diskontatun tulevaisuuden vastapuoliriskin laskennassa käyttämän sääntelyyn perustuvan vastuun arvonoikaisun mallin on vastattava liiketoimen ehtoja ja määrittelyä sekä vakuusvajesopimuksia oikea-aikaisesti, aukottomasti ja varovaisesti; ehtoja ja määrittelyjä koskevat tiedot on säilytettävä suojatussa tietokannassa, joka tarkastetaan virallisesti säännöllisin väliajoin; liiketoimen ehtoja ja määrittelyjä koskevien tietojen ja vakuusvajesopimusten siirtämisestä riskimalliin on myös tehtävä sisäinen tarkastus, ja sisäisen mallin ja lähdetietojärjestelmien välillä käytössä on oltava sisäisen mallin ja lähdetietojärjestelmien väliset viralliset yhteensovittamismenettelyt sen jatkuvaksi todentamiseksi, että riskimalli ilmentää liiketoimen ehtoja, määrittelyjä ja vakuusvajesopimuksia oikein tai vähintään varovaisesti;

i) laitoksen 1 kohdassa tarkoitetun simuloidun diskontatun tulevaisuuden vastapuoliriskin laskentamallissa käyttämien nykyhetken ja aiempien ajanjaksojen markkinatietojen hankinnan on oltava liiketoiminta-alueista riippumatonta, ja ne on syötettävä kyseiseen malliin oikea-aikaisesti ja aukottomasti sekä säilytettävä suojatussa tietokannassa, joka tarkastetaan virallisesti säännöllisin väliajoin; laitoksella on oltava pitkälle kehitetty prosessi, jolla varmistetaan tietojen kattavuus ja käsitellään epäasianmukaiset tietohavainnot; jos mallissa käytetään markkinatietoja koskevia arvioita, laitoksen on suunniteltava sisäiset menettelytavat käytettäviksi soveltuvien arvioiden yksilöimiseksi ja osoitettava jatkuvasti empiirisesti, että arviot edustavat varovaisesti arvioituna tarkastelun kohteena olevaa riskiä;

▼M17

j) edellä 1 kohdassa tarkoitetun riskimallin on sisällettävä tarvittavat liiketoimi- ja sopimuskohtaiset tiedot, jotta riskit voidaan yhdistää nettoutusryhmän tasolla; laitoksen on todennettava, että liiketoimet kohdennetaan asianmukaisiin nettoutusryhmiin mallin sisällä.

Laskettaessa vastuun arvonoikaisuriskin omien varojen vaatimuksia tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettu riskimalli voi sisältää erilaisia määrittelyitä ja oletuksia kaikkien 383 a artiklassa säädettyjen vaatimusten täyttämiseksi, mutta sen markkinatietojen ja nettoutuksen kirjaamisen on vastattava kirjanpidossa käytettyjä tietoja.

4. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään

a) miten laitoksen on määritettävä 2 kohdan b alakohdassa tarkoitetut hintaeroista tehtävät arviot maksukyvyttömyyden todennäköisyyksien laskemista varten;

b) muut tekniset osatekijät, jotka laitosten on otettava huomioon laskiessaan vastapuolen odotettua tappio-osuutta, vastapuolen maksukyvyttömyyden todennäköisyyttä ja kyseisen vastapuolen kanssa tehtyjen liiketoimien ja vastuun arvonoikaisun muodostaman salkun simuloitua diskontattua tulevaisuuden vastapuoliriskiä 1 kohdan mukaisesti;

c) muut 2 kohdan a alakohdassa tarkoitetut instrumentit, jotka soveltuvat vastapuolen maksukyvyttömyyden todennäköisyyden arviointiin, ja miten laitosten on tehtävä kyseinen arviointi.

EPV toimittaa kyseisten teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 10 päivänä heinäkuuta 2027.

Siirretään komissiolle valta täydentää tätä asetusta hyväksymällä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

5. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään

a) edellytykset 383 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun standardimenetelmän käytön laajentamisen ja muutosten olennaisuuden arvioimiseksi;

b) arviointimenetelmät, joiden perusteella toimivaltaisten viranomaisten on todennettava, täyttääkö laitos 383 ja 383 a artiklassa asetetut vaatimukset.

EPV toimittaa kyseisten teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 10 päivänä heinäkuuta 2028.

Siirretään komissiolle valta täydentää tätä asetusta hyväksymällä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

▼M17

383 b artikla

Delta- ja vegariskejä koskevat omien varojen vaatimukset

1. Laitosten on sovellettava 383 c–383 h artiklassa kuvattuja delta- ja vegariskitekijöitä sekä tämän artiklan 2–8 kohdassa säädettyä menettelyä, kun ne laskevat delta- ja vegariskejä koskevia omien varojen vaatimuksia.

2. Yhteenlaskettu vastuun arvonoikaisun herkkyys sekä delta- tai vegariskiä koskevien omien varojen vaatimuksissa huomioon otettava hyväksyttävissä suojauksissa olevien positioiden herkkyys kullekin sovellettavalle delta- ja vegariskitekijälle tietyssä riskiluokassa on laskettava kunkin 383 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun riskiluokan osalta käyttäen 383 i ja 383 j artiklassa säädettyjä vastaavia kaavoja. Jos instrumentin arvo riippuu useasta riskitekijästä, herkkyys on määritettävä erikseen kunkin riskitekijän osalta.

Yhteenlasketun vastuun arvonoikaisun vegariskiherkkyyksien laskemiseksi on otettava huomioon herkkyydet sekä riskimallissa käytetyille riskitekijöitä simuloiville volatiliteeteille että volatiliteeteille, joita käytetään vastapuolen kanssa tehtyjen liiketoimien muodostaman salkun optiotransaktioiden uudelleenhinnoitteluun.

Poiketen siitä, mitä tämän artiklan 1 kohdassa säädetään, laitos voi edellyttäen, että toimivaltainen viranomainen myöntää luvan, käyttää vaihtoehtoisia delta- ja vegariskiherkkyyksien määritelmiä laskiessaan kaupankäyntivarastoon kuuluvia positioita koskevat omien varojen vaatimukset tämän luvun nojalla edellyttäen, että laitos täyttää kaikki seuraavat edellytykset:

a) laitoksen riippumaton riskienvalvontayksikkö käyttää kyseisiä vaihtoehtoisia määritelmiä sisäisessä riskienhallinnassa tai voittojen ja tappioiden raportoinnissa toimivalle johdolle;

b) laitos osoittaa, että vaihtoehtoisilla määritelmillä saadaan parempi käsitys position herkkyyksistä kuin 383 i ja 383 j artiklassa säädettyjen laskukaavojen avulla ja että niiden tuloksena saatavat delta- ja vegariskiherkkyydet eivät olennaisesti eroa 383 i ja 383 j artiklassa säädettyjä laskukaavoja soveltamalla saaduista herkkyyksistä.

3. Jos hyväksyttävä suojaus on indeksi-instrumentti, laitosten on laskettava kyseisen hyväksyttävän suojauksen herkkyydet kaikille asiaankuuluville riskitekijöille soveltamalla yhden asiaankuuluvan riskitekijän siirtämistä kuhunkin indeksin osatekijään.

4. Laitos voi lisäksi ottaa käyttöön riskitekijöitä, jotka vastaavat hyväksyttäviä indeksi-instrumentteja seuraavissa riskiluokissa:

a) vastapuolta koskeva luottomarginaaliriski;

b) referenssiluottomarginaaliriski; ja

c) osakeriski.

Deltariskien osalta indeksi-instrumentin katsotaan olevan hyväksyttävä, jos se täyttää 325 i artiklassa säädetyt edellytykset. Vegariskien osalta kaikki indeksi-instrumentit katsotaan hyväksyttäviksi.

▼**M17**

Laitoksen on laskettava vastuun arvonoikaisun herkkyydet ja hyväksyttävät suojaukset hyväksyttäville indeksiriskitekijöille muita riskitekijöitä kuin indeksiriskitekijöitä koskevien herkkyyksien lisäksi.

Laitoksen on laskettava delta- ja vegariskiherkkyydet jollekin hyväksytylle indeksiriskitekijälle yhtenä herkkyytenä kohde-etuutena olevalle hyväksytylle indeksille. Jos 75 prosenttia hyväksytyn indeksin osatekijöistä on osoitettu samaan sektoriin 383 p, 383 s ja 383 v artiklan mukaisesti, laitoksen on osoitettava kyseinen hyväksytty indeksi kyseiseen sektoriin. Muussa tapauksessa laitoksen on osoitettava kyseinen herkkyys sovellettavaan hyväksytyn indeksin alaluokkaan.

5. Yhteenlasketun vastuun arvonoikaisun ja kaikkien kunkin riskitekijän hyväksyttävien suojausten markkina-arvon painotetut herkkyydet lasketaan kertomalla vastaavat nettoherkkyydet vastaavalla riskipainolla seuraavien laskukaavojen mukaisesti:

$$WS_k^{CVA} = RW_k \cdot S_k^{CVA}$$

$$WS_k^{hedges} = RW_k \cdot S_k^{hedges}$$

jossa

k = riskitekijää k merkitsevä indeksi;

WS_k^{CVA} = yhteenlasketun vastuun arvonoikaisun painotettu herkkyys riskitekijälle k;

RW_k = riskitekijään k sovellettava riskipaino;

S_k^{CVA} = yhteenlasketun vastuun arvonoikaisun nettoherkkyys riskitekijälle k;

WS_k^{hedges} = vastuun arvonoikaisun muodostaman salkun kaikkien hyväksyttävien suojausten markkina-arvon painotettu herkkyys riskitekijälle k;

S_k^{hedges} = vastuun arvonoikaisun muodostaman salkun kaikkien hyväksyttävien suojausten markkina-arvon nettoherkkyys riskitekijälle k.

6. Laitosten on laskettava vastuun arvonoikaisun muodostaman salkun nettopainotettu herkkyys WS_k riskitekijälle k seuraavan kaavan mukaisesti:

$$WS_k = WS_k^{CVA} - WS_k^{hedges}$$

7. Samassa alaluokassa olevat nettopainotetut herkkyydet lasketaan yhteen seuraavan kaavan mukaisesti käyttäen vastaavia korrelaatioita ρ_{kl} painotettujen herkkyyksien osalta samassa alaluokassa kuten 383 l, 383 t ja 383 q artiklassa esitetään, jolloin saadaan alaluokkakohtainen herkkyys K_b:

▼**M17**

$$K_b = \sqrt{\sum_{k \epsilon b} WS_k^2 + \sum_{k \epsilon b} \sum_{l \epsilon b, k \neq l} \rho_{kl} WS_k WS_l + R \cdot \sum_{k \epsilon b} \left(\left(WS_k^{hedges} \right)^2 \right)}$$

jossa

K_b = alaluokan b alaluokkakohtainen herkkyys;

WS_k = nettopainotetut herkkyydet;

ρ_{kl} = vastaavat korrelaatioparametrit alaluokan sisällä;

R = suojauksen hyväksymättä jättämisen parametri, joka on 0,01.

8. Alaluokkakohtainen herkkyys on laskettava riskiluokan kunkin alaluokan osalta tämän artiklan 5, 6 ja 7 kohdan mukaisesti. Kun alaluokkakohtainen herkkyys on laskettu kaikkien alaluokkien osalta, painotetut herkkyydet kaikkien alaluokkien kaikille riskitekijöille on laskettava yhteen seuraavan kaavan mukaisesti, jossa eri alaluokissa olevien painotettujen herkkyyksien osalta on käytettävä vastaavia 383 l, 383 o, 383 r, 383 u, 383 w ja 383 z artiklassa olevia korrelaatioita γ_{bc}, jolloin saadaan riskiluokkakohtaiset delta- tai vegariskejä koskevat omien varojen vaatimukset:

$$\text{riskiluokkakohtainen delta} - \text{tai vegariskejä koskeva omien varojen vaatimus} = m_{CVA} \sqrt{\sum_b K_b^2 + \sum_b \sum_{b \neq c} \gamma_{bc} S_b S_c}$$

jossa

m_{CVA} = kerroin, joka on 1; toimivaltainen viranomainen voi korottaa m_{CVA}:n arvoa, jos laitoksen sääntelyyn perustuvassa vastuun arvonoikaisun mallissa on puutteita, jotka estävät vastuun arvonoikaisuriskin omien varojen vaatimusten asianmukaisen mittaamisen;

K_b = alaluokan b alaluokkakohtainen herkkyys;

γ_{bc} = alaluokkien b ja c välinen korrelaatioparametri;

$S_b = max\left\{-K_b; min\left(\sum_{k \epsilon b} WS_k ; K_b\right)\right\}$ kaikille riskitekijöille alaluokassa b;

$S_c = max\left\{-K_c; min\left(\sum_{k \epsilon c} WS_k ; K_c\right)\right\}$ kaikille riskitekijöille alaluokassa c.

383 c artikla

Korkoriskitekijät

1. Korkoa koskeville deltariskitekijöille, mukaan lukien inflaatioriski, on oltava kutakin valuuttaa kohti yksi alaluokka, joista kukin sisältää erilaisia riskitekijätyyppejä.

▼M17

Vastuun arvonoikaisun muodostaman salkun koron muutoksille herkkiin instrumentteihin sovellettavia korkoa koskevia deltariskitekijöitä ovat riskittömät korot asianomaista valuuttaa ja kutakin seuraavaa maturiteettia kohden: 1 vuosi, 2 vuotta, 5 vuotta, 10 vuotta ja 30 vuotta.

Vastuun arvonoikaisun muodostaman salkun inflaatiolle herkkiin instrumentteihin sovellettavia korkoa koskevia deltariskitekijöitä ovat inflaatioasteet asianomaista valuuttaa ja kutakin seuraavaa maturiteettia kohden: 1 vuosi, 2 vuotta, 5 vuotta, 10 vuotta ja 30 vuotta.

2. Valuuttoja, joihin laitoksen on sovellettava korkoa koskevia deltariskitekijöitä 1 kohdan mukaisesti, ovat euro, Ruotsin kruunu, Australian dollari, Kanadan dollari, Englannin punta, Japanin jeni ja Yhdysvaltain dollari, laitoksen raportointivaluutta ja jonkin ERM II:een osallistuvan jäsenvaltion valuutta.

3. Niiden valuuttojen osalta, joita ei ole mainittu 2 kohdassa, korkoa koskevat deltariskitekijät ovat inflaatioasteen absoluuttinen muutos ja koko riskittömien korkojen käyrän samanaikainen siirtymä tietyn valuutan osalta.

4. Laitokset saavat tiedot valuuttakohtaisista riskittömistä koroista kaupankäyntivarastoonsa kuuluvista rahamarkkinainstrumenteista, joilla on alhaisin luottoriski, kuten yliyön indeksinvaihtosopimukset.

5. Jos laitokset eivät voi soveltaa 4 kohdassa tarkoitettua menetelmää, riskittömiä korkoja koskevat tiedot perustuvat yhteen tai useampaan markkinahintojen perusteella laskettuun swap-käyrään, joita laitokset käyttävät positioiden markkinahintaan arvostamiseen, kuten pankkienvälisten antolainauskorkojen swap-käyriin.

Jos ensimmäisessä alakohdassa kuvatut markkinahintojen perusteella laskettuja swap-käyriä koskevat tiedot eivät ole riittäviä, riskittömät korot voidaan johtaa sopivimmasta tiettyä valuuttaa koskevasta valtionjoukkolainakäyrästä.

6. Vastuun arvonoikaisun muodostaman salkun korkojen volatiliteetille herkkiin instrumentteihin sovellettava korkoa koskeva vegariskitekijä on tietyn valuutan maturiteettien korkojen kaikki volatiliteetit. Vastuun arvonoikaisun muodostaman salkun inflaatio volatiliteetille herkkiin instrumentteihin sovellettava inflaatiota koskeva vegaariskitekijä on tietyn valuutan maturiteettien inflaation kaikki volatiliteetit. Kullekin valuutalle lasketaan yksi nettomääräinen korkoherkkyys ja yksi nettomääräinen inflaatioherkkyys.

383 d artikla

Valuuttakurssiriskitekijät

1. Valuuttakursseja koskevilla deltariskitekijöillä, joita laitosten on sovellettava vastuun arvonoikaisun muodostaman salkun valuuttojen avistakursseihin herkästi reagoiviin instrumentteihin, tarkoitetaan avistakursseja valuutan, jonka määräinen instrumentti on, ja laitoksen raportointivaluutan tai laitoksen perusvaluutan, jos laitos käyttää perusvaluuttaa 325 q artiklan 7 kohdan mukaisesti, välillä. Kutakin valuuttaparia kohden on yksi alaluokka, joka sisältää yhden riskitekijän ja yhden nettoherkkyyden.

▼M17

2. Valuuttakursseja koskevilla vegariskitekijöillä, joita laitosten on sovellettava vastuun arvonoikaisun muodostaman salkun ulkomaanvaluutan volatiliteetteihin herkästi reagoiviin instrumentteihin, tarkoitetaan valuuttakurssien implisiittisiä volatiliteetteja 1 kohdassa tarkoitettujen valuuttaparien välillä. Kaikille valuutoille ja maturiteeteille on yksi alaluokka, joka sisältää kaikki valuuttakursseja koskevat vegariskitekijät ja yhden nettoherkkyyden.

3. Laitosten ei tarvitse erottaa toisistaan valuutan onshore- ja offshore-variantteja valuuttakursseja koskevien delta- ja vegariskitekijöiden osalta.

383 e artikla

Vastapuolta koskevat luottomarginaaliriskitekijät

1. Vastapuolta koskevilla deltaluottomarginaaliriskitekijöillä, joita sovelletaan vastuun arvonoikaisun muodostamassa salkussa oleviin vastapuolen luottomarginaalille herkkiin instrumentteihin, tarkoitetaan yksittäisten vastapuolten, referenssinimien ja hyväksyttyjen indeksien luottomarginaaleja seuraavien maturiteettien osalta: 0,5 vuotta, 1 vuosi, 3 vuotta, 5 vuotta ja 10 vuotta.

2. Vastapuolta koskevan luottomarginaaliriskin luokkaan ei ole sovellettava vegariskiä koskevia omien varojen vaatimuksia.

383 f artikla

Referenssiluottomarginaaliriskitekijät

1. Referenssiluottomarginaalia koskevilla deltariskitekijöillä, joita sovelletaan vastuun arvonoikaisun muodostamassa salkussa oleviin referenssiluottomarginaalille herkkiin instrumentteihin, tarkoitetaan kaikkien yhdessä alaluokassa olevien referenssinimien maturiteettien luottomarginaaleja. Kullekin alaluokalle lasketaan yksi nettoherkkyys.

2. Referenssiluottomarginaalia koskevilla vegariskitekijöillä, joita sovelletaan vastuun arvonoikaisun muodostamassa salkussa oleviin referenssiluottomarginaalin volatiliteetille herkkiin instrumentteihin, tarkoitetaan kaikkien yhdessä alaluokassa olevien referenssinimien maturiteettien luottomarginaalien volatiliteetteja. Kullekin alaluokalle lasketaan yksi nettoherkkyys.

383 g artikla

Osakeriskitekijät

1. Kaikkien osakeriskitekijöiden alaluokat ovat 383 t artiklassa tarkoitettuja alaluokkia.

2. Osakkeisiin liittyvillä deltariskitekijöillä, joita laitosten on sovellettava vastuun arvonoikaisun muodostaman salkun osakkeiden spot-hintoihin herkästi reagoiviin instrumentteihin, tarkoitetaan kaikkien samaan 1 kohdassa tarkoitettuun alaluokkaan sijoitettujen osakkeiden spot-hintoja. Kullekin alaluokalle lasketaan yksi nettoherkkyys.

3. Osakkeisiin liittyvillä vegariskitekijöillä, joita laitosten on sovellettava vastuun arvonoikaisun muodostaman salkun osakkeiden volatiliteettiin herkästi reagoiviin instrumentteihin, tarkoitetaan kaikkien samaan 1 kohdassa tarkoitettuun alaluokkaan sijoitettujen osakkeiden implisiittisiä volatiliteetteja. Kullekin alaluokalle lasketaan yksi nettoherkkyys.

▼M17

383 h artikla

Hyödykeriskitekijät

1. Kaikkien hyödykeriskitekijöiden alaluokat ovat 383 x artiklassa tarkoitettuja toimialojen alaluokkia.

2. Hyödykeriskejä koskevilla deltariskitekijöillä, joita laitosten on sovellettava vastuun arvonoikaisun muodostaman salkun hyödykkeiden spot-hintoihin herkästi reagoiviin instrumentteihin, tarkoitetaan kaikkien samaan 1 kohdassa tarkoitettuun toimialojen alaluokkaan sijoitettujen hyödykkeiden spot-hintoja. Kullekin toimialojen alaluokalle lasketaan yksi nettoherkkyys.

3. Hyödykeriskejä koskevilla vegariskitekijöillä, joita laitosten on sovellettava vastuun arvonoikaisun muodostaman salkun hyödykkeiden hintavolatiliteettiin herkästi reagoiviin instrumentteihin, tarkoitetaan kaikkien samaan 1 kohdassa tarkoitettuun toimialojen alaluokkaan sijoitettujen hyödykkeiden implisiittisiä volatiliteetteja. Kullekin toimialojen alaluokalle lasketaan yksi nettoherkkyys.

383 i artikla

Deltariskiherkkyydet

1. Laitosten on laskettava korkoriskitekijöistä koostuvat deltaherkkyydet seuraavasti:

a) yhteenlasketun vastuun arvonoikaisun deltaherkkyydet riskitekijöille, jotka koostuvat riskittömistä koroista, sekä hyväksyttävän suojauksen deltaherkkyydet kyseisille riskitekijöille lasketaan seuraavasti:

$$S_{r_{kt}}^{CVA} = \frac{V_{CVA}(r_{kt} + 0{,}0001, x, y \ldots) - V_{CVA}(r_{kt}, x, y \ldots)}{0{,}0001}$$

$$S_{r_{kt}}^{hedge_i} = \frac{V_i(r_{kt} + 0{,}0001, w, z \ldots) - V_i(r_{kt}, w, z \ldots)}{0{,}0001}$$

jossa

$S_{r_{kt}}^{CVA}$ = yhteenlasketun vastuun arvonoikaisun herkkyydet riskittömän koron riskitekijälle;

r_{kt} = riskittömän koron riskitekijän k arvo maturiteetilla t;

V_{CVA} = sääntelyyn perustuvalla vastuun arvonoikaisun mallilla laskettu yhteenlaskettu vastuun arvonoikaisu;

x,y = muut riskitekijät kuin r_{kt} funktiossa V_{CVA};

$S_{r_{kt}}^{hedge_i}$ = hyväksyttävän suojauksen i herkkyydet riskittömän koron riskitekijälle;

V_i = hyväksyttävän suojauksen i hinnoittelufunktio;

w,z = muut riskitekijät kuin r_{kt} hinnoittelufunktiossa V_i.

▼**M17**

b) deltaherkkyydet riskitekijöille, jotka koostuvat inflaatioasteista, sekä hyväksyttävän suojauksen deltaherkkyydet kyseisille riskitekijöille lasketaan seuraavasti:

$$S^{CVA}_{infl_{kt}} = \frac{V_{CVA}(infl_{kt} + 0{,}0001, x, y \ldots) - V_{CVA}(infl_{kt}, x, y \ldots)}{0{,}0001}$$

$$S^{hedge_i}_{infl_{kt}} = \frac{V_i(infl_{kt} + 0{,}0001, w, z \ldots) - V_i(infl_{kt}, w, z \ldots)}{0{,}0001}$$

jossa

$S^{CVA}_{infl_{kt}}$ = yhteenlasketun vastuun arvonoikaisun herkkyydet inflaatioasteen riskitekijälle;

$infl_{kt}$ = inflaatioasteen riskitekijän k arvo maturiteetilla t;

V_{CVA} = sääntelyyn perustuvalla vastuun arvonoikaisun mallilla laskettu yhteenlaskettu vastuun arvonoikaisu;

x,y = muut riskitekijät kuin $infl_{kt}$ funktiossa V_{CVA};

$S^{hedge_i}_{infl_{kt}}$ = hyväksyttävän suojauksen i herkkyydet inflaatioasteen riskitekijälle;

V_i = hyväksyttävän suojauksen i hinnoittelufunktio;

w,z = muut riskitekijät kuin $infl_{kt}$ hinnoittelufunktiossa V_i.

2. Laitosten on laskettava yhteenlasketun vastuun arvonoikaisun deltaherkkyydet riskitekijöille, jotka koostuvat valuuttojen avistakursseista, sekä hyväksyttävän suojausinstrumentin deltaherkkyydet kyseisille riskitekijöille seuraavasti:

$$S^{CVA}_{FX_k} = \frac{V_{CVA}(FX_k \cdot 1{,}01, x, y \ldots) - V_{CVA}(FX_k, x, y \ldots)}{0{,}01}$$

$$S^{hedge_i}_{FX_k} = \frac{V_i(FX_k \cdot 1{,}01, w, z \ldots) - V_i(FX_k, w, z \ldots)}{0{,}01}$$

jossa

$S^{CVA}_{FX_k}$ = yhteenlasketun vastuun arvonoikaisun herkkyydet avistakurssin riskitekijälle;

FX_k = avistakurssin riskitekijän k arvo;

V_{CVA} = sääntelyyn perustuvalla vastuun arvonoikaisun mallilla laskettu yhteenlaskettu vastuun arvonoikaisu;

x,y = muut riskitekijät kuin FX_k funktiossa V_{CVA};

▼**M17**

$S_{FX_k}^{hedge_i}$ = hyväksyttävän suojauksen i herkkyydet avistakurssin riskitekijälle;

V_i = hyväksyttävän suojauksen i hinnoittelufunktio;

w,z = muut riskitekijät kuin FX_k hinnoittelufunktiossa V_i.

3. Laitosten on laskettava yhteenlasketun vastuun arvonoikaisun deltaherkkyydet riskitekijöille, jotka koostuvat vastapuolen luottomarginaaleista, sekä hyväksyttävän suojausinstrumentin deltaherkkyydet kyseisille riskitekijöille seuraavasti:

$$S_{ccs_{kt}}^{CVA} = \frac{V_{CVA}(ccs_{kt} + 0{,}0001, x, y \ldots) - V_{CVA}(ccs_{kt}, x, y \ldots)}{0{,}0001}$$

$$S_{ccs_{kt}}^{hedge_i} = \frac{V_i(ccs_{kt} + 0{,}0001, w, z \ldots) - V_i(ccs_{kt}, w, z \ldots)}{0{,}0001}$$

jossa

$S_{ccs_{kt}}^{CVA}$ = yhteenlasketun vastuun arvonoikaisun herkkyydet vastapuolta koskevalle luottomarginaaliriskitekijälle;

ccs_{kt} = vastapuolta koskevan luottomarginaaliriskitekijän k arvo maturiteetilla t;

V_{CVA} = sääntelyyn perustuvalla vastuun arvonoikaisun mallilla laskettu yhteenlaskettu vastuun arvonoikaisu;

x,y = muut riskitekijät kuin ccs_{kt} funktiossa V_{CVA};

$S_{ccs_{kt}}^{hedge_i}$ = hyväksyttävän suojauksen i herkkyydet vastapuolta koskevalle luottomarginaaliriskitekijälle;

V_i = hyväksyttävän suojauksen i hinnoittelufunktio;

w,z = muut riskitekijät kuin ccs_{kt} hinnoittelufunktiossa V_i.

4. Laitosten on laskettava yhteenlasketun vastuun arvonoikaisun deltaherkkyydet riskitekijöille, jotka koostuvat referenssiluottomarginaaleista, sekä hyväksyttävän suojausinstrumentin deltaherkkyydet kyseisille riskitekijöille seuraavasti:

$$S_{rcs_{kt}}^{CVA} = \frac{V_{CVA}(rcs_{kt} + 0{,}0001, x, y \ldots) - V_{CVA}(rcs_{kt}, x, y \ldots)}{0{,}0001}$$

$$S_{rcs_{kt}}^{hedge_i} = \frac{V_i(rcs_{kt} + 0{,}0001, w, z \ldots) - V_i(rcs_{kt}, w, z \ldots)}{0{,}0001}$$

jossa

$S_{rcs_{kt}}^{CVA}$ = yhteenlasketun vastuun arvonoikaisun herkkyydet referenssiluottomarginaaliriskitekijälle;

▼**M17**

rcs_{kt} = referenssiluottomarginaaliriskitekijän k arvo maturiteetilla t;

V_{CVA} = sääntelyyn perustuvalla vastuun arvonoikaisun mallilla laskettu yhteenlaskettu vastuun arvonoikaisu;

x,y = muut riskitekijät kuin rcs_{kt} funktiossa V_{CVA} ;

$S_{rcs_{kt}}^{hedge_i}$ = hyväksyttävän suojauksen i herkkyydet referenssiluottomarginaaliriskitekijälle;

V_i = hyväksyttävän suojauksen i hinnoittelufunktio;

w,z = muut riskitekijät kuin rcs_{kt} hinnoittelufunktiossa V_i.

5. Laitosten on laskettava yhteenlasketun vastuun arvonoikaisun deltaherkkyydet riskitekijöille, jotka koostuvat osakkeiden spot-hinnoista, sekä hyväksyttävän suojausinstrumentin deltaherkkyydet kyseisille riskitekijöille seuraavasti:

$$S_{EQ}^{CVA} = \frac{V_{CVA}(EQ \cdot 1{,}01, x, y \ldots) - V_{CVA}(EQ, x, y \ldots)}{0{,}01}$$

$$S_{EQ}^{hedge_i} = \frac{V_i(EQ \cdot 1{,}01, w, z \ldots) - V_i(EQ, w, z \ldots)}{0{,}01}$$

jossa

S_{EQ}^{CVA} = yhteenlasketun vastuun arvonoikaisun herkkyydet osakkeiden spot-hinnan riskitekijälle;

EQ = osakkeiden spot-hinnan arvo;

V_{CVA} = sääntelyyn perustuvalla vastuun arvonoikaisun mallilla laskettu yhteenlaskettu vastuun arvonoikaisu;

x,y = muut riskitekijät kuin EQ funktiossa V_{CVA};

$S_{EQ}^{hedge_i}$ = hyväksyttävän suojauksen i herkkyydet osakkeiden spot-hinnan riskitekijälle;

V_i = hyväksyttävän suojauksen i hinnoittelufunktio;

w,z = muut riskitekijät kuin EQ hinnoittelufunktiossa V_i.

6. Laitosten on laskettava yhteenlasketun vastuun arvonoikaisun deltaherkkyydet riskitekijöille, jotka koostuvat hyödykkeiden spot-hinnoista, sekä hyväksyttävän suojausinstrumentin deltaherkkyydet kyseisille riskitekijöille seuraavasti:

▼**M17**

$$S_{CTY}^{CVA} = \frac{V_{CVA}(1{,}01 \cdot CTY, x, y \ldots) - V_{CVA}(CTY, x, y \ldots)}{0{,}01}$$

$$S_{CTY}^{hedge_i} = \frac{V_i(1{,}01 \cdot CTY, w, z \ldots) - V_i(CTY, w, z \ldots)}{0{,}01}$$

jossa

S_{CTY}^{CVA} = yhteenlasketun vastuun arvonoikaisun herkkyydet hyödykkeen spot-hinnan riskitekijälle;

CTY = hyödykkeen spot-hinnan arvo;

V_{CVA} = sääntelyyn perustuvalla vastuun arvonoikaisun mallilla laskettu yhteenlaskettu vastuun arvonoikaisu;

x,y = muut riskitekijät kuin CTY funktiossa V_{CVA};

$S_{CTY}^{hedge_i}$ = hyväksyttävän suojauksen i herkkyydet hyödykkeen spot-hinnan riskitekijälle;

V_i = hyväksyttävän suojauksen i hinnoittelufunktio;

w,z = muut riskitekijät kuin CTY hinnoittelufunktiossa V_i.

383 j artikla

Vegariskiherkkyydet

Laitosten on laskettava yhteenlasketun vastuun arvonoikaisun vegaherkkyydet riskitekijöille, jotka koostuvat implisiittisestä volatiliteetista, sekä hyväksyttävän suojausinstrumentin vegaherkkyydet kyseisille riskitekijöille seuraavasti:

$$S_{vol_k}^{CVA} = \frac{V_{CVA}(vol_k \cdot 1{,}01, x, y \ldots) - V_{CVA}(vol_k, x, y \ldots)}{0{,}01}$$

$$S_{vol_k}^{hedge_i} = \frac{V_i(vol_k \cdot 1{,}01, w, z \ldots) - V_i(vol_k, w, z \ldots)}{0{,}01}$$

jossa

$S_{vol_k}^{CVA}$ = yhteenlasketun vastuun arvonoikaisun herkkyydet implisiittisen volatiliteetin riskitekijälle;

vol_k = implisiittisen volatiliteetin riskitekijän arvo;

V_{CVA} = sääntelyyn perustuvalla vastuun arvonoikaisun mallilla laskettu yhteenlaskettu vastuun arvonoikaisu;

x,y = muut riskitekijät kuin vol_k hinnoittelufunktiossa V_{CVA};

▼M17

$S_{vol_k}^{hedge_i}$ = hyväksyttävän suojausinstrumentin i herkkyydet implisiittisen volatiliteetin riskitekijälle;

V_i = hyväksyttävän suojauksen i hinnoittelufunktio;

w,z = muut riskitekijät kuin vol_k hinnoittelufunktiossa V_i.

383 k artikla

Korkoriskiä koskevat riskipainot

1. Edellä 383 c artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen valuuttojen osalta riskittömän koron deltaherkkyyksien riskipainot kunkin taulukossa 1 olevan alaluokan osalta ovat seuraavat:

Taulukko 1

Alaluokka	Maturiteetti	Riskipaino
1	1 vuosi	1,11 %
2	2 vuotta	0,93 %
3	5 vuotta	0,74 %
4	10 vuotta	0,74 %
5	30 vuotta	0,74 %

2. Muiden kuin 383 c artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen valuuttojen osalta riskittömän koron deltaherkkyyksien riskipaino on 1,58 prosenttia.

3. Kunkin 383 c artiklan 2 kohdassa tarkoitetun valuutan määräisen inflaatioriskin osalta inflaatioriskin deltaherkkyyden riskipaino on 1,11 prosenttia.

4. Muiden kuin 383 c artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen valuuttojen määräisen inflaatioriskin osalta inflaatioriskin deltaherkkyyden riskipaino on 1,58 prosenttia.

5. Herkkyyteen koron vegariskitekijöille ja inflaatioasteen vegariskitekijöille sovellettavat riskipainot ovat kaikkien valuuttojen osalta 100 prosenttia.

383 l artikla

Korrelaatiot samassa alaluokassa korkoriskin osalta

1. Edellä 383 c artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen valuuttojen osalta korrelaatioparametrit, joita laitosten on sovellettava riskittömän koron deltaherkkyyksien yhteenlaskemiseen 383 k artiklan taulukossa 1 olevien eri alaluokkien välillä, ovat seuraavat:

Taulukko 1

Alaluokka	1	2	3	4	5
1	100 %	91 %	72 %	55 %	31 %
2		100 %	87 %	72 %	45 %

▼M17

3			100 %	91 %	68 %
4				100 %	83 %
5					100 %

2. Laitosten on sovellettava inflaatioasteen deltariskiherkkyyden ja saman valuutan määräisen riskittömän koron deltaherkkyyden yhteenlaskemiseen 40 prosentin korrelaatioparametriä.

3. Laitosten on sovellettava inflaatioasteen vegariskiherkkyyden ja saman valuutan määräisen koron vegariskiherkkyyden yhteenlaskemiseen 40 prosentin korrelaatioparametriä.

383 m artikla

Korrelaatio eri alaluokissa korkoriskin osalta

Alaluokkien väliseksi korkoa koskeviin delta- ja vegariskeihin sovellettavaksi korrelaatioparametriksi on asetettava 0,5 kaikkien valuuttaparien osalta.

383 n artikla

Valuuttakurssiriskiä koskevat riskipainot

1. Kaikkien laitoksen raportointivaluutan ja jonkin toisen valuutan välisten valuuttakurssiriskitekijöiden deltaherkkyyksien riskipainot ovat 11 prosenttia.

2. Kun on kyse valuuttapareista, jotka koostuvat ERM II:een osallistuvan jäsenvaltion valuutasta, valuuttakurssiriskitekijöitä koskeva riskipaino on jokin seuraavista:

a) edellä 1 kohdassa tarkoitettu riskipaino jaettuna luvulla 3;

b) enimmäisvaihtelu jäsenvaltion ja EKP:n virallisesti sopiman vaihteluvälin puitteissa, jos kyseinen vaihteluväli on kapeampi kuin ERM II:n mukaisesti määritelty vaihteluväli.

3. Sen estämättä, mitä 2 kohdassa säädetään, niiden kyseisessä kohdassa tarkoitettujen valuuttojen valuuttakurssiriskitekijöitä koskeva riskipaino, jotka osallistuvat ERM II:een ja joiden virallisesti hyväksytty vaihteluväli on kapeampi kuin +/–15 prosentin standardiväli, on yhtä kuin kyseisen kapeamman vaihteluvälin prosentuaalinen enimmäisvaihtelu.

4. Kaikkien valuuttakurssiriskitekijöiden vegaherkkyyksien riskipainot ovat 100 prosenttia.

383 o artikla

Valuuttakurssiriskiä koskevat korrelaatiot

1. Yleistä 60 prosentin korrelaatioparametriä sovelletaan yhteenlaskettaessa ulkomaanvaluutan riskitekijän deltaherkkyyksiä eri alaluokissa.

▼M17

2. Yleistä 60 prosentin korrelaatioparametriä sovelletaan yhteenlaskettaessa ulkomaanvaluutan riskitekijän vegaherkkyyksiä eri alaluokissa.

383 p artikla

Vastapuolta koskevaa luottomarginaaliriskiä koskevat riskipainot

1. Vastapuolta koskevia luottomarginaaliriskitekijöitä koskevien deltaherkkyyksien riskipainojen on oltava samat kaikille maturiteeteille (0,5 vuotta, 1 vuosi, 3 vuotta, 5 vuotta, 10 vuotta) kussakin taulukon 1 alaluokassa, ja ne ovat seuraavat:

Taulukko 1

Alaluokka nro	Luottoluokka	Toimiala	Riskipaino
1	Kaikki	Jäsenvaltion keskushallinto, mukaan lukien keskuspankit	0,5 %
2	Luottoluokat 1–3	Kolmannen maan keskushallinto, mukaan lukien keskuspankit, sekä 117 artiklan 2 kohdassa ja 118 artiklassa tarkoitetut kansainväliset kehityspankit ja kansainväliset organisaatiot	0,5 %
3		Aluehallinto tai paikallisviranomainen sekä julkisyhteisöt ja julkisoikeudelliset laitokset	1,0 %
4		Finanssialan yhteisöt, mukaan lukien luottolaitokset, jotka ovat keskus- tai aluehallinnon taikka paikallisviranomaisen rekisteröimiä tai perustamia, ja edistämislainojen antajat	5,0 %
5		Raaka-aineet, energia, teollisuustuotteet, maatalous, tuotantoteollisuus, kaivostoiminta ja louhinta	3,0 %
6		Kulutustavarat ja -palvelut, kuljetus ja varastointi, hallinto- ja tukipalvelutoiminta	3,0 %
7		Teknologia, televiestintä	2,0 %
8		Terveydenhuolto, yleishyödylliset palvelut, ammatillinen ja tekninen toiminta	1,5 %
9		Jäsenvaltioihin sijoittautuneiden luottolaitosten liikkeeseenlaskemat katetut joukkolainat	1,0 %
10	Luottoluokka 1	Luottolaitosten liikkeeseenlaskemat katetut joukkolainat kolmansissa maissa	1,5 %
	Luottoluokat 2–3		2,5 %
11	Luottoluokat 1–3	Muu toimiala	5,0 %
12		Hyväksytyt indeksit	1,5 %

▼**M17**

Alaluokka nro	Luottoluokka	Toimiala	Riskipaino
13	Luottoluokat 4–6 ja luokittelemattomat	Kolmansien maiden keskushallinnot, mukaan lukien keskuspankit, sekä 117 artiklan 2 kohdassa ja 118 artiklassa tarkoitetut kansainväliset kehityspankit ja kansainväliset organisaatiot	2,0 %
14		Aluehallinto tai paikallisviranomainen sekä julkisyhteisöt ja julkisoikeudelliset laitokset	4,0 %
15		Finanssialan yhteisöt, mukaan lukien luottolaitokset, jotka ovat keskus- tai aluehallinnon taikka paikallisviranomaisen rekisteröimiä tai perustamia, ja edistämislainojen antajat	12,0 %
16		Raaka-aineet, energia, teollisuustuotteet, maatalous, tuotantoteollisuus, kaivostoiminta ja louhinta	7,0 %
17		Kulutustavarat ja -palvelut, kuljetus ja varastointi, hallinto- ja tukipalvelutoiminta	8,5 %
18		Teknologia, televiestintä	5,5 %
19		Terveydenhuolto, yleishyödylliset palvelut, ammatillinen ja tekninen toiminta	5,0 %
20		Muu toimiala	12,0 %
21		Hyväksytyt indeksit	5,0 %

Jos tietylle vastapuolelle ei ole annettu ulkoisia luokituksia, laitokset voivat toimivaltaisten viranomaisten suostumuksella määrittää, mitä ulkoista luokitusta sisäinen luottoluokitus vastaa, ja asettaa riskipainon, joka vastaa joko luottoluokkaa 1–3 tai luottoluokkaa 4–6. Muussa tapauksessa sovelletaan luokittelemattomiin vastuisiin sovellettavia riskipainoja.

2. Vastuisiin sisältyvän riskin osoittamiseksi toimialalle laitosten on käytettävä luokitusta, jota markkinoilla käytetään yleisesti liikkeeseenlaskijoiden ryhmittelemiseksi toimialoittain. Laitosten on osoitettava kukin liikkeeseenlaskija vain yhteen taulukossa 1 esitetyistä toimialojen alaluokista. Sellaiseen liikkeeseenlaskijaan liittyvä vastuisiin sisältyvä riski, jota laitos ei kykene osoittamaan mihinkään toimialaan tällä tavalla, on osoitettava taulukossa 1 olevaan alaluokkaan 11 tai 20 liikkeeseenlaskijan luottoluokan mukaan.

3. Laitosten on luokiteltava taulukossa 1 oleviin alaluokkiin 12 ja 21 vain sellaiset vastuut, jotka viittaavat 383 b artiklan 4 kohdassa tarkoitettuihin hyväksyttyihin indekseihin.

4. Laitosten on käytettävä läpikatsomisperiaatetta määrittääkseen ei-hyväksyttyyn indeksiin viittaavan vastuun herkkyydet.

▼M17

383 q artikla

Korrelaatiot samassa alaluokassa vastapuolta koskevan luottomarginaaliriskin osalta

1. Herkkyyksien WS_k ja WS_l välillä, jotka johtuvat 383 p artiklan 1 kohdan taulukon 1 toimialojen alaluokkiin 1–11 ja 13–20 luokiteltuihin vastuisiin sisältyvistä riskeistä, korrelaatioparametri ρ_{kl} määritetään seuraavasti:

$$\rho_{kl} = \rho_{kl}^{(tenor)} \cdot \rho_{kl}^{(name)} \cdot \rho_{kl}^{(quality)}$$

jossa

$\rho_{kl}^{(tenor)}$ on yhtä kuin 1, kun herkkyyksien k ja l molemmat pisteet ovat samat, ja muussa tapauksessa yhtä kuin 90 prosenttia;

$\rho_{kl}^{(name)}$ on yhtä kuin 1, kun herkkyyksien k ja l molemmat riskikohteet ovat samat, 90 prosenttia, jos kyseiset kaksi riskikohdetta ovat erilliset mutta niiden välillä on oikeudellinen yhteys, ja muussa tapauksessa yhtä kuin 50 prosenttia;

$\rho_{kl}^{(quality)}$ on yhtä kuin 1, kun herkkyyksien k ja l molemmat riskikohteet ovat alaluokissa 1–11 tai molemmat ovat alaluokissa 13–20, ja muussa tapauksessa yhtä kuin 80 prosenttia.

2. Herkkyyksien WS_k ja WS_l välillä, jotka johtuvat toimialojen alaluokkiin 12 ja 21 luokiteltuihin vastuisiin sisältyvistä riskeistä, korrelaatioparametri ρ_{kl} määritetään seuraavasti:

$$\rho_{kl} = \rho_{kl}^{(tenor)} \cdot \rho_{kl}^{(name)} \cdot \rho_{kl}^{(quality)}$$

jossa

$\rho_{kl}^{(tenor)}$ on yhtä kuin 1, kun herkkyyksien k ja l molemmat pisteet ovat samat, ja muussa tapauksessa yhtä kuin 90 prosenttia;

$\rho_{kl}^{(name)}$ on yhtä kuin 1, kun herkkyyksien k ja l molemmat riskikohteet ovat samat ja molemmat indeksit kuuluvat samaan sarjaan, 90 prosenttia, jos molemmat indeksit ovat samat mutta kuuluvat eri sarjaan, ja muussa tapauksessa yhtä kuin 80 prosenttia;

$\rho_{kl}^{(quality)}$ on yhtä kuin 1, kun herkkyyksien k ja l molemmat riskikohteet ovat alaluokassa 12 tai molemmat ovat alaluokassa 21, ja muussa tapauksessa yhtä kuin 80 prosenttia.

383 r artikla

Korrelaatiot eri alaluokissa vastapuolta koskevan luottomarginaaliriskin osalta

Korrelaatiot eri alaluokissa vastapuolta koskevan deltaluottomarginaaliriskin osalta ovat seuraavat:

▼**M17**

Taulukko 1

Alaluokka	1, 2, 3, 13 ja 14	4 ja 15	5 ja 16	6 ja 17	7 ja 18	8 ja 19	9 ja 10	11 ja 20	12 ja 21
1, 2, 3, 13 ja 14	100 %	10 %	20 %	25 %	20 %	15 %	10 %	0 %	45 %
4 ja 15		100 %	5 %	15 %	20 %	5 %	20 %	0 %	45 %
5 ja 16			100 %	20 %	25 %	5 %	5 %	0 %	45 %
6 ja 17				100 %	25 %	5 %	15 %	0 %	45 %
7 ja 18					100 %	5 %	20 %	0 %	45 %
8 ja 19						100 %	5 %	0 %	45 %
9 ja 10							100 %	0 %	45 %
11 ja 20								100 %	0 %
12 ja 21									100 %

383 s artikla

Referenssiluottomarginaaliriskiä koskevat riskipainot

1. Referenssiluottomarginaaliriskitekijöitä koskevien deltaherkkyyksien riskipainojen on oltava samat kaikille maturiteeteille (0,5 vuotta, 1 vuosi, 3 vuotta, 5 vuotta, 10 vuotta) ja kaikille referenssiluottomarginaaliin liittyville vastuille kussakin taulukon 1 alaluokassa, ja ne ovat seuraavat:

Taulukko 1

Alaluokka nro	Luottoluokka	Toimiala	Riskipaino
1	Kaikki	Jäsenvaltion keskushallinto, mukaan lukien keskuspankit	0,5 %
2	Luottoluokat 1–3	Kolmannen maan keskushallinto, mukaan lukien keskuspankit, sekä 117 artiklan 2 kohdassa ja 118 artiklassa tarkoitetut kansainväliset kehityspankit ja kansainväliset organisaatiot	0,5 %
3		Aluehallinto tai paikallisviranomainen sekä julkisyhteisöt ja julkisoikeudelliset laitokset	1,0 %
4		Finanssialan yhteisöt, mukaan lukien luottolaitokset, jotka ovat keskus- tai aluehallinnon taikka paikallisviranomaisen rekisteröimiä tai perustamia, ja edistämislainojen antajat	5,0 %
5		Raaka-aineet, energia, teollisuustuotteet, maatalous, tuotantoteollisuus, kaivostoiminta ja louhinta	3,0 %
6		Kulutustavarat ja -palvelut, kuljetus ja varastointi, hallinto- ja tukipalvelutoiminta	3,0 %
7		Teknologia, televiestintä	2,0 %
8		Terveydenhuolto, yleishyödylliset palvelut, ammatillinen ja tekninen toiminta	1,5 %
9		Jäsenvaltioihin sijoittautuneiden luottolaitosten liikkeeseenlaskemat katetut joukkolainat	1,0 %

▼M17

Alaluokka nro	Luottoluokka	Toimiala	Riskipaino
10	Luottoluokka 1	Luottolaitosten liikkeeseenlaskemat katetut joukkolainat kolmansissa maissa	1,5 %
	Luottoluokat 2–3		2,5 %
11	Luottoluokat 1–3	Hyväksytyt indeksit	1,5 %
12	Luottoluokat 4–6 ja luokittelemattomat	Kolmansien maiden keskushallinnot, mukaan lukien keskuspankit, sekä 117 artiklan 2 kohdassa ja 118 artiklassa tarkoitetut kansainväliset kehityspankit ja kansainväliset organisaatiot	2,0 %
13		Aluehallinto tai paikallisviranomainen sekä julkisyhteisöt ja julkisoikeudelliset laitokset	4,0 %
14		Finanssialan yhteisöt, mukaan lukien luottolaitokset, jotka ovat keskus- tai aluehallinnon taikka paikallisviranomaisen rekisteröimiä tai perustamia, ja edistämislainojen antajat	12,0 %
15		Raaka-aineet, energia, teollisuustuotteet, maatalous, tuotantoteollisuus, kaivostoiminta ja louhinta	7,0 %
16		Kulutustavarat ja -palvelut, kuljetus ja varastointi, hallinto- ja tukipalvelutoiminta	8,5 %
17		Teknologia, televiestintä	5,5 %
18		Terveydenhuolto, yleishyödylliset palvelut, ammatillinen ja tekninen toiminta	5,0 %
19		Hyväksytyt indeksit	5,0 %
20	Muu toimiala		12,0 %

Jos tietylle vastapuolelle ei ole annettu ulkoisia luokituksia, laitokset voivat toimivaltaisten viranomaisten suostumuksella määrittää, mitä ulkoista luokitusta sisäinen luottoluokitus vastaa, ja asettaa riskipainon, joka vastaa joko luottoluokkaa 1–3 tai luottoluokkaa 4–6. Muussa tapauksessa sovelletaan luokittelemattomiin vastuisiin sovellettavia riskipainoja.

2. Referenssiluottomarginaalin volatiliteettien riskipaino on 100 prosenttia.

3. Vastuisiin sisältyvän riskin osoittamiseksi toimialalle laitosten on käytettävä luokitusta, jota markkinoilla käytetään yleisesti liikkeeseenlaskijoiden ryhmittelemiseksi toimialoittain. Laitosten on osoitettava kukin liikkeeseenlaskija yhteen ainoaan toimialojen alaluokkaan taulukossa 1. Sellaiseen liikkeeseenlaskijaan liittyvä vastuisiin sisältyvä riski, jota laitos ei kykene osoittamaan mihinkään toimialaan tällä tavalla, on osoitettava alaluokkaan 20 taulukossa 1.

4. Laitosten on luokiteltava alaluokkiin 11 ja 19 vain sellaiset vastuut, jotka viittaavat 383 b artiklan 4 kohdassa tarkoitettuihin hyväksyttyihin indekseihin.

5. Laitosten on käytettävä läpikatsomisperiaatetta määrittääkseen ei-hyväksyttyyn indeksiin viittaavan vastuun herkkyydet.

▼M17

383 t artikla

Korrelaatiot samassa alaluokassa referenssiluottomarginaaliriskin osalta

1. Herkkyyksien WS_k ja WS_l välillä, jotka johtuvat 383 s artiklan 1 kohdan taulukon 1 toimialojen alaluokkiin 1–10, 12–18 ja 20 luokiteltuihin vastuisiin sisältyvistä riskeistä, korrelaatioparametri ρ_{kl} määritetään seuraavasti:

$$\rho_{kl} = \rho_{kl}^{(tenor)} \cdot \rho_{kl}^{(name)} \cdot \rho_{kl}^{(quality)}$$

jossa

$\rho_{kl}^{(tenor)}$ on yhtä kuin 1, kun herkkyyksien k ja l molemmat pisteet ovat samat, ja muussa tapauksessa yhtä kuin 90 prosenttia;

$\rho_{kl}^{(name)}$ on yhtä kuin 1, kun herkkyyksien k ja l molemmat riskikohteet ovat samat, 90 prosenttia, jos kyseiset kaksi riskikohdetta ovat erilliset mutta niiden välillä on oikeudellinen yhteys, ja muussa tapauksessa yhtä kuin 50 prosenttia;

$\rho_{kl}^{(quality)}$ on yhtä kuin 1, kun herkkyyksien k ja l molemmat riskikohteet ovat alaluokissa 1–10, molemmat ovat alaluokissa 12–18 tai molemmat ovat alaluokassa 20, ja muussa tapauksessa yhtä kuin 80 prosenttia.

2. Herkkyyksien WS_k ja WS_l välillä, jotka johtuvat toimialojen alaluokkiin 11 ja 19 luokiteltuihin vastuisiin sisältyvistä riskeistä, korrelaatioparametri ρ_{kl} määritetään seuraavasti:

$$\rho_{kl} = \rho_{kl}^{(tenor)} \cdot \rho_{kl}^{(name)} \cdot \rho_{kl}^{(quality)}$$

jossa

$\rho_{kl}^{(tenor)}$ on yhtä kuin 1, kun herkkyyksien k ja l molemmat pisteet ovat samat, ja muussa tapauksessa yhtä kuin 90 prosenttia;

$\rho_{kl}^{(name)}$ on yhtä kuin 1, kun herkkyyksien k ja l molemmat riskikohteet ovat samat ja molemmat indeksit kuuluvat samaan sarjaan, 90 prosenttia, jos molemmat indeksit ovat samat mutta kuuluvat eri sarjaan, ja muussa tapauksessa yhtä kuin 80 prosenttia;

$\rho_{kl}^{(quality)}$ on yhtä kuin 1, kun herkkyyksien k ja l molemmat riskikohteet ovat alaluokassa 11 tai molemmat ovat alaluokassa 19, ja muussa tapauksessa yhtä kuin 80 prosenttia.

383 u artikla

Korrelaatiot eri alaluokissa referenssiluottomarginaaliriskin osalta

1. Korrelaatiot eri alaluokissa referenssiluottomarginaalia koskevan deltariskin ja referenssiluottomarginaalia koskevan vegariskin osalta ovat seuraavat:

▼**M17**

Taulukko 1

Alaluokka	1, 2 ja 12	3 ja 14	4 ja 15	5 ja 16	6 ja 17	7 ja 18	8 ja 19	9 ja 10	20	11	19
1, 2 ja 12	100 %	75 %	10 %	20 %	25 %	20 %	15 %	10 %	0 %	45 %	45 %
3 ja 14		100 %	5 %	15 %	20 %	15 %	10 %	10 %	0 %	45 %	45 %
4 ja 15			100 %	5 %	15 %	20 %	5 %	20 %	0 %	45 %	45 %
5 ja 16				100 %	20 %	25 %	5 %	5 %	0 %	45 %	45 %
6 ja 17					100 %	25 %	5 %	15 %	0 %	45 %	45 %
7 ja 18						100 %	5 %	20 %	0 %	45 %	45 %
8 ja 19							100 %	5 %	0 %	45 %	45 %
9 ja 10								100 %	0 %	45 %	45 %
20									100 %	0 %	0 %
11										100 %	75 %
19											100 %

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, kyseisessä kohdassa lasketut korrelaatioarvot eri alaluokissa jaetaan kahdella alaluokkiin 1–10 kuuluvan alaluokan ja alaluokkiin 12–18 kuuluvan alaluokan välisten korrelaatioiden osalta.

383 v artikla

Osakeriskiä koskevat riskipainojen alaluokat

1. Osakkeiden spot-hinnan riskitekijöitä koskevien deltaherkkyyksien riskipainojen on oltava samat kaikkien osakeriskiin liittyvien vastuiden osalta kussakin taulukon 1 alaluokassa, ja ne ovat seuraavat:

Taulukko 1

Alaluokka nro	Markkina-arvo	Talouden tyyppi	Toimiala	Osakkeen spot-hinnan riskipaino
1	Suuri	Nouseva markkinatalous	Kulutustavarat ja -palvelut, kuljetus ja varastointi, hallinto- ja tukipalvelutoiminta, terveydenhuolto, yleishyödylliset palvelut	55 %
2			Televiestintä, teollisuustuotteet	60 %
3			Raaka-aineet, energia, maatalous, tuotantoteollisuus, kaivostoiminta ja louhinta	45 %
4			Finanssilaitokset, mukaan lukien valtion tukemat finanssilaitokset, kiinteään omaisuuteen liittyvä toiminta, teknologia	55 %
5		Kehittynyt talous	Kulutustavarat ja -palvelut, kuljetus ja varastointi, hallinto- ja tukipalvelutoiminta, terveydenhuolto, yleishyödylliset palvelut	30 %
6			Televiestintä, teollisuustuotteet	35 %
7			Raaka-aineet, energia, maatalous, tuotantoteollisuus, kaivostoiminta ja louhinta	40 %
8			Finanssilaitokset, mukaan lukien valtion tukemat finanssilaitokset, kiinteään omaisuuteen liittyvä toiminta, teknologia	50 %

▼M17

Alaluokka nro	Markkina-arvo	Talouden tyyppi	Toimiala	Osakkeen spot-hinnan riski-paino
9	Pieni	Nouseva mark-kinatalous	Kaikki toimialat, jotka on kuvattu alaluokissa 1, 2, 3 ja 4	70 %
10		Kehittynyt talous	Kaikki toimialat, jotka on kuvattu alaluokissa 5, 6, 7 ja 8	50 %
11	Muu toimiala			70 %
12	Suuri	Kehittynyt talous	Hyväksytyt indeksit	15 %
13	Muu		Hyväksytyt indeksit	25 %

2. Tämän artiklan 1 kohdan soveltamiseksi 325 bd artiklan 7 kohdassa tarkoitetuissa teknisissä sääntelystandardeissa täsmennetään, mitä tarkoitetaan pienellä ja suurella markkina-arvolla.

3. Tämän artiklan 1 kohdan soveltamiseksi 325 ap artiklan 3 kohdassa tarkoitetuissa teknisissä sääntelystandardeissa täsmennetään, mitä tarkoitetaan nousevalla markkinataloudella ja kehittyneellä taloudella.

4. Vastuisiin sisältyvän riskin osoittamiseksi toimialalle laitosten on käytettävä luokitusta, jota markkinoilla käytetään yleisesti liikkeeseenlaskijoiden ryhmittelemiseksi toimialoittain. Laitosten on osoitettava kukin liikkeeseenlaskija yhteen toimialojen alaluokkaan 1 kohdan taulukossa 1 ja kaikki saman alan liikkeeseenlaskijat samaan toimialaan. Sellaisen liikkeeseenlaskijan vastuisiin sisältyvä riski, jota laitos ei kykene osoittamaan mihinkään toimialaan tällä tavalla, on osoitettava alaluokkaan 11. Kun on kyse useista maista tai toimialoista, osakkeiden liikkeeseenlaskija on osoitettava tiettyyn alaluokkaan sen olennaisimman alueen tai toimialan perusteella, jolla se toimii.

5. Osakkeisiin liittyvän vegariskin riskipainot ovat 78 prosenttia alaluokissa 1–8 ja 12 ja 100 prosenttia kaikissa muissa alaluokissa.

383 w artikla

Korrelaatiot eri alaluokissa osakeriskin osalta

Alaluokkien välinen korrelaatioparametri osakkeita koskevan delta- ja vegariskin osalta on seuraava:

a) 15 prosenttia, jos kumpikin alaluokka sisältyy 383 v artiklan 1 kohdan taulukossa 1 esitettyihin alaluokkiin 1–10;

b) 75 prosenttia, jos alaluokat ovat 383 t artiklan 1 kohdan taulukossa 1 esitetyt alaluokat 12 ja 13;

c) 45 prosenttia, jos toinen alaluokka on 383 v artiklan 1 kohdan taulukossa 1 esitetty alaluokka 12 tai 13 ja toinen alaluokka sisältyy 383 v artiklan 1 kohdan taulukossa 1 esitettyihin alaluokkiin 1–10;

d) 0 prosenttia, jos toinen alaluokista on 383 v artiklan 1 kohdan taulukossa 1 esitetty alaluokka 11.

▼M17

383 x artikla

Hyödykeriskiä koskevat riskipainojen alaluokat

1. Hyödykkeiden spot-hinnan riskitekijöitä koskevien deltaherkkyyksien riskipainojen on oltava samat kaikkien hyödykeriskiin liittyvien vastuiden osalta kussakin taulukon 1 alaluokassa, ja ne ovat seuraavat:

Taulukko 1

Alaluokka nro	Alaluokan nimi	Hyödykkeen spot-hinnan riskipaino
1	Energia – kiinteät polttoaineet	30 %
2	Energia – nestemäiset polttoaineet	35 %
3	Energia – sähkö	60 %
4	Energia – EU:n päästökauppajärjestelmän hiilikauppa	40 %
5	Energia – EU:n päästökauppajärjestelmän ulkopuolinen hiilikauppa	60 %
6	Rahti	80 %
7	Metallit – muut kuin jalometallit	40 %
8	Kaasumaiset polttoaineet	45 %
9	Jalometallit, myös kulta	20 %
10	Viljat ja öljykasvit	35 %
11	Kotieläintuotanto ja maidontuotanto	25 %
12	Viljellyt tuotteet, muut kuin viljat ja öljykasvit, ja muut maataloustuotteet	35 %
13	Muut hyödykkeet	50 %

2. Hyödykkeisiin liittyvän vegariskin riskipainot ovat 100 prosenttia.

383 z artikla

Korrelaatiot eri alaluokissa hyödykeriskin osalta

1. Alaluokkien välinen korrelaatioparametri hyödykkeitä koskevan deltariskin osalta on seuraava:

a) 20 prosenttia, jos kumpikin alaluokka sisältyy 383 x artiklan 1 kohdan taulukossa 1 esitettyihin alaluokkiin 1–12;

b) 0 prosenttia, jos toinen alaluokista on 383 x artiklan 1 kohdan taulukossa 1 esitetty alaluokka 13.

2. Alaluokkien välinen korrelaatioparametri hyödykkeitä koskevan vegariskin osalta on seuraava:

a) 20 prosenttia, jos kumpikin alaluokka sisältyy 383 x artiklan 1 kohdan taulukossa 1 esitettyihin alaluokkiin 1–12;

b) 0 prosenttia, jos toinen alaluokista on 383 x artiklan 1 kohdan taulukossa 1 esitetty alaluokka 13.

▼M17

384 artikla

Perusmenetelmä

1. Laitoksen on laskettava vastuun arvonoikaisuriskin omien varojen vaatimukset tapauksen mukaan tämän artiklan 2 tai 3 kohdan mukaisesti yhden tai useamman vastapuolen kanssa suoritettujen liiketoimien muodostamalle salkulle käyttämällä yhtä seuraavista kaavoista:

a) tämän artiklan 2 kohdassa esitettyä kaavaa, jos laitos sisällyttää laskentaan yhden tai useamman 386 artiklan mukaisesti hyväksyttävän suojauksen;

b) tämän artiklan 3 kohdassa esitettyä kaavaa, jos laitos ei sisällytä laskentaan yhtään 386 artiklan mukaisesti hyväksyttävää suojausta.

Edellä olevan ensimmäisen alakohdan a ja b alakohdassa esitettyjä menetelmiä ei saa käyttää yhdistelmänä.

2. Laitoksen, joka täyttää 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetun edellytyksen, on laskettava vastuun arvonoikaisuriskin omien varojen vaatimukset seuraavasti:

$$BACVA^{total} = \beta \bullet BACVA^{csr\text{-}unhedged} + DS_{CVA} \bullet (1 - \beta) \bullet BACVA^{csr\text{-}hedged}$$

jossa

$BACVA^{total}$ = vastuun arvonoikaisuriskin omien varojen vaatimukset perusmenetelmän mukaisesti;

$BACVA^{csr\text{-}unhedged}$ = vastuun arvonoikaisuriskin omien varojen vaatimukset perusmenetelmän mukaisesti laskettuna 3 kohdan mukaisesti sellaisen laitoksen osalta, joka täyttää 1 kohdan b alakohdassa säädetyn edellytyksen;

DS_{CVA} = 0,65;

β = 0,25;

$$BACVA^{csr-hedged} = \sqrt{\left(\rho \cdot \sum_c (SCVA_c - SNH_c) - IH\right)^2 + (1-\rho^2) \cdot \sum_c (SCVA_c - SNH_c)^2 + \sum_c HMA_c}$$

jossa

$$SCVA_c = \frac{1}{a} \cdot RW_c \cdot \sum_{NS \in c} M_{NS}^c \cdot EAD_{NS}^c \cdot DF_{NS}^c$$

$$SNH_c = \sum_{h \in c} r_{hc} \cdot RW_h^{SN} \cdot M_h^{SN} \cdot B_h^{SN} \cdot DF_h^{SN}$$

▼**M17**

$$IH = \sum_i RW_i^{ind} \cdot M_i^{ind} \cdot B_i^{ind} \cdot DF_i^{ind}$$

$$HMA_c = \sum_h (1 - r_{hc}^2) \cdot (RW_h \cdot M_h^{SN} \cdot B_h^{SN} \cdot DF_h^{SN})^2$$

a = 1,4;

ρ = 0,5;

c = indeksi, joka kuvaa kaikkia vastapuolia, joille laitos laskee vastuun arvonoikaisuriskin omien varojen vaatimukset tässä artiklassa säädettyä menetelmää käyttäen;

NS = indeksi, joka kuvaa kaikkia tiettyyn vastapuoleen liittyviä nettoutusryhmiä, joille laitos laskee vastuun arvonoikaisuriskin omien varojen vaatimukset tässä artiklassa säädettyä menetelmää käyttäen;

h = indeksi, joka kuvaa kaikkia yhden kohteen välineitä, jotka katsotaan 386 artiklan mukaisesti hyväksyttäviksi suojauksiksi tietylle vastapuolelle, jolle laitos laskee vastuun arvonoikaisuriskin omien varojen vaatimukset tässä artiklassa säädettyä menetelmää käyttäen;

i = indeksi, joka kuvaa kaikkia indeksi-instrumentteja, jotka katsotaan 386 artiklan mukaisesti hyväksyttäviksi suojauksiksi kaikille vastapuolille, joille laitos laskee vastuun arvonoikaisuriskin omien varojen vaatimukset tässä artiklassa säädettyä menetelmää käyttäen;

RW_c = vastapuoleen c sovellettava riskipaino; vastapuolelle c osoitetaan yksi riskipainoista toimialan ja luottoluokan yhdistelmän perusteella, ja se määritetään taulukon 1 mukaisesti.

Jos tietylle vastapuolelle ei ole annettu ulkoisia luokituksia, laitokset voivat toimivaltaisten viranomaisten suostumuksella määrittää mitä ulkoista luokitusta sisäinen luottoluokitus vastaa ja asettaa riskipainon, joka vastaa joko luottoluokkaa 1–3 tai luottoluokkaa 4–6; muussa tapauksessa sovelletaan luokittelemattomiin vastuisiin sovellettavia riskipainoja.

M_{NS}^c = efektiivinen maturiteetti vastapuolen c nettoutusryhmälle NS;

M_{NS}^c lasketaan 162 artiklan mukaisesti; kyseisessä laskelmassa maturiteettia M_{NS}^c ei kuitenkaan rajata viiteen vuoteen, vaan nettoutusryhmän pisimpään sopimuksenmukaiseen jäljellä olevaan maturiteettiin;

▼M17

EAD_{NS}^{c} = vastapuolen c nettoutusryhmän NS vastapuoliriskin vastuuarvo, mukaan lukien vakuuksien vaikutus II osaston 6 luvun 3–6 jaksossa esitettyjen menetelmien mukaisesti siltä osin kuin ne soveltuvat 92 artiklan 4 kohdan a ja g alakohdassa tarkoitettujen vastapuoliriskiä koskevien omien varojen vaatimusten laskentaan;

DF_{NS}^{c} = valvojan määrittämä diskonttaustekijä vastapuolen c nettoutusryhmälle NS.

Jos laitos käyttää II osaston 6 luvun 6 jaksossa esitettyjä menetelmiä, valvojan määrittämä diskonttaustekijä on 1; kaikissa muissa tapauksissa valvojan määrittämä diskonttaustekijä lasketaan seuraavasti:

$$\frac{1 - e^{-0,05 \cdot M_{NS}^{c}}}{0,05 \cdot M_{NS}^{c}}$$

r_{hc} = valvojan määrittämä korrelaatiokerroin vastapuolen c luottomarginaaliriskin ja vastapuolen c hyväksyttäväksi suojaukseksi h katsottavan yhden kohteen välineen luottomarginaaliriskin välillä taulukon 2 mukaisesti määritettynä;

M_{h}^{SN} = hyväksyttäväksi suojaukseksi katsottavan yhden kohteen välineen jäljellä oleva maturiteetti;

B_{h}^{SN} = hyväksyttäväksi suojaukseksi katsottavan yhden kohteen välineen nimellisarvo;

DF_{h}^{SN} = hyväksyttäväksi suojaukseksi katsottavan yhden kohteen välineen valvojan määrittämä diskonttaustekijä, joka lasketaan seuraavasti:

$$\frac{1 - e^{-0,05 \cdot M_{h}^{SN}}}{0,05 \cdot M_{h}^{SN}}$$

RW_{h}^{SN} = hyväksyttäväksi suojaukseksi katsottavan yhden kohteen välineen valvojan määrittämä riskipaino; kyseisten riskipainojen on perustuttava suojausinstrumentin referenssiluottomarginaalin toimialan ja luottoluokan yhdistelmään, ja se määritetään taulukon 1 mukaisesti;

M_{i}^{ind} = hyväksyttäväksi suojaukseksi katsottavan saman indeksi-instrumentin yhden tai useamman position jäljellä oleva maturiteetti; jos samassa indeksi-instrumentissa on useampi kuin yksi positio, M_{i}^{ind} on kaikkien kyseisten positioiden nimellispainotettu maturiteetti;

B_{i}^{ind} = hyväksyttäväksi suojaukseksi katsottavan saman indeksi-instrumentin yhden tai useamman position täysi nimellisarvo;

DF_{i}^{ind} = hyväksyttäväksi suojaukseksi katsottavan saman indeksi-instrumentin yhden tai useamman position valvojan määrittämä diskonttaustekijä, joka lasketaan seuraavasti:

▼M17

$$\frac{1 - e^{-0,05 \cdot M_i^{ind}}}{0,05 \cdot M_i^{ind}}$$

RW_i^{ind} = hyväksyttäväksi suojaukseksi katsottavan indeksi-instrumentin valvojan määrittämä riskipaino. RW_i^{ind} perustuu kaikkien indeksin osatekijöiden toimialojen ja luottoluokan yhdistelmään ja lasketaan seuraavasti:

a) jos kaikki indeksin osatekijät kuuluvat samaan toimialaan ja niillä on sama taulukon 1 mukaisesti määritetty luottoluokka, RW_i^{ind} saadaan kertomalla kyseisen toimialan ja luottoluokan taulukon 1 mukainen sovellettava riskipaino 0,7:llä;

b) jos kaikki indeksin osatekijät eivät kuulu samaan toimialaan tai niillä ei ole samaa luottoluokkaa, RW_i^{ind} saadaan kertomalla taulukon 1 perusteella määritetty indeksin kaikkien osatekijöiden riskipainojen painotettu keskiarvo 0,7:llä;

Taulukko 1

Vastapuolen toimiala	Luottoluokka	
	Luottoluokat 1–3	Luottoluokat 4–6 ja luokittelemattomat
Keskushallinto, mukaan lukien keskuspankit, sekä 117 artiklan 2 kohdassa tai 118 artiklassa tarkoitetut kansainväliset kehityspankit ja kansainväliset organisaatiot	0,5 %	2,0 %
Aluehallinto tai paikallisviranomainen sekä julkisyhteisöt ja julkisoikeudelliset laitokset	1,0 %	4,0 %
Finanssialan yhteisöt, mukaan lukien luottolaitokset, jotka ovat keskus- tai aluehallinnon taikka paikallisviranomaisen rekisteröimiä tai perustamia, ja edistämislainojen antajat	5,0 %	12,0 %
Raaka-aineet, energia, teollisuustuotteet, maatalous, tuotantoteollisuus, kaivostoiminta ja louhinta	3,0 %	7,0 %
Kulutustavarat ja -palvelut, kuljetus ja varastointi, hallinto- ja tukipalvelutoiminta	3,0 %	8,5 %
Teknologia, televiestintä	2,0 %	5,5 %
Terveydenhuolto, yleishyödylliset palvelut, ammatillinen ja tekninen toiminta	1,5 %	5,0 %
Muu toimiala	5,0 %	12,0 %

Taulukko 2

Korrelaatiot vastapuolen luottomarginaalin ja yhden kohteen suojauksen välillä	
Vastapuolen i yhden kohteen suojaus h	r_{hc}:n arvo
386 artiklan 3 kohdan a alakohdan i alakohdassa tarkoitetut vastapuolet	100 %
386 artiklan 3 kohdan a alakohdan ii alakohdassa tarkoitetut vastapuolet	80 %
386 artiklan 3 kohdan a alakohdan iii alakohdassa tarkoitetut vastapuolet	50 %

▼M17

3. Laitoksen, joka täyttää 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetun edellytyksen, on laskettava vastuun arvonoikaisuriskin omien varojen vaatimukset seuraavasti:

$$BACVA^{csr-unhedged} = DS_{CVA} \cdot \sqrt{\left(\rho \cdot \sum_c SCVA_c\right)^2 + (1-\rho^2) \cdot \sum_c SCVA_c^2}$$

jossa kaavan termit ovat samat kuin 2 kohdassa.

385 artikla

Yksinkertaistettu menetelmä

1. Laitos, joka täyttää kaikki 273 a artiklan 2 kohdassa säädetyt edellytykset tai joka on saanut 273 a artiklan 4 kohdan mukaisesti toimivaltaiselta viranomaiseltaan luvan soveltaa 282 artiklassa säädettyä menetelmää, voi laskea vastuun arvonoikaisuriskin omien varojen vaatimukset jakamalla 92 artiklan 4 kohdan a ja g alakohdassa tarkoitetut vastaavat kaupankäyntivaraston ja sen ulkopuolisten positioiden vastapuoliriskin riskipainotetut vastuuerät 12,5:llä.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuun laskentaan sovelletaan seuraavia edellytyksiä:

a) laskenta tehdään vain niiden liiketoimien osalta, joihin sovelletaan 382 artiklassa säädettyjä vastuun arvonoikaisuriskin omien varojen vaatimuksia;

b) laskentaan ei sisällytetä luottojohdannaisia, jotka katsotaan sisäisiksi suojauksiksi vastapuoliriskejä vastaan.

3. Laitoksen, joka ei enää täytä yhtä tai useampaa tapauksen mukaan 273 a artiklan 2 tai 4 kohdassa säädettyä edellytystä, on täytettävä 273 b artiklassa säädetyt vaatimukset.

386 artikla

Hyväksyttävät suojaukset

1. Suojausinstrumenteissa olevat positiot katsotaan ”hyväksyttäviksi suojauksiksi” laskettaessa vastuun arvonoikaisuriskin omien varojen vaatimuksia 383 ja 384 artiklan mukaisesti, jos kyseiset positiot täyttävät kaikki seuraavat edellytykset:

a) niitä käytetään vastuun arvonoikaisuriskin vähentämiseen ja niitä hallinnoidaan tällaisina suojauksina;

b) ne voidaan ottaa kolmansien osapuolten kanssa tai laitoksen kaupankäyntivarastoon sisäisenä suojauksena, jolloin niiden on noudatettava 106 artiklan 7 kohtaa;

c) ainoastaan tämän artiklan 2 ja 3 kohdassa tarkoitetut suojausinstrumenteissa olevat positiot voidaan katsoa hyväksyttäviksi suojauksiksi laskettaessa vastuun arvonoikaisuriskin omien varojen vaatimuksia 383 ja 384 artiklan mukaisesti.

▼M17

Suojausinstrumenteissa olevat positiot katsotaan hyväksyttäviksi suojauksiksi laskettaessa vastuun arvonoikaisuriskin omien varojen vaatimuksia 383 artiklan mukaisesti, jos tällaiset suojausinstrumentit tämän kohdan a–c alakohdassa säädettyjen edellytysten täyttämisen lisäksi muodostavat yhden ainoan position hyväksyttävässä suojauksessa eikä niitä voida jakaa useampaan kuin yhteen positioon useammassa kuin yhdessä hyväksyttävässä suojauksessa.

2. Vastuun arvonoikaisuriskin omien varojen vaatimusten laskennassa 383 artiklan mukaisesti ainoastaan seuraavissa suojausinstrumenteissa olevia positioita pidetään hyväksyttävinä suojauksina:

a) vastapuolen luottomarginaalin vaihteluilta suojaavat instrumentit, lukuun ottamatta 325 artiklan 5 kohdassa tarkoitettuja instrumentteja;

b) vastuun arvonoikaisuriskin vastuita koskevan osan vaihteluilta suojaavat instrumentit, lukuun ottamatta 325 artiklan 5 kohdassa tarkoitettuja instrumentteja.

3. Vastuun arvonoikaisuriskin omien varojen vaatimusten laskemiseksi 384 artiklan mukaisesti ainoastaan seuraavissa suojausinstrumenteissa olevia positioita pidetään hyväksyttävinä suojauksina:

a) yhteen riskikohteeseen perustuvat luottoriskinvaihtosopimukset ja yhteen riskikohteeseen perustuvat ehdolliset luottoriskinvaihtosopimukset, joissa viitataan

   i) suoraan vastapuoleen;

   ii) yhteisöön, jolla on oikeudellinen yhteys vastapuoleen, eli tapauksiin, joissa referenssinimi ja vastapuoli ovat joko emoyritys ja sen tytäryritys tai kaksi yhteisen emoyrityksen tytäryritystä;

   iii) yhteisöön, joka on samalla toimialalla ja alueella kuin vastapuoli;

b) indeksiin perustuvat luottoriskinvaihtosopimukset.

4. Kolmansien osapuolten kanssa otettuihin positioihin suojausinstrumenteissa, jotka katsotaan 1, 2 ja 3 kohdan mukaisiksi hyväksyttäviksi suojauksiksi ja sisällytetään vastuun arvonoikaisuriskin omien varojen vaatimusten laskentaan, ei sovelleta IV osastossa säädettyjä markkinariskiä koskevia omien varojen vaatimuksia.

5. Positioihin suojausinstrumenteissa, joita ei katsota tämän artiklan mukaisesti hyväksyttäviksi suojauksiksi, sovelletaan IV osastossa säädettyjä markkinariskiä koskevia omien varojen vaatimuksia.

▼B

NELJÄS OSA

SUURET ASIAKASRISKIT

387 artikla

Kohde

Laitosten on seurattava ja hallittava suuria asiakasriskejään tämän osan mukaisesti.

▼M9

_____

▼B

389 artikla

Määritelmä

Tätä osaa sovellettaessa 'vastuulla' tarkoitetaan kolmannen osan II osaston 2 luvussa tarkoitettuja mitä tahansa varoja tai taseen ulkopuolisia eriä, soveltamatta riskipainoja tai luottoriskiarvokertoimia.

▼M8

390 artikla

Vastuuarvon laskenta

1. Asiakaskokonaisuuteen liittyvien vastuiden yhteismäärä määritetään laskemalla yhteen yksittäisiin kyseiseen asiakaskokonaisuuteen kuuluviin asiakkaisiin liittyvät vastuut.

2. Asiakaskohtaiset kokonaisvastuut saadaan laskemalla yhteen vastuut, jotka kuuluvat kaupankäyntivarastoon ja vastuut, jotka eivät kuulu kaupankäyntivarastoon.

3. Kaupankäyntivarastoon kuuluvien vastuiden osalta laitokset voivat

a) kuitata pitkät ja lyhyet positionsa asiakkaan liikkeeseen laskemissa samoissa rahoitusvälineissä, jolloin nettopositio kussakin eri välineessä lasketaan kolmannen osan IV osaston 2 luvussa vahvistettujen menetelmien mukaisesti;

b) kuitata pitkät ja lyhyet positionsa asiakkaan liikkeeseen laskemissa eri rahoitusvälineissä, kuitenkin ainoastaan, jos lyhyen position kohde-etuutena toimiva rahoitusväline on etuoikeusasemaltaan huonompi kuin pitkän position kohde-etuutena toimiva rahoitusväline tai jos kohde-etuutena toimivat rahoitusvälineet ovat etuoikeusasemaltaan samat.

Sovellettaessa a ja b alakohtaa rahoitusvälineitä voidaan osoittaa alaluokkiin etuoikeusaseman perusteella, jotta voidaan määrittää positioiden suhteellinen etuoikeusasema.

4. Laitosten on laskettava liitteessä II luetelluista johdannaissopimuksista ja sellaisista luottojohdannaissopimuksista johtuvat vastuuarvot, jotka tehdään suoraan asiakkaan kanssa, noudattaen tapauksen mukaan jotakin niistä menettelyistä, joista säädetään kolmannen osan II osaston 6 luvun 3, 4 ja 5 jaksossa. Edellä 378, 379 ja 380 artiklassa tarkoitetuista liiketoimista johtuvat vastuut lasketaan kyseisissä artikloissa vahvistetulla tavalla.

Laskettaessa ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen sopimusten vastuiden arvoa silloin, kun kyseiset sopimukset kuuluvat kaupankäyntivarastoon, laitosten on noudatettava myös 299 artiklassa säädettyjä periaatteita.

▼M8

Poiketen siitä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, laitokset, joilla on lupa käyttää kolmannen osan II osaston 4 luvun 4 jaksossa ja kolmannen osan II osaston 6 luvun 6 jaksossa tarkoitettuja menetelmiä, voivat käyttää kyseisiä menetelmiä laskeakseen arvopapereilla toteutettavien rahoitustoimien vastuuarvon.

5. Laitosten on lisättävä asiakkaaseen liittyvään kokonaisvastuuseen vastuut, jotka johtuvat liitteessä II luetelluista johdannaissopimuksista sekä luottojohdannaissopimuksista, jos sopimusta ei ole tehty suoraan kyseisen asiakkaan kanssa mutta kyseinen asiakas on laskenut liikkeeseen kohde-etuutena olevan vieraan tai oman pääoman ehtoisen rahoitusvälineen.

6. Vastuisiin ei saa sisältyä mitään seuraavista:

a) kun on kyse valuuttakauppaan liittyvistä transaktioista, vastuut, jotka muodostuvat tavanomaisen toimituksen aikana kahden työpäivän kuluessa maksusta;

b) kun on kyse arvopapereiden ostoa tai myyntiä koskevista transaktioista, vastuut, jotka muodostuvat tavanomaisen toimituksen aikana viiden työpäivän kuluessa maksusta tai arvopapereiden luovuttamisesta, jos tämä on aikaisemmin;

c) kun on kyse asiakkaille tarjotuista maksujen välityspalveluista, mukaan lukien maksupalvelujen toteuttaminen, määritys ja toimitus kaikissa valuutoissa tai kirjeenvaihtajapankkitoiminnot, tai rahoitusvälineiden määritys-, toimitus- ja säilytyspalveluista, rahoituksen viivästyneestä vastaanotosta ja muista asiakkaan toiminnasta aiheutuneista vastuista, jotka eivät kestä seuraavaa pankkipäivää pidempään;

d) kun on kyse maksujen välityspalveluista, mukaan lukien maksupalvelujen toteuttaminen, määritys ja toimitus kaikissa valuutoissa ja kirjeenvaihtajapankkitoiminnot, päivänsisäiset vastuut laitoksille, jotka tuottavat näitä palveluja;

e) vastuut, jotka vähennetään ydinpääoman (CET1) eristä tai ensisijaisen lisäpääoman (AT1) eristä 36 ja 56 artiklan mukaisesti, tai mikä tahansa muu vähennys kyseisistä eristä, joka vähentää vakavaraisuussuhdelukua.

7. Kun kyseessä ovat asiakkaat, joihin liittyen laitoksella on transaktioiden kautta 112 artiklan m ja o alakohdassa tarkoitettuja vastuita tai vastuita sellaisten muiden transaktioiden kautta, joissa vastuu johtuu kohde-etuutena olevasta omaisuuserästä, laitoksen on asiakkaaseen tai asiakaskokonaisuuteen liittyvän kokonaisvastuun määrittämiseksi arvioitava kohde-etuuteen liittyviä vastuitaan ottaen huomioon transaktion rakenteen taloudellisen sisällön ja transaktion rakenteeseen itseensä kuuluvat riskit sen määrittämiseksi, muodostaako kyseinen rakenne lisäriskin.

8. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään

a) edellytykset ja menetelmät, joita käytetään määritettäessä asiakkaaseen tai asiakaskokonaisuuteen liittyvä kokonaisvastuu 7 kohdassa tarkoitettujen vastuutyyppien osalta;

▼M8

b) edellytykset, joiden täyttyessä 7 kohdassa tarkoitettu transaktioiden rakenne ei muodosta lisäriskiä.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2014.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

9. Edellä 5 kohdan soveltamiseksi EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään, miten määritellään vastuut, jotka johtuvat liitteessä II luetelluista johdannaissopimuksista ja sellaisista luottojohdannaissopimuksista, joita ei tehdä suoraan asiakkaan kanssa mutta jotka ovat kyseisen asiakkaan liikkeeseenlaskeman vieraan tai oman pääoman ehtoisen rahoitusvälineen kohde-etuuksia, tarkoituksena sisällyttää ne asiakkaaseen liittyviin vastuisiin.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 28 päivänä maaliskuuta 2020.

Siirretään komissiolle valta täydentää tätä asetusta hyväksymällä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

▼B

391 artikla

Laitoksen määritelmä suurten asiakasriskien yhteydessä

Laskettaessa vastuiden arvoa tämän osan soveltamiseksi 'laitoksella' tarkoitetaan myös jokaista yksityistä tai julkista yritystä, mukaan lukien sen sivuliikkeet, joka, jos se olisi sijoittautunut unioniin, olisi 'laitoksen' tai 'sijoituspalveluyrityksen' määritelmän mukainen ja joka on saanut toimiluvan kolmannessa maassa, jonka soveltamat vakavaraisuuden valvonta- ja sääntelyvaatimukset vastaavat vähintään unionin soveltamia vaatimuksia.

▼M8

Sovellettaessa ensimmäistä kohtaa komissio voi hyväksyä täytäntöönpanosäädöksinä ja 464 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun tarkastelumenettelyn mukaisesti päätöksiä siitä, soveltaako kolmas maa vakavaraisuuden valvonta- ja sääntelyvaatimuksia, jotka vastaavat vähintään unionissa sovellettavia vaatimuksia.

392 artikla

Suuren asiakasriskin määritelmä

Yhden asiakkaan tai asiakaskokonaisuuden vastuuta laitokselle pidetään suurena asiakasriskinä, kun vastuun arvo on vähintään 10 prosenttia laitoksen ensisijaisesta pääomasta (T1).

▼B

393 artikla

Valmiudet tunnistaa ja hallita suuria asiakasriskejä

Laitoksella on oltava järkevät hallinnolliset ja kirjanpitomenetelmät ja riittävät sisäiset valvontamenetelmät kaikkien suurten asiakasriskien ja niiden muutosten tunnistamiseksi, hallitsemiseksi, seuraamiseksi, ilmoittamiseksi ja kirjaamiseksi tämän asetuksen mukaisesti.

▼M8

394 artikla

Raportointivaatimukset

1. Laitosten on ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisilleen kustakin pitämästään suuresta asiakasriskistä, mukaan lukien 395 artiklan 1 kohdan soveltamisesta vapautetut suuret asiakasriskit, seuraavat tiedot:

a) sellaisen asiakkaan tai asiakaskokonaisuuden tunnistetiedot, jonka osalta laitoksella on suuri asiakasriski;

b) mahdollisuuksien mukaan vastuuarvo ennen kuin on otettu huomioon luottoriskin vähentämisen vaikutus;

c) vastikkeellisen tai takauksen luonteisen luottosuojan tyyppi, jos sellaista on käytetty;

d) mahdollisuuksien mukaan vastuuarvo sen jälkeen, kun on otettu huomioon 395 artiklan 1 kohdan soveltamiseksi laskettu luottoriskin vähentämisen vaikutus.

Laitokset, joihin sovelletaan kolmannen osan II osaston 3 lukua, on ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisilleen 20 suurinta asiakasriskiään konsolidoinnin perusteella, lukuun ottamatta vastuita, jotka on vapautettu 395 artiklan 1 kohdan soveltamisesta.

Laitosten on myös ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisilleen konsolidoinnin perusteella vastuut, joiden arvo on vähintään 300 miljoonaa euroa mutta alle 10 prosenttia laitoksen ensisijaisesta pääomasta (T1).

2. ►M17 Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tietojen lisäksi laitosten on ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisilleen tiedot 10 suurimmasta asiakasriskistään konsolidoinnin perusteella laitosten osalta sekä 10 suurimmasta asiakasriskistään konsolidoinnin perusteella varjopankkiyhteisöjen osalta, mukaan lukien 395 artiklan 1 kohdan soveltamisesta vapautetut suuret asiakasriskit, seuraavasti: ◄

a) sellaisen asiakkaan tai asiakaskokonaisuuden tunnistetiedot, jonka osalta laitoksella on suuri asiakasriski;

b) mahdollisuuksien mukaan vastuuarvo ennen kuin on otettu huomioon luottoriskin vähentämisen vaikutus;

c) vastikkeellisen tai takauksen luonteisen luottosuojan tyyppi, jos sellaista on käytetty;

▼M8

d) mahdollisuuksien mukaan vastuuarvo sen jälkeen, kun huomioon on otettu 395 artiklan 1 kohdan soveltamiseksi laskettu luottoriskin vähentäminen.

▼M17

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen tietojen lisäksi laitosten on ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisilleen varjopankkiyhteisöihin liittyvien vastuidensa yhteismäärät.

▼M8

3. Laitosten on ilmoitettava 1 ja 2 kohdassa tarkoitetut tiedot toimivaltaisille viranomaisilleen vähintään puolivuosittain.

4. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään 2 kohdassa tarkoitettujen varjopankkiyhteisöjen määrittelyperusteet.

Laatiessaan kyseisiä teknisten sääntelystandardien luonnoksia EPV ottaa huomioon kansainvälisen kehityksen ja kansainvälisellä tasolla sovitut standardit varjopankkitoiminnasta sekä arvioi,

a) voiko laitoksen ylläpitämä suhde yksittäiseen yhteisöön tai yhteisöryhmään aiheuttaa riskejä laitoksen vakavaraisuudelle tai likviditeettiasemalle;

b) olisiko yhteisöt, joihin sovelletaan vakavaraisuus- tai maksuvalmiusvaatimuksia, jotka ovat samankaltaisia kuin ne, joista on säädetty tässä asetuksessa ja direktiivissä 2013/36/EU, jätettävä kokonaan tai osittain 2 kohdassa tarkoitettuja varjopankkiyhteisöjä koskevan raportointivelvoitteen ulkopuolelle.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 28 päivänä kesäkuuta 2020.

Siirretään komissiolle valta täydentää tätä asetusta hyväksymällä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

▼B

395 artikla

Suurten asiakasriskien rajoittaminen

▼M9

▼C5

1. Sen jälkeen kun huomioon on otettu 399–403 artiklan mukainen luottoriskin vähentäminen, laitoksen vastuu, joka liittyy johonkin asiakkaaseen tai asiakaskokonaisuuteen, ei saa ylittää arvoltaan 25:tä prosenttia laitoksen ensisijaisesta pääomasta. Jos asiakas on laitos tai sijoituspalveluyritys tai jos asiakaskokonaisuuteen kuuluu yksi tai useampi laitos tai sijoituspalveluyritys, tämä arvo ei saa ylittää 25:tä prosenttia

▼C5

laitoksen ensisijaisesta pääomasta tai 150 miljoonaa euroa sen mukaan, kumpi näistä määristä on suurempi, edellyttäen että kaikkiin asiakaskokonaisuuden asiakkaisiin, jotka eivät ole laitoksia tai sijoituspalveluyrityksiä, liittyvien vastuuarvojen summa – sen jälkeen kun huomioon on otettu 399–403 artiklan mukainen luottoriskin vähentäminen – on enintään 25 prosenttia laitoksen ensisijaisesta pääomasta.

▼M8

Jos 150 miljoonan euron määrä on enemmän kuin 25 prosenttia laitoksen ensisijaisesta pääomasta (T1), vastuuarvo – sen jälkeen, kun on otettu huomioon tämän asetuksen 399–403 artiklan mukainen luottoriskin vähentäminen – ei saa ylittää kohtuullista ylärajaa laitoksen ensisijaiseen pääomaan (T1) nähden. Laitoksen on määriteltävä tämä yläraja direktiivin 2013/36/EU 81 artiklassa tarkoitettujen toimintalinjojen ja menettelyjen mukaisesti keskittymäriskin hallitsemiseksi ja valvomiseksi. Kyseinen yläraja saa olla korkeintaan 100 prosenttia laitoksen ensisijaisesta pääomasta (T1).

Toimivaltaiset viranomaiset voivat asettaa rajan, joka alittaa 150 miljoonaa euroa, ja niiden on ilmoitettava tästä EPV:lle ja komissiolle.

Poiketen siitä, mitä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetään, G-SII-laitokseksi määritetyn laitoksen vastuu, joka liittyy toiseen laitokseen, joka on määritetty G-SII-laitokseksi tai EU:n ulkopuoliseksi G-SII-laitokseksi, ei saa – sen jälkeen, kun on otettu huomioon 399–403 artiklan mukainen luottoriskin vähentäminen – ylittää arvoltaan 15:tä prosenttia laitoksen ensisijaisesta pääomasta (T1). G-SII-laitoksen on noudatettava tällaista rajaa viimeistään 12 kuukauden kuluttua päivästä, jona se on määritetty G-SII-laitokseksi. Jos G-SII-laitoksella on vastuu, joka liittyy sellaiseen toiseen laitokseen tai ryhmään, joka määritetään G-SII-laitokseksi tai EU:n ulkopuoliseksi G-SII-laitokseksi, sen on noudatettava tällaista rajaa viimeistään 12 kuukauden kuluttua päivästä, jona kyseinen toinen laitos tai ryhmä määritettiin G-SII-laitokseksi tai EU:n ulkopuoliseksi G-SII-laitokseksi.

▼B

2. EPV laatii 31 päivään joulukuuta 2014 mennessä asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan mukaisesti ja ottaen huomioon 399–403 artiklan mukaisen luottoriskin vähentämisen sekä unionin ja kansainvälisen tason varjopankkialan ja suurten asiakasriskien alan kehityssuuntaukset ohjeet, joissa asetetaan asiaankuuluvat ylärajat tällaisille vastuille tai tiukemmat yksittäiset rajat pankkitoimintaa säännellyn kehyksen ulkopuolella harjoittaviin varjopankkiyhteisöihin liittyville vastuille.

Kyseisiä ohjeita laatiessaan EPV tarkastelee sitä, olisiko lisärajoitusten käyttöönotolla olennaisen haitallinen vaikutus unioniin sijoittautuneiden laitosten riskiprofiiliin, reaalitalouden saatavilla olevan luoton tarjoamiseen tai finanssimarkkinoiden vakauteen ja moitteettomaan toimintaan.

Komissio arvioi 31 päivään joulukuuta 2015 mennessä pankkitoimintaa säännellyn kehyksen ulkopuolella harjoittaviin varjopankkiyhteisöihin liittyville vastuille asetettujen rajojen käyttöönoton tarkoituksenmukaisuutta ja vaikutusta, ottaen huomioon varjopankkialan ja suurten asiakasriskien alan unionin ja kansainväliset kehityssuuntaukset sekä 399–403 artiklan mukaisen luottoriskin vähentämisen. Komissio toimittaa kertomuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle ja liittää siihen tarvittaessa lainsäädäntöehdotuksen pankkitoimintaa säännellyn kehyksen ulkopuolella harjoittaviin varjopankkiyhteisöihin liittyville vastuille asetettavista rajoista.

▼M17

2 a. EPV antaa viimeistään 10 päivänä tammikuuta 2027 EAMV:tä kuultuaan asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan mukaisesti ohjeita, joilla päivitetään tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitetut ohjeet.

Kyseisiä ohjeita päivittäessään EPV ottaa asianmukaisesti huomioon muun muassa varjopankkiyhteisöjen panoksen pääomamarkkinaunioniin sekä mahdolliset kielteiset vaikutukset, joita kyseisten ohjeiden mahdollisilla muutoksilla, mukaan lukien lisärajoitukset, voisi olla laitosten liiketoimintamalliin ja riskiprofiiliin sekä finanssimarkkinoiden vakauteen ja moitteettomaan toimintaan.

Lisäksi EPV antaa viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2027 EAMV:tä kuultuaan komissiolle kertomuksen varjopankkiyhteisöjen panoksesta pääomamarkkinaunioniin ja laitosten tällaisiin yhteisöihin liittyvistä vastuista, mukaan lukien kyseisille vastuille asetettavien ylärajojen tai tiukempien yksittäisten rajojen asianmukaisuus, ottaen asianmukaisesti huomioon tällaisten yhteisöjen sääntelykehyksen ja liiketoimintamallit.

Komissio toimittaa tarvittaessa viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2028 kyseisen kertomuksen perusteella Euroopan parlamentille ja neuvostolle lainsäädäntöehdotuksen varjopankkiyhteisöjen vastuurajoista.

▼B

3. Laitoksen on koko ajan noudatettava sovellettavaa 1 kohdassa säädettyä ylärajaa, jollei 396 artiklasta muuta johdu.

4. Varoja, jotka ovat kolmansien maiden virallisesti hyväksyttyihin sijoituspalveluyrityksiin kohdistuvia saamisia tai muita niihin liittyviä vastuita, käsitellään noudattaen 1 kohdassa säädettyä menettelyä.

▼M8

5. Tässä artiklassa säädetyt rajat voidaan ylittää laitoksen kaupankäyntivarastoon kuuluvien vastuiden osalta edellyttäen, että kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) kaupankäyntivaraston ulkopuoliset vastuut kyseisen asiakkaan tai asiakaskokonaisuuden osalta eivät ylitä 1 kohdassa säädettyä rajaa, joka on laskettu ensisijaiseen pääomaan (T1) suhteuttamalla, jolloin ylitys syntyy täysin kaupankäyntivarastosta;

b) laitos täyttää tämän artiklan 397 ja 398 artiklan mukaisesti lasketun omien varojen lisävaatimuksen 1 kohdassa säädetyn rajan ylittävältä vastuun osalta;

c) jos b alakohdassa tarkoitettu ylitys kestää enintään 10 päivää, kaupankäyntivarastosta johtuva kyseiseen asiakkaaseen tai asiakaskokonaisuuteen liittyvä vastuu ei ylitä 500:aa prosenttia laitoksen ensisijaisesta pääomasta (T1);

d) ylitykset, jotka ovat kestäneet pidempään kuin 10 päivää, eivät yhteenlaskettuna ylitä 600:aa prosenttia laitoksen ensisijaisesta pääomasta (T1).

▼M8

Aina, kun yläraja ylittyy, laitoksen on ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille viipymättä ylityksen määrä ja kyseisen asiakkaan sekä tapauksen mukaan kyseisen asiakaskokonaisuuden nimi.

▼B

6. Tätä kohtaa sovellettaessa rakennetoimenpiteillä tarkoitetaan sellaisia toimenpiteitä, jotka ovat jonkin jäsenvaltion hyväksymiä ja asianomaisen jäsenvaltion asiaankuuluvien toimivaltaisten viranomaisten toteuttamia siihen saakka, kunnes kyseiset toimenpiteet nimenomaisesti yhdenmukaistava lainsäädäntöehdotus tulee voimaan, ja joilla asianomaisessa jäsenvaltiossa toimiluvan saaneet luottolaitokset velvoitetaan tallettajien suojelemiseksi ja rahoitusvakauden säilyttämiseksi vähentämään vastuitaan, jotka liittyvät niiden toiminnoista riippuvaisiin erilaisiin oikeushenkilöihin riippumatta siitä, missä kyseiset toiminnot sijaitsevat.

Sen estämättä, mitä tämän artiklan 1 kohdassa ja 400 artiklan 1 kohdan f alakohdassa säädetään, jos jäsenvaltio hyväksyy kansallisia lakeja, jotka edellyttävät pankkiryhmittymän sisäisten rakennetoimenpiteiden toteuttamista, toimivaltaiset viranomaiset voivat vaatia pankkiryhmittymään kuuluvia laitoksia, joilla on talletusten vakuusjärjestelmistä 30 päivänä toukokuuta 1994 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 94/19/EY ([1]) mukaisesti talletussuojajärjestelmän tai kolmannen maan vastaavan talletussuojajärjestelmän ►C1 soveltamisalaan kuuluvia talletuksia, soveltamaan suurten asiakasriskien rajaa, joka on alle 25 prosenttia mutta joka on vähintään 15 prosenttia 28 päivän kesäkuuta 2013 ja 30 päivän kesäkuuta 2015 välisenä aikana ja ◄ vähintään 10 prosenttia 1 päivästä heinäkuuta 2015 alkaen. Tämä tapahtuu ryhmänsisäisiä vastuita koskevan 11 artiklan 5 kohdan mukaisesti alakonsolidointiryhmän tasolla, kun kyseiset vastuut muodostuvat vastuista, jotka liittyvät yhteisöön, joka ei kuulu samaan alaryhmään rakennetoimenpiteiden osalta.

Tätä kohtaa sovellettaessa seuraavien vaatimusten on täytyttävä:

a) kaikkia yhteisöjä, jotka kuuluvat samaan alaryhmään rakennetoimenpiteiden osalta, pidetään yhtenä asiakkaana tai asiakaskokonaisuutena;

b) toimivaltaiset viranomaiset soveltavat yhtenäistä rajaa ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuihin vastuisiin.

Tämän menetelmän soveltaminen ei saa rajoittaa tehokasta valvontaa konsolidoidulla tasolla eikä aiheuttaa suhteettomia kielteisiä vaikutuksia muiden jäsenvaltioiden tai koko unionin rahoitusjärjestelmään kokonaisuudessaan tai osaan siitä eikä muodostaa tai luoda estettä sisämarkkinoiden toiminnalle.

7. Ennen 6 kohdassa tarkoitettujen suuriin asiakasriskeihin liittyvien erityisten rakennetoimenpiteiden hyväksymistä toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava asiasta neuvostolle, komissiolle, asiaankuuluville toimivaltaisille viranomaisille ja EPV:lle vähintään kaksi kuukautta ennen rakennetoimenpiteiden hyväksymistä koskevan päätöksen julkaisemista ja toimitettava asiaankuuluvaa määrällistä tai laadullista näyttöä kaikista seuraavista:

([1]) EYVL L 135, 31.5.1994, s. 5.

▼B

a) toimet, joihin rakennetoimenpiteitä sovelletaan;

b) selvitys siitä, miksi kyseisiä ehdotettuja toimenpiteitä pidetään soveltuvina, tehokkaina ja oikeasuhteisina tallettajien suojelemiseksi;

c) arvio toimenpiteiden todennäköisistä positiivisista tai negatiivisista vaikutuksista sisämarkkinoihin jäsenvaltioiden saatavilla olevien tietojen pohjalta.

8. Siirretään komissiolle valta hyväksyä 464 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen täytäntöönpanosäädökset, joilla hyväksytään tai hylätään ehdotetut 7 kohdassa tarkoitetut kansalliset toimenpiteet.

Kuukauden kuluessa 7 kohdassa tarkoitetun ilmoituksen vastaanottamisesta EPV antaa neuvostolle, komissiolle ja asianomaiselle jäsenvaltiolle lausuntonsa kyseisessä kohdassa mainituista seikoista. Asianomaiset toimivaltaiset viranomaiset voivat myös antaa neuvostolle, komissiolle ja asianomaiselle jäsenvaltiolle lausuntonsa kyseisessä kohdassa mainituista seikoista.

Ottaen toisessa alakohdassa tarkoitetut lausunnot tarkoin huomioon ja jos on olemassa luotettavaa ja vahvaa näyttöä siitä, että toimenpiteillä olisi sisämarkkinoihin kielteisiä vaikutuksia, jotka olisivat suuremmat kuin rahoitusvakauden kannalta myönteiset vaikutukset, komissio hylkää ehdotetut kansalliset toimenpiteet kahden kuukauden kuluessa ilmoituksen vastaanottamisesta. Muussa tapauksessa komissio hyväksyy aluksi kahden vuoden ajaksi ehdotetut kansalliset toimenpiteet, joita voidaan tarvittaessa muuttaa.

Komissio hylkää ehdotetut kansalliset toimenpiteet vain, jos se katsoo, että ne aiheuttavat suhteettomia kielteisiä vaikutuksia muiden jäsenvaltioiden tai koko unionin rahoitusjärjestelmään kokonaisuudessaan tai osaan siitä muodostaen tai luoden siten esteen sisämarkkinoiden toiminnalle tai Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen mukaiselle pääomien vapaalle liikkuvuudelle.

Komissio ottaa arvioinnissaan huomioon EPV:n lausunnon ja 7 kohdan mukaisesti esitetyn näytön.

Ennen toimenpiteiden voimassaolon päättymistä toimivaltaiset viranomaiset voivat ehdottaa uusia toimenpiteitä soveltamisen jatkamiseksi kahdella lisävuodella kerrallaan. Tällöin niiden on ilmoitettava siitä komissiolle, neuvostolle, asianomaisille toimivaltaisille viranomaisille ja EPV:lle. Uusien toimenpiteiden hyväksymiseen sovelletaan tässä artiklassa säädettyä menettelyä. Tämä artikla ei rajoita 458 artiklan soveltamista.

396 artikla

Suuria asiakasriskejä koskevien vaatimusten noudattaminen

1. Jos vastuut poikkeuksellisesti ylittävät 395 artiklan 1 kohdassa asetetun ylärajan, laitoksen on ilmoitettava vastuiden määrä viipymättä toimivaltaisille viranomaisille, jotka voivat perustelluissa tapauksissa myöntää laitokselle määräajan, jossa laitoksen on ryhdyttävä noudattamaan ylärajaa.

▼M8

Jos sovelletaan 395 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua 150 miljoonan euron määrää, toimivaltaiset viranomaiset voivat sallia, että laitoksen 100 prosentin yläraja ensisijaiseen pääomaan (T1) nähden ylittyy tapauskohtaisesti.

Jos toimivaltainen viranomainen tämän kohdan ensimmäisessä ja toisessa alakohdassa tarkoitetuissa poikkeuksellisissa tapauksissa sallii laitoksen ylittää 395 artiklan 1 kohdassa säädetyn rajan yli kolme kuukautta kestävällä ajanjaksolla, laitoksen on esitettävä toimivaltaista viranomaista tyydyttävällä tavalla suunnitelma siitä, miten kyseistä rajaa noudatetaan pian uudelleen, ja toteutettava kyseinen suunnitelma toimivaltaisen viranomaisen kanssa sovitussa määräajassa. Toimivaltaisten viranomaisten on seurattava suunnitelman toteuttamista ja tarvittaessa vaadittava, että rajaa noudatetaan nopeammin.

▼B

2. Kun laitoksen ei tarvitse 7 artiklan 1 kohdan nojalla noudattaa yksittäisenä yrityksenä tai alakonsolidointiryhmän tasolla tässä osassa määrättyjä velvoitteita tai kun 9 artiklan säännöksiä sovelletaan jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimivaan laitokseen, on toteutettava toimenpiteet riskien riittävän jakaantumisen varmentamiseksi ryhmässä.

▼M8

3. Edellä olevan 1 kohdan soveltamiseksi EPV antaa asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan mukaisesti ohjeita, joissa täsmennetään, miten toimivaltaiset viranomaiset voivat määrittää

a) tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetut poikkeukselliset tapaukset;

b) määräajan, jota pidetään asianmukaisena vaatimusten noudattamiseksi uudelleen;

c) toimenpiteet, jotka on toteutettava sen varmistamiseksi, että laitos noudattaa vaatimuksia pian uudelleen.

▼B

397 artikla

Omien varojen lisävaatimusten laskeminen kaupankäyntivarastoon sisältyviä suuria asiakasriskejä varten

1. Edellä olevan 395 artiklan 5 kohdan b alakohdassa tarkoitettu ylitys lasketaan valitsemalla kaupankäyntivarastoon sisältyvistä kyseiseen asiakkaaseen tai asiakaskokonaisuuteen liittyvistä kokonaisvastuista ne erät, joihin on liitetty suurimmat kolmannen osan IV osaston 2 luvussa tarkoitetut erityisriskiä koskevat ja/tai 299 artiklassa ja kolmannen osan V osastossa tarkoitetut vaatimukset ja joiden summa on yhtä suuri kuin 395 artiklan 5 kohdan a alakohdassa tarkoitettu ylitys.

2. Kun ylitys ei kestä kymmentä päivää pidempään, omien varojen lisävaatimus on näiden erien osalta 200 prosenttia 1 kohdassa tarkoitetuista vaatimuksista.

▼B

3. Kun ylityksestä on kulunut kymmenen päivää, 1 kohdassa tarkoitetuin perustein valitut erät on kohdennettava taulukon 1 ensimmäisen sarakkeen asianmukaiselle riville kolmannen osan IV osaston 2 luvussa olevien, erityisriskiä koskevien ja/tai 299 artiklassa ja kolmannen osan V osastossa olevien vaatimusten mukaisessa alenevassa järjestyksessä. Omien varojen lisävaatimus on yhtä suuri kuin näihin eriin sovellettava kolmannen osan IV osaston 2 luvun mukaisten erityisriskiä koskevien vaatimusten ja/tai 299 artiklan ja kolmannen osan V osaston mukaisten vaatimusten summa kerrottuna taulukon 1 sarakkeessa 2 esitetyllä kertoimella.

Taulukko 1

Sarake 1: Rajojen ylitys (prosentteina ►M8 ensisijaisesta pääomasta (T1) ◄)	Sarake 2: Kertoimet
Enintään 40 %	200 %
40 % – 60 %	300 %
60 % – 80 %	400 %
80 % – 100 %	500 %
100 % – 250 %	600 %
Yli 250 %	900 %

398 artikla

Menettelyt, joilla laitoksia estetään kiertämästä omien varojen lisävaatimuksia

Laitokset eivät saa tietoisesti kiertää 397 artiklassa asetettuja omien varojen lisävaatimuksia, joita niiden muuten olisi noudatettava 395 artiklan 1 kohdassa säädetyn rajan ylittävien riskien osalta näiden riskien jatkuessa pidempään kuin 10 päivää, siirtämällä kyseiset riskit väliaikaisesti toiseen yritykseen, joka on tai ei ole samassa ryhmässä, ja/tai suorittamalla keinotekoisia tapahtumia, joiden tarkoituksena on poistaa riski 10 päivän jakson aikana ja luoda uusi riski.

Laitosten on ylläpidettävä järjestelmiä, joilla varmistetaan, että kaikista ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun vaikutuksen aikaansaavista siirroista ilmoitetaan toimivaltaisille viranomaisille viipymättä.

399 artikla

Hyväksyttävät luottoriskin vähentämistekniikat

▼M8

1. Laitoksen on käytettävä luottoriskien vähentämistekniikkaa vastuun laskemiseksi, jos se on käyttänyt tätä tekniikkaa luottoriskin pääomavaatimusten laskemiseksi kolmannen osan II osaston mukaisesti ja jos luottoriskien vähentämistekniikka täyttää tässä artiklassa asetetut edellytykset.

'Takauksen' katsotaan 400–403 artiklassa sisältävän kolmannen osan II osaston 4 luvun nojalla hyväksytyt muut luottojohdannaiset kuin luottoriskin vaihtolainat.

▼B

2. Jollei tämän artiklan 3 kohdasta muuta johdu, kun vastikkeellinen tai takauksen luonteinen luottosuoja on hyväksytty 400–403 artiklan nojalla, edellytyksenä on, että kolmannen osan II osaston 4 luvussa asetetut hyväksymisperusteet ja muut vaatimukset täytetään.

▼M8

3. Luottoriskin vähentämismenetelmiä, jotka ovat ainoastaan niiden laitosten käytettävissä, jotka käyttävät jotakin IRB-menetelmistä, ei saa käyttää vastuuarvojen pienentämiseen suurten asiakasriskien tarkoituksissa, lukuun ottamatta vastuita, joiden vakuutena on kiinteistö 402 artiklan mukaisesti.

▼B

4. Laitosten on analysoitava mahdollisimman kattavasti vastuunsa vakuuden antajilta, takauksen luonteisen luottosuojan tarjoajilta ja 390 artiklan 7 kohdan mukaisista kohde-etuutena olevista varoista mahdollisten keskittymien varalta ja ryhdyttävä tarvittaessa toimenpiteisiin ja ilmoitettava merkittävistä havainnoista toimivaltaiselle viranomaiselle.

400 artikla

Vapautukset

1. Seuraavat vastuut vapautetaan 395 artiklan 1 kohdan soveltamisesta:

a) omaisuuserät, jotka ovat sellaisia saamisia valtioilta, keskuspankeilta tai julkisyhteisöiltä ja julkisoikeudellisilta laitoksilta, joihin vakuudettomina sovellettaisiin nollariskipainoa kolmannen osan II osaston 2 luvun nojalla;

b) omaisuuserät, jotka ovat sellaisia saamisia kansainvälisiltä organisaatioilta tai kansainvälisiltä kehityspankeilta, joihin vakuudettomina sovellettaisiin nollariskipainoa kolmannen osan II osaston 2 luvun nojalla;

c) omaisuuserät, jotka ovat valtioiden, keskuspankkien, kansainvälisten organisaatioiden, kansainvälisten kehityspankkien tai julkisyhteisöjen ja julkisoikeudellisten laitosten nimenomaisesti takaamia silloin, kun takauksen antavan edellä mainitun tahon vakuudettomiin saamisiin sovellettaisiin nollariskipainoa kolmannen osan II osaston 2 luvun nojalla;

d) muut valtioilta, keskuspankeilta, kansainvälisiltä organisaatioilta tai kansainvälisiltä kehityspankeilta tai julkisyhteisöiltä tai julkisoikeudellisilta laitoksilta olevat vastuut tai niiden takaamat vastuut silloin, kun riskin ottaneen tai taanneen tahon vakuudettomiin saamisiin sovellettaisiin nollariskipainoa kolmannen osan II osaston 2 luvun nojalla;

e) omaisuuserät, jotka ovat sellaisia saamisia jäsenvaltioiden aluehallinnoilta tai paikallisviranomaisilta, joihin sovellettaisiin nollariskipainoa kolmannen osan II osaston 2 luvun nojalla, ja muut näihin aluehallintoihin tai paikallisviranomaisiin liittyvät tai niiden takaamat vastuut, joihin liittyviin saamisiin sovellettaisiin nollariskipainoa kolmannen osan II osaston 2 luvun nojalla;

▼B

f) edellä 113 artiklan 6 tai 7 kohdassa tarkoitettuihin vastapuoliin liittyvät vastuut, jos niihin sovellettaisiin nollariskipainoa kolmannen osan II osaston 2 luvun nojalla. Vastuita, jotka eivät täytä näitä kriteereitä, pidetään vastuina kolmansilta osapuolilta riippumatta siitä, onko vastuut vapautettu 395 artiklan 1 kohdan soveltamisesta;

g) omaisuuserät ja muut vastuut, joiden vakuutena on käteistalletus luottoa myöntävässä laitoksessa tai laitoksessa, joka on emoyritys tai luottoa myöntävän laitoksen tytäryritys;

h) omaisuuserät ja muut vastuut, joiden vakuutena ovat luottoa myöntävän laitoksen tai laitoksen emoyrityksen tai luottoa myöntävän laitoksen tytäryrityksen antamat talletustodistuksia vastaavat arvopaperit ja jotka ovat talletetut jommankumman haltuun;

▼M17

i) käyttämättömiin luottojärjestelyihin perustuvat vastuut, jotka luokitellaan liitteessä I tarkoitetuiksi alaluokkaan 5 kuuluviksi taseen ulkopuolisiksi eriksi, tai sopimusjärjestelyt, jotka täyttävät edellytykset sille, ettei niitä käsitellä sitoumuksina, ja edellyttäen, että asiakkaan tai asiakaskokonaisuuteen kuuluvien asiakkaiden kanssa tehdyn sopimuksen mukaan järjestelyä voidaan käyttää vain sillä edellytyksellä, että on tarkistettu, ettei se aiheuta 395 artiklan 1 kohdan mukaisen enimmäismäärän ylitystä;

▼M8

j) ehdot täyttäviin keskusvastapuoliin liittyvät määritysosapuolten kaupankäyntivastuut ja ehdot täyttäviin keskusvastapuoliin liittyvät maksukyvyttömyysrahastoon maksettavat osuudet;

▼B

k) direktiivin 94/19/EY mukaisiin talletussuojajärjestelmiin liittyvät, kyseisten järjestelmien rahoittamisesta aiheutuvat vastuut, jos järjestelmään osallistuvilla laitoksilla on lakisääteinen tai sopimuspohjainen velvollisuus osallistua järjestelmän rahoittamiseen;

▼M8

l) edellä 305 artiklan 2 tai 3 kohdassa tarkoitetut asiakkaiden kaupankäyntivastuut;

m) kriisinratkaisun kohteena olevien yhteisöjen tai niiden tytäryritysten, jotka eivät itse ole kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä, omistusosuudet direktiivin 2014/59/EU 45 f artiklan 2 kohdassa tarkoitetuista omien varojen instrumenteista ja hyväksyttävistä veloista, jotka jokin seuraavista yhteisöistä on laskenut liikkeeseen:

   i) kriisinratkaisun kohteena olevien yhteisöjen osalta muut samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan ryhmään kuuluvat yhteisöt;

   ii) sellaisten kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön tytäryritysten osalta, jotka eivät itse ole kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä, asianomaisen tytäryrityksen tytäryritykset, jotka kuuluvat samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan ryhmään;

n) vastuut, jotka aiheutuvat vähimmäisarvoa koskevasta sitoumuksesta, joka täyttää kaikki 132 c artiklan 3 kohdassa säädetyt edellytykset.

▼B

Laitoksen liikkeeseenlaskeman luottoriskin vaihtolainan perusteella saatu käteinen sekä sellaiset vastapuolen lainat laitokselle ja talletukset laitoksessa, jotka sisältyvät kolmannen osan II osaston 4 luvun nojalla hyväksyttyyn tase-erien nettoutussopimukseen, kuuluvat g alakohdan soveltamisalaan.

▼B

2. Toimivaltaiset viranomaiset voivat antaa täyden tai osittaisen vapautuksen, kun kyse on seuraavista vastuista:

▼M17

a) 129 artiklassa tarkoitetut katetut joukkolainat;

▼B

b) omaisuuserät, jotka ovat sellaisia saamisia jäsenvaltioiden aluehallinnoilta tai paikallisviranomaisilta, joihin sovellettaisiin 20 prosentin riskipainoa kolmannen osan II osaston 2 luvun nojalla, ja muut näihin aluehallintoihin tai paikallisviranomaisiin liittyvät tai niiden takaamat vastuut, joihin liittyviin saamisiin sovellettaisiin 20 prosentin riskipainoa kolmannen osan II osaston 2 luvun nojalla;

▼M8

c) ne laitoksen vastuut, mukaan luettuina osakkuuksien tai muiden omistusosuuksien kautta, jotka liittyvät sen emoyritykseen tai emoyrityksen muihin tytäryrityksiin tai sen omiin tytäryrityksiin ja ehdot täyttäviin omistusosuuksiin sikäli kuin nämä yritykset sisällytetään konsolidoituun valvontaan, jonka kohteena itse laitos on tämän asetuksen, direktiivin 2002/87/EY tai vastaavan kolmannessa maassa voimassa olevan sääntelyn mukaisesti; vastuita, jotka eivät täytä näitä kriteereitä, kohdellaan kolmansiin osapuoliin liittyvinä vastuina riippumatta siitä, onko ne vapautettu tämän asetuksen 395 artiklan 1 kohdan soveltamisesta;

▼B

d) omaisuuserät, jotka ovat saamisia ja luottolaitoksiin liittyviä muita vastuita, mukaan luettuina osakkuudet tai muut omistusosuudet, sellaisilta alueellisilta tai keskusluottolaitoksilta, joiden ryhmään luottolaitos on liittynyt osaksi lain tai yhtiön perustamiskirjan perusteella, ja joiden tehtävänä on näiden määräysten mukaan suorittaa käteismaksujen selvitystä ryhmän sisällä;

e) omaisuuserät, jotka ovat sellaisten luottolaitosten saamisia luottolaitoksilta ja luottolaitoksiin liittyviä muita vastuita, joista yhden toiminta ei perustu kilpailuun ja joka lakisääteisten ohjelmien tai yhtiöjärjestyksensä nojalla antaa tai takaa lainoja edistääkseen tiettyjä talouden toimialoja ja joita koskee valtion valvonta jossain muodossa ja lainojen käyttörajoitukset, edellyttäen, että asianomaiset vastuut perustuvat sellaisiin lainoihin, jotka siirretään tuensaajille luottolaitosten välityksellä, tai näiden lainojen takauksiin;

f) omaisuuserät, jotka ovat saamisia laitoksilta ja laitoksiin liittyviä muita vastuita, edellyttäen, että nämä vastuut eivät muodosta tällaisten laitosten omia varoja, kestävät korkeintaan seuraavaan pankkipäivään eivätkä ole merkittävän kaupankäyntivaluutan määräisiä;

g) omaisuuserät, jotka ovat kansallisen valuutan määräisiä saamisia keskuspankeilta niissä pidettävien vähimmäisvarantojen muodossa;

▼B

h) omaisuuserät, jotka ovat kansallisen valuutan määräisiä ja kansallisessa valuutassa rahoitettuja saamisia keskushallinnoilta valtion arvopapereissa säilytettävien lakisääteisten maksuvalmiusvaatimusten muodossa, edellyttäen että toimivaltaisten viranomaisten harkinnan mukaan valitun luottoluokituslaitoksen näille keskushallinnoille antama luottoluokitus on sijoitusluokka;

▼M17

i) 50 prosenttia liitteessä I tarkoitetuista alaluokkaan 4 kuuluvista taseen ulkopuolisista rembursseista ja alaluokkaan 3 kuuluvista taseen ulkopuolisista käyttämättömistä luottojärjestelyistä, joiden alkuperäinen maturiteetti on enintään yksi vuosi, ja toimivaltaisten viranomaisten suostumuksella 80 prosenttia muista kuin myönnetyille luotoille annetuista takauksista, jotka perustuvat lakiin tai asetukseen ja joita ovat jäsenilleen antaneet keskinäiset takausjärjestelmät, joilla on luottolaitoksen asema;

▼B

j) lakisääteisesti vaadittavat takaukset, joita käytetään silloin, kun asunto-obligaatioita liikkeeseen laskemalla rahoitettu kiinnitysluotto maksetaan kiinnitysluoton ottajalle ennen kiinnitysluoton lopullista rekisteröintiä maarekisteriin, edellyttäen, ettei takausta käytetä riskin vähentämiseen riskipainotettujen vastuuerien laskennassa;

▼M8

k) vastuut, jotka ovat 201 artiklassa tarkoitetun, vähintään alempaan seuraavista luottoluokista kuuluvan hyväksyttävän luottosuojan tarjoajan asuntolainoja varten antaman vakuuden tai takuun muodossa:

i) luottoluokka 2,

ii) luottoluokka, joka vastaa sen jäsenvaltion keskushallinnon ulkomaanvaluuttaista luokitusta, jossa luottosuojan tarjoajan päätoimipaikka sijaitsee;

l) vastuut, jotka ovat vähintään alempaan seuraavista luottoluokista kuuluvan hyväksyttävän vientitakuulaitoksen julkisesti tuettuja vientiluottoja varten antaman takuun muodossa:

i) luottoluokka 2,

ii) luottoluokka, joka vastaa sen jäsenvaltion keskushallinnon ulkomaanvaluuttaista luokitusta, jossa vientitakuulaitoksen päätoimipaikka sijaitsee.

▼B

3. Toimivaltaiset viranomaiset voivat antaa 2 kohdassa tarkoitetun vapautuksen ainoastaan silloin, kun seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) vastuun, vastapuolen tai laitoksen ja vastapuolen välisen suhteen erityisluonne poistaa vastuusta aiheutuvan riskin tai vähentää sitä; ja

b) mahdollisia jäljellä olevia keskittymäriskejä voidaan käsitellä muilla yhtä tehokkailla keinoilla, kuten direktiivin 2013/36/EU 81 artiklassa säädetyillä järjestelyillä, menettelyillä ja menetelmillä.

▼M8

Toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava EPV:lle, aikovatko ne käyttää jotakin 2 kohdassa säädetyistä vapautuksista tämän kohdan a ja b alakohdan mukaisesti, ja jos aikovat, niiden on esitettävä EPV:lle perustelut, jotka oikeuttavat kyseisten vapautusten käytön.

4. Useamman kuin yhden 1 ja 2 kohdassa tarkoitetun vapautuksen samanaikaista soveltamista samaan vastuuseen ei sallita.

401 artikla

Luottoriskien vähentämistekniikkojen käytöstä aiheutuvan vaikutuksen laskenta

1. Laskettaessa vastuiden arvoa 395 artiklan 1 kohdan soveltamiseksi laitos voi käyttää kolmannen osan II osaston 4 luvun nojalla laskettua täysin mukautettua vastuuarvoa (E*), jossa on otettu huomioon luottoriskin vähentämistekniikka, volatiliteettikorjaukset ja mahdolliset maturiteettierot, joita tarkoitetaan kyseisessä luvussa.

2. Ensimmäisen kohdan soveltamiseksi laitosten on rahoitusvakuuksia koskevaa yksinkertaista menetelmää käyttäviä laitoksia lukuun ottamatta käytettävä rahoitusvakuuksia koskevaa kattavaa menetelmää riippumatta siitä, millä menetelmällä luottoriskiä koskevat omien varojen vaatimukset lasketaan.

Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, laitokset, joilla on lupa käyttää kolmannen osan II osaston 4 luvun 4 jaksossa ja kolmannen osan II osaston 6 luvun 6 jaksossa tarkoitettuja menetelmiä, voivat käyttää näitä menetelmiä laskeakseen arvopapereilla toteutettavien rahoitustoimien vastuuarvon.

3. Laskiessaan vastuiden arvoa 395 artiklan 1 kohdan soveltamiseksi laitoksen on tehtävä säännöllisiä stressitestejä luottoriskikeskittymilleen, myös mahdollisen hankitun vakuuden realisointiarvon osalta.

Näissä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuissa säännöllisissä stressitesteissä on arvioitava sellaisista markkinaolosuhteiden mahdollisista muutoksista johtuvia riskejä, jotka voisivat vaikuttaa kielteisesti laitoksen omien varojen riittävyyteen, ja vakuuksien realisointiin stressitilanteissa liittyviä riskejä.

Tehtävien stressitestien on oltava riittäviä ja soveltuvia kyseisten riskien arvioimiseen.

Laitosten on sisällytettävä seuraavat seikat keskittymäriskin välttämistä koskeviin strategioihinsa:

a) toimintatavat ja menettelyt niiden riskien varalta, joita vastuiden ja vastuiden luottosuojan maturiteettieroista aiheutuu;

b) toimintatavat ja menettelyt, jotka liittyvät keskittymäriskiin, joka aiheutuu luottoriskien vähentämistekniikoiden soveltamisesta ja varsinkin suurista välillisistä luottoriskeistä, esimerkiksi vakuudeksi hyväksyttyjen arvopapereiden ainoaan liikkeeseenlaskijaan liittyvistä riskeistä.

▼M8

4. Jos laitos vähentää asiakkaaseen liittyvää vastuuta käyttämällä hyväksyttävää luottoriskin vähentämistekniikkaa 399 artiklan 1 kohdan mukaisesti, laitoksen on 403 artiklassa esitetyllä tavalla kohdeltava vastuun sitä osaa, jolla asiakkaaseen liittyvää vastuuta on vähennetty, luottosuojan tarjoajalle eikä asiakkaalle aiheutuvana osana.

▼B

402 artikla

Kiinteistövakuudellisista luotoista aiheutuvat vastuut

▼M8

1. ►M17 Laitokset voivat laskiessaan vastuuarvoja 395 artiklan soveltamiseksi alentaa sellaisen vastuun tai vastuun osan arvoa, jonka vakuutena on asuinkiinteistö 125 artiklan 1 kohdan mukaisesti, kiinteistön arvon kiinnitetyllä määrällä, mutta enintään 55 prosentilla kiinteistön arvosta, paitsi siinä tapauksessa, että tämä on kielletty sovellettavassa kansallisessa lainsäädännössä ja edellyttäen, että kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät: ◄

▼M17

a) toimivaltaiset viranomaiset ovat vahvistaneet riskipainoksi enintään 20 prosenttia niiden vastuiden tai vastuun osien osalta, joiden vakuutena on asuinkiinteistö 124 artiklan 9 kohdan mukaisesti;

▼M8

b) vastuun tai vastuun osan täytenä vakuutena on mikä tahansa seuraavista:

i) yksi tai useampi asuinkiinteistöön vahvistettu kiinnitys; tai

ii) asuinkiinteistö leasing-sopimuksessa, jossa vuokralleantajalla säilyy täysi omistusoikeus asuinkiinteistöön ja vuokralainen ei ole vielä käyttänyt osto-oikeuttaan;

c) edellä olevien 208 artiklan ja 229 artiklan 1 kohdassa vahvistetut vaatimukset täyttyvät.

2. ►M17 Laitokset voivat laskiessaan vastuuarvoja 395 artiklan soveltamiseksi alentaa sellaisen vastuun tai vastuun osan arvoa, jonka vakuutena on liikekiinteistö 126 artiklan 1 kohdan mukaisesti, kiinteistön arvon kiinnitetyllä määrällä, mutta enintään 55 prosentilla kiinteistön arvosta, paitsi siinä tapauksessa, että tämä on kielletty sovellettavassa kansallisessa lainsäädännössä ja edellyttäen, että kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät: ◄

▼M17

a) toimivaltaiset viranomaiset ovat vahvistaneet riskipainoksi enintään 60 prosenttia niiden vastuiden tai vastuun osien osalta, joiden vakuutena on liikekiinteistö 124 artiklan 9 kohdan mukaisesti;

▼M8

b) vastuun täytenä vakuutena on mikä tahansa seuraavista:

i) yksi tai useampi toimisto- tai muihin liiketiloihin vahvistettu kiinnitys; tai

ii) yksi tai useampi toimisto- tai muu liiketila ja vastuut, jotka liittyvät kiinteän omaisuuden leasing-sopimuksiin;

▼M17

c) 124 artiklan 3 kohdan c alakohdassa, 208 artiklassa ja 229 artiklan 1 kohdassa vahvistetut vaatimukset täyttyvät.

▼M8

d) liikekiinteistö on täysin valmiiksi rakennettu.

▼B

3. Laitos voi käsitellä sellaista vastapuoleen liittyvää vastuuta, joka johtuu takaisinmyyntisopimuksesta, jonka puitteissa laitos on ostanut vastapuolelta kolmansien osapuolten kiinteää omaisuutta koskevan ei-liitännäisen itsenäisen kiinnityspantin, kuhunkin kyseisistä kolmansista osapuolista liittyvinä useina yksittäisinä vastuina, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

▼M9

a) vastapuoli on laitos tai sijoituspalveluyritys;

▼B

b) vastuun täytenä vakuutena on kyseisten kolmansien osapuolten kiinteää omaisuutta koskeva pantti, jonka laitos on ostanut ja jota laitoksella on mahdollisuus käyttää;

c) laitos on varmistanut, että 208 artiklan ja 229 artiklan 1 kohdan vaatimukset täyttyvät;

d) laitoksesta tulee edunsaaja niiden saamisien osalta, joita vastapuolella on kolmansilta osapuolilta vastapuolen maksulaiminlyönti-, maksukyvyttömyys- tai selvitystilatilanteessa;

▼M9

e) laitos ilmoittaa 394 artiklan mukaisesti toimivaltaisille viranomaisille jokaiseen muuhun laitokseen tai sijoituspalveluyritykseen liittyvien tämän kohdan mukaisesti käsiteltävien vastuiden kokonaismäärän.

▼B

Näissä tapauksissa laitoksen on oletettava, että sillä on jokaiseen kyseiseen kolmanteen osapuoleen liittyvä vastuu sen saamisen määräisenä, joka vastapuolella on kolmannelta osapuolelta, vastaavan vastapuoleen liittyvän vastuun määrän sijasta. Mahdollista jäljellä olevaa vastapuoleen liittyvää vastuuta käsitellään edelleen vastapuoleen liittyvänä vastuuna.

▼M8

403 artikla

Substituutiomenetelmä

1. Kun asiakkaaseen liittyvä vastuu on kolmannen osapuolen takaama tai kolmannen osapuolen antaman vakuuden suojaama, laitoksen on:

a) katsottava, että se osuus vastuusta, jolla on takaus, koskee takaajaa eikä asiakasta, edellyttäen, että takaajaa koskevaan vakuudettomaan vastuuseen sovellettaisiin samaa tai alhaisempaa riskipainoa kuin asiakasta koskevaan vakuudettomaan vastuuseen kolmannen osan II osaston 2 luvun nojalla;

▼M8

b) katsottava, että se osuus vastuusta, jonka vakuutena on hyväksytyn vakuuden markkina-arvo, koskee kolmatta osapuolta eikä asiakasta, jos vastuu on suojattu vakuudella ja edellyttäen, että vastuun vakuudelliseen osuuteen sovellettaisiin samaa tai alhaisempaa riskipainoa kuin asiakasta koskevaan vakuudettomaan vastuuseen kolmannen osan II osaston 2 luvun nojalla.

Laitos ei voi käyttää ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettua menetelmää, jos vastuun maturiteetti poikkeaa suojan maturiteetista.

Tämän osan soveltamiseksi laitos voi käyttää sekä rahoitusvakuuksien kattavaa menetelmää että tämän kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa esitettyä käsittelyä ainoastaan, jos se saa käyttää sekä rahoitusvakuuksien kattavaa menetelmää että rahoitusvakuuksia koskevaa yksinkertaista menetelmää 92 artiklan soveltamiseksi.

2. Kun laitos soveltaa 1 kohdan a alakohtaa:

a) jos takaus ja vastuu eivät ole samassa valuutassa, laitoksen on laskettava katettava vastuu noudattaen eri valuuttojen käsittelystä takauksen luonteisen luottosuojan tapauksessa annettuja säännöksiä, jotka on esitetty kolmannessa osassa;

b) jos vastuun maturiteetti ja sen luottosuojan maturiteetti eivät ole samat, laitoksen on käsiteltävä niitä noudattaen maturiteettieron käsittelystä annettuja säännöksiä, jotka on esitetty kolmannen osan II osaston 4 luvussa;

c) laitos voi hyväksyä osittaisen kattamisen kolmannen osan II osaston 4 luvussa säädetyn käsittelyn mukaisesti.

3. Edellä 1 kohdan b alakohdan soveltamiseksi laitos voi korvata tämän kohdan a alakohdassa tarkoitetun määrän tämän kohdan b alakohdassa tarkoitetulla määrällä edellyttäen, että tämän kohdan c, d ja e alakohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät:

a) kolmikantasopimusagentin avulla tehdyn kolmen osapuolen takaisinostosopimuksista laitokselle aiheutuva vakuuden antajaan liittyvä kokonaisriskin määrä;

b) niiden raja-arvojen kokonaismäärä, joita laitos on pyytänyt a alakohdassa tarkoitettua kolmikantasopimusagenttia soveltamaan mainitussa alakohdassa tarkoitetun vakuuden antajan liikkeelle laskemiin arvopapereihin;

c) laitos on todentanut, että kolmikantasopimusagentti on ottanut käyttöön asianmukaiset suojatoimenpiteet estääkseen b alakohdassa tarkoitettujen raja-arvojen rikkomisen;

d) toimivaltainen viranomainen ei ole ilmoittanut laitokselle merkittävistä huolenaiheista;

e) tämän kohdan b alakohdassa tarkoitetun raja-arvon kokonaismäärä ja muut vakuuden antajaan liittyvät laitoksen vastuut eivät ylitä 395 artiklan 1 kohdassa säädettyä raja-arvoa.

▼M8

4. EPV antaa asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan mukaisesti ohjeita, joissa määritellään tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitetun käsittelyn soveltamista koskevat edellytykset, mukaan lukien kyseisen kohdan b alakohdassa tarkoitettujen raja-arvojen määrittelyn, valvomisen ja tarkistamisen edellytykset ja suoritustiheys.

EPV julkaisee nämä ohjeet 31 päivään joulukuuta 2019 mennessä.

▼M5

———————

▼B

KUUDES OSA

MAKSUVALMIUS

I OSASTO

▼M8

MÄÄRITELMÄT JA MAKSUVALMIUSVAATIMUKSET

411 artikla

Määritelmät

Tässä osassa tarkoitetaan:

1) 'rahoitusalan asiakkaalla' asiakasta, mukaan lukien muuhun kuin rahoitusalan yritysryhmään kuuluva rahoitusalan asiakas, joka harjoittaa yhtä tai useampaa direktiivin 2013/36/EU liitteessä I mainittua toimintaa päätoimialanaan tai joka on jokin seuraavista:

   a) luottolaitos;

   b) sijoituspalveluyritys;

   c) arvopaperistamista varten perustettu erillisyhtiö (securitisation special purpose entity, SSPE);

   d) yhteistä sijoitustoimintaa harjoittava yritys (collective investment undertaking, CIU);

   e) vaihtuvapääomainen sijoitusjärjestely;

   f) vakuutusyritys;

   g) jälleenvakuutusyritys;

   h) rahoitusalan holdingyhtiö tai rahoitusalan sekaholdingyhtiö;

   i) rahoituslaitos;

   j) asetuksen (EU) N:o 648/2012 2 artiklan 10 alakohdassa määritelty eläkejärjestelmä;

2) 'vähittäistalletuksella' velkaa luonnolliselle henkilölle tai pk-yritykselle, jos pk-yritys voidaan lukea kuuluvaksi vähittäisvastuuta koskevaan luokkaan luottoriskien standardi- tai IRB-menetelmillä, tai velkaa yhtiölle, johon voidaan soveltaa 153 artiklan 4 kohdassa säädettyä kohtelua, ja kun kyseisen pk-yrityksen tai yhtiön tekemien talletusten yhteenlaskettu määrä on ryhmätasolla enintään 1 miljoona euroa;

▼M8

3) 'henkilökohtaisella sijoitusyhtiöllä' yritystä tai säätiötä, jonka omistaja tai edunsaajaomistaja on luonnollinen henkilö tai toisiinsa läheisessä sidossuhteessa olevien luonnollisten henkilöiden ryhmä, joka ei harjoita muuta kaupallista, teollista tai ammatillista toimintaa ja jonka ainoana tarkoituksena on omistajan tai omistajien omaisuuden hoito sekä oheistoiminnot, kuten omistajien varojen erottelu yrityksen varoista, varojen siirtämisen helpottaminen perheen sisällä tai varojen jakamisen estäminen perheenjäsenen kuoleman jälkeen, edellyttäen, että kyseiset oheistoiminnot liittyvät sijoitusyhtiön tärkeimpään tehtävään, joka on omistajien omaisuuden hoito;

▼C7

4) 'talletusten välittäjällä' luonnollista henkilöä tai yritystä, joka tekee talletuksia kolmansilta osapuolilta, mukaan lukien vähittäistalletukset ja yritysten talletukset mutta lukuun ottamatta talletuksia rahoitusalan asiakkailta, luottolaitoksiin maksua vastaan;

▼M8

5) 'kiinnittämättömillä varoilla' varoja, joihin ei sovelleta mitään oikeudellista, sopimuksellista, sääntelyllistä tai muuta rajoitusta, joka estää laitosta likvidoimasta, myymästä, siirtämästä, luokittelemasta tai yleisesti luovuttamasta kyseisiä varoja suoran myynnin tai takaisinostosopimuksen kautta;

6) 'ei-pakollisella ylivakuudella' mitä tahansa määrää varoja, joita laitos ei ole velvollinen liittämään katetun joukkolainan liikkeeseenlaskuun lakisääteisten tai sääntelyllisten vaatimusten nojalla, sopimukseen perustuvien sitoumuksien perusteella tai markkinakurisyistä, myös erityisesti silloin, kun tarjotut varat ylittävät ylivakuutta koskevat oikeudelliset, lakisääteiset tai sääntelylliset vähimmäisvaatimukset, joita sovelletaan katettuihin joukkolainoihin kansallisen lainsäädännön mukaisesti jossakin jäsenvaltiossa tai kolmannessa maassa;

7) 'varojen kattavuutta koskevalla vaatimuksella' varojen ja velkojen suhdetta, joka määritetään katettujen joukkolainojen osalta erillisiä takauksia varten jäsenvaltion tai kolmannen maan kansallisen lainsäädännön mukaisesti;

8) 'limiittiluotoilla' vakuudellisia lainoja, jotka myönnetään asiakkaille kaupankäyntivarastoon kuuluvien vivutettujen positioiden ottamista varten;

9) 'johdannaissopimuksilla' liitteessä II lueteltuja johdannaissopimuksia ja luottojohdannaisia;

10) 'stressillä' laitoksen vakavaraisuuden tai likviditeettiaseman äkillistä tai vakavaa heikkenemistä sellaisten markkinaolosuhteissa tai idiosynkraattisissa tekijöissä tapahtuvien muutosten vuoksi, joiden seurauksena ilmenee olennainen riski siitä, ettei laitos kykene täyttämään sitoumuksiaan niiden erääntyessä seuraavien 30 kalenteripäivän kuluessa;

11) 'tason 1 varoilla' varoja, joiden likvidiys ja luottoluokka on erittäin korkea 416 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetulla tavalla;

▼M8

12) 'tason 2 varoilla' varoja, joiden likvidiys ja luottoluokka on korkea tämän asetuksen 416 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetulla tavalla; tason 2 varat jaetaan edelleen tasojen 2A ja 2B varoihin 460 artiklan 1 kohdassa tarkoitetussa delegoidussa säädöksessä vahvistetun mukaisesti;

13) 'maksuvalmiuspuskurilla' tasojen 1 ja 2 varojen määrää, joka laitoksella on hallussaan 460 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun delegoidun säädöksen mukaisesti;

14) 'likviditeetin nettoulosvirtauksilla' määrää, joka saadaan vähentämällä laitoksen likviditeetin sisäänvirtaukset sen likviditeetin ulosvirtauksista;

15) 'raportointivaluutalla' sen jäsenvaltion valuuttaa, jossa laitoksen päätoimipaikka sijaitsee;

16) 'factoring-rahoituksella' yrityksen (luovuttaja) ja finanssialan yhteisön (välittäjä) välistä sopimusta, jossa luovuttaja siirtää tai myy saatavansa välittäjälle, joka antaa siirrettyjen saatavien vastikkeeksi luovuttajalle yhden tai useamman seuraavista palveluista:

a) prosenttiosuus siirrettyjen saatavien määrästä ennakkona, joka on yleensä lyhytaikainen, sitoumukseton ja ilman automaattista jälleenrahoitusta;

b) saatavien hallinta, perintä ja luottosuoja niin, että yleensä välittäjä hallinnoi luovutuksen antajan myyntireskontraa ja perii saatavat omissa nimissään;

jäljempänä olevaa IV osastoa sovellettaessa factoring-rahoitusta pidetään ulkomaankaupan rahoituksena;

17) 'sitovalla luottojärjestelyllä tai likviditeettisopimuksella' luottojärjestelyä tai likviditeettisopimusta, joka on peruuttamaton tai tietyin ehdoin peruutettavissa.

▼B

412 artikla

Maksuvalmiusvaatimus

1. Laitoksilla on oltava likvidejä varoja määrä, jonka arvojen summa kattaa likviditeetin ulosvirtaukset vähennettynä likviditeetin sisäänvirtauksilla stressitilanteissa, jotta voidaan varmistaa, että laitoksilla on maksuvalmiuspuskurit, jotka vakavissa stressitilanteissa riittävät vastaamaan likviditeetin sisään- ja ulosvirtausten mahdolliseen epätasapainoon 30 päivän ajanjaksolla. Stressikausina laitokset voivat käyttää likvidejä varojaan likviditeetin nettoulosvirtaustensa kattamiseen.

▼M8

2. Laitokset eivät saa laskea likviditeetin ulosvirtauksia, likviditeetin sisäänvirtauksia ja likvidejä varoja kahteen kertaan.

▼M8

Jollei 460 artiklan 1 kohdassa tarkoitetussa delegoidussa säädöksessä toisin säädetä, jos erä voidaan kirjata useampaan kuin yhteen ulosvirtausluokkaan, se on kirjattava siihen ulosvirtausluokkaan, joka tuottaa suurimman sopimuspohjaisen ulosvirtauksen kyseisen erän osalta.

▼B

3. Laitokset voivat käyttää 1 kohdassa tarkoitettuja likvidejä varoja täyttääkseen velvollisuutensa stressiolosuhteissa 414 artiklan mukaisesti.

4. Jäljempänä olevan II osaston säännöksiä on sovellettava yksinomaan 415 artiklassa säädettyjen raportointivelvollisuuksien määrittelyyn.

▼M9

4 a. Edellä 460 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua delegoitua säädöstä sovelletaan laitoksiin.

▼B

5. Jäsenvaltiot voivat säilyttää tai ottaa käyttöön maksuvalmiusvaatimuksia koskevia kansallisia säännöksiä, ennen kuin unionissa määritellään ja otetaan täysimääräisesti käyttöön 460 artiklan mukaiset maksuvalmiusvaatimuksia koskevat sitovat vähimmäisvaatimukset. Jäsenvaltiot tai toimivaltaiset viranomaiset voivat vaatia jäsenvaltiossa toimiluvan saaneita laitoksia tai näiden laitosten osia pitämään korkeamman maksuvalmiusvaatimuksen enintään 100 prosenttina, kunnes sitova vähimmäisvaatimus on otettu täysimääräisesti käyttöön 100 prosentin tasolla 460 artiklan mukaisesti.

▼M8

413 artikla

Pysyvän varainhankinnan vaatimus

1. Laitosten on erilaisin pysyvän varainhankinnan välinein varmistettava, varat ja taseen ulkopuoliset erät täytetään asiaankuuluvasti sekä normaali- että stressitilanteissa.

2. Jäljempänä olevan III osaston säännöksiä sovelletaan yksinomaan 415 artiklassa säädettyjen raportointivelvollisuuksien määrittelyyn, kunnes kyseisessä artiklassa säädetyt raportointivelvollisuudet on määritelty IV osastossa säädetyn pysyvän varainhankinnan vaatimuksen osalta ja otettu käyttöön unionin lainsäädännössä.

3. Jäljempänä olevia IV osaston säännöksiä sovelletaan tämän artiklan 1 kohdassa vahvistetun pysyvän varainhankinnan vaatimuksen ja 415 artiklassa vahvistettujen laitosten raportointivelvollisuuksien määrittelemiseksi.

4. Jäsenvaltiot voivat säilyttää tai ottaa käyttöön kansallisia säännöksiä pysyvän varainhankinnan vaatimusten alalla, ennen kuin 1 kohdassa vahvistettuja pysyvän varainhankinnan vaatimuksia koskevia sitovia vähimmäisvaatimuksia ryhdytään soveltamaan.

▼M8

414 artikla

Maksuvalmiusvaatimusten noudattaminen

Jos laitos ei täytä 412 artiklassa tai 413 artiklan 1 kohdassa säädettyjä vaatimuksia tai ennakoi, että se ei täytä kyseisiä vaatimuksia, mukaan lukien stressikausina, sen on välittömästi ilmoitettava asiasta toimivaltaisille viranomaisille ja toimitettava toimivaltaisille viranomaisille ilman aiheetonta viivytystä suunnitelma siitä, miten se aikoo täyttää tapauksen mukaan 412 artiklassa tai 413 artiklan 1 kohdassa säädetyt vaatimukset mahdollisimman pian uudelleen. Laitoksen on siihen asti, kun se taas täyttää vaatimukset, ilmoitettava tilanteen mukaan III osastossa, IV osastossa, 415 artiklan 3 tai 3 a kohdassa tarkoitetussa täytäntöönpanosäädöksessä tai 460 artiklan 1 kohdassa tarkoitetussa delegoidussa säädöksessä tarkoitetut erät päivittäin kunkin pankkipäivän loppuun mennessä, ellei toimivaltainen viranomainen anna lupaa harvempaan ilmoittamiseen ja pidempään määräaikaan. Toimivaltaiset viranomaiset voivat myöntää näitä lupia ainoastaan laitoksen yksilöllisen tilanteen perusteella ottaen huomioon laitoksen toiminnan laajuuden ja monimuotoisuuden. Toimivaltaisten viranomaisten on seurattava vaatimusten täyttämiseen tähtäävän suunnitelman toteuttamista ja tarvittaessa vaadittava, että vaatimukset on täytettävä nopeammin.

▼B

II OSASTO

MAKSUVALMIUSRAPORTOINTI

415 artikla

Raportointivelvollisuus ja raportoinnin muoto

▼M8

1. Laitosten on ilmoitettava tämän artiklan 3 tai 3 a kohdassa tarkoitetussa teknisessä täytäntöönpanostandardissa tarkoitetut erät sekä IV osastossa ja 460 artiklan 1 kohdassa tarkoitetussa delegoidussa säädöksessä tarkoitetut erät toimivaltaisille viranomaisille raportointivaluutassa, riippumatta siitä, minkä valuutan määräisinä kyseiset erät tosiasiallisesti ovat. Kunnes IV osastossa säädettyä pysyvän varainhankinnan vaatimusta koskeva raportointivelvollisuus ja raportointimuoto on määritelty ja otettu käyttöön unionin lainsäädännössä, laitosten on ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille III osastossa tarkoitetut erät raportointivaluutassa, riippumatta siitä, minkä valuutan määräisinä kyseiset erät tosiasiallisesti ovat.

Raportoinnin on tapahduttava vähintään kerran kuukaudessa 460 artiklan 1 kohdassa tarkoitetussa delegoidussa säädöksessä tarkoitettujen erien osalta ja vähintään neljännesvuosittain III ja IV osastossa tarkoitettujen erien osalta.

2. Laitoksen on ilmoitettava erikseen toimivaltaisille viranomaisille tarpeen mukaan tämän artiklan 3 tai 3 a kohdassa tarkoitetussa teknisessä täytäntöönpanostandardissa tarkoitetut erät sekä III osastossa tarkoitetut erät kunnes IV osastossa säädettyä pysyvän varainhankinnan vaatimusta koskeva raportointivelvollisuus ja raportointimuoto on määritelty ja otettu käyttöön unionin oikeudessa, sekä IV osastossa ja 460 artiklan 1 kohdassa tarkoitetussa delegoidussa säädöksessä tarkoitetut erät seuraavasti:

a) jos erät ovat muun kuin raportointivaluutan määräisinä ja laitoksella on tällaisen valuutan määräisinä velkoja yhteensä vähintään 5 prosenttia laitoksen tai yhden maksuvalmiusalaryhmän kokonaisveloista, lukuun ottamatta omia varoja ja taseen ulkopuolisia eriä, ne ilmoitetaan sen valuutan määräisinä, jona ne ovat;

▼M8

b) jos erät ovat sellaisen vastaanottavan jäsenvaltion valuutan määräisinä, jossa laitoksella on direktiivin 2013/36/EU 51 artiklassa tarkoitettu merkittävä sivuliike ja jossa käytetään muuta valuuttaa kuin raportointivaluuttaa, ne ilmoitetaan sen jäsenvaltion valuutan määräisinä, jossa merkittävä sivuliike sijaitsee;

c) jos erät ovat raportointivaluutan määräisinä ja laitoksella on muun valuutan kuin raportointivaluutan määräisiä velkoja yhteensä vähintään 5 prosenttia sen kokonaisveloista tai yksittäisen maksuvalmiusalaryhmän kokonaisveloista, lukuun ottamatta omia varoja ja taseen ulkopuolisia eriä, ne ilmoitetaan raportointivaluutan määräisinä.

3. EPV laatii teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset, joissa määritetään seuraavat:

a) yhtenäiset raportoinnin muodot ja tietotekniikkaratkaisut sekä niihin liittyvät määräaikoja ja viite- ja ilmoituspäivämääriä koskevat ohjeet; raportoinnin muodon ja määräaikojen on oltava oikeassa suhteessa laitosten eri toimintojen luonteeseen, laajuuteen ja monimuotoisuuteen, ja niiden on katettava 1 ja 2 kohdan mukaisesti vaadittu raportointi;

b) maksuvalmiuden seurannan edellyttämä, laitoksen toiminnan luonteeseen, laajuuteen ja monimuotoisuuteen suhteutettu lisämetriikka, jonka avulla toimivaltaiset viranomaiset voivat saada kattavan kuvan laitoksen likviditeettiriskiprofiilista.

EPV toimittaa kyseiset teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle a alakohdassa esitettyjen seikkojen osalta viimeistään 28 päivänä heinäkuuta 2013, ja b kohdassa esitettyjen seikkojen osalta viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2014.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu teknisten täytäntöönpanostandardi asetuksen (EU) N:o 1093/2010 15 artiklan mukaisesti.

3 a. EPV laatii teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset, joissa määritetään, millaista 3 kohdassa tarkoitettua maksuvalmiuden seurannan vaatimaa lisämetriikkaa sovelletaan pieniin ja rakenteeltaan yksinkertaisiin laitoksiin.

EPV toimittaa nämä teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään 28 päivänä kesäkuuta 2020.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 15 artiklan mukaisesti.

▼B

4. Kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on pyynnöstä annettava kohtuullisessa ajassa vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille ja keskuspankille sekä EPV:lle sähköinen pääsy yksittäiseen raportointiin tämän artiklan mukaisesti.

▼B

►C2 5. Toimivaltaisten viranomaisten, jotka harjoittavat konsolidoitua valvontaa direktiivin 2013/36/EU 111 artiklan mukaisesti ◄, on pyynnöstä kohtuullisessa ajassa annettava sähköinen pääsy kaikkeen raportointiin, jonka laitos on toimittanut 3 kohdassa tarkoitetussa yhtenäisessä raportointimuodossa, seuraaville viranomaisille:

a) sellaisen vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset ja kansallinen keskuspankki, jossa emoyrityksenä toimivalla laitoksella tai saman emoyrityksenä toimivan rahoitusalan holdingyhtiön määräysvallassa olevalla laitoksella on direktiivin 2013/36/EU 51 artiklan mukaisia merkittäviä sivuliikkeitä;

b) toimivaltaiset viranomaiset, jotka ovat antaneet luvan emoyrityksenä toimivan laitoksen tai saman emoyrityksenä toimivan rahoitusalan holdingyhtiön määräysvallassa olevien laitosten tytäryrityksille, ja saman jäsenvaltion keskuspankki;

c) EPV;

d) EKP.

6. Toimivaltaisten viranomaisten, jotka ovat antaneet luvan laitokselle, joka on emoyrityksenä toimivan laitoksen tai emoyrityksenä toimivan rahoitusalan holdingyhtiön tytäryritys, on annettava pyynnöstä kohtuullisessa ajassa toimivaltaisille viranomaisille, joiden on harjoitettava konsolidoitua valvontaa direktiivin 2013/36/EU 111 artiklan mukaisesti, sen jäsenvaltion keskuspankille, jossa laitos on saanut toimiluvan, ja EPV:lle sähköinen pääsy kaikkeen raportointiin, jonka laitos on 3 kohdassa tarkoitettua yhtenäistä raportointimuotoa noudattaen toimittanut.

416 artikla

Likvidejä varoja koskeva raportointi

1. Laitosten on ilmoitettava likvideiksi varoiksi seuraavat, jos niitä ei ole 2 kohdassa suljettu pois ja vain jos likvidit varat täyttävät 3 kohdan edellytykset:

a) käteinen ja keskuspankkivastuut siinä määrin kuin kyseiset vastuut voidaan nostaa milloin tahansa stressikausina. Keskuspankeissa pidettävien talletusten osalta toimivaltainen viranomainen ja keskuspankki pyrkivät pääsemään yhteisymmärrykseen siitä, missä määrin vähimmäisvarannot voidaan nostaa stressikausina;

b) muut siirtokelpoiset varat, joiden likvidiys ja luottoluokka ovat erittäin korkeat;

c) siirtokelpoiset varat, jotka muodostuvat saamisista seuraavilta tai ovat seuraavien takaamia saamisia:

   i) jäsenvaltion, sellaisen alueen, jolla on itsenäinen veronkanto-oikeus, tai kolmannen maan keskushallinto; varat keskushallinnon tai aluehallinnon kotimaan valuutan määräisinä, jos laitoksella on kyseisessä jäsenvaltiossa tai kolmannessa maassa maksuvalmiusriski, jonka se kattaa kyseisillä likvideillä varoilla;

▼B

ii) keskuspankit ja muun kuin keskushallinnon julkisyhteisöt tai julkisoikeudelliset laitokset; varat keskuspankin ja julkisyhteisön kotimaan valuutan määräisinä;

iii) Kansainvälinen järjestelypankki (BIS), Kansainvälinen valuuttarahasto (IMF), komissio ja kansainväliset kehityspankit;

iv) Euroopan rahoitusvakausväline ja Euroopan vakausmekanismi;

d) siirtokelpoiset varat, joiden likvidiys ja luottoluokka on korkea;

e) rahapolitiikan soveltamisalaan kuuluvat keskuspankkien takaamat valmiusluottojärjestelyt, siinä määrin kuin näiden järjestelyjen vakuutena eivät ole likvidit varat, ja kun hätätilanteisiin liittyvä maksuvalmiusapu suljetaan pois;

f) jos luottolaitos kuuluu säädännäisellä perusteella johonkin ryhmään, säädännäisperusteiset vähimmäistalletukset keskusluottolaitoksessa ja muu sääntömääräisesti tai sopimuksen perusteella saatavissa oleva keskusluottolaitoksen, 113 artiklan 7 kohdassa tarkoitetun ryhmän jäseninä olevien laitosten tai 10 artiklan mukaisen vapautuksen ehdot täyttävien laitosten likvidi rahoitus, siinä määrin kuin tämän rahoituksen vakuutena eivät ole likvidit varat.

Siihen asti, kunnes korkealle ja erittäin korkealle likvidiydelle ja luottoluokalle on annettu 460 artiklan mukaisesti yhtenäinen määritelmä, laitosten on itse määritettävä kussakin valuutassa siirtokelpoiset varat, joiden likvidiys ja luottoluokka on korkea tai erittäin korkea. Siihen asti, kunnes yhtenäinen määritelmä on annettu, toimivaltaiset viranomaiset voivat 509 artiklan 3, 4 ja 5 kohdassa luetellut kriteerit huomioon ottaen antaa yleisiä ohjeita, joita laitosten on noudatettava määrittäessään varoja, joiden likvidiys ja luottoluokka on korkea tai erittäin korkea. Jos tällaisia ohjeita ei ole, laitosten on käytettävä tähän tarkoitukseen läpinäkyviä ja objektiivisia kriteerejä, mukaan lukien osa tai kaikki 509 artiklan 3, 4 ja 5 kohdassa luetelluista kriteereistä.

2. Likvideinä varoina ei pidetä seuraavia:

a) varat, jotka ovat luottolaitoksen liikkeeseen laskemia, paitsi jos ne täyttävät jotkin seuraavista edellytyksistä:

i) ne ovat joukkolainoja, joihin voidaan soveltaa 129 artiklan 4 tai 5 kohdassa säädettyä käsittelyä tai omaisuusvakuudellisia välineitä, joilla on EPV:n 509 artiklan 3, 4 ja 5 kohdan kriteerien mukaisesti vahvistama korkein luottoluokka;

▼M10

ii) ne ovat direktiivin (EU) 2019/2162 3 artiklan 1 alakohdassa tarkoitettuja katettuja joukkolainoja, joita ei tarkoiteta tämän alakohdan i alakohdassa;

▼B

iii) luottolaitos on jäsenvaltion keskus- tai aluehallinnon perustama, ja kyseisellä hallinnolla on velvollisuus suojella laitoksen taloudellista perustaa ja säilyttää sen elinkelpoisuus koko sen elinajan; tai varat ovat kyseisen hallinnon erikseen takaamia; tai vähintään 90 prosenttia laitoksen lainoista on suoraan tai välillisesti kyseisen hallinnon takaamia ja varoja käytetään pääasiallisesti rahoittamaan edistämislainoja, joiden myöntäminen ei perustu kilpailuun eikä voiton tavoitteluun ja joilla edistetään kyseisen hallinnon asettamia yleistä etua koskevia tavoitteita;

b) varat, jotka laitokselle annetaan vakuutena takaisinmyyntisopimuksen ja arvopapereilla toteutettavien rahoitustoimien puitteissa ja jotka ovat laitoksen hallussa vain luottoriskiä vähentävänä tekijänä ja jotka eivät ole lain tai sopimuksen perusteella laitoksen käytettävissä;

c) varat, jotka on laskenut liikkeeseen jokin seuraavista:

i) sijoituspalveluyritys;

ii) vakuutusyritys;

iii) rahoitusalan holdingyhtiö;

iv) rahoitusalan sekaholdingyhtiö;

v) mikä tahansa muu yhteisö, joka harjoittaa pääasiallisena liiketoimintanaan yhtä tai useampaa direktiivin 2013/36/EU liitteessä I luetelluista toiminnoista.

▼M8

3. Edellä olevan 1 kohdan mukaisesti laitosten on ilmoitettava likvideiksi varoiksi varat, jotka täyttävät seuraavat edellytykset:

a) varat ovat kiinnittämättömiä tai ne ovat saatavilla vakuusryhmässä, jotta laitos voi käyttää niitä lisärahoituksen hankkimiseksi laitoksen saatavilla olevien sitovien – tai jos ryhmää hoitaa keskuspankki, sitomattomien – mutta vielä rahoittamattomien luottosopimusten perusteella;

b) varoja ei ole laskenut liikkeeseen laitos itse, sen emoyrityksenä tai tytäryrityksenä toimiva laitos taikka sen emoyrityksenä toimivan laitoksen tai emoyrityksenä toimivan rahoitusalan holdingyhtiön toinen tytäryritys;

c) varojen hinta on markkinaosapuolten yleisesti hyväksymä ja sitä voidaan helposti seurata markkinoilla, tai niiden hinta voidaan määrittää helposti laskettavalla kaavalla, joka perustuu julkisesti saatavilla oleviin tietoihin, eikä se riipu vahvoista oletuksista, kuten usein strukturoitujen tai eksoottisten tuotteiden ollessa kyseessä;

d) varat ovat kaupankäynnin kohteena virallisesti hyväksytyssä pörssissä, taikka niillä käydään kauppaa joko suoran myynnin markkinoilla tai takaisinostomarkkinoilla pelkin takaisinostosopimuksin; kyseisiä kriteereitä on tarkasteltava erikseen kunkin markkinan osalta.

▼M8

Ensimmäisen alakohdan c ja d alakohdassa tarkoitettuja edellytyksiä ei sovelleta 1 kohdan a, e ja f alakohdassa tarkoitettuihin varoihin.

▼B

4. Sen estämättä, mitä 1, 2 ja 3 kohdassa säädetään, siihen asti kunnes 460 artiklan mukainen sitova maksuvalmiusvaatimus määritellään ja tämän artiklan 1 kohdan toisen alakohdan mukaisesti, laitosten on raportoitava

a) muista varoista, jotka eivät ole keskuspankkikelpoisia mutta joilla käydään kauppaa, kuten osakkeet ja kulta, avoimien ja objektiivisten perusteiden mukaisesti, mukaan lukien jotkin tai kaikki 509 artiklan3, 4 ja 5 kohdassa luetellut perusteet;

b) muista varoista, jotka ovat keskuspankkikelpoisia ja joilla käydään kauppaa, kuten omaisuusvakuudelliset välineet, joilla on EPV:n 509 artiklan 3, 4 ja 5 kohdan perusteiden mukaisesti vahvistama korkein luottoluokka;

c) muista varoista, jotka ovat keskuspankkikelpoisia mutta joilla ei voi käydä kauppaa, kuten EPV:n 509 artiklan 3, 4 ja 5 kohdan perusteiden mukaisesti vahvistamat lainasaamiset.

▼M8

5. Yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavan yrityksen (CIU) osakkeita tai osuuksia voidaan käsitellä likvideinä varoina absoluuttiseen 500 miljoonan euron määrään tai vastaavaan kotimaan valuutan määrään kunkin laitoksen likvidien varojen salkussa edellyttäen, että 132 artiklan 3 kohdassa säädetyt vaatimukset täyttyvät ja että yhteistä sijoitustoimintaa harjoittava yritys sijoittaa ainoastaan tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin likvideihin varoihin korko-, luotto- tai valuuttariskiä vähentäviä johdannaisia lukuun ottamatta.

Jos yhteistä sijoitustoimintaa harjoittava yritys käyttää tai mahdollisesti käyttää johdannaissopimuksia sallittujen sijoitusten riskien suojaamiseen, tämä ei vaikuta kyseisen yrityksen hyväksyttävyyteen. Jos 418 artiklan 4 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitetut kolmannet osapuolet eivät arvosta säännöllisesti markkinahintaan yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavan yrityksen osakkeita tai osuuksia ja toimivaltaisella viranomaisella ei ole varmuutta siitä, että laitos on kehittänyt toimivat sisäiset menetelmät ja prosessit tällaista 418 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua arvostamista varten, kyseisen yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavan yrityksen osakkeita tai osuuksia ei käsitellä likvideinä varoina.

6. Jos likvidien varojen erä lakkaa kuulumasta likvidien varojen varantoon, laitos saa kuitenkin vielä 30 päivän ajan lukea sen likvideihin varoihin. Jos yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavassa yrityksessä olevaan osakkeeseen tai osuuteen ei voida enää soveltaa 5 kohdassa tarkoitettua kohtelua, yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavan yrityksen osake tai osuus voidaan kuitenkin lukea likvideihin varoihin vielä 30 päivän ajan edellyttäen, että mainittujen varojen määrä on enintään 10 prosenttia yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavan yrityksen kokonaisvaroista.

▼B

417 artikla

Likvidejä varoja koskevat operatiiviset vaatimukset

Laitoksen on ilmoitettava likvideiksi varoiksi ainoastaan ne likvidit varat, jotka täyttävät seuraavat edellytykset:

▼B

a) ne ovat asianmukaisesti hajautettuja. Hajauttamista ei vaadita 416 artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohtaa vastaavien varojen osalta;

b) ne ovat laillisesti ja käytännössä milloin tahansa seuraavien 30 päivän aikana helposti saatavilla ja realisoitavissa suoralla myynnillä tai pelkällä takaisinostosopimuksella hyväksytyillä takaisinostomarkkinoilla, jotta velvollisuudet voidaan täyttää. Edellä 416 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen likvidien varojen, jotka ovat sellaisissa kolmansissa maissa, joissa on siirtorajoituksia, tai jotka on määritelty ei-vaihdettavissa valuutoissa, katsotaan olevan saatavilla ainoastaan siinä määrin kuin ne vastaavat ulosvirtauksia kyseisessä kolmannessa maassa tai valuutassa; paitsi jos laitos pystyy osoittamaan toimivaltaisille viranomaisille, että se on suojannut aiheutuvan valuuttariskin asianmukaisesti

c) likvidit varat ovat maksuvalmiuden hallintatoiminnon valvonnassa;

►C2 d) osa likvideistä varoista, 416 artiklan 1 kohdan a, c, e ja f alakohdassa tarkoitettuja varoja lukuun ottamatta ◄, realisoidaan ajoittain ja vähintään kerran vuodessa suoralla myynnillä tai pelkin takaisinostosopimuksin hyväksytyillä takaisinostomarkkinoilla seuraavista syistä:

i) kyseisten varojen markkinoillepääsyn testaamiseksi,

ii) varojen realisointiprosessien tehokkuuden testaamiseksi,

iii) varojen käyttökelpoisuuden testaamiseksi,

iv) negatiivisten signaalien riskin minimoimiseksi stressikausina;

e) varoihin liittyviltä hintariskeiltä voidaan suojautua, mutta likvideihin varoihin kohdistuu asianmukaisia sisäisiä järjestelyjä, joilla varmistetaan, että ne ovat aina tarvittaessa varainhallinnan (treasury) saatavilla ja erityisesti että niitä ei käytetä muissa käynnissä olevissa operaatioissa, mukaan lukien:

i) suojautuminen tai muut kaupankäyntistrategiat;

ii) erillisen takauksen antaminen strukturoiduissa transaktioissa;

iii) toimintakustannusten kattaminen;

f) likvidien varojen jakautuminen eri valuuttoihin vastaa likviditeetin ulosvirtauksia eri valuutoissa sen jälkeen, kun niistä on vähennetty sisäänvirtaukset.

▼B

418 artikla

Likvidien varojen arvostaminen

1. Likvidien varojen erän arvoksi on ilmoitettava sen markkina-arvo, jolle on tehty asianmukaiset arvonleikkaukset, joissa otetaan huomioon ainakin duraatio, luotto- ja likviditeettiriski ja tyypilliset repo-arvonleikkaukset markkinoiden yleisten stressikausien aikana. Kun kyseessä ovat 416 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitetut varat, arvonleikkausten on oltava vähintään 15 prosenttia. Jos laitos suojautuu varoihin liittyvältä hintariskiltä, sen on otettava huomioon rahavirta, joka syntyy suojauksen mahdollisesta nollautumisesta.

2. Edellä olevassa 416 artiklan 6 kohdassa tarkoitettujen yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavien yritysten osakkeiden ja osuuksien arvoa on leikattava kohde-etuuksien perusteella seuraavasti:

a) 0 prosenttia, kun kyseessä ovat 416 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetut varat;

b) 5 prosenttia, kun kyseessä ovat 416 artiklan 1 kohdan b ja c alakohdassa tarkoitetut varat;

c) 20 prosenttia, kun kyseessä ovat 416 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitetut varat.

3. Edellä 2 kohdassa tarkoitettua läpikatsomismenettelyssä sovelletaan seuraavaa:

a) jos laitos on tietoinen yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavan yrityksen alla olevista vastuista, se voi ottaa nämä vastuut huomioon ja määrittää ne 416 artiklan 1 kohdan a–d alakohtaan kuuluviksi;

b) jos laitos ei ole tietoinen yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavan yrityksen alla olevista vastuista, sen on oletettava, että yritys sijoittaa valtuuksiensa mukaiseen enimmäismäärään asti 416 artiklan 1 kohdan a–d alakohdassa tarkoitettuihin varojen lajeihin alenevassa järjestyksessä, kunnes se saavuttaa sijoitusvaltuuksiensa mukaisen yhteenlasketun enimmäismäärän.

4. Laitosten on kehitettävä toimivat menetelmät ja prosessit yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavien yritysten osakkeiden ja osuuksien markkina-arvon ja arvonleikkausten laskentaa ja ilmoittamista varten. Vain silloin, kun laitokset voivat toimivaltaista viranomaista tyydyttävällä tavalla osoittaa, että vastuu ei ole niin olennainen, että omien menetelmien kehittäminen olisi perusteltua, ne voivat laskettaessa ja ilmoitettaessa arvonleikkauksista, joita tehdään yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavien yritysten osakkeille ja osuuksille 3 kohdan a ja b alakohdassa säädettyjä menetelmiä noudattaen, tukeutua seuraaviin kolmansiin osapuoliin:

a) yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavan yrityksen säilytysyhteisö edellyttäen, että yhteistä sijoitustoimintaa harjoittava yritys sijoittaa yksinomaan arvopapereihin ja tallettaa kaikki arvopaperit tähän säilytysyhteisöön;

b) muiden yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavien yritysten osalta yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavan yrityksen rahastoyhtiö edellyttäen, että yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavan yrityksen rahastoyhtiö täyttää kaikki 132 artiklan 3 kohdan a alakohdassa säädetyt kriteerit.

Ulkopuolisen tilintarkastajan on vahvistettava säilytysyhteisön tai yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavan yrityksen rahastoyhtiön tekemien laskelmien oikeellisuus.

▼B

419 artikla

Valuutat, joissa likvidien varojen saatavuuteen liittyy rajoituksia

1. EPV arvioi, missä määrin 416 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetut likvidit varat ovat laitoksen saatavilla valuutoissa, jotka ovat unioniin sijoittautuneille laitoksille merkityksellisiä.

▼M8

2. Jos likvidejä varoja tarvitaan 412 artiklan vaatimuksen vuoksi perustellusti enemmän kuin kyseisiä likvidejä varoja on jossakin valuutassa saatavilla, on sovellettava yhtä tai useampaa seuraavista poikkeuksista:

a) poiketen siitä, mitä 417 artiklan f alakohdassa säädetään, likvidien varojen jakautumisen eri valuuttoihin ei tarvitse vastata likviditeetin ulosvirtauksia eri valuutoissa sen jälkeen, kun niistä on vähennetty sisäänvirtaukset;

b) vaaditut likvidit varat voidaan jäsenvaltion tai kolmansien maiden valuuttojen osalta korvata kyseisen jäsenvaltion tai kolmannen maan keskuspankin luottosopimuksilla, jotka on tehty sopimusperusteisesti peruuttamattomasti seuraaviksi 30 päiväksi ja jotka on nostettavasta määrästä riippumatta hinnoiteltu kohtuullisesti, edellyttäen, että kyseisen jäsenvaltion tai kolmannen maan toimivaltaiset viranomaiset tekevät samoin ja että kyseisessä jäsenvaltiossa tai kolmannessa maassa on käytössä vastaavat raportointivaatimukset;

c) jos tason 1 varojen määrä on vajaa, laitos voi pitää hallussaan tason 2A varoja, joihin sovelletaan korkeampaa aliarvostusta, ja mahdollista näihin varoihin sovellettavaa 460 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun delegoidun säädöksen mukaista ylärajaa voidaan muuttaa.

▼B

3. Edellä olevan 2 kohdan mukaisesti sovellettavat poikkeukset on suhteutettava käänteisesti asiaankuuluvien varojen saatavillaoloon. Laitosten perusteltuja tarpeita on arvioitava ottaen huomioon, miten ne pystyvät moitteettomalla maksuvalmiuden hallinnalla vähentämään kyseisten likvidien varojen tarvetta ja minkä verran muilla markkinaosapuolilla on kyseisiä varoja.

4. EPV laatii teknisten täytäntöönpanostandardien luonnoksen, jossa luetellaan valuutat, jotka täyttävät tässä artiklassa säädetyt edellytykset.

EPV toimittaa nämä teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään 31 päivänä maaliskuuta 2014.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 15 artiklan mukaisesti.

▼M8

5. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään 2 kohdassa tarkoitetut poikkeukset, niiden soveltamisedellytykset mukaan lukien.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 28 päivänä joulukuuta 2019.

▼M8

Siirretään komissiolle valta täydentää tätä asetusta hyväksymällä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

▼B

420 artikla

Likviditeetin ulosvirtaukset

1. Siihen asti kun 460 artiklan mukainen maksuvalmiusvaatimus määritellään, ilmoitettaviin likviditeetin ulosvirtauksiin sisältyvät

a) jäljempänä olevassa 421 artiklassa tarkoitettujen vähittäistalletusten kulloisetkin määrät;

b) jäljempänä 422 artiklassa tarkoitettujen muiden sellaisten velkojen, jotka erääntyvät tai joita velan myöntäneet laitokset tai rahoituksen antaja voivat vaatia maksettaviksi tai joiden osalta rahoituksen antaja voi implisiittisesti olettaa, että laitos maksaa velan takaisin seuraavien 30 päivän aikana, kulloisetkin määrät;

c) jäljempänä 423 artiklassa tarkoitetut lisäulosvirtaukset;

d) jäljempänä 424 artiklassa tarkoitetuista käyttämättömistä sitovista luottojärjestelyistä ja likviditeettisopimuksista seuraavien 30 päivän aikana nostettavissa oleva enimmäismäärä;

e) lisäulosvirtaukset, jotka havaitaan 2 kohdan mukaisessa arvioinnissa.

2. Laitosten on arvioitava säännöllisesti likviditeetin ulosvirtausten todennäköisyyttä ja mahdollista volyymiä seuraavien 30 päivän aikana sellaisten tuotteiden tai palvelujen osalta, jotka eivät kuulu 422, 4233 ja 424 artiklan soveltamisalaan ja joita laitokset tarjoavat tai järjestävät tai joita mahdolliset ostajat voisivat pitää kyseisiin laitoksiin liittyvinä, mukaan lukien muun muassa likviditeetin ulosvirtaukset, jotka johtuvat mahdollisista taseen ulkopuolisten velvoitteiden ja ehdollisten rahoitusvelvoitteiden kaltaisista sopimusjärjestelyistä, mukaan lukien muun muassa sitovat rahoitusjärjestelyt, käyttämättömät lainat ja ennakkomaksut tukkukaupan vastapuolille, kiinnelainat, joista on sovittu mutta joita ei ole vielä nostettu, luottokortit, tilinylitykset, suunnitellut ulosvirtaukset, jotka liittyvät uusien vähittäis- tai tukkulainojen uusimiseen tai jatkamiseen, suunnitellut johdannaisiin liittyvät maksettavat ja kaupan rahoitukseen liittyvät taseen ulkopuoliset tuotteet, joita tarkoitetaan 429 artiklassa ja liitteessä I. Näitä ulosvirtauksia on arvioitava käyttämällä valvottavakohtaisen ja markkinakohtaisen stressiskenaarion yhdistelmää.

Laitosten on kiinnitettävä tässä arvioinnissa erityistä huomiota siihen, että niiden maineelle voi aiheutua olennaista vahinkoa, jos ne eivät anna tällaisille tuotteille tai palveluille maksuvalmiustukea. Laitosten on ilmoitettava vähintään vuosittain toimivaltaisille viranomaisille ne tuotteet ja palvelut, joiden osalta ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut likviditeetin ulosvirtausten todennäköisyys ja potentiaalinen volyymi ovat merkittäviä, ja toimivaltaisten viranomaisten on määritettävä ulosvirtaukset, jotka on otettava huomioon. Toimivaltaiset viranomaiset voivat soveltaa tasoltaan enintään 5 prosentin ulosvirtausta sellaisten ulkomaankaupan rahoitukseen liittyvien taseen ulkopuolisten tuotteiden osalta, joita tarkoitetaan429 artiklassa ja liitteessä I.

▼B

Toimivaltaisten viranomaisten on vähintään vuosittain ilmoitettava EPV:lle ne tuote- tai palvelutyypit, joiden osalta ne ovat laitosten antamien ilmoitusten perusteella määrittäneet ulosvirtaukset. Niiden on tässä ilmoituksessa annettava myös selostus menetelmästä, jota ulosvirtausten määrittämisessä on sovellettu.

421 artikla

Vähittäistalletuksia koskevat ulosvirtaukset

1. Laitosten on ilmoitettava erikseen direktiivin 94/19/EY mukaisesti talletussuojajärjestelmän tai kolmannen maan vastaavan talletussuojajärjestelmän soveltamisalaan kuuluvien vähittäistalletusten määrä ja kerrottava se vähintään 5 prosentilla, jos jompikumpi seuraavista koskee talletusta:

a) talletus on osa vakiintunutta liiketoimintasuhdetta, minkä vuoksi sen nostaminen on erittäin epätodennäköistä;

b) talletus on maksuliikennetilillä, mukaan lukien tilit, joille palkkoja säännöllisesti maksetaan.

2. Laitosten on kerrottava muut vähittäistalletukset, joita ei tarkoiteta 1 kohdassa, vähintään 10 prosentilla.

3. Ottaen huomioon toimivaltaisten viranomaisten arvioon perustuvan paikallisten tallettajien käyttäytymisen EPV:n on laadittava viimeistään 31 päivänä tammikuuta 2014 ohjeet niitä perusteita varten, joiden avulla voidaan määrittää edellytykset 1 ja 2 kohdan soveltamiselle määritettäessä vähittäistalletuksia, joiden ulosvirtaukset ovat erilaiset, sekä kyseisten tuotteiden määritelmät tämän osaston soveltamista varten. Näissä ohjeissa otetaan huomioon, miten todennäköistä on, että kyseiset talletukset johtavat likviditeetin ulosvirtaukseen seuraavien 30 päivän aikana. Näitä ulosvirtauksia on arvioitava käyttämällä valvottavakohtaisen ja markkinakohtaisen stressiskenaarion yhdistelmää.

4. Sen estämättä, mitä 1 ja 2 kohdassa säädetään, laitosten on kerrottava kolmansissa maissa vastaanottamansa vähittäistalletukset näissä kohdissa säädettyä korkeammalla prosentilla, jos tällaisesta prosentista on säädetty vastaavissa kolmannen maan raportointivaatimuksissa.

5. Laitokset voivat jättää ulosvirtauslaskelman ulkopuolelle tietyt selvästi rajatut vähittäistalletusten luokat, kunhan laitos soveltaa kyseiseen talletusluokkaan joka tilanteessa tiukasti seuraavaa, ellei tallettajan tapauskohtaisesti perusteltavista vaikeista olosuhteista muuta johdu:

a) tallettaja ei saa nostaa talletusta 30 päivään; tai

b) nostaessaan talletuksen 30 päivän kuluessa tallettajan on maksettava ennenaikaisesta nostosta sakko, johon sisältyy korkojen menetys nostopäivän ja sopimuksenmukaisen erääntymispäivän väliseltä ajalta sekä sakko, jonka ei tarvitse olla suurempi kuin korko talletuspäivän ja nostopäivän väliseltä ajalta.

▼B

422 artikla

Muita velkoja koskevat ulosvirtaukset

1. Laitosten on kerrottava laitoksen omista toimintamenoista johtuvat velat 0 prosentilla.

2. Laitosten on kerrottava 192 artiklan 3 kohdassa määritellyistä vakuudellisesta luotonannosta ja pääomamarkkinalähtöisistä liiketoimista johtuvat velat

a) 0 prosentilla 418 artiklan mukaisesti likvidien varojen arvoon asti, jos niiden vakuutena on varoja, joita pidetään 416 artiklan mukaisesti likvideinä varoina;

b) 100 prosentilla 418 artiklan mukaisesti likvidien varojen arvon ylittävältä osalta, jos niiden vakuutena on varoja, joita pidetään 416 artiklan mukaisina likvideinä varoina;

c) 100 prosentilla, jos niiden vakuutena on varoja, joita ei pidetä 416 artiklan mukaisesti likvideinä varoina, lukuun ottamatta tämän kohdan d ja e alakohdan soveltamisalaan kuuluvia liiketoimia;

d) 25 prosentilla, jos niiden vakuutena on varoja, joita ei voida pitää 416 artiklan mukaisesti likvideinä varoina ja luotonantaja on sellaisen jäsenvaltion keskushallinto, julkisyhteisö tai julkisoikeudellinen laitos, jossa laitokselle on myönnetty toimilupa tai johon laitos on perustanut sivuliikkeen, tai kansainvälinen kehityspankki. Tätä kohtelua sovelletaan vain niihin julkisyhteisöihin tai julkisoikeudellisiin laitoksiin, joiden riskipaino on kolmannen osan II osaston 2 luvun mukaisesti enintään 20 prosenttia;

e) 0 prosentilla, jos luotonantaja on keskuspankki.

3. Laitosten on kerrottava velat,

a) jotka johtuvat talletuksista, jotka tallettajan on pidettävä voimassa saadakseen laitokselta selvitys-, säilytys- tai käteisvarojen hoitopalveluja tai muita vastaavia palveluja;

b) jotka johtuvat talletuksista, jotka on pidettävä voimassa 113 artiklan 7 kohdan vaatimukset täyttävään laitosten suojajärjestelmään kuuluvan yhteisen tehtävänjaon yhteydessä tai samassa laitosten suojajärjestelmässä jäsenenä olevan toisen yksikön lakiin tai laitoksen perustamiskirjaan perustuvana vähimmäistalletuksena;

c) jotka johtuvat talletuksista, jotka tallettajan on pidettävä voimassa muun kuin a alakohdassa mainitun vakiintuneen liiketoimintasuhteen yhteydessä;

d) jotka johtuvat talletuksista, jotka tallettajan on pidettävä voimassa saadakseen käteismaksujen selvityspalveluja ja keskusluottolaitoksen palveluja, kun luottolaitos kuuluu säädösperusteisesti ryhmään;

edellä olevan a alakohdan tapauksessa 5 prosentilla siinä määrin kuin direktiivin 94/19/EY mukaisesti talletussuojajärjestelmä tai kolmannen maan vastaava talletussuojajärjestelmä kattaa ne, ja muutoin 25 prosentilla.

▼B

Luottolaitosten keskusluottolaitokseen sijoittamat talletukset, joita pidetään 416 artiklan 1 kohdan f alakohdan mukaisesti likvideinä varoina, kerrotaan tasoltaan 100 prosentin ulosvirtauksella.

▼M8

4. Edellä 3 kohdan a ja d alakohdassa tarkoitetut määritys-, säilytys- tai käteisvarojen hoitopalvelut tai muut vastaavat palvelut kattavat kyseiset palvelut ainoastaan siinä määrin kuin kyseiset palvelut suoritetaan sellaisen vakiintuneen liiketoimintasuhteen yhteydessä, jossa tallettajan riippuvuus on huomattava. Kyseiset palvelut eivät saa olla pelkästään kirjeenvaihtajapankkipalveluja tai perusarvopapereiden välityspalvelua, ja laitoksilla on oltava todisteita siitä, että asiakas ei voi nostaa laillisesti erääntyviä summia 30 päivän aikajänteellä vaarantamatta operatiivista toimintaansa.

Kunnes 3 kohdan c alakohdassa tarkoitetulle 'vakiintuneelle liiketoimintasuhteelle' on annettu yhtenäinen määritelmä, laitosten on itse vahvistettava kriteerit sellaisen 'vakiintuneen liiketoimintasuhteen' määrittämiseksi, jonka osalta niillä on todisteita siitä, että asiakas ei voi nostaa laillisesti erääntyviä summia 30 päivän aikajänteellä vaarantamatta operatiivista toimintaansa, ja laitosten on ilmoitettava kyseiset kriteerit toimivaltaisille viranomaisille. Yhtenäisen määritelmän puuttuessa toimivaltaiset viranomaiset voivat antaa yleisiä ohjeita, joita laitosten on noudatettava määrittäessään talletuksia, jotka tallettaja pitää voimassa vakiintuneen liiketoimintasuhteen yhteydessä.

▼B

5. Laitosten on kerrottava muiden kuin rahoitusalan asiakkaiden talletuksista johtuvat velat 40 prosentilla niiltä osin kuin ne eivät kuulu 3 ja 4 kohdan soveltamisalaan, ja niiden on kerrottava direktiivin 94/19/EY mukaisesti talletussuojajärjestelmän tai kolmannen maan vastaavan talletussuojajärjestelmän soveltamisalaan kuuluvien velkojen määrä 20 prosentilla.

6. Laitosten on otettava liitteessä II luetelluista sopimuksista 30 päivän aikajänteellä odotettavissa olevat ulosvirtaukset ja sisäänvirtaukset huomioon nettomääräisesti kaikkien vastapuolten osalta ja kerrottava ne 100 prosentilla, jos kyseessä on nettoulosvirtaus. Nettomääräisyys tarkoittaa myös, että saatavaa, 416 artiklan mukaisina likvideinä varoina pidettävää vakuutta ei lasketa mukaan.

7. Laitosten on ilmoitettava erikseen muut velat, jotka eivät kuulu 1–5 kohdan soveltamisalaan.

▼M8

8. Toimivaltaiset viranomaiset voivat myöntää luvan ulosvirtauksen alemman prosenttiosuuden soveltamiseen 7 kohdassa tarkoitettujen velkojen osalta tapauskohtaisesti, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) vastapuoli on mikä tahansa seuraavista:

▼M9

i) laitoksen emoyrityksenä tai tytäryrityksenä toimiva laitos tai laitoksen emoyrityksenä tai tytäryrityksenä toimiva sijoituspalveluyritys tai saman emoyrityksenä toimivan laitoksen tai emoyrityksenä toimivan sijoituspalveluyrityksen toinen tytäryritys;

▼M8

ii) vastapuoli on direktiivin 2013/34/EU 22 artiklan 7 kohdassa tarkoitetussa yhteydessä laitokseen;

▼M8

iii) laitos, joka kuuluu samaan 113 artiklan 7 kohdassa säädetyt vaatimukset täyttävään laitosten suojajärjestelmään; tai

iv) edellä olevan 400 artiklan 2 kohdan d alakohdan mukaisen ryhmän keskuslaitos tai jäsen;

b) seuraavien 30 päivän aikana on syytä odottaa pienempää ulosvirtausta myös idiosynkraattisen ja markkinakohtaisen stressiskenaarion yhdistelmää käyttäen;

c) vastapuoli soveltaa vastaavaa symmetristä tai konservatiivisempaa sisäänvirtausta 425 artiklasta poiketen;

d) laitos ja vastapuoli ovat sijoittautuneet samaan jäsenvaltioon.

▼B

9. Toimivaltaiset viranomaiset voivat olla soveltamatta 8 kohdan d alakohdan edellytyksiä, kun 20 artiklan 1 kohdan b alakohtaa sovelletaan. Siinä tapauksessa 460 artiklassa tarkoitetussa täytäntöönpanosäädöksessä vahvistetut objektiiviset lisäkriteerit on täytettävä. Jos annetaan lupa tällaisen pienemmän ulosvirtauksen soveltamiseen, toimivaltaisten viranomaisten on annettava EPV:lle tieto 20 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetun menettelyn tuloksesta. Toimivaltaisten viranomaisten on tarkasteltava säännöllisesti uudelleen edellytysten täyttymistä tällaisten pienempien ulosvirtausten soveltamiseksi.

10. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään tarkemmin 9 kohdassa tarkoitetut objektiiviset lisäkriteerit.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2015.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

423 artikla

Lisäulosvirtaukset

1. Vakuuksiin, jotka eivät ole 416 artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitettuja varoja ja jotka laitos sijoittaa liitteessä II lueteltuihin sopimuksiin sekä luottojohdannaisiin, on sovellettava lisäulosvirtausta, joka on 20 prosenttia.

▼M8

2. Laitoksen on ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille kaikista tehdyistä sopimuksista, joiden sopimusehdot johtavat likviditeetin ulosvirtauksiin tai ylimääräisiin vakuustarpeisiin 30 päivän kuluessa laitoksen luottoluokan olennaisesta heikentymisestä. Kun toimivaltaiset viranomaiset katsovat, että kyseiset sopimukset ovat olennaisia suhteessa laitoksen mahdollisiin likviditeetin ulosvirtauksiin, niiden on vaadittava laitosta lisäämään sellainen lisäulosvirtaus kyseisiä sopimuksia varten, joka vastaa niitä ylimääräisiä vakuustarpeita, jotka johtuvat sen luottoluokan olennaisesta heikentymisestä, kuten ulkoisen luottoluokituksen alenemisesta kolmella pykälällä. Laitoksen on tarkasteltava säännöllisesti uudelleen tämän olennaisen heikentymisen laajuutta ottaen huomioon, mikä on relevanttia sen tekemien sopimusten puitteissa, ja ilmoitettava tarkastelunsa tulokset toimivaltaisille viranomaisille.

▼M8

3. Laitoksen on lisättävä lisäulosvirtaus, joka vastaa vakuustarpeita, jotka johtuisivat epäsuotuisan markkinaskenaarion vaikutuksista sen johdannaistransaktioihin, jos se on olennainen.

EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään, millä ehdoilla olennaisuuden käsitettä voidaan soveltaa ja millä menetelmillä lisäulosvirtausta mitataan.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 31 päivänä maaliskuuta 2014.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä toisessa alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

▼B

4. Laitoksen on lisättävä lisäulosvirtaus, joka vastaa arvopapereiden tai muiden lyhyeksi myytävien ja 30 päivän aikajänteellä toimitettavien varojen markkina-arvoa, ellei laitos omista toimitettavia arvopapereita tai ole lainannut niitä ehdoin, jotka edellyttävät niiden palauttamista vasta 30 päivän jälkeen, eivätkä arvopaperit ole osa laitoksen likvidejä varoja.

5. Laitoksen on lisättävä lisäulosvirtaus, joka vastaa

a) laitoksella olevia ylimääräisiä vakuuksia, jotka vastapuoli voi sopimuksen mukaan vaatia maksettaviksi;

b) vakuuksia, jotka on palautettava vastapuolelle;

c) vakuuksia, jotka vastaavat varoja, joita pidetään 416 artiklan mukaisina likvideinä varoina, joilla puolestaan voidaan korvata varat, jotka vastaavat varoja, joita ei pidetä 416 artiklan mukaisina likvideinä varoina ilman laitoksen suostumusta.

6. Vakuutena saatuja talletuksia ei pidetä 422 artiklaa sovellettaessa velkoina, mutta niihin sovelletaan soveltuvin osin tämän artiklan säännöksiä.

424 artikla

Luottojärjestelyistä ja likviditeettisopimuksista johtuvat ulosvirtaukset

1. Laitoksen on ilmoitettava sitovista luottojärjestelyistä ja sitovista likviditeettisopimuksista johtuvat ulosvirtaukset, jotka on määritettävä prosentteina seuraavien 30 päivän kuluessa nostettavissa olevasta enimmäismäärästä. Tämä nostettavissa oleva enimmäismäärä voidaan arvioida niin, että siitä vähennetään kaikki 420 artiklan 2 kohdan mukaisesti määrätyt, ulkomaankaupan rahoitusta koskeviin taseen ulkopuolisiin eriin sovellettavat maksuvalmiusvaatimukset ja sellainen vakuuden arvo 418 artiklan mukaisesti, joka on annettava, jos laitos voi käyttää vakuuden uudelleen ja jos vakuus on 416 artiklan mukaisten likvidien varojen muodossa. Annettava vakuus ei saa muodostua järjestelyn tai sopimuksen vastapuolen tai siihen sidoksissa olevan yhteisön liikkeeseen laskemista varoista. Jos tarvittavat tiedot ovat laitoksen saatavilla, luottojärjestelyjen ja likviditeettisopimusten osalta nostettavissa olevaksi enimmäismääräksi on määritettävä enimmäismäärä, joka voitaisiin nostaa, kun otetaan huomioon vastapuolen omat seuraavien 30 päivän aikana erääntyvät velvoitteet tai ennalta määritetty sopimuksen mukainen nostoaikataulu.

▼B

2. Käyttämättömistä sitovista luottojärjestelyistä ja käyttämättömistä sitovista likviditeettisopimuksista seuraavien 30 päivän kuluessa nostettavissa oleva enimmäismäärä on kerrottava 5 prosentilla, jos järjestelyt ja sopimukset voidaan lukea luottoriskien standardimenetelmällä tai IRB-menetelmällä vähittäisvastuuryhmään.

3. Käyttämättömistä sitovista luottojärjestelyistä ja käyttämättömistä sitovista likviditeettisopimuksista seuraavien 30 päivän kuluessa nostettavissa oleva enimmäismäärä on kerrottava 10 prosentilla, jos järjestelyt ja sopimukset täyttävät seuraavat edellytykset:

a) niitä ei voida lukea luottoriskien standardimenetelmällä tai IRB-menetelmällä vähittäisvastuuryhmään;

b) niitä on tarjottu asiakkaille, jotka eivät ole rahoitusalan asiakkaita;

c) niillä ei ole tarkoitus korvata asiakkaan rahoitusta tilanteissa, joissa tämä ei pysty täyttämään rahoitustarpeitaan rahoitusmarkkinoilla.

▼M8

4. Likviditeettisopimuksen sitova määrä, joka on annettu arvopaperistamista varten perustetuille erillisyhtiöille, jotta nämä voisivat hankkia muita omaisuuseriä kuin arvopapereita asiakkailta, jotka eivät ole rahoitusalan asiakkaita, kerrotaan 10 prosentilla, edellyttäen että sitova määrä ylittää asiakkailta kulloinkin ostettujen omaisuuserien määrän ja kun nostettavissa oleva enimmäismäärä on sopimusperusteisesti rajattu kulloinkin ostettujen omaisuuserien määrään.

▼B

5. Laitosten on ilmoitettava muista käyttämättömistä sitovista luottojärjestelyistä ja käyttämättömistä sitovista likviditeettisopimuksista seuraavien 30 päivän kuluessa nostettavissa oleva enimmäismäärä. Tätä sovelletaan erityisesti seuraaviin:

a) muut kuin 3 kohdan b alakohdassa tarkoitetut likviditeettisopimukset, jotka laitos on myöntänyt arvopaperistamista varten perustetuille erillisyhtiöille;

b) järjestelyt, joiden mukaan laitoksen on ostettava arvopaperistamista varten perustetuilta erillisyhtiöiltä varoja tai vaihdettava sen kanssa niitä;

c) järjestelyt ja sopimukset, jotka on ulotettu koskemaan luottolaitoksia;

d) järjestelyt ja sopimukset, jotka on ulotettu koskemaan rahoituslaitoksia ja sijoituspalveluyrityksiä.

6. Poiketen siitä mitä 5 kohdassa säädetään, vähintään yhden jäsenvaltion keskus- tai aluehallinnon perustamat ja tukemat laitokset voivat soveltaa 2 ja 3 kohdassa säädettyjä käsittelytapoja myös sellaisiin luottojärjestelyihin ja likviditeettisopimuksiin, joita laitoksille myönnetään yksinomaan kyseisissä kohdissa tarkoitettuihin vastuuryhmiin luettavien edistämislainojen suoraa tai välillistä rahoittamista varten. ►C2 Poiketen siitä mitä 425 artiklan 2 kohdan g alakohdassa säädetään, jos kyseiset edistämislainat siirretään välittäjänä toimivan toisen laitoksen kautta ◄ (pass through -lainat), laitokset voivat soveltaa symmetristä sisään- ja ulosvirtausta. Tällaisten edistämislainojen on oltava ainoastaan sellaisten henkilöiden saatavilla, jotka eivät ole rahoitusalan asiakkaita, ilman kilpailua ja tavoittelematta voittoa unionin ja/tai kyseisen jäsenvaltion keskus- tai aluehallinnon asettamien yleistä etua koskevien tavoitteiden edistämiseksi. Varojen nostamisen on oltava mahdollista tällaisista järjestelyistä ja sopimuksista ainoastaan, kun on tehty perustellusti odotettavissa ollut edistämislainahakemus, ja ainoastaan haettuun määrään asti. Tähän liittyy ilmoittaminen maksettujen varojen käytöstä myöhemmin.

▼B

425 artikla

Sisäänvirtaukset

▼M10

1. Laitosten on ilmoitettava likviditeetin sisäänvirtaukset. Likviditeetin sisäänvirtaukset on rajattava 75 prosenttiin likviditeetin ulosvirtauksista. Laitokset voivat jättää tämän rajauksen ulkopuolelle likviditeetin sisäänvirtaukset, jotka saadaan muihin laitoksiin tehdyistä talletuksista, joihin voidaan soveltaa tämän asetuksen 113 artiklan 6 tai 7 kohdassa tarkoitettua käsittelytapaa.

Laitokset voivat jättää tämän rajauksen ulkopuolelle luotonottajilta ja joukkovelkakirjoihin sijoittajilta tulevista maksuista johtuvat likviditeetin sisäänvirtaukset, kun kyseiset sisäänvirtaukset liittyvät kiinnitysluottoihin, jotka rahoitetaan joukkolainoilla, joihin voidaan soveltaa tämän asetuksen 129 artiklan 4, 5 tai 6 kohdassa säädettyä kohtelua, tai direktiivin (EU) 2019/2162 3 artiklan 1 alakohdassa määritetyillä katetuilla joukkolainoilla. Laitokset voivat jättää rajauksen ulkopuolelle sisäänvirtaukset edistämislainoista, jotka laitos on välittänyt. Yksittäisen laitoksen valvonnasta vastaavan toimivaltaisen viranomaisen etukäteissuostumuksella laitos voi kokonaan tai osittain jättää sisäänvirtaukset rajauksen ulkopuolelle, kun likviditeetin tarjoaja on laitoksen emoyrityksenä tai tytäryrityksenä toimiva laitos tai saman emoyrityksenä toimivan laitoksen tai emoyrityksenä toimivan sijoituspalveluyrityksen toinen tytäryritys taikka se on direktiivin 2013/34/EU 22 artiklan 7 kohdassa tarkoitetulla tavalla yhteydessä laitokseen.

▼B

2. Likviditeetin sisäänvirtaukset on laskettava seuraavilta 30 päivältä. Siihen on sisällytettävä ainoastaan sopimuksiin perustuvat sisäänvirtaukset vastuista, jotka eivät ole erääntyneet ja joiden suhteen laitoksella ei ole syytä odottaa, että sopimus jätettäisiin täyttämättä 30 päivän aikajänteellä. Likviditeetin sisäänvirtaukset on ilmoitettava kokonaisuudessaan, ja seuraavat sisäänvirtaukset on ilmoitettava erikseen:

a) pääomamaksuihin tarkoitetuista maksuista asiakkailta, jotka eivät ole rahoitusalan asiakkaita, on vähennettävä 50 prosenttia niiden arvosta tai kyseisten asiakkaiden kanssa rahoituksen laajentamiseksi tehdyistä sopimuksista siitä riippuen, kumpi on suurempi. Tätä ei sovelleta 192 artiklan 3 kohdan mukaisesti määritellyistä vakuudellisesta luotonannosta ja pääomamarkkinalähtöisistä liiketoimista johtuviin maksuihin, jos niiden vakuutena on tämän kohdan d alakohdassa tarkoitettuja 416 artiklan mukaisia likvidejä varoja.

   Poiketen siitä mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään laitokset, jotka ovat saaneet 424 artiklan 6 kohdassa tarkoitetun sitoumuksen edistämislainan maksamiseksi lopulliselle edunsaajalle, voivat ottaa sisäänvirtauksen huomioon siihen ulosvirtauksen määrään saakka, jota ne soveltavat vastaavaan sitoumukseen kyseisten edistämislainojen siirtämiseksi;

b) 162 artiklan 3 kohdan toisen alakohdan b alakohdassa tarkoitetuista ulkomaankaupan rahoitukseen liittyvistä liiketoimista, joiden jäljellä oleva maturiteetti on enintään 30 päivää, johtuvat maksut on otettava täysimääräisesti huomioon sisäänvirtauksina;

▼M8

c) lainat, joiden sopimuksenmukainen päättymispäivä on määrittelemätön, otetaan huomioon 20 prosentin sisäänvirtauksena, edellyttäen että sopimus sallii laitoksen vetäytyä siitä ja pyytää maksua 30 päivän kuluessa;

▼B

d) edellä 192 artiklan 3 kohdassa määritellyistä vakuudellisesta luotonannosta ja pääomamarkkinalähtöisistä liiketoimista johtuvia maksuja, jos niiden vakuutena on 416 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja likvidejä varoja, ei oteta huomioon likvidien varojen arvonleikkauksilla vähennettyyn arvoon asti, mutta loppuosa maksuista otetaan huomioon täysimääräisesti;

e) maksut, joita velallinen laitos käsittelee 422 artiklan 3 ja 4 kohdan mukaisesti, kerrotaan vastaavalla symmetrisellä sisäänvirtauksella;

f) merkittäviin indekseihin sisältyvien oman pääoman ehtoisten rahoitusvälineiden positioista johtuvat maksut, edellyttäen että niitä ei lasketa kahteen kertaan likvidien varojen kanssa;

g) käyttämättömiä luottojärjestelyjä tai likviditeettisopimuksia ja muita saatuja sitoumuksia ei oteta huomioon.

3. Liitteessä II luetelluista sopimuksista 30 päivän aikajänteellä odotettavissa olevat ulosvirtaukset ja sisäänvirtaukset on otettava huomioon nettomääräisesti kaikkien vastapuolten osalta ja kerrottava 100 prosentilla, jos kyseessä on nettosisäänvirtaus. Nettomääräisyys tarkoittaa myös, että saatavaa, 416 artiklan mukaisina likvideinä varoina pidettävää vakuutta ei lasketa mukaan.

4. Poiketen siitä mitä 2 kohdan g alakohdassa säädetään, toimivaltaiset viranomaiset voivat antaa luvan soveltaa luottojärjestelyjen ja likviditeettisopimusten osalta tapauskohtaisesti suurempaa sisäänvirtausta, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) jopa tarjoajan valvottavakohtaisen ja markkinoita koskevan stressin yhdistelmätilanteessa on syytä odottaa suurempaa sisäänvirtausta;

▼M17

b) vastapuoli on laitoksen emoyrityksenä tai tytäryrityksenä toimiva laitos tai saman emoyrityksenä toimivan laitoksen toinen tytäryritys taikka se on direktiivin 2013/34/EU 22 artiklan 7 kohdassa tarkoitetussa yhteydessä laitokseen tai saman tämän asetuksen 113 artiklan 7 kohdassa tarkoitetun laitosten suojajärjestelmän jäsen tai ryhmän, johon sovelletaan tämän asetuksen 10 artiklassa tarkoitettua vapautusta, keskuslaitos tai jäsen;

▼B

c) vastapuoli soveltaa vastaavaa symmetristä tai konservatiivisempaa ulosvirtausta 422, 423 ja 424 artiklasta poiketen;

d) laitos ja vastapuoli ovat sijoittautuneet samaan jäsenvaltioon.

5. Toimivaltaiset viranomaiset voivat olla soveltamatta 4 kohdan d alakohdan edellytystä, kun 20 artiklan 1 kohdan b alakohtaa sovelletaan. Siinä tapauksessa 460 artiklassa tarkoitetussa täytäntöönpanosäädöksessä vahvistetut objektiiviset lisäkriteerit on täytettävä. Jos annetaan lupa tällaisen suuremman sisäänvirtauksen soveltamiseen, toimivaltaisten viranomaisten on annettava EPV:lle tieto 20 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetun menettelyn tuloksesta. Toimivaltaisten viranomaisten on tarkasteltava säännöllisesti uudelleen edellytysten täyttymistä tällaisten suurempien sisäänvirtausten soveltamiseksi.

▼B

6. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään tarkemmin 5 kohdassa tarkoitetut objektiiviset lisäkriteerit.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2015.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

7. Laitosten ei tule ilmoittaa mitään muita 416 artiklan mukaisesti ilmoitettuja likvidejä varoja koskevia sisäänvirtauksia kuin sellaiset varoja koskevat maksut, jotka eivät näy varojen markkina-arvossa.

8. Laitosten ei tule ilmoittaa mistään uusista tehdyistä sitoumuksista johtuvia sisäänvirtauksia.

9. Laitosten on otettava huomioon likviditeetin sisäänvirtaukset, jotka ovat sellaisissa kolmansissa maissa, joissa on siirtorajoituksia, tai jotka on määritelty ei-vaihdettavissa valuutoissa, ainoastaan siinä määrin kuin ne vastaavat ulosvirtauksia kyseisessä kolmannessa maassa tai valuutassa.

426 artikla

Tulevien maksuvalmiusvaatimusten pitäminen ajan tasalla

Komission hyväksyttyä 460 artiklan mukaisen delegoidun säädöksen maksuvalmiusvaatimuksen määrittelystä EPV voi laatia teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset, joissa määritetään 421 artiklan 1 kohdassa, 422 artiklassa (lukuun ottamatta kyseisen artiklan 8, 9ja 10 kohtaa) ja 424 artiklassa säädetyt edellytykset kansainvälisesti sovittujen standardien huomioon ottamiseksi.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä kohdassa tarkoitetut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 15 artiklan mukaisesti.

III OSASTO

PYSYVÄÄ VARAINHANKINTAA KOSKEVA RAPORTOINTI

427 artikla

Pysyvän varainhankinnan erät

1. Laitosten on ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille 403 artiklan 1 kohdassa säädettyjen raportointivaatimusten ja 415 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen yhtenäisten raportointimuotojen mukaisesti seuraavat erät ja niiden osatekijät, jotta pysyvän varainhankinnan saatavuutta voidaan arvioida:

▼B

a) seuraavat omat varat, joista on tarvittaessa vähennetty

i) ensisijaisen pääoman (T1) instrumentit;

ii) toissijaisen pääoman (T2) instrumentit;

iii) muut etuoikeutetut osakkeet ja pääomainstrumentit, jotka ylittävät toissijaisen pääoman (T2) sallitun määrän ja joiden tosiasiallinen maturiteetti on vähintään yksi vuosi;

b) seuraavat velat, jotka eivät kuulu a alakohtaan:

i) vähittäistalletukset, joihin voidaan soveltaa 421 artiklan 1 kohdan mukaista kohtelua;

ii) vähittäistalletukset, joihin voidaan soveltaa 421 artiklan 2 kohdan mukaista kohtelua;

iii) talletukset, joihin voidaan soveltaa 422 artiklan 3 ja 4 kohdan mukaista kohtelua;

iv) edellä iii alakohdassa tarkoitetuista talletuksista ne, joihin sovelletaan direktiivin 94/19/EY mukaisesti talletussuojajärjestelmää ►C2 tai kolmannen maan vastaavaa talletussuojajärjestelmää 421 artiklan 1 kohdan mukaisesti; ◄

v) edellä iii alakohdassa tarkoitetuista talletuksista ne, jotka kuuluvat 422 artiklan 4 kohdan b alakohdan soveltamisalaan;

vi) edellä iii alakohdassa tarkoitetuista talletuksista ne, jotka kuuluvat 422 artiklan 4 kohdan d alakohdan soveltamisalaan;

vii) talletukset, jotka eivät kuulu i, ii tai iii alakohdan soveltamisalaan, jos ne eivät ole rahoitusalan asiakkaiden tekemiä;

viii) kaikki rahoitusalan asiakkailta saatu rahoitus;

ix) sekä vi alakohdan että vii alakohdan osalta erikseen 192 artiklan 3 kohdassa määritellyistä vakuudellisesta luotonannosta ja pääomamarkkinalähtöisistä liiketoimista peräisin oleva rahoitus,

— jonka vakuutena on varoja, joita pidetään 416 artiklan mukaisesti likvideinä varoina,

— jonka vakuutena on mitä tahansa muita varoja,

▼M10

x) velat, jotka johtuvat liikkeeseen lasketuista arvopapereista, joihin voidaan soveltaa tämän asetuksen 129 artiklan 4 tai 5 kohdassa tarkoitettua kohtelua, tai direktiivin (EU) 2019/2162 3 artiklan 1 alakohdassa määritellyistä katetuista joukkolainoista;

▼B

xi) seuraavat muut sellaisista liikkeeseen lasketuista arvopapereista johtuvat velat, jotka eivät kuulu a alakohdan soveltamisalaan:

— sellaisista liikkeeseen lasketuista arvopapereista johtuvat velat, joiden tosiasiallinen maturiteetti on vähintään yksi vuosi,

— sellaisista liikkeeseen lasketuista arvopapereista johtuvat velat, joiden tosiasiallinen maturiteetti on vähemmän kuin yksi vuosi;

xii) muut velat.

2. Kaikki erät on tilanteen mukaan esitettävä seuraaviin viiteen ryhmään jaoteltuina sen mukaan, onko niiden erääntymispäivään tai siihen päivään, jona ne voidaan sopimuksen mukaan vaatia maksettaviksi, jos viimeksi mainittu päivä on lähempänä:

a) alle kolme kuukautta;

b) kolmesta kuuteen kuukautta;

c) kuudesta yhdeksään kuukautta;

d) yhdeksästä kahteentoista kuukautta;

e) yli kaksitoista kuukautta.

428 artikla

Pysyvää varainhankintaa edellyttävät erät

1. Omista varoista vähennettyjä eriä lukuun ottamatta seuraavat erät on ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille erikseen, jotta pysyvän varainhankinnan tarvetta voidaan arvioida:

a) varat, joita pidetään 416 artiklan mukaisesti likvideinä varoina, lajeittain jaoteltuina;

b) seuraavat arvopaperit ja rahamarkkinavälineet, jotka eivät kuulu a alakohtaan

i) 122 artiklassa tarkoitettuun luottoluokkaan 1 hyväksyttävät varat,

ii) 122 artiklassa tarkoitettuun luottoluokkaan 2 hyväksyttävät varat,

iii) muut varat;

c) virallisesti hyväksytyssä pörssissä merkittävään indeksiin noteerattavat muiden kuin rahoitusalan yhteisöjen osakkeet;

d) muut osakkeet;

e) kulta;

f) muut jalometallit;

▼B

g) ei-uudistettavissa olevat lainat ja saatavat, ja eriteltyinä ne ei-uudistettavissa olevat lainat ja saatavat, joissa velallisena on:

i) muita luonnollisia henkilöitä kuin elinkeinonharjoittajia tai yhtiökumppaneita,

ii) pk-yrityksiä, jotka voidaan lukea luottoriskien standardimenetelmällä tai IRB-menetelmällä vähittäisvastuuryhmään, tai yhtiö, johon voidaan soveltaa 153 artiklan 4 kohdan mukaista kohtelua, ja kyseisen asiakkaan tai asiakaskokonaisuuden tekemien talletusten yhteenlaskettu määrä on pienempi kuin 1 miljoona euroa,

iii) valtioita, keskuspankkeja sekä julkisyhteisöjä tai julkisoikeudellisia laitoksia,

iv) muita kuin rahoitusalan asiakkaita, joita ei tarkoiteta i ja ii alakohdassa,

v) rahoitusalan asiakkaita, joita ei tarkoiteta i, ii ja iii alakohdassa, ja niistä eriteltyinä ne, jotka ovat luottolaitoksia ja muita rahoitusalan asiakkaita;

h) edellä g alakohdassa tarkoitetut uusiutumattomat lainat ja saatavat, ja niistä eriteltyinä ne, joiden

i) vakuutena on liikekiinteistö,

ii) vakuutena on asuinkiinteistö,

▼M10

iii) kassavirtojen vastaavuus on rahoitettu (pass-through) joukkovelkakirjalainoilla, joihin voidaan soveltaa tämän asetuksen 129 artiklan 4 tai 5 kohdassa säädettyä kohtelua, tai direktiivin (EU) 2019/2162 3 artiklan 1 alakohdassa määritellyillä katetuilla joukkolainoilla;

▼B

i) johdannaissaatavat;

j) muut varat;

▼M17

k) käyttämättömät luottojärjestelyt, jotka katsotaan liitteessä I tarkoitettuihin alaluokkaan 4, alaluokkaan 3 tai alaluokkaan 2 kuuluviksi eriksi.

▼B

2. Kaikki erät on soveltuvin osin esitettävä 427 artiklan 2 kohdassa kuvattuihin viiteen ryhmään jaoteltuina.

▼M8

IV OSASTO

PYSYVÄN VARAINHANKINNAN VAATIMUS

1 LUKU

Pysyvän varainhankinnan vaatimus

428 a artikla

Konsolidoitu soveltaminen

Jos tässä osastossa säädettyä pysyvän varainhankinnan vaatimusta sovelletaan konsolidoinnin perusteella 11 artiklan 4 kohdan mukaisesti, sovelletaan seuraavia säännöksiä:

▼M8

a) sellaisen tytäryrityksen, jonka päätoimipaikka on kolmannessa maassa, varat ja taseen ulkopuoliset erät, joihin sovelletaan kyseisen kolmannen maan kansallisessa lainsäädännössä vahvistetun pysyvän varainhankinnan vaatimuksen mukaisia vaaditun pysyvän rahoituksen kertoimia, jotka ovat korkeampia kuin tämän osaston 4 luvussa vahvistetut kertoimet, on konsolidoitava kyseisen kolmannen maan kansallisessa lainsäädännössä määriteltyjen korkeampien kertoimien mukaisesti;

b) sellaisen tytäryrityksen, jonka päätoimipaikka on kolmannessa maassa, velat ja omat varat, joihin sovelletaan kyseisen kolmannen maan kansallisessa lainsäädännössä vahvistetun pysyvän varainhankinnan vaatimuksen mukaisia käytettävissä olevan pysyvän rahoituksen kertoimia, jotka ovat matalampia kuin tämän osaston 3 luvussa vahvistetut kertoimet, on konsolidoitava kyseisen kolmannen maan kansallisessa lainsäädännössä määriteltyjen matalampien kertoimien mukaisesti;

c) kolmansien maiden varoja, jotka täyttävät 460 artiklan 1 kohdassa tarkoitetussa delegoidussa säädöksessä säädetyt vaatimukset ja ovat sellaisen tytäryrityksen hallussa, jonka päätoimipaikka on kolmannessa maassa, ei saa hyväksyä likvideiksi varoiksi konsolidointia varten, jos kyseisiä varoja ei voida pitää likvideinä varoina maksuvalmiusvaatimuksen vahvistavan kyseisen kolmannen maan kansallisen lainsäädännön nojalla.

▼M9

_____

▼M8

428 b artikla

Pysyvän varainhankinnan vaatimus

1. Edellä 413 artiklan 1 kohdassa säädetty pysyvän varainhankinnan vaatimus lasketaan suhdelukuna 3 luvussa tarkoitetun, laitoksen käytettävissä olevan pysyvän rahoituksen ja 4 luvussa tarkoitetun, laitoksen vaaditun pysyvän rahoituksen välillä, ja se on ilmaistava prosenttiosuutena. Laitosten on laskettava pysyvän varainhankinnan vaatimuksensa seuraavan kaavan mukaisesti:

$$\frac{\text{Käytettävissä oleva pysyvä rahoitus}}{\text{Vaadittu pysyvä rahoitus}} = \text{Pysyvän varainhankinnan vaatimus (\%)}$$

2. Laitosten on ylläpidettävä vähintään 100 prosentin pysyvän varainhankinnan vaatimusta laskettuna raportointivaluutan määräisenä kaikkien liiketoimiensa osalta riippumatta siitä, minkä valuutan määräisiä ne todellisuudessa ovat.

3. Aina, kun laitoksen pysyvän varainhankinnan vaatimus alittaa 100 prosentin tason tai sen voidaan kohtuudella odottaa alittavan 100 prosentin tason, sovelletaan 414 artiklassa säädettyä vaatimusta. Laitoksen on pyrittävä palauttamaan pysyvän varainhankinnan vaatimuksensa tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitetulle tasolle. Toimivaltaisten viranomaisten on ennen valvontatoimenpiteiden toteuttamista arvioitava, mistä syistä laitos ei ole noudattanut tämän artiklan 2 kohtaa.

4. Laitoksen on laskettava pysyvän varainhankinnan vaatimuksensa ja huolehdittava sen seurannasta raportointivaluutan määräisenä kaikkien liiketoimiensa osalta riippumatta siitä, minkä valuutan määräisiä ne tosiasiallisesti ovat, ja erikseen niiden liiketoimien osalta, jotka ovat sellaisen valuutan määräisenä, josta on tehtävä erillinen ilmoitus 415 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

▼M8

5. Laitoksen on varmistettava, että sen rahoitusprofiilin jakautuminen valuuttayksiköittäin vastaa yleisesti sen varojen jakautumista eri valuuttoihin. Toimivaltaiset viranomaiset voivat tarvittaessa vaatia laitosta rajoittamaan valuuttaeroja rajoittamalla sitä vaaditun pysyvän rahoituksen tietyn valuutan määräistä osuutta, joka voidaan kattaa käytettävissä olevalla pysyvällä rahoituksella, joka ei ole kyseisen valuutan määräinen. Kyseistä rajoitusta saa soveltaa ainoastaan sellaiseen valuuttaan, josta on ilmoitettava erikseen 415 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

Toimivaltaisten viranomaisten on otettava tämän artiklan mukaisesti mahdollisesti sovellettavien valuuttaeroja koskevien rajoitusten tason määrityksessä huomioon vähintään seuraavat seikat:

a) se, kykeneekö laitos siirtämään käytettävissä olevaa pysyvää rahoitusta yhdestä valuutasta toiseen, yhdeltä lainkäyttöalueelta toiselle ja yhdestä oikeushenkilöstä toiseen ryhmänsä sisällä, ja kykeneekö se tekemään valuutanvaihtosopimuksia ja hankkimaan varoja ulkomaanvaluuttamarkkinoilla pysyvän varainhankinnan vaatimusta koskevalla yhden vuoden aikajänteellä;

b) valuuttakurssien haitallisten vaihteluiden vaikutukset eri valuuttojen määräisiin positioihin ja käytössä olevien ulkomaanvaluuttasuojien tehokkuuteen.

Tämän artiklan mukaisesti asetettu valuuttaerojen rajoitus on direktiivin 2013/36/EU 105 artiklassa tarkoitettu erityinen maksuvalmiusvaatimus.

2 LUKU

Yleiset säännöt pysyvän varainhankinnan vaatimuksen laskentaa varten

428 c artikla

Pysyvän varainhankinnan vaatimuksen laskenta

1. Jollei tässä osastossa toisin säädetä, laitosten on otettava huomioon varat, velat ja taseen ulkopuoliset erät bruttoperusteisesti.

2. Pysyvän varainhankinnan vaatimuksensa laskemiseksi laitosten on sovellettava 3 ja 4 luvussa vahvistettuja tarkoituksenmukaisia pysyvän rahoituksen kertoimia varojensa, velkojensa ja taseen ulkopuolisten eriensä kirjanpitoarvoon, jollei tässä osastossa toisin säädetä.

3. Laitokset eivät saa laskea vaadittua pysyvää rahoitusta ja käytettävissä olevaa pysyvää rahoitusta kahteen kertaan.

Jollei tässä osastossa toisin säädetä, jos erä voidaan osoittaa useampaan kuin yhteen vaaditun pysyvän rahoituksen luokkaan, se on osoitettava siihen vaaditun pysyvän rahoituksen luokkaan, joka tuottaa suurimman sopimuspohjaisen vaaditun pysyvän rahoituksen kyseisen erän osalta.

428 d artikla

Johdannaissopimukset

1. Laitosten on sovellettava tätä artiklaa laskeakseen vaaditun pysyvän rahoituksen määrän johdannaissopimuksia varten 3 ja 4 luvussa tarkoitetulla tavalla.

▼M8

2. Laitosten on otettava huomioon johdannaispositioiden käypä arvo nettoperusteisesti, jos kyseiset positiot sisältyvät samaan nettoutusryhmään, joka täyttää 429 c artiklan 1 kohdassa vahvistetut vaatimukset, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 428 ah artiklan 2 kohdan soveltamista. Jos näin ei ole, laitosten on otettava huomioon johdannaispositioiden käypä arvo bruttoperusteisesti ja käsiteltävä kyseisiä johdannaispositioita omana nettoutusryhmänään 4 luvun soveltamiseksi.

3. Tämän osaston soveltamiseksi ”nettoutusryhmän käyvällä arvolla” tarkoitetaan kaikkien nettoutusryhmään sisältyvien liiketoimien käyvien arvojen summaa.

4. Kaikki liitteessä II olevan 2 kohdan a–e alakohdassa luetellut johdannaissopimukset, joissa pääomamäärät vaihdetaan kokonaisuudessaan samana päivänä, on laskettava nettoperusteisesti eri valuutat huomioon ottaen, mukaan lukien sellaisen valuutan määräisenä raportoimiseksi, johon sovelletaan erillistä raportointia 415 artiklan 2 kohdan mukaisesti, myös silloin, kun liiketoimet eivät kuulu samaan nettoutusryhmään, joka täyttää 429 c artiklan 1 kohdassa vahvistetut vaatimukset, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 428 ah artiklan 2 kohdan soveltamista.

5. Käteistä, joka on saatu vakuutena vähentämään johdannaispositiosta aiheutuvaa riskiä, on käsiteltävä sellaisena eikä sitä saa pitää talletuksena, johon sovelletaan 3 lukua.

6. Toimivaltaiset viranomaiset voivat asianomaisen keskuspankin suostumuksella päättää, ettei johdannaissopimusten vaikutusta tarvitse ottaa huomioon pysyvän varainhankinnan vaatimuksen laskennassa, mukaan lukien vaaditun pysyvän rahoituksen kertoimien sekä varausten ja tappioiden määrittämisen kautta, edellyttäen, että kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) kyseisten sopimusten jäljellä oleva maturiteetti on alle kuusi kuukautta;

b) vastapuolena on EKP tai jonkun jäsenvaltion keskuspankki;

c) johdannaissopimukset tukevat EKP:n tai jonkun jäsenvaltion keskuspankin rahapolitiikkaa.

Jos tytäryritys, jonka päätoimipaikka on kolmannessa maassa, hyötyy ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetusta vapautuksesta kyseisen kolmannen maan kansallisen, pysyvän varainhankinnan vaatimuksen vahvistavan lainsäädännön mukaisesti, kyseinen vapautus, sellaisena kuin se määritellään kolmannen maan kansallisessa lainsäädännössä, on otettava huomioon konsolidointia varten.

428 e artikla

Vakuudellisen luotonannon ja pääomamarkkinalähtöisten liiketoimien nettoutus

Saman vastapuolen kanssa toteutetuista arvopapereilla toteutettavista rahoitustoimista johtuvat varat ja velat on laskettava nettoperusteisesti edellyttäen, että kyseiset varat ja velat ovat 429 b artiklan 4 kohdassa vahvistettujen nettoutusedellytysten mukaisia.

428 f artikla

Keskinäisesti riippuvaiset varat ja velat

1. Laitos voi toimivaltaisten viranomaisten etukäteisellä luvalla käsitellä omaisuuserää ja velkaa keskinäisesti riippuvaisina, edellyttäen että kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

▼M8

a) laitos toimii yksinomaan pass through -yksikkönä ja kanavoi velasta saatavan rahoituksen vastaavaksi velasta keskinäisesti riippuvaiseksi omaisuuseräksi;

b) yksittäiset keskinäisesti riippuvaiset varat ja velat ovat selvästi yksilöitävissä ja niillä on sama pääomamäärä;

c) omaisuuserän ja siitä riippuvaisen velan maturiteetit vastaavat suurin piirtein toisiaan niin, että omaisuuserän maturiteetin ja velan maturiteetin välillä on enintään 20 päivän viive;

d) keskinäisesti riippuvaista velkaa on haettu oikeudellisen taikka säätelyyn tai sopimukseen perustuvan sitoumuksen perusteella, eikä sitä käytetä muiden varojen rahoittamiseen;

e) omaisuuserästä saatavia keskeisiä maksuvirtoja ei käytetä muihin tarkoituksiin kuin keskinäisesti riippuvaisen velan takaisinmaksuun;

f) kunkin keskinäisesti riippuvaisista varoista ja veloista muodostuvan parin vastapuolet eivät ole samat.

2. Varojen ja velkojen katsotaan täyttävän 1 kohdassa säädetyt edellytykset ja niitä pidetään keskinäisesti riippuvaisina, jos ne liittyvät suoraan seuraaviin tuotteisiin tai palveluihin:

a) keskitetyt säännellyt säästöt edellyttäen, että laitoksella on lakisääteinen velvollisuus siirtää säännellyt talletukset keskitettyyn rahastoon, jonka on perustanut ja jota valvoo jäsenvaltion keskushallinto ja joka tarjoaa lainoja yleisen edun mukaisten tavoitteiden edistämiseksi, ja edellyttäen, että talletusten siirto keskitettyyn rahastoon tehdään vähintään kuukausittain;

b) edistämislainat sekä luottojärjestelyt ja likviditeettisopimukset, jotka täyttävät 460 artiklan 1 kohdassa tarkoitetussa delegoidussa säädöksessä vahvistetut kriteerit, kun kyseessä ovat laitokset, jotka toimivat vain välittäjinä, eikä niille aiheudu rahoitusriskiä;

c) katetut joukkolainat, jotka täyttävät kaikki seuraavat edellytykset:

   i) ne ovat direktiivin 2009/65/EY 52 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuja joukkolainoja tai ne täyttävät tämän asetuksen 129 artiklan 4 tai 5 kohdassa käsittelylle asetetut hyväksymisperusteet;

   ii) kohde-etuutena olevat lainat rahoitetaan täysin maturiteetiltaan vastaavilla liikkeeseen lasketuilla katetuilla joukkolainoilla tai katettuihin joukkolainoihin liittyy maturiteettia vähintään yhdellä vuodella pidentäviä ehdottomia laukaisevia tekijöitä kohde-etuutena olevien lainojen voimassaoloajan päättymiseen saakka siinä tapauksessa, että jälleenrahoitus epäonnistuu katetun joukkolainan erääntymispäivänä;

d) johdannaisasiakkaisiin liittyvät määritystoiminnot edellyttäen, että laitos ei anna asiakkailleen takeita keskusvastapuolen toiminnan tuloksesta, eikä sille tämän vuoksi aiheudu rahoitusriskiä.

▼M8

3. EPV valvoo varoja ja velkoja sekä tuotteita ja palveluja, joita 1 ja 2 kohdan mukaisesti käsitellään keskinäisesti riippuvaisina varoina ja velkoina, määrittääkseen, täyttyvätkö 1 kohdassa säädetyt soveltuvuusperusteet ja missä määrin ne täyttyvät. EPV ilmoittaa komissiolle kyseisen valvonnan tuloksista ja neuvoo komissiota, jos 1 kohdassa säädettyjä edellytyksiä tai 2 kohdassa olevaa tuotteiden ja palvelujen luetteloa on muutettava.

428 g artikla

Laitosten suojajärjestelmiin ja osuustoiminnallisiin verkostoihin tehdyt talletukset

Jos laitos kuuluu 113 artiklan 7 kohdassa tarkoitetun tyyppiseen laitosten suojajärjestelmään, verkostoon, jolle voidaan myöntää 10 artiklassa säädetty vapautus, tai jäsenvaltion osuustoiminnalliseen verkostoon, vaadittaessa maksettaviin talletuksiin, joita luottolaitoksella on keskuslaitoksessa ja joita talletuksen tekevä laitos pitää likvideinä varoina 460 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun delegoidun säädöksen mukaisesti, sovelletaan seuraavia vaatimuksia:

a) talletuksen tekevän laitoksen on sovellettava vaaditun pysyvän rahoituksen kerrointa 4 luvun 2 jakson mukaisesti, riippuen näiden vaadittaessa maksettavien talletusten käsittelystä tason 1, tason 2A tai tason 2B varoina 460 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun delegoidun säädöksen mukaisesti ja riippuen maksuvalmiusvaatimuksen laskennassa kyseisiin vaadittaessa maksettaviin talletuksiin sovelletusta asianomaisesta arvonleikkauksesta;

b) talletuksen vastaanottavan keskuslaitoksen on sovellettava vastaavaa symmetristä käytettävissä olevanpysyvän rahoituksen kerrointa.

428 h artikla

Etuuskohtelu ryhmän tai laitosten suojajärjestelmän sisällä

1. Poiketen siitä, mitä 3 ja 4 luvussa säädetään, jos 428 g artiklaa ei sovelleta, toimivaltaiset viranomaiset voivat tapauskohtaisesti sallia sen, että laitokset soveltavat korkeampaa käytettävissä olevan pysyvän rahoituksen kerrointa tai alhaisempaa vaaditun pysyvän rahoituksen kerrointa varoihin, velkoihin ja sitoviin luottojärjestelyihin tai likviditeettisopimuksiin edellyttäen, että kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) vastapuoli on jokin seuraavista:

i) laitoksen emoyritys tai tytäryritys;

ii) saman emoyrityksen toinen tytäryritys;

iii) yritys, joka on direktiivin 2013/34/EU 22 artiklan 7 kohdassa tarkoitetussa yhteydessä laitokseen;

iv) tämän asetuksen 113 artiklan 7 kohdassa tarkoitetun saman laitosten suojajärjestelmän jäsen kuin itse laitos;

▼M8

v) keskuslaitos tai tämän asetuksen 10 artiklassa tarkoitettu liittynyt luottolaitos verkostossa tai osuustoiminnallisessa ryhmässä;

b) on syytä olettaa, että velka tai laitoksen vastaanottama sitova luottojärjestely tai likviditeettisopimus tarjoaa pysyvämmän rahoituslähteen tai että omaisuuserä tai laitoksen tarjoama sitova luottojärjestely tai likviditeettisopimus edellyttää vähemmän pysyvää rahoitusta pysyvän varainhankinnan vaatimuksen yhden vuoden aikajänteellä kuin sama velka, omaisuuserä taikka muiden vastapuolten vastaanottama tai tarjoama sitova luottojärjestely tai likviditeettisopimus;

c) vastapuoli soveltaa vaaditun pysyvän rahoituksen kerrointa, joka on yhtä suuri tai suurempi kuin korkeampi käytettävissä olevan pysyvän rahoituksen kerroin, tai käytettävissä olevan pysyvän rahoituksen kerrointa, joka on yhtä suuri tai pienempi kuin alhaisempi vaaditun pysyvän rahoituksen kerroin;

d) laitos ja vastapuoli ovat sijoittautuneet samaan jäsenvaltioon.

2. Jos laitos ja vastapuoli ovat sijoittautuneet eri jäsenvaltioihin, toimivaltaiset viranomaiset voivat olla soveltamatta 1 kohdan d alakohdassa säädettyä edellytystä edellyttäen, että 1 kohdan mukaisen kriteerin lisäksi seuraavat kriteerit täyttyvät:

a) ryhmän yhteisöjen välillä on oikeudellisesti sitovia sopimuksia ja sitoumuksia, jotka koskevat velkaa tai omaisuuserää taikka sitovaa luottojärjestelyä tai likviditeettisopimusta;

b) rahoituksen tarjoajan rahoitusriskiprofiili on alhainen;

c) rahoituksen saajan rahoitusriskiprofiili on otettu asianmukaisesti huomioon rahoituksen tarjoajan likviditeettiriskin hallinnassa.

Toimivaltaisten viranomaisten on kuultava toisiaan 20 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti määrittääkseen, täyttyvätkö tässä kohdassa vahvistetut lisäkriteerit.

3 LUKU

Käytettävissä oleva pysyvä rahoitus

1 jakso

Yleiset säännökset

428 i artikla

Käytettävissä olevan pysyvän rahoituksen määrän laskenta

Jollei tässä luvussa toisin säädetä, käytettävissä olevan pysyvän rahoituksen määrä on laskettava kertomalla velkojen ja omien varojen eri luokkien tai tyyppien kirjanpitoarvo käytettävissä olevan pysyvän rahoituksen kertoimilla, joita sovelletaan 2 jakson mukaisesti. Käytettävissä olevan pysyvän rahoituksen kokonaismäärä on velkojen ja omien varojen painotettujen määrien summa.

▼M8

Joukkolainoja ja muita vieraan pääoman ehtoisia arvopapereita, jotka laitos laskee liikkeeseen, jotka myydään yksinomaan vähittäismarkkinoilla ja jotka pidetään vähittäistilillä, voidaan käsitellä asianmukaiseen vähittäistalletusluokkaan kuuluvina. Jotta muut osapuolet kuin vähittäisasiakkaat eivät voi ostaa tai pitää hallussaan kyseisiä instrumentteja, on säädettävä asiaa koskevia rajoituksia.

428 j artikla

Velkojen ja omien varojen jäljellä oleva maturiteetti

1. Jollei tässä luvussa toisin säädetä, laitosten on otettava huomioon velkojensa ja omien varojensa jäljellä oleva sopimuksenmukainen maturiteetti määrittääkseen käytettävissä olevan pysyvän rahoituksen kertoimet, joita sovelletaan 2 jakson mukaisesti.

2. Laitosten on otettava huomioon olemassa olevat optiot velkojen tai omien varojen jäljellä olevan maturiteetin määrittämisessä. Niiden on tehtävä näin sillä oletuksella, että vastapuoli lunastaa osto-option aikaisimpana mahdollisena ajankohtana. Kun optioiden käyttö on laitoksen harkintavallassa, laitoksen ja toimivaltaisten viranomaisten on otettava huomioon maineeseen liittyvät syyt, jotka saattavat rajoittaa laitoksen mahdollisuutta olla käyttämättä optiota, ja erityisesti markkinoiden odotukset siitä, että laitosten olisi lunastettava tietyt velat ennen niiden erääntymispäivää.

3. Laitosten on käsiteltävä talletuksia, joilla on kiinteä irtisanomisaika, niiden irtisanomisajan mukaisesti ja määräaikaistalletuksia niiden jäljellä olevan maturiteetin mukaisesti. Poiketen siitä, mitä tämän artiklan 2 kohdassa säädetään, laitosten on määräaikaistalletusten jäljellä olevan maturiteetin määrittämiseksi jätettävä huomiotta ennenaikaisia nostoja koskevat optiot, jos tallettajan on maksettava alle vuoden sisällä tapahtuvasta ennenaikaisesta nostosta olennainen sakko, jollaisesta säädetään 460 artiklan 1 kohdassa tarkoitetussa delegoidussa säädöksessä.

4. Määrittääkseen käytettävissä olevan pysyvän rahoituksen kertoimet, joita sovelletaan 2 jakson mukaisesti, laitosten on, kun kyseessä ovat velat, joiden jäljellä oleva maturiteetti on vähintään yksi vuosi, käsiteltävä kaikkia kyseisten velkojen osuuksia, joiden maturiteetti on alle kuusi kuukautta, siten, että jäljellä oleva maturiteetti on alle kuusi kuukautta, ja kaikkia tällaisten velkojen osuuksia, joiden maturiteetti on kuuden kuukauden ja alle vuoden välillä, siten, että jäljellä oleva maturiteetti on kuuden kuukauden ja alle vuoden välillä.

2 jakso

Käytettävissä olevan pysyvän rahoituksen kertoimet

428 k artikla

Käytettävissä olevan pysyvän rahoituksen kerroin, joka on 0 prosenttia

1. Jollei 428 l–428 o artiklassa muuta säädetä, kaikkiin velkoihin, joiden maturiteettia ei ole määritelty, mukaan lukien lyhyet positiot ja avoimen maturiteetin positiot, sovelletaan käytettävissä olevan pysyvän rahoituksen kerrointa, joka on 0 prosenttia, lukuun ottamatta seuraavia:

a) laskennalliset verovelat, joita on käsiteltävä sen lähimmän mahdollisen päivän mukaan, jona tällaiset velat voivat toteutua;

▼M8

b) vähemmistöosuudet, joita on käsiteltävä noudattaen instrumentin voimassaoloaikaa.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuihin laskennallisiin verovelkoihin ja vähemmistöosuuksiin on sovellettava joitakin seuraavista kertoimista:

a) 0 prosenttia, jos laskennallisen verovelan tai vähemmistöosuuden tosiasiallinen jäljellä oleva maturiteetti on alle kuusi kuukautta;

b) 50 prosenttia, jos laskennallisen verovelan tai vähemmistöosuuden tosiasiallinen jäljellä oleva maturiteetti on vähintään kuusi kuukautta mutta alle yksi vuosi;

c) 100 prosenttia, jos laskennallisen verovelan tai vähemmistöosuuden tosiasiallinen jäljellä oleva maturiteetti on vähintään yksi vuosi.

▼C7

3. Seuraaviin velkoihin ja pääomaeriin tai instrumentteihin sovelletaan käytettävissä olevan pysyvän rahoituksen kerrointa, joka on 0 prosenttia:

▼M8

a) kaupantekopäivän maksettavat, jotka kertyvät rahoitusvälineiden, ulkomaanvaluutan tai hyödykkeiden ostoista, kun toimituksen odotetaan tapahtuvan tavanomaisen toimitusjakson mukaisesti tai sellaisen ajanjakson mukaisesti, joka on tavanomainen asianomaisen vaihdon tai liiketoimityypin kannalta, tai kun toimitus ei ole vielä tapahtunut mutta sen odotetaan kuitenkin tapahtuvan;

b) velat, jotka luokitellaan varoista keskinäisesti riippuvaisiksi 428 f artiklan mukaisesti;

c) velat, joiden jäljellä oleva maturiteetti on alle kuusi kuukautta ja jotka myöntää

i) EKP tai jonkun jäsenvaltion keskuspankki;

ii) kolmannen maan keskuspankki;

iii) rahoitusalan asiakkaat;

d) kaikki muut velat ja pääomaerät tai instrumentit, joita ei tarkoiteta 428 l–428 o artiklassa.

4. Laitosten on sovellettava käytettävissä olevan pysyvän rahoituksen kerrointa, joka on 0 prosenttia, kaikkien käyvältä arvoltaan positiivisten nettoutusryhmien käypien arvojen summan ja kaikkien käyvältä arvoltaan negatiivisten nettoutusryhmien käypien arvojen summan välisen erotuksen absoluuttiseen arvoon – jos se on negatiivinen – laskettaessa käyvät arvot 428 d artiklan mukaisesti.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuun laskentaan sovelletaan seuraavia sääntöjä:

a) laitosten vastapuoliltaan saama vakuusmarginaali on vähennettävä käyvältä arvoltaan positiivisen nettoutusryhmän käyvästä arvosta, jos vakuusmarginaalina saatua vakuutta pidetään tason 1 varoina 460 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun delegoidun säädöksen mukaisesti, pois lukien mainitussa delegoidussa säädöksessä määritetyt erittäin laadukkaat katetut joukkolainat, ja jos laitokset voivat oikeudellisesti ja toiminnallisesti käyttää kyseisen vakuuden uudelleen;

b) kaikki laitosten vastapuolilleen asettamat vakuusmarginaalit on vähennettävä käyvältä arvoltaan negatiivisen nettoutusryhmän käyvästä arvosta.

▼M8

428 l artikla

Käytettävissä olevan pysyvän rahoituksen kerroin, joka on 50 prosenttia

▼C7

Seuraaviin velkoihin ja pääomaeriin tai instrumentteihin sovelletaan käytettävissä olevan pysyvän rahoituksen kerrointa, joka on 50 prosenttia:

▼M8

a) saadut talletukset, jotka täyttävät 460 artiklan 1 kohdassa tarkoitetussa delegoidussa säädöksessä vahvistetut toiminnallisten talletusten kriteerit;

b) velat, joiden jäljellä oleva maturiteetti on alle yksi vuosi ja jotka myöntää

   i) jäsenvaltion tai kolmannen maan keskushallinto;

   ii) jäsenvaltion tai kolmannen maan alue- tai paikallisviranomaiset;

   iii) jäsenvaltion tai kolmannen maan julkisyhteisö tai julkisoikeudellinen laitos;

   iv) edellä 117 artiklan 2 kohdassa tarkoitetut kansainväliset kehityspankit ja 118 artiklassa tarkoitetut kansainväliset organisaatiot;

   v) yritysasiakkaat, jotka eivät ole rahoitusalan asiakkaita;

   vi) luotto-osuuskunnat, joille toimivaltainen viranomainen on myöntänyt toimiluvan, henkilökohtaiset sijoitusyhtiöt ja asiakkaat, jotka ovat talletusten välittäjiä, sikäli kuin kyseiset velat eivät kuulu tämän kohdan a alakohdan soveltamisalaan;

c) velat, joiden jäljellä oleva sopimuksenmukainen maturiteetti on vähintään kuusi kuukautta mutta alle yksi vuosi ja jotka myöntää

   i) EKP tai jonkun jäsenvaltion keskuspankki;

   ii) kolmannen maan keskuspankki;

   iii) rahoitusalan asiakkaat;

▼C7

d) kaikki muut velat ja pääomaerät tai instrumentit, joiden jäljellä oleva maturiteetti on vähintään kuusi kuukautta mutta alle yksi vuosi ja joita ei tarkoiteta 428 m, 428 n ja 428 o artiklassa.

▼M8

428 m artikla

Käytettävissä olevan pysyvän rahoituksen kerroin, joka on 90 prosenttia

Vaadittaessa maksettaviin vähittäistalletuksiin, vähittäistalletuksiin, joilla on alle yhden vuoden kiinteä irtisanomisaika, ja määräaikaisiin vähittäistalletuksiin, joiden jäljellä oleva maturiteetti on alle yksi vuosi, jotka täyttävät 460 artiklan 1 kohdassa tarkoitetussa delegoidussa säädöksessä muiden vähittäistalletusten osalta säädetyt asiaankuuluvat kriteerit, sovelletaan käytettävissä olevan pysyvän rahoituksen kerrointa, joka on 90 prosenttia.

▼M8

428 n artikla

Käytettävissä olevan pysyvän rahoituksen kerroin, joka on 95 prosenttia

Vaadittaessa maksettaviin vähittäistalletuksiin, vähittäistalletuksiin, joilla on alle yhden vuoden kiinteä irtisanomisaika, ja määräaikaisiin vähittäistalletuksiin, joiden jäljellä oleva maturiteetti on alle yksi vuosi, jotka täyttävät 460 artiklan 1 kohdassa tarkoitetussa delegoidussa säädöksessä stabiilien vähittäistalletusten osalta säädetyt asiaankuuluvat kriteerit, sovelletaan käytettävissä olevan pysyvän rahoituksen kerrointa, joka on 95 prosenttia.

428 o artikla

Käytettävissä olevan pysyvän rahoituksen kerroin, joka on 100 prosenttia

Seuraaviin velkoihin sekä pääomaeriin ja -instrumentteihin sovelletaan käytettävissä olevan pysyvän rahoituksen kerrointa, joka on 100 prosenttia:

a) laitoksen ydinpääoman (CET1) erät ennen kuin on sovellettu 32–35 artiklassa edellytettyjä oikaisuja, 36 artiklan mukaisia vähennyksiä sekä 48, 49 ja 79 artiklassa säädettyjä poikkeuksia ja vaihtoehtoja;

b) laitoksen ensisijaisen lisäpääoman (AT1) erät ennen kuin niistä on vähennetty 56 artiklassa tarkoitetut erät ja ennen kuin niihin on sovellettu 79 artiklaa, pois lukien mahdolliset instrumentit, joiden nimenomaiset optiot tai rakenteen osana olevat optiot, jos ne toteutetaan, lyhentäisivät tosiasiallisen jäljellä olevan maturiteetin alle yhteen vuoteen;

c) laitoksen toissijaisen pääoman (T2) erät – ennen kuin on tehty 66 artiklassa tarkoitetut vähennykset ja ennen kuin on sovellettu 79 artiklaa – joiden jäljellä oleva maturiteetti on vähintään yksi vuosi, pois lukien mahdolliset instrumentit, joiden nimenomaiset optiot tai rakenteen osana olevat optiot, jos ne toteutetaan, lyhentäisivät tosiasiallisen jäljellä olevan maturiteetin alle yhteen vuoteen;

d) kaikki muut mahdolliset laitoksen pääomainstrumentit, joiden jäljellä oleva maturiteetti on vähintään yksi vuosi, pois lukien mahdolliset instrumentit, joiden nimenomaiset optiot tai rakenteen osana olevat optiot, jos ne toteutetaan, lyhentäisivät tosiasiallisen jäljellä olevan maturiteetin alle yhteen vuoteen;

e) kaikki muut mahdolliset vakuudelliset ja vakuudettomat lainat ja velat, joiden jäljellä oleva maturiteetti on vähintään yksi vuosi, mukaan lukien määräaikaistalletukset, jollei 428 k–428 n artiklassa muuta säädetä.

4 LUKU

Vaadittu pysyvä rahoitus

1 jakso

Yleiset säännökset

428 p artikla

Vaaditun pysyvän rahoituksen määrän laskenta

1. Jollei tässä luvussa toisin säädetä, vaaditun pysyvän rahoituksen määrä on laskettava kertomalla varojen ja taseen ulkopuolisten erien eri luokkien tai tyyppien kirjanpitoarvo vaaditun pysyvän rahoituksen kertoimilla, joita sovelletaan 2 jakson mukaisesti. Vaaditun pysyvän rahoituksen kokonaismäärä on varojen ja taseen ulkopuolisten erien painotettujen määrien summa.

▼M8

2. Varat, jotka laitos on ottanut lainaksi, myös arvopapereilla toteutettavissa rahoitustoimissa, on jätettävä pois vaaditun pysyvän rahoituksen määrän laskennasta, jos kyseiset varat merkitään laitoksen taseeseen eikä laitos ole varojen edunsaajaomistaja.

Varoihin, jotka laitos on ottanut lainaksi, myös arvopapereilla toteutettavissa rahoitustoimissa, on sovellettava vaaditun pysyvän rahoituksen kertoimia 2 jakson mukaisesti, jos kyseisiä varoja ei merkitä laitoksen taseeseen mutta laitos on varojen edunsaajaomistaja.

3. Varat, jotka laitos on antanut lainaksi, myös arvopapereilla toteutettavissa rahoitustoimissa ja joiden edunsaajaomistaja laitos edelleen on, katsotaan tätä lukua sovellettaessa kiinnitetyiksi varoiksi, ja niihin sovelletaan vaaditun pysyvän rahoituksen kertoimia 2 jakson mukaisesti, vaikka varat eivät säilyisikään laitoksen taseessa. Muussa tapauksessa tällaiset varat on jätettävä pois vaaditun pysyvän rahoituksen määrän laskennasta.

4. Kiinnitettyihin varoihin, joiden jäljellä oleva maturiteetti on vähintään kuusi kuukautta, on osoitettava joko vaaditun pysyvän rahoituksen kerroin, jota kyseisiin varoihin sovellettaisiin 2 jakson mukaisesti, jos ne olisivat hallussa kiinnittämättömänä, tai vaaditun pysyvän rahoituksen kerroin, jota muutoin sovelletaan kyseisiin kiinnitettyihin varoihin, sen mukaan, kumpi kerroin on korkeampi. Sama pätee tilanteeseen, jossa kiinnitettyjen varojen jäljellä oleva maturiteetti on lyhyempi kuin kiinnityksen lähteenä olevan liiketoimen jäljellä oleva maturiteetti.

Varoihin, joilla on kiinnityskautta jäljellä alle kuusi kuukautta, sovelletaan vaaditun pysyvän rahoituksen kertoimia, joita sovellettaisiin 2 jakson mukaisesti samoihin varoihin, jos ne olisivat hallussa kiinnittämättömänä.

5. Jos laitos käyttää uudelleen tai edelleenpanttaa lainaksi otetun omaisuuserän, myös arvopapereilla toteutettavissa rahoitustoimissa, ja kyseinen omaisuuserä käsitellään taseen ulkopuolella, liiketoimea, johon liittyen omaisuuserä on otettu lainaksi, kohdellaan kiinnitettynä edellyttäen, että liiketoimi ei voi erääntyä ilman, että laitos palauttaa lainatun omaisuuserän.

6. Seuraavat varat katsotaan kiinnittämättömiksi:

a) ryhmässä olevat omaisuuserät, jotka ovat käytettävissä välittömästi vakuutena lisärahoituksen hankkimiseksi laitoksen saatavilla olevien sidottujen tai – jos ryhmää hoitaa keskuspankki – sitomattomien mutta vielä rahoittamattomien luottolimiittien perusteella; tähän sisältyvät varat, jotka luottolaitos on sijoittanut keskuslaitokseen osuustoiminnallisessa verkostossa tai laitosten suojajärjestelmässä; laitosten on oletettava, että ryhmässä olevat omaisuuserät ovat kiinnitettyjä likviditeetin lisäämiseen perustuvassa järjestyksessä, joka pohjautuu 460 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun delegoidun säädöksen mukaiseen likviditeettiluokitukseen alkaen omaisuuseristä, joita ei hyväksytä maksuvalmiuspuskuriin;

b) varat, jotka laitos on saanut vakuutena luottoriskin vähentämistä varten vakuudellisessa luotonannossa, vakuudellisessa rahoituksessa tai vakuuksien vaihtoon liittyvissä liiketoimissa ja jotka laitos voi luovuttaa;

▼M8

c) varat, jotka on liitetty ei-pakollisena ylivakuutena katetun joukkolainan liikkeeseenlaskuun.

7. Kun on kyse epätavanomaisista väliaikaisista toimista, jotka EKP taikka jäsenvaltion keskuspankki tai kolmannen maan keskuspankki toteuttaa toimeksiantonsa täyttämiseksi ajankohtana, jona rahoitusmarkkinoilla on laajalti ongelmia, tai poikkeuksellisissa makrotaloudellisissa olosuhteissa, seuraaviin varoihin voidaan soveltaa alennettua vaaditun pysyvän rahoituksen kerrointa:

a) poiketen siitä, mitä 428 ad artiklan f alakohdassa ja 428 ah artiklan 1 kohdan a alakohdassa säädetään, tässä alakohdassa tarkoitettuja toimia varten kiinnitetyt varat;

b) poiketen siitä, mitä 428 ad artiklan d alakohdan i ja ii alakohdassa, 428 af artiklan b alakohdassa ja 428 ag artiklan c alakohdassa säädetään, tässä alakohdassa tarkoitetuista toimista johtuvat maksut.

Toimivaltaisten viranomaisten on määritettävä yhteisymmärryksessä liiketoimen vastapuolena toimivan keskuspankin kanssa vaaditun pysyvän rahoituksen kerroin, jota sovelletaan ensimmäisen alakohdan a ja b alakohdassa tarkoitettuihin varoihin. Edellä ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettuihin kiinnitettyihin varoihin sovellettava vaaditun pysyvän rahoituksen kerroin ei saa olla alhaisempi kuin vaaditun pysyvän rahoituksen kerroin, jota 2 jakson mukaisesti sovellettaisiin kyseisiin varoihin, jos ne olisivat hallussa kiinnittämättöminä.

Sovellettaessa alennettua vaaditun pysyvän rahoituksen kerrointa toisen alakohdan mukaisesti toimivaltaisten viranomaisten on seurattava tiiviisti kyseisen alennetun kertoimen vaikutusta laitosten pysyvän rahoituksen positioihin ja toteutettava tarvittaessa asianmukaisia valvontatoimia.

8. Kaksinkertaisen laskennan välttämiseksi laitosten on jätettävä pois muista tämän luvun mukaisista vaaditun pysyvän rahoituksen määrän laskennan osista varat, joihin liittyy vakuuksia, jotka katsotaan 428 k artiklan 4 kohdan b alakohdan ja 428 ah artiklan 2 kohdan mukaisesti asetetuksi vakuusmarginaaliksi, 428 ag artiklan a alakohdan mukaisesti asetetuksi alkumarginaaliksi tai 428 ag artiklan b alakohdan mukaisesti asetetuksi osuudeksi keskusvastapuolen maksukyvyttömyysrahastoon.

9. Laitosten on sisällytettävä vaaditun pysyvän rahoituksen määrän laskentaan rahoitusvälineet, ulkomaanvaluutat ja hyödykkeet, joista on toteutettu ostotilaus. Niiden on jätettävä pois vaaditun pysyvän rahoituksen määrän laskennasta rahoitusvälineet, ulkomaanvaluutat ja hyödykkeet, joista on toteutettu myyntitilaus, edellyttäen että kyseiset liiketoimet eivät näy johdannaisina tai vakuudellisina rahoitustoimina laitosten taseessa ja että kyseiset liiketoimet näkyvät laitosten taseessa, kun ne on toimitettu.

10. Toimivaltaiset viranomaiset voivat määrittää vaaditun pysyvän rahoituksen kertoimet, joita sovelletaan taseen ulkopuolisiin eriin liittyviin vastuisiin, joita ei tarkoiteta tässä luvussa, sen varmistamiseksi, että laitoksilla on tarkoituksenmukainen määrä käytettävissä olevaa pysyvää rahoitusta niiden vastuiden osuudelle, joiden odotetaan edellyttävän rahoitusta pysyvän varainhankinnan vaatimuksen yhden vuoden aikajänteellä. Kyseisten kertoimien määrittämiseksi toimivaltaisten viranomaisten on erityisesti otettava huomioon laitoksen maineelle aiheutuva olennainen vahinko, joka voi aiheutua, jos kyseisestä rahoituksesta ei huolehdita.

▼M8

Toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava EPV:lle vähintään kerran vuodessa ne taseen ulkopuolisiin eriin liittyvien vastuiden tyypit, joiden osalta ne ovat määrittäneet pysyvän rahoituksen kertoimet. Niiden on tässä ilmoituksessa annettava selostus menetelmästä, jota kyseisten kertoimien määrittämisessä on sovellettu.

428 q artikla

Omaisuuserän jäljellä oleva maturiteetti

1. Jollei tässä luvussa toisin säädetä, laitosten on otettava huomioon varojensa ja taseen ulkopuolisten liiketoimiensa jäljellä oleva sopimuksenmukainen maturiteetti määrittäessään varoihinsa ja taseen ulkopuolisiin eriinsä 2 jakson mukaisesti sovellettavat vaaditun pysyvän rahoituksen kertoimet.

2. Laitosten on käsiteltävä varoja, jotka on eroteltu asetuksen (EU) N:o 648/2012 11 artiklan 3 kohdan mukaisesti, kyseisten varojen kohde-etuuteen liittyvän vastuun mukaisesti. Laitosten on kuitenkin sovellettava kyseisiin varoihin korkeampia vaaditun pysyvän rahoituksen kertoimia riippuen sidonnaisuuden kestosta, jonka määrittävät toimivaltaiset viranomaiset, joiden on otettava huomioon, kykeneekö laitos vapaasti luovuttamaan tai vaihtamaan tällaisia omaisuuseriä, ja joiden on otettava huomioon laitoksen sellaisille asiakkaille olevien velkojen laina-aika, joihin kyseinen erotteluvaatimus liittyy.

3. Omaisuuserän jäljellä olevaa maturiteettia laskiessaan laitosten on otettava huomioon optiot perustuen siihen oletukseen, että liikkeeseenlaskija tai vastapuoli toteuttaa kaikki optiot omaisuuserän maturiteetin pidentämiseksi. Kun optioiden käyttö on laitoksen harkintavallassa, laitoksen ja toimivaltaisten viranomaisten on otettava huomioon maineeseen liittyvät syyt, jotka saattavat rajoittaa laitoksen mahdollisuutta olla käyttämättä optiota, ja erityisesti markkinoiden ja asiakkaiden odotukset siitä, että laitoksen olisi pidennettävä tiettyjen omaisuuserien maturiteettia niiden erääntymispäivänä.

4. Edellä 2 jakson mukaisesti sovellettavien vaaditun pysyvän rahoituksen kertoimien määrittämiseksi, kun kyseessä ovat erissä maksettavat lainat, joiden jäljellä oleva sopimuksenmukainen maturiteetti on vähintään yksi vuosi, kaikkia osuuksia, joiden maturiteetti on alle kuusi kuukautta, on käsiteltävä siten, että jäljellä oleva maturiteetti on alle kuusi kuukautta, ja kaikkia osuuksia, joiden maturiteetti on kuuden kuukauden ja alle vuoden välillä, on käsiteltävä siten, että jäljellä oleva maturiteetti on kuuden kuukauden ja alle vuoden välillä.

2 jakso

Vaaditun pysyvän rahoituksen kertoimet

428 r artikla

Vaaditun pysyvän rahoituksen kerroin, joka on 0 prosenttia

1. Seuraaviin varoihin sovelletaan vaaditun pysyvän rahoituksen kerrointa, joka on 0 prosenttia:

▼M8

a) kiinnittämättömät varat, jotka hyväksytään tason 1 laadukkaiksi likvideiksi varoiksi 460 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun delegoidun säädöksen mukaisesti, pois lukien mainitussa delegoidussa säädöksessä määritetyt erittäin laadukkaat katetut joukkolainat, ja riippumatta siitä, täyttävätkö kyseiset varat toiminnalliset vaatimukset mainitun säädöksen mukaisesti;

b) yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavissa yrityksissä olevat kiinnittämättömät osakkeet tai osuudet, joille voidaan tehdä 0 prosentin arvonleikkaus laskettaessa maksuvalmiusvaatimusta 460 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun delegoidun säädöksen mukaisesti, riippumatta siitä, täyttävätkö kyseiset osakkeet ja osuudet toiminnalliset vaatimukset ja maksuvalmiuspuskurin koostumusta koskevat vaatimukset mainitun delegoidun säädöksen mukaisesti;

c) kaikki varannot, joita laitos pitää EKP:ssa tai jäsenvaltion keskuspankissa tai kolmannen maan keskuspankissa, mukaan lukien vaaditut varannot ja ylimääräiset varannot;

d) kaikki EKP:lta tai jäsenvaltion keskuspankilta tai kolmannen maan keskuspankilta olevat saamiset, joiden jäljellä oleva maturiteetti on alle kuusi kuukautta;

e) kaupantekopäivän saamiset, jotka kertyvät rahoitusvälineiden, ulkomaanvaluutan tai hyödykkeiden myynnistä, kun toimituksen odotetaan tapahtuvan tavanomaisen toimitusjakson mukaisesti tai sellaisen ajanjakson mukaisesti, joka on tavanomainen asianomaisen vaihdon tai liiketoimityypin kannalta, tai kun toimitus ei ole vielä tapahtunut mutta sen odotetaan kuitenkin tapahtuvan;

f) varat, jotka luokitellaan veloista keskinäisesti riippuvaisiksi 428 f artiklan mukaisesti;

g) rahoitusalan asiakkaiden kanssa arvopapereilla toteutetuista rahoitustoimista johtuvat maksut, jos kyseisten rahoitustoimien jäljellä oleva maturiteetti on alle kuusi kuukautta, jos kyseisten maksujen vakuutena on varoja, joita pidetään tason 1 varoina 460 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun delegoidun säädöksen mukaisesti, pois lukien mainitussa delegoidussa säädöksessä määritetyt erittäin laadukkaat katetut joukkolainat, ja jos laitos voisi oikeudellisesti ja toiminnallisesti käyttää kyseisiä varoja uudelleen liiketoimen alkamisajankohdasta liiketoimen keston ajan.

Laitosten on otettava tämän kohdan ensimmäisen alakohdan g alakohdassa tarkoitetut maksut huomioon nettoperusteisesti, jos 428 e artiklaa sovelletaan.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdan c alakohdassa säädetään, toimivaltaiset viranomaiset voivat päättää yhdessä asianomaisen keskuspankin kanssa korkeamman vaaditun pysyvän rahoituksen kertoimen soveltamisesta vaadittuihin varantoihin, ottaen erityisesti huomioon, missä laajuudessa varantovelvoitteet ovat olemassa yhden vuoden aikajänteellä, ja siten edellyttää asiaan liittyvää pysyvää rahoitusta.

Kun kyseessä ovat tytäryritykset, joiden päätoimipaikka on kolmannessa maassa, ja jos vaadittuihin keskuspankin varantoihin sovelletaan kyseisen kolmannen maan kansallisessa lainsäädännössä vahvistetun pysyvän varainhankinnan vaatimuksen mukaista korkeampaa vaaditun pysyvän rahoituksen kerrointa, kyseinen korkeampi vaaditun pysyvän rahoituksen kerroin on otettava huomioon konsolidointia varten.

▼M8

428 s artikla

Vaaditun pysyvän rahoituksen kerroin, joka on 5 prosenttia

1. Seuraaviin varoihin ja taseen ulkopuolisiin eriin sovelletaan vaaditun pysyvän rahoituksen kerrointa, joka on 5 prosenttia:

a) yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavissa yrityksissä olevat kiinnittämättömät osakkeet tai osuudet, joille voidaan tehdä 5 prosentin arvonleikkaus laskettaessa maksuvalmiusvaatimusta 460 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun delegoidun säädöksen mukaisesti, riippumatta siitä, täyttävätkö kyseiset osakkeet ja osuudet mainitussa delegoidussa säädöksessä vahvistetut toiminnalliset vaatimukset ja maksuvalmiuspuskurin koostumusta koskevat vaatimukset;

b) rahoitusalan asiakkaiden kanssa arvopapereilla toteutetuista rahoitustoimista johtuvat muut kuin 428 r artiklan 1 kohdan g alakohdassa tarkoitetut maksut, kun kyseisten rahoitustoimien jäljellä oleva maturiteetti on alle kuusi kuukautta;

c) 460 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun delegoidun säädöksen mukainen sitovien luottojärjestelyjen ja likviditeettisopimusten nostamaton osuus;

d) liitteessä I tarkoitetut ulkomaankaupan rahoitukseen liittyvät taseen ulkopuoliset tuotteet, joiden jäljellä oleva maturiteetti on alle kuusi kuukautta.

Laitosten on otettava tämän kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitetut maksut huomioon nettoperusteisesti, jos 428 e artiklaa sovelletaan.

2. Kun kyseessä ovat kaikki johdannaissopimuksista koostuvat nettoutusryhmät, laitosten on sovellettava vaaditun pysyvän rahoituksen kerrointa, joka on 5 prosenttia, kyseisten johdannaissopimuksista koostuvien nettoutusryhmien absoluuttiseen käypään arvoon, joka ilmaistaan ilman asetettua vakuutta, jos kyseisten nettoutusryhmien käypä arvo on negatiivinen. Tätä kohtaa sovellettaessa laitosten on määritettävä käypä arvo, joka ilmaistaan ilman asetettua vakuutta tai tällaisten sopimusten markkina-arvon muutoksiin liittyviä maksettuja ja vastaanotettuja toimitusmaksuja.

428 t artikla

Vaaditun pysyvän rahoituksen kerroin, joka on 7 prosenttia

Kiinnittämättömiin varoihin, jotka hyväksytään tason 1 erittäin laadukkaiksi katetuiksi joukkolainoiksi 460 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun delegoidun säädöksen mukaisesti, on sovellettava vaaditun pysyvän rahoituksen kerrointa, joka on 7 prosenttia, riippumatta siitä, täyttävätkö kyseiset varat mainitussa delegoidussa säädöksessä vahvistetut toiminnalliset vaatimukset ja maksuvalmiuspuskurin koostumusta koskevat vaatimukset.

428 u artikla

Vaaditun pysyvän rahoituksen kerroin, joka on 7,5 prosenttia

Tämän asetuksen liitteessä I tarkoitettuihin ulkomaankaupan rahoitukseen liittyviin taseen ulkopuolisiin tuotteisiin, joiden jäljellä oleva maturiteetti on vähintään kuusi kuukautta mutta alle yksi vuosi, sovelletaan vaaditun pysyvän rahoituksen kerrointa, joka on 7,5 prosenttia.

▼M8

428 v artikla

Vaaditun pysyvän rahoituksen kerroin, joka on 10 prosenttia

Seuraaviin varoihin ja taseen ulkopuolisiin eriin sovelletaan vaaditun pysyvän rahoituksen kerrointa, joka on 10 prosenttia:

a) rahoitusalan asiakkaiden kanssa toteutetuista liiketoimista johtuvat muut kuin 428 r artiklan 1 kohdan g alakohdassa ja 428 s artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetut maksut, joiden jäljellä oleva maturiteetti on alle kuusi kuukautta;

b) ulkomaankaupan rahoitukseen liittyvät taseeseen sisältyvät tuotteet, joiden jäljellä oleva maturiteetti on alle kuusi kuukautta;

c) liitteessä I tarkoitetut ulkomaankaupan rahoitukseen liittyvät taseen ulkopuoliset tuotteet, joiden jäljellä oleva maturiteetti on vähintään yksi vuosi.

428 w artikla

Vaaditun pysyvän rahoituksen kerroin, joka on 12 prosenttia

Yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavissa yrityksissä oleviin kiinnittämättömiin osakkeisiin tai osuuksiin, joille voidaan tehdä 12 prosentin arvonleikkaus laskettaessa maksuvalmiusvaatimusta 460 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun delegoidun säädöksen mukaisesti, on sovellettava vaaditun pysyvän rahoituksen kerrointa, joka on 12 prosenttia, riippumatta siitä, täyttävätkö kyseiset osakkeet ja osuudet mainitussa delegoidussa säädöksessä vahvistetut toiminnalliset vaatimukset ja maksuvalmiuspuskurin koostumusta koskevat vaatimukset.

428 x artikla

Vaaditun pysyvän rahoituksen kerroin, joka on 15 prosenttia

Kiinnittämättömiin varoihin, jotka hyväksytään tason 2A varoiksi 460 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun delegoidun säädöksen mukaisesti, on sovellettava vaaditun pysyvän rahoituksen kerrointa, joka on 15 prosenttia, riippumatta siitä, täyttävätkö kyseiset varat mainitussa delegoidussa säädöksessä vahvistetut toiminnalliset vaatimukset ja maksuvalmiuspuskurin koostumusta koskevat vaatimukset.

428 y artikla

Vaaditun pysyvän rahoituksen kerroin, joka on 20 prosenttia

Yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavissa yrityksissä oleviin kiinnittämättömiin osakkeisiin tai osuuksiin, joille voidaan tehdä 20 prosentin arvonleikkaus laskettaessa maksuvalmiusvaatimusta 460 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun delegoidun säädöksen mukaisesti, on sovellettava vaaditun pysyvän rahoituksen kerrointa, joka on 20 prosenttia, riippumatta siitä, täyttävätkö kyseiset osakkeet ja osuudet mainitussa delegoidussa säädöksessä vahvistetut toiminnalliset vaatimukset ja maksuvalmiuspuskurin koostumusta koskevat vaatimukset.

▼M8

428 z artikla

Vaaditun pysyvän rahoituksen kerroin, joka on 25 prosenttia

Jäljempänä 460 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun delegoidun säädöksen mukaisiin kiinnittämättömiin tason 2B arvopaperistamisiin on sovellettava vaaditun pysyvän rahoituksen kerrointa, joka on 25 prosenttia, riippumatta siitä, täyttävätkö ne mainitussa delegoidussa säädöksessä vahvistetut toiminnalliset vaatimukset ja maksuvalmiuspuskurin koostumusta koskevat vaatimukset.

428 aa artikla

Vaaditun pysyvän rahoituksen kerroin, joka on 30 prosenttia

Seuraaviin varoihin sovelletaan vaaditun pysyvän rahoituksen kerrointa, joka on 30 prosenttia:

a) jäljempänä 460 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun delegoidun säädöksen mukaiset kiinnittämättömät laadukkaat katetut joukkolainat riippumatta siitä, täyttävätkö ne mainitussa delegoidussa säädöksessä vahvistetut toiminnalliset vaatimukset ja maksuvalmiuspuskurin koostumusta koskevat vaatimukset;

b) yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavissa yrityksissä olevat kiinnittämättömät osakkeet tai osuudet, joille voidaan tehdä 30 prosentin arvonleikkaus laskettaessa maksuvalmiusvaatimusta 460 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun delegoidun säädöksen mukaisesti, riippumatta siitä, täyttävätkö kyseiset osakkeet ja osuudet mainitussa delegoidussa säädöksessä vahvistetut toiminnalliset vaatimukset ja maksuvalmiuspuskurin koostumusta koskevat vaatimukset.

428 ab artikla

Vaaditun pysyvän rahoituksen kerroin, joka on 35 prosenttia

Seuraaviin varoihin sovelletaan vaaditun pysyvän rahoituksen kerrointa, joka on 35 prosenttia:

a) jäljempänä 460 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun delegoidun säädöksen mukaiset kiinnittämättömät tason 2B arvopaperistamiset riippumatta siitä, täyttävätkö ne mainitussa delegoidussa säädöksessä vahvistetut toiminnalliset vaatimukset ja maksuvalmiuspuskurin koostumusta koskevat vaatimukset;

b) yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavissa yrityksissä olevat kiinnittämättömät osakkeet tai osuudet, joille voidaan tehdä 35 prosentin arvonleikkaus laskettaessa maksuvalmiusvaatimusta 460 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun delegoidun säädöksen mukaisesti, riippumatta siitä, täyttävätkö kyseiset osakkeet ja osuudet mainitussa delegoidussa säädöksessä vahvistetut toiminnalliset vaatimukset ja maksuvalmiuspuskurin koostumusta koskevat vaatimukset.

428 ac artikla

Vaaditun pysyvän rahoituksen kerroin, joka on 40 prosenttia

Yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavissa yrityksissä oleviin kiinnittämättömiin osakkeisiin tai osuuksiin, joille voidaan tehdä 40 prosentin arvonleikkaus laskettaessa maksuvalmiusvaatimusta 460 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun delegoidun säädöksen mukaisesti, on sovellettava vaaditun pysyvän rahoituksen kerrointa, joka on 40 prosenttia, riippumatta siitä, täyttävätkö kyseiset osakkeet ja osuudet mainitussa delegoidussa säädöksessä vahvistetut toiminnalliset vaatimukset ja maksuvalmiuspuskurin koostumusta koskevat vaatimukset.

▼M8

428 ad artikla

Vaaditun pysyvän rahoituksen kerroin, joka on 50 prosenttia

Seuraaviin varoihin sovelletaan vaaditun pysyvän rahoituksen kerrointa, joka on 50 prosenttia:

a) kiinnittämättömät varat, jotka hyväksytään tason 2B varoiksi 460 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun delegoidun säädöksen mukaisesti, pois lukien mainitun delegoidun säädöksen mukaiset tason 2B arvopaperistamiset ja laadukkaat katetut joukkolainat, riippumatta siitä, täyttävätkö kyseiset varat toiminnalliset vaatimukset ja maksuvalmiuspuskurin koostumusta koskevat vaatimukset mainitun delegoidun säädöksen mukaisesti;

b) laitoksen toisessa rahoituslaitoksessa pitämät talletukset, jotka täyttävät 460 artiklan 1 kohdassa tarkoitetussa delegoidussa säädöksessä vahvistetut toiminnallisten talletusten kriteerit;

c) maksut, joiden jäljellä oleva maturiteetti on alle yksi vuosi ja jotka johtuvat liiketoimista seuraavien kanssa:

   i) jäsenvaltion tai kolmannen maan keskushallinto;

   ii) jäsenvaltion tai kolmannen maan alue- tai paikallisviranomaiset;

   iii) jäsenvaltion tai kolmannen maan julkisyhteisö tai julkisoikeudellinen laitos;

   iv) edellä 117 artiklan 2 kohdassa tarkoitetut kansainväliset kehityspankit ja 118 artiklassa tarkoitetut kansainväliset organisaatiot;

   v) muut kuin rahoitusalan yritykset, vähittäisasiakkaat ja pk-yritykset;

   vi) luotto-osuuskunnat, joille toimivaltainen viranomainen on myöntänyt toimiluvan, henkilökohtaiset sijoitusyhtiöt ja asiakkaat, jotka ovat talletusten välittäjiä, sikäli kuin kyseiset varat eivät kuulu tämän kohdan b alakohdan soveltamisalaan;

d) maksut, joiden jäljellä oleva maturiteetti on vähintään kuusi kuukautta mutta alle yksi vuosi ja jotka johtuvat liiketoimista seuraavien kanssa:

   i) EKP tai jonkun jäsenvaltion keskuspankki;

   ii) kolmannen maan keskuspankki;

   iii) rahoitusalan asiakkaat;

e) ulkomaankaupan rahoitukseen liittyvät taseeseen sisältyvät tuotteet, joiden jäljellä oleva maturiteetti on vähintään kuusi kuukautta mutta alle yksi vuosi;

f) kiinnitetyt varat, joiden jäljellä oleva maturiteetti on vähintään kuusi kuukautta mutta alle yksi vuosi, paitsi jos kyseisille varoille osoitettaisiin korkeampi vaaditun pysyvän rahoituksen kerroin 428 ae–428 ah artiklan mukaisesti, jos ne olisivat hallussa kiinnittämättöminä, missä tapauksessa sovelletaan korkeampaa vaaditun pysyvän rahoituksen kerrointa, jota kyseisiin varoihin sovellettaisiin, jos ne olisivat hallussa kiinnittämättöminä;

▼M8

g) kaikki muut varat, joiden jäljellä oleva maturiteetti on alle yksi vuosi, jollei 428 r–428 ac artiklassa toisin säädetä.

428 ae artikla

Vaaditun pysyvän rahoituksen kerroin, joka on 55 prosenttia

Yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavissa yrityksissä oleviin kiinnittämättömiin osakkeisiin tai osuuksiin, joille voidaan tehdä 55 prosentin arvonleikkaus laskettaessa maksuvalmiusvaatimusta 460 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun delegoidun säädöksen mukaisesti, on sovellettava vaaditun pysyvän rahoituksen kerrointa, joka on 55 prosenttia, riippumatta siitä, täyttävätkö kyseiset osakkeet ja osuudet mainitussa delegoidussa säädöksessä vahvistetut toiminnalliset vaatimukset ja maksuvalmiuspuskurin koostumusta koskevat vaatimukset.

428 af artikla

Vaaditun pysyvän rahoituksen kerroin, joka on 65 prosenttia

Seuraaviin varoihin sovelletaan vaaditun pysyvän rahoituksen kerrointa, joka on 65 prosenttia:

a) kiinnittämättömät lainat, joiden vakuutena on asuinkiinteistö, tai kiinnittämättömät asuntolainat, jotka ovat luottosuojan tarjoajan täysin takaamia, kuten 129 artiklan 1 kohdan e alakohdassa tarkoitetaan, ja joiden jäljellä oleva maturiteetti on vähintään yksi vuosi, edellyttäen että kyseisille lainoille annetaan enintään 35 prosentin riskipaino kolmannen osan II osaston 2 luvun mukaisesti;

b) kiinnittämättömät lainat, joiden jäljellä oleva maturiteetti on vähintään yksi vuosi, pois lukien rahoitusalan asiakkaille myönnetyt lainat ja 428 r–428 ad artiklassa tarkoitetut lainat, edellyttäen että kyseisille lainoille annetaan enintään 35 prosentin riskipaino kolmannen osan II osaston 2 luvun mukaisesti.

428 ag artikla

Vaaditun pysyvän rahoituksen kerroin, joka on 85 prosenttia

Seuraaviin varoihin ja taseen ulkopuolisiin eriin sovelletaan vaaditun pysyvän rahoituksen kerrointa, joka on 85 prosenttia:

a) kaikki varat ja taseen ulkopuoliset erät, myös käteisvarat, jotka on asetettu alkumarginaalina johdannaissopimuksille, paitsi jos kyseisille varoille osoitettaisiin korkeampi vaaditun pysyvän rahoituksen kerroin 428 ah artiklan mukaisesti, jos ne olisivat hallussa kiinnittämättöminä, missä tapauksessa sovelletaan korkeampaa vaaditun pysyvän rahoituksen kerrointa, jota kyseisiin varoihin sovellettaisiin, jos ne olisivat hallussa kiinnittämättöminä;

b) kaikki varat ja taseen ulkopuoliset erät, myös käteisvarat, jotka on asetettu osuutena keskusvastapuolen maksukyvyttömyysrahastoon, paitsi jos kyseisille varoille osoitettaisiin korkeampi vaaditun pysyvän rahoituksen kerroin 428 ah artiklan mukaisesti, jos ne olisivat hallussa kiinnittämättöminä, missä tapauksessa sovelletaan kiinnittämättömiin varoihin sovellettavaa korkeampaa vaaditun pysyvän rahoituksen kerrointa;

▼M8

c) kiinnittämättömät lainat, joiden jäljellä oleva maturiteetti on vähintään yksi vuosi, pois lukien rahoitusalan asiakkaille myönnetyt lainat ja 428 r–428 af artiklassa tarkoitetut lainat, ja jotka eivät ole yli 90 päivää erääntyneitä ja joille annetaan yli 35 prosentin riskipaino kolmannen osan II osaston 2 luvun mukaisesti;

d) ulkomaankaupan rahoitukseen liittyvät taseeseen sisältyvät tuotteet, joiden jäljellä oleva maturiteetti on vähintään yksi vuosi;

e) kiinnittämättömät arvopaperit, joiden jäljellä oleva maturiteetti on vähintään yksi vuosi ja jotka eivät ole maksukyvyttömyystilassa 178 artiklan mukaisesti ja joita ei hyväksytä likvideiksi varoiksi 460 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun delegoidun säädöksen mukaisesti;

f) kiinnittämättömät pörssissä noteeratut osakkeet, joita ei hyväksytä tason 2B varoiksi 460 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun delegoidun säädöksen mukaisesti;

g) hyödykkeet, joilla käydään fyysistä kauppaa, mukaan lukien kulta mutta pois lukien hyödykejohdannaiset;

h) kiinnitetyt varat, joiden jäljellä oleva maturiteetti on vähintään yksi vuosi katepoolissa, joka on rahoitettu direktiivin 2009/65/EY 52 artiklan 4 kohdassa tarkoitetuilla katetuilla joukkolainoilla tai katetuilla joukkolainoilla, jotka täyttävät tämän asetuksen 129 artiklan 4 tai 5 kohdassa käsittelylle asetetut hyväksymisperusteet.

428 ah artikla

Vaaditun pysyvän rahoituksen kerroin, joka on 100 prosenttia

1. Seuraaviin varoihin sovelletaan vaaditun pysyvän rahoituksen kerrointa, joka on 100 prosenttia:

a) kaikki kiinnitetyt varat, joiden jäljellä oleva maturiteetti on vähintään yksi vuosi, jollei tässä luvussa toisin säädetä;

b) kaikki muut varat kuin 428 r–428 ag artiklassa tarkoitetut, mukaan lukien rahoitusalan asiakkaille myönnetyt lainat, joiden jäljellä oleva sopimuksenmukainen maturiteetti on vähintään yksi vuosi, järjestämättömät vastuut, omista varoista vähennetyt erät, käyttöomaisuus, osakkeet, joilla ei käydä kauppaa pörssissä, säilytetty osuus, vakuutusvarat, maksukyvyttömyystilassa olevat arvopaperit.

2. Laitosten on sovellettava vaaditun pysyvän rahoituksen kerrointa, joka on 100 prosenttia, kaikkien käyvältä arvoltaan positiivisten nettoutusryhmien käypien arvojen summan ja kaikkien käyvältä arvoltaan negatiivisten nettoutusryhmien käypien arvojen summan väliseen erotukseen – jos se on positiivinen – laskettaessa käyvät arvot 428 d artiklan mukaisesti.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuun laskentaan sovelletaan seuraavia sääntöjä:

▼M8

a) laitosten vastapuoliltaan saama vakuusmarginaali on vähennettävä käyvältä arvoltaan positiivisen nettoutusryhmän käyvästä arvosta, jos vakuusmarginaalina saatua vakuutta pidetään tason 1 varoina 460 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun delegoidun säädöksen mukaisesti, pois lukien mainitussa delegoidussa säädöksessä määritetyt erittäin laadukkaat katetut joukkolainat, ja jos laitokset voivat oikeudellisesti ja toiminnallisesti käyttää kyseisen vakuuden uudelleen;

b) kaikki laitosten vastapuolilleen asettamat vakuusmarginaalit on vähennettävä käyvältä arvoltaan negatiivisen nettoutusryhmän käyvästä arvosta.

5 LUKU

Pieniin ja rakenteeltaan yksinkertaisiin laitoksiin kohdistuva poikkeus

428 ai artikla

Pieniin ja rakenteeltaan yksinkertaisiin laitoksiin kohdistuva poikkeus

Poiketen siitä, mitä 3 ja 4 luvussa säädetään, pienet ja rakenteeltaan yksinkertaiset laitokset voivat toimivaltaisen viranomaisensa etukäteen antamalla luvalla päättää laskea suhdeluvun 6 luvussa tarkoitetun, laitoksen käytettävissä olevan pysyvän rahoituksen ja 7 luvussa tarkoitetun, laitoksen vaaditun pysyvän rahoituksen välillä, ja se on ilmaistava prosenttiosuutena.

Toimivaltainen viranomainen voi vaatia pientä ja rakenteeltaan yksinkertaista laitosta noudattamaan pysyvän varainhankinnan vaatimusta, joka perustuu 3 luvussa tarkoitettuun, laitoksen käytettävissä olevaan pysyvään rahoitukseen ja 4 luvussa tarkoitettuun, vaadittuun pysyvään rahoitukseen, jos se katsoo, että yksinkertaistettu menetelmä ei riitä määrittämään kyseisen laitoksen rahoitusriskejä.

6 LUKU

Käytettävissä oleva pysyvä rahoitus yksinkertaistetulle pysyvän varainhankinnan vaatimuksen laskennalle

1 jakso

Yleiset säännökset

428 aj artikla

Käytettävissä olevan pysyvän rahoituksen määrän yksinkertaistettu laskenta

1. Jollei tässä luvussa toisin säädetä, käytettävissä olevan pysyvän rahoituksen määrä on laskettava kertomalla velkojen ja omien varojen eri luokkien tai tyyppien kirjanpitoarvo käytettävissä olevan pysyvän rahoituksen kertoimilla, joita sovelletaan 2 jakson mukaisesti. Käytettävissä olevan pysyvän rahoituksen kokonaismäärä on velkojen ja omien varojen painotettujen määrien summa.

▼M8

2. Joukkolainoja ja muita vieraan pääoman ehtoisia arvopapereita, jotka laitos laskee liikkeeseen, jotka myydään yksinomaan vähittäismarkkinoilla ja jotka pidetään vähittäistilillä, voidaan käsitellä asianmukaiseen vähittäistalletusluokkaan kuuluvina. Jotta muut osapuolet kuin vähittäisasiakkaat eivät voi ostaa tai pitää hallussaan kyseisiä instrumentteja, on säädettävä asiaa koskevia rajoituksia.

428 ak artikla

Velkojen ja omien varojen jäljellä oleva maturiteetti

1. Jollei tässä luvussa toisin säädetä, laitosten on otettava huomioon velkojensa ja omien varojensa jäljellä oleva sopimuksenmukainen maturiteetti määrittääkseen käytettävissä olevan pysyvän rahoituksen kertoimet, joita sovelletaan 2 jakson mukaisesti.

2. Laitosten on otettava huomioon olemassa olevat optiot velkojen tai omien varojen jäljellä olevan maturiteetin määrittämisessä. Niiden on tehtävä näin sillä oletuksella, että vastapuoli lunastaa osto-option aikaisimpana mahdollisena ajankohtana. Kun optioiden käyttö on laitoksen harkintavallassa, laitoksen ja toimivaltaisten viranomaisten on otettava huomioon maineeseen liittyvät syyt, jotka saattavat rajoittaa laitoksen mahdollisuutta olla käyttämättä optiota, ja erityisesti markkinoiden odotukset siitä, että laitosten olisi lunastettava tietyt velat ennen niiden erääntymispäivää.

3. Laitosten on käsiteltävä talletuksia, joilla on kiinteä irtisanomisaika, niiden irtisanomisajan mukaisesti ja määräaikaistalletuksia niiden jäljellä olevan maturiteetin mukaisesti. Poiketen siitä, mitä tämän artiklan 2 kohdassa säädetään, laitosten on määrittääkseen määräaikaistalletusten jäljellä olevan maturiteetin jätettävä huomiotta ennenaikaisia nostoja koskevat optiot, jos tallettajan on maksettava alle vuoden sisällä tapahtuvasta ennenaikaisesta nostosta olennainen sakko, jollaisesta säädetään 460 artiklan 1 kohdassa tarkoitetussa delegoidussa säädöksessä.

4. Käytettävissä olevan pysyvän rahoituksen kertoimien, joita sovelletaan 2 jakson mukaisesti, määrittämiseksi veloille, joiden sopimuksenmukainen jäljellä oleva maturiteetti on vähintään yksi vuosi, kaikkia velkojen osuuksia, joiden maturiteetti on alle kuusi kuukautta, ja kaikkia velkojen osuuksia, joiden maturiteetti on kuuden kuukauden ja alle vuoden välillä, on käsiteltävä siten, että jäljellä oleva maturiteetti on kuuden kuukauden ja alle vuoden välillä.

2 jakso

Käytettävissä olevan pysyvän rahoituksen kertoimet

428 al artikla

Käytettävissä olevan pysyvän rahoituksen kerroin, joka on 0 prosenttia

1. Jollei tässä jaksossa muuta säädetä, kaikkiin velkoihin, joiden maturiteettia ei ole määritelty, mukaan lukien lyhyet positiot ja avoimen maturiteetin positiot, sovelletaan käytettävissä olevan pysyvän rahoituksen kerrointa, joka on 0 prosenttia, lukuun ottamatta seuraavia:

a) laskennalliset verovelat, joita on käsiteltävä sen lähimmän mahdollisen päivän mukaan, jona tällaiset velat voivat toteutua;

b) vähemmistöosuudet, joita on käsiteltävä noudattaen asianomaisen instrumentin voimassaoloaikaa.

▼M8

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuihin laskennallisiin verovelkoihin ja vähemmistöosuuksiin on sovellettava joitakin seuraavista kertoimista:

a) 0 prosenttia, jos laskennallisen verovelan tai vähemmistöosuuden tosiasiallinen jäljellä oleva maturiteetti on alle yksi vuosi;

b) 100 prosenttia, jos laskennallisen verovelan tai vähemmistöosuuden tosiasiallinen jäljellä oleva maturiteetti on vähintään yksi vuosi.

▼C7

3. Seuraaviin velkoihin ja pääomaeriin tai instrumentteihin sovelletaan käytettävissä olevan pysyvän rahoituksen kerrointa, joka on 0 prosenttia:

▼M8

a) kaupantekopäivän maksettavat, jotka kertyvät rahoitusvälineiden, ulkomaanvaluutan tai hyödykkeiden ostoista, kun toimituksen odotetaan tapahtuvan tavanomaisen toimitusjakson mukaisesti tai sellaisen ajanjakson mukaisesti, joka on tavanomainen asianomaisen vaihdon tai liiketoimityypin kannalta, tai kun toimitus ei ole vielä tapahtunut mutta sen odotetaan kuitenkin tapahtuvan;

b) velat, jotka luokitellaan varoista keskinäisesti riippuvaisiksi 428 f artiklan mukaisesti;

c) velat, joiden jäljellä oleva maturiteetti on alle yksi vuosi ja jotka myöntää

   i) EKP tai jonkun jäsenvaltion keskuspankki;

   ii) kolmannen maan keskuspankki;

   iii) rahoitusalan asiakkaat;

d) kaikki muut velat ja pääomaerät tai instrumentit, joita ei tarkoiteta tässä artiklassa ja 428 am–428 ap artiklassa.

4. Laitosten on sovellettava käytettävissä olevan pysyvän rahoituksen kerrointa, joka on 0 prosenttia, kaikkien käyvältä arvoltaan positiivisten nettoutusryhmien käypien arvojen summan ja kaikkien käyvältä arvoltaan negatiivisten nettoutusryhmien käypien arvojen summan välisen erotuksen absoluuttiseen arvoon – jos se on negatiivinen – laskettaessa käyvät arvot 428 d artiklan mukaisesti.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuun laskentaan sovelletaan seuraavia sääntöjä:

a) laitosten vastapuoliltaan saama vakuusmarginaali on vähennettävä käyvältä arvoltaan positiivisen nettoutusryhmän käyvästä arvosta, jos vakuusmarginaalina saatua vakuutta pidetään tason 1 varoina 460 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun delegoidun säädöksen mukaisesti, pois lukien mainitussa delegoidussa säädöksessä määritetyt erittäin laadukkaat katetut joukkolainat, ja jos laitokset voivat oikeudellisesti ja toiminnallisesti käyttää kyseisen vakuuden uudelleen;

b) kaikki laitosten vastapuolilleen asettamat vakuusmarginaalit on vähennettävä käyvältä arvoltaan negatiivisen nettoutusryhmän käyvästä arvosta.

▼M8

428 am artikla

Käytettävissä olevan pysyvän rahoituksen kerroin, joka on 50 prosenttia

▼C7

Seuraaviin velkoihin ja pääomaeriin tai instrumentteihin sovelletaan käytettävissä olevan pysyvän rahoituksen kerrointa, joka on 50 prosenttia:

▼M8

a) saadut talletukset, jotka täyttävät 460 artiklan 1 kohdassa tarkoitetussa delegoidussa säädöksessä vahvistetut toiminnallisten talletusten kriteerit;

▼C7

b) velat ja pääomaerät tai instrumentit, joiden jäljellä oleva maturiteetti on alle yksi vuosi ja jotka myöntää

▼M8

i) jäsenvaltion tai kolmannen maan keskushallinto;

ii) jäsenvaltion tai kolmannen maan alue- tai paikallisviranomaiset;

iii) jäsenvaltion tai kolmannen maan julkisyhteisö tai julkisoikeudellinen laitos;

iv) edellä 117 artiklan 2 kohdassa tarkoitetut kansainväliset kehityspankit ja 118 artiklassa tarkoitetut kansainväliset organisaatiot;

v) yritysasiakkaat, jotka eivät ole rahoitusalan asiakkaita;

vi) luotto-osuuskunnat, joille toimivaltainen viranomainen on myöntänyt toimiluvan, henkilökohtaiset sijoitusyhtiöt ja asiakkaat, jotka ovat talletusten välittäjiä, jos ei ole kyse saaduista talletuksista, jotka täyttävät 460 artiklan 1 kohdassa tarkoitetussa delegoidussa säädöksessä vahvistetut toiminnallisten talletusten kriteerit.

428 an artikla

Käytettävissä olevan pysyvän rahoituksen kerroin, joka on 90 prosenttia

Vaadittaessa maksettaviin vähittäistalletuksiin, vähittäistalletuksiin, joilla on alle yhden vuoden kiinteä irtisanomisaika, ja määräaikaisiin vähittäistalletuksiin, joiden jäljellä oleva maturiteetti on alle yksi vuosi, jotka täyttävät 460 artiklan 1 kohdassa tarkoitetussa delegoidussa säädöksessä muiden vähittäistalletusten osalta säädetyt asiaankuuluvat kriteerit, sovelletaan käytettävissä olevan pysyvän rahoituksen kerrointa, joka on 90 prosenttia.

428 ao artikla

Käytettävissä olevan pysyvän rahoituksen kerroin, joka on 95 prosenttia

Vaadittaessa maksettaviin vähittäistalletuksiin, vähittäistalletuksiin, joilla on alle yhden vuoden kiinteä irtisanomisaika, ja määräaikaisiin vähittäistalletuksiin, joiden jäljellä oleva maturiteetti on alle yksi vuosi, jotka täyttävät 460 artiklan 1 kohdassa tarkoitetussa delegoidussa säädöksessä stabiilien vähittäistalletusten osalta säädetyt asiaankuuluvat kriteerit, sovelletaan käytettävissä olevan pysyvän rahoituksen kerrointa, joka on 95 prosenttia.

428 ap artikla

Käytettävissä olevan pysyvän rahoituksen kerroin, joka on 100 prosenttia

Seuraaviin velkoihin sekä pääomaeriin ja -instrumentteihin sovelletaan käytettävissä olevan pysyvän rahoituksen kerrointa, joka on 100 prosenttia:

▼M8

a) laitoksen ydinpääoman (CET1) erät ennen kuin on sovellettu 32–35 artiklassa edellytettyjä oikaisuja, 36 artiklan mukaisia vähennyksiä sekä 48, 49 ja 79 artiklassa säädettyjä poikkeuksia ja vaihtoehtoja;

b) laitoksen ensisijaisen lisäpääoman (AT1) erät – ennen kuin niistä on vähennetty 56 artiklassa tarkoitetut erät ja ennen kuin niihin on sovellettu 79 artiklaa, pois lukien mahdolliset instrumentit, joiden nimenomaiset optiot tai rakenteen osana olevat optiot, jos ne toteutetaan, lyhentäisivät tosiasiallisen jäljellä olevan maturiteetin alle yhteen vuoteen;

c) laitoksen toissijaisen pääoman (T2) erät – ennen kuin on tehty 66 artiklassa tarkoitetut vähennykset ja ennen kuin on sovellettu 79 artiklaa – joiden jäljellä oleva maturiteetti on vähintään yksi vuosi, pois lukien mahdolliset instrumentit, joiden nimenomaiset optiot tai rakenteen osana olevat optiot, jos ne toteutetaan, lyhentäisivät tosiasiallisen jäljellä olevan maturiteetin alle yhteen vuoteen;

d) kaikki muut mahdolliset laitoksen pääomainstrumentit, joiden jäljellä oleva maturiteetti on vähintään yksi vuosi, pois lukien mahdolliset instrumentit, joiden nimenomaiset optiot tai rakenteen osana olevat optiot, jos ne toteutetaan, lyhentäisivät tosiasiallisen jäljellä olevan maturiteetin alle yhteen vuoteen;

e) kaikki muut mahdolliset vakuudelliset ja vakuudettomat lainat ja velat, joiden jäljellä oleva maturiteetti on vähintään yksi vuosi, mukaan lukien määräaikaistalletukset, jollei 428 al–428 ao artiklassa muuta säädetä.

7 LUKU

Vaadittu pysyvä rahoitus pysyvän varainhankinnan vaatimuksen yksinkertaistetussa laskennassa

1 jakso

Yleiset säännökset

428 aq artikla

Vaaditun pysyvän rahoituksen määrän yksinkertaistettu laskenta

1. Jollei tässä luvussa toisin säädetä, pienten ja rakenteeltaan yksinkertaisten laitosten vaaditun pysyvän rahoituksen määrä on laskettava kertomalla varojen ja taseen ulkopuolisten erien eri luokkien tai tyyppien kirjanpitoarvo vaaditun pysyvän rahoituksen kertoimilla, joita sovelletaan 2 jakson mukaisesti. Vaaditun pysyvän rahoituksen kokonaismäärä on varojen ja taseen ulkopuolisten erien painotettujen määrien summa.

2. Varat, jotka laitokset ovat ottaneet lainaksi, myös arvopapereilla toteutettavissa rahoitustoimissa, jotka merkitään laitosten taseeseen ja joiden edunsaajaomistajia laitokset eivät ole, on jätettävä pois vaaditun pysyvän rahoituksen määrän laskennasta.

Varoihin, jotka laitokset ovat ottaneet lainaksi, myös arvopapereilla toteutettavissa rahoitustoimissa, joita ei merkitä laitosten taseeseen mutta joiden edunsaajaomistajia laitokset ovat, on sovellettava vaaditun pysyvän rahoituksen kertoimia 2 jakson mukaisesti.

▼M8

3. Varat, jotka laitokset ovat antaneet lainaksi, myös arvopapereilla toteutettavissa rahoitustoimissa, joiden edunsaajaomistajia laitokset edelleen ovat ja jotka, vaikka ne eivät säilyisikään laitosten taseessa, katsotaan tätä lukua sovellettaessa kiinnitetyiksi varoiksi ja niihin sovelletaan vaaditun pysyvän rahoituksen kertoimia 2 jakson mukaisesti. Muussa tapauksessa tällaiset varat on jätettävä pois vaaditun pysyvän rahoituksen määrän laskennasta.

4. Kiinnitettyihin varoihin, joiden jäljellä oleva maturiteetti on vähintään kuusi kuukautta, on osoitettava joko vaaditun pysyvän rahoituksen kerroin, jota kyseisiin varoihin sovellettaisiin 2 jakson mukaisesti, jos ne olisivat hallussa kiinnittämättömänä, tai vaaditun pysyvän rahoituksen kerroin, jota muutoin sovelletaan kyseisiin kiinnitettyihin varoihin, sen mukaan, kumpi kerroin on korkeampi. Sama pätee tilanteeseen, jossa kiinnitettyjen varojen jäljellä oleva maturiteetti on lyhyempi kuin kiinnityksen lähteenä olevan liiketoimen jäljellä oleva maturiteetti.

Varoihin, joilla on kiinnityskautta jäljellä alle kuusi kuukautta, sovelletaan vaaditun pysyvän rahoituksen kertoimia, joita sovellettaisiin 2 jakson mukaisesti samoihin varoihin, jos ne olisivat hallussa kiinnittämättömänä.

5. Jos laitos käyttää uudelleen tai edelleenpanttaa lainaksi otetun omaisuuserän, myös arvopapereilla toteutettavissa rahoitustoimissa, ja tämä käsitellään taseen ulkopuolella, liiketoimea, jonka kautta omaisuuserä on otettu lainaksi, kohdellaan kiinnitettynä sikäli kuin liiketoimi ei voi erääntyä ilman, että laitos palauttaa lainatun omaisuuserän.

6. Seuraavat varat katsotaan kiinnittämättömiksi:

a) ryhmässä olevat omaisuuserät, jotka ovat käytettävissä välittömästi vakuutena lisärahoituksen hankkimiseksi laitoksen saatavilla olevien sidottujen tai – jos ryhmää hoitaa keskuspankki – sitomattomien mutta vielä rahoittamattomien luottolimiittien perusteella, mukaan lukien varat, jotka luottolaitos on sijoittanut keskuslaitokseen osuustoiminnallisessa verkostossa tai laitosten suojajärjestelmässä;

b) varat, jotka laitos on saanut vakuutena luottoriskin vähentämistä varten vakuudellisessa luotonannossa, vakuudellisessa rahoituksessa tai vakuuksien vaihtoon liittyvissä liiketoimissa ja jotka laitos voi luovuttaa;

c) varat, jotka on liitetty ei-pakollisena ylivakuutena katetun joukkolainan liikkeeseenlaskuun.

Sovellettaessa tämän kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohtaa laitosten on oletettava, että ryhmässä olevat omaisuuserät ovat kiinnitettyjä likviditeetin lisäämiseen perustuvassa järjestyksessä, joka pohjautuu 460 artiklan 1 kohdassa tarkoitetussa delegoidussa säädöksessä vahvistettuun likviditeettiluokitukseen alkaen omaisuuseristä, joita ei hyväksytä maksuvalmiuspuskuriin.

▼M8

7. Kun on kyse epätavanomaisista väliaikaisista toimista, jotka EKP taikka jäsenvaltion keskuspankki tai kolmannen maan keskuspankki toteuttaa toimeksiantonsa täyttämiseksi ajankohtana, jona rahoitusmarkkinoilla on laajalti ongelmia, tai poikkeuksellisissa makrotaloudellisissa olosuhteissa, seuraaviin varoihin voidaan soveltaa alennettua vaaditun pysyvän rahoituksen kerrointa:

a) poiketen siitä, mitä 428 aw artiklassa ja 428 az artiklan 1 kohdan a alakohdassa säädetään, tässä alakohdassa tarkoitettuja toimia varten kiinnitetyt varat;

b) poiketen siitä, mitä 428 aw artiklassa ja 428 ay artiklan b alakohdassa säädetään, tässä alakohdassa tarkoitetuista toimista johtuvat maksut.

Toimivaltaisten viranomaisten on määritettävä yhteisymmärryksessä liiketoimen vastapuolena toimivan keskuspankin kanssa vaaditun pysyvän rahoituksen kerroin, jota sovelletaan ensimmäisen alakohdan a ja b alakohdassa tarkoitettuihin varoihin. Ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettuihin kiinnitettyihin varoihin sovellettava vaaditun pysyvän rahoituksen kerroin ei saa olla alhaisempi kuin vaaditun pysyvän rahoituksen kerroin, jota 2 jakson mukaisesti sovellettaisiin kyseisiin varoihin, jos ne olisivat hallussa kiinnittämättöminä.

Sovellettaessa alennettua vaaditun pysyvän rahoituksen kerrointa toisen alakohdan mukaisesti toimivaltaisten viranomaisten on seurattava tiiviisti kyseisen alennetun kertoimen vaikutusta laitosten pysyvän rahoituksen positioihin ja toteutettava tarvittaessa asianmukaisia valvontatoimia.

8. Laitosten on jätettävä pois muista tämän luvun mukaisista vaaditun pysyvän rahoituksen määrän laskennan osista varat, joihin liittyy vakuuksia, jotka katsotaan 428 k artiklan 4 kohdan b alakohdan ja 428 ah artiklan 2 kohdan mukaisesti asetetuksi vakuusmarginaaliksi tai 428 ag artiklan a alakohdan mukaisesti asetetuksi alkumarginaaliksi tai 428 ag artiklan b alakohdan mukaisesti asetetuksi osuudeksi keskusvastapuolen maksukyvyttömyysrahastoon, jotta voidaan välttää kaksinkertainen laskenta.

9. Laitosten on sisällytettävä vaaditun pysyvän rahoituksen määrän laskentaan rahoitusvälineet, ulkomaanvaluutat ja hyödykkeet, joista on toteutettu ostotilaus. Niiden on jätettävä pois vaaditun pysyvän rahoituksen määrän laskennasta rahoitusvälineet, ulkomaanvaluutat ja hyödykkeet, joista on toteutettu myyntitilaus, edellyttäen että kyseiset liiketoimet eivät näy johdannaisina tai vakuudellisina rahoitustoimina laitosten taseessa ja että kyseiset liiketoimet näkyvät laitosten taseessa, kun ne on toimitettu.

10. Toimivaltaiset viranomaiset voivat määrittää vaaditun pysyvän rahoituksen kertoimet, joita sovelletaan taseen ulkopuolisiin eriin liittyviin vastuisiin, joita ei tarkoiteta tässä luvussa, sen varmistamiseksi, että laitoksilla on tarkoituksenmukainen määrä käytettävissä olevaa pysyvää rahoitusta niiden vastuiden osuudelle, joiden odotetaan edellyttävän rahoitusta pysyvän varainhankinnan vaatimuksen yhden vuoden aikajänteellä. Kyseisten kertoimien määrittämiseksi toimivaltaisten viranomaisten on erityisesti otettava huomioon laitoksen maineelle aiheutuva olennainen vahinko, joka voi aiheutua, jos kyseisestä rahoituksesta ei huolehdita.

▼M8

Toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava EPV:lle vähintään kerran vuodessa ne taseen ulkopuolisiin eriin liittyvien vastuiden tyypit, joiden osalta ne ovat määrittäneet pysyvän rahoituksen kertoimet. Niiden on tässä ilmoituksessa annettava selostus menetelmästä, jota kyseisten kertoimien määrittämisessä on sovellettu.

428 ar artikla

Omaisuuserän jäljellä oleva maturiteetti

1. Jollei tässä luvussa toisin säädetä, laitosten on otettava huomioon varojensa ja taseen ulkopuolisten liiketoimiensa jäljellä oleva sopimuksenmukainen maturiteetti määrittäessään varoihinsa ja taseen ulkopuolisiin eriinsä 2 jakson mukaisesti sovellettavat vaaditun pysyvän rahoituksen kertoimet.

2. Laitosten on käsiteltävä varoja, jotka on eroteltu asetuksen (EU) N:o 648/2012 11 artiklan 3 kohdan mukaisesti, kyseisten varojen kohde-etuuteen liittyvän vastuun mukaisesti. Laitosten on kuitenkin sovellettava kyseisiin varoihin korkeampia vaaditun pysyvän rahoituksen kertoimia riippuen sidonnaisuuden kestosta, jonka määrittävät toimivaltaiset viranomaiset, joiden on otettava huomioon, kykeneekö laitos vapaasti luovuttamaan tai vaihtamaan tällaisia omaisuuseriä, ja joiden on otettava huomioon laitoksen sellaisille asiakkaille olevien velkojen laina-aika, joihin kyseinen erotteluvaatimus liittyy.

3. Omaisuuserän jäljellä olevaa maturiteettia laskiessaan laitosten on otettava huomioon optiot perustuen siihen oletukseen, että liikkeeseenlaskija tai vastapuoli toteuttaa kaikki optiot omaisuuserän maturiteetin pidentämiseksi. Kun optioiden käyttö on laitoksen harkintavallassa, laitoksen ja toimivaltaisten viranomaisten on otettava huomioon maineeseen liittyvät syyt, jotka saattavat rajoittaa laitoksen mahdollisuutta olla käyttämättä optiota, erityisesti markkinoiden ja asiakkaiden odotukset siitä, että laitoksen olisi pidennettävä tiettyjen omaisuuserien maturiteettia niiden erääntymispäivänä.

4. Vaaditun pysyvän rahoituksen kertoimien, joita sovelletaan 2 jakson mukaisesti, määrittämiseksi erissä maksettaville lainoille, joiden jäljellä oleva sopimuksenmukainen maturiteetti on vähintään yksi vuosi, osuuksia, joiden maturiteetti on alle kuusi kuukautta, on käsiteltävä siten, että jäljellä oleva maturiteetti on alle kuusi kuukautta, ja osuutta, jonka maturiteetti on kuuden kuukauden ja alle vuoden välillä, on käsiteltävä siten, että jäljellä oleva maturiteetti on kuuden kuukauden ja alle vuoden välillä.

2 jakso

Vaaditun pysyvän rahoituksen kertoimet

428 as artikla

Vaaditun pysyvän rahoituksen kerroin, joka on 0 prosenttia

1. Seuraaviin varoihin sovelletaan vaaditun pysyvän rahoituksen kerrointa, joka on 0 prosenttia:

a) kiinnittämättömät varat, jotka hyväksytään tason 1 laadukkaiksi likvideiksi varoiksi 460 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun delegoidun säädöksen mukaisesti, pois lukien mainitussa delegoidussa säädöksessä määritetyt erittäin laadukkaat katetut joukkolainat, riippumatta siitä, täyttävätkö kyseiset varat mainitussa delegoidussa säädöksessä vahvistetut toiminnalliset vaatimukset;

▼M8

b) kaikki varannot, joita laitos pitää EKP:ssa tai jäsenvaltion keskuspankissa tai kolmannen maan keskuspankissa, mukaan lukien vaaditut varannot ja ylimääräiset varannot;

c) kaikki EKP:lta tai jäsenvaltion keskuspankilta tai kolmannen maan keskuspankilta olevat saamiset, joiden jäljellä oleva maturiteetti on alle kuusi kuukautta;

d) varat, jotka luokitellaan veloista keskinäisesti riippuvaisiksi 428 f artiklan mukaisesti.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdan b alakohdassa säädetään, toimivaltaiset viranomaiset voivat päättää yhteisymmärryksessä asianomaisen keskuspankin kanssa korkeamman vaaditun pysyvän rahoituksen kertoimen soveltamisesta vaadittuihin varantoihin, ottaen erityisesti huomioon, missä laajuudessa varantovelvoitteet ovat olemassa yhden vuoden aikajänteellä, ja siten edellyttää asiaan liittyvää pysyvää rahoitusta.

Kun kyseessä ovat tytäryritykset, joiden päätoimipaikka on kolmannessa maassa, ja jos vaadittuihin keskuspankin varantoihin sovelletaan korkeampaa vaaditun pysyvän rahoituksen kerrointa sellaisen kyseisen kolmannen maan lainsäädännön mukaisesti, jossa vahvistetaan pysyvän varainhankinnan vaatimus, kyseinen korkeampi vaaditun pysyvän rahoituksen kerroin on otettava huomioon konsolidointia varten.

428 at artikla

Vaaditun pysyvän rahoituksen kerroin, joka on 5 prosenttia

1. Jäljempänä 460 artiklan 1 kohdassa tarkoitetussa delegoidussa säädöksessä määritettyjen sitovien luottojärjestelyjen ja likviditeettisopimusten nostamattomaan osuuteen sovelletaan vaaditun pysyvän rahoituksen kerrointa, joka on 5 prosenttia.

2. Kun kyseessä ovat kaikki johdannaissopimuksista koostuvat nettoutusryhmät, laitosten on sovellettava vaaditun pysyvän rahoituksen kerrointa, joka on 5 prosenttia, kyseisten johdannaissopimuksista koostuvien nettoutusryhmien absoluuttiseen käypään arvoon, joka ilmaistaan ilman asetettua vakuutta, jos kyseisten nettoutusryhmien käypä arvo on negatiivinen. Tätä kohtaa sovellettaessa laitosten on määritettävä käypä arvo, joka ilmaistaan ilman asetettua vakuutta tai tällaisten sopimusten markkina-arvon muutoksiin liittyviä maksettuja ja vastaanotettuja toimitusmaksuja.

428 au artikla

Vaaditun pysyvän rahoituksen kerroin, joka on 10 prosenttia

Seuraaviin varoihin ja taseen ulkopuolisiin eriin sovelletaan vaaditun pysyvän rahoituksen kerrointa, joka on 10 prosenttia:

a) kiinnittämättömät varat, jotka hyväksytään tason 1 erittäin laadukkaiksi katetuiksi joukkolainoiksi 460 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun delegoidun säädöksen mukaisesti, riippumatta siitä, täyttävätkö kyseiset varat mainitussa delegoidussa säädöksessä vahvistetut toiminnalliset vaatimukset ja maksuvalmiuspuskurin koostumusta koskevat vaatimukset;

b) liitteessä I tarkoitetut ulkomaankaupan rahoitukseen liittyvät taseen ulkopuoliset tuotteet.

▼M8

428 av artikla

Vaaditun pysyvän rahoituksen kerroin, joka on 20 prosenttia

Kiinnittämättömiin varoihin, jotka hyväksytään tason 2A varoiksi 460 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun delegoidun säädöksen mukaisesti, ja mainitun delegoidun säädöksen mukaisiin yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavissa yrityksissä oleviin kiinnittämättömiin osakkeisiin tai osuuksiin on sovellettava vaaditun pysyvän rahoituksen kerrointa, joka on 20 prosenttia, riippumatta siitä, täyttävätkö kyseiset varat mainitussa delegoidussa säädöksessä vahvistetut toiminnalliset vaatimukset ja maksuvalmiuspuskurin koostumusta koskevat vaatimukset.

428 aw artikla

Vaaditun pysyvän rahoituksen kerroin, joka on 50 prosenttia

Seuraaviin varoihin sovelletaan vaaditun pysyvän rahoituksen kerrointa, joka on 50 prosenttia:

a) vakuudelliset ja vakuudettomat luotot, joiden jäljellä oleva maturiteetti on alle yksi vuosi, edellyttäen, että niiden kiinnityskautta on jäljellä alle yksi vuosi;

b) kaikki muut varat, joiden jäljellä oleva maturiteetti on alle yksi vuosi, jollei 428 as–428 av artiklassa toisin säädetä.

c) kiinnitetyt varat, joiden jäljellä oleva maturiteetti on vähintään kuusi kuukautta mutta alle yksi vuosi, paitsi jos kyseisille varoille osoitettaisiin korkeampi vaaditun pysyvän rahoituksen kerroin 428 ax, 428 ay ja 428 az artiklan mukaisesti, jos ne olisivat hallussa kiinnittämättöminä, missä tapauksessa sovelletaan korkeampaa vaaditun pysyvän rahoituksen kerrointa, jota kyseisiin varoihin sovellettaisiin, jos ne olisivat hallussa kiinnittämättöminä.

428 ax artikla

Vaaditun pysyvän rahoituksen kerroin, joka on 55 prosenttia

Varoihin, jotka voidaan hyväksyä tason 2B varoiksi 460 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun delegoidun säädöksen mukaisesti, ja mainitun delegoidun säädöksen mukaisiin yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavissa yrityksissä oleviin osakkeisiin tai osuuksiin on sovellettava vaaditun pysyvän rahoituksen kerrointa, joka on 55 prosenttia, riippumatta siitä, täyttävätkö kyseiset varat mainitussa delegoidussa säädöksessä vahvistetut toiminnalliset vaatimukset ja maksuvalmiuspuskurin koostumusta koskevat vaatimukset, edellyttäen, että niiden kiinnityskautta on jäljellä alle yksi vuosi.

428 ay artikla

Vaaditun pysyvän rahoituksen kerroin, joka on 85 prosenttia

Seuraaviin varoihin ja taseen ulkopuolisiin eriin sovelletaan vaaditun pysyvän rahoituksen kerrointa, joka on 85 prosenttia:

▼M8

a) kaikki varat ja taseen ulkopuoliset erät, myös käteisvarat, jotka on asetettu alkumarginaalina johdannaissopimuksille tai jotka on asetettu osuutena keskusvastapuolen maksukyvyttömyysrahastoon, paitsi jos kyseisille varoille osoitettaisiin korkeampi vaaditun pysyvän rahoituksen kerroin 428 az artiklan mukaisesti, jos ne olisivat hallussa kiinnittämättöminä, missä tapauksessa sovelletaan korkeampaa vaaditun pysyvän rahoituksen kerrointa, jota noihin varoihin sovellettaisiin, jos ne olisivat hallussa kiinnittämättöminä;

b) kiinnittämättömät lainat, joiden jäljellä oleva maturiteetti on vähintään yksi vuosi, pois lukien rahoitusalan asiakkaille myönnetyt lainat, jotka eivät ole yli 90 päivää erääntyneitä;

c) ulkomaankaupan rahoitukseen liittyvät taseeseen sisältyvät tuotteet, joiden jäljellä oleva maturiteetti on vähintään yksi vuosi;

d) kiinnittämättömät arvopaperit, joiden jäljellä oleva maturiteetti on vähintään yksi vuosi ja jotka eivät ole maksukyvyttömyystilassa 178 artiklan mukaisesti ja joita ei hyväksytä likvideiksi varoiksi 460 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun delegoidun säädöksen mukaisesti;

e) kiinnittämättömät pörssissä noteeratut osakkeet, joita ei hyväksytä tason 2B varoiksi 460 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun delegoidun säädöksen mukaisesti;

f) hyödykkeet, joilla käydään fyysistä kauppaa, mukaan lukien kulta mutta pois lukien hyödykejohdannaiset.

428 az artikla

Vaaditun pysyvän rahoituksen kerroin, joka on 100 prosenttia

1. Seuraaviin varoihin sovelletaan vaaditun pysyvän rahoituksen kerrointa, joka on 100 prosenttia:

a) kaikki kiinnitetyt varat, joiden jäljellä oleva maturiteetti on vähintään yksi vuosi;

b) kaikki muut varat kuin 428 as–428 ay artiklassa tarkoitetut, mukaan lukien rahoitusalan asiakkaille myönnetyt lainat, joiden jäljellä oleva sopimuksenmukainen maturiteetti on vähintään yksi vuosi, järjestämättömät vastuut, omista varoista vähennetyt erät, käyttöomaisuus, osakkeet, joilla ei käydä kauppaa pörssissä, säilytetty osuus, vakuutusvarat ja maksukyvyttömyystilassa olevat arvopaperit.

2. Laitosten on sovellettava vaaditun pysyvän rahoituksen kerrointa, joka on 100 prosenttia, kaikkien käyvältä arvoltaan positiivisten nettoutusryhmien käypien arvojen summan ja kaikkien käyvältä arvoltaan negatiivisten nettoutusryhmien käypien arvojen summan väliseen erotukseen – jos se on positiivinen – laskettaessa käyvät arvot 428 d artiklan mukaisesti.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuun laskentaan sovelletaan seuraavia sääntöjä:

▼M8

a) laitosten vastapuoliltaan saama vakuusmarginaali on vähennettävä käyvältä arvoltaan positiivisen nettoutusryhmän käyvästä arvosta, jos vakuusmarginaalina saatua vakuutta pidetään tason 1 varoina 460 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun delegoidun säädöksen mukaisesti, pois lukien mainitussa delegoidussa säädöksessä määritetyt erittäin laadukkaat katetut joukkolainat, ja jos laitokset voivat oikeudellisesti ja toiminnallisesti käyttää kyseisen vakuuden uudelleen;

b) kaikki laitosten vastapuolilleen asettamat vakuusmarginaalit on vähennettävä käyvältä arvoltaan negatiivisen nettoutusryhmän käyvästä arvosta.

SEITSEMÄS OSA

VELKAANTUNEISUUS

429 artikla

Vähimmäisomavaraisuusasteen laskenta

1. Laitosten on laskettava vähimmäisomavaraisuusasteensa 2, 3 ja 4 kohdassa esitettyjä menetelmiä noudattaen.

2. Vähimmäisomavaraisuusaste on laskettava niin, että laitoksen pääoman määrä jaetaan laitoksen vastuiden kokonaismäärällä, ja se on ilmaistava prosentteina.

Laitosten on laskettava vähimmäisomavaraisuusaste raportoinnin viitepäivämääränä.

3. Sovellettaessa 2 kohtaa pääoman määrällä tarkoitetaan ensisijaista pääomaa (T1).

4. Sovellettaessa 2 kohtaa vastuiden kokonaismäärä on seuraavien erien vastuuarvojen summa:

a) varat, lukuun ottamatta liitteessä II lueteltuja johdannaissopimuksia, luottojohdannaisia ja 429 e artiklassa tarkoitettuja positioita, jotka on laskettu 429 b artiklan 1 kohdan mukaisesti;

b) liitteessä II luetellut johdannaissopimukset sekä luottojohdannaiset, mukaan lukien taseen ulkopuoliset sopimukset ja luottojohdannaiset, jotka on laskettu 429 c ja 429 d artiklan mukaisesti;

c) arvopapereilla toteutettavien rahoitustoimien, myös taseen ulkopuolisten, vastapuoliriskiä koskevat korotukset, jotka on laskettu 429 e artiklan mukaisesti;

d) taseen ulkopuoliset erät, lukuun ottamatta liitteessä II lueteltuja johdannaissopimuksia, luottojohdannaisia, arvopapereilla toteutettavia rahoitustoimia sekä 429 d ja 429 g artiklassa tarkoitettuja positioita, jotka on laskettu 429 f artiklan mukaisesti;

e) toimitusta odottavat tavanomaiset (regular-way) ostot tai myynnit, jotka on laskettu 429 g artiklan mukaisesti.

Laitosten on käsiteltävä pitkän toimitusajan liiketoimia tapauksen mukaan ensimmäisen alakohdan a–d alakohdan mukaisesti.

▼M8

Laitokset voivat vähentää ensimmäisen alakohdan a ja d alakohdassa tarkoitetuista vastuuarvoista taseeseen sisältyviin ja taseen ulkopuolisiin eriin tehtyjen yleisten luottoriskioikaisujen vastaavan määrän niin, että alaraja on 0, jos luottoriskioikaisut ovat vähentäneet ensisijaista pääomaa (T1).

5. Poiketen siitä, mitä 4 kohdan d alakohdassa säädetään, sovelletaan seuraavia säännöksiä:

▼C7

a) taseen ulkopuoliseen 4 kohdan d alakohdan mukaiseen erään, jota kohdellaan johdannaisena sovellettavan tilinpäätössäännöstön mukaisesti, sovelletaan kyseisen kohdan b alakohdassa säädettyä käsittelyä;

▼M8

b) jos määritysosapuolena toimivan laitoksen asiakas tekee johdannaistransaktion suoraan keskusvastapuolen kanssa ja laitos takaa kyseisestä transaktiosta johtuvien, keskusvastapuoleen liittyvien asiakkaansa kaupankäyntivastuiden suorituskyvyn, laitoksen on laskettava takauksesta johtuva vastuunsa 4 kohdan b alakohdan mukaisesti ikään kuin laitos olisi tehnyt transaktion suoraan asiakkaan kanssa, myös käteisellä katettavan vakuusmarginaalin saannin tai tarjonnan osalta.

Ensimmäisen alakohdan b alakohdassa säädettyä käsittelyä sovelletaan myös laitokseen, joka toimii ylemmän tason asiakkaana taaten asiakkaansa kaupankäyntivastuiden suorituskyvyn.

▼M17

Sovellettaessa tämän kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohtaa ja toista alakohtaa laitokset voivat pitää sidoksissa olevaa yhteisöä asiakkaana ainoastaan, jos kyseiseen yhteisöön ei sovelleta vakavaraisuussääntelyn mukaista konsolidointia tasolla, jolla sovelletaan 92 artiklan 4 kohdan e alakohdassa säädettyä vaatimusta.

6. Sovellettaessa tämän artiklan 4 kohdan e alakohtaa ja 429 g artiklaa ”tavanomaisella ostolla tai myynnillä” tarkoitetaan rahoitusvarojen ostoa tai myyntiä sellaisella sopimuksella, jonka ehtojen mukaan rahoitusvarat on luovutettava sen ajan kuluessa, jota yleisesti noudatetaan kyseisillä markkinoilla lainsäädäntöön tai vakiintuneeseen tapaan perustuen.

▼M8

7. Ellei tässä osassa nimenomaisesti toisin säädetä, laitosten on laskettava vastuiden kokonaismäärä seuraavien periaatteiden mukaisesti:

a) reaali- tai rahoitusvakuutta, takausta tai ostettua luottoriskin vähentämistä ei saa käyttää vastuiden kokonaismäärän pienentämiseen;

b) varoja ei saa nettouttaa veloilla.

8. Poiketen siitä, mitä 7 kohdan b alakohdassa säädetään, laitokset voivat vähentää ennakkorahoitus- tai väliluoton vastuuarvosta sen velallisen säästötilillä olevan positiivisen saldon, jolle laina myönnettiin, ja sisällyttää vastuiden kokonaismäärään ainoastaan tuloksena olevan määrän edellyttäen, että seuraavat edellytykset täyttyvät:

▼M8

a) lainan myöntäminen edellyttää säästötilin avaamista lainan myöntävässä laitoksessa, ja sekä lainaa että säästötiliä säännellään samalla alakohtaisella lainsäädännöllä;

b) velallinen ei voi koko laina-aikana nostaa säästötilin saldoa osittain eikä kokonaan;

c) laitos voi ehdoitta ja peruuttamattomasti käyttää säästötilin saldoa minkä tahansa lainasopimuksesta johtuvan vaateen maksamiseen a alakohdassa tarkoitetulla alakohtaisella lainsäädännöllä säännellyissä tapauksissa, myös silloin, kun kyseessä on velallisen maksulaiminlyönti tai maksukyvyttömyys.

”Ennakkorahoitusluotolla” tai ”väliluotolla” tarkoitetaan lainaa, joka myönnetään velalliselle määräajaksi velallisen rahoitusvajeiden hoitamiseksi, kunnes lopullinen laina myönnetään, tällaisia liiketoimia sääntelevässä alakohtaisessa lainsäädännössä vahvistettujen perusteiden mukaisesti.

429 a artikla

Vastuiden kokonaismäärän ulkopuolelle jätetyt vastuut

1. Poiketen siitä, mitä 429 artiklan 4 kohdassa säädetään, laitos voi jättää vastuiden kokonaismäärän ulkopuolelle seuraavat vastuut:

a) laitoksen ydinpääoman (CET1) eristä 36 artiklan 1 kohdan d alakohdan mukaisesti vähennetyt määrät;

b) edellä 429 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun pääoman määrän laskennassa vähennetyt varat;

c) vastuut, joille annetaan 0 prosentin riskipaino 113 artiklan 6 tai 7 kohdan mukaisesti;

▼M17

ca) jos laitos on 113 artiklan 7 kohdassa tarkoitetun verkoston jäsen, vastuut, joihin sovelletaan 0 prosentin riskipainoa 114 artiklan mukaisesti ja jotka johtuvat siitä, että kyseisen verkoston muiden jäsenten talletukset samassa valuutassa vastaavat 422 artiklan 3 kohdan b alakohdan mukaisia lakisääteisiä tai sääntömääräisiä vähimmäistalletuksia; tällaisessa tapauksessa kyseisen verkoston muiden jäsenten vastuisiin, jotka ovat lakisääteisiä tai sääntömääräisiä vähimmäistalletuksia, ei sovelleta tämän kohdan c alakohtaa;

▼C7

d) jos laitos on julkinen kehitysluottolaitos, sellaisista varoista aiheutuvat vastuut, jotka ovat saamisia keskushallinnoilta, aluehallinnoilta, paikallisviranomaisilta taikka julkisyhteisöiltä tai julkisoikeudellisilta laitoksilta ja liittyvät julkisen sektorin investointeihin, ja edistämislainat;

▼M17

da) laitoksen vastuut sen osakkeenomistajille edellyttäen, että tällaisten vastuiden vakuutena on vähintään 125 prosenttia 129 artiklan 1 kohdan d ja e alakohdassa tarkoitetuista varoista ja kyseiset varat otetaan huomioon osakkeenomistajien vähimmäisomavaraisuusastetta koskevassa vaatimuksessa, jos laitos ei ole julkinen kehitysluottolaitos mutta täyttää seuraavat edellytykset:

▼**M17**

i) sen osakkeenomistajat ovat luottolaitoksia eivätkä käytä määräysvaltaa laitoksessa;

ii) se on tämän artiklan 2 kohdan a, b, c ja e alakohdan mukainen;

iii) sen vastuut sijaitsevat samassa jäsenvaltiossa;

iv) jonkin jäsenvaltion keskushallinto valvoo sitä jatkuvasti jollakin tavalla;

v) sen liiketoimintamalli rajoittuu siihen, että katettujen joukkolainojen liikkeeseenlaskun kautta hankittuja tuottoja vastaava määrä siirretään sen osakkeenomistajille velkainstrumenttien muodossa;

▼**M8**

e) jos laitos ei ole julkinen kehitysluottolaitos, vastuiden osat, jotka aiheutuvat edistämislainojen siirtämisestä toisille luottolaitoksille;

f) vientiluotoista aiheutuvien vastuiden taatut osat, jotka täyttävät molemmat seuraavat edellytykset:

i) takuun antaa hyväksyttävä takauksen luonteisen luottosuojan tarjoaja 201 ja 202 artiklan mukaisesti, mukaan lukien vientitakuulaitokset tai keskushallinnot;

ii) vastuun taattuun osaan sovelletaan 0 prosentin riskipainoa 114 artiklan 2 tai 4 kohdan tai 116 artiklan 4 kohdan mukaisesti;

g) jos laitos on ehdot täyttävän keskusvastapuolen määritysosapuoli, kyseisen laitoksen kaupankäyntivastuut edellyttäen, että ne määritetään mainitun ehdot täyttävän keskusvastapuolen välityksellä ja että ne täyttävät 306 artiklan 1 kohdan c alakohdassa säädetyt edellytykset;

h) jos laitos on ylemmän tason asiakas monitasoisessa asiakasrakenteessa, kaupankäyntivastuut, jotka liittyvät määritysosapuoleen tai yhteisöön, joka on kyseisen laitoksen ylemmän tason asiakas, edellyttäen että 305 artiklan 2 kohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät ja että laitosta ei vaadita korvaamaan asiakkaalleen mahdollisia tappioita, jotka aiheutuvat, jos joko määritysosapuoli tai ehdot täyttävä keskusvastapuoli tulee maksukyvyttömäksi;

i) haltuun uskotut varat, jotka täyttävät kaikki seuraavat edellytykset:

i) ne kirjataan laitoksen taseeseen kansallisia yleisesti hyväksyttyjä kirjanpitoperiaatteita noudattaen direktiivin 86/635/ETY 10 artiklan mukaisesti;

ii) ne täyttävät asetuksen (EY) N:o 1606/2002 mukaisesti sovellettavan kansainvälisen tilinpäätösstandardin (International Financial Reporting Standard) IFRS 9 kirjaamatta jättämistä koskevat kriteerit;

iii) ne täyttävät tarvittaessa asetuksen (EY) N:o 1606/2002 mukaisesti sovellettavan IFRS 10 -standardin konsolidoimattomuutta koskevat kriteerit;

▼M8

j) vastuut, jotka täyttävät kaikki seuraavat edellytykset:

i) ne ovat vastuita julkisyhteisölle tai julkisoikeudelliselle laitokselle;

ii) niitä käsitellään 116 artiklan 4 kohdan mukaisesti;

iii) ne johtuvat talletuksista, jotka laitoksella on lakisääteinen velvollisuus siirtää i alakohdassa tarkoitetulle julkisyhteisölle tai julkisoikeudelliselle laitokselle yleisen edun mukaisten investointien rahoittamista varten;

k) ylimääräiset vakuudet, jotka on asetettu kolmikantasopimusagenteille ja joita ei ole annettu lainaksi;

l) jos laitos katsoo vastapuolelleen käteisenä maksetun vakuusmarginaalin sovellettavan tilinpäätössäännöstön mukaisesti saatavaksi, kyseinen saatava edellyttäen, että 429 c artiklan 3 kohdan a–e alakohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät;

m) perinteisestä arvopaperistamisesta peräisin olevat arvopaperistetut vastuut, jotka täyttävät 244 artiklan 2 kohdassa säädetyt merkittävän riskinsiirron ehdot;

▼M11

n) seuraavat laitoksen keskuspankkiin liittyvät vastuut 5 ja 6 kohdassa säädetyin edellytyksin:

▼M8

i) kolikot ja setelit, jotka ovat laillista valuuttaa keskuspankin lainkäyttöalueella;

ii) omaisuuserät, jotka ovat saatavia keskuspankilta, keskuspankissa pidettävät varannot mukaan luettuina;

o) jos laitokselle on myönnetty toimilupa asetuksen (EU) N:o 909/2014 16 artiklan ja 54 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti, laitoksen vastuut, jotka johtuvat mainitun asetuksen liitteessä olevan C jakson a alakohdassa luetelluista pankkipalvelujen tyyppisistä oheispalveluista, jotka liittyvät suoraan mainitussa liitteessä olevassa A ja B jaksossa lueteltuihin ydin- tai oheispalveluihin;

p) jos laitos on nimetty asetuksen (EU) N:o 909/2014 54 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisesti, laitoksen vastuut, jotka johtuvat mainitun asetuksen liitteessä olevan C jakson a alakohdassa luetelluista pankkipalvelujen tyyppisistä oheispalveluista, jotka liittyvät suoraan mainitun asetuksen 16 artiklan mukaisesti toimiluvan saaneiden arvopaperikeskusten ydin- tai oheispalveluihin, jotka luetellaan mainitussa liitteessä olevassa A ja B jaksossa;

▼M15

q) vastuut, jotka käsitellään 72 e artiklan 5 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti.

▼M8

Sovellettaessa ensimmäisen alakohdan m alakohtaa laitoksen on sisällytettävä hallussa olevat vastuut vastuiden kokonaismäärään.

▼M8

2. Sovellettaessa 1 kohdan d ja e alakohtaa ”julkisella kehitysluottolaitoksella” tarkoitetaan luottolaitosta, joka täyttää kaikki seuraavat edellytykset:

a) se on jäsenvaltion keskushallinnon, aluehallinnon tai paikallisviranomaisen perustama laitos;

b) sen toiminta on rajattu yksilöityjen rahoituksellista, sosiaalista tai taloudellista yleistä etua koskevien tavoitteiden edistämiseen muussa kuin kilpailutarkoituksessa kyseistä laitosta sääntelevien lakien ja määräysten mukaisesti, yhtiöjärjestys mukaan lukien;

c) sen tavoitteena ei ole voittojen tai markkinaosuuden maksimointi;

d) jollei unionin valtiontukisäännöistä muuta johdu, keskushallinnolla, aluehallinnolla tai paikallisviranomaisella on velvollisuus suojella luottolaitoksen elinkelpoisuutta tai suoraan tai välillisesti taata vähintään 90 prosenttia luottolaitoksen omien varojen vaatimuksista, varainhankinnan vaatimuksista tai myönnetyistä edistämislainoista;

e) se ei saa ottaa vastaan direktiivin 2014/49/EU 2 artiklan 1 kohdan 5 alakohdassa tai mainitun direktiivin täytäntöönpanevassa kansallisessa lainsäädännössä määriteltyjä suojattuja talletuksia, jotka voidaan luokitella Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/48/EY ([1]) 3 artiklan a alakohdassa määriteltyjen kuluttajien määräaikais- tai säästötalletuksiksi.

Sovellettaessa ensimmäisen alakohdan b alakohtaa yleistä etua koskeviin tavoitteisiin voi kuulua rahoituksen tarjoaminen edistämis- ja kehittämistarkoituksessa tietyille asianomaisen jäsenvaltion taloudellisen toiminnan sektoreille tai maantieteellisille alueille.

▼C7

Sovellettaessa 1 kohdan d ja e alakohtaa ja rajoittamatta unionin valtiontukisääntöjen ja niistä johtuvien jäsenvaltioiden velvoitteiden soveltamista, toimivaltaiset viranomaiset voivat laitoksen pyynnöstä kohdella kyseisen laitoksen organisatorisesti, rakenteellisesti ja taloudellisesti riippumatonta ja itsenäistä yksikköä julkisena kehitysluottolaitoksena edellyttäen, että yksikkö täyttää kaikki ensimmäisessä alakohdassa luetellut edellytykset ja että tällainen kohtelu ei vaikuta laitoksen valvonnan tehokkuuteen. Toimivaltaisten viranomaisten on viipymättä ilmoitettava komissiolle ja EPV:lle mahdollisesta päätöksestä kohdella laitoksen yksikköä julkisena kehitysluottolaitoksena tätä alakohtaa sovellettaessa. Toimivaltainen viranomainen tarkastelee päätöstä uudelleen vuosittain.

3. Sovellettaessa 1 kohdan d ja e alakohtaa ja 2 kohdan d alakohtaa, ”edistämislainalla” tarkoitetaan julkisen kehitysluottolaitoksen tai jäsenvaltion keskushallinnon, aluehallinnon tai paikallisviranomaisen perustaman yhteisön suoraan myöntämää tai välittäjäluottolaitoksen välityksellä myönnettyä lainaa, jonka myöntäminen ei perustu kilpailuun eikä voiton tavoitteluun ja jolla edistetään jäsenvaltion keskushallinnon, aluehallinnon tai paikallisviranomaisen asettamia yleistä etua koskevia tavoitteita.

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/48/EY, annettu 23 päivänä huhtikuuta 2008, kulutusluottosopimuksista ja neuvoston direktiivin 87/102/ETY kumoamisesta (EUVL L 133, 22.5.2008, s. 66).

▼M8

4. Laitokset eivät saa jättää ulkopuolelle tämän artiklan 1 kohdan g ja h alakohdassa tarkoitettuja kaupankäyntivastuita, jos 429 artiklan 5 kohdan kolmannessa alakohdassa säädetty edellytys ei täyty.

5. ►M11 Laitokset voivat jättää 1 kohdan n alakohdassa luetellut vastuut ulkopuolelle, jos kaikki seuraavista edellytyksistä täyttyvät: ◄

a) laitoksen toimivaltainen viranomainen on asiaankuuluvaa keskuspankkia kuultuaan määrittänyt ja julkisesti ilmoittanut, että on olemassa poikkeuksellisia olosuhteita, joissa ulkopuolelle jättäminen on perusteltua rahapolitiikan toteuttamisen helpottamiseksi;

b) vapautus myönnetään rajatuksi ajaksi, joka on enintään yhden vuoden pituinen;

▼M11

c) laitoksen toimivaltainen viranomainen on asiaankuuluvaa keskuspankkia kuultuaan määrittänyt päivämäärän, jolloin poikkeuksellisten olosuhteiden katsotaan alkaneen, ja julkisesti ilmoittanut sen; kyseinen päivämäärä asetetaan kalenterivuosineljänneksen loppuun.

▼M8

6. Edellä 1 kohdan n alakohdan mukaisesti ulkopuolelle jätettävien vastuiden on täytettävä molemmat seuraavista edellytyksistä:

a) ne ovat saman valuutan määräisiä kuin laitoksen ottamat talletukset;

b) niiden keskimääräinen maturiteetti ei merkittävästi ylitä laitoksen ottamien talletusten keskimääräistä maturiteettia.

7. Poiketen siitä, mitä 92 artiklan 1 kohdan d alakohdassa säädetään, jos laitos jättää tämän artiklan 1 kohdan n alakohdassa tarkoitetut vastuut ulkopuolelle, sen on aina täytettävä seuraava mukautetun vähimmäisomavaraisuusasteen vaatimus ulkopuolelle jättämisen keston ajan:

$$aLR = 3\% \cdot \frac{EM_{LR}}{EM_{LR} - CB}$$

jossa:

aLR = mukautettu vähimmäisomavaraisuusaste;

▼M11

EM_{LR} = laitoksen vastuiden kokonaismäärä sellaisena kuin se on 429 artiklan 4 kohdan mukaisesti laskettuna, tämän artiklan 5 kohdan c alakohdassa tarkoitettuna päivänä, mukaan lukien vastuut, jotka on jätetty ulkopuolelle tämän artiklan 1 kohdan n alakohdan mukaisesti; ja

CB = niiden laitoksen keskuspankkiin liittyvien vastuiden, jotka voidaan jättää ulkopuolelle 1 kohdan n alakohdan mukaisesti, päivittäinen keskimääräinen kokonaisarvo laskettuna 5 kohdan c alakohdassa tarkoitettua päivämäärää välittömästi edeltävältä kokonaiselta keskuspankin varantojen pitoajanjaksolta.

▼M8

429 b artikla

Varojen vastuuarvon laskenta

1. Laitosten on laskettava varojen vastuuarvo, lukuun ottamatta liitteessä II lueteltuja johdannaissopimuksia, luottojohdannaisia ja 429 e artiklassa tarkoitettuja positioita, seuraavia periaatteita noudattaen:

a) varojen vastuuarvolla tarkoitetaan 111 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä virkkeessä tarkoitettua vastuuarvoa;

b) arvopapereilla toteutettavia rahoitustoimia ei saa nettouttaa.

2. Laitoksen tarjoama cash pooling- eli konsernitilijärjestely ei riko 429 artiklan 7 kohdan b alakohdassa säädettyä edellytystä, jos ja vain jos järjestely täyttää molemmat seuraavista edellytyksistä:

a) cash pooling -järjestelyn tarjoava laitos siirtää järjestelyyn sisältyvien konserniyhteisöjen useiden yksittäisten tilien kredit- ja debitsaldot (”alkuperäiset tilit”) yhdelle ainoalle erilliselle tilille, minkä myötä alkuperäisten tilien saldot nollaantuvat;

b) laitos toteuttaa tämän alakohdan a alakohdassa tarkoitetut toimet päivittäin.

Cash pooling -järjestelyllä tarkoitetaan tätä kohtaa ja 3 kohtaa sovellettaessa järjestelyä, jossa usean yksittäisen tilin kredit- tai debitsaldot yhdistetään käteisvarojen tai likviditeetin hallintaa varten.

3. Poiketen siitä, mitä tämän artiklan 2 kohdassa säädetään, cash pooling -järjestely, joka ei täytä kyseisen kohdan b alakohdassa säädettyä edellytystä mutta täyttää kyseisen kohdan a alakohdassa säädetyn edellytyksen, ei riko 429 artiklan 7 kohdan b alakohdassa säädettyä edellytystä edellyttäen, että järjestely täyttää kaikki seuraavat edellytykset:

a) laitoksella on oikeudellisesti täytäntöönpanokelpoinen oikeus kuitata alkuperäisten tilien saldot yhdelle tilille tehtävällä siirrolla milloin tahansa;

b) alkuperäisten tilien saldojen välillä ei ole maturiteettieroja;

c) laitos perii tai maksaa korkoa alkuperäisten tilien kokonaissaldon perusteella;

d) laitoksen toimivaltainen viranomainen katsoo, että kaikkien alkuperäisten tilien saldot siirretään riittävän usein tarkoituksena sisällyttää ainoastaan cash pooling -järjestelyn kokonaissaldo vähimmäisomavaraisuusasteen laskennassa käytettävään vastuiden kokonaismäärään.

▼M8

4. Poiketen siitä, mitä 1 kohdan b alakohdassa säädetään, laitokset voivat laskea saman vastapuolen kanssa arvopapereilla toteutettavien rahoitustoimien käteissaatavien ja -maksettavien vastuuarvon nettoperusteisesti ainoastaan, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) liiketoimilla on sama nimenomainen lopullinen toimituspäivä;

b) oikeus kuitata vastapuolen saamiset vastapuolen veloilla on oikeudellisesti täytäntöönpanokelpoinen tavanomaisessa liiketoiminnassa sekä maksulaiminlyönti-, maksukyvyttömyys- ja konkurssitilanteessa;

c) vastapuolet aikovat käyttää nettoperusteista toimitusta tai samanaikaista toimitusta taikka liiketoimiin sovelletaan toimitusjärjestelmää, jonka tulos vastaa funktionaalisesti nettotoimitusta.

5. Sovellettaessa 4 kohdan c alakohtaa laitokset voivat katsoa, että toimitusjärjestelmän tulos vastaa funktionaalisesti nettotoimitusta, ainoastaan, jos kyseisen järjestelmän kohteena olevien toimien kassavirtojen nettotulos vastaa toimituspäivänä nettotoimituksen kohteena olevaa yksittäistä nettomäärää ja kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) liiketoimet hoidetaan saman toimitusjärjestelmän tai sellaisten toimitusjärjestelmien kautta, joissa käytetään yhteistä toimitusinfrastruktuuria;

b) toimitusjärjestelyjä tuetaan käteisvaroilla tai päivänsisäisillä luottojärjestelyillä, joiden tarkoituksena on varmistaa, että liiketoimien toimitus tapahtuu pankkipäivän loppuun mennessä;

c) arvopapereilla toteutettavien rahoitustoimien arvopaperivelvoitteisiin liittyvät mahdolliset ongelmat eivät häiritse käteissaatavien ja -maksettavien nettotoimituksen loppuunsaattamista.

Ensimmäisen alakohdan c alakohdassa säädetty edellytys täyttyy ainoastaan siinä tapauksessa, että minkä tahansa arvopapereilla toteutettavan rahoitustoimen epäonnistuminen toimitusjärjestelmässä voi viivästyttää ainoastaan vastaavan maksusuoritusvelvoitteen toimitusta tai voi luoda asiaan liittyvän luottojärjestelyn tukeman velvoitteen toimitusjärjestelmää kohtaan.

Jos arvopapereilla toteutettavan rahoitustoimen arvopaperivelvoite epäonnistuu toimitusjärjestelmässä toimitusjakson lopussa, laitosten on erotettava tämä liiketoimi ja sen vastaava maksusuoritusvelvoite nettoutusryhmästä ja käsiteltävä niitä bruttoperusteisesti.

429 c artikla

Johdannaisten vastuuarvon laskenta

1. Laitosten on laskettava liitteessä II lueteltujen johdannaissopimusten ja luottojohdannaisten, taseen ulkopuoliset erät mukaan lukien, vastuuarvot kolmannen osan II osaston 6 luvun 3 jaksossa säädettyä menettelyä noudattaen.

▼M8

Laskiessaan vastuuarvoa laitokset voivat ottaa 295 artiklan mukaisesti huomioon uudistamissopimusten ja muiden nettoutussopimusten vaikutukset. Laitokset eivät saa ottaa huomioon tuotteiden ristikkäisnettoutusta mutta ne voivat nettouttaa 272 artiklan 25 alakohdan c alakohdassa tarkoitettuun tuoteluokkaan kuuluvia tuotteita ja luottojohdannaisia, jos ne kuuluvat 295 artiklan c alakohdassa tarkoitetun tuotteiden ristikkäisnettoutusta koskevan sopimuksen soveltamisalaan.

Laitosten on sisällytettävä vastuiden kokonaismäärään myydyt optiot silloinkin, kun niiden vastuuarvo voidaan asettaa nollaan 274 artiklan 5 kohdassa säädetyn käsittelyn mukaisesti.

2. Jos johdannaissopimuksiin liittyvien vakuuksien antaminen pienentää varojen määrää sovellettavan tilinpäätössäännöstön mukaisesti, laitosten on kumottava kyseinen pienennys.

3. Sovellettaessa tämän artiklan 1 kohtaa laitokset, jotka laskevat johdannaissopimusten jälleenhankinta-arvon 275 artiklan mukaisesti, voivat hyväksyä ainoastaan vastapuolilta käteisenä saadun vakuuden 275 artiklassa tarkoitettuna vakuusmarginaalina, jos vakuusmarginaalia ei ole jo katsottu sovellettavan tilinpäätössäännöstön mukaisesti vastuuarvon pienennykseksi ja jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

▼M17

a) sellaisten liiketoimien osalta, joita ei määritetä ehdot täyttävän keskusvastapuolen välityksellä, vastaanottavan vastapuolen saamaa käteistä ei ole eroteltu laitoksen varoista;

▼M8

b) vakuusmarginaali lasketaan ja vaihdetaan vähintään päivittäin markkinahintaan arvostettujen johdannaispositioiden perusteella;

c) saatu vakuusmarginaali on sen valuutan määräinen, joka täsmennetään johdannaissopimuksessa, hallitsevassa päänettoutussopimuksessa tai ehdot täyttävässä päänettoutussopimuksessa olevassa luottotukiliitteessä tai joka määritellään ehdot täyttävän keskusvastapuolen kanssa tehdyssä mahdollisessa nettoutussopimuksessa;

d) saatu vakuusmarginaali vastaa koko summaa, joka olisi tarpeen johdannaissopimuksen markkinahintaan perustuvan riskin mitätöimiseksi vastapuoleen sovellettavan kynnyksen ja sovellettavien siirron vähimmäismäärien mukaan;

e) laitoksen ja kyseisen sopimuksen vastapuolen välinen johdannaissopimus ja vakuusmarginaali kuuluvat yhden nettoutussopimuksen piiriin, jota laitos voi käsitellä riskien alentajana 295 artiklan mukaisesti.

Jos laitos antaa käteisvakuuden vastapuolelle ja kyseinen vakuus täyttää ensimmäisen alakohdan a–e alakohdassa säädetyt edellytykset, laitoksen on pidettävä kyseistä vakuutta vastapuolelle asetettuna vakuusmarginaalina ja sisällytettävä se jälleenhankinta-arvon laskentaan.

Sovellettaessa ensimmäisen alakohdan b alakohtaa laitoksen on katsottava täyttäneen kyseisessä alakohdassa säädetyn edellytyksen, jos vakuusmarginaali vaihdetaan sitä kaupankäyntipäivää, jona johdannaissopimus tehtiin, seuraavan kaupankäyntipäivän aamuna, edellyttäen että vaihto perustuu sopimuksen arvoon sen kaupankäyntipäivän lopussa, jona sopimus tehtiin.

▼M8

Jos sovellettaessa ensimmäisen alakohdan d alakohtaa aiheutuu vakuutta koskeva kiista, laitokset voivat hyväksyä vaihdetun muun kuin kiistanalaisen vakuuden määrän.

▼M17

4. Sovellettaessa tämän artiklan 1 kohtaa laitokset eivät saa sisällyttää saatua vakuutta 272 artiklan 12 a alakohdassa määritellyn riippumattoman vakuuden nettomäärän (NICA) laskentaan.

4 a. Poiketen siitä, mitä 3 ja 4 kohdassa säädetään, laitos voi katsoa mitkä tahansa kolmannen osan II osaston 6 luvun 3 jakson mukaisesti saamansa vakuudet hyväksytyiksi, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) vakuus on saatu asiakkaalta johdannaissopimukseen, jonka laitos on määrittänyt kyseisen asiakkaan puolesta;

b) a alakohdassa tarkoitetun sopimuksen on määrittänyt ehdot täyttävä keskusvastapuoli;

c) jos vakuus on saatu alkumarginaalina, vakuus on eroteltu laitoksen varoista.

▼M8

5. Sovellettaessa tämän artiklan 1 kohtaa laitosten on asetettava sen kertoimen arvo yhteen, jota käytetään tulevaisuuden potentiaalisen vastapuoliriskin laskennassa 278 artiklan 1 kohdan mukaisesti, paitsi jos kyseessä ovat asiakkaiden kanssa tehdyt johdannaissopimukset, jotka ehdot täyttävä keskusvastapuoli määrittää.

▼M17

6. Poiketen siitä, mitä tämän artiklan 1 kohdassa säädetään, laitokset voivat käyttää kolmannen osan II osaston 6 luvun 4 tai 5 jaksossa säädettyä menetelmää määrittääkseen vastuuarvon seuraaville:

a) liitteessä II luetellut johdannaissopimukset ja luottojohdannaiset, jos ne käyttävät kyseistä menetelmää myös kyseisten sopimusten vastuuarvon määrittämiseen 92 artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohdassa säädettyjen omien varojen vaatimusten täyttämistä varten;

b) luottojohdannaiset, joihin ne soveltavat 273 artiklan 3 tai 5 kohdassa säädettyä käsittelyä, jos kyseisen menetelmän käytön edellytykset täyttyvät.

▼M8

Kun laitokset soveltavat jotakin ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua menetelmää, ne eivät saa vähentää saadun marginaalin määrää vastuiden kokonaismäärästä.

429 d artikla

Asetettujen luottojohdannaisten vastuuarvon laskentaa koskevat lisäsäännökset

1. Sovellettaessa tätä artiklaa ”asetetulla luottojohdannaisella” tarkoitetaan mitä tahansa rahoitusvälinettä, jonka välityksellä laitos tehokkaasti tarjoaa luottosuojaa, mukaan lukien luottoriskinvaihtosopimukset, tuottojenvaihtosopimukset ja optiot, jos laitoksella on velvoite tarjota luottosuojaa optiosopimuksessa täsmennetyin ehdoin.

▼M8

2. Edellä 429 c artiklassa säädetyn laskennan lisäksi laitosten on sisällytettävä asetettujen luottojohdannaisten vastuuarvon laskentaan efektiiviset nimellismäärät, joihin asetetuissa luottojohdannaisissa viitataan ja joista vähennetään mahdolliset käyvän arvon negatiiviset muutokset, jotka on sisällytetty ensisijaiseen pääomaan (T1) kyseisten asetettujen luottojohdannaisten osalta.

Laitosten on laskettava asetettujen luottojohdannaisten efektiivinen nimellismäärä oikaisemalla kyseisten johdannaisten nimellismäärä ilmentämään niistä sopimuksista aiheutuvaa tosiasiallista riskiä, joita vivutetaan tai muutoin parannetaan liiketoimen rakenteella.

3. Laitokset voivat vähentää ostettujen luottojohdannaisten efektiivisen nimellismäärän 2 kohdan mukaisesti lasketusta vastuuarvosta kokonaan tai osittain, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) ostetun luottojohdannaisen jäljellä oleva maturiteetti on yhtä pitkä tai pitempi kuin asetetun luottojohdannaisen jäljellä oleva maturiteetti;

b) ostettuun luottojohdannaiseen sovelletaan muutoin samoja tai varovaisempia olennaisia ehtoja kuin vastaavaan asetettuun luottojohdannaiseen;

c) ostettua luottojohdannaista ei ole ostettu vastapuolelta, joka altistaisi laitoksen 291 artiklan 1 kohdan b alakohdassa määritellylle wrong-way-erityisriskille;

d) jos asetetun luottojohdannaisen efektiivisestä nimellismäärästä vähennetään mahdolliset käyvän arvon negatiiviset muutokset, jotka on sisällytetty laitoksen ensisijaiseen pääomaan (T1), ostetun luottojohdannaisen efektiivisestä nimellismäärästä vähennetään mahdolliset käyvän arvon positiiviset muutokset, jotka on sisällytetty ensisijaiseen pääomaan (T1);

e) ostettu luottojohdannainen ei sisälly liiketoimeen, jonka laitos on määrittänyt asiakkaan puolesta tai jonka laitos on määrittänyt roolissaan ylemmän tason asiakkaana monitasoisessa asiakasrakenteessa ja jonka osalta efektiivinen nimellismäärä, johon vastaavassa asetetussa luottojohdannaisessa viitataan, jätetään vastuiden kokonaismäärän ulkopuolelle tapauksen mukaan 429 a artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan g tai h alakohdan mukaisesti.

Laskettaessa tulevaisuuden potentiaalinen vastapuoliriski (PFE) 429 c artiklan 1 kohdan mukaisesti laitokset voivat jättää nettoutusryhmän ulkopuolelle sen osuuden asetetusta luottojohdannaisesta, jota ei kuitata tämän kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti ja jonka osalta efektiivinen nimellismäärä sisällytetään vastuiden kokonaismäärään.

4. Sovellettaessa 3 kohdan b alakohtaa ”olennaisella ehdolla” tarkoitetaan mitä tahansa luottojohdannaisen piirrettä, jolla on merkitystä luottojohdannaisen arvostuksen kannalta, mukaan lukien etuoikeusjärjestys, valinnaisuus, maksuvelvollisuuden laukaisevat tapahtumat, kohde-etuutena oleva referenssiyhteisö tai referenssiyhteisöjen ryhmä sekä kohde-etuutena oleva referenssiomaisuus tai referenssiomaisuuserien ryhmä, lukuun ottamatta luottojohdannaisen nimellismäärää ja jäljellä olevaa maturiteettia. Kaksi referenssinimeä voivat olla sama nimi vain, jos ne viittaavat samaan oikeushenkilöön.

▼M8

5. Poiketen siitä, mitä 3 kohdan b alakohdassa säädetään, laitokset voivat käyttää referenssinimien ryhmälle ostettuja luottojohdannaisia kuittaamaan kyseiseen ryhmään sisältyviä yksittäisten referenssinimien luottojohdannaisia, jos referenssiyhteisöjen ryhmä ja etuoikeusjärjestys ovat molemmissa liiketoimissa samat.

6. Laitokset eivät saa vähentää asetettujen luottojohdannaisen efektiivistä nimellismäärää, jos ne ostavat luottosuojan tuottojenvaihtosopimuksen avulla ja kirjaavat saadut nettomaksut nettotuloiksi mutta eivät kirjaa vastaavaa asetetun luottojohdannaisen arvon alentumista ensisijaiseen pääomaan (T1).

7. Jos on kyse referenssiomaisuuserien ryhmälle ostetuista luottojohdannaisista, laitokset voivat vähentää ostettujen luottojohdannaisten efektiivisen nimellismäärän yksittäisten referenssiomaisuuserien luottojohdannaisten efektiivisestä nimellismäärästä 3 kohdan mukaisesti vain, jos ostettu suoja vastaa taloudellisesti suojan ostamista erikseen kullekin ryhmään kuuluvalle yksittäiselle erälle.

429 e artikla

Arvopapereilla toteutettavien rahoitustoimien vastapuoliriskiä koskevat korotukset

1. Sen lisäksi, että arvopapereilla toteutettavien rahoitustoimien, myös taseen ulkopuolisten, vastuuarvo on laskettava 429 b artiklan 1 kohdan mukaisesti, laitosten on sisällytettävä vastuiden kokonaismäärään tapauksen mukaan tämän artiklan 2 tai 3 kohdan mukaisesti laskettu vastapuoliriskiä koskeva korotus.

2. Laitosten on laskettava sellaisissa vastapuolen kanssa toteutettavissa liiketoimissa, jotka eivät ole 206 artiklassa säädetyt edellytykset täyttävän päänettoutussopimuksen alaisia, korotus (E_i^*) liiketoimikohtaisesti seuraavan kaavan mukaan:

$$E_i^* = \max\{0,\ E_i - C_i\}$$

jossa:

E_i^* = korotus;

i = indeksi, joka kuvaa liiketoimea;

E_i = vastapuolelle liiketoimessa i lainattujen arvopapereiden tai käteisen käypä arvo; ja

C_i = vastapuolelta liiketoimessa i saatujen arvopapereiden tai saadun käteisen käypä arvo.

Laitokset voivat asettaa E_i^*:n nollaksi, jos E_i on vastapuolelle lainattu käteinen eikä asiaan liittyvään käteissaatavaan voida soveltaa 429 b artiklan 4 kohdassa säädettyä nettoutuskäsittelyä.

▼**M8**

3. Laitosten on laskettava sellaisissa vastapuolen kanssa toteutettavissa liiketoimissa, jotka ovat 206 artiklassa säädetyt edellytykset täyttävän päänettoutussopimuksen alaisia, korotus sopimustoimikohtaisesti seuraavan kaavan mukaan:

$$E_i^* = \max\left\{0, \sum_i E_i - \sum_i C_i\right\}$$

jossa:

E_i^* = korotus;

i = indeksi, joka kuvaa nettoutussopimusta;

E_i = vastapuolelle päänettoutussopimuksen i alaisia liiketoimia varten lainattujen arvopapereiden tai käteisen käypä arvo; ja

C_i = päänettoutussopimuksen i alaiselta vastapuolelta saatujen arvopapereiden tai saadun käteisen käypä arvo.

4. Sovellettaessa 2 ja 3 kohtaa ilmaisu ”vastapuoli” sisältää myös kolmikantasopimusagentit, jotka saavat vakuuden talletuksena ja hallitsevat vakuutta kolmikantaliiketoimien tapauksessa.

5. Poiketen siitä, mitä tämän artiklan 1 kohdassa säädetään, laitokset voivat käyttää 222 artiklassa säädettyä menetelmää edellyttäen, että ne noudattavat sovellettavan riskipainon 20 prosentin alarajaa, määrittääkseen korotuksen, jota sovelletaan arvopapereilla toteutettaviin rahoitustoimiin, mukaan lukien taseen ulkopuoliset erät. Laitokset voivat käyttää tätä menetelmää ainoastaan silloin, kun ne käyttävät sitä myös laskeakseen kyseisten liiketoimien vastuuarvon 92 artiklan 1 kohdan a–c alakohdan mukaisten omien varojen vaatimusten täyttämiseksi.

6. Jos sovellettavan tilinpäätössäännöstön mukaisesti takaisinostotransaktioon sovelletaan myyntikirjanpitoa, laitoksen on kumottava kaikki myyntiin liittyvät kirjanpitomerkinnät.

7. Jos laitos toimii asiamiehenä kahden osapuolen välillä jossakin arvopapereilla toteutettavassa rahoitustoimessa, mukaan lukien taseen ulkopuoliset arvopapereilla toteutettavat rahoitustoimet, laitoksen vastuiden kokonaismäärän laskentaan sovelletaan seuraavia säännöksiä:

a) jos laitos maksaa jollekin arvopapereilla toteutettavan rahoitustoimen osapuolelle korvauksen tai takauksen, jonka määrä rajoittuu osapuolen lainaksiantaman arvopaperin tai käteisen ja lainaajan antaman vakuuden arvon väliseen erotukseen, laitoksen on sisällytettävä vastuiden kokonaismäärään vain tapauksen mukaan 2 tai 3 kohdan mukaisesti laskettu korotus;

b) jos laitos ei maksa korvausta tai takausta millekään osapuolelle, liiketoimea ei saa sisällyttää vastuiden kokonaismäärään;

▼M8

c) jos laitokseen kohdistuu liiketoimen kohde-etuutena olevaan arvopaperiin tai käteiseen liittyvä taloudellinen riski, joka ylittää korotuksen kattaman vastuun, sen on sisällytettävä vastuiden kokonaismäärään myös riskin aiheuttaneen arvopaperin tai käteisen kokonaismäärä;

d) jos asiamiehenä toimiva laitos maksaa kummallekin arvopapereilla toteutettavan rahoitustoimen osapuolelle korvauksen tai takauksen, laitoksen on laskettava vastuiden kokonaismääränsä a–c alakohdan mukaisesti erikseen kummankin liiketoimessa mukana olevan osapuolen osalta.

429 f artikla

Taseen ulkopuolisten erien vastuuarvon laskenta

▼M17

1. Laitosten on laskettava taseen ulkopuolisten erien vastuuarvo, lukuun ottamatta liitteessä II lueteltuja johdannaissopimuksia, luottojohdannaisia, arvopapereilla toteutettavia rahoitustoimia ja 429 d artiklassa tarkoitettuja positioita, 111 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

Jos sitoumus liittyy toisen taseen ulkopuolisen erän laajentamiseen, sovelletaan 111 artiklan 3 kohtaa.

▼M8

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, laitokset voivat vähentää taseen ulkopuolisen erän luottoriskiä vastaavasta määrästä erityisten luottoriskioikaisujen vastaavan määrän. Laskentaan sovelletaan alarajaa, joka on nolla.

▼M17

3. Poiketen siitä, mitä 495 d artiklassa säädetään, laitosten on sovellettava ehdoitta peruutettavissa olevien sitoumusten muodossa oleviin taseen ulkopuolisiin eriin 10 prosentin luottovasta-arvokerrointa.

▼M8

429 g artikla

Toimitusta odottavien tavanomaisten ostojen ja myyntien vastuuarvon laskenta

▼M17

1. Laitosten on käsiteltävä käteisvaroja, jotka liittyvät tavanomaisiin ostoihin, ja rahoitusvaroja, jotka liittyvät tavanomaisiin myynteihin, ja jotka säilyvät taseessa toimituspäivään saakka, 429 artiklan 4 kohdan a alakohdan mukaisina varoina.

▼M8

2. Laitosten, jotka sovellettavan tilinpäätössäännöstön mukaisesti soveltavat kaupantekopäivään perustuvaa kirjaamista toimitusta odottaviin tavanomaisiin ostoihin ja myynteihin, on peruutettava toimitusta odottavien tavanomaisten myyntien käteissaatavien ja toimitusta odottavien tavanomaisten ostojen käteismaksettavien välinen, kyseisen kehyksen mukaisesti sallittu nettoutus. Sen jälkeen kun laitokset ovat peruuttaneet kirjanpidollisen netotuksen, ne voivat tehdä kuittauksen näiden käteissaatavien ja -maksettavien välillä, jos niin asiaan liittyvät tavanomaiset myynnit kuin ostotkin toimitetaan luovutus maksua vastaan -periaatteella.

▼M8

3. Laitosten, jotka sovellettavan tilinpäätössäännöstön mukaisesti soveltavat toimituspäivään perustuvaa kirjaamista toimitusta odottaviin tavanomaisiin ostoihin ja myynteihin, on sisällytettävä vastuiden kokonaismäärään tavanomaisiin ostoihin liittyvien maksusitoumusten yhteenlaskettu nimellisarvo.

Laitokset voivat kuitata tavanomaisiin ostoihin liittyvien maksusitoumusten yhteenlasketun nimellisarvon toimitusta odottaviin tavanomaisiin myynteihin liittyvien käteissaatavien yhteenlasketulla nimellisarvolla ainoastaan, jos molemmat seuraavista edellytyksistä täyttyvät:

a) niin tavanomaiset ostot kuin myynnitkin toimitetaan luovutus maksua vastaan -periaatteella;

b) käteismaksettaviin ja -saataviin liittyvät ostetut ja myydyt rahoitusvarat on arvostettu käypään arvoon tulosvaikutteisesti ja sisällytetty laitoksen kaupankäyntivarastoon.

SEITSEMÄS A OSA

RAPORTOINTIVAATIMUKSET

430 artikla

Vakavaraisuusvaatimuksista ja rahoitustiedoista ilmoittaminen

1. Laitosten on ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille:

a) edellä 92 artiklassa ja seitsemännessä osassa säädetyt omien varojen vaatimukset, mukaan lukien vähimmäisomavaraisuusaste;

b) 92 a ja 92 b artiklassa säädetyt vaatimukset niiden laitosten osalta, joihin näitä vaatimuksia sovelletaan;

c) edellä 394 artiklassa säädetyt suuret asiakasriskit;

d) edellä 415 artiklassa säädetyt maksuvalmiusvaatimukset;

e) jäljempänä 430 a artiklan 1 kohdassa säädetyt koostetut tiedot kustakin kansallisesta kiinteistömarkkinasta;

f) direktiivissä 2013/36/EU standardoitua raportointia varten säädetyt vaatimukset ja ohjeet, lukuun ottamatta kyseisen direktiivin 104 artiklan 1 kohdan j alakohdan mukaisia mahdollisia lisäraportointivaatimuksia;

g) niiden varojen vakuussidonnaisuuden taso, mukaan lukien jaottelu vakuussidonnaisuustyyppeihin, kuten takaisinostosopimukset, arvopaperilainaus, arvopaperistetut vastuut tai lainat;

▼M17

h) niiden ESG-riskit, joita ovat muun muassa seuraavat:

i) niiden nykyiset ja uudet fossiilisten polttoaineiden alan yhteisöihin liittyvät vastuut;

▼M17

ii) niiden altistuminen fyysisille riskeille ja muutosriskeille;

i) niiden kryptovaroihin liittyvät vastuut.

▼M8

Yksittäisiin laitoksiin, joita koskee 6 artiklan 5 kohdan mukainen poikkeus, ei sovelleta tämän kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdassa säädettyä vähimmäisomavaraisuusasteen ilmoittamista koskevaa vaatimusta.

▼M13

1 a. Sovellettaessa tämän artiklan 1 kohdan a alakohtaa, kun laitokset ilmoittavat arvopaperistamisia koskevista omien varojen vaatimuksista, niiden ilmoittamiin tietoihin on sisällyttävä tiedot 269 a artiklassa säädetyn kohtelun alaisten järjestämättömien vastuiden arvopaperistamisista, niiden alullepanemista taseen YLS-arvopaperistamisista ja kyseisten taseen YLS-arvopaperistamisten kohteena olevien omaisuuserien erittelystä omaisuusluokittain.

▼M8

2. Jotta toimivaltaiset viranomaiset voivat seurata vähimmäisomavaraisuusasteen volatiliteettia, erityisesti raportoinnin viitepäivämäärien tienoilla, suurten laitosten on 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitetun vähimmäisomavaraisuusasteen lisäksi ilmoitettava vähimmäisomavaraisuusasteen tarkat osatekijät omille toimivaltaisille viranomaisilleen raportointikauden keskiarvojen ja niiden laskentaan käytettyjen tietojen perusteella.

▼M17

2 a. Ilmoittaessaan tämän artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetuista markkinariskiä koskevista omien varojen vaatimuksista laitosten on ilmoitettava erikseen 325 c artiklan 2 kohdan a, b ja c alakohdassa säädetyt laskelmat salkulle, jossa on kaikki sellaiset kaupankäyntivarastoon kuuluvat positiot tai kaupankäyntivaraston ulkopuoliset positiot, joihin kohdistuu valuuttakurssi- ja hyödykeriskejä.

2 b. Ilmoittaessaan tämän artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetuista markkinariskiä koskevista omien varojen vaatimuksista laitosten on ilmoitettava erikseen 325 ba artiklan 1 kohdan a alakohdan i ja ii alakohdassa sekä b alakohdan i ja ii alakohdassa säädetyt laskelmat salkulle, jossa on kaikki sellaiset kaupankäyntiyksikölle osoitetut kaupankäyntivarastoon kuuluvat positiot tai kaupankäyntivaraston ulkopuoliset positiot, joihin kohdistuu valuuttakurssi- ja hyödykeriskejä ja joita varten toimivaltaiset viranomaiset ovat antaneet laitoksille luvan käyttää vaihtoehtoisten sisäisten mallien menetelmää 325 az artiklan 2 kohdan mukaisesti.

▼M8

3. Edellä tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetun vakavaraisuusvaatimuksista ilmoittamisen lisäksi laitosten on ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisilleen rahoitustiedot, jos kyse on jostakin seuraavista laitoksista:

a) laitos, johon sovelletaan asetuksen (EY) N:o 1606/2002 4 artiklaa;

b) luottolaitos, joka laatii konsolidoidut tilinpäätöksensä noudattaen kansainvälisiä tilinpäätösstandardeja asetuksen (EY) N:o 1606/2002 5 artiklan b alakohdan mukaisesti.

▼M8

4. Toimivaltaiset viranomaiset voivat vaatia luottolaitoksia, jotka määrittävät omat varansa konsolidoinnin perusteella kansainvälisten tilinpäätösstandardien mukaisesti 24 artiklan 2 kohdan nojalla, ilmoittamaan rahoitustiedot tämän artiklan mukaisesti.

5. Edellä 3 ja 4 kohdassa tarkoitettu rahoitustietojen ilmoittaminen koskee vain tietoja, jotka ovat tarpeen, jotta voidaan antaa kattava kuva laitoksen riskiprofiilista sekä käsitys laitoksen finanssialalle tai reaalitaloudelle aiheuttamista järjestelmäriskeistä asetuksen (EU) N:o 1093/2010 mukaisesti.

6. Tässä artiklassa säädettyjä raportointivaatimuksia on sovellettava laitoksiin tavalla, jossa otetaan huomioon 8 kohdassa tarkoitettu ilmoitus ja joka on oikeassa suhteessa niiden kokoon ja monimuotoisuuteen sekä niiden toiminnan luonteeseen ja riskien tasoon.

7. ►M17 EPV laatii teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset, jotta voidaan määrittää yhdenmukaiset raportointimallit, raportointitiheys ja -ajankohdat sekä määritelmät, ja laatii tietotekniset ratkaisut, mukaan lukien raportointilomakkeet ja ohjeet 1–4 kohdassa tarkoitettua raportointia varten. ◄

Tällaisissa teknisissä täytäntöönpanostandardeissa vahvistettuja uusia ilmoittamisvaatimuksia sovelletaan aikaisintaan kuuden kuukauden päästä niiden voimaantulopäivästä.

Sovellettaessa 2 kohtaa teknisten täytäntöönpanostandardien luonnoksissa on määritettävä, mitkä vähimmäisomavaraisuusasteen osatekijät on ilmoitettava päivän tai kuukauden loppuarvoina. Tätä varten EPV ottaa huomioon

a) sen, miten todennäköistä on, että osatekijään liittyy merkittäviä liiketoimien volyymien tilapäisiä alenemisia, joiden perusteella on mahdollista, että ylivelkaantumisriski on aliedustettuna raportoinnin viitepäivämääränä;

b) kansainvälisen tason kehityksen ja havainnot.

EPV:n on toimitettava komissiolle tässä kohdassa tarkoitetut teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset viimeistään 28 päivänä kesäkuuta 2021, paitsi seuraavilta osin:

a) vähimmäisomavaraisuusaste, jonka osalta luonnokset on toimitettava viimeistään 28 päivänä kesäkuuta 2020;

b) edellä 92 a ja 92 b artiklassa säädetyt velvoitteet, joiden osalta luonnokset on toimitettava viimeistään 28 päivänä kesäkuuta 2020;

▼M17

c) ESG-riskit, joiden osalta luonnokset on toimitettava 10 päivänä heinäkuuta 2025.

▼M8

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 15 artiklan mukaisesti.

▼M8

8. EPV:n on arvioitava komission täytäntöönpanoasetuksessa (EU) N:o 680/2014 ([1]) vahvistettujen raportointivaatimusten kustannukset ja hyödyt tämän kohdan mukaisesti ja raportoitava havainnoistaan komissiolle viimeistään 28 päivänä kesäkuuta 2020. Arviointi on tehtävä erityisesti pienten ja rakenteeltaan yksinkertaisten laitosten osalta. Tätä varten raportissa on

a) ryhmiteltävä laitokset niiden koon ja monimuotoisuuden sekä niiden toiminnan luonteen ja riskien tason perusteella;

b) mitattava kullekin laitosten luokalle aiheutuvat raportointikustannukset asianomaisella jaksolla täytäntöönpanoasetuksessa (EU) N:o 680/2014 vahvistettujen raportointivaatimusten täyttämiseksi ottaen huomioon seuraavat periaatteet:

   i) raportointikustannukset on mitattava laskemalla raportointikustannusten suhde laitoksen kokonaiskustannuksiin asianomaisella jaksolla;

   ii) raportointikustannuksiin kuuluvat kaikki kulut, jotka liittyvät raportointijärjestelmien käyttöönottoon ja jatkuvaan käyttöön, kuten henkilöstöstä ja tietotekniikkajärjestelmistä sekä laki-, kirjanpito-, tilintarkastus- ja konsultointipalveluista aiheutuvat kulut;

   iii) asianomaisella jaksolla tarkoitetaan kutakin vuotuista jaksoa, jonka aikana laitoksille on aiheutunut raportointikustannuksia, koska ne ovat valmistautuneet täytäntöönpanoasetuksessa (EU) N:o 680/2014 vahvistettujen raportointivaatimusten täytäntöönpanoon ja jatkaneet raportointijärjestelmien säännöllistä käyttämistä;

c) arvioitava, olivatko kullekin laitosten luokalle aiheutuneet raportointikustannukset oikeassa suhteessa raportointivaatimuksista vakavaraisuusvalvonnan yhteydessä saataviin hyötyihin;

d) arvioitava raportointivaatimusten keventämisen vaikutusta kustannuksiin ja valvonnan tehokkuuteen; ja

e) annettava suosituksia siitä, miten raportointivaatimuksia voitaisiin vähentää ainakin pienten ja rakenteeltaan yksinkertaisten laitosten osalta, mitä varten EPV:n on tavoiteltava keskimäärin vähintään 10 prosentin mutta ihanteellisesti jopa 20 prosentin kustannusten alenemista. EPV:n on erityisesti arvioitava,

   i) voitaisiinko pienet ja rakenteeltaan yksinkertaiset laitokset vapauttaa 1 kohdan g alakohdassa tarkoitetuista raportointivaatimuksista, jos varojen vakuussidonnaisuus ei ylitä tiettyä tasoa;

   ii) voitaisiinko 1 kohdan a, c ja g kohdan mukaisesti vaadittua raportointitiheyttä harventaa pienten ja rakenteeltaan yksinkertaisten laitosten osalta.

EPV:n on liitettävä kyseiseen raporttiin 7 kohdassa tarkoitetut teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset.

([1]) Komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 680/2014, annettu 16 päivänä huhtikuuta 2014, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 mukaisista laitosten vakavaraisuusvalvontaan liittyvää raportointia koskevista teknisistä täytäntöönpanostandardeista (EUVL L 191, 28.6.2014, s. 1).

▼M8

9. Toimivaltaiset viranomaiset kuulevat EPV:tä siitä, olisiko muidenkin kuin 3 ja 4 kohdassa tarkoitettujen laitosten ilmoitettava rahoitustiedot konsolidoinnin perusteella 3 kohdan mukaisesti edellyttäen, että kaikki seuraavat ehdot täyttyvät:

a) asianomaiset laitokset eivät vielä tee ilmoituksia konsolidoinnin perusteella;

b) asianomaisiin laitoksiin sovelletaan direktiivin 86/635/ETY mukaista tilinpäätössäännöstöä;

c) rahoitustietojen ilmoittamista pidetään tarpeellisena, jotta voidaan antaa kattava kuva kyseisten laitosten toimien riskiprofiilista sekä käsitys laitosten finanssialalle tai reaalitaloudelle aiheuttamista järjestelmäriskeistä asetuksen (EU) N:o 1093/2010 mukaisesti.

EPV laatii teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset, joissa määritetään mallit ja lomakkeet, joita ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen laitosten on käytettävä samassa alakohdassa tarkoitettuihin tarkoituksiin.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä toisessa alakohdassa tarkoitetut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 15 artiklan mukaisesti.

10. Jos toimivaltainen viranomainen katsoo, että 7 kohdassa tarkoitettujen teknisten täytäntöönpanostandardien kattamien tietojen lisäksi tarvitaan muita tietoja 5 kohdassa säädettyjä tarkoituksia varten, sen on ilmoitettava EPV:lle ja Euroopan järjestelmäriskikomitealle (EJRK) ne lisätiedot, jotka se katsoo tarpeelliseksi sisällyttää kyseisessä kohdassa tarkoitettuihin teknisiin täytäntöönpanostandardeihin.

11. Toimivaltaiset viranomaiset voivat luopua vaatimuksesta toimittaa tässä artiklassa tarkoitetuissa teknisissä täytäntöönpanostandardeissa määritetyissä raportointilomakkeissa vahvistettuja tietopisteitä, jos kyseiset tietopisteet ovat päällekkäisiä. Tässä yhteydessä päällekkäisillä tietopisteillä tarkoitetaan tietopisteitä, jotka ovat jo toimivaltaisten viranomaisten saatavilla muulla tavoin kuin keräämällä kyseisiä raportointilomakkeita, myös silloin, kun kyseiset tietopisteet voidaan hankkia sellaisista tiedoista, jotka ovat jo toimivaltaisten viranomaisten saatavilla eri muodoissa tai eri tarkkuustasoilla; toimivaltainen viranomainen voi myöntää tässä kohdassa tarkoitetut vapautukset vain, jos tällaisilla vaihtoehtoisilla menetelmillä saadut, kootut tai yhteen lasketut tiedot ovat samanlaisia kuin ne tietopisteet, jotka muussa tapauksessa olisi ilmoitettava asianomaisten teknisten täytäntöönpanostandardien mukaan.

Toimivaltaiset viranomaiset, kriisinratkaisuviranomaiset ja nimetyt viranomaiset vaihtavat mahdollisuuksien mukaan tietoja, jotta raportointivaatimuksia voitaisiin keventää. Tässä yhteydessä sovelletaan direktiivin 2013/36/EU VII osaston I luvun II jaksossa vahvistettuja tietojenvaihtoa ja salassapitovelvollisuutta koskevia säännöksiä.

▼M8

430 a artikla

Erityiset ilmoittamisvelvoitteet

▼M17

1. Laitosten on ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisilleen vuosittain seuraavat koostetut tiedot kustakin sellaisesta kansallisesta kiinteistömarkkinasta, jolla niillä on vastuita:

a) tappiot vastuista, joiden vakuudeksi laitos on hyväksynyt liikekiinteistön, kussakin tapauksessa enintään kiinnitetty määrä tai 55 prosenttia asuinkiinteistön kiinteistön arvosta sen mukaan, kumpi näistä määristä on alempi, ellei tapauksen mukaan 124 artiklan 9 kohdan nojalla toisin päätetä;

b) kokonaistappiot vastuista, joiden vakuudeksi laitos on hyväksynyt asuinkiinteistön, kussakin tapauksessa enintään kiinnitetty määrä tai 100 prosenttia asuinkiinteistön kiinteistön arvosta sen mukaan, kumpi näistä määristä on alempi;

c) kaikkien niiden jäljellä olevien vastuiden vastuuarvo, joiden vakuudeksi laitos on hyväksynyt asuinkiinteistön, kussakin tapauksessa enintään kiinnitetty määrä tai 100 prosenttia asuinkiinteistön kiinteistön arvosta sen mukaan, kumpi näistä määristä on alempi;

d) tappiot vastuista, joiden vakuudeksi laitos on hyväksynyt liikekiinteistön, kussakin tapauksessa enintään kiinnitetty määrä tai 55 prosenttia liikekiinteistön kiinteistön arvosta sen mukaan, kumpi näistä määristä on alempi, ellei tapauksen mukaan 124 artiklan 9 kohdan nojalla toisin päätetä;

e) kokonaistappiot vastuista, joiden vakuudeksi laitos on hyväksynyt liikekiinteistön, kussakin tapauksessa enintään kiinnitetty määrä tai 100 prosenttia liikekiinteistön kiinteistön arvosta sen mukaan, kumpi näistä määristä on alempi;

f) kaikkien niiden jäljellä olevien vastuiden vastuuarvo, joiden vakuudeksi laitos on hyväksynyt liikekiinteistön, kussakin tapauksessa enintään kiinnitetty määrä tai 100 prosenttia liikekiinteistön kiinteistön arvosta sen mukaan, kumpi näistä määristä on alempi.

▼M8

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetut tiedot on ilmoitettava asianomaisen laitoksen kotijäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle. Jos laitoksella on sivuliike toisessa jäsenvaltiossa, kyseistä sivuliikettä koskevat tiedot on toimitettava myös vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille. Tiedot on ilmoitettava erikseen kustakin unionin kiinteistömarkkinasta, jolla asianomaisella laitoksella on vastuita.

▼M17

3. Toimivaltaisten viranomaisten on julkaistava vuosittain koostetusti 1 kohdan a–f alakohdassa määritellyt tiedot sekä aiemmat tiedot, jos niitä on saatavilla, kultakin kansalliselta kiinteistömarkkinalta, jolta tällaiset tiedot on kerätty. Toimivaltaisen viranomaisen on jäsenvaltion toisen toimivaltaisen viranomaisen tai EPV:n pyynnöstä annettava kyseiselle toimivaltaiselle viranomaiselle tai EPV:lle yksityiskohtaisempia tietoja asuin- tai liikekiinteistömarkkinoiden tilasta kyseisessä jäsenvaltiossa.

▼**M17**

———————

▼**M8**

430 c artikla

Integroitua raportointijärjestelmää koskeva toteutettavuustutkimus

1. EPV:n on laadittava toteutettavuustutkimus, joka koskee yhtenäisen ja integroidun järjestelmän kehittämistä tilastotietojen, kriisinratkaisutietojen ja vakavaraisuustietojen keruuta varten, ja raportoitava havainnoistaan komissiolle viimeistään 28 päivänä kesäkuuta 2020.

2. EPV:n on otettava mukaan toteutettavuustutkimuksen laadintaan toimivaltaiset viranomaiset sekä viranomaiset, jotka vastaavat talletussuojajärjestelmistä, kriisinratkaisusta ja erityisesti EKPJ:stä. Tutkimuksessa on otettava huomioon integroitua tietojenkeruuta koskeva EKPJ:n aiempi työskentely, ja sen on perustuttava kokonaiskustannusten ja -hyötyjen analyysiin ainakin seuraavien seikkojen osalta:

a) katsaus toimivaltaisten viranomaisten toimivaltansa piirissä keräämien nykyhetken tietojen määrästä ja laajuudesta sekä niiden alkuperästä ja rakeisuudesta;

b) laaditaan kerättäviä tietoja koskeva vakiosanasto, jotta voidaan lähentää raportointivaatimuksia säännöllisten raportointivelvollisuuksien osalta ja välttää tarpeettomat kyselyt;

c) perustetaan yhteiskomitea, jossa on vähintään EPV:n ja EKPJ:n edustajat, kehittämään ja toteuttamaan integroitua raportointijärjestelmää;

d) integroitua raportointijärjestelmää varten perustettavan keskitetyn tiedonkeruupisteen toteutettavuus ja mahdollinen rakenne, mukaan lukien vaatimukset, joilla varmistetaan kerättyjen tietojen tiukka luottamuksellisuus, järjestelmän käyttöoikeuden vahva todentaminen ja hallinnointi sekä verkkoturvallisuus; tiedonkeruupisteen on

   i) sisällettävä keskitetty tietorekisteri, jossa on kaikki kootut tilastotiedot, kriisinratkaisutiedot ja vakavaraisuustiedot vaaditussa rakeisuuden tasossa ja raportointitiheydessä esitettyinä kyseisiä laitoksia varten ja joka päivitetään vaadittavin väliajoin;

   ii) toimittava toimivaltaisten viranomaisten yhteyspisteenä, joka vastaanottaa, käsittelee ja keskittää kaikki tietokyselyt, jossa kyselyjä voidaan vertailla jo kerättyihin ilmoitettuihin tietoihin ja joka antaa toimivaltaisille viranomaisille viipymättä pääsyn pyydettyihin tietoihin;

   iii) tarjottava lisätukea toimivaltaisille viranomaisille tietokyselyjen lähettämisessä laitoksille ja syötettävä pyydetyt tiedot keskitettyyn tietorekisteriin;

   iv) hoidettava koordinoivaa roolia toimivaltaisten viranomaisten välillä tapahtuvassa tietojenvaihdossa; ja

▼M8

v) otettava huomioon toimivaltaisten viranomaisten käytännöt ja prosessit ja siirrettävä ne yhtenäiseen järjestelmään;

3. Viimeistään vuoden kuluttua tässä artiklassa tarkoitetun tutkimuksen esittämisestä komissio toimittaa tarvittaessa ja EPV:n toteutettavuustutkimuksen huomioon ottaen Euroopan parlamentille ja neuvostolle lainsäädäntöehdotuksen yhtenäisen ja integroidun järjestelmän perustamisesta raportointivaatimuksille.

KAHDEKSAS OSA

LAITOSTEN TIEDONANTOVELVOLLISUUS

I OSASTO

YLEISET PERIAATTEET

431 artikla

Julkistamisvaatimukset ja -käytänteet

1. Laitosten on julkistettava II ja III osastossa tarkoitetut tiedot tässä osastossa vahvistettujen säännösten mukaisesti, jollei 432 artiklassa tarkoitetuista poikkeuksista muuta johdu.

2. Laitosten, joille toimivaltaiset viranomaiset ovat kolmannen osan nojalla antaneet luvan käyttää tämän osan III osastossa tarkoitettuja välineitä ja menetelmiä, on julkistettava luvissa vahvistetut tiedot.

3. Ylimmän hallintoelimen tai toimivan johdon on hyväksyttävä muodolliset toimintatavat tässä osassa säädettyjen julkistamisvaatimusten noudattamiseksi ja otettava käyttöön sisäiset prosessit, järjestelmät ja valvontaperiaatteet sekä ylläpidettävä niitä sen todentamiseksi, että laitos julkistaa tiedot asianmukaisesti ja tässä osassa vahvistettujen vaatimusten mukaisesti. Ylimpään hallintoelimeen tai toimivaan johtoon kuuluvan vähintään yhden jäsenen on todistettava kirjallisesti, että kyseinen laitos on julkistanut tämän osan nojalla vaaditut tiedot muodollisten toimintatapojen sekä sisäisten prosessien, järjestelmien ja valvontaperiaatteiden mukaisesti. Kirjallinen todistus ja laitosten julkistamisvaatimusten noudattamista koskevien muodollisten toimintatapojen keskeiset osatekijät on sisällytettävä laitoksen tiedonantoihin.

Tämän osan mukaisesti julkistettaviin tietoihin olisi sovellettava samantasoista sisäistä todennusta kuin laitoksen tilinpäätösraportointiin kuuluvaan johdon raportointiin.

Laitoksilla on oltava käytössä toimintatavat myös sen todentamiseksi, antavatko niiden julkistamat tiedot markkinaosapuolille kattavan käsityksen niiden riskiprofiilista. Jos laitokset havaitsevat, että tämän osan nojalla julkistettavat tiedot eivät anna markkinaosapuolille asianmukaista kuvaa riskiprofiilista, niiden on julkistettava tämän osan mukaisesti julkistettavien tietojen ohella lisätietoja. Laitosten tarvitsee kuitenkin julkaista ainoastaan sellaiset tiedot, jotka ovat 432 artiklassa tarkoitettuja olennaisia tietoja ja jotka eivät ole liikesalaisuuksia tai luottamuksellisia tietoja.

▼M8

4. Kaikkien määrällisten tietojen mukana on oltava laadulliset kuvaukset ja muut täydentävät tiedot, jotka voivat olla tarpeen, jotta kyseisten tietojen käyttäjät voivat saada käsityksen määrällisistä tiedoista, erityisesti mahdollisista merkittävistä muutoksista esitettävissä tiedoissa verrattuna edellisellä kerralla esitettyihin tietoihin.

5. Laitosten on vaadittaessa perusteltava luottoluokitusta koskevat päätöksensä luottohakemuksen esittäneille pk-yrityksille ja muille yrityksille ymmärrettävällä tavalla, pyydettäessä kirjallisesti. Perusteluista aiheutuvien hallinnollisten kulujen on oltava suhteessa luoton suuruuteen.

432 artikla

Ei-olennaiset tiedot ja liikesalaisuutena tai luottamuksellisena pidettävät tiedot

1. Lukuun ottamatta 435 artiklan 2 kohdan c alakohdassa sekä 437 ja 450 artiklassa säädettyjä julkistamisia laitokset voivat jättää tekemättä yhden tai useampia II ja III osastossa luetelluista julkistamisista, jos niissä annettavia tietoja ei katsota olennaisiksi.

Tietoja on pidettävä julkistamisen kannalta olennaisina, jos niiden pois jättäminen tai virheellinen esittäminen voisi muuttaa kyseisten tietojen käyttäjän arviota tai päätöstä tai vaikuttaa niihin käyttäjän tehdessä kyseisiin tietoihin perustuvia taloudellisia päätöksiä.

EPV:n on annettava asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan mukaisesti ohjeita siitä, miten laitosten on sovellettava olennaisuutta II ja III osaston julkistamisvaatimuksiin.

2. Laitokset voivat lisäksi jättää julkistamatta yhden tai useamman II ja III osastossa tarkoitetuista tiedoista, jos tietoja pidetään tämän kohdan mukaisesti liikesalaisuuksina tai luottamuksellisina, paitsi jos kyseessä on 437 ja 450 artiklassa säädetty julkistaminen.

Tietoja on pidettävä laitosten liikesalaisuuksina, jos niiden julkistaminen heikentäisi laitosten kilpailuasemaa. Liikesalaisuuksiin voi kuulua tuotteita tai järjestelmiä koskevia tietoja, jotka alentaisivat laitoksen tekemien sijoitusten arvoa, jos ne jaettaisiin kilpailijoiden kanssa.

Tietoja on pidettävä luottamuksellisina, jos laitoksella on asiakkaisiin tai muihin vastapuoliin kohdistuvia velvoitteita, jotka edellyttävät luottamuksellisuutta laitoksen taholta.

EPV:n on annettava asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan mukaisesti ohjeita siitä, miten laitosten on sovellettava liikesalaisuutta ja luottamuksellisuutta II ja III osaston julkistamisvaatimuksiin.

3. Edellä 2 kohdassa tarkoitetuissa poikkeuksellisissa tapauksissa kyseessä olevan laitoksen on ilmoitettava tietoja julkistaessaan, että tiettyjä tietoja ei anneta, ilmoitettava syy tähän ja julkaistava yleistietoja tiedonantovelvollisuuden kohteena olevasta asiasta, paitsi jos kyseistä tiedonantovelvollisuuden kohteena olevaa asiaa on itsessään pidettävä liikesalaisuutena tai luottamuksellisena.

▼M17

433 artikla

Tietojen julkistamisen tiheys ja laajuus

Laitosten on julkistettava II ja III osastossa vaaditut tiedot tässä artiklassa sekä 433 a, 433 b, 433 c ja 434 artiklassa vahvistetulla tavalla.

EPV julkaisee vuosittain julkistettavat tiedot verkkosivustollaan samana päivänä, jona laitos julkaisee tilinpäätöksensä, tai mahdollisimman pian sen jälkeen.

EPV julkaisee puolivuosittain ja neljännesvuosittain julkistettavat tiedot verkkosivustollaan samana päivänä, jona laitos tapauksen mukaan julkaisee kyseistä ajanjaksoa koskevan tilinpäätösraportoinnin, tai mahdollisimman pian sen jälkeen.

Aikaviiveen tämän osan nojalla julkistettavien tietojen ja asiaankuuluvien tilinpäätösten välillä on oltava kohtuullinen, eikä se saa milloinkaan ylittää toimivaltaisten viranomaisten direktiivin 2013/36/EU 106 artiklan mukaisesti asettamaa määräaikaa.

▼M8

433 a artikla

Suurten laitosten tiedonantovelvollisuudet

1. Suurten laitosten on julkistettava jäljempänä esitetyt tiedot vähintään seuraavin väliajoin:

a) kaikki tämän osan nojalla edellytetyt tiedot vuosittain;

b) puolivuosittain tiedot, joita tarkoitetaan seuraavissa kohdissa:

i) 437 artiklan a alakohta;

ii) 438 artiklan e alakohta;

iii) 439 artiklan e–l alakohta;

iv) 440 artikla;

v) 442 artiklan c, e, f ja g alakohdat;

vi) 444 artiklan e alakohta;

vii) 445 artikla;

viii) 448 artiklan 1 kohdan a ja b alakohta;

ix) 449 artiklan j–l alakohta;

x) 451 artiklan 1 kohdan a ja b alakohta;

xi) 451 a artiklan 3 kohta;

xii) 452 artiklan g alakohta

xiii) 453 artiklan f–j alakohta;

▼M17

xiv) 455 artiklan 2 kohdan a, b ja c alakohta;

xv) 449 a artikla;

xvi) 449 b artikla;

▼M8

c) neljännesvuosittain tiedot, joita tarkoitetaan seuraavissa kohdissa:

▼M17

i) 438 artiklan d, da ja h alakohta;

▼M8

ii) 447 artiklassa tarkoitetut keskeiset mittarit;

iii) 451 a artiklan 2 kohta.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, suurten laitosten, jotka ovat muita kuin G-SII-laitoksia ja jotka ovat listaamattomia laitoksia, on julkistettava jäljempänä esitetyt tiedot vähintään seuraavin väliajoin:

a) kaikki tämän osan nojalla edellytetyt tiedot vuosittain;

b) 447 artiklassa tarkoitetut keskeiset mittarit puolivuosittain.

3. Suurten laitosten, joihin sovelletaan 92 a tai 92 b artiklaa, on julkistettava 437 a artiklan nojalla vaaditut tiedot puolivuosittain, lukuun ottamatta 447 artiklan h alakohdassa tarkoitettuja keskeisiä mittareita, jotka on julkistettava neljännesvuosittain.

▼M17

433 b artikla

Pienten ja rakenteeltaan yksinkertaisten laitosten julkistamisvelvollisuudet

1. Pienten ja rakenteeltaan yksinkertaisten laitosten on julkistettava vuosittain seuraavissa säännöksissä tarkoitetut tiedot:

a) 435 artiklan 1 kohdan a, e ja f alakohta;

b) 438 artiklan c, d ja da alakohta;

c) 442 artiklan c ja d alakohta;

d) 447 artiklassa tarkoitetut keskeiset mittarit;

e) 449 a artikla;

f) 449 b artikla;

g) 450 artiklan 1 kohdan a–d, h, i ja j alakohta.

2. Poiketen siitä, mitä tämän artiklan 1 kohdassa säädetään, pienten ja rakenteeltaan yksinkertaisten laitosten, jotka ovat listaamattomia laitoksia, on julkistettava 447 artiklassa tarkoitetut keskeiset mittarit ja 449 a artiklassa tarkoitetut ESG-riskit vuosittain.

▼M8

433 c artikla

Muiden laitosten julkistamisvelvollisuudet

1. Laitosten, joihin ei sovelleta 433 a tai 433 b artiklaa, on julkistettava jäljempänä esitetyt tiedot seuraavin väliajoin:

a) kaikki tämän osan nojalla edellytetyt tiedot vuosittain;

b) 447 artiklassa tarkoitetut keskeiset mittarit puolivuosittain.

2. Poiketen siitä, mitä tämän artiklan 1 kohdassa säädetään, pienten laitosten, jotka ovat listaamattomia laitoksia, on julkistettava seuraavat tiedot vuosittain:

a) 435 artiklan 1 kohdan a, e ja f alakohta;

b) 435 artiklan 2 kohdan a–c alakohta;

c) 437 artiklan a alakohta;

▼M17

d) 438 artiklan c, d ja da alakohta;

da) 442 artiklan c ja d alakohta;

▼M8

e) 447 artiklassa tarkoitetut keskeiset mittarit;

▼M17

ea) 449 a artiklassa tarkoitetut tiedot;

eb) 449 b artiklassa tarkoitetut tiedot;

▼M8

f) 450 artiklan 1 kohdan a–d ja h–k alakohta.

▼M17

434 artikla

Julkistamistavat

1. Muiden laitosten kuin pienten ja rakenteeltaan yksinkertaisten laitosten on toimitettava kaikki II ja III osastossa vaaditut tiedot EPV:lle sähköisessä muodossa viimeistään sinä päivänä, jona ne julkistavat tapauksen mukaan tilinpäätöksensä tai tilinpäätösraportointinsa vastaavalta ajanjaksolta, tapauksen mukaan, tai mahdollisimman pian sen jälkeen. EPV julkaisee kyseiset tiedot ja niiden toimittamispäivän verkkosivustollaan.

EPV:n on varmistettava, että sen verkkosivustolla julkistetut tiedot sisältävät täsmälleen samat tiedot, jotka laitokset ovat toimittaneet EPV:lle. Laitoksilla on oikeus toimittaa tiedot uudelleen EPV:lle 434 a artiklassa tarkoitettujen teknisten standardien mukaisesti. EPV julkistaa verkkosivustollaan päivämäärän, jona tiedot on toimitettu uudelleen.

▼M17

EPV kehittää välineen, jolla määritellään julkistamiseen tarkoitettujen lomakkeiden ja taulukoiden sijoittuminen suhteessa valvontaan liittyvään raportointiin tarkoitettuihin lomakkeisiin ja taulukoihin, ja pitää sen ajan tasalla. Sijoittumisväline on yleisön saatavilla EPV:n verkkosivustolla.

Laitokset voivat edelleen julkaista erillisen asiakirjan, joka tarjoaa vakavaraisuutta koskevien tietojen helposti saatavilla olevan tietolähteen kyseisten tietojen käyttäjille, tai laitoksen tilinpäätökseen tai tilinpäätösraportointiin sisällytettävän tai liitettävän erillisen osion, joka sisältää vaaditut tiedot ja jonka kyseiset käyttäjät voivat helposti tunnistaa. Laitokset voivat lisätä verkkosivustolleen linkin EPV:n verkkosivustolle, jolla vakavaraisuustiedot julkaistaan keskitetysti.

2. Muiden laitosten kuin pienten ja rakenteeltaan yksinkertaisten laitosten on toimitettava 433 a ja 433 c artiklassa vaaditut tiedot EPV:lle sähköisessä muodossa viimeistään sinä päivänä, jona laitokset julkistavat tilinpäätöksensä tai tilinpäätösraportointinsa vastaavalta ajanjaksolta, tapauksen mukaan, tai mahdollisimman pian sen jälkeen. Jos tilinpäätösraportointi julkistetaan ennen 430 artiklan mukaista tietojen toimittamista samalta ajanjaksolta, julkistettavat tiedot voidaan toimittaa samana päivänä kuin valvontaan liittyvät raportit tai mahdollisimman pian sen jälkeen. Jos tiedot on julkistettava ajanjaksolta, jona laitos ei laadi tilinpäätösraportointia, laitoksen on toimitettava EPV:lle tiedot julkistettavista tiedoista mahdollisimman pian kyseisen ajanjakson päätyttyä.

3. Poiketen siitä, mitä tämän artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetään, laitokset voivat toimittaa 450 artiklan mukaisesti vaaditut tiedot EPV:lle erillisinä muista II ja III osastossa vaadituista tiedoista viimeistään kahden kuukauden kuluttua ajankohdasta, jona laitokset julkistavat tilinpäätöksensä kyseessä olevalta vuodelta.

4. EPV julkaisee verkkosivustollaan pienten ja rakenteeltaan yksinkertaisten laitosten julkistamat tiedot kyseisten laitosten 430 artiklan mukaisesti toimivaltaisille viranomaisille ilmoittamien tietojen perusteella.

5. Tietojen omistajuus ja vastuu niiden oikeellisuudesta on niitä tuottavilla laitoksilla. EPV tarjoaa keskitetyn yhteyspisteen laitosten tietojen julkistamista varten ja asettaa käyttöön verkkosivustolleen tämän osan mukaisesti julkistettavien tietojen arkiston. Arkiston on oltava saatavilla ajan, joka ei saa alla lyhyempi kuin kansallisessa lainsäädännössä laitosten tilinpäätösraportointiin sisällytettyjen tietojen säilyttämiselle asetettu ajanjakso.

6. EPV seuraa laitosten julkistamat tiedot sisältävän keskitetyn yhteyspisteen vierailujen määrää ja julkaisee niitä koskevat tilastot vuosikertomuksissaan.

▼M8

434 a artikla

Yhtenäiset julkistamismuodot

▼M17

EPV laatii teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset, jotta voidaan määrittää yhdenmukaiset julkistamismuodot sekä tietojen uudelleen antamista koskevat tiedot, ja laatii tietotekniset ratkaisut, mukaan lukien ohjeet, II ja III osastossa edellytettyjen tietojen julkistamista varten.

▼M8

Yhtenäisissä julkistamismuodoissa on esitettävä riittävän kattavat ja vertailukelpoiset tiedot, jotta tietojen käyttäjät voivat arvioida laitosten riskiprofiileja ja sitä, ovatko ne osasta yksi osaan seitsemän vahvistettujen vaatimusten mukaisia. Tietojen vertailukelpoisuuden helpottamiseksi teknisten täytäntöönpanostandardien luonnoksissa on pyrittävä säilyttämään julkistamismuotojen johdonmukaisuus tietojen julkistamista koskevien kansainvälisten standardien kanssa.

Yhtenäisinä julkistamismuotoina on tarvittaessa käytettävä taulukoita.

▼M17

EPV toimittaa kyseisten teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään 10 päivänä heinäkuuta 2025.

▼M8

Siirretään komissiolle valta hyväksyä nämä tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 15 artiklan mukaisesti.

▼M16

434 b artikla

Tietojen saatavuus eurooppalaisessa keskitetyssä yhteyspisteessä

1. Kun laitokset julkistavat tämän asetuksen kahdeksannessa osassa tarkoitettuja tietoja, niiden on 10 päivästä tammikuuta 2030 alkaen toimitettava kyseiset tiedot samanaikaisesti tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitetulle asianomaiselle tiedonkeruuelimelle niiden asettamiseksi saataville Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2023/2859 ([1]) mukaisesti perustetussa eurooppalaisessa keskitetyssä yhteyspisteessä (ESAP).

Tietojen on täytettävä seuraavat vaatimukset:

a) tiedot toimitetaan asetuksen (EU) 2023/2859 2 artiklan 3 alakohdassa määritellyssä tietojen poiminnan mahdollistavassa muodossa tai, jos unionin oikeudessa niin edellytetään, mainitun asetuksen 2 artiklan 4 alakohdassa määritellyssä koneluettavassa muodossa;

b) tietoihin liitetään seuraavat metatiedot:

   i) kaikki sen laitoksen nimet, johon tiedot liittyvät;

   ii) asetuksen (EU) 2023/2859 7 artiklan 4 kohdan b alakohdan nojalla täsmennetty laitoksen oikeushenkilötunnus;

   iii) mainitun asetuksen 7 artiklan 4 kohdan d alakohdan nojalla täsmennetty laitoksen kokoluokka;

   iv) mainitun asetuksen 7 artiklan 4 kohdan c alakohdan nojalla luokiteltu tietojen tyyppi;

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2023/2859, annettu 13 päivänä joulukuuta 2023, rahoituspalvelujen, pääomamarkkinoiden ja kestävyyden kannalta merkityksellisiin julkisesti saatavilla oleviin tietoihin keskitetyn pääsyn tarjoavan eurooppalaisen keskitetyn yhteyspisteen perustamisesta (EUVL L, 2023/2859, 20.12.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2859/oj).

▼M16

v) maininta siitä, sisältyykö tietoihin henkilötietoja.

2. Sovellettaessa 1 kohdan b alakohdan ii alakohtaa laitosten on hankittava oikeushenkilötunnus.

3. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tietojen asettamiseksi saataville ESAPissa asetuksen (EU) 2023/2859 2 artiklan 2 alakohdassa määritelty tiedonkeruuelin on EPV.

4. Jotta voidaan varmistaa 1 kohdan mukaisesti toimitettujen tietojen tehokas kerääminen ja hallinnointi, EPV laatii luonnoksia teknisiksi täytäntöönpanostandardeiksi, joissa täsmennetään

a) muut tietoihin liitettävät metatiedot;

b) tietoihin sisältyvän datan rakenne;

c) mitkä tiedot on toimitettava koneluettavassa muodossa ja mitä koneluettavaa muotoa tällaisissa tapauksissa on käytettävä.

Edellä olevan c alakohdan soveltamiseksi EPV arvioi erilaisten koneluettavien muotojen etuja ja haittoja ja suorittaa asianmukaisia käytännön testejä.

EPV toimittaa kyseiset teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 15 artiklan mukaisesti.

5. EPV antaa tarvittaessa ohjeita sen varmistamiseksi, että 4 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan mukaisesti toimitetaan oikeat metatiedot.

▼M17

434 c artikla

Toteutettavuustutkimus muiden laitosten kuin pienten ja rakenteeltaan yksinkertaisten laitosten ilmoittamien tietojen käytöstä laajan tietokokonaisuuden julkaisemiseksi EPV:n verkkosivustolla

EPV laatii toteutettavuustutkimuksen muiden laitosten kuin pienten ja rakenteeltaan yksinkertaisten laitosten toimivaltaisille viranomaisille 430 artiklan mukaisesti ilmoittamien tietojen käytöstä kyseisten tietojen julkaisemiseksi sen verkkosivustolla ja siten tällaisten laitosten julkistamistaakan keventämiseksi.

Kyseisessä tutkimuksessa otetaan huomioon yhdennettyä tietojen koontia koskeva EPV:n aiempi työ, se pohjautuu kokonaisvaltaiseen kustannushyötynäkökohtien analyysiin, jossa otetaan huomioon toimivaltaisille viranomaisille, laitoksille ja EPV:lle koituvat kustannukset, ja siinä tarkastellaan mahdollisia teknisiä, operatiivisia ja oikeudellisia haasteita.

EPV toimittaa kyseisen kertomuksen Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle viimeistään 10 päivänä heinäkuuta 2027.

▼M17

Kyseisen kertomuksen perusteella komissio antaa tarvittaessa Euroopan parlamentille ja neuvostolle lainsäädäntöehdotuksen 31 päivään joulukuuta 2031 mennessä.

▼M8

II OSASTO

LÄPINÄKYVYYDEN JA TIETOJEN JULKISTAMISEN TEKNISET KRITEERIT

435 artikla

Riskienhallintatavoitteiden ja -käytänteiden julkistaminen

1. Laitosten on julkistettava riskienhallintatavoitteensa ja -käytänteensä erikseen kunkin riskilajin osalta, mukaan lukien tässä osastossa mainitut riskit. Julkistettaviin tietoihin on sisällyttävä

a) näiden riskiluokkien hallinnassa sovellettavat strategiat ja prosessit;

b) asianomaisen riskienhallintatoiminnon rakenne ja organisaatio, myös tiedot laitoksen perustamis- ja hallintoasiakirjojen mukaisesta riskienhallintatoiminnon hyväksynnästä, valtuuksista ja vastuuvelvollisuudesta;

c) riskien raportoinnissa ja mittaamisessa sovellettavien järjestelmien laajuus ja sisältö;

d) käytänteet, joilla suojaudutaan riskeiltä ja vähennetään niitä, sekä strategiat ja prosessit, joilla seurataan jatkuvasti suojaus- ja vähentämismenetelmien tehokkuutta;

e) ylimmän hallintoelimen hyväksymä, asianomaisen laitoksen riskienhallintajärjestelyiden riittävyyttä koskeva julistus, jossa vakuutetaan, että käytössä olevat riskienhallintajärjestelmät ovat laitoksen profiiliin ja strategiaan nähden riittävät;

f) ylimmän hallintoelimen hyväksymä lyhyt riskilausuma, jossa kuvataan tiivistetysti asianomaisen laitoksen liiketoimintastrategiaan liittyvä kokonaisriskiprofiili; lausumassa on annettava seuraavat tiedot:

   i) keskeiset suhdeluvut ja numerotiedot, joista ulkoiset sidosryhmät saavat kattavan näkemyksen laitoksen riskienhallinnasta, mukaan lukien se, miten laitoksen riskiprofiili ja ylimmän hallintoelimen vahvistama riskien sietoraja vaikuttavat toisiinsa;

   ii) tiedot ryhmänsisäisistä liiketoimista ja lähipiirin kanssa toteutetuista liiketoimista, joilla voi olla olennainen vaikutus konsolidoidun ryhmän riskiprofiiliin.

2. Laitosten on julkistettava seuraavat hallinto- ja ohjausjärjestelmiä koskevat tiedot:

a) ylimmän hallintoelimen jäsenten hoidettavana olevien johtotehtävien määrä;

b) ylimmän hallintoelimen jäsenten valinnassa noudatettava toimintamalli sekä jäsenten tosiasiallinen osaaminen, taidot ja asiantuntemus;

▼M8

c) ylimmän hallintoelimen jäsenten valinnassa noudatettava monipuolisuuteen tähtäävä toimintamalli ja sen tavoitteet ja asiaankuuluvat päämäärät sekä tiedot siitä, missä määrin kyseiset tavoitteet ja päämäärät on saavutettu;

d) tieto siitä, onko laitos perustanut erillisen riskikomitean ja kuinka monta kertaa riskikomitea on kokoontunut;

e) kuvaus riskejä koskevien tietojen kulusta ylimmälle hallintoelimelle.

436 artikla

Soveltamisalan julkistaminen

Laitosten on julkistettava seuraavat tiedot tämän asetuksen soveltamisalasta:

a) sen laitoksen nimi, johon asetusta sovelletaan;

b) täsmäytys sovellettavan tilinpäätössäännöstön mukaisesti laaditun konsolidoidun tilinpäätöksen ja vakavaraisuussääntelyn mukaista konsolidointia koskevien vaatimusten mukaisesti ensimmäisen osan II osaston 2 ja 3 jakson nojalla laaditun konsolidoidun tilinpäätöksen välillä; kyseisessä täsmäytyksessä on esiteltävä tilinpäätössäännöstön mukaisen ja vakavaraisuussääntelyn mukaisen konsolidoinnin soveltamisalan väliset erot sekä oikeushenkilöt, jotka kuuluvat vakavaraisuussääntelyn mukaisen konsolidoinnin soveltamisalaan, mikäli se eroaa tilinpäätössäännöstön mukaisen konsolidoinnin soveltamisalasta; vakavaraisuussääntelyn mukaisen konsolidoinnin piiriin kuuluvien oikeushenkilöiden esittelyssä on kuvattava vakavaraisuussääntelyn mukaisen konsolidoinnin menetelmä, mikäli se eroaa tilinpäätössäännöstön mukaisen konsolidoinnin menetelmästä, ja se, onko kyseiset oikeushenkilöt konsolidoitu täysin vai osittain ja onko kyseisissä oikeushenkilöissä olevat omistusosuudet vähennetty omista varoista;

c) vakavaraisuussääntelyn mukaista konsolidointia koskevien vaatimusten mukaisesti ensimmäisen osan II osaston 2 ja 3 jakson nojalla laaditun konsolidoidun tilinpäätöksen varojen ja velkojen jaottelu tässä osassa tarkoitetuin riskityypeittäin;

d) täsmäytys, jossa yksilöidään ensimmäisen osan II osaston 2 ja 3 jaksossa määriteltyyn vakavaraisuussääntelyn mukaiseen konsolidointiin perustuvan tilinpäätöksen kirjanpitoarvojen määrän ja sääntelytarkoituksia varten käytetyn vastuuerien määrän välisten erojen pääasialliset syyt; täsmäytystä on täydennettävä erojen pääasiallisia syitä koskevilla laadullisilla tiedoilla;

e) sellaisten kaupankäyntivarastosta johtuvien ja muiden kuin kaupankäyntivarastosta johtuvien vastuiden osalta, jotka mukautetaan 34 artiklan ja 105 artiklan mukaisesti, laitoksen varovaista arvostamista koskevan mukautuksen perustekijöiden määrien jaottelu riskityypeittäin ja perustekijöiden kokonaismäärä erikseen kaupankäyntivarastoon kuuluvien ja kaupankäyntivaraston ulkopuolisten positioiden osalta;

f) nykyiset tai odotetut olennaiset, käytännölliset tai oikeudelliset esteet, jotka haittaavat omien varojen nopeaa siirtoa tai vastuiden maksamista emoyrityksen ja sen tytäryritysten välillä;

▼M8

g) kokonaismäärä, jolla todelliset omat varat alittavat kaikilta konsolidoinnin ulkopuolisilta tytäryrityksiltä vaaditun määrän, sekä kyseisen tytäryrityksen tai kyseisten tytäryritysten nimet;

h) tapauksen mukaan olosuhteet, joissa käytetään 7 artiklassa tarkoitettua poikkeusta tai 9 artiklassa säädettyä yksilöllistä konsolidointimenetelmää.

437 artikla

Omien varojen julkistaminen

Laitosten on julkistettava seuraavat omia varojaan koskevat tiedot:

a) ydinpääoman (CET1) erien, ensisijaisen lisäpääoman (AT1) erien, toissijaisen pääoman (T2) erien sekä laitoksen omiin varoihin 32–36 artiklan, 56, 66 ja 79 artiklan mukaisesti sovellettavien suodattimien ja vähennysten täydellinen täsmäytys laitoksen tarkastettuun tilinpäätökseen sisältyvään taseeseen;

b) kuvaus laitoksen liikkeeseen laskemien, ydinpääomaan (CET1), ensisijaiseen lisäpääomaan (AT1) ja toissijaiseen pääomaan (T2) luettavien instrumenttien keskeisistä ominaisuuksista;

c) kaikkien ydinpääomaan (CET1), ensisijaiseen lisäpääomaan (AT1) ja toissijaiseen pääomaan (T2) kuuluvien instrumenttien kaikki ehdot ja edellytykset;

d) seuraavien luonteen ja määrän julkistaminen kustakin erikseen:

   i) kukin 32–35 artiklan mukaisesti omiin varoihin sovellettava suodatin;

   ii) 36, 56 ja 66 artiklan mukaisesti vähennetyt erät;

   iii) erät, joita ei ole vähennetty 47, 48, 56, 66 ja 79 artiklan mukaisesti;

e) kuvaus kaikista rajoituksista, joita sovelletaan tämän asetuksen mukaisessa omien varojen laskennassa, ja niistä instrumenteista, omiin varoihin sovellettavista suodattimista ja vähennyksistä, joihin kyseisiä rajoituksia sovelletaan;

f) jos vakavaraisuussuhteet lasketaan käyttämällä muulta kuin tässä asetuksessa säädetyltä perustalta määritettyjä omien varojen osatekijöitä, kattava selostus kyseisten vakavaraisuussuhteiden laskentaperustasta.

437 a artikla

Omien varojen ja hyväksyttävien velkojen julkistaminen

Laitosten, joihin sovelletaan 92 a tai 92 b artiklaa, on julkistettava seuraavat tiedot omista varoistaan ja hyväksyttävistä veloistaan:

a) niiden omien varojen ja hyväksyttävien velkojen koostumus, maturiteetti ja keskeiset ominaisuudet;

b) hyväksyttävien velkojen luokitus velkojien hierarkiassa;

▼M8

c) edellä 72 b artiklassa tarkoitettujen hyväksyttävien velkojen instrumenttien kunkin liikkeeseenlaskun kokonaismäärä ja se kyseisten liikkeeseenlaskujen määrä, joka sisällytetään hyväksyttävien velkojen eriin 72 b artiklan 3 ja 4 kohdassa täsmennetyissä rajoissa;

d) edellä 72 a artiklan 2 kohdassa tarkoitettu poissuljettujen velkojen kokonaismäärä.

438 artikla

Omien varojen vaatimusten ja riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän julkistaminen

Laitosten on julkistettava seuraavat tiedot, jotka koskevat tämän asetuksen 92 artiklan ja direktiivin 2013/36/EU 73 artiklassa ja 104 artiklan 1 kohdan a alakohdassa säädettyjen vaatimusten noudattamista laitoksissa:

a) tiivistelmä laitoksen soveltamista menetelmistä, joilla arvioidaan laitoksen sisäisen pääoman riittävyyttä nykyisten ja tulevien toimintojen jatkuvuuden kannalta;

▼M17

b) vakavaraisuuden valvontamenettelyyn perustuvien direktiivin 2013/36/EU 104 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen omien varojen lisävaatimusten määrä, jolla vähennetään muita riskejä kuin ylivelkaantumisriskiä, ja niiden koostumus;

▼M8

c) asiaankuuluvan toimivaltaisen viranomaisen pyynnöstä tulokset laitoksen sisäisestä pääoman riittävyyden arviointimenettelystä;

▼M17

d) 92 artiklan 3 kohdan mukaisesti laskettu kokonaisriskin määrä ja vastaavat 92 artiklan 2 kohdan mukaisesti määritetyt omien varojen vaatimukset, jaoteltuna tapauksen mukaan kolmannessa osassa esitettyihin eri riskiluokkiin tai riskien vastuuryhmiin ja tarvittaessa selitys siitä, millainen vaikutus omien varojen ja riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän laskentaan aiheutuu pääoman vähimmäismäärien soveltamisesta ja siitä, ettei eriä vähennetä omista varoista;

da) jos seuraavien määrien laskemista edellytetään: 92 artiklan 4 kohdan mukaisesti laskettu lattiaton kokonaisriskin määrä ja 92 artiklan 5 kohdan mukaisesti laskettu standardoitu kokonaisriskin määrä, jaoteltuina tapauksen mukaan kolmannessa osassa esitettyihin eri riskiluokkiin tai riskien vastuuryhmiin ja tarvittaessa selitys siitä, millainen vaikutus omien varojen ja riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän laskentaan aiheutuu pääoman vähimmäismäärien soveltamisesta ja siitä, ettei eriä vähennetä omista varoista;

e) tase-eriin ja taseen ulkopuolisiin eriin sisältyvät vastuut, riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä ja niihin liittyvät odotettavissa olevat tappiot kullekin 153 artiklan 5 kohdassa esitetyssä taulukossa 1 tarkoitetulle erityiskohteiden rahoituksen alaryhmälle sekä tase-eriin ja taseen ulkopuolisiin eriin sisältyvät vastuut ja riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä 133 artiklan 3–6 kohdassa ja 495 a artiklan 3 kohdassa vahvistetuille oman pääoman ehtoisten vastuiden alaryhmille;

▼M8

f) vakuutusyrityksessä, jälleenvakuutusyrityksessä tai vakuutusholdingyhtiössä pidettyjen omien varojen instrumenttien vastuuarvo ja riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä, joita laitokset eivät vähennä omista varoistaan 49 artiklan mukaisesti, kun ne laskevat pääomavaatimuksensa yksilöllisesti, alakonsolidointiryhmän tasolla tai konsolidoinnin perusteella;

g) direktiivin 2002/87/EY 6 artiklan ja kyseisen direktiivin liitteen I mukaisesti laskettu finanssiryhmittymän täydentävien omien varojen vaatimus ja vakavaraisuussuhde, jos sovelletaan kyseisessä liitteessä vahvistettua menetelmää 1 tai 2;

h) sisäisten mallien käytöstä aiheutuvat riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän vaihtelut nykyisellä julkistamiskaudella verrattuna edeltävään julkistamiskauteen, myös nämä vaihtelut selittävien keskeisten tekijöiden esittely.

439 artikla

Vastuiden, joihin kohdistuu vastapuoliriski, julkistaminen

Laitosten on annettava vastuistaan, joihin kohdistuu kolmannen osan II osaston 6 luvussa tarkoitettu vastapuoliriski, seuraavat tiedot:

a) kuvaus menetelmistä, joita käytetään vastapuoliriskien osalta sisäisen pääoman kohdentamisessa ja luottolimiittien asettamisessa, myös menetelmät, joilla nämä limiitit asetetaan keskusvastapuoliin liittyville vastuille;

b) kuvaus toimintatavoista, jotka liittyvät takauksiin ja muihin luottoriskiä vähentäviin tekijöihin, kuten toimintatavat, joita käytetään vakuuksien turvaamisessa ja luottorahastojen perustamisessa;

c) kuvaus sellaisiin vastuisiin sovellettavista menettelytavoista, joihin kohdistuu 291 artiklassa määritelty wrong-way-yleisriski ja wrong-way-erityisriski;

d) vakuuden määrä, jonka laitoksen olisi annettava, jos sen luottoluokitusta alennettaisiin;

e) saatujen ja asetettujen eroteltujen ja erottamattomien vakuuksien määrä vakuustyypeittäin, jaoteltuna edelleen vakuuksiin, joita on käytetty johdannaisiin ja arvopapereilla toteutettaviin rahoitustoimiin;

f) johdannaistransaktioiden osalta vastuuarvot sitä ennen ja sen jälkeen, kun kolmannen osan II osaston 6 luvun 3–6 jaksossa vahvistettujen menetelmien mukaisesti on soveltuvaa menetelmää käyttäen määritetty luottoriskin vähentämisen vaikutus, ja asiaan liittyvien vastuuerien yhteismäärät sovellettavan menetelmän mukaisesti jaoteltuna;

g) arvopapereilla toteutettavien rahoitustoimien osalta vastuuarvot sitä ennen ja sen jälkeen, kun kolmannen osan II osaston 4 ja 6 luvussa vahvistettujen menetelmien mukaisesti on soveltuvaa menetelmää käyttäen määritetty luottoriskin vähentämisen vaikutus, ja asiaan liittyvien vastuuerien yhteismäärät sovellettavan menetelmän mukaisesti jaoteltuna;

▼M8

h) vastuuarvot luottoriskin vähentämisen vaikutusten jälkeen ja asiaan liittyvät vastuut vastuiden arvonoikaisuja koskevien pääomavaatimusten osalta erikseen kunkin kolmannen osan VI osastossa säädetyn menetelmän osalta;

i) keskusvastapuoleen liittyvien vastuiden vastuuarvo ja asiaan liittyvien, kolmannen osan II osaston 6 luvun 9 jakson soveltamisalaan kuuluvien vastuuerien yhteismäärä erikseen ehdot täyttävien ja muiden kuin ehdot täyttävien keskusvastapuolten osalta vastuuryhmittäin jaoteltuna;

j) luottojohdannaistransaktioiden nimellismäärät ja käypä arvo; luottojohdannaistransaktiot on jaoteltava tuoteryhmittäin; kunkin tuoteryhmän sisällä luottojohdannaistransaktiot on jaoteltava edelleen ostetun ja myydyn luottosuojan mukaan;

k) alfan estimaatti, jos laitos on saanut toimivaltaisilta viranomaisilta luvan käyttää omaa alfan estimaattiaan 284 artiklan 9 kohdan mukaisesti;

l) erikseen 444 artiklan e alakohtaan ja 452 artiklan g alakohtaan sisältyvät tiedot;

m) jos laitokset käyttävät kolmannen osan II osaston 6 luvun 4–5 jaksossa vahvistettuja menetelmiä, tase-eriin ja taseen ulkopuolisiin eriin sisältyvä johdannaisiin liittyvän liiketoiminnan koko laskettuna tapauksen mukaan 273 a artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti.

Jos jäsenvaltion keskuspankki antaa maksuvalmiusapua vakuudellisia vaihtosopimuksia koskevien transaktioiden muodossa, toimivaltainen viranomainen voi olla soveltamatta ensimmäisen alakohdan d ja e alakohdan vaatimuksia laitoksiin, jos kyseinen toimivaltainen viranomainen katsoo, että siinä tarkoitettujen tietojen julkistaminen voisi paljastaa hätätilanteisiin liittyvän maksuvalmiusavun antamisen. Toimivaltaisen viranomaisen on vahvistettava tätä varten asianmukaiset kynnysarvot ja objektiiviset kriteerit.

440 artikla

Vastasyklisten pääomapuskureiden julkistaminen

Laitosten on julkistettava seuraavat tiedot siitä, miten ne noudattavat direktiivin 2013/36/EU VII osaston 4 luvussa tarkoitettua vastasyklisen pääomapuskurin vaatimusta:

a) laitoksen luottoriskien vastuuerien ja riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän maantieteellinen jakautuminen, jota käytetään laitoksen vastasyklisen pääomapuskurin laskennan perusteena;

b) laitoskohtaisen vastasyklisen pääomapuskurin määrä.

441 artikla

Maailmanlaajuisen järjestelmällisen merkittävyyden indikaattoreiden julkistaminen

Maailmanlaajuisten järjestelmän kannalta merkittävien (G-SII) laitosten on julkistettava vuosittain niiden indikaattoreiden arvot, joita laitosten tulosten määrittämiseen on käytetty direktiivin 2013/36/EU 131 artiklassa tarkoitettua määritysmenetelmää noudattaen.

▼M8

442 artikla

Luotto- ja laimentumisriskin julkistaminen

Laitosten on julkistettava niihin kohdistuvasta luotto- ja laimentumisriskistä seuraavat tiedot:

a) kirjanpidossa käytettävät määritelmät erääntyneisyydelle ja varojen arvon alentumiselle ja niiden soveltamisala sekä erääntyneisyyden ja maksukyvyttömyyden määritelmien mahdolliset erot kirjanpidossa tai sääntelyssä;

b) kuvaus yleisten ja erityisten luottoriskioikaisujen määrittämisessä käytetyistä menetelmistä ja tekniikoista;

c) tiedot järjestettyjen, järjestämättömien ja laiminlyötyjen vastuiden määrästä ja laadusta lainojen, vieraan pääoman ehtoisten arvopapereiden ja taseen ulkopuolisiin eriin liittyvien vastuiden osalta mukaan lukien niihin liittyvä kertynyt arvon alentuminen, varaukset ja käyvän arvon negatiiviset muutokset, jotka johtuvat luottoriskistä, ja saatujen vakuuksien ja rahoitustakausten määrät;

d) erääntyneiden vastuiden ikäjakauma kirjanpidossa;

e) niin maksukyvyttömyystilassa olevien kuin maksukykyisten vastuiden bruttomääräiset kirjanpitoarvot, kertyneet yleiset ja erityiset luottoriskioikaisut, näille vastuille kertyneet lopulliset luottotappiot ja nettokirjanpitoarvot sekä niiden jakautuminen maantieteellisen alueen ja toimialan tyypin mukaan sekä lainojen, vieraan pääoman ehtoisten arvopapereiden ja taseen ulkopuolisiin eriin liittyvien vastuiden osalta;

f) maksukyvyttömyystilassa olevien tase-eriin ja taseen ulkopuolisiin eriin sisältyvien vastuiden bruttomäärän mahdolliset muutokset, mukaan lukien ainakin tiedot näiden vastuiden alku- ja loppusaldoista ja mahdollisten maksukykyiseen tilaan palanneiden tai luottotappioiksi kirjattujen vastuiden bruttomäärästä;

g) lainojen ja vieraan pääoman ehtoisten arvopapereiden erittely jäljellä olevan maturiteetin mukaan.

443 artikla

Kiinnitettyjen ja kiinnittämättömien varojen julkistaminen

Laitosten on julkistettava tiedot kiinnitetyistä ja kiinnittämättömistä varoistaan. Tätä varten laitosten on käytettävä vastuuryhmittäin ilmaistua kirjanpitoarvoa jaoteltuna omaisuuserän laadun mukaan sekä kiinnitettyjen ja kiinnittämättömien varojen kirjanpitoarvon kokonaismäärän mukaan. Julkistettaessa kiinnitettyjä ja kiinnittämättömiä varoja koskevia tietoja ei saa paljastaa keskuspankkien antamaa hätätilanteisiin liittyvää maksuvalmiusapua.

444 artikla

Standardimenetelmän käytön julkistaminen

Niiden laitosten, jotka laskevat riskipainotettujen vastuueriensä yhteismäärän kolmannen osan II osaston 2 luvun mukaisesti, on ilmoitettava seuraavat tiedot kustakin 112 artiklassa esitetystä vastuuryhmästä:

▼M8

a) valittujen ulkoisten luottoluokituslaitosten ja vientitakuulaitosten nimet sekä perusteet julkistamiskaudella tehdyille valittujen laitosten mahdollisille muutoksille;

b) vastuuryhmät, joihin kunkin ulkoisen luottoluokituslaitoksen tai vientitakuulaitoksen luokituksia sovelletaan;

c) kuvaus prosessista, jolla liikkeeseenlaskijakohtaisia ja arvopaperikohtaisia luokituksia kohdistetaan omaisuuserille, joita ei ole sisällytetty kaupankäyntivarastoon;

d) kunkin valitun luottoluokituslaitoksen tai vientitakuulaitoksen ulkoisten luottoluokitusten sijoittaminen kolmannen osan II osaston 2 luvussa vahvistettuja luottoluokkia vastaaviin riskipainoihin ottaen huomioon, että tietoa ei tarvitse ilmoittaa, jos laitokset noudattavat EPV:n julkistamaa standardiluokittelua;

e) vastuuarvot ja vastuuarvot sen jälkeen, kun jokaiseen kolmannen osan II osaston 2 luvussa vahvistettuun luottoluokkaan on sovellettu luottoriskin vähentämismenetelmää, vastuuryhmittäin, sekä omista varoista vähennetyt vastuuarvot.

▼M17

445 artikla

Markkinariskille altistumista koskevien tietojen julkistaminen standardimenetelmää sovellettaessa

1. Laitosten, joille toimivaltaiset viranomaiset eivät ole myöntäneet lupaa käyttää 325 az artiklassa säädettyä vaihtoehtoisten sisäisten mallien menetelmää ja jotka käyttävät yksinkertaistettua standardimenetelmää 325 a artiklan tai kolmannen osan IV osaston 1 a luvun mukaista vaihtoehtoista standardimenetelmää, on julkistettava katsaus kaupankäyntivarastoonsa kuuluvista positioista.

2. Laitosten, jotka laskevat omien varojen vaatimuksensa kolmannen osan IV osaston 1 a luvun mukaisesti, on julkistettava niiden yhteenlasketut omien varojen vaatimukset, herkkyysperusteista menetelmää käyttäen lasketut omien varojen vaatimukset, maksukyvyttömyysriskin kattamiseksi vaadittava pääoma ja jäännösriskejä koskevat omien varojen vaatimukset. Herkkyysperusteisella menetelmällä lasketut ja maksukyvyttömyysriskiä koskevat omien varojen vaatimukset on julkistettaessa jaoteltava seuraavien instrumenttien osalta:

a) rahoitusvälineet, jotka eivät ole kaupankäyntivarastoon kuuluvia arvopaperistamisinstrumentteja, jaoteltuina riskiluokan mukaan ja mainiten erikseen maksukyvyttömyysriskiä koskevat omien varojen vaatimukset;

b) vaihtoehtoiseen korrelaatiokaupankäyntisalkkuun kuulumattomat arvopaperistamisinstrumentit mainiten erikseen omien varojen vaatimukset luottomarginaaliriskin kattamiseksi ja omien varojen vaatimukset maksukyvyttömyysriskin kattamiseksi;

c) vaihtoehtoiseen korrelaatiokaupankäyntisalkkuun kuuluvat arvopaperistamisinstrumentit mainiten erikseen omien varojen vaatimukset luottomarginaaliriskin kattamiseksi ja omien varojen vaatimukset maksukyvyttömyysriskin kattamiseksi.

445 a artikla

Vastuun arvonoikaisuriskin julkistaminen

1. Laitosten, joihin sovelletaan vastuun arvonoikaisuriskin omien varojen vaatimuksia, on julkistettava seuraavat tiedot:

▼M17

a) katsaus niiden prosesseista vastuun arvonoikaisuriskin tunnistamiseksi ja mittaamiseksi, siltä suojautumiseksi ja sen seuraamiseksi;

b) se, täyttävätkö laitokset kaikki 273 a artiklan 2 kohdassa säädetyt edellytykset; jos kyseiset edellytykset täyttyvät, ovatko laitokset päättäneet laskea vastuun arvonoikaisuriskin omien varojen vaatimukset käyttäen 385 artiklassa säädettyä yksinkertaistettua menetelmää; jos laitokset ovat päättäneet laskea vastuun arvonoikaisuriskin omien varojen vaatimukset käyttämällä yksinkertaistettua menetelmää, vastuun arvonoikaisuriskin omien varojen vaatimukset kyseisen menetelmän mukaisesti;

c) niiden vastapuolten kokonaismäärä, joihin sovelletaan standardimenetelmää, jaoteltuna vastapuolityypeittäin.

2. Laitosten, jotka käyttävät vastuun arvonoikaisuriskin omien varojen vaatimusten laskemiseen 383 artiklassa säädettyä standardimenetelmää, on julkistettava tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tietojen lisäksi seuraavat tiedot:

a) vastuun arvonoikaisuriskin hallintatoiminnon ja hallintotavan rakenne ja organisointi laitoksen sisällä;

b) standardimenetelmän mukaisesti lasketut vastuun arvonoikaisuriskin omien varojen vaatimukset yhteensä, jaoteltuna riskiluokittain;

c) yhteenveto kyseisessä laskelmassa käytetyistä hyväksyttävistä suojauksista, jaoteltuna 386 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuihin instrumenttityyppeihin.

3. Laitosten, jotka käyttävät vastuun arvonoikaisuriskin omien varojen vaatimusten laskemiseen 384 artiklassa säädettyä perusmenetelmää, on julkistettava tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tietojen lisäksi seuraavat tiedot:

a) perusmenetelmän mukaisesti lasketut vastuun arvonoikaisuriskin omien varojen vaatimukset yhteensä sekä komponentit $BACVA^{total}$ ja $BACVA^{csr\text{-}hedged}$;

b) yhteenveto kyseisessä laskelmassa käytetyistä hyväksyttävistä suojauksista, jaoteltuna 386 artiklan 3 kohdassa määriteltyihin tyyppeihin.

446 artikla

Operatiivisen riskin julkistaminen

1. Laitosten on julkistettava seuraavat tiedot:

a) operatiivisten riskien hallintakehyksen pääpiirteet ja osatekijät;

b) niiden operatiivista riskiä koskeva omien varojen vaatimus, joka on yhtä suuri kuin 313 artiklan mukaisesti laskettu liiketoimintaindikaattorikomponentti;

c) 314 artiklan 1 kohdan mukaisesti laskettu liiketoimintaindikaattori ja kunkin liiketoimintaindikaattorikomponentin ja sen alakomponenttien määrät kultakin kolmelta vuodelta, jotka ovat liiketoimintaindikaattorin laskennan kannalta merkityksellisiä;

▼M17

d) liiketoimintaindikaattorin vähennyksen määrä kunkin 315 artiklan 2 kohdan mukaisen liiketoimintaindikaattorista poisjättämisen osalta ja kunkin tällaisen poisjättämisen perustelut.

2. Laitosten, jotka laskevat vuotuiset operatiivisen riskin aiheuttamat tappionsa 316 artiklan 1 kohdan mukaisesti, on julkistettava tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tietojen lisäksi seuraavat tiedot:

a) vuotuiset operatiivisen riskin aiheuttamat tappiot kultakin viimeksi kuluneelta 10 tilikaudelta laskettuna 316 artiklan 1 kohdan mukaisesti;

b) niiden poikkeuksellisten operatiivisen riskin aiheuttavien tapahtumien lukumäärä ja vastaavien yhteenlaskettujen operatiivisen riskin aiheuttamien nettotappioiden suuruus, jotka on jätetty 320 artiklan 1 kohdan mukaisesti pois vuotuisen operatiivisen riskin aiheuttaman tappion laskennasta, kultakin viimeksi kuluneelta 10 tilikaudelta, ja kunkin tällaisen poisjättämisen perustelut.

▼M8

447 artikla

Keskeisten mittareiden julkistaminen

Laitosten on julkistettava seuraavat keskeiset mittarit taulukkomuodossa:

▼M17

a) laitosten omien varojen koostumus ja laitosten riskiperusteiset pääomaosuudet laskettuna 92 artiklan 2 kohdan mukaisesti;

aa) tapauksen mukaan riskiperusteiset pääomaosuudet, jotka on laskettu 92 artiklan 2 kohdan mukaisesti käyttämällä kokonaisriskin määrän sijasta lattiatonta kokonaisriskin määrää;

b) kokonaisriskin määrä 92 artiklan 3 kohdan mukaisesti laskettuna ja tapauksen mukaan lattiaton kokonaisriskin määrä 92 artiklan 4 kohdan mukaisesti laskettuna;

▼M8

c) tapauksen mukaan niiden täydentävien omien varojen määrä ja koostumus, jotka laitoksilla on oltava direktiivin 2013/36/EU 104 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti;

▼M17

d) se laitosten yhteenlaskettu puskurivaatimus, joka laitoksilla on oltava direktiivin 2013/36/EU VII osaston 4 luvun mukaisesti;

▼M8

e) laitosten vähimmäisomavaraisuusaste ja vastuiden kokonaismäärä laskettuna 429 artiklan mukaisesti;

f) seuraavat tiedot laitosten maksuvalmiusvaatimuksesta laskettuna 460 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun delegoidun säädöksen mukaisesti:

▼M8

i) laitosten maksuvalmiusvaatimuksen keskimäärä tai keskimäärät perustuen kuluvan julkistamisjakson kunkin vuosineljänneksen kuukauden lopun lukuihin edeltävien 12 kuukauden ajalta;

ii) kaikkien likvidien varojen asianmukaisten arvonleikkausten soveltamisen jälkeinen keskimäärä tai keskimäärät, joka tai jotka sisällytetään maksuvalmiuspuskuriin 460 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun delegoidun säädöksen mukaisesti, perustuen kuluvan julkistamisjakson kunkin vuosineljänneksen kuukauden lopun lukuihin edeltävien 12 kuukauden ajalta;

iii) laitosten likviditeetin ulos- ja sisäänvirtausten ja likviditeetin nettoulosvirtausten keskimäärät laskettuna 460 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun delegoidun säädöksen mukaisesti perustuen kuluvan julkistamisjakson kunkin vuosineljänneksen kuukauden lopun lukuihin edeltävien 12 kuukauden ajalta;

g) seuraavat tiedot laitosten pysyvän varainhankinnan vaatimuksesta laskettuna kuudennen osan IV osaston mukaisesti:

i) pysyvän varainhankinnan vaatimus kuluvan julkistamisjakson kunkin vuosineljänneksen lopussa;

ii) käytettävissä oleva pysyvä rahoitus kuluvan julkistamisjakson kunkin vuosineljänneksen lopussa;

iii) vaadittu pysyvä rahoitus kuluvan julkistamisjakson kunkin vuosineljänneksen lopussa;

h) laitosten omien varojen ja hyväksyttävien velkojen suhdeluvut sekä niiden osatekijät, osoittaja ja nimittäjä laskettuna 92 a ja 92 b artiklan mukaisesti ja jaoteltuna tapauksen mukaan kunkin kriisinratkaisun kohteena olevan ryhmän tasolla.

448 artikla

Kaupankäyntivarastoon kuulumattomiin positioihin kohdistuvan korkoriskin julkistaminen

1. Laitosten on 28 päivästä kesäkuuta 2021 alkaen laitosten on julkistettava seuraavat määrälliset ja laadulliset tiedot riskeistä, joita aiheutuu korkojen potentiaalisista muutoksista, jotka vaikuttavat niin oman pääoman taloudelliseen arvoon kuin kaupankäyntivarastoon kuulumattomista toimista saatavaan nettokorkotuloon direktiivin 2013/36/EU 84 artiklassa ja 98 artiklan 5 kohdassa tarkoitetulla tavalla:

a) oman pääoman taloudellisen arvon muutokset laskettuna direktiivin 2013/36/EU 98 artiklan 5 kohdassa tarkoitetuissa kuudessa valvonnallisessa häiriöskenaariossa kuluvalla ja edellisellä julkistamisjaksolla;

▼**M8**

b) nettokorkotulon muutokset laskettuna direktiivin 2013/36/EU 98 artiklan 5 kohdassa tarkoitetuissa kahdessa valvonnallisessa häiriöskenaariossa kuluvalla ja edellisellä julkistamisjaksolla;

c) kuvaus mallinnuksen ja parametrien keskeisistä perusoletuksista, joita ei tarkoiteta direktiivin 2013/36/EU 98 artiklan 5 a kohdan b ja c alakohdassa ja joita käytetään laskettaessa oman pääoman taloudellisen arvon ja nettokorkotulon muutoksia tämän kohdan a ja b alakohdan mukaisesti;

d) selitys tämän kohdan a ja b alakohdan mukaisesti julkistettujen riskimittareiden merkityksestä ja kyseisten riskimittareiden mahdollisista merkittävistä vaihteluista edellisen julkistamisen viitepäivän jälkeen;

e) kuvaus siitä, miten laitokset määrittävät, mittaavat, vähentävät ja hallitsevat kaupankäyntivarastoon kuulumattomista toimistaan aiheutuvaa korkoriskiä toimivaltaisten viranomaisten suorittamaa tarkastelua varten direktiivin 2013/36/EU 84 artiklan mukaisesti, mukaan lukien:

i) kuvaus erityisistä riskimittareista, joilla laitokset arvioivat oman pääomansa taloudellisen arvon ja nettokorkotulonsa muutoksia;

ii) kuvaus mallinnuksen ja parametrien keskeisistä perusoletuksista, joita käytetään laitosten sisäisten mittausten järjestelmissä ja jotka poikkeavat direktiivin 2013/36/EU 98 artiklan 5 a kohdassa tarkoitetuista yhteisistä mallinnuksen ja parametrien perusoletuksista laskettaessa oman pääoman taloudellisen arvon ja nettokorkotulon muutoksia, myös näiden erojen perustelut;

iii) kuvaus korkoriskin häiriöskenaarioista, joilla laitokset arvioivat korkoriskiä;

iv) kyseisiltä korkoriskeiltä suojautumisen vaikutuksen kirjaaminen, mukaan lukien sisäiset suojaukset, jotka täyttävät 106 artiklan 3 kohdassa säädetyt vaatimukset;

v) maininta siitä, kuinka usein korkoriskiä arvioidaan;

f) kuvaus kyseisten riskien yleisistä riskienhallinta- ja -vähentämisstrategioista;

g) eräpäivättömien talletusten keskimääräinen ja pisin koronasetantakausi.

2. Poiketen siitä, mitä tämän artiklan 1 kohdassa säädetään, tämän artiklan 1 kohdan c alakohdassa ja e alakohdan i–iv alakohdassa säädettyjä vaatimuksia ei sovelleta laitoksiin, jotka käyttävät direktiivin 2013/36/EU 84 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua vakiomenetelmää tai yksinkertaistettua standardimenetelmää.

▼M8

449 artikla

Arvopaperistamispositioihin liittyvien vastuiden julkistaminen

Laitosten, jotka laskevat riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän kolmannen osan II osaston 5 luvun mukaisesti tai omien varojen vaatimuksensa 337 tai 338 artiklan mukaisesti, on julkistettava seuraavat tiedot erikseen kaupankäyntivarastosta ja sen ulkopuolisista eristä:

a) kuvaus laitosten arvopaperistamis- ja uudelleenarvopaperistamistoiminnoista, mukaan lukien kyseisiin toimintoihin liittyvät laitosten riskienhallinta- ja sijoitustavoitteet, laitosten rooli arvopaperistamis- ja uudelleenarvopaperistamistransaktioissa, käyttävätkö laitokset 242 artiklan 10 alakohdassa määriteltyä yksinkertaista, läpinäkyvää ja standardoitua (YLS) arvopaperistamista ja se, missä määrin laitokset käyttävät arvopaperistamistransaktioita siirtääkseen arvopaperistettujen vastuiden luottoriskin kolmansille osapuolille sekä tilanteen mukaan erillinen kuvaus laitosten riskin siirtoon käyttämästä synteettisestä arvopaperistamisesta;

b) niiden riskien tyyppi, joille laitokset altistuvat arvopaperistamis- ja uudelleenarvopaperistamistoiminnoissaan asianomaisten arvopaperistamispositioiden etuoikeusluokan mukaan erottaen toisistaan YLS-positiot ja muut kuin YLS-positiot sekä

   i) laitosten itse alulle panemiin transaktioihin sisältyvä riski;

   ii) kolmansien osapuolten alulle panemiin transaktioihin sisältyvä riski;

c) menetelmät, joita laitos soveltaa laskiessaan riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärää arvopaperistamistoiminnoissaan, myös niiden arvopaperistamispositioiden tyypit, joihin kutakin menetelmää sovelletaan ja erottaen toisistaan YLS-positiot ja muut kuin YLS-positiot;

d) luettelo arvopaperistamista varten perustetuista erillisyhtiöistä (SSPE), jotka kuuluvat johonkin seuraavaan ryhmään, ja kuvaus kyseisiin erillisyhtiöihin liittyvien vastuiden tyypeistä, johdannaissopimukset mukaan lukien:

   i) arvopaperistamista varten perustetut erillisyhtiöt, jotka hankkivat laitosten alulle panemia vastuita;

   ii) laitosten tukemat arvopaperistamista varten perustetut erillisyhtiöt;

   iii) arvopaperistamista varten perustetut erillisyhtiöt ja muut oikeushenkilöt, joille laitokset tarjoavat arvopaperistamiseen liittyviä palveluja, kuten neuvontaa tai omaisuuden hoito- tai hallintapalveluja;

   iv) arvopaperistamista varten perustetut erillisyhtiöt, jotka kuuluvat laitosten vakavaraisuussääntelyn mukaisen konsolidoinnin soveltamisalaan;

e) luettelo kaikista oikeushenkilöistä, joiden osalta laitokset ovat julkistaneet antaneensa tukea kolmannen osan II osaston 5 luvun mukaisesti;

f) luettelo oikeushenkilöistä, jotka ovat sidoksissa laitoksiin ja sijoittavat laitosten alulle panemiin arvopaperistamisiin tai laitosten tukemien arvopaperistamista varten perustettujen erillisyhtiöiden liikkeeseen laskemiin arvopaperistamispositioihin;

▼M8

g) tiivistelmä laitosten kirjanpitokäytänteistä arvopaperistamistoiminnoissa, mukaan lukien tapauksen mukaan erottelu arvopaperistamispositioiden ja uudelleenarvopaperistamispositioiden välillä;

h) arvopaperistamisessa käytettyjen ulkoisten luottoluokituslaitosten nimet sekä vastuutyypit, joihin kunkin laitoksen luokituksia sovelletaan;

i) tarvittaessa kuvaus kolmannen osan II osaston 5 luvussa tarkoitetusta sisäisen arvioinnin menetelmästä (mukaan lukien sisäisen arviointiprosessin rakenne sekä sisäisen arvioinnin ja h alakohdan mukaisesti julkistetun ulkoisen luottoluokituslaitoksen antamien ulkoisten luottoluokitusten suhde), sisäisen arviointiprosessin valvontamekanismeista (mukaan lukien riippumattomuudesta ja vastuuvelvollisuudesta) ja sisäisen arviointiprosessin tarkastelusta, niiden vastuiden tyypeistä, joihin sisäistä arviointiprosessia sovelletaan, ja stressitekijöistä, joita käytetään erillisten takausten tason määrittelyssä;

j) erikseen kaupankäyntivarastosta ja sen ulkopuolisista eristä arvopaperistettujen vastuiden kirjanpitoarvo, mukaan lukien tiedot siitä, ovatko laitokset siirtäneet asiaan liittyvän merkittävän luottoriskin artiklan 244 ja 245 mukaisesti, ja joiden osalta laitokset toimivat alullepanijoina, järjestäjinä tai sijoittajina, erikseen perinteisistä ja synteettisistä arvopaperistamisista sekä YLS-transaktioista ja muista kuin YLS-transaktioista jaoteltuna arvopaperistettujen vastuiden tyypin mukaan;

k) seuraavat tiedot kaupankäyntivarastoon kuulumattomista toimista:

i) arvopaperistamispositioiden kokonaisarvo, kun laitokset toimivat alullepanijoina tai järjestäjinä, ja asiaan liittyvät riskipainotetut omaisuuserät ja sääntelyn mukaiset pääomavaatimukset, mukaan lukien vastuut, jotka on vähennetty omista varoista tai joihin sovelletaan 1 250 prosentin riskipainoa, jaoteltuna perinteisiin ja synteettisiin arvopaperistamisiin sekä arvopaperistettuihin ja uudelleenarvopaperistettuihin vastuisiin erikseen YLS-positioista ja muista kuin YLS-positioista ja edelleen jaoteltuna tarkoituksenmukaisiin riskipaino- tai pääomavaatimusluokkiin ja pääomavaatimusten laskennassa sovelletun menetelmän mukaan;

ii) arvopaperistamispositioiden kokonaisarvo, kun laitokset toimivat sijoittajina, ja asiaan liittyvät riskipainotetut omaisuuserät ja sääntelyn mukaiset pääomavaatimukset, mukaan lukien vastuut, jotka on vähennetty omista varoista tai joihin sovelletaan 1 250 prosentin riskipainoa, jaoteltuna perinteisiin ja synteettisiin arvopaperistamisiin, arvopaperistamis- ja uudelleenarvopaperistamispositioihin sekä YLS-positioihin ja muihin kuin YLS-positioihin ja edelleen jaoteltuna tarkoituksenmukaisiin riskipaino- tai pääomavaatimusluokkiin ja pääomavaatimusten laskennassa sovelletun menetelmän mukaan;

l) laitoksen arvopaperistamien vastuiden osalta maksukyvyttömyystilassa olevien vastuiden määrä ja laitoksen kuluvan jakson aikana tekemien erityisten luottoriskioikaisujen määrä, molemmat jaoteltuna vastuutyypeittäin.

▼M17

449 a artikla

Ympäristö-, yhteiskunta- ja hallintotapariskien (ESG-riskien) julkistaminen

1. Laitosten on julkistettava tiedot ESG-riskeistä erottelemalla ympäristöön, yhteiskuntaan ja hallintotapaan liittyvät riskit sekä ympäristöriskien osalta fyysiset riskit ja siirtymäriskit.

2. Sovellettaessa 1 kohtaa laitosten on julkistettava ESG-riskejä koskevat tiedot, mukaan lukien seuraavat:

a) fossiilisten polttoaineiden alan yhteisöihin liittyvä vastuiden kokonaismäärä;

b) tieto siitä, miten laitokset sisällyttävät tunnistetut ESG-riskit liiketoimintastrategiaansa ja prosesseihinsa sekä hallintoon ja riskienhallintaan.

3. EPV laatii teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset yhtenäisten julkistamismuotojen määrittämiseksi, kuten 434 a artiklassa säädetään, ESG-riskien osalta varmistaen, että ne ovat suhteellisuusperiaatteen mukaisia ja että kyseistä periaatetta noudatetaan, ja välttäen päällekkäisyyttä muussa sovellettavassa unionin lainsäädännössä jo säädettyjen julkistamisvaatimusten kanssa. Kyseiset julkistamismuodot eivät saa edellyttää, että tietoja julkistetaan laajemmin kuin edellytetään ilmoitettavan toimivaltaisille viranomaisille 430 artiklan 1 kohdan h alakohdan mukaisesti, ja niissä on otettava erityisesti huomioon laitoksen koko ja monimuotoisuus sekä 433 b artiklan soveltamisalaan kuuluvien pienten ja rakenteeltaan yksinkertaisten laitosten suhteellinen vastuu ESG-riskeihin nähden.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 15 artiklan mukaisesti.

449 b artikla

Varjopankkiyhteisöihin liittyvien vastuiden yhteismäärien julkistaminen

Laitosten on julkistettava 394 artiklan 2 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetut tiedot varjopankkiyhteisöihin liittyvien vastuidensa yhteismääristä.

▼M8

450 artikla

Palkitsemisjärjestelmien julkistaminen

1. Laitosten on julkistettava seuraavat tiedot palkitsemisjärjestelmästään ja -käytänteistään niiden henkilöstöryhmien osalta, joiden ammatillisella toiminnalla on merkittävä vaikutus laitosten riskiprofiiliin:

a) tiedot palkitsemisjärjestelmän määrittelyssä käytetystä päätöksentekoprosessista sekä palkitsemista valvovan pääasiallisen elimen tilikauden aikana järjestämien kokousten määrä, mukaan lukien tarvittaessa tiedot palkitsemisvaliokunnan kokoonpanosta ja valtuuksista, palkitsemisjärjestelmän määrittelyssä apuna käytetystä ulkopuolisesta konsultista ja asianomaisten sidosryhmien roolista;

▼**M8**

b) tiedot henkilöstön palkkojen ja henkilöstön suoritusten välisestä suhteesta;

c) palkitsemisjärjestelmän tärkeimmät ominaisuudet, mukaan lukien tiedot suoritusten arvioinnissa käytetyistä perusteista ja riskiperusteisista palkkioiden määrän muutoksista, lykkäämiskäytänteistä ja palkkioiden maksamisperusteista;

d) direktiivin 2013/36/EU 94 artiklan 1 kohdan g alakohdan mukaisesti vahvistetut palkitsemisen kiinteiden ja muuttuvien osien suhteet;

e) tiedot suoriutumisperusteista, joita sovelletaan osakkeita, optioita tai palkitsemisen muuttuvia osia myönnettäessä;

f) palkitsemisen mahdollisten muuttuvien osien ja muiden luontoisetujen määrittämisessä sovellettavat keskeiset parametrit ja perusteet;

g) yhteenlasketut määrälliset tiedot palkitsemisesta jaoteltuna liiketoiminta-alueittain;

h) yhteenlasketut määrälliset tiedot palkitsemisesta toimivan johdon ja niiden henkilöstön jäsenten osalta, joiden ammatillisella toiminnalla on merkittävä vaikutus laitosten riskiprofiiliin; tiedoista on käytävä ilmi:

   i) tilikauden palkkioiden määrät jaettuna kiinteisiin ja muuttuviin osiin (myös kuvaus kiinteistä osista), ja kyseisten palkkioiden saajien lukumäärä;

   ii) palkitsemisen muuttuvien osien määrät ja muodot jaettuna käteiseen, osakkeisiin, osakesidonnaisiin rahoitusvälineisiin ja muihin välinetyyppeihin, eroteltuna etukäteen maksetun ja lykätyn osuuden mukaan;

   iii) lykättyjen palkkioiden määrät edellisiltä tuloskausilta, jaettuna määrään, joka on tarkoitus maksaa kyseisellä tilikaudella, ja määrään, joka on tarkoitus maksaa tulevina vuosina;

   iv) lykättyjen palkkioiden se määrä, joka on tarkoitus maksaa tilikaudella, joka maksetaan tilikauden aikana ja jota on alennettu suorituksen arvioinnin jälkeen;

   v) palkitsemisen muuttuvien osien taattu määrä tilikauden aikana ja kyseisten palkkioiden saajien lukumäärä;

   vi) edellisten tilikausien erorahat, jotka on maksettu kuluvalla tilikaudella;

   vii) tilikauden aikaisten erorahojen määrät jaettuna etukäteen maksettuihin ja lykättyihin määriin, näiden erorahojen saajien lukumäärä sekä suurin yhdelle henkilölle maksettu tällainen korvaus;

▼M8

i) niiden henkilöiden lukumäärä, joiden palkitsemiseen on käytetty tilikauden aikana 1 miljoona euroa tai enemmän; 1 miljoonan euron ja 5 miljoonan euron välille sijoittuvat palkkiot esitetään jaoteltuina ryhmiin 500 000 euron välein ja 5 miljoonaa euroa tai sen ylittävät palkkiot jaoteltuina ryhmiin 1 miljoonan euron välein;

j) asianomaisen jäsenvaltion tai toimivaltaisen viranomaisen pyynnöstä kunkin ylimmän hallintoelimen tai toimivan johdon jäsenen palkan ja palkkioiden kokonaismäärä;

k) tieto siitä, onko laitokseen sovellettu direktiivin 2013/36/EU 94 artiklan 3 kohdassa säädettyä poikkeusta.

Sovellettaessa tämän kohdan ensimmäisen alakohdan k alakohtaa laitosten, joihin on sovellettu tällaista poikkeusta, on ilmoitettava, sovelletaanko poikkeusta direktiivin 2013/36/EU 94 artiklan 3 kohdan a vai b alakohdan perusteella. Niiden on myös ilmoitettava, mihin palkitsemisperiaatteisiin ne soveltavat poikkeusta tai poikkeuksia, niiden henkilöstön jäsenten lukumäärä, joihin poikkeusta tai poikkeuksia sovelletaan, ja palkkioiden kokonaismäärä jaettuna kiinteisiin ja muuttuviin osiin.

2. Kun kyseessä ovat suuret laitokset, tässä artiklassa tarkoitetut määrälliset tiedot laitoksen koko ylimmän hallintoelimen palkkioista on asetettava myös yleisön saataville, missä yhteydessä on eroteltava liikkeenjohtoon osallistuvien ja muiden jäsenten palkkiot.

Laitosten on noudatettava tässä artiklassa asetettuja vaatimuksia tavalla, joka on oikeassa suhteessa niiden kokoon ja sisäiseen organisaatioon sekä toiminnan luonteeseen, laajuuteen ja monimuotoisuuteen, sanotun kuitenkaan rajoittamatta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/679 ([1]) soveltamista.

451 artikla

Vähimmäisomavaraisuusasteen julkistaminen

1. Laitosten, joihin sovelletaan seitsemättä osaa, on julkistettava 429 artiklan mukaisesti lasketusta vähimmäisomavaraisuusasteestaan ja ylivelkaantumisriskin hallinnastaan seuraavat tiedot:

a) vähimmäisomavaraisuusaste ja se, kuinka laitokset ovat soveltaneet 499 artiklan 2 kohtaa;

b) 429 artiklan 4 kohdassa tarkoitettu vastuiden kokonaismäärän jakautuminen sekä vastuiden kokonaismäärän täsmäyttäminen tilinpäätöksissä julkaistujen asiaankuuluvien tietojen kanssa;

c) tapauksen mukaan 429 artiklan 8 kohdan ja 429 a artiklan 1 kohdan mukaisesti laskettujen vastuiden määrä ja 429 a artiklan 7 kohdan mukaisesti laskettu vähimmäisomavaraisuusaste (aLR);

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2016/679, annettu 27 päivänä huhtikuuta 2016, luonnollisten henkilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä sekä näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta ja direktiivin 95/46/EY kumoamisesta (yleinen tietosuoja-asetus) (EUVL L 119, 4.5.2016, s. 1).

▼M8

d) ylivelkaantumisriskin hallintaan käytettävien prosessien kuvaus;

e) kuvaus tekijöistä, jotka ovat vaikuttaneet vähimmäisomavaraisuusasteeseen sinä aikana, johon julkistettu vähimmäisomavaraisuusaste viittaa;

▼M17

f) vakavaraisuuden valvontamenettelyyn perustuvien, direktiivin 2013/36/EU 104 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen omien varojen lisävaatimusten määrä, jolla vähennetään ylivelkaantumisriskiä, ja sen koostumus.

▼M8

2. Edellä 429 a artiklan 2 kohdassa määriteltyjen julkisten kehitysluottolaitosten on julkistettava vähimmäisomavaraisuusaste oikaisematta 429 a artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan d alakohdan mukaisesti määritettyä vastuiden kokonaismäärää.

3. Tämän artiklan 1 kohdan a ja b alakohdan lisäksi suurten laitosten on julkistettava vähimmäisomavaraisuusaste ja 429 artiklan 4 kohdassa tarkoitettu vastuiden kokonaismäärän jakautuminen 430 artiklan 7 kohdassa tarkoitetun täytäntöönpanosäädöksen mukaisesti laskettujen keskimäärien perusteella.

451 a artikla

Maksuvalmiusvaatimusten julkistaminen

1. Laitosten, joihin sovelletaan kuudetta osaa, on julkistettava tiedot maksuvalmiusvaatimuksestaan, pysyvän varainhankinnan vaatimuksestaan ja likviditeettiriskin hallinnastaan tämän artiklan mukaisesti.

2. Laitosten on julkistettava seuraavat tiedot laitosten maksuvalmiusvaatimuksesta laskettuna 460 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun delegoidun säädöksen mukaisesti:

a) laitosten maksuvalmiusvaatimuksen keskimäärä tai keskimäärät perustuen kuluvan julkistamisjakson kunkin vuosineljänneksen kuukauden lopun lukuihin edeltävien 12 kuukauden ajalta;

b) kaikkien likvidien varojen asianmukaisten arvonleikkausten soveltamisen jälkeinen keskimäärä tai keskimäärät, joka tai jotka sisällytetään maksuvalmiuspuskuriin 460 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun delegoidun säädöksen mukaisesti, perustuen kuluvan julkistamisjakson kunkin vuosineljänneksen kuukauden lopun lukuihin edeltävien 12 kuukauden ajalta sekä kuvaus kyseisen maksuvalmiuspuskurin koostumuksesta;

c) laitosten likviditeetin ulos- ja sisäänvirtausten ja likviditeetin nettoulosvirtausten keskimäärät laskettuna 460 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun delegoidun säädöksen mukaisesti perustuen kuluvan julkistamisjakson kunkin vuosineljänneksen kuukauden lopun lukuihin edeltävien 12 kuukauden ajalta ja niiden koostumuksen kuvaus.

▼**M8**

3. Laitosten on julkistettava seuraavat tiedot laitosten pysyvän varainhankinnan vaatimuksesta laskettuna kuudennen osan IV osaston mukaisesti:

a) laitosten pysyvän varainhankinnan vaatimuksen vuosineljänneksen lopun luvut laskettuna kuudennen osan IV osaston 2 luvun mukaisesti asianomaisen julkistamisjakson kullekin vuosineljännekselle;

b) katsaus käytettävissä olevan pysyvän rahoituksen määrään laskettuna kuudennen osan IV osaston 3 luvun mukaisesti;

c) katsaus vaaditun pysyvän rahoituksen määrään laskettuna kuudennen osan IV osaston 4 luvun mukaisesti.

4. Laitosten on julkistettava järjestelyt, järjestelmät, prosessit ja strategiat, jotka on otettu käyttöön niiden likviditeettiriskin tunnistamiseksi, mittaamiseksi, hallitsemiseksi ja valvomiseksi direktiivin 2013/36/EU 86 artiklan mukaisesti.

▼**M17**

451 b artikla

Kryptovaroihin liittyvien vastuiden ja niihin liittyvien toimintojen julkistaminen

1. Laitosten on julkistettava seuraavat tiedot kryptovaroista ja kryptovarapalveluista sekä kaikista muista kryptovaroihin liittyvistä toiminnoista:

a) kryptovaroihin liittyvät välittömät ja välilliset vastuut, mukaan lukien nettovastuiden pitkät ja lyhyet bruttomääräiset komponentit;

b) operatiivisen kokonaisriskin määrä;

c) kryptovaroihin liittyvien vastuiden kirjanpidollinen luokitus;

d) kuvaus kryptovaroihin liittyvästä liiketoiminnasta ja sen vaikutuksesta laitoksen riskiprofiiliin;

e) erityinen kuvaus niiden riskienhallinnan toimintatavoista, jotka liittyvät kryptovaroihin liittyviin vastuisiin ja kryptovaroihin liittyviin palveluihin.

Sovellettaessa tämän kohdan ensimmäisen alakohdan d alakohtaa laitosten on annettava yksityiskohtaisempia tietoja olennaisesta liiketoiminnasta, mukaan lukien merkittävien referenssivaratokenien ja merkittävien sähköisen rahan tokenien liikkeeseenlaskusta, ja asetuksen (EU) 2023/1114 60 ja 61 artiklan mukaisesta kryptovarapalvelujen tarjoamisesta.

▼M17

2. Laitokset eivät saa soveltaa 432 artiklassa säädettyä poikkeusta tämän artiklan 1 kohdassa säädettyihin julkistamisvaatimuksiin.

▼M8

III OSASTO

EHDOT YKSITTÄISTEN INSTRUMENTTIEN TAI MENETELMIEN KÄYTÖLLE

452 artikla

Luottoriskiin sovellettavan IRB-menetelmän käytön julkistaminen

Laitosten, jotka laskevat riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän luottoriskiin sovellettavalla IRB-menetelmällä, on julkistettava seuraavat tiedot:

a) toimivaltaisen viranomaisen lupa menetelmälle tai myönnetty siirtymäaika;

b) kun kyseessä ovat 147 artiklassa tarkoitetut vastuuryhmät, kokonaisvastuuarvon prosenttiosuus kullekin vastuuryhmälle, johon sovelletaan kolmannen osan II osaston 2 luvussa säädettyä standardimenetelmää tai kolmannen osan II osaston 3 luvussa säädettyä IRB-menetelmää, sekä se osa kustakin vastuuryhmästä, johon sovelletaan vaiheittaisen käyttöönoton suunnitelmaa (roll-out-suunnitelmaa); jos laitokset ovat saaneet luvan soveltaa omia LGD-lukujaan ja luottovasta-arvokertoimiaan riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän laskentaan, niiden on julkistettava erikseen kokonaisvastuuarvon prosenttiosuus kullekin asianomaisen luvan piiriin kuuluvalle vastuuryhmälle;

c) luokitusjärjestelmien valvontamenetelmät mallien kehityksen, valvonnan ja muutosten eri vaiheissa, mihin kuuluvat tiedot seuraavista:

   i) riskienhallintatoiminnon ja sisäisen tarkastustoiminnon välinen suhde;

   ii) luokitusjärjestelmän arviointi;

   iii) menettely, jolla varmistetaan mallien arvioinnista vastaavan toiminnon riippumattomuus mallien kehittämisestä vastaavista toiminnoista;

   iv) menettely, jolla varmistetaan mallien kehittämisestä ja arvioinnista vastaavien toimintojen vastuuvelvollisuus;

d) luottoriskimallien kehittämisessä, hyväksymisessä ja myöhemmässä muuttamisessa mukana olevien toimintojen rooli;

e) luottoriskimalleihin liittyvän raportoinnin laajuus ja keskeinen sisältö;

f) kuvaus sisäisestä luokitusprosessista vastuuryhmittäin, mukaan lukien kunkin salkun osalta käytettyjen keskeisten mallien lukumäärä ja lyhyt selvitys samassa salkussa käytettyjen mallien tärkeimmistä eroista, seuraavasti:

▼M8

i) maksukyvyttömyyden todennäköisyyden (PD) estimointia ja validointia koskevat määritelmät, menetelmät ja tiedot, kuten se, miten maksukyvyttömyyden todennäköisyyttä estimoidaan matalan maksukyvyttömyysasteen salkkujen osalta, onko käytössä sääntelyn alarajoja, sekä maksukyvyttömyyden todennäköisyyden ja tosiasiallisten maksukyvyttömyysasteiden välillä havaittujen erojen syyt vähintään kolmelta edelliseltä kaudelta;

ii) tapauksen mukaan tappio-osuuksien (LGD) estimointia ja validointia koskevat määritelmät, menetelmät ja tiedot, kuten menetelmät taantuman tappio-osuuksien laskemista varten, miten tappio-osuudet estimoidaan matalan maksukyvyttömyysasteen salkkujen osalta, maksukyvyttömyystapahtuman ja vastuun sulkemisen välinen aika;

iii) tilanteen mukaan luottovasta-arvokerrointen estimointia ja validointia koskevat määritelmät, menetelmät ja tiedot, mukaan lukien kyseisten muuttujien laskennassa käytetyt oletukset;

g) tapauksen mukaan seuraavat tiedot kustakin 147 artiklassa tarkoitetusta vastuuryhmästä:

i) taseeseen sisältyvät bruttomääräiset vastuut;

ii) taseen ulkopuoliset vastuuarvot ennen asianomaisen luottovasta-arvokertoimen soveltamista;

iii) vastuut sen jälkeen, kun on sovellettu asianomaista luottovasta-arvokerrointa ja luottoriskin vähentämistä;

iv) mahdolliset malliparametrit tai malleihin syötettävät tiedot, jotka ovat olennaisia käsityksen saamiseksi riskipainotuksesta ja sen tuloksena saatavasta vastuuerien yhteismäärästä ilmoitettuna riittävän monen velallisluokan osalta (mukaan lukien maksukyvyttömyys), jotta luottoriski voidaan eritellä tarkoituksenmukaisesti;

v) erikseen niille vastuuryhmille, joiden osalta laitokset ovat saaneet luvan soveltaa omia LGD-lukujaan ja luottovasta-arvokertoimiaan riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän laskentaan, sekä niille vastuuryhmille, joihin laitokset eivät käytä kyseisiä estimaatteja, kyseisen luvan piiriin kuuluvat i–iv alakohdassa tarkoitetut arvot;

h) laitosten PD-estimaatit verrattuna tosiasialliseen pidemmän aikavälin maksukyvyttömyysasteeseen kunkin vastuuryhmän osalta, julkistaen erikseen PD-vaihteluvälin, ulkoisen luokitusekvivalentin, painotetun keskimääräisen PD:n ja aritmeettisen keskimääräisen PD:n, velallisten lukumäärän edellisen vuoden lopussa ja tarkasteluvuoden lopussa, maksukyvyttömien velallisten lukumäärän, mukaan lukien uudet maksukyvyttömät velalliset, ja aiemman keskimääräisen vuotuisen maksukyvyttömyysasteen.

Sovellettaessa tämän artiklan b alakohtaa laitosten on käytettävä 166 artiklassa määriteltyä vastuuarvoa.

▼M8

453 artikla

Luottoriskien vähentämistekniikoiden käytön julkistaminen

Laitosten, jotka käyttävät luottoriskin vähentämistekniikoita, on julkistettava seuraavat tiedot:

a) tase-erien ja taseen ulkopuolisten erien nettoutuksessa sovellettujen käytänteiden ja prosessien keskeiset piirteet sekä tieto siitä, kuinka paljon laitokset niitä käyttävät;

b) hyväksyttävien vakuuksien arvioinnissa ja hallinnassa käytettävien käytänteiden ja prosessien keskeiset piirteet;

c) kuvaus laitoksen luottoriskin vähentämiseksi hankkimien vakuuksien päätyypeistä;

d) takausten ja luottosuojana käytettyjen luottojohdannaisten osalta pääomavaatimusten vähentämiseksi käytettävien takaajien ja luottojohdannaisten vastapuolten päätyypit ja luottokelpoisuus, lukuun ottamatta niitä, joita käytetään synteettisten arvopaperistamisrakenteiden osana;

e) tiedot sellaisista markkinariskin tai luottoriskin keskittymistä, jotka syntyvät luottoriskin vähentämistekniikoista;

f) jos laitokset laskevat riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän standardimenetelmän tai IRB-menetelmän mukaisesti, kokonaisvastuuarvo, jolla ei ole mitään hyväksyttävää luottosuojaa, ja kokonaisvastuuarvo, jolla on hyväksyttävä luottosuoja volatiliteettikorjausten soveltamisen jälkeen; tämän alakohdan mukaisesti esitettävät tiedot on annettava erikseen lainojen ja vieraan pääoman ehtoisten arvopapereiden osalta, mukaan lukien maksukyvyttömyystilassa olevien vastuiden jaottelu;

g) vastaava luottovasta-arvokerroin ja vastuuseen yhdistyvä luottoriskin vähentäminen sekä luottoriskin vähentämistekniikoiden vaikutus korvausvaikutusten kanssa ja ilman niitä;

h) jos laitokset laskevat riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän standardimenetelmän mukaisesti, tase-erien ja taseen ulkopuolisten erien vastuuarvo vastuuryhmittäin ennen kuin on sovellettu luottovasta-arvokerrointa ja mahdollista vastuuseen yhdistyvää luottoriskin vähentämistä ja sen jälkeen;

i) jos laitokset laskevat riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän standardimenetelmän mukaisesti, riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä ja kyseisen riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän ja vastuuarvon välinen suhde sen jälkeen kun on sovellettu vastaavaa luottovasta-arvokerrointa ja vastuuseen yhdistyvää luottoriskin vähentämistä tämän alakohdan mukaisesti esitettävät tiedot on annettava erikseen kunkin vastuuryhmän osalta;

▼M8

j) jos laitokset laskevat riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän IRB-menetelmän mukaisesti, riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä ennen kuin on otettu huomioon luottojohdannaisten luottoriskin vähentämisen vaikutus ja sen jälkeen; jos laitokset ovat saaneet luvan soveltaa omia LGD-lukujaan ja luottovasta-arvokertoimiaan riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän laskentaan, niiden on julkistettava tämän alakohdan mukaiset tiedot erikseen kullekin asianomaisen luvan piiriin kuuluvalle vastuuryhmälle.

454 artikla

Kehittyneiden mittausmenetelmien käyttöä operatiivisen riskin yhteydessä koskevien tietojen julkistaminen

Laitosten, jotka soveltavat 321–324 artiklan mukaisia kehittyneitä mittausmenetelmiä laskettaessa operatiivista riskiä koskevia omien varojen vaatimuksia, on annettava tiedot vakuutusten ja muiden riskinsiirtomekanismien käytöstä riskien vähentämiseksi.

▼M17

455 artikla

Sisäisten markkinariskimallien käyttö

1. Laitoksen, joka käyttää 325 az artiklassa tarkoitettuja sisäisiä malleja markkinariskiä koskevien omien varojen vaatimusten laskemiseen, on julkistettava

a) kaupankäyntitoimintansa tavoitteet sekä prosessit, jotka on toteutettu markkinariskin tunnistamiseksi, mittaamiseksi, seuraamiseksi ja valvomiseksi;

b) 104 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut toimintatavat sen määrittämiseksi, mitkä positiot luetaan kaupankäyntivarastoon;

c) yleinen kuvaus sisäisten mallien mukaisten kaupankäyntiyksiköiden rakenteesta, mukaan lukien kunkin yksikön osalta laaja kuvaus yksikön liiketoimintastrategiasta, sen mukaisesti sallituista instrumenteista ja keskeisistä kyseiseen yksikköön liittyvistä riskityypeistä;

d) katsaus niistä kaupankäyntivaraston positioista, joita sisäiset mallit eivät kata, mukaan lukien yleinen kuvaus yksikön rakenteesta ja yksiköihin tai yksikköluokkiin sisältyvistä instrumenttityypeistä 104 b artiklan mukaisesti;

e) markkinariskin hallintatoiminnon ja hallintotavan rakenne ja organisointi;

f) riskien määrän laskemiseksi käytettyjen eri sisäisten mallien laajuus, keskeiset piirteet ja mallinnuksessa tehdyt keskeiset valinnat niiden keskeisten mallien osalta, joita käytetään konsolidoidulla tasolla, sekä kuvaus siitä, missä määrin kyseiset sisäiset mallit edustavat kaikkia konsolidoidulla tasolla käytettyjä malleja, mukaan lukien soveltuvin osin seuraavat:

▼M17

i) laaja kuvaus 325 ba artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetun odotetun tappion laskemiseen käytetystä mallintamistavasta, tietojen päivitysten tiheys mukaan lukien laaja kuvaus seuraavista:

ii) 325 ba artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetun stressiskenaarion riskimittarin laskemiseen käytetty menetelmä, joka ei kuulu 325 bk artiklan 3 kohdassa säädettyjen täsmennysten joukkoon;

iii) 325 ba artiklan 2 kohdassa tarkoitetun maksukyvyttömyysriskin kattamiseksi vaadittavan pääoman laskennassa käytetty mallintamistapa, tietojen päivitysten tiheys mukaan lukien.

2. Laitosten on julkistettava koostetusti kaikista niistä 325 az artiklassa tarkoitetuista kaupankäyntiyksiköistä, joihin sovelletaan sisäisiä malleja, soveltuvin osin seuraavat osatekijät:

a) seuraavien muuttujien viimeisin arvo sekä korkein, alhaisin ja keskiarvo edeltävien 60 pankkipäivän ajalta:

i) 325 bb artiklan 1 kohdassa tarkoitettu rajoittamatonta odotettua tappiota kuvaava mittari;

ii) 325 bb artiklan 1 kohdassa tarkoitettu rajoittamatonta odotettua tappiota kuvaava mittari kunkin lakisääteisen riskitekijän pääluokan osalta;

b) seuraavien muuttujien viimeisin arvo ja keskiarvo edeltäviltä 60 pankkipäivältä:

i) 325 bb artiklan 1 kohdassa tarkoitettu odotettua tappiota kuvaava riskimittari;

ii) 325 ba artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettu stressiskenaarion riskimittari;

iii) 325 ba artiklan 2 kohdassa tarkoitettu maksukyvyttömyysriskiä koskeva omien varojen vaatimus;

iv) 325 ba artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen omien varojen vaatimusten summa, kaikki kaavan osatekijät ja sovellettava kerroin mukaan lukien;

c) toteutumatestauksissa havaittujen ylitysten lukumäärä 250 viimeisimmältä pankkipäivältä 99 prosentin luottamusvälillä laskettuna 325 bf artiklan 6 kohdassa tarkoitetun mukaisesti.

3. Laitosten on julkistettava kaikkien kaupankäyntiyksikköjen osalta yhteenlaskettuna markkinariskiä koskevat omien varojen vaatimukset, jotka laskettaisiin kolmannen osan IV osaston 1 a luvun mukaisesti, jos laitoksille ei olisi annettu lupaa käyttää sisäisiä mallejaan kyseisiin kaupankäyntiyksiköihin.

▼B

YHDEKSÄS OSA

DELEGOIDUT SÄÄDÖKSET JA TÄYTÄNTÖÖNPANOSÄÄDÖKSET

456 artikla

Delegoidut säädökset

1. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 462 artiklan mukaisesti seuraavilta osin:

a) edellä 4, 45, 142, 153, 192, 242, 272, 300, 381 ja 411 artiklassa esitettyjen määritelmien selventäminen tämän asetuksen yhdenmukaisen soveltamisen varmistamiseksi;

b) edellä 4, 45, 142, 153, 192, 242, 272, 2300, 381 ja 411 artiklassa esitettyjen määritelmien selventäminen rahoitusmarkkinoiden kehityksen huomioon ottamiseksi tätä asetusta sovellettaessa;

c) edellä 112 ja 147 artiklassa esitetyn vastuuryhmien luettelon muuttaminen rahoitusmarkkinoiden kehityksen huomioon ottamiseksi;

▼M17

d) edellä 123 artiklan 1 kohdan b kohdassa, 147 artiklan 5 kohdan a alakohdassa, 153 artiklan 4 kohdassa ja 162 artiklan 4 kohdassa täsmennetyt määrät inflaation vaikutusten huomioon ottamiseksi;

▼B

e) liitteissä I ja II olevien taseen ulkopuolisten erien luettelo ja jaottelu rahoitusmarkkinoiden kehityksen huomioon ottamiseksi;

▼M9

_____

▼B

h) tämän asetuksen 301–311 artiklassa ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 50 a–50 d artiklassa säädettyjen omien varojen vaatimusten muuttaminen keskusvastapuoliin liittyviä vastuita koskevien kansainvälisten standardien kehityksen tai muutosten huomioon ottamiseksi;

i) edellä 400 artiklassa säädettyjen vapautuksien ehtojen selventäminen;

j) edellä 429 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun vähimmäisomavaraisuusasteen laskennassa käytettävien pääoman määrän ja vastuiden kokonaismäärän muuttaminen 430 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun raportoinnin perusteella havaittujen puutteiden korjaamiseksi ennen kuin laitosten on 451 artiklan 1 kohdan a alakohdan nojalla julkaistava vähimmäisomavaraisuusaste ;

▼M8

k) kahdeksannen osan II ja III osastossa säädettyjen julkistamisvaatimusten muuttaminen, jotta voidaan ottaa huomioon julkistamista koskevien kansainvälisten standardien kehittyminen tai muutokset.

▼B

2. EPV seuraa vastuun arvonoikaisuriskiä koskevia omien varojen vaatimuksia ja toimittaa komissiolle kertomuksen 1 päivään tammikuuta 2015 mennessä. Kertomuksessa arvioidaan erityisesti:

a) vastuun arvonoikaisuriskin käsittelyä konsolidoimattomana vaatimuksena sen sijaan, että sitä pidettäisiin markkinariskikehykseen kiinteästi liittyvänä osatekijänä;

b) vastuun arvonoikaisuriskiä koskevan vaatimuksen soveltamisalaa, mukaan lukien 482 artiklan mukainen poikkeus;

c) hyväksyttäviä suojauksia;

d) vastuun arvonoikaisuriskiä koskevien pääomavaatimusten laskemista.

Kyseisen kertomuksen perusteella ja mikäli todetaan, että tällainen toiminta on tarpeen, komissiolle siirretään myös valta antaa delegoitu säädös 462 artiklan mukaisesti näitä seikkoja koskevien 381 artiklan, 382 artiklan 1-3 kohdan ja383–386 artiklan muuttamiseksi.

457 artikla

Tekniset mukautukset ja oikaisut

Jotta uusien rahoitustuotteiden tai -toimien kehitys voidaan ottaa huomioon ja tehdä mukautukset, joita muiden rahoituspalveluja ja tilinpäätöstä koskevien unionin säädösten, kuten asetukseen (EU) N: o 1606/2002 perustuvien tilinpäätösstandardien, kehittymisen huomioon ottaminen tämän asetuksen antamisen jälkeen edellyttää, siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 462 artiklan mukaisesti teknisten mukautusten ja oikaisujen tekemiseksi seuraavien säännösten muihin kuin olennaisiin osiin:

a) edellä 1011–134 artiklassa ja 143–191 artiklassa säädetyt luottoriskiä koskevat omien varojen vaatimukset;

b) edellä olevien 193–241 artiklan mukaisen luottoriskin vähentämisen vaikutukset;

▼M5

c) edellä 242–270 a artiklassa säädetyt arvopaperistamista koskevat omien varojen vaatimukset;

▼B

d) edellä 272–311 artiklassa säädetyt vastapuoliriskejä koskevat omien varojen vaatimukset;

▼B

e) edellä 315–324 artiklassa säädetyt operatiivista riskiä koskevat omien varojen vaatimukset;

f) edellä 325–377 artiklassa säädetyt markkinariskiä koskevat omien varojen vaatimukset;

g) edellä 378–379 artiklassa säädetyt toimitusriskiä koskevat omien varojen vaatimukset;

h) edellä 383, 384 ja 386 artiklassa säädetyt vastuun arvonoikaisuriskiä koskevat omien varojen vaatimukset;

▼M8

i) toinen osa ja 430 artikla ainoastaan unionin lainsäädännön huomioon ottavan, tilinpäätösstandardeissa tai -vaatimuksissa tapahtuvan kehityksen perusteella.

▼B

458 artikla

Jäsenvaltiossa havaittu makrovakausriski tai järjestelmäriski

1. Jäsenvaltioiden on nimettävä viranomainen, joka vastaa tämän artiklan soveltamisesta. Tämä viranomainen on toimivaltainen viranomainen tai nimetty viranomainen.

▼M8

2. Jos tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti nimetty viranomainen havaitsee rahoitusjärjestelmän makrovakausriskin tai järjestelmäriskin intensiteetissä muutoksia, jotka saattavat vaikuttaa huomattavan kielteisesti tietyn jäsenvaltion rahoitusjärjestelmään ja reaalitalouteen ja joita tämän viranomaisen mukaan ei voida käsitellä tässä asetuksessa ja direktiivissä 2013/36/EU vahvistettujen muiden makrotason vakauden välineiden avulla yhtä tehokkaasti kuin tiukempien kansallisten toimenpiteiden avulla, sen on ilmoitettava tästä komissiolle ja EJRK:lle. EJRK toimittaa ilmoituksen viipymättä Euroopan parlamentille, neuvostolle ja EPV:lle.

Ilmoituksen liitteenä on oltava seuraavat asiakirjat ja siihen on sisällyttävä tarvittaessa asiaankuuluva määrällinen tai laadullinen näyttö seuraavista:

a) muutokset makrovakausriskin tai järjestelmäriskin intensiteetissä;

b) syyt siihen, miksi kyseiset muutokset voisivat muodostaa uhkan jäsenvaltion rahoitusvakaudelle tai reaalitaloudelle;

c) selvitys siitä, miksi viranomainen katsoo, että tämän asetuksen 124 ja 164 artiklassa ja direktiivin 2013/36/EU 133 ja 136 artiklassa vahvistetut makrotason vakauden välineet eivät olisi niin soveltuvia ja tehokkaita käsittelemään kyseisiä riskejä kuin tämän kohdan d alakohdassa tarkoitetut ehdotetut kansalliset toimenpiteet;

▼M8

d) jäsenvaltiossa toimiluvan saaneita laitoksia tai näiden laitosten osia koskevat ehdotetut kansalliset toimenpiteet, joilla on tarkoitus lieventää riskin intensiteetin muutoksia ja jotka koskevat seuraavia:

i) edellä 92 artiklassa säädetty omien varojen määrä;

ii) edellä 392 ja 395–403 artiklassa säädetyt suuria asiakasriskejä koskevat vaatimukset;

iii) kuudennessa osassa vahvistetut maksuvalmiusvaatimukset;

iv) asuinkiinteistö- ja liikekiinteistöalalla varallisuushintakupliin kohdennettavat riskipainot;

v) kahdeksannessa osassa säädetyt julkistamisvaatimukset;

vi) direktiivin 2013/36/EU 129 artiklassa säädetty yleisen pääomapuskurin taso; tai

vii) rahoitusalan sisäiset vastuut;

e) selvitys siitä, miksi 1 kohdan mukaisesti nimetty viranomainen pitää ehdotettuja toimenpiteitä soveltuvina, tehokkaina ja oikeasuhteisina tilanteen käsittelemiseksi; ja

f) arvio ehdotettujen toimenpiteiden todennäköisistä myönteisistä tai kielteisistä vaikutuksista sisämarkkinoihin asianomaisen jäsenvaltion saatavilla olevien tietojen pohjalta.

▼B

3. Kun jäsenvaltiot saavat luvan soveltaa tämän artiklan mukaisia kansallisia toimenpiteitä, 1 kohdan mukaisesti määritettyjen viranomaisten on toimitettava muiden jäsenvaltioiden asiaankuuluville toimivaltaisille viranomaisille tai nimetyille viranomaisille kaikki asiaankuuluvat tiedot.

▼M8

4. Neuvostolle siirretään valtuudet hyväksyä määräenemmistöllä komission ehdotuksesta täytäntöönpanosäädös, jolla hylätään 2 kohdan d alakohdassa tarkoitetut ehdotetut kansalliset toimenpiteet.

Kuukauden kuluessa 2 kohdassa tarkoitetun ilmoituksen vastaanottamisesta EJRK ja EPV antavat neuvostolle, komissiolle ja asianomaiselle jäsenvaltiolle lausuntonsa mainitun kohdan a–f alakohdassa tarkoitetuista seikoista.

Ottaen toisessa alakohdassa tarkoitetut lausunnot tarkoin huomioon ja jos on olemassa luotettavaa, vahvaa ja yksityiskohtaista näyttöä siitä, että toimenpiteellä olisi sisämarkkinoihin kielteisiä vaikutuksia, jotka olisivat suuremmat kuin määritetyn makrovakaus- tai järjestelmäriskin vähentämisestä aiheutuvat rahoitusvakauden kannalta myönteiset vaikutukset, komissio voi kuukauden kuluessa esittää neuvostolle ehdotuksen täytäntöönpanosäädökseksi, jolla ehdotetut kansalliset toimenpiteet hylätään.

▼M8

Jos komissio ei esitä ehdotusta kuukauden kuluessa, asianomainen jäsenvaltio voi välittömästi hyväksyä ehdotetut kansalliset toimenpiteet enintään kahden vuoden ajaksi tai siihen saakka, kun makrovakausriskiä tai järjestelmäriskiä ei enää ole, mikäli tämä tilanne toteutuu aikaisemmin.

Neuvosto päättää komission ehdotuksesta kuukauden kuluessa ehdotuksen vastaanottamisesta ja antaa perustelunsa ehdotettujen kansallisten toimenpiteiden hylkäämiselle tai hylkäämättä jättämiselle.

Neuvosto hylkää ehdotetut kansalliset toimenpiteet ainoastaan jos se katsoo, että yksi tai useampi seuraavista edellytyksistä ei täyty:

a) makrovakausriskin tai järjestelmäriskin intensiteetin muutokset ovat luonteeltaan sellaisia, että ne muodostavat uhkan jäsenvaltion rahoitusvakaudelle;

b) tässä asetuksessa ja direktiivissä 2013/36/EU vahvistetut makrotason vakauden välineet eivät ole niin soveltuvia ja tehokkaita käsittelemään havaittua makrovakausriskiä tai järjestelmäriskiä kuin ehdotetut kansalliset toimenpiteet;

c) ehdotetut kansalliset toimenpiteet eivät aiheuta suhteettomia kielteisiä vaikutuksia muiden jäsenvaltioiden tai koko unionin rahoitusjärjestelmään kokonaisuudessaan tai osittain muodostamalla tai luomalla esteen sisämarkkinoiden toiminnalle; ja

d) asia koskee vain yhtä jäsenvaltiota.

Neuvosto ottaa arvioinnissaan huomioon EJRK:n ja EPV:n lausunnon, ja arviointi perustuu 1 kohdan mukaisesti nimetyn viranomaisen 2 kohdan mukaisesti esittämään näyttöön.

Jos neuvosto ei hyväksy täytäntöönpanosäädöstä ehdotettujen kansallisten toimenpiteiden hylkäämisestä kuukauden kuluessa komission ehdotuksen vastaanottamisesta, asianomainen jäsenvaltio voi hyväksyä toimenpiteet ja soveltaa niitä enintään kahden vuoden ajan tai siihen saakka, kun makrovakausriskiä tai järjestelmäriskiä ei enää ole, mikäli tämä tilanne toteutuu aikaisemmin.

5. Muut jäsenvaltiot voivat tunnustaa tämän artiklan mukaisesti hyväksytyt toimenpiteet ja soveltaa niitä jäsenvaltiossa toimiluvan saaneisiin laitoksiin, joilla on sivuliikkeitä tai vastuita siinä jäsenvaltiossa, jolla on lupa soveltaa kyseisiä toimenpiteitä.

▼M17

6. Jos jäsenvaltiot hyväksyvät tämän artiklan mukaisesti annetut toimenpiteet, niiden on ilmoitettava tästä EJRK:lle. EJRK toimittaa tällaiset ilmoitukset viipymättä neuvostolle, komissiolle, EPV:lle ja sille jäsenvaltiolle, jolla on lupa soveltaa toimenpiteitä.

▼B

7. Jäsenvaltion päättäessä, hyväksyykö se tämän artiklan mukaisesti annetut toimenpiteet, sen on otettava huomioon 4 kohdassa säädetyt kriteerit.

8. Jäsenvaltio, jolla on lupa soveltaa kyseisiä toimenpiteitä, voi pyytää EJRK:ta antamaan asetuksen (EU) N:o 1092/2010 ([1]) 16 artiklan mukaisen suosituksen yhdelle tai useammalle jäsenvaltiolle, joka ei hyväksy kyseisiä toimenpiteitä.

([1]) EUVL L 331, 15.12.2010, s. 1.

▼M17

9. Ennen 2 ja 4 kohdan mukaisesti myönnetyn luvan voimassaolon päättymistä asianomainen jäsenvaltio tarkastelee tilannetta uudelleen EJRK:ta, EPV:tä ja komissiota kuullen, ja se voi hyväksyä 2 ja 4 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen uuden päätöksen kansallisten toimenpiteiden soveltamisen jatkamisesta enintään kahdella lisävuodella kerrallaan.

▼M8

10. Riippumatta tämän artiklan 3–9 kohdassa säädetystä menettelystä jäsenvaltioiden on sallittava nostaa riskipainoja tämän artiklan 2 kohdan d alakohdan iv ja vii alakohdassa määritettyjen vastuiden osalta tässä asetuksessa säädettyjä suuremmiksi, enintään 25 prosenttiin, ja tiukentaa 395 artiklassa säädettyä suurten asiakasriskien rajaa enintään 15 prosenttiin enintään kahden vuoden ajan tai siihen saakka, kun makrovakausriskiä tai järjestelmäriskiä ei enää ole, mikäli tämä tilanne toteutuu aikaisemmin, edellyttäen että tämän artiklan 2 kohdassa säädetyt ehdot ja ilmoittamisvaatimukset täyttyvät.

▼B

459 artikla

Vakavaraisuusvaatimukset

Jotta vastuille voidaan yhden vuoden ajaksi asettaa tiukemmat vakavaraisuusvaatimukset, jos se on välttämätöntä sellaisiin mikro- ja makrotason vakavaraisuusriskien intensiteetin muutoksiin vastaamiseksi, jotka johtuvat unionissa tai unionin ulkopuolella tapahtuvasta markkinakehityksestä, joka vaikuttaa kaikkiin jäsenvaltioihin, ja jos tämän asetuksen ja direktiivin 2013/36/EU mukaiset välineet eivät ole riittäviä näiden riskien hallitsemiseksi, siirretään komissiolle valta antaa 462 artiklan mukaisesti ja erityisesti EJRK:n tai EPV:n suosituksesta tai lausunnosta delegoituja säädöksiä, jotka koskevat seuraavia:

a) edellä 92 artiklassa säädetty omien varojen määrä;

b) edellä 392 ja 395–403 artiklassa säädetyt suuria asiakasriskejä koskevat vaatimukset;

c) edellä 431–455 artiklassa säädetyt julkistamisvaatimukset.

Komissio, jota EJRK avustaa, toimittaa vähintään kerran vuodessa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen sellaisesta markkinakehityksestä, joka mahdollisesti edellyttää tämän artiklan käyttöä.

460 artikla

Maksuvalmius

▼M8

1. Siirretään komissiolle valta täydentää tätä asetusta hyväksymällä delegoituja säädöksiä 462 artiklan mukaisesti, jotta 412 artiklan 1 kohdassa asetettu yleinen vaatimus voidaan määrittää yksityiskohtaisesti. Tämän kohdan mukaisesti hyväksytyt delegoidut säädökset perustuvat kuudennen osan II osaston ja liitteen III mukaisesti ilmoitettaviin eriin, ja niissä määritetään, missä olosuhteissa toimivaltaisten viranomaisten on määrättävä laitoksille täsmälliset sisään- ja ulosvirtaustasot laitoksiin kohdistuvien erityisten riskien huomioon ottamiseksi, ja niissä noudatetaan tämän artiklan 2 kohdassa säädettyjä kynnysarvoja.

▼M8

Erityisesti siirretään komissiolle valta täydentää tätä asetusta hyväksymällä delegoituja säädöksiä, joissa täsmennetään yksityiskohtaiset maksuvalmiusvaatimukset 8 artiklan 3 kohdan sekä 411–416, 419, 422, 425, 428 a, 428 f, 428 g, 428 j–428 n, 428 p, 428 r, 428 s, 428 w, 428 ae, 428 ag, 428 ah, 428 ak ja 451 a artiklan soveltamiseksi.

▼B

2. Edellä 412 tarkoitettu maksuvalmiusvaatimus otetaan käyttöön asteittain seuraavasti:

a) 60 prosenttia maksuvalmiusvaatimuksesta vuonna 2015;

b) 70 prosenttia 1 päivästä tammikuuta 2016;

c) 80 prosenttia 1 päivästä tammikuuta 2017;

d) 100 prosenttia 1 päivästä tammikuuta 2018.

Tätä varten komissio ottaa huomioon 509 artiklan 1, 2 ja 3 kohdassa tarkoitetut kertomukset ja kansainvälisillä foorumeilla kehitetyt kansainväliset standardit sekä eurooppalaiset erityispiirteet.

Komissio antaa 1 kohdassa tarkoitetun delegoidun säädöksen viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2014. Se tulee voimaan viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2014, mutta sitä ei sovelleta ennen 1 päivää tammikuuta 2015.

▼M8

3. Siirretään komissiolle valta muuttaa tätä asetusta hyväksymällä delegoituja säädöksiä 462 artiklan mukaisesti 428 f artiklan 2 kohdassa säädetyn tuotteita ja palveluja koskevan luettelon muuttamiseksi, jos se katsoo, että muihin tuotteisiin tai palveluihin suoraan liittyvät varat ja velat täyttävät 428 f artiklan 1 kohdassa säädetyt edellytykset.

Komissio antaa ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun delegoidun säädöksen viimeistään 28 päivänä kesäkuuta 2024.

▼B

461 artikla

Maksuvalmiusvaatimuksen käyttöönoton tarkastelu

1. EPV antaa EJRK:ta kuultuaan komissiolle 31 päivään joulukuuta 2016 mennessä kertomuksen siitä, olisiko 460 artiklan 2 kohdassa määritettyä maksuvalmiusvaatimuksen asteittaista käyttöönottoa muutettava. Näissä analyyseissä on otettava asianmukaisesti huomioon markkinoiden ja kansainvälisen sääntelyn muutokset sekä unionin erityispiirteet.

EPV arvioi kertomuksessaan erityisesti 100 prosentin sitovan vähimmäisvaatimuksen käyttöönoton lykkäämistä 1 päivään tammikuuta 2019 saakka. Kertomuksessa otetaan huomioon 509 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut vuosittaiset kertomukset, asiaankuuluvat markkinatiedot ja kaikkien toimivaltaisten viranomaisten suositukset.

▼B

2. Markkina- ja muuhun kehitykseen vastaamiseksi komissiolle siirretään tarvittaessa valta antaa delegoitu säädös 462 artiklan mukaisesti 460 artiklassa määritetyn asteittaisen käyttöönoton muuttamiseksi ja maksuvalmiusvaatimusta koskevan, 412 artiklan 1 kohdassa säädetyn 100 prosentin sitovan vähimmäisvaatimuksen käyttöönoton lykkäämiseksi vuoteen 2019 ja maksuvalmiusvaatimusta koskevan 90 prosentin sitovan vähimmäisvaatimuksen soveltamiseksi vuonna 2018.

Lykkäämisen tarpeellisuuden arvioimiseksi komissio ottaa huomioon 1 kohdassa tarkoitetun kertomuksen ja arvioinnin.

Tämän artiklan nojalla annettua delegoitua säädöstä sovelletaan aikaisintaan 1 päivästä tammikuuta 2018, ja se tulee voimaan viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2017.

▼M17

461 a artikla

Markkinariskiä koskevat omien varojen vaatimukset

1. Komissio seuraa markkinariskiä koskevia omien varojen vaatimuksia koskevien kansainvälisten standardien täytäntöönpanon eroja unionissa ja kolmansissa maissa, mukaan lukien sääntöjen vaikutus omien varojen vaatimuksiin ja niiden soveltamispäivämäärään.

2. Jos tällaisessa täytäntöönpanossa havaitaan merkittäviä eroja, siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 462 artiklan mukaisesti tämän asetuksen muuttamiseksi:

a) soveltamalla tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitetun säädöksen soveltamispäivään saakka tai, jos tällaista säädöstä ei ole, enintään kolmen vuoden ajan, jos se on tarpeen tasapuolisten toimintaedellytysten ylläpitämiseksi ja havaittujen erojen kompensoimiseksi, kohdennettuja operatiivisia helpottavia toimenpiteitä tai kohdennettuja kertoimia, jotka ovat yhtä suuria tai suurempia kuin 0 ja pienempiä kuin 1, laskettaessa laitosten markkinariskiä koskevia omien varojen vaatimuksia erityisten riskiluokkien ja erityisten riskitekijöiden osalta käyttäen jotakin 325 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista menetelmistä, jotka vahvistetaan:

   i) 325 c–325 ay artiklassa, joissa täsmennetään vaihtoehtoinen standardimenetelmä;

   ii) 325 az–325 bp artiklassa, joissa täsmennetään vaihtoehtoisten sisäisten mallien menetelmä;

   iii) 326–361 artiklassa, joissa täsmennetään yksinkertaistettu standardimenetelmä;

b) lykkäämällä enintään kahdella vuodella päivämäärää, josta alkaen laitosten on sovellettava kolmannen osan IV osastossa säädettyjä markkinariskiä koskevia omien varojen vaatimuksia tai jotakin 325 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua menetelmää markkinariskiä koskevien omien varojen vaatimusten laskemiseen.

▼M17

Kun komissio antaa ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun delegoidun säädöksen, komissio toimittaa tarvittaessa Euroopan parlamentille ja neuvostolle lainsäädäntöehdotuksen, jolla mukautetaan markkinariskiä koskeviin omien varojen vaatimuksiin liittyvien kansainvälisten standardien täytäntöönpanoa unionin tasolla tarkoituksena säilyttää pysyvämmin tasapuoliset toimintaedellytykset kolmansien maiden kanssa omien varojen vaatimusten ja kyseisten vaatimusten vaikutusten kannalta.

3. EPV toimittaa Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle viimeistään 10 päivänä heinäkuuta 2026 kertomuksen markkinariskiä koskevia omien varojen vaatimuksia koskevien kansainvälisten standardien täytäntöönpanosta kolmansissa maissa.

Kyseisen kertomuksen perusteella komissio toimittaa tarvittaessa Euroopan parlamentille ja neuvostolle lainsäädäntöehdotuksen maailmanlaajuisten tasapuolisten toimintaedellytysten varmistamiseksi.

▼M8

462 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artiklassa säädetyt edellytykset.

▼C7

2. Siirretään komissiolle 28 päivästä kesäkuuta 2013 määräämättömäksi ajaksi 244 artiklan 6 kohdassa ja 245 artiklan 6 kohdassa sekä 456, 457, 459, 460 ja 461 a artiklassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä.

3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 244 artiklan 6 kohdassa ja 245 artiklan 6 kohdassa, 456, 457, 459, 460 sekä 461 a artiklassa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempänä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyyteen.

4. Ennen kuin komissio hyväksyy delegoidun säädöksen, se kuulee kunkin jäsenvaltion nimeämiä asiantuntijoita paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä toimielinten välisessä sopimuksessa vahvistettujen periaatteiden mukaisesti.

5. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

6. Edellä olevan 244 artiklan 6 kohdan ja 245 artiklan 6 kohdan, 456, 457, 459, 460 sekä 461 a artiklan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan kolmella kuukaudella.

▼B

463 artikla

Teknisten sääntelystandardien vastustaminen

Kun komissio hyväksyy tämän asetuksen nojalla teknisen sääntelystandardin, joka on sama kuin EPV:n toimittama teknisen sääntelystandardin luonnos, määräaika, jonka kuluessa Euroopan parlamentti ja neuvosto voivat vastustaa kyseistä teknistä sääntelystandardia, on yksi kuukausi tiedoksi antamisesta. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta kyseistä määräaikaa pidennetään kuukaudella. Poiketen siitä, mitä asetuksen (EU) N:o 1093/2010 13 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa säädetään, määräaikaa, jonka aikana Euroopan parlamentti tai neuvosto voivat vastustaa kyseisen teknisen sääntelystandardin hyväksymistä, voidaan tarvittaessa edelleen pidentää kuukaudella.

464 artikla

Euroopan pankkikomitea

1. Komissiota avustaa komission päätöksellä 2004/10/EY ([1]) perustettu Euroopan pankkikomitea. Kyseinen komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.

2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.

KYMMENES OSA

SIIRTYMÄSÄÄNNÖKSET, KERTOMUKSET, UUDELLEENTARKASTELUT JA MUUTOKSET

I OSASTO

SIIRTYMÄSÄÄNNÖKSET

1 LUKU

Omien varojen vaatimukset, käypään arvoon arvostetut realisoitumattomat voitot ja tappiot sekä vähennykset

1 Jakso

Omien varojen vaatimukset

▼M17

465 artikla

Kokonaisriskipainolattiaa koskevat siirtymäjärjestelyt

1. Poiketen siitä, mitä 92 artiklan 3 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetään, rajoittamatta kuitenkaan 92 artiklan 3 kohdan toisessa alakohdassa säädetyn poikkeuksen soveltamista, laitokset voivat soveltaa kokonaisriskin (TREA) määrän laskemisessa seuraavaa kerrointa x:

a) 50 prosenttia 1 päivän tammikuuta 2025 ja 31 päivän joulukuuta 2025 välisenä aikana;

([1]) EUVL L 3, 7.1.2004, s. 36.

▼M17

b) 55 prosenttia 1 päivän tammikuuta 2026 ja 31 päivän joulukuuta 2026 välisenä aikana;

c) 60 prosenttia 1 päivän tammikuuta 2027 ja 31 päivän joulukuuta 2027 välisenä aikana;

d) 65 prosenttia 1 päivän tammikuuta 2028 ja 31 päivän joulukuuta 2028 välisenä aikana;

e) 70 prosenttia 1 päivän tammikuuta 2029 ja 31 päivän joulukuuta 2029 välisenä aikana.

2. Poiketen siitä, mitä 92 artiklan 3 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetään, rajoittamatta kuitenkaan 92 artiklan 3 kohdan toisessa alakohdassa säädetyn poikkeuksen soveltamista, laitokset voivat 31 päivään joulukuuta 2029 soveltaa kokonaisriskin (TREA) määrän laskemisessa seuraavaa kaavaa:

$$TREA = min\{max\ \{U\text{-}TREA; x \cdot S\text{-}TREA\}; 125\ \% \cdot U\text{-}TREA\}$$

Kyseistä laskentaa varten laitosten on otettava huomioon 1 kohdassa tarkoitettu sovellettava kerroin x.

3. Poiketen siitä, mitä 92 artiklan 5 kohdan a alakohdan ii alakohdassa säädetään, rajoittamatta kuitenkaan 92 artiklan 3 kohdan toisessa alakohdassa säädetyn poikkeuksen soveltamista, laitokset voivat 31 päivään joulukuuta 2032 saakka soveltaa 65 prosentin riskipainoa sellaisiin yrityksiin liittyviin vastuisiin, joista ei ole käytettävissä valitun ulkoisen luottoluokituslaitoksen antamaa luottoluokitusta, edellyttäen, että kyseisten laitosten arviot kyseisten velallisten PD-estimaatista, joka lasketaan kolmannen osan II osaston 3 luvun mukaisesti, ovat enintään 0,5 prosenttia.

EPV ja ESMA seuraavat yhteistyössä EIOPA:n kanssa ensimmäisessä alakohdassa säädetyn siirtymäkauden kohtelun käyttöä ja arvioivat erityisesti seuraavia seikkoja:

a) valittujen ulkoisten luottoluokituslaitosten antamien luottoluokitusten saatavuutta yrityksille ja sitä, missä määrin tämä vaikuttaa laitosten luotonantoon yrityksille;

b) luottoluokituslaitosten kehittämistä, uusien luottoluokituslaitosten markkinoille pääsyn esteitä, käyttöönottoastetta sellaisissa yrityksissä, jotka päättävät tulla yhden tai useamman kyseisen luokituslaitoksen arvioimaksi, sekä ulkoisten luottoluokituslaitosten yrityksille antamien luottoluokitusten saatavuuden esteitä;

c) mahdollisia toimenpiteitä esteiden poistamiseksi ottaen huomioon talouden alojen ja maantieteellisten alueiden väliset erot sekä yksityisesti tai julkisesti johdettujen ratkaisujen, kuten luottoluokitusten, laitosten tilaamien yksityisten luokitusten ja keskuspankkien luokitusten, kehittämisen;

d) luokittelemattomien yritysvastuiden riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän asianmukaisuutta ja niiden vaikutuksia rahoitusvakauteen;

e) kolmansien maiden lähestymistapoja kokonaisriskipainolattian soveltamiseen yritysvastuisiin ja tämän seurauksena mahdollisesti ilmeneviä tasapuolisiin toimintaedellytyksiin liittyviä pitkän aikavälin näkökohtia;

▼M17

f) Baselin pankkivalvontakomitean laatimien asiaan liittyvien kansainvälisesti sovittujen standardien noudattamista.

EPV ja ESMA yhteistyössä EIOPA:n kanssa toimittavat havainnoistaan raportin komissiolle viimeistään 10 päivänä heinäkuuta 2029.

Kyseisen raportin perusteella ja ottaen asianmukaisesti huomioon Baselin pankkivalvontakomitean laatimat asiaan liittyvät kansainvälisellä tasolla sovitut standardit komissio toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle tarvittaessa lainsäädäntöehdotuksen viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2031.

4. Poiketen siitä, mitä 92 artiklan 5 kohdan a alakohdan iv alakohdassa säädetään, rajoittamatta kuitenkaan 92 artiklan 3 kohdan toisessa alakohdassa säädetyn poikkeuksen soveltamista, laitosten on 31 päivään joulukuuta 2029 saakka korvattava alfa luvulla 1 laskettaessa liitteessä II lueteltujen sopimusten vastuuarvoa kolmannen osan II osaston 6 luvun 3 jaksossa säädettyjen menetelmien mukaisesti, kun samat vastuuarvot lasketaan lattiatonta kokonaisriskin määrää varten kolmannen osan II osaston 6 luvun 6 jaksossa säädetyn menetelmän mukaisesti.

5. Poiketen siitä, mitä 92 artiklan 5 kohdan a alakohdan ii alakohdassa säädetään, rajoittamatta kuitenkaan 92 artiklan 3 kohdan toisessa alakohdassa säädetyn poikkeuksen soveltamista ja edellyttäen, että kaikki tämän artiklan 8 kohdassa säädetyt vaatimukset täyttyvät, jäsenvaltiot voivat sallia, että laitokset soveltavat

a) 31 päivään joulukuuta 2032 saakka 10 prosentin riskipainoa siihen asuinkiinteistövakuudellisten vastuiden osaan, joka on enintään 55 prosenttia 125 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti määritetystä kiinteistön arvosta; ja

b) 31 päivään joulukuuta 2029 saakka 45 prosentin riskipainoa mihin tahansa jäljellä olevaan asuinkiinteistövakuudellisten vastuiden osaan, joka on enintään 80 prosenttia 125 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti määritetystä kiinteistön arvosta, edellyttäen että 501 artiklassa tarkoitettua luottoriskin omien varojen vaatimusten oikaisua ei sovelleta.

6. Edellä olevan 5 kohdan a alakohdan soveltamiseksi, jos laitoksella on asemaltaan huonompi panttioikeus eikä sillä ole hallussa asemaltaan parhaita panttioikeuksia, laitoksen vastuun sen osan määrittämiseksi, johon voidaan soveltaa 10 prosentin riskipainoa, kiinteistön arvon 55 prosentin osuudesta vähennetään niiden asemaltaan parhaiden panttioikeuksien määrä, jotka eivät ole laitoksen hallussa.

Jos panttioikeuksilla, jotka eivät ole laitoksen hallussa, on sama asema kuin laitoksen hallussa olevalla panttioikeudella, laitoksen vastuun sen osan määrittämiseksi, johon voidaan soveltaa 10 prosentin riskipainoa, kiinteistön arvon 55 prosentin osuudesta vähennetään niiden mahdollisesti olemassa olevien asemaltaan parhaiden panttioikeuksien määrä, jotka eivät ole laitoksen hallussa, seuraavasti:

a) 55 prosenttia kiinteistön arvosta, josta on vähennetty asemaltaan parhaiden panttioikeuksien määrä, jos sellaisia on laitoksen tai muiden laitosten hallussa; ja

b) niiden panttioikeuksien määrä, jotka eivät ole laitoksen hallussa ja joilla on sama asema kuin laitoksen hallussa olevalla panttioikeudella, jaettuna kaikkien samassa asemassa olevien panttioikeuksien yhteenlasketulla määrällä.

▼M17

7. Edellä olevan 5 kohdan b alakohdan soveltamiseksi, jos laitoksella on asemaltaan huonompi panttioikeus eikä sillä ole hallussa asemaltaan parhaita panttioikeuksia, laitoksen vastuun sen osan määrittämiseksi, johon voidaan soveltaa 45 prosentin riskipainoa, kiinteistön arvon 80 prosentin osuudesta vähennetään niiden asemaltaan parhaiden panttioikeuksien määrä, jotka eivät ole laitoksen hallussa.

Jos panttioikeuksilla, jotka eivät ole laitoksen hallussa, on sama asema kuin laitoksen hallussa olevalla panttioikeudella, laitoksen vastuun sen osan määrittämiseksi, johon voidaan soveltaa 45 prosentin riskipainoa, kiinteistön arvon 80 prosentin osuudesta vähennetään niiden mahdollisesti olemassa olevien asemaltaan parhaiden panttioikeuksien määrä, jotka eivät ole laitoksen hallussa, seuraavasti:

a) 80 prosenttia kiinteistön arvosta, josta on vähennetty asemaltaan parhaiden panttioikeuksien määrä, jos sellaisia on laitoksen tai muiden laitosten hallussa; ja

b) niiden panttioikeuksien määrä, jotka eivät ole laitoksen hallussa ja joilla on sama asema kuin laitoksen hallussa olevalla panttioikeudella, jaettuna kaikkien samassa asemassa olevien panttioikeuksien yhteenlasketulla määrällä.

8. Tämän artiklan 5 kohdan soveltamiseksi kaikkien seuraavien edellytysten on täytyttävä:

a) vastuita voidaan kohdella 125 artiklan 1 kohdan mukaisesti;

b) ehdot täyttävät vastuut riskipainotetaan kolmannen osan II osaston 3 luvun mukaisesti;

c) ehdot täyttävien vastuiden vakuutena olevat asuinkiinteistöt sijaitsevat jäsenvaltiossa, joka on käyttänyt harkintavaltaa;

d) jollei 124 artiklan 9 kohdan nojalla toisin määrätä, viimeisten kahdeksan vuoden aikana asuinkiinteistövakuudellisten vastuiden siitä osasta aiheutuneet laitoksen 430 a artiklan 1 kohdan a ja c alakohdan mukaisesti tai 101 artiklan 1 kohdan a ja c alakohdan, sellaisena kuin kyseisiä alakohtia sovellettiin 27 päivänä kesäkuuta 2021, mukaisesti ilmoittamat laitoksen tappiot, joka on enintään pantattu määrä tai 55 prosenttia kiinteistön arvosta sen mukaan kumpi arvoista on alempi, ovat keskimäärin enintään 0,25 prosenttia kaikkien jäljellä olevien asuinkiinteistövakuudellisten vastuuarvojen summasta minä tahansa vuonna;

e) laitoksella on ehdot täyttävien vastuiden osalta velallisen maksukyvyttömyys- tai maksulaiminlyöntitilanteessa seuraavat täytäntöönpanokelpoiset oikeudet:

   i) oikeus vastuun vakuutena olevaan asuinkiinteistöön tai oikeus ottaa asuinkiinteistöön kiinnitys 108 artiklan 5 kohdan g alakohdan mukaisesti;

   ii) oikeus velallisen muihin omaisuuseriin ja tuloihin joko sopimuksen tai sovellettavan kansallisen lainsäädännön perusteella;

f) toimivaltainen viranomainen on todentanut, että a–e alakohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät.

▼**M17**

9. Jos 5 kohdassa tarkoitettua harkintavaltaa on käytetty ja edellyttäen, että kaikki 8 kohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät, laitokset voivat 31 päivään joulukuuta 2032 saakka soveltaa seuraavia riskipainoja mihin tahansa jäljellä olevaan osaan 5 kohdan b alakohdassa tarkoitetuista asuinkiinteistövakuudellisista vastuista:

a) 52,5 prosenttia 1 päivän tammikuuta 2030 ja 31 päivän joulukuuta 2030 välisenä aikana;

b) 60 prosenttia 1 päivän tammikuuta 2031 ja 31 päivän joulukuuta 2031 välisenä aikana;

c) 67,5 prosenttia 1 päivän tammikuuta 2032 ja 31 päivän joulukuuta 2032 välisenä aikana.

10. Jos jäsenvaltiot käyttävät 5 kohdassa tarkoitettua harkintavaltaa, niiden on ilmoitettava asiasta EPV:lle ja perusteltava päätöksensä. Toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava EPV:lle tiedot kaikista 8 kohdan f alakohdassa tarkoitetuista todentamisista.

11. EPV seuraa 5 kohdassa säädetyn siirtymäkauden kohtelun käyttöä ja toimittaa asiaan liittyvien riskipainojen asianmukaisuutta koskevista havainnoistaan raportin komissiolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2028.

Kyseisen raportin perusteella ja ottaen asianmukaisesti huomioon Baselin pankkivalvontakomitean laatimat asiaan liittyvät kansainvälisellä tasolla sovitut standardit komissio toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle tarvittaessa lainsäädäntöehdotuksen viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2031.

12. Tämän artiklan 3, 5 ja 9 kohdassa sekä 495 b artiklan 1 kohdassa, 495 c artiklan 1 kohdassa ja 495 d artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen siirtymäjärjestelyjen voimassaolon jatkaminen on rajoitettava neljään vuoteen, ja se on perusteltava kyseisissä artikloissa tarkoitettua arviointia vastaavalla arvioinnilla.

13. Poiketen siitä, mitä 92 artiklan 5 kohdan a alakohdan iii alakohdassa tai b alakohdan ii alakohdassa säädetään, rajoittamatta kuitenkaan 92 artiklan 3 kohdan toisessa alakohdassa säädetyn poikkeuksen soveltamista, laitosten on niiden vastuiden osalta, jotka on riskipainotettu käyttäen SEC-IRBA-menetelmää tai sisäistä arviointimenetelmää 92 artiklan 4 kohdan mukaisesti, kun se osa kaupankäyntivarastoon liittyvästä liiketoiminnasta aiheutuvan luottoriskin, laimentumisriskin, vastapuoliluottoriskin tai markkinariskin standardoidun riskipainotetun vastuuerän kokonaismäärästä lasketaan SEC-SA-menetelmää käyttäen 261 tai 262 artiklan mukaisesti, sovellettava 31 päivään joulukuuta 2032 saakka seuraavaa kerrointa p:

a) p = 0,25 positiolle arvopaperistamisessa, johon sovelletaan 262 artiklaa;

b) p = 0,5 positiolle arvopaperistamisessa, johon sovelletaan 261 artiklaa.

▼B

466 artikla

IFRS-standardien ensimmäinen soveltaminen

Poiketen siitä, mitä 24 artiklan 2 kohdassa säädetään, toimivaltaisten viranomaisten on myönnettävä laitoksille, joita vaaditaan arvostamaan omaisuuserät ja taseen ulkopuoliset erät sekä määrittämään omat varat ensimmäistä kertaa kansainvälisten tilinpäätösstandardien mukaisesti, sellaisina kuin niitä sovelletaan asetuksen (EY) N:o 1606/2002 nojalla, 24 kuukauden valmisteluaika tarvittavien sisäisten prosessien ja teknisten vaatimusten täytäntöönpanoa varten.

2 Jakso

Käypään arvoon arvostetut realisoitumattomat voitot ja tappiot

▼M11

———————

468 artikla

▼M17

Muiden laajan tuloksen erien kautta käypään arvoon arvostettujen realisoitumattomien voittojen ja tappioiden väliaikainen kohtelu

1. Poiketen siitä, mitä 35 artiklassa säädetään, laitokset voivat 31 päivään joulukuuta 2025 saakka, jäljempänä ”väliaikaisen kohtelun aika”, jättää ydinpääoman (CET1) eriensä laskemisen ulkopuolelle määrän A, joka määritetään seuraavan kaavan mukaisesti:

$$A = a \cdot f$$

jossa

a = 31 päivästä joulukuuta 2019 kerääntyneiden realisoimattomien voittojen ja tappioiden määrä, joka on esitetty taseen kohdassa ”Käyvän arvon muutokset velkainstrumenteissa, jotka arvostetaan käypään arvoon muiden laajan tuloksen erien kautta” ja joka vastaa saamisia tämän asetuksen 115 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuilta valtioilta, aluehallinnoilta tai paikallisviranomaisilta sekä tämän asetuksen 116 artiklan 4 kohdassa tarkoitetuilta julkisyhteisöiltä ja julkisoikeudellisilta laitoksilta, pois lukien ne rahoitusvarat, jotka ovat komission asetuksen (EY) N:o 1126/2008 liitteen lisäyksessä A (”IFRS 9 -liite”) määriteltyjä luottoriskin johdosta arvoltaan alentuneita rahoitusvaroja; ja

f = väliaikaisen kohtelun aikana kunakin raportointivuotena sovellettava 2 kohdan mukainen kerroin.

2. Laitokset soveltavat 31 päivään joulukuuta 2025 saakka 1 kohdassa tarkoitetun määrän A laskennassa kerrointa f, jonka arvo on yhtä kuin 1.

▼M11

3. Jos laitos päättää soveltaa 1 kohdassa vahvistettua väliaikaista kohtelua, sen on ilmoitettava päätöksestään toimivaltaiselle viranomaiselle vähintään 45 päivää ennen ilmoituspäivämäärää, joka koskee raportointia väliaikaiseen kohteluun perustuvista tiedoista. Laitos voi väliaikaisen kohtelun aikana yhden kerran päättää kumota alkuperäisen päätöksensä, mikäli se saa tähän etukäteisluvan toimivaltaiselta viranomaiselta. Laitosten on julkisesti ilmoitettava, soveltavatko ne kyseistä kohtelua.

▼M11

4. Laitoksen, joka jättää ydinpääoman (CET1) eriensä laskemisen ulkopuolelle tämän artiklan 1 kohdan mukaisen realisoimattomien tappioiden määrän, on laskettava uudelleen kaikki sellaiset tässä asetuksessa ja direktiivissä 2013/36/EU säädetyt vaatimukset, joissa käytetään jotakin seuraavista eristä:

a) ydinpääoman (CET1) eristä 36 artiklan 1 kohdan c alakohdan nojalla vähennettävä tai 48 artiklan 4 kohdan nojalla riskipainotettava laskennallisten verosaamisten määrä;

b) erityisten luottoriskioikaisujen määrä.

Asianomaisen vaatimuksen uudelleenlaskennassa laitos ei ota huomioon näihin eriin kohdistuvia vaikutuksia, joita sellaisilla odotettavissa olevia luottotappioita koskevilla varauksilla on, jotka liittyvät saamisiin tämän asetuksen 115 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuilta valtioilta, aluehallinnoilta tai paikallisviranomaisilta sekä tämän asetuksen 116 artiklan 4 kohdassa tarkoitetuilta julkisoikeudellisilta laitoksilta, pois lukien ne rahoitusvarat, jotka ovat IFRS 9 -liitteen lisäyksessä A määriteltyjä luottoriskin johdosta arvoltaan alentuneita rahoitusvaroja.

5. Tämän artiklan 2 kohdassa säädettyjen kausien aikana laitosten, jotka ovat päättäneet soveltaa tämän artiklan 1 kohdassa säädettyä väliaikaista kohtelua, on julkistettava kahdeksannessa osassa vaadittujen tietojen lisäksi omien varojensa, ydinpääomansa (CET1) ja ensisijaisen pääomansa (T1) määrät sekä kokonaispääomaosuus, ydinpääoman (CET1) osuus, ensisijaisen pääoman (T1) osuus ja vähimmäisomavaraisuusaste, jotka niillä olisi, jos ne eivät olisi soveltaneet kyseistä kohtelua.

▼B

3 Jakso

Vähennykset

1 Alajakso

Vähennykset ydinpääoman (CET1) eristä

469 artikla

Vähennykset ydinpääoman (CET1) eristä

1. Poiketen siitä, mitä 36 artiklan 1 kohdassa säädetään, 1 päivän tammikuuta 2014 ja 31 päivän joulukuuta 2017 välisenä aikana sovelletaan seuraavaa:

a) laitosten on vähennettävä ydinpääoman (CET1) eristään 478 artiklassa määritetty sovellettava prosenttiosuus 36 artiklan 1 kohdan a–h alakohdan mukaisesti vähennettävistä määristä, lukuun ottamatta tulevista veronalaisista voitoista riippuvia ja väliaikaisten erojen seurauksena syntyviä laskennallisia verosaamisia;

b) laitosten on sovellettava 472 artiklan säännöksiä niihin jäljelle jääviin erien määriin, jotka on vähennettävä 36 artiklan 1 kohdan a–h alakohdan mukaisesti, lukuun ottamatta tulevista veronalaisista voitoista riippuvia ja väliaikaisten erojen seurauksena syntyviä laskennallisia verosaamisia;

▼B

c) laitosten on 470 artiklan soveltamisen jälkeen vähennettävä ydinpääoman (CET1) eristään 478 artiklassa määritetty sovellettava prosenttiosuus 36 artiklan 1 kohdan c ja i alakohdan mukaisesti vähennettävästä kokonaismäärästä;

d) laitosten on 470 artiklan soveltamisen jälkeen sovellettava tilanteen mukaan 472 artiklan 5 tai 11 kohdassa säädettyjä vaatimuksia 36 artiklan 1 kohdan c ja i alakohdan mukaisesti vähennettävään jäljelle jäävään kokonaismäärään.

2. Laitosten on määritettävä 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettu jäljelle jäävän kokonaismäärän osuus, johon sovelletaan 472 artiklan 5 kohtaa, jakamalla tämän kohdan a alakohdassa tarkoitettu määrä tämän kohdan b alakohdassa tarkoitetulla määrällä:

a) jäljempänä 470 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitetut tulevista veronalaisista voitoista riippuvat ja väliaikaisten erojen seurauksena syntyvät laskennalliset verosaamiset;

b) jäljempänä 470 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettujen määrien summa.

3. Laitosten on määritettävä 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettu jäljelle jäävän kokonaismäärän osuus, johon sovelletaan 472 artiklan 11 kohtaa, jakamalla tämän kohdan a alakohdassa tarkoitettu määrä tämän kohdan b alakohdassa tarkoitetulla määrällä:

a) jäljempänä 470 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen ydinpääoman (CET1) instrumenttien suorien ja välillisten omistusosuuksien määrä;

b) jäljempänä 470 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettujen määrien summa.

▼M7

469 a artikla

Järjestämättömiä vastuita koskevat poikkeukset ydinpääoman (CET1) eristä tehtävistä vähennyksistä

Poiketen siitä, mitä 36 artiklan 1 kohdan m alakohdassa säädetään, laitokset eivät saa vähentää ydinpääoman (CET1) eristä järjestämättömien vastuiden kattamisvaatimuksesta puuttuvaa määrää, jos vastuu on syntynyt ennen 26 päivää huhtikuuta 2019.

Jos laitos muuttaa ennen 26 päivää huhtikuuta 2019 syntyneen vastuun ehtoja siten, että velalliselta oleva laitoksen vastuu kasvaa, vastuun on katsottava syntyneen sinä päivänä, jona muutos tulee voimaan, eikä vastuuseen sovelleta enää ensimmäisessä alakohdassa säädettyä poikkeusta.

▼B

470 artikla

Poikkeukset ydinpääoman (CET1) eristä tehtävistä vähennyksistä

1. Asianomaisiin ydinpääoman (CET1) eriin on tätä artiklaa sovellettaessa luettava laitoksen ydinpääoman (CET1) erät, jotka on laskettu 32–35 artiklan säännösten soveltamisen ja 36 artiklan 1 kohdan a–h alakohdan, k alakohdan ii–v alakohdan ja l alakohdan mukaisten vähennysten tekemisen jälkeen, lukuun ottamatta tulevista veronalaisista voitoista riippuvia ja väliaikaisten erojen seurauksena syntyviä laskennallisia verosaamisia.

2. Poiketen siitä, mitä 48 artiklan 1 kohdassa säädetään, laitokset eivät saa 1 päivän tammikuuta 2014 ja 31 päivän joulukuuta 2017 välisenä aikana vähentää tämän kohdan a ja b alakohdassa lueteltuja eriä, jotka yhteenlaskettuna ovat enintään 15 prosenttia laitoksen asianomaisista ydinpääoman (CET1) eristä:

a) tulevista veronalaisista voitoista riippuvat ja väliaikaisten erojen seurauksena syntyvät laskennalliset verosaamiset, jotka ovat yhteensä enintään 10 prosenttia laitoksen relevanteista ydinpääoman (CET1) eristä;

b) kun laitoksella on merkittävä sijoitus finanssialan yhteisössä, suorat, välilliset ja synteettiset omistusosuudet, jotka laitoksella on kyseisen yhteisön ydinpääoman (CET1) instrumenteista ja jotka ovat yhteensä enintään 10 prosenttia laitoksen relevanteista ydinpääoman (CET1) eristä.

3. Poiketen siitä, mitä 48 artiklan 4 kohdassa säädetään, vähentämisestä tämän artiklan 2 kohdan mukaisesti vapautettuihin eriin on sovellettava 250 prosentin riskipainoa. Tämän artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettuihin eriin on tilanteen mukaan sovellettava kolmannen osan IV osaston vaatimuksia.

471 artikla

Poikkeukset ydinpääoman (CET1) eristä tehtävistä vakuutusyrityksissä olevien omistusosuuksien vähennyksistä

▼M8

1. Poiketen siitä, mitä 49 artiklan 1 kohdassa säädetään, laitokset voivat 31 päivän joulukuuta 2018 ja 31 päivän joulukuuta 2024 välisenä aikana päättää olla vähentämättä vakuutusyrityksissä, jälleenvakuutusyrityksissä ja vakuutusholdingyhtiöissä olevia omistusosuuksia, kun seuraavat ehdot täyttyvät:

a) 49 artiklan 1 kohdan a ja e alakohdassa säädetyt ehdot;

b) toimivaltaiset viranomaiset katsovat, että laitoksen erityisesti käyttöönottamien riskienvalvonta- ja rahoitusanalyysimenetelmien taso on riittävä yritykseen tai holdingyhtiöön liittyvien sijoitusten valvomiseksi;

▼M8

c) laitoksen vakuutusyrityksessä, jälleenvakuutusyrityksessä tai vakuutusholdingyhtiössä olevat omistusosuudet ovat enintään 15 prosenttia kyseisen vakuutusyhtiön 31 päivään joulukuuta 2012 mennessä ja 1 päivän tammikuuta 2013 ja 31 päivän joulukuuta 2024 välisenä aikana liikkeeseen laskemista ydinpääoman (CET1) instrumenteista;

d) sen omistusosuuden määrä, jota ei vähennetä, ei ylitä vakuutusyrityksen, jälleenvakuutusyrityksen tai vakuutusholdingyhtiön ydinpääoman (CET1) instrumenteissa olevaa määrää 31 päivänä joulukuuta 2012.

▼B

2. Omistusosuuksia, joita ei 1 kohdan nojalla vähennetä, pidetään vastuina ja niihin sovelletaan 370 prosentin riskipainoa.

472 artikla

Erät, joita ei vähennetä ydinpääomasta (CET1)

1. Poiketen siitä, mitä 33 artiklan c alakohdassa ja 36 artiklan 1 kohdan a–i alakohdassa säädetään, laitosten on tilanteen mukaan sovellettava 468 artiklan 4 kohdassa ja 469 artiklan 1 kohdan b ja d alakohdassa tarkoitettuihin erien jäljelle jääviin määriin 1 päivän tammikuuta 2014 ja 31 päivän joulukuuta 2017 välisenä aikana tätä artiklaa.

2. Jäljelle jäävää määrää arvonoikaisuista johdannaisvelkoihin, jotka aiheutuvat laitoksen omasta luottoriskistä, ei saa vähentää.

3. Laitosten on sovellettava 36 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen kuluvan tilikauden tappioiden jäljelle jäävään määrään seuraavaa:

a) tappiot, jotka ovat olennaisia, vähennetään ensisijaisen pääoman (T1) eristä;

b) tappioita, jotka eivät ole olennaisia, ei vähennetä.

4. Laitosten on vähennettävä ensisijaisen pääoman (T1) eristä 36 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen aineettomien hyödykkeiden jäljelle jäävä määrä.

5. Edellä 36 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen laskennallisten verosaamisten jäljelle jäävää määrää ei saa vähentää, ja siihen sovellettavan riskipainon on oltava 0 prosenttia.

6. Edellä 36 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettujen erien jäljelle jäävästä määrästä puolet on vähennettävä ensisijaisen pääoman (T1) eristä ja puolet toissijaisen pääoman (T2) eristä.

7. Edellä 36 artiklan 1 kohdan e alakohdassa tarkoitettujen etuuspohjaisen eläkerahaston varojen jäljelle jäävää määrää ei saa vähentää mistään omien varojen osatekijästä, ja määrä on sisällytettävä ydinpääoman (CET1) eriin siinä määrin kuin se olisi direktiivin 2006/48/EY 57 artiklan a–ca kohdan kansallisten täytäntöönpanosäännösten mukaisesti katsottu ensisijaisiksi omiksi varoiksi.

▼B

8. Laitosten on sovellettava 36 artiklan 1 kohdan f alakohdassa tarkoitettujen omien ydinpääoman (CET1) instrumenttien omistusosuuksista jäljelle jäävään määrään seuraavaa:

a) suorien omistusosuuksien määrä vähennetään ensisijaisen pääoman (T1) eristä;

b) välillisten ja synteettisten omistusosuuksien määrää, johon luetaan myös omat ydinpääoman (CET1) instrumentit, jotka laitos voidaan velvoittaa ostamaan olemassa olevan tai ehdollisen sopimusvelvoitteen mukaisesti, ei vähennetä, ja siihen on tilanteen mukaan sovellettava kolmannen osan II osaston 2 tai 3 luvun mukaisia riskipainoja ja kolmannen osan IV osaston vaatimuksia.

9. Laitosten on sovellettava sellaisen finanssialan yhteisön, jonka kanssa laitoksella on 36 artiklan 1 kohdan g alakohdassa tarkoitettuja keskinäisiä ristiinomistuksia, ydinpääoman (CET1) instrumenttien omistusosuuksien jäljelle jäävään määrään seuraavaa:

a) jos laitoksella ei ole kyseisessä finanssialan yhteisössä merkittävää sijoitusta, kyseisen yhteisön ydinpääoman (CET1) instrumenttien omistusosuuden määrää käsitellään ikään kuin se kuuluisi 36 artiklan 1 kohdan h alakohdan soveltamisalaan;

b) jos laitoksella on kyseisessä finanssialan yhteisössä merkittävä sijoitus, kyseisen yhteisön ydinpääoman (CET1) instrumenttien omistusosuuksien määrää käsitellään ikään kuin se kuuluisi 36 artiklan 1 kohdan i alakohdan soveltamisalaan.

10. Laitosten on sovellettava 36 artiklan 1 kohdan h alakohdassa tarkoitettujen erien jäljelle jäävään määrään seuraavaa:

a) vähennettävistä määristä, jotka liittyvät suoriin omistusosuuksiin, puolet on vähennettävä ensisijaisen pääoman (T1) eristä ja puolet toissijaisen pääoman (T2) eristä;

b) määriä, jotka liittyvät välillisiin ja synteettisiin omistusosuuksiin, ei vähennetä, ja niihin on tilanteen mukaan sovellettava kolmannen osan II osaston 2 tai 3 luvun mukaista riskipainoa ja kolmannen osan IV osaston vaatimuksia.

11. Laitosten on sovellettava 36 artiklan 1 kohdan i alakohdassa tarkoitettujen erien jäljelle jäävään määrään seuraavaa:

a) vähennettävistä määristä, jotka liittyvät suoriin omistusosuuksiin, puolet on vähennettävä ensisijaisen pääoman (T1) eristä ja puolet toissijaisen pääoman (T2) eristä;

b) määriä, jotka liittyvät välillisiin ja synteettisiin omistusosuuksiin, ei vähennetä, ja niihin on tilanteen mukaan sovellettava kolmannen osan II osaston 2 tai 3 luvun mukaisia riskipainoja ja kolmannen osan IV osaston vaatimuksia.

▼B

473 artikla

IAS-standardiin 19 tehtävät muutokset

1. Poiketen siitä, mitä 481 artiklassa säädetään, 1 päivän tammikuuta 2014 ja 31 päivän joulukuuta 2018 välisenä aikana toimivaltaiset viranomaiset voivat antaa laitoksille, jotka laativat tilinpäätöksensä asetuksen (EY) N:o 1606/2002 6 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen hyväksyttyjen kansainvälisten standardien mukaisesti, luvan lisätä ydinpääomaansa (CET1) tapauksen mukaan tämän artiklan 2 tai 3 kohdan mukaisesti sovellettava määrä kerrottuna 4 kohdan mukaisesti sovellettavalla kertoimella.

2. Sovellettava määrä lasketaan vähentämällä a alakohdan mukaisesti johdetusta summasta ii alakohdan mukaisesti johdettu summa:

a) Laitokset määrittävät etuuspohjaisten eläkerahastojensa tai -järjestelyjensä varojen arvot tapauksen mukaan asetuksen (EY) N:o 1126/2008 ([1]) mukaisesti sellaisina kuin ne o muutettuina asetuksella (EU) N:o 1205475/2011 ([2]). Sen jälkeen laitokset vähentävät näiden varojen arvoista samojen tilinpitosääntöjen mukaan määritetyt samoihin rahastoihin tai järjestelyihin liittyvien velvoitteiden arvot;

b) Laitos määrittää etuuspohjaisten eläkerahastojensa tai -järjestelyjensä varojen arvot tapauksen mukaan komission asetuksen (EY) N:o 1126/2008 sääntöjen mukaisesti. Sen jälkeen laitokset vähentävät näiden varojen arvoista samojen tilinpitosääntöjen mukaan määritetyt samoihin rahastoihin tai järjestelyihin liittyvien velvoitteiden arvot.

3. Edellä olevan 2 kohdan mukaisesti määritetty määrä rajoitetaan määrään, jota ei ennen 1 päivää tammikuuta 2014 vaadita vähennettäväksi omista varoista direktiivin 2006/48/EY mukaisten kansallisten täytäntöönpanosäännösten nojalla, siltä osin kuin kyseiset kansalliset täytäntöönpanosäännökset täyttäisivät tämän asetuksen 481 artiklassa esitetyn kohtelun ehdot kyseisessä jäsenvaltiossa.

4. Sovelletaan seuraavia kertoimia:

a) 1 päivän tammikuuta 2014 ja 31 päivän joulukuuta 2014 välisenä aikana 1;

b) 1 päivän tammikuuta 2015 ja 31 päivän joulukuuta 2015 välisenä aikana 0,8;

c) 1 päivän tammikuuta 2016 ja 31 päivän joulukuuta 2016 välisenä aikana 0,6;

([1]) Komission asetus (EY) N:o 1126/2008, annettu 3 päivänä marraskuuta 2008, tiettyjen kansainvälisten tilinpäätösstandardien hyväksymisestä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1606/2002 mukaisesti (EUVL L 320, 29.11.2008, s. 1).

([2]) Komission asetus (EU) N:o 1205/2011, annettu 22 päivänä marraskuuta 2011, tiettyjen kansainvälisten tilinpäätösstandardien hyväksymisestä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1606/2002 mukaisesti annetun asetuksen (EY) N:o 1126/2008 muuttamisesta kansainvälisen tilinpäätösstandardin IFRS 7 osalta (EUVL L 305, 23.11.2011, s. 16).

▼B

d) 1 päivän tammikuuta 2017 ja 31 päivän joulukuuta 2017 välisenä aikana 0,4;

e) 1 päivän tammikuuta 2018 ja 31 päivän joulukuuta 2018 välisenä aikana 0,2.

5. Laitokset julkistavat 2 kohdan mukaisesti varojen ja velkojen arvot julkistetuissa tilinpäätöksissään.

▼M4

473 a artikla

IFRS 9 -standardin käyttöönotto

▼M11

1. Poiketen siitä, mitä 50 artiklassa säädetään, seuraavat voivat tämän artiklan 6 kohdassa ja 6 a kohdassa säädettyjen siirtymäkausien loppuun saakka sisällyttää ydinpääomaansa (CET1) tämän kohdan mukaisesti lasketun määrän:

▼M4

a) laitokset, jotka laativat tilinpäätöksensä asetuksen (EY) N:o 1606/2002 6 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen hyväksyttyjen kansainvälisten tilinpäätösstandardien mukaisesti;

b) laitokset, jotka tämän asetuksen 24 artiklan 2 kohdan nojalla arvostavat omaisuuseränsä ja taseen ulkopuoliset eränsä ja määrittävät omat varansa asetuksen (EY) N:o 1606/2002 6 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen hyväksyttyjen kansainvälisten tilinpäätösstandardien mukaisesti;

c) laitokset, jotka arvostavat omaisuuseränsä ja taseen ulkopuoliset eränsä ja määrittävät omat varansa noudattaen direktiivin 86/635/ETY mukaisia tilinpäätösstandardeja, joissa käytetään samaa odotettavissa olevien luottotappioiden mallia kuin asetuksen (EY) N:o 1606/2002 6 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen hyväksytyissä kansainvälisissä tilinpäätösstandardeissa.

▼M11

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu määrä lasketaan seuraavien erien yhteismääränä:

a) vastuista, joihin sovelletaan kolmannen osan II osaston 2 luvun mukaisia riskipainoja, seuraavalla kaavalla laskettava määrä (AB_{SA}):

$$AB_{SA} = \left(A_{2,SA} - t_1\right) \cdot f_1 + \left(A_{4,SA} - t_2\right) \cdot f_2 + \left(A_{SA}^{old} - t_3\right) \cdot f_1$$

jossa

$A_{2,SA}$ = 2 kohdan mukaisesti laskettu määrä;

$A_{4,SA}$ = 4 kohdan mukaisesti laskettu määrä 3 kohdan mukaisesti laskettujen määrien pohjalta;

$$A_{SA}^{old} = \max\left\{P_{1.1.2020}^{SA} - P_{1.1.2018}^{SA}; 0\right\};$$

▼**M11**

$P^{SA}_{1.1.2020}$ = IFRS 9 -liitteessä olevan 5.5.5 kappaleen mukaisesti määritettyjen 12 kuukaudelta odotettavissa olevien luottotappioiden ja IFRS 9 -liitteessä olevan 5.5.3 kappaleen mukaisesti määritetyn koko voimassaoloajalta odotettavissa olevia luottotappioita vastaavan tappiota koskevan vähennyserän summa, pois lukien IFRS 9 -liitteen lisäyksessä A määriteltyjen luottoriskin johdosta arvoltaan alentuneiden rahoitusvaroihin kuuluvien erien koko voimassaoloajalta odotettavissa olevia luottotappioita vastaava tappiota koskeva vähennyserä 1 päivänä tammikuuta 2020;

$P^{SA}_{1.1.2018}$ = IFRS 9 -liitteessä olevan 5.5.5 kappaleen mukaisesti määritettyjen 12 kuukaudelta odotettavissa olevien luottotappioiden ja IFRS 9 -liitteessä olevan 5.5.3 kappaleen mukaisesti määritetyn koko voimassaoloajalta odotettavissa olevia luottotappioita vastaavan tappiota koskevan vähennyserän summa, pois lukien IFRS 9 -liitteen lisäyksessä A määriteltyjen luottoriskin johdosta arvoltaan alentuneiden rahoitusvaroihin kuuluvien erien koko voimassaoloajalta odotettavissa olevia luottotappioita vastaava tappiota koskeva vähennyserä 1 päivänä tammikuuta 2018 tai IFRS 9: n ensimmäisenä soveltamispäivänä sen mukaan, kumpi näistä on myöhempi;

f_1 = 6 kohdassa säädetty sovellettava kerroin;

f_2 = 6 a kohdassa säädetty sovellettava kerroin;

t_1 = määrän $A_{2,SA}$ verovähennyskelpoisuudesta johtuva ydinpääoman (CET1) kasvu;

t_2 = määrän $A_{4,SA}$ verovähennyskelpoisuudesta johtuva ydinpääoman (CET1) kasvu;

t_3 = määrän A^{old}_{SA} verovähennyskelpoisuudesta johtuva ydinpääoman (CET1) kasvu;

b) vastuista, joihin sovelletaan kolmannen osan II osaston 3 luvun mukaisia riskipainoja, seuraavalla kaavalla laskettava määrä (AB_{IRB}):

$$AB_{IRB} = \left(A_{2,IRB} - t_1\right) \cdot f_1 + \left(A_{4,IRB} - t_2\right) \cdot f_2 + \left(A^{old}_{IRB} - t_3\right) \cdot f_1$$

jossa

$A_{2,IRB}$ = 2 kohdan mukaisesti laskettu määrä mukautettuna 5 kohdan a alakohdan mukaisesti;

$A_{4,IRB}$ = 4 kohdan mukaisesti laskettu määrä 3 kohdan mukaisesti laskettujen ja 5 kohdan b ja c alakohdan mukaisesti mukautettujen määrien pohjalta;

▼**M11**

$$A_{IRB}^{old} = \max\{P_{1.1.2020}^{IRB} - P_{1.1.2018}^{IRB}; 0\};$$

$P_{1.1.2020}^{IRB}$ = IFRS 9 -liitteessä olevan 5.5.5 kappaleen mukaisesti määritettyjen 12 kuukaudelta odotettavissa olevien luottotappioiden ja IFRS 9 -liitteessä olevan 5.5.3 kappaleen mukaisesti määritetyn koko voimassaoloajalta odotettavissa olevia luottotappioita vastaavan tappiota koskevan vähennyserän summa, pois lukien IFRS 9 -liitteen lisäyksessä A määriteltyjen luottoriskin johdosta arvoltaan alentuneiden rahoitusvaroihin kuuluvien erien koko voimassaoloajalta odotettavissa olevia luottotappioita vastaava tappiota koskeva vähennyserä, ja josta on vähennetty samaisiin vastuisiin liittyvät tämän asetuksen 158 artiklan 5, 6 ja 10 kohdan mukaisesti lasketut odotettavissa olevat tappiot 1 päivänä tammikuuta 2020. Jos laskennan tulos on negatiivinen luku, laitoksen on asetettava $P_{1.1.2020}^{IRB}$ arvoksi nolla;

$P_{1.1.2018}^{IRB}$ = IFRS 9 -liitteessä olevan 5.5.5 kappaleen mukaisesti määritettyjen 12 kuukaudelta odotettavissa olevien luottotappioiden ja IFRS 9 -liitteessä olevan 5.5.3 kappaleen mukaisesti määritetyn koko voimassaoloajalta odotettavissa olevia luottotappioita vastaavan tappiota koskevan vähennyserän summa, pois lukien IFRS 9 -liitteen lisäyksessä A määriteltyjen luottoriskin johdosta arvoltaan alentuneiden rahoitusvaroihin kuuluvien erien koko voimassaoloajalta odotettavissa olevia luottotappioita vastaava tappiota koskeva vähennyserä, ja josta on vähennetty samaisiin vastuisiin liittyvät tämän asetuksen 158 artiklan 5, 6 ja 10 kohdan mukaisesti lasketut odotettavissa olevat tappiot 1 päivänä tammikuuta 2018 tai IFRS 9:n ensimmäisenä soveltamispäivänä, sen mukaan, kumpi näistä on myöhempi. Jos laskennan tulos on negatiivinen luku, laitoksen on asetettava $P_{1.1.2018}^{IRB}$ arvoksi nolla;

f_1 = 6 kohdassa säädetty sovellettava kerroin;

f_2 = 6 a kohdassa säädetty sovellettava kerroin;

t_1 = määrän $A_{2,IRB}$ verovähennyskelpoisuudesta johtuva ydinpääoman (CET1) kasvu;

t_2 = määrän $A_{4,IRB}$ verovähennyskelpoisuudesta johtuva ydinpääoman (CET1) kasvu;

t_3 = määrän A_{IRB}^{old} verovähennyskelpoisuudesta johtuva ydinpääoman (CET1) kasvu;

▼**M4**

2. Laitosten on laskettava 1 kohdan toisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettu määrä $A_{2,SA}$ ja 1 kohdan toisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettu määrä $A_{2,IRB}$ erikseen vastuista, joihin sovelletaan kolmannen osan II osaston 2 luvun mukaisia riskipainoja, ja vastuista, joihin sovelletaan kolmannen osan II osaston 3 luvun mukaisia riskipainoja, ja asetettava täksi määräksi tämän kohdan a ja b alakohdan mukaisista määristä suurempi:

a) nolla;

▼M4

b) i alakohdan mukaisesti laskettu määrä vähennettynä ii alakohdan mukaisesti lasketulla määrällä:

i) IFRS 9:n, sellaisena kuin se esitetään komission asetuksen (EU) N:o 1126/2008 liitteessä, jäljempänä ’IFRS 9 -liite’, 5.5.5 kappaleen mukaisesti määritettyjen 12 kuukaudelta odotettavissa olevien luottotappioiden ja IFRS 9 -liitteessä olevan 5.5.3 kappaleen mukaisesti määritetyn koko voimassaoloajalta odotettavissa olevia luottotappioita vastaavan tappiota koskevan vähennyserän summa 1 päivänä tammikuuta 2018 tai IFRS 9:n ensimmäisenä soveltamispäivänä;

ii) kansainvälisen tilinpäätösstandardi IAS 39:n, 9 kappaleessa määritellyistä lainoista ja muista saamisista, eräpäivään asti pidettävistä sijoituksista ja muista myytävissä olevista rahoitusvaroista kuin oman pääoman ehtoisista instrumenteista ja yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavissa yrityksissä olevista osuuksista tai osakkeista kertyneiden, IAS 39:n, sellaisena kuin se esitetään komission asetuksen (EY) N:o 1126/2008 liitteessä, 63, 64, 65, 67, 68 ja 70 kappaleen mukaisesti määritettyjen arvonalentumistappioiden yhteenlaskettu määrä 31 päivänä joulukuuta 2017 tai IFRS 9:n ensimmäistä soveltamispäivää edeltävänä päivänä.

3. Laitosten on laskettava määrä, jolla a alakohdassa tarkoitettu määrä ylittää b alakohdassa tarkoitetun määrän, erikseen vastuista, joihin sovelletaan kolmannen osan II osaston 2 luvun mukaisia riskipainoja, ja vastuista, joihin sovelletaan kolmannen osan II osaston 3 luvun mukaisia riskipainoja:

▼M11

a) IFRS 9 -liitteessä olevan 5.5.5 kappaleen mukaisesti määritettyjen 12 kuukaudelta odotettavissa olevien luottotappioiden ja IFRS 9 -liitteessä olevan 5.5.3 kappaleen mukaisesti määritetyn koko voimassaoloajalta odotettavissa olevia luottotappioita vastaavan tappiota koskevan vähennyserän summa, pois lukien IFRS 9 -liitteen lisäyksessä A määriteltyjen luottoriskin johdosta arvoltaan alentuneiden rahoitusvaroihin kuuluvien erien koko voimassaoloajalta odotettavissa olevia luottotappioita vastaava tappiota koskeva vähennyserä raportointipäivänä ja tämän asetuksen 468 artiklaa sovellettaessa IFRS 9 -liitteessä olevan 4.1.2 A kappaleen mukaisesti käypään arvoon muiden laajan tuloksen erien kautta arvostettaville vastuille määritetyt odotettavissa olevat luottotappiot;

b) IFRS 9 -liitteessä olevan 5.5.5 kappaleen mukaisesti määritettyjen 12 kuukaudelta odotettavissa olevien luottotappioiden ja IFRS 9 -liitteessä olevan 5.5.3 kappaleen mukaisesti määritetyn koko voimassaoloajalta odotettavissa olevia luottotappioita vastaavan tappiota koskevan vähennyserän summa, pois lukien IFRS 9 -liitteen lisäyksessä A määriteltyjen luottoriskin johdosta arvoltaan alentuneiden rahoitusvaroihin kuuluvien erien koko voimassaoloajalta odotettavissa olevia luottotappioita vastaava tappiota koskeva vähennyserä ja tämän asetuksen 468 artiklaa sovellettaessa IFRS 9 -liitteessä olevan 4.1.2 A kappaleen mukaisesti käypään arvoon muiden laajan tuloksen erien kautta arvostettaville vastuille määritetyt odotettavissa olevat luottotappiot 1 päivänä tammikuuta 2020 tai IFRS 9:n ensimmäisenä soveltamispäivänä, sen mukaan, kumpi näistä on myöhempi.

▼M4

4. Kun vastuista, joihin sovelletaan kolmannen osan II osaston 2 luvun mukaisia riskipainoja, 3 kohdan a alakohdan mukaisesti määritelty määrä on suurempi kuin 3 kohdan b alakohdassa määritelty määrä, laitosten on asetettava määräksi $A_{4,SA}$ näiden määrien välinen erotus, ja muussa tapauksessa niiden on asetettava määräksi $A_{4,SA}$ nolla.

Kun vastuista, joihin sovelletaan kolmannen osan II osaston 3 luvun mukaisia riskipainoja, 3 kohdan a alakohdan mukaisesti määritelty määrä on 5 kohdan b alakohdan soveltamisen jälkeen suurempi kuin 3 kohdan b alakohdassa tarkoitettu kyseisille vastuille laskettu määrä 5 kohdan c alakohdan soveltamisen jälkeen, laitosten on asetettava määräksi $A_{4,IRB}$ näiden määrien välinen erotus, ja muussa tapauksessa niiden on asetettava määräksi $A_{4,IRB}$ nolla.

5. Sellaisten vastuiden osalta, joihin sovelletaan kolmannen osan II osaston 3 luvun mukaisia riskipainoja, laitosten on sovellettava 2–4 kohtaa seuraavasti:

a) laskiessaan määrää $A_{2,IRB}$ laitosten on vähennettävä kustakin tämän artiklan 2 kohdan b alakohdan i ja ii alakohdan mukaisesti lasketusta määrästä 158 artiklan 5, 6 ja 10 kohdan mukaisesti laskettujen odotettavissa olevien tappioiden summa 31 päivänä joulukuuta 2017 tai IFRS 9:n ensimmäistä soveltamispäivää edeltävänä päivänä. Jos tämän artiklan 2 kohdan b alakohdan i alakohdassa tarkoitettu määrä on vähennyksen tuloksena negatiivinen, laitoksen on asetettava kyseiseksi määräksi nolla. Jos tämän artiklan 2 kohdan b alakohdan ii alakohdassa tarkoitettu määrä on vähennyksen tuloksena negatiivinen, laitoksen on asetettava kyseiseksi määräksi nolla;

▼M11

b) laitosten on korvattava tämän artiklan 3 kohdan a alakohdan mukaisesti laskettu määrä IFRS 9 -liitteessä olevan 5.5.5 kappaleen mukaisesti määritettyjen 12 kuukaudelta odotettavissa olevien luottotappioiden ja IFRS 9 -liitteessä olevan 5.5.3 kappaleen mukaisesti määritetyn koko voimassaoloajalta odotettavissa olevia luottotappioita vastaavan tappiota koskevan vähennyserän summalla, jossa ei ole huomioitu IFRS 9 -liitteen lisäyksessä A määriteltyjen luottoriskin johdosta arvoltaan alentuneiden rahoitusvaroihin kuuluvien erien koko voimassaoloajalta odotettavissa olevia luottotappioita vastaavaa tappiota koskevaa vähennyserää eikä tämän asetuksen 468 artiklaa sovellettaessa IFRS 9 -liitteessä olevan 4.1.2 A kappaleen mukaisesti käypään arvoon muiden laajan tuloksen erien kautta arvostettaville vastuille määritettyjä odotettavissa olevia luottotappioita, ja josta on vähennetty samaisiin vastuisiin liittyvät tämän asetuksen 158 artiklan 5, 6 ja 10 kohdan mukaisesti lasketut odotettavissa olevat tappiot raportointipäivänä. Jos laskennan tulos on negatiivinen luku, laitoksen on asetettava tämän artiklan 3 kohdan a alakohdassa tarkoitetuksi arvoksi nolla;

▼M11

c) laitosten on korvattava tämän artiklan 3 kohdan b alakohdan mukaisesti laskettu määrä IFRS 9 -liitteessä olevan 5.5.5 kappaleen mukaisesti määritettyjen 12 kuukaudelta odotettavissa olevien luottotappioiden ja IFRS 9 -liitteessä olevan 5.5.3 kappaleen mukaisesti määritetyn koko voimassaoloajalta odotettavissa olevia luottotappioita vastaavan tappiota koskevan vähennyserän summalla, jossa ei ole huomioitu IFRS 9 -liitteen lisäyksessä A määriteltyjen luottoriskin johdosta arvoltaan alentuneiden rahoitusvaroihin kuuluvien erien koko voimassaoloajalta odotettavissa olevia luottotappioita vastaavaa tappiota koskevaa vähennyserää eikä tämän asetuksen 468 artiklaa sovellettaessa IFRS 9 -liitteessä olevan 4.1.2 A kappaleen mukaisesti käypään arvoon muiden laajan tuloksen erien kautta arvostettaville vastuille määritettyjä odotettavissa olevia luottotappioita, 1 päivänä tammikuuta 2020 tai IFRS 9:n ensimmäisenä soveltamispäivänä, sen mukaan, kumpi näistä on myöhempi, ja josta on vähennetty samaisiin vastuisiin liittyvät tämän asetuksen 158 artiklan 5, 6 ja 10 kohdan mukaisesti lasketut odotettavissa olevat tappiot 1 päivänä tammikuuta 2020 tai IFRS 9:n ensimmäisenä soveltamispäivänä, sen mukaan, kumpi näistä on myöhempi. Jos laskennan tulos on negatiivinen, laitoksen on asetettava tämän artiklan 3 kohdan b alakohdassa tarkoitetuksi määräksi nolla.

6. Laitosten on sovellettava 1 kohdan toisen alakohdan a alakohdassa tarkoitetun määrän AB_{SA} ja b alakohdassa tarkoitetun määrän AB_{IRB} laskennassa seuraavia kertoimia f_1:

a) 1 päivän tammikuuta 2020 ja 31 päivän joulukuuta 2020 välisenä aikana 0,7;

b) 1 päivän tammikuuta 2021 ja 31 päivän joulukuuta 2021 välisenä aikana 0,5;

c) 1 päivän tammikuuta 2022 ja 31 päivän joulukuuta 2022 välisenä aikana 0,25;

d) 1 päivän tammikuuta 2023 ja 31 päivän joulukuuta 2024 välisenä aikana 0.

Laitosten, joiden tilikausi alkaa myöhemmin kuin 1 päivänä tammikuuta 2020 mutta ennen 1 päivää tammikuuta 2021, on muutettava ensimmäisen alakohdan a–d alakohdassa tarkoitetut päivämäärät vastaamaan omaa tilikauttaan, ilmoitettava muutetut päivämäärät toimivaltaiselle viranomaiselle ja julkistettava ne.

Laitosten, jotka alkavat soveltaa 1 kohdassa tarkoitettuja tilinpäätösstandardeja 1 päivänä tammikuuta 2021 tai sen jälkeen, on sovellettava asianmukaisia kertoimia ensimmäisen alakohdan b–d alakohdan mukaisesti niin, että ne aloittavat kyseisten tilinpäätösstandardien ensimmäistä soveltamisvuotta vastaavasta kertoimesta.

6 a. Laitosten on sovellettava 1 kohdan toisen alakohdan a alakohdassa tarkoitetun määrän AB_{SA} ja b alakohdassa tarkoitetun määrän AB_{IRB} laskennassa seuraavia kertoimia f_2:

a) 1 päivän tammikuuta 2020 ja 31 päivän joulukuuta 2020 välisenä aikana 1;

b) 1 päivän tammikuuta 2021 ja 31 päivän joulukuuta 2021 välisenä aikana 1;

c) 1 päivän tammikuuta 2022 ja 31 päivän joulukuuta 2022 välisenä aikana 0,75;

d) 1 päivän tammikuuta 2023 ja 31 päivän joulukuuta 2023 välisenä aikana 0,5;

▼M11

e) 1 päivän tammikuuta 2024 ja 31 päivän joulukuuta 2024 välisenä aikana 0,25.

Laitosten, joiden tilikausi alkaa myöhemmin kuin 1 päivänä tammikuuta 2020 mutta ennen 1 päivää tammikuuta 2021, on muutettava ensimmäisen alakohdan a–e alakohdassa tarkoitetut päivämäärät vastaamaan omaa tilikauttaan, ilmoitettava muutetut päivämäärät toimivaltaiselle viranomaiselle ja julkistettava ne.

Laitosten, jotka alkavat soveltaa 1 kohdassa tarkoitettuja tilinpäätösstandardeja 1 päivänä tammikuuta 2021 tai sen jälkeen, on sovellettava asianmukaisia kertoimia ensimmäisen alakohdan b–e alakohdan mukaisesti niin, että ne aloittavat kyseisten tilinpäätösstandardien ensimmäistä soveltamisvuotta vastaavasta kertoimesta.

▼M4

7. Laitoksen, joka sisällyttää ydinpääomaansa (CET1) tämän artiklan 1 kohdan mukaisen määrän, on laskettava uudelleen kaikki sellaiset tässä asetuksessa ja direktiivissä 2013/36/EU säädetyt vaatimukset, joiden määrittämisessä käytetään jotakin seuraavista tekijöistä, jättäen huomiotta ydinpääomaan (CET1) sisällyttämiensä luottotappiovarausten vaikutuksen näihin tekijöihin:

a) ydinpääomasta (CET1) 36 artiklan 1 kohdan c alakohdan nojalla vähennettävä tai 48 artiklan 4 kohdan nojalla riskipainotettava laskennallisten verosaamisten määrä;

b) 111 artiklan 1 kohdan mukaisesti määritetty vastuuarvo, ja siten erityiset luottoriskioikaisut, joilla vastuuarvoa pienennetään, kerrotaan seuraavalla korotuskertoimella (sf):

$$sf = 1 - (AB_{SA}/RA_{SA})$$

jossa

AB_{SA} = 1 kohdan toisen alakohdan a alakohdan mukaisesti laskettu määrä;

RA_{SA} = erityisten luottoriskioikaisujen kokonaismäärä;

c) 62 artiklan d alakohdan mukaisesti laskettu toissijaisen pääoman (T2) erien määrä.

▼M11

7 a. Poiketen siitä, mitä tämän artiklan 7 kohdan b alakohdassa säädetään, kun tässä asetuksessa ja direktiivissä 2013/36/EU säädetyt vaatimukset lasketaan uudelleen, laitokset voivat soveltaa 100 prosentin riskipainoa tämän artiklan 1 kohdan toisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettuun määrään AB_{SA}. Tämän asetuksen 429 artiklan 4 kohdassa tarkoitetun vastuiden kokonaismäärän laskemiseksi laitosten on lisättävä tämän artiklan 1 kohdan toisen alakohdan a ja b alakohdassa tarkoitetut määrät AB_{SA} ja AB_{IRB} vastuiden kokonaismäärään.

▼M11

Laitokset voivat valita vain kerran, käyttävätkö ne 7 kohdan b alakohdassa tarkoitettua laskentaa vai tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua laskentaa. Laitosten on ilmoitettava valinnastaan.

8. Tämän artiklan 6 kohdassa ja 6 a kohdassa säädettyjen siirtymäkausien aikana laitosten, jotka ovat päättäneet soveltaa tässä artiklassa säädettyjä siirtymäjärjestelyjä, on ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille ja julkistettava kahdeksannessa osassa vaadittujen tietojen lisäksi omien varojensa, ydinpääomansa (CET1) ja ensisijaisen pääomansa (T1) määrä sekä ydinpääoman (CET1) osuus, ensisijaisen pääoman (T1) osuus, kokonaispääomaosuus ja vähimmäisomavaraisuusaste, jotka niillä olisi, jos ne eivät olisi soveltaneet tätä artiklaa.

9. Kunkin laitoksen on päätettävä, soveltaako se tässä artiklassa säädettyjä järjestelyjä siirtymäkaudella, ja ilmoitettava päätöksestään toimivaltaiselle viranomaiselle 1 päivään helmikuuta 2018 mennessä. Laitos voi siirtymäkauden aikana päättää kumota päätöksensä, mikäli se saa tähän etukäteisluvan toimivaltaiselta viranomaiselta. Laitosten on julkistettava kaikki tämän alakohdan mukaisesti tekemänsä päätökset.

Laitos, joka on päättänyt soveltaa tässä artiklassa säädettyjä siirtymäjärjestelyjä, voi päättää olla soveltamatta 4 kohtaa, jolloin se ilmoittaa päätöksestä toimivaltaiselle viranomaiselle 1 päivään helmikuuta 2018 mennessä. Tällöin laitoksen on asetettava 1 kohdassa tarkoitetut $A_{4,SA}$, $A_{4,IRB}$, A_{SA}^{old}, A_{IRB}^{old}, t_2 ja t_3 nollaksi. Laitos voi siirtymäkauden aikana päättää kumota päätöksensä, mikäli se saa tähän etukäteisluvan toimivaltaiselta viranomaiselta. Laitosten on julkistettava tämän alakohdan mukaisesti tekemänsä päätökset.

Laitos, joka on päättänyt soveltaa tässä artiklassa säädettyjä siirtymäjärjestelyjä, voi päättää olla soveltamatta 2 kohtaa, jolloin se ilmoittaa päätöksestä toimivaltaiselle viranomaiselle viipymättä. Tällöin laitoksen on asetettava 1 kohdassa tarkoitetut $A_{2,SA}$, $A_{2,IRB}$ ja t_1 nollaksi. Laitos voi siirtymäkauden aikana päättää kumota päätöksensä, mikäli se saa tähän etukäteisluvan toimivaltaiselta viranomaiselta.

Toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava EPV:lle vähintään kerran vuodessa siitä, miten niiden valvonnassa olevat laitokset soveltavat tätä artiklaa.

▼M4

10. Asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan mukaisesti EPV antaa ohjeet tässä artiklassa säädetyistä julkistamisvaatimuksista 30 päivään kesäkuuta 2018 mennessä.

▼B

2 Alajakso

Ensisijaisen lisäpääoman (AT1) eristä tehtävät vähennykset

474 artikla

Ensisijaisen lisäpääoman (AT1) eristä tehtävät vähennykset

Poiketen siitä, mitä 53 artiklassa säädetään, 1 päivän tammikuuta 2014 ja 31 päivän joulukuuta 2017 välisenä aikana sovelletaan seuraavaa:

▼B

a) laitosten on vähennettävä ensisijaisen lisäpääoman (AT1) eristä 478 artiklassa määritetty sovellettava prosenttiosuus määristä, jotka on 56 artiklan mukaan vähennettävä;

b) laitosten on sovellettava 475 artiklan vaatimuksia niiden erien jäljelle jääviin määriin, jotka on 56 artiklan mukaan vähennettävä.

475 artikla

Erät, joita ei vähennetä ensisijaisen lisäpääoman (AT1) eristä

1. Poiketen siitä, mitä 56 artiklassa säädetään, tässä artiklassa säädettyjä vaatimuksia on sovellettava 1 päivän tammikuuta 2014 ja 31 päivän joulukuuta 2017 välisenä aikana 474 artiklan b kohdassa tarkoitettuihin jäljelle jääviin määriin.

2. Laitosten on sovellettava 56 artiklan a kohdassa tarkoitettujen erien jäljelle jäävään määrään seuraavaa:

a) suorat omistusosuudet omista ensisijaisen lisäpääoman (AT1) instrumenteista vähennetään ensisijaisen pääoman (T1) eristä kirjanpitoarvostaan;

b) välillisiä ja synteettisiä omistusosuuksia omista ensisijaisen lisäpääoman (AT1) instrumenteista, joihin luetaan myös omat ensisijaisen lisäpääoman (AT1) instrumentit, jotka laitos voidaan velvoittaa ostamaan olemassa olevan tai ehdollisen sopimusvelvoitteen mukaisesti, ei vähennetä, ja niihin on tilanteen mukaan sovellettava kolmannen osan II osaston 2 tai 3 luvun mukaisia riskipainoja ja kolmannen osan IV osaston vaatimuksia.

3. Laitosten on sovellettava 56 artiklan b kohdassa tarkoitettujen erien jäljelle jäävään määrään seuraavaa:

a) kun laitoksella ei ole merkittävää sijoitusta finanssialan yhteisössä, jonka kanssa sillä on keskinäinen ristiinomistus, sen kyseisen yhteisön ensisijaisen lisäpääoman (AT1) instrumenttien suorien, välillisten ja synteettisten omistusosuuksien määrää käsitellään ikään kuin se kuuluisi 56 artiklan c kohdan soveltamisalaan;

b) kun laitoksella on merkittävä sijoitus finanssialan yhteisössä, jonka kanssa sillä on keskinäinen ristiinomistus, sen kyseisen yhteisön ensisijaisen lisäpääoman (AT1) instrumenttien suorien, välillisten ja synteettisten omistusosuuksien määrää käsitellään ikään kuin se kuuluisi 56 artiklan d kohdan soveltamisalaan.

4. Laitosten on sovellettava 56 artiklan c ja d kohdassa tarkoitettujen erien jäljelle jäävään määrään seuraavaa:

a) määrästä, joka liittyy 56 artiklan c ja d kohdan mukaisesti vähennettäviin suoriin omistusosuuksiin, puolet on vähennettävä ensisijaisen pääoman (T1) eristä ja puolet toissijaisen pääoman (T2) eristä;

▼B

b) määrää, joka liittyy 56 artiklan c ja d kohdan mukaisesti vähennettäviin välillisiin ja synteettisiin omistusosuuksiin, ei saa vähentää, ja siihen on tilanteen mukaan sovellettava kolmannen osan II osaston 2 tai 3 luvun mukaisia riskipainoja ja kolmannen osan IV osaston vaatimuksia.

3 Alajakso

Toissijaisen pääoman (T2) eristä tehtävät vähennykset

476 artikla

Toissijaisen pääoman (T2) eristä tehtävät vähennykset

Poiketen siitä, mitä 66 artiklassa säädetään, 1 päivän tammikuuta 2014 ja 31 päivän joulukuuta 2017 välisenä aikana sovelletaan seuraavaa:

a) laitosten on vähennettävä toissijaisen pääoman (T2) eristä 478 artiklassa määritetty sovellettava prosenttiosuus määristä, jotka on 66 artiklan mukaan vähennettävä;

b) laitosten on sovellettava 477 artiklan vaatimuksia jäljelle jääviin määriin, jotka on 66 artiklan mukaan vähennettävä.

477 artikla

Toissijaisen pääoman (T2) eristä tehtävät vähennykset

1. Poiketen siitä, mitä 66 artiklassa säädetään, tässä artiklassa säädettyjä vaatimuksia on sovellettava 1 päivän tammikuuta 2014 ja 31 päivän joulukuuta 2017 välisenä aikana 476 artiklan b kohdassa tarkoitettuihin jäljelle jääviin määriin.

2. Laitosten on sovellettava 66 artiklan a kohdassa tarkoitettujen erien jäljelle jäävään määrään seuraavaa:

a) suorat omistusosuudet omista toissijaisen pääoman (T2) instrumenteista vähennetään toissijaisen pääoman (T2) eristä kirjanpitoarvostaan;

b) välillisiä ja synteettisiä omistusosuuksia omista toissijaisen pääoman (T2) instrumenteista, joihin luetaan myös sellaiset omat toissijaisen pääoman (T2) instrumentit, jotka laitos voidaan velvoittaa ostamaan olemassa olevan tai ehdollisen sopimusvelvoitteen mukaisesti, ei vähennetä, ja niihin on tilanteen mukaan sovellettava kolmannen osan II osaston 2 tai 3 luvun mukaisia riskipainoja ja kolmannen osan IV osaston vaatimuksia.

3. Laitosten on sovellettava 66 artiklan b kohdassa tarkoitettujen erien jäljelle jäävään määrään seuraavaa:

a) kun laitoksella ei ole merkittävää sijoitusta finanssialan yhteisössä, jonka kanssa sillä on keskinäinen ristiinomistus, sen kyseisen yhteisön toissijaisen pääoman (T2) instrumenttien suorien, välillisten ja synteettisten omistusosuuksien määrää käsitellään ikään kuin se kuuluisi 66 artiklan c kohdan soveltamisalaan;

▼B

b) kun laitoksella on merkittävä sijoitus finanssialan yhteisössä, jonka kanssa sillä on keskinäinen ristiinomistus, kyseisen finanssialan yhteisön toissijaisen pääoman (T2) instrumenttien suorien, välillisten ja synteettisten omistusosuuksien määrää käsitellään ikään kuin se kuuluisi 66 artiklan d kohdan soveltamisalaan.

4. Laitosten on sovellettava 66 artiklan c ja d kohdassa tarkoitettujen erien jäljelle jäävään määrään seuraavaa:

a) määrästä, joka liittyy 66 artiklan c ja d kohdan mukaisesti vähennettäviin suoriin omistusosuuksiin, puolet on vähennettävä ensisijaisen pääoman (T1) eristä ja puolet toissijaisen pääoman (T2) eristä;

b) määrää, joka liittyy 66 artiklan c ja d kohdan mukaisesti vähennettäviin välillisiin ja synteettisiin omistusosuuksiin, ei saa vähentää, ja siihen on tilanteen mukaan sovellettava kolmannen osan II osaston 2 tai 3 luvun mukaisia riskipainoja ja kolmannen osan IV osaston vaatimuksia.

▼M15

3 a Alajakso

Hyväksyttävien velkojen eristä tehtävät vähennykset

477 a artikla

Hyväksyttävien velkojen eristä tehtävät vähennykset

1. Poiketen siitä, mitä 72 e artiklan 4 kohdassa säädetään ja 31 päivään joulukuuta 2024 saakka emoyrityksenä toimivan laitoksen kriisinratkaisuviranomainen voi otettuaan asianmukaisesti huomioon mahdollisten asianomaisten tytäryritysten kriisinratkaisuviranomaisten tai asiaankuuluvien kolmansien maiden viranomaisten näkemyksen sallia, että mukautettu määrä m_i lasketaan käyttämällä seuraavaa r_i:n ja w_i:n määritelmää:

r_i = riskiperusteisen pääoman kokonaismäärää koskeva vaatimus, jota sovelletaan tytäryritykseen i siinä kolmannessa maassa, jossa sen pääkonttori sijaitsee, jos kyseinen vaatimus täytetään instrumenteilla, jotka katsottaisiin tämän asetuksen mukaisiksi omiksi varoiksi;

w_i = muun kuin riskiperusteisen ensisijaisen pääoman (T1) kokonaismäärää koskeva vaatimus, jota sovelletaan tytäryritykseen i siinä kolmannessa maassa, jossa sen pääkonttori sijaitsee, jos kyseinen vaatimus täytetään instrumenteilla, jotka katsottaisiin tämän asetuksen mukaiseksi ensisijaiseksi pääomaksi (T1).

2. Kriisinratkaisuviranomainen voi myöntää 1 kohdassa tarkoitetun luvan, jos tytäryritys on sijoittautunut kolmanteen maahan, jolla ei vielä ole käytössä sovellettavaa paikallista kriisinratkaisujärjestelmää, jos vähintään yksi seuraavista edellytyksistä täyttyy:

a) nopealle varojen siirrolle tytäryritykseltä emoyrityksenä toimivalle laitokselle ei ole tai ei ole ennakoitavissa olennaisia käytännön esteitä tai oikeudellisia esteitä;

▼M15

b) tytäryrityksen asiaankuuluva kolmannen maan viranomainen on antanut emoyrityksenä toimivan laitoksen kriisinratkaisuviranomaiselle lausunnon, jonka mukaan tytäryrityksen 72 e artiklan 4 kohdan toisen alakohdan mukaisesti vähentämä määrä voitaisiin siirtää tytäryritykseltä emoyrityksenä toimivalle laitokselle.

▼B

4 Alajakso

Vähennyksiin sovellettavat prosenttiosuudet

478 artikla

Ydinpääoman (CET1), ensisijaisen lisäpääoman (AT1) ja toissijaisen pääoman (T2) eristä tehtäviin vähennyksiin sovellettavat prosenttiosuudet

1. Edellä olevassa 468 artiklan 4 kohdassa, 469 artiklan 1 kohdan a ja c alakohdassa, 474 artiklan a alakohdassa ja 476 artiklan a alakohdassa tarkoitetun sovellettavan prosenttiosuuden on oltava seuraavien vaihteluvälien mukainen:

a) 20–100 prosenttia 1 päivän tammikuuta 2014 ja 31 päivän joulukuuta 2014 välisenä aikana;

b) 40–100 prosenttia 1 päivän tammikuuta 2015 ja 31 päivän joulukuuta 2015 välisenä aikana;

c) 60–100 prosenttia 1 päivän tammikuuta 2016 ja 31 päivän joulukuuta 2016 välisenä aikana;

d) 80–100 prosenttia 1 päivän tammikuuta 2017 ja 31 päivän joulukuuta 2017 välisenä aikana.

▼C1

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, niiden 36 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen erien osalta, jotka olivat olemassa ennen 1 päivää tammikuuta 2014, 469 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetun sovellettavan prosenttiosuuden on oltava seuraavien vaihteluvälien mukainen:

a) 0–100 prosenttia kaudella, joka alkaa 1 päivänä tammikuuta 2014 ja päättyy 31 päivänä joulukuuta 2014;

b) 10–100 prosenttia kaudella, joka alkaa 1 päivänä tammikuuta 2015 ja päättyy 31 päivänä joulukuuta 2015;

c) 20–100 prosenttia kaudella, joka alkaa 1 päivänä tammikuuta 2016 ja päättyy 31 päivänä joulukuuta 2016;

d) 30–100 prosenttia kaudella, joka alkaa 1 päivänä tammikuuta 2017 ja päättyy 31 päivänä joulukuuta 2017;

e) 40–100 prosenttia kaudella, joka alkaa 1 päivänä tammikuuta 2018 ja päättyy 31 päivänä joulukuuta 2018;

f) 50–100 prosenttia kaudella, joka alkaa 1 päivänä tammikuuta 2019 ja päättyy 31 päivänä joulukuuta 2019;

▼C1

g) 60–100 prosenttia kaudella, joka alkaa 1 päivänä tammikuuta 2020 ja päättyy 31 päivänä joulukuuta 2020;

h) 70–100 prosenttia kaudella, joka alkaa 1 päivänä tammikuuta 2021 ja päättyy 31 päivänä joulukuuta 2021;

i) 80–100 prosenttia kaudella, joka alkaa 1 päivänä tammikuuta 2022 ja päättyy 31 päivänä joulukuuta 2022;

j) 90–100 prosenttia kaudella, joka alkaa 1 päivänä tammikuuta 2023 ja päättyy 31 päivänä joulukuuta 2023.

▼B

3. Toimivaltaisten viranomaisten on määritettävä ja julkaistava sovellettava prosenttiosuus 1 ja 2 kohdassa mainituissa vaihteluväleissä kullekin seuraavista vähennyksistä:

a) 36 artiklan 1 kohdan a–h alakohdassa edellytetyt yksittäiset vähennykset, lukuun ottamatta tulevista veronalaisista voitoista riippuvia ja väliaikaisten erojen seurauksena syntyviä laskennallisia verosaamisia;

b) tulevista veronalaisista voitoista riippuvien ja väliaikaisten erojen seurauksena syntyvien laskennallisten verosaamisten sekä 36 artiklan 1 kohdan i alakohdassa tarkoitettujen erien kokonaismäärä, joka on vähennettävä 48 artiklan mukaan;

c) kukin 56 artiklan b–d kohdassa edellytetty vähennys;

d) kukin 66 artiklan b–d kohdassa edellytetty vähennys.

4 Jakso

Vähemmistöosuudet ja tytäryritysten liikkeeseenlaskemat ensisijaisen lisäpääoman (at1) ja toissijaisen pääoman (t2) instrumentit

479 artikla

Sellaisten instrumenttien ja erien, joita ei katsota vähemmistöosuuksiksi, sisällyttäminen konsolidoituun ydinpääomaan (CET1)

1. Poiketen siitä, mitä toisen osan III osastossa säädetään, toimivaltaisten viranomaisten on tämän artiklan 2 ja 3 kohdan mukaisesti määritettävä, miten 1 päivän tammikuuta 2014 ja 31 päivän joulukuuta 2017 välisenä aikana sisällytetään konsolidoituihin omiin varoihin direktiivin 2006/48/EY 65 artiklan kansallisten täytäntöönpanosäännösten mukaan konsernin omaksi pääomaksi katsottavat erät, joita ei voida katsoa konsolidoiduksi ydinpääomaksi (CET1) jostakin seuraavista syistä:

a) instrumenttia ei katsota ydinpääoman (CET1) instrumentiksi, ja tästä seuraa, että siihen liittyviä kertyneitä voittovaroja ja ylikurssirahastoja ei myöskään katsota konsolidoiduiksi ydinpääoman eriksi;

▼B

b) erät eivät täytä ehtoja 81 artiklan 2 kohdan tuloksena;

c) erät eivät täytä ehtoja, koska tytäryritys ei ole laitos tai yhteisö, johon sovellettavan kansallisen lainsäädännön nojalla sovelletaan tämän asetuksen ja direktiivin 2013/36/EU vaatimuksia;

d) erät eivät täytä ehtoja, koska tytäryritys ei kuulu ensimmäisen osan II osaston 2 luvun nojalla kokonaan konsolidoinnin piiriin.

2. Sovellettava prosenttiosuus 1 kohdassa tarkoitetuista eristä, jotka olisi direktiivin 2006/48/EY 65 artiklan kansallisten täytäntöönpanosäännösten mukaan katsottu konsernin omaksi pääomaksi, on katsottava konsolidoiduksi ydinpääomaksi (CET1).

3. Edellä 2 kohdassa tarkoitetun sovellettavan prosenttiosuuden on oltava seuraavien vaihteluvälien mukainen:

a) 0–80 prosenttia 1 päivän tammikuuta 2014 ja 31 päivän joulukuuta 2014 välisenä aikana;

b) 0–60 prosenttia 1 päivän tammikuuta 2015 ja 31 päivän joulukuuta 2015 välisenä aikana;

c) 0–40 prosenttia 1 päivän tammikuuta 2016 ja 31 päivän joulukuuta 2016 välisenä aikana;

d) 0–20 prosenttia 1 päivän tammikuuta 2017 ja 31 päivän joulukuuta 2017 välisenä aikana.

4. Toimivaltaisten viranomaisten on määritettävä ja julkaistava sovellettava prosenttiosuus 3 kohdassa mainituissa vaihteluväleissä.

480 artikla

Vähemmistöosuuksien ja ehdot täyttävän ensisijaisen lisäpääoman (AT1) ja toissijaisen pääoman (T2) sisällyttäminen konsolidoituihin omiin varoihin

1. Poiketen siitä, mitä 84 artiklan 1 kohdan b alakohdassa, 85 artiklan b kohdassa ja 87 artiklan 1 kohdan b alakohdassa säädetään, kyseisissä artikloissa tarkoitetut prosenttiosuudet on 1 päivän tammikuuta 2014 ja 31 päivän joulukuuta 2017 välisenä aikana kerrottava sovellettavalla kertoimella.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun sovellettavan kertoimen on oltava seuraavien vaihteluvälien mukainen:

a) 1 päivän tammikuuta 2014 ja 31 päivän joulukuuta 2014 välisenä aikana 0,2–1;

b) 1 päivän tammikuuta 2015 ja 31 päivän joulukuuta 2015 välisenä aikana 0,4–1;

c) 1 päivän tammikuuta 2016 ja 31 päivän joulukuuta 2016 välisenä aikana 0,6–1; ja

d) 1 päivän tammikuuta 2017 ja 31 päivän joulukuuta 2017 välisenä aikana 0,8–1.

▼B

3. Toimivaltaisten viranomaisten on määritettävä ja julkaistava sovellettavan kertoimen suuruus 2 kohdassa mainituissa vaihteluväleissä.

5 Jakso

Ylimääräiset suodattimet ja vähennykset

481 artikla

Ylimääräiset suodattimet ja vähennykset

1. Poiketen siitä, mitä 32–36 artiklassa, 56 ja 66 artiklassa säädetään, laitosten on 1 päivän tammikuuta 2014 ja 31 päivän joulukuuta 2017 välisenä aikana tehtävä oikaisuja, joilla ydinpääoman (CET1) eriin, ensisijaisen pääoman (T1) eriin, toissijaisen pääoman (T2) eriin tai muihin omien varojen eriin sisällytetään tai niistä vähennetään sovellettava prosenttiosuus direktiivin 2006/48/EY 57, 61, 63, 63 a, 64 ja 66 artiklan ja direktiivin 2006/49/EY 13 ja 16 artiklan kansallisissa täytäntöönpanosäännöksissä vaadituista suodattamista tai vähennyksistä, joita ei vaadita tämän asetuksen toisessa osassa.

►C2 2. Poiketen siitä, mitä 36 artiklan 1 kohdan i alakohdassa ja 49 artiklan 1 kohdassa säädetään, toimivaltaiset viranomaiset voivat 1 päivän tammikuuta 2014 ja 31 päivän joulukuuta 2014 välisenä aikana vaatia laitoksia soveltamaan tai antaa niille luvan soveltaa 49 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja menetelmiä, kun 49 artiklan 1 kohdan b alakohdan vaatimukset eivät täyty, sen sijaan että ne soveltaisivat 36 artiklan 1 kohdassa vaadittua vähennystä. ◄ Tällaisissa tapauksissa finanssialan yhteisön, jossa emoyrityksellä on merkittävä sijoitus, se omien varojen instrumenteista olevien omistusosuuksien osuus, jota ei 49 artiklan 1 kohdan mukaisesti vaadita vähennettäväksi, määritetään tämän artiklan 4 kohdassa tarkoitetun sovellettavan prosenttiosuuden mukaisesti. Määrään, jota ei vähennetä, sovelletaan tarvittaessa 49 artiklan 4 kohdan vaatimuksia.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun sovellettavan prosenttiosuuden on oltava seuraavien vaihteluvälien mukainen:

a) 0–80 prosenttia 1 päivän tammikuuta 2014 ja 31 päivän joulukuuta 2014 välisenä aikana;

b) 0–60 prosenttia 1 päivän tammikuuta 2015 ja 31 päivän joulukuuta 2015 välisenä aikana;

c) 0–40 prosenttia 1 päivän tammikuuta 2016 ja 31 päivän joulukuuta 2016 välisenä aikana;

d) 0–20 prosenttia 1 päivän tammikuuta 2017 ja 31 päivän joulukuuta 2017 välisenä aikana.

4. Edellä 2 kohdassa tarkoitetun sovellettavan prosenttiosuuden on oltava 0–50 prosenttia 1 päivän tammikuuta 2014 ja 31 päivän joulukuuta 2014 välisenä aikana.

▼B

5. Toimivaltaisten viranomaisten on kunkin 1 ja 2 kohdassa tarkoitetun suodattimen tai vähennyksen osalta määritettävä ja julkaistava sovellettavat prosenttiosuudet 3 ja 4 kohdassa mainituissa vaihteluväleissä.

6. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset niiden edellytysten määrittelemiseksi, joiden mukaisesti toimivaltaisten viranomaisten on määritettävä, onko omiin varoihin tai niiden osatekijöihin direktiivin 2006/48/EY tai direktiivin 2006/49/EY kansallisten täytäntöönpanosäännösten mukaisesti tehtävät oikaisut, jotka eivät sisälly tämän asetuksen toiseen osaan, tehtävä tätä artiklaa sovellettaessa ydinpääoman (CET1) eriin, ensisijaisen lisäpääoman (AT1) eriin, ensisijaisen pääoman (T1)eriin, toissijaisen pääoman (T2) eriin tai muihin omiin varoihin.

▼C1

EPV toimittaa teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 28 päivänä heinäkuuta 2013.

▼B

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

482 artikla

Soveltamisala eläkerahastojen kanssa tehtyjen johdannaissopimusten osalta

Tämän asetuksen 382 artiklan 4 kohdan c alakohdan mukaisesti laitokset eivät saa laskea vastuun arvonoikaisuriskiin liittyvää omien varojen vaatimusta asetuksen (EU) N:o 648/2012 89 artiklassa tarkoitettujen, kyseisen asetuksen 2 artiklassa määritellyn eläkejärjestelmän kanssa tehtyjen sopimusten osalta.

2 LUKU

Pääomainstrumenttien vapauttaminen uusista säännöksistä määräajaksi

1 Jakso

Valtiontukea sisältävät instrumentit

483 artikla

Valtiontuki-instrumenttien vapauttaminen uusista säännöksistä määräajaksi

1. Poiketen siitä, mitä26–29, 51, 52, 62 ja 63 artiklassa säädetään, pääomainstrumentteihin ja -eriin sovelletaan 1 päivän tammikuuta 2014 ja 31 päivän joulukuuta 2017 välisenä aikana tätä artiklaa, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) instrumentit on laskettu liikkeeseen ennen 1 päivän tammikuuta 2014;

b) instrumentit on laskettu liikkeeseen pääomapohjan vahvistamistoimenpiteiden yhteydessä valtiontukisääntöjen nojalla. Jos osa instrumenteista on yksityisten merkitsemiä, niiden on oltava laskettu liikkeeseen ennen 30 päivää kesäkuuta 2012 ja yhdessä niiden osien kanssa, jotka ovat jäsenvaltion merkitsemiä;

▼B

c) komissio on katsonut, että instrumentit soveltuvat sisämarkkinoille Euroopan unionin toiminnasta tehdyn ►C2 sopimuksen 107 artiklan nojalla.

Jos instrumentit ovat sekä jäsenvaltion että yksityisten sijoittajien merkitsemiä ja jos tällöin jäsenvaltion merkitsemät instrumentit lunastetaan osittain, vastaava osuus yksityisesti merkityistä instrumenteista on vapautettava uusista säännöksistä määräajaksi 484 artiklan mukaisesti. Kun kaikki jäsenvaltion merkitsemät instrumentit on lunastettu, jäljelle jäävät yksityisten sijoittajien merkitsemät instrumentit vapautetaan uusista säännöksistä määräajaksi 484 artiklan mukaisesti. ◄

2. Instrumentit, jotka on kansallisten täytäntöönpanosäännösten nojalla katsottu direktiivin 2006/48/EY 57 artiklan a kohdassa tarkoitetuiksi eriksi, on katsottava ydinpääoman (CET1) instrumenteiksi, vaikka

a) tämän asetuksen 28 artiklassa säädetyt edellytykset eivät täyttyisi;

b) instrumentit olisi laskenut liikkeeseen tämän asetuksen 27 artiklassa tarkoitettu yritys, eivätkä tämän asetuksen 28 artiklassa säädetyt edellytykset, tai soveltuvin osin tämän asetuksen 29 artiklassa säädetyt edellytykset täyttyisi.

3. Tämän artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetut instrumentit, joita ei kansallisten täytäntöönpanosäännösten nojalla katsota direktiivin 2006/48/EY 57 artiklan a kohdassa tarkoitetuiksi eriksi, on katsottava ydinpääoman (CET1) instrumenteiksi, vaikka tämän artiklan 2 kohdan a tai b alakohdan vaatimukset eivät täyttyisi, edellyttäen että tämän artiklan 8 kohdan vaatimukset täyttyvät.

Instrumentteja, jotka katsotaan ensimmäisen alakohdan nojalla ydinpääoman (CET1) instrumenteiksi, ei voida katsoa 5 tai 7 kohdan mukaisiksi ensisijaisen lisäpääoman (AT1) tai toissijaisen pääoman (T2) instrumenteiksi.

4. Instrumentit, jotka on kansallisten täytäntöönpanosäännösten nojalla katsottu direktiivin 2006/48/EY 57 artiklan c a alakohdassa ja 66 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuiksi eriksi, on katsottava ensisijaisen lisäpääoman (AT1) instrumenteiksi, vaikka tämän asetuksen 52 artiklan 1 kohdassa säädetyt edellytykset eivät täyttyisi.

5. Tämän artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetut instrumentit, joita ei kansallisten täytäntöönpanosäännösten nojalla katsota direktiivin 2006/48/EY 57 artiklan c a kohdassa tarkoitetuiksi eriksi, on katsottava ensisijaisen lisäpääoman (AT1) instrumenteiksi, vaikka tämän asetuksen 52 artiklan 1 kohdan vaatimukset eivät täyttyisi, edellyttäen että tämän artiklan 8 kohdan vaatimukset täyttyvät.

Instrumentteja, jotka katsotaan ensimmäisen alakohdan nojalla ensisijaisen lisäpääoman (AT1) instrumenteiksi, ei voida katsoa 3 tai 7 kohdan mukaisiksi ydinpääoman (CET1) tai toissijaisen pääoman (T2) instrumenteiksi.

▼B

6. Erät, jotka on kansallisten täytäntöönpanosäännösten nojalla katsottu direktiivin 2006/48/EY 57 artiklan f, g tai h kohdassa ja 66 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuiksi eriksi, on katsottava toissijaisen pääoman (T2) instrumenteiksi, vaikka eriä ei olisi mainittu tämän asetuksen 62 artiklassa tai tämän asetuksen 63 artiklassa säädetyt edellytykset eivät täyttyisi.

7. Edellä tämän artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetut instrumentit, joita ei kansallisten täytäntöönpanosäännösten nojalla katsota direktiivin 2006/48/EY 57 artiklan f, g tai h kohdassa ja 66 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuiksi eriksi, on katsottava toissijaisen pääoman (T2) instrumenteiksi, vaikka eriä ei olisi mainittu 62 artiklassa tai 63 artiklassa säädetyt edellytykset eivät täyttyisi, edellyttäen että tämän artiklan 8 kohdan vaatimukset täyttyvät.

Instrumentteja, jotka katsotaan ensimmäisen alakohdan nojalla toissijaisen pääoman (T2) instrumenteiksi, ei voida katsoa 3 tai 5 kohdan mukaisiksi ydinpääoman (CET1) tai ensisijaisen lisäpääoman (AT1) instrumenteiksi.

8. Edellä olevissa 3, 5 ja 7 kohdassa tarkoitetut instrumentit voidaan katsoa kyseisissä kohdissa tarkoitetuiksi omien varojen instrumenteiksi ainoastaan, kun 1 kohdan a alakohdan edellytys täyttyy ja kun ne ovat sellaisten laitosten liikkeeseen laskemia, jotka ovat sijoittautuneet johonkin jäsenvaltioon, johon sovelletaan talouden sopeutusohjelmaa, ja kyseisten instrumenttien liikkeeseenlaskusta on sovittu tai se on hyväksyttävää mainitun ohjelman mukaisesti.

2 Jakso

Valtiontukea sisältämättömät instrumentit

1 Alajakso

Määräaikaisen uusista säännöksistä vapauttamisen hyväksyttävyys ja rajoitukset

484 artikla

Direktiivin 2006/48/EY kansallisten täytäntöönpanosäännösten nojalla omiksi varoiksi katsottujen erien vapauttaminen uusista säännöksistä määräajaksi

▼C2

1. Tätä artiklaa sovelletaan ainoastaan instrumentteihin ja eriin, jotka oli laskettu liikkeeseen 31 päivänä joulukuuta 2011 tai sitä ennen, ja jotka katsottiin omiksi varoiksi 31 päivänä joulukuuta 2011, ja joita ei ole mainittu 483 artiklan 1 kohdassa.

▼B

2. Poiketen siitä, mitä26–29, 51, 52, 62 ja 63 artiklassa säädetään, 1 päivän tammikuuta 2014 ja 31 päivän joulukuuta 2021 välisenä aikana sovelletaan tätä artiklaa.

3. Direktiivin 86/635/EY 22 artiklassa tarkoitettu pääoma ja siihen liittyvät ylikurssirahastot, jotka on direktiivin 2006/48/EY 57 artiklan a kohdan kansallisten täytäntöönpanosäännösten nojalla katsottu ensisijaisiksi omiksi varoiksi, on, jollei tämän asetuksen 485 artiklasta muuta johdu ja tämän asetuksen 486 artiklan 2 kohdassa määritettyyn rajaan asti, katsottava ydinpääoman (CET1) eriksi, vaikka kyseinen pääoma ei täyttäisi tämän asetuksen 28 artiklassa säädettyjä edellytyksiä, tai soveltuvin osin tämän asetuksen 29 artiklassa säädettyjä edellytyksiä.

▼B

4. Instrumentit ja niihin liittyvät ylikurssirahastot, jotka on direktiivin 2006/48/EY 57 artiklan ca kohdan ja 154 artiklan 8 ja 9 kohdan kansallisten täytäntöönpanosäännösten nojalla katsottu ensisijaisiksi omiksi varoiksi, on tämän asetuksen 486 artiklan 3 kohdassa määritettyyn rajaan asti katsottava ensisijaisen lisäpääoman (AT1) eriksi, vaikka tämän asetuksen 52 artiklassa säädetyt edellytykset eivät täyttyisi.

5. Erät ja niihin liittyvät ylikurssirahastot, jotka on kansallisten täytäntöönpanosäännösten nojalla katsottu direktiivin 2006/48/EY 57 artiklan e, f, g tai h kohdassa tarkoitetuiksi eriksi, on tämän asetuksen 486 artiklan 4 kohdassa määritettyyn rajaan asti katsottava toissijaisen pääoman (T2) eriksi, vaikka kyseiset erät eivät sisältyisi tämän asetuksen 62 artiklaan tai täyttäisi tämän asetuksen 63 artiklassa säädettyjä edellytyksiä.

485 artikla

Direktiivin 2006/48/EY kansallisten täytäntöönpanosäännösten nojalla omiksi varoiksi katsottuihin eriin liittyvien ylikurssirahastojen hyväksyttävyys sisällytettäväksi ydinpääomaan (CET1)

1. Tätä artiklaa sovelletaan ainoastaan ennen 31 päivää joulukuuta 2010 liikkeeseen laskettuihin instrumentteihin, joita ei ole mainittu 483 artiklan 1 kohdassa.

2. Ylikurssirahastot, jotka liittyvät direktiivin 86/635/ETY 22 artiklassa tarkoitettuun pääomaan ja jotka on direktiivin 2006/48/EY 57 artiklan a kohdan kansallisten täytäntöönpanosäännösten nojalla katsottu ensisijaisiksi omiksi varoiksi, on katsottava ydinpääoman (CET1) eriksi, jos ne täyttävät tämän asetuksen 28 artiklan i ja j kohdassa säädetyt edellytykset.

486 artikla

Rajoitukset ydinpääoman (CET1) erien, ensisijaisen lisäpääoman (AT1) erien ja toissijaisen pääoman (T2) erien määräaikaiseen vapauttamiseen uusista säännöksistä

1. Sitä, missä määrin 484 artiklassa tarkoitetut instrumentit ja erät on 1 päivän tammikuuta 2014 ja 31 päivän joulukuuta 2021 välisenä aikana katsottava omiksi varoiksi, rajoitetaan tämän artiklan mukaisesti.

2. Niiden 484 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen erien määrä, jotka on katsottava ydinpääoman (CET1) eriksi, rajoitetaan sovellettavaan prosenttiosuuteen tämän kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettujen määrien summasta:

a) edellä 484 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun, 31 päivänä joulukuuta 2012 liikkeessä olleen pääoman nimellismäärä;

b) edellä a alakohdassa tarkoitettuihin eriin liittyvät ylikurssirahastot.

▼B

3. Edellä 484 artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen, ensisijaisen lisäpääoman (AT1) eriksi katsottavien erien määrä rajoitetaan sovellettavaan prosenttiosuuteen, joka kerrotaan tämän kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettujen määrien summan ja tämän kohdan c–f alakohdassa tarkoitettujen määrien summan erotuksella:

a) edellä 484 artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen, 31 päivänä joulukuuta 2012 liikkeessä olleiden instrumenttien nimellismäärä;

b) edellä a kohdassa tarkoitettuihin instrumentteihin liittyvät ylikurssirahastot;

c) edellä 484 artiklan 4 artiklassa tarkoitettujen instrumenttien määrä, joka 31 päivänä joulukuuta 2012 ylitti direktiivin 2006/48/EY 66 artiklan 1 kohdan a alakohdan ja 66 artiklan 1 a kohdan kansallisissa täytäntöönpanosäännöksissä määritetyt rajat;

d) edellä c kohdassa tarkoitettuihin instrumentteihin liittyvät ylikurssirahastot;

e) sellaisten 484 artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen, 31 päivänä joulukuuta 2012 liikkeessä olleiden instrumenttien nimellismäärä, joita 489 artiklan 4 kohdan mukaisesti ei voida katsoa ensisijaisen lisäpääoman (AT1) instrumenteiksi;

f) edellä e kohdassa tarkoitettuihin instrumentteihin liittyvät ylikurssirahastot.

4. Edellä 484 artiklan 5 kohdassa tarkoitettujen, toissijaisen pääoman (T2) eriksi katsottavien erien määrä rajoitetaan sovellettavaan prosenttiosuuteen tämän kohdan a–d alakohdassa tarkoitettujen määrien summan ja tämän kohdan e–h alakohdassa tarkoitettujen määrien summan erotuksesta:

a) edellä 484 artiklan 5 kohdassa tarkoitettujen, 31 päivänä joulukuuta 2012 liikkeessä olleiden instrumenttien nimellismäärä;

b) edellä a kohdassa tarkoitettuihin instrumentteihin liittyvät ylikurssirahastot;

c) etuoikeusasemaltaan huonommassa asemassa olevien, 31 päivänä joulukuuta 2012 liikkeessä olleiden lainojen nimellismäärä vähennettynä direktiivin 2006/48/EY 64 artiklan 3 kohdan c alakohdan kansallisten täytäntöönpanosäännösten mukaisesti vaaditulla määrällä;

d) sellaisten 484 artiklan 5 kohdassa tarkoitettujen, 31 päivänä joulukuuta 2012 liikkeessä olleiden erien nimellismäärä, jotka eivät ole tämän kohdan a ja c alakohdassa tarkoitettuja instrumentteja tai etuoikeusasemaltaan huonommassa asemassa olevia lainoja;

e) edellä 484 artiklan 5 artiklassa tarkoitettujen, 31 päivänä joulukuuta 2012 liikkeessä olleiden instrumenttien ja erien nimellismäärä, joka ylitti direktiivin 2006/48/EY 66 artiklan 1 kohdan a alakohdan kansallisissa täytäntöönpanosäännöksissä määritetyt rajat;

f) edellä e alakohdassa tarkoitettuihin instrumentteihin liittyvät ylikurssirahastot;

▼B

g) sellaisten 484 artiklan 5 kohdassa tarkoitettujen, 31 päivänä joulukuuta 2012 liikkeessä olleiden instrumenttien nimellismäärä, joita 490 artiklan 4 kohdan mukaisesti ei voida pitää toissijaisen pääoman (T2) erinä;

h) edellä g alakohdassa tarkoitettuihin instrumentteihin liittyvät ylikurssirahastot.

5. Tätä artiklaa sovellettaessa 2–4 kohdassa tarkoitettujen sovellettavien prosenttiosuuksien on oltava seuraavien vaihteluvälien mukaiset:

a) 60–80 prosenttia 1 päivän tammikuuta 2014 ja 31 päivän joulukuuta 2014 välisenä aikana;

b) 40–70 prosenttia 1 päivän tammikuuta 2015 ja 31 päivän joulukuuta 2015 välisenä aikana;

c) 20–60 prosenttia 1 päivän tammikuuta 2016 ja 31 päivän joulukuuta 2016 välisenä aikana;

d) 0–50 prosenttia 1 päivän tammikuuta 2017 ja 31 päivän joulukuuta 2017 välisenä aikana;

e) 0–40 prosenttia 1 päivän tammikuuta 2018 ja 31 päivän joulukuuta 2018 välisenä aikana;

f) 0–30 prosenttia 1 päivän tammikuuta 2019 ja 31 päivän joulukuuta 2019 välisenä aikana;

g) 0–20 prosenttia 1 päivän tammikuuta 2020 ja 31 päivän joulukuuta 2020 välisenä aikana;

h) 0–10 prosenttia 1 päivän tammikuuta 2021 ja 31 päivän joulukuuta 2021 välisenä aikana.

6. Toimivaltaisten viranomaisten on määritettävä ja julkaistava sovellettavat prosenttiosuudet 5 kohdassa mainituissa vaihteluväleissä.

487 artikla

Ydinpääoman (CET1) erinä tai ensisijaisen lisäpääoman (AT1) erinä määräaikaisen uusista säännöksistä vapauttamisen ulkopuolelle jäävien erien määräaikainen vapauttaminen uusista säännöksistä omien varojen muina osatekijöinä

1. Poiketen siitä, mitä 51, 52, 62 ja 63 artiklassa säädetään, laitokset voivat 1 päivän tammikuuta 2014 ja 31 päivän joulukuuta 2021 välisenä aikana käsitellä sellaista 484 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua pääomaa ja siihen liittyviä ylikurssirahastoja, jotka jätetään ydinpääoman (CET1) erien ulkopuolelle, koska ne ylittävät 486 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun sovellettavan prosenttiosuuden, 484 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuina erinä siinä määrin kuin kyseisen pääoman ja siihen liittyvien ylikurssirahastojen sisällyttäminen näihin eriin ei merkitse 486 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun sovellettavan prosenttiosuusrajan ylittymistä.

▼B

2. Poiketen siitä, mitä 51, 52, 62 ja 63 artiklassa säädetään, laitokset voivat 1 päivän tammikuuta 2014 ja 31 päivän joulukuuta 2021 välisenä aikana käsitellä seuraavia 484 artiklan 5 kohdassa tarkoitettuina erinä siinä määrin kuin niiden sisällyttäminen kyseisiin eriin ei merkitse 486 artiklan 4 kohdassa tarkoitetun sovellettavan prosenttiosuusrajan ylittymistä:

a) edellä 484 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu pääoma ja siihen liittyvät ylikurssirahastot, jotka jätetään ydinpääoman (CET1) erien ulkopuolelle, koska ne ylittävät 486 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun sovellettavan prosenttiosuuden;

b) edellä 484 artiklan 4 kohdassa tarkoitetut instrumentit ja niihin liittyvät ylikurssirahastot, jotka ylittävät 486 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun sovellettavan prosenttiosuuden.

3. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään edellytykset 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen omien varojen instrumenttien käsittelemiselle 1 päivän tammikuuta 2014 ja 31 päivän joulukuuta 2021 välisenä aikana ikään kuin ne kuuluisivat 486 artiklan 4 kohdan tai 486 artiklan 5 kohdan soveltamisalaan.

▼C1

EPV toimittaa teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 28 päivänä heinäkuuta 2013.

▼B

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

488 artikla

Toissijaisen pääoman (T2) erinä uusista säännöksistä määräajaksi vapautettujen erien porrastaminen

Edellä 484 artiklan 5 kohdassa tarkoitettuihin eriin, jotka voidaan 484 artiklan 5 kohdan tai 486 artiklan 4 kohdan mukaisesti katsoa toissijaisen pääoman (T2) eriksi, on sovellettava 64 artiklassa säädettyjä vaatimuksia.

2 Alajakso

Osto-option ja lunastamiskannustimen sisältävien instrumenttien sisällyttäminen ensisijaisen lisäpääoman (AT1) ja toissijaisen pääoman (T2) eriin

489 artikla

Osto-option ja lunastamiskannustimen sisältävät hybridi-instrumentit

1. Poiketen siitä, mitä 51 ja 52 artiklassa säädetään, 484 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuihin instrumentteihin, joiden ehtoihin sisältyy osto-optio ja laitokselle suunnattu kannustin niiden lunastamiseen, on 1 päivän tammikuuta 2014 ja 31 päivän joulukuuta 2021 ►C2 välisenä aikana sovellettava tätä artiklaa. ◄

▼B

2. Instrumentit katsotaan ensisijaisen lisäpääoman (AT1) instrumenteiksi, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) laitoksen on ollut mahdollista käyttää lunastamiskannustimen sisältävää osto-optiota ainoastaan ennen 1 päivää tammikuuta 2013;

b) laitos ei ole käyttänyt osto-optiota;

c) edellä 52 artiklassa säädetyt edellytykset täyttyvät 1 päivästä tammikuuta 2013.

3. Instrumentit katsotaan ensisijaisen lisäpääoman (AT1) instrumenteiksi, joiden tunnustettu käypä arvo on pienentynyt, 484 artiklan 4 kohdan mukaisesti kyseisten instrumenttien efektiiviseen maturiteettipäivään saakka, ja sen jälkeen ne on katsottava ensisijaisen lisäpääoman (AT1) instrumenteiksi ilman rajaa edellyttäen, että:

a) laitoksen on ollut mahdollista käyttää lunastamiskannustimen sisältävää osto-optiota ainoastaan 1 päivänä tammikuuta 2013 tai sen jälkeen;

b) laitos ei ole käyttänyt osto-optiota instrumenttien efektiivisenä maturiteettipäivänä;

c) edellä 52 artiklassa säädetyt edellytykset täyttyvät instrumenttien efektiivisestä maturiteettipäivästä.

4. Instrumentteja ei katsota ensisijaisen lisäpääoman (AT1) instrumenteiksi 1 päivästä tammikuuta 2014 eikä niihin sovelleta 484 artiklan 4 kohtaa, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) laitoksen on ollut mahdollista käyttää lunastamiskannustimen sisältävää osto-optiota 31 päivän joulukuuta 2011 ja 1 päivän tammikuuta 2013 välisenä aikana;

b) laitos ei ole käyttänyt osto-optiota instrumenttien efektiivisenä maturiteettipäivänä;

c) edellä 52 artiklassa säädetyt edellytykset eivät täyty instrumenttien efektiivisestä maturiteettipäivästä.

5. Instrumentit katsotaan ensisijaisen lisäpääoman (AT1) instrumenteiksi, joiden tunnustettu käypä arvo on pienentynyt, kyseisten instrumenttien efektiiviseen maturiteettipäivään saakka 484 artiklan 4 kohdan mukaisesti, eikä niitä sen jälkeen katsota ensisijaisen lisäpääoman (AT1) instrumenteiksi, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) laitoksen on ollut mahdollista käyttää lunastamiskannustimen sisältävää osto-optiota 1 päivänä tammikuuta 2013 tai sen jälkeen;

b) laitos ei ole käyttänyt osto-optiota instrumenttien efektiivisenä maturiteettipäivänä;

c) edellä 52 artiklassa säädetyt edellytykset eivät täyty instrumenttien efektiivisestä maturiteettipäivästä.

▼B

6. Instrumentit katsotaan ensisijaisen lisäpääoman (AT1) instrumenteiksi 484 artiklan 4 kohdan mukaisesti, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) laitoksen on ollut mahdollista käyttää lunastamiskannustimen sisältävää osto-optiota ainoastaan 31 päivänä joulukuuta 2011 tai ennen sitä;

b) laitos ei ole käyttänyt osto-optiota instrumenttien efektiivisenä maturiteettipäivänä;

c) edellä 52 artiklassa säädetyt edellytykset eivät täyttyneet instrumenttien efektiivisestä maturiteettipäivästä.

490 artikla

Lunastamiskannustimen sisältävät toissijaisen pääoman (T2) erät

1. Poiketen siitä, mitä 62 ja 63 artiklassa säädetään, 484 artiklan 5 kohdassa tarkoitettuihin eriin, jotka on kansallisten täytäntöönpanosäännösten nojalla katsottu direktiivin 2006/48/EY 57 artiklan f tai h kohdassa tarkoitetuiksi eriksi ja joiden ehtoihin sisältyy osto-optio ja laitokselle suunnattu kannustin niiden lunastamiseen, on 1 päivän tammikuuta 2014 ja 31 päivän joulukuuta 2021 ►C2 välisenä aikana sovellettava tätä artiklaa. ◄

2. Erät katsotaan toissijaisen pääoman (T2) instrumenteiksi edellyttäen, että:

a) laitoksen on ollut mahdollista käyttää lunastamiskannustimen sisältävää osto-optiota ainoastaan ennen 1 päivää tammikuuta 2013;

b) laitos ei ole käyttänyt osto-optiota;

c) edellä 63 artiklassa säädetyt edellytykset täyttyvät 1 päivästä tammikuuta 2013.

3. Erät katsotaan toissijaisen pääoman (T2) eriksi kyseisten erien efektiiviseen maturiteettipäivään saakka 484 artiklan 5 kohdan mukaisesti ja sen jälkeen ilman rajaa, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) laitoksen on ollut mahdollista käyttää lunastamiskannustimen sisältävää osto-optiota ainoastaan 1 päivänä tammikuuta 2013 tai sen jälkeen;

b) laitos ei ole käyttänyt osto-optiota erien efektiivisenä maturiteettipäivänä;

c) edellä 63 artiklassa säädetyt edellytykset täyttyvät erien efektiivisestä maturiteettipäivästä.

▼C2

4. Eriä ei katsota toissijaisen pääoman (T2) eriksi 1 päivästä tammikuuta 2014, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

▼B

a) laitoksen on ollut mahdollista käyttää lunastamiskannustimen sisältävää osto-optiota ainoastaan 31 päivän joulukuuta 2011 ja 1 päivän tammikuuta 2013 välisenä aikana;

b) laitos ei ole käyttänyt osto-optiota erien efektiivisenä maturiteettipäivänä;

c) edellä 63 artiklassa säädetyt edellytykset eivät täyty erien efektiivisestä maturiteettipäivästä.

5. Erät katsotaan toissijaisen pääoman (T2) eriksi, joiden tunnustettu käypä arvo on pienentynyt, kyseisten erien efektiiviseen maturiteettipäivään saakka 484 artiklan 5 kohdan mukaisesti, eikä niitä sen jälkeen katsota toissijaisen pääoman (T2) eriksi, jos:

a) laitoksen on ollut mahdollista käyttää lunastamiskannustimen sisältävää osto-optiota 1 päivänä tammikuuta 2013 tai sen jälkeen;

b) laitos ei ole käyttänyt osto-optiota niiden efektiivisenä maturiteettipäivänä;

c) edellä 63 artiklassa säädetyt edellytykset eivät täyty erien efektiivisestä maturiteettipäivästä.

6. Erät katsotaan toissijaisen pääoman (T2) instrumenteiksi 484 artiklan 5 kohdan mukaisesti, jos:

a) laitoksen on ollut mahdollista käyttää lunastamiskannustimen sisältävää osto-optiota ainoastaan 31 päivänä joulukuuta 2011 tai ennen sitä;

b) laitos ei ole käyttänyt osto-optiota erien efektiivisenä maturiteettipäivänä;

c) edellä 63 artiklassa säädetyt edellytykset eivät täyty erien efektiivisestä maturiteettipäivästä.

491 artikla

Efektiivinen maturiteetti

Efektiivinen maturiteetti määritetään 489 ja 490 artiklaa sovellettaessa seuraavasti:

a) kyseisten artiklojen 3 ja 5 kohdassa tarkoitettujen erien osalta se on päivä, jolloin lunastamiskannustimen sisältävä osto-option lunastaminen on ensimmäisen kerran mahdollinen 1 päivänä tammikuuta 2013 tai sen jälkeen;

b) kyseisten artiklojen 4 kohdassa tarkoitettujen erien osalta se on päivä, jolloin lunastamiskannustimen sisältävä osto-option lunastaminen on ensimmäisen kerran mahdollinen 31 päivän joulukuuta 2011 ja 1 päivän tammikuuta 2013 välisenä aikana;

▼B

c) kyseisten artiklojen 6 kohdassa tarkoitettujen erien osalta se on päivä, jolloin lunastamiskannustimen sisältävä osto-option lunastaminen on ensimmäisen kerran mahdollinen ennen 31 päivää joulukuuta 2011.

3 LUKU

Omien varojen julkistamista koskevat siirtymäsäännökset

492 artikla

Omien varojen julkistaminen

1. Laitosten on sovellettava tätä artiklaa 1 päivän tammikuuta 2014 ja 31 päivän joulukuuta 2021 välisenä aikana.

2. Laitosten on 1 päivän tammikuuta 2014 ja 31 päivän joulukuuta 2015 välisenä aikana julkistettava tieto siitä, missä määrin ydinpääoman (CET1) ja ensisijaisen pääoman (T1) taso ylittää 448 artiklassa säädetyt vaatimukset.

3. Laitosten on 1 päivän tammikuuta 2014 ja 31 päivän joulukuuta 2017 välisenä aikana julkistettava seuraavat omia varojaan koskevat lisätiedot:

a) edellä olevien 467–470, 474, 476 ja 479 artiklan mukaisesti sovellettavien yksittäisten suodattimien ja vähennysten luonne ja vaikutus ydinpääomaan (CET1), ensisijaiseen lisäpääomaan (AT1), toissijaiseen pääomaan (T2) ja muihin omiin varoihin;

b) vähemmistöosuuksien ja tytäryrityksien liikkeeseen laskemien ensisijaisen lisäpääoman ja toissijaisen pääoman instrumenttien sekä niihin liittyvien kertyneiden voittovarojen ja ylikurssirahastojen määrien sisällyttäminen konsolidoituun ydinpääomaan (CET), ensisijaiseen lisäpääomaan (AT1), toissijaiseen pääomaan (T2) ja muihin omiin varoihin 4 jakson 1 luvun mukaisesti;

c) edellä olevan 481 artiklan mukaisesti sovellettavien yksittäisten suodattimien ja vähennysten vaikutus ydinpääomaan (CET1), ensisijaiseen lisäpääomaan (AT1), toissijaiseen pääomaan (T2) ja muihin omiin varoihin;

d) edellä 2 jakson 2 luvussa tarkoitettujen poikkeusten soveltamisen nojalla ydinpääoman (CET1), ensisijaisen pääoman (AT 1) ja toissijaisen pääoman (T2) eriksi katsottavien erien luonne ja määrä.

4. Laitosten on 1 päivän tammikuuta 2014 ja 31 päivän joulukuuta 2021 välisenä aikana julkistettava 484 artiklan soveltamisen nojalla ydinpääoman (CET1), ensisijaisen lisäpääoman (AT1) ja toissijaisen pääoman (T2) instrumenteiksi katsottavien instrumenttien määrä.

▼B

5. EPV laatii teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset, joissa määritetään yhtenäiset mallit tämän artiklan mukaiselle julkistamiselle. Mallien on sisällettävä 437 artiklan 1 kohdan a, b, d ja e alakohdassa luetellut erät sellaisina kuin ne ovat muutettuina tämän osaston 1 ja 2 luvussa.

▼C1

EPV toimittaa teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään 28 päivänä heinäkuuta 2013.

▼B

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset täytäntöönpanostandardiluonnokset asetuksen (EU) N: o 1093/2010 15 artiklan mukaisesti.

4 LUKU

Suuret asiakasriskit, omien varojen vaatimukset, velkaantuneisuus ja Basel I -lattia

493 artikla

Suuria asiakasriskejä koskevat siirtymäsäännökset

1. ►**M9** Tämän asetuksen 387–403 artiklassa säädettyjä suuria asiakasriskejä koskevia säännöksiä ei sovelleta 26 päivään kesäkuuta 2021 saakka sijoituspalveluyrityksiin, joihin ei 31 päivänä joulukuuta 2006 sovellettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2004/39/EY ([1]) ja joiden päätoimiala koostuu ainoastaan sijoituspalvelujen tarjoamisesta tai rahoitusvälineisiin liittyvistä toimista, joista säädetään direktiivin 2014/65/EU liitteessä I olevan C osan 5, 6, 7, 9, 10 ja 11 kohdassa. ◄

▼M9

_____

▼C3

3. Poiketen siitä, mitä 400 artiklan 2 ja 3 kohdassa säädetään, 507 artiklan mukaiseen tarkasteluun perustuvan mahdollisen lainsäädäntöehdotuksen voimaantuloon saakka, mutta enintään 31 päivään joulukuuta 2028 saakka, jäsenvaltiot voivat vapauttaa 395 artiklan 1 kohdan soveltamisesta kokonaan tai osittain seuraavat vastuut:

▼M17

a) 129 artiklassa tarkoitetut katetut joukkolainat;

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/39/EY, annettu 21 päivänä huhtikuuta 2004, rahoitusvälineiden markkinoista sekä neuvoston direktiivien 85/611/ETY ja 93/6/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/12/EY muuttamisesta ja neuvoston direktiivin 93/22/ETY kumoamisesta (EUVL L 145, 30.4.2004, s. 1).

▼B

b) omaisuuserät, jotka ovat sellaisia saamisia jäsenvaltioiden alue- tai paikallisviranomaisilta, joihin sovellettaisiin 20 prosentin riskipainoa kolmannen osan II osaston 2 luvun nojalla, ja muut näihin alue- tai paikallisviranomaisiin liittyvät tai niiden takaamat vastuut, joihin liittyviin saamisiin sovellettaisiin 20 prosentin riskipainoa kolmannen osan II osaston 2 luvun nojalla;

▼M8

c) ne laitoksen vastuut, mukaan luettuina osakkuudet tai muut omistusosuudet, jotka liittyvät sen emoyritykseen tai emoyrityksen muihin tytäryrityksiin tai sen omiin tytäryrityksiin ja ehdot täyttäviin omistusosuuksiin sikäli kuin nämä yritykset sisällytetään konsolidoituun valvontaan, jonka kohteena itse laitos on tämän asetuksen, direktiivin 2002/87/EY tai vastaavan kolmannessa maassa voimassa olevan sääntelyn mukaisesti; vastuita, jotka eivät täytä näitä kriteereitä, pidetään kolmansiin osapuoliin liittyvinä vastuina riippumatta siitä, onko ne vapautettu tämän asetuksen 395 artiklan 1 kohdan soveltamisesta;

▼B

d) omaisuuserät, jotka ovat saamisia ja luottolaitoksiin liittyviä muita vastuita, mukaan luettuina osakkuudet tai muut omistusosuudet, sellaisilta alueellisilta tai keskusluottolaitoksilta, joiden ryhmään luottolaitos säädösperusteisesti kuuluu, ja joiden tehtävänä on näiden määräysten mukaan suorittaa käteismaksujen selvitystä ryhmän sisällä;

e) omaisuuserät, jotka ovat sellaisten luottolaitosten saamisia luottolaitoksilta ja luottolaitoksiin liittyviä muita vastuita, joista yhden toiminta ei perustu kilpailuun ja joka lakisääteisten ohjelmien tai yhtiöjärjestyksensä nojalla antaa tai takaa lainoja edistääkseen tiettyjä talouden toimialoja ja joita koskee valtion valvonta jossain muodossa ja lainojen käyttörajoitukset, edellyttäen, että asianomaiset vastuut perustuvat sellaisiin lainoihin, jotka siirretään tuensaajille luottolaitosten välityksellä, tai näiden lainojen takauksiin;

f) omaisuuserät, jotka ovat saamisia laitoksilta ja laitoksiin liittyviä muita vastuita, edellyttäen, että nämä vastuut eivät muodosta tällaisten laitosten omia varoja, kestävät korkeintaan seuraavaan pankkipäivään eivätkä ole merkittävän kaupankäyntivaluutan määräisiä;

g) omaisuuserät, jotka ovat kansallisen valuutan määräisiä saamisia keskuspankeilta niissä pidettävien vähimmäisvarantojen muodossa;

h) omaisuuserät, jotka ovat kansallisen valuutan määräisiä ja kansallisessa valuutassa rahoitettuja saamisia keskushallinnoilta valtion arvopapereissa säilytettävien lakisääteisten maksuvalmiusvaatimusten muodossa, edellyttäen että toimivaltaisten viranomaisten harkinnan mukaan valitun luottoluokituslaitoksen näille keskushallinnoille antama luottoluokitus on sijoitusluokka;

▼M17

i) 50 prosenttia liitteessä I tarkoitetuista alaluokkaan 4 kuuluvista taseen ulkopuolisista rembursseista ja alaluokkaan 3 kuuluvista taseen ulkopuolisista käyttämättömistä luottojärjestelyistä, joiden alkuperäinen maturiteetti on enintään yksi vuosi, ja toimivaltaisten viranomaisten suostumuksella 80 prosenttia muista kuin myönnetyille luotoille annetuista takauksista, jotka perustuvat lakiin tai asetukseen ja joita ovat jäsenilleen antaneet keskinäiset takausjärjestelmät, joilla on luottolaitoksen asema;

▼B

j) lakisääteisesti vaadittavat takaukset, joita käytetään silloin, kun asunto-obligaatioita liikkeeseen laskemalla rahoitettu kiinnitysluotto maksetaan kiinnitysluoton ottajalle ennen kiinnitysluoton lopullista rekisteröintiä maarekisteriin, edellyttäen, ettei takausta käytetä riskin vähentämiseen riskipainotettujen vastuuerien laskennassa;

k) omaisuuserät, jotka ovat virallisesti hyväksyttyihin pörsseihin kohdistuvia saamisia tai muita niihin liittyviä vastuita.

▼M4

4. Poiketen siitä, mitä 395 artiklan 1 kohdassa säädetään, toimivaltaiset viranomaiset voivat sallia laitoksille minkä tahansa tämän artiklan 5 kohdassa tarkoitetun ja tämän artiklan 6 kohdassa säädetyt ehdot täyttävän vastuun seuraaviin rajoihin asti:

a) 100 prosenttia laitoksen ensisijaisesta pääomasta (T1) 31 päivään joulukuuta 2018 saakka;

b) 75 prosenttia laitoksen ensisijaisesta pääomasta (T1) 31 päivään joulukuuta 2019 saakka;

c) 50 prosenttia laitoksen ensisijaisesta pääomasta (T1) 31 päivään joulukuuta 2020 saakka.

Ensimmäisen alakohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitettuja rajoja sovelletaan vastuuarvoihin sen jälkeen kun on huomioitu 399–403 artiklan mukaisten luottoriskin vähentämistekniikoiden vaikutus.

5. Edellä 4 kohdassa säädettyjä siirtymäjärjestelyjä sovelletaan seuraaviin vastuisiin:

a) omaisuuserät, jotka ovat saamisia jäsenvaltioiden keskushallinnoilta, keskuspankeilta tai julkisyhteisöiltä ja julkisoikeudellisilta laitoksilta;

b) omaisuuserät, jotka ovat jäsenvaltioiden keskushallintojen, keskuspankkien tai julkisyhteisöjen ja julkisoikeudellisten laitosten nimenomaisesti takaamia saamisia;

c) muut jäsenvaltioiden keskushallinnoilta, keskuspankeilta tai julkisyhteisöiltä ja julkisoikeudellisilta laitoksilta olevat tai niiden takaamat vastuut;

▼M4

d) omaisuuserät, jotka ovat sellaisia saamisia jäsenvaltioiden aluehallinnoilta tai paikallisviranomaisilta, joita käsitellään 115 artiklan 2 kohdan mukaisesti kuten saamisia valtiolta;

e) muut jäsenvaltioiden aluehallinnoilta tai paikallisviranomaisilta olevat tai niiden takaamat vastuut, joita käsitellään 115 artiklan 2 kohdan mukaisesti kuten saamisia valtiolta.

Tämän artiklan 4 kohdassa säädettyjä siirtymäjärjestelyjä sovelletaan ensimmäisen alakohdan a, b ja c alakohdan osalta vain sellaisiin julkisyhteisöiltä ja julkisoikeudellisilta laitoksilta oleviin tai niiden takaamiin omaisuuseriin ja muihin vastuisiin, joita käsitellään 116 artiklan 4 kohdan mukaisesti kuten saamisia valtiolta, aluehallinnolta tai paikallisviranomaisilta. Kun julkisyhteisöiltä ja julkisoikeudellisilta laitoksilta olevia tai niiden takaamia omaisuuseriä ja muita vastuita käsitellään 116 artiklan 4 kohdan mukaisesti kuten saamisia aluehallinnolta tai paikallisviranomaisilta, tämän artiklan 4 kohdan mukaisia siirtymäjärjestelyjä sovelletaan vain sellaisiin kyseiseltä aluehallinnolta tai paikallisviranomaiselta oleviin vastuisiin, joita käsitellään 115 artiklan 2 kohdan mukaisesti kuten saamisia valtiolta.

6. Tämän artiklan 4 kohdassa säädettyjä siirtymäjärjestelyjä sovelletaan vain sellaisiin tämän artiklan 5 kohdassa tarkoitettuihin vastuisiin, jotka täyttävät kaikki seuraavat ehdot:

a) vastuuseen sovellettaisiin 0 prosentin riskipainoa 495 artiklan 2 kohdan, sellaisena kuin se oli 31 päivänä joulukuuta 2017, nojalla;

b) vastuu on kirjattu 12 päivänä joulukuuta 2017 tai sen jälkeen.

7. Ennen 12 päivää joulukuuta 2017 kirjattu tämän artiklan 5 kohdan mukainen vastuu, johon 31 päivänä joulukuuta 2017 sovellettiin 0 prosentin riskipainoa 495 artiklan 2 kohdan nojalla, vapautetaan 395 artiklan 1 kohdan soveltamisesta.

▼M8

494 artikla

Omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vaatimusta koskevat siirtymäsäännökset

▼C7

1. Poiketen siitä, mitä 92 a artiklassa säädetään, 27 päivän kesäkuuta 2019 ja 31 päivän joulukuuta 2021 välisenä aikana laitosten, jotka on määritetty kriisinratkaisun kohteena oleviksi yhteisöiksi ja jotka ovat G-SII-laitoksia, on aina täytettävä seuraavat omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vaatimukset:

▼M8

a) 16 prosentin riskiperusteinen suhdeluku, joka edustaa laitoksen omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja ilmaistuna prosenttiosuutena 92 artiklan 3 ja 4 kohdan mukaisesti lasketusta kokonaisriskin määrästä;

b) 6 prosentin ei-riskiperusteinen suhdeluku, joka edustaa laitoksen omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja ilmaistuna prosenttiosuutena 429 artiklan 4 kohdan mukaisesti lasketusta vastuiden kokonaismäärästä.

▼M8

2. Poiketen siitä, mitä 72 b artiklan 3 kohdassa säädetään, 27 päivän kesäkuuta 2019 ja 31 päivän joulukuuta 2021 välisenä aikana 72 b artiklan 3 kohdassa tarkoitetut hyväksyttävät velkainstrumentit voidaan sisällyttää hyväksyttävien velkojen eriin niin, että niiden osuus on 2,5 prosenttia 92 artiklan 3 ja 4 kohdan mukaisesti lasketusta kokonaisriskin määrästä.

3. Poiketen siitä, mitä 72 b artiklan 3 kohdassa säädetään, siihen saakka kun kriisinratkaisuviranomainen arvioi ensimmäistä kertaa kyseisen kohdan c alakohdassa vahvistetun edellytyksen noudattamista, hyväksyttävien velkojen instrumenteiksi katsotaan sellaiset velat, joiden yhteenlaskettu määrä on 31 päivään joulukuuta 2021 enintään 2,5 prosenttia ja sen jälkeen enintään 3,5 prosenttia 92 artiklan 3 ja 4 kohdan mukaisesti lasketusta kokonaisriskin määrästä, edellyttäen, että kyseiset velat täyttävät 72 b artiklan 3 kohdan a ja b alakohdassa vahvistetut edellytykset.

494 a artikla

Erillisyhtiöiden kautta tehtyjen liikkeeseenlaskujen vapauttaminen uusista säännöksistä määräajaksi

1. Poiketen siitä, mitä 52 artiklassa säädetään, pääomainstrumentteja, joita laitos ei laske suoraan liikkeeseen, pidetään ensisijaisen lisäpääoman (AT1) instrumentteina 31 päivään joulukuuta 2021 saakka vain, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) edellä 52 artiklan 1 kohdassa säädetyt edellytykset, lukuun ottamatta edellytystä, jonka mukaan laitos laskee instrumentit suoraan liikkeeseen;

b) instrumentit laskee liikkeeseen yhteisö, joka kuuluu ensimmäisen osan II osaston 2 luvun nojalla konsolidoinnin piiriin;

c) tulot ovat kyseiselle laitokselle välittömästi ja rajoituksetta saatavilla sellaisessa muodossa, joka täyttää tässä kohdassa säädetyt edellytykset.

2. Poiketen siitä, mitä 63 artiklassa säädetään, pääomainstrumentteja, joita laitos ei laske suoraan liikkeeseen, pidetään toissijaisen pääoman (T2) instrumentteina 31 päivään joulukuuta 2021 saakka vain, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

▼C7

a) edellä 63 artiklassa säädetyt edellytykset, lukuun ottamatta edellytystä, jonka mukaan laitos laskee instrumentit suoraan liikkeeseen;

▼M8

b) instrumentit laskee liikkeeseen yhteisö, joka kuuluu ensimmäisen osan II osaston 2 luvun nojalla konsolidoinnin piiriin;

c) tulot ovat kyseiselle laitokselle välittömästi ja rajoituksetta saatavilla sellaisessa muodossa, joka täyttää tässä kohdassa säädetyt edellytykset.

494 b artikla

Omien varojen instrumenttien ja hyväksyttävien velkojen instrumenttien vapauttaminen uusista säännöksistä määräajaksi

1. Poiketen siitä, mitä 51 ja 52 artiklassa säädetään, ennen 27 päivää kesäkuuta 2019 liikkeeseen laskettuja instrumentteja pidetään ensisijaisen lisäpääoman (AT1) instrumentteina enintään 28 päivään kesäkuuta 2025 saakka, jos ne täyttävät 51 ja 52 artiklassa säädetyt edellytykset, lukuun ottamatta 52 artiklan 1 kohdan p, q ja r alakohdassa tarkoitettuja edellytyksiä.

▼M8

2. Poiketen siitä, mitä 62 ja 63 artiklassa säädetään, ennen 27 päivää kesäkuuta 2019 liikkeeseen laskettuja instrumentteja pidetään toissijaisen pääoman (T2) instrumentteina enintään 28 päivään kesäkuuta 2025 saakka, jos ne täyttävät 62 ja 63 artiklassa säädetyt edellytykset, lukuun ottamatta 63 artiklan n, o ja p alakohdassa tarkoitettuja edellytyksiä.

▼C7

3. Poiketen siitä, mitä 72 a artiklan 1 kohdan a alakohdassa säädetään, ennen 27 päivää kesäkuuta 2019 liikkeeseen laskettuja velkoja pidetään hyväksyttävien velkojen instrumentteina, jos ne täyttävät 72 b artiklassa säädetyt edellytykset, lukuun ottamatta 72 b artiklan 2 kohdan b alakohdan ii alakohdassa ja f–m alakohdassa tarkoitettuja edellytyksiä.

▼M13

494 c artikla

Parhaimpiin etuoikeusluokkiin kuuluvien arvopaperistamispositioiden vapauttaminen uusista säännöksistä määräajaksi

Poiketen siitä, mitä 270 artiklassa säädetään, alullepaneva laitos voi laskea parhaimpaan etuoikeusluokkaan kuuluvan arvopaperistamisposition riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän 260, 262 tai 264 artiklan mukaisesti, jos kumpikin seuraavista edellytyksistä täyttyy:

a) arvopaperistaminen on laskettu liikkeeseen ennen 9 päivää huhtikuuta 2021;

b) arvopaperistaminen täytti 8 päivänä huhtikuuta 2021 270 artiklassa säädetyt ehdot, sellaisina kuin niitä sovellettiin kyseisenä päivänä.

▼M17

494 d artikla

Siirtyminen takaisin vähemmän kehittyneiden menetelmien käyttöön

Poiketen siitä, mitä 149 artiklassa säädetään, laitos voi 9 päivän heinäkuuta 2024 ja 10 päivän heinäkuuta 2027 välisenä aikana siirtyä vähemmän kehittyneisiin menetelmiin yhden tai useamman 147 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun vastuuryhmän osalta, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) laitos on ollut jo olemassa 8 päivänä heinäkuuta 2024 ja saanut toimivaltaiselta viranomaiseltaan luvan kohdella kyseisiä vastuuryhmiä IRB-menetelmän mukaisesti;

b) laitos pyytää siirtymistä vähemmän kehittyneeseen menetelmään vain kerran kyseisen kolmen vuoden jakson aikana;

c) pyyntöä siirtyä vähemmän kehittyneeseen menetelmään ei esitetä tarkoituksena hyödyntää sääntelyarbitraasia;

d) laitos on virallisesti ilmoittanut toimivaltaiselle viranomaiselle haluavansa siirtyä kyseisten vastuuryhmien osalta vähemmän kehittyneeseen menetelmään vähintään kuusi kuukautta ennen kuin se tosiasiallisesti siirtyy käyttämään kyseistä menetelmää;

e) toimivaltainen viranomainen ei ole vastustanut laitoksen tällaista siirtymistä koskevaa pyyntöä kolmen kuukauden kuluessa d alakohdassa tarkoitetun ilmoituksen vastaanottamisesta.

▼M17

495 artikla

Oman pääoman ehtoisten vastuiden käsittely IRB-menetelmän mukaisesti

1. Poiketen siitä, mitä 107 artiklan 1 kohdassa säädetään, laitosten, joille on myönnetty lupa soveltaa IRB-menetelmää laskeakseen riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän oman pääoman ehtoisille vastuille, on 31 päivään joulukuuta 2029 saakka ja sanotun kuitenkaan rajoittamatta 495 a artiklan 3 kohdan soveltamista laskettava riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä kullekin oman pääoman ehtoiselle vastuulle, johon niille on myönnetty lupa soveltaa IRB-menetelmää, niin, että se on suurempi seuraavista:

a) 495 a artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti laskettu riskipainotettujen vastuuerien määrä;

b) riskipainotettujen vastuuerien määrä, joka lasketaan tämän asetuksen mukaisesti sellaisena kuin sitä sovelletaan 8 päivänä heinäkuuta 2024.

2. Laitokset, joille on myönnetty lupa soveltaa IRB-menetelmää oman pääoman ehtoisiin vastuisiinsa riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän laskemiseksi, voivat 1 kohdassa säädetyn kohtelun sijasta soveltaa 133 artiklassa säädettyä kohtelua kaikkiin oman pääoman ehtoisiin vastuisiinsa milloin tahansa 31 päivään joulukuuta 2029 asti.

Kun laitokset soveltavat tämän kohdan ensimmäistä alakohtaa, 495 a artiklan 1 ja 2 kohtaa ei sovelleta.

Tätä kohtaa sovellettaessa ei sovelleta 149 artiklassa säädettyjä edellytyksiä siirtyä käyttämään vähemmän kehittyneitä menetelmiä.

3. Laitosten, jotka soveltavat tämän artiklan 1 kohdassa säädettyä kohtelua, on laskettava odotetun tappion määrä tapauksen mukaan 158 artiklan 7, 8 tai 9 kohdan, sellaisina kuin kyseisiä kohtia sovelletaan 8 päivänä heinäkuuta 2024, mukaisesti ja sovellettava tapauksen mukaan 36 artiklan 1 kohdan d alakohtaa ja 62 artiklan d alakohtaa, sellaisina kuin kyseisiä alakohtia sovelletaan 8 päivänä heinäkuuta 2024, kun tämän artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti laskettu riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä on suurempi kuin tämän artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti laskettu riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä.

4. Jos laitokset pyytävät lupaa soveltaa IRB-menetelmää oman pääoman ehtoisten vastuiden riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän laskemiseen, toimivaltaiset viranomaiset eivät saa myöntää tällaista lupaa 31 päivän joulukuuta 2024 jälkeen.

495 a artikla

Oman pääoman ehtoisia vastuita koskevat siirtymäjärjestelyt

1. Poiketen 133 artiklan 3 kohdassa säädetystä kohtelusta oman pääoman ehtoisiin vastuisiin sovelletaan suurempaa 8 päivänä heinäkuuta 2024 sovellettavaa riskipainoa, joka voi olla enintään 250 prosenttia, ja seuraavia riskipainoja:

a) 100 prosenttia 1 päivän tammikuuta 2025 ja 31 päivän joulukuuta 2025 välisenä aikana;

▼M17

b) 130 prosenttia 1 päivän tammikuuta 2026 ja 31 päivän joulukuuta 2026 välisenä aikana;

c) 160 prosenttia 1 päivän tammikuuta 2027 ja 31 päivän joulukuuta 2027 välisenä aikana;

d) 190 prosenttia 1 päivän tammikuuta 2028 ja 31 päivän joulukuuta 2028 välisenä aikana;

e) 220 prosenttia 1 päivän tammikuuta 2029 ja 31 päivän joulukuuta 2029 välisenä aikana.

2. Poiketen 133 artiklan 4 kohdassa säädetystä kohtelusta oman pääoman ehtoisiin vastuisiin sovelletaan suurempaa 8 päivänä heinäkuuta 2024 sovellettavaa riskipainoa ja seuraavia riskipainoja:

a) 100 prosenttia 1 päivän tammikuuta 2025 ja 31 päivän joulukuuta 2025 välisenä aikana;

b) 160 prosenttia 1 päivän tammikuuta 2026 ja 31 päivän joulukuuta 2026 välisenä aikana;

c) 220 prosenttia 1 päivän tammikuuta 2027 ja 31 päivän joulukuuta 2027 välisenä aikana;

d) 280 prosenttia 1 päivän tammikuuta 2028 ja 31 päivän joulukuuta 2028 välisenä aikana;

e) 340 prosenttia 1 päivän tammikuuta 2029 ja 31 päivän joulukuuta 2029 välisenä aikana.

3. Poiketen siitä, mitä 133 artiklassa säädetään, laitokset voivat edelleen soveltaa samaa riskipainoa kuin 8 päivänä heinäkuuta 2024 sellaisiin oman pääoman ehtoisiin vastuisiin – mukaan lukien vastuiden siihen osaan, jota ei ole vähennetty omista varoista 471 artiklan, sellaisena kuin kyseistä artiklaa sovellettiin 27 päivänä lokakuuta 2021, mukaisesti – jotka liittyvät yhteisöihin, joiden osakkeenomistajina laitokset ovat olleet 27 päivänä lokakuuta 2021 kuuden peräkkäisen vuoden ajan ja joissa laitoksilla on – tai laitoksilla on yhdessä sen laitosten verkoston kanssa, johon ne kuuluvat – direktiivissä 2013/34/EU tai laitokseen asetuksen (EY) N:o 1606/2002 nojalla sovellettavissa tilinpäätösstandardeissa tarkoitettu huomattava vaikutusvalta tai määräysvalta tai samankaltainen luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön tai laitosten verkoston ja yrityksen välinen suhde tai kun laitos on sellaisessa asemassa, että se voi nimittää vähintään yhden jäsenen yhteisön hallintoelimeen.

495 b artikla

Erityiskohteiden rahoitukseen liittyviä vastuita koskevat siirtymäjärjestelyt

1. Poiketen siitä, mitä 161 artiklan 4 kohdassa säädetään, IRB-menetelmän mukaisesti käsiteltäviin erityiskohteiden rahoitukseen liittyviin vastuisiin sovellettavien LGD-riskiparametrilattioiden on omia LGD-estimaatteja käytettäessä oltava 161 artiklan 4 kohdassa säädetyt LGD-riskiparametrilattiat kerrottuna seuraavilla kertoimilla:

a) 50 prosenttia 1 päivän tammikuuta 2025 ja 31 päivän joulukuuta 2027 välisenä aikana;

b) 80 prosenttia 1 päivän tammikuuta 2028 ja 31 päivän joulukuuta 2028 välisenä aikana;

▼M17

c) 100 prosenttia 1 päivän tammikuuta 2029 ja 31 päivän joulukuuta 2029 välisenä aikana.

2. EPV laatii kertomuksen erityiskohteiden rahoitukseen liittyviin vastuisiin sovellettavien riskiparametrien, arvonleikkausparametri mukaan lukien, asianmukaisesta kalibroinnista IRB-menetelmää noudatettaessa ja erityisesti omista LGD-estimaateista ja LGD-riskiparametrilattioista kunkin 147 artiklan 8 kohdassa tarkoitetun erityiskohteiden rahoitukseen liittyvien vastuiden luokan osalta. EPV sisällyttää kertomukseensa erityisesti tiedot unionissa keskimäärin havaituista maksukyvyttömyystapausten ja toteutuneiden tappioiden määrästä erilaisissa otoksissa laitoksista, joilla on erilaiset liiketoiminta- ja riskiprofiilit. EPV suosittelee riskiparametrien, arvonleikkausparametri mukaan lukien, erityisiä kalibrointeja, jotka ilmentäisivät kunkin erityiskohteiden rahoitukseen liittyvien vastuiden luokan erityistä ja erilaista riskiprofiilia.

EPV toimittaa kyseisen kertomuksen Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle viimeistään 10 päivänä heinäkuuta 2026.

Kyseisen kertomuksen perusteella ja ottaen asianmukaisesti huomioon Baselin pankkivalvontakomitean laatimat asiaan liittyvät kansainvälisellä tasolla sovitut standardit komissio toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle tarvittaessa lainsäädäntöehdotuksen viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2027.

3. Poiketen siitä, mitä 122 a artiklan 3 kohdan a alakohdassa säädetään, kyseisessä alakohdassa tarkoitettuihin erityiskohteiden rahoitukseen liittyviin vastuisiin, joista ei ole saatavilla valitun ulkoisen luottoluokituslaitoksen antamaa suoraan sovellettavaa luottoluokitusta, voidaan 31 päivään joulukuuta 2032 saakka soveltaa 80 prosentin riskipainoa, jos 501 a artiklassa tarkoitettua luottoriskin omien varojen vaatimusten oikaisua ei sovelleta ja vastuun katsotaan olevan korkealaatuinen, kun otetaan huomioon kaikki seuraavat kriteerit:

a) velallinen voi vastata taloudellisista velvoitteistaan myös vakavissa stressitilanteissa kaikkien seuraavien ominaisuuksien ansiosta:

i) vastuulla on riittävä vastuu-arvosuhde;

ii) vastuulla on konservatiivinen takaisinmaksuprofiili;

iii) omaisuuserien jäljellä oleva voimassaoloaika on oikeasuhteinen, kun vastuu on maksettu kokonaan, tai vaihtoehtoisesti käytetään luottosuojan tarjoajaa, jolla on hyvä luottokelpoisuus;

iv) velalliseen liittyy vähäinen vastuun jälleenrahoitusriski tai kyseistä riskiä vähentää riittävästi vastaava omaisuuserien jäännösarvo tai sellaisen luottosuojan tarjoajan käyttö, jolla on hyvä luottokelpoisuus;

v) velallisen toiminnalle ja rahoitusrakenteelle on asetettu sopimusperusteisia rajoituksia;

vi) velallinen käyttää johdannaisia vain riskienvähentämistarkoituksissa;

vii) olennaisia operatiivisia riskejä hallitaan asianmukaisesti;

▼**M17**

b) omaisuuseriä koskevat sopimusjärjestelyt tarjoavat luotonantajille kattavan suojan, mukaan lukien seuraavat ominaisuudet:

i) luotonantajilla on oikeudellisesti täytäntöönpanokelpoinen ensisijainen oikeus rahoitettuihin omaisuuseriin ja tapauksen mukaan niiden tuottamaan tuloon;

ii) velallisen mahdollisuudelle tehdä omaisuuserään muutoksia, jotka vaikuttavasti kielteisesti sen arvoon, on asetettu sopimusperusteisia rajoituksia;

iii) omaisuuserän ollessa rakenteilla luotonantajilla on oikeudellisesti täytäntöönpanokelpoinen ensisijainen oikeus omaisuuseriin ja niitä koskeviin rakennussopimuksiin;

c) rahoitettavat omaisuuserät täyttävät kaikki seuraavat vaatimukset toimiakseen moitteettomasti ja tehokkaasti:

i) omaisuuserän teknologia ja suunnittelu testataan;

ii) kaikki omaisuuserän käyttöön tarvittavat toimiluvat ja muut luvat on saatu;

iii) jos omaisuuserä on rakenteilla, velallisella on riittävät suojatoimet, jotka koskevat omaisuuserän sovittuja eritelmiä, talousarviota ja valmistumispäivää, mukaan lukien vahvat suoritustakuut tai kokeneen rakentajan mukanaolo ja asianmukaiset sopimussakkoja koskevat sopimussäännökset.

4. EPV laatii kertomuksen, jossa analysoidaan seuraavia seikkoja:

a) kohderahoituksen markkinoiden suuntausten ja edellytysten kehitys unionissa;

b) kohderahoitukseen liittyvien vastuiden tosiasiallinen riskialttius täyden suhdannekierron aikana;

c) edellä 122 a artiklan 3 kohdan a alakohdassa säädetyn kohderahoitusvastuiden kohtelun vaikutus omien varojen vaatimuksiin ottamatta huomioon 465 artiklan 1 kohtaa;

d) ”korkealaatuisen kohderahoituksen” alaryhmän määritelmän asianmukaisuus ja se, onko erilaisen vakavaraisuuskohtelun soveltaminen kyseiseen vastuiden alaryhmään aiheellista.

EPV toimittaa kyseisen kertomuksen Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2030.

Kyseisen kertomuksen perusteella ja ottaen asianmukaisesti huomioon Baselin pankkivalvontakomitean laatimat asiaan liittyvät kansainväliselle tasolla sovitut standardit komissio toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle tarvittaessa lainsäädäntöehdotuksen viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2031.

▼M17

495 c artikla

Leasing-vastuita luottoriskien vähentämistekniikkana koskevat siirtymäjärjestelyt

1. Poiketen siitä, mitä 230 artiklassa säädetään, sovellettava H_c:n arvo, joka vastaa 199 artiklan 7 kohdassa tarkoitettujen vastuiden ”muita reaalivakuuksia”, kun leasing-sopimuksen kohteena oleva omaisuuserä vastaa ”muun reaalivakuuden” tyyppistä vastikkeellista luottosuojaa, on 230 artiklan 2 kohdan taulukossa 1 tarkoitetun ”muun reaalivakuuden” H_c:n arvo kerrottuna seuraavilla kertoimilla:

a) 50 prosenttia 1 päivän tammikuuta 2025 ja 31 päivän joulukuuta 2027 välisenä aikana;

b) 80 prosenttia 1 päivän tammikuuta 2028 ja 31 päivän joulukuuta 2028 välisenä aikana;

c) 100 prosenttia 1 päivän tammikuuta 2029 ja 31 päivän joulukuuta 2029 välisenä aikana.

2. EPV laatii kertomuksen leasing-vastuisiin IRB-menetelmää noudatettaessa sovellettavien riskiparametrien ja standardimenetelmän mukaisten riskipainojen asianmukaisesta kalibroinnista ja erityisesti 230 artiklassa säädetyistä arvoista LGD_S ja H_c. EPV sisällyttää kertomukseensa erityisesti tiedot unionissa keskimäärin havaituista maksukyvyttömyystapausten ja toteutuneiden tappioiden määristä erityyppiseen leasing-sopimuksen kohteena olevaan omaisuuteen liittyvien vastuiden osalta ja erityyppisten leasing-toimintaa harjoittavien laitosten osalta.

EPV toimittaa kyseisen kertomuksen Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle viimeistään 10 päivänä heinäkuuta 2027.

Kyseisen kertomuksen perusteella ja ottaen huomioon Baselin pankkivalvontakomitean laatimat kansainvälisellä tasolla sovitut standardit komissio toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle tarvittaessa lainsäädäntöehdotuksen viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2028.

495 d artikla

Ehdoitta peruutettavissa olevia sitoumuksia koskevat siirtymäjärjestelyt

1. Poiketen siitä, mitä 111 artiklan 2 kohdassa säädetään, laitosten on laskettava ehdoitta peruutettavissa olevan sitoumuksen muodossa olevan taseen ulkopuolisen erän vastuuarvo kertomalla kyseisessä artiklassa säädetty prosenttiosuus seuraavilla kertoimilla:

a) 0 prosenttia 1 päivän tammikuuta 2025 ja 31 päivän joulukuuta 2029 välisenä aikana;

b) 25 prosenttia 1 päivän tammikuuta 2030 ja 31 päivän joulukuuta 2030 välisenä aikana;

c) 50 prosenttia 1 päivän tammikuuta 2031 ja 31 päivän joulukuuta 2031 välisenä aikana;

d) 75 prosenttia 1 päivän tammikuuta 2032 ja 31 päivän joulukuuta 2032 välisenä aikana.

▼M17

2. EPV laatii kertomuksen, jossa arvioidaan, olisiko 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettua poikkeusta jatkettava 31 päivän joulukuuta 2032 jälkeen, ja määritellään tarvittaessa edellytykset, joiden täyttyessä kyseinen poikkeus olisi säilytettävä.

EPV toimittaa kyseisen kertomuksen Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2028.

Kyseisen kertomuksen perusteella ja ottaen asianmukaisesti huomioon Baselin pankkivalvontakomitean laatimat asiaan liittyvät kansainvälisellä tasolla sovitut standardit ja kyseisten standardien vaikutukset rahoitusvakauteen komissio toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle tarvittaessa lainsäädäntöehdotuksen viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2031.

495 e artikla

Ulkoisten luottoluokituslaitosten laitoksista antamia luottoluokituksia koskevat siirtymäjärjestelyt

Poiketen siitä, mitä 138 artiklan g alakohdassa säädetään, toimivaltaiset viranomaiset voivat antaa laitoksille luvan käyttää 31 päivään joulukuuta 2029 saakka ulkoisen luottoluokituslaitoksen laitoksesta antamaa luottoluokitusta, johon sisältyy implisiittistä julkista tukea koskevia oletuksia.

495 f artikla

Kiinteistöjen uudelleenarvostusvaatimuksia koskevat siirtymäjärjestelyt

Poiketen siitä, mitä 229 artiklan 1 kohdan a–d alakohdassa säädetään, niiden vastuiden osalta, joiden vakuutena on asuinkiinteistö tai liikekiinteistö ja jotka on myönnetty ennen 1 päivää tammikuuta 2025, laitokset voivat edelleen arvostaa asuinkiinteistön tai liikekiinteistön markkina-arvoon tai alle markkina-arvon tai niissä jäsenvaltioissa, jotka ovat säädösperäisesti säätäneet tiukoista kiinnitysluottoarvon arviointiperusteista, kyseisen kiinteistön kiinnitysluoton arvoon, kunnes kiinteistön arvo on tarkistettava 208 artiklan 3 kohdan mukaisesti tai 31 päivänä joulukuuta 2027 sen mukaan, kumpi ajankohta on aikaisempi.

495 g artikla

Tiettyjä julkisia takausjärjestelmiä koskevat siirtymäjärjestelyt

Poiketen siitä, mitä 183 artiklan 1 kohdassa ja 213 artiklan 1 kohdassa säädetään, takauksen, joka voidaan velallisen petoksen tapahtuessa purkaa tai jonka luottosuojan laajuutta voidaan tällaisessa tapauksessa pienentää, katsotaan täyttävän 183 artiklan 1 kohdan d alakohdassa ja 213 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetut vaatimukset, kun takauksen on myöntänyt 214 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettu yhteisö viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2024.

495 h artikla

Markkinariskiä koskevan vaihtoehtoisen sisäisen mallin käyttöä koskevat siirtymäjärjestelyt

Poiketen siitä, mitä 325 az artiklan 2 kohdan d alakohdassa säädetään, laitokset voivat käyttää 1 päivään tammikuuta 2026 saakka vaihtoehtoisen sisäisen mallin menetelmää laskeakseen markkinariskiä koskevat omien varojen vaatimuksensa kaupankäyntiyksiköille, jotka eivät täytä 325 bg artiklassa säädettyjä vaatimuksia.

▼M10

_____

▼M8

497 artikla

Keskusvastapuoliin liittyvistä vastuista aiheutuvat omien varojen vaatimukset

1. Jos kolmannen maan keskusvastapuoli hakee asetuksen (EU) N:o 648/2012 25 artiklan mukaista tunnustusta, laitokset voivat pitää kyseistä keskusvastapuolta ehdot täyttävänä keskusvastapuolena alkaen päivämäärästä, jona keskusvastapuoli esitti EAMV:lle hakemuksen tunnustuksen saamiseksi, ja johonkin seuraavista päivämääristä saakka:

a) jos komissio on jo antanut asetuksen (EU) N:o 648/2012 25 artiklan 6 kohdassa tarkoitetun täytäntöönpanosäädöksen sen kolmannen maan osalta, johon keskusvastapuoli on sijoittautunut, ja kyseinen täytäntöönpanosäädös on tullut voimaan, kaksi vuotta hakemuksen jättämispäivästä;

b) jos komissio ei ole vielä antanut asetuksen (EU) N:o 648/2012 25 artiklan 6 kohdassa tarkoitettua täytäntöönpanosäädöstä sen kolmannen maan osalta, johon keskusvastapuoli on sijoittautunut, tai jos kyseinen täytäntöönpanosäädös ei ole vielä tullut voimaan, aiempi seuraavista päivämääristä:

i) kaksi vuotta täytäntöönpanosäädöksen voimaantulopäivästä;

ii) niiden keskusvastapuolien osalta, jotka jättivät hakemuksensa 27 päivän kesäkuuta 2019 jälkeen, kaksi vuotta hakemuksen jättämispäivästä;

iii) niiden keskusvastapuolien osalta, jotka jättivät hakemuksensa ennen 27 päivää kesäkuuta 2019, 28 päivänä kesäkuuta 2021.

2. Siihen saakka kun tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettu määräaika päättyy, jollei kyseisessä kohdassa tarkoitetulla keskusvastapuolella ole maksukyvyttömyysrahastoa eikä sellaista sitovaa järjestelyä määritysosapuoltensa kanssa, jonka ansiosta se voi käyttää määritysosapuoliltaan saamansa alkumarginaalin tai osan siitä ennakkoon rahastoitujen osuuksien tapaan, laitoksen on korvattava 308 artiklan 2 kohdan mukainen kaava omien varojen vaatimuksen laskemiseksi seuraavalla kaavalla:

$$K_{CM_i} = \max\left\{K_{CCP} \cdot \frac{IM_i}{DF_{CCP} + IM}; \; 8\,\% \cdot 2\,\% \cdot IM_i\right\}$$

jossa:

K_{CM_i} = omien varojen vaatimus;

▼M8

K_{CCP} = ehdot täyttävän keskusvastapuolen oletettu pääoma, jonka kyseinen keskusvastapuoli on ilmoittanut laitokselle asetuksen (EU) N: o 648/2012 50 c artiklan mukaisesti;

DF_{CCP} = keskusvastapuolen ennakkoon rahastoidut taloudelliset resurssit, jotka kyseinen keskusvastapuoli on ilmoittanut laitokselle asetuksen (EU) N:o 648/2012 50 c artiklan mukaisesti;

i = indeksi, joka kuvaa määritysosapuolta;

IM_i = määritysosapuolen i keskusvastapuolelle asettama alkumarginaali; ja

IM = keskusvastapuolen asetuksen (EU) N:o 648/2012 89 artiklan 5 a kohdan mukaisesti laitokselle ilmoittama alkumarginaalin kokonaismäärä.

3. Komissio voi poikkeustapauksissa, kun se on tarpeen ja oikeasuhteista kansainvälisten rahoitusmarkkinoiden häiriöiden välttämiseksi, antaa täytäntöönpanosäädöksinä ja 464 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun tarkastelumenettelyn mukaisesti päätöksen tämän artiklan 1 kohdassa säädettyjen siirtymäsäännösten voimassaolon jatkamisesta kerran 12 kuukaudella.

▼M9

▼C5

498 artikla

Hyödykkeisiin sijoittajia koskeva poikkeus

Tässä asetuksessa säädettyjä, omien varojen vaatimuksia koskevia säännöksiä ei sovelleta 26 päivään kesäkuuta 2021 saakka sijoituspalveluyrityksiin, joihin ei 31 päivänä joulukuuta 2006 sovellettu direktiiviä 2004/39/EY ja joiden päätoimiala koostuu ainoastaan sijoituspalvelujen tarjoamisesta tai rahoitusvälineisiin liittyvistä toimista, joista säädetään direktiivin 2014/65/EU liitteessä I olevan C osan 5, 6, 7, 9, 10 ja 11 kohdassa.

▼B

499 artikla

Velkaantuneisuus

1. Poiketen siitä, mitä 429 ja 430 artiklassa säädetään, laitosten on 1 päivän tammikuuta 2014 ja 31 päivän joulukuuta 2021 välisenä aikana laskettava ja ilmoitettava vähimmäisomavaraisuusasteensa käyttämällä pääoman määränä kumpaakin seuraavista:

▼B

a) ensisijainen pääoma (T1);

b) ensisijainen pääoma (T1), johon sovelletaan tämän osaston 1 ja 2 luvussa säädettyjä poikkeuksia.

2. Poiketen siitä, mitä 451 artiklan 1 kohdassa säädetään, laitokset voivat päättää, julkistavatko ne vähimmäisomavaraisuusastetta koskevat tiedot vain yhden vai kummankin tämän artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitetun pääomamäärän määritelmän perusteella. Jos laitokset muuttavat päätöstään siitä, kumman vähimmäisomavaraisuusasteen ne julkistavat, muutoksen jälkeen ensimmäisen julkistamisen yhteydessä on esitettävä kaikkia muutosajankohtaan mennessä julkistettuja vähimmäisomavaraisuusasteita koskevien tietojen täsmäytys.

▼M8

_____

500 artikla

Suurten realisointimäärien mukauttaminen

1. Poiketen siitä, mitä 181 artiklan 1 kohdan a alakohdassa säädetään, laitos voi mukauttaa LGD-estimaattejaan kuittaamalla kokonaan tai osittain maksukyvyttömyystilassa olevien vastuiden suurten realisointimäärien vaikutuksen toteutuneisiin LGD-lukuihin enintään vastaavia lopullisesti realisoimattomia maksukyvyttömyystilassa olevia vastuita koskevien keskimääräisten estimoitujen LGD-lukujen ja keskimääräisten toteutuneiden LGD-lukujen välisellä erotuksella, myös suurten realisointimäärien vuoksi toteutuneiden tappioiden perusteella, heti kun kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) laitos on ilmoittanut toimivaltaiselle viranomaiselle suunnitelman, jossa esitetään maksukyvyttömyystilassa olevien vastuiden realisointien laajuus, koostumus ja ajankohdat;

▼M17

b) maksukyvyttömyystilassa olevien vastuiden realisointipäivät ovat 23 päivän marraskuuta 2016 jälkeen mutta viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2024;

▼C7

c) sellaisten maksukyvyttömyystilassa olevien vastuiden kumulatiivinen määrä, jotka on realisoitu ensimmäisestä realisointipäivästä alkaen a alakohdassa tarkoitetun suunnitelman mukaisesti, on ylittänyt 20 prosenttia kaikkien maksukyvyttömyystilassa olevien vastuiden maksamattomasta määrästä a ja b alakohdassa tarkoitettuna ensimmäisenä realisointipäivänä.

▼M17

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu mukauttaminen voidaan suorittaa vasta 31 päivänä joulukuuta 2024, ja sen vaikutukset voivat kestää niin kauan kuin vastaavat vastuut sisältyvät laitoksen omiin LGD-estimaatteihin.

▼M8

2. Laitosten on ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle viipymättä, kun 1 kohdan c alakohdassa säädetty edellytys on täyttynyt.

▼M17

3. Komissio arvioi 31 päivään joulukuuta 2026 mennessä ja sen jälkeen kahden vuoden välein, onko laitosten taseissa olevien maksukyvyttömyystilassa olevien vastuiden määrä kasvanut merkittävästi, odottaako se laitoksen omaisuuserien laadun merkittävää heikkenemistä ja onko maksukyvyttömyystilassa olevien vastuiden jälkimarkkinoiden kehitysaste riittämätön varmistamaan laitosten maksukyvyttömyystilassa olevien vastuiden tehokkaan realisoinnin, ottaen huomioon myös arvopaperistamista koskevan sääntelyn kehityksen.

Komissio tarkastelee uudelleen 1 kohdassa säädetyn poikkeuksen asianmukaisuutta ja antaa tarvittaessa Euroopan parlamentille ja neuvostolle lainsäädäntöehdotuksen tässä artiklassa säädetyn mukautuksen jatkamisesta, ottamisesta käyttöön uudelleen tai muuttamisesta.

▼M11

500 a artikla

Toisen jäsenvaltion valuutassa liikkeeseen lasketun julkisen velan väliaikainen kohtelu

▼M17

1. Poiketen siitä, mitä 114 artiklan 2 kohdassa säädetään, 31 päivään joulukuuta 2026 saakka sellaisiin saamisiin jäsenvaltioiden keskushallinnoilta tai keskuspankeilta, jotka ovat toisen jäsenvaltion valuutan määräisiä ja toisen jäsenvaltion valuutassa rahoitettuja, sovelletaan seuraavaa:

a) vastuuarvoihin sovellettavan riskipainon on 31 päivään joulukuuta 2024 saakka oltava 0 prosenttia riskipainosta, jota sovelletaan kyseisiin vastuisiin 114 artiklan 2 kohdan mukaisesti;

b) vastuuarvoihin sovellettavan riskipainon on vuonna 2025 oltava 20 prosenttia riskipainosta, jota sovelletaan kyseisiin vastuisiin 114 artiklan 2 kohdan mukaisesti;

c) vastuuarvoihin sovellettavan riskipainon on vuonna 2026 oltava 50 prosenttia riskipainosta, jota sovelletaan kyseisiin vastuisiin 114 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

▼M11

2. Poiketen siitä, mitä 395 artiklan 1 kohdassa ja 493 artiklan 4 kohdassa säädetään, toimivaltaiset viranomaiset voivat sallia, että laitoksiin kohdistuu tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja vastuita seuraaviin rajoihin asti:

▼M17

a) 100 prosenttia laitoksen ensisijaisesta pääomasta (T1) 31 päivään joulukuuta 2025 saakka;

b) 75 prosenttia laitoksen ensisijaisesta pääomasta (T1) 1 päivän tammikuuta ja 31 päivän joulukuuta 2026 välisenä aikana;

c) 50 prosenttia laitoksen ensisijaisesta pääomasta (T1) 1 päivän tammikuuta ja 31 päivän joulukuuta 2027 välisenä aikana.

▼M11

Tämän kohdan ensimmäisen alakohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitettuja rajoja sovelletaan vastuuarvoihin sen jälkeen, kun on otettu huomioon 399–403 artiklan mukaisen luottoriskin vähentämisen vaikutus.

▼M11

3. Poiketen siitä, mitä 150 artiklan 1 kohdan d alakohdan ii alakohdassa säädetään, laitokset voivat toimivaltaisten viranomaisten etukäteisluvan saatuaan ja 150 artiklassa vahvistettuja edellytyksiä noudattaen soveltaa standardimenetelmää myös sellaisiin saamisiin valtioilta ja keskuspankeilta, joille on osoitettu 0 prosentin riskipaino tämän artiklan 1 kohdassa.

500 b artikla

Tiettyjen keskuspankkisaamisten väliaikainen jättäminen vastuiden kokonaismäärän ulkopuolelle covid-19-pandemian vuoksi

1. Poiketen siitä, mitä 429 artiklan 4 kohdassa säädetään, laitos voi 27 päivään kesäkuuta 2021 saakka jättää tämän artiklan 2 ja 3 kohdassa säädetyin edellytyksin vastuiden kokonaismäärän ulkopuolelle seuraavat laitoksen keskuspankkiin liittyvät vastuut:

a) kolikot ja setelit, jotka ovat laillista valuuttaa keskuspankin lainkäyttöalueella;

b) omaisuuserät, jotka ovat saatavia keskuspankilta, keskuspankissa pidettävät varannot mukaan luettuina.

Laitoksen ulkopuolelle jättämä määrä ei saa ylittää ensimmäisen kohdan a ja b alakohdassa lueteltujen vastuiden päivittäistä keskiarvoa laitoksen keskuspankin varantojen viimeisimpänä täytenä pitoajanjaksona.

2. Laitos voi jättää 1 kohdassa luetellut vastuut ulkopuolelle, jos laitoksen toimivaltainen viranomainen on asiaankuuluvaa keskuspankkia kuultuaan määrittänyt ja julkisesti ilmoittanut, että on olemassa poikkeuksellisia olosuhteita, joissa ulkopuolelle jättäminen on perusteltua rahapolitiikan toteuttamisen helpottamiseksi.

Edellä 1 kohdan mukaisesti ulkopuolelle jätettävien vastuiden on täytettävä molemmat seuraavista edellytyksistä:

a) ne ovat saman valuutan määräisiä kuin laitoksen ottamat talletukset;

b) niiden keskimääräinen maturiteetti ei merkittävästi ylitä laitoksen ottamien talletusten keskimääräistä maturiteettia.

Laitoksen, joka jättää vastuidensa kokonaismäärän ulkopuolelle keskuspankkiinsa liittyvät vastuut 1 kohdan mukaisesti, on ilmoitettava myös, mikä sen vähimmäisomavaraisuusaste olisi ilman kyseisten vastuiden ulkopuolelle jättämistä.

▼M17

500 c artikla

Ylitysten jättäminen pois toteutumatestauksen lisäkertoimen laskennasta covid-19-pandemian vuoksi

Poiketen siitä, mitä 325 bf artiklassa säädetään, toimivaltaiset viranomaiset voivat poikkeuksellisissa olosuhteissa ja yksittäistapauksissa antaa laitoksille luvan jättää 325 bf artiklassa säädetyssä lisäkertoimen laskennassa huomiotta laitoksen oletettujen tai todellisten muutosten toteutumatestauksessa ilmi tulleet ylitykset edellyttäen, että kyseiset ylitykset eivät aiheudu sisäisen mallin puutteista ja että ne ovat tapahtuneet 1 päivän tammikuuta 2020 ja 31 päivän joulukuuta 2021 välisenä aikana.

▼M11

500 d artikla

Toimitusta odottavien tavanomaisten ostojen ja myyntien vastuuarvon väliaikainen laskenta covid-19-pandemian yhteydessä

1. Poiketen siitä, mitä 429 artiklan 4 kohdassa säädetään, laitokset voivat 27 päivään kesäkuuta 2021 saakka laskea toimitusta odottavien tavanomaisten ostojen ja myyntien vastuuarvon tämän artiklan 2, 3 ja 4 kohdan mukaisesti.

2. Laitosten on käsiteltävä käteisvaroja, jotka liittyvät tavanomaisiin myynteihin, ja arvopapereita, jotka liittyvät tavanomaisiin ostoihin, ja jotka säilyvät taseessa toimituspäivään saakka, 429 artiklan 4 kohdan a alakohdan mukaisina varoina.

3. Laitosten, jotka sovellettavan tilinpäätössäännöstön mukaisesti soveltavat kaupantekopäivään perustuvaa kirjaamista toimitusta odottaviin tavanomaisiin ostoihin ja myynteihin, on peruutettava toimitusta odottavien tavanomaisten myyntien käteissaatavien ja toimitusta odottavien tavanomaisten ostojen käteismaksettavien välinen, kyseisen tilinpäätössäännöstön mukaisesti sallittu nettoutus. Sen jälkeen, kun laitokset ovat peruuttaneet kirjanpidollisen nettoutuksen, ne voivat tehdä kuittauksen näiden käteissaatavien ja -maksettavien välillä, jos niin asiaan liittyvät tavanomaiset myynnit kuin ostotkin toimitetaan luovutus maksua vastaan -periaatteella.

4. Laitosten, jotka sovellettavan tilinpäätössäännöstön mukaisesti soveltavat toimituspäivään perustuvaa kirjaamista toimitusta odottaviin tavanomaisiin ostoihin ja myynteihin, on sisällytettävä vastuiden kokonaismäärään tavanomaisiin ostoihin liittyvien maksusitoumusten yhteenlaskettu nimellisarvo.

Laitokset voivat kuitata tavanomaisiin ostoihin liittyvien maksusitoumusten yhteenlasketun nimellisarvon toimitusta odottaviin tavanomaisiin myynteihin liittyvien käteissaatavien yhteenlasketulla nimellisarvolla ainoastaan, jos molemmat seuraavista edellytyksistä täyttyvät:

a) sekä tavanomaiset ostot että myynnit toimitetaan luovutus maksua vastaan -periaatteella;

b) käteismaksettaviin ja -saataviin liittyvät ostetut ja myydyt rahoitusvarat on arvostettu käypään arvoon tulosvaikutteisesti ja sisällytetty laitoksen kaupankäyntivarastoon.

5. Sovellettaessa tätä artiklaa ”tavanomaisella ostolla tai myynnillä” tarkoitetaan arvopaperin ostoa tai myyntiä sellaisella sopimuksella, jonka ehtojen mukaan arvopaperi on luovutettava sen ajan kuluessa, jota yleisesti noudatetaan kyseisillä markkinoilla lainsäädäntöön tai vakiintuneeseen tapaan perustuen.

▼M8

501 artikla

Riskipainotettujen pk-yrityksiin liittyvien maksukykyisten vastuiden mukautus

1. Laitokset mukauttavat riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärät pk-yrityksiin liittyvien maksukykyisten vastuiden osalta (RWEA). Ne lasketaan tapauksesta riippuen kolmannen osan II osaston 2 tai 3 luvun mukaisesti, seuraavan kaavan avulla:

▼C7

$$RWEA^{*} = RWEA \cdot \frac{[\min\{E^{*}; \text{EUR } 2\,500\,000\} \cdot 0{,}7619 + \max\{E^{*} - \text{EUR } 2\,500\,000; 0\} \cdot 0{,}85]}{E^{*}}$$

▼M8

jossa:

RWEA* = riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä mukautettuna pk-yritysten tukikertoimella; ja

▼C7

E* = jompikumpi seuraavista:

a) määrä, jonka pk-yritys tai pk-yrityksen asiakaskokonaisuus ovat yhteensä velkaa laitokselle, sen tytäryrityksille tai sen emoyrityksille ja muille kyseisten emoyritysten tytäryrityksille, mukaan lukien maksukyvyttömyystilassa olevat vastuut, mutta lukuun ottamatta sellaisia saamisia tai ehdollisia saamisia, joiden vakuudeksi on asetettu asuinkiinteistöjä.

b) jos a alakohdassa tarkoitettu kokonaismäärä on nolla, saamisten tai ehdollisten saamisten määrä, joiden vakuudeksi pk-yritys tai pk-yrityksen asiakaskokonaisuus, jota ei oteta huomioon kyseisessä alakohdassa tarkoitetun kokonaismäärän laskennassa, on asettanut asuinkiinteistöjä.

▼M8

2. Tässä artiklassa tarkoitetaan

▼M17

a) pk-yritykseen liittyvä vastuu on luokiteltava kuuluvaksi joko vähittäissaamisten tai yrityssaamisten tai kiinteistövakuudellisten vastuiden ryhmään, lukuun ottamatta ADC-vastuita;

b) pk-yrityksellä tarkoitetaan 5 artiklan 9 alakohdassa tarkoitettua pk-yritystä;

▼M8

c) laitosten on toteutettava kohtuulliset toimenpiteet määrittääkseen E*:n asianmukaisesti ja hankkiakseen b alakohdassa tarkoitetut tiedot.

501 a artikla

Luottoriskiä koskevien omien varojen vaatimusten oikaisu, kun vastuut liittyvät yhteisöihin, jotka hallinnoivat tai rahoittavat sellaisia fyysisiä rakenteita tai tiloja, järjestelmiä ja verkostoja, jotka tarjoavat tai tukevat olennaisia julkisia palveluja

1. Luottoriskiä koskevat omien varojen vaatimukset, jotka on laskettu kolmannen osan II osaston mukaisesti, on kerrottava kertoimella 0,75 edellyttäen, että vastuu täyttää kaikki seuraavat kriteerit:

▼M17

a) vastuu luokitellaan 112 artiklan g alakohdassa tai johonkin 147 artiklan 2 kohdan c alakohdan i, ii tai iii alakohdassa tarkoitettuun vastuiden ryhmään, lukuun ottamatta maksukyvyttömyystilassa olevia vastuita;

▼M8

b) vastuu liittyy yhteisöön, joka perustettiin erityisesti rahoittamaan tai hallinnoimaan sellaisia fyysisiä rakenteita tai tiloja, järjestelmiä ja verkostoja, jotka tarjoavat tai tukevat olennaisia julkisia palveluja;

c) velan takaisinmaksun lähde muodostuu siten, että vähintään kaksi kolmasosaa sen määrästä on rahoitettavien omaisuuserien tuottamaa tuloa eikä niinkään yrityksen laajemman liiketoiminnan itsenäisesti tuottamaa tuloa, taikka 2 kohdan b alakohdan i ja ii alakohdassa luetellun yhden tai useamman yhteisön tarjoamia tukia, avustuksia tai rahoitusta;

d) velallinen voi vastata taloudellisista velvoitteistaan myös hankeriskin kannalta olennaisissa vakavissa stressitilanteissa;

e) velallisen tuottamat rahavirrat ovat ennustettavissa ja kattavat kaikki lainan tulevat takaisinmaksut laina-aikana;

▼M17

f) velallisen jälleenrahoitusriski on alhainen tai riittävästi rajoitettu ottaen huomioon yhden tai useamman 2 kohdan b alakohdan i ja ii alakohdassa luetellun yhteisön tarjoamat tuet, avustukset tai rahoitus;

▼M8

g) sopimusjärjestelyt tarjoavat luotonantajille korkean suojelun tason, mukaan lukien seuraavat:

i) jos velallinen ei saa tulojaan useiden käyttäjien maksamista maksuista, sopimusjärjestelyjen on sisällettävä määräykset, joilla suojataan tehokkaasti luotonantajia tappioilta, jotka aiheutuvat siitä, että osapuoli, joka sitoutuu hankkimaan velallisen tarjoamat tavarat tai palvelut, päättää hankkeen;

ii) velallinen on varautunut riittävien kokonaan käteisvaroina olevien varalla olevien varojen tai korkean luokituksen saaneiden takaajien takaamien muiden rahoitusjärjestelyjen avulla kattamaan vararahoitus- ja käyttöpääomavaatimukset tämän kohdan b alakohdassa tarkoitettujen omaisuuserien koko käyttöiän ajan;

iii) luotonantajalla on merkittävä vaikutusvalta velallisen omaisuuseriin ja niiden tuottamaan tuloon;

iv) luotonantajilla on turvanaan infrastruktuuriin liittyvän liiketoiminnan kannalta kriittisiin omaisuuseriin ja sopimuksiin kohdistuva vakuus sovellettavan lainsäädännön sallimissa määrin tai olemassa olevat vaihtoehtoiset mekanismit asemansa turvaamiseksi;

▼M8

v) oma pääoma on pantattu luotonantajille niin, että ne voivat ottaa yhteisön haltuunsa maksukyvyttömyystilanteessa;

vi) operatiivisen nettokassavirran käyttöä pakollisten maksujen jälkeen hankkeesta muihin tarkoituksiin kuin velkasitoumusten hoitoon on rajoitettu;

vii) velallisen kykyä toteuttaa luotonantajia mahdollisesti haittaavia toimintoja rajoitetaan sopimusperusteisesti, mukaan lukien niin, ettei uutta lainaa voida myöntää ilman nykyisten luotonantajien suostumusta;

h) velvoite on etuoikeudeltaan parempi kuin kaikki muut vaateet paitsi lakisääteiset vaateet ja johdannaissopimusten vastapuolten vaateet;

i) jos velallinen on rakennusvaiheessa, pääomasijoittajan on täytettävä seuraavat kriteerit, tai jos pääomasijoittajia on useampi kuin yksi, pääomasijoittajien ryhmän on kokonaisuudessaan täytettävä seuraavat kriteerit:

i) pääomasijoittajilla on kokemusta infrastruktuurihankkeiden onnistuneesta valvonnasta, ne ovat taloudellisesti vakaita ja niillä on asiaan liittyvää asiantuntemusta;

ii) pääomasijoittajien maksukyvyttömyysriski on alhainen tai pääomasijoittajien maksukyvyttömyydestä aiheutuu velalliselle vähäinen merkittävien tappioiden riski;

iii) käytössä on riittävät mekanismit, joilla pääomasijoittajien ja luotonantajien edut voidaan sovittaa yhteen;

j) velallisella on riittävät suojatoimenpiteet hankkeen saattamiseksi päätökseen sovitun eritelmän, talousarvion tai valmistumispäivämäärän mukaan; mukaan lukien vahvat suoritustakuut tai kokeneen rakentajan mukanaolo ja asianmukaiset sopimussakkoja koskevat sopimussäännökset;

k) jos operatiiviset riskit ovat olennaiset, niitä hallitaan asianmukaisesti;

l) velallinen käyttää testattua teknologiaa ja suunnittelua;

m) kaikki tarvittavat luvat ja hyväksymiset on saatu;

n) velallinen käyttää johdannaisia vain riskienvähentämistarkoituksissa;

▼M17

o) velallinen on arvioinut 1 päivän tammikuuta 2025 jälkeen syntyneiden vastuiden osalta, että rahoitettavat omaisuuserät edistävät yhden tai useamman asetuksen (EU) 2020/852 9 artiklassa vahvistetun ympäristötavoitteen saavuttamista eivätkä aiheuta merkittävää haittaa muille kyseisessä artiklassa vahvistetuille tavoitteille tai että rahoitettavat omaisuuserät eivät aiheuta merkittävää haittaa kyseisessä artiklassa vahvistetuille ympäristötavoitteille.

▼**M8**

2. Sovellettaessa 1 kohdan e alakohtaa tuotettuja kassavirtoja ei pidetä ennakoitavissa olevina, jollei olennainen osa tuloista täytä seuraavia edellytyksiä:

a) jokin seuraavista kriteereistä täyttyy:

i) tulot ovat saatavuusperusteisia;

ii) tuloihin sovelletaan tuottoprosentin sääntelyä;

iii) tuloihin sovelletaan ota tai maksa -sopimusta;

iv) tuotoksen taso tai käyttö ja hinta täyttävät kukin jonkin seuraavista kriteereistä:

— se on säänneltyä,

— se on sopimuksissa määritelty,

— se on riittävän ennustettavaa, koska kysyntäriski on alhainen;

b) jos velallinen ei saa tulojaan useiden käyttäjien maksamista maksuista, osapuolen, joka sitoutuu hankkimaan velallisen tarjoamat tavarat tai palvelut, on oltava jokin seuraavista:

i) keskuspankki, keskushallinto, aluehallinto tai paikallisviranomainen edellyttäen, että niille on annettu 0 prosentin riskipaino 114 ja 115 artiklan mukaisesti tai että ulkoinen luottoluokituslaitos on antanut niille luottoluokituksen, joka on vähintään 3;

ii) julkisyhteisö tai julkisoikeudellinen laitos edellyttäen, että sille on annettu enintään 20 prosentin riskipaino 116 artiklan mukaisesti tai että ulkoinen luottoluokituslaitos on antanut sille luottoluokituksen, joka on vähintään 3;

iii) edellä olevassa 117 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu kansainvälinen kehityspankki;

iv) edellä olevassa 118 artiklassa tarkoitettu kansainvälinen organisaatio;

v) yritys, jolle ulkoinen luottoluokituslaitos on antanut luottoluokituksen, joka on vähintään 3;

vi) yhteisö, joka on korvattavissa ilman merkittävää muutosta tulojen tasossa ja ajoituksessa.

3. Laitosten on ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille kuuden kuukauden välein infrastruktuurihanketta hoitaviin yhteisöihin liittyvien tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti laskettujen vastuiden kokonaismäärä.

4. Komissio laatii viimeistään 28 päivänä kesäkuuta 2022 kertomuksen siitä, miten tässä asetuksessa säädetyt omien varojen vaatimukset vaikuttavat antolainaukseen infrastruktuurihanketta hoitaville yhteisöille, ja toimittaa kertomuksen mahdollisine lainsäädäntöehdotuksineen Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

▼M8

5. EPV antaa 4 kohdan soveltamiseksi komissiolle kertomuksen seuraavista:

a) analyysi infrastruktuurien antolainauksen ja hankerahoituksen markkinakehityksestä ja -tilanteesta 4 kohdassa tarkoitetulla kaudella;

b) analyysi 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen yhteisöjen tosiasiallisesta riskialttiudesta kokonaisen suhdannekierron aikana;

c) tässä asetuksessa säädettyjen omien varojen vaatimusten sekä tämän kohdan a ja b alakohdan mukaisten analyysien tulosten välinen johdonmukaisuus.

501 b artikla

Poikkeus raportointivaatimuksista

Poiketen siitä, mitä 430 artiklassa säädetään, tämän asetuksen asiaankuuluvien säännösten soveltamisen alkamispäivän ja kyseisessä artiklassa tarkoitetussa teknisissä täytäntöönpanostandardeissa täsmennetyn ensimmäisen ilmoituksen antamispäivän välisellä ajanjaksolla toimivaltainen viranomainen voi luopua vaatimasta tietojen ilmoittamista muodossa, joka esitetään 430 artiklan 7 kohdassa tarkoitettuun täytäntöönpanosäädökseen sisältyvissä malleissa, jos kyseisiä malleja ei ole päivitetty niin, että ne olisivat tämän asetuksen säännösten mukaiset.

▼B

II OSASTO

KERTOMUKSET JA UUDELLEENTARKASTELUT

▼M17

501 c artikla

Ympäristöllisiin tai yhteiskunnallisiin tekijöihin liittyvien vastuiden vakavaraisuuskohtelu

1. EPV arvioi käytettävissä olevien tietojen perusteella EJRK:ta kuultuaan, onko ympäristöön tai yhteiskuntaan liittyvien tekijöiden vaikutuksille alttiisiin omaisuuseriin tai velkoihin liittyvää erityistä vakavaraisuuskohtelua mukautettava. EPV arvioi erityisesti

a) luotettavien ja johdonmukaisten ESG-tietojen saatavuutta kunkin kolmannen osan II osaston mukaisesti määritetyn vastuuryhmän osalta ja tietojen käytettävyyttä;

b) EIOPA:a kuullen mahdollisuutta ottaa käyttöön standardoitu menetelmä vastuiden tunnistamiseksi ja luokittelemiseksi kunkin kolmannen osan II osaston mukaisesti määritetyn vastuuryhmän osalta ESG-riskiluokituksen yhteisten periaatteiden pohjalta käyttäen unionissa hyväksytyissä kestävyysraportointikehyksissä ja mahdollisuuksien mukaan kansainvälisesti saatavilla olevia siirtymäriskejä ja fyysisiä riski-indikaattoreita koskevia tietoja, sekä EPV:n tai toimivaltaisten viranomaisten suorittamasta ilmastoon liittyvien taloudellisten riskien valvonnallisesta stressitestauksesta tai skenaarioanalyysistä saatuja ohjeita ja päätelmiä ja, jos niissä otetaan asianmukaisesti huomioon ESG-riskit, valitun ulkoisen luottoluokituslaitoksen antamaa luottoriskiluokitusta asiaankuuluvasta ESG-luokituksesta;

▼M17

c) ympäristö- tai sosiaalisten tekijöiden vaikutuksen alaisiin omaisuuseriin ja toimintoihin liittyvien vastuiden todellista riskialttiutta verrattuna muiden vastuiden riskialttiuteen ja mahdollisia kehykseen tehtäviä uusia ja kattavampia tarkistuksia, joita olisi harkittava, ottaen huomioon Baselin pankkivalvontakomitean kansainvälisellä tasolla sopimat kehityslinjat;

d) ympäristöllisten tai yhteiskunnallisten tekijöiden vaikutuksille alttiita omaisuuseriä ja toimia koskevien vastuiden erityisen mukautetun vakavaraisuuskohtelun mahdollisia lyhyen, keskipitkän ja pitkän aikavälin vaikutuksia rahoitusvakauteen ja pankkien luotonantoon unionissa;

e) kohdennettuja parannuksia, joita voitaisiin harkita nykyisessä vakavaraisuuskehyksessä.

2. EPV toimittaa peräkkäisiä kertomuksia havainnoistaan Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle seuraaviin päivämääriin mennessä.

a) 9 päivä heinäkuuta 2024 1 kohdan e alakohdassa vaadittujen arviointien osalta;

b) 31 päivä joulukuuta 2024 1 kohdan a ja b alakohdassa vaadittujen arviointien osalta;

c) 31 päivä joulukuuta 2025 1 kohdan c ja d alakohdassa vaadittujen arviointien osalta.

Komissio toimittaa kyseisten EPV:n kertomusten perusteella Euroopan parlamentille ja neuvostolle tarvittaessa lainsäädäntöehdotuksen viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2026.

501 d artikla

Kryptovarojen vakavaraisuuskohtelua koskevat siirtymäsäännökset

1. Komissio antaa tarvittaessa viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2025 Euroopan parlamentille ja neuvostolle lainsäädäntöehdotuksen kryptovaroihin liittyvien vastuiden erityisen vakavaraisuuskohtelun käyttöönotosta ottaen huomioon kansainväliset standardit ja asetuksen (EU) 2023/1114. Kyseiseen lainsäädäntöehdotukseen on sisällyttävä seuraavat:

a) kriteerit kryptovarojen luokittelemiseksi eri kryptovaraluokkiin niiden riskiominaisuuksien ja erityisten edellytysten noudattamisen perusteella;

b) erityiset omien varojen vaatimukset kaikkien eri kryptovaroihin liittyvien riskien osalta;

c) tietyntyyppisiin kryptovaroihin liittyvien vastuiden yhteenlaskettu raja-arvo;

d) kryptovaroihin liittyviä vastuita koskevat erityiset vähimmäisomavaraisuusastetta koskevat vaatimukset;

e) erityiset valvontavaltuudet, jotka koskevat kryptovaroihin liittyvien vastuiden luokittelua sekä omien varojen vaatimusten seurantaa ja laskentaa;

▼M17

f) kryptovaroihin liittyviä vastuita koskevat erityiset maksuvalmiusvaatimukset;

g) julkistamis- ja raportointivaatimukset.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun säädöksen soveltamispäivään saakka laitosten on laskettava kryptovaroihin liittyviä vastuita koskevat omien varojen vaatimuksensa seuraavasti:

a) tokenisoituihin perinteisiin omaisuuseriin liittyviin kryptovaroihin liittyviä vastuita on käsiteltävä niiden edustamiin perinteisiin omaisuuseriin liittyvinä vastuina;

b) omaisuusreferenssitokeneihin liittyviin vastuisiin, joiden liikkeeseenlaskijat noudattavat asetusta (EU) 2023/1114, ja jotka viittaavat yhteen tai useampaan perinteiseen omaisuuserään, on sovellettava 250 prosentin riskipainoa;

c) muihin kuin a ja b alakohdassa tarkoitettuihin kryptovaroihin liittyviin vastuisiin on sovellettava 1 250 prosentin riskipainoa.

Poiketen siitä, mitä ensimmäisen alakohdan a alakohdassa säädetään, kryptovaroihin liittyviin vastuisiin, jotka liittyvät tokenisoituihin perinteisiin omaisuuseriin, joiden arvo riippuu muista kryptovaroista, on sovellettava ensimmäisen alakohdan c alakohtaa.

3. Laitoksen muihin kuin 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettuihin kryptovaroihin liittyvän kokonaisvastuun arvo saa olla enintään 1 prosentti laitoksen ensisijaisesta pääomasta (T1).

4. Laitoksen, joka ylittää 3 kohdassa säädetyn rajan, on välittömästi ilmoitettava rikkomisesta toimivaltaiselle viranomaiselle ja osoitettava toimivaltaista viranomaista tyydyttävällä tavalla, että laitos noudattaa rajaa pian uudelleen.

5. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään tekniset osatekijät, joita laitokset tarvitsevat laskeakseen omien varojen vaatimuksensa 2 kohdan b ja c alakohdassa säädettyjen menetelmien mukaisesti, mukaan lukien se, miten vastuiden arvo lasketaan ja miten lyhyet ja pitkät vastuut lasketaan yhteen 2 ja 3 kohdan soveltamiseksi.

Laatiessaan kyseisiä teknisten sääntelystandardien luonnoksia EPV ottaa huomioon Baselin pankkivalvontakomitean laatimat asiaan liittyvät kansainvälisellä tasolla sovitut standardit sekä asetuksen (EU) 2023/1114 mukaiset unionissa voimassa olevat luvat.

EPV toimittaa kyseisten teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 10 päivänä heinäkuuta 2025.

Siirretään komissiolle valta täydentää tätä asetusta hyväksymällä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

6. Laskiessaan kryptovaroihin liittyviä vastuita koskevia omien varojen vaatimuksia laitokset eivät saa soveltaa 36 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettua vähennystä.

▼B

502 artikla

Pääomavaatimusten syklisyys

Komissio seuraa säännöllisesti yhteistyössä EPV:n, EJRK:n ja jäsenvaltioiden kanssa ja EKP:tä kuultuaan, onko tällä asetuksella kokonaisuutena tarkasteltuna ja direktiivillä 2013/36/EU tuntuvia vaikutuksia suhdannekiertoon, ja tämän tarkastelun perusteella se pohtii, tarvitaanko korjaavia toimenpiteitä. EPV antaa komissiolle 31 päivään joulukuuta 2013 mennessä kertomuksen siitä, olisiko IRB-menetelmää käyttävien laitosten menetelmiä lähennettävä ja miten tämä olisi toteutettava, jotta omien varojen vaatimusten vertailukelpoisuus lisääntyisi ja samalla lievennettäisiin myötäsyklisyyttä.

Tämän analyysin perusteella ja EKP:tä kuultuaan komissio laatii joka toinen vuosi kertomuksen ja toimittaa sen Euroopan parlamentille ja neuvostolle yhdessä mahdollisine lainsäädäntöehdotuksineen. Luottoa ottavien ja luottoa antavien tahojen panos on otettava riittävällä tavalla huomioon kertomusta laadittaessa.

Komissio tarkastelee 33 artiklan 1 kohdan c alakohdan soveltamista ja laatii siitä kertomuksen, jonka se toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle mahdollisine lainsäädäntöehdotuksineen 31 päivään joulukuuta 2014 mennessä.

Tarkastelussa on 33 artiklan 1 kohdan c alakohdan mahdollisen poistamisen ja sen mahdollisen unionin tasolla soveltamisen suhteen erityisesti varmistettava, että kaikissa jäsenvaltioissa on käytössä riittävät suojatoimenpiteet rahoitusjärjestelmän vakauden takaamiseksi.

503 artikla

Katettuihin joukkolainoihin liittyvät omien varojen vaatimukset

1. Komissio antaa viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2014 EPV:tä kuultuaan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen mahdollisine ehdotuksineen siitä, ovatko 129 artiklassa säädetyt riskipainot ja 336 artiklan 3 kohdassa säädetyt erityisriskiä koskevat omien varojen vaatimukset riittävät kaikille instrumenteille, joihin näitä käsittelyjä voidaan soveltaa, ja ovatko 129 artiklan kriteerit asianmukaiset.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetuissa kertomuksessa ja ehdotuksissa on otettava huomioon

a) se, missä määrin katettuihin joukkolainoihin sovellettavissa nykyisen sääntelyn pääomavaatimuksissa erotellaan riittävästi vaihtelut katettujen joukkolainojen luottoluokassa ja niiden vakuuksissa, mukaan luettuna erojen laajuus jäsenvaltioissa;

▼B

b) katettujen joukkolainojen markkinoiden läpinäkyvyys ja se, missä määrin tämä helpottaa sijoittajien kokonaisvaltaista sisäistä analyysia katettujen joukkolainojen luottoriskin ja niiden vakuuksien osalta sekä omaisuuserien erottelua liikkeeseenlaskijan maksukyvyttömyystapauksissa, mukaan lukien tämän asetuksen 129 artiklan ja direktiivin 2009/65/EY 52 artiklan 4 kohdan mukaisesti taustalla olevan tiukan kansallisen lainsäädännön lieventävät vaikutukset katetun joukkolainan yleiseen luottoluokkaan ja sen vaikutukset sijoittajien tarvitsemaan läpinäkyvyyden tasoon; ja

c) se, missä määrin luottolaitoksen toteuttama katettujen joukkolainojen liikkeeseenlasku vaikuttaa luottoriskiin, joka kohdistuu liikkeelle laskevan laitoksen muihin velkojiin.

3. Komissio laatii 31 päivään joulukuuta 2014 mennessä ja EPV:tä kuultuaan kertomuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle siitä, onko luotot, joiden vakuutena on ilma-alus (ilma-aluspanttioikeudet), ja asuntolainat, joiden vakuutena on takaus mutta ei rekisteröity kiinnitys, katsottava tietyin edellytyksin 129 artiklan mukaisesti hyväksyttäviksi omaisuuseriksi.

4. Komissio tarkastelee viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2016 uudelleen 496 artiklassa tarkoitetun poikkeuksen asianmukaisuutta ja tarvittaessa sitä, onko asianmukaista ulottaa samanlainen kohtelu koskemaan kaikkia muita katettujen joukkolainojen muotoja. Tarkastelun perusteella komissio voi tarvittaessa delegoiduilla säädöksillä 462 artiklan mukaisesti tehdä poikkeuksesta pysyvän tai tehdä säädösehdotuksia, joilla se ulotetaan koskemaan muita katettujen joukkolainojen muotoja.

504 artikla

Viranomaisten kriisitilanteissa merkitsemät pääomainstrumentit

Komissio antaa viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2016 EPV:tä kuultuaan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen mahdollisine ehdotuksineen siitä, onko 31 artiklassa tarkoitettu käsittely tarpeen muuttaa tai poistaa.

▼M8

504 a artikla

Hyväksyttävien velkojen instrumenttien omistusosuudet

Viimeistään 28 päivänä kesäkuuta 2022 EPV antaa komissiolle kertomuksen hyväksyttävien velkojen instrumenttien omistusosuuksien määristä ja niiden jakautumisesta G-SII-laitoksiksi tai O-SII-laitoksiksi määritettyjen laitosten kesken sekä mahdollisista kriisinratkaisun esteistä ja kyseisiin omistusosuuksiin liittyvästä leviämisriskistä.

Komissio antaa viimeistään 28 päivänä kesäkuuta 2023 EPV:n kertomuksen pohjalta Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen tällaisten omistusosuuksien asianmukaisesta käsittelystä sekä tarvittaessa lainsäädäntöehdotuksen.

▼M17

505 artikla

Maatalousrahoituksen uudelleentarkastelu

1. EPV laatii viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2030 kertomuksen tämän asetuksen vaatimusten vaikutuksesta maatalousrahoitukseen, mukaan lukien seuraaviin:

a) kolmannen osan II osaston mukaisesti lasketun luottoriskiä koskevien omien varojen vaatimusten erityisen riskipainon asianmukaisuus maatalousyritykseen liittyvien vastuiden osalta;

b) tarvittaessa vakavaraisuuden kannalta perustellut kriteerit tällaisen erityisen riskipainon soveltamiselle, mukaan lukien viljelykäytännöt, sekä vastuiden sisällyttämiselle yritysvastuiden, vähittäisvastuiden tai kiinteistövakuudellisten vastuiden ryhmiin;

c) mukauttaminen 20 päivänä toukokuuta 2020 annetussa komission tiedonannossa ”Pellolta pöytään -strategia oikeudenmukaista, terveyttä edistävää ja ympäristöä säästävää elintarvikejärjestelmää varten” vahvistettuun Pellolta pöytään -strategiaan ja asetuksessa (EU) 2020/852 tarkoitettuihin vastaaviin ympäristövaikutuksiin, erityisesti unionin maatalouden kirjanpidon tietoverkossa kerättyihin indikaattoreihin, joista käyvät ilmi:

i) kasvihuonekaasujen nettopäästöt hehtaaria kohti;

ii) torjunta-aineiden ja lannoitteiden käyttö hehtaaria kohti;

iii) maaperän mineraalien tehokkuussuhteet, mukaan lukien hiilen, ammoniakin, fosfaatin ja typen määrä hehtaaria kohti;

iv) vedenkäytön tehokkuus;

v) vahvistus myönteisestä vaikutuksesta tämän alakohdan i–iv alakohdassa tarkoitettuihin indikaattoreihin Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) 2018/848 ([1]) tarkoitetun Euroopan unionin luonnonmukaisen tuotannon tunnuksen käytön avulla.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun EPV:n kertomuksen huomioon ottaen komissio toimittaa vuosittain raportin Euroopan parlamentille ja neuvostolle. Kyseiseen kertomukseen liitetään tarvittaessa lainsäädäntöehdotus tämän asetuksen muuttamiseksi siten, että lievennetään sen maatalousrahoitukseen kohdistuvia kielteisiä vaikutuksia.

3. EPV laatii viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2027 myös välikertomuksen tässä asetuksessa asetettujen vaatimusten vaikutuksesta maatalousrahoitukseen.

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2018/848, annettu 30 päivänä toukokuuta 2018, luonnonmukaisesta tuotannosta ja luonnonmukaisesti tuotettujen tuotteiden merkinnöistä ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 834/2007 kumoamisesta (EUVL L 150, 14.6.2018, s. 1).

▼M17

506 artikla

Luottoriski – luottovakuutus

EPV antaa komissiolle tiiviissä yhteistyössä EIOPA:n kanssa viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2024 kertomuksen luottovakuutusten hyväksyttävyydestä ja käytöstä luottoriskin lieventämismenetelmänä, mukaan lukien seuraavista seikoista:

a) kolmannen osan II osaston 3 ja 4 luvussa tarkoitettujen asiaan liittyvien riskiparametrien asianmukaisuus;

b) analyysi luottoriskivastuiden todellisesta ja havaitusta riskialttiudesta, kun luottovakuutus on hyväksytty luottoriskin lieventämismenetelmänä;

c) tässä asetuksessa säädettyjen omien varojen vaatimusten sekä a ja b alakohdan mukaisten analyysien tulosten välinen johdonmukaisuus.

Komissio toimittaa kyseisen kertomuksen perusteella Euroopan parlamentille ja neuvostolle tarvittaessa viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2024 lainsäädäntöehdotuksen, jolla muutetaan kolmannen osan II osastossa tarkoitettua luottovakuutukseen sovellettavaa kohtelua.

▼M13

506 a artikla

CIU:t, joiden arvopaperistettu salkku koostuu euroalueen valtionvelkakirjoista

Komissio julkaisee tiiviissä yhteistyössä EJRK:n ja EPV:n kanssa 31 päivään joulukuuta 2021 mennessä kertomuksen, jossa se arvioi, onko sääntelykehystä tarpeen muuttaa, jotta voidaan edistää markkinoita ja tukea pankkien tekemiä hankintoja sellaisissa CIU:issa oleviin osuuksiin tai osakkeisiin liittyvien vastuiden osalta, joiden arvopaperistettu salkku koostuu jäsenvaltioiden, joiden valuutta on euro, valtionvelkakirjoista, kun kunkin jäsenvaltion valtionvelkakirjojen suhteellinen painotus CIU:n kokonaissalkussa vastaa kunkin jäsenvaltion EKP:lle maksaman osuuden suhteellista painotusta.

506 b artikla

Järjestämättömien vastuiden arvopaperistamiset

1. EPV valvoo 269 a artiklan soveltamista ja arvioi järjestämättömien vastuiden arvopaperistamisille säädetyn lakisääteisen pääoman kohtelua ottaen huomioon yleisesti järjestämättömien vastuiden markkinatilanteen ja erityisesti järjestämättömien vastuiden arvopaperistamisen markkinatilanteen, ja toimittaa havainnoistaan kertomuksen komissiolle viimeistään 10 päivänä lokakuuta 2022.

2. Komissio toimittaa tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetun kertomuksen perusteella Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen 269 a artiklan soveltamisesta viimeistään 10 päivänä huhtikuuta 2023. Komission kertomukseen liitetään tarvittaessa lainsäädäntöehdotus.

▼M17

506 c artikla

Luottoriski – ydinpääoman (CET1) vähennysten ja luottoriskiparametrien välinen vuorovaikutus

EPV antaa komissiolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2026 kertomuksen siitä, miten luottoriskin tämänhetkinen mittaaminen ja yksittäiset luottoriskiparametrit ovat keskenään johdonmukaisia, sekä 159 artiklassa tarkoitettujen IRB-vajeen tai IRB-ylijäämän laskemiseksi tehtyjen mahdollisten oikaisujen käsittelystä sekä sen johdonmukaisuudesta 166 artiklan mukaisen vastuuarvon määrittämisen ja LGD-estimaatin määrittämisen kanssa.

Kyseisessä kertomuksessa otetaan huomioon maksukyvyttömyydestä aiheutuva suurin mahdollinen taloudellinen tappio sekä sen kattavuus ydinpääoman (CET1) vähennysten osalta ottaen huomioon kaikki kirjanpidolliset vähennykset ydinpääomasta (CET1), mukaan lukien odotetuista luottotappioista tai käyvän arvon oikaisuista johtuvat, ja saatuja vastuita koskevat alennukset ja niiden vaikutukset lakisääteisiin vähennyksiin.

506 d artikla

Arvopaperistamisen vakavaraisuuskohtelu

1. EPV raportoi komissiolle 31 päivään joulukuuta 2026 mennessä tiiviissä yhteistyössä EAMV:n kanssa arvopaperistamistransaktioiden vakavaraisuuskohtelusta ja erottaa toisistaan erityyppiset arvopaperistamiset, mukaan lukien synteettiset arvopaperistamiset, alullepanijat ja sijoittajat sekä YLS-transaktioit ja muut kuin YLS-transaktiot.

2. EPV seuraa erityisesti 465 artiklan 13 kohdassa tarkoitetun siirtymäjärjestelyn käyttöä ja arvioi sitä, miten kokonaisriskipainolattian soveltaminen arvopaperistettuihin vastuisiin vaikuttaisi pääoman vähennykseen, jonka alullepanijalaitokset ovat saaneet liiketoimissa, joissa on hyväksytty merkittävä riskin siirto, vähentäisikö se liikaa riskiherkkyyttä ja miten se vaikuttaisi uusien arvopaperistamistransaktioiden taloudelliseen kannattavuuteen. Tällaisissa tapauksissa, joissa riskiherkkyydet pienenevät, EPV voi harkita epäneutraaliuskertoimia alentavaa uudelleenkalibrointia liiketoimille, joiden osalta on hyväksytty merkittävä riskin siirto. EPV arvioi myös epäneutraaliuskertoimien asianmukaisuutta sekä SEC-SA- että SEC-IRBA-menetelmässä ottaen huomioon arvopaperistamistransaktioiden aiemman luottokehityksen unionissa sekä arvopaperistamiskehyksen supistetun mallin ja kehystä koskevat toimeksisaajaan liittyvät riskit.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun kertomuksen perusteella ja ottaen asianmukaisesti huomioon Baselin pankkivalvontakomitean laatimat asiaan liittyvät kansainvälisellä tasolla sovitut standardit komissio toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle tarvittaessa lainsäädäntöehdotuksen viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2027.

506 e artikla

Takauksen luonteisen luottosuojan, jolle on määritetty ala- tai yläraja, hyväksyminen

1. EPV:n on viimeistään 10 päivänä heinäkuuta 2026 toimitettava komissiolle kertomus seuraavista seikoista:

▼M17

a) edellytykset, jotka vastuista koostuvan salkun tasolla määritettyjä ylärajoja tai alarajoja omaavien takauksien, jäljempänä ”portfoliotakaukset”, on täytettävä, jotta niitä voidaan pitää arvopaperistamisena;

b) kolmannen osan II osaston 4 luvun nojalla portfoliotakauksiin sovellettava sääntelykohtelu, jos kyseisiä takauksia ei katsota arvopaperistamisiksi;

c) tämän asetuksen kolmannen osan II osaston 5 luvussa ja asetuksen (EU) 2017/2402 2 luvussa säädettyjen vaatimusten soveltaminen portfoliotakauksiin, kun kyseiset takaukset katsotaan arvopaperistamisiksi;

d) 234 artiklan soveltaminen yksittäisiin takauksiin, jotka johtavat etuoikeusluokkiin jakamiseen.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetussa kertomuksessa EPV:n on arvioitava erityisesti seuraavia:

a) edellä olevan 1 kohdan a alakohdan osalta edellytykset, joiden täyttyessä portfoliotakaukset johtavat siihen, että riski katsotaan siirretyksi etuoikeusluokkiin;

b) edellä olevan 1 kohdan b alakohdan osalta:

   i) portfoliotakauksien asianmukaiset hyväksyttävyyskriteerit kolmannen osan II osaston 4 luvun mukaisesti;

   ii) kolmannen osan II osaston 4 luvussa säädettyjen vaatimusten soveltaminen;

c) edellä olevan 1 kohdan d alakohdan osalta asetuksen (EU) 2017/2402 2 luvussa ja tämän asetuksen kolmannen osan II osaston 5 luvussa säädettyjen vaatimusten soveltaminen.

Kyseisen kertomuksen perusteella komissio antaa tarvittaessa Euroopan parlamentille ja neuvostolle lainsäädäntöehdotuksen 31 päivään joulukuuta 2027 mennessä.

506 f artikla

Arvopapereilla toteutettavien rahoitustoimien vakavaraisuuskohtelu

EPV antaa viimeistään 10 päivänä heinäkuuta 2026 komissiolle kertomuksen arvopapereilla toteutettavia rahoitustoimia koskevan uuden kehyksen vaikutuksesta omien varojen vaatimuksiin, joita sovelletaan vastaaviin arvopapereilla toteutettaviin rahoitustoimiin, jotka ovat luonteeltaan hyvin lyhytkestoisia toimia; kertomuksessa käsitellään erityisesti uuden kehyksen mahdollista vaikutusta valtionvelkamarkkinoihin markkinatakauskapasiteetin ja kustannusten osalta.

EPV arvioi tähän liittyvien riskipainojen uudelleenkalibroinnin asianmukaisuutta standardimenetelmän puitteissa, kun otetaan huomioon riskit, jotka liittyvät lyhyen aikavälin maturiteetteihin ja erityisesti jäljellä oleviin alle vuoden maturiteetteihin.

Kyseisen kertomuksen perusteella komissio antaa tarvittaessa Euroopan parlamentille ja neuvostolle lainsäädäntöehdotuksen 31 päivään joulukuuta 2027 mennessä.

▼M8

507 artikla

Suuret asiakasriskit

1. EPV valvoo 390 artiklan 6 kohdan b alakohdassa sekä 400 artiklan 1 kohdan f–m alakohdassa ja 400 artiklan 2 kohdan a, c–g, i, j ja k alakohdassa vahvistettujen poikkeusten käyttöä ja antaa viimeistään 28 päivänä kesäkuuta 2021 komissiolle kertomuksen, jossa arvioidaan, millaisia määrällisiä vaikutuksia olisi kyseisten poikkeusten poistamisella tai raja-arvon asettamisella niiden käytölle. Kyseisessä kertomuksessa arvioidaan erityisesti jokaisen kyseisissä artikloissa säädetyn poikkeuksen osalta seuraavia:

a) kussakin jäsenvaltiossa poikkeuksen saaneiden suurten asiakasriskien määrä;

b) poikkeusta kussakin jäsenvaltiossa käyttävien laitosten lukumäärä;

c) kussakin jäsenvaltiossa poikkeuksen saaneiden vastuiden kokonaisarvo.

2. Komissio antaa viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2023 Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen 390 artiklan 4 kohdassa ja 401 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen arvopapereilla toteutettavien rahoitustoimien vastuuarvon laskentamenetelmiä koskevien poikkeusten soveltamisesta ja erityisesti tarpeesta ottaa huomioon muutokset kansainvälisiin standardeihin, joilla määritellään kyseiset laskentamenetelmät.

▼B

508 artikla

Soveltamistaso

1. Komissio tarkastelee ensimmäisen osan II osaston ja 113 artiklan 6 kohdan ja 7 kohdan soveltamista ja laatii siitä kertomuksen, jonka se toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle mahdollisine lainsäädäntöehdotuksineen 31 päivään joulukuuta 2014 mennessä.

▼M9

_____

▼B

509 artikla

Maksuvalmiusvaatimukset

1. EPV seuraa ja arvioi 415 artiklan 1 kohdan mukaisesti laadittuja kertomuksia eri valuutat ja eri liiketoimintamallit huomioon ottaen. EPV antaa EJRK:ta, muita kuin rahoitusalan loppukäyttäjiä, pankkialaa, toimivaltaisia viranomaisia ja EKPJ:tä kuultuaan komissiolle vuosittain kertomuksen, ensimmäisen kerran 31 päivään joulukuuta 2013 mennessä, siitä, onko todennäköistä, että kuudennen osan II osaston ja liitteen III mukaisesti ilmoitettaviin eriin perustuvalla kuudennen osan yleisen maksuvalmiusvaatimuksen määrityksellä, tarkasteltiinpa kriteerejä sitten yksinään tai kumulatiivisesti, olisi olennaisen haitallinen vaikutus unioniin sijoittautuneiden laitosten liiketoimintaan ja riskiprofiiliin tai rahoitusmarkkinoiden vakauteen ja moitteettomaan toimintaan taikka talouteen ja vakaaseen pankkien antolainaukseen, painottaen erityisesti antolainausta pk-yrityksille sekä ulkomaankaupan rahoitusta, virallisiin vientiluottovakuutusjärjestelmiin kuuluva luototus mukaan lukien.

▼B

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetussa kertomuksessa on otettava asianmukaisesti huomioon markkinat ja kansainvälisen sääntelyn muutokset sekä maksuvalmiusvaatimuksen vuorovaikutus muiden tämän asetuksen mukaisten vakavaraisuusvaatimusten, kuten 92 artiklan mukaisten riskipääomaosuuksien ja vähimmäisomavaraisuusasteiden, kanssa.

Euroopan parlamentille ja neuvostolle annetaan tilaisuus esittää näkemyksensä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetusta kertomuksesta.

2. EPV arvioi 1 kohdassa tarkoitetussa kertomuksessaan erityisesti seuraavia:

a) säätäminen likviditeetin sisäänvirtausten arvoa rajoittavista mekanismeista, erityisesti asianmukaisen sisäänvirtauksen ylärajan ja sen soveltamisedellytysten määrittämiseksi, ottaen huomioon erilaiset liiketoimintamallit, mukaan luettuna pass through -rahoitus, myyntilaskurahoitus- ja esinevuokraustoiminta, katetut joukkolainat, kiinnitykset, katettujen joukkolainojen liikkeeseenlasku, sekä siitä, missä määrin tätä ylärajaa olisi muutettava tai se olisi poistettava erityisrahoituksen erityispiirteiden huomioon ottamiseksi;

b) kuudennen osan II osastossa, erityisesti 422 artiklan 7 kohdassa ja 425 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen sisäänvirtausten ja ulosvirtausten kalibrointi;

c) säätää mekanismeista, joilla maksuvalmiusvaatimuksen kattaminen rajoitetaan tiettyihin likvidien varojen luokkiin; erityisesti 416 artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitettujen likvidien varojen asianmukaisen vähimmäisosuuden arvioiminen suhteessa likvidien varojen kokonaismäärään testaten 60 prosentin kynnysarvoa ja ottaen huomioon kansainvälisen sääntelyn muutokset. Jos varat eräantyvät maksettaviksi tai ne on vaadittaessa maksettava 30 kalenteripäivän kuluessa, niitä ei voida lukea tähän rajaan, ellei varoille ole annettu sellaista vakuutta, joka muodostuu 416 artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitetuista varoista;

d) säätäminen erityisistä alhaisemmista ulosvirtaustasoista ja/tai korkeammista sisäänvirtaustasoista ryhmänsisäisten virtausten osalta täsmentäen millä edellytyksillä tällaiset erityiset sisään- tai ulosvirtaustasot olisivat perusteltuja vakavaraisuuden kannalta, ja esittäen korkeatasoinen kuvaus menetelmistä, joissa käytetään objektiivisia kriteereitä ja parametrejä tarkkojen sisään- ja ulosvirtaustasojen määrittämiseksi laitoksen ja vastapuolen välillä, kun nämä eivät ole sijoittautuneet samaan jäsenvaltioon;

e) edellä 424 artiklan 3 ja 5 kohdan mukaisiin käyttämättömiin sitoviin luottojärjestelyihin ja likviditeettisopimuksiin sovellettavan tappioasteen kalibrointi. EPV testaa erityisesti 100 prosentin tappioasteen;

f) edellä 411 artiklan 2 alakohdassa oleva vähittäistalletuksen määrittely, erityisesti se, onko asianmukaista ottaa käyttöön luonnollisten henkilöiden talletuksia koskeva kynnysarvo;

g) tarve ottaa käyttöön uusi vähittäistalletusluokka, jossa on pienempi ulosvirtaus, ottaen huomioon tällaisten talletusten erityispiirteet, jotka voivat oikeuttaa alhaisemman ulosvirtaustason, ja kansainvälinen kehitys;

▼B

h) poikkeaminen vaatimuksista, jotka koskevat sellaisten likvidien varojen koostumusta, jotka laitoksella on oltava, jos tietyssä valuutassa laitoksen yhteiset perustellut likvidien varojen tarpeet ylittävät kyseisten likvidien varojen saatavuuden sekä edellytykset, joita kyseisiin poikkeuksiin olisi sovellettava;

i) Sharia-lain mukaisten rahoitustuotteiden määrittely vaihtoehdoksi varoille, joita voidaan pitää 416 artiklassa tarkoitettuina likvideinä varoina, käytettäviksi Sharia-lain mukaisissa pankeissa;

j) stressiolosuhteiden määrittely, mukaan lukien periaatteet, jotka koskevat likvidien varojen varannon käyttöä ja tarvittavia valvontatoimia, joiden rajoissa laitokset voisivat käyttää likvidejä varojaan likviditeetin ulosvirtausten kompensoimiseksi, sekä vaatimusten noudattamatta jättämisen käsittelemistä.

k) 422 artiklan 3 kohdan c alakohdassa tarkoitetun vakiintuneen liiketoimintasuhteen määritelmä muun kuin rahoitusalan asiakkaan osalta;

l) 422 artiklan 4 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuihin kirjeenvaihtajapankkipalveluihin tai perusarvopapereiden välityspalveluihin sovellettavan ulosvirtaustason kalibrointi;

m) mekanismit valtion takaamien joukkolainojen vapauttamiseksi uusista säännöksistä määräajaksi vähintään joulukuuhun 2023 saakka. Kyseessä ovat joukkolainat, jotka on laskettu liikkeeseen luottolaitosten hyväksi osana julkisia tukitoimia, joilla on unionin hyväksyntä valtiontuelle, kuten Irlannissa kansallisen omaisuudenhoitoviraston (National Asset Management Agency, NAMA) tai Spanish Asset Management Companyn liikkeeseen laskemat joukkovelkakirjalainat, ongelmallisten erien poistamiseksi luottolaitosten taseesta varoina, joiden likvidiys ja luottoluokka ovat erittäin korkeat.

3. EPV antaa EAMV:ta ja EKP:tä kuultuaan komissiolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2013 kertomuksen 416 artiklassa tarkoitetuista yhtenäisistä määritelmistä siirtokelpoisten varojen korkealle ja erittäin korkealle likvidiydelle ja luottoluokalle, sekä asiaankuuluvista arvonleikkauksista niiden varojen osalta, joita pidetään 416 artiklassa tarkoitettuina likvideinä varoina, lukuun ottamatta 416 artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitettuja varoja.

Euroopan parlamentille ja neuvostolle annetaan tilaisuus esittää näkemyksensä kertomuksesta.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetussa kertomuksessa tarkastellaan myös

a) muita varojen luokkia, erityisesti asuntolainavakuudellisia arvopapereita, joiden likvidiys ja luottoluokka ovat korkeat;

b) muita keskuspankkikelpoisten arvopapereiden tai lainojen luokkia, esimerkiksi paikallisviranomaisten joukkolainoja ja yritystodistuksia; ja

c) muita varoja, jotka eivät ole keskuspankkikelpoisia mutta joilla käydään kauppaa, esimerkiksi kaupankäynnin kohteena virallisesti hyväksytyssä pörssissä olevia osakkeita, kultaa, merkittäviin indekseihin sisältyviä oman pääoman ehtoisia rahoitusvälineitä, taattuja joukkovelkakirjalainoja, katettuja joukkovelkakirjalainoja, yrityslainoja ja näihin omaisuuseriin perustuvia varoja.

▼B

4. Edellä 3 kohdassa tarkoitetussa kertomuksessa tarkastellaan, onko aiheellista sisällyttää ja missä määrin 416 artiklan 1 kohdan e alakohdassa tarkoitetut valmiusluottojärjestelyt likvideiksi varoiksi kansainvälisen kehityksen pohjalta ja eurooppalaiset erityispiirteet, kuten rahapolitiikan toteuttamistapa unionissa, huomioon ottaen.

EPV testaa erityisesti, voidaanko määritelmissä käyttää seuraavia kriteerejä ja mikä olisi niiden asianmukainen taso:

a) varoilla käytävän kaupan vähimmäismäärä;

b) varojen liikkeessä oleva vähimmäismäärä;

c) läpinäkyvät hinnoittelua koskevat ja kaupankäynnin jälkeiset tiedot;

d) kolmannen osan II osaston 2 luvussa tarkoitetut luottoluokat;

e) osoitettu hintavakaus;

f) keskimääräinen kaupankäynnin määrä ja yksittäisen kaupan keskimääräinen koko;

g) osto- ja myyntitarjousten enimmäisero;

h) jäljellä oleva maturiteetti;

i) vähimmäiskiertonopeus.

5. Lisäksi EPV antaa viimeistään 31 päivänä tammikuuta 2014 kertomuksen seuraavista:

a) korkean ja erittäin korkean likvidiyden ja luottoluokan yhtenäiset määritelmät;

b) likvidien varojen määritelmästä aiheutuvat mahdolliset epätoivotut seuraukset rahapoliittisten toimien toteuttamiseen ja siihen, missä määrin

   i) likvidien varojen luettelo, jota ei ole sidottu keskuspankin hyväksyttyjen varojen luetteloon, voi kannustaa laitoksia ilmoittamaan hyväksyttyjä varoja, jotka eivät sisälly jälleenrahoitusoperaatioiden likvidien varojen määritelmään;

   ii) maksuvalmiussääntely voi estää laitoksia myöntämästä tai ottamasta luottoa epävarmoilla rahamarkkinoilla ja tämä voi johtaa eoniakoron kohdennuksen kyseenalaistamiseen rahapolitiikan täytäntöönpanossa;

   iii) maksuvalmiusvaatimuksen käyttöönotto voi vaikeuttaa keskuspankkien pyrkimyksiä varmistaa hintojen vakaus hyödyntämällä nykyisiä rahapoliittisia puitteita ja välineitä;

c) 417 artiklan b–f alakohdassa tarkoitettuja likvidejä varoja koskevat operatiiviset vaatimukset kansainvälisen sääntelyn kehityksen mukaisesti.

▼B

510 artikla

Pysyvän varainhankinnan vaatimukset

1. EPV antaa komissiolle 31 päivään joulukuuta 2015 mennessä kertomuksen, joka perustuu kuudennen osan III osaston mukaisesti ilmoitettaviin eriin, siitä, olisiko asianmukaista varmistaa, että laitokset käyttävät vakaita rahoituslähteitä, ja miten tämä olisi toteutettava, sekä arvioinnin vaikutuksesta unioniin sijoittautuneiden laitosten liiketoimintaan ja riskiprofiiliin tai rahoitusmarkkinoihin taikka talouteen ja pankkien antolainaukseen, erityisesti keskittyen antolainaukseen pk-yrityksille ja ulkomaankaupan rahoitukseen, mukaan lukien virallisiin vientiluottovakuutusjärjestelmiin kuuluva luototus ja pass through -rahoitusmallit sekä täsmärahoitetut kiinnitysluotot. Erityisesti EPV analysoi vakaiden rahoituslähteiden vaikutusta erilaisten unionin pankkitoimintamallien jälleenrahoitusjärjestelmiin.

2. EPV antaa komissiolle 31 päivään joulukuuta 2015 mennessä kertomuksen, joka perustuu kuudennen osan III osaston mukaisesti ilmoitettaviin eriin, ja 415 artiklan 3 kohdan a alakohdassa tarkoitettua yhtenäistä raportointimuotoa noudattaen ja EJRK:ta kuultuaan menetelmistä, joiden avulla voidaan määrittää, minkä verran laitoksilla on käytettävissään ja minkä verran ne tarvitsevat vakaata rahoitusta, sekä asianmukaisista yhtenäisistä määritelmistä tällaisen pysyvän varainhankinnan vaatimuksen laskemiseksi; erityisesti tarkastellaan seuraavia:

a) edellä olevan 427 artiklan 1 kohdan mukaiset vakaisiin rahoituslähteisiin sovellettavat luokat ja painotukset;

b) 428 artiklan 1 kohdan mukaisten vakaitten rahoituslähteiden vaatimuksen määrittämiseen sovellettavat luokat ja painotukset;

c) menetelmissä on tarjottava kannustimia ja tarvittaessa ehkäiseviä toimia, jotta varmistetaan varojen, liiketoiminnan, sijoitusten ja laitosten vakaampi pitemmän aikavälin rahoitus;

d) EPV voi laatia erilaisia menetelmiä erityyppisille laitoksille.

3. Komissio antaa tarvittaessa 31 päivään joulukuuta 2016 mennessä, ja ottaen huomioon 1–2 kohdassa tarkoitetut kertomukset sekä ottaen täysin huomioon unionin pankkialan monimuotoisuuden, Euroopan parlamentille ja neuvostolle lainsäädäntöehdotuksen siitä, miten varmistetaan, että laitokset käyttävät vakaita rahoituslähteitä.

▼M8

4. EPV valvoo liitteessä II lueteltuihin johdannaissopimuksiin sekä luottojohdannaisiin liittyvän rahoitusriskin kattavan vaaditun pysyvän rahoituksen määrää pysyvän varainhankinnan vaatimuksen yhden vuoden aikajänteellä, erityisesti 428 s artiklan 2 kohdassa ja 428 at artiklan 2 kohdassa esitettyä tulevaa rahoitusriskiä kyseisten johdannaissopimusten osalta, ja esittää komissiolle kertomuksen mahdollisuudesta hyväksyä korkeampi vaaditun pysyvän rahoituksen kerroin tai riskiherkempi mittari viimeistään 28 päivänä kesäkuuta 2024. Kyseisessä kertomuksessa on arvioitava vähintään seuraavia:

▼M8

a) mahdollisuus erottaa vakuudelliset ja vakuudettomat johdannaissopimukset toisistaan;

b) mahdollisuus poistaa tai korvata 428 s artiklan 2 kohdassa ja 428 at artiklan 2 kohdassa säädetty vaatimus tai nostaa sen tasoa;

c) mahdollisuus muuttaa laajemmin johdannaissopimusten käsittelyä laskettaessa pysyvän varainhankinnan vaatimusta 428 d artiklassa, 428 k artiklan 4 kohdassa ja 428 s artiklan 2 kohdassa, 428 ag artiklan a ja b alakohdassa, 428 ah artiklan 2 kohdassa, 428 al artiklan 4 kohdassa, 428 at artiklan 2 kohdassa, 428 ay artiklan a ja b alakohdassa ja 428 az artiklan 2 kohdassa säädetyn mukaisesti, jotta voidaan paremmin ottaa huomioon näihin sopimuksiin liittyvä rahoitusriski pysyvän varainhankinnan vaatimuksen yhden vuoden aikajänteellä;

d) ehdotettujen muutosten vaikutus laitosten johdannaissopimusten osalta vaaditun pysyvän rahoituksen määrään.

5. Jos kansainväliset standardit vaikuttavat liitteessä II lueteltujen johdannaissopimusten sekä luottojohdannaisten käsittelyyn pysyvän varainhankinnan vaatimuksen laskennassa, komissio toimittaa tarvittaessa ja ottaen huomioon 4 kohdassa tarkoitetun kertomuksen, kyseiset kansainvälisten standardien muutokset ja unionin pankkialan monimuotoisuuden, Euroopan parlamentille ja neuvostolle lainsäädäntöehdotuksen siitä, miten voidaan muuttaa säännöksiä, jotka koskevat liitteessä II lueteltujen johdannaissopimusten sekä luottojohdannaisten käsittelyä kuudennen osan IV osastossa säädetyn pysyvän varainhankinnan vaatimuksen laskennassa, jotta kyseisiin liiketoimiin liittyvä rahoitusriski voidaan ottaa paremmin huomioon.

6. ►**M20** EPV valvoo pysyvän rahoituksen määrää, joka vaaditaan kattamaan arvopapereilla toteutettaviin rahoitustoimiin liittyvä varainhankintariski, mukaan lukien kyseisissä rahoitustoimissa vastaanotettuihin tai annettuihin varoihin liittyvä varainhankintariski, sekä rahoitusalan asiakkaiden kanssa toteutettaviin vakuudettomiin liiketoimiin liittyvä varainhankintariski, kun kyseisten rahoitustoimien tai liiketoimien jäljellä oleva maturiteetti on alle kuusi kuukautta. EPV antaa komissiolle viimeistään 31 päivänä tammikuuta 2029 ja sen jälkeen viiden vuoden välein kertomuksen kyseisen pysyvän varainhankinnan vaatimuksen tarkoituksenmukaisuudesta. Ottaen huomioon kansainvälinen kehitys ja vastaavien rahoitus- tai liiketoimien sääntelykohtelu muilla lainkäyttöalueilla kyseisissä kertomuksissa on arvioitava vähintään seuraavia: ◄

a) mahdollisuus soveltaa korkeampia tai alhaisempia pysyvän rahoituksen kertoimia rahoitusalan asiakkaiden kanssa arvopapereilla toteutettaviin rahoitustoimiin ja rahoitusalan asiakkaiden kanssa toteutettaviin vakuudettomiin liiketoimiin, joiden jäljellä oleva maturiteetti on alle kuusi kuukautta, jotta voidaan ottaa paremmin huomioon niiden rahoitusriski pysyvän varainhankinnan vaatimuksen yhden vuoden aikajänteellä ja mahdolliset leviämisvaikutukset rahoitusalan asiakkaiden välillä;

b) mahdollisuus soveltaa 428 r artiklan 1 kohdan g alakohdassa säädettyä käsittelyä arvopapereilla toteutettaviin rahoitustoimiin, joiden vakuutena on muuntyyppisiä varoja;

▼M8

c) mahdollisuus soveltaa pysyvän rahoituksen kertoimia taseen ulkopuolisiin eriin, joita käytetään arvopapereilla toteutettavissa rahoitustoimissa, vaihtoehtona 428 p artiklan 5 kohdassa säädetylle käsittelylle;

▼M20

d) epäsymmetrisen käsittelyn tarkoituksenmukaisuus rahoitusalan asiakkaiden myöntämien sellaisten velkojen, joiden jäljellä oleva maturiteetti on alle kuusi kuukautta ja joihin 428 k artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisesti sovelletaan käytettävissä olevan pysyvän rahoituksen kerrointa, joka on 0 prosenttia, ja rahoitusalan asiakkaiden kanssa toteutetuista liiketoimista johtuvien sellaisten varojen välillä, joiden jäljellä oleva maturiteetti on alle kuusi kuukautta ja joihin 428 r artiklan 1 kohdan g alakohdan, 428 s artiklan 1 kohdan b alakohdan ja 428 v artiklan a alakohdan mukaisesti sovelletaan vaaditun pysyvän rahoituksen kerrointa, joka on 0 prosenttia, 5 prosenttia tai 10 prosenttia;

e) rahoitusalan asiakkaiden kanssa arvopapereilla toteutettavien rahoitustoimien, erityisesti kun niiden jäljellä oleva maturiteetti on alle kuusi kuukautta, osalta käyttöönotettujen korkeampien tai alhaisempien vaaditun pysyvän rahoituksen kertoimien vaikutus seuraaviin:

i) kyseisten rahoitustoimien hintarakenne; ja

ii) kyseisissä rahoitustoimissa vakuutena vastaanotettujen varojen, erityisesti valtion ja yritysten joukkolainojen, markkinalikviditeetti;

▼M8

f) ehdotettujen muutosten vaikutus laitosten liiketoimien osalta vaaditun pysyvän rahoituksen määrään, erityisesti kun on kyse rahoitusalan asiakkaiden kanssa arvopapereilla toteutettavista rahoitustoimista, joiden jäljellä oleva maturiteetti on alle kuusi kuukautta ja joissa vakuutena vastaanotetaan valtion joukkovelkakirjalainoja.

▼M20

_____

▼M8

9. EPV valvoo pysyvän rahoituksen määrää, joka vaaditaan kattamaan laitosten johdannaissopimusten suojaamiseksi hallussaan pitämien arvopapereiden omistusosuuksiin liittyvä rahoitusriski. EPV antaa viimeistään 28 päivänä kesäkuuta 2023 kertomuksen käsittelyn asianmukaisuudesta. Kyseisessä kertomuksessa on arvioitava vähintään seuraavia:

a) käsittelyn mahdollinen vaikutus sijoittajien kykyyn hankkia omaisuuseriin liittyviä vastuita ja käsittelyn vaikutus luotontarjontaan pääomamarkkinaunionissa;

b) mahdollisuus soveltaa mukautettuja pysyvän varainhankinnan vaatimuksia arvopapereihin, joita pidetään hallussa alkumarginaalilla joko kokonaan tai osittain rahoitettujen johdannaisten suojaamiseksi;

▼M8

c) mahdollisuus soveltaa mukautettuja pysyvän varainhankinnan vaatimuksia arvopapereihin, joita pidetään hallussa sellaisten johdannaisten suojaamiseksi, joita ei rahoiteta alkumarginaalilla.

10. Komissio esittää viimeistään 28 päivänä kesäkuuta 2023 tai vuoden kuluttua siitä, kun Baselin pankkivalvontakomitean kehittämistä kansainvälisistä standardeista on sovittu, sen mukaan, kumpi on aikaisempi, tarvittaessa ja ottaen huomioon 9 kohdassa tarkoitetun kertomuksen, kaikki Baselin pankkivalvontakomiteassa kehitetyt kansainväliset standardit ja unionin pankkialan monimuotoisuuden ja pääomamarkkinaunionin tavoitteet, Euroopan parlamentille ja neuvostolle lainsäädäntöehdotuksen siitä, miten voidaan muuttaa säännöksiä, jotka koskevat laitosten johdannaissopimusten suojaamiseksi hallussaan pitämien arvopapereiden omistusosuuksien käsittelyä kuudennen osan IV osastossa säädetyn pysyvän varainhankinnan vaatimuksen laskennassa, jos se katsoo sen tarkoituksenmukaiseksi ottaen huomioon, millainen vaikutus nykyisellä käsittelyllä on laitosten pysyvän varainhankinnan vaatimukseen, ja jotta kyseisiin liiketoimiin liittyvä rahoitusriski voidaan ottaa paremmin huomioon.

11. EPV arvioi, olisiko perusteltua alentaa vaaditun pysyvän rahoituksen kerrointa sellaisten omaisuuserien osalta, joita käytetään jalometallien, kuten kullan, hopean, platinan ja palladiumin selvitys- ja toimituspalveluiden tarjoamista varten, tai sellaisten omaisuuserien osalta, joita käytetään jalometallien, kuten kullan, hopean, platinan ja palladiumin sellaisten rahoitustoimien tarjoamista varten, joiden erääntymisaika on enintään 180 päivää. EPV toimittaa kertomuksensa komissiolle viimeistään 28 päivänä kesäkuuta 2021.

511 artikla

Velkaantuneisuus

1. Komissio antaa viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2020 Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen siitä,

a) olisiko aiheellista korottaa O-SII-laitosten vähimmäisomavaraisuusastetta; ja

b) ovatko 429 artiklan 4 kohdassa tarkoitettu vastuiden kokonaismäärän määritelmä ja laskentatapa, keskuspankkivarantojen kohtelu mukaan lukien, tarkoituksenmukaisia.

2. Edellä olevassa 1 kohdassa tarkoitettua kertomusta varten komissio ottaa huomioon kansainvälisen kehityksen ja kansainvälisellä tasolla sovitut standardit. Kertomukseen liitetään tarvittaessa lainsäädäntöehdotus.

▼B

512 artikla

Siirrettyyn luottoriskiin liittyvät vastuut

Komissio antaa viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2014 Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen viidennen osan säännösten soveltamisesta ja toimivuudesta kansainvälisten markkinoiden kehityksen huomioon ottaen.

▼M8

513 artikla

Makrovakaussäännöt

1. Euroopan komissio tarkastelee viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2022 ja sen jälkeen viiden vuoden välein EJRK:ta ja EPV:tä kuultuaan, ovatko tähän asetukseen ja direktiiviin 2013/36/EU sisältyvät makrovakaussäännöt riittäviä eri sektoreilla, alueilla ja jäsenvaltioissa esiintyvien järjestelmäriskien lieventämiseksi, mukaan lukien arviointi siitä,

a) ovatko tähän asetukseen ja direktiiviin 2013/36/EU sisältyvät nykyiset makrovakausvälineet tehokkaita, toimivia ja läpinäkyviä;

b) ovatko tähän asetukseen ja direktiiviin 2013/36/EU sisältyvien, samanlaisiin riskeihin kohdennettujen erilaisten makrovakausvälineiden keskinäinen kattavuus ja mahdolliset päällekkäisyydet tarkoituksenmukaisia, ja ehdottaa tarvittaessa uusia makrovakaussääntöjä:

c) millainen vuorovaikutus on järjestelmän kannalta merkittäviä laitoksia koskevien kansainvälisesti sovittujen standardien ja tämän asetuksen ja direktiivin 2013/36/EU säännösten välillä, ja ehdottaa tarvittaessa uusia sääntöjä näiden kansainvälisesti sovittujen standardien huomioon ottamiseksi;

d) olisiko tässä asetuksessa ja direktiivissä 2013/36/EU säädettyihin makrovakausvälineisiin lisättävä muuntyyppisiä välineitä, kuten lainanottajiin kohdistuvia välineitä, pääomaperusteisten välineiden täydentämiseksi ja välineiden yhdenmukaisen käytön mahdollistamiseksi sisämarkkinoilla; ottaen huomioon se, edellyttääkö tällaisten välineiden käyttöönotto kyseisten välineiden määritelmien ja asiaankuuluvia tietoja koskevan unionin tason raportoinnin yhdenmukaistamista;

e) olisiko 92 artiklan 1 a kohdassa tarkoitettu vähimmäisomavaraisuusastepuskuria koskeva vaatimus ulotettava koskemaan G-SII-laitosten lisäksi myös muita järjestelmän kannalta merkittäviä laitoksia, olisiko sen kalibroinnin poikettava G-SII-laitosten osalta suoritettavasta kalibroinnista ja olisiko sen kalibroinnin oltava riippuvainen siitä, miten merkittävä laitos on järjestelmän kannalta;

f) olisiko makrovakaustoimenpiteiden nykyisestä vapaaehtoisesta vastavuoroisuudesta tehtävä pakollista ja onko EJRK:n nykyinen vapaaehtoisen vastavuoroisuuden kehys tälle asianmukainen perusta;

g) miten unionin ja kansallisille asiaankuuluville makrovakaudesta vastaaville viranomaisille voidaan antaa välineitä torjumaan uusia kehittyviä järjestelmäriskejä, jotka johtuvat luottolaitosten pankkien ulkopuoliseen alaan liittyvistä vastuista, erityisesti johdannaisista ja arvopapereilla toteutettavien rahoitustoimien markkinoista, omaisuudenhoitoalasta ja vakuutusalasta.

2. Komissio antaa 31 päivään joulukuuta 2022 mennessä ja sen jälkeen viiden vuoden välein EJRK:n ja EPV:n kuulemisen perusteella Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen 1 kohdassa tarkoitetusta arvioinnista ja toimittaa tarvittaessa Euroopan parlamentille ja neuvostolle lainsäädäntöehdotuksen.

▼M8

514 artikla

Johdannaistransaktioiden vastuuarvon laskentamenetelmä

1. EPV antaa viimeistään 28 päivänä kesäkuuta 2023 komissiolle kertomuksen kolmannen osan II osaston 6 luvun 3, 4 ja 5 jaksossa tarkoitettujen, johdannaistransaktioiden vastuuarvon laskentamenetelmien vaikutuksesta ja suhteellisesta kalibroinnista.

▼M17

▼C10

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun EPV:n kertomuksen perusteella ja ottaen asianmukaisesti huomioon Baselin pankkivalvontakomitean laatimien kansainvälisellä tasolla sovittujen standardien täytäntöönpanon kolmansissa maissa komissio toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle tarvittaessa lainsäädäntöehdotuksen kolmannen osan II osaston 6 luvun 3, 4 ja 5 jaksossa säädettyjen menetelmien muuttamiseksi.

▼B

515 artikla

Seuranta ja arviointi

►C1 1. EPV raportoi yhdessä EAMV:n kanssa tämän asetuksen toiminnan ja asiaan liittyvien asetuksen (EU) N:o 648/2012 mukaisten velvoitteiden yhteensovittamisesta viimeistään 28 päivänä kesäkuuta 2014 ja erityisesti ◄ keskusvastapuolena toimivien laitosten osalta, jotta voidaan välttää johdannaistransaktioita koskevien vaatimusten päällekkäisyyttä ja siten sääntelyriskin kasvattamista ja toimivaltaisten viranomaisten suorittaman valvonnan lisäkustannuksia.

2. EPV seuraa ja arvioi kolmannen osan II osaston 6 luvun 9 jaksossa vahvistettujen keskusvastapuoleen liittyvistä vastuista aiheutuvien omien varojen vaatimuksia koskevien säännösten soveltamista. EPV antaa komissiolle kertomuksen näiden säännösten vaikutuksesta ja tehokkuudesta 1 päivään tammikuuta 2015 mennessä.

3. Komissio tarkastelee tämän asetuksen yhteensovittamista asiaan liittyvien asetuksen (EU) N:o 648/2012 mukaisten velvoitteiden kanssa ja kolmannen osan II osaston 6 luvun 9 jaksossa esitettyjä omien varojen vaatimuksia, ja se laatii tästä kertomuksen mahdollisine lainsäädäntöehdotuksineen Euroopan parlamentille ja neuvostolle 31 päivään joulukuuta 2016 mennessä.

516 artikla

Pitkän aikavälin rahoitus

Komissio antaa kertomuksen tämän asetuksen vaikutuksista kasvua tukevaan infrastruktuuriin kohdistuvien pitkän aikavälin investointien lisäämiseen 31 päivään joulukuuta 2015 mennessä.

517 artikla

Hyväksyttävän pääoman määritelmä

Komissio tarkastelee toisen osan IV osaston ja neljännen osan yhteydessä sovellettavan hyväksyttävän pääoman määritelmän asianmukaisuutta ja laatii siitä kertomuksen, jonka se toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle mahdollisine lainsäädäntöehdotuksineen viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2014.

▼B

518 artikla

Niiden pääomainstrumenttien uudelleentarkastelu, joiden kirjanpitoarvoa voidaan alentaa tai muuntaa elinkelvottomuushetkellä

Komissio suorittaa 31 päivään joulukuuta 2015 mennessä arvioinnin ja laatii kertomuksen siitä, olisiko tähän asetukseen sisällytettävä vaatimus, jonka mukaan ensisijaisten lisäpääomien (AT1) tai toissijaisten pääomien (T2) instrumenttien kirjanpitoarvoa alennetaan, mikäli todetaan, että laitos ei ole enää elinkelpoinen. Komissio toimittaa kyseisen kertomuksen, tarvittaessa lainsäädäntöehdotuksineen, Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

▼M8

518 a artikla

Ristikkäisten maksukyvyttömyysmääräysten uudelleentarkastelu

Viimeistään 28 päivänä kesäkuuta 2022 komissio tarkastelee ja arvioi, onko asianmukaista vaatia, että hyväksyttäviä velkoja voidaan alaskirjata laukaisematta ristikkäistä laiminlyöntiä koskevan ehdon soveltamista muihin sopimuksiin, niin että arvon alaskirjauksen vaikuttavuutta voidaan vahvistaa mahdollisimman paljon sekä arvioida sitä, olisiko hyväksyttäviä velkoja koskeva muu kuin ristikkäinen maksukyvyttömyysmääräys sisällytettävä muihin velkoihin sovellettaviin ehtoihin tai sopimuksiin. Kertomukseen ja arvioon liitetään tarvittaessa lainsäädäntöehdotus.

▼M11

518 b artikla

Ylityksiä koskeva raportointi ja valvontavaltuudet voitonjakojen rajoittamiseksi

Komissio raportoi viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2021 Euroopan parlamentille ja neuvostolle siitä, voidaanko poikkeuksellisilla olosuhteilla, jotka aiheuttavat vakavia taloudellisia häiriöitä rahoitusmarkkinoiden moitteettomalle toiminnalle ja eheydelle, perustella se, että:

a) tällaisissa olosuhteissa toimivaltaisten viranomaisten sallitaan jättää laitosten markkinariskin sisäisten mallien ulkopuolelle ylitykset, jotka eivät aiheudu kyseisissä malleissa olevista puutteista;

b) tällaisissa olosuhteissa toimivaltaisille viranomaisille annetaan sitovat lisävaltuudet määrätä laitosten voitonjaon rajoittamisesta.

Komissio harkitsee tarvittaessa lisätoimia.

▼M17

518 c artikla

Vakavaraisuusvaatimuksia koskevan kehyksen uudelleentarkastelu

Komissio arvioi 31 päivään joulukuuta 2028 mennessä pankkijärjestelmän kokonaistilannetta sisämarkkinoilla tiiviissä yhteistyössä EPV:n ja EKP:n kanssa ja antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen pankkitoimintaa koskevien unionin sääntely- ja valvontakehysten asianmukaisuudesta.

▼M17

Kyseisessä kertomuksessa on arvitoitava suuren finanssikriisin jälkeen toteutettuja pankkialan uudistuksia ja arvioidaan, varmistetaanko niillä riittävä tallettajien suojan taso ja turvataanko niillä rahoitusvakaus jäsenvaltioiden, pankkiunionin ja unionin tasolla.

Kyseisessä kertomuksessa on myös tarkasteltava kaikkia pankkiunionin ulottuvuuksia sekä kokonaisriskipainolattian täytäntöönpanoa yleisemmin osana pääoma- ja maksuvalmiusvaatimuksia. Tältä osin komission on tarkasteltava asianmukaisesti sekä Euroopan parlamentin että Eurooppa-neuvoston pankkiunionista antamia lausumia ja päätelmiä.

▼B

519 artikla

Etuuspohjaisen eläkerahaston varojen vähentäminen ydinpääoman (CET1) eristä

EPV valmistelee 30 päivään kesäkuuta 2014 mennessä kertomuksen siitä, onko tarkistettu IAS 19, yhdessä 36 artiklan e alakohdassa esitetyn nettoeläkevarojen vähentämisen ja nettoeläkevastuiden muutosten kanssa johtanut laitosten omien varojen perusteettomaan volatiliteettiin.

Komissio valmistelee ottaen EPV:n kertomuksen huomioon 31 päivään joulukuuta 2014 mennessä Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen ensimmäisessä kohdassa tarkoitetusta asiasta, tarvittaessa lainsäädäntöehdotuksineen sellaisen käsittelyn käyttöön ottamiseksi, jolla oikaistaan laitoksen etuuspohjaisen eläkerahaston nettovarat tai nettoeläkevastuut omien varojen laskentaa varten.

▼M5

519 a artikla

Raportointi ja uudelleentarkastelu

Komissio raportoi viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2022 [kolmen vuoden kuluttua tämän muutosasetuksen voimaantulopäivästä] Euroopan parlamentille ja neuvostolle siitä, miten kolmannen osan II osaston 5 luvun säännöksiä on sovellettu arvopaperistamismarkkinoiden kehitys huomioon ottaen, muun muassa makrotason vakauden ja talouden näkökulmasta. Raporttiin on tarvittaessa liitettävä lainsäädäntöehdotus, ja siinä on erityisesti arvioitava seuraavia seikkoja:

a) edellä 254 artiklassa säädetyn menetelmien hierarkian ja 258–266 artiklassa säädetyn arvopaperistamispositioiden riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän laskutavan vaikutus laitosten liikkeeseenlasku- ja sijoitustoimintaan arvopaperistamismarkkinoilla unionissa;

b) vaikutukset unionin ja jäsenvaltioiden rahoitusvakauteen siten, että otetaan erityisesti huomioon mahdollinen keinottelu kiinteän omaisuuden markkinoilla sekä rahoituslaitosten keskinäisten yhteyksien lisääntyminen;

c) mitkä toimenpiteet olisivat aiheellisia arvopaperistamisesta rahoitusvakaudelle aiheutuvien kielteisten vaikutusten vähentämiseksi ja torjumiseksi siten, että samalla säilytetään sen myönteinen vaikutus rahoitukseen, mukaan lukien mahdollinen arvopaperistamisten vastuuta koskevan ylärajan asettaminen;

▼M5

d) vaikutukset rahoituslaitosten kykyyn tarjota kestävä ja vakaa rahoituskanava reaalitaloutta varten siten, että otetaan huomioon erityisesti pk-yritykset; ja

▼M13

e) miten arvopaperistamiskehykseen voitaisiin sisällyttää ympäristökestävyyttä koskevia kriteereitä, myös järjestämättömien vastuiden arvopaperistamisiin liittyvien vastuiden osalta.

▼M5

Raportissa on myös otettava huomioon kansainvälisillä foorumeilla, erityisesti arvopaperistamista koskeviin kansainvälisiin standardeihin liittyvillä foorumeilla tapahtunut sääntelyn kehitys.

▼M8

519 b artikla

Markkinariskiä koskevat omien varojen vaatimukset

1. EPV antaa 30 päivään syyskuuta 2019 mennessä kertomuksen markkinariskiä koskevien omien varojen vaatimusten laskennassa sovellettavien kansainvälisten standardien vaikutuksesta laitoksiin unionissa.

2. Komissio antaa 1 kohdassa tarkoitetun kertomuksen tulokset ja kansainväliset standardit ja kolmannen osan IV osaston 1 a ja 1 b luvussa säädetyt menetelmät huomioon ottaen Euroopan parlamentille ja neuvostolle 30 päivään kesäkuuta 2020 mennessä kertomuksen ja tarvittaessa lainsäädäntöehdotuksen siitä, miten panna täytäntöön kansainväliset standardit markkinariskiä koskevista riittävien omien varojen vaatimuksista.

II A OSASTO

SÄÄNTÖJEN TÄYTÄNTÖÖNPANO

519 c artikla

Noudattamisen apuväline

1. EPV kehittää sähköisen välineen, jonka tarkoituksena on helpottaa tämän asetuksen ja direktiivin 2013/36/EU noudattamista laitoksissa sekä tämän asetuksen ja kyseisen direktiivin täytäntöönpanemiseksi annettujen teknisten sääntelystandardien, teknisten täytäntöönpanostandardien, ohjeiden ja mallien noudattamista laitoksissa.

2. Edellä olevassa 1 kohdassa tarkoitetun välineen on mahdollistettava vähintään se, että kukin laitos

a) löytää nopeasti asiaan liittyvät säännökset, joita on noudatettava suhteessa laitoksen kokoon ja liiketoimintamalliin;

b) seuraa muutoksia, joita tehdään säädöksiin sekä asiaan liittyviin täytäntöönpanosäännöksiin, ohjeisiin ja malleihin.

▼M17

519 d artikla

Arvopapereilla toteutettavien rahoitustoimien arvonleikkausten vähimmäismääriä koskeva kehys

1. EPV antaa tiiviissä yhteistyössä EAMV:n kanssa viimeistään 10 päivänä tammikuuta 2027 komissiolle kertomuksen siitä, onko asianmukaista panna unionin lainsäädännössä täytäntöön arvopapereilla toteutettavien rahoitustoimien arvonleikkausten vähimmäismääriä koskeva kehys, jotta voidaan puuttua velkaantuneisuuden mahdolliseen lisääntymiseen pankkisektorin ulkopuolella.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetussa kertomuksessa on otettava huomioon kaikki seuraavat seikat:

a) velkaantuneisuusaste unionissa pankkijärjestelmän ulkopuolella ja se, missä määrin arvonleikkausten vähimmäismääriä koskeva kehys voisi vähentää kyseistä velkaantuneisuutta, jos siitä tulisi liiallista;

b) unionissa olevien laitosten hallussa olevien, arvonleikkausten vähimmäismääriä koskevan kehyksen alaisten arvopapereilla toteutettavien rahoitustoimien olennaisuus, mukaan lukien niiden arvopapereilla toteutettavien rahoitustoimien erittely, joissa ei noudateta arvonleikkausten vähimmäismääriä;

c) arvonleikkausten vähimmäismääriä koskevan kehyksen arvioitu vaikutus unionissa oleviin laitoksiin finanssimarkkinoiden vakauden valvontaryhmän suosittelemissa kahdessa toteuttamismenetelmässä, jotka ovat markkinasääntely tai tämän asetuksen mukainen rankaisevampi omien varojen vaatimus skenaariossa, jossa unionissa olevat laitokset eivät mukauttaisi arvopapereilla toteutettavien rahoitustoimiensa arvonleikkauksia arvonleikkausten vähimmäismäärien mukaisiksi, ja arvonleikkausten vähimmäismääriä koskevan kehyksen arvioitu vaikutus vaihtoehtoisessa skenaariossa, jossa unionissa olevat laitokset mukauttaisivat kyseiset arvonleikkaukset arvonleikkausten vähimmäismäärien mukaisiksi;

d) tärkeimmät näiden arvioitujen vaikutusten taustalla olevat tekijät sekä arvonleikkausten vähimmäismääriä koskevan kehyksen käyttöönoton mahdolliset tahattomat seuraukset arvopapereilla toteutettavien rahoitustoimien markkinoiden toiminnalle unionissa;

e) toteuttamismenetelmä, joka olisi tuloksellisin arvonleikkausten vähimmäismääriä koskevan kehyksen sääntelytavoitteiden saavuttamiseksi ottaen huomioon a–d alakohdassa tarkoitetut näkökohdat ja tasapuoliset toimintaedellytykset finanssialalla kaikkialla unionissa.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun kertomuksen perusteella ja ottaen asianmukaisesti huomioon finanssimarkkinoiden vakauden valvontaryhmän suosituksen arvopapereilla toteutettavien rahoitustoimien arvonleikkausten vähimmäismääriä koskevan kehyksen toteuttamisesta sekä Baselin pankkivalvontakomitean laatimat asiaan liittyvät kansainvälisellä tasolla sovitut standardit komissio toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle tarvittaessa lainsäädäntöehdotuksen viimeistään 10 päivänä tammikuuta 2028.

519 e artikla

Operatiivinen riski

EPV:n on viimeistään 10 päivänä tammikuuta 2028 annettava komissiolle kertomus seuraavista seikoista:

▼M17

a) vakuutusten käyttö operatiivista riskiä koskevien omien varojen vaatimuksen laskennassa;

b) se, voiko vakuutuskorvausten huomioon ottaminen johtaa sääntelyarbitraasiin pienentämällä vuotuista operatiivisen riskin aiheuttamaa tappiota ilman, että todellinen operatiivisen tappion riski vastaavasti pienenee;

c) se, onko vakuutuskorvausten huomioon ottamisella erilainen vaikutus toistuvien tappioiden ja mahdollisten odotettujen tappioiden asianmukaiseen kattamiseen;

d) laitosten operatiivista riskiä koskevien omien varojen vaatimusten laskennassa käyttämien tietojen saatavuus ja laatu.

Komissio toimittaa kyseisen kertomuksen perusteella Euroopan parlamentille ja neuvostolle tarvittaessa lainsäädäntöehdotuksen viimeistään 10 päivänä tammikuuta 2029.

519 f artikla

Oikeasuhteisuus

EPV laatii kertomuksen, jossa arvioidaan pieniä ja rakenteeltaan yksinkertaisia laitoksia koskevaa yleistä vakavaraisuuskehystä, ja erityisesti:

a) arvioidaan kyseisiä vaatimuksia myös pankkiryhmittymien ja erityisten liiketoimintamallien osalta;

b) otetaan huomioon pienten ja rakenteeltaan yksinkertaisten laitosten merkitys laitostasolla ja alueittain rahoitusvakauden ja luotonannon ylläpitämisen kannalta paikallisyhteisöissä.

Harkitessaan vaihtoehtoja vakavaraisuuskehyksen muuttamiseksi EPV:n on käytettävä perustana yleistä periaatetta, jonka mukaan yksinkertaistettujen vaatimusten on oltava varovaisempia.

EPV toimittaa kyseisen kertomuksen komissiolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2027.

▼B

III OSASTO

MUUTOKSET

520 artikla

Asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttaminen

Muutetaan asetus (EU) N:o 648/2012 seuraavasti:

▼B

1) Lisätään IV osastoon luku seuraavasti:

"*4 LUKU*

Asetuksessa (EU) N:o 575/2013 tarkoitetut laskelmat ja raportointi

50 a artikla

K_{CCP}:n laskenta

►C2 1. Sovellettaessa luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista 26 päivänä kesäkuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 (*) 308 artiklaa keskusvastapuolen on laskettava ◄ tämän artiklan 2 kohdan mukaisesti K_{CCP} kaikille sopimuksille ja liiketoimille, joiden osalta se harjoittaa selvitystoimintaa niiden kaikkien määritysosapuoltensa puolesta, jotka kuuluvat tietyn maksukyvyttömyysrahaston piiriin.

2. Keskusvastapuolen on laskettava oletettu pääoma (K_{CCP}) seuraavasti:

$$K_{CCP} = \sum_i max\{EBRM_i - IM_i - DF_i;\ \mathbf{0}\} \cdot RW \cdot captial\ ratio$$

jossa

$EBRM_i$ = vastuuarvo ennen riskin vähentämistä eli sama kuin keskusvastapuolella määritysosapuolen i osalta oleva vastuuarvo, joka aiheutuu kaikista kyseisen määritysosapuolen kanssa toteutetuista sopimuksista ja liiketoimista, jotka on laskettu ottamatta huomioon kyseisen määritysosapuolen asettamaa vakuutta;

IM_i = määritysosapuolen i keskusvastapuolelle asettama alkumarginaali;

DF_i = määritysosapuolen i ennakkoon rahastoitu osuus;

▼C2

RW = 20 prosentin riskipaino;

Vakavaraisuussuhde = 8 prosenttia.

Kaikki ensimmäisessä alakohdassa olevan kaavan arvot liittyvät arvostukseen päivän päättyessä ennen päivän viimeisen vakuuspyynnön mukaisen vakuuden vaihtamista.

▼B

3. Keskusvastapuolen on suoritettava 2 kohdassa edellytetty laskenta vähintään neljännesvuosittain tai useammin, jos toimivaltaiset viranomaiset niin edellyttävät niiltä keskusvastapuolen määritysosapuolilta, jotka ovat laitoksia.

4. EPV laatii teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset, joissa määritetään 3 kohdan mukaisesti seuraavat:

a) 2 kohdassa täsmennetyn laskelman esittämisväli ja päivämäärät;

▼B

b) tilanteet, joissa määritysosapuolena toimivan laitoksen toimivaltainen viranomainen voi edellyttää, että laskenta esitetään ja raportointi tehdään useammin kuin a alakohdassa on tarkoitettu.

EPV toimittaa nämä teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2014.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 15 artiklan mukaisesti.

50 b artikla

K_{CCP}:n laskentaa koskevat yleiset säännöt

Edellä olevan 50 a artiklan 2 kohdassa edellytettyä laskentaa varten sovelletaan seuraavaa:

a) keskusvastapuolen on laskettava niiden vastuiden arvo, jotka sillä on määritysosapuoltensa osalta, seuraavasti:

▼C2

i) vastuut, jotka aiheutuvat asetuksen (EU) N:o 575/2013 301 artiklan 1 kohdan a ja d alakohdassa luetelluista sopimuksista ja liiketoimista, sen on laskettava 274 artiklassa säädetyn käyvän arvon menetelmän mukaisesti;

▼B

ii) asetuksen (EU) N:o 575/2013 301 artiklan 1 kohdan b, c ja e alakohdassa luetelluista sopimuksista ja liiketoimista aiheutuvien vastuiden osalta sen on laskettava nämä kyseisen asetuksen 223 artiklassa täsmennetyn rahoitusvakuuksien kattavan menetelmän mukaisesti, johon kuuluu 223 ja 224 artiklassa täsmennettyjä valvojan määrittämiä vakioarvon leikkauksia. Kyseisen asetuksen 285 artiklan 3 kohdan a alakohdassa säädettyä poikkeusta ei sovelleta;

iii) liiketoimista, joita ei ole lueteltu asetuksen (EU) N:o 575/2013 301 artiklan 1 kohdassa ja joihin liittyy vain selvitysriski, aiheutuvien vastuiden osalta sen on laskettava nämä kyseisen asetuksen kolmannen osan V osaston mukaisesti;

b) asetuksen (EU) N:o 575/2013 soveltamisalaan kuuluvien laitosten osalta nettoutusryhmät ovat samat kuin mainitun asetuksen kolmannen osan II osastossa;

c) laskiessaan a alakohdassa tarkoitettuja arvoja keskusvastapuolen on vähennettävä vastuistaan määritysosapuoltensa asettamat vakuudet, joita on tarkoituksenmukaisella tavalla vähennetty käyttämällä valvojan määrittämiä vakioarvon leikkauksia asetuksen (EU) N:o 575/2013 224 artiklassa täsmennetyn rahoitusvakuuksien kattavan menetelmän mukaisesti;

▼C2

_____

▼B

e) jos keskusvastapuolella on yhteen tai useampaan keskusvastapuoleen liittyviä vastuita, sen on käsiteltävä tällaiset vastuut ikään kuin ne olisivat määritysosapuoliin liittyviä vastuita ja sisällytettävä näiltä keskusvastapuolilta saatu mahdollinen vakuus tai saadut ennakkoon rahastoidut osuudet K_{CCP}:n laskentaan;

f) jos keskusvastapuolella on käytössä määritysosapuoltensa kanssa sitovat sopimusjärjestelyt, joiden ansiosta se voi käyttää osaa määritysosapuoliltaan saamastaan alkumarginaalista tai koko alkumarginaalin ikään kuin kyseessä olisivat ennakkoon rahastoidut osuudet, keskusvastapuolen on pidettävä kyseistä alkumarginaalia ennakkoon rahastoituna osuutena 1 kohdan mukaista laskentaa varten, eikä alkumarginaalina;

▼C2

_____

▼B

h) asetuksen (EU) N:o 575/2013 274 artiklassa esitettyä käyvän arvon menetelmää soveltaessaan keskusvastapuolen on korvattava mainitun asetuksen 298 artiklan 1 kohdan c alakohdan ii alakohdassa esitetty kaava seuraavasti:

$$PCE_{red} = 0.15 \cdot \mathrm{PCE}_{\mathrm{gross}} + 0.85 \cdot \mathrm{NGR} \cdot \mathrm{PCE}_{\mathrm{gross}}$$

jossa NGR:n osoittaja lasketaan mainitun asetuksen 274 artiklan 1 kohdan mukaisesti ja juuri ennen vaihtelumarginaalien tosiasiallista vaihtumista erääntymisajanjakson lopussa ja jossa nimittäjänä on bruttojälleenhankinta-arvo;

i) jos keskusvastapuoli ei pysty laskemaan asetuksen (EU) N:o 575/2013 298 artiklan 1 kohdan c alakohdan ii alakohdassa esitettyä NGR:n arvoa, sen on:

i) ilmoitettava niille määritysosapuolilleen, jotka ovat laitoksia, ja niiden toimivaltaisille viranomaisille, ettei se pysty laskemaan NGR:ää, ja lisäksi perustelut sille, miksi laskemista ei voida suorittaa;

ii) se voi kolmen kuukauden ajan käyttää NGR:n arvona 0,3:a laskeakseen tämän artiklan h alakohdassa täsmennetyn $\mathrm{PCE}_{\mathrm{red}}$ - arvon;

j) jos keskusvastapuoli ei i alakohdan ii alakohdassa täsmennetyn ajanjakson päätyttyä edelleenkään pysty laskemaan NGR:n arvoa, sen on toimittava seuraavasti:

i) lopetettava K_{CCP}:n laskenta;

ii) ilmoitettava niille määritysosapuolilleen, jotka ovat laitoksia, ja niiden toimivaltaisille viranomaisille, että se on lopettanut K_{CCP}:n laskennan;

k) laskeakseen optioiden ja swaptioiden tulevaisuuden potentiaalisen vastapuoliriskin asetuksen (EU) N:o 575/2013 274 artiklassa täsmennetyn käyvän arvon menetelmän mukaisesti keskusvastapuolen on kerrottava sopimuksen nimellismäärä option deltan absoluuttisella arvolla ($(\delta V/\delta p)$, kuten mainitun asetuksen 280 artiklan 1 kohdan a alakohdassa esitetään;

l) jos keskusvastapuolella on useampi kuin yksi maksukyvyttömyysrahasto, sen on suoritettava 50 a artiklan 2 kohdassa esitetty laskeminen kunkin maksukyvyttömyysrahaston osalta erikseen.

▼B

50 c artikla

Tietojen raportoiminen

1. Asetuksen (EU) N:o 575/2013 308 artiklan soveltamiseksi keskusvastapuolen on raportoitava seuraavat tiedot niille määritysosapuolilleen, jotka ovat laitoksia, ja niiden toimivaltaisille viranomaisille:

a) oletettu pääoma (K_{CCP});

b) ennakkoon rahastoitujen osuuksien summa (DF_{CM});

c) se ennakkoon rahastoitujen taloudellisten resurssien määrä, jonka sen – lainsäädännön nojalla tai määritysosapuoltensa kanssa tekemiensä sopimusjärjestelyjen perusteella – edellytetään käyttävän kattamaan tappiot, jotka johtuvat sen yhden tai useamman määritysosapuolen maksukyvyttömyydestä, ennen kuin se käyttää muiden määritysosapuolten maksukyvyttömyysrahastoon rahastoimia osuuksia (DF_{CCP});

d) sen määritysosapuolten lukumäärä (N);

▼C2

e) 50 d artiklassa esitetty keskittymäkerroin (β).

▼B

Kun keskusvastapuolella on useampi kuin yksi maksukyvyttömyysrahasto, sen on raportoitava ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tiedot kunkin maksukyvyttömyysrahaston osalta erikseen.

2. Keskusvastapuolen on ilmoitettava tiedot niille määritysosapuolilleen, jotka ovat laitoksia, vähintään neljännesvuosittain tai useammin, jos näiden määritysosapuolten toimivaltaiset viranomaiset niin edellyttävät.

3. EPV laatii teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset, joissa määritetään seuraavat seikat:

a) yhdenmukainen malli 1 kohdassa määritettyä raportointia varten;

b) 2 kohdassa täsmennetyn raportoinnin esittämisväli ja päivämäärät;

c) tilanteet, joissa määritysosapuolena toimivan laitoksen toimivaltainen viranomainen voi edellyttää, että raportointi tehdään useammin kuin b alakohdassa tarkoitetaan.

EPV toimittaa nämä teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2014.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 15 artiklan mukaisesti.

▼B

50 d artikla

Tiettyjen tietojen, jotka keskusvastapuolen on määrä raportoida, laskenta

Sovellettaessa 50 c artiklaa sovelletaan seuraavia:

a) jos keskusvastapuolen säännöissä määrätään, että keskusvastapuolen on käytettävä osa taloudellisista resursseistaan tai ne kokonaisuudessaan samanaikaisesti sen määritysosapuolten ennakkoon rahastoitujen osuuksien kanssa tavalla, joka tekee kyseisistä varoista selvityspuolen ennakkoon rahastoituja osuuksia vastaavia siltä osin, miten ne kattavat tappiot, joita keskusvastapuolelle aiheutuu yhden tai useamman sen määritysosapuolen maksukyvyttömyydestä, keskusvastapuolen on lisättävä vastaavat määrät näitä resursseja kokonaismäärään DF_{CM}:

b) jos keskusvastapuolen säännöissä määrätään, että keskusvastapuolen on käytettävä osa taloudellisista resursseistaan tai ne kokonaisuudessaan kattamaan tappionsa, jotka johtuvat yhden tai useamman sen määritysosapuolen maksukyvyttömyydestä, sen jälkeen kun sen maksukyvyttömyysrahaston varat ovat loppuneet mutta ennen kuin se pyytää määritysosapuoliltaan sopimuksessa sidottuja osuuksia, keskusvastapuolen on lisättävä vastaava näiden taloudellisten lisäresurssien määrä ((DF^{a}_{CCP}) ennakkoon rahastoitujen osuuksien kokonaismäärään (DF):

$$DF = DF_{CCP} + DF_{CM} + DF^{a}_{CCP}.$$

c) Keskusvastapuolen on laskettava keskittymäkerroin (β) seuraavan kaavan mukaisesti:

$$\beta = \frac{PCE_{red,1} + PCE_{red,2}}{\sum_i PCE_{red,i}}$$

jossa

$PCE_{red,i}$ = keskusvastapuolen määritysosapuolen i kanssa tekemien kaikkien sopimusten ja liiketoimien potentiaalisen tulevan luottoriskin alennettu määrä;

$PCE_{red,1}$ = keskusvastapuolen määritysosapuolen, jonka PCE_{red} PCE_{red}-arvo on suurin, kanssa tekemien kaikkien sopimusten ja liiketoimien potentiaalisen tulevan luottoriskin alennettu määrä;

$PCE_{red,2}$ = keskusvastapuolen määritysosapuolen, jonka PCE_{red} -arvo on toiseksi suurin, kanssa tekemien kaikkien sopimusten ja liiketoimien potentiaalisen tulevan luottoriskin alennettu määrä.

(*) EUVL L 176, 27.6.2013, s. 1."

2) Kumotaan 11 artiklan 15 kohdan b alakohta.

▼B

3) Lisätään 89 artiklaan kohta seuraavasti:

▼C2

"5 a. Siihen asti, kun on kulunut 15 kuukautta siitä, kun viimeisin 16, 25, 26, 29, 34, 41, 42, 44, 45, 47 ja 49 artiklassa tarkoitetuista teknisistä sääntelystandardeista tulee voimaan, tai kun tehdään 14 artiklan mukainen päätös toimiluvan myöntämisestä keskusvastapuolelle, sen mukaan kumpi ajankohta on aikaisempi, kyseisen keskusvastapuolen on sovellettava tämän kohdan kolmannessa alakohdassa yksilöityä käsittelyä.

Siihen asti, kun on kulunut 15 kuukautta siitä, kun viimeisin 16, 26, 29, 34, 41, 42, 44, 45, 47 ja 49 artiklassa tarkoitetuista teknisistä sääntelystandardeista tulee voimaan, tai kun tehdään 25 artiklan mukainen päätös keskusvastapuolen tunnustamisesta, sen mukaan kumpi ajankohta on aikaisempi, kyseisen keskusvastapuolen on sovellettava tämän kohdan kolmannessa alakohdassa yksilöityä käsittelyä.

Tämän kohdan ensimmäisessä ja toisessa alakohdassa määriteltyjen määräaikojen päättymiseen asti, ja jollei tämän kohdan neljännestä alakohdasta muuta johdu; jos keskusvastapuolella ei ole maksukyvyttömyysrahastoa eikä sellaista sitovaa järjestelyä määritysosapuoltensa kanssa, jonka ansiosta se voi käyttää määritysosapuoliltaan saamansa alkumarginaalin tai osan siitä ennakkoon rahastoitujen osuuksien tapaan, keskusvastapuolen on sisällytettävä 50 c artiklan 1 kohdan mukaisesti ilmoittamiinsa tietoihin määritysosapuoliltaan saamiensa alkumarginaalien kokonaismäärä.

Tämän kohdan ensimmäisessä ja toisessa alakohdassa tarkoitettuja määräaikoja voidaan pidentää kuudella kuukaudella asetuksen (EU) N:o 575/2013 497 artiklan 3 kohdan nojalla hyväksytyn komission täytäntöönpanosäädöksen mukaisesti."

▼M21

520 a artikla

Markkinariskiä koskevien omien varojen vaatimusten soveltaminen

Laitosten on 1 päivään tammikuuta 2027 saakka sovellettava tämän asetuksen, sellaisena kuin se oli voimassa 8 päivänä heinäkuuta 2024, kolmannen osan IV osastoa ja 430, 430 b, 445 ja 455 artiklassa säädettyjä markkinariskivaatimuksia.

▼B

YHDESTOISTA OSA

LOPPUSÄÄNNÖKSET

521 artikla

Voimaantulo ja soveltamispäivämäärä

1. Tämä asetus tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

2. Tätä asetusta sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2014 lukuun ottamatta seuraavia:

a) 8 artiklan 3 kohtaa, 20 artiklaa ja 451 artiklan 1 kohtaa, joita sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2015;

▼B

b) 413 artiklan 1 kohtaa, jota sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2016;

▼C1

c) tämän asetuksen säännöksiä, joissa vaaditaan, että EPV toimittaa komissiolle teknisten sääntelystandardien luonnokset, sekä tämän asetuksen säännöksiä, joissa komissiolle siirretään valta antaa delegoituja tai täytäntöönpanosäädöksiä, sovelletaan 28 päivästä kesäkuuta 2013.

▼B

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

▼**M17**

LIITE I

Taseen ulkopuolisten erien luokitus

Alaluokka	Erät
1	a) Luottojohdannaiset ja yleiset velkojen takaukset, mukaan lukien lainojen ja arvopaperien rahoitusvakuuksina käytettävät valmiusmaksusitoumukset, ja tunnusteet, mukaan lukien tunnusteiden luonteiset siirrot, sekä mahdolliset muut suorat luoton vastineet; b) Myynti- ja takaisinostosopimukset ja omaisuuserien myynti takaisinostovelvollisuuksin, kun luottoriski säilyy laitoksella; c) Laitoksen lainaksi antamat arvopaperit tai laitoksen vakuudeksi asettamat arvopaperit, mukaan lukien tapaukset, joissa taustalla on takaisinostosopimusten kaltaisia transaktioita; d) Omaisuuserien termiiniostot, talletuksentekosopimukset ja osittain maksetut osakkeet ja arvopaperit, joihin liittyy tietty nostositoumus; e) Taseen ulkopuoliset erät, jotka ovat luoton vastineita, silloin kun niitä ole nimenomaisesti sisällytetty mihinkään muuhun luokkaan; f) Muut taseen ulkopuoliset erät, joihin liittyy samankaltainen riski, sellaisina kuin niistä on ilmoitettu EPV:lle.
2	a) Velkasitoumusten liikkeeseenlaskujärjestelyt (NIF) ja jatkuvat luoton merkintäjärjestelyt (RUF) riippumatta kohde-etuuden maturiteetista; b) Suoritustakuut, tarjoustakaukset, takuusitoumukset ja tiettyihin transaktioihin liittyvät valmiusmaksusitoumukset ja samankaltaiset transaktioihin liittyvät ehdolliset erät, lukuun ottamatta ulkomaankaupan rahoitukseen liittyviä taseen ulkopuolisia eriä, joihin viitataan alaluokassa 4; c) Muut taseen ulkopuoliset erät, joihin liittyy samankaltainen riski, sellaisina kuin niistä on ilmoitettu EPV:lle.
3	a) Sitoumuksiin kuuluva nostamaton määrä riippumatta kohde-etuuden maturiteetista, elleivät ne kuulu johonkin muuhun luokkaan; b) Muut taseen ulkopuoliset erät, joihin liittyy samankaltainen riski, sellaisina kuin niistä on ilmoitettu EPV:lle.
4	a) Ulkomaankaupan rahoitukseen liittyvät taseen ulkopuoliset erät: i) takuusitoumukset, mukaan lukien tarjous- ja suoritustakuut sekä niihin liittyvät ennakkomaksut ja sopimusvakuudet, ja takaukset, jotka eivät ole luottoa korvaavia; ii) peruuttamattomat valmiusmaksusitoumukset, jotka eivät ole luottoa korvaavia; iii) tavarakauppaan liittyvät lyhytaikaiset, itsestään kuittaantuvat remburssit, erityisesti remburssit, joissa lähetys on vakuutena, jos kyseessä on remburssin avaava laitos tai vahvistava laitos; b) Muut taseen ulkopuoliset erät, joihin liittyy samankaltainen riski, sellaisina kuin niistä on ilmoitettu EPV:lle.
5	a) Ehdoitta peruutettavissa olevien sitoumusten nostamaton määrä; b) Vähittäisasiakkaiden kanssa tehtyjen limiitillisten luottosopimusten nostamaton määrä, jos laitokset saavat sopimuksen ehtojen mukaan peruuttaa ne kuluttajansuojalainsäädännön ja muiden asiaan liittyvien säädösten sallimassa enimmäislaajuudessa; c) Käyttämättömät luottojärjestelyt hankinta- ja suoritustakauksille, jotka voidaan milloin tahansa ehdoitta peruuttaa ilman irtisanomisaikaa tai jotka peruuntuvat automaattisesti lainaajan luottokelpoisuuden heikkenemisen vuoksi; d) Muut taseen ulkopuoliset erät, joihin liittyy samankaltainen riski, sellaisina kuin niistä on ilmoitettu EPV:lle.

▼B

LIITE II

Johdannaisten lajit

1. Korkosopimukset

   a) yhden valuutan käsittävät koronvaihtosopimukset,

   b) viitekoron vaihtosopimukset (basis swaps),

   c) korkotermiinit,

   d) korkofutuurit,

▼M8

   e) korko-optiot;

▼B

   f) muut samanluonteiset sopimukset.

2. Valuuttakurssisopimukset ja kultaa koskevat sopimukset

   a) valuuttojen väliset koronvaihtosopimukset,

   b) valuuttatermiinisopimukset,

   c) valuuttafutuurit

▼M8

   d) valuuttaoptiot;

▼B

   e) muut samanluonteiset sopimukset,

   f) a–e alakohdan luonteiset kultaa koskevat sopimukset.

▼M8

3. Tämän liitteen 1 kohdan a–e alakohdassa ja 2 kohdan a–d alakohdassa mainittujen sopimusten luonteiset muita kohde-etuuksia ja indeksejä koskevat sopimukset. Tämä käsittää vähintään kaikki direktiivin 2014/65/EU liitteessä I olevan C osan 4–7, 9, 10 ja 11 kohdassa yksilöidyt välineet, jotka eivät muutoin sisälly tämän liitteen 1 tai 2 kohtaan.

▼B

LIITE III

Likvidien varojen erät, joihin sovelletaan lisäraportointia

1. Käteisvarat.

2. Keskuspankkisaamiset siinä määrin kuin saamiset voidaan nostaa stressikausien aikana.

3. Siirtokelpoiset arvopaperit, joissa on kyse saatavista valtioilta, keskuspankeilta, muiden kuin keskushallinnon julkisyhteisöiltä tai julkisoikeudellisilta laitoksilta, alueilta, joilla on itsenäinen veronkanto-oikeus, ja paikallisviranomaisilta, Kansainväliseltä järjestelypankilta (BIS), Kansainvälisen valuuttarahastolta (IMF), Euroopan unionilta, Euroopan rahoitusvakausvälineeltä, Euroopan vakausmekanismilta, tai kansainvälisiltä kehityspankeilta tai niiden takaamista saatavista, jotka täyttävät kaikki seuraavat edellytykset:

   a) niihin sovelletaan kolmannen osan II osaston 2 luvun nojalla 0 prosentin riskipainoa;

▼M9

   b) ne eivät ole laitoksen tai sijoituspalveluyrityksen tai minkään siihen sidoksissa olevan yhteisön velkoja.

▼B

4. Muut kuin 3 kohdassa tarkoitetut siirtokelpoiset arvopaperit, joissa on kyse valtion tai keskuspankin kotimaisissa valuutoissa liikkeeseen laskemista saatavista valtioilta tai keskuspankeilta tai niiden takaamista saatavista, valuutassa ja maassa, jossa likviditeettiriski on otettu, tai ulkomaanvaluutassa, siinä määrin kuin tällainen velka vastaa pankin toimintaan liittyviä likviditeettitarpeita kyseisessä kolmannessa maassa.

5. Siirtokelpoiset arvopaperit, joissa on kyse saatavista valtioilta, keskuspankeilta, muiden kuin keskushallinnon julkisyhteisöiltä tai julkisoikeudellisilta laitoksilta, alueilta, joilla on itsenäinen veronkanto-oikeus, ja paikallisviranomaisilta, tai kansainvälisiltä kehityspankeilta tai niiden takaamista saatavista, jotka täyttävät kaikki seuraavat edellytykset:

   a) niihin sovelletaan kolmannen osan II osaston 2 luvun nojalla 20 prosentin riskipainoa;

▼M9

   b) ne eivät ole laitoksen tai sijoituspalveluyrityksen tai minkään siihen sidoksissa olevan yhteisön velkoja.

▼B

6. Muut kuin 3, 4 ja 5 kohdassa tarkoitetut siirtokelpoiset arvopaperit, joihin kolmannen osan II osaston 2 luvun nojalla sovelletaan 20 prosentin tai sitä parempaa riskipainoa tai jotka sisäisen luokituksen mukaan sijoitetaan vastaavaan luottoluokkaan ja jotka täyttävät jonkin seuraavista edellytyksistä:

▼M9

   a) niissä ei ole kyse saatavasta arvopaperistamista varten perustetulta erillisyhtiöltä (SSPE), laitokselta tai sijoituspalveluyritykseltä tai siihen sidoksissa olevilta yhteisöiltä;

▼B

   b) ne ovat joukkolainoja, joihin voidaan soveltaa 129 artiklan 4 tai 5 kohdassa säädettyä käsittelyä;

▼M10

   c) ne ovat direktiivin (EU) 2019/2162 3 artiklan 1 alakohdassa määriteltyjä katettuja joukkolainoja, joita ei tarkoiteta tämän kohdan b alakohdassa.

▼M9

7. Muut kuin 3–6 kohdassa tarkoitetut siirtokelpoiset arvopaperit, joihin kolmannen osan II osaston 2 luvun nojalla sovelletaan 50 prosentin tai sitä parempaa riskipainoa tai jotka sisäisen luokituksen mukaan sijoitetaan vastaavaan luottoluokkaan ja joissa ei ole kyse saatavasta arvopaperistamista varten perustetulta erillisyhtiöltä (SSPE), laitokselta tai sijoituspalveluyritykseltä tai siihen sidoksissa olevilta yhteisöiltä.

▼B

8. Muut kuin 3–7 kohdassa tarkoitetut siirtokelpoiset arvopaperit, joiden vakuutena ovat varat joihin kolmannen osan II osaston 2 luvun nojalla sovelletaan 35 prosentin tai sitä parempaa riskipainoa tai jotka sisäisen luokituksen mukaan sijoitetaan vastaavaan luottoluokkaan ja joiden täytenä vakuutena on asuinkiinteistö 125 artiklan mukaisesti.

9. Rahapolitiikan soveltamisalaan kuuluvat keskuspankkien takaamat valmiusluottojärjestelyt, siinä määrin kuin näiden järjestelyjen vakuutena eivät ole likvidit varat ja kun hätätilanteisiin liittyvä maksuvalmiusapu suljetaan pois.

10. Lakisääteiset tai sääntömääräiset vähimmäistalletukset keskusluottolaitoksessa ja muu sääntömääräisesti tai sopimuksen perusteella saatavissa oleva keskusluottolaitoksen tai 113 artiklan 7 kohdassa tarkoitetun ryhmän jäseninä olevien laitosten tai 10 artiklan mukaisen vapautuksen ehdot täyttävien laitosten likvidi rahoitus, siinä määrin kuin tämän rahoituksen vakuutena eivät ole likvidit varat, jos luottolaitos kuuluu säädösperusteisesti johonkin ryhmään.

▼M9

11. Pörssilistattuihin keskusvastapuolessa määritetyt oman pääoman ehtoiset osakkeet, jotka ovat osa keskeistä osakeindeksiä, jotka on ilmoitettu jäsenvaltion kotimaan valuutan määräisinä ja joita laitos tai sijoituspalveluyritys tai jokin siihen sidoksissa oleva yhteisö ei ole laskenut liikkeeseen.

▼B

12. Virallisesti hyväksytyssä pörssissä kaupankäynnin kohteena oleva allokoitu kulta.

Kaikkien erien, lukuun ottamatta 1, 2 ja 9 kohdassa tarkoitettuja eriä, on täytettävä kaikki seuraavat edellytykset:

a) niillä käydään kauppaa yksinkertaisten takaisinostosopimusten tai käteisen markkinoilla, joilla keskittyminen on vähäistä;

b) ne ovat osoittautuneet luotettavaksi likviditeetin lähteeksi joko takaisinostosopimuksen tai myynnin kautta myös stressikausien markkinaolosuhteissa;

c) ne ovat kiinnittämättömiä.

▼B

LIITE IV

Vastaavuustaulukko

Tämä asetus	Direktiivi 2006/48/EY	Direktiivi 2006/49/EY
1 artikla		
2 artikla		
3 artikla		
4 artiklan 1 kohdan 1 alakohta	4 artiklan 1 alakohta	
4 artiklan 1 kohdan 2 alakohta		3 artiklan 1 kohdan b alakohta
4 artiklan 1 kohdan 3 alakohta		3 artiklan 1 kohdan c alakohta
4 artiklan 1 kohdan 4 alakohta		3 artiklan 1 kohdan p alakohta
4 artiklan 1 kohdan 5–7 alakohta		
4 artiklan 1 kohdan 8 alakohta	4 artiklan 18 alakohta	
4 artiklan 1 kohdan 9–12 alakohta		
4 artiklan 1 kohdan 13 alakohta	4 artiklan 41 alakohta	
4 artiklan 1 kohdan 14 alakohta	4 artiklan 42 alakohta	
4 artiklan 1 kohdan 15 alakohta	4 artiklan 12 alakohta	
4 artiklan 1 kohdan 16 alakohta	4 artiklan 13 alakohta	
4 artiklan 1 kohdan 17 alakohta	4 artiklan 3 alakohta	
4 artiklan 1 kohdan 18 alakohta	4 artiklan 21 alakohta	
4 artiklan 1 kohdan 19 alakohta		
4 artiklan 1 kohdan 20 alakohta	4 artiklan 19 alakohta	
4 artiklan 1 kohdan 21 alakohta		
4 artiklan 1 kohdan 22 alakohta	4 artiklan 20 alakohta	
4 artiklan 1 kohdan 23 alakohta		
4 artiklan 1 kohdan 24 alakohta		
4 artiklan 1 kohdan 25 alakohta		3 artiklan 1 kohdan c alakohta
4 artiklan 1 kohdan 26 alakohta	4 artiklan 5 alakohta	
4 artiklan 1 kohdan 27 alakohta		
4 artiklan 1 kohdan 28 alakohta	4 artiklan 14 alakohta	
4 artiklan 1 kohdan 29 alakohta	4 artiklan 16 alakohta	
4 artiklan 1 kohdan 30 alakohta	4 artiklan 15 alakohta	

▼B

Tämä asetus	Direktiivi 2006/48/EY	Direktiivi 2006/49/EY
4 artiklan 1 kohdan 31 alakohta	4 artiklan 17 alakohta	
4 artiklan 1 kohdan 32–34 alakohta		
4 artiklan 1 kohdan 35 alakohta	4 artiklan 10 alakohta	
4 artiklan 1 kohdan 36 alakohta		
4 artiklan 1 kohdan 37 alakohta	4 artiklan 9 alakohta	
4 artiklan 1 kohdan 38 alakohta	4 artiklan 46 alakohta	
4 artiklan 1 kohdan 39 alakohta	4 artiklan 45 alakohta	
4 artiklan 1 kohdan 40 alakohta	4 artiklan 4 alakohta	
4 artiklan 1 kohdan 41 alakohta	4 artiklan 48 alakohta	
4 artiklan 1 kohdan 42 alakohta	4 artiklan 2 alakohta	
4 artiklan 1 kohdan 43 alakohta	4 artiklan 7 alakohta	
4 artiklan 1 kohdan 44 alakohta	4 artiklan 8 alakohta	
4 artiklan 1 kohdan 45 alakohta		
4 artiklan 1 kohdan 46 alakohta	4 artiklan 23 alakohta	
4 artiklan 1 kohdan 47–49 alakohta		
4 artiklan 1 kohdan 50 alakohta		3 artiklan 1 kohdan e alakohta
4 artiklan 1 kohdan 51 alakohta		
4 artiklan 1 kohdan 52 alakohta	4 artiklan 22 alakohta	
4 artiklan 1 kohdan 53 alakohta	4 artiklan 24 alakohta	
4 artiklan 1 kohdan 54 alakohta	4 artiklan 25 alakohta	
4 artiklan 1 kohdan 55 alakohta	4 artiklan 27 alakohta	
4 artiklan 1 kohdan 56 alakohta	4 artiklan 28 alakohta	
4 artiklan 1 kohdan 57 alakohta	4 artiklan 30 alakohta	
4 artiklan 1 kohdan 58 alakohta	4 artiklan 31 alakohta	
4 artiklan 1 kohdan 59 alakohta	4 artiklan 32 alakohta	
4 artiklan 1 kohdan 60 alakohta	4 artiklan 35 alakohta	
4 artiklan 1 kohdan 61 alakohta	4 artiklan 36 alakohta	
4 artiklan 1 kohdan 62 alakohta	4 artiklan 40 alakohta	
4 artiklan 1 kohdan 63 alakohta	4 artiklan 40 a alakohta	
4 artiklan 1 kohdan 64 alakohta	4 artiklan 40 b alakohta	

▼B

Tämä asetus	Direktiivi 2006/48/EY	Direktiivi 2006/49/EY
4 artiklan 1 kohdan 65 alakohta	4 artiklan 43 alakohta	
4 artiklan 1 kohdan 66 alakohta	4 artiklan 44 alakohta	
4 artiklan 1 kohdan 67 alakohta	4 artiklan 39 alakohta	
4 artiklan 1 kohdan 68–71 alakohta		
4 artiklan 1 kohdan 72 alakohta	4 artiklan 47 alakohta	
4 artiklan 1 kohdan 73 alakohta	4 artiklan 49 alakohta	
4 artiklan 1 kohdan 74–81 alakohta		
4 artiklan 1 kohdan 82 alakohta		3 artiklan 1 kohdan m alakohta
4 artiklan 1 kohdan 83 alakohta	4 artiklan 33 alakohta	
4 artiklan 1 kohdan 84–91 alakohta		
4 artiklan 1 kohdan 92 alakohta		3 artiklan 1 kohdan i alakohta
4 artiklan 1 kohdan 93–117 alakohta		
4 artiklan 1 kohdan 118 alakohta		3 artiklan 1 kohdan r alakohta
4 artiklan 1 kohdan 119–128 alakohta		
4 artiklan 2 kohta		
4 artiklan 3 kohta		
5 artikla		
6 artiklan 1 kohta	68 artiklan 1 kohta	
6 artiklan 2 kohta	68 artiklan 2 kohta	
6 artiklan 3 kohta	68 artiklan 3 kohta	
6 artiklan 4 kohta		
6 artiklan 5 kohta		
7 artiklan 1 kohta	69 artiklan 1 kohta	
7 artiklan 2 kohta	69 artiklan 2 kohta	
7 artiklan 3 kohta	69 artiklan 3 kohta	
8 artiklan 1 kohta		
8 artiklan 2 kohta		
8 artiklan 3 kohta		
9 artiklan 1 kohta	70 artiklan 1 kohta	

▼B

Tämä asetus	Direktiivi 2006/48/EY	Direktiivi 2006/49/EY
9 artiklan 2 kohta	70 artiklan 2 kohta	
9 artiklan 3 kohta	70 artiklan 3 kohta	
10 artiklan 1 kohta	3 artiklan 1 kohta	
10 artiklan 2 kohta		
11 artiklan 1 kohta	71 artiklan 1 kohta	
11 artiklan 2 kohta	71 artiklan 2 kohta	
11 artiklan 3 kohta		
11 artiklan 4 kohta	3 artiklan 2 kohta	
11 artiklan 5 kohta		
12 artikla		
13 artiklan 1 kohta	72 artiklan 1 kohta	
13 artiklan 2 kohta	72 artiklan 2 kohta	
13 artiklan 3 kohta	72 artiklan 3 kohta	
13 artiklan 4 kohta		
14 artiklan 1 kohta	73 artiklan 3 kohta	
14 artiklan 2 kohta		
14 artiklan 3 kohta		
15 artikla		22 artikla
16 artikla		
17 artiklan 1 kohta		23 artikla
17 artiklan 2 kohta		
17 artiklan 3 kohta		
18 artiklan 1 kohta	133 artiklan 1 kohdan 1 alakohta	
18 artiklan 2 kohta	133 artiklan 1 kohdan 2 alakohta	
18 artiklan 3 kohta	133 artiklan 1 kohdan 3 alakohta	
18 artiklan 4 kohta	133 artiklan 2 kohta	
18 artiklan 5 kohta	133 artiklan 3 kohta	
18 artiklan 6 kohta	134 artiklan 1 kohta	
18 artiklan 7 kohta		

▼B

Tämä asetus	Direktiivi 2006/48/EY	Direktiivi 2006/49/EY
18 artiklan 8 kohta	134 artiklan 2 kohta	
19 artiklan 1 kohta	73 artiklan 1 kohdan b alakohta	
19 artiklan 2 kohta	73 artiklan 1 kohta	
19 artiklan 3 kohta	73 artiklan 1 kohdan 2 alakohta	
20 artiklan 1 kohta	105 artiklan 3 kohta, 129 artiklan 2 kohta ja liite X, 3 osa, 30 ja 31 kohta	
20 artiklan 2 kohta	129 artiklan 2 kohdan 3 alakohta	
20 artiklan 3 kohta	129 artiklan 2 kohdan 4 alakohta	
20 artiklan 4 kohta	129 artiklan 2 kohdan 5 alakohta	
20 artiklan 5 kohta		
20 artiklan 6 kohta	84 artiklan 2 kohta	
20 artiklan 7 kohta	129 artiklan 2 kohdan 6 alakohta	
20 artiklan 8 kohta	129 artiklan 2 kohdan 7 ja 8 alakohta	
21 artiklan 1 kohta		
21 artiklan 2 kohta		
21 artiklan 3 kohta		
21 artiklan 4 kohta		
22 artikla	73 artiklan 2 kohta	
23 artikla		3 artiklan 1 kohdan 2 alakohta
24 artikla	74 artiklan 1 kohta	
25 artikla		
26 artiklan 1 kohta	57 artiklan a kohta	
26 artiklan 1 kohdan a alakohta	57 artiklan a kohta	
26 artiklan 1 kohdan b alakohta	57 artiklan a kohta	
26 artiklan 1 kohdan c alakohta	57 artiklan b kohta	
26 artiklan 1 kohdan d alakohta		
26 artiklan 1 kohdan e alakohta	57 artiklan b kohta	
26 artiklan 1 kohdan f alakohta	57 artiklan c kohta	

▼B

Tämä asetus	Direktiivi 2006/48/EY	Direktiivi 2006/49/EY
26 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta	61 artiklan 2 alakohta	
26 artiklan 2 kohdan a alakohta	57 artiklan 2, 3 ja 4 alakohta	
26 artiklan 2 kohdan b alakohta	57 artiklan 2, 3 ja 4 kohta	
26 artiklan 3 kohta		
26 artiklan 4 kohta		
27 artikla		
28 artiklan 1 kohdan a alakohta		
28 artiklan 1 kohdan b alakohta	57 artiklan a kohta	
28 artiklan 1 kohdan c alakohta	57 artiklan a kohta	
28 artiklan 1 kohdan d alakohta		
28 artiklan 1 kohdan e alakohta		
28 artiklan 1 kohdan f alakohta		
28 artiklan 1 kohdan g alakohta		
28 artiklan 1 kohdan h alakohta		
28 artiklan 1 kohdan i alakohta	57 artiklan a kohta	
28 artiklan 1 kohdan j alakohta	57 artiklan a kohta	
28 artiklan 1 kohdan k alakohta		
28 artiklan 1 kohdan l alakohta		
28 artiklan 1 kohdan m alakohta		
28 artiklan 2 kohta		
28 artiklan 3 kohta		
28 artiklan 4 kohta		
28 artiklan 5 kohta		
29 artikla		
30 artikla		
31 artikla		
32 artiklan 1 kohdan a alakohta		
32 artiklan 1 kohdan b alakohta	57 artiklan 4 alakohta	
32 artiklan 2 kohta		

▼B

Tämä asetus	Direktiivi 2006/48/EY	Direktiivi 2006/49/EY
33 artiklan 1 kohdan a alakohta	64 artiklan 4 kohta	
33 artiklan 1 kohdan b alakohta	64 artiklan 4 kohta	
33 artiklan 1 kohdan c alakohta		
33 artiklan 2 kohta		
33 artiklan 3 kohdan a alakohta		
33 artiklan 3 kohdan b alakohta		
33 artiklan 3 kohdan c alakohta		
33 artiklan 3 kohdan d alakohta		
33 artiklan 4 kohta		
34 artikla	64 artiklan 5 kohta	
35 artikla		
36 artiklan 1 kohdan a alakohta	57 artiklan k kohta	
36 artiklan 1 kohdan b alakohta	57 artiklan j kohta	
36 artiklan 1 kohdan c alakohta		
36 artiklan 1 kohdan d alakohta	57 artiklan q kohta	
36 artiklan 1 kohdan e alakohta		
36 artiklan 1 kohdan f alakohta	57 artiklan i kohta	
36 artiklan 1 kohdan g alakohta		
36 artiklan 1 kohdan h alakohta	57 artiklan n kohta	
36 artiklan 1 kohdan i alakohta	57 artiklan m kohta	
36 artiklan 1 kohdan j alakohta	66 artiklan 2 kohta	
36 artiklan 1 kohdan k alakohdan i alakohta		
36 artiklan 1 kohdan k alakohdan ii alakohta	57 artiklan r kohta	
36 artiklan 1 kohdan k alakohdan iii alakohta		
36 artiklan 1 kohdan k alakohdan iv alakohta		
36 artiklan 1 kohdan k alakohdan v alakohta		
36 artiklan 1 kohdan l alakohta	61 artiklan 2 alakohta	
36 artiklan 2 kohta		
36 artiklan 3 kohta		
37 artikla		
38 artikla		

▼B

Tämä asetus	Direktiivi 2006/48/EY	Direktiivi 2006/49/EY
39 artikla		
40 artikla		
41 artikla		
42 artikla		
43 artikla		
44 artikla		
45 artikla		
46 artikla		
47 artikla		
48 artikla		
49 artiklan 1 kohta	59 artikla	
49 artiklan 2 kohta	60 artikla	
49 artiklan 3 kohta		
49 artiklan 4 kohta		
49 artiklan 5 kohta		
49 artiklan 6 kohta		
50 artikla	66 artikla, 57 artiklan c a kohta, 63 a artikla	
51 artikla	66 artikla, 57 artiklan c a kohta, 63 a artikla	
52 artikla	63 a artikla	
53 artikla		
54 artikla		
55 artikla		
56 artikla		
57 artikla		
58 artikla		
59 artikla		
60 artikla		
61 artikla	66 artikla, 57 artiklan c a kohta, 63 a artikla	
62 artiklan a kohta	64 artiklan 3 kohta	

▼B

Tämä asetus	Direktiivi 2006/48/EY	Direktiivi 2006/49/EY
62 artiklan b kohta		
62 artiklan c kohta		
62 artiklan d kohta	63 artiklan 3 kohta	
63 artikla	63 artiklan 1 kohta, 63 artiklan 2 kohta, 64 artiklan 3 kohta	
64 artikla	64 artiklan 3 kohdan c alakohta	
65 artikla		
66 artikla	57 artikla, 66 artiklan 2 kohta	
67 artikla	57 artikla, 66 artiklan 2 kohta	
68 artikla		
69 artikla	57 artikla, 66 artiklan 2 kohta	
70 artikla	57 artikla, 66 artiklan 2 kohta	
71 artikla	66 artikla, 57 artiklan c a kohta, 63 a artikla	
72 artikla	57 artikla, 66 artikla	
73 artikla		
74 artikla		
75 artikla		
76 artikla		
77 artikla	63 a artiklan 2 kohta	
78 artiklan 1 kohta	63 a artiklan 2 kohta	
78 artiklan 2 kohta		
78 artiklan 3 kohta		
78 artiklan 4 kohta	63 a artiklan 2 kohdan 4 alakohta	
78 artiklan 5 kohta		
79 artikla	58 artikla	
80 artikla		
81 artikla	65 artikla	
82 artikla	65 artikla	
83 artikla		
84 artikla	65 artikla	

▼B

Tämä asetus	Direktiivi 2006/48/EY	Direktiivi 2006/49/EY
85 artikla	65 artikla	
86 artikla	65 artikla	
87 artikla	65 artikla	
88 artikla	65 artikla	
89 artikla	120 artikla	
90 artikla	122 artikla	
91 artikla	121 artikla	
92 artikla	66 artikla, 75 artikla	
93 artiklan 1–4 kohta	10 artiklan 1–4 kohta	
93 artiklan 5 kohta		
94 artikla		18 artiklan 2–4 kohta
95 artikla		
96 artikla		
97 artikla		
98 artikla		24 artikla
99 artiklan 1 kohta	74 artiklan 2 kohta	
99 artiklan 2 kohta		
100 artikla		
101 artiklan 1 kohta		
101 artiklan 2 kohta		
101 artiklan 3 kohta		
102 artiklan 1 kohta		11 artiklan 1 kohta
102 artiklan 2 kohta		11 artiklan 3 kohta
102 artiklan 3 kohta		11 artiklan 4 kohta
102 artiklan 4 kohta		Liite VII, C osa, 1 kohta
103 artikla		Liite VII, A osa, 1 kohta
104 artiklan 1 kohta		Liite VII, D osa, 1 kohta
104 artiklan 2 kohta		Liite VII, D osa, 2 kohta
105 artiklan 1 kohta		33 artiklan 1 kohta
105 artiklan 2–10 kohta		Liite VII, B osa, 1–9 kohta

▼B

Tämä asetus	Direktiivi 2006/48/EY	Direktiivi 2006/49/EY
105 artiklan 11–13 kohta		Liite VII, B osa, 11–13 kohta
106 artikla		Liite VII, C osa, 1–3 kohta
107 artikla	76 artikla, 78 artiklan 4 kohta ja liite III, 2 osa, 6 kohta	
108 artiklan 1 kohta	91 artikla	
108 artiklan 2 kohta		
109 artikla	94 artikla	
110 artikla		
111 artikla	78 artiklan 1–3 kohta	
112 artikla	79 artiklan 1 kohta	
113 artiklan 1 kohta	80 artiklan 1 kohta	
113 artiklan 2 kohta	80 artiklan 2 kohta	
113 artiklan 3 kohta	80 artiklan 4 kohta	
113 artiklan 4 kohta	80 artiklan 5 kohta	
113 artiklan 5 kohta	80 artiklan 6 kohta	
113 artiklan 6 kohta	80 artiklan 7 kohta	
113 artiklan 7 kohta	80 artiklan 8 kohta	
114 artikla	Liite VI, I osa, 1–5 kohta	
115 artiklan 1 kohdan 4 alakohta	Liite VI, I osa, 8–11 kohta	
115 artiklan 5 kohta		
116 artiklan 1 kohta	Liite VI, I osa, 14 kohta	
116 artiklan 2 kohta	Liite VI, I osa, 14 kohta	
116 artiklan 3 kohta		
116 artiklan 4 kohta	Liite VI, I osa, 15 kohta	
116 artiklan 5 kohta	Liite VI, I osa, 17 kohta	
116 artiklan 6 kohta	Liite VI, I osa, 17 kohta	
117 artiklan 1 kohta	Liite VI, I osa, 18 ja 19 kohta	
117 artiklan 2 kohta	Liite VI, I osa, 20 kohta	
117 artiklan 3 kohta	Liite VI, I osa, 21 kohta	
118 artikla	Liite VI, I osa, 22 kohta	
119 artiklan 1 kohta		

▼B

Tämä asetus	Direktiivi 2006/48/EY	Direktiivi 2006/49/EY
119 artiklan 2 kohta	Liite VI, I osa, 37 ja 38 kohta	
119 artiklan 3 kohta	Liite VI, I osa, 40 kohta	
119 artiklan 4 kohta		
119 artiklan 5 kohta		
120 artiklan 1 kohta	Liite VI, I osa, 29 kohta	
120 artiklan 2 kohta	Liite VI, I osa, 31 kohta	
120 artiklan 3 kohta	Liite VI, I osa, 33–36 kohta	
121 artiklan 1 kohta	Liite VI, I osa, 26 kohta	
121 artiklan 2 kohta	Liite VI, I osa, 25 kohta	
121 artiklan 3 kohta	Liite VI, I osa, 27 kohta	
122 artikla	Liite VI, I osa, 41 ja 42 kohta	
123 artikla	79 artiklan 2 ja 3 kohta ja liite VI, I osa, 43 kohta	
124 artiklan 1 kohta	Liite VI, I osa, 44 kohta	
124 artiklan 2 kohta		
124 artiklan 3 kohta		
125 artiklan 1–3 kohta	Liite VI, I osa, 45–49 kohta	
125 artiklan 4 kohta		
126 artiklan 1 ja 2 kohta	Liite VI, I osa, 51–55 kohta	
126 artiklan 3 ja 4 kohta	Liite VI, I osa, 58 ja 59 kohta	
127 artiklan 1 ja 2 kohta	Liite VI, I osa, 61 ja 62 kohta	
127 artiklan 3 ja 4 kohta	Liite VI, I osa, 64 ja 65 kohta	
128 artiklan 1 kohta	Liite VI, I osa, 66 ja 76 kohta	
128 artiklan 2 kohta	Liite VI, I osa, 66 kohta	
128 artiklan 3 kohta		
129 artiklan 1 kohta	Liite VI, I osa, 68 kohta, 1 ja 2 kappale	
129 artiklan 2 kohta	Liite VI, I osa, 69 kohta	
129 artiklan 3 kohta	Liite VI, I osa, 71 kohta	
129 artiklan 4 kohta	Liite VI, I osa, 70 kohta	
129 artiklan 5 kohta		
130 artikla	Liite VI, I osa, 72 kohta	

▼B

Tämä asetus	Direktiivi 2006/48/EY	Direktiivi 2006/49/EY
131 artikla	Liite VI, I osa, 73 kohta	
132 artiklan 1 kohta	Liite VI, I osa, 74 kohta	
132 artiklan 2 kohta	Liite VI, I osa, 75 kohta	
132 artiklan 3 kohta	Liite VI, I osa, 77 ja 78 kohta	
132 artiklan 4 kohta	Liite VI, I osa, 79 kohta	
132 artiklan 5 kohta	Liite VI, I osa, 80 ja 81 kohta	
133 artiklan 1 kohta	Liite VI, I osa, 86 kohta	
133 artiklan 2 kohta		
133 artiklan 3 kohta		
134 artiklan 1–3 kohta	Liite VI, I osa, 82–84 kohta	
134 artiklan 4–7 kohta	Liite VI, I osa, 87–90 kohta	
135 artikla	81 artiklan 1, 2 ja 4 kohta	
136 artiklan 1 kohta	82 artiklan 1 kohta	
136 artiklan 2 kohta	Liite VI, 2 osa, 12–16 kohta	
136 artiklan 3 kohta	150 artiklan 3 kohta	
137 artiklan 1 kohta	Liite VI, I osa, 6 kohta	
137 artiklan 2 kohta	Liite VI, I osa, 7 kohta	
137 artiklan 3 kohta		
138 artikla	Liite VI, III osa, 1–7 kohta	
139 artikla	Liite VI, III osa, 8–17 kohta	
140 artiklan 1 kohta		
140 artiklan 2 kohta		
141 artikla		
142 artiklan 1 kohta		
142 artiklan 2 kohta		
143 artiklan 1 kohta	84 artiklan 1 kohta ja liite VII, 4 osa, 1 kohta	
143 artiklan 1 kohta	84 artiklan 2 kohta	
143 artiklan 1 kohta	84 artiklan 3 kohta	
143 artiklan 1 kohta	84 artiklan 4 kohta	
143 artiklan 1 kohta		

▼B

Tämä asetus	Direktiivi 2006/48/EY	Direktiivi 2006/49/EY
144 artikla		
145 artikla		
146 artikla		
147 artiklan 1 kohta	86 artiklan 9 kohta	
147 artiklan 2–9 kohta	86 artiklan 1–8 kohta	
148 artiklan 1 kohta	85 artiklan 1 kohta	
148 artiklan 2 kohta	85 artiklan 2 kohta	
148 artiklan 3 kohta		
148 artiklan 4 kohta	85 artiklan 3 kohta	
148 artiklan 5 kohta		
148 artiklan 1 kohta		
149 artikla	85 artiklan 4 ja 5 kohta	
150 artiklan 1 kohta	89 artiklan 1 kohta	
150 artiklan 2 kohta	89 artiklan 2 kohta	
150 artiklan 3 kohta		
150 artiklan 4 kohta		
151 artikla	87 artiklan 1–10 kohta	
152 artiklan 1 ja 2 kohta	87 artiklan 11 kohta	
152 artiklan 3 ja 4 kohta	87 artiklan 12 kohta	
152 artiklan 5 kohta		
153 artiklan 1 kohta	Liite VII, I osa, 3 kohta	
153 artiklan 2 kohta		
153 artiklan 3–8 kohta	Liite VII, I osa, 4–9 kohta	
153 artiklan 9 kohta		
154 artikla	Liite VII, I osa, 10–16 kohta	
155 artiklan 1 kohta	Liite VII, I osa, 17 ja 18 kohta	
155 artiklan 2 kohta	Liite VII, I osa, 19–21 kohta	
155 artiklan 3 kohta	Liite VII, I osa, 22–24 kohta	
155 artiklan 4 kohta	Liite VII, I osa, 25 ja 26 kohta	

▼B

Tämä asetus	Direktiivi 2006/48/EY	Direktiivi 2006/49/EY
156 artikla		
156 artikla	Liite VII, I osa, 27 kohta	
157 artiklan 1 kohta	Liite VII, I osa, 28 kohta	
157 artiklan 2–5 kohta		
158 artiklan 1 kohta	88 artiklan 2 kohta	
158 artiklan 2 kohta	88 artiklan 3 kohta	
158 artiklan 3 kohta	88 artiklan 4 kohta	
158 artiklan 4 kohta	88 artiklan 6 kohta	
158 artiklan 5 kohta	Liite VII, I osa, 30 kohta	
158 artiklan 6 kohta	Liite VII, I osa, 31 kohta	
158 artiklan 7 kohta	Liite VII, I osa, 32 kohta	
158 artiklan 8 kohta	Liite VII, I osa, 33 kohta	
158 artiklan 9 kohta	Liite VII, I osa, 34 kohta	
158 artiklan 10 kohta	Liite VII, I osa, 35 kohta	
158 artiklan 11 kohta		
159 artikla	Liite VII, I osa, 36 kohta	
160 artiklan 1 kohta	Liite VII, II osa, 2 kohta	
160 artiklan 2 kohta	Liite VII, II osa, 3 kohta	
160 artiklan 3 kohta	Liite VII, II osa, 4 kohta	
160 artiklan 4 kohta	Liite VII, II osa, 5 kohta	
160 artiklan 5 kohta	Liite VII, II osa, 6 kohta	
160 artiklan 6 kohta	Liite VII, II osa, 7 kohta	
160 artiklan 7 kohta	Liite VII, II osa, 7 kohta	
161 artiklan 1 kohta	Liite VII, II osa, 8 kohta	
161 artiklan 2 kohta	Liite VII, II osa, 9 kohta	
161 artiklan 3 kohta	Liite VII, II osa, 10 kohta	
161 artiklan 4 kohta	Liite VII, II osa, 11 kohta	
162 artiklan 1 kohta	Liite VII, II osa, 12 kohta	
162 artiklan 2 kohta	Liite VII, II osa, 13 kohta	
162 artiklan 3 kohta	Liite VII, II osa, 14 kohta	
162 artiklan 4 kohta	Liite VII, II osa, 15 kohta	

▼B

Tämä asetus	Direktiivi 2006/48/EY	Direktiivi 2006/49/EY
162 artiklan 5 kohta	Liite VII, II osa, 16 kohta	
163 artiklan 1 kohta	Liite VII, II osa, 17 kohta	
163 artiklan 2 kohta	Liite VII, II osa, 18 kohta	
163 artiklan 3 kohta	Liite VII, II osa, 19 kohta	
163 artiklan 4 kohta	Liite VII, II osa, 20 kohta	
164 artiklan 1 kohta	Liite VII, II osa, 21 kohta	
164 artiklan 2 kohta	Liite VII, II osa, 22 kohta	
164 artiklan 3 kohta	Liite VII, II osa, 23 kohta	
164 artiklan 4 kohta		
165 artiklan 1 kohta	Liite VII, II osa, 24 kohta	
165 artiklan 2 kohta	Liite VII, II osa, 25 ja 26 kohta	
165 artiklan 3 kohta	Liite VII, II osa, 27 kohta	
166 artiklan 1 kohta	Liite VII, III osa, 1 kohta	
166 artiklan 2 kohta	Liite VII, III osa, 2 kohta	
166 artiklan 3 kohta	Liite VII, III osa, 3 kohta	
166 artiklan 4 kohta	Liite VII, III osa, 4 kohta	
166 artiklan 5 kohta	Liite VII, III osa, 5 kohta	
166 artiklan 6 kohta	Liite VII, III osa, 6 kohta	
166 artiklan 7 kohta	Liite VII, III osa, 7 kohta	
166 artiklan 8 kohta	Liite VII, III osa, 9 kohta	
166 artiklan 9 kohta	Liite VII, III osa, 10 kohta	
166 artiklan 10 kohta	Liite VII, III osa, 11 kohta	
167 artiklan 1 kohta	Liite VII, III osa, 12 kohta	
167 artiklan 2 kohta		
168 artikla	Liite VII, III osa, 13 kohta	
169 artiklan 1 kohta	Liite VII, IV osa, 2 kohta	
169 artiklan 2 kohta	Liite VII, IV osa, 3 kohta	
169 artiklan 3 kohta	Liite VII, IV osa, 4 kohta	
170 artiklan 1 kohta	Liite VII, IV osa, 5–11 kohta	
170 artiklan 2 kohta	Liite VII, IV osa, 12 kohta	

▼B

Tämä asetus	Direktiivi 2006/48/EY	Direktiivi 2006/49/EY
170 artiklan 3 kohta	Liite VII, IV osa, 13–15 kohta	
170 artiklan 4 kohta	Liite VII, IV osa, 16 kohta	
171 artiklan 1 kohta	Liite VII, IV osa, 17 kohta	
171 artiklan 2 kohta	Liite VII, IV osa, 18 kohta	
172 artiklan 1 kohta	Liite VII, IV osa, 19–23 kohta	
172 artiklan 2 kohta	Liite VII, IV osa, 24 kohta	
172 artiklan 3 kohta	Liite VII, IV osa, 25 kohta	
173 artiklan 1 kohta	Liite VII, IV osa, 26–28 kohta	
173 artiklan 2 kohta	Liite VII, IV osa, 29 kohta	
173 artiklan 3 kohta		
174 artikla	Liite VII, IV osa, 30 kohta	
175 artiklan 1 kohta	Liite VII, IV osa, 31 kohta	
175 artiklan 2 kohta	Liite VII, IV osa, 32 kohta	
175 artiklan 3 kohta	Liite VII, IV osa, 33 kohta	
175 artiklan 4 kohta	Liite VII, IV osa, 34 kohta	
175 artiklan 5 kohta	Liite VII, IV osa, 35 kohta	
176 artiklan 1 kohta	Liite VII, IV osa, 36 kohta	
176 artiklan 2 kohta	Liite VII, IV osa, 37 kohta, ensimmäinen alakohta	
176 artiklan 3 kohta	Liite VII, IV osa, 37 kohta, toinen alakohta	
176 artiklan 4 kohta	Liite VII, IV osa, 38 kohta	
176 artiklan 5 kohta	Liite VII, IV osa, 39 kohta	
177 artiklan 1 kohta	Liite VII, IV osa, 40 kohta	
177 artiklan 2 kohta	Liite VII, IV osa, 41 kohta	
177 artiklan 3 kohta	Liite VII, IV osa, 42 kohta	
178 artiklan 1 kohta	Liite VII, IV osa, 44 kohta	
178 artiklan 2 kohta	Liite VII, IV osa, 44 kohta	
178 artiklan 3 kohta	Liite VII, IV osa, 45 kohta	
178 artiklan 4 kohta	Liite VII, IV osa, 46 kohta	

▼B

Tämä asetus	Direktiivi 2006/48/EY	Direktiivi 2006/49/EY
178 artiklan 5 kohta	Liite VII, IV osa, 47 kohta	
178 artiklan 6 kohta		
178 artiklan 7 kohta		
179 artiklan 1 kohta	Liite VII, IV osa, 43 ja 49–56 kohta	
179 artiklan 2 kohta	Liite VII, IV osa, 57 kohta	
180 artiklan 1 kohta	Liite VII, IV osa, 59–66 kohta	
180 artiklan 2 kohta	Liite VII, IV osa, 67–72 kohta	
180 artiklan 3 kohta		
181 artiklan 1 kohta	Liite VII, IV osa, 73–81 kohta	
181 artiklan 2 kohta	Liite VII, IV osa, 82 kohta	
181 artiklan 3 kohta		
182 artiklan 1 kohta	Liite VII, IV osa, 87–92 kohta	
182 artiklan 2 kohta	Liite VII, IV osa, 93 kohta	
182 artiklan 3 kohta	Liite VII, IV osa, 94 ja 95 kohta	
182 artiklan 4 kohta		
183 artiklan 1 kohta	Liite VII, IV osa, 98–100 kohta	
183 artiklan 2 kohta	Liite VII, IV osa, 101 ja 102 kohta	
183 artiklan 3 kohta	Liite VII, IV osa, 103 ja 104 kohta	
183 artiklan 4 kohta	Liite VII, IV osa, 96 kohta	
183 artiklan 5 kohta	Liite VII, IV osa, 97 kohta	
183 artiklan 6 kohta		
184 artiklan 1 kohta		
184 artiklan 2 kohta	Liite VII, IV osa, 105 kohta	
184 artiklan 3 kohta	Liite VII, IV osa, 106 kohta	
184 artiklan 4 kohta	Liite VII, IV osa, 107 kohta	
184 artiklan 5 kohta	Liite VII, IV osa, 108 kohta	
184 artiklan 6 kohta	Liite VII, IV osa, 109 kohta	

▼B

Tämä asetus	Direktiivi 2006/48/EY	Direktiivi 2006/49/EY
185 artikla	Liite VII, IV osa, 110–114 kohta	
186 artikla	Liite VII, IV osa, 115 kohta	
187 artikla	Liite VII, IV osa, 116 kohta	
188 artikla	Liite VII, IV osa, 117–123 kohta	
189 artiklan 1 kohta	Liite VII, IV osa, 124 kohta	
189 artiklan 2 kohta	Liite VII, IV osa, 125 ja 126 kohta	
189 artiklan 3 kohta	Liite VII, IV osa, 127 kohta	
190 artiklan 1 kohta	Liite VII, IV osa, 128 kohta	
190 artiklan 2 kohta	Liite VII, IV osa, 129 kohta	
190 artiklan 3 ja 4 kohta	Liite VII, IV osa, 130 kohta	
191 artikla	Liite VII, IV osa, 131 kohta	
192 artiklan	90 artikla ja liite VIII, 1 osa, 2 kohta	
193 artiklan 1 kohta	93 artiklan 2 kohta	
193 artiklan 2 kohta	93 artiklan 3 kohta	
193 artiklan 3 kohta	93 artiklan 1 kohta ja liite VIII, 3 osa, 1 kohta	
193 artiklan 4 kohta	Liite VIII, 3 osa, 2 kohta	
193 artiklan 5 kohta	Liite VIII, 5 osa, 1 kohta	
193 artiklan 6 kohta	Liite VIII, 5 osa, 2 kohta	
194 artiklan 1 kohta	92 artiklan 1 kohta	
194 artiklan 2 kohta	92 artiklan 2 kohta	
194 artiklan 3 kohta	92 artiklan 3 kohta	
194 artiklan 4 kohta	92 artiklan 4 kohta	
194 artiklan 5 kohta	92 artiklan 5 kohta	
194 artiklan 6 kohta	92 artiklan 5 kohta	
194 artiklan 7 kohta	92 artiklan 6 kohta	
194 artiklan 8 kohta	Liite VIII, 2 osa, 1 kohta	
194 artiklan 9 kohta	Liite VIII, 2 osa, 2 kohta	
194 artiklan 10 kohta		

▼B

Tämä asetus	Direktiivi 2006/48/EY	Direktiivi 2006/49/EY
195 artikla	Liite VIII, 1 osa, 3 ja 4 kohta	
196 artikla	Liite VIII, 1 osa, 5 kohta	
197 artiklan 1 kohta	Liite VIII, 1 kohta, 7 kohta	
197 artiklan 2 kohta	Liite VIII, 1 osa, 7 kohta	
197 artiklan 3 kohta	Liite VIII, 1 osa, 7 kohta	
197 artiklan 4 kohta	Liite VIII, 1 osa, 8 kohta	
197 artiklan 5 kohta	Liite VIII, 1 osa, 9 kohta	
197 artiklan 6 kohta	Liite VIII, 1 osa, 9 kohta	
197 artiklan 7 kohta	Liite VIII, 1 osa, 10 kohta	
197 artiklan 8 kohta		
198 artiklan 1 kohta	Liite VIII, 1 osa, 11 kohta	
198 artiklan 2 kohta	Liite VIII, 1 osa, 11 kohta	
199 artiklan 1 kohta	Liite VIII, 1 osa, 12 kohta	
199 artiklan 2 kohta	Liite VIII, 1 osa, 13 kohta	
199 artiklan 3 kohta	Liite VIII, 1 osa, 16 kohta	
199 artiklan 4 kohta	Liite VIII, 1 osa, 17 ja 18 kohta	
199 artiklan 5 kohta	Liite VIII, 1 osa, 20 kohta	
199 artiklan 6 kohta	Liite VIII, 1 osa, 21 kohta	
199 artiklan 7 kohta	Liite VIII, 1 osa, 22 kohta	
199 artiklan 8 kohta		
200 artikla	Liite VIII, 1 osa, 23–25 kohta	
201 artiklan 1 kohta	Liite VIII, 1 osa, 26 ja 28 kohta	
201 artiklan 2 kohta	Liite VIII, 1 osa, 27 kohta	
202 artikla	Liite VIII, 1 osa, 29 kohta	
203 artikla		
204 artiklan 1 kohta	Liite VIII, 1 osa, 30 ja 31 kohta	
204 artiklan 2 kohta	Liite VIII, 1 osa, 32 kohta	
205 artikla	Liite VIII, 2 osa, 3 kohta	
206 artikla	Liite VIII, 2 osa, 4 ja 5 kohta	

▼B

Tämä asetus	Direktiivi 2006/48/EY	Direktiivi 2006/49/EY
207 artiklan 1 kohta	Liite VIII, 2 osa, 6 kohta	
207 artiklan 2 kohta	Liite VIII, 2 osa, 6 kohdan a alakohta	
207 artiklan 3 kohta	Liite VIII, 2 osa, 6 kohdan b alakohta	
207 artiklan 4 kohta	Liite VIII, 2 osa, 6 kohdan c alakohta	
207 artiklan 5 kohta	Liite VIII, 2 osa, 7 kohta	
208 artiklan 1 kohta	Liite VIII, 2 osa, 8 kohta	
208 artiklan 2 kohta	Liite VIII, 2 osa, 8 kohdan a alakohta	
208 artiklan 3 kohta	Liite VIII, 2 osa, 8 kohdan b alakohta	
208 artiklan 4 kohta	Liite VIII, 2 osa, 8 kohdan c alakohta	
208 artiklan 5 kohta	Liite VIII, 2 osa, 8 kohdan d alakohta	
209 artiklan 1 kohta	Liite VIII, 2 osa, 9 kohta	
209 artiklan 2 kohta	Liite VIII, 2 osa, 9 kohdan a alakohta	
209 artiklan 3 kohta	Liite VIII, 2 osa, 9 kohdan b alakohta	
210 artikla	Liite VIII, 2 osa, 10 kohta	
211 artikla	Liite VIII, 2 osa, 11 kohta	
212 artiklan 1 kohta	Liite VIII, 2 osa, 12 kohta	
212 artiklan 2 kohta	Liite VIII, 2 osa, 13 kohta	
213 artiklan 1 kohta	Liite VIII, 2 osa, 14 kohta	
213 artiklan 2 kohta	Liite VIII, 2 osa, 15 kohta	
213 artiklan 3kohta		
214 artiklan 1 kohta	Liite VIII, 2 osa, 16 kohdan a–c alakohta	
214 artiklan 2 kohta	Liite VIII, 2 osa, 16 kohta	
214 artiklan 3 kohta	Liite VIII, 2 osa, 17 kohta	
215 artiklan 1 kohta	Liite VIII, 2 osa, 18 kohta	
215 artiklan 2 kohta	Liite VIII, 2 osa, 19 kohta	
216 artiklan 1 kohta	Liite VIII, 2 osa, 20 kohta	
216 artiklan 2 kohta	Liite VIII, 2 osa, 21 kohta	
217 artiklan 1 kohta	Liite VIII, 2 osa, 22 kohta	
217 artiklan 2 kohta	Liite VIII, 2 osa, 22 kohdan c alakohta	

▼B

Tämä asetus	Direktiivi 2006/48/EY	Direktiivi 2006/49/EY
217 artiklan 3 kohta	Liite VIII, 2 osa, 22 kohdan c alakohta	
218 artikla	Liite VIII, 3 osa, 3 kohta	
219 artikla	Liite VIII, 3 osa, 4 kohta	
220 artiklan 1 kohta	Liite VIII, 3 osa, 5 kohta	
220 artiklan 2 kohta	Liite VIII, 3 osa, 6, 8–10 kohta	
220 artiklan 3 kohta	Liite VIII, 3 osa, 11 kohta	
220 artiklan 4 kohta	Liite VIII, 3 osa, 22 ja 23 kohta	
220 artiklan 5 kohta	Liite VIII, III3 osa, 9 kohta	
221 artiklan 1 kohta	Liite VIII, 3 osa, 12 kohta	
221 artiklan 2 kohta	Liite VIII, 3 osa, 12 kohta	
221 artiklan 3 kohta	Liite VIII, 3 osa, 13–15 kohta	
221 artiklan 4 kohta	Liite VIII, 3 osa, 16 kohta	
221 artiklan 5 kohta	Liite VIII, 3 osa, 18 ja 19 kohta	
221 artiklan 6 kohta	Liite VIII, 3 osa, 20 ja 21 kohta	
221 artiklan 7 kohta	Liite VIII, 3 osa, 17 kohta	
221 artiklan 8 kohta	Liite VIII, 3 osa, 22 ja 23 kohta	
221 artiklan 9 kohta		
222 artiklan 1 kohta	Liite VIII, 3 osa, kohta 24	
222 artiklan 2 kohta	Liite VIII, 3 osa, kohta 25	
222 artiklan 3 kohta	Liite VIII, 3 osa, kohta 26	
222 artiklan 4 kohta	Liite VIII, 3 osa, 27 kohta	
222 artiklan 5 kohta	Liite VIII, 3 osa, 28 kohta	
222 artiklan 6 kohta	Liite VIII, 3 osa, 29 kohta	
222 artiklan 7 kohta	Liite VIII, 3 osa, 28 ja 29 kohta	
223 artiklan 1 kohta	Liite VIII, 3 osa, 30–32 kohta	
223 artiklan 2 kohta	Liite VIII, 3 osa, 33 kohta	

▼B

Tämä asetus	Direktiivi 2006/48/EY	Direktiivi 2006/49/EY
223 artiklan 3 kohta	Liite VIII, 3 osa, 33 kohta	
223 artiklan 4 kohta	Liite VIII, 3 osa, 33 kohta	
223 artiklan 5 kohta	Liite VIII, 3 osa, 33 kohta	
223 artiklan 6 kohta	Liite VIII, 3 osa, 34 ja 35 kohta	
223 artiklan 7 kohta	Liite VIII, 3 osa, 35 kohta	
224 artiklan 1 kohta	Liite VIII, 3 osa, 36 kohta	
224 artiklan 2 kohta	Liite VIII, 3 osa, 37 kohta	
224 artiklan 3 kohta	Liite VIII, 3 osa, 38 kohta	
224 artiklan 4 kohta	Liite VIII, 3 osa, 39 kohta	
224 artiklan 5 kohta	Liite VIII, 3 osa, 40 kohta	
224 artiklan 6 kohta	Liite VIII, 3 osa, 41 kohta	
225 artiklan 1 kohta	Liite VIII, 3 osa, 42–46 kohta	
225 artiklan 2 kohta	Liite VIII, 3 osa, 47–52 kohta	
225 artiklan 3 kohta	Liite VIII, 3 osa, 53–56 kohta	
226 artikla	Liite VIII, 3 osa, 57 kohta	
227 artiklan 1 kohta	Liite VIII, 3 osa, 58 kohta	
227 artiklan 2 kohta	Liite VIII, 3 osa, 58 kohdan a–h alakohta	
227 artiklan 3 kohta	Liite VIII, 3 osa, 58 kohdan h alakohta	
228 artiklan 1 kohta	Liite VIII, 3 osa, 60 kohta	
228 artiklan 2 kohta	Liite VIII, 3 osa, 61 kohta	
229 artiklan 1 kohta	Liite VIII, 3 osa, 62–65 kohta	
229 artiklan 2 kohta	Liite VIII, 3 osa, 66 kohta	
229 artiklan 3 kohta	Liite VIII, 3 osa, 63 ja 67 kohta	
230 artiklan 1 kohta	Liite VIII, 3 osa, 68–71 kohta	
230 artiklan 2 kohta	Liite VIII, 3 osa, 72 kohta	
230 artiklan 3 kohta	Liite VIII, 3 osa, 73 ja 74 kohta	
231 artiklan 1 kohta	Liite VIII, 3 osa, 76 kohta	
231 artiklan 2 kohta	Liite VIII, 3 osa, 77 kohta	
231 artiklan 3 kohta	Liite VIII, 3 osa, 78 kohta	
231 artiklan 1 kohta	Liite VIII, 3 osa, 79 kohta	
231 artiklan 2 kohta	Liite VIII, 3 osa, 80 kohta	
231 artiklan 3 kohta	Liite VIII, 3 osa, 80 kohdan a alakohta	

▼B

Tämä asetus	Direktiivi 2006/48/EY	Direktiivi 2006/49/EY
231 artiklan 4 kohta	Liite VIII, 3 osa, 81 ja 82 kohta	
232 artiklan 1 kohta	Liite VIII, 3 osa, 83 kohta	
232 artiklan 2 kohta	Liite VIII, 3 osa, 83 kohta	
232 artiklan 3 kohta	Liite VIII, 3 osa, 84 kohta	
232 artiklan 4 kohta	Liite VIII, 3 osa, 85 kohta	
234 artikla	Liite VIII, 3 osa, 86 kohta	
235 artiklan 1 kohta	Liite VIII, 3 osa, 87 kohta	
235 artiklan 2 kohta	Liite VIII, 3 osa, 88 kohta	
235 artiklan 3 kohta	Liite VIII, 3 osa, 89 kohta	
236 artiklan 1 kohta	Liite VIII, 3 osa, 90 kohta	
236 artiklan 2 kohta	Liite VIII, 3 osa, 91 kohta	
236 artiklan 3 kohta	Liite VIII, III osa, 92 kohta	
237 artiklan 1 kohta	Liite VIII, 4 osa, 1 kohta	
237 artiklan 2 kohta	Liite VIII, 4 osa, 2 kohta	
238 artiklan 1 kohta	Liite VIII, 4 osa, 3 kohta	
238 artiklan 2 kohta	Liite VIII, 4 osa, 4 kohta	
238 artiklan 3 kohta	Liite VIII, 4 osa, 5 kohta	
239 artiklan 1 kohta	Liite VIII, 4 osa, 6 kohta	
239 artiklan 2 kohta	Liite VIII, 4 osa, 7 kohta	
239 artiklan 3 kohta	Liite VIII, 4 osa, 8 kohta	
240 artikla	Liite VIII, VI osa, 1 kohta	
241 artikla	Liite VIII, VI osa, 2 kohta	
242 artiklan 1–9 kohta	Liite IX, I osa, 1 kohta	
242 artiklan 10 kohta	4 artiklan 37 kohta	
242 artiklan 11 kohta	4 artiklan 38 kohta	
242 artiklan 12 kohta		
242 artiklan 13 kohta		
242 artiklan 14 kohta		
242 artiklan 15 kohta		
243 artiklan 1 kohta	Liite IX, II osa, 1 kohta	
243 artiklan 2 kohta	Liite IX, II osa, 1a kohta	

▼B

Tämä asetus	Direktiivi 2006/48/EY	Direktiivi 2006/49/EY
243 artiklan 3 kohta	Liite IX, II osa, 1b kohta	
243 artiklan 4 kohta	Liite IX, II osa, 1c kohta	
243 artiklan 5 kohta	Liite IX, II osa, 1d kohta	
243 artiklan 6 kohta		
244 artiklan 1 kohta	Liite IX, II osa, 2 kohta	
244 artiklan 2 kohta	Liite IX, II osa, 2a kohta	
244 artiklan 3 kohta	Liite IX, II osa, 2b kohta	
244 artiklan 4 kohta	Liite IX, II osa, 2c kohta	
244 artiklan 5 kohta	Liite IX, II osa, 2d kohta	
244 artiklan 6 kohta		
245 artiklan 1 kohta	95 artiklan 1 kohta	
245 artiklan 2 kohta	95 artiklan 2 kohta	
245 artiklan 3 kohta	96 artiklan 2 kohta	
245 artiklan 4 kohta	96 artiklan 4 kohta	
245 artiklan 5 kohta		
245 artiklan 6 kohta		
246 artiklan 1 kohta	Liite IX, IV osa, 2 ja 3 kohta	
246 artiklan 2 kohta	Liite IX, IV osa, 5 kohta	
246 artiklan 3 kohta	Liite IX, IV osa, 5 kohta	
247 artiklan 1 kohta	96 artiklan 3 kohta, Liite IX, IV osa, 60 kohta	
247 artiklan 2 kohta	Liite IX, IV osa, 61 kohta	
247 artiklan 3 kohta		
247 artiklan 4 kohta		
248 artiklan 1 kohta	101 artiklan 1 kohta	
248 artiklan 2 kohta		
248 artiklan 3 kohta	101 artiklan 2 kohta	
249 artikla	Liite IX, II osa, 3 ja 4 kohta	
250 artikla	Liite IX, II osa, 5–7 kohta	
251 artikla	Liite IX, IV osa, 6 ja 7 kohta	

▼B

Tämä asetus	Direktiivi 2006/48/EY	Direktiivi 2006/49/EY
252 artikla	Liite IX, IV osa, 8 kohta	
253 artiklan 1 kohta	Liite IX, IV osa, 9 kohta	
253 artiklan 2 kohta	Liite IX, IV osa, 10 kohta	
254 artikla	Liite IX, IV osa, 11 ja 12 kohta	
255 artiklan 1 kohta	Liite IX, IV osa, 13 kohta	
255 artiklan 2 kohta	Liite IX, IV osa, 15 kohta	
256 artiklan 1 kohta	100 artiklan 1 kohta	
256 artiklan 2 kohta	Liite IX, IV osa, 17–20 kohta	
256 artiklan 3 kohta	Liite IX, IV osa, 21 kohta	
256 artiklan 4 kohta	Liite IX, IV osa, 22 ja 23 kohta	
256 artiklan 5 kohta	Liite IX, IV osa, 24 ja 25 kohta	
256 artiklan 6 kohta	Liite IX, IV osa, 26–29 kohta	
256 artiklan 7 kohta	Liite IX, IV osa, 30 kohta	
256 artiklan 8 kohta	Liite IX, IV osa, 32 kohta	
256 artiklan 9 kohta	Liite IX, IV osa, 33 kohta	
257 artikla	Liite IX, IV osa, 34 kohta	
258 artikla	Liite IX, IV osa, 35 ja 36 kohta	
259 artiklan 1 kohta	Liite IX, IV osa, 38–41 kohta	
259 artiklan 2 kohta	Liite IX, IV osa, 42 kohta	
259 artiklan 3 kohta	Liite IX, IV osa, 43 kohta	
259 artiklan 4 kohta	Liite IX, IV osa, 44 kohta	
259 artiklan 5 kohta		
260 artikla	Liite IX, IV osa, 45 kohta	
261 artiklan 1 kohta	Liite IX, IV osa, 46 ja 47 kohta	
261 artiklan 2 kohta	Liite IX, IV osa, 51 kohta	
262 artiklan 1 kohta	Liite IX, IV osa, 52 ja 53 kohta	
262 artiklan 2 kohta	Liite IX, IV osa, 53 kohta	
262 artiklan 3 kohta		
262 artiklan 4 kohta	Liite IX, IV osa, 54 kohta	
263 artiklan 1 kohta	Liite IX, IV osa, 57 kohta	

▼B

Tämä asetus	Direktiivi 2006/48/EY	Direktiivi 2006/49/EY
263 artiklan 2 kohta	Liite IX, IV osa, 58 kohta	
263 artiklan 3 kohta	Liite IX, IV osa, 59 kohta	
264 artiklan 1 kohta	Liite IX, IV osa, 62 kohta	
264 artiklan 2 kohta	Liite IX, IV osa, 63–65 kohta	
264 artiklan 3 kohta	Liite IX, IV osa, 66 ja 67 kohta	
264 artiklan 4 kohta		
265 artiklan 1 kohta	Liite IX, IV osa, 68 kohta	
265 artiklan 2 kohta	Liite IX, IV osa, 70 kohta	
265 artiklan 3 kohta	Liite IX, IV osa, 71 kohta (muutos)	
266 artiklan 1 kohta	Liite IX, IV osa, 72 kohta	
266 artiklan 2 kohta	Liite IX, IV osa, 73 kohta	
266 artiklan 3 kohta	Liite IX, IV osa, 74 ja 75 kohta	
266 artiklan 4 kohta	Liite IX, IV osa, 76 kohta	
267 artiklan 1 kohta	97 artiklan 1 kohta	
267 artiklan 3 kohta	97 artiklan 3 kohta	
268 artikla	Liite IX, III osa, 1 kohta	
269 artikla	Liite IX, III osa, 2–7 kohta	
270 artiklan	98 artiklan 1 kohta ja liite IX, III osa, 8 ja 9 kohta	
271 artiklan 1 kohta	Liite III, II osa, 1 kohta Liite VII, III osa, 5 kohta	
271 artiklan 2 kohta	Liite VII, III osa, 7 kohta	
272 artiklan 1 kohta	Liite III, I osa, 1 kohta	
272 artiklan 2 kohta	Liite III, I osa, 3 kohta	
272 artiklan 3 kohta	Liite III, I osa, 4 kohta	
272 artiklan 4 kohta	Liite III, I osa, 5 kohta	
272 artiklan 5 kohta	Liite III, I osa, 6 kohta	
272 artiklan 6 kohta	Liite III, I osa, 7 kohta	
272 artiklan 7 kohta	Liite III, I osa, 8 kohta	
272 artiklan 8 kohta	Liite III, I osa, 9 kohta	
272 artiklan 9 kohta	Liite III, I osa, 10 kohta	
272 artiklan 10 kohta	Liite III, I osa, 11 kohta	

▼B

Tämä asetus	Direktiivi 2006/48/EY	Direktiivi 2006/49/EY
272 artiklan 11 kohta	Liite III, I osa, 12 kohta	
272 artiklan 12 kohta	Liite III, I osa, 13 kohta	
272 artiklan 13 kohta	Liite III, I osa, 14 kohta	
272 artiklan 14 kohta	Liite III, I osa, 15 kohta	
272 artiklan 15 kohta	Liite III, I osa, 16 kohta	
272 artiklan 16 kohta	Liite III, I osa, 17 kohta	
272 artiklan 17 kohta	Liite III, I osa, 18 kohta	
272 artiklan 18 kohta	Liite III, I osa, 19 kohta	
272 artiklan 19 kohta	Liite III, I osa, 20 kohta	
272 artiklan 20 kohta	Liite III, I osa, 21 kohta	
272 artiklan 21 kohta	Liite III, I osa, 22 kohta	
272 artiklan 22 kohta	Liite III, I osa, 23 kohta	
272 artiklan 23 kohta	Liite III, I osa, 26 kohta	
272 artiklan 24 kohta	Liite III, VII osa, a kohta	
272 artiklan 25 kohta	Liite III, VII osa, a kohta	
272 artiklan 26 kohta	Liite III, V osa, 2 kohta	
273 artiklan 1 kohta	Liite III, II osa, 1 kohta	
273 artiklan 2 kohta	Liite III, II osa, 2 kohta	
273 artiklan 3 kohta	Liite III, II osa, 3 kohdan ensimmäinen ja toinen alakohta	
273 artiklan 4 kohta	Liite III, II osa, 3 kohdan kolmas alakohta	
273 artiklan 5 kohta	Liite III, II osa, 4 kohta	
273 artiklan 6 kohta	Liite III, II osa, 5 kohta	
273 artiklan 7 kohta	Liite III, II osa, 7 kohta	
273 artiklan 8 kohta	Liite III, II osa, 8 kohta	
274 artiklan 1 kohta	Liite III, III osa	
274 artiklan 2 kohta	Liite III, III osa	
274 artiklan 3 kohta	Liite III, III osa	
274 artiklan 4 kohta	Liite III, III osa	
275 artiklan 1 kohta	Liite III, IV osa	

▼B

Tämä asetus	Direktiivi 2006/48/EY	Direktiivi 2006/49/EY
275 artiklan 2 kohta	Liite III, IV osa	
276 artiklan 1 kohta	Liite III, V osa, 1 kohta	
276 artiklan 2 kohta	Liite III, V osa, 1 kohta	
276 artiklan 3 kohta	Liite III, V osa, 1 ja 2 kohta	
277 artiklan 1 kohta	Liite III, V osa, 3 ja 4 kohta	
277 artiklan 2 kohta	Liite III, V osa, 5 kohta	
277 artiklan 3 kohta	Liite III, V osa, 6 kohta	
277 artiklan 4 kohta	Liite III, V osa, 7 kohta	
278 artiklan 1 kohta		
278 artiklan 2 kohta	Liite III, V osa, 8 kohta	
278 artiklan 3 kohta	Liite III, V osa, 9 kohta	
279 artikla	Liite III, V osa, 10 kohta	
280 artiklan 1 kohta	Liite III, V osa, 11 kohta	
280 artiklan 2 kohta	Liite III, V osa, 12 kohta	
281 artiklan 1 kohta		
281 artiklan 2 kohta	Liite III, V osa, 13 kohta	
281 artiklan 3 kohta	Liite III, V osa, 14 kohta	
282 artiklan 1 kohta		
282 artiklan 2 kohta	Liite III, V osa, 15 kohta	
282 artiklan 3 kohta	Liite III, V osa, 16 kohta	
282 artiklan 4 kohta	Liite III, V osa, 17 kohta	
282 artiklan 5 kohta	Liite III, V osa, 18 kohta	
282 artiklan 6 kohta	Liite III, V osa, 19 kohta	
282 artiklan 7 kohta	Liite III, V osa, 20 kohta	
282 artiklan 8 kohta	Liite III, V osa, 21 kohta	
283 artiklan 1 kohta	Liite III, VI osa, 1 kohta	
283 artiklan 2 kohta	Liite III, VI osa, 2 kohta	
283 artiklan 3 kohta	Liite III, VI osa, 2 kohta	
283 artiklan 4 kohta	Liite III, VI osa, 3 kohta	
283 artiklan 5 kohta	Liite III, VI osa, 4 kohta	
283 artiklan 6 kohta	Liite III, VI osa, 4 kohta	

▼B

Tämä asetus	Direktiivi 2006/48/EY	Direktiivi 2006/49/EY
284 artiklan 1 kohta	Liite III, VI osa, 5 kohta	
284 artiklan 2 kohta	Liite III, VI osa, 6 kohta	
284 artiklan 3 kohta		
284 artiklan 4 kohta	Liite III, VI osa, 7 kohta	
284 artiklan 5 kohta	Liite III, VI osa, 8 kohta	
284 artiklan 6 kohta	Liite III, VI osa, 9 kohta	
284 artiklan 7 kohta	Liite III, VI osa, 10 kohta	
284 artiklan 8 kohta	Liite III, VI osa, 11 kohta	
284 artiklan 9 kohta	Liite III, VI osa, 12 kohta	
284 artiklan 10 kohta	Liite III, VI osa, 13 kohta	
284 artiklan 11 kohta	Liite III, VI osa, 9 kohta	
284 artiklan 12 kohta		
284 artiklan 13 kohta	Liite III, VI osa, 14 kohta	
285 artiklan 1 kohta	Liite III, VI osa, 15 kohta	
285 artiklan 2–8 kohta		
286 artiklan 1 kohta	Liite III, VI osa, 18 ja 25 kohta	
286 artiklan 2 kohta	Liite III, VI osa, 19 kohta	
286 artiklan 3 kohta		
286 artiklan 4 kohta	Liite III, VI osa, 20 kohta	
286 artiklan 5 kohta	Liite III, VI osa, 21 kohta	
286 artiklan 6 kohta	Liite III, VI osa, 22 kohta	
286 artiklan 7 kohta	Liite III, VI osa, 23 kohta	
286 artiklan 8 kohta	Liite III, VI osa, 24 kohta	
287 artiklan 1 kohta	Liite III, VI osa, 17 kohta	
287 artiklan 2 kohta	Liite III, VI osa, 17 kohta	
287 artiklan 3 kohta		
287 artiklan 4 kohta		
288 artikla	Liite III, VI osa, 26 kohta	
289 artiklan 1 kohta	Liite III, VI osa, 27 kohta	
289 artiklan 2 kohta	Liite III, VI osa, 28 kohta	

▼B

Tämä asetus	Direktiivi 2006/48/EY	Direktiivi 2006/49/EY
289 artiklan 3 kohta	Liite III, VI osa, 29 kohta	
289 artiklan 4 kohta	Liite III, VI osa, 29 kohta	
289 artiklan 5 kohta	Liite III, VI osa, 30 kohta	
289 artiklan 6 kohta	Liite III, VI osa, 31 kohta	
290 artiklan 1 kohta	Liite III, VI osa, 32 kohta	
290 artiklan 2 kohta	Liite III, VI osa, 32 kohta	
290 artiklan 3–10 kohta		
291 artiklan 1 kohta	Liite I, I osa, 27 ja 28 kohta	
291 artiklan 2 kohta	Liite III, VI osa, 34 kohta	
291 artiklan 3 kohta		
291 artiklan 4 kohta	Liite III, VI osa, 35 kohta	
291 artiklan 5 kohta		
291 artiklan 6 kohta		
292 artiklan 1 kohta	Liite III, VI osa, 36 kohta	
292 artiklan 2 kohta	Liite III, VI osa, 37 kohta	
292 artiklan 3 kohta		
292 artiklan 4 kohta		
292 artiklan 5 kohta		
292 artiklan 6 kohta	Liite III, VI osa, 38 kohta	
292 artiklan 7 kohta	Liite III, VI osa, 39 kohta	
292 artiklan 8 kohta	Liite III, VI osa, 40 kohta	
292 artiklan 9 kohta	Liite III, VI osa, 41 kohta	
292 artiklan 10 kohta		
293 artiklan 1 kohta	Liite III, VI osa, 42 kohta	
293 artiklan 2–6 kohta		
294 artiklan 1 kohta	Liite III, VI osa, 42 kohta	
294 artiklan 2 kohta		
294 artiklan 3 kohta	Liite III, VI osa, 42 kohta	
295 artikla	Liite III, VII osa, a kohta	
296 artiklan 1 kohta	Liite III, VII osa, b kohta	

▼B

Tämä asetus	Direktiivi 2006/48/EY	Direktiivi 2006/49/EY
296 artiklan 2 kohta	Liite III, VII osa, b kohta	
296 artiklan 3 kohta	Liite III, VII osa, b kohta	
297 artiklan 1 kohta	Liite III, VII osa, b kohta	
297 artiklan 2 kohta	Liite III, VII osa, b kohta	
297 artiklan 3 kohta	Liite III, VII osa, b kohta	
297 artiklan 4 kohta	Liite III, VII osa, b kohta	
298 artiklan 1 kohta	Liite III, VII osa, c kohta	
298 artiklan 2 kohta	Liite III, VII osa, c kohta	
298 artiklan 3 kohta	Liite III, VII osa, c kohta	
298 artiklan 4 kohta	Liite III, VII osa, c kohta	
299 artiklan 1 kohta		Liite II, 7 kohta
299 artiklan 2 kohta		Liite II, 7–11 kohta
300 artikla		
301 artikla	Liite III, 2 osa, 6 kohta	
302 artikla		
303 artikla		
304 artikla		
305 artikla		
306 artikla		
307 artikla		
308 artikla		
309 artikla		
310 artikla		
311 artikla		
312 artiklan 1 kohta	104 artiklan 3 ja 6 kohta ja liite X, 2 osa, 2, 5 ja 8 kohta	
312 artiklan 2 kohta	105 artiklan 1 ja 2 kohta ja liite X, 3 osa, 1 kohta	
312 artiklan 3 kohta		
312 artiklan 4 kohta	105 artiklan 1 kohta	
313 artiklan 1 kohta	102 artiklan 2 kohta	
313 artiklan 2 kohta	102 artiklan 3 kohta	

▼B

Tämä asetus	Direktiivi 2006/48/EY	Direktiivi 2006/49/EY
313 artiklan 3 kohta		
314 artiklan 1 kohta	102 artiklan 4 kohta	
314 artiklan 2 kohta	Liite X, 4 osa, 1 kohta	
314 artiklan 3 kohta	Liite X, 4 osa, 2 kohta	
314 artiklan 4 kohta	Liite X, 4 osa, 3 ja 4 kohta	
314 artiklan 5 kohta		
315 artiklan 1 kohta	103 artikla ja liite X, 1 osa, 1–3 kohta	
315 artiklan 2 kohta		
315 artiklan 3 kohta		
315 artiklan 4 kohta	Liite X, 1 osa, 4 kohta	
316 artiklan 1 kohta	Liite X, 1 osa, 5–8 kohta	
316 artiklan 2 kohta	Liite X, 1 osa, 9 kohta	
316 artiklan 3 kohta		
317 artiklan 1 kohta	104 artiklan 1 kohta	
317 artiklan 2 kohta	104 artiklan 2 ja 4 kohta ja liite X, 2 osa, 1 kohta	
317 artiklan 3 kohta	Liite X, 2 osa, 1 kohta	
317 artiklan 4 kohta	Liite X, 2 osa, 2 kohta	
318 artiklan 1 kohta	Liite X, 2 osa, 4 kohta	
318 artiklan 2 kohta	Liite X, 2 osa, 4 kohta	
318 artiklan 3 kohta		
319 artiklan 1 kohta	Liite X, 2 osa, 6 ja 7 kohta	
319 artiklan 2 kohta	Liite X, 2 osa, 10 ja 11 kohta	
320 artikla	Liite X, 2 osa, 9 ja 12 kohta	
321 artikla	Liite X, 3 osa, 2–7 kohta	
322 artiklan 1 kohta		
322 artiklan 2 kohta	Liite X, 3 osa, 8–12 kohta	
322 artiklan 3 kohta	Liite X, 3 osa, 13–18 kohta	
322 artiklan 4 kohta	Liite X, 3 osa, 19 kohta	
322 artiklan 5 kohta	Liite X, 3 osa, 20 kohta	
322 artiklan 6 kohta	Liite X, 3 osa, 21–24 kohta	

▼B

Tämä asetus	Direktiivi 2006/48/EY	Direktiivi 2006/49/EY
323 artiklan 1 kohta	Liite X, 3 osa, 25 kohta	
323 artiklan 2 kohta	Liite X, 3 osa, 26 kohta	
323 artiklan 3 kohta	Liite X, 3 osa, 27 kohta	
323 artiklan 4 kohta	Liite X, 3 osa, 28 kohta	
323 artiklan 5 kohta	Liite X, 3 osa, 29 kohta	
324 artikla	Liite X, 5 osa	
325 artiklan 1 kohta		26 artikla
325 artiklan 2 kohta		26 artikla
325 artiklan 3 kohta		
326 artikla		
327 artiklan 1 kohta		Liite I, 1 kohta
327 artiklan 2 kohta		Liite I, 2 kohta
327 artiklan 3 kohta		Liite I, 3 kohta
328 artiklan 1 kohta		Liite I, 4 kohta
328 artiklan 2 kohta		
329 artiklan 1 kohta		Liite I, 5 kohta
329 artiklan 2 kohta		
330 artikla		Liite I, 7 kohta
331 artiklan 1 kohta		Liite I, 9 kohta
331 artiklan 2 kohta		Liite I, 10 kohta
332 artiklan 1 kohta		Liite I, 8 kohta
332 artiklan 2 kohta		Liite I, 8 kohta
333 artikla		Liite I, 11 kohta
334 artikla		Liite I, 13 kohta
335 artikla		Liite I, 14 kohta
336 artiklan 1 kohta		Liite I, 14 kohta
336 artiklan 2 kohta		Liite I, 14 kohta
336 artiklan 3 kohta		Liite I, 14 kohta
336 artiklan 4 kohta		19 artiklan 1 kohta
337 artiklan 1 kohta		Liite I, 16 a kohta

▼B

Tämä asetus	Direktiivi 2006/48/EY	Direktiivi 2006/49/EY
337 artiklan 2 kohta		Liite I, 16 a kohta
337 artiklan 3 kohta		Liite I, 16 a kohta
337 artiklan 4 kohta		Liite I, 16 a kohta
337 artiklan 4 kohta		Liite I, 16 a kohta
338 artiklan 1 kohta		Liite I, 14 a kohta
338 artiklan 2 kohta		Liite I, 14 b kohta
338 artiklan 3 kohta		Liite I, 14 c kohta
338 artiklan 4 kohta		Liite I, 14 a kohta
339 artiklan 1 kohta		Liite I, 17 kohta
339 artiklan 2 kohta		Liite I, 18 kohta
339 artiklan 3 kohta		Liite I, 19 kohta
339 artiklan 4 kohta		Liite I, 20 kohta
339 artiklan 5 kohta		Liite I, 21 kohta
339 artiklan 6 kohta		Liite I, 22 kohta
339 artiklan 7 kohta		Liite I, 23 kohta
339 artiklan 8 kohta		Liite I, 24 kohta
339 artiklan 9 kohta		Liite I, 25 kohta
340 artiklan 1 kohta		Liite I, 26 kohta
340 artiklan 2 kohta		Liite I, 27 kohta
340 artiklan 3 kohta		Liite I, 28 kohta
340 artiklan 4 kohta		Liite I, 29 kohta
340 artiklan 5 kohta		Liite I, 30 kohta
340 artiklan 6 kohta		Liite I, 31 kohta
340 artiklan 7 kohta		Liite I, 32 kohta
341 artiklan 1 kohta		Liite I, 33 kohta
341 artiklan 2 kohta		Liite I, 33 kohta
341 artiklan 3 kohta		
342 artikla		Liite I, 34 kohta
343 artikla		Liite I, 36 kohta
344 artiklan 1 kohta		

▼B

Tämä asetus	Direktiivi 2006/48/EY	Direktiivi 2006/49/EY
344 artiklan 2 kohta		Liite I, 37 kohta
344 artiklan 3 kohta		Liite I, 38 kohta
345 artiklan 1 kohta		Liite I, 41 kohta
345 artiklan 2 kohta		Liite I, 41 kohta
346 artiklan 1 kohta		Liite I, 42 kohta
346 artiklan 2 kohta		
346 artiklan 3 kohta		Liite I, 43 kohta
346 artiklan 4 kohta		Liite I, 44 kohta
346 artiklan 5 kohta		Liite I, 45 kohta
346 artiklan 6 kohta		Liite I, 46 kohta
347 artikla		Liite I, 8 kohta
348 artiklan 1 kohta		Liite I, 48 ja 49 kohta
348 artiklan 2 kohta		Liite I, 50 kohta
349 artikla		Liite I, 51 kohta
350 artiklan 1 kohta		Liite I, 53 kohta
350 artiklan 2 kohta		Liite I, 54 kohta
350 artiklan 3 kohta		Liite I, 55 kohta
350 artiklan 4 kohta		Liite I, 56 kohta
351 artikla		Liite III, 1 kohta
352 artiklan 1 kohta		Liite III, 2 kohta ja 2 kohdan 4 alakohta
352 artiklan 2 kohta		Liite III, 2 kohdan 2 alakohta
352 artiklan 3 kohta		Liite III, 2 kohdan 1 alakohta
352 artiklan 4 kohta		Liite III, 2 kohdan 2 alakohta
352 artiklan 5 kohta		
353 artiklan 1 kohta		Liite III, 2 kohdan 1 alakohta
353 artiklan 2 kohta		Liite III, 2 kohdan 1 alakohta
353 artiklan 3 kohta		Liite III, 2 kohdan 1 alakohta
354 artiklan 1 kohta		Liite III, 3 kohdan 1 alakohta
354 artiklan 2 kohta		Liite III, 3 kohdan 2 alakohta

▼B

Tämä asetus	Direktiivi 2006/48/EY	Direktiivi 2006/49/EY
354 artiklan 3 kohta		Liite III, 3 kohdan 2 alakohta
354 artikla 4 kohta		
355 artikla		
356 artikla		
357 artiklan 1 kohta		Liite IV, 1 kohta
357 artiklan 2 kohta		Liite IV, 2 kohta
357 artiklan 3 kohta		Liite IV, 3 kohta
357 artiklan 4 kohta		Liite IV, 4 kohta
357 artiklan 5 kohta		Liite IV, 6 kohta
358 artiklan 1 kohta		Liite IV, 8 kohta
358 artiklan 2 kohta		Liite IV, 9 kohta
358 artiklan 3 kohta		Liite IV, 10 kohta
358 artiklan 4 kohta		Liite IV, 12 kohta
359 artiklan 1 kohta		Liite IV, 13 kohta
359 artiklan 2 kohta		Liite IV, 14 kohta
359 artiklan 3 kohta		Liite IV, 15 kohta
359 artiklan 4 kohta		Liite IV, 16 kohta
359 artiklan 5 kohta		Liite IV, 17 kohta
359 artiklan 6 kohta		Liite IV, 18 kohta
360 artiklan 1 kohta		Liite IV, 19 kohta
360 artiklan 2 kohta		Liite IV, 20 kohta
361 artikla		Liite IV, 21 kohta
362 artikla		
363 artiklan 1 kohta		Liite V, 1 kohta
363 artiklan 2 kohta		
363 artiklan 3 kohta		
364 artiklan 1 kohta		Liite V, 10 b kohta
364 artiklan 2 kohta		
364 artiklan 3 kohta		
365 artiklan 1 kohta		Liite V, 10 kohta
365 artiklan 2 kohta		Liite V, 10 a kohta

▼B

Tämä asetus	Direktiivi 2006/48/EY	Direktiivi 2006/49/EY
366 artiklan 1 kohta		Liite V, 7 kohta
366 artiklan 2 kohta		Liite V, 8 kohta
366 artiklan 3 kohta		Liite V, 9 kohta
366 artiklan 4 kohta		Liite V, 10 kohta
366 artiklan 5 kohta		Liite V, 8 kohta
367 artiklan 1 kohta		Liite V, 11 kohta
367 artiklan 2 kohta		Liite V, 12 kohta
367 artiklan 3 kohta		Liite V, 12 kohta
368 artiklan 1 kohta		Liite V, 2 kohta
368 artiklan 2 kohta		Liite V, 2 kohta
368 artiklan 3 kohta		Liite V, 5 kohta
368 artiklan 4 kohta		
369 artiklan 1 kohta		Liite V, 3 kohta
369 artiklan 2 kohta		
370 artiklan 1 kohta		Liite V, 5 kohta
371 artiklan 1 kohta		Liite V, 5 kohta
371 artiklan 2 kohta		
372 artikla		Liite V, 5 a kohta
373 artikla		Liite V, 5 b kohta
374 artiklan 1 kohta		Liite V, 5 c kohta
374 artiklan 2 kohta		Liite V, 5 d kohta
374 artiklan 3 kohta		Liite V, 5 d kohta
374 artiklan 4 kohta		Liite V, 5 d kohta
374 artiklan 5 kohta		Liite V, 5 d kohta
374 artiklan 6 kohta		Liite V, 5 d kohta
374 artiklan 7 kohta		
375 artiklan 1 kohta		Liite V, 5 a kohta
375 artiklan 2 kohta		Liite V, 5 e kohta
376 artiklan 1 kohta		Liite V, 5 f kohta
376 artiklan 2 kohta		Liite V, 5 g kohta

▼B

Tämä asetus	Direktiivi 2006/48/EY	Direktiivi 2006/49/EY
376 artiklan 3 kohta		Liite V, 5 h kohta
376 artiklan 4 kohta		Liite V, 5 h kohta
376 artiklan 5 kohta		Liite V, 5 i kohta
376 artiklan 6 kohta		Liite V, 5 kohta
377 artikla		Liite V, 51 kohta
378 artikla		Liite II, 1 kohta
379 artiklan 1 kohta		Liite II, 2 kohta
379 artiklan 2 kohta		Liite II, 3 kohta
379 artiklan 3 kohta		Liite II, 2 kohta
380 artikla		Liite II, 4 kohta
381 artikla		
382 artikla		
383 artikla		
384 artikla		
385 artikla		
386 artikla		
387 artikla		28 artiklan 1 kohta
388 artikla		
389 artikla	106 artiklan 1 kohdan 1 alakohta	
390 artiklan 1 kohta	106 artiklan 1 kohdan 2 alakohta	
390 artiklan 2 kohta		
390 artiklan 3 kohta		29 artiklan 1 kohta
390 artiklan 4 kohta		30 artiklan 1 kohta
390 artiklan 5 kohta		29 artiklan 2 kohta
390 artiklan 6 kohta	106 artiklan 2 kohdan 1 alakohta	
390 artiklan 7 kohta	106 artiklan 3 kohta	
390 artiklan 8 kohta	106 artiklan 106 2 kohdan 2 ja 3 alakohta	
391 artikla	107 artikla	
392 artikla	108 artikla	

▼B

Tämä asetus	Direktiivi 2006/48/EY	Direktiivi 2006/49/EY
393 artikla	109 artikla	
394 artiklan 1 kohta	110 artiklan 1 kohta	
394 artiklan 2 kohta	110 artiklan 1 kohta	
394 artiklan 3 ja 4 kohta	110 artiklan 2 kohta	
394 artiklan 4 kohta	110 artiklan 2 kohta	
395 artiklan 1 kohta	111 artiklan 1 kohta	
395 artiklan 2 kohta		
395 artiklan 3 kohta	111 artiklan 4 kohdan 1 alakohta	
395 artiklan 4 kohta		30 artiklan 4 kohta
395 artiklan 5 kohta		31 artikla
395 artiklan 6 kohta		
395 artiklan 7 kohta		
395 artiklan 8 kohta		
396 artiklan 1 kohta	111 artiklan 4 kohdan 1 ja 2 alakohta	
396 artiklan 2 kohta		
397 artiklan 1 kohta		Liite VI, 1 kohta
397 artiklan 2 kohta		Liite VI, 2 kohta
397 artiklan 3 kohta		Liite VI, 3 kohta
398 artikla		32 artiklan 1 kohta
399 artiklan 1 kohta	112 artiklan 1 kohta	
399 artiklan 2 kohta	112 artiklan 2 kohta	
399 artiklan 3 kohta	112 artiklan 3 kohta	
399 artiklan 4 kohta	110 artiklan 3 kohta	
400 artiklan 1 kohta	113 artiklan 3 kohta	
400 artiklan 2 kohta	113 artiklan 4 kohta	
400 artiklan 3 kohta		
401 artiklan 1 kohta	114 artiklan 1 kohta	
401 artiklan 2 kohta	114 artiklan 2 kohta	
401 artiklan 3 kohta	114 artiklan 3 kohta	
402 artiklan 1 kohta	115 artiklan 1 kohta	

▼B

Tämä asetus	Direktiivi 2006/48/EY	Direktiivi 2006/49/EY
402 artiklan 2 kohta	115 artiklan 2 kohta	
402 artiklan 3 kohta		
403 artiklan 1 kohta	117 artiklan 1 kohta	
403 artiklan 2 kohta	117 artiklan 2 kohta	
404 artikla	122 a artiklan 8 kohta	
405 artiklan 1 kohta	122 a artiklan 1 kohta	
405 artiklan 2 kohta	122 a artiklan 2 kohta	
405 artiklan 3 kohta	122 a artiklan 3 kohdan 1 alakohta	
405 artiklan 4 kohta	122 a artiklan 3 kohdan 2 alakohta	
406 artiklan 1 kohta	122 a artiklan 4 kohta ja 5 kohdan 2 alakohta	
406 artiklan 2 kohta	122 a artiklan 5 kohdan 1 alakohta ja 6 kohdan 1 alakohta	
407 artikla	122 a artiklan 5 kohdan 3 alakohta	
408 artikla	122 a artiklan 6 kohdan 1 ja 2 alakohta	
409 artikla	122 a artiklan 7 kohta	
410 artikla	122 a artiklan 10 kohta	
411 artikla		
412 artikla		
413 artikla		
414 artikla		
415 artikla		
416 artikla		
417 artikla		
418 artikla		
419 artikla		
420 artikla		
421 artikla		
422 artikla		

▼B

Tämä asetus	Direktiivi 2006/48/EY	Direktiivi 2006/49/EY
423 artikla		
424 artikla		
425 artikla		
426 artikla		
427 artikla		
428 artikla		
429 artikla		
430 artikla		
431 artiklan 1 kohta	145 artiklan 1 kohta	
431 artiklan 2 kohta	145 artiklan 2 kohta	
431 artiklan 3 kohta	145 artiklan 3 kohta	
431 artiklan 4 kohta	145 artiklan 4 kohta	
432 artiklan 1 kohta	Liite XII, I osa, 1 kohta ja 146 artiklan 1 kohta	
432 artiklan 2 kohta	146 artiklan 2 kohta ja liite XII, I osa, 2 ja 3 kohta	
432 artiklan 3 kohta	146 artiklan 3 kohta	
433 artikla	147 artikla ja liite XII, I osa, 4 kohta	
434 artiklan 1 kohta	148 artikla	
434 artiklan 2 kohta		
435 artiklan 1 kohta	Liite XII, II osa, 1 kohta	
435 artiklan 2 kohta		
436 artikla	Liite XII, II osa, 2 kohta	
437 artikla		
438 artikla	Liite XII, II osa, 4 ja 8 kohta	
439 artikla	Liite XII, II osa, 5 kohta	
440 artikla		
441 artikla		
442 artikla	Liite XII, II osa, 6 kohta	
443 artikla		
444 artikla	Liite XII, II osa, 7 kohta	

▼B

Tämä asetus	Direktiivi 2006/48/EY	Direktiivi 2006/49/EY
445 artikla	Liite XII, II osa, 9 kohta	
446 artikla	Liite XII, II osa, 11 kohta	
447 artikla	Liite XII, II osa, 12 kohta	
448 artikla	Liite XII, II osa, 13 kohta	
449 artikla	Liite XII, II osa, 14 kohta	
450 artikla	Liite XII, II osa, 15 kohta	
451 artikla		
452 artikla	Liite XII, III osa, 1 kohta	
453 artikla	Liite XII, III osa, 2 kohta	
454 artikla	Liite XII, III osa, 3 kohta	
455 artikla		
456 artiklan 1 alakohta	150 artiklan 1 kohta	41 artikla
456 artiklan 2 alakohta		
457 artikla		
458 artikla		
459 artikla		
460 artikla		
461 artikla		
462 artiklan 1 kohta	151 a artikla	
462 artiklan 2 kohta	151 a artikla	
462 artiklan 3 kohta	151 a artikla	
462 artiklan 4 kohta		
462 artiklan 5 kohta		
463 artikla		
464 artikla		
465 artikla		
466 artikla		
467 artikla		
468 artikla		
469 artikla		

▼B

Tämä asetus	Direktiivi 2006/48/EY	Direktiivi 2006/49/EY
470 artikla		
471 artikla		
472 artikla		
473 artikla		
474 artikla		
475 artikla		
476 artikla		
477 artikla		
478 artikla		
479 artikla		
480 artikla		
481 artikla		
482 artikla		
483 artikla		
484 artikla		
485 artikla		
486 artikla		
487 artikla		
488 artikla		
489 artikla		
490 artikla		
491 artikla		
492 artikla		
493 artiklan 1 kohta		
493 artiklan 2 kohta		
494 artikla		
495 artikla		
496 artikla		
497 artikla		
498 artikla		

▼B

Tämä asetus	Direktiivi 2006/48/EY	Direktiivi 2006/49/EY
499 artikla		
500 artikla		
501 artikla		
502 artikla		
503 artikla		
504 artikla		
505 artikla		
506 artikla		
507 artikla		
508 artikla		
509 artikla		
510 artikla		
511 artikla		
512 artikla		
513 artikla		
514 artikla		
515 artikla		
516 artikla		
517 artikla		
518 artikla		
519 artikla		
520 artikla		
521 artikla		
Liite I	Liite II	
Liite II	Liite IV	
Liite III		